ΕΠΙΣΗΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄ — ΣΥΝΟΔΟΣ Β΄

ΠΡΟΕΔΡΙΑ

ΙΩ. Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΥ

ΜΕΡΟΣ Β΄.

(28 Μαρτίου 1930—1 Ἰουλίου 1930).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1932

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. Ν. Δ. «περὶ τοῦ τρόπου διαθέσεως τῆς ἐν Κεφ. 27 ἄρθρ. 2 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας τῆς χρήσεως 1929—30 ἀναγραφείσης πιστώσεως διὰ τὴν μεταρρύθμισιν τῶν Παλ. Ἀνακτόρων εἰς Μέγαρον Βουλῆς καὶ Γερουσίας».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν ἐν ἄπαξ συζήτησιν).

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. Ν. Δ. «περὶ τοῦ τρόπου διαθέσεως τῆς ἐν Κεφ. 27 ἄρθρον 2 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας τῆς χρήσεως 1929—30 ἀναγραφείσης πιστώσεως διὰ τὴν μεταρρύθμισιν τῶν Παλ. Ἀνακτόρων εἰς Μέγαρον Βουλῆς καὶ Γερουσίας δημοσιευθὲν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 12 τῆς 11 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἔχον ὡς ἑξῆς :

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, τὴν ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1929 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, ὡς καὶ τὴν διὰ τῆς ὑπὸ στοιχεῖον Δ. τῆς 3-1-30 συνεδριάσεως τῆς οἰκείας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἐγκρίνεται ἡ διάθεσις τῆς ἐν Κεφ. 27 ἄρθρου 2 τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας τῆς χρήσεως 1929—30 ἀναγραφείσης πιστώσεως δραχ. 40.000.000 διὰ τὴν μεταρρύθμισιν τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων εἰς Μέγαρον Βουλῆς καὶ Γερουσίας, ἄνευ ἑτέρας ἐγκρίσεως καὶ δημοσιεύσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔργου. Εἰς τὰς ὡς ἄνω ἐργασίας τῆς μεταρρυθμίσεως περιλαμβάνεται καὶ ἡ κατασκευὴ τοῦ κιγκλιδώματος τῶν τε Ἀνακτόρων καὶ τοῦ συνεχομένου Ἐθνικοῦ Κήπου.

2) Ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῆς ὡς ἄνω πιστώσεως ἐπιτρέπεται ὑπέρβασις τῆς δαπάνης μέχρι 15 ο/ο ἐγκριθησομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

3) Ἡ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου δημοπρασία δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ οἱουσδήποτε ὅρους ἢ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐγκρίνῃ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 2.

1) Ἡ ἐπίβλεψις τῶν ἔργων δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸν ἐκπονήσαντα τὴν μελέτην ἀρχιτέκτονα ἢ ἕτερον μηχανικὸν ἢ πλείονας ἀρχιτέκτονας ἢ μηχανικοὺς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων.

2) Ἐν ταῖς σχετικαῖς πράξεσι διὰ τὴν ἀνάθεσιν τῆς ἐπιβλέψεως τῶν ἔργων καθορισθήσεται καὶ ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ἐπιβλέποντος, ἢ τῶν ἐπιβλεπόντων, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν πασῶν τῶν ἀπαιτουμένων δαπανῶν διὰ τὸ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ ἢ αὐτῶν τεχνικὸν προσωπικόν, ἐξόδων γραφείου, σχεδιάσεως, τηρήσεως λογαριασμῶν καὶ λοιπῶν συναφῶν περὶ τὴν ἐπίβλεψιν ἐργασιῶν.

3) Οἱ ἐπιβλέποντες τὴν ἐκτέλεσιν ἀρχιτέκτονες ἢ μηχανικοὶ θεωροῦνται ὡς Προϊστάμενοι εἰδικοῦ συνεργείου, ἀσκοῦντες πᾶσαν τὴν ἐν ταῖς περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων κειμένων διατάξεων ἁρμοδιότητας νομομηχανικοῦ.

Ἡ ἀπόφασις περὶ ἀναθέσεως τῆς ἐπιβλέψεως εἰς πλείονας θέλει καθορίζει τὴν δικαιοδοσίαν ἑκάστου αὐτῶν.

Ὁ αὐτὸς ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰανουαρίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ ἀντιπρόεδρος

Α. Μιχαλακόπουλος

Τὰ Μέλη

Δ. Δίγκας, Γ. Παπανδρέου, Γ. Μαρῆς, Π. Βουρλούμης, Β. Καραπαναγιώτης, Κ. Σπυρίδης, Ἐμμ. Ἐμμανουηλίδης Θ. Σοφούλης, Δ. Νότη Μπότσαρης Α. Παπᾶς.

Ἄρθρον δεύτερον.

1) Ἐκ τῆς ὡς ἄνω πιστώσεως θέλει διατεθῇ καὶ τὸ ἀπαιτηθησόμενον ποσὸν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν συμπληρωματικῶν ἐργασιῶν διαρρυθμίσεως τῆς πρὸ τοῦ κτιρίου τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων πλατείας πρὸς κατασκευὴν τοῦ τάφου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, τὴν δενδροφύτευσιν αὐτῆς, τῶν οἰκοδομικῶν κλπ. ἐργασιῶν τοῦ κατασκευαζομένου τάφου, τὴν συμπλήρωσιν μέρους τοῦ κιγκλιδώματος τοῦ συνεχομένου πρὸς τὸν Ἐθνικὸν Ζαππείου Κῆπου, ὡς καὶ τὴν ἀμοιβὴν τοῦ ἐπιβλέποντος τὰς ἐργασίας ἀρχιτέκτονος.

2) Ἐγκρίνονται αἱ τυχὸν ἐνεργηθεῖσαι πληρωμαὶ εἰς βάρος τῆς ὡς ἄνω πιστώσεως κατόπιν διαταγῆς καὶ ὑπ' εὐθύνην τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, αἱ ἀφορῶσαι τακτοποίησιν ἢ ἐκκαθάρισιν προγενεστέρων ἐργολαβιῶν μεταρρυθμίσεως τοῦ κτιρίου τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων.

Ἄρθρον τρίτον.

Δυνάμει τῆς παρούσης διατάξεως, ἀσχέτως πρὸς τὸν χρόνον ἐνάρξεως τῆς ἐργασίας ἐκτελέσεως κατασκευῆς τοῦ μνημείου Ἀγνώστου Στρατιώτου, πᾶσα δαπάνη σχετικὴ θέλει πληρωθῇ ὡς παθητικὸν ὑπόλοιπον τῆς χρήσεως 1928—29 μέχρις ἐξαντλήσεως τῆς πιστώσεως τῆς ἀναγραφείσης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὑπὸ κεφ. 20 ἀριθ. 7.

Ἐπίσης θεωρεῖται ὡς νόμιμος πᾶσα ὑπ' εὐθύνην τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας γενομένη πληρωμὴ πρὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης διατάξεως διὰ τὴν ὡς ἄνω αἰτίαν.

Συζητουμένων εἶτα τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἐξόδων τῶν Ὑπουργείων Ἐσωτερικῶν, Προνοίας, Δικαιοσύνης, Παιδείας, Ὑγιεινῆς κλπ. λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Λ. Ἰασονίδης.

Δ. Ἰασονίδης. Ὀλίγα τινὰ θὰ εἴπω, κ. βουλευταί, ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Προνοίας. Παρ' ὅλον τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἐργατικότητα τοῦ σεβαστοῦ μου φίλου καὶ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ Ἀθηνῶν κ. Ἐμανουηλίδη, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας δὲν ἀνταποκρίνεται ἀπὸ ἀπόψεως μέσων καὶ πρὸς τὸ ὄνομά του καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκει. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας ὤφειλε νὰ εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον νὰ συμβουλεύωνται ὅλα τὰ ἄλλα Ὑπουργεῖα, διότι ὅλη ἡ κίνησις τῆς κρατικῆς μηχανῆς εἰς οὐδὲν ἄλλο τείνει εἰμὴ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν κοινωνικὴν πρόνοιαν. Ἐκτὸς τῶν ἔργων στεγάσεως καὶ τῶν κερμάτων τὰ ὁποῖα παρέχει ὑπὲρ ἀγαθοεργῶν τινῶν ἱδρυμάτων, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας ἀσχολεῖται κυρίως μὲ τὰς συντάξεις τῶν θυμάτων πολέμου. Πρόνοια ὑπὲρ τῆς ἐργασίας, κοινωνικὴ πολιτική, ἐφαρμογὴ τῶν θεσμῶν τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων δὲν διαφαίνεται εἰς καμμίαν τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Ὑπουργείου τούτου, διότι λείπουν τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τοῦτο μέσα.

Διὰ τὰ ἀγαθοεργά, κύριοι, ἱδρύματα λαμβάνεται βεβαίως μία πρόνοια, ἀλλ' αὕτη εἶνε τελείως ἀνεπαρκής, Ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρω ὅτι ἐν Θεσσαλονίκῃ λειτουργεῖ ἀπὸ τοῦ 1922 τὸ σωματεῖον «Ὁ Προσφυγικὸς Φοῖνιξ», σιτίζον καθ' ἡμέραν χιλίους περίπου πτωχοὺς μαθητάς, χωρὶς νὰ τύχῃ ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Προνοίας ἄλλης τινὸς ἐπικουρίας πλέον τῶν 50,000 δραχ. τὰς ὁποίας ἀναγράφει ὁ προϋπολογισμὸς αὐτοῦ, ποσοῦ τελείως ἀνεπαρκοῦς. Ἡ «Μέλισσα», ἕτερον σωματεῖον μὲ 200 τροφίμους, ἀγωνίζεται τιτάνειον ἀγῶνα διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπόν του. Καὶ ὅμως τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ διατιθέμενον κονδύλιον ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Προνοίας εἶναι πλέον ἢ εὐτελές. Μείζονος ἐνισχύσεως δὲν τυγχάνουν ἕτερα σωματεῖα τὰ ὁποῖα τιμοῦν τῷ ὄντι τὸν Ἑλληνισμὸν ὡς τὸ «Ἄσυλον τοῦ Παιδιοῦ», ἡ «Μέριμνα» καὶ

ἄλλα. Θὰ παρεκάλουν λοιπὸν θερμῶς ὅπως ὁ ἀπὸ καιροῦ ζητηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κατάλογος τῶν τοιούτων ἱδρυμάτων συνταχθῇ καὶ δοθῇ τέλος αὐτῷ ἵνα παρασχεθῇ ἀφορμὴ νὰ ἔλθῃ τὸ Κράτος ἀρωγὸν εἰς τὰ σωματεῖα ταῦτα τὰ ὁποῖα τόσον ὡραίους ἐπιδιώκουν σκοπούς.

Διὰ τὰ ὀρφανοτροφεῖα ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Προνοίας ἀναγράφει τὸ κονδύλιον τῶν 5 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Εἶναι περιττὸν ὅμως νὰ εἴπω πόσον ἀνεπαρκὲς τυγχάνει τὸ κονδύλιον αὐτὸ καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Ἑλλὰς γέμει ὀρφανῶν. Ὄχι μόνον τὰ ὑπάρχοντα ἀλλὰ καὶ ἄλλα τόσα ἐὰν ἱδρυθοῦν δὲν θὰ ἠμποροῦσαν νὰ περιλάβουν ὅλα τὰ ὀρφανὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἀναγνωρίζω τὰς ὑφισταμένας δυσχερείας πρὸς περιθαλψιν τῶν ὀρφανῶν τούτων. Ἀλλὰ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας πρέπει νὰ ἐπιδιώξῃ ὅπως ἐφοδιασθῇ δι' ὅλων ἐκείνων τῶν μέσων τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιτρέψουν εἰς τὰ ὀρφανοτροφεῖα νὰ ἀνταποκριθοῦν πρὸς τὸν προορισμόν των.

Εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς στεγάσεως ὅτι καὶ ἂν εἴπῃ τις εἶναι ὀλίγον. Ἀπὸ ἀπόψεως στεγάσεως πάσχομεν, κύριοι, ἀπὸ ὑδροπικίαν. Κανεὶς Νεῖλος δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ κορέσῃ τὴν δίψαν μας. Ὅσας καὶ ἂν στεγάσωμεν οἰκογενείας, ὁ ἀριθμὸς ἐκείνων αἱ ὁποῖαι θὰ μείνουν ἀναποκατάστατοι θὰ εἶναι τοσοῦτος ὥστε δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι ἐπεψαύσαμεν τῆς προσφυγικῆς δυστυχίας. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐπηγγέλθη—καὶ εὑρίσκεται ἐν τῇ ὁδῷ τῆς πραγματοποιήσεως—ὅτι θὰ καταστήσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀγνώριστον. Ἐφ' ὅσον ὅμως θὰ ὑπάρχουν ἄστεγοι θὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ἰδεῶδες τὸ ὁποῖον ἐπιδιώκει. Πρέπει νὰ καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια πρὸς αὔξησιν τῶν κονδυλίων τῶν προυριζομένων διὰ τὴν ἀνέγερσιν οἰκίσκων χάριν γηγενῶν καὶ προσφύγων. Μετὰ τοῦτο ὅμως δὲν ἐννοῶ ὅτι πρέπει νὰ παραμεληθοῦν καὶ οἱ οἰκοδομικοὶ συνεταιρισμοί, ὑπὲρ τῶν ὁποίων δὲν βλέπω νὰ λαμβάνεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Προνοίας καμμία φροντίς. Γνωρίζω τὴν ὑπάρχουσαν προκατάληψιν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τῶν οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν. Ἐφ' ὅσον ὅμως ὑφίστανται νόμος, ἀπὸ τριετίας λειτουργῶν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου συνεπήχθησαν οἱ συνεταιρισμοὶ αὐτοί, νομίζω ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀγνοήσωμεν τὴν ὕπαρξίν των. Ἂν συνέβησαν καταχρήσεις τινές, ποῖος δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι δὲν συμβαίνουν τοιαῦται εἰς ὅλους σχεδὸν τοὺς κλάδους τῆς κοινωνικῆς ζωῆς; Διατί ἄλλως τε ὑφίστανται αἱ πριληπτικαὶ καὶ κατασταλτικαὶ ἐξουσίαι; Ἐὰν νομίζῃ ἡ Κυβέρνησις ὅτι πρέπει νὰ λάβῃ ὡρισμένα μέτρα κατὰ τῆς λειτουργίας τῶν συνεταιρισμῶν αὐτῶν ἐν τῷ μέλλοντι, δύναται νὰ τὰ λάβῃ, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἤδη ὑπάρχοντας ὑφίσταται κεκτημένον ἠθικὸν δικαίωμα, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ παραβῇ.

Συμπληρῶν τὰς παρατηρήσεις μου, τὰς συντόμους ἄλλωστε, ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Προνοίας ἤθελα νὰ συναψίσω αὐτὰς εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῆς θερμῆς συστάσεώς μου ἐπὶ τῆς ἀνάγκης νὰ ἐπιστηβῇ εἰς τὸ ζήτημα τῆς στεγάσεως ἀμέριστος ἡ πρόνοια τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐ. Ἐμμανουηλίδης (Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας). Ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς ἀπαντήσω δι' ὀλίγων: Καὶ πέρυσιν ἐκάμαμεν ὅ,τι ἦτο δυνατὸν διὰ τὰ ἱδρύματα καὶ ἐφέτος δὲν θὰ λείψωμεν νὰ καταβάλωμεν πᾶσαν δυνατὴν μέριμναν. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς συνεταιρισμούς, σᾶς διαβεβαιῶ ὅτι προκειμένου περὶ τῶν τιμίων συνεταιρισμῶν δὲν θὰ εὕρητε θερμότερον ἀπὸ ἐμὲ συνήγορον. Αἱ ἐπικρίσεις σας διὰ τὴν ἔλλειψιν μέσων εἶναι ἐπικρίσεις κατὰ τῆς μοίρας καὶ δὲν ἔχω δισταγμὸν νὰ συμμαχήσω πρὸς ὑμᾶς. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς στεγάσεως, ἐπειδὴ εἶσθε ὁ χιλιοστὸς ὁ ὁποῖος ἀναφέρατε τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως νὰ καταστήσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀγνώριστον, θὰ προβῶ εἰς μίαν ἀκριτομυθίαν: Δὲν θὰ παρέλθῃ μία ἑβδομὰς καὶ θὰ ὁμολογήσετε καὶ σεῖς ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κινδυνεύει νὰ καταστήσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀγνώριστον.

Δ. Ἰασονίδης. Ἐὰν ἀκούσω καὶ ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὅ,τι λέγετε αὐτὴν στιγμὴν, σεβαστέ μου κ. Ὑπουργὲ τῆς Προνοίας, μὴ ἀμφιβάλλετε ὅτι δὲν θὰ λείψω νὰ χειροκροτήσω πρῶτος ἐγώ.

Καὶ ἔρχομαι ἤδη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας. Πρὶν ὅμως ἀσχοληθῶ ἐπ' αὐτοῦ θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἀπευθύνω πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας μίαν θερμὴν παράκλησιν. Ἐπεσκέφθημεν πέρυσι μετ' ἄλλων συναδέλφων τὴν Μονὴν τῆς Ἁγίας Λαύρας ὅπου ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς ἀνέπεμψε τὸ κήρυγμα τῆς ἐπαναστάσεως. Ἡ ἐκεῖ ἐκκλησία ἔχει ὑποστῇ πολλὰς ρωγμὰς καὶ κινδυνεύει νὰ καταστραφῇ. Ἐλπίζω ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς της θὰ λάβῃ πρόνοιαν νὰ περισωθῇ ἡ ἐκκλησία αὐτή.

Ὁ κ. **Γ. Παπανδρέου.** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) παρέχει τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι θὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα καὶ ἂν ἐξακριβωθῇ ὅτι παρίσταται τοιαύτη ἀνάγκη ἐπισκευῆς θὰ διαταχθῇ αὕτη ἀμέσως.

Ὁ κ. **Δ. Ἰασονίδης** συνεχίζων καὶ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἱδρύσεως γεωργικῶν σχολείων εἰς τὰς γεωργικὰς περιφερείας ἀναγινώσκει ἐπιστολὴν μαθητῶν τοῦ χωρίου Ραχιᾶ Βερροίας ἐκδηλούντων τὸν διακαῆ των πόθον ὅπως ἀκολουθήσουν γεωργικὰ μαθήματα.

Ὁ κ. **Γ. Παπανδρέου** (Ὑπουργὸς Παιδείας) ἀπαντᾷ ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἱδρύσεως γεωργικῶν σχολῶν δὲν εἶναι ζήτημα πιστώσεων, διότι ὑπάρχουν ἐπαρκεῖς τοιαῦται, ἀλλὰ ζήτημα εἰδικοῦ προσωπικοῦ, καθόσον τὸ ὑπάρχον μόλις ἐπαρκεῖ διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ἤδη ἱδρυθεισῶν. Εἰς τὴν ἐξεύρεσιν δὲ τοιούτου προσωπικοῦ ἀσχολεῖται, λέγει, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας.

Ὁ κ. **Δ. Ἰασονίδης** συνεχίζων καὶ εἰσερχόμενος εἰς τὸ κύριον θέμα τῆς ἀγορεύσεώς του, ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς λειτουργίας τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ ξένων σχολῶν, τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς εἶναι, ὡς λέγει, καθαρὸς προπαγανδιστικός. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τῆς λειτουργίας τῶν σχολῶν τούτων κινδύνων ὑποδεικνύει ὡς μοναδικὸν μέσον τὴν ἵδρυσιν ἐν Θεσσαλονίκῃ εὐπρεπῶν σχολικῶν κτιρίων, τὰ ὁποῖα νὰ ἀποσπάσουν ἀπὸ τὰς ξένας σχολάς, τὰς ὑπὸ ἀπείρως πλεονεκτικωτέρους τῶν ἡμετέρων ὅρους λειτουργούσας, ὄχι μόνον ὁλόκληρον τὴν μαθητιῶσαν ἑλληνικὴν νεολαίαν ἀλλὰ καὶ μέρος καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς ξένης.

Ἀναπτύσσων ἐν συνεχείᾳ τὰς εἰς σχολικὰ κτίρια ἀνάγκας τῆς μακεδονικῆς πρωτευούσης ἀναφέρει ὅτι διὰ τὴν εὐπρεπῆ ὁπωσδήποτε καὶ ὑγιεινὴν στέγασιν τῶν μαθητῶν αὐτῆς, ἀνερχομένων εἰς 23.000, ἀπαιτοῦνται 65 σχολικὰ κτίρια, διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν ὁποίων θὰ χρειασθῇ ποσὸν 90 περίπου ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Εἶναι ἀπαραίτητος, τονίζει, ἡ ἀνάγκη τῆς ἀνεγέρσεως τῶν σχολικῶν τούτων κτιρίων καθόσον τὰ ἤδη ὑπάρχοντα, ἐξαιρέσει ἐλαχίστων, εὑρίσκονται εἰς ἀθλιεστάτην κατάστασιν, εἰς σημεῖον ὥστε ὁ ἐπιθεωρήσας αὐτὰ σχολίατρος νὰ ἀποφανθῇ ὅτι μέγα μέρος τῶν μαθητῶν εἶναι καχεκτικόν, 40 ο]ο δὲ ἐξ αὐτῶν εἶναι προφυματικοί.

Ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τῆς ἀνεγέρσεως σχολικῶν κτιρίων ἐν Θεσσαλονίκῃ, εἶναι, ὡς τονίζει, ἐν συνεχείᾳ ἀνεπίδεκτος πάσης ἀναβολῆς. Καὶ εἶναι μέν, ὡς λέγει, γνωσταὶ αἱ περιωρισμέναι δυνάμεις τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ. Ὑπάρχει ὅμως, προσθέτει, τρόπος θεραπείας τῆς ἐπιτακτικῆς ταύτης ἀνάγκης. Ἡ τεραστία κοινοτικὴ περιουσία τῆς Θεσσαλονίκης, ὑπολογιζομένη εἰς 150 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν, θὰ ἠδύνατο, λέγει, νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀπὸ ἀπόψεως σχολικῶν κτιρίων ἀνάγκας τῆς πόλεως.

Δ. Δίγκας. (Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης). Τί στοιχεῖα ἔχετε;

Δ. Ἰασονίδης. Ἡ ἐφημερὶς «Μακεδονία» προέβη πρό τινος εἰς εὐρυτάτην ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἔρευναν καὶ ἐδημοσίευσε τὰ στοιχεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων βασίζει τοὺς ὑπολογισμοὺς αὐτούς. Καίτοι ὅμως παρῆλθε 150ήμερον ἡ Μητρόπολις δὲν ἐφάνη διατεθειμένη νὰ ἀναιρέσῃ ἢ νὰ διορθώσῃ αὐτούς.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Πρὸ ἐτῶν τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας εἶχε διατάξει τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐκμεταλλευσίμου κοινοτικῆς περιουσίας καὶ ἐξηκριβώθη ὅτι δὲν ὑπερβαίνει αὕτη τὰ 15.000.000.

Δ. Ἰασονίδης 150,000,000, 15,000,000, 1,000,000, 500,000 ὑπάρχει ναὶ ἢ οὔ; Καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει πρὸς τί δὲν ἔχομεν ἀνεγείρει οὔτε ἕν σχολεῖον; Πρὸς τί ἀπεκλείσθησαν οἱ πρόσφυγες τῆς ἀνωτέρας ἐνοριακῆς ἀντιπροσωπείας; Μὴ δὲν εἴμεθα καὶ ἡμεῖς δημόται τῆς πόλεως; Μὴ δὲν εἴμεθα μέλη τῆς κοινότητος; Διατὶ νὰ ζῶμεν εἰς τὸ περιθώριον;

Π. Δούβαρης Εἰς τοὺς προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς ἔχουν ἀνεγερθῇ σχολεῖα τὰ ὁποῖα εἶναι μέγαρα.

Δ. Ἰασονίδης Ἂν ἀνηγέρθησαν, ἀνηγέρθησαν ἀπὸ τὴν Ε.Α.Π., ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας, ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ἀπὸ τὴν δραχμὴν τοῦ φορολογουμένου Ἕλληνος, πάντως ὅμως οὐχὶ ἀπὸ τὴν πλουσίαν κοινότητα Θεσσαλονίκης.

Ἀναφέρει ἐν συνεχείᾳ τὴν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 2508 σημειωθεῖσαν ἀντίδρασιν τῆς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης κατὰ τῆς παροχῆς εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα παντὸς περιουσιακοῦ στοιχείου τῆς κοινότητος καὶ, ἐπανερχόμενος ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς μειονεκτικῆς θέσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ἡ ἐκπαίδευσις ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀπὸ ἀπόψεως διδακτηρίων, τονίζει ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ δειχθῇ πᾶσα δυνατὴ ἀκμῆ εἰς τὴν ρευστοποίησιν τῆς κοινοτικῆς περιουσίας πρὸς ἀνέγερσιν σχολικῶν κτιρίων. Ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ ἀναφέρει ὅτι ὁ κ. ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργὸς ἀπηύθυνε πρὸς τὴν κοινότητα Καβάλλας Θερμὸν ἔπαινον διὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἀνέγερσιν σχολικῶν κτιρίων.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Καὶ ἐπιθυμῶ νὰ ἐπαναλάβω ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὸν ἔπαινον τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν πόλιν τῆς Καβάλλας καὶ νὰ ἐπικαλεσθῶ αὐτὴν ὡς παράδειγμα διὰ τὰς ἄλλας πόλεις, διότι ἡ Καβάλλα προβαδίζει εἰς τὸ εὐγενὲς ἔργον τῆς ἀνεγέρσεως σχολικῶν κτιρίων.

Α. Παπαδᾶτος (Ὑφυπουργός). Εἶναι περισσότερον ἀξία τιμῆς ἡ πόλις τῆς Καβάλλας ὅταν γνωσθῇ ὅτι δὲν εὐτυχεῖ τόσον πολὺ ὅσον νομίζει ὁ κόσμος. Εἰς τὴν Καβάλλαν ὑπάρχουν δύο τάξεις: ἡ τῶν μεγάλων καπνεμπόρων ἡ ὁποία καὶ δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ ζητήματα αὐτά, καὶ ἡ ἄλλη τάξις τῶν μικροεπαγγελματιῶν καὶ ἐργατῶν. Αὐτὴ εἶναι ἡ τάξις ποῦ κάμνει αὐτὰ τὰ θαύματα καὶ ποῦ δίδει αὐτὰ τὰ παραδείγματα. Τὰ σχολεῖα καὶ τὰς δωρεὰς αὐτὰς τὰς κάμνει ὁ μικρὸς ἐπαγγελματίας καὶ ὁ ἐργάτης. Εἶχα ὑποχρέωσιν νὰ εἴπω αὐτὰ καὶ εἰς τὴν Βουλήν, διότι ὁ κόσμος ὅταν ἀκούει τὸ ὄνομα τῆς Καβάλλας, νομίζει ὅτι τρέχει ὁ χρυσὸς εἰς τοὺς δρόμους. Ἐνῷ συμβαίνει ὅλως τὸ ἐναντίον.

Δ. Ἰασονίδης Ἰδού, κύριοι, τί κάμουν οἱ ἄλλαι πόλεις ποῦ θέλουν νὰ ἔχουν σχολεῖα.

Ἀλλὰ πρὸ μηνῶν ὁ τοποτηρητὴς Δράμας, ὁ ἀρχιμανδρίτης Πανάρετος, ὡς ἀρχηγὸς Κοινοτικῶν περιουσιῶν Δράμας ἐζήτει νὰ ρευστοποιηθῇ ἡ κοινοτικὴ περιουσία διὰ κτίρια. Πῶς; νὰ μὴ ἐξανιστάμεθα ὅταν περιουσίαι ἑκατομμυρίων μένουν ἄχρηστοι; Ἐὰν τοῦτο εἶναι ἀκριβές, συνδράμετε νὰ γίνουν διδακτήρια, λαμβάνοντες ἀπόφασιν προτοῦ μεταβῇ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς τὴν Μακεδονίαν. Ἡ λῆψις τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς θὰ εἶναι ἱστορική.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Δίδετε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ Θεσσαλονίκη ἐν σχέσει μὲ ἄλλας πόλεις ὑστερεῖ. Λησμονεῖτε τὰ ἀποτελέσματα τοῦ νόμου 2958, ὅστις κ' ἐτοι βαθέως ἐφημόσθη ἔδωκεν ἀποτελέσματα, διότι ἐνεκρίθη πρόγραμμα δι' οὗ θὰ πληρωθοῦν κατὰ τὸ δυνατὸν αἱ ἐκπαιδευτικαὶ ἀνάγκαι τῆς Θεσσαλονίκης. Διὰ τὰς κοινοτικὰς περιουσίας ἐζητήθη ἡ ὑποθήκευσις καὶ ἔχει ἡ ρευστοποίησις, ἤτις δὲν εἶναι δυνατή, διότι τὰ καταστήματα καὶ τὰ κτίρια τελοῦν ὑπὸ ἐνοικιοστάσιον. Ἤδη διεξάγονται διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τὴν σύναψιν δανείου πρὸς ἀνέγερσιν κτιρίων. Ἐν συνδυασμῷ δέ, ὡς ἐδήλωσεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, θὰ ἔλθῃ καὶ τὸ Κράτος ἀρωγόν.

Δ. Ἰασονίδης. Ἐζητήθη ὄντως ἡ ὑποθήκευσις ὄχι διὰ νὰ ἀναγερθοῦν σχολεῖα, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀναγερθῇ ἓν προσοδοφόρον μέγαρον. Μία ὑπηρεσιακὴ ἔκθεσις λέγει ὅτι οἱ μαθηταὶ Θεσσαλονίκης στεγάζονται ἐντὸς τραγλῶν καὶ τὸ Ταμεῖον Σχολικῶν περιουσιῶν πρωτεῖνει νὰ γίνῃ ἓν προσοδοφόρον μέγαρον.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ σχεδίου πόλεως παρεχωρήθη ἐν οἰκόπεδον ἐν τῇ καισῃ ζώνῃ ὅπως ἐγερθῇ ἡ κατὰ τοὺς οἰκοδομικοὺς κανονισμοὺς οἰκοδομή. Ἠναγκάσθη συνεπῶς ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ζητήσῃ τὴν ἔγκρισιν τῆς δαπάνης διὰ τοιοῦτον κτίριον, διὰ νὰ μὴ ἀπολέσῃ ἓν πολύτιμον οἰκόπεδον.

Δ. Ἰασονίδης. Μήπως εἶναι οἰκόπεδον τῆς κοινότητος ἀνταλλαγὲν μὲ τοιοῦτον τῆς Ἰσραηλιτικῆς κοινότητος;

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Ὄχι.

Δ. Ἰασονίδης. Γεγονὸς εἶναι ὅτι ἐνῷ οἱ Ἑβραῖοι ἐπῆραν οἰκόπεδον, ἡ Μητρόπολις ἡ ἰδική μας δὲν ἐπῆρε καὶ ἐγένετο ἀνταλλαγὴ ἵνα αἱ 4 γωνίαι τῆς ὁδοῦ Βενιζέλου γίνουν μέγαρον τῆς Ἰσραηλιτικῆς κοινότητος.

Κ. Βουδούρης. Ἡ συζήτησις δὲν διεξάγεται ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Δ. Ἰασονίδης. Ὁμιλῶ ἐντὸς τοῦ θέματος, διότι ζητῶ πιστώσεις διὰ διδακτήρια ἀπὸ τὰς πιστώσεις τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Συνεχίζων, λέγει ὅτι ἡ Ἐφορεία Σχολείων Θεσσαλονίκης διεχειρίσθη τὴν περιουσίαν τὴν κοινοτικήν, ἀπέφερε δὲ κατὰ τὰ δύο ἔτη ἡ περιουσία αὕτη 1.207.000 κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἰδίας Ἐφορείας. Ἐξ αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν σχολείων διετέθησαν μόνον 184.000 δραχμαί, τὰ ὑπόλοιπα ἐπῆγαν εἰς ἀσφάλιστρα, μισθούς, ἐπιχορηγήσεις καὶ συντήρησιν κτιρίου Μητροπόλεως. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης εἶπεν ὅτι ἔχουν εἰσόδημα 800,000 δραχμῶν ἐτησίως ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐξῳημείωθησαν διὰ τοὺς ἰδίους ἀνωτέρω σκοπούς. Ταῦτα ὅλα ἐγράφησαν εἰς τὸν Τύπον καὶ ἡ Μητρόπολις οὔτε τὰ διέψευσε καὶ ὀφείλει ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας νὰ ξεκαθαρίσῃ αὐτὴν τὴν κατάστασιν. Ἡ ἐφημερὶς «Μακεδονία» ἀναφέρει καὶ ἄλλας ἀνωμαλίας εἰς τὰς ὁποίας δὲν εἰσέρχομαι. Πάντως ἡμεῖς θέλομεν νὰ ρευστοποιηθῇ ἡ περιουσία αὐτὴ διὰ νὰ γίνουν σχολεῖα. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ πόλις τῆς Θεσσαλονίκης νὰ ἔχῃ σχολεῖα κατώτερα τῶν σχολείων τῶν Συνοικισμῶν. Ἀπὸ τὴν εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τοῦ Διατάγματος ἀπεκλείσθησαν ὅλοι οἱ πρόσφυγες. Ἔλεγχος δὲν ἠδύνατο συνεπῶς νὰ γίνῃ, διότι κατὰ τὴν θέσπισιν τῶν διατάξεων ἐπεκράτησεν ἄκρον τοπικιστικὸν πνεῦμα. Ἀλλὰ ἡ περιουσία αὐτὴ ἀνήκει εἰς ὅλην τὴν πόλιν τῆς Θεσσαλονίκης καὶ συνεπῶς καὶ νομικῶς καὶ ἠθικῶς ἔχομεν δικαίωμα καὶ συμμετοχὴν εἰς τὴν διοίκησιν νὰ ἀξιώσωμεν καὶ ἐλέγχου νὰ κάμωμεν καὶ ρευστοποίησιν διὰ νὰ γίνουν σχολεῖα καὶ νὰ ἐκπληρώσωμεν οὕτω εὐόρκως τὴν ἐντολὴν τὴν ὁποίαν μᾶς ἔδωκεν ὁ λαός. (Χειροκροτήματα).

Ν. Τζερμιᾶς. Ἐνῷ, κύριοι βουλευταί, εἴμεθα σύμφωνοι μὲ τὸν προλαλήσαντα διὰ τὸν προορισμὸν τῆς Κοινοτικῆς περιουσίας, διαφωνοῦμεν ὡς πρὸς τὸ ἄκρατον το-

πικισμὸν περὶ τοῦ ὁποίου ὡμίλησεν ὁ κατελθὼν τοῦ βήματος βουλευτὴς κ. Ἰασονίδης, ὅτι ἐπικρατεῖ εἰς τὴν διοίκησιν τῶν κοινοτικῶν μας πραγμάτων. Εἶμαι καὶ ἐγὼ εἷς τῶν πρωτεργατῶν τοῦ ἐλέγχου τῶν κοινοτικῶν, ὅστις μετὰ τῶν κ. κ. Καμμώνα καὶ Ἀδαμίδου, προκρίτων ἐντοπίων, πρώην κοινοτικῶν συμβούλων, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διὰ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Βαλκανίων», διεξήγαγον ἀγῶνα κατὰ τῆς κοινοτικῆς διοικήσεως, ἐπ' αὐτοῦ δὲ κυρίως ἐστηρίχθη καὶ ὁ πρῶτος ἔλεγχος τῆς ἐφημερίδος «Μακεδονία». Εἴχομεν μάλιστα ἀπόφασιν οἱ βουλευταὶ νὰ συνέλθωμεν εἰς κοινὴν σύσκεψιν καὶ νὰ ἀποφασίσωμεν περὶ τοῦ τρόπου τῆς ρευστοποιήσεως τῆς κοινοτικῆς περιουσίας διὰ τὴν κατασκευὴν σχολικῶν κτιρίων. Περὶ διαχειριστικῶν ἀνωμαλιῶν γίνεται λόγος ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀπὸ πολλοῦ, ὑπερβλήθη μάλιστα καὶ σχετικὴ μήνυσις ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας καὶ ἐγένοντο καὶ ἀνακρίσεις, ἀλλὰ τελικῶς δὲν ἐγένετο δίωξις μὴ προκυψάντων ἐπαρκῶν στοιχείων. Εἴμεθα ὑπέρμαχοι τῆς ρευστοποιήσεως διότι ἡ κατάστασις τῶν σχολικῶν κτιρίων Θεσσαλονίκης εἶναι οἰκτροτέρα τῆς περιγραφείσης ἀπὸ τὸν συνάδελφον. Εἶναι βέβαια ὑπερβολικοὶ οἱ ἀριθμοὶ τῆς «Μακεδονίας» ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν, ἀλλὰ πάντως εἶναι ἀρκετὴ ἡ προοριζομένη διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν σχολείων, ὥστε νὰ ἀποτελῇ σταθερὰν βάσιν νὰ ἐξευρεθοῦν οἱ πόροι διὰ τὴν κατασκευὴν ὅλων τῶν ἀπαραιτήτων σχολικῶν κτιρίων. Ὁλόκληρος ὁ λαὸς τῆς Θεσσαλονίκης, γηγενεῖς καὶ πρόσφυγες, ἀξιοῦν ρύθμισιν λαϊκωτέραν τῆς κοινοτικῆς ἀντιπροσωπείας, ἥτις δὲν ἐγένετο οὔτε τὸ 1920 ὅτε δὲν ὑπῆρχον πρόσφυγες, οὔτε τὸ 1925. Ἀξιοῦν ἐπίσης ἐπιτακτικῶς τὴν ἄμεσον κατασκευὴν σχολείων διότι εἶναι αἴσχος μας νὰ διατηροῦμεν τὰ σχολεῖα ποὺ εἶναι χειρότερα μπουντρουμίων πρέπει νὰ αἰσχυνώμεθα διὰ τοῦτο καὶ ὡς λαὸς καὶ ὡς Ἔθνος. Ἠδικήθημεν καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Κράτους σχετικῶς μὲ τὴν ἐνίσχυσιν τὴν παρεχομένην παρ' αὐτοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας ὅπου ὑπάρχουν ἄλλα ἱδρύματα, Μπενάκεια κλπ. Ἔχομεν ἀνάγκην νὰ ἀποκτήσωμεν σχολεῖα διὰ νὰ πολεμήσωμεν τὰ ξένα καὶ πρὸ παντὸς νὰ προσελκύσωμεν τοὺς συμπολίτας μας Ἰσραηλίτας εἰς ταῦτα διὰ τὴν πλήρη ἀφομοίωσίν των. Ὅ,τι δὲν ἔγινε μέχρι σήμερον ἀπὸ τοῦ 1912 ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ τώρα. Ρευστοποίησις ἀπὸ τὸ ἓν μέρος καὶ Κρατικὴ ἐνίσχυσις γενναία ἀφ' ἑτέρου θὰ δώσουν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην σχολικὰ κτίρια. Ἄμεσος μεταβολὴ τρόπου διοικήσεως τῶν κοινοτικῶν μας πραγμάτων, ἰδοὺ ποῦ καλοῦμεν τὴν Κυβέρνησιν νὰ προχωρήσῃ. Εἴμεθα ὅλοι σύμφωνοι καὶ καταδικάζομεν πᾶσαν τοπικιστικὴν ἐκμετάλλευσιν, ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἀνεκτὴ πλέον ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ὁ κ. **Πρόεδρος** ἀνακοινοῖ ἐκθέσεις τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποφαινομένης ὑπὲρ τῆς μὴ διώξεως: 1) τοῦ βουλευτοῦ κ. Π. Καρασεβδᾶ ἐπὶ ἐξυβρίσει καὶ ἀδίκῳ ἐπιθέσει, καὶ 2) τοῦ βουλευτοῦ κ. Ἀλκιβ. Λούλη κατηγορουμένου ἐπὶ παρανόμῳ ὁπλοφορίᾳ καὶ ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν ἂν δέχεται τὰς γνωμοδοτήσεις ταύτας τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ Βουλὴ δέχεται δι' ἀναστάσεως τὰς ἀνωτέρω προτάσεις τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Συνεχιζομένης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Γ. Παπανδρέου.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ λάβω τὸν λόγον σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῶν σχολικῶν κτιρίων. Ἀποτελεῖ πάνην ἡ γνώμη ὅτι τὸ Κράτος δύναται μόνον ἐκ τῶν ἰδίων πόρων του νὰ ἀνεγείρῃ τὰ σχολεῖα. Τὰ σχολεῖα τοῦ Κράτους ἀνέρχονται εἰς 9.000 ἀντιπροσωπεύοντα ἀξίαν ἑκατομμυρίων καὶ ἑπομένως εἶναι προφανὲς ὅτι κατάλληλος τρόπος πρὸς ἀνέγερσιν κτιρίων θὰ εἶναι ἡ τυπικὴ πρωτοβουλία ἐπικουρουμένη ὑπὸ τοῦ Κράτους, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔχουν ἀκολουθήσει καὶ αἱ κοινότητες καὶ ἔχουν θαυματουργήσει. Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ὑπάρχει βάσιμος ἐλπὶς ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν τὰ σχολικὰ κτίρια τῶν Κοινοτήτων θὰ εὑρίσκωνται εἰς ἀρίστην κατάστασιν. Δυστυχῶς οἱ Δῆμοι καθυστεροῦν εἰς τοῦτο καὶ δι' αὐτὸ ἡ κατάστασις τῶν σχολικῶν κτιρίων τῶν πόλεων εἶναι οἰκτρά. Καὶ ἄλλοτε εἰς τὴν Γερουσίαν ἔλαβον ἀφορμὴν καὶ ἀπηύθυνον ἔπαινον πρὸς τὰς Κοινότατας καὶ μομφὴν πρὸς τοὺς Δήμους. Ἀναμένομεν τὴν πρωτοβουλίαν τῶν Δήμων, τὴν ὁποίαν θὰ ἐπικουρήσωμεν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον συνέβη καὶ εἰς τὴν Καβάλλαν καὶ εἶναι δυνατὸν νὰ συμβῇ καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Βεβαίως ἡ ἐπικουρία τοῦ Κράτους θὰ εἶναι γενναία, διότι θὰ διαθέσῃ τὰ ἐνοίκια τῶν σχολείων καὶ τὰ ἐκπαιδευτικὰ τέλη ἑκάστης πόλεως ὡς τοκοχρεωλύσιον ἑνὸς δανείου. Καταβάλλομεν δὲ προσπαθείας πρὸς εὕρεσιν δανείου. Ἀπηυθύνθημεν καὶ πρὸς τὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν καὶ πρὸς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ προσπαθοῦμεν νὰ ἐπιτύχωμεν καὶ ἐξωτερικὸν δάνειον. Ἐλπίζομεν ὅτι θὰ εὐοδωθοῦν αἱ προσπάθειαί μας, ἀλλὰ θὰ προσθέσω ὅτι τὰ κεφάλαια ταῦτα δὲν θὰ εἶναι ἀπολύτως ἐπαρκῆ καθ' ἑαυτὰ καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπικουρήσουν καὶ οἱ Δῆμοι. Δι' αὐτὸ παρακαλῶ τοὺς κυρίους βουλευτὰς κατὰ τὰς διακοπὰς τῆς Βουλῆς νὰ λάβουν τὴν πρωτοβουλίαν καὶ νὰ προκαλέσουν μίαν κοινωνικὴν ἀξίωσιν ἀπέναντι τῶν Δήμων, οἱ ὁποῖοι νὰ συναισθανθοῦν ὅτι εἶναι στοιχειῶδες καθῆκον αὐτῶν ἡ ἀνέγερσις σχολικῶν κτιρίων. Καὶ διαβεβαιῶ ὅτι ἂν ἐκδηλωθῇ πρωτοβουλία τῶν Δήμων, τὸ Κράτος θὰ εἶναι ἕτοιμον νὰ ἐπικουρήσῃ αὐτοὺς γενναίως. (Χειροκροτήματα).

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Θεσσαλονίκην εἰδικώτερον γνωρίζω ὅτ' ἡ κατάστασις εἶναι οἰκτρά. Μόλις δὲ ἔλαβον γνῶσιν τῆς καταστάσεως ἐπεκοινώνησα μὲ τοὺς ἁρμοδίους ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐκάλεσα καὶ τὸν μηχανικόν, ἐπικοινωνήσας δὲ καὶ μὲ τὴν διοίκησιν τῆς κοινοτικῆς περιουσίας, εὗρον προθυμίαν ἀμέριστον πρὸς διάθεσιν ὁλοκλήρου τῆς κοινοτικῆς περιουσίας διὰ τὴν ἀνέγερσιν σχολικῶν κτιρίων, καὶ δὲν ὑπολείπεται παρὰ μόνον ἡ ἀνεύρεσις καταλλήλου τρόπου τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς περιουσίας αὐτῆς· δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι εἷς μίαν κοινὴν σύσκεψιν ἡ ὁποία θὰ λάβῃ χώραν εἴτε ἐν Ἀθήναις εἴτε ἐν Θεσσαλονίκῃ θὰ ἐξετασθῇ ὁ καλύτερος τρόπος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ σκοπὸς εἶναι ὁμόφωνος. Ὅλοι ἀποβλέπομεν εἰς ὁλοκληρωτικὴν διάθεσιν τῆς κοινοτικῆς περιουσίας διὰ τὴν ἀνέγερσιν σχολείων, καὶ τότε θὰ ἐπικουρήσῃ καὶ τὸ Κράτος. Ἐλπίζω δὲ ὅτι διὰ τῆς συνεργασίας ἀμφοτέρων ταχέως θὰ ἐπέλθῃ τὸ εὐχάριστον ἀποτέλεσμα τὸ ὁποῖον ἠξίωσαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως οἱ κ. βουλευταὶ Θεσσαλονίκης.

Ὁ κ. ***Κ. Κουρτίδης*** ἐξιστορεῖ κατ' ἀρχὰς τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσέφερεν ἡ Ἑλληνικὴ παιδεία κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ λαοῦ, ὡς καὶ τὴν ἄνθησιν, ἣν εἶχεν οὗτη κατὰ τοὺς τελευταίους πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 χρόνους. Ὁ Καποδίστριας, συνεχίζει, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἔθνους ἔθεσε πρῶτος στερεὰ θεμέλια τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, μετὰ τὸν Καποδίστριαν ὅμως δὲν ἐδείξε τὸ Κράτος τὴν ἀπαιτουμένην μέριμναν διὰ τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν. Μόνον ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀειμνήστου Ὑπουργοῦ Πετρίδου ἐτέθησαν πάλιν βάσεις ἀνακαινίσεως τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου. Εἰς τὸν ὑπόδουλον Ἑλληνισμὸν ὑπῆρχον κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα καὶ παιδαγωγικὰ διδασκαλεῖα, ἐνῷ δὲν ὑπῆρχον τοιαῦτα εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα. Οὕτω εἰς τὴν ἀρχαίαν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν προηγήθη ὁ ὑπόδουλος Ἑλληνισμὸς 40 ἔτη ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα. Ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα ἔκαμε βῆμα σπουδαιότατον διὰ τῆς κατοργήσεως τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων τὰ ὁποῖα δὲν εἶχεν κανένα σκοπόν. Ἄλλο σπουδαῖον βῆμα εἰς τὸν ἐκπαιδευτικόν μας βίον εἶναι καὶ ἡ κατάργησις τῶν μονοταξίων διδασκαλείων. Ὅπως ὅμως λειτουργοῦν τώρα τὰ διδασκολεῖα

προκαλοῦν δαπάνας καὶ χρήζουν διαρυθμίσεως. Ἐὰν ἀντὶ τῶν ἑξαταξίων διδασκαλείων ἱδρυθοῦν καὶ διτάξια εἰς τὰ ὁποῖα νὰ φοιτοῦν ἀπόφοιτοι τῶν γυμνασίων, νομίζω ὅτι θὰ ἔχωμεν καὶ μεγαλυτέραν ἐκπαιδευτικὴν ἀπόδοσιν καὶ οἰκονομίαν. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὑπεσχέθη εἰς τὸν προγραμματικόν του λόγον τὴν κατάργησιν τῶν γυμνασίων, ἀλλὰ ταῦτα, ἀντὶ νὰ ὀλιγοστεύσουν ἐπερίσσευσαν καὶ τοῦτο γίνεται εἰς βάρος τῆς Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἥτις πρέπει νὰ εἶναι ἀρτία καὶ πλήρης διὰ νὰ δίδῃ πολίτας χρηστοὺς καὶ παραγωγικούς, δεδομένου ὅτι τὰ κλασικὰ σχολεῖα παράγουν μόνον θεσιθήρας. Εἰς τὴν Βουλγαρίαν, συνεχίζει, ἔχουν διαιρέσει εἰς ὀκτὼ περιφερείας τὸ Κράτος καὶ ἔχουν εἰς κάθε μίαν ἓν διδασκαλεῖον, μίαν Ἐμπορικὴν Σχολὴν καὶ ἓν Γυμνάσιον ἀκολουθοῦν τὴν ρεαλιστικὴν μόρφωσιν. Εἰς τὰ Γυμνάσια αὐτὰ ἔχουν ἀποστάσει καὶ καθηγητὰς διὰ τὰς κλασικὰς σπουδὰς διὰ τοὺς ἐπιζυμοῦντος τοιαύτην ἐπίδοσιν. Θὰ ἤθελα, συνεχίζει, μίαν δήλωσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν κλασικῶν Γυμνασίων.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς Παιδείας). Ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως ἐν σχέσει πρὸς τὴν κλασικὴν ἐκπαίδευσιν εἶναι ἡ ἑξῆς. : Δὲν εἶναι πολιτικὴ περιορισμοῦ ἁπλῶς τῆς κλασικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀλλὰ πολιτικὴ ἀντικαταστάσεως διὰ πρακτικῆς ἐπαγγελματικῆς τοιαύτης. Ἐὰν ἦτο μόνον πολιτικὴ περιορισμοῦ θὰ κατηργοῦμεν, χωρὶς νὰ φροντίζωμεν διὰ τὴν δυνατότητα τῆς ἀντικαταστάσεως, ἐὰν ἤδη βραδύνωμεν τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἔλλειψιν προσωπικοῦ, διότι διὰ νὰ συστήσωμεν Γεωργικὰς Σχολὰς χρειαζόμεθα γεωπόνους. Ἐκτὸς ὅμως αὐτοῦ ὡρίσθη διὰ νόμου ὅτι ὅσα ἡμιγυμνάσια ἢ γυμνάσια εἶχον μαθητὰς κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν ὀλιγωτέρους τῶν τεσσαράκοντα καταργοῦνται καὶ προσεχῶς θὰ καταργηθοῦν ὁ δὲ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶναι σεβαρός. Τὰ λοιπὰ κλασικὰ γυμνάσια θὰ καταργῶνται ἀναλόγως τοῦ παρουσιαζομένου προσωπικοῦ. Εἴμεθα, ἐπιλέγει, πεπεισμένοι ὅτι ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις θὰ εὐδοκιμήσῃ ὅταν παραχωρηθῇ εἰς τὴν Νομαρχιακὴν Αὐτοδιοίκησιν, τότε μὲ εἰκοσιμοιρίαν ἐπικουρίαν καὶ τοπικὴν πρωτοβουλίαν ἡ εὐδοκίμησις θὰ εἶναι πλήρης.

Κ. Κουρτίδης. Δὲν ἔπρεπε νὰ περιορισθῶμεν μόνον εἰς τὰς Γεωργικὰς Σχολάς. Πρέπει νὰ λάβωμεν πρόνοιαν καὶ διὰ τὰς Ἐμπορικάς.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς Παιδείας). Εἶπα γενικῶς Ἐπαγγελματικήν.

Ε. Κουλουμβάκης. Εἰς τὰς σκέψεις τῆς Κυβερνήσεως ὑπῆρξεν ἡ ἰδέα τοῦ περιορισμοῦ τοῦ ὑπερκλασικισμοῦ, ἀλλὰ κατέληξεν εἰς κατάργησιν τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὅσον ἀφορᾷ τὰς Ἐμπορικὰς Σχολὰς εἶναι μάλιστα γνωστὸν ὅτι ὑπερέβημεν τὴν ἀναλογίαν.

Α. Παπαναστασίου Ἐγὼ νομίζω ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ μεταρρυθμισθῇ τὸ σύστημα τῶν Ἐμποικῶν Σχολῶν διὰ νὰ γίνουν νυκτερινοὶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ φοιτοῦν καὶ νὰ μορφώνωνται οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὸ ἐμπόριον, καὶ ὄχι μόνον ὅσοι πρόκειται νὰ ἀκολουθήσουν τὸ ἐμπορικὸν στάδιον.

Κ. Κουρτίδης. Ἡ ἀποτυχία τῶν Ἐμπορικῶν Σχολῶν ὀφείλεται εἰς τὸ θεωρητικὸν τῆς ἐκπαιδεύσεώς των. Δὲν ἔχουν πρόγραμμα πρακτικῶν γνώσεων.

Ε. Κουλουμβάκης. Αὐτὸ εἶναι ὀρθόν, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀριθμὸς εἶναι μέγας.

Κ. Κουρτίδης. Βεβαίως. Ἡ ἐλάττωσις, συνεχίζει, τῶν γυμνασίων, ὄχι μόνον θὰ περιορίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν δυστυχούντων νέων, ἀλλὰ θὰ δώσῃ καὶ ἀρκετὰ ἑκατομμύρια διὰ τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν, διότι τὰ δημοτικὰ σχολεῖα εἶναι τὰ σχολεῖα τῆς ἐθνικῆς ἀγωγῆς.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μὲ πολλὴν συμπάθειαν ἀκούομεν τὰ λεγόμενά σας διὰ τὰ πολλὰ γυμνάσια.

Ε. Κουλουμβάκης. Κανεὶς δὲν ἔχει ἀντίρρησιν διὰ τὸν περιορισμόν.

Κ. Κουρτίδης. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ κτίρια τῶν σχολείων τῆς Θράκης, ἡ κατάστασίς των εἶναι εὐχάριστος καὶ ὀφείλεται τοῦτο καὶ εἰς τὴν φιλεργίαν καὶ εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν κατοίκων καὶ εἰς τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Κράτους, δι' ὃ καὶ ἐκφράζομεν τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Νομοῦ Ἔβρου, διότι προσφάτως ἀκόμη ὁ κ. Ὑπουργὸς διέταξε καὶ κατεβλήθησαν 2 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ἐτίμησα τὴν πρωτοβουλίαν τῶν κατοίκων καὶ θὰ κάμω τὸ ἴδιον ὅπου θὰ ὑπάρξουν μιμηταί.

Κ. Κουρτίδης. Μετὰ τὴν ἐπικουρίαν αὐτὴν τοῦ Δημοσίου θὰ ὁλοκληρωθῇ τὸ ζήτημα τῶν σχολικῶν κτιρίων. Συνεχίζων λέγει ὅτι εἰς τὸν Ἔβρον καὶ τὴν Ροδόπην εἶναι ἀλβανόφωνοι καὶ τουρκόφωνοι πληθυσμοί, ὡς ἐπίσης εἶναι τοιοῦτοι καὶ ἐξ Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔτυχον παιδείας οὔτε στοιχειώδους εἰς τὰ μέρη ἀπὸ τὰ ὁποῖα προῆλθον. Αὐτοὶ οἱ πληθυσμοί, τονίζει, πρέπει νὰ ἀποτελέσουν τὸ ἀντικείμενον μιᾶς ἰδιοτέρας ἐκπαιδευτικῆς μερίμνης, διότι ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὁ νομὸς Ἔβρου ἀποτελεῖ μίαν προκάλυψιν καὶ πρὸς τὴν Βουλγαρίαν καὶ πρὸς τὴν Τουρκίαν. Πρέπει πρωτίστως νὰ συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν διδασκάλων, διότι ὑπάρχουν ἐκκρεμεῖς προτάσεις προαγωγῆς τῶν σχολείων, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ ἐκτελεσθοῦν.

Φ. Μανουηλίδης. Ἐκ τῶν προτάσεων αὐτῶν πολλαὶ ἔχουν γίνει δεκταί, ὑπολείπονται ὅμως μερικαὶ διὰ τὰς ὁποίας παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας νὰ διαπράξῃ νὰ ἐκτελεσθοῦν.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Θὰ ἐξετάσω τὸ ζήτημα μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης προσοχῆς.

Κ. Κουρτίδης. Ὅσον ἀφορᾷ, λέγει, τὰ ἔξοδα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ὑγιεινῆς, μὲ τὴν ἴδρυσιν ἰδίου Ὑπουργείου διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀποδεικνύεται πόσον ἰδιάζουσαν προσοχὴν δίδει ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ λαοῦ. Σχετικῶς μὲ τὸν τίτλον τοῦ Ὑπουργείου θὰ ἐπρότεινα νὰ μετονομασθῇ τοῦτο εἰς Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ὑγείας, ὅπως τὸ ἐπονομάζουν καὶ εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν.

Συνεχίζων προτείνει ὅπως καταβληθῇ σύντονος προσπάθεια πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἑλονοσίας ἡ ὁποία εἶναι ἐχθρὸς πολὺ ἐπικινδυνωδέστερος παρ' ὅσον φαντάζεταί τις καὶ ἡ ὁποία ἀρχίζει καὶ ἐγκαταλείπει τὰς πεδιάδας διὰ νὰ ἐγκατασταθῇ καὶ εἰς ὑψηλότερα σημεῖα Καθ' ἑκάστην εἰς τὰ πέριξ τῆς Καβάλλας ἀποθήσκουν ἐξ αἱματουρικοῦ πυρετοῦ. Ὁ κίνδυνος εἶναι πολὺ μεγάλος ἀνάλογος δὲ πρὸς αὐτὸν πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ προσοχὴ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ καταβάλωμεν.

Ὁ κ. ***Α. Θεολογίτης*** συνιστᾷ ὅπως διατηρηθοῦν καὶ ἐνισχυθοῦν τὰ λαϊκὰ ἰατρεῖα τὰ ὁποῖα ἔχει συστήσει ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως.

Ὁ κ. ***Κ. Κουρτίδης*** συνεχίζων ἀναφέρει ὅτι ὡς μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἑλονοσίας ἔχει διορισθῇ εἷς ὀφθαλμίατρος ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἀπέτυχεν εἰς τὸ στάδιον τοῦτο μετετράπη ἔπειτα εἰς παθολόγον. Ἀναφέρει ἀκολούθως ποῖα μέτρα λομβάνονται ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Τουρκίᾳ πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἐπιδημιῶν ὡς καὶ πόσον ἀρτίως εἶναι κατηρτισμένα ἐκεῖ τὰ λοιμοκαθαρτήρια ἐν ἀντιθέσει πρὸς ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι ὅλως προχείρως ὅταν ἔχωμεν ἀνάγκην νάμωμεν νὰ λειτουργήσῃ τὸ λοιμοκαθαρτήριον. Ἐὰν ὅταν ἔχωμεν ὑγειονομικοὺς ἰατροὺς ἀρτίως μορφωμένους δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν κἂν νὰ εἰσέλθουν αἱ ἐπιδημίαι.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργὸς) λέγει ὅτι ὁ ἀξιότιμος συνάδελφος φρονεῖ ὅτι τίποτε δὲν γίνεται διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν καὶ ὅτι ἐγὼ ἔγινα διὰ τὸν τύπον Υ-

πουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς. Μᾶς εἶπεν ὅτι συχνὰ ἔρχονται κρούσματα πανώλους εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει κανένα μέσον διὰ νὰ ἐμποδισθῇ νὰ ἔλθῃ ἕν κροῦσμα εἰς οἱανδήποτε χώραν, ἐκτὸς ἂν θέλετε νὰ ἐφαρμόσετε καραντίναν ἀγρίαν καὶ ἐν γένει τὰ ἀπολίτιστα μέσα τὰ ὁποῖα θὰ μᾶς ἀτέκλειον ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα Κράτη. Ἀλλὰ ἀπὸ 20 ἐτῶν τὸ Κράτος εἶναι ἐπαρκέστατα ὠργανωμένον ὥπως μὴ ἀφίσῃ καμμίαν ἐπιδημίαν νὰ εἰσβάλῃ καὶ νὰ ἀναπτυχθῇ. Τί ἄλλο περισσότερον θέλομεν καὶ ἀντὶ νὰ ἀπευθύνωμεν τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τὰς ὑπηρεσίας διὰ τὰς προσπαθείας ποῦ καταβάλουν ἔρχεσθε σεῖς καὶ μάλιστα ἰατροὶ διὰ νὰ εἰπῆτε αὐτὰ τὰ πράγματα. Μᾶς εἶπεν ὁ κ. βουλευτὴς ὅτι ἕν ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐλονομίας ἦτο ἄλλοτε ὀφθαλμίατρος, ἦτο ἀνίκανος κλπ. Τὰ ζητήματα αὐτὰ εἶναι προσωπικά. Ἀλλὰ πῶς τολμᾶτε νὰ ἔρχεσθε νὰ καταγγέλετε ὅτι δὲν κάμνομεν τίποτε διὰ τὴν ὑγείαν καθ' ἣν στιγμὴν ἔχομεν κάμει τόσα πράγματα ἀπὸ πέρυσι καὶ μία ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς διασημοτέρους ὑγειονολόγους τοῦ κόσμου ἔκαμεν ἐργασίαν ἀποτελουμένην ἀπὸ 2.000 σελίδας καὶ μᾶς ὑπέδειξε τὸ σύτημα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀκολουθήσωμεν.

Καθ' ἑκάστην προχωροῦμεν μὲ βῆμα σταθερόν. Ἡ σχολὴ τῆς ὑγιεινῆς θὰ ἀρχίσῃ νὰ λειτουργῇ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου. Σήμερον ἐδέχθην καὶ δύο διακεκριμένους ὑγειονολόγους ἐκ τῶν διασημοτέρων τοῦ κόσμου προερχομένους ἀπὸ τὸ ἵδρυμα τοῦ Ροκφέλλερ, οἱ ὁποῖοι ἔρχονται διὰ νὰ συνεργασθοῦν μὲ ἡμᾶς καὶ νὰ μᾶς βοηθήσουν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὑγειονομικῆς μας ὑπηρεσίας. Οὐδέποτε εἰς καμμίαν ὑπηρεσίαν δὲν ἔγιναν τόσα πολλὰ πράγματα εἰς τόσον ὀλίγον χρόνον ἀπὸ ὅσα ἔγιναν διὰ τὴν ὑγιεινὴν καὶ ἔρχεσθε σεῖς ὁ ὁποῖος παρουσιάζεσθε μάλιστα καὶ ὡς φίλος τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ ἐμβάλετε τὴν πεποίθησιν εἰς τὸν κόσμον ὅτι τὸν γελοῦμεν καὶ τὸν ἀπατοῦμεν; Ἄξιος ὁ μισθός σας.

Ὁ κ. **Χ. Λαδᾶς** (εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης) λέγει ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης χρήσεως 1930 - 31 εἰσάγεται μὲ ἀναγεγραμμένας πιστώσεις ἐπὶ ἔλαττον τοῦ προϋπολογισμοῦ 1929 - 30 δραχμῶν 4.822.620. Δὲν πρόκειται ὅμως περὶ μειώσεως δαπανῶν διότι δὲν ἀναγράφεται ἡ ἐξ εἴκοσιν ἑκατομμυρίων πίστωσις ἐκ διαθέσεως πλεονάσματος χρήσεως 1927 - 28 ἡ ὁποία ἀφορᾷ τὴν ἀνέγερσιν δικαστικοῦ μεγάρου ἐν Κορίνθῳ καὶ τὴν ἀνέγερσιν δικαστικοῦ μεγάρου ἐν Ἀθήναις. Παραβάλλει ἀκολούθως τὸν γενικὸν πίνακα τῶν πιστώσεων τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης χρήσεως 1930—31 πρὸς τὸν τοῦ 1929—30 πκρατηρεῖ δὲ τὴν ἀταξίαν ἡ ὁποία κρατεῖ ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατάστασιν τῶν βαθμῶν καὶ μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας. Ὑπάρχουν δύο διευθυνταὶ μὲ μισθὸν εἰσαγγελέως ἐφετῶν. Ἀφορμὴν εἰς τοῦτο ἔδωκεν ὁ αὐτόνομος ὀργανισμὸς φυλακῶν ὁ ἱδρυθεὶς δυνάμει πκγκαλικοῦ διατάγματος, μὴ κυρωθέντος εἰσέτι, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ διευθυντὴς τοῦ αὐτονόμου ὀργανισμοῦ ἐλάμβανε βαθμὸν καὶ μισθὸν εἰσαγγελέως ἐφετῶν. Μεθ' ὃ καὶ ὁ ἕτερος διευθυντὴς ἐπεδίωξε διὰ τὴν ἰσότητα τὴν εἰς αὐτὸν ἀναγνώρισιν τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων. Πρέπει ὅμως νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ θέσις τοῦ διευθυντοῦ τῆς διοικήσεως τῶν φυλακῶν ἀπὸ 1887 ἦτο θέσις βαθμοῦ καὶ μισθοῦ εἰσαγγελέως ἐφετῶν. Ἀναφέρει ἀκολούθως πῶς εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ τμήματος προσωπικοῦ ἔχει ἀπονεμηθῇ ὁ μισθὸς τῶν ἀνωτέρων βαθμῶν ὥστε νὰ φθάνῃ καὶ μία δακτυλογράφος νὰ λαμβάνῃ τὸν μισθὸν γραμματέως α' τάξεως ἐκφράζει δὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ἀταξία αὕτη θέλει ριζικῶς διορθωθῇ διὰ τῆς ψηφίσεως Καταστατικοῦ χάρτου τῶν ὑπαλλήλων. Παρατηρεῖ ὡσαύτως τὴν ὑπάρχουσαν ἀνισότητα ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ἄλλων Ὑπουργείων λόγῳ τῆς μὴ χορηγήσεως εἰσέτι εἰς αὐτοὺς τῶν 3)16 τοῦ μισθοῦ. Φρονεῖ ὅτι ὡρισμέναι θέσεις θὰ ἠδύναντο νὰ περικοπῶσι. Ἐξετάζει ἀκολούθως τὰς διὰ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ τὰ δικαστήρια ἀναγραφομένας πιστώσεις καὶ τονίζει ὅτι πρέπει νὰ παύσουν αἱ ἀποσπάσεις τῶν δικαστικῶν αἵτινες δημιουργοῦν προνομιούχους ἀπὸ ἀπόψεως ἀποδοχῶν δικαστικοὺς καὶ συνιστᾷ ὅπως καταβληθῇ φροντὶς ἵνα εἰς τὰς Ἐπιτροπὰς λαμβάνουν μέρος ἐκ περιτροπῆς πάντες οἱ δικαστικοί. Τοιουτοτρόπως θὰ λείψῃ τὸ ἄκοσμον θέαμα δικαστικῶν ἀπαιτούντων τὰς ἀποσπάσεις χάριν αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν. Ἐξετάζει ἀκολούθως τὰς διατιθεμένας διὰ τὰ πρωτοδικεῖα καὶ εἰρηνοδικεῖα καὶ τὰ εἰδικὰ ὑποθηκοφυλακεῖα πιστώσεις. Εἰς τὰ κεφάλαια ταῦτα τοῦ προϋπολογισμοῦ λέγει δὲν προβαίνομεν εἰς σημείωσιν τῶν δυναμένων νὰ ἐπέλθουν οἰκονομιῶν διότι ἡ ἐπίτευξις τῶν οἰκονομιῶν τούτων δύναται νὰ ἐπέλθῃ μόνον διὰ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων. Εἶναι ἀνάγκη νὰ μελετηθῇ ἡ ἐπέκτασις τοῦ θεσμοῦ τῶν μονομελῶν δικαστηρίων καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν δικαιοσύνην κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἐκδικάσεως τῶν συναλλαγματικῶν καὶ τῶν γραμματίων εἰς διαταγήν. Οὕτως οὐ μόνον οἰκονομία θέλει ἐπέλθῃ ἀλλὰ καὶ βελτίωσις εἰς τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης ὅταν ὡρισμένα μὲν πρωτοδικεῖα μεταβληθοῦν εἰς μονομελῆ ὑψωθῇ δὲ ἀφ' ἑτέρου τὸ γόητρον τῶν εἰρηνοδικῶν διοριζομένων οὐχὶ ὡς σήμερον ἀλλὰ ἐπὶ τῇ βάσει μεγαλυτέρων προσόντων καὶ μετὰ δοκιμασίαν. Ἐξετάζει ἀκολούθως τὴν στατιστικὴν τῶν εἰσαχθεισῶν ὑποθέσεων κατὰ τὸ 1928 καὶ τονίζει ὅτι τὰ ζητήματα ταῦτα, σχετιζόμενα μὲ τὴν ὅλην διαρρύθμισιν τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἀναφέρει μόνον διὰ νὰ δοθῇ ἀφορμὴ πρὸς μελέτην καὶ πρὸς δικαιολογίαν διατί ἡ Ἐπιτροπὴ ἐθεώρησεν ἀδύνατον νὰ μελετήσῃ τὰς προβλεπομένας πιστώσεις ἀπὸ ἀπόψεως γενικωτέρας. Ἐξετάζει ἀκολούθως τὰς διὰ τὰς φυλακὰς ἀναγραφομένας πιστώσεις διὰ τὰς ὁποίας ἀναγράφεται ἐπὶ πλέον τῆς προηγουμένης χρήσεως 1,313,780. Ἐξετάζει τὴν στατιστικὴν τῶν φυλακῶν καὶ παρατηρεῖ ὅ,τι οἱ κατάδικοι διὰ φυλάκισιν κάτω τῶν 7 ἡμερῶν ἦσαν 28. Οἱ ἐκτίοντες ποινὴν 7—30 ἡμερῶν 156. Οἱ διανύοντες ποινὴν 1—3 μηνῶν 340 καὶ οἱ διανύοντες ποινὴν 3—6 μηνῶν 451. Οὕτω τὸ ποσοστὸν τῆς ἐγκληματικότητος τῶν μικρῶν ποινῶν κατῆλθε σημαντικῶς. Κατὰ δὲ τὴν στατιστικὴν τοῦ Ἰανουκρίου 1929 προκύπτει ὅτι τὸ ποσοστὸν εἶναι ἐλαχιστότατον, ὀφείλεται δὲ ἡ τοιαύτη μείωσις εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περὶ μετατροπῆς μικρῶν ποινῶν. Ἀναφέρει ἀκολούθως ὅτι δυνάμει τοῦ ἀπὸ 11 Μαρτίου πκγκαλικοῦ διατάγματος τὸ ὁποῖον δὲν ὑπεβλήθη εἰσέτι πρὸς κύρωσιν ἡ παρὰ τοῦ Ὑπουργείῳ Δικαιοσύνης Διεύθυνσις φυλακῶν μετετράπη εἰς αὐτόνομον ὀργανισμόν. Τοιουτοτρόπως κατηργήθη πᾶσα οἱαδήποτε ἐπὶ τῆς διοικήσεως τῶν φυλακῶν ἐξουσία τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὡς καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει τῶν φυλακῶν, ἡ δὲ ἀνωτάτη διοίκησις τῶν φυλακῶν περιῆλθεν ἐξ ὁλοκλήρου καὶ ἀπὸ οἰκονομικῆς καὶ ἀπὸ διοικητικῆς ἀπόψεως εἰς τὸν αὐτόνομον ὀργανισμὸν ἀπέναντι τοῦ ὁποίου ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κατέχει ὅλως παθητικὴν θέσιν καὶ δὲν εἶναι παρὰ ἕνας ἁπλοῦς διεκπεραιωτὴς τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ. Τοιουτοτρόπως ἡ διαχείρισις τῶν δῆθεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ κατατιθεμένων ποσῶν γίνεται ὑπὸ τοῦ αὐτονόμου ὀργανισμοῦ καὶ μάλιστα ἔγκρισις πιστώσεων μέχρι 300.000 δραχμῶν δὲν ὑποβάλλεται κἂν εἰς τὸν Ὑπουργόν. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἀπογυμνωθεὶς πάσης πραγματικῆς ἐξουσίας ἐπὶ τῆς διοικήσεως τῶν φυλακῶν δὲν δύναται ἢ νὰ παρίσταται ἁπλῶς θεατὴς μὴ δυνάμενος οὐδὲ τὴν διαχείρισιν νὰ τακτοποιήσῃ.

Ἐξετάζει ἀκολούθως τὸν αὐτόνομον ὀργανισμὸν ἀπὸ ἀπόψεως προϋπολογισμοῦ καὶ τονίζει ὅτι οὐδεὶς ἐτήσιος ἰσολογισμὸς ὑπεβλήθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον οὐδὲ ἐδημοσιεύθη

εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἢ ἀνεκοινώθη εἰς τὴν Βουλήν. Ποία λοιπὸν ἡ ἀνάγκη τῆς δημιουργίας ἑνὸς τοιούτου ὀργανισμοῦ ὁ ὁποῖος ἐνῷ τὰ δαπανώμενα διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν φυλακῶν ποσὰ λαμβάνει παρὰ τοῦ Κράτους διαφεύγει ἐν τούτοις τὸν ἔλεγχον ἐν τῇ διαχειρίσει αὐτῶν πάσης κρατικῆς ἐξουσίας;

Ἀναφέρει τὰ ὑπὸ τοῦ Κράτους διατιθέμενα ποσὰ χάριν τῶν φυλακῶν καὶ τονίζει ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπέλθῃ σύμπτυξις τῶν λεγομένων ἀνοργανώτων φυλακῶν πρὸς ἐπίτευξιν οἰκονομίας. Διὰ νὰ σχηματίσῃ ἡ Βουλὴ πλήρη εἰκόνα τῆς σπατάλης, ἥτις διακρίνει τὸν Α.Ο. εἰς τὴν διαχείρισιν αὐτοῦ, ἀναφέρει διάφορα ποσὰ χορηγηθέντα δι' ἐπιδόματα, δι' οἰκονομικὰς ἐνισχύσεις ὑπαλλήλων, δι' ἀγορὰν βιβλίων κλπ.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) λέγει ὅτι τὰ ἐπιδόματα παρέχονται πρὸς ἐνίσχυσιν μετεκπαιδευομένων εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπαλλήλων δυνάμει νόμου.

Ὁ κ. **Χ. Λαδᾶς** λέγει ὅτι οὐδεμία σχετικὴ διάταξις νόμου ὑφίσταται.

Ὁ κ. **Κ. Βουδούρης** λέγει ὅτι δὲν δύνανται νὰ λέγωνται τοιαῦτα πράγματα δι' ὑπηρεσίαν, ἡ ὁποία ἵστατοι εἰς τὸ ὕψος της.

Ὁ κ. **Ε. Κουλουμβάκης** λέγει ὅτι ὁ διευθύνων τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν εἶναι εἷς τῶν ἐντιμωτέρων ὑπαλλήλων. Ἀλλὰ ἕτερον ἑκάτερον.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος.** (Πρωθυπουργὸς) λέγει ὅτι ἡ ἔννοια τῆς ὑπάρξεως τοῦ αὐτονόμου ὀργανισμοῦ τῶν φυλακῶν εἶναι ἀνατρεπτικὴ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Κράτους. Τὸ εὐτύχημα εἶναι ὅτι ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ εἶναι ὑπάλληλος περὶ τοῦ ὁποίου πάντες ὁμιλοῦν μετ' ἐπαίνων.

Ὁ κ. **Χ. Λαδᾶς** συνεχίζων λέγει ὅτι εἰς τὸ κεφάλαιον «ἀγορεύει κανὼν κλπ.» ἀνευρίσκομεν ἀναγραφομένας καὶ δαπάνας δι' ἀγορὰν γραμμοφώνου.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Εὑρίσκετε ἄσκοπον τὴν δαπάνην αὐτήν;

Χ. Λαδᾶς. Εὑρίσκω ὅτι πρέπει νὰ καθιερωθῇ ἕν ὡρισμένον σωφρονιστικὸν σύστημα καὶ ὅτι τὸ ταχύτερον πρέπει νὰ ἀρθῇ ἡ οἰκονομικὴ αὐτοτέλεια τοῦ αὐτονόμου ὀργανισμοῦ φυλακῶν, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ οὕτος εἰς τὸ περιβώριον τῶν νόμων καὶ τοῦ ἐλέγχου, ὡς καὶ τῆς συναισθήσεως ὅτι τὰ εἰσπραττόμενα καὶ δαπανώμενα, εἴτε ἀναγεγραμμένα εἴτε μὴ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, εἶναι χρήματα τοῦ Δημοσίου, τῶν ὁποίων ἡ διαχείρισις πρέπει νὰ γίνεται μετ' ἐξαιρετικῆς φειδοῦς, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἡ σπατάλη ἔχει ἔμμεσον ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ὁ κ. **Κ. Βουδούρης** λέγει ὅτι δὲν θὰ ἐλάμβανε τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἀρχίσῃ ἄνευ ἀπαντήσεως τὰ λεχθέντα κατὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Φυλακῶν εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλομεν χάριτας. Ὁ κ. βουλευτὴς Ἀθηνῶν ὡμίλησε περὶ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ καὶ εἶπεν ὅτι οὗτος δὲν ἔχει οὐδεμίαν σχέσιν πρὸς τὸ Κράτος καὶ δὲν λογοδοτεῖ πρὸς οὐδένα. Ἡ ἄποψις αὕτη δὲν εἶναι ἀκριβής. Εἶχε δημοσιευθῇ ἐπὶ Παγκάλου ἕνα Διάταγμα περὶ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ τὸ ὁποῖον ὅμως οὐδέποτε ἐλειτούργησε. Στηριζόμενος λοιπὸν εἰς Διάταγμα τοῦτο ὁ κ. Βουλευτὴς Ἀθηνῶν εἶπεν ὅτι ὁ Αὐτόνομος Ὀργανισμὸς ἔκαμε δαπάνας ἀνεξελέγκτους καὶ ὅτι δὲν ἔκαμε κανένα ἀπολογισμὸν τῶν εἰσπραχθέντων καὶ δαπανηθέντων. Ἀλλὰ τί ἀπολογισμὸν νὰ κάμῃ, ἐφόσον δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος Αὐτόνομος Ὀργανισμός. Ὡμίλησεν ἐπίσης περὶ χαριστικῶν πράξεων καὶ δωρεῶν τὰς ὁποίας ἔκαμεν ὁ Ὀργανισμὸς εἰς τοὺς ἐν Εὐρώπῃ ἐκπαιδευομένους, ἀλλὰ ὄχι μόνον τὰ περίφημα αὐτὰ κονδύλια εἶναι ἐλάχιστα, ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ἕν Νομοθετικὸν Διάταγμα τοῦ 1915 τὸ ὁποῖον καθορίζει τὰ περὶ τῶν ἐπιδομάτων τῶν εἰς Εὐρώπην ἀποστελλομένων. Ὡμίλησε συγχρόνως καὶ περὶ δαπάνης δι' ἀγορὰν βιβλίων, ἀλλ' ἡ δαπάνη αὕτη ἀνέρχεται μόνον εἰς 6.000 δραχμὰς διὰ τὴν βιβλιοθήκην τῶν Φυλακῶν. Ὡμίλησεν ἐπίσης καὶ περὶ τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Φυλακῶν, πρόκειται περὶ ἑνὸς ψυραλέου αὐτοκινήτου διὰ τὸ ὁποῖον ὁλόκληρος ἡ δαπάνη ἀνέρχεται εἰς 25.000 δραχμὰς ἐτησίως. Ὡμίλησεν ὅμως καὶ περὶ ἑνὸς κονδυλίου 4.900.000 τὸ ὁποῖον ὅμως κονδύλιον δὲν προέρχεται ἀπὸ τὸν Αὐτόνομον Ὀργανισμόν, ἀλλὰ ὑπάρχει ὁ νόμος τοῦ 1920 «περὶ Φυλακῶν» δυνάμει τοῦ ὁποίου συνήχθη τὸ ποσὸν τῶν 4.900.000 τὸ ὁποῖον εἶναι πρεῖον μιᾶς ὁλοκλήρου ἐνιαυτίας καὶ διὰ τοῦ ὁποίου κονδυλίου κατάρτισιν ἡ Διεύθυνσις τῶν Φυλακῶν τὰς τρώγλας νὰ τὰς κάμῃ κτίρια καὶ ἔχομεν τώρα τὰς ἀγροτικὰς φυλακάς, αἵτινες ἔχουν περιουσίαν 35.000.000.

Κ. Ζαβιτζιάνος Δὲν ὑπάρχει κανεὶς ὁ ὁποῖος νὰ ἀμφισβητήσῃ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου αὐτοῦ.

Ὁ κ. **Κ. Βουδούρης** ἐξετάζων εἶτα τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, λέγει ὅτι ἡ πεφωτισμένη εἰσήγησις τοῦ κ. Εἰσηγητοῦ ἐξηγεῖ καλῶς τὰ πράγματα. Πρόκειται ὅμως περὶ μιᾶς τραγικῆς παρεξηγήσεως, διότι ἐνῷ θὰ συζητήσωμεν περὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, ὁ Ὀργανισμὸς οὗτος οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ τὴν Δημοσίαν Ἀντίληψιν. Ὁ Προϋπολογισμὸς οὗτος ἀναγράφει ἔξοδα 359.000.000 ἐκ τῶν ὁποίων 236.000.000 διὰ σύνταξιν θυμάτων πολέμου καὶ 50.000.000 διὰ τὴν στέγασιν προσφύγων, 20.000.000 δι' ἐνοίκια γραφικὴν ὕλην κλπ. ὥστε δὲν ἀπομένουσιν εἰμὴ ἐλάχιστα διὰ τὴν Δημοσίαν Ἀντίληψιν καὶ Κοινωνικὴν Πρόνοιαν. Ἐξετάζων εἶτα τὰ διάφορα κονδύλια λέγει ὅτι τὸ κονδύλιον τῶν θυμάτων πολέμου παρουσιάζει τὴν θλιβερωτέραν εἰκόνα, διότι αἱ συντάξεις αὗται, ἐὰν αἱ Κρατικαὶ ὑπηρεσίαι ἐδείκνυον τὸ προσῆκον ἐνδιαφέρον, θὰ εἶχον τερματισθῇ ἐντὸς διμήνου, ἐν τούτοις ἀντὶ τοῦ διμήνου αὐτοῦ εὑρισκόμεθα σήμερον εἰς τὸ ὄγδοον ἔτος. Ἐὰν δέ τις ἤθελεν ἐρωτήσει εἰς τί ἀσχολοῦνται αἱ ὑπηρεσίαι αὗται δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ λάβῃ ἀπάντησιν. Ἡ ὑπηρεσία αὕτη ὑπέστη πολλὰς περιπετείας. Τὸ ἔτος 1925 αἱ συντάξεις ἐπῆγαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἰς τὰ 1927 ὁ Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κατώρθωσε νὰ ἐπαναφέρῃ πάλιν τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας. Μία ἐν τούτοις ἐπιμελημένη διαχείρισις τοῦ ζητήματος τούτου ὄχι μόνον θὰ ἐπέφερεν οἰκονομίας, ἀλλὰ θὰ παρεῖχε καὶ μεγαλυτέραν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν. Ἐλέχθη ὅτι ἔγιναν οἰκονομίαι, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, διότι ἔγινε μὲν τὸ 1927 ἕν Διάταγμα, ἀλλὰ τοῦτο εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὸν ἐκβιασμὸν τῶν θυμάτων πολέμου ὑπὸ τῶν Προέδρων τῶν Κοινοτήτων. Ἡ ὑπηρεσία αὕτη τροφοδοτεῖ πλεῖστα δικηγορικὰ γραφεῖα.

Ε. Κουλουμβάκης. Δὲν εἶναι αὐτοὶ δικηγόροι.

Ε. Τριποδάκης. Εἰς τὴν πατρίδα μου ὑπάρχει δικηγορικὸν γραφεῖον τὸ ὁποῖον ἔχει καὶ ἀνταποκριτὴν ἐνταῦθα διὰ τὰς ὑποθέσεις αὐτάς.

Α. Μάρκου. Ὑπάρχει ἡ κακὴ συνήθεια νὰ λέγεται ὅτι κάθε κακὸν προέρχεται ἀπὸ τοὺς δικηγόρους. Τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι ἀληθές. Οἱ δικηγόροι, κατὰ τὸ πλεῖστον, ἀποτελοῦν κόσμημα εἰς τὴν κοινωνίαν.

Κ. Βουδούρης. Κανεὶς δὲν ἠθέλησε νὰ ψέξῃ τὸ Σῶμα τῶν δικηγόρων.

Ε. Κουλουμβάκης. Πρέπει νὰ λεχθοῦν αὐτά, διότι διάφορα δημαγωγικὰ καθάρματα ἐκμεταλλεύονται τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου.

Μερικοὶ βουλευταί Νὰ δοθοῦν ἐξηγήσεις διὰ τὴν φράσιν ταύτην.

Ὁ κ. **Ε. Κουλουμβάκης** δίδων ἐξηγήσεις, λέγει, ὅτι οἱ δημοκόποι ἀπό τινων ἐτῶν ἐφρήνυναι εἰς κραυγὰς ἐναντίον τῶν δικηγόρων, ἀλλὰ ἐὰν τυχὸν ἔπαυεν ἡ Νομικὴ ἐπιστήμη ἀποτέλεσμα τούτου θὰ ἦτον ἡ ἀσυναρτησία καὶ ἡ ἀναρχία.

Ὁ κ. **Ε. Ἐμμανουηλίδης** (Ὑπ. Προνοίας) λέγει

ὅτι ἐδόθη διαταγὴ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου νὰ μὴ δίδουν πληροφορίας σχετικὰς μὲ τὰς συντάξεις πολέμου παρὰ μόνον εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

Κ. Βουδούρης Αἱ διάφοροι ὅμως καταχρήσεις, αἵτινες ἐγένοντο δὲν ὠφείλοντο εἰς τὸ ὅτι ἐδίδοντο πληροφορίαι εἰς οἱονδήποτε, ἀλλὰ προήρχοντο, διότι δὲν ὑπῆρχε καμμία ὀργάνωσις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτήν. Ἐστέλλοντο ἐπιστολαὶ εἰς τὰ διάφορα χωρία ὅτι εἷς ἐδικαιοῦτο ἑνὸς ποσοῦ τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύνατο νὰ λάβῃ ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως τοῦ στέλλοντος τὴν ἐπιστολήν, ὅστις διὰ τὴν μεσολάβησιν ταύτην ἐζήτει 40—50 ο)ο. Κόσμος δὲ ὁλόκληρος ἔπεσε θῦμα τῆς τοιαύτης πλεκτάνης. Ὑπάρχει δὲ καὶ ἡ μεγάλη γραφειοκρατία, οὕτως ὥστε διὰ νὰ γίνῃ μία ἁπλῆ μεταβίβασις συντάξεως ἀποθανόντος συζύγου εἰς χήραν σύζυγον παρέρχονται ὁλόκληρα ἔτη.

Β. Δεληγιάννης (Ὑφ. Οἰκ.) Ἡ ὑπηρεσία τῆς ἀπονομῆς τῶν συντάξεων διεξάγεται τώρα κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον, εἰς τρόπον ὥστε εὐχαριστίας ἔχομεν ἀπὸ τοὺς συνταξιούχους, οἱ ὁποῖοι μάλιστα προπληρώνονται εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης τριμηνίας.

Κ. Βουδούρης. Εἶμαι σύμφωνος, ὅτι διεξάγεται ἡ ὑπηρεσία αὕτη πολὺ καλύτερον, ἀλλὰ θὰ ἠδύνατο νὰ διεξαχθῇ οὕτως ἐξ ἀρχῆς καὶ ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν. Συμβαίνει ὅμως καὶ τὸ περίεργον ὅτι ὅταν ἀποσταλῇ μία κατάστασις εἰς τὸ Ταμεῖον καὶ δὲν μεταβῇ ὁ συνταξιοῦχος διὰ νὰ λάβῃ τὴν σύνταξίν του, λόγῳ ἀσθενείας ἢ λόγῳ ἀπουσίας του, τότε αἱ καταστάσεις ἐπιστρέφονται ἐκ νέου εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, καὶ διὰ νὰ πάρῃ ὁ συνταξιοῦχος τὴν σύνταξίν του ταύτην εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑποβάλῃ ἐκ νέου πιστοποιητικὸν ὅτι ὑπάρχει ἐν τῇ ζωῇ.

Β. Δεληγιάννης (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) Τὸ σύστημα τῆς ἐπαναποστολῆς ἐκ μέρους τοῦ Ταμείου εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι πολλοὶ συνταξιοῦχοι εἶναι ἀνύπαρκτοι, καὶ ὡς ἐκ τούτου ὠφελήθη πολὺ τὸ Δημόσιον.

Ὁ κ. ***Κ. Βουδούρης*** συνεχίζων λέγει ὅτι ἕτερον ποσὸν ἀναγραφόμενον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου εἶναι τὰ 50.000.000 διὰ τὴν στέγασιν τῶν προσφύγων. Τὸ ποσὸν αὐτὸ εἶναι ἀνεπαρκές, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω πῶς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας διαχειρίζεται ζητήματα ἀνεγέρσεως οἰκιῶν καὶ κατασκευάζει σπίτια μὲ ἰδίους μηχανικοὺς καὶ ἰδίας ὑπηρεσίας ἐνῷ τοῦτο εἶναι μία ἐργασία ξένη πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον. Συνεχίζων λέγει ὅτι ὅλαι αἱ Κυβερνήσεις παρεξήγησαν τὸν προορισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Προνοίας καὶ ἐθεώρησαν τοῦτο ὡς Ὑπουργεῖον μόνον τῶν Προσφύγων, ἐνῷ ἓν Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως ἔχει πολὺ μεγαλύτερον προορισμόν. Ἔχομεν προσέτι ἕνα κονδύλιον 7.600.000 διὰ τὰς κεντρικὰς ὑπηρεσίας καὶ 1.700.000 διὰ τὰς ἐπαρχιακὰς τοιαύτας. Ἀναφέρων εἶτα τὰ διάφορα ἄλλα κονδύλια λέγει ὅτι, κάθε ἄλλο εἶναι ταῦτα παρὰ ὑπὲρ τῆς κοινωνικῆς προνοίας. Ἡ Ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου θὰ ἠδύνατο νὰ διεξαχθῇ μὲ ἐλαχίστους ὑπαλλήλους, οἵτινες ὅμως νὰ ἐργάζωνται, διότι τώρα οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου μεταβαίνουσι μόνον 1—2 ὥρας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ δι' αὐτὸ εὑρισκόμεθα εἰς τὴν χαώδη ταύτην κατάστασιν.

Ἐ. Ἐμμανουηλίδης (Ὑπουργὸς Προνοίας). Δὲν πρέπει νὰ ὁμιλῆτε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον διὰ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτούς, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται διὰ νὰ ἀνακουφίσουν ἕνα πληθυσμὸν ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου, διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ὁποίου ἡ Ἑλλὰς διαρκῶς ἀκούει ἐπαίνους.

Κ. Βουδούρης. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι εἷς ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων προορισμῶν τοῦ Ὑπουργείου εἶναι ἡ περίθαλψις τῶν προσφύγων, ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον αὐτὸς ὁ προορισμός, ὁ προορισμὸς εἶναι πολὺ γενικώτερος.

Δ. Ἰασονίδης. Τοῦ λείπουν τὰ μέσα, εἰδεμὴ καὶ ζῆλος καὶ πατριωτισμὸς τὸν διακρίνει.

Κ. Βουδούρης. Δὲν ἔχω ἀντίθετον γνώμην περὶ αὐτοῦ. Ἐγὼ εἶπον μόνον ὅτι κατέστη τὸ Ὑπουργεῖον προσφυγικὴ ἰδιοκτησία (Θόρυβος).

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Ὅταν 200 ἑκατομμύρια δίδωνται διὰ τὰ θύματα τοῦ πολέμου, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν καὶ πλεῖστοι ὅσοι πρόσφυγες, χωρὶς νὰ λαμβάνουν καμμίαν ἀπολύτως σύνταξιν, καὶ διὰ τὴν στέγασιν διατίθενται μόνον 50 ἑκατομμύρια, νομίζω ὅτι δὲν σωβαρευόμεθα.

Ἐ. Ἐμμανουηλίδης (Ὑπουργὸς Προνοίας). Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἐπανορθώσω τὴν ἀνακρίβειαν αὐτήν. Πέρυσι διεθέσαμεν διὰ τὴν στέγασιν 200 ἑκατομμύρια. Ἐφέτος ἔχομεν τὴν εὐχέρειαν νὰ διαθέσωμεν 130 ἑκατομμύρια καὶ ἐλπίζομεν μὲ τὴν εὐλογίαν τοῦ κ. Βουδούρη νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰς ἀνάγκας στεγάσεως.

Κ. Βουδούρης. Ἐὰν ἀπὸ τὴν ἰδικήν μου εὐλογίαν ἐξηρτᾶτο ἡ στέγασις τῶν προσφύγων θὰ εἶχον οὗτοι ἐγκατασταθῇ εἰς π λιτάκια.

Ἐ. Ἐμμανουηλίδης. (Ὑπουργὸς Προνοίας). Ὁ κ. συνάδελφος τυγχάνων ἐπὶ μακρὸν πρόεδρος τοῦ τομείου θυμάτων πολέμου καὶ ἐρχόμενος καθημερινῶς σχεδὸν εἰς ἐπαφὴν πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας δὲν ἐφαίνετο βλέπων τι τὸ ἀμαρτωλὸν νὰ συμβαίνῃ ἐκεῖ. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀποχώρησιν ἐκ τῆς θέσεως ταύτης δὲν ἔπαυσεν ἐρχόμενος εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἔπραττε τοῦτο ἵνα ἀρυσθῇ τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἐνόμισεν ὅτι θὰ τοῦ ἦσαν χρήσιμα διὰ τὴν σημερινήν του ἐπίθεσιν.

Κ. Βουδούρης. Εἶναι γνωστὸν τὸ ἐλάττωμα τὸ ὁποῖον ἀπέκτησεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας ἐκ τῆς χώρας, ἐκ τῆς ὁποίας προέρχεται (Θόρυβος, ἀντεγκλήσεις, κωδωνοκρουσίαι) καὶ δὲν μὲ ἐκπλήττει ἡ ὑποψία του αὐτή. (Ὁ Θόρυβος ἐξακολουθεῖ). Ὄχι μόνον κατ' ὄπνον, ἀλλὰ καὶ ἐν ἐγρηγόρσει διαβλέπει διαρκῶς κινδύνους καὶ ἐχθροὺς ἐλλοχεύοντας. (Ὁ Θόρυβος συνεχίζεται. Ὁ κ. πρέεδρος καλεῖ τοὺς θορυβοῦντας βουλευτὰς νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν τάξιν).

Δ. Ἰασονίδης. Κατέπληξε τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας ἡ πολιτικὴ τοῦ κ. Ἐμμανουηλίδου διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων.

Ἐ. Ἐμμανουηλίδης (Ὑπ. Προν.). Ἐὰν εἶμαι προσεκτικὸς τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι οἱ κίνδυνοι δὲν ἔλειψαν ποτέ. Ἀκριβῶς δὲ οἱ κίνδυνοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ὀξύνουν τὴν ὀξυδέρκειαν.

Κ. Βουδούρης.. Ἡ διαμαρτυρία τῶν προσφύγων συναδέλφων.....

Φ. Μανουηλίδης. Μὲ συγχωρεῖτε, δὲν εἶναι γενική. Ἡμεῖς σᾶς ἀκούομεν..... (Νέος Θόρυβος δημιουργεῖται. Ἐγείρονται πάλιν ἀντεγκλήσεις, κωδονοκρουσίαι καὶ διαμαρτυρίαι ἐπικρατοῦν εἰς τὴν αἴθουσαν).

Φ. Μανουηλίδης. Ὁ τρόπος καθ' ὃν ἀναμιγνύονται τινὲς τῶν κ. συναδέλφων εἰς τὴν συζήτησιν δὲν εἶναι τρόπος προσήκων εἰς συζήτησιν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, συζήτησιν τοιαύτης σοβαρότητος. (Θόρυβος). Σπανίως μετέχω τῶν συζητήσεων. Ἀλλὰ τὸ θέαμα τὸ ὁποῖον παρουσιάζει σήμερον ἡ Βουλὴ δὲν εἶναι, νομίζω, ἐποικοδομητικόν. Ἐὰν ὁ διακόψας με συνάδελφος Πειραιῶς ἀντλῇ θάρρος ἀπὸ γέλωτας καὶ μειδιάματα τῆς αἰθούσης, φωνασκῶν καὶ ἀνευλαβῶς συμπεριφερόμενος, νομίζω ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς νὰ ἀφήνῃ ἡμᾶς ἐκθέτους εἰς τοιούτους ὑπαινιγμούς.

Πρόεδρος. Παρακαλῶ διὰ τελευταίαν φορὰν τοὺς κ. βουλευτὰς νὰ πάυουν θορυβοῦντες, ἄλλως θὰ ἀναγκασθῶ νὰ ἐφαρμόσω τὸν Κανονισμὸν καὶ νὰ τοὺς ἀνακαλέσω εἰς τὴν τάξιν.

Ὁ κ. ***Κ. Βουδούρης*** συνεχίζων ἐπαναλαμβάνει ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας, Ὑπουργεῖον κοινωνικῆς προνοίας καὶ δημοσίας ἀντιλήψεως δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον ἀναγράφει ὁ τίτλος του τοιλάχιστον. Εἰς ἀπόδειξιν ἀναγινώσκει διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τούτου, ἀναφερομένας εἰς τὴν ἁρμοδιότητα καὶ τὸ περιεχόμενον ὁρισμένων αὐτοῦ ὑπηρεσιῶν, περιεχόμενον τοῦ ὁποίου ἡ ἁπλῆ ἀνάγνωσις θὰ ἐδημιούργει, λέγει, τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὰς Σκανδιναυϊκὰς χώρας, καὶ τονίζει ὅτι κατ' ἐλάχιστον μόνον μέρος αἱ κατανομασθεῖσαι ὑπηρεσίαι ἐκπληροῦν τὸν σκοπόν των. Εἰδικώτερον ὡς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐρήνων, λέγει, αὕτη ἔχει δημιουργηθῇ μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ δικαιολογῆται ὁ μισθὸς ὁλοκλήρου κουστωδίας ὑπαλλήλων, καθόσον τὴν ἁπλῆν ἔγκρισιν τὴν ὁποίαν παρέχει ὁ Ὑπουργὸς προκειμένου περὶ διενεργείας ἐράνου εἰς τὸ ἐξωτερικὸν παρέχει, προκειμένου περὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ, ὁ οἰκεῖος νομάρχης.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς Παιδείας). Ὀρθῶς, νομίζω, ἔχει θεσπισθῇ ἡ ἔγκρισις αὕτη νὰ παρέχεται ἀπὸ τὸν Ὑπουργόν, διότι πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἑνιαῖον κριτήριον διὰ νὰ σταθμίζηται γενικώτερον ἡ σκοπιμότης.

Ὁ κ. ***Κ. Βουδούρης*** συνεχιζων λέγει ὅτι τὴν κρατοῦσαν παρεξήγησιν περὶ τὸν προορισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας ἀντελήφθησαν καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπάλληλοί του, οἵτινες ἐπανειλημμένως δι' ὑπομνημάτων ἐπέστησαν τὴν προσοχὴν τοῦ προϊσταμένου των Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως τὸ Ὑπουργεῖον χαράξῃ πραγματικὴν κοινωνικὴν πολιτικήν, διότι ἄλλως πρέπει νὰ κλείσῃ τὰς θύρας του. Καὶ ἀναφέρει τὰς ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ταύτης ἐπανειλημμένας καὶ μακρὰς συζητήσεις εἰς τὰς ὁποίας ὁ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ κ. Ὑφυπουργός, ἀντιλαμβανόμενος τὴν σοβαρότητα τοῦ ζητήματος, προέβη μεθ' ἁρμοδίων προσώπων.

Ἐὰν μεταβῆτε, λέγει μετὰ ταῦτα, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας, καθ' ἃς ἡμέρας δέχεται τοῦτο τὸ κοινόν, θὰ ἴδητε ἀπειρίαν κόσμου, συνωστιζομένου καὶ βλαστημοῦντας τὴν τύχην του. Ἐρωτήσας ὑπάλληλον τινὰ περὶ τοῦ σκοποῦ διὰ τὸν ὁποῖον τὸ πλῆθος αὐτὸ συνωστίζεται οὕτω καὶ ταλαιπωρεῖται, ἔλαβον τὴν ἀπάντησιν ὅτι μέρος αὐτοῦ ἐπιδιώκει τὴν ἀπόκτησιν οἰκοπέδων καὶ οἰκιῶν, μέρος ἐπιδιώκει τὴν ἀπουσίβησιν τῆς παραχωρήσεως τοιούτων εἰς τοὺς πρώτους διὰ ὑποστερήσεως ἀπὸ τοὺς δευτέρους τῆς ἰδιοκτησίας των, καὶ μέρος, τὸ εὐφυέστερον, προσπαθεῖ νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς διαμάχης ταύτης. Τὸ θέαμα αὐτὸ εἶναι ἀκατανόητον καὶ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα : Τί δέον γενέσθαι; Ὅσον ἀφορᾷ τὰς συντάξεις τῶν θυμάτων πολέμου, αἱ ὁποῖαι ἀπασχολοῦν τὰ 9)10 περίπου τῶν πιστώσεων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Προνοίας, πρέπει ἡ Κυβέρνησις νὰ σκεφθῇ σοβαρῶς τὸ ζήτημα τῆς τακτοποιήσεως τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς. Ἔχω λόγους νὰ πιστεύω ὅτι μελετᾶται τὸ ζήτημα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐὰν ἡ μελέτη αὕτη καταλήξῃ εἰς ὀρθὰ συμπεράσματα θὰ ἀποδειχθῇ ὅτι μὲ ἐλαχίστους ὑπαλλήλους θὰ δυνηθῇ νὰ συνεχισθῇ ἀπροσκόπτως ἡ ὑπηρεσία αὐτή.

Διὰ τὸ ζήτημα τῆς στεγάσεως, δὲν εἶμαι ἁρμόδιος νὰ ἐκφέρω γνώμην. Διεπίστωσα ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ὅτι ἡ στέγασις τῶν προσφύγων εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ κρισιμώτερα σημεῖα τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος καὶ πρέπει νὰ προκαλέσῃ ἀμέριστον τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως. Δὲν εἶμαι ἐγὼ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ ἀντετίθετο εἰς τὴν συνέχισιν καὶ μάλιστα τὴν ἔντασιν τοῦ ἔργου τῆς στεγάσεως τῶν προσφύγων. Θὰ ἤθελα ὅμως νὰ ἀλλάξῃ τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα . ἢ μᾶλλον ἡ ἀταξία, περὶ τὸ ζήτημα τῆς στεγάσεως, διότι τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῶν ὑπὲρ αὐτῆς διατεθειμένων πιστώσεων καταναλίσκεται εἰς μηχανικούς, ἐργολάβους καὶ ἄλλα ἀκατανόητα ἔξοδα.

Δὲν κατηγορῶ, κύριοι, τὸν σημερινὸν Ὑπουργόν. Κατηγορῶ τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα κατὰ τὸ ὁποῖον τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο, Ὑπουργεῖον τεταγμένον νὰ ἀντιμετωπίσῃ σπουδαῖα μεταπολεμικὰ προβλήματα, ἔχει παρεξηγήσει τὸν ὑψηλὸν προορισμόν του καὶ δικαιωμοδεῖ τὸν τίτλον τὸν ὁποῖον φέρει. Καὶ δὲν κατηγορῶ τὸν σημερινὸν Ὑπουργὸν τῆς Προνοίας, διότι ἡ σημερινὴ κατάστασις ἀποτελεῖ κληρονομίαν τὴν ὁποίαν κατέλιπον αἱ προηγούμεναι Κυβερνήσεις. Αἰτία δὲ τῆς καταστάσεως αὐτῆς εἶναι ἡ ἐπικράτησις τῆς ἰδέας ὅτι τοῦ Ὑπουργείου τούτου πρέπει νὰ προΐσταται πρόσφυξ. Δὲν ὑποστηρίζω ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ ἐν ἑαυτῇ τοὺς ἱκανωτέρους τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς, ἀνεξαρτήτως τῆς περιφερείας ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκλέγονται. Ἀλλὰ δὲν δύναμαι καὶ νὰ ἐννοήσω τὴν ἀντίληψιν ὅτι κατὰ σύστημα πρόσφυξ πρέπει νὰ προΐσταται τοῦ Ὑπουργείου τῆς Προνοίας, ὡς ἐὰν μὴ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀνατεθῇ εἰς πρόσφυγα ἡ διεύθυνσις ἄλλου Ὑπουργείου. Δὲν πρέπει, κύριοι, νὰ προΐσταται τοῦ Ὑπουργείου τούτου πρόσφυξ ὄχι μόνον διότι θὰ καθυστερήσουν τὰ ζητήματα κοινωνικῆς προνοίας καὶ δημοσίας ἀντιλήψεως, ἀλλ' ἀκριβῶς διὰ νὰ ἐξυπηρετηθοῦν καλύτερον τὰ προσφυγικὰ ζητήματα πρέπει ἡ διεύθυνσις αὐτῶν νὰ εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς μὴ πρόσφυγα, εἰς πολιτευόμενον ἀνεπηρέαστον ἀπὸ τὰς πιέσεις τῶν διαφόρων ἐνδιαφερομένων προσφυγικῶν ὁμάδων, πιέσεις πρὸς τὰς ὁποίας ὁ πρόσφυξ πολιτευόμενος δὲν δύναται νὰ ἀδιαφορήσῃ ἄνευ ζημίας τῶν κομματικῶν αὐτοῦ συμφερόντων, τῶν καλῶς ἐννοουμένων.

Ἡ παγκόσμιος θύελλα, κύριοι, ποὺ μετέτρεψε τὰ πάντα, μετέβαλε τοὺς κοινωνικοὺς ὅρους καὶ ἐδημιούργησε τὴν κοινωνικὴν δυσχέρειαν τὴν ὁποίαν συστήματα ἀντικοινωνικὰ καραδοκοῦν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν. Τὰ συστήματα ταῦτα καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν κίνδυνοι δὲν ἀντιμετωπίζονται διὰ τοῦ ὑποκοπάνου, ἀλλὰ διὰ τῶν μέτρων ἐκείνων τὰ ὁποῖα θὰ ἀκακουφίσουν τὴν δυστυχίαν, θὰ μετριάσουν τὴν ἀπελπισίαν, θὰ γεμίσουν τοὺς κενοὺς στομάχους τῶν πεινώντων τῆς κοινωνικῆς αὐτῆς θυέλλης. Εἰς ἅλα τὰ κράτη ἰδρύθησαν μεταπολεμικῶς Ὑπουργεῖα κοινωνικῆς προνοίας καὶ δημοσίας ἀντιλήψεως τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐξελιχθῇ εἰς πραγματικοὺς κοινωνικοὺς βωμούς. Τοιοῦτον Ὑπουργεῖον θέλομεν καὶ ἡμεῖς. Ἂν ἡ Κυβέρνησις νομίζῃ ὅτι δύναται νὰ παράσχῃ τὰ ἀπαιτούμενα μέσα, ἂς ἀναδιοργανώσῃ τὸ Ὑπουργεῖον αὐτὸ κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὸν ὑψηλὸν προορισμόν του. Ἂν ὅμως νομίζῃ ὅτι δὲν δύναται νὰ παράσχῃ τὰ μέσα αὐτά, μίαν ἔχει ἐπιτακτικὴν ὑποχρέωσιν : νὰ τὸ καταργήσῃ.

Λαμβάνει εἶτα τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ὁ κ. ***Π. Εὐρυπαῖος,*** ὅστις παρατηρεῖ ἐν ἀρχῇ ὅτι εἰς τὸ κονδύλιον τῆς ὑπηρεσίας διοικήσεως δὲν λαμβάνεται πρόνοια ὥστε νὰ βελτιωθῇ τὸ ἀπὸ ἐπῶν κρατοῦν μισενεκτικὸν καθεστώς. Ἀναφέρει ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν κοινοτήτων ἀνέρχεται σήμερον εἰς 5.225, αἵτινες, κατανεμόμενοι εἰς τὰς 35 νομαρχίας τοῦ Κράτους παρουσιάζουν ἀναλογίαν κατὰ μέσον ὅρον 150 περίπου κοινοτήτων κατὰ νομόν. Εἶναι, τονίζει, φυσικῶς ἀδύνατον νὰ διοικηθοῦν αἱ κοινότητες αὗται μὲ τὸ ὑπάρχον πρόσωπικὸν τῶν νομαρχιῶν, τὸ ὁποῖον δὲν ὑπερβαίνει κατὰ μέσον ὅρον τοὺς 9 ὑπαλλήλους κατὰ νομαρχίαν, καὶ αὐτοὺς ἐπιβαρυμένους καὶ μὲ ἄλλα καθήκοντα. Διὰ νὰ δώσωμεν, λέγει, ζωὴν καὶ πνοὴν εἰς τὴν ὕπαθρον πρέπει νὰ τονώσωμεν τὸ προσωπικὸν τῶν νομαρχιῶν ὥστε νὰ δυνηθῇ τοῦτο νὰ καταστῇ ὁ ὁδηγὸς τῶν κοινοτήτων πρὸς τὴν πρόοδον, πρόοδον ἡ ὁποία θέλει σὺν τοῖς ἄλλοις ἀπφέρει καὶ τοῦτο τὸ ἀγαθὸν ὅτι θὰ ἀνακόψῃ τὴν ἀστυφιλίαν. Πρὸς τοῦτο ὅμως ἀπαιτοῦνται, ὡς λέγει, ὑπάλληλοι, οἱ ὁποῖοι, περιερχόμενοι καθ' ὅλον σχεδὸν τὸ ἔτος τὴν ὕπαθρον, ἔργον θὰ ἔχουν νὰ ἀναλαμβάνωνται τὰς ἀνάγκας τῶν κοινοτήτων καὶ νὰ ἐνημερώνουν περὶ αὐτῶν τὰς προϊσταμένας ἀρχάς.

Ὁ κ. ***Μ. Μανταῖος*** διακόπτων παρατηρεῖ ὅτι εἰς τὴν νομαρχίαν Ἀθηνῶν, ἔχουσαν κίνησιν 350 ἐγγράφων τὴν ἡμέραν, ὑπηρετοῦ εἰς εἰσηγητὴς καὶ εἷς γραμματεὺς πρὸς

διενέργειαν τῆς ἀλληλογραφίας αὐτῆς, πρᾶγμα ὅπερ, ὡς λέγει, εἶναι φυσικῶς ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῇ.

Ὁ κ. **Π. Εὐρυπαῖος** συνεχίζων ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα τῆς αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν νομαρχιῶν, τισοῦσι μᾶλλον καθόσον ἐπίκειται ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀπουσιγκεντρώσεως καὶ τῆς αὐτοδιοικήσεως. Εἴς τινα τῶν Ὑπουργείων πλεονάζουν, ὡς λέγει, ὑπάλληλοι. Εἶναι ἐπομένως δυνατὸν ὅπως ἄνευ ἐπιβαρύνσεως τινος τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐνισχυθῇ τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ μετατάξεως εἰς αὐτὸ τῶν εἰς ἄλλα Ὑπουργεῖα πλεοναζόντων ὑπαλλήλων.

Θ. Χαβίνης Νὰ παύσουν καὶ οἱ διαγωνισμοὶ πρὸς εἰσαγωγὴν νέων ὑπαλλήλων.

Ὁ κ. **Π. Εὐρυπαῖος** συνεχίζων συνιστᾷ ὅπως πρὸ ἐνίσχυσιν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἀποδοθοῦν τὰ ἀνήκοντα αὐτοῖς ἔσοδα, ὡς ὁ φόρος ἐπὶ τῶν ὠνίων.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργὸς) διακόπτων παρατηρεῖ ὡς πρὸς τὸν φόρον τοῦτον ὅτι ἀφ' ἧς πρὸ 18 ἐτῶν ἀνελήφθη ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις καὶ ἡ Ἀστυνομία, αἱ ὁποῖαι μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐπεβάρυνον τὰς κοινότητας, ἀνελήφθη καὶ ὁ φόρος αὐτός, ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως παρέχηται εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας ποσοστόν τι τὸ ὁποῖον, ἀναγραφόμενον εἰς τὸν προϋπολογισμόν, καταβάλλεται αὐτοῖς ἀνελλιπῶς. Ἄλλως τε, προσθέτει, ἂν ληφθοῦν ὑπ' ὄψει τὸ ποσοστὸν τοῦτο καὶ ἡ ἐπιβάρυνσις τῶν κοινοτήτων διὰ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς Ἀστυνομίας, θὰ καταδειχθῇ ὅτι μᾶλλον ὠφέλειαν παρὰ ζημίαν ἔχουν αἱ κοινότητες ἐκ τῆς τοιαύτης διαρρυθμίσεως.

Ὁ κ. ***Γ. Σίδερης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) προσθέτει ὅτι κρατεῖ σκέψις αὐξήσεως τοῦ ἐν λόγῳ ποσοστοῦ.

Ὁ κ. **Π. Εὐρυπαῖος** καταλήγων συνιστᾷ ὅπως ἐξισωθῇ ὁ φόρος ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων καθόσον εἰς τινας πόλεις εἶναι μεγάλος ἐνῷ ἀντιθέτως εἰς ἄλλας εἶναι μικρός.

Ὁ κ. ***Β. Δεληγιάννης*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) δηλοῖ ὅτι μελετᾷ τὸ ζήτημα ἀπὸ τῆς ὑπόψεως αὐτῆς.

Μεθ' ὅ, προτάσσει τοῦ κ. ***Μ. Μαντᾶ,*** ἀπορασίζεται ὅπως ἐφόσον δὲν θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ διεξαχθῇ σήμερον συμφώνως πρὸς τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν ἀπόφασιν, κοινοβουλευτικὸς ἔλεγχος, προταχθῇ ἐν τῇ Ἡμερησίᾳ Διατάξει τῶν ἐπερωτήσεων τῆς συνεδριάσεως τῆς προσεχοῦς Δευτέρας ἡ ἐπερώτησις περὶ τοῦ φόρου τῶν διοδίων.

Δ. Παπαθανάσης. Νομίζω, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, πρέπει νὰ ἐκφρασθῇ εὐγνωμοσύνη διὰ τὴν πλήρη καὶ ἐμπεριστατωμένην αὐτοῦ ἔκθεσιν, εἰς τὸν Εἰσηγητήν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάθεσιν τῶν ἐξόδων διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς βιώσεως τῶν καταδίκων. Πρόκειται περὶ ἑνὸς ὀργανισμοῦ λειτουργοῦντος παρανόμως, ὥστις διαθέτει μεγάλα ποσὰ διὰ σκοποὺς ξένους διὰ τὰς φυλακάς. Εἰς ἡμερομίσθια κρατουμένων διετέθησαν 316.000. Ὁ ὀργανισμὸς αὐτὸς εἶναι καὶ παράνομος καὶ ἀντισυνταγματικὸς καὶ περιέχει διατάξεις ἀντιτιθεμένας εἰς τὰς διατάξεις περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ. Διὰ τὴν διάθεσιν τῶν κεφαλαίων του οὐδεὶς γίνεται ἀπολογισμός, οὔτε ἀνεκοινώθη εἰς τὴν Βουλὴν ἢ εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τοιοῦτος. Καθ' ἣν στιγμήν, τονίζει, ἡ κατάστασις τῶν φυλακῶν εἶνε τοιαύτη, ὥστε νὰ ἐμπνέῃ πᾶσαν ἀπογοήτευσιν, ἐν τούτοις δαπανῶνται ἑκατομμύρια ἀνεξελέγκτως καὶ διὰ πολυτελεῖς ἐμφανίσεις. Χρησιμοποιοῦνται δύο αὐτοκίνητα ἐξ ὧν τὸ ἕν διὰ τὸ προσωπικὸν καὶ εἰς ἐκπαιδευτικὰς ἀποστολὰς καὶ ἄλλους ξένους σκοπούς. Ὁ προϋπολογισμὸς διὰ τὰς φυλακὰς ἔχει 45.000.000 καὶ ἡ κατάστασις τῶν φυλακῶν εἶναι τοιαύτη, ὁποίαν τὴν γνωρίζομεν.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Αἱ πιστώσεις ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας ἐπιστρέφονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Α. Παπαθανάσης. Ἡ κατάστασις τῶν φυλακῶν εἶναι τοιαύτη, ὥστε καὶ τὸ αἴσθημα τῶν Δικαστῶν νὰ ἀμβλύνεται. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἡ τεραστία δαπάνη διὰ τὰς φυλακὰς ἔπρεπε νὰ περιορισθῇ μόνον εἰς τὴν διατροφὴν τῶν καταδίκων καὶ πρέπει ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ἀφ'ἑνὸς τὰς ἀμφιβόλου ἀναγκαιότητος μεταρρυθμίσεις τῆς Δικαιοσύνης, νὰ ἀπασχοληθῇ μὲ τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῶν φυλακῶν. Ἕτερον ζήτημα τὸ ὁποῖον χρήζει προνοίας εἶναι τὸ τῆς στεγάσεως, ἰδίως τῆς περιφερειακῆς Δικαιοσύνης, ἵνα παύσῃ αὕτη νὰ εἶναι φερέοικος. Ἄλλο ζήτημα εἶναι τὸ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν καλουμένων ὡς μαρτύρων. Πᾶς πολίτης κινεῖ πάντα λόγον, νὰ ἀποφύγῃ τὴν παρουσίαν διὰ νὰ μὴ ὑποστῇ δαπάνας. Οὕτω καὶ ἡ ἐξακρίβωσις τῶν ἀδικημάτων εἶναι δύσκολος καὶ ἡ ταχεῖα ἀπονομὴ τῆς Δικαιοσύνης ἐμποδίζεται. Πρέπει συνεπῶς αἱ ἀποζημιώσεις νὰ αὐξηθοῦν. Ὡσαύτως ἡ λειτουργία τῶν ὁρκωτῶν Δικαστηρίων πρέπει νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ. Τὰ ὁρκωτὰ Δικαστήρια μὲ ὅλα τὰ ἐλαττώματα δὲν δύναται νὰ ἀντικατασταθοῦν. Ἐν τούτοις ταῦτα λειτουργοῦν ἐπὶ τῇ βάσει ἑνὸς πεπαλαιωμένου νόμου συλλέγοντος τοὺς ἐνόρκους ἄνευ ἐγγυήσεων. Παράλληλον εἶναι καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἐνόρκων οἱ ὁποῖοι πρέπει ν' ἀποζημιώνωνται διὰ τὰς ἡμεραργίας των.

Ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν αὐτὴν δὲν γίνεται καὶ καλὴ ἀπονομὴ τῆς Δικαιοσύνης. Ἄλλο σημεῖον ἄξιον προσοχῆς εἶναι ἡ πλήρωσις τῶν κενῶν τοῦ Δικαστικοῦ κλάδου διὰ νὰ ἐξυψωθῇ οὗτος εἰς τὴν προπολεμικήν του περιωπήν.

Ἐ. Ἐμμανουηλίδης (Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας)· Ὁ συνάδελφος κ. Βουδούρης εἶπεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας δὲν ἔχει τὴν δικαιοδοσίαν ἣν ὤφειλε νὰ ἔχῃ ὡς ἐκ τοῦ προορισμοῦ του. Τοῦτο εἶναι ἀληθές, ἀλλὰ ἐγὼ νομίζω, ὅτι ἐκτελεῖ εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά του, ἐκεῖνα ποὺ περιλαμβάνονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του.

Ὁ κ. συνάδελφος, ἀναλύων τὸν προϋπολογισμόν, ἠθέλησε νὰ ἀποδείξῃ ὅτι δὲν χρειάζεται τίποτε τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας. Ὅλη του ἡ θεωρία ἦτο θεωρία διασπάσεως ἴσων τῶν ὑπηρεσιῶν. Τοῦτο ἔγινε καὶ ἐπὶ δικαστηρίας καὶ διεμελίσθησαν αἱ ὑπηρεσίαι του. Ἤδη τὰ καθήκοντα τὰ ὁποῖα ἔχει τὸ Ὑπουργεῖον νομίζομεν ὅτι δὲν στερεῖται σεβαρότητος. Ὡς πρὸς τὰ ζητήματα τῆς συντάξεως εἶπεν ὅτι ἔπρεπε νὰ σταλοῦν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Ἀλλὰ αἱ συντάξεις θυμάτων πολέμου ἀνήκουν εἰς τὴν Κεντρικὴν πρόνοιαν. Ὡμίλησε περὶ ἀκαταστασιῶν ἀλλὰ οὔτε πρὸ οὔτε τώρα κατέθεσε κανὲν συγκεκριμένον γεγονός. Τοὺς δικηγόρους περὶ ὧν ὡμίλησε δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ τοὺς ἀπαγορεύσωμεν τὴν εἴσοδον. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν παροχὴν πληροφοριῶν ὅ,τι γίνεται μὲ τὰ ἄλλα Ὑπουργεῖα γίνεται καὶ ἐκεῖ, διὰ δὲ τὰς καταστάσεις τῶν συντάξεων δὲν εἶναι ἔγκλημα ἐπειδὴ συντάσσονται ἐδῶ καὶ ὄχι εἰς τὰς Νομαρχίας. Ἡ ὑπηρεσία θυμάτων πολέμου δὲν νομίζω ὅτι ἦτο ἀξία σκωμμάτων, διότι ἐκπελεῖ τὸ καθῆκόν της. Ὁ κ. συνάδελφος ὡμίλησε καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Ὑπουργείου. Ὅταν παρέλαβον αὐτὸ εἶδα ὅτι ὑπάρχει εἰς ὀργανισμὸς ἄκυρος καὶ ἔπρεπε νὰ διορθωθῇ, ὅτι ὅλοι οἱ σχετικοὶ νόμοι περὶ βοηθημάτων καὶ οἰκημάτων ἦσαν ἄκυροι. Καὶ ἐπειδὴ ἐψηφίσαμεν τοὺς σχετικοὺς νόμους κατηγορούμεθα ὅτι ἐπεφέραμεν ἀκαταστασίαν. Τὸ Ὑπουργεῖον ὅταν παρέλαβεν ἐγέμιζε καθ' ἑκάστην ἀπὸ ἀνθρώπους ζητοῦντας οἰκήματα. Ἀλλὰ αὐτοὶ δὲν ἔπῆραν κανενὸς εἴδημα, ἐζήτουν δωμάτια, τῶν παραπηγμάτων ἐν ἀθλίᾳ καταστάσει ἀτελούντων. Ὁ κ. συνάδελφος συνιστῶν νὰ μὴ ληφθοῦν μέτρα ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ δὲν γνωρίζει τὰ πράγματα.

Κ. Βουδούρης Δὲν τὸ εἶπα αὐτό. Εἶπα ὅτι ἀσχολεῖσθε μόνον μὲ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ.

Ε. Ἐμμανουηλίδης (Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας). Ὑπῆρχον ἐγκαταστάσεις, ὅπως οἱ σταῦλοι τοῦ Σούτσιου καὶ αἱ ἀποθῆκαι τοῦ Ἐμπεδοκλῆ, αἵτινες ἀπετέλουν σίγμα. Αὐτὰ δὲν ὑπάρχουν τώρα. Τὸ ἴδιον συνέβαινε καὶ μὲ τοὺς συνοικισμοὺς Σποτεντζηρίου τῆς Καλλιθέας. Ἀλλὰ τὸ πνεῦμα εἶναι πρόθυμον, τὰ οἰκονομικὰ ὅμως εἶναι ἀσθενῆ. Τὰ παραπήγματα περὶ ὧν ἐγένετο λόγος εἶναι ἕλα εἰς τὴν διάθεσιν τῶν προσφύγων. Ὅταν παρελάβομεν τὸ Ὑπουργεῖον εἰς συνοικισμὸς ὡρᾶιος ὑπῆρχεν τῆς Φλαδελφείας, ἀκατοίκητος, καὶ ἐχρειάζοντο 90 χιλ. δραχ. ὡς ἐπιβάρυνσις κάθε πρόσφυγος. Ἐτελειώσαμεν καὶ ἐνεκαινιάσαμεν τὴν ἀρχὴν τῆς λαϊκῆς κατοικίας διὰ νὰ προστατευθῇ ὁ ὄγκος τῶν πεινώντων. Καὶ μὲ τὰ 20 ἑκατομμύρια ποὺ μᾶς ἔδωσεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς κατωρθώσαμεν νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς πρόσφυγας 3-4.000 οἰκήματα. Καὶ οὕτω 20.000 ψυχαὶ ἔχουν ὑγιεινὴν κατοικίαν. Ἐνεκαινιάσαμεν καὶ ἓν ἄλλο σύστημα, προσεπαθήσαμεν μὲ ἐλαφροὺς ὅρους νὰ κάμωμεν τοὺς πρόσφυγας νικοκυραίους, μὲ σταθερὰν καὶ ὑγιεινὴ κατοικίαν. Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην διεθέσαμεν 50.000.000 δραχμὰς διὰ στέγην. 10 εἰς τὴν Δράμαν, εἰς τὴν Καβάλλαν ἄλλα 11, εἰς Μυτιλήνην ἄλλα 13, εἰς τὴν Χίον 12 ἑκατομμύρια, εἰς τὴν Κοζάνην, Καστοριὰν κ.π. ἀνὰ ἕνα ἑκατομμύριον καὶ ἐδώσαμεν κατοικίας. Τὴν ἐντολὴν τὴν ὁποίαν κρατοῦμεν δὲν τὴν κρατοῦμεν ὡς πάτριον κτῆμα, τὴν κρατοῦμεν διότι νομίζομεν ὅτι προσφέρομεν ὑπηρεσίας. Συνεχίζων λέγει ὅτι κακῶς ὁ κ. συνάδελφος ἐπέκρινε τὴν ἵδρυσιν τοῦ Ὑπουργείου καὶ τὴν ἀποκλειστικήν του ἀπασχόλησιν μὲ τὰ προσφυγικὰ ζητήματα. Διότι τὸ προσφυγικὸν ζήτημα εἶναι ζήτημα ἐθνικόν. Ἀλλ' οἱ πρόσφυγες ἔπαθαν τόσα ὥστε νὰ μὴ τοὺς συγκοινοῦν αἱ ὡραῖαι λέξεις. Θέλουν ἔργα καὶ ὄχι λόγους καὶ ὅταν ἴδουν, ὅπως βλέπουν, τὰ ἔργα τότε γίνεται καὶ εἰς τὴν ψυχήν των τὸ ζήτημα ἐθνικόν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ λεχθέντα περὶμὴ διακρίσεως γηγενῶν καὶ προσφύγων εἶμαι σύμφωνος, ἀλλὰ δὲν εἶναι σύμφωνος ὁ κ. συνάδελφος ἀφοῦ ὑποστηρίζει ὅτι δὲν πρέπει νὰ εἶναι πρόσφυξ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον (Χειροκροτήματα).

Δ. Μαρσέλλος· Λέγει ὅτι μία πρόσοδος θεσπισμένη ἀπὸ φορολογίαν καπνοῦ ὑπὲρ τῶν ἀναπήρων διὰ νοσήλεια, δὲν διατίθεται ὅπως ὤφειλε νὰ διατεθῇ διὰ περίπτερα εἰς τὰ λουτρά. Οὕτω ἐνῷ ἐγίνετο λουτροθεραπεῖα πρότερον, ἤδη ἐτριπλασιάσθη τὸ κονδύλιον καὶ δὲν γίνεται καλὴ χρῆσις αὐτοῦ. Τὸ κονδύλιον πρέπει νὰ συνδυασθῇ καὶ μὲ τὰ νοσήλεια τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ φυματικοὶ διὰ τοὺς ὁποίους ἐδήλωσεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὅτι θὰ διαθέσῃ ποσόν τι καὶ εἶναι ἡ κατάλληλος στιγμὴ ὅπως ἐκ τῶν 10.000.000 διὰ τὴν νοσηλείαν θυμάτων πολέμου δοθῇ ποσόν τι πρὸς ἐγκατάστασιν στρατιωτικοῦ σανατορίου εἰς Πάρνηθα. Νὰ γίνῃ δηλαδὴ συνδυασμὸς μὲ τὸν Εὐγγελισμόν, ἢ νὰ γίνουν περίπτερα ἐπὶ τῆς Πάρνηθος καὶ νὰ παύσῃ τὸ αἴσχος τῆς Σωτηρίας.

Α. Παπᾶς (Ὑφυπουργὸς Ὑγιεινῆς). Πρόκειται περὶ ἀπομονώσεως φυματικῶν μὲ προληπτικὸν χαρακτῆρα. Δὲν πρόκειται περὶ σανατορίου μὲ θεραπευτικὸν χαρακτῆρα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Αὐτοὶ ποὺ πᾶνε εἰς αὐτὰ πᾶνε διὰ τὴν εὐθανασίαν καὶ πρέπει νὰ εἶναι κοντὰ εἰς τὴν πόλιν διὰ νὰ τοὺς βλέπουν καὶ οἱ συγγενεῖς των καὶ νὰ παρακολουθοῦν καὶ τὰ συμφέροντά των. Πάντως σανατόρια δὲν εἶναι. Διὰ τὸν στρατὸν θὰ ἐξετάσω.

Δ. Μαρσέλλος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει συνιστῶ τὸ προσωρινὸν λουτροθεραπευτήριον Αἰδηψοῦ καὶ τὴν ἐγκατάστασιν στρατιωτικοῦ φθισιατρείου εἰς τὴν Πάρνηθα.

Κ. Βλαχοθανάσης. Εἶναι γνωστὸν τί ἔγεινεν ἐφέτος μὲ τοὺς ἀναπήρους εἰς τὴν Αἰδηψόν.

Δ. Μαρσέλλος. Τὸ λουτροθεραπευτήριον Αἰδηψοῦ διὰ τοὺς ἀναπήρους δύναται νὰ συνδυασθῇ μὲ τὸ τοῦ στρατοῦ.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Τὸ ποσοστὸν ὅπερ διατίθεται διὰ τὴν κοινωνικὴν πρόνοιαν γενικῶς δὲν δικαιολογεῖ ὅτι ἐβελτιώσαμεν τὴν θέσιν μας ἀπέναντι τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν. Ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις ὁμολογῶ ὅτι διέθεσε περισσότερα πασὰ ἀπὸ τὰς ἄλλας Κυβερνήσεις, ἀφ'ὅτου πρωτοστατεῖ ἰδίως ὁ κ. Παπᾶς. Ὡς πρὸς τὴν στέγασιν θὰ διατεθοῦν καὶ ἄλλα ἑκατομμύρια καὶ θὰ φθάσωμεν τὰ 180 καὶ οὕτω τὸ ποσὸν εἶναι διπλάσιον ἀπὸ ἄλλοτε. Ἀλλὰ ἡ κατάστασις τῶν ἀστέγων ἀστῶν καὶ ἐδῶ καὶ εἰς Μακεδονίαν δὲν εἶναι εὐχάριστος καὶ πρέπει νὰ ληφθοῦν μέτρα νὰ τελειώσῃ τὸ ζήτημα αὐτὸ τῆς στέγης, εἰς ὃ πρέπει νὰ δώσωμεν ἐξαιρετικὴν σημασίαν. Πολλῶν οἰκογενειῶν ἡ στέγασις δὲν εἶναι ἱκανοποιητικὴ καὶ θὰ γίνῃ χειρότερα μὲ τὰ διάφορα σχέδια τῶν πόλεών.

Γ. Μόδης. Δὲν νομίζετε ὅτι κάμνομεν λάθος νὰ πωλοῦμεν τὰ ἀνταλλάξιμα σπίτια καὶ νὰ κάμνωμεν συνοικισμούς.

Ε. Ἐμμανουηλίδης (Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας). Εἰς τὴν Μυτιλήνην οἱ ἀθλιέστεροι ἐγκατεστημένοι εἶναι ἐκεῖνοι τῶν ἀνταλλαξίμων.

Σ. Ἀνθρακόπουλος Μέγιστον μέρος τῶν οἰκημάτων ἔχει μόνον ἀξίαν οἰκοπέδου. Μόλις 20 ο)ο εἶναι κατοικήσιμα. Ὅπως ἀντιμετωπίζομεν ἤδη τὴν στέγασιν οὔτε μία δεκαετία θὰ φθάσῃ. Πρέπει συνεπῶς ἡ Κυβέρνησις ν' ἀποβλέψῃ εἰς ἓν δάνειον, διὰ νὰ λυθῇ ὁριστικῶς τὸ ζήτημα. Σχετικῶς μὲ τὰ λεχθέντα παρὰ τοῦ κ. Βουδούρη περὶ τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας, ἔχω νὰ εἴπω, ὅτι ἡ ψυχολογία αὕτη ἐπεβουλεύετο πάντοτε τὸ Ὑπουργεῖον αὐτὸ καὶ ἐκλονίζετο ἡ ὕπαρξις αὐτοῦ, ἐνῷ ἡ κοινωνικὴ πρόνοια πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ τὸ βάθρον τοῦ πολιτισμοῦ μας.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας εἶναι συνδεδεμένον μὲ τὴν δυστυχίαν τόσων ἀνθρώπων καὶ δι'αὐτὸ δὲν ἔπρεπε ὁ κ. συνάδελφος νὰ θίξῃ τὸ σημεῖον τοῦτο. Εἴπατε ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας κατήντησεν Ὑπουργεῖον Προσφύγων, ἐγὼ ὅμως βλέπω ὅτι ὅλοι ἀνεβαίνομεν εἰς αὐτό, καὶ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ διαπιστοῦται, ὅτι τὰ 90 ο)ο τῶν παρεχομένων ἐπιδομάτων καὶ βοηθημάτων παρέχονται εἰς τοὺς γηγενεῖς πληθυσμούς, μόλις δὲ 10 ο)ο ἐξ αὐτῶν παρέχονται εἰς τοὺς πρόσφυγας. Ὁ κ. συνάδελφος εἶπεν ὅτι δὲν ἔπρεπε τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἔχῃ χαρακτῆρα προσφυγικόν, ἀλλὰ πῶς ἦτο δυνατὸν τοῦτο, ὅταν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἦλθαν ἐλεεινοὶ καὶ στερούμενοι τῶν πάντων καὶ ἄνευ στέγης καὶ εἶχον ἄμεσον ἀνάγκην περιθάλψεως; Ἐγὼ νομίζω ὅτι καλῶς ἔπραξε τὸ Κράτος ἱδρύσαν τὸ Ὑπουργεῖον αὐτό, ἔστω καὶ ἂν σκοπὸς αὐτοῦ πρόκειται νὰ εἶναι μόνον οἱ πρόσφυγες. Εἶπεν ὁ κ. συνάδελφος ὅτι ὁ ὀργανισμὸς αὐτὸς εἶναι νεκρὸς καὶ δὲν κάμνει τίποτε, ἐγὼ ὅμως, ὁ ὁποῖος εὑρίσκομαι εἰς μεγαλυτέραν ἀντίθεσιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν παρ' ὅσον ὁ κ. συνάδελφος, δὲν δύναμαι παρὰ νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἀφότου ἀνέλαβεν ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ὁ ὀργανισμὸς αὐτὸς ἀπέδωκεν ὅσα δὲν εἶχον ἀποδώσει δύο καὶ τρεῖς προηγούμεναι Κυβερνήσεις. Εἶπεν ὁ κ. συνάδελφος ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας ἔχει ἀνάγκην καὶ κάποιου κύρους. Δὲν θέλω νὰ εἴπω ὅτι σκοπὸς αὐτοῦ ἦτο νὰ θίξῃ τὸν κ. Ὑπουργόν, διότι ὁ κ. Ὑπουργὸς δὲν εἶναι πολιτικὸν πρόσωπον. Μετεῖχε καὶ τῆς Τουρκικῆς Βουλῆς καὶ ἂν τὸν ἤκουαν πολλάκις δὲν θὰ ἐρθάναμεν εἰς τὸ σημεῖον ποὺ ἐρθάσαμεν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς λεπτομερείας τοῦ Προϋπολογισμοῦ συνιστᾷ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν Οἰκονομικῶν Συνεταιρισμῶν, διὰ τοὺς ὁποίους ἐνῷ πέρυσιν ἀνεγράφετο κονδύλιον 15.000.000 ἐφέτος ἀναγράφονται μόνον 10.000.000.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργὸς) λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει ὡρισμένον σχέδιον πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς ἀνάγκης ταύτης τὸ ὁποῖον θὰ ἀνακοινωθῇ πρὸ τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Ὁ κ. ***Σ. Ἀνθρακόπουλος*** συνεχίζων λέγει ὅτι δι'ἔργα εὐποιΐας ἀναγράφονται ἐφέτος μόνον 500.000 δραχμῶν ἔναντι ἑνὸς ἑκατομμυρίου, ὅπερ ἀνεγράφετο πέρυσι,

κονδύλιον τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνεπαρκέστατον. Ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἁλλοτριωθεισῶν ἐκτάσεων λέγει ὅτι ἡ ἀξία αὐτῶν ὑπολογίζεται ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν εἰς 350.000.000. Φρονεῖ ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ μεριμνήσῃ τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀξίας τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν. Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Προνοίας, λέγει, ὑπάγονται καὶ τὰ ἀγροτικὰ Οἰκοτροφεῖα, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ μόνον θὰ ἦτο δικαιολογημένη ἡ ὕπαρξις τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας. Τὸ ἀγροτικὸν Οἰκοτροφεῖον Σερρῶν λειτουργεῖ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἐκ τῆς καλλιεργείας ἡ ὁποία γίνεται θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὰς δαπάνας αὐτοῦ κατὰ τὸ ἥμισυ. Ἐὰν συμπληρωθῶσιν τὰ εἰς αὐτὸ διδασκόμενα μαθήματα καὶ ἂν εἰσαχθῇ καὶ ἡ διδασκαλία τῆς γεωργικῆς νομοθεσίας, τὰ παιδιὰ τὰ ὁποῖα θὰ βγοῦν ἀπὸ ἐκεῖ θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθοῦν καὶ εἰς τὰς Κοινότητας καὶ ὡς διδάσκαλοι ἀκόμη εἰς τὰ σχολεῖα.

Ὁ κ. **Θ. Χαβίνης** λέγει ὅτι πρέπει νὰ καταργηθοῦν τὰ οἰκοτροφεῖα αὐτά, διότι οἱ μαθηταὶ ὅλοι τώρα θέλουν νὰ γίνουν ὑπάλληλοι.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Καὶ εἰς ἐμὲ εἶπον τὰ ἴδια, ἀλλὰ ἐγὼ τοὺς ἀπήντησα ὅτι τὰ γράμματα ποῦ μαθαίνουν τὰ μαθαίνουν γιὰ τὸ χωριὸ καὶ ὄχι διὰ δημοσίαν θέσιν. Θὰ ἠδυνάμεθα ὅμως νὰ ἐξασφαλίσωμεν δι' αὐτοὺς τὰς θέσεις τοῦ ἐπόπτου καὶ λογιστοῦ τῶν συνεταιρισμῶν.

Ἐ. Ἐμμανουηλίδης (Ὑπουργὸς Προνοίας). Ὅτι ἠμποροῦμεν θὰ κάμωμεν.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Θὰ παρεκάλουν ἐπίσης, λέγει, νὰ ψηφισθῇ κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον τὸ Νομοσχέδιον «περὶ θυμάτων πολέμου ἐθνικῆς Ἀμύνης», τὸ ὁποῖον διαρκῶς ἀναβάλλεται.

Ὁ κ. **Ι. Νικολίτσας** ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ὑγιεινῆς λέγει ὅτι ἀναγράφεται ἐν αὐτῷ πίστωσις διὰ τὸ Ὑγειονομικὸν Κέντρον Ἀθηνῶν, ἀλλὰ συμφώνως πρὸς τὸ Δημόσιον Λογιστικόν, θὰ ἔπρεπε αἱ δαπάναι αὗται ν' ἀναγράφωνται χωριστά. Ἐπίσης, λέγει, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑγειονομικοῦ τούτου Κέντρου ἔχουν μισθοὺς δυσανάλογους πρὸς τοὺς τῶν ἄλλων Δημοσίων ὑπαλλήλων. Ὑπάρχει προσέτι μία πίστωσις 3 1)2 ἑκατομυρίων, διὰ τὸ λεπροκομεῖον Σπιναλόγκας, ἀλλὰ φρονῶ ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἱδρυθῇ ἄλλοῦ λεπροκομεῖον, διότι ἡ Σπιναλόγκα ἀποτελεῖ αἶσχος διὰ τὸν πολιτισμόν. Ἀναλύων εἶτα τὰς ἄλλας δαπάνας τοῦ Ὑπουργείου λέγει ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ εὐθηνοτέρα ἡ κινίνη, θεωρεῖ δὲ πολὺ μικρὸν τὸ ποσὸν διὰ τὸν ἀντιφυματικὸν ἀγῶνα. Συνεχίζων παρατηρεῖ ὅτι αἱ χορηγήσεις αἱ διδόμεναι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὰ διάφορα ὑγειονομικὰ ἱδρύματα δὲν εἶναι δίκαιαι. Ὡς πρὸς τὰ διάφορα προσφυγικὰ νοσοκομεῖα λέγει ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἀλλαχθῇ ὁ τίτλος τῶν Νοσοκομείων τούτων διὰ νὰ μὴ νομισθῇ ὅτι ὁ σκοπὸς τῶν Νοσοκομείων εἶναι μόνον ὑπὲρ τῶν προσφύγων.

Α. Χρηστομάνος Καλὸν εἶναι νὰ λείψῃ ἡ διάκρισις αὕτη τῶν προσφυγικῶν Νοσοκομείων, διότι οἱ γηγενεῖς, νομίζοντες ὅτι δὲν γίνονται δεκτοὶ δὲν πηγαίνουν πρὸς νοσηλείαν εἰς τὰ Νοσοκομεῖα ταῦτα.

Ὁ κ. **Α. Παπᾶς** (Ὑφυπουργὸς Ὑγιεινῆς) λέγει ὅτι δέχεται νὰ ἀλλάξῃ ὁ τίτλος αὐτὸς καὶ νὰ μετεβληθῇ εἰς Κρατικὰ Νοσοκομεῖα.

Ὁ κ. **Ι. Νικολίτσας** συνεχίζων λέγει ὅτι ὑπάρχει ἀναγεγραμμένη πίστωσις διὰ τὰ προσφυγικὰ νοσοκομεῖα.

Α. Παπᾶς (Ὑφυπουργὸς Ὑγιεινῆς). Αὐτὰ ἦσαν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων εἶναι δὲ ἀγροτικὰ ἰατρεῖα τὰ ὁποῖα εἶναι τώρα καὶ διὰ τοὺς γηγενεῖς καὶ διὰ τοὺς πρόσφυγας.

Ι. Νικολίτσας. Ἐπίσης θὰ ἔπρεπεν ὅπως, ἐφόσον μὲ τὸ νέον σύστημα κρατικοποιεῖται, οὕτως εἰπεῖν, ἡ ἰατρικὴ περίθαλψις θὰ ἔπρεπεν ἡ πολιτικὴ αὕτη νὰ ἐφαρμοσθῇ παντοῦ, οἱ δὲ μισθοὶ τῶν ἰατρῶν νὰ εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τοὺς μισθοὺς τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων. Ἐπίσης, λέγει, θὰ ἔπρεπε νὰ ἱδρυθῇ καὶ ἐπιθεώρησις φαρμακείων, διότι, ὡς ἔχει σήμερον αὕτη δὲν γίνεται οὐδεμία πραγματικὴ ἐπιθεώρησις, ἐπίσης θὰ ἔπρεπε νὰ ἱδρυθῶσιν εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν Νομῶν καὶ μικροβιολογικὰ ἐργαστήρια.

Α. Παπᾶς (Ὑφυπουργὸς Ὑγιεινῆς). Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῶν μικροβιολογικῶν ἐργαστηρίων εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν Νομῶν αὐτὸ συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν νέαν ὀργάνωσιν.

Ὁ κ. **Ι. Νικολίτσας** συνεχίζων λέγει ὅτι καὶ πλεῖσται ὑπηρεσίαι τῆς Ὑγιεινῆς ὑπάγονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας καὶ θὰ ἔπρεπε ν' ἀφαιρεθῶσιν ἀπ' αὐτὸ καὶ νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ὑγιεινῆς, μεταβιβαζομένης δὲ τῆς ὑπηρεσίας τῶν θυμάτων πολέμου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς ὑπηρεσίας ἀνεγέρσεως κτιρίων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ καταργηθῇ τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας καὶ νὰ ἐπέλθῃ μία σημαντικὴ οἰκονομία.

Ὁ κ. **Α. Χρηστομάνος** ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην του καὶ ὡς βουλευτὴς καὶ ὡς ἰατρὸς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὰ τόσον γενναῖα ποσὰ τὰ ὁποῖα διέθεσε διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ τόπου. Δὲν εἰσέρχομαι, λέγει, εἰς τὰς λεπτομερείας, διότι ἐπιφυλάσσομαι νὰ ὁμιλήσω κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν διαφόρων νομοσχεδίων. Θὰ ἤθελον ὅμως ὅπως αἱ ὀργανώσεις τὰς ὁποίας κάμνομεν εἶναι ὀλίγον ἀποκεντρωμέναι, διότι τώρα ἐξαρτῶνται τὰ πάντα ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον. Θὰ ἔπρεπε δηλ. νὰ γίνουν Ἀδελφάτα καὶ νὰ τοὺς δώσωμεν κάποιαν αὐτοτέλειαν, ὥστε νὰ ἔχῃ ὁ προϊστάμενος αὐτῶν τῶν ὀργανώσεων ἐνδιαφέρον διὰ τὰ εἰσαγόμενα εἴδη εἰς τὰ Νοσοκομεῖα. Συνεχίζων ἀναφέρει διάφορα παραδείγματα τὰ ὁποῖα ἀντελήφθη ὁ ἴδιος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ὑπουργείας του ἐλέγχων τὰς καταστάσεις διαφόρων νοσοκομείων.

Ὁ κ. **Α. Παπᾶς** (Ὑφυπουργὸς Ὑγιεινῆς) λέγει ὅτι ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἔδωσε τὴν πληροφορίαν ὅτι ἀπὸ 7 μηνῶν ἔχουν γίνει οἰκονομίαι 25 ο)ο ἐπὶ τῶν προμηθειῶν τῶν διαφόρων νοσοκομείων.

Α. Χρηστομάνος. Ἴσως ὁ θόρυβος ποῦ εἶχα κάμει νὰ ἐπροκάλεσεν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Ἑτέρα παρατήρησις, λέγει, τὴν ὁποίαν ἔχει νὰ κάμῃ εἶναι ὅτι τὸ Κράτος δὲν μετεχειρίσθη δύλλου ὡς βοηθητικὸν ὄργανον διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ τόπου τοὺς ἰατρικοὺς Συλλόγους. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Σπιναλόγκαν δὲν λαμβάνεται, λέγει, ἡ πρόνοια τὴν ὁποίαν εἶχε προτείνει ὁ ἴδιος, νὰ γίνῃ δηλ. πράγματι αὕτη ἀποικία λεπρῶν καὶ νὰ χορηγηθῇ εἰς αὐτοὺς ἀρκετὸς χῶρος διὰ νὰ ἐργάζωνται, ὥστε νὰ ἐπαρκῶν μεταξὺ των καὶ νὰ οἰκονομῇ καὶ τὸ Κράτος διάφορα ποσά.

Ὁ κ. **Α. Καλαντζάκος** λέγει ὅτι ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ὑγιεινῆς ἐνόμιζεν ὅτι ἕνα μέγα μέρος θὰ διετίθετο διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς φυματιώσεως ἡ ὁποία μαστίζει τὴν κοινωνίαν. Ἐξετάζων τὰ ληφθέντα ὑπὸ τῶν διαφόρων Κρατῶν ἀντιφυματικὰ μέτρα λέγει ὅτι παρ' ἡμῖν δὲν διατίθεται σχεδὸν τίποτε ὑπὲρ τῆς καταπολεμήσεως τῆς φυματιώσεως. Δύο εἶναι, λέγει, αἱ μάστιγες τῆς κοινωνίας, ἡ ἐλονοσία καὶ ἡ φυματίωσις. Καὶ ἡ μὲν ἐλονοσία, χάρις εἰς τὰ διάφορα ἔργα, ἄτινα θὰ γίνουν, ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ σταματήσῃ, διὰ τὴν φυματίωσιν ὅμως δὲν γίνεται τίποτε. Παρακαλῶ, συνεπῶς, λέγει, νὰ αὐξηθοῦν αἱ πιστώσεις διὰ τὴν φυματίωσιν, ἵνα δυνηθῶμεν νὰ διεξαγάγωμεν ἕνα ἀντιφυματικὸν ἀγῶνα. Περαίνων συνιστᾷ ὅπως τὸ πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἐλονοσίας διατιθέμενον κονδύλιον τῶν 24.000.000 δραχ. χρησιμεύσῃ κατὰ τὸ πλεῖστον διὰ τὴν δωρεὰν διανομὴν κινίνης εἰς τοὺς χωρικοὺς πρὸς περιστολὴν τῆς νόσου αὐτῆς αἱ συνέπειαι τῆς ὁποίας εἶναι ὀλέθριαι διὰ τὸν ἐθνικὸν ὀργανισμόν.

Λαμβάνει μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ὁ κ. **Κ. Βουδούρης** ὅστις ἀντικρούει διὰ μακρῶν τὸν κ. ἐπὶ τῆς Προνοίας Ὑπουργὸν καὶ καταλήγων ἐκφράζει τὴν εὐχαριστηρίαν του διότι ἡ ἀγόρευσις του ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν ἐκ Σερρῶν βουλευτὴν

κ. Ἀνθρακόπουλον, ἄκρως ἀντιπολιτευόμενον τὴν Κυβέρνησιν, νὰ μεταβληθῇ ἀπόψε εἰς συνήγορον αὐτῆς.

Ὁ κ. **Α. Παπᾶς** (Ὑφυπουργὸς Ὑγιεινῆς), ἀντικρούων τοὺς λαβόντας τὸν λόγον λέγει ὅτι τὸ κονδύλιον διὰ τὴν προπαγάνδαν καὶ τὴν ἵδρυσιν βιβλιοθήκης, ἦτο ἀπαραίτητον ὅτι διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς φυματιώσεως διατίθενται 40 καὶ πλέον ἑκατομμύρια δραχμῶν, ὅτι τὸ νομοσχέδιον περὶ τῆς ὑγείας τῶν λιμένων μελετᾶται σοβαρῶς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου, ὅτι συντελεῖται σύντομος ἐργασία ὅπως τὸ Νοσοκομεῖον τῆς Σπιναλόγκας καταστῇ πράγματι ἀπὸ ἰκία λεπρῶν, ὅτι κωδικοποιεῖται καὶ ἐναρμονίζεται ἡ φαρμακευτικὴ ὑπηρεσία ὡς καὶ ὅλη ἡ ὑγειονομικὴ νομοθεσία, ὅτι εὐχαρίστως θέλει ἀποδεχθῇ τὰς γνώμας τῶν ἰατρικῶν συλλόγων καὶ ὅτι τέλος ἡ αὔξησις τῆς μισθοδοσίας τῶν ἰατρῶν ἦτο ἐπιβεβλημένη διότι ἀπαιτοῦνται ἀπὸ αὐτοὺς σημαντικὰ προσόντα καὶ ἀμέριστος ἀφοσίωσις εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ των.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης), ἀντικρούων τὰς παρατηρήσεις τῶν κ.κ. Χ. Λαδᾶ καὶ Λ. Παπαθανάση ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης δηλοῖ ὅτι θὰ ὑποβάλῃ νομοσχέδιον καταργοῦν τὸ συμβούλιον αὐτονόμου ὀργανισμοῦ φυλακῶν, ὅτι καλῶς καὶ μετὰ φειδοῦς διεχειρίσθη ὁ ὀργανισμὸς οὗτος τὰ ἐκ τοῦ νόμου 2331 προβλεπόμενα ἔσοδα, διότι ἐξ αὐτῶν ἀνερχομένων εἰς 4.900.000 ποσὸν 4.700.000 ἐδαπανήθη διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν κτιρίων τῶν φυλακῶν καὶ προμήθειαν κλινῶν καὶ μόνον 200.000 δαπανῶνται διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν ὑπαλλήλων καὶ ὅδε ιπορικά, ὅτι ὄντως ἡ κατάστασις τῶν φυλακῶν ἦτο οἰκτρά, ἀλλὰ ἐσημειώθη τελευταίως βελτίωσις ἀξία παντὸς ἐπαίνου καὶ ὅτι τέλος ἡ χρησιμοποίησις φύλακος λογιστοῦ εἰς ὡρισμένας φυλακὰς εἶναι ἀπαραίτητος. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀγροτικὰς φυλακὰς λέγει ὅτι ὡς πρὸς τὰς τῆς ρυθμὸς ἐξ ἐπιτοπίου του ἐπισκέψεως διεπίστωσεν ὅτι ὁ θεσμὸς τῆς ἐργασίας τῶν καταδίκων ἐπέτυχεν πλήρως καὶ ὅτι ἐπετεύχθη ὅπως ἡ φύλαξις 15 καταδίκων ἐξασφαλίζηται ὑπὸ ἑνὸς μόνον φύλακος.

Ὁ κ. **Σ. Ἀνθρακόπουλος** ἀντικρούων τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Βουδούρη ὅσον ἀφορᾷ τὰς κρίσεις του περὶ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Προνοίας ἐξηγεῖ ὅτι εἶχεν ὑποχρέωσιν νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι πράγματι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο γίνεται ἱκανοποιητικὴ ἐργασία καὶ ὅτι αἱ πιστώσεις εἶναι μεγαλύτεραι τῶν δοθεισῶν ὑπὸ τῶν ἄλλων Κυβερνήσεων. Ἐν τέλει λέγει ὅτι τὴν πολιτικὴν ἀτιλαμβάνεται κατὰ τρόπον διάφορον τοῦ βουλευτοῦ Ὀλυμπίας, φρονῶν ὅτι ὅσον ὀξὺς πρέπει νὰ εἶναι τις ὅταν δὲν βλέπει νὰ γίνεται ἐργασία τόσον εἰλικρινῶς πρέπει νὰ ὁμολογῇ ὅταν βλέπει ὅτι κάτι γίνεται. Ἀλλοίμονον, τονίζει, ἂν ἀντιπολίτευσις ἐννοεῖται ἀρνησις τῶν πάντων.

Μεθ' ἃ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἐξόδων τῶν Ὑπουργείων Ἐσωτερικῶν, Προνοίας, Δικαιοσύνης, Παιδείας, Ὑγιεινῆς κλπ., κηρύσσεται περατωμένη, καὶ γίνονται οὗτοι δι' ἀναστάσεως δεκτοί, ἔχοντες οὕτω:

	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Ι			ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙ			Γενικόν σύνολον
	Τακτικά	Έκτακτα	Σύνολον	Τακτικά	Έκτακτα	Σύνολον	
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ							
Κατατεθείς προϋπολογισμός	545,680,805	15,898,303	561,579,108	—	—	—	561,579,108
Μεταβολαί Α'	— 9,920,000	+ 120,000	— 9,800,000	—	—	—	— 9,800,000
Τελικαί πιστώσεις	535,760,805	16,018,303	551,779,108	—	—	—	551,779,108
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ							
Κατατεθείς προϋπολογισμός	286,340,500	72,908,604	359,249,104	41,703	—	41,703	359,290,807
Μεταβολαί Α'	— 114,200	—	— 114,200	— 41,793	—	— 41,703	— 155,903
Τελικαί πιστώσεις	286,226,300	72,908,604	359,134,904	—	—	—	359,134,904
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ							
Κατατεθείς προϋπολογισμός	220,522 980	3,926,003	224,448,983	—	—	—	224,448,983
Μεταβολαί Α'	+ 705,000	—	+ 705,000	—	—	—	+ 705,000
Τελικαί πιστώσεις	221,227,980	3,926,003	225,153,983	—	—	—	225,153,983
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ							
Κατατεθείς προϋπολογισμός	681,358,754	3,605,003	684,963,757	—	—	—	684,963,757
Μεταβολαί Α'	— 9,319,000	—	— 9,319,000	—	—	—	— 9,319,000
Τελικαί πιστώσεις	672,039,754	3,605,003	675,644,757	—	—	—	675,644,757
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ							
Κατατεθείς προϋπολογισμός	181,972,520	25,950,003	207,922,523	—	—	—	207,922,523
Μεταβολαί Α'	— 5,155,000	+ 1,000,000	— 4,155,000	—	—	—	— 4,155,000
Τελικαί πιστώσεις	176,817,520	26,950,003	203,767,523	—	—	—	203,767,523

ΕΙΔΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ, ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΕΣΟΔΑ			ΕΞΟΔΑ		
Τακτικά	Δρ.	27,010,000	Τακτικά	Δρ.	26,444,752
Έκτακτα	»	2,408,392	Έκτακτα	»	555,002
			Κίνησις κεφαλαίων	»	2,418,638
		29,418,392			29,418,392

ΕΙΔΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ

ΕΣΟΔΑ			ΕΞΟΔΑ		
Τακτικά	Δο.	1,466,359	Τακτικά	Δρ.	4,079,232
Έκτακτα	»	1,831,690	Έκτακτα	»	2,379,571
Κίνησις κεφαλαίων	»	3,160,754			
	»	6,458,803		»	6,458,803

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν εἰδικῶν ταμείων καὶ ὑπηρεσιῶν διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1930—31», ἔχον οὕτω:

Περὶ κυρώσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Ὑπηρεσιῶν διὰ τὴν χρῆσιν 1930—31.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ὁ κατατεθεὶς Γενικὸς Προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1930—31, οὗτινος τὰ ἔξοδα ὁρίζονται συμφώνως πρὸς τοὺς εἰς τὸν παρόντα νόμον συναπτομένους πίνακας καὶ κατατάσσονται ὡς ἑξῆς:

Κατηγορία Ι. Πραγματικὰ ἔξοδα.

Τακτικὰ	Δρχ.	7,531,122,648	
Ἔκτακτα	»	815,067,687	Δρχ. 8,346,190,335

Κατηγορία ΙΙ. Κίνησις κεφαλαίων.

Τακτικὰ	»	730,182,864	
Ἔκτακτα	»	1,256,514,345	» 1,986,697,209
Γενικὸν σύνολον ἐξόδων			» 10,332,887,544

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἔξοδα τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1930—31 ὁρίζονται συμφώνως πρὸς τοὺς εἰς τὸν παρόντα νόμον συναπτομένους πίνακας καὶ ἔχουσιν ἐν τῷ συνόλῳ κατὰ Ταμεῖον καὶ Ὑπηρεσίαν ὡς ἑξῆς:

Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐποπτείας καὶ Ἐλέγχου φορολογίας οἰνοπνεύματος	Δρχ.	16,613,000
» » Λαχείου τοῦ Στόλου καὶ Ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος	»	83,015,000
» » Ἐθνικῆς καὶ Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας	»	320,200,000
» » Κατασκευῆς, συντηρήσεως κλπ. Διδακτηρίων ἐν γένει	»	29,418,392
» » Κληροδοτημάτων	»	6,458,803
» » Ἀντιφυλλοξηρικῆς Ἀμύνης	»	5,760,000
» » Ἐλαίας	»	20,815,000
» » Ἐποικισμοῦ	»	67,392,006
» » Ἐθνικοῦ Στόλου	»	46,087,834
» » Ἐθν. Ἀμύνης	»	261,890,000
Σύνολον ἐξόδων	»	857,650,035

Ἄρθρον 3.

Αἱ πιστώσεις ὧν ἐν ἀνεπαρκείᾳ ἀλλ' ἄνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοὺς λοιποὺς ὅρους τοῦ νόμου 1555 ἐπιτρέπεται ἡ ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἀναπλήρωσις καὶ αἱ πιστώσεις, ἐφ' ὧν ἐπιτρέπεται ἔκθεσις ἐνταλμάτων προπληρωμῆς καὶ ἐπιτροπικῶν, σημειοῦνται κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον ἐν τῇ συναπτομένῃ καταστάσει εἰς τὸν παρόντα νόμον, ἧς ἐπιτρέπεται ἡ τροποποίησις δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Γίνεται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τὸ νομοσχέδιον «περὶ προστασίας τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐμπορίας φυτικοῦ ὄξους».

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὰ νομοσχέδια «περὶ ὑπολογισμοῦ εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς τῶν ἀποζημιώσεων τῶν ἐξ ἀτυχήματος παθόντων ἐν τῇ ἐργασίᾳ ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων» ὡς ἐτροποποιήθη καὶ

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2112 περὶ ὑποχρεωτικῆς καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων».

Συναινέσει τῆς Βουλῆς λύεται εἶτα ἡ συνεδρίασις ὥρᾳ 1 καὶ 1)4 μ. μεσονύκτιον διὰ τὴν 4 1)4 μ.μ. τῆς αὔριον.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Τζερμιᾶς
Σ. Νικολαΐδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΒ'

Σαββάτου 29 Μαρτίου 1930.

Ὥρα 4.30 μ. μ. ὁ πρόεδρος κ. ***Ι. Τσιριμῶκος*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς :

Οἱ κτηματίαι Ἄσσου Κορινθίας εὐχαριστοῦν τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ψῆφισιν νομοσχεδίου πρὸς ἐξαγωγὴν νωπῶν σταφυλῶν.

Ὁ κ. Γ. Μουστάκης κάτοικος Παπαγιάννη Φλωρίνης διαμαρτυρόμενος κατὰ τοῦ κ. Παπαγιάννη παρακαλεῖ ὅπως ἐξετασθῇ δεόντως ἡ ὑπόθεσίς του.

Οἱ ναυπηγοξυλουργοὶ Πειραιῶς παρακαλοῦν ὅπως ληφθῇ καὶ δι' αὐτοὺς πρόνοια ὡς καὶ διὰ τὰς λοιπὰς ὀργανώσεις κατόπιν τῆς ψηφίσεως τοῦ νόμου περὶ αὐτονόμου λιμενικοῦ ὀργανισμοῦ.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Σ. Σταυρόπουλος*** καὶ ***Κ. Κατσαδήμας*** καταθέτουσιν ἀναφορὰν τῆς Ὀλυμπίας Παπαδημητρίου χήρας τοῦ φονευθέντος ἐκ τῆς ἐκπριζιάσεως τῆς ἀμαξοστοιχίας κατὰ τὴν 8 Μαρτίου ἐ. ἔ. δι' ἧς αἰτεῖται τὴν παροχὴν συντάξεως ὁλοκλήρου τοῦ μισθοῦ.

Ὁ Σύνδεσμος ἐλαιοκτηματιῶν Μυτιλήνης διαμαρτύρεται διὰ τὴν εἰσαγωγὴν 3.500 τόννων σπόρων διὰ σπιρέλαιον.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν σιδηροδρομικῶν δικτύων Λαρίσσης ζητεῖ τὴν ἀπόδοχὴν τῶν αἰτημάτων τοῦ ὑπομνήματος τῆς ὀργανώσεώς των.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων καθολικῶν Σύρου παρακαλεῖ ὅπως παραμείνῃ ἐλευθέρα ἡ ἐξάσκησις τῆς θρησκευτικῆς λατρείας.

Ὁ κ. Ἀθαν. Κ. Τζήμερος κάτοικος Μελισίου Ἀγυιᾶς διαμαρτυρόμενος κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ φυτοπαθολογικοῦ σταθμοῦ Βόλου κ. Καβαδᾶ, παρακαλεῖ ὅπως τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας συστήσῃ ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ φλοιοβόλου του ἐργαλείου.

Οἱ ἀπόστρατοι ὁπλῖται χωροφυλακῆς (ἀστυφύλακες) Καλαμῶν ζητοῦν ὅπως τοὺς χορηγηθῇ στρατιωτικὴ σύνταξις.

Ὁ κ. Θ. Γκάλφας κάτοικος Κοζάνης δι' ἀναφορᾶς του παρακαλεῖ ὅπως εἰς τὸ νέον ἐνοικιοστάσιον ληφθῇ πρόνοια διὰ τοὺς ἰδιοκτήτας μιᾶς μόνον οἰκίας.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Θ. Κριμπᾶς*** καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ συλλόγου πλουτέκνων Μεσσηνίας παρακαλούντων ὅπως ληφθῇ ταχίστη νομοθετικὴ πρόνοια ὑπὲρ τῆς ἀναξιοπαθούσης τάξεώς του.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Θ. Κριμπᾶς*** καταθέτει τηλεγράφημα τῶν κατοίκων Κυπαρισσίας διαμαρτυρομένων διὰ τὴν μεταφορὰν τῆς διοικήσεως χωροφυλακῆς Τριφυλλίας εἰς τὴν παραλίαν.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Ἀλεξανδρῆς*** καταθέτει καὶ συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Καραγεώργη καὶ Ἰωάννου τοῦ Δημητρίου συνταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ ἐν ἀποστρατείᾳ περὶ βελτιώσεως τῆς συντάξεώς του.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 630 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχμῶν 1.000.000 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 643 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχμῶν 1.955.750.05 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας.

Οἱ ***Σ. Σπυρόπουλος***, ***Γ. Γαρόζης*** καὶ ***Γ. Τσουρίδης*** ζητοῦν τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 602 καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὀργανικῶν συν)σμῶν.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 642 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχμῶν 10.181.874.95 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 641 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχμῶν 5.400 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 606 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχμῶν 4.000 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 605 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχμῶν 75.000 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Οἱ πρόεδροι τοῦ Πανελληνίου ἰατρικοῦ συλλόγου Ἀθηνῶν, τοῦ φαρμακευτικοῦ συλλόγου κλπ. ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου περὶ ταμείου συντάξεως τῶν ὑγειονομικῶν, ὅπερ παραπέμπεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ὑγιεινῆς.

Ὁ κ. ***Δ. Μπότσαρης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων περὶ Ταμείου Ἐθνικοῦ Στόλου».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Ι. Παπαφλέσσας*** καὶ ***Α. Καλαντζάκος*** ὑποβάλλουν πρότασιν νόμου «περὶ ἐπιβολῆς φορολογίας διὰ τὴν ἵδρυσιν Νεκροταφείου καὶ ἵδρυσιν τῆς Κοινότητος Ραχῶν».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Δ. Ἀνδρεΐδης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ νόμου 602 περὶ συνεταιρισμῶν».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ν. Ξηρὸς*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων περὶ φορολογίας τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου».

Ἡ ***ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

α') Περὶ τρόπου ἐγκρίσεως κινήσεως στρατιωτικῶν δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας καὶ

β') «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4322 περὶ προπαρασκευαστικῆς σχολῆς ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτικῆς σχολῆς τεχνιτῶν».

Ἡ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἱδρύσεως Ἐθνικοῦ Θεάτρου».

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐγγραφῆς ἐκτάκτων ἐξόδων ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ τῆς χρήσεως 1929—1930».

Οἱ κ. κ. ***Π. Βουρλούμης*** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) καὶ ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν), ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως καὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας διατάξεών τινων τῶν 3717 καὶ 4432 νόμων.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καταργήσεως καὶ συστάσεως διὰ διαταγμάτων Προξενικῶν ἀρχῶν καὶ συστάσεως ὑπηρεσίας μονίμου ἀντιπροσωπείας παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Κ. Σαρακηνός***, ***Ν. Τζερμιᾶς***, ***Α. Μάρκου***, ***Χ. Δαδᾶς***, ***Γ. Βοραζάνης***, ***Π. Συργιάννης*** καὶ ***Μ. Μαντᾶς*** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ μοναστηριακῆς περιουσίας κλπ.».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ι. Παπαφλέσσας*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ φορολογίας τῶν ἁπλῶν ἀμβύκων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Γ. Γερογιάννης*** καὶ ***Ι. Κοκκινᾶτος*** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ μοναστηριακῆς περιουσίας καὶ «περὶ συγχωνεύσεως τῶν μικρῶν Μονῶν».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Γ. Κοκκινάκης***, ***Γ. Γοβατζιδάκης***, ***Α. Γαλανάκης***, ***Κ. Πολυχρονάκης***, ***Ε. Τριποδάκης***, ***Μ. Κροθῆς***, ***Ι. Περδικογιάννης***, ***Μ. Βολουδάκης***, καὶ ***Κ. Παπαδάκης*** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ φορολογίας τῶν ἀμβύκων κλπ.».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Π. Εὐριπαῖος*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ μορφώσεως καθηγητῶν τῆς γαλλικῆς γλώσσης».

Ὁ κ. ***Π. Βουρλούμης*** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς διεθνοῦς ὀργανώσεως ἐργασίας περὶ ἰσότητος τῶν ἰθαγενῶν καὶ ξένων ἐργατῶν εἰς ζημιὰς ἀποζημιώσεως καὶ ἀτυχημάτων ἐργασίας».

Οἱ κ. κ. ***Π. Βουρλούμης*** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) καὶ ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἰαματικῶν πηγῶν».

Οἱ κ. κ. ***Π. Βουρλούμης*** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) καὶ ***Κ. Σπυρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς διεθνοῦς συμβάσεως τῆς διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ συνεταιρίζεσθαι τῶν γεωργικῶν ἐργατῶν».

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει τὰ κάτωθι σχέδια νόμων:

α') «Περὶ παρατάσεως προθεσμίας ἀνταλλαγῆς προσωρινῶν τίτλων (ἐπιτρόπων) β') ἀναγκαστικοῦ δανείου 6 ο)ο 1926 καὶ

β') «Περὶ κυρώσεως τροποποιήσεως διατάξεων τῶν ἄρθρων 22 καὶ 55 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 3424 κυρωθέντος καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος».

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων».

α') «Περὶ τροποποιήσεως δικονομικῶν τινων διατάξεων».

β') «Περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου 4289 (1929) κυρωθέντος Ν. Δ. τῆς 19]25 Νοεμβρίου 1925 περὶ ἀμίσθων δικαστικῶν κλητήρων».

γ') «Περὶ συστάσεως βιβλίων διεκδικήσεων».

δ') «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4000 τοῦ 1929 περὶ ἀνεγέρσεως τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου Ἀθηνῶν».

ε') «Περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ Πρωτοδικείου Κοζάνης εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἐφετείου Θεσσαλονίκης» καὶ

στ') ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ νόμου «περὶ ἀκυρότητος τῶν ὑπὸ τῶν ὑπάνδρων ἐν Κρήτῃ ἄνευ ἀδείας τοῦ συζύγου των δοθεισῶν ἐγγυήσεων ὑπὲρ τρίτων πρὸ τοῦ νόμου 4456».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Β. Κυρέλλος*** καὶ ***Ν. Σπηλιώτης*** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 3416 περὶ φορολογίας τῶν ἀμβύκων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Π. Καρασεβδᾶς*** καὶ ***Χ. Δαδᾶς*** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ χορηγήσεως τοῦ ἐπιδόματος τῶν 3)16 εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν ἑνίων Ὑπουργείων».

Ὁ κ. ***Γ. Παπανδρέου*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ συστάσεως Λαμπριανείου Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς».

Μεθ' ὃ ὁ κ. ***Πρόεδρος*** ἀνακοινοῖ τὸ κάτωθι τηλεγράφημα τὸ ὁποῖον, συμφώνως πρὸς τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐξουσιοδότησιν, ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἰταλικῆς Βουλῆς:

Ἐξοχώτατον κ. ***Τουράτι***
Πρόεδρον τῆς Ἰταλικῆς Βουλῆς
Ρώμην

Ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ κατὰ χθεσινὴν συνεδρίασιν ὁμόθυμος καὶ μετὰ ζωηροτάτης συγκινήσεως μὲ ἐξουσιοδότησε νὰ ἀπευθύνω πρὸς τὴν Ἰταλικὴν Βουλὴν ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ νὰ ἐκφράσω πρὸς αὐτὴν τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην της διὰ τὴν εὐγενῆ συμμετοχήν της εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Δὲν λησμονοῦμεν, οἱ Ἕλληνες, τὰ ὀνόματα τῶν ἱπποτικῶν φιλελλήνων, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὰ 7 ἔτη τῶν σκληροτάτων ἀγώνων τοὺς ὁποίους διεξήγαγον οἱ ἀθάνατοι πρόγονοι ἡμῶν συνέρρευσαν καὶ ἠγωνίσθησαν μαζύ μας ἡρωϊκῶς πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος ἡμῶν.

Χαίρομεν καὶ μετὰ ἐνθουσιασμοῦ ἀποδεχόμεθα τὴν συνέχισιν ἐκδηλώσεως τῶν αὐτῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων πρὸς τὴν χώραν μας ἀπὸ μέρους τῶν θαυμαστῶν ἀπογόνων τούτων.

Ἰωάννης Τσιριμῶκος
Πρόεδρος τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων

Μεθ' ὃ δίδεται ὁ λόγος πρὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεων εἰς τὸν κ. Σ. Ταλιαδοῦρον.

Σ. Ταλιαδοῦρος. Ἡ πτωχεία καὶ ἡ ἔνδεια εἰς ἣν περιῆλθεν ἡ χήρα τοῦ Κωνστ. Λομβάρδου ἀποτελεῖ τίτλον τιμῆς διὰ τὸ ἑλληνικὸν κοινοβούλιον, διότι ἀποδεικνύεται ὅτι

οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Ἑλλάδος εἰσερχόμενοι εἰς τὸ κοινοβούλιον πλουσιοι ἐξέρχονται πένητες, καὶ νομίζω ὅτι διερμηνεύω τὴν γνώμην ὅλων τῶν ἐν τῇ Βουλῇ πολιτικῶν μερίδων συνιστῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἵνα ὑποβάλῃ τὸ ταχύτερον εἰς τὴν Βουλὴν τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον περὶ παροχῆς συντάξεως εἰς τὴν χήραν Κωνστ. Λομβάρδου ὅστις διετέλεσε πολλάκις Ὑπουργὸς καὶ Πρόεδρος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως. Εἶναι δὲ καὶ κατάλληλος ἡ παροῦσα στιγμὴ καθ' ἣν ἑορτάζομεν τὴν ἑκατονταετηρίδα τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ οἰκογένεια Λομβάρδου εἶναι ἱστορικὴ παρασχοῦσα μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα, ὡς συντελέσασα οὐσιωδῶς διὰ τὴν ἕνωσιν τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος.

Ἡ χήρα Λομβάρδου ἄγει ἡλικίαν 65 ἐτῶν καὶ δὲν πρόκειται περὶ παροχῆς μακροχρονίου συντάξεως ἀλλὰ περὶ ἐκπληρώσεως ἐθνικοῦ καθήκοντος.

Α. Παπαθανάσης. Καὶ ἐκ τῆς πτέρυγος ταύτης ὑψοῦται φωνὴ ὑπὲρ τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῆς οἰκογενείας Λομβάρδου, ἡ ὁποία ἀναμφισβητήτως παρέσχε σοβαρὰς ὑπηρεσίας πρὸς τὴν πατρίδα, καὶ ἡ ὁποία διάγεται ἤδη ἔνδειαν δεινήν. Νομίζομεν ὅτι ἄνευ ἐπιβαρύνσεως τοῦ προυπολογισμοῦ θὰ ἠδύνατο νὰ ληφθῇ ἡ πρόνοια αὕτη ἐν τῇ προτάσει περὶ ταμείου ἀσφαλίσεως βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν.

***Ε. Βενιζέλος*).** Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου). Ἂν πρόκειται ἡ πρότασις αὕτη νὰ ψηφισθῇ κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἡ γνώμη τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἶναι ἀξία πάσης προσοχῆς. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν δὲν ἐπρόκειτο νὰ ψηφισθῇ μέχρι τῶν ἐπικειμένων διακοπῶν τῆς Βουλῆς πάλιν ἡ Κυβέρνησις, ἀναγνωρίζουσα ὅτι ἡ οἰκογένεια Λομβάρδου προσέφερεν ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα, εἶναι διατεθειμένη νὰ εἰσηγηθῇ εἰς τὴν Βουλὴν σχετικὸν νομοσχέδιον.

Μεθ' ὃ εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προστασίας τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐμπορίας φυσικοῦ ὄξους» ἔχον οὕτω:

Περὶ προστασίας τῆς παραγωγῆς φυσικοῦ ὄξους καὶ ἐμπορίας αὐτοῦ.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

Γηΐσιον ὄξος εἶναι τὸ παραγόμενον μόνον διὰ τῆς ὀξικῆς ζυμώσεως οἴνου παραχθέντος ἐκ χλωρῶν σταφυλῶν ἢ ξηρᾶς σταφίδος καὶ περιέχον ὀξικὸν ὀξὺ τοὐλάχιστον 4.5 ο/ο.

Ἄρθρον 2.

Ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις ὀξικοῦ ὀξέος ἢ οἱουδήποτε ἄλλου ὀξέος πρὸς παραγωγὴν ὄξους. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἐμπορία τεχνητοῦ ὄξους, ἐξαιρέσει τοῦ εἰσαγομένου εἰς φιάλας χωρητικότητος οὐχὶ ἀνωτέρας τοῦ ἑνὸς χιλιογράμμου.

Ἄρθρον 3.

Εἰσαγωγὴ ὀξικοῦ ὀξέος ἐν γένει ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὰ δι' ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὁριζόμενα βιομηχανικὰ ἐργοστάσια, τὰ χρησιμοποιοῦντα τοῦτο ὡς πρώτην ἢ βοηθητικὴν ὕλην διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν προϊόντων αὐτῶν.

Ἐπιτρέπεται ἡ παρὰ χημικῶν ἐργαστηρίων, φαρμακοποιῶν καὶ φαρμακεμπόρων εἰσαγωγὴ καθαροῦ ὀξικοῦ ὀξέος, πρὸς φαρμακευτικὴν ἢ ἐργαστηριακὴν χρῆσιν κατόπιν ἀδειῶν χορηγουμένων πρὸς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους καὶ μόνον ἐντὸς φιαλῶν περιεκτικότητος οὐχὶ μείζονος τοῦ ἑνὸς χιλιογράμμου.

Οἱ ὅροι καὶ αἱ διατυπώσεις, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἡ τοιαύτη εἰσαγωγή, ὁρισθήσονται δι' ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ Διατάγματος ὁρισθήσονται οἱ ὅροι καὶ οἱ περιορισμοὶ καθ' οὓς θὰ ἐπιτρέπηται ἡ ἐντὸς τοῦ Κράτους κατασκευὴ ὀξικοῦ ὀξέος, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν συσκευασίαν καὶ διάθεσιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4.

Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου κάτοχοι ὀξικοῦ ὀξέος ὑποχρεοῦνται, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, νὰ δηλώσωσιν εἰς τὸ Γενικὸν Χημεῖον τοῦ Κράτους ἢ τὰ παραρτήματα αὐτοῦ τὰς παρ' αὐτῶν κατεχομένας ποσότητας τοιούτου, ὡς καὶ τὴν χρῆσιν δι' ἣν προορίζουσιν αὐτὸ καὶ νὰ αἰτήσωνται τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου συσκευασίαν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5.

Τὰ ἐργοστάσια ἐν γένει τὰ κατασκευάζοντα ὄξος ἢ ὀξικὸν ὀξύ, αἱ ἀποθῆκαι καὶ τὰ πρατήρια ὄξους καὶ ὀξικοῦ ὀξέος, ὡς καὶ τὸ μεταφερόμενον ὄξος, διατελοῦσιν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ ἐποπτείαν τῶν χημικῶν τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους. Οὗτοι ὀφείλουσι νὰ ἀνιχνεύωσι τὰς παραβάσεις τοῦ παρόντος νόμου, νὰ βεβαιῶσι τὰς ὑποπιπτούσας εἰς τὴν ἀντίληψίν των τοιαύτας καὶ νὰ κατάσχωσι τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὑποκείμενα εἰς κατάσχεσιν εἴδη, συντάσσοντες περὶ πάντων τούτων πρωτόκολλα. Οἱ αὐτοὶ χημικοὶ ἐν τῇ ὡς ἄνω καθοριζομένῃ δικαιοδοσίᾳ των, ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ εἰσέρχωνται ἐν καιρῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τὰ ἐργοστάσια, ἀποθήκας, καταστήματα καὶ πρατήρια ἔνθα κατασκευάζεται ὄξος ἢ ἀποθηκεύεται ἢ πωλεῖται ὄξος ἢ ὀξικὸν ὀξύ, τῇ συνδρομῇ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς ἢ καὶ ἄνευ αὐτῆς, καὶ νὰ ἐνεργῶσιν ἔρευναν πρὸς ἀνακάλυψιν παραβάσεων τοῦ νόμου τούτου.

Αἱ παραβάσεις τοῦ παρόντος νόμου βεβαιοῦνται διὰ πρωτοκόλλου συνταχθέντος ὑπὸ τοῦ ἐνεργήσαντος τὸν ἔλεγχον ὑπαλλήλου, ὅπερ ἰσχύει μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου.

Ἄρθρον 6.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου τιμωροῦνται διὰ προστίμου 1000 μέχρις 100.000 δραχμῶν καὶ διὰ φυλακίσεως μέχρις ἓξ μηνῶν, τὸ δὲ μὴ ἐπιτρεπόμενον πρὸς πώλησιν ἢ ἀπαγορευόμενον προϊὸν καταστρέφεται καὶ ἐξαφανίζεται δαπάναις τοῦ καταδικασθέντος, κατ' ἀπόφασιν τοῦ ἐν ἄρθρῳ 7 προβλεπομένου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου.

Αἱ ἀνωτέρω ποιναὶ ἐφαρμόζονται διά τε τοὺς αὐτουργοὺς καὶ συνεργούς.

Ἄρθρον 7.

Αἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμεναι παραβάσεις ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ νόμου 971 «περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος» προβλεπομένου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, τηρουμένων τῶν ὅρων καὶ διατυπώσεων τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 21, ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ ἰδίου νόμου 971, ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν διὰ μεταγενεστέρων νόμων.

Ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τὸ Γενικὸν Χημεῖον τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 8.

Καταργεῖται ὁ νόμος 2276 καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρον 9.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργούς.

Ἀναγινώσκονται εἶτα καὶ γίνονται δεκτὰ δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων:

1) «Περὶ καταργήσεως καὶ συστάσεως διὰ διαταγμάτων προζενικῶν ἀρχῶν καὶ συστάσεως ὑπηρεσίας μονίμου ἀντιπροσωπείας παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῆς Κ. Τ. Ε.».

2) «Περὶ ὀργανώσεως τοῦ δημοσίου ψυχιατρείου Κερκύρας» καὶ

3) «Περὶ συστάσεως ὁδοντοϊατρικῶν συλλόγων».

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4010 »περὶ τροποποιήσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ προμηθειῶν τοῦ δημοσίου», λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. ***Γ. Ἀφεντούλης***, ὅστις ἀναφερόμενος ἐν ἀρχῇ εἰς τὴν ἐν ἄρθρῳ 2 διάταξιν περὶ συνδυασμοῦ προμηθείας τινος μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ προμηθευτοῦ ἀγοραν καπνῶν, παρατηρεῖ ὅτι ἡ διάταξις αὕτη, ἀκίνδυνος ἴσως ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας ὑφ' ἃς παρέχονται ἀρκεταὶ διὰ τὴν ἐπωφελῆ αὐτῆς ἐφαρμογὴν ἐγγυήσεις, δύναται οὐχ' ἧττον νὰ ἀποβῇ ἐν τῷ μέλλοντι ἀρκετὰ ἐπικίνδυνος. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως ἐξεταζομένη εἶναι ἐπιβλαβὴς διότι μὲ τὴν σημερινὴν εἰδίκευσιν τοῦ ἐμπορίου δὲν εἶναι εὔκολον νὰ συναντηθῇ ταύτισις τῆς ἰδιότητος προμηθευτοῦ καὶ ἀγοραστοῦ ἐν τῷ αὐτῷ προσώπῳ. Κατὰ συνέπειαν ὁ προμηθευτὴς προβαίνων εἰς τὴν ἀγορὰν ἑλληνικῶν καπνῶν θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ὅπως-ὅπως διάθεσιν αὐτῶν, πιέζων δὲ οὕτω τὴν ἀγορὰν θὰ προκαλέσῃ ἀναμφισβητήτως ἐξευτελισμὸν τοῦ προϊόντος τούτου.

Ἀναπτύσσει ἐν συνεχείᾳ καὶ ἄλλους λόγους δι' οὓς δὲν εἶναι σκόπιμος ἡ ὑπὸ συζήτησιν διάταξις καὶ καταλήγων συνιστᾷ ὅπως, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐπιμείνῃ, ἐπεκτείνῃ τοὐλάχιστον αὐτὴν καὶ ἐπὶ ἄλλων προϊόντων ἐγχωρίου παραγωγῆς, διερχομένων ἀνάλογον πρὸς τὴν τοῦ καπνοῦ κρίσιν.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι διὰ τροπολογίας τὴν ὁποίαν ἔχει ἀνὰ χεῖρας ἐπεκτείνεται ἡ διάταξις καὶ εἰς τὰ ἄλλα ἐγχώρια προϊόντα.

Ἐπὶ τούτοις δηλοῖ ὅτι ἡ Κυβέρνησις μετὰ δισταγμοῦ εἰσηγεῖται τὴν ἐπιψήφισιν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος διατάξεως καὶ δι' αὐτὸ δὲν θὰ εἶχεν ἀντίρρησιν ὅπως ἐὰν ἡ Βουλὴ εἶναι σύμφωνος ἀπαλειφθῇ ἐξ ὁλοκλήρου, διότι πιθανὸν νὰ δημιουργήσῃ καὶ παράπονα ἐκ μέρους τῶν ἀγορῶν ἐκείνων αἱ ὁποῖαι καταναλίσκουν ἑλληνικὰ προϊόντα ἄνευ ἀντικλάγματος.

Ὁ κ. ***Γ. Ἀφεντούλης*** παρατηρεῖ ὅτι θὰ ἐνδεικνύετο ἡ ἀπάλειψις τῆς διατάξεως καθ' ἣν ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους προμήθειαν καὶ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, πλὴν τῶν σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους, διότι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως ταύτης θὰ ἐδημιούργει προστριβὰς καὶ διαμαρτυρίας τῶν διοικούντων τὰ νομικὰ ταῦτα πρόσωπα.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἐξηγεῖ ὅτι ἡ ἐν λόγῳ διάταξις ἀφορᾷ κυρίως τοὺς σιδηροδρόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Ὁ κ. ***Γ. Ἀφεντούλης*** συνιστᾷ ἐπίσης ὅπως γίνῃ ἀποδεκτὴ ἡ προταθεῖσα ὑπὸ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τροπολογία καθ' ἣν παρέχεται δικαίωμα προσφυγῆς κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Κρατικῶν προμηθειῶν. Ἡ ἀποδοχὴ τῆς τροπολογίας ταύτης ἐνδείκνυται, λέγει, πλὴν τῶν ἄλλων λόγων καὶ πρὸς ἀποτροπὴν ἀπορρήτων σοβαρῶν προμηθευτῶν ἀπὸ τὰς μειοδοσίας. Ἄλλως τε, ἐπιλέγει, ἐξασφαλίζεται ὁ κίνδυνος τῶν καταχρήσεων διὰ τῆς καθιερώσεως τῆς καταβολῆς τοῦ παραβόλου 5.000 δραχ.

Ὁ κ. ***Μ. Μαντᾶς*** συνιστᾷ ὁμοίως τὴν διαγραφὴν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 περὶ συνδυασμοῦ προμηθείας καὶ ἀγορᾶς.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργὸς) δηλοῖ ὅτι κατόπιν τῶν διατυπωθεισῶν παρατηρήσεων τείνει εἰς τὴν ἀπόδοχὴν τῆς προτάσεως περὶ ἀπαλείψεως τῆς ἐν λόγῳ διατάξεως.

Ὁ κ. ***Μ. Μαντᾶς*** τονίζει ὅτι μᾶλλον θὰ βλάψῃ παρὰ θὰ ὠφελήσῃ τὴν παραγωγὴν ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργὸς) ἀποδεχόμενος τὴν ὀρθότητα τῆς παρατηρήσεως ταύτης δηλοῖ ὅτι ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἀντίρρησις ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς εἶναι πρόθυμος ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀποδεχθῇ τὴν διαγραφήν.

Ὁ κ. ***Α. Μάρκου*** ἀναφερόμενος εἰς τὰς ὑπὸ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβληθείσας τροπολογίας ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν σχεδίου νόμου ἐρωτᾷ τὸν κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ποίας ἐξ αὐτῶν εἶναι διατεθειμένος νὰ δεχθῇ. Ἐπιμένων δὲ εἰς τὴν ἀφορῶσαν τὴν σύντμησιν ὡρισμένων προθεσμιῶν ἐξηγεῖ ὅτι, πρὸς ἐπίτευξιν συμφερουσῶν εἰς τὸ Δημόσιον τιμῶν ἐπὶ εἰδῶν τινων, πρέπει νὰ μὴ εἶναι αἱ προθεσμίαι μακραί.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς Οἰκον.) ἀπαντῶν λέγει ὅτι ὑπάρχει ἡ εὐχέρεια τῆς συντμήσεως τῶν προθεσμιῶν καὶ δι' αὐτό, ὁσάκις διεπιστώθη τοιαύτη ἀνάγκη, πάντοτε συνετμήθησαν αἱ προθεσμίαι.

Ὁ κ. ***Α. Μάρκου*** ἐξηγεῖ τὰς παρατηρήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἄρθρων τοῦ συζητουμένου σχεδίου νόμου συνιστῶν τὴν ἀποδοχὴν αὐτῶν, ἰδίως δὲ τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς περὶ καθιερώσεως προσφυγῆς κατὰ τῆς ἐπιβολῆς προστίμων.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς Οἰκον.) ἀπαντᾷ ὅτι οὐδεὶς πρὸς τοῦτο συντρέχει λόγος ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἡ ἐγγύησις ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δύναται, διαφωνῶν πρὸς τὴν ἀπόφασιν περὶ ἐπιβολῆς προστίμου, νὰ φέρῃ τὸ ζήτημα ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργὸς). Μὰ διατί νὰ μὴ προσφεύγουν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας; Δὲν χωρεῖ προσφυγή;

Γ. Μαρῆς (Ὑπουρ. Οἰκον.). Βεβαίως ἐπιτρέπεται ἡ προσφυγὴ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργὸς). Φυσικὰ ἐπιτρέπεται, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπόφασις αὐτὴ εἶναι πρᾶξις διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ὁ κ. ***Α. Μάρκου*** συνιστᾷ ἐν τέλει ὅπως διευκολυνθῇ ἡ πληρωμὴ τῶν δικαιούχων καὶ ἡ ταχεῖα καταβολὴ τῆς ἀμοιβῆς τῶν πραγματογνωμόνων.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουρ. Οἰκον.) ἀπαντᾷ ὅτι ἡ διατύπωσις τοῦ ἄρθρου 7 εἶναι ἀρκετή, ἀφοῦ μάλιστα δὲν ὑπάρχει καμμία δυσκολία διὰ τὴν πληρωμήν.

Ὁ κ. ***Ν. Ξηρὸς*** ἀντικρούων τοὺς προτείναντας τὴν ἀπάλειψιν τῆς διατάξεως περὶ συνδυασμοῦ προμηθείας καὶ ἀγορᾶς ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι ἡ διατύπωσις αὐτῆς δὲν ἐμπνέει καμμίαν ἀνησυχίαν α') διότι εἶναι δυνητικὴ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως καὶ β') διότι οἱ μέλλοντες νὰ προβοῦν εἰς προμηθείας δὲν θὰ εἶναι τόσον ἀφελεῖς, ὥστε νὰ ἐπιχειρήσουν αὐτὰς ἄνευ προηγουμένων συνδυασμῶν, ἐξασφαλιζόντων τὰ συμφέροντα καὶ ἡμῶν ἀλλὰ καὶ ἐκείνων. Ἄλλως τε, προσθέτει, ὅλαι αἱ ξέναι ἀγοραὶ ἐκ τῶν ὁποίων θὰ προμηθευθῶμεν ὡρισμένα εἴδη ἔχουν ἀνάγκην ἑλληνικῶν καπνῶν καὶ ἑπομένως δὲν ὑφίσταται κίνδυνος ὑπερφορτώσεως τῶν ἀγορῶν τούτων.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργὸς) παρατηρεῖ ὅτι πολλαὶ ξέναι ἀγοραὶ προβαίνουν εἰς προμήθειαν ἑλληνικῶν καπνῶν πέραν τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον ἔχει καθορισθῇ εἰς τὰς σχετικὰς συμβάσεις. Εἰς τὸ μέλλον ὅμως δὲν θὰ θελήσουν νὰ ὑπερβοῦν ἄνευ ἀνταλλάγματος τὸ ὅριον αὐτό.

Ὁ κ. ***Ν. Ξηρὸς*** ὑποδεικνύει ὡς μέσην λύσιν τὴν διὰ διατάγματος ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης.

Ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης*** συνιστᾷ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ συζητουμένου νομοσχεδίου ὅπως πρὸς προστασίαν τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς τεθῇ ἐν αὐτῷ διάταξις καθ' ἣν μετὰ πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς κρατικῶν προμηθειῶν καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται τὸ Κράτος νὰ προμηθεύεται σῖτον, βρώμην κ.ἂ. κριθὴν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ στρατοῦ ἀπὸ τοὺς συνεταιρισμοὺς τῶν παραγωγῶν τῶν προϊόντων τούτων

καὶ μὲ τιμὴν ὀλίγον ἀνωτέραν τῆς τῶν ἔξωθεν εἰσαγωμένων.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) ἀπαντῶν λέγει ὅτι ἡ πρότασις αὕτη εἶναι ἀξία πολλῆς προσοχῆς ἀλλ' ἡ ἀπόδοχὴ αὐτῆς δὲν εἶναι εὐχερής, διότι δὲν σχετίζεται τὸ περιεχόμενον ταύτης πρὸς τὸ κύριον θέμα τοῦ συζητουμένου νομοσχεδίου. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἡ Κυβέρνησις καταβάλλει προσπαθείας πρὸς προστασίαν τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς δὲν θὰ εἶχεν ἀντίρρησιν νὰ ληφθῇ ἡ πρότασις τοῦ κ. βουλευτοῦ Πρεβέζης ὑπ' ὄψιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ περὶ προστασίας τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας.

Ὁ κ. **Π. Βουρλούμης** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) ὑπόσχεται νὰ τροπολογήσῃ τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον κατὰ τὴν ἐνώπιον τῆς Γερουσίας συζήτησιν αὐτοῦ.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) προσθέτει ὅτι πλὴν τοῦ μέτρου αὐτοῦ τὸ Κράτος ἀντιλαμβανόμενον τὴν ἀνάγκην ὅπως προστατευθῇ ἡ παραγωγὴ τῶν ἐγχωρίων προϊόντων σκέπτεται νὰ προβῇ καὶ εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τῶν ἔξωθεν εἰσαγομένων προϊόντων τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.

Ὁ κ. **Ν. Τζερμιᾶς** παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως περὶ συνδυασμοῦ τῶν προμηθειῶν πρὸς τὰς ἀγορὰς ἐπεκροτήθη γενικῶς καὶ ἐθεωρήθη ἡ σχετικὴ διάταξις ὡς ὅπλον τῆς Κυβερνήσεως πρὸς προστασίαν τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπ.). Μετὰ μελέτην ὅμως ἀντελήφθημεν ὅτι εἶναι ἓν ὅπλον τὸ ὁποῖον στρέφεται καθ' ἡμῶν.

Μετὰ διαλογικὴν συζήτησιν μεταξὺ τῶν κ.κ. **Α. Παπαναστασίου, Ε. Βενιζέλου** (Πρωθυπουργοῦ), **Π. Χριστούλα** καὶ **Μ. Μαντᾶ,** ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) δηλοῖ ὅτι, ἐφ' ὅσον ἐκδηλοῦται μερὶς τῆς Βουλῆς ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς διατάξεως, ἡ Κυβέρνησις εἶναι διατεθειμένη ὅπως ἀποδεχθῇ τὴν πρότασιν περὶ ἐφαρμογῆς αὐτῆς διὰ Διατάγματος.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἀναπτύσσει τροπολογίας ἐπὶ τῶν ἄρθρων 2,3 καὶ 4 τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. **Α. Μάρκου** περὶ τοῦ τρόπου τῆς μετακλήσεως τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐπιτροπῆς κρατικῶν προμηθειῶν, ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) δηλοῖ ὅτι δὲν εἶναι διατεθειμένος νὰ δεχθῇ οἱανδήποτε τροποποίησιν τείνουσαν εἰς τὴν παροχὴν πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους αὐτοὺς τῆς ἐντυπώσεως ὅτι θὰ παραμείνουν ἐπὶ μακρὸν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν κρατικῶν προμηθειῶν καὶ δημιουργήσουν οὕτω διαφόρους σκέψεις.

Ὁ κ. **Α. Μάρκου** συνιστᾷ ὅπως ἐγκριθῇ τοὐλάχιστον ἡ διάταξις τῶν καθ' ὑπερωρίαν ἐργαζομένων.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) δηλοῖ ὅτι δὲν εἶναι διατεθειμένος οὔτε αὐτὴν τὴν τροποποίησιν νὰ ἀποδεχθῇ.

Ὁ κ. **Γ. Ροδόπουλος** λέγει, ὅτι συμφωνεῖ ἀπολύτως εἰς τὴν ἀπόρριψιν τῆς προτάσεως ταύτης, ἀντιταχθεὶς πρὸς τοῦτο καὶ κατὰ τὴν ἐνώπιον τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς συζήτησιν.

Μεθ' ὃ τὸ σχέδιον νόμου ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπὶ τοῦ εἰς β' ἀνάγνωσιν σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου» ὁ κ. **Β. Δεληγιάννης** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει τροπολογίας αἵτινες ἀναγινώσκονται καὶ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκταί.

Εἰς σύστασιν τοῦ κ. **Π. Τσαλδάρη** ὑπὲρ τῶν ὑπολειμμάτων τῶν ὑλικῶν τῶν εἰς ἐμπορεύματα μετασκευαζομένων ὁ κ. **Β. Δεληγιάννης** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) δηλοῖ ὅτι θὰ ληφθῇ πρόνοια εἰς ἄλλο σχετικὸν ἐκκρεμὲς ἐνώπιον τῆς Βουλῆς σχέδιον νόμου.

Μεθ' ὃ τὸ ἀνωτέρω σχέδιον νόμου γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Διακοπτομένης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας, ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ὁ κ. **Β. Καραπαναγιώτης** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) παρατηρεῖ ὅτι ἐκ τοῦ ἄρθρου δευτέρου, παράγραφος 1 καὶ μετὰ τὴν φρᾶσιν τοῦ κατασκευαζομένου τάφου, τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 10ης Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας τῆς χρήσεως 1929—30 ἀναγραφείσης πιστώσεως διὰ τὴν μεταρρύθμισιν τῶν παλαιῶν ἀνακτόρων εἰς μέγαρον Βουλῆς καὶ Γερουσίας», παρελείφθη, προφανῶς ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας τροπολογία του περὶ διαθέσεως ἐκ τῆς ὡς ἄνω πιστώσεως τοῦ ἀπαιτηθησομένου ποσοῦ διὰ «τὴν συμπλήρωσιν μέρους τοῦ συνεχομένου πρὸς τὸν Ἐθνικὸν Ζαππείου Κῆπου», καὶ παρακαλεῖ ὅπως ἐπενεχθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἡ δέουσα διόρθωσις.

Ἡ Βουλή, ἐρωτωμένη ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου ἀποδέχεται δι' ἀ στάσεως τὴν ἀνωτέρω πρότασιν τοῦ κ. ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ.

Ὁ κ. **Α. Παπᾶς** (Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς) λαμβάνων ἐν συνεχείᾳ τὸν λόγον παρατηρεῖ ὅτι εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως ΝΖ' τοῦ Σαββάτου 22 Μαρτίου 1930 εἰς ἃ κατεχωρίθη τὸ ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4061 «περὶ Ὑγιεινῆς καὶ προστασίας τῆς μητρότητος καὶ τῶν παιδικῶν ἡλικιῶν» καὶ 4062 περὶ πατριωτικοῦ Ἱδρύματος προστασίας τοῦ παιδιοῦ» ἐκ λάθους ἴσως δὲν κατεχωρίσθησαν αἱ ἀπὸ 19 Μαρτίου ὑποβληθεῖσαι καὶ ὑπὸ τῆς Βουλῆς γενόμεναι κατὰ τὴν συζήτησιν δεκταὶ τροπολογίαι του. Ἐπειδὴ πρόκειται περὶ φανεροῦ λάθους παρακαλεῖ ὅπως γίνῃ δεκτὸν ἵνα ἀποτελέσουν καὶ αὗται ἑνιαῖον κείμενον μετὰ τοῦ ἀρχικοῦ νομοσχεδίου καὶ ἀποσταλοῦν εἰς τὴν Γερουσίαν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἡ Βουλή, ἐρωτωμένη ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου δέχεται δι' ἀναστάσεως τὴν πρότασιν ταύτην καὶ ἀποφασίζει ὅπως εἰς τὸ ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς ὡς ἄνω συνεδριάσεως καταχωρισθὲν κείμενον περιληφθοῦν καὶ αἱ ἐν λόγῳ τροπολογίαι, ἔχουσαι οὕτω:

1) Μετὰ τὸ ἄρθρον 1 νὰ προστεθῇ ἴδιον ἄρθρον ἔχον ὡς ἑξῆς:

Τὸ ἐδάφιον γ' τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 4062 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ψηφίζει καὶ ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ὑγιεινῆς πᾶσαν ἀναγκαίαν ἀναπληρωματικὴν ἢ ἔκτακτον πίστωσιν ὡς καὶ τοὺς εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου συνταξομένους ὑπολογισμούς».

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἰδίου ἄρθρου προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος:

«Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ συνάπτῃ δάνεια ἀσφαλιζόμενα δι' ὑποθήκης τῶν ἀκινήτων τοῦ Ἱδρύματος ἢ δι' ἐκχωρήσεως τῶν πόρων αὐτοῦ μετὰ εἰδικὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς».

2) Τὸ ἄρθρον 3 νὰ ἀντικατασταθῇ ὡς ἑξῆς:

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 4062 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

»Ὁ Ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς διορίζει τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ἱδρύματος, τὸν Ταμίαν καὶ τὸν Ἐπιθεωρητὴν κατὰ προτίμησιν παιδίατρον, ἢ ἐπιθεωρήτριαν, προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ.

Ἡ δ' παράγραφος τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 4062 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

»Εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις δύναται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Π.Ι.Π. τοῦ Παιδιοῦ νὰ διορίζῃ μέχρις ἔτι δύο ὑπαλλήλους ἐπὶ ἀποδοχαῖς τμηματάρχου β' τάξεως μετὰ ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς».

3) Μετὰ τὸ ἄρθρον 3 νὰ προστεθῇ ἴδιον ἄρθρον ἔχον οὕτω:

«Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 4062 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Τὰ κατὰ νομοὺς Παραρτήματα τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ ἐκπροσωποῦνται ὑπὸ τοπικῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων ἀποτελουμένων ἐκ τοῦ Νομάρχου τοῦ Μητροπολίτου, τιμητικῶς, τοῦ Νομιάτρου, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἢ τούτου μὴ ὑπάρχοντος τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Δημ. Ἀσφαλείας, τοῦ Ὑγειονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν σχολείων ἢ τοῦ Σχολιάτρου, τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν σχολείων ἢ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Δημάρχου, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοπικοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου, κατὰ προτίμησιν παιδιάτρου, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς τοπικῆς ὀργανώσεως τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, δύο ἀντιπροσώπων τῶν Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων ἢ Συλλόγων, δύο ἀντιπροσώπων Σωματείων ἢ Καταστημάτων ἁρμοδιότητος προστασίας τοῦ Παιδιοῦ ἢ παραπλησίου σκοποῦ, καὶ τριῶν ἕως ἑπτὰ κυρίων καὶ κυριῶν ὁριζομένων κατὰ διετίαν ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου.

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 4062 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Παραρτημάτων ἅμα τῇ πρώτῃ αὐτῶν καταρτίσει συντάσσουσι τοὺς κανονισμοὺς τῆς λειτουργίας αὐτῶν καὶ ὑποβάλλουσι τούτους εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Κεντρικῆς Ὀργανώσεως πρὸς ἔγκρισιν».

Τὸ ἄρθρον 21 τοῦ νόμου 4062 συμπληροῦται ὡς ἑξῆς:

«Ἐξαιρετικῶς, ὡς πρὸς τὴν περιουσίαν τὴν περιελθοῦσαν ἐκ τῆς κληρονομίας Ψύχα αὕτη θέλει διατηρηθῇ ὡς αὐτοτελὲς κεφάλαιον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ σκοποῦ τῆς διατηρήσεως Λαϊκῶν Συσσιτίων».

4) Εἰς τὸ ἄρθρον 5 νὰ προστεθῇ ἰδίᾳ τετάρτη παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«Τὸ ἐνεργητικὸν τῆς περιουσίας τῶν καταργηθεισῶν τοπικῶν Ἐπιτροπῶν Προστασίας τοῦ Θηλάζοντος Βρέφους, περιέρχεται εἰς τὰ πλησιέστερα Παραρτήματα τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ τῶν οἰκείων Νομῶν».

Δίδεται εἶτα ὁ λόγος εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργὸς). Κύριοι βουλευταί, χθὲς τὴν νύκτα κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Προνοίας ἔγινε λόγος ἐκ μέρους πολλῶν βουλευτῶν περὶ τοῦ ζητήματος τῆς περαιτέρω ἀποκαταστάσεως τῶν ἀγροτῶν καὶ ἀστῶν προσφύγων. Εἶπον τότε ὅτι ἐλπίζω ταχέως νὰ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἀνακοινώσω εἰς τὴν Βουλὴν τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Καὶ σήμερον εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἀνακοινώσω αὐτό, τοὐλάχιστον κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος του.

Γνωρίζετε ὅτι μὲ τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἀπὸ ἑνὸς ἤδη ἔτους εἴμεθα εἰς συνεννοήσεις διὰ νὰ ρυθμισθῇ ὁ χρόνος τῆς λήξεως τῆς λειτουργίας της, λήξεως τὴν ὁποίαν ἡ Κ.Τ.Ε. ἐπεδίωκεν ἐξ ἰδίας της πρωτοβουλίας, διότι ἐθεώρει ὅτι ἐπροχώρησεν ἀρκετὰ τὸ ἔργον ὥστε νὰ μὴ παρατείνεται περαιτέρω ἡ ἐπέμβασίς της. Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ἠθέλομεν τοῦτο διότι νομίζω ὅτι πράγματι δύνανται αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Ε.Α.Π. ἀπὸ τοῦ τέλους τοὐλάχιστον τοῦ τρέχοντος ἔτους νὰ διεξαχθοῦν ἀπὸ τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας. Κατὰ τὴν τελευταίαν σύνοδον λοιπὸν τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε. ἐφθάσαμεν μὲ τὴν δημοσιονομικὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὴν ἐκπόνησιν μιᾶς συμφωνίας ἡ ὁποία πρόκειται νὰ κυρωθῇ ὑπὸ τοῦ προσεχῶς μέλλοντος νὰ συνέλθῃ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε. Ἡ συμφωνία αὐτὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀγαπητός μου φίλος κ. Παπαδᾶτος ἀντεπροσώπευσε τὴν Κυβέρνησιν ἀπο-

τελεῖ μίαν ἐπιτυχίαν, νομίζω, μεγάλην, ἰδίως διὰ τὸν νεαρὸν μου φίλον κ. Παπαδᾶτον, ὁ ὁποῖος πρώτην φορὰν ἐρρίχθη εἰς τὰ βαθειὰ ὕδατα τῆς διπλωματίας καὶ τόσον ἐπιτυχῶς πραγματικῶς κατώρθωσε νὰ κολυμβήσῃ καὶ νὰ βγῇ πέρα. Προχθὲς ἔγινε συνεδρίασις μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ε.Α.Π. ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐμοῦ, τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν καὶ τῶν ἁρμοδίων ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῶν σχετικῶν Ὑπουργείων. Κατωρθώσαμεν λοιπὸν κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτὴν τὴν προχθεσινὴν νὰ ρυθμίσωμεν ὁριστικῶς τὸ χρέος τῶν ἀγροτῶν προσφύγων, ἐπιφυλαχθέντες εἰς μεταγενεστέραν συνεδρίασιν νὰ ρυθμίσωμεν καὶ τὸ χρέος τῶν ἀστῶν προσφύγων. Οἱ ἀγρόται πρόσφυγες ἔχουν χρεωθῇ μέχρι σήμερον ὑπὸ τῆς Ε.Α.Π. καὶ ἑπομένως ὀφείλουν εἰς αὐτὴν 10.963.000 λίρες Ἀγγλίας μετὰ τοῦ τόκου των πρὸς 8 ο/ο. Ἐὰν εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο προσθέσετε τοὺς τόκους μέχρι σήμερον, ὑπολογιζομένους εἰς λίρας Ἀγγλίας 3.400.000 περίπου,—διότι δὲν ὑπάρχει ἀκριβὴς ὑπολογισμός—θὰ ἴδητε ὅτι τὸ χρέος αὐτὸ ἀνέρχεται σήμερον εἰς 14.963.000 λίρες. Κατὰ τὴν προχθεσινὴν λοιπὸν συνεδρίασιν ἀπεφασίσθησαν τὰ ἑξῆς: πρῶτον ἀπὸ τὴν χρέωσιν τῶν ἀγροτῶν προσφύγων θὰ ἐκπεσθῇ τὸ 5 ο/ο τῶν γενικῶν ἐξόδων, μὲ τὸ ὁποῖον εἶχον χρεωθῇ οὗτοι, δηλαδὴ ποσὸν 500,000 λιρῶν. Ἀπεφασίσθη περαιτέρω νὰ ἐκπεσθῇ ἡ ἀξία τῶν ἔργων κοινῆς ὠφελείας δρόμοι, ὑδραγωγεῖα, σχολεῖα κλπ. μὲ τὰ ὁποῖα ἐπίσης ἔχουν χρεωθῇ οἱ ἀγρόται πρόσφυγες καὶ ἡ ὁποία ἀξία ἀνέρχεται εἰς 1,096,000 λίρες. Ἀφοῦ ἀφαιρεθοῦν αὐταὶ αἱ 500,000 λίρες τῶν γενικῶν ἐξόδων καὶ τὸ 1,096.000 λιρῶν τῶν ἔργων κοινῆς ὠφελείας καὶ 3,400,000 λιρῶν εἰς τὰ ὁποῖα ὑπολογίζεται ὅτι ἀνέρχονται οἱ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1930 τόκοι, ἀφαιρεῖται ἐν συνόλῳ ἀπὸ τὸ βάρος τὸ ὁποῖον σήμερα ἐπίκειται εἰς τοὺς ἀγρότας πρόσφυγας ἓν ποσὸν 4,996,000 λιρῶν. Ἑπομένως τὸ χρέος των περιορίζεται εἰς 9.367,000 λίρες καὶ τὸ χρέος τοῦτο εἶναι ἄτοκον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ποῦ ἐδημιουργήθη καὶ θὰ μείνῃ ἄτοκον μέχρι 31 Δεκεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους. Εἰς αὐτὸ τὸ χρέος τῶν 9.367.000 λιρῶν πρέπει ἀκόμη νὰ προστεθῇ πρῶτον ἡ ἀξία τῶν τουρκοβουλγαρικῶν οἰκημάτων ποὺ παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς ἀγρότας πρόσφυγας, ἀξίαν τὴν ὁποίαν δὲν γνωρίζομεν ἀκριβῶς ἀλλὰ τὴν ὑπολογίζομεν περίπου εἰς 2,000,000 λιρῶν. Ἄλλοτε εἶχεν ὑπολογισθῇ ἐπὶ Κυβερνήσεως τοῦ κ. Παπαναστασίου εἰς 2.300.000 λίρες. Δεύτερον ἡ ἀξία τῶν γαιῶν τὰς ὁποίας τοὺς ἔχομεν παραχωρήσει. Διὰ τὰς γαίας αὐτὰς ὑπολογίζεται ποσὸν 400 δραχμῶν κατὰ στρέμμα, κατὰ μέσον ὅρον. Ἄλλοτε ὁ ὑπολογισμὸς αὐτὸς εἶχε γίνει πολὺ κατώτερος 200 περίπου δρχ., διότι τότε εἴχομεν ὑπ' ὄψει τὰς ἐκτιμήσεις αἱ ὁποῖαι εἶχον γίνει ἀπὸ τὰς ἐκτιμητικὰς ἐπιτροπάς, ἐκτιμήσεις αἱ ὁποῖαι ἦσαν πολὺ χαμηλαί. Ἀλλ' ἡ μέχρι τοῦδε ἐκδίκασις τῶν γινομένων ἐκτιμήσεων ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἀποδεικνύει ὅτι ἡ τιμὴ αὕτη τῶν 400 δραχ. εἶναι κατωτέρα καὶ ὄχι ἀνωτέρα τῶν ἐκτιμήσεων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου. Ἔχω σημείωμα τοῦ κ. Καραμάνου τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι (ἀναγινώσκει) «ὁ μέσος ὅρος τῶν ἐκτιμήσεων κατὰ τὸ 1929 δὲν ἐξήχθη ἀκόμη, ἀλλὰ θὰ σημειώσῃ πελώριον ἅλμα ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἐπισυναπτομένου πίνακος. Θεωρῶ ὅτι ὁ μέσος ὅρος τῶν 400 δραχ. κατὰ στρέμμα διὰ γαίας μάλιστα τῆς Μακεδονίας εἶναι ἐξαιρετικῶς συμφέρων καὶ εἶναι κατώτερος τῶν σημερινῶν τιμῶν τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου».

Α. Παπαναστασίου. Αὐταὶ αἱ 400 εἶναι διὰ τὰς καλλιεργησίμους γαίας.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός.) Βέβαια, διὰ τὰς καλλιεργησίμους γαίας. Ὑπελογίζομεν λοιπὸν ὅτι τὸ βάρος μὲ τὸ ὁποῖον θὰ χρεωθοῦν οἱ πρόσφυγες διὰ τὴν ἀξίαν τῶν γαιῶν θὰ εἶναι 5,000,000 λίρες. Ἐὰν εἰς ὅλα αὐτὰ προστεθῇ καὶ τὸ χρέος τῶν ἀγροτῶν προσφύγων πρὸς τὸ δημόσιον ἐκ λιρῶν 300,000 τὸ ὅλον χρέος τῶν ἀγροτῶν προσφύγων θὰ ἀνέλθῃ εἰς 16,967.000 λίρες. Ἀπὸ τὸ ποσὸν ὅμως αὐτὸ θὰ ἀφαιρεθῇ, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ κατορθωθῇ νὰ γίνουν οἱ

σχετικοὶ λογαριασμοὶ ἐντὸς τοῦ ἔτους, διότι θὰ ἀρχίσουν νὰ γίνωνται ἀπὸ τὸν προσεχῆ Ἰούνιον, θὰ ἀφαιρεθῇ λέγω ἡ ἀποζημίωσις ἡ δοθησομένη εἰς τοὺς ἀγρότας πρόσφυγας, τὴν ὁποίαν κατὰ πρόσθεσιν ὑπολογίζομεν εἰς 8,500.000 λιρᾶν.

Α. Παπαναστασίου. Ἡμεῖς τὰ ὑπολογίζομεν εἰς 10 ἑκατομμύρια, ἡ συμφωνία ἦτο δέκα καὶ μισό.

Α. Παπαδάτος. (Ὑφυπουργὸς Πολιτικοῦ Γραφείου) Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐζητήσαμεν ἀπὸ τὴν Κ.Τ.Ε. ἦτο 13 καὶ 1)2.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός.) Δὲν ἠξεύρομεν τί θὰ εἶναι ἀκριβῶς, ὑπολογίζομεν λοιπὸν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπολογισμῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως 8,500,000 λίρες καὶ τότε τὸ χρέος τῶν προσφύγων ἀγροτῶν περιορίζεται εἰς 8 1)2 ἑκατ. λίρας. Δηλαδὴ ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγροτῶν προσφύγων ἀνέρχεται εἰς 155,000 οἰκογενείας ὁ μέσος ὅρος τοῦ χρέους θὰ εἶναι 60 λίραι δι' ἑκάστην οἰκογένειαν δηλ. 22,500 δραχ. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀπεφασίσθη ὅτι θὰ πληρωθῇ εἰς 15 ἔτη ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1931 καὶ ὅτι δὲν θὰ πληρωθῇ κανεὶς τόκος διὰ τὸ διαρρεῦσαν μέχρι σήμερον καθὼς καὶ διὰ τὸ μέχρι τέλους τρέχοντος ἔτους διάστημα ὅπως δὲν θὰ ζητηθῇ ἀπὸ αὐτοὺς κανένα ἐνοικιον καὶ καμμία ἄλλη ἀποζημίωσις διὰ τὴν χρῆσιν τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν καλλιεργοῦν ἐπὶ τόσα ἤδη ἔτη. Ἐνῶ δὲ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1930 δὲν θὰ πληρωθῇ κανένας τόκος, ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1931 θὰ δοθῇ προθεσμία εἰς τοὺς ἀγρότας πρόσφυγας 15 ἐτῶν διὰ νὰ πληρώσουν τὸ χρέος των, καὶ θὰ περιορισθῇ ὁ τόκος ἀπὸ 8 ο)ο εἰς 3 ο)ο. (Χειροκροτήματα). Κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν ἐὰν πάρωμεν τὸν μέσον ὅρον τοῦ χρέους ἑκάστης οἰκογενείας, ἕκαστος ἐκ τῶν ἀγροτῶν προσφύγων ἐὰν θελήσῃ ταχτικῶς νὰ καταβάλῃ τὸ χρέος του, δύναται, δίδων 1,000 δραχ. ἐτησίως, νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ χρέος αὐτὸ ἐντελῶς εἰς τὸ διάστημα τῶν 15 ἐτῶν καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μὲ τὸ χάρισμα τοῦ τόκου 3 ο(ο μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1930 καὶ μὲ τὴν πληρωμὴν τόκου ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1931 ἀντὶ 8ο(ο θὰ πληρώνῃ ἐν ὅλῳ εἰς τὰ 15 ἔτη διὰ κεφάλαιον καὶ τόκους 28 1(2 χιλιάδες δραχ. διὰ νὰ ἐξοφλήσῃ ἐντελῶς τὸ χρέος του. Σημειωτέον ὅτι πολλοὶ τῶν ἀγροτῶν προσφύγων ἔχουσι καταβάλλει μέχρι σήμερον διὰ τόκους ἀπέναντι τοῦ χρέους των διάφορα ποσά. Τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ τόκοι χαρίζονται ὄχι μόνον μέχρι σήμερον ἀλλὰ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1930, εἶναι φυσικὸν ὅτι τὰ καταβληθέντα θὰ θεωρηθοῦν ὡς καταβληθέντα ἀπέναντι κεφαλαίου, τὸ ὁποῖον θὰ μειωθῇ κατ' ἀνάλογον ποσὸν (χειροκροτήματα).

Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων βλέπετε, κύριοι, ὅτι ἀπὸ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν γενικῶν ἐξόδων, μὲ τὰ ὁποῖα εἶχον χρεωθῇ οἱ πρόσφυγες, ἀπὸ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἀξίας τῶν ἔργων κοινῆς ὠφελείας, μὲ τὰ ὁποῖα ἐπίσης εἶχον χρεωθῇ οἱ πρόσφυγες, ἀπὸ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν τόκων μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1930 οἱ ὁποῖοι χαρίζονται ὁλοσχερῶς, ἔχομεν, ὅπως εἶπον, μίαν ἐλάφρυνσιν τοῦ βάρους τῶν προσφύγων ἐκ 5 ἑκατομμυρίων περίπου λιρῶν. Διὰ τὴν ἀκρίβειαν ἡ ἐλάφρυνσις αὐτὴ ἀνέρχεται εἰς 4,996,000 λίρες περίπου. Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον αὐτὴ ἡ ἐλάφρυνσις ἡ ὁποία γίνεται διὰ τοὺς ἀγρότας πρόσφυγας διότι περιορίζομεν καὶ τὸν τόκον τοῦ ὑπολοίπου χρέους των ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1931 εἰς 3 ο)ο ἀπὸ 8 ο)ο ὅπως εἶναι σήμερον, ἀπὸ τὴν μείωσιν δὲ αὐτὴν τοῦ τόκου θὰ ἐπέλθῃ μία ὠφέλεια ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν προσφύγων ἡ ὁποία ὑπολογίζεται εἰς 4 ἑκατομ. λιρῶν. Ἐν συνόλῳ δηλαδὴ αἱ ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν προσφύγων παρεχόμεναι ἐλαφρύνσεις ἀνέρχονται εἰς 9 ἑκατομμύρια περίπου λιρῶν, δηλ. εἰς 3,375 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἐπὶ πλέον ὁ τόκος ἐνδεχομένης ὑπερημερίας, ἡ ὁποία ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ σημειωθῇ τοῦ λοιποῦ περιορίζεται ἀπὸ 12 ο)ο εἰς 8 ο)ο. Θὰ εἶπω μετ' ὀλίγον διατί ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ σημειωθῇ τοῦ λοιποῦ τοιαύτη καθυστέρησις. Διὰ τοὺς ἀστοὺς πρόσφυγας δὲν ἐφθάσαμεν εἰς συμπεράσματα προχθὲς καὶ θὰ γίνῃ νέα συζήτησις μὲ τὴν Ε.Α.Π. καὶ τοῦτο διότι ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν τούτων τῶν προσφύγων ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ δοκιμαστικὴ ἀναθεώρησις τῆς ἐκτιμήσεως τῶν οἰκιῶν μὲ τὴν ὁποίαν ἔχουν χρεωθῇ. Μὲ τὴν δοκιμαστικὴν αὐτὴν ἐπανεκτίμησιν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκτιμηθῇ ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ ρυθμισθῇ ἡ πληρωμὴ τοῦ χρέους των. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀμφιβολία ὅτι διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν χρεῶν καὶ τῶν ἀστῶν προσφύγων θὰ δειχθῇ καὶ ἐκ μέρους ἡμῶν καὶ ἐκ μέρους τῆς Ε.Α.Π. πολλὴ ἐπιείκεια.

Εἶπον πρὸ ὀλίγου ὅτι ὁ τόκος ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1931 περιορίζεται ἀπὸ 8 ο)ο εἰς 3 ο)ο, καὶ μόνον ἐν περιπτώσει ὑπερημερίας θὰ πληρωθῇ τόκος 8 ο)ο ἀντὶ τοῦ νομίμου τόκου ὑπερημερίας ὅστις εἶναι 12 ο)ο. Ἀλλὰ ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ σημειωθῇ τοιαύτη ὑπερημερία ἐκτὸς εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιστάσεις προερχομένας ἀπὸ θεομηνίας ἢ ἄλλα ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια. Τὸ περιμένω τοῦτο ἀπὸ τὸν προσφυγικὸν κόσμον καὶ τῶν ἀγροτῶν καὶ τῶν ἀστῶν διότι καὶ ὑπὲρ τῶν τελευταίων θὰ ληφθῇ ὡς εἶπον πρόνοια ὅπως ἐλαττωθοῦν καὶ τὰ βάρη των. Τὸ περιμένω τοῦτο καὶ κάμω ἔκκλησιν εἰς τὸν προσφυγικὸν κόσμον, ὅπως θεωρήσῃ καθῆκον τιμῆς τὴν τμηματικὴν καταβολὴν τοῦ τόσον γενναίως ρυθμιζομένου χρέους των, διότι μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ δοθοῦν εἰς τὸ Κράτος τὰ μέσα νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τῆς ἀποκαταστάσεως καὶ τῶν ἀγροτῶν καὶ τῶν ἀστῶν, τὸ ὁποῖον δὲν συνεπληρώθη ἀκόμη. Μὲ τὴν ρύθμισιν τὴν νέαν τῶν χρεῶν τῶν ἀγροτῶν προσφύγων καὶ τὴν προσβλεπομένην ρύθμισιν τοῦ χρέους τῶν ἀστῶν προσφύγων ὑπολογίζομεν ὅτι ἂν κανονικῶς καταβάλλεται τὸ οὕτω περιορισθὲν χρέος, θὰ ἔχῃ τὸ Κράτος κατ' ἔτος μεταξὺ 80 καὶ 90 χιλιάδων καὶ πλέον λιρῶν πρόσοδον. Ἡ πρόσοδος αὕτη εἶναι ἀρκετὴ ὅπως δώσῃ εἰς αὐτὸ τὰ μέσα νὰ συμπληρώσῃ, δι' ὅσα ἀκόμη χρόνια χρειασθῇ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν προσφύγων, διότι ἀφοῦ ἔκαμα αὐτὴν τὴν ἔκκλησιν πρὸς τὸν προσφυγικὸν κόσμον πρέπει νὰ κάμω καὶ μίαν εἰδοποίησιν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ περιμένωμεν, ὅτι μποροῦμε νὰ συνάψωμεν νέον δάνειον διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς προσφυγικῆς ἀποκαταστάσεως. Ἀπὸ τῆς συνάψεως τοῦ τελευταίου τριμεροῦς δανείου μᾶς ἐλέχθη καθαρὰ ὅτι τοῦ λοιποῦ νὰ προσπαθήσωμεν νὰ ἐξοικονομήσωμεν ὅπως ἡμποροῦμεν τὰ ἀναγκαῖα χρήματα διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς προσφυγικῆς ἀποκαταστάσεως. Ἐὰν ἐπιχειρούσαμεν νὰ κάμωμεν πάλιν νέον δάνειον θὰ ἐπεβάλλομεν εἰς τὴν χώραν βάρη δισβάστακτα καὶ πρὸ πάντων θὰ ἐκλονίζομεν τὴν δημοσίαν πίστιν μας, ἡ ὁποία ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἐδραιοῦται εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς καὶ ἀμερικανικὰς ἀγοράς, καὶ ὁ κλονισμὸς αὐτὸς θὰ καθίστα δυσκολωτέραν καὶ θὰ ἐπεβράδυνε μεγάλως τὴν τροπὴν τῶν χρεῶν μας, ἡ ὁποία ὅταν κατορθωθῇ νὰ γίνῃ θὰ ἀπαλλάξῃ τὸ Κράτος καὶ ἑπομένως τὸν φορολογούμενον ἀπὸ ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐτησίως τὰς ὁποίας σήμερον πληρώνομεν ἐπὶ πλέον, ἕνεκα ἰδίως τοῦ ἐπαχθεστάτου χρεωλυσίου καὶ ἐν μέρει ἕνεκα τῶν τόκων οἱ ὁποῖοι, ὡς πρὸς μερικὰ ἐκ τῶν δανείων, εἶναι ἀνώτεροι τοῦ τόκου τὸν ὁποῖον ἡ πίστις τῆς Ἑλλάδος σήμερον μᾶς ἐπιτρέπει νὰ πληρώνωμεν. Πρέπει λοιπὸν νὰ γνωρίζῃ ὅλος ὁ κόσμος καὶ ἰδιαιτέρως ὁ προσφυγικὸς ὅτι τοῦ λοιποῦ ἡ ἐξακολούθησις καὶ ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἔργου τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ὑπολοίπων προσφύγων ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐγκατεστάθησαν πρῶτοι, ἀπὸ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεών των, ὥστε νὰ δοθοῦν τὰ μέσα εἰς τὸ Κράτος νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν λοιπῶν. Ἐγὼ πιστεύω ὅτι ἀναγγέλλων ταῦτα πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ περαιτέρω πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ τοὺς πρόσφυγας καὶ κάμνων τὴν ἔκκλησιν δὲν ἠμπορῶ παρὰ νὰ ἀκουσθῶ, διότι μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἐξασφαλισθῇ εἰς τὸ Κράτος ἡ ἀναγκαία πρόσοδος ὅπως συνεχισθῇ τὸ ἔργον τῆς ἀποκαταστάσεως ἄνευ οὐδεμιᾶς διακοπῆς, οὔτε ἀνακοπῆς τοῦ βήματος μὲ τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους ἰδίως προχωροῦμεν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν προσφύγων (ραγδαῖα καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Σ. Συμεώνογλου. Κύριε Πρόεδρε, ὁ λόγος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ πρέπει νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ παντοχοῦ τῆς Ἑλλάδος, διότι ὑπάρχουν πολλὰ πράγματα τὰ ὁποῖα οἱ πρόσφυγες εἴτε ἀγρότα, εἴτε ἀστοὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ τὰ γνωρίζουν.

Α. Παπαναστασίου. Ἡμεῖς δεχόμεθα τὴν πρότασιν τοῦ κ. Συμεώνογλου. Ἤθελα τώρα μόνον μίαν πληροφορίαν κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως. Εἴπατε ὅτι διετιμήθησαν 400 δραχ. αἱ καλλιεργήσιμαι γαῖαι. Τὸ πρᾶγμα ἔχει μεγάλην σημασίαν. Θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ μοῦ εἴπητε κατὰ μέσον ὅρον γενικῶς πόσον διετιμήθησαν διότι ἐκάματε τὸν λογαριασμὸν 5 ἑκατομμύρια περίπου.

Α. Παπαδᾶτος. Εἶναι 8 ἑκατομ. καὶ κάτι ὅλαι αἱ γαῖαι καὶ 4,500 χιλιάδες εἶναι αἱ καλλιεργήσιμοι.

Α. Παπαναστασίου. Ἤθελα τὸν ἀριθμὸν τοῦ γενικοῦ μέσου ὅρου.

Ὁ κ. ***Μ. Τζιγδέμογλου*** ζητεῖ νὰ ὁμιλήσῃ. (Φωναὶ δὲν ἐπιτρέπεται).

Θ. Σοφούλης (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν). Εἶναι ἀντικανονικόν.

Μ. Τζιγδέμογλου. Μοὶ ὑπεσχέθη ὁ κ. Πρόεδρος ὅτι θὰ μοῦ δώσῃ τὸν λόγον.

Πολλοὶ βουλευταί. Ὄχι, ὄχι.

Πρόεδρος. Δὲν ἔχετε τὸν λόγον διότι εἰσήλθομεν εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κάμετε ἐπερώτησιν δὲν δύναται νὰ γίνουν ἀντικείμενον συζητήσεως αἱ δηλώσεις μου.

Μ. Τζιγδέμογλου. Διαμαρτύρομαι, διότι ἐγὼ ἐζήτησα ἐγκαίρως τὸν λόγον.

Θ. Σοφούλης. Νὰ ἐγγράψητε μίαν ἐπερώτησιν.

Μ. Τζιγδέμογλου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει διαμαρτύρομαι.

Π. Τσαλδάρης. Ἐγὼ θὰ ἐπεθύμουν κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως μίαν πληροφορίαν. Ἂν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ μᾶς δώσητε τὸν ἀριθμὸν τῶν προσφυγικῶν οἰκογενειῶν αἱ ὁποῖαι οὕτω πως κατὰ τὰς δηλώσεις σας τακτοποιοῦνται, πόσαι ἀκόμη ὑπολείπονται, ἂν ἡ τακτοποίησις αὐτὴ ἀφορᾷ τὸν τελικὸν διακανονισμὸν τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν ἢ ὑπολείπονται ἀκόμη ἐκκρεμότητες σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῶν ἀποζημιώσεων τὰς ὁποίας αὐτοὶ δικαιοῦνται νὰ λάβουν ἐφόσον εἶναι δικαιοῦχοι ἀνταλλάξιμοι.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κύριοι Βουλευταί, δίδω τὰς ζητηθείσας πληροφορίας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀποκατασταθέντων ἀγροτικῶς προσφύγων μοὶ ἐδόθη ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν ἀποκαταστάσεως προσφύγων ὡς ἀνερχόμενος εἰς 145 χιλιάδας οἰκογενείας περίπου. Τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐγκατασταθέντων ἀστικῶς δὲν τὸν ἔχω ἀνὰ χεῖρας, ἀλλὰ ἐπειδὴ ὑπεβλήθη ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς σχετικὸν νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου ζητοῦμεν ὅπως συνάψωμεν συμφωνίαν μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἀποκαταστάσεως δι' αὐτὰ τὰ ζητήματα κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ θὰ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ δώσωμεν καὶ πᾶσαν ἄλλην πληροφορίαν τῆς ὁποίας ἔχετε ἀνάγκην. Κατὰ τὴν συζήτησιν δὲ αὐτὴν θὰ λάβῃ εἷς ἕκαστος ἐκ τῶν βουλευτῶν τὴν εὐκαιρίαν νὰ συζητήσῃ καὶ ἐπικρίνῃ τὰς ἀπόψεις μας. Ἡ ἀταξία ἡ ὁποία ἐπεχειρήθη νὰ γίνῃ πρὸ ὀλίγου εἶναι ἀξία πάσης κατακρίσεως. Ὁ κ. βουλευτὴς ὁ ἀμέσως μετὰ τὸν πρωθυπουργὸν ἀνελθὼν εἰς τὸ βῆμα ἐλησμόνησε φαίνεται ὅτι ὁ κανονισμὸς δίδει αὐτὸ τὸ προνόμιον εἰς τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν Κυβέρνησιν νὰ ζητοῦν τὸν λόγον ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ νὰ ἀκούωνται. Ὅταν θὰ συζητηθῇ μεθαύριον τὸ ζήτημα, τότε καθένας θὰ ἔχῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ συζητήσῃ καὶ νὰ εἰπῇ τὰς ἀντιλήψεις του. Βέβαια, δὲν περιμένομεν, ὅτι ἡ σημερινὴ γενναιοφροσύνη τοῦ Κράτους θὰ ἀναγνωρισθῇ ἀπὸ ὅλον τὸν προσφυγικὸν κόσμον. Θὰ ὑπάρχουν καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ θελήσουν νὰ δημαγωγήσουν πάλιν διὰ νὰ μὴ ἀφίσουν νὰ λυθῇ αὐτὸ τὸ ζήτημα τελειωτικῶς κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος νὰ ἐμπνέῃ εἰς τὸν κόσμον τὸν προσφυγικὸν τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ Κράτος ἐφάρθη γενναιοφρόνως, διότι τοῦτο μᾶς χρειάζεται διὰ νὰ κατορθώσωμεν νὰ ἔχωμεν τὰ εἰσοδήματα αὐτὰ τὰ ὁποῖα μᾶς εἶναι ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα διὰ νὰ συμπληρώσωμεν τὴν προσφυγικὴν ἀποκατάστασιν. Τὸ τελευταῖον μέρος τῆς ἐρωτήσεως τοῦ ἀξιοτίμου ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος....

Π. Τσαλδάρης. Ἐγὼ ἤθελον νὰ ἔχω μίαν πληροφορίαν, ἂν δὲν δύνασθε νὰ μοῦ δώσητε αὐτὴν τὴν στιγμὴν δὲν τὴν ζητῶ. Ἐπρόκειτο περὶ τῶν ἀπαιτήσεων.....

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐγὼ δὲν ἠξεύρω ἐὰν ἔχουν ἀπαιτήσεις. Ἐγὼ ἠξεύρω ὅτι τὸ Κράτος θεωρεῖ ὅτι μὲ τὴν ἐνέργειαν αὐτὴν ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντα τὰ ὁποῖα τοῦ ἐπιβάλλει ὄχι ἁπλῶς ἡ ἠθικὴ ἀλληλεγγύη ἀλλὰ αὐτὸ τὸ ὑπέρτατον ἐθνικὸν συμφέρον τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἀφοῦ ὑπέστη τὴν συμφορὰν τὴν ὁποίαν ὑπέστη καὶ ἠναγκάσθη νὰ ἀνοίξῃ τοὺς κόλπους της διὰ νὰ περιλάβῃ ὅλα σχεδὸν τὰ ἐν διασπορᾷ τέκνα της, ἔχει συμφέρον ἡ ἰδία νὰ βυθίσῃ τὸν προσφυγικὸν πληθυσμὸν διὰ νὰ καταστῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον ἱκανὸς νὰ προσφέρῃ ὅλας τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας περιμένομεν ὅλοι διὰ νὰ συντελέσῃ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς χώρας, ἐννοοῦμεν ὄχι μὲ τὴν παράταξιν τῶν ξιφῶν καὶ τῶν τηλεβόλων, ἀλλὰ μὲ τὴν ἐξασφάλισιν εἰς τὴν Ἑλλάδα κάποιας περισσοτέρας εὐημερίας συνδυαζομένης μὲ κάποιαν περισσοτέραν καθ' ἡμέραν δικαιοσύνην. Δι' αὐτὸ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ προσφυγικὸς κόσμος θὰ προσφέρῃ τὸν ὀβολόν του μὲ τὸ πάρα πάνω ἐφόσον τοῦ ἐδόθησαν τὰ μέσα διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ ἀποκατασταθῇ (χειροκροτήματα προτατεταμένα. Φωναὶ ἐξ ὅλης τῆς αἰθούσης. Εὖγε, Εὖγε νὰ τυπωθῇ ὁ λόγος).

Ἡ Βουλὴ δὲν ἀνασταίνεται σχετικὴν μὲ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ λόγου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ εἰς ἀνάλογα ἀντίτυπα καὶ κυκλοφόρησιν αὐτοῦ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους πληθυσμούς.

Συζητουμένης εἴτα εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον τῆς προτάσεως νόμου περὶ φορολογίας τῶν ἁπλῶν ἀμβύκων ὁ κ. ***Α. Μάρκου*** ἐρωτᾷ ἂν ἡ συζήτησις γίνεται ἐπὶ τῆς προτάσεως ἢ ἐπὶ τοῦ Ὑπουργικοῦ σχεδίου.

Ὁ κ. ***Πρόεδρος*** ἀπαντᾷ ὅτι ἡ συζήτησις γίνεται ἐπὶ τοῦ Ὑπουργικοῦ σχεδίου.

Ὁ κ. ***Γ. Ροδόπουλος*** λέγει ὅτι ἀνέκαθεν βάσις τῆς φορολογίας τῶν ἀμβύκων ἦτο νὰ εἶναι ἐλαφροτέρα προκειμένου περὶ μιᾶς γεωργικῆς βιομηχανίας. Καὶ ἄλλοτε ἐπὶ πλέον κυρὸν ἡ φορολογία εἶχε κανονισθῇ κατ' ἀποκοπὴν ἀναλόγως τοῦ ἀμβυκος καὶ τῶν διανυομένων τριημέρων ἀποστάξεων. Ἐπὶ δικτατορίας παρεστάθη ὅτι πρέπει νὰ ἀλλαξῇ τὸ σύστημα τῆς φορολογίας, διότι οὕτω ὡς ἰσχυρίζοντο οἱ εἰσηγηταὶ τῆς μεταβολῆς θὰ εἰσέπραττε τὸ Κράτος πολλὰ ἑκατομμύρια. Ἡ μεταρρύθμισις ἔγινε καὶ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ δηλώσω ὅτι ἐτροποποιήθη ὁ νόμος κατὰ τρόπον ἀνήθικον, διότι ὑπεχρεώθησαν οἱ ἀποστάζοντες οἰνόπνευμα νὰ παραδίδουν τὸ προϊὸν των εἰς τὰ οἰνοπνευματοποιεῖα. Οὕτω οἱ μισὶ ἀμπελοκτήμονες ἠναγκάσθησαν νὰ γίνουν λιθρέμποροι μὴ δυνάμενων τῶν ἀρχῶν νὰ ἀνακαλύψουν τοὺς παραβάτας τοῦ νόμου. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους ἠλαττώθησαν καὶ ἐφέτος θὰ εἰσπραχθοῦν 30,000,000 ὀλιγώτερα ἐνῷ ὁ φόρος ἔχει διπλασιασθῇ. Θὰ παρασταθῇ, συνεχίζει, ὅτι ἡμεῖς θέλομεν νὰ ζημιώσωμεν τὸ Κράτος καὶ νὰ ὠφελήσωμεν τοὺς ἀμπελοκτήμονας, ἐνῷ ἡμεῖς θέλομεν καὶ τὸ Κράτος νὰ μὴ ζημιωθῇ ἀλλὰ καὶ οἱ ἀμπελοκτήμονες νὰ προστατευθοῦν. Τὴν ἀντίδρασιν κατὰ τῆς ἐπανφορᾶς τοῦ παλαιοῦ συστήματος τὴν προκαλοῦν διάφοροι ἐπιχειρηματίαι ἐνῷ ἡ ἐπανφορὰ τοῦ παλαιοῦ συστήματος θὰ εἶναι συμφέρουσα καὶ εἰς τὸ Κράτος καὶ εἰς τοὺς κατόχους τῶν ἀμβύκων. Τὸ Κράτος ἐπίσης ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ μὴ ἐνθαρρύνῃ τοὺς πολίτας νὰ λιθρεμπορεύωνται. Μὲ τὸ ἰσχύον σύστημα μετάβαινον ὅλα τὰ δημόσια ὄργανα στρατιωτικὰ καὶ πολιτικὰ εἰς τὰ καφφενεῖα καὶ τὰ

μπακάλικα των κωμοπόλεων και εζήτουν εντόπιον προϊόν πρός πάσιν και άφοῦ επί ὁλόκληρον εξάμηνον οί ἴδιοι εδημιούργουν την ασυδοσίαν μίαν ὡραίαν πρωΐαν διετάχθη έρευνα ὅλων των καφενείων και των παντοπωλείων και κατεδικάσθησαν πτωχοί καφετζήδες εις 10, 15 και 20 χιλ. δραχμάς πρόστιμον έκαστος. Διά τά ἄτοπα αὐτά εἶναι προφανές ὅτι εἶναι ὑπέρτιον τό Κράτος. Ζητοῦμεν, τονίζει, νά ἐπαναφέρετε τό πλαιόν σύστημα τό ὁποῖον ἦτο εὐεργετικόν καί διά τό Κράτος καί διά τόν λαόν. Διχόμεθα τήν τροπολογίαν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ μέ μίαν διαφοράν ὅσον ἀφορᾷ τήν κλίμακα τοῦ φόρου. Ὁ ὑπολογισμός τόν ὁποῖον προτείνομεν ἔχει γίνει ἐπί τῇ βάσει τῶν ἐργασίμων ἡμερῶν τῆς λειτουργίας τῶν ἀμβύκων.

Γ. Μαρῆς ((Ὑπουργός των Οἰκονομικῶν). Κάμετε τροπολογίαν διά τήν β' συζήτησιν.

Α. Μίρκου. Πρέπει νά ἀκούσωμεν καί τάς ἰδικάς σας κ. Ὑπουργέ.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργός των Οἰκονομικῶν). Ἡ τροποποίησις τήν ὁποίαν ἐπιφέρω εἰς τό νομοσχέδιον τοῦ κ. Ροδοπούλου εἶναι σύμφωνος μέ τάς δηλώσεις εἰς τάς ὁποίας πολλάκις προέβην εἰς τήν Βουλήν. Δηλ. διά τοῦ νομοσχεδίου επιτρέπεται εἰς τήν Κυβέρνησιν νά ἐπαναφέρῃ ἐν ἰσχύϊ τόν παλαιόν νόμον εἰς μέρος ἤ τό ὅλον τῆς Ἐπικρατείας, μέ ηὐξημένον, ἐννοεῖται, τόν φόρον σύμφωνα μέ τήν αὔξησιν τήν ἐπελθοῦσαν εἰς τόν φόρον τοῦ οἰνοπνεύματος. Ἐάν ὅμως παραμείνῃ ὁ νόμος ὁ νῦν ἰσχύων θά ἐλαττωθῇ ὁ φόρος ἀπό 20 εἰς 15 δραχμάς. Τοῦτο δέ διά νά εἶναι περισσότερον σύμφωνον μέ τήν τιμήν τοῦ οἴνου καί διά νά ἀποφράξωμεν ὁπήν ἐνδεχομένων κατχδολισύσεων. ἐφόσον συμφέρει περισσότερον εἰς τόν παραγωγόν νά μετχβάλῃ τόν οἶνόν του εἰς σοῦμαν παρά νά τόν πωλήσῃ οἶνον. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ τιμή τῶν 15 δραχμῶν εἶναι πλέον ἤ δικαία σήμερον.

Οἱ κ. κ. **Σ. Κωστόπουλος** καί **Τ. Ἀναστασίου** ζητοῦν ἐπεξηγήσεις περί τῶν ὑπολογισμῶν αὐτῶν ἄς χορηγεῖ ὁ κ. Ὑπουργός.

Ὁ κ. **Γ. Ροδόπουλος** συνεχίζων λέγει ὅτι πάντως ὁ φόρος εἶναι δραχμαί 59 καί ἄν πρόκειται νά τόν κάμωμεν 57 εἶναι περιττή μία τοιαύτη γενναιοδωρία. Ἐπομένως, ἐπιλέγει, ὑποστηρίζω τήν τροπολογίαν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὑπό τόν ὅρον νά μή προστεθῇ τό 4 ο)ο. Οὕτω, λέγει, διατυπωμένη ἡ φορολογία θά ἐπιφέρῃ εὐεργετικά ἀποτελέσματα καί εἰς τόν προϋπολογισμόν καί εἰς τούς ἀμπελοκτήμονας κατόχους ἀμβύκων. (Χειροκροτήματα).

Ὁ κ. **Ν. Ξηρός** λέγει ὅτι, ἡ προσοχή, μεθ' ἧς παρηκολουθεῖ ἡ Βουλή τό ζήτημα τῶν ἀμβύκων, ἀποδεικνύει τό ἐνδιαφέρον ὅλων μας διά ζήτημα ἀφορῶν πληθυσμούς καταστραφέντας. Ἡ διάταξις περί λαθρεμπορικῶν παραβάσεων δικαίως ἐξοβελίζεται, διότι ἦτο ἀφορμή καταδιώξεων πιεστικῶν. Ἀλλά ἡ κλίμαξ ἡ φορολογική, ὅπως διατυπώνεται τώρα, κάμνει ὅλα τά ἄλλα εὐεργετήματα τοῦ νομοσχεδίου δῶρον ἄδωρον.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν). Τότε ἀς μείνῃ ὁ παλαιός νόμος.

Ν. Ξηρός. Προτιμότερον εἶναι νά μείνῃ, διότι μέ 57 δραχμάς φόρον δέ γίνεται τίποτε. Ἔπειτα, διατί ἡ κλίμαξ ἀπό τό 375 νά πηγαίνῃ εἰς τά 1000, διατί αὐτή ἡ μεγάλη μεταπήδησις; Ἐπίσης, διατί τά δεύτερα τριήμερα τά ἐβάλατε ἀκριβώτερα;

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν). Διά τά πρῶτα τριήμερα ἐφέρθημεν ἐπιεικέστερον.

Ν. Ξηρός. Διά νά ἐργασθῇ περισσότερον τό καζάνι πρέπει αἱ ὑστερώτεραι ἡμέραι νά ἔχουν ἠλαττωμένην φόρον.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν). Σᾶς παρακαλῶ νά ἀφήσετε νά ψηφισθῇ τό νομοσχέδιον, καί εἰς τήν β' συζήτησιν νά ἴδωμεν πῶς θά τό τροπολογήσωμεν.

Σ. Ταλιαδοῦρος. Ἡ ἀποδοχή, λέγει, τοῦ παρόντος νομοσχεδίου παρ' ὅλων ἦτο ἀποτέλεσμα ἀνάγκης. Ἡ ἀνάγκη τῆς καταργήσεως τοῦ νόμου τούτου, λέγει, δέν προῆλθεν ἀπό τήν δέσμευσιν, ἡ ὁποία εἶχεν ἐπιβληθῇ εἰς τούς παραγωγούς, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀγριότητος μέ τήν ὁποίαν ἐφήρμοσαν τόν νόμον τά κρατικά ὄργανα, ἀγριότητος ἐκπηγαζούσης οὐχί ἀπό τήν ἰδέαν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντος, ἀλλ' ἀπό τήν ἰδέαν τοῦ ἀθεμίτου κέρδους, διότι κατά τόν νόμον οἱ ἐφοριακοί ὑπάλληλοι ἀπελάμβανον τό ἥμισυ τῶν ἐπιβαλλομένων χρηματικῶν ποινῶν, τοῦτο δέ τούς ἔκαμε νά ἐγκαταλείπουν τήν ἐργασίαν των καί νά τρέπωνται πρός τήν καταδίωξιν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι εὑρέθησαν κατέχοντες ὀλίγα δράμια ἐγχωρίου οὔζου.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν) παρατηρεῖ ὅτι, προκειμένου περί τῆς καταδιώξεως τοῦ λαθρεμπορίου, αἱ ἀμοιβαί αὐταί εἶναι νόμιμοι καί δέν δύνανται διά τοῦτο νά κατηγορηθοῦν οἱ ὑπάλληλοι.

Ὁ κ. **Σ. Ταλιαδοῦρος** συνεχίζων λέγει ὅτι καί οἱ καλύτεροι νόμοι, ὅταν ἐφαρμόζωνται κακῶς, εἶναι ἀνάγκη νά καταργῶνται. Σήμερον διώκονται πτωχοί ἐπιτηδευματίαι ἐνταλμάτων, τά ὁποῖα δέν δύνανται νά πληρώσουν, ἐδημιουργήθη δέ ἀπειρία δικῶν μεταξύ τούτων καί τοῦ Δημοσίου, καί φρονῶ ὅτι εἶναι δίκαιον νά ἀπαλλαγοῦν οὗτοι πάσης πληρωμῆς τῶν ἐπιβληθέντων αὐτοῖς προστίμων, καταργουμένων καί τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι ἡ τροπολογία αὕτη δέν δύναται νά γίνῃ ἀποδεκτή.

Ὁ κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶς** κατ' ἀρχήν κηρύσσεται ἐναντίον τοῦ νομοσχεδίου, ἐφόσον θίγονται καί τά συμφέροντα τῶν ὑπολοίπων οἰνοπαραγωγῶν περί τῶν ὁποίων ὁ κ. Ὑπουργός εἶχε κάμει τήν δήλωσιν ὅτι δέν ἤθελον θιχθῇ. Ὡς ἄμεσος συνέπεια τοῦ νομοσχεδίου τούτου θέλει ἐπακολουθήσει ἡ ἐλάττωσις τῆς τιμῆς τοῦ οἴνου, ἡ ὁποία, ὡς γνωστόν, κανονίζεται πάντοτε ἐπί τῇ βάσει τῆς τιμῆς τῆς σούμας. Τονίζει ποίαν κρίσιμον περίοδον διέρχεται σήμερον ἡ οἰνοπαραγωγή, καί, ἐφιστῶν ἐπί τούτου τήν προσοχήν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, παρακαλεῖ νά μή θελήσῃ οὗτος ὅπως μειωθῇ κατά τούς μῆνας τούτους ἡ τιμή τοῦ οἴνου. Τοῦτο θά ἠδύνατο νά γίνῃ ἐάν, προκειμένου περί τῶν νήσων Κρήτης, Λευκάδος κλπ., ἡ διάταξις αὕτη ἐτίθετο ἐν ἰσχύϊ διά διατάγματος. Συνεχίζων λέγει ὅτι ὁ νόμος 3416 ἔσχεν εὐεργετικώτατα ἀποτελέσματα, διότι ὑπεστήριξε τούς πραγματικούς οἰνοπαραγωγούς ἐναντίον τῶν λαθρεμπόρων, οἱ ὁποῖοι καλῶς συνελήφθησαν καί πρέπει νά συλλαμβάνωνται. Ὁ νόμος ἐκεῖνος ἀπήλλαξε τούς οἰνοπαραγωγούς ἀπό τάς ἐπαχθεῖς διατυπώσεις, τάς ὁποίας ἔρχεται νά ἐπαναφέρῃ ὁ σημερινός νόμος. Ἐπιμένει ὅπως ἡ ἐφαρμογή τῆς Διατάξεως τοῦ ἄρθρου 4 μή γίνῃ ἀμέσως, ἀλλά διά διατάγματος.

Ὁ κ. **Μ. Μαντᾶς** λέγει ὅτι πρέπει νά περιορισθῇ εἰς τά μέρη ποῦ ἦτο.

Ὁ κ. **Ι. Νικολίτσας** συνιστᾷ ὅπως μή ἐπεκταθοῦν αἱ διατάξεις αὗται εἰς τήν Αἰτωλοακαρνανίαν.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** λέγει ὅτι διά τοῦ ὑπό συζήτησιν νομοσχεδίου καθιεροῦται καί ἐπαναφέρεται σύστημα ἐναντίον τοῦ ὁποίου τόσαι ἀραί ἠκούσθησαν ἄλλοτε καί τό ὁποῖον κατηργήθη κατόπιν γενικῆς διαμαρτυρίας καί ἀποδοκιμασίας. Διαμαρτύρεται διά τήν ἐκ νέου ἐγκαθίδρυσιν τοῦ συστήματος τούτου καί παρακαλεῖ ὅπως μή ἐπεκταθῇ εἰς Αἰτωλοκκαρνανίαν, διότι ἐκ τῆς ἐπεκτάσεως ταύτης θέλουν δημιουργηθῇ καθημεριναί συγκρούσεις μέ τούς χωροφύλακας.

Ὁ κ. **Π. Φλῶρος** ἐκφράζει τάς εὐχαριστίας του πρός τόν κ. Ὑπουργόν τῶν Οἰκονομικῶν διά τήν ὑποβολήν τοῦ Νομοσχεδίου, διά τοῦ ὁποίου, λέγει, θά παύσουν πλέον τά ἔκτροπα. Παρακαλεῖ μόνον νά σβεσθοῦν ὅλαι αἱ ὑποθέσεις αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται εἰς τήν δευτεροβάθμιον Ἐπιτροπήν.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** παρακαλεῖ τόν κ. Ὑπουργόν νά λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι τό ἀπόσταγμα εἰς τήν Μεσσηνίαν

δέν γίνεται ἀπό σταφυλάς ἀλλά ἀπό ἀπίδια κ.λ. Παρακαλεῖ διά τοῦτο νά διαγραφῇ ἡ φράσις ἡ λέγουσα «ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τούς ἀμπελοκτήμονας».

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι ἐπί ὅλων τῶν τροπολογιῶν θά ἀπαντήσῃ εἰς τήν β' συζήτησιν.

Κηρύσσεται μετά τοῦτο ἡ συζήτησις περατωμένη.

Ὁ κ. **Πρόεδρος** λέγει ὅτι ὑπεβλήθη πρότασις ὀνομαστικῆς κλήσεως, ἡ ὁποία δέν δύναται νά ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, διότι δέν εἶναι ὑπογεγραμμένη ὑπό τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ βουλευτῶν.

Γίνεται μετά τοῦτο δεκτή ἡ πρότασις νόμου εἰς α' κατ' ἀρχήν καί κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Ἐπί τοῦ εἰς β' κατ' ἄρθρον καί σύνολον συζήτησιν νομοσχεδίου «περί διαθέσεως πλεονασμάτων τῶν χρήσεων 1927—28 καί ἐφεξῆς».

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** λέγει ὅτι ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατή περικοπή κονδυλίων ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τά κονδύλια ταῦτα πρέπει νά διατεθῶσιν διά τήν συντήρησιν τῶν ὁδῶν ἡ κατάστασις τῶν ὁποίων εἶναι τοιαύτη ὥστε νά μή δύναται νά ἐξυπηρετηθῇ οὔτε τό Γεωργικόν πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως οὔτε ἡ συγκοινωνία.

Ὁ κ. **Ε. Κουλουμβάκης** λέγει ὅτι συμμερίζεται ἀπολύτως τά λεχθέντα ὑπό τοῦ προλαλήσαντος.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν) λυπεῖται μή δυνάμενος νά δεχθῇ τήν πρότασιν, διότι ἡ συντήρησις τῶν ὁδῶν δέν εἶναι δαπάνη δυναμένη νά γίνῃ ἀπό τά περισσεύματα, ἀλλά δαπάνη ἀφορῶσα αὐτόν τοῦτον τόν προϋπολογισμόν. Δίδει ὅμως τήν ὑπόσχεσιν ὅτι ἐφόσον ἡ ἐξέλιξις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἤθελεν ἐπιτρέψει θά ἐνισχύσῃ τά κονδύλια τά ἀναγεγραμμένα διά τήν συντήρησιν τῶν ὁδῶν.

Γίνεται μετά τοῦτο δι' ἀναστάσεως δεκτόν τό νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον καί σύνολον συζήτησιν ἔχον οὕτω:

Περί διαθέσεως τῶν πλεονασμάτων τῶν χρήσεων 1927—28 καί ἐφεξῆς

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνεται ἡ διάθεσις τοῦ πλεονάσματος τῆς χρήσεως 1928 - 29 τῶν κάτωθι ποσῶν δι' ἑκάστην τῶν ἑξῆς δαπανῶν:

1)	Διά τήν κατασκευήν καί ἐπισκευήν Σχολικῶν κτιρίων	Δρ.	90.000.000
	Ἐξ ὧν ἐν ἑκατομμύριον (1.000.000) ὡς συνδρομάς διά τήν ἀποπεράτωσιν τῆς ὑπό τῆς Ἑταιρείας «Ἐκπαιδευτική Ἀναγέννησις» ἱδρυομένης ἐν Ἀθήναις Σχολῆς τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.		
2)	Δι' ἀνέγερσιν Γυμναστηρίων	»	10.000.000
3)	Δι' ἀνέγερσιν Δικαστικοῦ Μεγάρου Ἀθηνῶν β' δόσις...	»	10.000.000
4)	Δι' ἀνέγερσιν ἀποθηκῶν ἀποταμιεύσεως	»	14.000.000
5)	Διά συνδρομήν πρός ἵδρυσιν τῆς Πανεπιστημιακῆς Πόλεως ἐν Παρισίοις	»	2.350.000
6)	Δι' Ἰνστιτούτον Καπνοῦ	»	10.000.000
7)	Δι' ἀνέγερσιν καπναποθηκῶν	»	40.000.000
8)	Διά πληρωμήν τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀξίας τῶν παραγγελθέντων ἀντιτορπιλλικῶν	»	100.000.000
9)	Διά τήν ἐφαρμογήν τοῦ γεωργικοῦ προγράμματος β' δόσις	»	50.000.000
10)	Διά μετατροπήν τοῦ Μεγάρου Συγγροῦ εἰς Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν	»	12.000.000
11)	Διά πληρωμήν μέρους τῆς ὑπηρεσίας τῆς ὑπέρ Βουλγαρίας διαφορᾶς τοῦ Δανείου Ἑλληνοβουλγαρικῆς Μεταναστεύσεως ἀναγομένης εἰς παρελθόντα ἔτη	»	70.000.000
12)	Δι' ἐξόφλησιν ὑποχρεώσεως ἐξ Ἑλληνοσερβικοῦ συμφώνου (β' δόσις)	»	30.000.000
13)	Δι' ἐξόφλησιν ὁμολογιῶν παλαιῶν δανείων ἀντικυσῶν εἰς Ὁλλανδούς ὁμολογιούχους	»	7.500.000
14)	Δι' ἐνίσχυσιν Ταμείων Τροχαίας Κινήσεως καί Ἀσφαλείας Καπνεργατῶν	»	34.000.000
15)	Διά καθυστερουμένην ἀπόδοσιν ἐκ τοῦ φόρου λεσχῶν καί τυχηρῶν παιγνίων καί ὑπερτιμήματος εἰς διαφόρους Δήμους καί Κοινότητας	»	7.500.000
16)	Διά συμπλήρωσιν ὑπηρεσίας Δανείου Ἀνταλλαξίμων παρελθόντων ἐτῶν ...	»	45.000.000
17)	Διά διευθέτησιν τοῦ διαρρέοντος τήν Ἐλευθέραν Σερβικήν Ζώνην χειμάρρου	»	2.000.000
18)	Δι' ἐξαγοράν τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ Κηφισιᾶς Μαραslείου Μεγάρου ἀνήκοντος εἰς τήν Ἀνωτάτην Σχολήν Οἰκονομικῶν καί Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν (α' δόσις)	»	7.000.000
		»	541.350.000

Ἄρθρον 2.

Ἐγκρίνεται ἐπίσης ἡ διάθεσις ἐκ τοῦ πλεονάσματος τῆς χρήσεως 1927—28 ποσοῦ δραχ. 32 ἑκ. διά συμπλήρωσιν ὑπηρεσίας Δανείου ἀνταλλαξίμων παρελθόντων ἐτῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διάθεσις τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 καί 2 τοῦ παρόντος ἀναγραφομένων ποσῶν ἐνεργεῖται δι' ἐγγραφῆς, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τῶν οἰκείων πιστώσεων ὑπό ἴδια ἄρθρα τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῶν οἰκείων Ὑπουργείων τῆς χρήσεως 1929-30 καί 1930-31 τῆς κατηγορίας ΙΙΙ «Διάθεσις πλεονασμάτων».

Ἄρθρον 4.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τόν Ὑπουργόν τῶν Οἰκονομικῶν ἵνα, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διαθέτῃ τά ἀναγκαιοῦντα ποσά διά α') τήν συνέχισιν τῆς χρηματοδοτήσεως τῶν ἐκτελουμένων παραγωγικῶν ἔργων.

β') Τήν στέγασιν καί ἀποκατάστασιν πρασφύγων συμπεριλαμβανομένων καί τῶν ἐξόδων καταμετρήσεως καί τοπογραφήσεως τῶν κτημάτων.

γ') Τήν ἀγοράν καί κατασκευήν κτιρίων τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Ὑπουργείων Ὑγιεινῆς καί Ἐξωτερικῶν.

δ') Τήν κατασκευήν κτιρίων καί ἔργων τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ναυτικῶν.

ε') Τήν συμπλήρωσιν τῆς προικοδοτήσεως τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

στ') Τήν πληρωμήν βοηθήματος εἰς τούς ἐξελθόντας δυνάμει τῶν νόμων 4191, 4297 καί 4444 στρατιωτικούς ἐν γένει.

ζ') Διά ἐξόφλησιν Δημοσίου χρέους.

η') Δι' ἀεροπορικάς ἐγκαταστάσεις ἐν γένει μέχρι ποσοῦ δραχμῶν ἑκατόν ἑκατομμυρίων.

θ') Δι' ἀνέγερσιν ἐν Πειραιεῖ καί Θεσσαλονίκῃ οἰκοδομημάτων πρός ἐγκατάστασιν τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων μέχρι **ποσοῦ δραχμῶν δέκα ἑκατομμυρίων, χρησιμοποιῶν πρός τοῦτο:**

α') Τό ποσόν τό ἀναληφθέν ἐκ τοῦ τμήματος τοῦ δανείου σταθεροποιήσεως τοῦ προωρισμένου κατά τό πρωτόκολλον τῆς Γενεύης διά πληρωμήν καθυστερημάτων τοῦ Προϋπολογισμοῦ, καί

β') Τό πλεόνασμα τῆς χρήσεως 1929—30.

2. Διά τήν πραγματοποίησιν τῶν διά τοῦ ἄρθρου τούτου ὁριζομένων δαπανῶν ἐγγράφονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν αἱ οἰκεῖαι πιστώσεις ὑπό ἓν ἤ πλείονα ἄρθρα τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργείων τῆς χρήσεως 1929-30 ἤ 1930-31 ὑπό ἴδια κεφάλαια «διάθεσις πλεονάσματος 1929 - 30» καί «διάθεσις

προϊόντος δανείου σταθεροποιήσεως» εν τη Κατηγορία ΙΙΙ του Προϋπολογισμού «διάθεσις πλεονάσματος».

"Αρθρον 5.

1. Η ενέργεια των δαπανών περί ων προβλέπουσι τα άρθρα 1, 2 και 4 του παρόντος γίνεται κατά τας εν ισχύι περί εκτελέσεως δημοσίων έργων και δικαιολογήσεως εν γένει δαπανών ισχυούσας ειδικάς διατάξεις.

2. Αι άνωτέρω πιστώσεις θεωρούνται εις ολόκληρον ως εγκριθέντα έξοδα της χρήσεως εις ην εγγράφονται, τα δε τυχόν κατά το τέλος της χρήσεως αδιάθετα εκ τούτων ποσά μεταφέρονται εις τα παθητικά υπόλοιπα εις βάρος των οποίων εντέλλονται περαιτέρω αι σχετικαί πληρωμαί.

"Αρθρον 6.

Η ισχύς του παρόντος ανατρέχει από 1ης Ιανουαρίου τ. έ.

Επίσης γίνονται δι' αναστάσεως δεκτά εις μόνην συλήτησιν τα νομοσχέδια:

1) «Περί συμπληρώσεως της διοικήσεως νομικών τινων προσώπων και αυτοτελών υπηρεσιών», και

2) «Περί τελωνειακών καταστημάτων», έχοντα ούτω:

Περί συμπληρώσεως της διοικήσεως νομικών τινων προσώπων και αυτοτελών υπηρεσιών.

"Αρθρον 1.

1. Ο εις τα Διοικητικά Συμβούλια του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων, των Σιδηροδρόμων Ελληνικού Κράτους, και του Αυτονόμου Σταφιδικού Οργανισμού, ως και ο εις το Ειδικόν Συμβούλιον Χρηματιστηρίου των Αξιών του εν Αθήναις Χρηματιστηρίου, μετέχων Διοικητής, Υποδιοικητής, Διευθυντής ή αντιπρόσωπος της Εθνικής Τραπέζης της Ελλάδος αντικαθίσταται εφεξής διά του Διοικητού, Υποδιοικητού, Διευθυντού ή αντιπροσώπου της Τραπέζης της Ελλάδος.

2. Ο εις τα Διοικητικά Συμβούλια ή Διοικούσας Επιτροπάς νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου (πλην των Εμπορικών, Βιομηχανικών, Επαγγελματικών και Βιοτεχνικών Επιμελητηρίων) και αυτοτελών Υπηρεσιών μετέχων Διευθυντής Υποκαταστήματος της Εθνικής Τραπέζης της Ελλάδος, αντικαθίσταται εφεξής διά του Διευθυντού του Υποκαταστήματος της Τραπέζης της Ελλάδος, εφ' όσον λειτουργεί εν τη πόλει Υποκατάστημα της Τραπέζης ταύτης.

"Αρθρον 2.

1. Εις τα Διοικητικά Συμβούλια ή Διοικούσας Επιτροπάς των:

1) Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων, 2) Μετοχικού Ταμείου του κατά γην Στρατού, 3) Μετοχικού Ταμείου Πολεμικού Ναυτικού, 4) Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Υπαλλήλων, 5) Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου, 6) Ταμείου Προνοίας αξιωματικών Εμπορικού Ναυτικού, 7) Ταμείου Αλληλοβοηθείας αξιωματικών και ανθυπασπιστών του Στρατού, 8) Ταμείου Αρωγής Υπαλλήλων Τ.Τ.Τ., 9) Ταμείου Αρωγής αξιωματικών και ανθυπασπιστών Χωροφυλακής, 10) Ταμείου Αλληλοβοηθείας αξιωματικών Π. Ναυτικού, 11) Ταμείου Αλληλοβοηθείας υπαξιωματικών Π. Ναυτικού, 12) Υπηρεσίας του Λαχείου υπέρ του Εθνικού Στόλου και των Αρχαιοτήτων της Ελλάδος, 13) Ταμείου μονίμων οδοστρωμάτων Αθηνών, Πειραιώς και Περιχώρων, 14) Ταμείου Θυμάτων Πολέμου, 15) Ταμείου Εθνικής Οδοποιίας, 16) Ταμείου Αστικού Κτηματολογίου της Ελλάδος, 17) Υπηρεσίας Κρατικών Προμηθειών, 18) Υπηρεσίας Δημοσίων Κτημάτων μετέχει και αντιπρόσωπος της Τραπέζης της Ελλάδος οριζόμενος υπό του Υπουργού των Οικονομικών τη προτάσει της Τραπέζης ταύτης.

2. Εις το Εποπτικόν Συμβούλιον των Ταχυδρομικών Ταμιευτηρίων ως και εις το Κεντρικόν Συμβούλιον προστασίας και στεγάσεως προσφύγων, μετέχει και αντιπρόσωπος της Τραπέζης της Ελλάδος οριζόμενος υπό του Υπουργού των Οικονομικών τη προτάσει της Τραπέζης ταύτης.

3. Εις την κατά το άρθρον 355 του από 17 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Διατάγματος «περί κωδικοποιήσεως εις ενιαίον κείμενον νόμου της νομοθεσίας περί Δήμων και Κοινοτήτων» Επιτροπήν μετέχει προσθέτως και ο Διευθυντής του εν Πάτραις Υποκαταστήματος της Τραπέζης της Ελλάδος.

4. Εις τα μέλη της Λιμενικής Επιτροπείας Πειραιώς, ως και εις τα μέλη της Επιτροπείας του Χρηματιστηρίου Εμπορευμάτων Πειραιώς, προστίθεται και Διευθυντής του εν Πειραιεί Υποκαταστήματος της Τραπέζης της Ελλάδος. Εις δε τα μέλη της Επιτροπείας του Χρηματιστηρίου Εμπορευμάτων Θεσσαλονίκης και του Λιμενικού Ταμείου Θεσσαλονίκης προστίθεται και ο Διευθυντής του εν Θεσσαλονίκη Υποκαταστήματος της Τραπέζης της Ελλάδος.

5. Εις τα μέλη των Διοικουσών τα Ταμεία Επαρχιακής Οδοποιίας, ως και τα κατά τόπους Ταμεία Μονίμων οδοστρωμάτων Επιτροπών προστίθεται και ο Διευθυντής του εν τη έδρα του Ταμείου υπάρχοντος ή ιδρυθησομένου Υποκαταστήματος της Τραπέζης της Ελλάδος.

"Αρθρον 3.

Η κατά τας κειμένας διατάξεις αμοιβή των κατά προσθήκην διά του παρόντος εισερχομένων εις τα Συμβούλια ή τας Επιτροπάς αντιπροσώπων της Τραπέζης της Ελλάδος βαρύνει την Τράπεζαν ταύτην εις ην περίπτωσιν ήθελον ζητήσει τούτο τα οικεία Νομικά πρόσωπα ή αι αυτοτελείς υπηρεσίαι.

"Αρθρον 4.

Η έννοια των διατάξεων των οριζουσών, ότι εις Επιτροπάς κληρώσεως των Εθνικών Δανείων συμμετέχει αντιπρόσωπος της Εθνικής Τραπέζης της Ελλάδος είνε, ότι ο αντιπρόσωπος ούτος μετά την ίδρυσιν και λειτουργίαν της Τραπέζης της Ελλάδος λαμβάνεται εκ της Τραπέζης ταύτης.

Εν Αθήναις τη 16 Μαρτίου 1930.

Το Υπουργικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος
ΕΛ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τα μέλη
Π. Βουρλούμης, Γ. Μαρής, Γ. Σίδερης, Γ. Παπανδρέου, Δ. Δίγκας, Κ. Σπυρίδης, Β. Καραπαναγιώτης, Ε. Εμμανουηλίδης, Β. Δεληγιάννης, Ν. Αφράμ.

Περί τελωνειακών καταστημάτων.

Άρθρον 1.

Εγκρίνονται οι προσηρτημένοι τω παρόντι προϋπολογισμοί της απαιτουμένης δαπάνης διά ανέγερσιν, μεταρρύθμισιν, επισκευήν, προσθήκην και επέκτασιν των κάτωθι τελωνειακών καταστημάτων.

1) Διά την ανέγερσιν του τελωνοφυλακείου Αγίας Παρασκευής εκ δραχμών εκατόν τεσσαράκοντα χιλιάδων (140.000).

2) Διά την ανέγερσιν του υποτελωνείου Ν. Κης εκ δραχμών εκατόν ενενήκοντα χιλιάδων (190.000).

3) Διά την ανέγερσιν του τελωνοσταθμαρχείου Ξυλοκάστρου εκ δραχμών εβδομήκοντα χιλιάδων (70.000).

4) Διά την ανέγερσιν τελωνοφυλακείου Ρίου εκ δραχμών ογδοήκοντα οκτώ χιλιάδων (88.000).

5) Διά την ανέγερσιν του τελωνείου Νυμφαίας εκ δραχμών τετρακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων (450.000).

6) Διά την ανέγερσιν τελωνείου Κάστρου—Λήμνου εκ δραχμών διακοσίων ενενήκοντα χιλιάδων (290.000).

7) Διά την μεταρρύθμισιν του τελωνείου Κερκύρας και παραρτημάτων αυτού εκ δρχ. πεντακοσίων χιλιάδων (500.000).

8) Διά την προσθήκην δευτέρου ορόφου εις το τελωνείον Ναυπλίου εκ δραχμών εκατόν πεντήκοντα χιλιάδων (150.000).

9) Διά την προσθήκην ορόφου εν τω τελωνειακώ καταστήματι Ιθάκης εκ δραχμών διακοσίων είκοσι πέντε χιλιάδων (225.000).

10) Διά την επισκευήν του τελωνείου Αργοστολίου εκ δραχμών τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων (44.000).

11) Διά την επισκευήν του υποτελωνείου Καστελλίου-Κισσάμου εκ δραχμών εξήκοντα επτά χιλιάδων (67.000).

12) Διά την ανέγερσιν του τελωνείου Αλεξανδρουπόλεως εκ δραχμών διακοσίων εξήκοντα χιλιάδων (260.000).

13) Διά την ανέγερσιν του τελωνείου Πυθίου εκ δραχμών πεντήκοντα εννέα εξακοσίων εβδομήκοντα και 35 ο/ο (59.670.35).

14) Διά την ανέγερσιν τελωνείου Σταθμού Φλωρίνης εκ δραχμών πεντακοσίων τριάκοντα έξ χιλιάδων (536.000).

15) Διά την ανέγερσιν νέου τελωνείου Ρεθύμνης εκ δραχμών ενός εκατομμυρίου εννεακοσίων χιλιάδων (1.900.000).

16) Διά την ανέγερσιν τελωνοφυλακείου Αναλήψεως (Κανάλι) εκ δραχμών εκατόν δέκα χιλιάδων (110.000).

17) Διά την επέκτασιν των αποθηκών του τελωνείου Μυτιλήνης εκ δραχμών εκατόν ογδοήκοντα χιλιάδ. (180.000).

18) Διά την ανέγερσιν του τελωνοσταθμαρχείου Ελευθερών εκ δραχμών εκατόν τεσσαράκοντα χιλιάδων (140.000).

"Αρθρον 2.

Δια Διαταγμάτων τίθεται εν εν ισχύι εν όλω ή εν μέρει ο παρών νόμος δι' ομοίων δε εκδιδομένων προτάσει του Υπουργού των Οικονομικών αι διά του προηγουμένου άρθρου εγκρινόμεναι δαπάναι δύνανται ν' αυξηθώσι κατά είκοσι πέντε τοις εκατόν, εφ' όσον κατά την εκτέλεσιν των σχετικών έργων ήθελον καταδειχθή ανεπαρκείς αι εν τοις συνημμένοις τω παρόντι προϋπολογισμοίς αναγραφόμεναι πιστώσεις.

Επί του εις β' συζήτησιν Νομοσχεδίου «περί επανεκδικάσεως του κτήματος Γιδά της περιφερείας Βερροίας» ο κ. **Μ. Μαντάς** λέγει ότι δι' απορράσεως της επωνυστικής Υπηρεσίας Βερροίας το κτήμα τούτο εξεχωρήθη εις τον Συνεταιρισμόν Γιδά. Σήμερον δε ζητείται η επανεκδίκασις του κτήματος, διότι τούτο ζητούν οι αποκατασταθέντες εις δύο παραπλεύρως κείμενα κτήματα. Αλλά ποίον δικαίωμα έχει η Επιτροπή να εκδικάση και πάλιν το κτήμα εναντίον οριστικών και τελεσιδίκων αποφάσεων αί οποίαι υπάρχουν, και πώς τοιαύται αποφάσεις δύνανται να ανατρέπωνται δι' ενός νομοσχεδίου; Ποίων δε εχέγγυων δύνανται να έχουν οι υπερασπιζόμενοι και υπερβαλλόμενοι εις τόσας δαπάνας εις το μέλλον; Αύτη είναι η γεωργική πολιτική του κόμματος των Φιλελευθέρων ή οποία απεικονίζεται εν τω νομοσχεδίω τούτω το οποίον δεν έχει άλλον σκοπόν παρά να προσελκύση ψήφους.

Πολλοί βουλευταί ζητούσι τον λόγον.

Ο κ. **Ε. Βενιζέλος.** (Πρωθυπουργός) λέγει ότι η σημερινή συνεδρίασις έχει ορισθή διά την συζήτησιν των υγειονομικών νομοσχεδίων. Συνεπώς θα παρακαλέσω να συζητηθούν τα νομοσχέδια ταύτα και να διακοπή ή επί του νομοσχεδίου συζήτησις, μολονότι, διακοπτομένης της συζητήσεως ταύτης, θα μείνη ή εκ των λόγων του προλαλήσαντος βουλευτού δημιουργηθείσα εντύπωσις, εις τους οποίους όμως θα δοθή ή απάντησις κατά την συνέχισιν της συζητήσεως.

Ο κ. **Δ. Ιασονίδης** διαμαρτύρεται εντονώτατα δι' όσα άηθως και ακόσμως είπεν ο κ. βουλευτής, προκειμένου περί Κυβερνήσεως ή οποία έχει τόσην δύναμιν ώστε να αδιαφορή διά τας ψήφους και ή οποία έχει τόσον κύρος όσον ή παρούσα.

Ο κ. **Π. Τσαλδάρης** λέγει ότι έκαστος βουλευτής έχει το δικαίωμα να εκφέρη ελευθέρως τας γνώμας του, ο δε Πρόεδρος του Σώματος, ο οποίος διευθύνει τας εργασίας αυτού είναι εις θέσιν να επαναφέρη εις την τάξιν πάντα παρεκτρεπόμενον. Δεν δύναται ουδείς βουλευτής να τίθεται υπεράνω των συναδέλφων του και να επιτιμά αυτούς. Διά τούτο παρακαλεί όπως ο προλαλήσας ανακληθή εις την τάξιν.

Ο κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργός) λέγει ότι δεν πρέπει να υπερτιμώμεν τα πράγματα, διότι υπό του πρώτου ομιλήσαντος βουλευτού ελέχθησαν φράσεις σοβαρώτεραι. Εν πάση περιπτώσει παρακαλεί όπως η Βουλή εισέλθη εις την συζήτησιν των υγειονομικών νομοσχεδίων.

Αναβάλλεται μετά ταύτα ή περαιτέρω επί του νομοσχεδίου συζήτησις.

Συζητουμένου είτα εις β' κατ' άρθρον και σύνολον συζήτησιν του σχεδίου νόμου «περί υποχρεωτικού διαγωνισμού διά την κατάληψιν θέσεων εμμίσθων εσωτερικών και εξωτερικών ιατρών Κρατικών, Δημοτικών, Κοινοτικών και Πανεπιστημιακών Νοσοκομείων ως και τοιούτων αποτελούντων Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου ή Ιδιωτικού δικαίου» ο κ. **Ε. Μαλαμίδας** λέγει ότι συμφωνεί με την γνώμην της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, παρατηρεί όμως ότι το άρθρον 6 έρχεται εις αντίφασιν προς το άρθρον 1 αυτού, διότι ή θα ισχύουν αι διατάξεις του άρθρου 6 επί των εξαιρουμένων νοσοκομείων διά του άρθρου 1 ή δεν θα ισχύουν ότε περιττεύει το άρθρον 6.

Ο κ. **Ε. Βενιζέλος.** (Πρωθυπουργός) επιφέρει τροπολογίαν διασαφηνίζουσαν την διάταξιν ταύτην.

Ο κ. **Ε. Μαλαμίδας** συνεχίζων λέγει ότι θα έπρεπε να αφεθή κάποια σχετική πρωτοβουλία εις τα νοσοκομεία διά την διεξαγωγήν των διαγωνισμών και την πρόσληψιν του προσωπικού του νοσοκομείου, υπάρχουσι δε και διαθήκαι ώς είναι διά το νοσοκομείον Συγγρού και διά το νοσοκομείον του Ευαγγελισμού, αί οποίαι ομιλούσι περί του προσλαμβανομένου προσωπικού.

Ο κ. **Α. Αλιβιζάτος** λέγει ότι ο καλλίτερος τρόπος διά να εξασφαλισθή η επιστημονική λειτουργία και ο φιλανθρωπικός σκοπός των νοσοκομείων είναι ο διαγωνισμός. Το νομοσχέδιον αναγράφει ότι οι βαθμοί θα προσλαμβάνωνται κατόπιν διαγωνισμού από τους φοιτητάς, αί φοιτηταί όμως είναι απησχολημένοι εις τα μαθήματά των και δεν θα δύνανται να προσέρχωνται εις τα νοσοκομεία, διότι αν δεν παρακολουθήσουν τα μαθήματα του Πανεπιστημίου χάνουν το έτος των. Θα έπρεπε συνεπώς να υπάρχη και εδώ ότι γίνεται εις την Γαλλίαν όπου αί φοιτηταί δύνανται να παρουσιάσωσι πιστοποιητικόν παρακολουθήσεως εις τα νοσοκομεία.

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός Παιδείας). Η παρατήρησις είναι ορθή και δέχομαι κατ' αρχήν την άποψιν ταύτην, την οποίαν θα συζητήσωμεν κατά την τροποποίησιν του οργανισμού του Πανεπιστημίου.

Ο κ. **Α. Χρηστομάνος** εξετάζων κατ' αρχάς άν πρέπει να γίνωνται διαγωνισμοί ή όχι διά την πρόσληψιν των βαθμών εις τα νοσοκομεία λέγει ότι αί γνώμαι είναι διχασμέναι. Εις την Γαλλίαν γίνεται διαγωνισμός, άν και εκεί δεν είναι ακόμη όλοι σύμφωνοι. Αναφέρει δε τας γνώμας διαφόρων καθηγητών των Πανεπιστημίων της Γαλλίας οίτινες αντιτίθενται εις τον διαγωνισμόν. Εις την Γερμανίαν δεν γίνεται διαγωνισμός. Εγώ δεν είμαι αντίθετος του διαγωνισμού διά την Ελλάδα, θα ήθελον όμως όπως ο διαγωνισμός ούτος επεκταθή και εις τους διευθυντάς υπό μορφήν κρίσεως της επιστημονικής καταρτίσεως αυτών. Τοσούτο μάλλον καθ' όσον κατόπιν της δηλώσεως του κ. Υπουργού της Παιδείας οί τ. υ. δύνανται θα χρεωθούν και πιστοποιητικά εις τους φοιτητάς.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Νομίζω ότι άν ζητήσωμεν να επεκταθή ο διαγωνισμός και εις τους διευθυντάς πάμε πολύ. Όταν πρόκειται περί διευθυντών ημπορούμεν να στηριχθώμεν εις το ενδιαφέρον του ιδρύματος, διότι

ἄλλως τε ἐὰν ὡρίζαμεν καὶ ἐκεῖ διαγωνισμὸν θὰ ἐπληγώναμεν τὴν αὐτοτέλειαν τῶν ἱδρυμάτων αὐτῶν.

Ὁ κ. ***Α. Χρηστομᾶνος*** ἐπιμένει εἰς τὴν ἄποψίν του ὅτι πρέπει καὶ διὰ τοὺς διευθύνοντας νὰ ἀπαιτοῦνται ὡρισμένα προσόντα. Ἐξετάζων εἶτα τὰς λεπτομερείας τοῦ νομοσχεδίου λέγει ὅτι εἰς τὴν Θεσσαλονίκην δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχωμεν ἐξωτερικοὺς βοηθοὺς ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ἰατρικὴ σχολή.

Α. Παπᾶς (Ὑφυπουργὸς Ὑγιεινῆς). Τὸ ἀπήλειψα αὐτό, ὡς ἐπίσης ἐτροποποίησα καὶ μερικὰ σημεῖα ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸν εἰσηγητὴν τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Ἀλιβιζᾶτον.

Ὁ κ. ***Α. Χρηστομᾶνος*** ἐξακολουθῶν λέγει ὅτι εἰς τὸ τέλος τοῦ 2ου ἄρθρου ἡ σχετικὴ διάταξις περὶ προσλήψεως τῶν ἐπιτυγχανόντων εἰς τὰ νοσοκομεῖα πρέπει νὰ τροποποιηθῇ οὕτως ὥστε ἡ πρόσληψις αὕτη νὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰ νοσοκομεῖα. Θὰ ἤθελον δὲ λέγει καὶ μίαν διασαφήνισιν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 περὶ τῆς διανομῆς τῶν ἐπιτυγχανόντων εἰς τὰ διάφορα νοσοκομεῖα.

Ὁ κ. ***Α. Παπᾶς*** (Ὑφυπουργὸς Ὑγιεινῆς) λέγει ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο ἰσχύει εἰς τὸ Παρίσι ἀπὸ 120 ἐτῶν καὶ οὐδέποτε ἐγεννήθη οὐδεμία ἀμφισβήτησις.

Α. Χρηστομᾶνος. Θὰ ἔπρεπε νὰ δικαιοῦται ὁ ἐπιτυγχάνων εἰς διαγωνισμὸν νὰ ἐκλέξῃ τὸ νοσοκομεῖον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν εἶναι σωστὸν τὸ τοιοῦτον, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ φοιτητὴς θὰ ἐπεβάλλετο εἰς τὸν καθηγητήν του νὰ τὸν προσλάβῃ.

Ὁ κ. ***Α. Χρηστομᾶνος*** συνεχίζων λέγει ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξαιρεθοῦν οἱ φοιτηταὶ τῆς ἰατρικῆς κατὰ τὸ θέρος τοῦ 4ου ἔτους πρὸς τὸ 5ον νὰ μεταβαίνουν εἰς τὰ διάφορα νοσοκομεῖα καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχουν ἐν συνόλῳ μίαν θμηνον παρακολούθησιν ἐν αὐτοῖς, διότι ὡς εἶναι τώρα τὰ πράγματα δὲν καταρτίζονται καλῶς οἱ φοιτηταὶ τῆς ἰατρικῆς.

Α. Παπᾶς (Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς). Μὲ τοὺς τελευταίους σας λόγους ἐπικουρεῖτε τὸν διαγωνισμὸν ὑποστηρίζοντες ὅτι εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη οἱ φοιτηταὶ νὰ μένουν πλησίον τῶν ἀσθενῶν πρὸς ἐξάσκησίν των.

Ὁ κ. ***Ν. Τερζόγλου*** προτείνει ὅπως μὴ εἶναι μία ἐπιτροπὴ διαγωνισμοῦ δι' ὅλα τὰ νοσοκομεῖα, ἀλλὰ νὰ εἶναι ἄλλη διὰ τὰ νοσοκομεῖα Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ ἄλλη διὰ τὰ νοσοκομεῖα Θεσσαλονίκης, ἄλλαι δὲ διὰ τὰ ἄλλα ἐπαρχιακὰ νοσοκομεῖα.

Α. Παπᾶς (Ὑφυπουργὸς Ὑγιεινῆς). Διὰ τὴν Θεσ)νίκην εἴμεθα σύμφωνοι νὰ γίνῃ ἐκεῖ μία ἐπιτροπὴ ἀλλὰ διὰ τὰς ἄλλας ἐπαρχίας φρονῶ ὅτι εἶναι ἄωρον τὸ πρᾶγμα δι' αὐτὸ νὰ ἀφίσωμεν τὴν διάταξιν ἡ ὁποία λέγει ὅτι δύνατοι νὰ ὁρισθῇ διὰ διατάγματος.

Ὁ κ. ***Ν. Τερζόγλου*** συνεχίζων ἐπιφέρει παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2ου ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 5 λέγει ὅτι ἡ Πανεπιστημιακὴ κατάρτισις τῶν φοιτητῶν τῆς ἰατρικῆς δὲν εἶναι ἀρκετὴ καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ δύνανται νὰ ἐξασκηθοῦν εἰς τὰ διάφορα νοσοκομεῖα καὶ τὰς κλινικὰς ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότεροι φοιτηταί.

Ὁ κ. ***Α. Παπᾶς*** (Ὑφυπουργὸς Ὑγιεινῆς) λέγει ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν ἐνῶ διὰ τῆς διατάξεως τοῦ νομοσχεδίου λέγομεν ὅτι θέλομεν νὰ πάρωμεν τοὺς καλλιτέρους φοιτητὰς κατόπιν διαγωνισμοῦ, νὰ ἀνοίγωμεν ἔπειτα τὴν θύραν διὰ νὰ εἰσέρχωνται ὅλοι. Δὲν θὰ παρουσιάζοντο πλέον κανοὶ φοιτηταὶ διὰ τὸν διαγωνισμὸν διὰ ἐξωτερικοὺς βοηθούς. Εἰς τὴν Γαλλίαν οἱ ἐξωτερικοὶ βοηθοὶ ἔχουν τριετῆ θητείαν ἡ ὁποία δύναται νὰ ἀνανεωθῇ δι' ἄλλα τρία ἔτη καὶ κατόπιν γίνονται ἐσωτερικοὶ βοηθοί. Μὴ συγχέομεν συνεπῶς τὸ ζήτημα τοῦ διαγωνισμοῦ μὲ τὸ ζήτημα τῆς Θητείας τῶν φοιτητῶν εἰς τὰ νοσοκομεῖα. Τὰ πράγματα εἶναι διάφορα, τὸ νομοσχέδιον θέλει νὰ ἀνυψώσῃ τὸ ἐπίπεδον τῶν ἰατρῶν.

Ν. Τερζόγλου. Σεῖς θέλετε νὰ ἐξασκοῦνται ἐπὶ 7 ἔτη, ἡμεῖς θέλομεν 5 τὰ ὁποῖα θεωροῦμεν ἀρκετὰ καὶ νομίζομεν ὅτι εἶναι προτιμώτερον νὰ ἐξασκοῦνται πολλοὶ φοιτηταὶ ἐπὶ 5 ἔτη παρὰ ὀλίγοι φοιτηταὶ ἐπὶ 7.

Ὁ κ. ***Ι. Νικολίτσας*** συνιστᾷ νὰ παρασχεθῇ εἰς τοὺς καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου τὸ δικαίωμα νὰ παρατείνουν τὴν παρ' αὐταῖς θητείαν τῶν τέως ἐσωτερικῶν βοηθῶν των. Πρὸς τοῦτοις συνιστᾷ ὅπως αὐξηθῇ ὁ μισθὸς τῶν ἐσωτερικῶν ἰατρῶν.

Ὁ κ. ***Α. Παπᾶς*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς) ἀπαντᾷ ὅτι κανεὶς δὲν ἐμποδίζει τοὺς καθηγητὰς νὰ ἔχουν τοὺς τέως ἐσωτερικοὺς βοηθοὺς των εἴτε ὡς βοηθοὺς εἴτε ὡς ἐπιμελητάς. Δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως νὰ παρατείνεται ἡ θητεία διότι οὕτω θὰ ἐσταμάτα ἡ ἀνανέωσις.

Μεθ' ὃ ἡ συζήτησις κηρύσσεται περαιωμένη καὶ τὸ σχέδιον νόμου ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπὶ τοῦ εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν σχεδίου νόμου «περὶ διοικήσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις Θεραπευτηρίου ἡ «Σωτηρία» καὶ ἀναδιοργανώσεως αὐτοῦ, ὁ κ. ***Α. Καλαντζάκος*** παρατηρεῖ ὅτι ἡ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐπέκτασις τῆς πόλεως καθιστᾷ ἀκατάλληλον τὴν σημερινὴν θέσιν τῆς Σωτηρίας ὡς θεραπευτηρίου φυματικῶν καὶ συνιστᾷ ὅπως ἀνοικοδομῇ ἡ ἀνάπτυξις αὐτῆς, τῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προσριζωμένων χρημάτων διατιθεμένων διὰ τὴν ἵδρυσιν παρομοίων θεραπευτηρίων καὶ εἰς ἐπαρχιακὰς πόλεις ἵνα μὴ ἀναγκάζωνται οἱ ἐν αὐτοῖς κατοικοῦντες φυματικοὶ νὰ ἔρχωνται εἰς Ἀθήνας. Ἐπὶ τούτοις συνιστᾷ νὰ καθιερωθῇ ὡς ὑποχρεωτικὴ ἡ δήλωσις τῆς νόσου πρὸς λῆψιν τῶν ἀναγκαίων ἀπομονωτικῶν καὶ θεραπευτικῶν μέτρων. Ἀναφέρων τὴν κρατοῦσιν σήμερον ἐν τῇ Σωτηρίᾳ κατάστασιν ἀπὸ ἀπόψεως τροφῆς, καθαριότητος, ἰατρικῆς καὶ ἐπιβλέψεως λέγει ὅτι εἶναι αὕτη οἰκτρὰ καὶ δέον νὰ βελτιωθῇ, αὐξανομένου ἀναλόγως τοῦ ἀναγκαιοῦντος πρὸς τοῦτο ἰατρικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ. Ἀντιθέτως χαρακτηρίζει ὡς τελείως περιττὴν τὴν αὔξησιν τοῦ προσωπικοῦ διὰ τῆς προσθήκης χειρουργοῦ καὶ ὀδοντοϊατροῦ. Ἐπίσης συνιστᾷ νὰ διαγραφῇ ὁ περιορισμὸς περὶ διορισμοῦ ὡς δοκίμων τῶν τὸ πρῶτον προσλαμβανομένων εἰς τὴν Σωτηρίαν νοσοκόμων, διότι ὑπάρχει κίνδυνος νὰ μὴ ἐξευρεθῇ τὸ κατάλληλον προσωπικόν.

Ὁ κ. ***Α. Παπᾶς*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς) δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται σχετικὴν τροποποίησιν.

Ὁ κ. ***Α. Καλαντζάκος*** συνεχίζων παρατηρεῖ ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσουν οἱ ἰατροὶ τοῦ Θεραπευτηρίου πρὸς ἐπίσκεψιν χιλίων ἀσθενῶν, ὡς καθορίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν κλινῶν. Συνιστᾷ ἐπίσης ὅτι ἡ ἐν γ' Θέσει νοσηλεία παρέχεται δωρεὰν διότι καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ὑπάρχουν κοινότητες δυνάμεναι νὰ καταβάλλουν τὰ νοσήλεια, οὐδεμία θὰ προθυμοποιηθῇ πρὸς τοῦτο, ἀντιθέτως μάλιστα θὰ περεμβάλλωνται δυσχέρειαι πρὸς ἔκδοσιν πιστοποιητικῶν ἀπορίας.

Τὴν τελευταίαν ταύτην ἄποψιν ὑποστηρίζει καὶ ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης.***

Ὁ κ. ***Α. Καλαντζάκος*** τονίζει ὅτι, ἐφ' ὅσον ἡ «Σωτηρία» ἱδρύθη καὶ λειτουργεῖ μὲ τὸ χρῆμα τοῦ λαοῦ, πρέπει νὰ παρέχεται εἰς τοὺς πτωχοὺς δωρεὰν ἡ νοσηλεία ἐν αὐτῇ καὶ νὰ μὴ παρεμβάλλωνται τόσαι διατυπώσεις διὰ τὴν εἴσοδον τῶν πασχόντων εἰς τὸν προθάλαμον τοῦ νεκροταφείου, οἷος εἶναι ἡ «Σωτηρία».

Ὁ κ. ***Α. Χρηστομᾶνος*** συμμεριζόμενος κατὰ τὸ πλεῖστον τὰς ἀπόψεις τοῦ προλαλήσαντος παρατηρεῖ ὅτι εἶναι δυσδιοίκητος ἡ Σωτηρία μὲ τόσον μεγάλον ἀριθμὸν κλινῶν. Συνιστᾷ ὅπως μὴ ἀπαιτοῦνται προσόντα διὰ τὸν ἰατρὸν διευθυντὴν τοῦ ἱδρύματος, ἐφόσον δὲν ἀπαιτοῦνται καὶ ἰατρικαὶ γνώσεις ἀπὸ τὸν μὴ ἰατρόν. Εὑρίσκει ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ὑγιεινῆς δὲν ἔχει ἁρμοδιότητα νὰ κρίνῃ τοὺς ἰατρούς, ἐφόσον δὲν μετέχουν αὐτοῦ εἰμὴ δύο μόνον ἰατροί. Συνιστᾷ, ὅπως ὁ μετακληθησόμενος Διευθυντὴς τοῦ ἱδρυμένου ἀντιφυματικοῦ κέντρου προσληφθῇ

ἐπὶ συμβάσει μὲ ὁσηνδήποτε ἀμοιβήν, ἀλλὰ μὴ τύχῃ τοῦ τίτλου τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς, διότι τοῦτο ἀντίκειται εἰς τοὺς κειμένους νόμους καὶ τὸ καταργῆσαν τοὺς τίτλους δημοκρατικὸν πολίτευμα.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργὸς) ἐξηγεῖ ὅτι ὁ κ. Βαλτῆς, περὶ οὗ πρόκειται, εἶναι ἕνας διαπρεπὴς ἐπιστήμων τοῦ ὁποίου ἔχομεν ἀνάγκην καὶ διὰ νὰ κεντήσωμεν τὴν φιλοτιμίαν του ἀπονέμομεν εἰς αὐτὸν τὸν τίτλον τοῦ καθηγητοῦ.

Ὁ κ. ***Α. Χρηστομᾶνος*** συνιστᾷ ὅπως εἰσαχθῇ θεσμὸς τῶν ἀμίσθων ἐκτάκτων καθηγητῶν, ἡ ἀνάγκη τοῦ ὁποίου εἶναι ἀναμφισβήτητος, καὶ ἀπονεμηθῇ εἰς τὸν κ. Βαλτῆν ὁ τίτλος αὐτός.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δι' ἐμὲ ὁ καλύτερος τίτλος εἶναι ὅτι ὁ κ. Βαλτῆς θεωρεῖται ὡς ὁ μόνος ἐνδεδειγμένος διάδοχος τοῦ μεγάλου Καλμέτ. Ἂς μὴ καταθρυβώμεθα, λοιπόν, μὲ μικρὰ πράγματα.

Ὁ κ. ***Α. Χρηστομᾶνος*** συνιστᾷ, ἐν τέλει, ὅπως ἀποσαφηνισθῇ ποῖα τῶν τμημάτων τῆς Σωτηρίας θὰ χρησιμοποιοῦνται καὶ ὑπὸ τοῦ ἱδρυομένου ἀντιφυματικοῦ κέντρου.

Ὁ κ. ***Κ. Βουδούρης*** ἐπιμένει νὰ ἐπιτραπῇ ἡ δωρεὰν νοσηλεία καὶ εἰς τὴν τρίτην Θέσιν, διότι, ὡς λέγει, καμμία κοινότης δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ πληρώσῃ.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** παρατηρεῖ, ὅτι εἶναι ἐπικίνδυνος ἡ ἵδρυσις νοσοκομείου δυνάμεως 1000 κλινῶν παρὰ τὴν πόλιν καὶ μάλιστα εἰς σημεῖον ὅπου προβλέπεται προσεχὴς ἡ ἐπέκτασις αὐτῆς. Συνιστᾷ νὰ ἐπιτρέπεται ἡ δωρεὰν εἰσαγωγὴ τῶν ἀπόρων, ἵνα μὴ εὑρίσκωνται αἱ Κοινότητες εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀρνοῦνται τὴν ἔκδοσιν πιστοποιητικοῦ ἀπορίας, δεδομένου μάλιστα, ὅτι ἡ Σωτηρία εἶναι νοσοκομεῖον κοινωφελές. Ἐξαίρει τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως ἀντιφυματικῶν θεραπευτηρίων εἰς διάφορα μέρη τῆς χώρας. Καταλήγων δὲ χαρακτηρίζει ὡς ὀρθὴν τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ὑγείας.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργὸς) ἐξηγεῖ ὅτι ἡ ἵδρυσις ἄλλων νοσοκομείων εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἑλλάδος ὀφείλεται εἰς τὴν ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαίων χρημάτων. Ὡς πρὸς τὰς παρατηρήσεις περὶ τῆς τοποθεσίας τῆς Σωτηρίας, λέγει ὅτι εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου τὰ τοιοῦτου εἴδους νοσοκομεῖα εὑρίσκονται εἰς τὰ κεντρικώτερα σημεῖα τῶν πόλεων. Μεθ' ὃ ἡ συζήτησις κηρύσσεται περατωμένη καὶ τὸ σχέδιον νόμου ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ γίνεται ὁμοίως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἱδρύσεως τεσσάρων ἀντιλυσσικῶν σταθμῶν ἐν Πάτραις, Ἰωαννίνοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ἀλεξανδρουπόλει ἀντικαθισταμένων τῶν λέξεων «Ἰωαννίνοις» καὶ «Ἡρακλείῳ» διὰ τῶν λέξεων «Πρεβέζῃ» καὶ «Ρεθύμνῃ» καὶ ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ χορηγήσεως πιστώσεως διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ τραχώματος, τῆς λέπρας καὶ τῆς φυματιώσεως», ὁ κ. ***Α. Χρηστομᾶνος,*** λέγει, ὅτι αἱ πιστώσεις τοῦ νομοσχεδίου διατίθενται διὰ προσωπικὸν ἰατρικόν, δὲν ἐδηλώθη ὅμως ποία κατεύθυνσις θὰ τηρηθῇ διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν νόσων περὶ τῶν ὁποίων προνοεῖ τὸ νομοσχέδιον. Τὰ πολλὰ τὰ χορηγούμενα εἶναι ἀνεπαρκῆ διότι ἔπρεπε ἰδίως νὰ ἀγορασθῇ διὰ τὸ ζήτημα τῆς λέπρας ἡ χερσόνησος τῆς Σπιναλόγκας.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δι' ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα χρειάζονται πολλὰ ἔξοδα. Θὰ μποῦμε εἰς αὐτὸν τὸν δρόμον, ἔχω καὶ ἐγὼ κάποια χρήματα εἰς τὴν διάθεσίν μου, καὶ θὰ ἴδωμεν πῶς θὰ ρυθμίσωμεν τὸ ζήτημα.

Α. Χρηστομᾶνος. Αὐτὴ ἡ δήλωσις εἶναι ἀρκετή.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ ἀνωτέρω νομοσχέδιον εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον, ἔχον οὕτω:

Περὶ χορηγίας πιστώσεων διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ τραχώματος, τῆς λέπρας καὶ τῆς φυματιώσεως.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ὑγιεινῆς νὰ προσλαμβάνῃ ἕκτακτον ἀνώτερον ἰατρικὸν καὶ κατώτερον ὑγειονομικὸν προσωπικὸν διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ τραχώματος, τῆς λέπρας καὶ τῆς φυματιώσεως, ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει καθοριζομένῃ δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ καὶ μὴ δυναμένῃ νὰ ὑπερβῇ διὰ μὲν τὸ ἀνώτερον τὰς δραχμὰς διακοσίας (200), διὰ δὲ τὸ κατώτερον τὰς δραχμὰς ἑκατὸν (100.)

Ἡ πρόσληψις καὶ ἀπόλυσις τοῦ ὡς ἄνω προσωπικοῦ ἐνεργεῖται δι' ἁπλῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς, μὴ ἀπαιτουμένης οἱασδήποτε ἄλλης διατυπώσεως.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἀναγράφεται κατ' ἔτος πίστωσις δραχμῶν δύο ἑκατομμυρίων ἐννεακοσίων χιλιάδων ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἰδίαν ἄρθρα κεχωρισμένως διὰ δαπάνας τοῦ προσλαμβανομένου κατὰ τὸ ἄρθρον 1 προσωπικοῦ καὶ δαπάνας πάσης φύσεως διὰ τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ τραχώματος, τῆς λέπρας καὶ τῆς φυματιώσεως.

Ἄρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δύνανται νὰ ἔχωσιν ἰσχὺν καὶ διὰ τὴν καταπολέμησιν ἑτέρων μεταδοτικῶν ἐγκαίρως νοσημάτων, ἐκδιδομένου πρὸς τοῦτο τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ὅτε ἀναγράφεται ἀνάλογος πίστωσις μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ τὰ δύο ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ὑπαγωγῆς τῶν ἰατρείων τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκατ. Προσφύγων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς, ὁ κ. ***Α. Χρηστομᾶνος*** παρακαλεῖ νὰ γίνῃ ἡ διοίκησις τῶν ἰατρείων αὐτῶν ἀποκεντρωτική.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εἰς αὐτὸ θὰ ἀποβλέψωμεν καὶ οἱ ξένοι ἐκεῖ θὰ κατοικήσουν.

Α. Χρηστομᾶνος. Τώρα ὅμως γίνεται συγκέντρωσις.

Α. Παπᾶς (Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς.). Διὰ τὰ ἰατρεῖα ὀφείλω νὰ δηλώσω ὅτι ἔγινεν ἤδη ἀποκέντρωσις ὅπως εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ ἀνωτέρω νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν ἔχον οὕτω:

Περὶ ὑπαγωγῆς τῶν ἰατρείων τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἅπαντα τὰ ἰατρεῖα τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καθίστανται κρατικὰ καὶ ὡς τοιαῦτα θὰ λειτουργοῦν ἀπὸ τῆς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1930 καὶ ἐφεξῆς ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐν τοῖς ἰατρείοις τούτοις ὑπηρετοῦν προσωπικὸν λογίζεται ἔκτακτον ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀντιμισθίᾳ.

Ἡ πρόσληψις καὶ ἀπόλυσις αὐτοῦ ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς μετὰ προηγουμένης τοιαύτην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, μὴ ἀπαιτουμένης ἑτέρας τινὸς διατυπώσεως. Ἐν τῇ περὶ προσλήψεως τοῦ προσωπικοῦ ἀποφάσει καθορίζεται καὶ ἡ μηνιαία ἀντιμισθία αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου

Ὑγιεινῆς; ἀναγράφεται ἐτησίως; πίστωσις μέχρις ὀκτὼ ἑκατομμυρίων δραχμῶν (8.000.000) δι' ἔξοδα ἐν γένει προσωπικοῦ, συντηρήσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἰατρείων τούτων, κατανεμομένης ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ προσωπικοῦ καὶ ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον διὰ τὰ λοιπὰ ἔξοδα τῆς λειτουργίας τούτων.

Ἄρθρον 4.

Διὰ διατάγματος ἐρ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς, κανονισθήσεται ὁ τρόπος τῆς παραδόσεως τῶν ἰατρείων τούτων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως. Προσφύγων, ἡ λειτουργία αὐτῶν, τὰ τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν κληρούχων αὐτοῦ, ὁ τρόπος τοῦ ἐφοδιασμοῦ, τῆς διαχειρίσεως καὶ διαθέσεως τοῦ ὑλικοῦ αὐτῶν, ὁ τρόπος τῆς καταργήσεως ἢ συγχωνεύσεως αὐτῶν μετ' ἄλλων ἰατρείων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Προτάσει τοῦ κ. **Π. Τσαλδάρη** ἀναβάλλεται ἡ β συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου «περὶ καταρτισμοῦ μονίμου ἐπιτροπῆς πρὸς κατεύθυνσιν τοῦ ἀντελονοσιακοῦ ἀγῶνος».

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συστάσεως ὑπηρεσιῶν καὶ προσθήκης προσωπικοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς, ὁ κ. **Α. Παπᾶς** (Ὑφυπουργὸς Ὑγιεινῆς) ἀναγινώσκει τὰς τροπολογίας τὰς ὁποίας δέχεται ἐκ τῶν προτεινομένων παρὰ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ ἑτέραν τροπολογίαν τοῦ νομοσχεδίου ἣν ποιεῖται σήμερον.

Ἀναγινώσκεται εἶτα κατ' ἄρθρον τὸ νομοσχέδιον ὡς ἐτροπολογήθη καὶ γίνεται δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν ὡς ἐτροπολογήθη ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνονται εἶτα δεκταὶ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων.

1) «Περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ συγχωνεύσεως τῶν μικρῶν μονῶν».

2) «Περὶ μορφώσεως τῶν καθηγητῶν τῆς Γαλλικῆς».

3) «Περὶ ἱδρύσεως ἐθνικοῦ θεάτρου», καὶ

4) «Περὶ ἐποπτείας καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἀναστυλώσεως τῶν μνημείων τῆς Ἀκροπόλεως».

Ὁ κ. **Γ. Παπανδρέου** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) παρακαλεῖ ὅπως οἱ κ. κ. βουλευταὶ ὑποβάλλουν ἐγκαίρως τὰς τροπολογίας των ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω νομοσχεδίων, ἵνα εἶναι ἐνήμερος αὐτῶν κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησίν των.

Μεθ' ὃ ὥραν 10.56' μ. μ. συναινέσει τῆς Βουλῆς λύεται ἡ Συνεδρίασις διὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν καὶ ὥραν 4.30' μ. μ.

Οἱ Γραμματεῖς

1. Νικολίτσας

Σ. Νικολαΐδης

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΑΛΑΒΑΝΟΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΓ'

Δευτέρας 31 Μαρτίου 1930.

Ὥρα 4.50' μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. **Ι. Τσιριμῶκος,** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς :

Ὁ Σύνδεσμος δημοσίων ὑπαλλήλων Πτολεμαΐδος καὶ ἡ Ὁμοσπονδία Θεσσαλονίκης ζητοῦν τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ἄρθρου 89 ἐκ τοῦ Καταστατικοῦ χάρτου τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τὴν ἐπέκτασιν χορηγήσεως τῶν 3)16 τοῦ μισθοῦ.

Οἱ κάτοικοι τοῦ τέως δήμου Μεθώνης διαμαρτύρονται διὰ τὴν μὴ τοποθέτησιν ἀγρονόμου εἰς τὴν περιφέρειάν των.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ι. Παπαφλέσσας** καταθέτει αἴτησιν τῆς Ἐρασμίας Ι. Περλεσὲ ὀρφανῆς ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ περὶ παροχῆς συντάξεως.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Α. Παπαναστασίου** καὶ **Γ. Τηλικίδης** καταθέτουσιν αἴτησιν τοῦ Ἰω. Σ. Σωπηλίδου κατοίκου Φτελιᾶς Δράμας παρακαλοῦντος ὅπως ἐπιτραπῇ ἡ κάθοδος 300 οἰκογενειῶν ἐκ τοῦ χωρίου Μερτζᾶ τοῦ νομοῦ Κουπᾶ τῆς Ρωσσίας.

Τὸ ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν ἐπιμελητήριον Ἡρακλείου ζητεῖ τὴν διὰ γραμματίου ἐξόφλησιν τῶν φορολογικῶν ὑποχρεώσεων.

Ἡ ὁμοσπονδία ἐπαγγελματιῶν Κομοτινῆς δι' ὑπομνήματός της ἐκθέτει τὰς ἀπόψεις της σχετικῶς μὲ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ καπνικοῦ ζητήματος.

Αἱ προσφυγικαὶ ὁμάδες ἀστῶν προσφύγων Λαγκαδᾶ καὶ οἱ ἀγοράσται ἀνταλλαξίμων Θεσσαλονίκης δι' ὑπομνήματός των ζητοῦν τὴν ἀπαλλαγήν των ἐκ τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου οἰκοδομῶν ἐπὶ μίαν εἰκοσαετίαν.

Ὁ κτηνοτροφικὸς κόσμος Θεσσαλονίκης διαμαρτύρεται διὰ τὴν μελετωμένην ἅρσιν τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τοῦ τυροῦ.

Οἱ συκοπαραγωγοὶ Θουρίας διαμαρτύρονται διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου 3416 περὶ φορολογίας τῶν ἀμβύκων.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 601 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχμῶν 124.764 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ γενικὸς ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 601 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχμῶν 16.400, ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ γεν. Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 603 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν τῶν ἐκ δραχμῶν 120.000, 6.000, 70.000, 40.000, 150.000, 200.000, 180.000, 800.000, 150.000, 90.000, 100.000, 100.000, 200.000, 200.000, 200.000 χρηματικῶν ἐνταλμάτων ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ γεν. ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 604 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρ.ου διὰ τὴν θεώρησιν τῶν ἐκ δραχμῶν 5.400, 5.400, 5.525 χρηματικῶν ἐνταλμάτων ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπούργοῦ τῆς Γεωργίας

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ γεν. ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 640 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν τῶν ἐκ δραχμῶν 5.400, 4.950 χρηματικῶν ἐνταλμάτων ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργιας.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Σ. Ταλιαδοῦρος** καταθέτει ἀναφορὰν τῆς ἑνώσεως τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν Καρδιτσης

αἰτούσης τὴν ἀναστολὴν εἰσπράξεως προσθέτων ἐπὶ τῶν ὀφειλῶν τῶν ἀγροτῶν ἐκ τοῦ ταμείου ἐποικισμοῦ.

Ὁ ἴδιος κ. βουλευτὴς καταθέτει ἀναφορὰν τῆς ὁμοσπονδίας ἐπαγγελματιῶν Καρδίτσης ζητούσης νὰ ἀναστληῇ πᾶσα δίωξις πολιτῶν διὰ τὴν ὀφειλὴν φόρου κάτω τῶν 5.000.

Ἔφεδροι Γιδᾶ παραπονοῦνται κατὰ τοῦ βουλευτοῦ κ. Μαντᾶ ἐκφρασθέντος δυσμενῶς κατ' αὐτῶν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κώδικος τῶν Νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Ι. Κουτσίνας** κλπ. ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὀργανώσεως ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Π. Χριστούλας** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τῶν ἀμέσων φόρων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Γ. Ροδόπουλος, Σ. Ἀναστασιάδης Ε. Μαλαμίδας Α. Ξανθόπουλος Ν. Γαρδικιώτης, Θ. Φίλιος** κλπ. ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ φορολογίας ἁπλῶν ἀμβύκων».

Ἡ Γερουσία ἀποστέλλει τὴν παρ' αὐτῆς τὸ πρῶτον ψηφισθεῖσαν πρότασιν νόμου «περὶ καταργήσεως τοῦ νόμου 4033 »περὶ ὑπαγωγῆς τῶν χωρίων Ξηροπηγάδου καὶ Τημενίου εἰς τὴν κοινότητα Δερβαίνων».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. **Π. Καρασεβδᾶς, Σ. Συμεώνογλου** κλπ. ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως κλάσεών τινων τῷ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς».

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ συγκροτήσεως ἐπιτροπῶν πρὸς ἐκπόνησιν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τούτου νόμου».

Ὁ κ. **Κ. Σπυρίδης** (Ὑπουργὸς Γεωργίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 9 Νοεμβρίου 1927 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ παραχωρήσεως προνομίου ἱδρύσεως ἱπποδρομιῶν ἐν τῷ νομῷ Θεσσαλονίκης».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. **Θ. Κολιαλέξης, Ι. Μουντζουρίδης Α. Παχνὸς** κλπ. ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ περὶ συγχωνεύσεως τῶν Ἱερῶν Μονῶν».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Δ. Ἀνδρεάδης, Γ. Τηλικίδης, Ι. Παπαδάκης, Κ. Μουζενίδης** κλπ. ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καταστάσεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῆς Διοικήσεως»,

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Θ Παπασταρτῆς** κλπ. ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προσθήκης καὶ δευτέρας παραγράφου ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Ν. Δ. περὶ κύρους συμβολαιογραφικῶν τινων ἐγγράφων».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰσλανδίας συμβάσεως ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας, ὑπογραφείσης ἐν Βερολίνῳ τῇ 28 Ἰανουαρίου 1920».

Ἡ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4383 «περὶ καθορισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐλέγχου καὶ ἐκδικάσεως τίτλων κυριότητος ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων ἀλλαδ πῶν ὑπηκόων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων :

α' «Περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Γενεύῃ ὑπογραφείσης τὴν 14ην Δεκεμβρίου Διεθνοῦς συμβάσεως ἀφορώσης τὰς Οἰκονομικὰς Στατιστικὰς» καὶ

β' «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 3503 περὶ καλλιεργείας τῶν ἀλυκῶν».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶς** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ φορολογίας τῶν ἀμβύκων».

Ἐπὶ τῆς αὐτῆς προτάσεως νόμου ὑποβάλλει τροπολογίαν καὶ ὁ βουλευτὴς κ. **Α. Πρέκας.**

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων :

α') «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 15]22 Ὀκτωβρίου 1929 Ν. Δ. περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας» καὶ

β' «Περὶ καταστάσεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῆς διοικήσεως».

Μεθ' ὃ εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὴ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν ἡ ὑπὸ τῆς Γερουσίας ψηφισθεῖσα πρότασις νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2070 καὶ 3940 «περὶ Ἐθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου».

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ γίνεται ὁμοίως δεκτὴ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν ἡ πρότασις νόμου «περὶ συστάσεως εἰδικοῦ ταμείου ἀπαξηράνσεως τῆς λίμνης Δύστος τοῦ τέως δήμου Ταμινέων Καρυστίας».

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκονται καὶ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων :

1) «Περὶ συμπληρώσεως κενῶν θέσεων μηχανικῶν ἐν τῇ Διευθύνσει τῶν σιδηροδρόμων».

2) «Περὶ κυρώσεως τῶν ἐν Χάγῃ ὑπογραφεισῶν πράξεων πρὸς ρύθμισιν τῶν ζητημάτων ἐπανορθώσεων καὶ πολεμικῶν χρεῶν».

3) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Ν. Δ. περὶ κύρους συμβολαιογραφικῶν τινων πράξεων».

4) «Περὶ μεταβολῶν κλάσεων βιομηχανικῶν τινων εἰδῶν τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου».

5) «Περὶ ὁριστικοῦ διακανονισμοῦ τῆς ἐν Σκτρομαγκᾶ ἀπαλλοτριώσεως πρὸς χρῆσιν τοῦ Π. Ν.υτικ ῦ .

6) «Περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐκχωρήσεως καὶ κατασχέσεως τῶν ἡμερομισθίων ἐργατῶν κλπ. καὶ τῶν μισθῶν τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων».

Ἐπὶ τοῦ εἰς μόνην συζήτησιν σχεδίου νόμου «περὶ ἐθνικοῦ Μιχαλείου Ὀρφανοτροφείου» ὁ κ. **Ἐμμ. Ἐμμανουηλίδης** (Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας) καταθέτει τροπολογίαν, ἥτις ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτή.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ τὸ σχέδιον νόμου καὶ γίνεται ὁμοίως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ γίνεται δι' ἀνοτάσεως δεκτὴ εἰς μόνην συζήτησιν ἡ πρότασις νόμου «περὶ ἀκυρότητος τῶν ὑπὸ ὑπάνδρων γυναικῶν ἐν Κρήτῃ ἄνευ ἀδείας τοῦ συζύγου των δοθεισῶν ἐγγυήσεων ὑπὲρ τρίτων πρὸ τοῦ νόμου 4456, ἔχουσα οὕτω :

Περὶ ἀκυρότητος τῶν ὑπὸ ὑπάνδρων γυναικῶν ἐν Κρήτῃ ἄνευ ἀδείας τοῦ συζύγου των δοθεισῶν ἐγγυήσεων ὑπὲρ τρίτων πρὸ τοῦ νόμου 4456.

Ἄρθρον μόνον.

Αἱ ὑπὸ ὑπάνδρων γυναικῶν ἄνευ ἀδείας τοῦ συζύγου των δοθεῖσαι ἐγγυήσεις ἐν Κρήτῃ ὑπὲρ τρίτων πρὸ τοῦ νόμου

4456 παραμένουσιν ἀνίσχυροι μετὰ τὸν νόμον τοῦτον, θεωρούμεναι ὡς μηδέποτε κυρωθεῖσαι.

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτόν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου, «περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου 4285 κυρωθέντος Ν. Δ. τῆς 19)25 Νοεμβρίου «περὶ ἀμίσθων δικαστικῶν κλητήρων», ἔχον οὕτω:

Περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου 4289 (1929) κυρωθέντος Ν. Δ. τῆς 19)25 Νοεμβρίου 1925 «περὶ ἀμίσθων δικαστικῶν κλητήρων».

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 19)25 Νοεμβρίου 1925 «περὶ ἀμίσθων δικαστικῶν κλητήρων», κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ νόμου 4289 τοῦ 1929, ἀντικαθίσταται οὕτω: «Ἄρθρον 1. Δικαστικὸς κλητὴρ διορίζεται παρὰ δικαστηρίῳ Πρωτοδικῶν ὁ συμπληρώσας τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας του βεβαιουμένης διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως ἢ διὰ τοῦ μητρώου τῶν ἀρρένων καὶ ἔχων ἐν τῶν ἑπομένων προσόντων: 1) διετῆ ὑπηρεσίαν γραμματέως εἰρηνοδικείου ἢ τριετῆ ὑπηρεσίαν ἐμμίσθου ὑπογραμματέως ἢ γραφέως πολυμελοῦς δικαστηρίου 2) πενταετῆ ὑπηρεσίαν δικαστικοῦ κλητῆρος, 3) ἐνδεικτικὸν β' τάξεως τετραταξίου Γυμνασίου, ἢ δ' τάξεως ἑξαταξίου Γυμνασίου, προκειμένου νὰ ὑπηρετήσῃ ἐν ταῖς ἕδραις τῶν πρωτοδικείων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, ἢ ἀπολυτήριον σχολαρχείου, προκειμένου νὰ ὑπηρετήσῃ ἀλλαχοῦ τοῦ Κράτους, μετὰ ἐπιτυχίαν ἐν τῇ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον 2 ἐξετάσεις.

2. Τὸ ἄρθρον 5 ἀντικαθίσταται οὕτω: «Ἄρθρον 5. Ὁ διορισθεὶς δικαστικὸς κλητὴρ δὲν δύναται νὰ δώσῃ τὸν τῆς ὑπηρεσίας ὅρκον, ἂν δὲν προσαγάγῃ τὰ τηρητέα ὑπ' αὐτοῦ τρία βιβλία ἐπιδόσεων, ἐκθέσεων καὶ ταμείου, ἠριθμημένα, μονογραφημένα καὶ θεωρημένα ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοδικείου, παρ' ᾧ διορίζεται, καταργουμένου τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 164 Ὀργαν. Δικαστηρίων εὑρετηρίου. Περὶ τῆς προσαγωγῆς τῶν βιβλίων τούτων γίνεται μνεία ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς ὁρκοδοσίας.

3. Ἡ περίπτωσις γ' τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος ἀντικαθίσταται οὕτω: 8) Ἂν δὲν τηρῇ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα βιβλία.

4. Ἡ δευτέρα καὶ ἡ τρίτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ Ν Διατάγματος ἀντικαθίστανται οὕτω: «Ὁ ἐκ νέου διορισμὸς τοῦ ἀπολυθέντος δὲν ἐπιτρέπεται, ἐφόσον ἡ παῦσις ἐγένετο συνεπείᾳ καταδίκης 1) ἐπὶ κακουργήματι, καὶ ἂν ἔτι ἐπῆλθεν ἀποκατάστασις, 2) ἐπὶ πλημμελήματι ἐκ τῶν τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ποιν. Νόμου, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινή, ἢ ἐπί τινι τῶν ἐν ἄρθροις 456, 457, 461, 462 καὶ 482 παρ. 1 πλημμελημάτων, 3) κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ποιν. Νόμου, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀνικανότης εἰς ἀνάκτησιν, ἐντὸς τῶν περιπτώσεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου 2. Κατὰ δὲ τὰς περιπτώσεις β' καὶ γ' τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς παύσεως.

Κατὰ πάσας ὅμως τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἐπιτρέπεται κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναδιορισμός, προσαπαιτεῖται καὶ γνωμοδότησις τοῦ δικαστηρίου παρ' ᾧ ὑπηρέτει ἡ παυθεὶς, καθ' ὃν χρόνον ἐτελέσθη ἡ πρᾶξις ἡ συνεπαγαγοῦσα τὴν ἀπόλυσιν.

5. Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος ἀντικαθίστανται ὡς ἑπεται: «Ἄρθρον 11. Οἱ δικαστικοὶ κλητῆρες λαμβάνουσι δι' ἑκάστην ἐπίδοσιν πολιτικοῦ δικογράφου δρ. 15. ἐξ ὧν ἡ μία δραχμὴ εἰσπράττεται δι' ἐπικολλήσεως εἰδικοῦ ἐνσήμου καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ μισθοῦ καὶ τῆς συντάξεως τῶν ἐμμίσθων δικαστικῶν κλητήρων καὶ τῶν ποινικῶν τοιούτων, διὰ δὲ τὴν ἐκτέλεσιν πολιτικῆς ἀποφάσεως ἢ ἄλλου ἐκτελεστοῦ τίτλου δραχμὰς 100—300 ἀναλόγως τοῦ ἀντικειμένου αὐτῆς καὶ τῶν δυσχερειῶν ἃς ἐμφανίζει».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον δεύτερον τοῦ νόμου 4289 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς: «Οἱ διὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 9 παρ. 3 τοῦ Ν. Δ. τῆς 19)25 Νοεμβρίου 1925 «περὶ ἀμίσθων δικαστικῶν κλητήρων» θεωρηθέντες αὐτοδικαίως πεπαυμένοι τῆς ὑπηρεσίας δικαστικοὶ κλητῆρες λογίζονται μηδέποτε παυθέντες, εἴτε ὑπέβαλον εἴτε μὴ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον δεύτερον τοῦ νόμου 4289 δήλωσιν, ἐὰν ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐκπληρώσωσι τὰς ἐν τῷ ρηθέντι ἄρθρῳ ἀναφερομένας διατυπώσεις, ὑποβάλλοντες συγχρόνως βεβαίωσιν τοῦ οἰκείου Εἰσαγγελέως μὲν τῶν Πρωτοδικῶν οἱ ἐν τῇ ἕδρᾳ Πρωτοδικείου κατοικοῦντες, τοῦ οἰκείου δὲ εἰρηνοδίκου οἱ κατοικοῦντες ἐν περιφερείᾳ Εἰρηνοδικείου ἐκτὸς τῆς ἕδρας Πρωτοδικείου, ὅτι ἤσκησαν συνεχῶς ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου 1925 καὶ ἐξακολουθοῦσιν ἀσκοῦντες τὰ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος ἔργα.

Περὶ τῆς κατὰ τὸ ρηθὲν διάστημα συνεχοῦς ἀσκήσεως τῶν ἔργων τοῦ κλητῆρος ὁ Εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ Εἰρηνοδίκης κρίνουσιν ἐκ τῶν προσαγομένων αὐτοῖς βιβλίων ἑκάστου κλητῆρος καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Ν. Δ. τῆς 19)25 Νοεμβρίου 1925 βιβλιαρίου ταυτότητος καὶ ἐκ παντὸς ἄλλου στοιχείου».

Συζητουμένου εἶτα τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως κλάσεών τινων τοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς», ὁ κ. ***Π. Εὐριπαῖος*** λέγει: Ὁ παραγωγικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίως τῆς ἰδιαιτέρας μου ἐπαρχίας Νάξου καὶ Πάρου εὐχαριστεῖ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν πρόνοιαν ἣν ἔλαβε διὰ τὴν παραγωγὴν τῶν γεωμήλων. Ἀπὸ τόσου χρόνου ἐπιδιώκομεν νὰ αὐξήσωμεν τὸν δασμὸν τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων γεωμήλων. Θὰ ἠυχόμην ἡ αὔξησις νὰ ἦτο μεγαυτέρα, ἀλλὰ ἀναγνωρίζω ὅτι ἡ Κυβέρνησις μετὰ πολλοῦ κόπου προέβη εἰς τοῦτο, διὰ νὰ προστατεύσῃ τὴν ἐγχώριον παραγωγήν. Θὰ παρακάλουν τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐπεκτείνῃ τὰ προστατευτικὰ μέτρα της εἰς ὅ,τι ἐζήτησαν οἱ παραγωγοί, σύμφωνα ἄλλως τε πρὸς τὴν γεωργικὴν πολιτικὴν ἣν ἀκολουθεῖ.

Ἀναγινώσκεται εἶτα τὸ ἀνωτέρω σχέδιον νόμου καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν. ἔχον οὕτω:

περὶ τροποποιήσεως κλάσεών τινων τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸ τῆς συζητήσεως).

Ἄρθρον 1.

Ὁ εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς δασμὸς τῶν εἰς τὰς ἑπομένας κλάσεις τοῦ δασμολογίου περιλαμβανομένων εἰδῶν ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

	Δασμὸς εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς Τὰ 100 χιλιόγραμμα Μέγιστος	Ἐλάχιστος
Κλάσις 7ὸ' ἀραβόσιτος κίτρινος	6	5
» 7ε' Σόργον (λιανοκαλάμβοκον) καὶ ἀραβόσιτος λευκὸς)	7.50	6
» 9λ' Γεώμηλα	5	3

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τροποποιηθῇ ὡς ἀκολούθως ἡ κλάσις 8α τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς.

Δασμὸς εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς	Μέγιστος	Ἐλάχιστος
Κλάσις 8α Ἄλευρα ἐκ σίτου τὰ 100 χιλιόγραμμα		
1) Ποιότητος Α' χιλιόγραμμα	10	6.60
2) Λοιπῶν ποιοτήτων μετὰ ἢ ἄνευ πιτύρων καὶ σιμιγδάλιον	10	8.82

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Διατάγματος τούτου ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἀλεύρων ποιότητος Α' τῆς κλάσεως 8αΙ τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου ἐπιτρέπεται μόνον διὰ τῶν ὁριζομένων ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Τελωνείων α' τάξεως. Τὰ δι' ἄλλων Τελωνείων εἰσαγόμενα ἄλευρα ἐκ σίτου ὑπάγονται εἰς τὴν κλάσιν 8α2 ἀδιακρίτως ποιότητος.

Τὸ διάταγμα τοῦτο δύναται νὰ καταργηθῇ δι' ἑτέρου ὁμοίως ἐκδιδομένου, ὁπότε ἐπανέρχεται ἐν ἰσχύϊ ἡ κλάσις 8α τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου ὡς αὕτη ἐφορμόζετο πρὸ τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου τροποποιήσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 3.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπιτρέπεται νὰ αὐξομειοῦται ὁ δασμὸς τῶν κλάσεων τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς 7α σίτος, 7β σμιγὸς καὶ 8α ἄλευρα ἐκ σίτου, ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει δύνανται νὰ ὁρισθῇ διὰ τὰ εἴδη ταῦτα δασμὸς μικρότερος τοῦ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὑφισταμένου διὰ τὸν σῖτον καὶ σμιγὸν καὶ τοῦ διὰ τοῦ αὐτοῦ νόμου καθοριζομένου διὰ τὰ ἄλευρα ἐκ σίτου.

Κατὰ τὰς τοιαύτας αὐξομειώσεις ὁ δασμὸς τῶν ἀλεύρων θὰ καθορίζεται εἰς τρόπον ὥστε νὰ παραμένῃ σταθερὰ ἡ μεταξὺ εἰσαγωγικῶν τελῶν ἐπὶ τῶν ἀλεύρων καὶ τοῦ σίτου διαφορά, ἢ διὰ τοῦ παρόντος νόμου δημιουργουμένη, λαμβανομένου ὅμως ὑπ' ὄψει ὅτι τὰ ἐπὶ τοῦ σίτου εἰσαγωγικὰ τέλη ἐπιπίπτουσι μόνον ἐπὶ τοῦ περιεχομένου ἐν αὐτῷ ἀλεύρου, τῆς περιεκτικότητος τοῦ σίτου εἰς ἄλευρον διὰ τὸν τοιοῦτον προσδιορισμὸν ὁριζομένης εἰς 75 ο)ο.

Καταργεῖται πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τοῦ νομοσχεδίου εἰς τὴν Βουλήν.

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2112 «περὶ ὑποχρεωτικῆς καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων».

(Ὡς διωρθώθη κατὰ τὴν α' συζήτησιν), ἔχον οὕτω:

Ἄρθρον 1.

(Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 2112 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :)

Ἀπόλυσις ἰδιωτικοῦ ὑπαλλήλου, ὅστις προσελήφθη ἐπὶ χρόνῳ μὴ ὡρισμένῳ, ἐφ' ὅσον οὗτος διήρκεσεν ὑπὲρ τοὺς δύο μῆνας, δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν ἄνευ προηγουμένης ἐγγράφου καταγγελίας τῆς ὑπαλληλικῆς συμβάσεως, ἥτις δέον νὰ γίνῃ κατὰ τοὺς κάτωθι ὅρους :

α') Δι' ὑπαλλήλους ὑπηρετήσαντας μέχρις ἑνὸς ἔτους, τριάκοντα ἡμέρας πρὸ τῆς ἀπολύσεως.

β') Δι' ὑπαλλήλους ὑπηρετήσαντας πλέον τοῦ ἔτους ἀλλ' οὐχὶ καὶ πλέον τῶν δύο ἐτῶν, ἑξήκοντα ἡμέρας πρὸ τῆς ἀπολύσεως.

γ') Δι' ὑπαλλήλους συμπληρώσαντας τετραετῆ ὑπηρεσίαν, τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς ἀπολύσεως.

δ') Δι' ὑπαλλήλους συμπληρώσαντας ἑξαετῆ ὑπηρεσίαν, τέσσαρας μῆνας πρὸ τῆς ἀπολύσεως.

ε') Δι' ὑπαλλήλους συμπληρώσαντας ὀκταετῆ ὑπηρεσίαν, πέντε μῆνας πρὸ τῆς ἀπολύσεως.

στ') Δι' ὑπαλλήλους συμπληρώσαντας δεκαετῆ ὑπηρεσίαν, ἓξ μῆνας πρὸ τῆς ἀπολύσεως.

ζ') Διὰ πᾶν ἔτος ὑπηρεσίας ὑπὲρ τὴν δεκαετίαν προστίθενται εἰς τὰ ἄνω χρονικὰ ὅρια τριάκοντα ἡμέραι μέχρι τὸ πολὺ δύο ἐτῶν.

Ἄρθρον 2.

(Εἰς τὸ ἄρθρον 3 § 1 μετὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον προστίθεται τὸ ἑπόμενον ἐδάφιον).

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 προειδοποίησις δὲν ἀπαλλάσσει τὸν ἐργοδότην τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ὑπαλλήλου διὰ τοῦ τετάρτου τῆς ἀποζημιώσεως, ἣν ἔδει νὰ καταβάλῃ ὁ ἐργοδότης κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον, ἐκτὸς ἂν ἐκ συμβάσεως ἢ ἐθίμου ὀφείληται μεγαλυτέρα τυχὸν ἀποζημίωσις.

Ἄρθρον 3.

(Εἰς τὸ ἄρθρον 5 παράγραφος 3. μετὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον παρατίθεται δεύτερον τοιοῦτον, ἔχον ὡς ἕπεται :)

Ὡς βραχείας διαρκείας ἀσθένεια ἑρμηνεύεται ἡ διαρκοῦσα ἕνα μῆνα δι' ὑπαλλήλους ὑπηρετοῦντας μέχρι τεσσάρων ἐτῶν, τρεῖς μῆνας δι' ὑπαλλήλους ὑπηρετοῦντας πλέον τῶν τεσσάρων ἐτῶν, ὄχι ὅμως καὶ πλέον τῶν δέκα ἐτῶν, τέσσαρας μῆνας δι' ὑπαλλήλους ὑπηρετοῦντας πλέον τῶν δέκα ἐτῶν, ὄχι ὅμως καὶ πλέον τῶν πέντε ἐτῶν, καὶ ἓξ μῆνας διὰ τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐπὶ χρόνον ἀνώτερον τῶν δέκα πέντε ἐτῶν.

Ἄρθρον 4.

(Εἰς τὸ ἄρθρον 6 παράγραφος 2 μετὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον προστίθεται δεύτερον ἔχον ὡς ἑξῆς :)

Ὑπάλληλος ἀπολυόμενος ἕνεκα δικαιοπῆς τῆς ἐργασίας λόγῳ πυρκαϊᾶς ἢ ἄλλου περιστατικοῦ ἀνωτέρας βίας, καθ' ὧν τυγχάνει ἠσφαλισμένος ὁ ἐργοδότης, δικαιοῦται εἰς τὰ 2)3 τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἐδάφιον πρῶτον ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 5.

(Εἰς τὸ ἄρθρον 7 μετὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον γίνεται ἡ ἑπομένη προσθήκη).

Ὡς μία τοιαύτη θεωρεῖται ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ μετάθεσις τοῦ ὑπαλλήλου εἰς γραφεῖον λειτουργοῦν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐφ' ὅσον δὲν ἀποδέχεται τὴν μετάθεσιν ὁ μετατιθέμενος ὑπάλληλος.

Ἄρθρον 6.

(Ἡ ἔννοια τοῦ ἄρθρου 9 εἶναι ἡ ἑξῆς:)

Δὲν ὑπάγονται ὡσαύτως εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπάλληλοι νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἢ καὶ ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐφ' ὅσον ἔχει ληφθῇ διὰ τὰς ἐν λόγῳ περιπτώσεις εἰδικὴ μέριμνα διὰ κανονισμῶν παρεχόντων τοὐλάχιστον ἴσην προστασίαν πρὸς τὴν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 7.

(Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 2112 τροποποιεῖται ὡς ἕπεται :)

Ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου θεωρεῖται ὁ συγκεντρῶν τὰ γνωρίσματα τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 1234, εἰς ὃ προστίθεται τελευταῖον ἐδάφιον ἔχον ὡς ἑξῆς :

Ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ ὑπαλλήλου ὡς ἡμερομισθίου εἶναι ἄνευ ἀποτελέσματος, ἂν ἐγένετο πρὸς περιγραφὴν τοῦ νόμου ἢ δὲν ἀνταποκρίνηται πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Μεθ' ὃ διακοπτομένης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας, ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν

τῶν ἐπερωτήσεων.

Ὁ κ. ***Γ. Στράτος*** ἀναπτύσσων ἐπερώτησίν του πρὸς τὸν κ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργόν, διατί δὲν κατέθεσεν εἰσέτι τὰ φύλλα ποιότητος τοῦ πλοιάρχου τοῦ Π. Ν. Γεωργίου Νικοτσάρα καὶ πάσας τὰς ἐκθέσεις τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν ἱκανότητα καὶ ἐν γένει διαγωγὴν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰ ὅμοια ἔγγραφα περὶ τῶν μηχανικῶν ἀξιωματικῶν Θ. Φυτάλη, Α. Μάζη, Γ. Παπατσώρη, Μ. Καραγεώργη, Ι. Παπαγγελῆ, Ε. Ζολώτα καὶ Ε. Στοφόρου λέγει ὅτι εἰς τὴν αἴτησίν του ταύτην πρόεβη διὰ νὰ προλάβῃ αὐθαιρέτους ἐνεργείας τοῦ ἀνωτάτου ναυτικοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, κλονιζούσας τὴν ἐν τῷ Ναυτικῷ πειθαρχίαν. Ἂν διήλθομεν, τονίζει, μίαν μακροχρόνιον ἀνώμαλον περίστασιν, εἶναι καιρὸς νὰ ἀποκατασταθῇ

πλέον μία τάξις πραγμάτων ἐπιτρέπουσα τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς πολιτικῆς μηχανῆς.

Τὸ Α.Ν.Δ.Σ.— λέγει ἐν συνεχείᾳ— συνελθὸν εἰς τακτικὴν συνεδρίασιν ἔκρινεν στασίμους ὡρισμένους ἀξιωματικούς, διὰ νὰ νομιμοποιηθῇ δὲ ἡ προφανῶς παράνομος αὐτὴ ἐνέργειά του περιελήφθη εἰς τὸ νομοσχέδιον περὶ συγκροτήσεως τῶν στελεχῶν τοῦ Π. Ν. διάταξις σχετικὴ μὲ ἀναδρομικὴν ἰσχύν. Εὐτυχῶς τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἡ διάταξις αὕτη ἀπηλείφθη. Τὸ Α.Ν.Δ.Σ. ὅμως συνελθὸν κατ' Ἀπρίλιον τοῦ παρελθόντος ἔτους ἔκρινε καὶ διὰ δευτέραν φορὰν τοὺς ἀξιωματικοὺς τούτους στασίμους καὶ συνεπῶς κατὰ νόμον ἀπολυτέους. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ἀνακληθέντος τοῦ σχετικοῦ διατάγματος, ἐζήτησαν νὰ παραπεμφθοῦν ἐνώπιον εἰδικοῦ συμβουλίου, ὅπερ ἀπεφάνθη παηγυρικῶς ὑπὲρ αὐτῶν. Ἐπεξεργαζομένη ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ τὸ ἀνωτέρω νομοσχέδιον προέτεινε, παρὰ τὴν ἀντίθετον γνώμην τοῦ τότε Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν καὶ νῦν Ἀρχηγοῦ τοῦ Στόλου κ. Δεμέστιχα, ὅπως θεσπισθῇ ὅτι αἱ κρίσεις περὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ δέον νὰ στηρίζωνται ἐπὶ τῶν φύλλων ποιότητος, συγχρόνως δὲ προέτεινε τὴν διαγραφὴν διατάξεως ἐν τῷ αὐτῷ νομοσχεδίῳ καθ' ἣν τὸ Α.Ν.Δ.Σ. ἀποφαίνεται ἄνευ οὐδενὸς ἀπολύτως περιορισμοῦ. Σημειωτέον ὅτι τὰ φύλλα ποιότητος ὡς καὶ αἱ ἐκθέσεις δέον νὰ γνωστοποιῶνται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ἐφ' ὅσον περιέχουσι δυσμενεῖς κατ' αὐτῶν κρίσεις.

Εἰς τὸν ἀξιότιμον Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν εἰσηγήθημεν τὸν περιορισμὸν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Α.Ν.Δ.Σ. Οὗτος ὅμως, ἐπηρεασμένος προφανῶς ἐκ τῶν ἐν τῷ στρατῷ κρατούντων, δὲν ἠθέλησε νὰ εἰσακούσῃ τὴν εἰσήγησιν ταύτην. Καὶ οὕτω συνεχίσθη ἡ τακτικὴ τῶν αὐθαιρεσιῶν ἡ ὁποία διακρίνει ὅλας σχεδὸν τὰς πράξεις τοῦ ἐν λόγῳ συμβουλίου. Οὕτω κατὰ τὴν νέαν αὐτοῦ σύνοδον ἔκρινε στασίμους ἀξιωματικούς, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχον οὐδεμίαν δυσμενῆ κατ' αὐτῶν ἔκθεσιν, ὡς τὸν πλοίαρχον Νικοτσάραν, διακεκριμένον ἀξιωματικὸν τοῦ Π. Ν. ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ὁ ναύαρχος Ταΐρλ εἶχεν ἐπανειλημμένως ἐκφρασθῇ εὐνοϊκῶς. Καὶ ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος ἀπεμακρύνθη ἐκ τῆς ἐπὶ τοῦ «Κιλκὶς» ὑπηρεσίας του καὶ ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, διαπελῶν ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ τοῦ φύλλου ποιότητος αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον, ἐὰν τυχὸν περιεῖχε δυσμενεῖς κρίσεις, ἔδει κατὰ νόμον νὰ εἶχε κοινοποιηθῇ αὐτῷ. Νομίζω ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει καθῆκον νὰ ἀναψηλαφίσῃ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου καὶ ἰδίως τῆς συνόδου τῆς 5 Δεκεμβρίου, νὰ συστήσῃ δὲ εἰς τοὺς ἀποτελοῦντας αὐτὸ ὅπως πολιτεύωνται ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ νόμου καὶ τῶν θεσμῶν. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον αὐτό. Καὶ ἕτερος ἀξιωματικός, εἰδικευμένος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑποβρυχίων, ἀπεμακρύνθη τῆς διοικήσεως τοῦ ὑποβρυχίου «Παπανικολῆς» διότι ἀπεδόθη εἰς αὐτὸν ἡ εὐθύνη τῆς ἐλαφρᾶς βλάβης τὴν ὁποίαν ὑπέστη τὸ καταδυόμενον τοῦτο, ἐνῷ ἡ ἔκθεσις τοῦ διοικητοῦ τῆς ἐν Τουλῶνι σχολῆς τῶν ὑποβρυχίων ἐξηγεῖ σαφῶς τοὺς λόγους εἰς οὓς ὠφείλετο ἡ βλάβη αὐτη.

Καὶ ἕτερον ἀκόμη, χαρακτηριστικὸν τῆς πολιτείας τοῦ Α.Ν.Δ.Σ. Περὶ τοὺς 12 ἀξιωματικοὶ μηχανικοὶ ζητήσαντες ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν νὰ περιληφθοῦν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ ἐθελουσίας ἐξόδου τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ν. ἔλαβον τὴν ἀπάντησιν ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ εἶναι διατεθειμένον τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν νὰ στερηθῇ τῶν πολυτίμων ὑπηρεσιῶν τῶν ἀξιωματικῶν τούτων. Καὶ ὅμως μετὰ 10 ἡμέρας οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι ἐκρίνοντο ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ὡς στάσιμοι.

Συζητουμένου τοῦ ναυτικοῦ προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως διετύπωσα, κ. βουλευταί, ὡρισμένας διαφωνίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν πολιτείαν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν. Αἱ διαφωνίαι αὗται, κατόπιν τῶν λεχθέντων σήμερον, κατέστησαν εἰς τὴν Βουλὴν ἔκδηλοι. Συνίστανται δηλαδὴ εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἀξιότιμος κ. Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν περιέβαλε τὸ Α.Ν.Δ.Σ. μὲ ἐξουσίαν ὑπερβολικήν, τῆς ὁποίας τοῦτο ἐποιήσατο πολὺ κακὴν χρῆσιν.

Λαμβάνει εἶτα τὸν λόγον ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός.

Δ. Μπότσαρης (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Βάλτου διέστειλε τὴν κατὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν πολεμικήν του εἰς δύο περιόδους. Ἡ πρώτη ἀφορᾷ εἰς τὸν χρόνον καθ' ὃν δὲν εἶχον τὴν τιμὴν νὰ διευθύνω τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν καὶ ἡ δευτέρα εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἐμοῦ ἀναλήψεως τοῦ Ὑπουργείου τούτου καὶ ἐντεῦθεν. Πρέπει νὰ κατανοηθῇ κ. βουλευταὶ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, καίτοι ὀργανισμὸς εὐρύτατος, εἶναι οὐχ' ἧττον εὐχείριστον, ἐνῷ ἀντιθέτως τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, παρὰ τὴν περιωρισμένην ἔκτασιν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ, δὲν δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι εἶναι εὐδιοίκητον, διότι ἡ φύσις τοῦ ὅπλου, αἱ εἰδικαὶ συνθῆκαι ἐκπαιδεύσεως, καὶ πλεῖστα ὅσα ἄλλα ζητήματα καθιστοῦν αὐτὸ ὀργανισμὸν μὴ δυνάμενον ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν νὰ συγκριθῇ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ ἐπερώτησις ἠτιᾶτο ἐμοῦ διότι ἠρνήθην νὰ καταθέσω φύλλα ποιότητος ὡρισμένων ἀξιωματικῶν. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ παράσχω τὴν κατηγορηματικὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἡ μὴ κατάθεσις αὐτῶν δὲν ὠφείλετο εἰς τὸ ὅτι τὰ ἐγγραφα ταῦτα δὲν περιέχουν δυσμενεῖς κρίσεις κατὰ τῶν ἐν λόγῳ ἀξιωματικῶν. Ἡ ἄρνησίς μου νὰ καταθέσω αὐτὰ ὠφείλετο εἰς τὴν ἀντίληψιν ὅτι δὲν θὰ ἀπετέλει εὐχάριστον προηγούμενον ἡ εἰς τὴν Βουλὴν κατάθεσις ἐγγράφων ἐμπιστευτικοῦ περιεχομένου καὶ μάλιστα προσωπικῆς φύσεως.

Ὄντως, ὡρισμέναι ἀποφάσεις τοῦ Α.Ν.Δ.Σ. δὲν εὑρίσκονται εἰς ἁρμονίαν πρὸς τὰ φύλα ποιότητος καὶ πρὸς τὰ ἄλλα στοιχεῖα περὶ τῶν κριθέντων ἀξιωματικῶν. Οὐχ ἧττον ὅμως τὸ Α.Ν.Δ.Σ., κρίναν ὡς ἔκρινεν ἀπεμακρύνθη μὲν τῶν φύλλων ποιότητος, ἐδικαιοῦτο ὅμως νόμῳ πρὸς τοῦτο. Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἡ περίοδος τῶν ἀνωμαλιῶν ἐπέδρασε περισσότερον εἰς τὸ ναυτικὸν παρὰ εἰς τὸν στρατόν. Καὶ κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν ἐδημιουργήθησαν μεταξὺ ἐνίων ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ἀξιωματικῶν δεσμοὶ ὑπερβαίνοντες τὰ ὅρια τῆς ὑπηρεσιακῆς σχέσεως. Ὡς ἐκ τούτου τὰ φύλλα ποιότητος κατωτέρων τινῶν ἀξιωματικῶν δὲν ἀπεικόνιζον τὴν ἀλήθειαν, αἱ δὲ ἐν αὐτοῖς κρίσεις τῶν ἀνωτέρων των δὲν ἦσαν ὅλως ἀνεπηρέαστοι. Δὲν ἦτο ἐπομένως δυνατὸν ἡ περὶ τῶν ἀξιωματικῶν τούτων κρίσις τοῦ Α.Ν.Δ.Σ. νὰ παρακολουθήσῃ τὸ περιεχόμενον τοῦ φύλλου ποιότητος ἑκάστου, ἀλλ' ἔδει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει της καὶ τὴν ἐν γένει ἀτμοσφαῖραν τὴν ὁποίαν ὁ κρινόμενος ἀξιωματικὸς εἶχε δημιουργήσῃ περὶ ἑαυτόν. Οὐχ ἧττον ὅμως ἐπανειλημμένως συνέβη νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν τοῦ Α.Ν.Δ.Σ. ἐπὶ τοῦ ρυθμοῦ τὸν ὁποῖον ἔδει τοῦτο νὰ ἀκολουθήσῃ κατὰ τὴν κρίσιν περὶ τῆς τύχης τῶν ἀξιωματικῶν.

Τὸ Α.Ν.Δ.Σ. εἶναι θεσμὸς νεαρός. Καὶ ὡς τοιοῦτον παρακολουθῶ αὐτὸν εἰς τὰ πρῶτα του βήματα, διὰ νὰ ἀντιληφθῶ ἂν πρέπει νὰ περιορισθοῦν τὰ δικαιώματά του ἢ καὶ νὰ καταργηθῇ ἀκόμη τοῦτο ὡς θεσμός. Δὲν ἀποκρύπτω ὅμως ὅτι ἡ ἐντύπωσίς μου εἶναι ὅτι ὁ θεσμὸς αὐτὸς θὰ ἀνταποκριθῇ πρὸς τὰς ἐλπίδας, αἱ ὁποῖαι ἐστηρίχθησαν ἐπ' αὐτοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς συγκεκριμένας αἰτιάσεις περὶ ὡρισμένων ἀξιωματικῶν ὀφείλω νὰ τονίσω ὅτι δὲν ἔλειψε ἀπὸ τοὺς κριθέντας καὶ ἡ μειονεκτικὴ πλευρά. Δὲν ἀρκεῖ ἡ γραπτὴ κρίσις. Λαμβάνεται, ὡς προεῖπον, ὑπ' ὄψει καὶ ἡ ἐν γένει ἐντύπωσις τὴν ὁποίαν ἕκαστος ἀξιωματικὸς δημιουργεῖ περὶ τοῦ ἀτόμου του. Ὡς πρὸς τοὺς μηχανικοὺς θὰ γνωρίζῃ ὁ ἀξιότιμος ἐπερωτῶν ὅτι ἔσπευσα διὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ μου νὰ συστήσω εἰς αὐτοὺς ὅπως ὑποβάλλουν αἰτήσεις περὶ ἐθελουσίας ἐξόδου ἵνα μὴ ὑποστοῦν τὴν ὑπὸ

τοῦ νόμου καθοριζομένην κρίσιν. Οὗτοι δὲν ἐκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Α.Δ.Ν.Σ. ἀλλ' ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τοῦ νόμου περὶ ἐθελουσίας ἐξόδου.

Γ. Στράτος. Εἶναι ἄλλο συμβούλιον κ. Ὑπουργέ;

Δ. Μπότσαρης (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Λὲν ἐνθυμοῦμαι χρονολογίαν, ἀλλὰ ἐνθυμοῦμαι πολὺ καλῶς τὴν σειρὰν τῶν γεγονότων. Τὸ Α.Ν.Δ.Σ. ἔκρινεν ὡς στασίμους τοὺς περὶ ὧν ἐνόμιζεν ὅτι ἔπρεπε οὕτω νὰ κριθοῦν. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶχε περιέλθει ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένη προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων περὶ ἐθελουσίας ἐξόδου, ἔσπευσα ἐπαναλαμβάνω νὰ εἰδοποιήσω διὰ τοῦ προσωπάρχου τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅπως ὑποβάλλουν αἰτήσεις περὶ ἐθελουσίας ἐξόδου.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, κύριοι, ὀφείλω νὰ διαβεβαιώσω τὴν Βουλὴν ὅτι ἔχω στερὰν τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀποβλέψω πρὸς τὴν καλὴν ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων τοῦ Ναυτικοῦ, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐκρίζωσιν τῶν κακῶν ἕξεων τοῦ παρελθόντος.

Μεθ' ὃ ἡ συζήτησις κηρύσσεται περαιωμένη.

Ὁ κ. ***Α. Μάρκου***. ἐπερωτᾷ τοὺς κ. κ. Ὑφυπουργοὺς τῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας διὰ τίνα λόγον ἀφ' ἑνὸς μὲν ἔλαβον τὰ προσήκοντα μέτρα καὶ δὲν συνέστησαν ἁρμοδίως τὴν συμπλήρωσιν τῆς θέσεως τοῦ διευθυντοῦ τῆς Γυναικολογικῆς κλινικῆς τοῦ Θεραπευτηρίου «Εὐαγγελισμός», ἐφόσον ἡ παρὰ τῷ διοικητικῷ Συμβουλίῳ τοῦ ἱδρύματος διορισθεὶς ὡς τοιοῦτος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, κωλυόμενος ἔκ τε τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 2095 περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐκ ταύτης μετὰ τοῦ Πανεπιστημίου συμβάσεως οὕτω δὲ ἀργεῖ, ἐλλείψει διευθυντοῦ, μία τῶν σπουδαιοτέρων κλινικῶν τοῦ ἱδρύματος «Εὐαγγελισμός», ἀφ' ἑτέρου δὲ τίνα μέτρα πρόκειται νὰ ληφθοῦν κατὰ τοῦ ὡς εἴρηται καθηγητοῦ, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου ὑπαιτίου διὰ τὴν κατάφωρον παραβίασιν τοῦ νόμου 2005 καὶ τῆς μετὰ τοῦ Πανεπιστημίου συμβάσεως τοῦ καθηγητοῦ Λογοθετοπούλου.

Ἀναπτύσσων τὴν ἐπερώτησιν λέγει ὅτι ὁ ἐν λόγῳ καθηγητής, ἐκλεγεὶς ὡς διευθυντὴς τῆς Γυναικολογικῆς κλινικῆς τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ», ὅτε τῷ ἀντετάχθη ὅτι κωλύεται νὰ ἀναλάβῃ ὑπηρεσίαν ἐκ συμβατικῆς μετὰ τοῦ Πανεπιστημίου ὑποχρεώσεως, ὑπεσχέθη νὰ διευθετήσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του ταύτας.

Ἐξιστορῶν ἐν συνεχείᾳ τὴν δημιουργίαν τῶν ἐν λόγῳ ὑποχρεώσεων λέγει ὅτι ὁ καθηγητὴς Λογοθετόπουλος ὑπεσχέθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1191 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Σεργοπούλου, ὅπως ἔναντι τῆς ὑποχρεώσεως τὴν ὁποίαν ἀνέλαβε τὸ Πανεπιστήμιον νὰ ἱδρύσῃ ἐν τῷ Ἀρεταιείῳ νοσοκομείῳ γυναικολογικὴν κλινικήν, ἄξιαν ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου, μὴ ἔχῃ ἰδίαν κλινικήν, οὐδὲ ἐγγίζηται εἰς ἄλλην μὴ Πανεπιστημιακὴν τοιαύτην.

Χ. Τσοζόγλου. Ἐργάζεται καὶ εἰς κλινικὴν τῆς Θ)νίκης.

Μ. Μάρκου. Τόσον τὸ χειρότερον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ κ. Λογοθετόπουλος δὲν δικαιοῦται νὰ ἀποδεχθῇ τὸν διορισμόν του ὡς διευθυντοῦ τῆς Γυναικολογικῆς κλινικῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Ἀνέμεμέ τις λοιπὸν νὰ ἐπέμβῃ ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία τοῦ Πανεπιστημίου καὶ νὰ ἐπιτιμήσῃ τὸν καθηγητὴν αὐτόν. Ἀντιθέτως, ἡ Σύγκλητος, παρὰ τὴν ρητὴν γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ αὐτῆς συμβούλου καὶ προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, προσεπάθησε νὰ μετριάσῃ τὴν ἔκτασιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ καθηγητοῦ Λογοθετοπούλου ἐκ λόγων συναδελφικῆς φιλοφροσύνης ἴσως, καὶ ἐπεδίωξε νὰ ἐπιτύχῃ ὅπως τὸ ἐν λόγῳ παράρτημα τοῦ Ἀρεταιείου μετατραπῇ ἀπὸ γυναικολογικὴ κλινικὴ εἰς καρκινολογικὸν ἰνστιτοῦτον, μετέχοντος εἰς τὴν δαπάνην καὶ τοῦ Κράτους. Ἐπειδὴ ὅμως οὕτω θὰ παρεβιάζετο ἡ διαθήκη τοῦ Ἀρεταίου, εὑρέθη ὡς λύσις ἡ ἵδρυσις καρκινολογικοῦ κέντρου, πρὸς θεραπείαν τῶν γυναικῶν τῶν πασχουσῶν ἐκ καρκίνου κατὰ τὰ εἰδικὰ αὐτῶν ὄργανα. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἡ τοιαύτη κλινικὴ θὰ εἶναι πανεπιστημιακὴ καὶ ἐπομένως ὁ κ. Λογοθετόπουλος δὲν δύναται νὰ ἀπαλλαγῇ τῶν ὑποχρεώσεών του.

Εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ἰσχυρισμῶν του ὁ ἀγορεύων ἀναγινώσκει σχετικὴν γνωμοδότησιν τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, νομικοῦ αὐτοῦ Συμβούλου καὶ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, κ. Παπούλια, ἀποφαινομένου ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπαλλαγῇ ὁ καθηγητὴς Λογοθετόπουλος τῶν ἐκ τῆς μετὰ τοῦ Πανεπιστημίου συμβάσεως ὑποχρεώσεων αὐτοῦ. Ἔδει, ἐπομένως, ὅπως ἡ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου ἀσκήσῃ πειθαρχικὴν ἐξουσίαν κατὰ τοῦ ἐν λόγῳ καθηγητοῦ.

Ἐφ' ὅσον, συνεχίζει, ἡ Σύγκλητος παρέλειψε τοῦτο, ἔχει τὴν γνώμην ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἔπρεπε νὰ λάβῃ τὰ προσήκοντα μέτρα καὶ ἔχει ὑποχρέωσιν ὁ κ. Ὑπουργὸς νὰ διατάξῃ τὴν Σύγκλητον νὰ κινήσῃ πειθαρχικὴν δίωξιν κατὰ τοῦ περὶ οὗ πρόκειται καθηγητοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Προνοίας οὗτος ἐκ τοῦ Καταστατικοῦ δὲν ὑπόκειται εἰς ἔλεγχον.

Ὁ κ. ***Γ. Ἀφεντούλης,*** ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ποὺ ἔκαμεν ὁ προλαλήσας, τονίζει ὅτι ἡ ἀνακίνησις τοῦ ζητήματος θὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ διορθωθῇ ἡ γεννηθεῖσα ἀνωμαλία.

Ὁ κ. ***Μ. Μαντᾶς*** λέγει ὅτι μετεκλήθη ἐκ Βιέννης ὁ ἄριστος καθηγητὴς κ. Μπούκουρας ὅστις ἦλθε καὶ ἐξήτασε τὰ πράγματα, ὅταν δὲ ἠρώτησε τίνας κλίνας θὰ τοῦ διαθέσουν τοῦ ἐδηλώθη ὅτι θὰ τοῦ δώσουν 20 ἢ 16 κλίνας. Τοῦτο ἐθεώρησε μὴ συμφέρον, διότι τὸ τμῆμα τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς ἔχει 60. Ἡ γυναικολογικὴ κλινικὴ ἐν Ἀθήναις πρέπει νὰ ἔχῃ 120—150 κλίνας ἐνῷ τὸ διευθυνόμενον παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τμῆμα δὲν χρειάζεται τὸν ἀριθμὸν ὃν ἔχει. Ὁ κ. Μπούκουρας ἠναγκάσθη νὰ ἀναχωρήσῃ. Τὸ Πανεπιστήμιον ἐξέλεξεν ὡς καταλληλον τοιοῦτον τὸν καθηγητὴν κ. Λογοθετόπουλον, οὗτινος ἡ ἀξία εἶναι παγκοίνως γνωστή. Τοῦτο ἐκίνησε τὴν μῆνιν ἄλλων καὶ ἤγειραν πόλεμον καὶ θόρυβον κατ' αὐτοῦ καὶ κατὰ τοῦ Πανεπιστημίου. Ὡς αἰτίασις ἀνευρέθη ὅτι ὁ καθηγητὴς εὑρίσκεται εἰς σύμβασιν μὲ τὸ Πανεπιστήμιον διὰ τὸ Ἀρεταίειον. Εἶχε δηλώσει ὁ καθηγητὴς σχετικῶς μὲ τοῦτο, ὅτι ἀναλαμβάνει νὰ ἀποζημιώσῃ ἐξ ἰδίων τὸ Πανεπιστήμιον ἂν δὲν ἐπήρκουν τὰ ἔσοδα τοῦ ἐγερθέντος παραρτήματος.

Α. Μάρκου. Διατὶ θέλει νὰ φύγῃ;

Μ. Μαντᾶς. Διὰ νὰ δώσῃ καὶ ἄλλου τάξιν, ἀλλ' ὅταν ἐγένετο ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Λογοθετοπούλου καὶ ἠγέρθη τὸ ζήτημα τῆς ἀνωτέρω συμβάσεως ἡ Σύγκλητος συνῆλθε καὶ ἀπήλλαξε τὸν καθηγητὴν πάσης ὑποχρεώσεως. ὡς εἶχε δικαίωμα, ὅπερ δὲν δύναται νὰ ἀμισβητήσῃ οὐδείς. Τὸ περίπτερον τοῦ Ἀρεταιείου ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ ἀντικαρκινολογικὸν Ἰνστιτοῦτον, καὶ ἔμεινεν ἐλεύθερος ὁ κ. Λογοθετόπουλος, ὅστις ἐπιπροσθέτως ἐδήλωσεν ὑπ' εὐθύνην τῆς περιουσίας του ἀνάληψιν ἀποζημιώσεως διὰ πᾶσαν τυχὸν ζημίαν τοῦ Πανεπιστημίου. Εἶναι δὲ εὐτύχημα ὅτι συνεστήθη ἀντικαρκινολογικὸν Ἰνστιτοῦτον, διότι δὲν ὑπάρχει τοιοῦτον ἐν Ἑλλάδι. Κατόπιν, συνεχίζει, τοῦ θορύβου ὅστις ἔγινε, ὁ κ. Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς ὑπέβαλε νομοσχέδιον διὰ τὸ ζήτημα τῆς τοποθετήσεως τοῦ κ. Λογοθετοπούλου εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν, ὅπερ ὅμως ἐπείσθη κατόπιν καὶ ἀπέσυρε. Συνεχίζων παρακαλεῖ ὅπως ὁ κ. Ὑπουργὸς μὴ πρυβῇ εἰς οὐδὲν μέτρον κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἱδρυμάτων τούτων καὶ τοῦ κ. Καθηγητοῦ, διότι διὰ τῆς ἐπεμβάσεως ταύτης θὰ εἰσχωρήσῃ ἡ πολιτική, ἤτις ὅπου εἰσέδυσε δὲν ἄφισε νὰ προοδεύσῃ κανὲν ἵδρυμα. Ὁ Εὐαγγελισμὸς ἐφ' ὅσον δὲν ἐπενέβαινεν πολιτικὴ προώδευε καὶ ἦτο τὸ πρῶτον Νοσοκομεῖον ἐν τῇ ἡ Ἀνατολῇ. Ἡ ἐπερώτησις, τοῦ ἐπερωτήσαντος κ. βουλευτοῦ οὐδεμίαν θέσιν εἶχε καὶ παρέλκει κάθε ἄλλη συζήτησις.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Νομίζω, λέγει, ἀδιστάκτως ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ ὄχι μόνον

τὸ κύριον θέμα τῆς ἐπερωτήσεώς ἀλλὰ καὶ τὸ γεγονὸς ὅπερ προέκυψε ἐκ τῆς συζητήσεως, ὅτι δηλ. ἡ σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου διέθεσε 1 καὶ ἡμισυ ἑκατομμύριον διὰ νὰ ἱδρύσῃ μίαν ἰδιωτικὴν κλινικήν, διότι περὶ ἰδιωτικῆς κλινικῆς ἐπρόκειτο ἐφόσον θὰ περιλαμβάνῃ ἀσθενεῖς α' καὶ β' τάξεως ἐφ' ὧν ὡς γνωστὸν δὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ διδασκαλία. Ἡ σύμβασις συνεπῶς εἶναι κάθε ἄλλο παρὰ εὐπρεπὴς καὶ δὲν δύναται νὰ καλυφθῇ τὸ Πανεπιστήμιον μὲ οἱανδήποτε δικαιολογίαν διότι ἡ διάθεσις ὤφειλε νὰ γίνῃ δι' ἐκπαιδευτικοὺς λόγους. Δεύτερον ζήτημα εἶναι ἂν ἠδύνατο ὁ κ. Λογοθετόπουλος νὰ καταλάβῃ θέσιν ἐν τῷ Εὐαγγελισμῷ. Ἀσφαλῶς ὄχι, διὰ δύο λόγους καὶ δυνάμει τῆς συμβάσεως καὶ διότι ὑπάρχει διάταξις ἐν τῷ Κανονισμῷ τοῦ Πανεπιστημίου καθ' ἣν καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου δὲν δύνανται νὰ ἀπασχοληθοῦν εἰς ἄλλας κλινικάς. Ἡ διάταξις αὕτη καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχεν ὤφειλε νὰτηρῆται. Νομίζω λοιπὸν ἀδιστάκτως ὅτι ὁ κ. Λογοθετόπουλος ἀποδεχθεὶς τὸν διορισμὸν παρέβη καὶ τὰς συμβατικὰς ὑποχρεώσεις του καὶ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου. Ἀλλὰ καὶ τὰς ἠθικὰς ὑποχρεώσεις αἵτινες ἐπήγαζον ἐκ τῆς θέσεώς του τὰς ὁποίας ὤφειλε νὰ τηρήσῃ παρέβη, διότι ὅλη ἡ σειρὰ τῶν συμβάσεων αὐτῶν εἶναι ὕποπτος. Ἀλλὰ καὶ ἄλλος λόγος ὑπάρχει, δὲν εἶναι ὀρθὸν ὅλα τὰ ἀξιώματα νὰ συγκεντρώνωνται εἰς ἕν πρόσωπον, ἐνῷ ὑπάρχουν καὶ τόσοι ἄλλοι ἐπιστήμονες. Τάσσομαι συνεπῶς ἐπιλέγει ἀναμφισβητήτως μὲ τὰς ἀπόψεις τοῦ κ. ἐπεσωτῶντος διὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος καὶ ἐπικρατήσῃ καὶ ἡ τάξις.

Α. Παπαθανάσης Ἐξ ὅσων, λέγει, ἤκουσα τὸ ζήτημα συνίσταται εἰς τὸ διατὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας δὲν ἐπεμβαίνει νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Σύγκλητον νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἐφαρμογὴν συμβατικῶν ὑποχρεώσεων.

Α. Μάρκου. Διατὶ δὲν ἐλέγχει τὸν κ. Λογοθετόπουλον παρανόμως καταλαβόντα θέσιν ἐν τῷ «Εὐαγγελισμῷ».

Α. Παπαθανάσης. Νομίζω ὅτι ἔργον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας δὲν εἶναι ἡ παρακολούθησις τῶν ἰδιωτικῶν συμβάσεων, ἐκτὸς ἐὰν γίνῃ κατηγορία ἐπὶ καταχρήσει. Ἐν προκειμένῳ ἐγένετο λόγος ὅτι συνήφθη συμβόλαιον, προτάσει καθηγητοῦ τιμῶντος τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην καὶ καταρτίσαντος νοσοκομεῖον εἰς ὃ ἱδρύθη τὸ παράρτημα ἄξιον τῆς ἀποστολῆς του καὶ ἐφόσον ἡ Σύγκλητος ἐθεώρησε ὅτι δὲν γίνεται ζήτημα εἰς τὸ Πανεπιστήμιον διὰ τῆς συμβάσεως δὲν βλέπομεν τίνα λόγον ἔχομεν ἡμεῖς ἐπεμβάσεων. Ὡς πρὸς τὰς ἠθικὰς ὑποχρεώσεις νομίζω ὅτι εἶναι ἄξιος συγχαρητηρίων ὁ κ. καθηγητὴς ἐπειδὴ κλείει τὴν ἰδικήν του κλινικὴν καὶ ἀνοίγει μίαν ἄλλην δημοσίαν. Μένει μόνον τὸ ζήτημα τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συμβάσεως. Ἀναμφισβητήτως ἂν ἐξετέθη εἰς ἀστικὰς εὐθύνας ὁ κ. καθηγητὴς οὐδεὶς δύναται νὰ τὰς καταργήσῃ. Ἡ Σύγκλητος θὰ τὸ ἐκτιμήσῃ αὐτό. Πέραν τούτου, ἐπιλέγει, δὲν βλέπω ποῖοι λόγοι δύνανται νὰ φέρουν ἐλεγχόμενον τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας.

Α. Μάρκου. Ἀσφαλῶς ὁ ἀξιότιμος προλαλήσας ἐὰν διετέλει ἐν γνώσει τῶν ἐγγράφων δὲν θὰ ὑπεστήριζεν ὅτι ὅλα τὰ λεχθέντα ἦσαν κῦμα ἀδικίας κατὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. Λογοθετοπούλου. Τὸ Πανεπιστήμιον ὄχι μόνον ἐδαπάνησε ἐνάμισυ ἑκατομμύριον, ἀλλὰ ἀνέλαβε καὶ τὴν συντήρησιν τοῦ Παραρτήματος, ὁ δὲ κ. καθηγητὴς θὰ ἐζήσκει τὸ ἰατρικόν του ἐπάγγελμα ἐπὶ ἰδιαιτέρᾳ ἀμοιβῇ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν πρόκειται περὶ πανεπιστημιακῆς κλινικῆς, διότι διὰ νὰ εἶναι τοιαύτη πρέπει ὁ καθηγητὴς νὰ παραλαμβάνῃ φοιτητὰς καὶ νὰ κάμνῃ μάθημα, ὅπερ εἶναι ἀδύνατον διότι πρόκειται περὶ θέσεων α' καὶ β' τάξεως. Εἰς τὸ Ἀρεταίειον ἐξ ἄλλου, προσθέτει, δὲν ὑπῆρχε ἀξιοθρήνητος κατάστασις καὶ ἂν ὑπῆρχε τοιαύτη θὰ ἐβάρυνε τὸν κ. Λογοθετόπουλον ὅστις ἦτο Διευθυντής.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** διακόπτων ἀναγινώσκει ἔκθεσιν περὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ περιπτέρου καθ' ἣν ηὐξήθησαν αἱ εἰσπράξεις.

Α. Μάρκου. Τὸ εἶπα καὶ ἐγὼ διακόπτων τὸν κ. Μαντᾶν καὶ ἐξέφρασα τὴν ἀπορίαν μου διατὶ θέλει νὰ φύγῃ ὁ κ. Λογοθετόπουλος. Ὁ κ. Μαντᾶς ἐλησμόνησεν ἐπὶ πλέον σαφῆ διάταξιν τοῦ Κανονισμοῦ δι' ἧς ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς καθηγητὰς τῶν κλινικῶν νὰ ἐργάζωνται εἰς ἄλλας μὴ πανιπιστημιακάς. Ἡ ὑποχρέωσις εἶναι σαφὴς καὶ ἀσχέτως πρὸς τὴν σύμβασιν καὶ ὁ καθηγητὴς ὁ δεχόμενος παραβαίνει ρητῶς τὸν κανονισμὸν καὶ ὀφείλει νὰ διωχθῇ πειθαρχικῶς. Εἶναι ἐπέμβασις τῆς Πολιτείας ἀντικανονικὴ ὅταν ἐπέμβῃ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας πρὸς ἐφαρμογὴν παραβιαζομένου νόμου; Ὁ κ. Μαντᾶς εἶπεν ὅτι ὁ κ. Μπούκουρας ἀπῆλθεν ἕνεκα τοῦ ὀλίγου ἀριθμοῦ τῶν κλινῶν, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀκριβές, διότι καθ' ἃς ἔχω πληροφορίας, ὁ κ. Μπούκουρας δὲν ἐδέχθη διότι τὸ ἵδρυμα δὲν τοῦ ἠγγυήθη ὅτι θὰ εἶχε σύνταξιν καὶ ὅτι θὰ ἀνεγνωρίζετο ὡς συντάξιμος ἡ ἐν Βιέννῃ ὑπηρεσία του καὶ ἐπανῆλθεν εἰς Βιέννην ὅπου διωρίσθη τακτικὸς καθηγητής.

Ὁ κ. ***Χ. Τερζόγλου*** παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας νὰ συστήσῃ εἰς τοὺς καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου νὰ μεταβαίνουν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην νὰ διδάσκουν καὶ ἐκεῖ.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Κύριοι Βουλευταί, καθ' ὅσον ἀφορᾷ γενικώτερον τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου γνωρίζει ἡ Βουλὴ ὅτι ἀπὸ μακροῦ συνεργαζόμεθα μὲ τὰς σχολὰς καὶ μὲ τὴν Σύγκλητον καὶ ἐλπίζομεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ καταλήξωμεν εἰς ὁμόφωνα συμπεράσματα ἅτινα θὰ βελτιώσουν τὴν σημερινὴν κατάστασιν καὶ θὰ ἀποκαταστήσουν τὴν ὀρθὴν ἀντίληψιν ὅτι τὸ Πανεπιστήμιον θὰ εἶναι χάριν τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν φοιτητῶν καὶ ὄχι χάριν τῶν καθηγητῶν. Ἐπίσης ὅσον ἀφορᾷ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Πανεπιστημίου παρέχω τὴν πληροφορίαν ὅτι κατελήξαμεν ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὴν ἀπόφασιν σχηματισμοῦ Ἐπιτροπῆς, ἥτις θὰ ἐξετάσῃ ποία καὶ πόση εἶναι ἡ περιουσία τοῦ Πανεπηστημίου καὶ πῶς καταλληλότερον θὰ ἐξυπηρετήσῃ αὐτό. Διότι εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ ὑπάρχει διαφωνία. Ἄλλοι ὑποστηρίζουν ὅτι πρόκειται περὶ περιουσίας τεραστίας καὶ ὅτι ἐπομένως τὸ Πανεπιστήμιον εἶναι αὐτάρκες καὶ ἄλλοι ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι ἡ περιουσία εἶναι ἀνεπαρκής. Ἐπιβάλλεται συνεπῶς νὰ γνωρίζῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν πραγματικὴν κατάστασιν διὰ νὰ κρίνῃ ἂν πρέπει καὶ κατὰ πόσον νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐπάρκειαν. Ὅσον ἀφορᾷ εἰδικῶς τὴν ἀναπτυχθεῖσαν ἐπερώτησιν, νομίζω ὅτι ἡ ἀνάγνωσις τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ κ. Παπούλια ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ νομικὸς σύμβουλος τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Πρόεδρος τῆς ἐφορείας τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» ἀποσαφηνίζει τὸ ζήτημα. Καὶ ἡ γνώμη ἡμῶν συμπίπτει πρὸς τὴν γνώμην αὐτήν. Θὰ σᾶς ἀναγνώσω τὴν γνωμοδότησιν ὁλόκληρον (ἀναγινώσκει). Κατόπιν αὐτῶν κ. Βουλευταί, εἶναι σαφὲς ὅτι ἐφ' ὅσον ὁ κ. Λογοθετόπουλος διευθύνει τὸ τμῆμα τοῦ Ἀρεταιείου καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο ὑφίσταται δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ διεύθυνσιντμήματοςεἰςτὸν«Εὐαγγελισμόν». Καὶ ἐκφράζω τὴν ἀπορίαν μου πῶς ὁ κ. Παπούλιας ὡςπρόεδρος τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» ἀνέθεσεν εἰς τὸν κ. Λογοθετόπουλον ἐντολὴν ἣν καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν του γνώμην δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ ἀναλάβῃ. Σήμερον ἂν μὲν τὸ περίπτερον διατηρηθῇ, τὸ ἀσυμβίβαστον ὑφίσταται πλῆρες. Τὸ Ὑπουργεῖον ἔχει τὴν γνώμην καὶ τὴν ἀνεκοίνωσε καὶ εἰς τὴν Σύγκλητον ὅτι δὲν δύναται ὁ κ. Λογοθετόπουλος νὰ ἀναλάβῃ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν «Εὐαγγελισμόν». Ἂν τὸ περίπτερον καταργηθῇ τότε τὸ ἀσυμβίβαστον ἄρεται. Ἀσχέτως ὅμως πρὸς τὴν νομικὴν ἄποψιν ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἐκ τῆς ἐξιστορήσεως τῶν γεγονότων παρέχεται ἡ ἐντύπωσις ὅτι αἱ σχετικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Πανεπιστημίου προσηρμόσθησαν ἑκάστοτε πρὸς προσωπικὰς βλέψεις. Τὸ περίπτερον ἱδρύθη ὅταν ἐχρειάσθη εἰς τὸν κ. Λογοθετόπουλον καὶ ὄχι εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Καὶ ἡ κατάργησις αὐτοῦ ἀπεφασίσθη πάλιν, ὅταν δὲν ἐχρειάζετο πλέον καὶ ὅταν ἐδυσκόλευε τὰς βλέψεις τοῦ κ. Λογοθετοπούλου. Τιμῶ τὸν κ. Λογοθετόπουλον ὡς ἐπιστήμονα

καὶ γνωρίζει ἡ Σύγκλητος πόσην στοργὴν καὶ πόσον ἐνδιαφέρον αἰσθάνεται ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου ἡ Κυβέρνησις. Ἀλλὰ ἀκριβῶς ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος τῆς στοργῆς αὐτῆς ἐμπνεόμενοι, ἐπιθυμοῦμεν καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου νὰ τονίσωμεν, ὅπως ἐτονίσαμεν καὶ τὰς κατὰ τὰς ἐπανειλημμένας προσωπικὰς συναντήσεις ἡμῶν μὲ τὸν κ. Πρύτανιν καὶ τὴν Σύγκλητον ὅτι ἔχει ὑπέρτατον συμφέρον τὸ Πανεπιστήμιον νὰ ἀποφεύγῃ ἐνεργείας αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ ἑρμηνευθοῦν ὡς ὀφειλόμεναι εἰς προσωπικὰς βλέψεις καὶ ἔχει αὐστηρὰν ὑποχρέωσιν νὰ διατηρῇ ἀδιάβλητον τὸ ἠθικὸν αὐτοῦ γόητρον. (Χειροκροτήματα παρατεταμένα).

Ὁ κ. ***Μ. Μαντᾶς***. ἀναγινώσκει γνωμοδότησιν τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου κ. κ. Πολυγένη καὶ Μπαλῆ ἀποφαινομένων ἀντιθέτως πρὸς τὴν γνωμοδότησιν τοῦ κ. Παπούλια.

Γ. Παπανδρέου. (Ὑπουργὸς Παιδείας). Ἡ γνωμοδότησις τοῦ κ. Παπούλια ἐδόθη ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς νομικοῦ συμβούλου τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ὄχι ὡς δικηγόρου.

Ι. Μουντζουρίδης. Δηλαδὴ οἱ ἄλλοι ἐπληρώθησαν καὶ ἔκαμαν ἀντίθετον γνωμοδότησιν;

Φωναί. Ὄχι. ὄχι.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ἡ ἔννοια τῆς πληροφορίας ἣν ἔδωσα εἶναι ὅτι ὁ κ. Παπούλιας ἔδωσε τὴν γνωμοδότησιν κληθεὶς ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου ὡς νομικὸς αὐτοῦ σύμβουλος, οἱ δὲ ἄλλοι κληθέντες παρὰ τοῦ κ. Λογοθετοπούλου.....

Ι. Μουντζουρίδης. Δὲν ἔχει σημασίαν αὐτό.

Γ. Παπανδρέου. (Ὑπουργὸς Παιδείας). Ἔχει κάποιαν σημασίαν.

Μ. Μαντᾶς. Κάθε γνωμοδότησις διατυποῦται ἀναλόγως τῶν ἐρωτημάτων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τονίζει, αὐτὰ λέγουν οἱ δύο ἄλλοι καθηγηταὶ καὶ ἀναμφισβήτητον εἶναι ὅτι ἡ ὅλη ἐνέργεια καὶ τῆς Συγκλήτου καὶ τοῦ κ. Καθηγητοῦ εἶναι σύμφωνοι καὶ μὲ τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ μὲ τὸν νόμον.

Μεθ' ὃ κηρύσσεται ἡ συζήτησις περαιωμένη καὶ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται καὶ πάλιν εἰς τὴν

Ἡμερήσιαν Διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων.

1) «Περὶ διευθύνσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις Θεραπευτηρίου ἡ «Σωτηρία» καὶ ἀναδιοργανώσεως αὐτοῦ».

2) «Περὶ ἱδρύσεως τεσσάρων ἀντιλυσσικῶν σταθμῶν ἐν Πάτραις' Ἰωαννίνοις' Ἡρακλείῳ καὶ Ἀλεξανδρουπόλει».

3) «Περὶ συστάσεως ὑπηρεσιῶν καὶ προσθήκης προσωπικοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς», ὡς διορθώθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς τυπογραφικὴ ἀβλεψία ἐν ἄρθρῳ 1 § 2 ἐδάφ. 2.

4) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4010 περὶ τροποποιήσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου». καί.

5) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Τελωνειακοῦ Δασμολογίου», μετὰ διόρθωσιν ὑπὸ τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργοῦ τυπογραφικῶν ἀβλεψιῶν ἐν ἄρθροις 6 καὶ 15, ἔχοντα οὕτω.

Περὶ διοικήσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις Θεραπευτηρίου «ἡ Σωτηρία» καὶ ἀναδιοργανώσεως αὐτοῦ.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐν Ἀθήναις Κρατικὸν Θεραπευτήριον ἡ «Σωτηρία» ἀποτελεῖ ἰδίαν νομικὴν προσωπικότητα δημοσίου δικαίου, ἡ διοίκησις τοῦ ὁποίου ὑπάγεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς καὶ σκοπεῖ τὴν περίθαλψιν καὶ θεραπείαν τῶν πασχόντων ἐκ φυματιώσεως.

Ἄρθρον 2.

1. Μέρος τῆς διοικήσεως τοῦ Θεραπευτηρίου, ὡς καθορίζεται ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, καὶ ἡ καθόλου ἐποπτεία τοῦ ἱδρύματος ἀσκεῖται ὑπὸ τῆς Ἐφορείας αὐτοῦ.

2. Ἡ Ἐφορεία αὕτη συγκειται :

Ἐκ δύο ἰατρῶν, ὧν ὁ μὲν ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, ἐξ ἑνὸς δικηγόρου τῶν Ἀθηνῶν ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δικηγορικοῦ Συλλόγου, ἑνὸς τμηματάρχου τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὑποδεικνυομένου παρὰ ταύτης, ἐξ ἑνὸς ἀρχιτέκτονος καὶ τριῶν ἐγκρίτων πολιτῶν, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς.

3. Τὰ μέλη ταῦτα διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, μεθ' ὃ συνερχομένη ἡ Ἐφορεία ἐκλέγει τὸν πρόεδρον, τὸν ἀντιπρόεδρον, τὸν ταμίαν καὶ τὸν γραμματέα αὐτῆς.

4. Ἡ Ἐφορεία συνεδριάζει ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων πέντε τοὐλάχιστον τῶν μελῶν αὐτῆς, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων, ἐν ἰσοψηφίᾳ κρατούσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

5. Συνεδριάζει δὲ τακτικῶς ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ μηνὸς καὶ ἐκτάκτως ὁσάκις ἤθελε κληθῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς εἴτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς. Κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐφορείας δύνανται νὰ παρίστανται ὁ Διευθυντὴς Ὑγιεινῆς καὶ ὁ ἀρμόδιος τμηματάρχης τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

6. Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἵδρυμα εἰς τὰς συναλλαγὰς αὐτοῦ ἐνώπιον πάσης δικαστικῆς ἢ ἄλλης ἀρχῆς.

7. Ἡ θητεία τῆς Ἐφορείας εἶνε τριετής, δυναμένων τῶν μελῶν αὐτῆς νὰ ἐπαναδιορισθῶσι διὰ μίαν ἑτέραν τριετίαν.

8. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου τὰ μέλη τῆς ὑφισταμένης καὶ πρὸ τῆς ἰσχύος τούτου Ἐφορείας δύνανται νὰ παραμένωσιν ἐφόσον ἐπιθυμοῦσι τοῦτο καὶ αἱ ἰδιότητες αὐτῶν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰς κατηγορίας τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, τῆς θητείας αὐτῶν ἀρχομένης ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τῆς νέας Ἐφορείας.

9. Ἡ Ἐφορεία ἐκλέγει κατὰ μῆνα ἕνα ἐφορευτικὸν σύμβουλον καὶ ἕνα ὡς ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ.

10. Παρὰ τῇ Ἐφορείᾳ καθίσταται πενταμελὴς κοσμητεία κυριῶν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ὑποβοηθῇ ταύτην εἰς τὰ ἐποπτικὰ αὐτῆς χρέη. Τὰ μέλη αὐτῆς, ἄμισθα καὶ ἐπίτιμα, ὑποδεικνύονται παρὰ τῆς Ἐφορείας καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς ἐκ κυριῶν δυναμένων διὰ τοῦ κύρους αὐτῶν νὰ συντελέσωσιν εἰς τὸ σύνολον ἔργον.

11. Ὁσάκις ἐν τῇ Ἐφορείᾳ συζητοῦνται ζητήματα ἀφορῶντα τὸ ἔργον καὶ τὴν ἀρμοδιότητα τῆς κοσμητείας, δύνανται νὰ προσκαλῶνται τὰ μέλη ταύτης εἰς τὰς σχετικὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐφορείας.

Ἄρθρον 3.

Α') Τὸ προσωπικὸν τοῦ Θεραπευτηρίου ἀποτελοῦσιν:

1) Εἷς Διευθυντὴς τοῦ Ἱδρύματος, ἰατρὸς ἢ μή, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως.

2) Τέσσαρες προϊστάμενοι ἰατροὶ Κλινικῶν καὶ εἷς εἰδικὸς χειρουργὸς ἰατρός, προϊστάμενος χειρουργικοῦ Τμήματος, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως.

3) Τέσσαρες εἰδικοὶ ἰατροὶ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ εἰσηγητοῦ ἢ τμηματάρχου β' τάξεως, ἤτοι εἷς ἀκτινολόγος, εἷς ὠτορρινολαρυγγολόγος, εἷς παθολογοανατόμος καὶ εἷς μικροβιολόγος.

4) Εἷς ὀδοντοϊατρὸς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ εἰσηγητοῦ.

5) Πέντε ἐσωτερικοὶ ἰατροὶ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως β' τάξεως, δυνάμενοι νὰ προαχθῶσι μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ εἰσηγητοῦ, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

6) Δέκα τέσσαρες βοηθοὶ τελειόφοιτοι ἢ πτυχιοῦχοι τῆς ἰατρικῆς ἀμισθοι.

7) Εἷς διαχειριστὴς τοῦ χρηματικοῦ ὑλικοῦ καὶ τροφίμων

ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως α' ἢ β' τάξεως.

8) Εἷς φαρμακοποιὸς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ εἰσηγητοῦ καὶ εἷς βοηθὸς αὐτοῦ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφέως α' τάξεως.

9) Μία προϊσταμένη ἐπόπτρια ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ εἰσηγητοῦ.

10) Τρεῖς ἀρχινοσοκόμοι μὲ βαθμὸν καὶ μισθὸν γραφέως α' τάξεως καὶ τρεῖς προϊστάμεναι ἀδελφαὶ μὲ μισθὸν καὶ βαθμὸν γραφέως α' τάξεως.

11) Μία οἰκονόμος ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφέως α' τάξεως.

12) Δέκα ἓξ νοσοκόμοι α', δέκα ἓξ νοσοκόμοι β' καὶ δέκα ἓξ νοσοκόμοι γ' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφέως β' τάξεως καὶ κλητὴρος α' ἢ β' τάξεως καὶ δέκα ἓξ δόκιμοι νοσοκόμοι ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ κλητῆρος γ' τάξεως.

13) Εἷς ἱερεὺς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφέως β' τάξεως.

14) Δύο ἕως τρεῖς γραφεῖς ἢ δακτυλογράφοι ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφέως α' ἢ β' τάξεως.

15) Εἷς μηχανικὸς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφέως α' τάξεως.

16) Εἷς μάγειρος ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ ἀκολούθου.

17) Εἷς ὑπομάγειρος ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφέως β' τάξεως.

18) Ἕνδεκα βοηθοὶ μαγείρου ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ κλητῆρος β' τάξεως.

19) Μία ἱματιοφύλαξ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφέως α' τάξεως.

20) Μία βοηθὸς αὐτῆς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφέως β' τάξεως.

21) Εἷς κτίστης χρωματιστὴς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφέως α' τάξεως.

22) Εἷς ξυλουργὸς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφέως α' τάξεως.

23) Εἷς ὁδηγὸς αὐτοκινήτου ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφέως α' τάξεως.

24) Ἑξήκοντα ὀκτὼ ὑπηρέται ἢ ὑπηρέτριαι ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ κλητῆρος β' τάξεως.

25) Δέκα πλύντριαι ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφέως β' τάξεως.

26) Ὀκτὼ σιδηρώτριαι ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ κλητῆρος β' τάξεως.

27) Δύο κουρεῖς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ κλητῆρος β' τάξεως.

28) Τρεῖς κηπουροὶ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ κλητῆρος β' τάξεως.

29) Εἴκοσιν ἐργάται ἢ ἐργάτριαι ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ κλητῆρος δ' τάξεως.

Β') Εἰς ἅπαν τὸ προσωπικὸν ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ παρέχεται καὶ τροφή, ὀφείλει δὲ τοῦτο, πλὴν τῶν προϊσταμένων ἰατρῶν τῶν Τμημάτων καὶ τῆς προϊσταμένης ἐποπτρίας, νὰ κατοικῇ ἐντὸς τοῦ Καταστήματος.

Ἄρθρον 4.

1. Διευθυντὴς τοῦ ἱδρύματος διορίζεται ἰατρὸς ἢ μὴ ἡλικίας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν 50 ἐτῶν εὐδοκίμου διοικητικῆς καί, ὅταν εἶνε ἰατρός, νοσοκομειακῆς, καὶ εἰ δυνατὸν ἐν φυματιολογικαῖς κλινικαῖς, δράσεως.

2. Ἰατροὶ τῶν κλινικῶν τμημάτων ἢ εἰδικοὶ ἰατροὶ διορίζονται ἰατροὶ ἀνεγνωρισμένης εἰδικότητος καὶ ἱκανότητος μετὰ εἰδικῆς φυματιολογικῆς νοσοκομειακῆς πείρας, κατόπιν ἐπιτυχίας εἰς διαγωνισμόν, οὗτινος αἱ λεπτομέρειαι κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος. Οὗτοι δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 50 ἐτῶν, δέον δὲ νὰ ἔχωσι συμπληρώσει δεκαετίαν τοὐλάχιστον ἀπὸ τῆς ἀποκτήσεως τοῦ πτυχίου αὐτῶν.

3. Κατ' ἐξαίρεσιν κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος οἱ προϊστάμενοι ἰατροὶ τῶν Τμημάτων δύνανται νὰ διορισθῶσι διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος καὶ ἄνευ διαγωνισμοῦ, μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ προσώπων ἐξαιρετικοῦ ἀνεγνωρισμένου ἐπιστημονικοῦ κύρους ἐπὶ τῆς κλινικῆς τῆς φυματιώσεως μετὰ εἰδικὴν ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

4. Ὀδοντοϊατρὸς διορίζεται πτυχιοῦχος τῆς Ὀδοντοϊατρικῆς Σχολῆς ἢ ξένης ἰσοτίμου Σχολῆς ἔχων τοὐλάχιστον πενταετῆ εὐδόκιμον ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος.

5. Ἐσωτερικοὶ ἰατροὶ διορίζονται οἱ ὑπὲρ τὴν τριετίαν ἀσκήσαντες τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα περὶ τὴν παθολογίαν καὶ εἰδικώτερον περὶ τὴν φυματίωσιν ἀσχοληθέντες ἢ ἐκ τῶν δημοσίᾳ δαπάνῃ ἐκπαιδευθέντων ἐν Ἑσπερίᾳ εἰδικῶς περὶ τὴν φυματίωσιν. Οὗτοι προσλαμβάνονται κατόπιν διαγωνισμοῦ, οὗτινος αἱ λεπτομέρειαι κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος.

6. Οὗτοι δύνανται νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν τοῦ ἰατροῦ προϊσταμένου τμήματος κενουμένην κατὰ προτίμησιν ἄνευ διαγωνισμοῦ, ἐφ' ὅσον ἔχουσι πενταετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν καὶ μετὰ προηγουμένην σχετικὴν πρότασιν τῆς Ἐφορείας βασιζομένην ἐπὶ τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ διοικητικῆς δράσεως τοῦ ἐν λόγῳ ἰατροῦ.

7. Βοηθοὶ ἰατροί, φαρμακοποιὸς καὶ βοηθὸς αὐτοῦ διορίζονται οἱ πρωτεύσαντες ἐν διαγωνισμῷ διενεργουμένῳ κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος ὁρισθησόμενα.

8. Διαχειριστὴς τοῦ χρηματικοῦ, ὑλικοῦ καὶ τροφίμων διορίζεται ὁ ἔχων ὑπηρετήσει ὡς ἔφεδρος ἀξιωματικὸς διαχειρίσεως ἢ ὁ ὑπηρετήσας εἰς δημοσίαν οἰκονομικὴν ἢ τραπεζιτικὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ πενταετίαν τοὐλάχιστον.

9. Γραφεὺς ἢ δακτυλογράφος διορίζεται ὁ ἔχων ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ Πρακτικοῦ Λυκείου ἢ Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς.

10. Προϊσταμένη ἐπόπτρια διορίζεται γυνὴ ἄγουσα ἡλικίαν τοὐλάχιστον 40 ἐτῶν, ἔχουσα ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ Διδασκαλείου καὶ προϋπηρετήσασα εὐδοκίμως εἰς ὑγειονομικὰ ἢ ἕτερα φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα.

11. Προϊσταμένη ἀδελφὴ διορίζεται πτυχιοῦχος ἀνεγνωρισμένης νοσοκομειακῆς Σχολῆς, ἡλικίας οὐχὶ κατωτέρας τῶν 30 ἐτῶν.

12. Μηχανικὸς διορίζεται ὁ ὑπηρετήσας ἐν τῷ Πολεμικῷ Ναυτικῷ ὡς μηχανικὸς ἢ ἔν τινι ἀνεγνωρισμένῳ βιομηχανικῷ καταστήματι ὡς τοιοῦτος.

13. Νοσοκόμος διορίζεται ἡ ἔχουσα εὐδόκιμον προϋπηρεσίαν εἰς ὑγειονομικὰ ἱδρύματα καὶ κατέχουσα στοιχειώδεις γραμματικὰς γνώσεις καὶ μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν.

Ἄρθρον 5.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἱδρύματος, οἱ προϊστάμενοι ἰατροὶ τῶν Τμημάτων καὶ τὸ λοιπὸν ἰατρικὸν προσωπικόν, πλὴν τῶν ἐξωτερικῶν βοηθῶν, ὁ φαρμακοποιὸς καὶ ἡ προϊσταμένη ἐπόπτρια διορίζονται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς. Οἱ ἐξωτερικοὶ βοηθοὶ ἰατροί, οἱ βοηθοὶ φαρμακοποιοί, ὁ διαχειριστὴς καὶ οἱ γραφεῖς ἢ δακτυλογράφοι διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς. Τὸ προσωπικὸν τοῦτο ἀπολύεται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις περὶ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς. Ἅπαν τὸ ὑπόλοιπον προσωπικὸν διορίζεται καὶ ἀπολύεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ μετὰ πρότασιν τῆς Ἐφορείας. Συμβουλευτικὴ πρότασις τῆς Ἐφορείας ἀπαιτεῖται διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἱδρύματος, σύμφωνος δὲ διὰ τὸν τῆς προϊσταμένης ἐποπτρίας.

Ἄρθρον 6.

Πᾶσα τὸ πρῶτον προσλαμβανομένη νοσοκόμος, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει προϋπηρετήσει εἰς ἄλλο νοσοκομεῖον ἐπὶ ἓν τοὐλάχιστον ἔτος, διορίζεται ὡς δόκιμος ἐπὶ ἓν ἔτος, μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ὁποίου ὑποβαλλομένη εἰς νέαν δοκιμασίαν καὶ ἐπιτυγχάνουσα προάγεται εἰς νοσοκόμον γ' τάξεως καὶ ἐφεξῆς μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς β' καὶ εἶτα μετὰ τριετῆ εἰς α' τάξεως. Ἡ προαγωγὴ τῶν νοσοκόμων γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς μετὰ πρότασιν τῆς Ἐφορείας.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ Ἐφορεία διαχειρίζεται τὴν ἰδιαιτέραν περιουσίαν τοῦ Θεραπευτηρίου μετὰ εἰδικὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, δυναμένη νὰ προβαίνῃ εἰς δαπάνας μέχρις 20.000 δραχμῶν ἄνευ προγενεστέρας ἐγκρίσεως τούτου, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς κατανομῆς εἰς μικρότερα μέρη δαπάνης ἀφορώσης τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον.

2. Εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ταύτην περιουσίαν ὑπάγονται καὶ τὰ νοσήλεια τῶν ἐν τῷ καταστήματι μὴ δημοσίᾳ δαπάνῃ νοσηλευομένων.

3. Ἡ Ἐφορεία ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς κατὰ Φεβρουάριον ἑκάστου ἔτους τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων αὐτῆς, κατὰ δὲ τὸν Ἰούνιον τὸν ἀπολογισμόν. Μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ συνυποβάλλει α') κατάστασιν λεπτομερῆ τῆς ἀκινήτου καὶ κινητῆς περιουσίας τοῦ Θεραπευτηρίου, β') ἔκθεσιν μετὰ πλήρους στατιστικῆς τῆς κινήσεως τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν ἀσθενῶν τρυ Θεραπευτηρίου καὶ γ') ἔκθεσιν περὶ τῶν λοιπῶν πεπραγμένων αὐτῆς.

Ὁμοίως ὑποβάλλει ἀπολογισμὸν τῆς διαχειρίσεως αὐτῆς εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

Ἄρθρον 8.

Ὁ Διευθυντὴς προΐσταται τῆς καθόλου ἐσωτερικῆς διοικήσεως τοῦ Καταστήματος, ἀναπληροῦται δὲ ἀπὸν ἢ κωλυόμενος ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν Προϊσταμένων τῶν κλινικῶν.

Ἄρθρον 9.

1. Τὸ Θεραπευτήριον διαιρεῖται εἰς κλινικὰ Τμήματα.

2. Τὰ Τμήματα ταῦτα περιλαμβάνουσι κατὰ κατηγορίας ἢ οὐ τὰς 1000 κλίνας τοῦ καταστήματος

3. Παρ' ἑκάστῳ κλινικῷ τμήματι ὑπηρετοῦσιν εἷς ἰατρὸς προϊστάμενος τμήματος, εἷς ἰατρὸς ἐσωτερικός, δύο ὅμισθοι βοηθοί, μία προϊσταμένη ἀδελφὴ καὶ τὸ ἀναλογοῦν νοσηλευτικὸν καὶ ὑπηρετικὸν προσωπικόν.

4. Οἱ προϊστάμενοι τῶν κλινικῶν τμημάτων διευθύνουσι τὴν ἐπιστημονικὴν κίνησιν τοῦ Τμήματος αὐτῶν ἔχοντες πρὸς τοῦτο ἀπόλυτον πρωτοβουλίαν δράσεως ἐντὸς τῶν κανόνων τῆς ἐπιστήμης καὶ συμφώνως τῷ διαιτολογίῳ καὶ συνταγολογίῳ τοῦ καταστήματος, ὄντες ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἐν γένει κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ ὑπ' αὐτοὺς τμήματος.

5. Ἡ ἔκτασις τῶν πειθαρχικῶν δικαιωμάτων τῆς Ἐφορείας, τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν προϊσταμένων Τμημάτων ἔναντι τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν ἀσθενῶν καθορισθήσονται ἐν τῷ κανονιστικῷ τῆς Ἐφορείας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ὑγιεινῆς ἐκδοθησομένῳ διατάγματι τοῦ παρόντος νόμου.

6. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῶν εἰδικῶν ἰατρῶν τοῦ Ἱδρύματος.

7. Οἱ Προϊστάμενοι τῶν κλινικῶν τμημάτων ἀπόντες ἢ κωλυόμενοι ἀντικαθίστανται ὑπ' ἄλλων προϊσταμένων ἀναλόγου τμήματος ἢ ὑπὸ τῶν ἐσωτερικῶν ἰατρῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 10.

1. Οἱ ἐσωτερικοὶ ἰατροί, τελοῦντες ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῶν προϊσταμένων τῶν Τμημάτων, ἐκτελοῦσι πᾶσαν ἰατρικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν ἀνατιθεμένην αὐτοῖς ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω διευθυντῶν.

2. Οἱ ἐσωτερικοὶ βοηθοὶ ἐκτελοῦσι τὴν ἀνατιθεμένην αὐτοῖς ἰατρικὴν ὑπηρεσίαν ὑπὸ τὴν εὐθύνην καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν προϊσταμένων τῶν Τμημάτων καὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἰατρῶν.

Ἄρθρον 11.

Τὸ νοσηλευτικὸν προσωπικὸν κατανεμόμενον εἰς τὰ διάφορα τμήματα τοῦ ἱδρύματος τελεῖ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῶν προϊσταμένων τῶν Τμημάτων, μεθ' ὧν συνεννοεῖται ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἱδρύματος διὰ τὴν μετακίνησιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 12.

1. Οἱ ἰατροὶ προϊστάμενοι τῶν Κλινικῶν καὶ οἱ εἰδικοὶ ἰατροὶ ἀποτελοῦσιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ἱδρύματος, ἐφ' ὅσον οὗτος τυγχάνει ἰατρός, τὸ Ἐπιστημονικὸν τοῦ Συμβουλίων οὗτινος ἔργον εἶνε: α') νὰ συσκέπτηται ἐπὶ παντὸς ἐπιστημονικοῦ ζητήματος ἀφορῶντος τὸ κατάστημα καὶ νὰ γνωμοδοτῇ σχετικῶς ἐρωτώμενον, β') ν' ἀποφαίζῃ κατὰ μῆνα περὶ τῶν δυναμένων νὰ ἐξέλθωσι τοῦ Καταστήματος ἀσθενῶν λόγῳ ἐπιτυγχανομένης σημαντικῆς βελτιώσεως τῆς ἀσθενείας ἢ συντελουμένης τῆς θεραπείας αὐτῶν, περὶ τῆς ἐξόδου τῶν ὁποίων ὁ οἰκεῖος προϊστάμενος Τμήματος ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχῃ καὶ τὴν γνώμην τῶν λοιπῶν συναδέλφων του, γ') νὰ συντάσσῃ τὰ ἐτήσια ἐπιστημονικὰ πεπραγμένα τοῦ Θεραπευτηρίου, δ') νὰ ἀνακοινοῖ καὶ συζητῇ τὰς ἐν τῷ Καταστήματι γινομένας ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις καὶ ἐργασίας ἐν γένει τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ λοιποῦ ἰατρικοῦ προσωπικοῦ, ε') νὰ γνωμοδοτῇ περὶ τοῦ τρόπου ἐκπαιδεύσεως καὶ δοκιμασίας τῶν νοσοκόμων ὡς καὶ νὰ ἐξετάζῃ τούτους (ἐν τῇ σχετικῇ ταύτῃ δοκιμασίᾳ λαμβάνεται ὑπ' ὄψει καὶ ἡ γνωμοδότησις τῆς προϊσταμένης ἐποπτρίας τοῦ Καταστήματος καὶ στ') ν' ἀπαρτίζῃ διὰ δύο ἕως τριῶν μελῶν αὐτοῦ τὰς ἐπιτροπὰς διαγωνισμοῦ τῶν ἐσωτερικῶν βοηθῶν.

2. Τὸ Ἐπιστημονικὸν τοῦτο Συμβούλιον συνεδριάζει ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τεσσάρων τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ ἀποφασίζει κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ κρατούσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου, ἐκλεγομένου μεταξὺ τῶν προϊσταμένων τῶν Τμημάτων ἐφ' ὅσον ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἱδρύματος δὲν τυγχάνει ἰατρός.

Ἄρθρον 13.

1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου αἱ κλῖναι τῆς «Σωτηρίας» καθορίζονται μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν 1000 ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ὅπως γίνῃ ὑπέρβασις τοῦ ἀριθμοῦ τούτου.

2. Αἱ κλῖναι αὗται διαιροῦνται εἰς Α', Β' καὶ Γ' θέσεως ἐπὶ πληρωμῇ.

3. Δημοσίᾳ δαπάνῃ νοσηλεύονται πάντες ἐν τῇ Γ' θέσει οἱ ἀποδεδειγμένως ἄποροι, προτιμωμένων ἐν στενότητι κλινῶν τῶν θυμάτων πολέμου.

Ἄρθρον 14.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἅπαντα τὰ ὑπὸ Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Κράτους ἐκδιδόμενα πιστοποιητικὰ ἀπορίας πρὸς σκοπὸν ἰατρικῆς περιθάλψεως ἐν τῇ «Σωτηρίᾳ» συνεπάγονται εἰς βάρος τῶν οἰκείων δήμων ἢ κοινοτήτων ὁλόκληρον τὴν δαπάνην τῆς νοσηλείας εἰς τὴν Γ' θέσιν ἐπὶ πληρωμῇ, ἐφ' ὅσον οἱ δῆμοι οὗτοι καὶ αἱ κοινότητες συναποστέλλωσι καὶ σχετικὸν ἔγγραφον ἀναλήψεως τῆς δαπάνης ταύτης.

2. Καθ' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος ἢ καὶ ἐκτάκτως ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ κοινὴ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς καθορίζει ποῖαι Κοινότητες θὰ θεωρῶνται ὡς τελείως ἄποροι ἵνα τὴν νοσηλείαν τῶν ἐκ τῶν Κοινοτήτων τούτων καταγομένων ἀσθενῶν ἀναλάβῃ τὸ Δημόσιον.

3. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς δύνανται νὰ ἐπεκταθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου καὶ δι' ἄλλα ἐκ τῶν δημοσίων νοσηλευτικῶν καταστημάτων.

Διὰ Διατάγματος ὁμοίου θὰ διακανονισθῶσιν αἱ λεπτομέρειαι αἱ ἀφορῶσαι τὸν τρόπον ἐρεύνης καὶ τὰ κριτήρια τῆς ἀπορίας, τὴν ὀργάνωσιν τῆς παρὰ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ὀφειλομένης ἰατρικῆς ἀντιλήψεως τῶν ἀπόρων καὶ πᾶν ἄλλο σχετικόν.

Ἄρθρον 15.

1. Δύναται ἡ Ἐφορεία τοῦ Θεραπευτηρίου νὰ συνάψῃ δάνειον μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Ταπέζης ἢ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου ἢ οἱουδήποτε ἄλλου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου τῇ ἐγγυήσει τοῦ Κράτους μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δέκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν οὗτινος δανείου ἡ ἀπόσβεσις θέλει γίνει δι' ἐτησίων τοκοχρεωλυτικῶν καταβολῶν ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας περιουσίας τοῦ Καταστήματος.

2. Τὸ δάνειον τοῦτο θέλει χρησιμοποιηθῇ διὰ συμπλήρωσιν

τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐγκαταστάσεων τοῦ Θεραπευτηρίου, τὸν ἐμπλουτισμὸν τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἐγκαταστάσεων, τὸν ἀνοφροδιασμὸν παντὸς τοῦ λοιποῦ ὑγειονομικοῦ καὶ κοινοῦ νοσοκομειακοῦ ὑλικοῦ, τὴν ἀποχέτευσιν τοῦ ὅλου νοσηλευτικοῦ συγκροτήματος τῆς «Σωτηρίας» καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀνάγκην αὐτοῦ.

3. Τὸ Διάταγμα τῆς συμβάσεως τοῦ δανείου, προκαλούμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ **τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ** Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς, θὰ διακανονίζῃ πᾶσαν ἄλλην σχετικὴν λεπτομέρειαν.

Ἄρθρον 16.

Κατ' ἔτος ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον ἡ ἀναγκαιοῦσα πίστωσις δι' ἀποδοχὰς προσωπικοῦ, ὑπὸ ἕτερον δὲ ἄρθρον πίστωσις δι' ἔξοδα ἐν γένει συντηρήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Νοσοκομείου μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς 19.000.000.

Εἰς τὴν Ἐφορείαν τοῦ Θεραπευτηρίου «Σωτηρία» παρέχεται ἐφ' ἅπαξ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ἐκ δραχμῶν 120.000 διὰ τὴν ἐξόφλησιν ὑποχρεώσεων αὐτῆς ἐξ ἐργασιῶν ἐπικεραμώσεως παραπηγμάτων.

Ἄρθρον 17.

Ἱδρύεται ἐν τῷ Θεραπευτηρίῳ «Σωτηρία» ἴδιον ἐπιστημονικὸν τμῆμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Φυματιολογικὸν κέντρον», οὗτινος σκοπὸς ἔσεται ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα τῆς φυματιώσεως ὑπὸ κλινικὴν, ἐργαστηριακὴν καὶ προφυλακτικὴν ἔποψιν.

Τὸ κέντρον τοῦτο χρησιμοποιεῖται καὶ διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς φυματιώσεως εἰς τοὺς φοιτητὰς τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὡς καὶ πρὸς μετεκπαίδευσιν εἰς τὴν φυματιολογίαν τῶν βουλομένων ἐτι ἰατρῶν.

Ὁ διευθύνων τοῦτο εἰδικὸς ἰατρὸς θέλει χρησιμοποιεῖσθαι καὶ ὡς Ὑγειονομικὸς Σύμβουλος ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς διὰ τὰ ζητήματα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν φυματίωσιν.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ κέντρου τούτου ἔχει τὸν τίτλον καὶ τὰς ἀποδοχὰς τακτικοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὡς τοιοῦτος δὲ ὁρίζεται διὰ προεδρικοῦ Διατάγματος προκαλουμένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἰατρὸς ἀσχοληθεὶς ἐπὶ πενταετίαν τοὐλάχιστον ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ εἰς τὰ τῆς φυματιολογίας, κατέχων θέσιν τοὐλάχιστον προϊσταμένου τμήματος ἐν τῷ ἐν Παριτσίοις Ἰνστιτούτῳ Παστὲρ καὶ παρουσιάζων ἐπιστημονικὰς ἐργασίας πρωτοτύπους ἐν τῷ κλάδῳ τούτῳ. Οὗτος δικαιοῦται τῶν ἀποδοχῶν τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς διαμονῆς του ἐνταῦθα, ὑπόχρεως ὢν διὰ τρίμηνον κατ' ἔτος τοὐλάχιστον παραμονὴν ἐν Ἀθήναις, ἀντικαθιστάμενος κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ ὑπὸ προϊσταμένου κλινικοῦ τμήματος, ὡς καὶ τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως δι' ἑκάστην ἐξ Εὐρώπης ἔλευσίν του ἐνταῦθα πρὸς ἀνάληψιν ὑπηρεσίας.

Τὸ Κέντρον τοῦτο θ' ἀποτελεσθῇ ἀπὸ τὰ κάτωθι περίπτερα ἅτινα θὰ συγκεντρώσωσι περὶ τὰς 150 κλίνας. 1) Τὸ νέον περίπτερον, 2) τὸ Στρατιωτικόν, 3) τὸ Ἀμερικανικὸν καὶ 4) τὸ νέον ἀνεγερθησόμενον περίπτερον.

Τὸ Κέντρον θὰ περιλαμβάνῃ 1) Ἀκτινολογικὸν ἐργαστήριον 2) Μικροβιολογικὸν ἐργαστήριον 3) Ὑπηρεσίαν πνευμοθώρακος καὶ ἰατρικῶν ἐπεμβάσεων 4) Λαρυγγολογικὸν θάλαμον 5) Ἐργαστήριον ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν καὶ 6) Ἀντιφυματικὸν Ἰατρεῖον ἐν τῇ πόλει.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς λειτουργίας τοῦ Κέντρου κανονίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, δι' ὁμοίας δὲ ὁρίζεται καὶ τὸ προσωπικὸν ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου προσλαμβανομένου ὅπερ θὰ ἐκτελῇ ὑπηρεσίαν καὶ ἐν τῷ Κέντρῳ τούτῳ.

Εἰδικῶς διὰ τὸ φυματιολογικὸν Κέντρον προσλαμβάνεται μία προϊσταμένη ἀδελφὴ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ εἰσηγητοῦ, ἔχουσα πτυχίον Σχολῆς ἀδελφῶν Νοσοκόμων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἢ ἄλλης ὁμοταγοῦς τοιαύτης, ἡλικίας οὐχὶ μικροτέρας τῶν τριάκοντα ἐτῶν, διορίζεται δὲ καὶ ἀπολύεται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἅπαντα τὰ σχετικὰ ἐπιστημονικὰ μέσα τοῦ Θεραπευτηρίου ὡς καὶ ὁ ἀναγκαίων ἀριθμὸς τοῦ κατωτέρου βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, λαμβανομένου ὁμοίως ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος τοιούτου, τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ φυματιολογικοῦ Κέντρου.

Ἄρθρον 18.

Ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται.

1) Τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 16 Νοεμβρίου 1923 «περὶ διοικήσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις Νοσοκομείου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σωτηρία», καὶ

2) Πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρόν.

Ἄρθρον 19.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ὑγιεινῆς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, οὗτινος πᾶσα λεπτομέρεια κανονισθήσεται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Ὑπουργοῦ.

Περὶ ἱδρύσεως τεσσάρων ἀντιλυσσικῶν σταθμῶν ἐν Πάτραις, Πρεβέζῃ, Ρεθύμνῳ καὶ Ἀλεξανδρουπόλει.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' **κατ'** ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Ἱδρύονται τέσσαρες ἀντιλυσσικοὶ Σταθμοὶ εἰς τὰς πόλεις Πατρῶν, Πρεβέζης, Ρεθύμνου καὶ Ἀλεξανδρουπόλεως.

Ἄρθρον 2.

Σκοπὸς τῆς ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἀντιλυσσικῶν τούτων Σταθμῶν εἶναι ἡ ἐκτέλεσις ἀντιλυσσικῆς θεραπείας ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων ὡς καὶ ἔρευναι πρὸς διάγνωσιν τῆς λύσσης. Ἡ ἀντιλυσσικὴ θεραπεία παρέχεται ἐπὶ μὲν τῶν ἀπόρων δωρεάν, ἐπὶ δὲ τῶν εὐπόρων ἐπὶ πληρωμῇ, καθοριζομένῃ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 3.

Παρ' ἑκάστῳ ἱδρυομένῳ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἀντιλυσσικῷ Σταθμῷ διορίζονται ἔκτακτοι ὑπάλληλοι.

1) Εἷς ἰατρὸς μικροβιολόγος παρουσιάζων πιστοποιητικὸν ἀσκήσεως ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Δημοσίῳ Λυσσιατρείῳ, ὡς προϊστάμενος ἐπὶ ἀποδοχαῖς εἰσηγητοῦ.

2) Μία ἀδελφὴ νοσοκόμος ἐπὶ μισθῷ γραφέως β' τάξεως καὶ

3) Εἷς ὑπηρέτης ἐκτελῶν καὶ χρέη καθαριστοῦ ἐπὶ μισθῷ κλητῆρος β' τάξεως.

Ἄρθρον 4.

Οἱ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ἱδρυόμενοι ἀντιλυσσικοὶ Σταθμοὶ ἐγκαθίστανται ὑποχρεωτικῶς καὶ λειτουργοῦσιν ἐν τοῖς δημοσίοις ἢ δημοτικοῖς Νοσοκομείοις, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι τοιαῦτα εἰς ἃς πόλεις ἱδρύονται.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἀναγράφεται ἐφ' ἅπαξ πίστωσις ἐκ δραχμῶν ἑξακοσίων χιλιάδων (600.000) δι' ἔξοδα ἱδρύσεως καὶ πρώτης ἐγκαταστάσεως τῶν ἀντιλυσσικῶν τούτων Σταθμῶν, ὡς καὶ διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν αὐτῶν διὰ τοῦ ἀναγκαιοῦντος ἐπιστημονικοῦ καὶ λοιποῦ ὑλικοῦ.

Ἄρθρον 6.

Διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς κανονίζονται τὰ τῆς λειτουργίας καὶ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀντιλυσσικῶν τούτων Σταθμῶν.

Ἄρθρον 7.

Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Ὑγιεινῆς καὶ Οἰκονομικῶν μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ ἱδρυθῶσι καὶ ἕτεροι ἀντιλυσσικοὶ Σταθμοὶ οὐχὶ πλείονες τῶν τεσσάρων εἰς ἃς πόλεις αἱ ἀνάγ- καὶ ἐπιβάλλουσι τοῦτο, ὁπότε καὶ διὰ τούτους ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Διὰ τὴν ἵδρυσιν καὶ πρώτην ἐγκατάστασιν τῶν ἀντιλυσσικῶν τούτων Σταθμῶν ὡς καὶ διὰ τὴν συντήρησιν καὶ λειτουργίαν αὐτῶν χορηγοῦνται αἱ ἀνάλογοι πιστώσεις, μὴ δυνάμεναι νὰ ὑπερβῶσι τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ καθοριζομένας διὰ τοὺς διὰ τούτου ἱδρυομένους ἀντιλυσσικοὺς Σταθμούς.

Ἄρθρον 8.

Ὁ παρὼν νόμος τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε ἐν μέρει διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ὑγιεινῆς.

Περὶ συστάσεως Ὑπηρεσιῶν καὶ προσθήκης προσωπικοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς.

(Ὡς ἐτροποποιήθη εἰς τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Κεντρικὴ Ὑπηρεσία.

Σύστασις τμημάτων καὶ γραφείου παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς καὶ προσθήκης προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 1.

Ἀντὶ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1928 Διατάγματος συσταθέντων βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἀπὸ 25 Αὐγούστου 1928 Ν. Διατάγματος καὶ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 4172 τοῦ 1929 παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς τριῶν ἀνεξαρτήτων γραφείων: 1) Λογιστικοῦ καὶ Ὑλικοῦ, 2) Προσωπικοῦ καὶ 3) Διεκπεραιώσεως καὶ Ἀρχείου, συνιστῶνται τρία τμήματα: 1) Τμῆμα Λογιστικοῦ καὶ Ἐπιθεωρήσεως, 2) Τμῆμα Προσωπικοῦ καὶ 3) Τμῆμα Διεκπεραιώσεως καὶ Ἀρχείου.

Εἰς ἕκαστον τῶν συνιστωμένων τμημάτων ὑπάγονται τὰ ἀντικείμενα ἑκάστου τῶν ἀντικαθιστωμένων ἀντιστοίχων ἀνεξαρτήτων γραφείων συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 7, 8 καὶ 9 τοῦ ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1928 Διατάγματος καὶ ἐπιπροσθέτως εἰς τὸ Τμῆμα Λογιστικοῦ καὶ Ἐπιθεωρήσεως ὑπάγεται ἡ ἐπιθεώρησις ἀπὸ διαχειριστικῆς ἀπόψεως τῶν ὑγειονομικῶν ἱδρυμάτων, ὑπηρεσιῶν καὶ καταστημάτων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, ἐνεργουμένη ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ τμήματι τούτῳ προστιθεμένου ἑνὸς ἐπιθεωρητοῦ τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως.

Ἑκάστου τῶν τμημάτων τούτων προΐστανται ἀνὰ εἷς τμηματάρχης α' ἢ β' τάξεως.

Εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς δημιουργοῦνται τέσσαρες ὀργανικαὶ θέσεις τμηματαρχῶν, ἐξ ὧν τρεῖς τῶν προϊσταμένων τῶν συνιστωμένων τμημάτων καὶ μία τοῦ ἐπιθεωρητοῦ παρὰ τῷ τμήματι Λογιστικοῦ καὶ Ἐπιθεωρήσεως, πληροῦνται δὲ ἅπασαι διὰ προαγωγῆς ἐκ τῶν παρὰ τῇ αὐτῇ ὑπηρεσίᾳ ὑπηρετούντων μονίμων εἰσηγητῶν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2494. Εἰς τὰς ὀργανικὰς θέσεις τῆς ὑπηρεσίας ταύτης προστίθενται:

1) Δύο θέσεις εἰσηγητῶν ἢ γραμματέων καὶ πέντε θέσεις ἀκολούθων. Ἐκ τούτων ἡ μία θέσις εἰσηγητοῦ πληροῦται ὑποχρεωτικῶς διὰ μεταθέσεως μονίμου εἰσηγητοῦ ἑτέρου Ὑπουργείου, ἐνεργουμένης διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου κατὰ πρότασιν τῶν Ὑπουργῶν Ὑγιεινῆς καὶ τοῦ ἐξ οὗ μετατίθεται ὁ ὑπάλληλος οὗτος Ὑπουργείου. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑπαλλήλου τούτου παρὰ τῷ ἐξ οὗ μετατίθεται Ὑπουργείῳ λογίζεται ὡς τοιαύτη παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς. Ἡ ἑτέρα θέσις εἰσηγητοῦ ἢ γραμματέως καὶ αἱ πέντε θέσεις ἀκολούθων πληροῦνται συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ὑφισταμένων ἤδη τοιούτων θέσεων.

Ἀκόλουθοι ἔχοντες δεκαετῆ πραγματικὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν καὶ λαμβάνοντες τὸν μισθὸν τοῦ γραμματέως β' τάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ ἀπονομῆς μισθοῦ γραμματέως β' τάξεως εἰς ὑπαλλήλους Ὑπουργείων», δύνανται νὰ τύχωσιν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀπονομῆς τοῦ μισθοῦ καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ γραμματέως β' τάξεως μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καταλαμβάνοντες αὐτοδικαίως τὰς τυχὸν ὑπαρχούσας κενὰς ὀργανικὰς θέσεις γραμματέων α' τάξεως.

2) Μία θέσις τηλεφωνητρίας ἐπὶ βαθμῷ γραφέως α' ἢ β' τάξεως καὶ τέσσαρες θέσεις κλητήρων α' τάξεως πληρούμεναι, ὡς καὶ αἱ ὑφιστάμεναι τοιαῦται θέσεις.

Ἐξαιρετικῶς, ἔκτακτοι ὑπάλληλοι ἐπὶ ἀποδοχαῖς γραμματέως α' ἢ β' τάξεως ἢ καὶ ἀκολούθου ἀπεσπασμένοι ἢ ὑπηρετοῦντες παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος δύνανται νὰ μονιμοποιηθῶσιν ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τούτου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς καὶ μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀκολούθου τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας.

Ὡσαύτως δύνανται νὰ μονιμοποιηθῶσιν εἰς τὸν βαθμὸν γραφέως α' τάξεως, εἴτε ὡς γραφεῖς ἢ δακτυλογράφοι ἢ τηλεφωνήτριαι τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω ἑξαμήνου καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κατώτεροι ἔκτακτοι ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει ὑπηρετοῦντες κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος, ἔχοντες ὑπηρεσίαν τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους καὶ ὄντες ἀπεσπασμένοι ἢ διατελέσαντες τοιοῦτοι παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ.

Ἄρθρον 2.

Τὰ τῆς διαιρέσεως εἰς γραφεῖα τῶν διὰ τοῦ παρόντος συνιστωμένων τμημάτων, ὡς καὶ τὰ τῆς δικαιοδοσίας τῶν προϊσταμένων τῶν τε τμημάτων τούτων ὡς καὶ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περιφερειακὴ ὑπηρεσία.

Προσθήκη προσωπικοῦ εἰς τὸ τμῆμα ὑγιεινῆς Γενικῆς Διοικήσεως Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ τμήματος ὑγιεινῆς Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας προστίθενται:

1) Εἷς (1) ἰατρὸς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ εἰσηγητοῦ ὑπαγόμενος εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 6 Νοεμβρίου 1926 «περὶ χορηγίας ἐπιδόματος εἰς ὑγειονομικοὺς ὑπαλλήλους», δυνάμενος νὰ προαχθῇ εἰς τμηματάρχην β' κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις.

2) Εἷς (1) γραμματεὺς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως α' τάξεως, δυνάμενος νὰ προαχθῇ εἰς εἰσηγητὴν κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις.

3) Εἷς (1) λογιστὴς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ εἰσηγητοῦ.

4) Εἷς (1) γραφεὺς α' ἢ β' τάξεως.

5) Μία (1) δακτυλογράφος α' τάξεως.

Ἄρθρον 4.

Ἰατρὸς διορίζεται διὰ διαγωνισμοῦ ἐνώπιον τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, ἧς τὰ μέλη δέον νὰ κατέχωσι βαθμὸν τοὐλάχιστον τμηματάρχου, πτυχιοῦχος τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου ἢ ἑτέρας ὁμοταγοῦς σχολῆς, χρονολογουμένης τῆς ἀποκτήσεως τοῦ πτυχίου του ἀπὸ πενταετίας καὶ ἔχων πτυχίον ὑγειονομικῆς σχολῆς ἢ ὑπηρεσίαν ἐπὶ διετίαν τοὐλάχιστον ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τῆς Ὑγιεινῆς καὶ Μικροβιολογίας τοῦ Ἀθήνησι Πανεπιστημίου ἢ τοῖς ὁμοίοις τοιούτοις τοῦ Δημοσίου, προτιμωμένων τῶν προϋπηρετησάντων ἐν τῇ Δημοσίᾳ Ὑγειονομικῇ Ὑπηρεσίᾳ.

Γραμματεὺς διορίζεται ὁ ἔχων ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ Ἐμπορικῆς Σχολῆς, προτιμωμένου τοῦ τῆς Ἐμπορικῆς, καὶ ἔχων τριετῆ τοὐλάχιστον εὐδόκιμον τραπεζιτικὴν ὑπηρεσίαν παρ' ἀνεγνωρισμένῃ Τραπέζῃ ἢ ἄλλῃ ἀνωνύμῳ ἑταιρείᾳ.

Τὸ ἀνωτέρω προσωπικὸν διορίζεται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς. Γραφεῖς καὶ δακτυλογράφος διορίζονται ὡς οἱ

γραφεῖς καὶ αἱ δακτυλογράφοι τῶν νομιάτρων.

Ἅπαν τὸ προστιθέμενον προσωπικὸν ὑπάγεται ὡς πρὸς τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν, τὴν προαγωγὴν κλπ. εἰς τὰς διατάξεις τὰς διεπούσας τὸ προσωπικὸν τῶν νομιάτρων.

Ἄρθρον 5.

Τὰ τῆς δικαιοδοσίας καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἰατροῦ καὶ τοῦ λογιστοῦ κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Προσόντα διευθυντοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου Ἁγίου Γεωργίου.

Ἄρθρον 6.

Τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου Ἁγίου Γεωργίου (Πειραιῶς) προΐσταται μόνιμος ὑγειονομικὸς ὑπάλληλος ὡς διευθυντὴς ἰατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ τμηματάρχου β' ἢ α' τάξεως.

Τοιοῦτος διορίζεται ὁ ἔχων πτυχίον τῆς Ἰατρικῆς τοῦ ἡμετέρου ἢ ἀλλοδαποῦ ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου, ὡς καὶ Σχολῆς Ὑγειονομικῆς τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἰσοτίμου τοιαύτης τοῦ Ἐξωτερικοῦ καὶ προϋπηρετήσας ἐπὶ πενταετίαν τοὐλάχιστον ἐν τοῖς Ὑγειονομείοις καὶ Λοιμοκαθαρτηρίοις τοῦ Κράτους ἢ πτυχιοῦχος τῆς Ἰατρικῆς τοῦ ἡμετέρου ἢ ἀλλοδαποῦ ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου, προϋπηρετήσας εὐδοκίμως ἐπὶ δεκαετίαν τοὐλάχιστον εἰς Ὑγειονομεῖα ἢ Λοιμοκαθαρτήρια τῶν διεθνῶν ὑγειονομικῶν ὑπηρεσιῶν Αἰγύπτου καὶ Τουρκίας.

Ἄρθρον 7.

Τὰ τοῦ διορισμοῦ, προαγωγῆς κλπ. τοῦ διευθυντοῦ ἰατροῦ τούτου διέπονται ὑπὸ τῶν γενικῶν διατάξεων τοῦ νόμου 2494.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν προαγωγήν του συνυπολογίζεται τυχὸν προϋπάρχουσα ἔκτακτος συνεχὴς ὑπηρεσία ἐν τοῖς Λοιμοκαθαρτηρίοις τοῦ Κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 8.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς δύναται νὰ ἀναπτεθῇ ἡ ἀνάληψις ὑποχρεώσεων μέχρι δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων εἰς βάρος τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς εἰς τὸν παρὰ τῷ αὐτῷ Ὑπουργείῳ Γενικὸν Γραμματέα.

Δι' ἀποφάσεως ἐπίσης τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ δύναται ν' ἀναπτεθῇ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα ἢ ἕνα τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου ἡ ὑπογραφὴ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ» τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων πληρωμῆς δαπανῶν, αἵτινες ἔχουσιν προηγουμένως ἐγκριθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἢ εἶνε καθωρισμέναι διὰ νόμου, διατάγματος ἢ συμβάσεως.

Διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Προμηθειῶν, δύνανται νὰ καθορισθῶσι παγίως κατὰ ὑπηρεσίαν ἢ ἵδρυμα αἱ δαπάναι διὰ φωτισμόν, θέρμανσιν, ὑλικὰ καθαριότητος, γραφικὴν ὕλην καὶ διάφορα ταχτικὰ μικροέξοδα μὴ ὑπερβαίνοντα τὰς χιλίας δραχμὰς μηνιαίως. Ὁ τρόπος τῆς πληρωμῆς τούτων κανονίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4010 «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἐνεργείας προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4010 προστίθενται τὰ ἑξῆς :

Ἐκτὸς τοῦ ἐξ ἀποσπάσεως προερχομένου προσωπικοῦ ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Υ.Κ.Π. νὰ προσλάβῃ καὶ τοὺς κάτωθι ὑπαλλήλους μὴ ὑπαγομένους εἰς τὰς περὶ μονιμότητος τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις.

α') Δύο μεταφραστάς.

β') Δύο λογιστὰς πτυχιούχους Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν Σπουδῶν.

γ') Τέσσαρας γραφεῖς.

δ') Δύο δακτυλογράφους.

ε') Δύο κλητῆρας.

στ') Δύο καθαριστρίας.

Ὁ διορισμὸς τῶν ἄνω ὑπαλλήλων γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἐν ᾗ καθορίζονται καὶ αἱ ἀποδοχαὶ αὐτῶν, ἀπολύονται δὲ δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ μετὰ πρότασιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Υ. Κ. Π.

Ἐγκρίνονται οἱ γενόμενοι διορισμοὶ τῶν ὡς ἄνω ὑπαλλήλων ἀπὸ πρώτης Δεκεμβρίου 1929.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4010 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«4. Εἰς ἕκαστον τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς παρέχεται ἀποζημίωσις δραχ. 300 κατὰ συνεδρίαν, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ τὰς δραχμὰς ἓξ χιλιάδας μηνιαίως.»

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 4 προστίθενται αἱ ἑξῆς δύο παράγραφοι 4 καὶ 5.

4. Αἱ ἐξαιρέσεις τῶν ἄρθρων 34 τοῦ νόμου ΣΙΒ' περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς ὑπὸ τῆς Υ.Κ.Π. ἐνεργουμένας προμηθείας.

5. Ὁσάκις τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον κρίνει ὅτι ἡ ἀνάθεσις προμηθείας εἴδους τινὸς πρέπει νὰ συνδυασθῇ μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου ἀγορὰν ἐγχωρίων προϊόντων, δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἀνάθεσιν τῆς προμηθείας ταύτης καὶ ἄνευ διαγωνισμοῦ κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Κρατικῶν Προμηθειῶν. Ἡ σχετικὴ σύμβασις συναπτομένη ὑπὸ τῆς Υ.Κ.Π. κατὰ τοὺς ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διαγραφομένους γενικοὺς ὅρους δεῖται τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται νὰ ληφθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὁμοία ἀπόφασις προκειμένου περὶ προμηθείας οἱωνδήποτε εἰδῶν τῶν Σιδηροδρόμων Ἑλληνικοῦ Κράτους ἢ καὶ ἄλλων νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου ρητῶς ἐν τῷ Διατάγματι ἀναφερομένων. Διὰ τῶν αὐτῶν Διαταγμάτων δύνανται νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ ἐκπροσωποῦντες ἢ διευθύνοντες τὰ νομικὰ ταῦτα πρόσωπα ὅπως ἀναφέρωσιν εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὰς μελετωμένας ὑπ' αὐτῶν προμηθείας. Καθ' ἃς περιπτώσεις τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἤθελεν ἀποφασίσει τὴν ἄνευ δημοπρασίας ἀνάθεσιν τῆς προμηθείας τῶν εἰδῶν τούτων, ἡ σχετικὴ σύμβασις, συναπτομένη ὑπὸ τῶν ἐκπροσωπούντων τὸ νομικὸν πρόσωπον κατὰ τοὺς ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διαγραφομένους ὅρους, δεῖται ὡσαύτως τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 11 Μαΐου 1929 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4010» ἐπεκτείνεται δι' ἁπάσας τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ δι' ἅπαντα τὰ εἴδη.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4010 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, ἐκτὸς ὧν πρόκειται περὶ προμηθείας δημητριακῶν, ἀλεύρων, ζακχάρεως καὶ καφέ, ὑποβάλλονται πρὸς θεώρησιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, δυνάμενον, ἂν διαφωνήσῃ, νὰ ζητήσῃ ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῆς διακηρύξεως προβλεπομένης περὶ τούτου προθεσμίας τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.»

Ἄρθρον 4.

Ἐν τέλει τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 12 προστίθενται τὰ ἑξῆς :

«Ἐφ' ὅσον δὲ πρόκειται περὶ προμηθείας δημητριακῶν, ἀλεύρων καὶ λοιπῶν ἐν ἄρθρῳ 5 ρητῶς ἀναφερομένων εἰδῶν ἡ προθεσμία δύναται νὰ συντομευθῇ δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Υ.Κ.Π.».

Δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Υ. Κ. Π. δύναται νὰ συντομευθῇ μέχρι τοῦ ἡμίσεος ἡ προθεσμία κατὰ τὴν ἐνέργειαν ἐπαναληπτικῶν διαγωνισμῶν, ὡς καὶ διαγωνισμῶν ἐνεργουμένων εἰς βάρος προμηθευτῶν κηρυχθέντων ἐκπτώτων, μὴ ἀπαιτουμένης εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας κυρώσεως τῆς διακηρύξεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Θεωροῦνται ἐγκύρως γενόμεναι αἱ μέχρι τοῦδε ἀποφασισθεῖσαι συντομεύσεις προθεσμιῶν ὑπὸ τῆς Υ. Κ. Π. ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω περιπτώσεων.

Ἄρθρον 5.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 25 τίθενται τὰ ἑξῆς :

«Ὁμοίως δύναται ἀποφάσει τῆς Ἐπιτροπῆς Υ.Κ.Π. νὰ συγκροτηθῇ ἐν Πειραιεῖ καὶ Θεσσαλονίκῃ μόνιμος ὑπηρεσία ἐλέγχου καὶ παραλαβῆς ὑλικῶν, ὑπαγομένη ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῆς Υ. Κ. Π. καὶ ἡ ὁποία ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν παρακολούθησιν τῶν παραλαβῶν ἐν γένει καὶ τῶν εἰς ταύτας ἀναφερομένων λεπτομερειῶν.

Ἡ λειτουργία τῆς ἀνωτέρω ὑπηρεσίας κανονισθήσεται δι' ἀποφάσεως τῆς Υ.Κ.Π. δύναται δὲ νὰ ἀνατεθῇ εἰς ταύτην καὶ ἡ μέριμνα τῶν ἐκφορτώσεων τῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου κομιζομένων ὑλικῶν.

Διὰ τὸ προσωπικὸν ὅπερ ἤθελε κριθῇ ἐπιβεβλημένον διὰ τὴν συγκράτησιν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 4010.

Ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης συγκροτοῦνται ἑκάστοτε αἱ ἐπιτροπαὶ παραλαβῆς τῶν διαφόρων ὑλικῶν, συμπληρούμεναι ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ ὑπὸ παραλαβὴν ὑλικοῦ καὶ ὑπὸ εἰδικῶν μελῶν ἐκτὸς αὐτῆς.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 5ης παραγράφου τοῦ ἰδίου ἄρθρου 25 προστίθενται τὰ ἑξῆς:

«Ἅπασαι αἱ ἄνω συνέπειαι δύνανται ν' ἀπαγγελθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Υ.Κ.Π. εἰς βάρος τοῦ προμηθευτοῦ καὶ ἐν περιπτώσει παραβάσεως οἱουδήποτε ἄλλου ὅρου τῆς συμβάσεως».

Ἄρθρον 6.

1. Διὰ τὰ ὑπὸ τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν τῶν Ὑπουργείων ἀπαιτούμενα εἴδη γραφείου κλπ. ὑλικὰ δύναται ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Υ.Κ.Π. μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ συστήσῃ ἰδίαν ἀποθήκην ἐφοδιασμοῦ, εἰς ἣν θέλει ὑπαχθῇ καὶ ἡ ἤδη λειτουργοῦσα ἀποθήκη χάρτου Δημοσίας Ὑπηρεσίας.

2. Τὰ τῆς συστάσεως καὶ λειτουργίας τῆς εἰρημένης ἀποθήκης θέλουσι κανονισθῇ διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 7.

Ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς ἡ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν οἰκείων χρηματικῶν ἐνταλμάτων πληρωμὴ τοῦ ἀντιτίμου τῶν παρὰ τῆς Υ.Κ.Π. προμηθευομένων εἰδῶν μετὰ προηγούμενον ἔλεγχον τῶν δικαιολογητικῶν.

Τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν προμηθευομένων εἰδῶν ἐλέγχονται ὡς πρὸς τὴν νομιμότητα καὶ πληρότητα αὐτῶν, παρ' ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Γ.Δ.Δ.Λ. ἀποσπωμένου πρὸς τοῦτο παρὰ τῇ Υ.Κ.Π. καὶ μόνον ἐφόσον ταῦτα ἤθελον εὑρεθῇ ἐν τάξει ἐντέλλεται ἡ πληρωμὴ καθ' ὃν τρόπον θέλει ὁρίσει ἐκδοθησόμενον Διάταγμα.

Τὰ ἁρμόδια Ὑπουργεῖα, βάσει τῶν διαβιβαζομένων αὐτοῖς ὡς ἄνω προελεγχθέντων δικαιολογητικῶν, ἐκδίδουσι κατὰ τὰ κεκανονισμένα τὰ σχετικὰ χρηματικὰ ἐντάλματα ἐπὶ συμψηφισμῷ εἰς τὴν γενομένην πληρωμήν.

Ἄρθρον 8.

Διὰ τὴν κανονικὴν ἐνέργειαν χημικῶν ἀναλύσεων πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ ποιοτικοῦ ἐλέγχου τῶν ἀγοραζομένων εἰδῶν καὶ συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐπιτροπὰς παραλαβῶν καὶ διαιτησιῶν χρησιμοποιοῦνται οἱ παρὰ τῷ Γενικῷ Χημείῳ τοῦ Κράτους ὑπηρετοῦντες χημικοὶ προστιθεμένων εἰς τὰς ἤδη ὑπαρχούσας θέσεις ἀνὰ τριῶν χημικῶν β, γ, δ, καὶ ε τάξεως.

Διὰ Διατάγματος θέλει καθορισθῇ ἡ κατανομὴ τῶν χημικῶν τούτων εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν καὶ τὰ παραρτήματα τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 9.

Ἡ Υ.Κ.Π. δύναται νὰ ἀπευθύνηται πρὸς τὸ δυνάμει τοῦ νόμου 4328 «περὶ συστάσεως Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους» συνεστημένων Συμβουλίων Χημικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ὅρων οὓς δέον νὰ πληρῶσι τὰ παρ' αὐτῆς προμηθευόμενα εἴδη.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύνανται νὰ προστεθῶσι δύο εἰσέτι μέλη εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Χημικῆς Ὑπηρεσίας, ἐκλεγόμενα παρὰ τοῦ Συμβουλίου τούτου.

Μέλος τοῦ Συμβουλίου Χημικῆς Ὑπηρεσίας ἀπουσιάσαν ἀπὸ 15 συνεχεῖς συνεδριάσεις θεωρεῖται αὐτοδικαίως παραιτηθέν, ὁπότε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ συμπληρωθῇ ἡ θέσις τούτου δι' ἑτέρου ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἐν τέλει τῆς παραγράφου 10 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 4328 περίοδος «καὶ διὰ μίαν κατὰ μῆνα συνεδρίαν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «καὶ μέχρι τεσσάρων κατὰ μῆνα συνεδριάσεων».

Ἄρθρον 10.

Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 4389, δι' ἧς ἐπιβάλλεται κράτησις 2 ο/ο ἐπὶ πάσης προμηθείας ἢ ἐκτελέσεως ἔργων ὑπὲρ τοῦ Μ.Τ. Στρατοῦ, δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν διὰ τὰς προμηθείας καὶ τὰ ἔργα δι' ἃς ὁ σχετικὸς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς ἢ ἡ ὑποβολὴ τῶν ἐγγράφων προσφορῶν ἢ αἱ σχετικαὶ διακηρύξεις τῶν διαγωνισμῶν ἔλαβον χώραν ὁπωσδήποτε πρὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1929 ἀσχέτως τοῦ χρόνου τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως.

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου νόμων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν, συνεπείᾳ συναφθείσης μετά τινος Κράτους ἐμπορικῆς συμβάσεως, μεταβάλλεται τὸ κείμενον κλάσεώς τινος (κλάσεως ἢ ἐδαφίου ἢ ὑπεδαφίου) τοῦ δασμολογίου, ἐφαρμόζονται τὰ ἑπόμενα:

α') Ὅταν διὰ τῆς συμβάσεως κατατάσσηται εἶδός τι ἓν τινι τῶν ὑπαρχουσῶν κλάσεων τοῦ δασμολογίου, ἄνευ καθορισμοῦ καὶ ἰδιαιτέρου δι' αὐτὸ συμβατικοῦ δασμοῦ, ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὸ εἶδος τοῦτο ὁ μέγιστος ἢ ὁ ἐλάχιστος δασμός, ὁ διὰ τὰ λοιπὰ εἴδη τῆς αὐτῆς κλάσεως ἀναγραφόμενος, ἀναλόγως τῆς προελεύσεως αὐτοῦ.

β') Ὅταν διὰ τῆς συμβάσεως καθορίζηται δασμὸς συμβατικὸς ἴσος ἢ καὶ διάφορος τοῦ ἐλαχίστου δασμοῦ οὐχὶ δι' ἅπαντα, ἀλλὰ μόνον διά τινα ἐκ τῶν κατονομαζομένων ἔν τινι κλάσει εἰδῶν, τὰ τοιαῦτα εἴδη μεταφέρονται εἰς ἰδίαν ὑποδιαίρεσιν τῆς αὐτῆς κλάσεως, ἀναγραφομένου ἅμα διὰ ταῦτα ἐν τῷ δασμολογίῳ μεγίστου καὶ ἐλαχίστου δασμοῦ ἴσου πρὸς τὸν ἰσχύοντα πρὸ τῆς ὑποδιαιρέσεως τῆς κλάσεως ταύτης.

γ') Ὅταν διὰ τῆς συμβάσεως καθορίζηται συμβατικὸς δασμὸς καὶ συγχρόνως μεταβάλληται οὐσιωδῶς τὸ κείμενον κλάσεώς τινος, εἴτε διὰ τῆς κατονομασίας ἐν αὐτῇ νέων εἰδῶν οὐδόλως ἢ μὴ εἰδικῶς πρότερον κατονομαζομένων, εἴτε διὰ τῆς διακρίσεως εἰς πλείονας ὑποδιαιρέσεις, μετὰ ἢ ἄνευ μεταβολῆς τῆς βάσεως ἐπιβολῆς τοῦ δασμοῦ, ἡ οὕτω καθοριζομένη μεταβολὴ τοῦ κειμένου τῆς κλάσεως ταύτης εἶναι ὁρι-

στική, θεωρεῖται δὲ ὡς καταργηθὲν τὸ πρὸ τῆς συμβάσεως ἰσχῦον κείμενον αὐτῆς.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματος καθορισθῇ διὰ τὴν οὕτω τροποποιουμένην κλάσιν δασμὸς μέγιστος μὲν μέχρι τοῦ τετραπλασίου, ἐλάχιστος δὲ μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ διὰ τῆς συμβάσεως ὁριζομένου συμβατικοῦ δασμοῦ. Ὅταν δὲ διὰ τῆς συμβάσεως ὁρίζηται ἀτέλεια δι' εἶδός τι ὁ διὰ τοῦ Διατάγματος ὁριζόμενος μέγιστος καὶ ἐλάχιστος δασμὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 40 ο)ο τῆς κατὰ μέσον ὅρον ἐμπορικῆς ἀξίας τοῦ ἐμπορεύματος μέχρι τῆς εἰς ἑλληνικὸν λιμένα εἰσαγωγῆς του.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Συμβουλίου τῆς Βιομηχανίας καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς «Διαρκοῦς Ἐπιτροπῆς Μελέτης τοῦ Δασμολογίου καὶ τῶν Ἐμπορικῶν Συμβάσεων» ἐπιτρέπεται ν' ἀπαλλάσσωνται ἀπὸ παντὸς φόρου δημοσίου ἢ δημοτικοῦ ἢ ἄλλου οἱουδήποτε τέλους ἢ δικαιώματος ὡς καὶ νὰ καθορίζωνται οἱ ὅροι καὶ διατυπώσεις τῆς παραλαβῆς, μεταποιήσεως, ἀποστολῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ ἀποταμιεύσεως :

α) Αἱ πρῶται ὕλαι, αἱ χρησιμεύουσαι πρὸς παραγωγὴν βιομηχανικῶν προϊόντων ἐν ἐργοστασίοις, ὅταν αὗται εἰσάγωνται ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐργοστασιαρχῶν κατ' εὐθεῖαν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὑπὸ τὸν ὅρον, τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστολῆς ἢ τῆς ἀποταμιεύσεως αὐτῶν ἐν δημοσίαις ἀποθήκαις ἢ τοιαύταις τῆς Ἑταιρείας τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν μεταβεβλημένων εἰς προϊόντα τῆς βιομηχανίας αὐτῶν.

β) Αἱ φυτικαὶ ἢ ἄλλαι ὕλαι ἢ ἀντικείμενα, ὡς οἱ σπάγγοι κλπ., τὰ εἰσαγόμενα ὅπως ὑποστῶσιν ἐν Ἑλλάδι κατεργασίαν οἱανδήποτε, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐπανεξαγωγῆς ἢ τῆς εἰς δημοσίας ἀποθήκας ἀποταμιεύσεως αὐτῶν ἐν δημοσίαις ἀποθήκαις ἢ τοιαύταις τῆς Ἑταιρείας τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν μεταβεβλημένων εἰς προϊόντα τῆς κατεργασίας ἢ μεταποιήσεως ταύτης.

γ') Τὰ ὑπὸ σοβαρῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων εἰσαγόμενα σιδηρόφυλλα τῶν κλάσεων τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου 63 α' καὶ 63 γ, ὡς καὶ ἡ ὕαλος εἰς ὄγκους ἢ θραύσματα ἢ κόνιν τῆς κλάσεως 146, τὰ χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῶν βιομηχανιῶν τούτων πρὸς κατασκευὴν σιδηρῶν ἐσμαλτωμένων (emaillés) εἰδῶν, τῆς τοιαύτης ἀπαλλαγῆς δυναμένης νὰ ὁρισθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

2. Διὰ Διαταγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Γεωργίας, δύναται ν' ἀπαλλάσσωνται ἀπὸ παντὸς φόρου δημοσίου ἢ δημοτικοῦ ἢ ἄλλου οἱουδήποτε τέλους ἢ δικαιώματος τὰ εἰσαγόμενα χημικὰ ἢ φυσικὰ λιπάσματα, ὁπότε διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος θὰ ἀπαλλάσσωνται ἀπὸ τῶν αὐτῶν φόρων καὶ τελῶν καὶ οἱ εἰσαγόμενοι σάκκοι οἱ χρησιμοποιούμενοι ὑπὸ τῶν ἡμεδαπῶν βιομηχανιῶν διὰ τὴν συσκευὴν χημικῶν λιπασμάτων.

3. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο Διατάγματα θέλουσι κανονίζει τὸν τρόπον τοῦ ἐλέγχου ἐναντίον πάσης καταδολιεύσεως τῶν παρεχομένων ἀτελειῶν.

4. Αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἐδαφίων α' καὶ β' ἀνατρέχουσι καὶ διὰ τὰς βιομηχανίας ἐκείνας, δι' ἃς ἐπὶ τῇ προόψει τοῦ παρόντος νόμου καὶ διὰ λόγους ἐπείγοντας ἐπετράπη ἀπὸ Σεπτεμβρίου τοῦ 1926, ἡ ἐπὶ παρακαταθήκῃ τῶν δασμῶν παραλαβὴ τῶν πρώτων ὑλῶν, ὡς π. χ. διὰ τὰ ἄρτρα, κυτία σιγαρέττων κλπ.

5. Διὰ Διαταγμάτων, συμφώνως τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκδιδομένων, δύνανται νὰ καταργῶνται ἢ νὰ περιορίζωνται ἀτέλειαι καὶ προσωρινὰ ἀτέλειαι ἰσχύουσαι ἤδη δυνάμει προγενεστέρων νόμων ἢ μέλλουσαι νὰ ἰσχύσωσι δυνάμει νόμων ἢ Διαταγμάτων.

6. Διὰ Διαταγμάτων ἐπίσης δύνανται νὰ καταργῶνται καὶ παντὸς ἄλλου εἴδους θεσπισμέναι φορολογικαὶ ἀτέλειαι.

7. Δύναται διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθν. Οἰκονομίας, μετὰ γνωμοδότησιν Ἐπιτροπῆς ἐξ εἰδικῶν ὑπαλλήλων τῶν Ὑπουργείων Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθν. Οἰκονομίας, νὰ ἀναθεωρηθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ συγχρονισμοῦ πρὸς τὴν σημερινὴν νομοθεσίαν καὶ τὰς σημερινὰς ἀνάγκας καὶ πρὸς μείζονα ἐξασφάλισιν τοῦ Δημοσίου ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου ΒΡΝΗ' περὶ ἐπιτροπῆς ἐλέγχου τῶν ἀτελειῶν.

Ἄρθρον 3.

Καταργεῖται τὸ ἐδ. β' τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρ. 12 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 21 Αὐγούστου 1925 «περὶ καταργήσεως διατάξεων τελωνειακῶν νόμων κλπ.», ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1926 σχετικοῦ Ν. Διατάγματος, ἀντικαθιστάμενον ὡς ἑξῆς :

Προκειμένου περὶ καπνοῦ ἀκατεργάστου εἰς φύλλα προελεύσεως ἐξωτερικοῦ, ἀποταμιευμένου ἐν Ἑλλάδι πρὸς τὸν σκοπὸν νέας συσκευασίας καὶ ἐπανεξαγωγῆς ἢ καὶ ἁπλῶς διαμετακομιζομένου καπνοῦ ἀκατεργάστου εἰς φύλλα προελεύσεως ἐξωτερικοῦ, ἀποταμιευμένου ἐν Ἑλλάδι πρὸς τὸν σκοπὸν νέας συσκευασίας καὶ ἐπανεξαγωγῆς ἢ καὶ ἁπλῶς διαμετακομιζομένου δι' Ἑλλάδος, δύναται νὰ χωρήσῃ ἀπαλλαγὴ εἰς περίπτωσιν πυρκαϊᾶς ἢ βλάβης, ἔστω καὶ ἐνὶ διωτικαῖς ἀποθήκαις ἀποταμιευομένου, κατὰ διατυπώσεις ὁρισθησομένας διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 4.

Ἡ προθεσμία ἡ ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 26 παρ. Α' τοῦ Κώδικος νόμων «περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου» ἐπιτρέπεται νὰ παρατείνηται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μέχρι τὸ πολὺ ἐπὶ τετράμηνον.

Ἄρθρον 5.

Ἡμερήσιαι ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ ἐκδιδόμενα κατὰ περιόδους οὐχὶ μακροτέρας τοῦ μηνός, συντεταγμένα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἀλλ' ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, εἰσάγονται ἀπηλλαγμέναι παντὸς εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ ἢ ἄλλων παρεπομένων φόρων, τῆς διατάξεως ταύτης ἀνατρεχούσης ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1927, ἐφ' ὧν περιπτώσεων δὲν εἰσεπράχθησαν ὁριστικῶς τοιοῦτοι δασμοὶ ἢ φόροι.

Ὁμοίως δύναται ν' ἀπαλλάσσηται διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παντὸς εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ καὶ λοιπῶν παρομαρτούντων τελῶν καὶ φόρων, ὁ χάρτης ὁ εἰσαγόμενος παρὰ τοῦ Συλλόγου Ὠφελίμων Βιβλίων καὶ τῆς Μακεδονικῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας, ὁ προοριζόμενος δι' ἐκδόσεις κοινωφελῶν ἔργων, ἐφ' ὅσον φέρῃ κυκλοτερῶς ὑδατογράφημα μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Συλλόγου ἢ τῆς Ἑταιρείας.

Ἄρθρον 6.

Τὰ πιστοποιητικὰ προελεύσεως ἐμπορευμάτων εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶνε ἀπαιτητὰ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταθέσεως τῆς διασαφήσεως ἢ τὸ πολὺ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ ταύτης. Ἡ μὴ προσαγωγὴ πιστοποιητικῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην συνεπάγεται τὴν καταβολὴν τῶν κατὰ τὸ δασμολόγιον μεγίστων δασμῶν.

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ κείμενον τῆς κλάσεως 222 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Κλάσις 222. Ὑφάσματα ἐκ βάμβακος τῆς προηγουμένης κλάσεως 221 α' ἕως δ' λελευκασμένα ἢ τυπωτά, συμπεριλαμβανομένων καὶ ἐκείνων, ἅτινα ἐβάφησαν προηγουμένως εἰς τόπια καὶ εἶτα ἐτυπώθησαν, δασμολογοῦνται ὡς τ' ἀλεύκαστα ὑφάσματα τῆς αὐτῆς κλάσεως μετ' αὐξήσεως τοῦ ἀντιστοίχου δασμοῦ τῆς οἰκείας ὑποδιαιρέσεως κατὰ 5 ο)ο».

2. Ἐν τέλει τῆς κλάσεως 223 προστίθεται ἡ ἑξῆς σημείωσις :

«Σημείωσις. Εἰς τὴν κλάσιν 223 ὑπάγονται, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρωματισμοῦ αὐτῶν, καὶ τὰ μὴ εἰδικῶς ἀλλαχοῦ κατονομαζόμενα βαμβακερὰ ὑφάσματα, ἅτινα, ὡς ἐκ τοῦ εἴδους τῆς ὑφάνσεως αὐτῶν, δὲν δύνανται νὰ κλωστομετρηθῶσι».

3. Εἰς τὴν κλάσιν 259 καὶ ἐν τῷ κειμένῳ ἑκατέρου τῶν ἐδαφίων α' καὶ β' προτάσσεται ἡ φράσις : «ἐν σχήματι κώνου, ἄνευ μεταβολῆς τινος τοῦ δασμοῦ, μετὰ δὲ τὸ ἐδάφιον β' παρεντίθεται τὸ κάτωθι ἐδάφιον γ', μεταβαλλομένου ἅμα τοῦ ὑφισταμένου ἐδαφίου γ' εἰς ἐδάφιον δ'.

«Κλάσις 259 γ. Πιλήματα ἐξ ἐρίου (μερινὰ) οὐχὶ ἐν σχήματι κώνου (καπελλῖναι), ἀλλὰ καὶ μὴ παρεσκευασμένα κατὰ τρόπον, ὥστε ν' ἀποτελῶσιν ἀστολίστους πίλους, χρωματισμένα ἢ μή. Δασμὸς δι' ἕκαστον μέγιστος δρχ. 3 καὶ ἐλάχιστος δρ. 2 εἰς μεταλλικόν».

4. Ἐν τῷ ἐδαφίῳ α' τῆς κλάσεως 262 προστίθεται καὶ ὑπεδάφιον 4, ἔχον ὡς ἑξῆς :

«Κλάσις 262 α) 4. Πίλοι διὰ γυναῖκας καὶ κοράσια ἐξ ἐρραμμένων, ἀλλὰ μὴ εἰς ταινιοπλέγματα πεπλεγμένων, ἐνῶν ἀλόγης, λελευκασμένοι ἢ κεχρωματισμένοι ἢ μή, ἀσχημάτιστοι ἢ ἐσχηματισμένοι καὶ ἀστόλιστοι ἢ ἐστολισμένοι δι' ἁπλοῦ κορδονίου ἔστω καὶ διὰ μετάξης συμμίκτου. Δασμὸς δι' ἕκαστον μέγιστος δραχ. 2 καὶ ἐλάχιστος δρ. 1.25 εἰς μεταλλικόν».

5. Τὸ ἐδάφιον γ' τῆς κλάσεως 262 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Κλάσις 262 γ. Οἱ αὐτοὶ ὡς ἀνωτέρω ἐν ἐδαφίοις α' καὶ β' πίλοι διὰ γυναῖκας καὶ κοράσια.

1) Ἀστόλιστοι ἐσχηματισμένοι ἢ μή, (ἐξαιρέσει τῶν ἐν ἐδαφίῳ α)4 εἰδικῶς κατονομαζομένων).

Δασμὸς δι' ἕκαστον μέγιστος δραχ. 3 καὶ ἐλάχιστος 2 εἰς μεταλλικόν.

2) Ἐστολισμένοι δι' ἁπλῆς κορδέλλας. Δασμὸς δι' ἕκαστον μέγιστος δρ. 6 καὶ ἐλάχιστος δρ. 4 εἰς μεταλλικόν.

3) Ἐστολισμένοι καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον. Δασμὸς δι' ἕκαστον μέγιστος δρ. 15 καὶ ἐλάχιστος δρ. 10 εἰς μεταλλικόν.

4) Διὰ τοὺς ἐν ὑπεδαφίῳ γ)3 περιλαμβανομένους πίλους, ἐκτὸς τοῦ κατὰ τεμάχιον δασμοῦ, προστίθεται καὶ δασμὸς κατ' ἐκτίμησιν ἐπὶ τῆς ἀξίας των 10 ο)ο.

6. Ὁ δασμὸς τοῦ ἐδαφίου λ/2 τῆς κλάσεως 4 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου (χαβιάρων ἐρυθρῶν Break) ὁρίζεται κατὰ 100 χιλ. μέγιστος μὲν δραχ. 60, ἐλάχιστος δὲ δραχ. 40 εἰς μεταλλικόν.

7. Εἰς τὸ ἐδάφιον β' τῆς κλάσεως 270 αἱ λέξεις «διαμετρήματος μέχρις 6 χιλιοστομέτρων» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «διαμετρήματος μέχρις 9 χιλιοστομέτρων».

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἐδαφίου α' τῆς κλάσεως 272 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς : «4. Μετὰ ἢ ἄνευ γομώσεως καὶ μετὰ βολίδων ἢ χόνδρων, διαμέτρου 9 τὸ πολὺ χιλιοστομέτρων».

8. Οἱ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζόμενοι δασμοὶ ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰ εἴδη τῶν αὐτῶν κλάσεων, τὰ διατελοῦντα ὑπὸ ἀμφισβήτησιν, ὡς καὶ δι' ἐκεῖνα, ἅτινα δὲν κατεβλήθη ὁριστικῶς ὁ ὀφειλόμενος δασμός. Εἰδικῶς ὁ νέος δασμὸς ὁ ὁριζόμενος διὰ τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ παρόντος καὶ τοὺς ἐν ὑπεδαφίῳ 1 τοῦ ἐδαφίου γ' τῆς κλάσεως 262 πίλους ἀφορῶν, θὰ ἰσχύσῃ ἀπὸ 1 Μαΐου 1930, ἐν τῷ μεταξὺ δὲ θὰ ἐφαρμόζηται ὁ ἤδη ὑφιστάμενος δασμὸς ἐπὶ τῶν εἰδῶν τούτων.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ νόμου 843 τοῦ 1917 «περὶ συστάσεως διαρκοῦς Ἐπιτροπῆς πρὸς μελέτην τοῦ δασμολογίου καὶ τῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων» προβλεπομένη πίστωσις ἐκ δραχμῶν προπολεμικῶν 10.000, ὁρίζεται εἰς δραχ. 150.000, ἡ δὲ σύνθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης δύναται νὰ μεταβάλληται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν, Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Γεωργίας, ἔτι δὲ νὰ ἐπεκτείνηται καὶ ἡ ἁρμοδιότης αὐτῆς ἐπὶ εἰδικῶν θεμάτων.

Ἄρθρον 9.

Τὰ πλοῖα τοῦ ἐδαφίου γ' τῆς κλάσεως 276 τοῦ Τελωνειακοῦ δασμολογίου, ἐφ' ὅσον προσάγηται κατὰ τὸν τελωνισμὸν βεβαίωσις τῆς οἰκείας λιμενικῆς ἀρχῆς ὅτι πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν φορτηγὸν ναυτιλίαν, ἀπαλλάσσονται παντὸς εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ.

Τὰ μὴ καταβαλόντα μέχρι τοὐδε τοὺς κεκανονισμένους δασμοὺς Ἑλληνικὰ πλοῖα, ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς καταβολὴν εἰσαγωγικῶν δασμῶν, ἐφ' ὅσον διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρίζεται ἐπὶ τούτων δασμολογικὴ ἀτέλεια.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἔννοια τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ ἄρθρου 8 τῆς μετὰ τῆς Μ. Βρεττανίας Συνθήκης Ἐμπορίου καὶ Ναυτιλίας τοῦ 1926 τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 23 Ἰουλίου 1926 εἶνε ὅτι ἐφ' ὧν εἰδικῶν προσθέτων φόρων ὁρίζεται ἀνώτατον ὅριον ποσοστοῦ (ἀναγκαστικὸν δάνειον, δημοτικοὶ φόροι) καὶ τοῦ ποσοστοῦ τούτου δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ ἐφαρμογῇ ὑπέρβασις, οὐδεμία χωρεῖ σύμμετρος περικοπή. Εἰς τὴν ἔννοιαν δὲ «δημοτικοὶ φόροι» νοεῖται τόσον ὁ δημοτικὸς φόρος 25 ο)ο ἐπὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, ὅσον καὶ ὁ πρόσθετος φόρος 1 ο)ο, καθὼς καὶ ὁ ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν δημοτικῶν καταστημάτων φόρος 4 ο)ο, διότι τὸ ἄθροισμα τούτων δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἀνώτατον ὅριον 30 ο)ο τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τῆς μετὰ τῆς Μ. Βρεττανίας Συνθήκης.

Ἐπιτρέπεται, πρὸς ἁπλουστέραν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 4319 περὶ ἐνιαίου συντελεστοῦ τῶν προσθέτων εἰσαγωγικῶν δασμῶν, ὅπως διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Συγκοινωνίας, γίνῃ ἀναγωγὴ τῶν ὑφισταμένων τελῶν στατιστικῆς καὶ λιμενικοῦ φόρου, εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰσπράξεων τοῦ τελευταίου ἔτους ἐκ τῶν ἐσόδων τούτων.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἀπαρίθμησις ἐν τῇ α' παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νόμου 4055 τοῦ 1929 τῶν γεωργικῶν εἰδῶν τῶν ἀτελῶς παραδιδομένων εἰς τοὺς Γεωργικοὺς Συνεταιρισμούς, εἶναι ἁπλῶς ἐνδεικτική, δυναμένης τῆς ἀτελείας διὰ Διαταγμάτων νὰ ἐπεκταθῇ καὶ ἐπὶ σπόρων, ριζῶν, ἀμερικανικῶν κλημάτων, σταφιδοπάνων καὶ σταφιδοχάρτων.

Ἄρθρον 12.

Κυροῦται ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπιτραπεῖσα προσωρινῶς ἀτελὴς εἰσαγωγὴ χόρτου καὶ ἀχύρου πρὸς διάσωσιν τῆς κτηνοτροφίας τῶν πλημμυροπαθῶν καὶ χιονοπαθῶν ἀπὸ 22 Φεβρουαρίου 1929 μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1930.

Ἄρθρον 13.

Κύνες, ᾠδικὰ πτηνὰ ἐντὸς κλωβῶν, γαλαῖ, κομιζόμενα ἀνὰ ἓν παρ' ἐπιβατῶν ἀπαλλάσσονται παντὸς εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ.

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 86 τοῦ νόμου 602 τοῦ 1915 περὶ συνεταιρισμῶν» καὶ τροποποιήσεως δασμολογικῶν τινων νόμων», τοῦ τεθέντος ἐν ἰσχύϊ διὰ τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1927 ψηφίσματος τῆς Βουλῆς «περὶ προσωρινῆς ἰσχύος οἰκονομικῶν τινων μέτρων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1) Ἐπὶ εἰδῶν εἰσαγομένων ἀτελῶς ἢ ἐπὶ ἠλαττωμένῳ τέλει δυνάμει νόμων ἢ συμβάσεων, δι' ὡρισμένον σκοπὸν ἢ δι' ὡρισμένην εἰδικὴν χρῆσιν καὶ μὴ χρησιμοποιουμένων δι' ὃν σκοπὸν ἢ εἰδικὴν χρῆσιν εἰσήχθησαν, ἐφαρμόζονται ἅπασαι αἱ ἰσχύουσαι δασμολογικαὶ καὶ λοιπαὶ τελωνειακαὶ διατάξεις, θεωρουμένων τῶν εἰδῶν τούτων ὡς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προερχομένων. Ἐν περιπτώσει δ' ἀποστολῆς ἢ διαμετακομίσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑπόκεινται εἰς τὰ ἰσχύοντα τέλη ἐξαγωγῆς τὰ ἐπιβαλλόμενα ἐπὶ τῶν ὁμοειδῶν ἐγχωρίων προϊόντων.

2) Κατ' ἐξαίρεσιν τὰ ἐκ τούτων μεταχειρισμένα ἢ ἐφθαρμένα ὑποβάλλονται εἰς τὸν κατὰ τὰς οἰκείας κλάσεις τοῦ τε-

λωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς δασμῶν ἐφαρμοζομένου διὰ ταῦτα καὶ τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ νόμου 1165.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ δι' ἃς περιπτώσεις ἐπὶ τῇ προόψει τοῦ παρόντος νόμου, καὶ διὰ λόγους ἐπείγοντας ἐπετράπη ὁ ἐκτελωνισμὸς τοιούτων εἰδῶν παρασχεθείσης δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν σχετικῆς ἐγγυήσεως διὰ τὴν διαφορὰν τῶν τελῶν.

Ἄρθρον 15.

1. Μετὰ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγή, κατοχὴ καὶ πώλησις χάρτου λεπτοῦ, οἱουδήποτε χρώματος καὶ σχήματος, ἐφ' ὅσον οὗτος δεικνύει βάρος μικρότερον τῶν 40 γραμμαρίων κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον καὶ θεωρεῖται κατάλληλος πρὸς κατασκευὴν σιγαρέττων.

Δὲν θεωρεῖται ὡς κατάλληλος πρὸς κατασκευὴν σιγαρέττων ὁ κάτω τῶν 40 γραμμαρίων χάρτης:

α) ὅταν περιέχῃ ἐν τῇ μάζῃ αὐτοῦ θεῖον εἰς ποσὸν ἀνώτερον τῶν 10 ο)ο, ἐπιτρεπομένης ἀποφάσει τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, ἀνοχῆς 10 ο)ο κατ' ἀνώτατον ὅρον ἐπὶ τῆς ποσότητος ταύτης ἐπὶ ἔλαττον.

β) ὅταν εἶναι ἰσχυρῶς ἐστιλβωμένος κατὰ τὴν ἑτέραν τοὐλάχιστον τῶν ἐπιφανειῶν αὐτοῦ.

γ) ὅταν οὗτος περιέχῃ ἐν τῇ μάζῃ ἢ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ κόλλαν ἢ ἄλλας οὐσίας καθιστώσας αὐτὸν ἀδιαπότιστον κατὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ γραφὴν διὰ μελάνης, καθὼς καὶ ὅταν τυγχάνῃ ἀδιάβροχος διὰ χημικῶν ἢ μηχανικῶν μέσων ἢ διάτρητος.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἑκάστοτε ἐνδιδομένων δύναται ἐξαιρετικῶς νὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἰσαγωγὴ εἰδικοῦ χάρτου εἰς ρόλους ἢ δεσμίδας βάρους μικροτέρου τῶν 40 γραμμαρίων καὶ μὴ πληροῦντος τοὺς ὅρους τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου, εἰς μεγάλης δράσεως Ἀνωνύμους Ἑταιρείας, ἐφ' ὅσον προσάγεται ὑπεύθυνος δήλωσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας, ὅτι ὁ χάρτης οὗτος θέλει χρησιμοποιηθῇ ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἀντιγραφὴν ἐπιστολῶν.

3. Τὰ ἀποθέματα λεπτοῦ χάρτου περιέχοντος ἐν τῇ μάζῃ θεῖον μέχρι 10 ο)ο βάρους δὲ μέχρι 40 γραμμαρίων κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον καὶ μὴ πληροῦντος τοὺς ὅρους τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος δέον νὰ ἐξαχθῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ νὰ παραδοθῶσιν ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν διώξεως λαθρεμπορίου, ἀποζημιουμένων τῶν κατόχων ἀποφάσει τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῆς διώξεως λαθρεμπορίου.

4. Μετὰ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταδιώκονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς περὶ λαθραίας εἰσαγωγῆς σιγαροχάρτου ἰσχυούσας διατάξεις οἱ ἀποπειρώμενοι νὰ εἰσαγάγωσιν ἢ εἰσάγοντες ἢ οἱ κατέχοντες λεπτὸν χάρτην βάρους κατωτέρου τῶν 40 γραμμαρίων κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον καὶ μὴ πληροῦντος τοὺς ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένους ὅρους, ὡς καὶ οἱ μὴ χρησιμοποιοῦντες τὸν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰσαχθέντα χάρτην δι' ἄλλην χρῆσιν ἢ δι' ἣν ἐξεδόθη ἡ ἄδεια εἰσαγωγῆς.

Ἄρθρον 16.

Ἐν περιπτώσει λαθραίας εἰσαγωγῆς χάρτου δημοσιογραφικοῦ παραληφθέντος ἀτελῶς πρὸς τύπωσιν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις λαμβάνεται ὡς βάσις πρὸς ἐπιβολὴν χρηματικῆς ποινῆς ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ, εἰσαγωγικὸς δασμὸς δραχμῶν μεταλλικῶν 45 κατὰ 100 χιλιόγραμμα.

Ἄρθρον 17.

1. Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου ἀντικαθίσταται οὕτω: Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἀνωτάτῃ ἐπιτροπὴ τῶν τελωνειακῶν ἀμφισβητήσεων ἀποτελεῖται:

α') Ἐκ τοῦ Δικαστικοῦ Συμβούλου ὡς προέδρου ἀναπληρουμένου παρὰ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.

β') Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, ἀναπληρουμένου παρὰ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.

γ') Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἐμμέσων Φόρων καὶ Μονοπωλίων ἀναπληρουμένου παρὰ τοῦ τμηματάρχου τοῦ Τελωνειακοῦ τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

δ') Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀναπληρουμένου παρ' Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Βιομηχανίας ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

ε') Ἐκ τῶν Προέδρων τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἀναπληρουμένων παρὰ τῶν ὑπὸ Ἐπιμελητηρίων τούτων ὁριζομένων ἀναπληρωτῶν μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῶν.

ς') Ἐξ ἑνὸς Μηχανολόγου τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ὁριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, καὶ

ζ) Ἐξ ἑνὸς εἰδικοῦ ὁριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης.

2. Καθήκοντα εἰσηγητῶν μετὰ ψήφου παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃ διὰ μὲν τὴν ἔκδοσιν ἀποφάσεων παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης καὶ γνωμοδότησιν ὑπ' αὐτῆς ὅσον ἀφορᾷ δασμολογικὴν κατάταξιν ἐμπορευμάτων ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ ἀπσβάρου Διατάγματος ἢ ἐπὶ ἀνατελωνισμῶν, ἐκτελεῖ εἷς τῶν Διευθυντῶν τοῦ Γενικοῦ Χημείου, ἀναπληρούμενος παρά τινος τῶν Χημικῶν Ἐπιθεωρητῶν, ὁριζομένων ἀμφοτέρων παρὰ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, διὰ δὲ τὴν λοιπὴν γνωμοδοτικὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐπιτροπῆς ὁ τμηματάρχης τοῦ δασμολογικοῦ τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ἐπὶ τῶν τελωνειακῶν ἀμφισβητήσεων ἀνωτάτη Ἐπιτροπὴ νομίμως ἀποφασίζει παρόντων τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ πέντε ἐκ τῶν λοιπῶν μελῶν αὐτῆς, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ τέσσαρα νὰ ἀνήκωσιν εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν. Ἀπαιτεῖται δὲ νὰ προσκαλῶνται παρὰ τοῦ Προέδρου πρὸ ἑκάστης συνεδριάσεως τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ κωλυόμενα ὀφείλουσι νὰ εἰδοποιῶσι τοὺς ἀναπληρωτάς των.

Ἄρθρον 18.

Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ αὐτοῦ κώδικος ἀντικαθίσταται οὕτω:

Χορηγεῖται εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς τῶν τελωνειακῶν ἀμφισβητήσεων καὶ τῶν εἰσηγητῶν ἀποζημίωσις δραχμῶν διακοσίων κατὰ συνεδρίασιν. Εἰς τὸν γραμματέα χορηγεῖται ἀποζημίωσις δραχμῶν ἑξακοσίων μηνιαίως.

Ἄρθρον 19.

Διὰ Διατάγματος δύνανται νὰ συνιστῶνται παρὰ Γενικαῖς Διοικήσεσι πρωτοβάθμιαι ἐπιτροπαὶ τελωνειακῶν ἀμφισβητήσεων καὶ νὰ καταργῶνται ἢ νὰ περιορίζωνται αἱ διὰ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ κώδικος περὶ τελων. δασμολογίου συνιστώμεναι. Διὰ τοῦ Διατάγματος τούτου καθορισθήσεται ἡ σύνθεσις τῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἡ ἁρμοδιότης αὐτῶν.

Ἄρθρον 20.

1. Τὸ κατὰ τὴν 1 παράγραφον τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 3408 τῆς 23 Σεπτεμβρίου 1927, ὑφιστάμενον κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐξαγωγικὸν τέλος 8 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐξαγομένων κουκουλίων μειοῦται ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1930 εἰς 6 ο)ο.

2. Καταργεῖται ἡ 1 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3602 τῆς 5 Ἰουλίου 1928.

Ἄρθρον 21.

Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Διευθύνσεως διώξεως λαθρεμπορίου, ἀπαλλαγῶσι πασῶν τῶν συνεπειῶν ἐπιβληθείσης ποινῆς, ὡς καὶ τῆς κατεδοληῆς τοῦ δι' ἀποφάσεως ἐπιβληθέντος προστίμου, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν κατεβλήθη μέχρι σήμερον, οἱ ἅπαξ καταδικασθέντες ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ, ἐφ' ὅσον ὑπέπεσαν εἰς ταύτην ὅταν ὑπηρέτουν ὡς στρατιῶται κατὰ τὸ διάστημα τῆς Μικρασιατικῆς κατοχῆς, μηδέποτε δὲ τιμωρηθέντες οὔτε πρὸ οὔτε μετ' αὐτὴν διὰ τὸ ἀδίκημα τοῦτο, ἔχοντες δὲ λευκὸν ποινικὸν μητρῷον.

Ἄρθρον 22.

Καταργεῖται πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη πρὸς τὸν παρόντα νόμον, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Προτάσει τοῦ κ. ***Β. Καραπαναγιώτη*** (Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας) ἀναβάλλεται διὰ τὴν προσεχῆ Παρασκευήν, ἵνα συζητηθῇ ὡς πρώτη εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν, ἡ ἐπερώτησις τοῦ κ. Μαντᾶ περὶ τοῦ ἐνοικιασθέντος φόρου διοδίων.

Ὁ κ. ***Πρόεδρος*** ἀνακοινοῖ ὅτι 20 βουλευταὶ ζητοῦν τὴν πρόταξιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 32 ἐπερωτήσεως τῶν κ. κ. Ι. Ἀποστόλου κλπ. περὶ τῶν καθυστερουμένων ἐνταλμάτων τῶν ταμείων ἀνταλλαξίμων κοινοτικῶν περιουσιῶν.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** ζητεῖ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐπερωτήσεως περὶ καπνικῆς κρίσεως.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** συνιστᾷ ὅπως αἱ ἐπερωτήσεις συζητῶνται κατὰ σειράν.

Ὁ κ. ***Πρόεδρος*** δηλοῖ ὅτι ἐξ ὑποχρεώσεως ἐκ τοῦ Κανονισμοῦ ἀνεκοίνωσε τὴν πρότασιν τῶν 20 βουλευτῶν περὶ προτάξεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 32 ἐπερωτήσεως.

Τινὲς Βουλευταί. Νὰ μὴ προτιμηθῇ.

Π. Τσαλδάρης. Θὰ συνίστων εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ εἶναι περισσότερον ὑποχωρητικὴ ἀπέναντι τῶν ἐπερωτήσεων, αἵτινες ἐγγράφονται ἀπὸ μέλη τῆς ἀντιπολιτεύσεως, διότι ἀντιθέτως, μὲ τὸν τρόπον τῆς προτιμήσεως, δὲν θὰ ἔλθῃ ποτὲ ἡ σειρὰ τῆς συζητήσεως τῶν ἐπερωτήσεων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ἀντιπρ. Κυβερνήσεως). Εἴμεθα σύμφωνοι πρὸς τὴν ἀντίληψιν τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ θὰ παρακαλέσω τοὺς ζητοῦντας τὴν πρόταξιν κ.κ. βουλευτὰς νὰ στέρξουν ἵνα τηρηθῇ ἡ σειρά.

Π. Λεβαντῆς. Πρόκειται περὶ ἐπειγόντος ζητήματος. Ἔχομεν ἐπειγούσας ἀνάγκας τῶν σχολικῶν κτιρίων ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἔχω ἀντίρρησιν εἰς τὴν πρόταξιν διότι ἀπὸ τὸ ἀναγνωσθὲν περιεχόμενον αὐτῆς φαίνεται ὅτι πρόκειται περὶ ἐρωτήσεως καὶ ὄχι περὶ ἐπερωτήσεως. Ἐὰν μεταβάλωμεν τὰς ἐρωτήσεις εἰς ἐπερωτήσεις, ζημιοῦται τὸ Κοινοβούλιον καὶ μειώνεται ἡ σπουδαιοτάτη σημασία τῶν ἐπερωτήσεων.

Πρόεδρος. Ἡ ἐπερώτησις ἔχει οὕτω (ἀναγιγνώσκει). Βλέπετε ὅτι ἀφορᾷ καὶ ἔλεγχον.

Ε. Κουλουμβάκης. Τὸ μέρος ὅπερ ἀναγιγνώσθη προηγουμένως δὲν ἀφεώρα ἔλεγχον.

Πρόεδρος. Ἐρωτῶ τὴν Βουλὴν ἂν δέχεται τὴν πρόταξιν.

Τινὲς Βουλευταί. Μάλιστα, μάλιστα.

Ἄλλοι Βουλευταί. Ὄχι ὄχι.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως). Παρακαλῶ τοὺς ἐπερωτῶντας νὰ μὴ ἐπιμείνουν νὰ συζητηθῇ ἀπόψε ἡ ἐπερώτησις, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι πάντοτε ἡ ἀντιπολίτευσις ἔστερξε προθύμως νὰ βοηθήσῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸ νομοθετικὸν ἔργον της. Ἤδη ἀπουσιάζει καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ ἡ ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως ἐπιβάλλεται.

Φ. Μανουηλίδης. Πρέπει νὰ γνωσθῇ ὅτι πρόκειται περὶ σοβαρωτάτου ζητήματος.

Μεθ' ἃ, ἐρωτωμένη ἡ Βουλή, ἀπορρίπτει τὴν πρότασιν περὶ προτάξεως.

Προκειμένου εἶτα νὰ συζητηθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 4 ἐπερώτησις τοῦ κ. Τσιγδέμογλου περὶ ἀποζημιώσεως ἐκ τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας τῆς Μαρίκας Μ. Ἀργυροπούλου ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** διαμαρτύρεται, διότι δὲν συνεχίζεται ἡ διακοπεῖσα συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως τῆς καπνικῆς κρίσεως.

Ἐρωτωμένη ἡ Βουλή, δέχεται τὴν συζήτησιν τῆς ἐπερωτήσεως κατὰ σειρὰν καὶ συνεχίζεται ἡ διακοπεῖσα συζήτησις τῆς ἐπερωτήσεως «περὶ καπνικῆς κρίσεως», καὶ λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** ὁ ὁποῖος λέγει ὅτι ἡ κρίσις ἡ καπνικὴ ἀρξαμένη πρὸ ἑξαμήνου ἀνεστάλη προσωρινῶς, ἀλλ' ἤδη εὑρισκόμεθα πρὸ νέας καταστάσεως κρίσεως τοῦ ἐμπορίου τοῦ καπνοῦ ἔτι δεινοτέρας. Οἱ προλαλήσαντες κ. συνάδελφοι ὀρθῶς ἔδωκαν εἰς τὴν ἐπερώτησιν τὴν μορφήν, ὄχι τῆς ἐπικρίσεως, ἀλλὰ τῆς ἀνακοινώσεως εἰς τὴν Βουλὴν τῶν ἀπόψεων τοῦ καπνοπαραγωγικοῦ κόσμου, διότι ἂν ἐδίδετο μορφὴ ἐλέγχου ἔπρεπεν οὗτος νὰ στραφῇ κατὰ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις δὲν ἔφερεν ἀκόμη τὰ συμπεράσματά της εἰς τὴν Βουλήν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ βραδύτης εἶναι δικαιολογημένη, διότι τὸ ζήτημα τοῦ καπνοῦ εἶναι πολυμερές. Ἐάν, λέγει, συγκρίνωμεν τὴν παραγωγὴν τὴν ἰδικήν μας μὲ τὴν βαλκανικὴν παραγωγὴν θὰ ἴδωμεν ὅτι ὑπάρχει κατὰ μέσον ὅρον παραγωγὴ 140 ἑκατομμυρίων κιλῶν, ἔναντι τῶν ὁποίων ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀναλογίαν 55—60 ἑκατομμυρίων, πάντοτε δὲ ἡ ἑλληνικὴ παραγωγή, λόγῳ ἀνωτέρας ποιότητος καὶ ποικιλιῶν, ἐπεκράτησεν εἰς βάρος τῆς παραγωγῆς τῆς καταναλώσεως τῶν ἄλλων χωρῶν καὶ διὰ τοῦτο οὐδέποτε εἴχομεν ἐν Ἑλλάδι σταθερὸν ἀπόθεμα ἀδιαθέτων καπνῶν. Ἐν τούτοις ἡ ἀζητησία τῶν καπνῶν μας ἐφέτος μᾶς ἐτάραξεν ὥστε νὰ πιστεύωμεν τὸ ἐπιχείρημα ὅτι εὑρισκόμεθα πρὸ κρίσεως τοῦ καπνοῦ. Ἀλλὰ κρίσις τοῦ ἑλληνικοῦ καπνοῦ δὲν ὑπάρχει, διότι τὰ καπνά μας εἶναι ἀνώτερα τῶν ἄλλων. Δὲν θέλω μὲ τοῦτο νὰ εἴπω ὅτι πρέπει νὰ ἐπαναπαυθῶμεν, ἀλλὰ πρέπει νὰ κινούμεθα συστηματικῶς καὶ ταχέως, ὥστε ἡ βελτίωσις τῶν ποιοτήτων τοῦ καπνοῦ νὰ καταστῇ ἀνάλογος πρὸς τὴν ζήτησίν του καὶ τὴν διεθνῆ καταναλωτικὴν διάθεσιν. Διότι δὲν πρέπει νὰ παραβλέψωμεν ὅτι καὶ ἄλλαι χῶραι ὅπου ἀνεπτύχθη ἡ βιομηχανία σιγαρέττων ηὔξησαν τὴν ἐσωτερικὴν των παραγωγήν, ὅτι ἄλλαι χῶραι ποῦ κατηνάλισκον ἑλληνικὰ καπνὰ ἐρρύθμισαν κατ' ἄλλον τρόπον τὴν βιομηχανίαν των, ὅτι ἡ βιομηχανία ἐν Ἀγγλίᾳ εἶναι εἰς χεῖρας ὀλίγων οἱ ὁποῖοι δαπανῶντες προπαγανδιστικῶς μειοῦν τὰς τιμὰς τῆς πρώτης ὕλης, ὅτι ἡ Ἀμερική, ἥτις ἀπετέλεσε σπουδαῖον καταναλωτικὸν παράγοντα, ἠλάττωσε τὴν τιμὴν τῶν σιγαρέττων καὶ τοῦτο θὰ ἔχῃ ἄμεσον ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν καπνῶν ἐν Ἑλλάδι. Τὸ 1925 ἐπωλοῦντο τὰ ἑλληνικὰ καπνὰ εἰς τὴν Ἀμερικὴν πρὸς 80 ἢ 100 σέντς καὶ τώρα ἔφθασαν εἰς τὰ 65. Ὅλα, συνεπῶς, τὰ γεγονότα ταῦτα πρέπει νὰ τὰ θεωρήσωμεν ὡς βάσιν διὰ νὰ κανονίσωμεν τὴν καπνικήν μας πολιτικήν.

Πάντως, λέγει συνεχίζων, τὰ ζητήματα τῆς ἐρεύνης τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ληφθῶσι πρὸς ριζικὴν καὶ ὁριστικὴν ρύθμισιν τοῦ καπνικοῦ ζητήματος θὰ εἶναι ζητήματα ἐρευνητέα τὴν στιγμὴν αὐτήν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐρευνήσωμεν σήμερον εἶναι ποία εἶναι ἡ κατάστασις ἡ σημερινή. Σήμερον δὲν εὑρισκόμεθα πρὸ καπνικῆς κρίσεως ἀλλ, εὑρισκόμεθα πρὸ μιᾶς καταστάσεως ἡ ὁποία ἔχει δημιουργηθῇ λόγῳ τῆς συνεννοήσεως τῶν μεγαλεμπόρων, ἡ ὁποία ἐξηνάγκασε τοὺς παραγωγοὺς ἢ νὰ πωλήσουν τὰ καπνά των εἰς ἐξευτελιστικὰς τιμὰς ἢ νὰ τὰ κρατήσουν ἀπόκτα. Ἐκτὸς τούτου εἶναι γνωστὸν τὸ πρόγραμμα τῶν καπνεμπόρων ὅπως ἀναβάλουν τὰς ἀγορὰς διὰ τὸ θέρος, διότι τότε καὶ ἡ ποιότης τῶν καπνῶν ἀξακριβοῦται εὐκολώτερον καὶ ἡ παραγωγὴ εἶναι περισσότερον ἐξηντλημένη. Ριζικὰ μέτρα σήμερον δὲν δύνανται νὰ συζητηθοῦν. Τὸ μόνον μέτρον τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλεται εἶναι ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τῶν παραγωγῶν εἰς τρόπον ὥστε νὰ δυνηθοῦν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν ἐξαιρετικὴν αὐτὴν κατάστασιν. Ἐδόθη πρό τινος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως σύστασις πρὸς τὴν Τράπεζαν ἵνα αὐξήσῃ τὰ ποσὰ τῶν πλασματικῶν δανείων. Ἀλλὰ τὰ ἀποσταλέντα

κατόπιν τῆς κυβερνητικῆς ταύτης συστάσεως ποσὰ εἰς μὲν τὴν περιφέρειαν Ἀγρινίου εἶναι 500 χιλιάδες δραχμαί, εἰς δὲ τὴν περιφέρειαν Μεσολλογγίου 300 χιλιάδες δραχμαί ποσὰ δηλαδὴ διὰ τῶν ὁποίων δὲν δύνανται νὰ ἐξυπηρετηθοῦν πλείονες τῶν δύο ἢ τριῶν συνεταιρισμῶν, Τὸ ζήτημα τοῦτο πρέπει νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἐπέστη ἡ στιγμὴ τῆς καλλιεργείας καὶ ἡ δανειστικὴ κατάστασις εἶναι τοιαύτη ὥστε οἱ παραγωγοὶ εὑρίσκονται μὲ κενὰς τὰς χεῖρας. Ἡ κατάστασις ἡ ὁποία ἐμφανίζεται δὲν ἀποτελεῖ κρίσιν ἀλλὰ ἔλλειψιν μέτρων τὰ ὁποῖα, ἐὰν ἐγκαίρως ἐφηρμόζοντο, θὰ ἀπήλλασσον τὴν καπνοπαραγωγὴν ἀπὸ τὴν σημερινὴν δεινὴν στενοχωρίαν, ἡ ὁποία ἔχει διάμεσον καὶ δεινὸν ἀντίκτυπον ἐπὶ τοῦ ἰσοζυγίου τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Εἶναι ἐπιβεβλημένον ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἀσχοληθῇ ἰδιαιτέρως μὲ τὸ ζήτημα αὐτὸ συνεννοουμένη μὲ ὅλα τὰ πιστωτικὰ ἱδρύματα ἵνα προέλθουν εἰς χορήγησιν καλλιεργητικῶν δανείων, ἂν θέλωμεν νὰ ἐνισχύσωμεν τοὺς παραγωγοὺς καὶ νὰ ἀσφαλίσωμεν ὄχι μόνον τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον.

Ὁ κ. **Α. Θεολογίτης** λέγει ὅτι τὰ καπνικὰ ζητήματα ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐκκρεμοῦν ἐνώπιον τῆς Κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. **Φ. Μανουηλίδης** παρέχει πληροφορίας ὡς πρὸς τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται τὸ καπνικὸν ζήτημα παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ ἡ ὁποία ἔχει ὁρίσῃ διαφόρους εἰσηγητὰς τῶν ὁποίων ἀναμένεται ἡ ἔκθεσις.

Ὁ κ. **Α. Θεολογίτης** συνεχίζων λέγει ὅτι τὸ καπνικὸν ζήτημα ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν ἀπετέλεσε ἀντικείμενον σοβαρᾶς μελέτης ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως. Δὲν εἴμεθα ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ ὁμολογήσουν ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἰς πλείστας περιπτώσεις μέχρι τοῦδε ἐπέδειξε τὸ ὑπὲρ τοῦ καπνοῦ ἐνδιαφέρον της. Τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι μέγα μέρος τῶν καπνῶν ἐπωλήθη ἀλλ' ὅτι οἱ πωλήσαντες καπνοπαραγωγοὶ εὑρίσκονται χρεωκοπημένοι καὶ ἔχουν μεταβληθῇ εἰς εἶδος προλεταρίων οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν τίποτε νὰ διαθέσουν οὔτε διὰ τὴν νέαν ἐσοδείαν οὔτε διὰ τὴν συντήρησίν των. Τοιουτοτρόπως εὑρίσκονται καὶ εἰς ἀδυναμίαν νὰ ἐξοφλήσουν τὰ πρὸς τὴν Τράπεζαν χρέη τους, ἡ ὁποία διὰ τὸν λόγον τοῦτο ὄχι μόνον καταπιέζει αὐτοὺς ἀλλὰ ἀρνεῖται καὶ τὴν παροχὴν νέων δανείων. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου θὰ ἔπρεπεν ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν της εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἀπαλλαγοῦν οἱ παραγωγοὶ τῶν πιέσεων τούτων, καταβάλλοντες εἰς τὴν Τράπεζαν τοὺς τόκους καὶ διευκολυνόμενοι κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, ὥστε σὺν τῷ χρόνῳ νὰ δυνηθοῦν νὰ ἐκπληρώσουν τὰς ὑποχρεώσεις των. Διότι δὲν ὑπάρχει διάθεσις ὅπως μὴ ἐκπληρώσουν τὰς ὑποχρεώσεις των ἐφ'ὅσον οἱ Ἕλληνες ἀγρόται ἀπέδειξαν πάντοτε ὅτι εἶναι στοιχεῖα συντηρητικὰ καὶ ὅτι πληρώνουσι τὰ χρέη των μέχρι κεραίας. Δὲν ἀνῆλθον εἰς τὸ βῆμα, ἵνα προβῶ εἰς ἔρευναν ἐπὶ τοῦ καπνικοῦ ζητήματος, ἀλλὰ διὰ νὰπροκαλέσω τοὺς ἐπερωτῶντας καὶ τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως δεχθῶσι νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις αὕτη ἐπ' ὀλίγον διάστημα, ἵνα ἐν τῷ μεταξὺ ἴδωμεν καὶ τὰ συμπεράσματα εἰς τὰ ὁποῖα θὰ καταλήξῃ καὶ ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ τὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν ἔχει νὰ παρουσιάσῃ τίποτε περισσότερον ἀπὸ τὰς προηγουμένας Κυβερνήσεις. Ὑπάρχει μόνον ἡ ἀπαρχὴ τῆς μειώσεως τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ. Τὸ ζήτημα τῆς γενικωτέρας κρίσεως τοῦ καπνοῦ εἶχε συζητηθῇ πρὸς ἑνὸς ἔτους εἰς τὴν Βουλήν, τότε δὲ ἐπερωτῶντες τὴν Κυβέρνησιν ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχήν της ἐπὶ τῶν κακῶν τὰ ὁποῖα ἤθελον ἐκσπάσει ἡμέραν τινά. Τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ὑπεδείξαμεν δὲν ἐλήφθησαν, ἐλπίζομεν ὅμως ἤδη, ὅτι, μετὰ τὴν ὑποβολὴν καὶ τοῦ πορίσματος τῆς μελέτης τῆς Ἐπιτροπῆς, θὰ εὑρεθῶμεν εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ συζητήσωμεν τὰ κυβερνητικὰ νομοσχέδια πρὸς τακτοποίησιν τοῦ καπνικοῦ ζητήματος.

Ὁ κ. **Σ. Ἀνθρακόπουλος** συμφωνεῖ κατ' ἀρχὴν πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Θεολογίτου λεχθέντα ὡς πρὸς τὴν γενικωτέραν συζήτησιν τοῦ ζητήματος φρονῶν ὅτι αὕτη πρέπει νὰ ἀναβληθῇ μέχρις οὗ ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην της. Ἡ σημερινὴ κατάστασις, λέγει, τῶν καπνοπαραγωγῶν εἶναι ἀξιοθρήνητος. Τὸ προϊὸν ἔμεινεν ἀπώλητον κατὰ 50 ο)ο.

Α. Παπαθανάσης. Εἰς τὴν περιφέρειαν τὴν ἰδικήν μας ἐπὶ 5 ἑκατομμυρίων ἐπωλήθησαν 700 χιλιάδες.

Ὁ κ. **Σ. Ἀνθρακόπουλος** συνεχίζων λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔλαβεν ἀνάλογα μέτρα διότι καὶ σήμερον ἀκόμη οἱ συνεταιρισμοὶ συναντῶσι πλείστας δυσχερείας εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν. Συνιστᾷ ὅπως ὁ ἔγγειος φόρος εἰσπράττεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ τελευταίου δεκαπενθημέρου καὶ ὄχι ἐπὶ τῆς ἀξίας τὴν ὁποίαν ὁ καπνὸς ἔχει εἰς τὸ ἐμπόριον μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν.

Ὁ κ. **Α. Παπανάστασίου** λέγει ὅτι ἡ γνώμη αὐτὴ εἶναι ὀρθή.

Ὁ κ. **Π. Βουρλούμης** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) λέγει ὅτι δὲν ἔχει ἀντίρρησιν, ἀλλὰ δυνατὸν τοῦτο νὰ ἀποβῇ ἐπὶ βλάβῃ τῶν συνεταιρισμῶν.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Οἱ συνεταιρισμοὶ δὲν ζητοῦν ἄλλο τι παρὰ νὰ κριθοῦν καὶ αὐτοὶ ὡς κρίνονται οἱ καπνέμποροι.

Ὁ κ. **Π. Βουρλούμης** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) λέγει, ὅτι οὐδεμίαν ἔχει ἀντίρρησιν καὶ ὅτι θὰ συνηγορήσῃ παρὰ τῷ κ. Ὑπουργῷ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ κ. **Σ. Ἀνθρακόπουλος** λέγει ὅτι οἱ συνεταιρισμοὶ ἀπηυθύνθησαν πρὸς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν τὸ ὁποῖον ἔφερε δυσκολίας· ἐγώ, λέγει, δὲν ζητῶ παρὰ νὰ τηρηθῇ μία τάξις δικαία. Ἀναφέρεται ἀκολούθως εἰς ὑπόμνημα καπνοπαραγωγῶν τῶν ὁποίων τὰ αἰτήματα ἐν πολλοῖς συμφωνοῦσι πρὸς τὰς ἀντιλήψεις τῶν καπνεμπόρων καὶ φρονεῖ ὅτι κατ' οὐσίαν δὲν ὑπάρχει καπνικὴ κρίσις ἀλλὰ μόνον ἐκβιασμὸς τῶν παραγωγῶν παρὰ τῶν καπνεμπόρων διὰ νὰ ἐπιτύχουν μικροτέρας τιμὰς ἐνῷ αἱ τιμαὶ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἦσαν πολὺ μεγαλείτεραι. Συνιστᾷ ὅπως λόγῳ τῆς ἐλλείψεως καπναποθηκῶν μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἐπιτραπῇ νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ὡς τοιαῦτα τὰ σχολεῖα.

Ὁ κ. **Α. Παπανάστασίου** λέγει ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀπασχοληθῇ ἡ Βουλὴ εὐρύτερον μὲ τὸ καπνικὸν ζήτημα. Ἤδη ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐπερωτήσεως ἀπέδειξεν ὅτι κρίσις καπνικὴ δὲν ὑπάρχει. Ὑπάρχει μόνον στενοχωρία ἡ ὁποία ὅμως εἶναι γενική. Ἡ Κυβέρνησις ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ἐνήργει ὅπως παραχωρηθοῦν μεγάλαι πιστώσεις εἰς τοὺς καπνοπαραγωγούς, πληροφορούμεθα ὅμως ὅτι τοιαῦται πιστώσεις δὲν παρεχωρήθησαν ἐπαρκεῖς καὶ πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ δοθοῦν ἐπαρκεῖς πιστώσεις.

Ὁ κ. **Φ. Μανουηλίδης** λέγει ὅτι ἡ ἐπερώτησις εἶχεν ἐκφυλισθῇ ἐκ τοῦ χρόνου ὁ ὁποῖος παρῆλθε καὶ ἄν λαμβάνῃ τὸν λόγον, τὸ πράττῃ διὰ νὰ ἀποκρούσῃ, ὡς πρόεδρος τῆς Καπνικῆς Ἐπιτροπῆς, τὰς ἐπικρίσεις αἱτινες ἐλέχθησαν ἐναντίον αὐτῆς. Ἡ Καπνικὴ Ἐπιτροπὴ ἤρχισε τὰς ἐργασίας της πέρυσιν ὄχι προπέρυσιν, ὡς λέγεται, δὲν ἔχει δὲ διαγράψει εἰσέτι τὸν χρόνον τοῦ τερματισμοῦ τοῦ ἔργου της, διότι δὲν πρόκειται περὶ συνήθους Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς. Εἰς τὰς ἄλλας Ἐπιτροπὰς ὑπάρχει τὸ κείμενον τοῦ Νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλει ἡ Κυβέρνησις καὶ τὸ ὁποῖον μελετᾶται ὑπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἐνταῦθα πρόκειται περὶ μεγάλου ἔργου. Ἡ Καπνικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ λογοδοτήσῃ πρὸ τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ δέον ἀπὸ τοῦδε νὰ τονισθῇ ὅτι δὲν πρέπει νὰ περιμένωμεν ὅτι τὰ πορίσματα τῆς Καπνικῆς Ἐπιτροπῆς θὰ λύσουν τὸ ζήτημα. Πρόκειται μόνον νὰ ὑποβοηθήσουν τὴν λύσιν.

Συνεχίζων λέγει ὅτι ὅταν ὑπεβλήθη ἡ ἐπερώτησις ὑπῆρχε

δυσφορία, ὅσον ἀφορᾷ τὴν καθυστέρησιν τῶν ἀγορῶν, ἤτις ὅμως καθυστέρησις δὲν ὑπάρχει πλέον.

Α. Παπαθανάσης. Τώρα εἰς πολλὰς περιφερείας εἶναι ἀκόμη χειροτέρα ἡ κατάστασις.

Φ. Μανουηλίδης. Τὸ καπνικὸν ζήτημα δὲν δύναται νὰ ἐξετασθῇ κατὰ ἐπαρχίας, θὰ ἐξετασθῇ συνολικῶς. Σήμερον δυνάμεθα νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὴν ἐπερώτησιν μὲ γεγονότα. Εἶχε προταθῇ ἐκ μέρους τῶν ἐπερωτώντων ἡ ἀγορὰ τοῦ σεσηπότος καπνοῦ ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἀλλ' ἀπεδείχθη ὅτι ἡ ἀγορὰ αὕτη θὰ ἤγαγεν εἰς ἄτοπα. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν χορήγησιν δανείων ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα χορηγεῖ τοιαῦτα, αἱ δὲ ὑποσχέσεις τῆς Κυβερνήσεως ἐξεπληρώθησαν κατὰ τὸ πλεῖστον. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς μὴ ἐπεκτάσεως τῆς καπνοκαλλιεργείας, κατετέθη ἤδη νομοσχέδιον ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς καπνοκαλλιεργείας εἰς τὰ βκλτώδη μέρη. Ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν δέ, φρονῶ ὅτι ἡ ἐφαρμοσθεῖσα ἐλάττωσις αὐτῆς εἶναι ἐλαχίστη καὶ πρέπει νὰ αὐξηθῇ αὕτη.

Συνεχίζων λέγει ὅτι ἕτερον ζήτημα εἶναι καὶ τὸ τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν ἀγορῶν. Ἀλλὰ ὡς πρὸς τοῦτο οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι ἡ νῦν Κυβέρνησις κατέβαλε μεγίστας προσπαθείας, ὁ δὲ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὑπεσχέθη ὅτι θὰ λάβῃ μέτρα καὶ περὶ ἐμπορικῶν ἐπιθεωρήσεων. Ἔχω ὅμως τὴν γνώμην ὅτι ζητήματα ἐμπορικῆς φύσεως δὲν δύνανται νὰ λυθοῦν δι' ὀργανισμῶν ὁσονδήποτε μεγάλων, ὡς θὰ λυθοῦν διὰ τοῦ νόμου τῆς προσφορᾶς καὶ ζητήσεως. Παράδειγμα εἶναι ὁ Αὐτόνομος Σταφιδικὸς Ὀργανισμός, ὅστις κατὰ τὴν τελευταίαν κρίσιν τῆς σταφίδος δὲν ἔφερε καὶ τόσον σπουδαῖα ἀποτελέσματα. Καταλήγων παρακαλεῖ τὰ μέλη τῆς Σταφιδικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅπως ὑποβάλλουν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον τὰς ἐκθέσεις των.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) Ὁμολογῶ, λέγει, ὅτι δὲν ἀνέμενον συζήτησιν ἐπὶ τοῦ καπνικοῦ ζητήματος κατόπιν τῆς πρὸ τριῶν ἕως τεσσάρων μηνῶν συζητήσεως καὶ μετὰ τὴν εὐχάριστον τροπήν, ὡς πρὸς τὴν καπνικὴν ἀγοράν, διότι σχεδὸν τὰ 2|3 τῆς ἐσοδείας καὶ πλέον ἔχουν πωληθῇ.

Α. Παπαθανάσης. Ἡμεῖς, κύριε Ὑπουργέ, καταγόμενοι ἀπὸ καπνοπαραγωγικὰς περιφερείας γνωρίζομεν ὅτι δὲν ἐπωλήθη τίποτε.

Π. Βουρλούμης. (Ὑπ. Ἐθν. Οἰκον.). Ἐγὼ λαμβάνω ὑπ' ὄψιν ὁλόκληρον τὴν ἐσοδείαν τοῦ καπνοῦ, διότι ὑπάρχουν περιφέρειαι, ὡς εἶναι ἐν Σάμῳ καὶ Ἀνατολικῇ Μακεδονίᾳ, ὅπου οὔτε κιλὸν δὲν ἔμεινεν ἀπώλητον, εἰς μερικὰ δὲ μέρη καὶ εἰς τιμὰς ὑπερτέρας τῶν περυσινῶν. Ἡ δυσχέρεια τῆς πωλήσεως ὑπάρχει εἰς τὰς περιφερείας ἐκείνας ὅπου ἡ ποιότης εἶναι πολὺ κακή. Ὑπάρχει δὲ καὶ μία ποιότης, ἥτις εἶναι extra-commercium. Ταῦτα, ὅσον ἀφορᾷ τὴν πώλησιν τοῦ καπνοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν παροχὴν τῶν πλασματικῶν δανείων, αὐτὴν τὴν στιγμὴν δὲν ἔχω τὸν πίνακα τῶν ποσῶν τὰ ὁποῖα ἔδωσεν ἡ Κτηματικὴ καὶ Ἀγροτικὴ Τράπεζα, ἀλλὰ πάντως ἐδόθησαν μεγάλα ποσὰ καὶ τοιουτοτρόπως ἡ παραγωγὴ δὲν ἔγινεν ἀντικείμενον ἐκμεταλλεύσεως καπνεμπόρων.

Συνεχίζων λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε μέτρα τοιαῦτα, ὥστε ἐπέτυχεν ἀγορὰς καὶ ἀπὸ τὴν Γερμανίαν καὶ ἀπὸ τὴν Τσεχοσλοβακίαν καὶ ἀπὸ διάφορα ἄλλα μέρη, ἐφρόντισε δὲ καὶ διὰ τὴν ἀνεργίαν καὶ συνήγνεσεν ὄχι μόνον νὰ ἐξαντληθῇ ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ Ταμείου ἀνεργίας, ἀλλ' ἐπεκύρησεν αὐτὸ ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν μὲ 17.000.000. Τὴν δὲ παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐψηφίσαμεν καὶ νομοσχέδιον «περὶ ἀγορανωλησίας τοῦ καπνοῦ», ὡς ἐπίσης ὑπεβλήθη καὶ νομοσχέδιον «περὶ μὴ καπνοκαλλιεργείας εἰς τὰ βαλτώδη μέρη» καὶ τέλος πάντων, καθὼς εἶπεν καὶ εἰς τῶν προαγορευσάντων καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἔγινεν καὶ comis-voyageur διὰ τὴν ἐξάπλωσιν τῆς πωλήσεως τοῦ καπνοῦ. Ἐλέχθη ὅτι τὸ μικτὸν ἐμπόριον ἐκτοπίσθη ὑπὸ τοῦ μεγάλου, ἀλλὰ πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐμποδίσῃ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις; Καὶ μ' ὅλον τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ δὲν ἠδιαφόρησεν ἡ Κυβέρνησις. Πρό τινων ἑβδομάδων ἦλθεν ἐδῶ Ἐπιτροπὴ μικρεμπόρων ἐκ Ξάνθης καὶ μετέβημεν ὁμοῦ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἥτις ὑπεσχέθη ὅτι θὰ δώσῃ δάνειον μέχρις 90 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ καπνοῦ μὲ τόκον 10 ο)ο Καθὼς ξεύρετε τὰ 60 ο)ο τοῦ ἐξαγωγικοῦ μας ἐμπορίου τὰ ἀποτελεῖ ὁ καπνὸς καὶ πάντοτε ἔχομεν πρὸς αὐτὸν ἐστραμμένην τὴν προσοχήν μας. Ἀλλὰ τὰ ἐμπόρια δὲν γίνονται διὰ τῶν νομοθετικῶν μέτρων. Καὶ ἄλλα Κράτη ἐπεχείρησαν, ἀλλὰ δὲν ἐπέτυχαν. Ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις ἐχορήγησεν εἰς τοὺς σιτοπαραγωγοὺς 100.000.000 δολλάρια διὰ νὰ κρατηθῇ ἡ τιμὴ τοῦ σίτου εἰς τὰ 125 σέντς, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ μέτρον ἦτο ἀνεπαρκὲς καὶ ἡ τιμὴ ἔπεσεν εἰς τὰ 108 σέντς. Τὸ ἴδιον συνέβη καὶ εἰς Καναδᾶν διὰ τὸν σῖτον Manitoba, ὥστε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνατραποῦν διὰ νομοθετικῶν μέτρων οἱ οἰκονομικοὶ νόμοι τοῦ ἐμπορίου. Πάντως, ἐπιλέγει, κάμνομεν ὅ,τι ἠμποροῦμεν.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν εἶναι δυνατὸν ἡ Κυβέρνησις νὰ μὴ ἐφιστᾷ τὴν προσοχήν της ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, ὅστις ἀποτελεῖ τὸ σπουδαιότερον προϊὸν τοῦ ἐξαγωγικοῦ μας ἐμπορίου, καὶ ἕνεκα τούτου γίνεται συχνὰ λόγος διὰ τὸν καπνὸν εἰς τὴν Βουλήν. Ἀλλ' αὐτὴν τὴν ἐσπέραν πρόκειται εἰδικῶς περὶ παραπόνων ὡρισμένων περιφερειῶν εἰς τὰς ὁποίας δὲν κατωρθώθη νὰ πωληθῇ ὁ καπνός, ὡς εἶναι ἡ Αἰτολωακαρνανία καὶ ἡ Ἀργολιδοκορινθία, καὶ ἕνεκα τούτου οἱ παραγωγοὶ εἶναι πολὺ στενοχωρημένοι. Παρακαλῶ συνεπῶς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως συστήσῃ εἰς τὴν Κτηματικὴν καὶ Ἀγροτικὴν Τράπεζαν νὰ προβῇ εἰς γενναιότερα πλασματικὰ δάνεια.

Ὁ κ. **Κ. Σπυρίδης** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) λέγει ὅτι ἡ μὴ πώλησις τοῦ καπνοῦ εἰς ὡρισμένας περιφερείας προέρχεται ἴσως ἐκ τοῦ ὅτι ὁ καπνὸς τῶν περιφερειῶν αὐτῶν καταναλίσκεται ἐν Ἑλλάδι, ἐλπίζω δὲ ὅ,τι, ἔγινεν ἐν Μακεδονίᾳ νὰ γίνῃ καὶ εἰς τὴν ἄλλην Ἑλλάδα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ ἐξετάσω τὰ αἴτια τῆς μὴ πωλήσεως τοῦ καπνοῦ εἰς αὐτὰς τὰς περιφερείας καὶ θὰ λάβω τὰ κατάλληλα μέτρα.

Π. Τσαλδάρης. Πάντως πρέπει νὰ δοθοῦν τὰ πλασματικὰ δάνεια.

Ὁ κ. **Π. Τσιγδίμογλου** ἐπερωτῶν τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας περὶ τῆς ἀποζημιώσεως ἐκ τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας τῆς τέως χήρας Καρνίκ Παλογιάν, ὡς κηδεμόνος τῶν ἀνηλίκων θυγατέρων της Λίζας καὶ Ἀροῦς Καρνίκ Παλογιάν, διαμαρτύρεται κατ' ἀρχὰς ἐναντίον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας διὰ τὴν ἀδικαιολόγητον βραδύτητα μεθ' ἧς κατέθεσεν αὐτὴ τὰ ζητηθέντα ἔγγραφα. Ἡ ἐπερώτησις ἀφορᾷ τὴν πληρωμὴν ἀποζημιώσεως εἰς μὴ ὀρθοδόξους καὶ δὴ Ἀρμενίους διὰ περιουσίαν των ἐν Μ. Ἀσίᾳ εἰς τοὺς ὁμοίους Ἀρμενίους ἐδόθησαν 917.000 δραχμῶν. Ἀλλά, συμφώνως μὲ τὴν συνθήκην τῆς Λωζάνης καὶ κατὰ ρητὴν δήλωσιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἀνταλλάξιμοι εἶναι μόνον οἱ ὀρθόδοξοι Ἕλληνες τὴν καταγωγήν. Συνεχίζων, λέγει, ὅτι ἡ Λίζα καὶ Ἀροῦς Καρνὶκ Παλογιὰν εἶχον ὑποβάλει δήλωσιν ἐκκαθορίσεως τῆς περιουσίας των, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὴν πρωτοβάθμιον Ἐπιτροπὴν Μαγνησίας ἡ ὁποία ὅμως Ἐπιτροπή, ὄχι μόνον δὲν ἐξεδίκασεν αὐτήν, ἀλλ' οὔτε ἐδέχθη νὰ τὴν ἀναγράψῃ εἰς τὸ Μητρῶον της καὶ τὴν ἐπέστρεψεν ἀσυζητητί. Ἐν τῷ μεταξὺ κατετέθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας μία βεβαίωσις ἑνὸς ἀρχιμανδρίτου ὅτι ἡ Λίζα καὶ Ἀροῦς ἐβαπτίσθησαν εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν ἐν Σμύρνῃ. Μετὰ δύο ἔτη φέρεται τὸ ζήτημα ὑπ' ὄψει τῆς Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ὄχι ὑπὸ τὴν συζητουμένην περίπτωσιν, ἀλλ' ὡς ἐπερώτησις, ἡ δὲ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάνθη ὅτι ἠδύναντο νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς ἀνταλλάξιμοι. Ἀκολούθως κατ' Ἰούλιον τοῦ 1927 εὑρίσκετο μία βεβαίωσις τοῦ Μητροπολίτου Σελευκίας Βασιλείου ὅτι τὰ τέκνα αὐτὰ εἶναι ὀρθόδοξα. Εὑρισκόμεθα συνεπῶς πρὸ μιᾶς ἀντιφάσεως μεταξὺ τοῦ πιστο-

ποιητικοῦ τοῦ 'Αρχιμανδρίτου καὶ τῆς βεβαιώσεως τοῦ Μητροπολίτου.

Συνεχίζων χαρακτηρίζει ὡς ἁπλῆν γνωμάτευσιν τὴν πρωτοβάθμιον ἀπόφασιν τῆς Μικτῆς 'Επιτροπῆς ἐπαρχίας 'Εφέσου, πρὸς ἣν διεφώνησεν, ὡς λέγει, ἡ πρωτοβάθμιος 'Επιτροπὴ ἰθαγενείας τοῦ 'Υπουργείου Γεωργίας καὶ ἀναφέρει ὅτι αἱ ἐνδιαφερόμεναι προσέφυγον κατόπιν τούτου εἰς τὸ ἐπταμελὲς Συμβούλιον τοῦ 'Υπουργείου τῶν 'Εξωτερικῶν. Τοῦτο ἀσχοληθὲν δὶς ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἀπεφάνθη κατὰ τὴν β' φοράν, ἐπικαλεσθὲν μάλιστα καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἐνταῦθα περεπιδημοῦντος τότε πρόεδρου τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας παρὰ τῇ Μικτῇ 'Επιτροπῇ κ. Διαμαντοπούλου, ὅτι αἱ ἐν λόγῳ 'Αρμενίδες εἶναι ἀνταλλάξιμοι.

Προσθέτει μετὰ ταῦτα ὅτι ὑπὸ τοῦ τότε 'Υπουργοῦ τῆς Γεωργίας διετάχθη ἡ καταχώρησις τῆς ἀποφάσεως ταύτης εἰς τὸ μητρῷον, συμφωνοῦντος καὶ τοῦ τότε διευθυντοῦ τῆς 'Ανταλλαγῆς κ. Μητρομελέτη, παρὰ τὴν ἀντίθετον πρώτην γνώμην αὐτοῦ. Καταλήγων παρακαλεῖ τὸν κ. 'Υπουργὸν τῆς Γεωργίας ὅπως ἐκφέρῃ τὴν ἐν προκειμένῳ γνώμην του, ἥτις, ὡς λέγει, θὰ ἀποτελέσῃ προηγούμενον καὶ περὶ ἄλλων περιπτώσεων, ἐπειικεστέρων μάλιστα, ὀρθοδόξων, ὡς τῶν Συρίων καὶ ἄλλων, ἐκφράζει δὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ γνώμη αὕτη τοῦ κ. 'Υπουργοῦ θὰ ἀνακόψῃ τὴν κρατήσασαν τακτικὴν ὅπως ἐπιλαμβάνωνται ἀναριθμοὶ τῶν διαφόρων ὑποθέσεων τὰ ποικιλώνυμα συμβούλια τῶν 'Υπουργείων Γεωργίας καὶ 'Εξωτερικῶν.

'Ο κ. **Κ. Σπυρίδης** ('Υπουργὸς Γεωργίας) ἀπαντῶν λέγει ὅτι ἡ ὑπόθεσις εἶναι πολὺ ἁπλουστέρα παρ' ὅσον ἠθέλησε νὰ παραστήσῃ αὐτὴν ὁ προλαλήσας. 'Αναφέρων τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως ἀναγινώσκει τὴν ἀπόφασιν τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου 'Εφέσου, κρίναντος κατὰ πρῶτον βαθμὸν ὑπὲρ τῆς ἀνταλλαξιμότητος τῶν περὶ ὧν πρόκειται 'Αρμενίδων ὡς ἀσπασθεισῶν τὸ ὀρθόδοξον δόγμα τῆς μητρὸς αὐτῶν καὶ διατηρησασῶν τὴν ἰθαγένειαν ταύτης. 'Αναφέρει ἐν συνεχείᾳ ὅτι τὸ 'Υπουργεῖον τῆς Γεωργίας προσ'φυγεν εἰς τὸ παρ' αὐτῷ Συμβούλιον τῆς ἰθαγενείας, ὅτι τοῦτο ἀπεφάνθη κατὰ τῶν ἐνδιαφερομένων, ὅτι αὗται προσέφυγον εἰς τὸ ἐπταμελὲς Συμβούλιον τοῦ 'Υπουργείου τῶν 'Εξωτερικῶν, ὅπερ ἐρευνῆσαν τὴν ἐρμήνευσιν τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης, ἀπεφάνθη ὅτι αἱ ἐν λόγῳ 'Αρμενίδες εἶχον τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀνταλλαξιμότητος καὶ ὅτι τέλος ὁ τότε 'Υπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. 'Εξηντάρης, συμφωνήσας μὲ τὴν πρώτην καὶ μὲ τὴν τρίτην τῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων διάταξε τὴν καταχώρησιν τῶν ὀνομάτων τῶν ἐν λόγῳ 'Αρμενίδων εἰς τὸ μητρῷον.

'Αναγινώσκει ἐν συνεχείᾳ τὸ σχετικὸν ἄρθρον τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης τὸ ἀναφέρον τὰ στοιχεῖα τῆς ἀνταλλαξιμότητος καὶ τονίζει ὅτι δὲν ἀναφέρεται οὐδαμῶς ἐν αὐτῷ τὸ φυλετικὸν στοιχεῖον. 'Επὶ τούτοις ἀναγινώσκει ἀπόφασιν ὑπ' ἀρ. 35 τῆς 31)5)27 τῆς Μικτῆς 'Επιτροπῆς μόνης ἁρμοδίας διὰ τὴν ἑρμηνείαν τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης, ἐν ᾗ ἀποφάσει οὐδόλως λαμβάνεται ὑπ' ὄψει τὸ φυλετικὸν στοιχεῖον καὶ καταλήγων λέγει ὅτι βεβαίως ὁ ἐπερωτήσας, ὑποβαλὼν τὴν ἐπερώτησιν ταύτην, ὑπέδειξεν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν προσφυγικῶν συμφερόντων, ἀλλὰ καὶ τότε ὁ 'Υπουργὸς τῆς Γεωργίας οὐδὲν ἄλλο ἔπραξεν εἰμὴ νὰ σεβασθῇ ἀπόφασιν Συμβουλίου τοιαύτης περιωπῆς, ὡς τὸ ἐπταμελὲς Συμβούλιον τοῦ 'Υπουργείου τῶν 'Εξωτερικῶν, ἀπόφασιν ὄπισθεν τῆς ὁποίας ἵσταται παρομοία ἀπόφασις τῆς Μικτῆς 'Επιτροπῆς, τῆς μόνης ἁρμοδίας νὰ ἑρμηνεύῃ ἐγκύρως τὴν συνθήκην τῆς Λωζάνης.

Λαμβάνει εἶτα τὸν λόγον ὁ κ. ἐπὶ τῶν 'Εξωτερικῶν 'Υπουργός.

Α. Μιχαλακόπουλος ('Υπουργὸς τῶν 'Εξωτερικῶν). 'Επιθυμῶ νὰ μὴ λάβω ὑπ' ὄψει ποσῶς τὴν ἀπόφασιν 35 διότι δὲν τὴν ἔχω ἐνώπιόν μου ὁλόκληρον διὰ νὰ δύναμαι νὰ τὴν μελετήσω καὶ νὰ ἐκφέρω γνώμην ἐπ' αὐτῆς. 'Επέμεινα καὶ ἐζήτησα ποία ἦτο ἡ συγκρότησις τοῦ ἐπταμελοῦς συμβουλίου, διότι αὐτὸ πράγματι συγκροτεῖται ἀπὸ πρόσωπα διακεκριμένα καὶ κατέχοντα ἐξαιρετικὴν θέσιν. Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἡ ὑπόθεσις κατ' οὐσίαν καὶ ὅτι κατ' οὐσίαν ἐξητάσθη ἀπὸ τὴν ἐπταμελῆ ἐπιτροπήν.

'Εν προκειμένῳ 'Αρμένιος συνεζεύχθη 'Ελληνίδα καὶ ὁ 'Αρμένιος ἀπέθανε πρὸ τῆς 'Ελληνίδος. "Ητο φυσικὸν τὰ ὀρφανὰ νὰ ἐνεποτίσθησαν καὶ νὰ ἐνεπνεύσθησαν τὴν θρησκευτικὴν καὶ ἐθνικὴν συνείδησιν τῆς μητρὸς διότι θρησκεία καὶ ἐθνικὴ συνείδησις ἐν τῇ 'Οθωμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ ἦσαν συγκεχυμένα καὶ τὸ κυριώτατον χαρακτηριστικὸν τῆς ἐθνικότητος ἀπετέλει ἡ θρησκεία. Οἱ "Ελληνες ὀρθόδοξοι ἦσαν πνευματικὰ τέκνα τοῦ Πατριάρχου. Τὸ ὅτι ἡ θρησκεία ἀπετέλεσε πολλάκις γνώρισμα τῆς ἐθνικότητος παρατηρεῖται καὶ εἰς ἄλλους λαούς, ἀλλὰ πολὺ πρὸ τοῦ μεγάλου πολέμου. 'Εν Τουρκίᾳ ὅμως ἀναμφισβητήτως τὸ κυριώτατον χαρακτηριστικὸν καὶ τὸ κυριώτατον γνώρισμα τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως εἶναι ἡ θρησκεία, ἡ δὲ ἐθνικὴ συνείδησις προσδιορίζεται κυριώτατα ἐκ τῆς θελήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἥτις ἀδιαφειλονεικήτως ἐπηρεάζεται διὰ τέκνα ὀρφανὰ καὶ μικρὰ ἀπὸ τὴν ἀνατροφὴν καὶ ἀπὸ τὴν θέλησιν τοῦ ἐπιζῶντος γονέως. Δὲν μοῦ μένει ἀμφιβολία ὅτι καὶ ἐν προκειμένῳ ἡ ἐπιζήσασα μήτηρ, 'Ελληνὶς τὴν καταγωγήν, ἐκτὸς τῆς ὑπαγωγῆς τῶν τέκνων της εἰς τὸ ἑλληνικὸν ὀρθόδοξον πατριαρχεῖον, ἐνέπνευσεν εἰς αὐτὰ καὶ ἑλληνικὴν ἐθνικὴν συνείδησιν.

Νομίζω λοιπὸν ὅτι αὐταὶ ὑπῆρξαν αἱ ὁδηγήτριαι σκέψεις τῆς ἐπταμελοῦς ἐπιτροπῆς καὶ δὲν νομίζω ὅτι δύναταί τις νὰ μεμφθῇ τοῦ κ. 'Εξηντάρη διότι συνεφώνησε μὲ τὴν γνώμην προσώπων καὶ ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των καὶ αὐτῶν καθ' ἑαυτὰ διακεκριμένων.

Τῆς συζητήσεως κηρυσσομένης μετὰ ταῦτα περατωμένης ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως.

Μεθ' ὃ, ὥρᾳ 9.45' μ. μ., λύεται, συναινέσει τῆς Βουλῆς, ἡ συνεδρίασις δι' αὔριον καὶ ὥραν 4.30' μ. μ.

Οἱ Γραμματεῖς

Α. Φωκᾶς

Σ. Νικολαΐδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΔ'

Τρίτης 1 'Απριλίου 1930.

"Ωρᾳ 4.30' μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Ι. Τσιριμῶκος,*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

'Αναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καὶ ἐπικυροῦνται μετὰ διόρθωσιν τυπογραφικῆς ἀβλεψίας καθ' ἣν φέρεται ὡς ἐψηφισμένον εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως κλάσεως τινῶν τοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς», τοῦ ὁποίου ἡ ψήφισις κατὰ πρότασιν τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν 'Υφυπουργοῦ ἀνεβλήθη.

'Ανακοινοῦνται εἶτα τὰ ἑξῆς :

Τὸ 'Υπουργεῖον Δικαιοσύνης ἀποστέλλει ἀναφορὰν τοῦ εἰσαγγελέως 'Εφετῶν 'Αθηνῶν περὶ ἐκδόσεως ἀδείας διὰ τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ βουλευτοῦ κ. Α. Δουλγερίδου κατηγορουμένου ἐπὶ ἀπάτῃ.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Γ. Ροδόπουλος*** καὶ ***Π. Χριστούλας*** καταθέτουσιν αἴτησιν τῶν κατοίκων Δελερίου τοῦ τέως δήμου Τυρνάβου ζητούντων τὴν κατάργησιν τοῦ φόρου γρασιδίων.

'Ο Παν. Δρίσης κάτοικος 'Ηγουμενίτσης 'Ηπείρου ζητεῖ ἀποζημίωσιν ὡς χρηματίσας ὑπάλληλος τοῦ τουρκικοῦ κράτους καὶ τὴν προσθήκην τῆς σχετικῆς παραγράφου εἰς τὸ γ' ἄρθρον τοῦ 4097 νόμου.

'Η κοινότης Αἰδηψοῦ ζητεῖ τὴν ἕνωσίν της μετὰ τῆς κοινότητος Λουτρῶν Αἰδηψοῦ, τὴν κατάργησιν τοῦ νόμου 2188 τοῦ 1920 καὶ ἀποστολὴν ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέτασιν τῶν ζητημάτων τῆς κοινότητός των.

Τὸ Σωματεῖον στιβαδόρων καπνοῦ Ξάνθης «ἡ Συμφιλίωσις» παρακαλεῖ ὅπως μὴ παραβιάζεται τὸ 8ωρον, καὶ ὅπως ληφθοῦν σύντονα μέτρα κατὰ τῆς ἀνεργίας.

Οἱ διανομεῖς τῶν ἐν 'Αγρινίῳ ταχ. καὶ τηλ. ζητοῦν νὰ ὑπαχθοῦν εἰς τὴν παράγραφον 27 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 3811 ὅπου ὑπῆχθησαν καὶ οἱ διανομεῖς ἄλλων γραφείων.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον Γιδᾶ διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἐπανεκδίκασιν τοῦ ἀγροκτήματος Γιδᾶ.

Οἱ ἀμπελοκτήμονες νομοῦ Χανίων παρακαλοῦν ὅπως μὴ φορολογηθῶσιν οἱ ἄμβυκες.

'Ο βουλευτὴς κ. ***Σ. 'Ανθρακόπουλος*** καταθέτει τηλεγράφημα τῆς ὁμοσπονδίας συνεταιρισμῶν Θεσσαλονίκης ζητούσης τὴν μὴ διανομὴν τῶν γαιῶν Κυπριάδου.

'Ο λαὸς Γαργαλιάνων καὶ Σκουροχωρίων ζητοῦν τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ αὐτονόμου σταφιδικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ὑπαλλήλων τῶν μὴ προερχομένων ἐκ σταφιδοφόρων περιφερειῶν.

'Ο σύλλογος θυμάτων καταχραστῶν συμβολαιογράφων ἡ «Θέμις» ὑποβάλλει τροποποιήσεις εἰς τὸ ὑπὸ κύρωσιν τοῦ ἀπὸ 23)3)20 Ν. Δ. περὶ κύρους συμβολαιογραφικῶν τινῶν πράξεων.

'Ο βουλευτὴς Καβάλλας κ. ***Α. Θεολογίτης*** καταθέτει ὑπόμνημα τοῦ σωματείου γαλακτοπωλῶν Καβάλλας.

'Ο βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει τηλεγραφήματα τοῦ ταμείου ἀμύνης οἰνοπαραγωγῆς Λευκάδος καὶ τῶν κατοίκων "Ανω 'Εξοχθίας καὶ Πλατυστόμου ζητούντων τὴν μὴ τροποποίησιν τοῦ νόμου περὶ ἀμβύκων.

'Ο σύλλογος πτυχιούχων ἰατρῶν 'Αθηνῶν παρακαλεῖ ὅπως μὴ γίνουν ἀποδεκταὶ αἱ τροποποιήσεις τῆς Κοινοβουλευτικῆς 'Επιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἄρθρων 11 καὶ 44 τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως ὁδοντιατρικῶν συλλόγων.

'Η ἕνωσις Συν)σμῶν Καρδίτσης ζητεῖ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἀνωτάτου οἰκονομικοῦ συμβουλίου».

'Ο δικηγορικὸς σύλλογος Μυτιλήνης ζητεῖ τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου 4448.

Ἡ ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ 'Επιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διοργανώσεως Πυροσβεστικῆς 'Υπηρεσίας ἐν τῷ Κράτει».

Ἡ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Κοινοβουλευτικὴ 'Επιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου περὶ «μηχανολογικῶν ἐν γένει ἐγκαταστάσεων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικὴ 'Επιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ 'Ιεροκηρύκων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Α. Φωκᾶς, Κ. Πετσάλης. Γ. Γουργουρῆς*** κλπ. ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προσαυξήσεως τῆς ἐπιδικασθείσης ἀποζημιώσεως λειβαδίων τινῶν ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον 2052».

'Ο κ. ***Π. Βουρλούμης*** ('Υπουργὸς τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς χρήσεως λευκοῦ (κιτρίνου) φωσφόρου ἐν τῇ βιομηχανίᾳ τῶν πυρείων τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως».

Οἱ κ. κ. ***Κ. Σπυρίδης*** ('Υπουργὸς τῆς Γεωργίας) καὶ ***Γ. Μαρῆς*** ('Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 3471 καὶ 4354».

'Ο βουλευτὴς κ. ***Α. Παπαθανάσης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4 καὶ 7 τοῦ νόμου 3607 τοῦ 1928 «περὶ ἐφέσεων κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Στρατοδικείων».

Οἱ κ. κ. ***Α. Παπᾶς*** ('Υφυπουργὸς τῆς 'Υγιεινῆς), ***Δ. Δίγκας*** ('Υπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης), ***Γ. Παπανδρέου*** ('Υπουργὸς τῆς Παιδείας), ***Γ. Μαρῆς*** ('Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) καὶ ***Θ. Σοφούλης*** ('Υπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ προστασίας πολυτέκνων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Δ. Μαρκάκης, Μ. Μπεσαντζης, Δ. Κουτσοπέταλος, Δ. Νάκος, Κ. Κεντούρης, Γ. 'Ανδριόπουλος, Α. Παπαθανάσης*** κλπ. ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προσθηκῶν εἰς τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Νόμου 4321 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Στρατοῦ».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Β. Κυρέλλος*** καὶ ***Ν. Σπηλιώτης*** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβληθεισῶν τροπολογιῶν ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμων «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 3416 «περὶ φορολογίας τῶν ἀμβύκων κλπ.».

Οἱ αὐτοὶ κ. κ. βουλευταὶ ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ μεταρρυθμίσεων εἰς τὴν νομοθεσίαν περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

'Ο βουλευτὴς κ. ***Α. Παχνὸς*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 4173 περὶ Δασικοῦ Κώδικος».

'Ο βουλευτὴς κ. ***Ι. Παπαφλέσσας*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προσαυξήσεως τῆς ἐπιδικασθείσης ἀποζημιώσεως λειβαδίων τινῶν, ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ τὸν 'Αγροτικὸν Νόμον 2051».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Γ. Κοκκινάτος, Μ. Παπαδόπουλος, Π. Λούβαρης, Ν. Τερζόγλου, Σ. 'Ανθρακόπουλος*** κλπ. ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4173 περὶ Δασικοῦ Κώδικος» (ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Κοινοβουλευτικῆς 'Επιτροπῆς ἐπὶ τῆς Γεωργίας).

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Γ. Ροδόπουλος, Ι. Κουτσίνας, Ν. Ζαρίφης, Μ. Σαμαρᾶς, Π. Λούβαρης*** καὶ ***Ι. 'Αποστόλου*** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 3446 «περὶ φορολογίας τῶν ἀμβύκων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Ν. Τζερμιᾶς, Κ. Βλαχοθανάσης, Α. Θεολογίτης, Ν. Γαρδικιώτης, Α. Γαλανάκης*** κλπ. ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς».

'Ο κ. ***Α. Παππᾶς*** ('Υφυπουργὸς τῆς 'Υγιεινῆς) ὑποβάλλει τὰ κάτωθι σχέδια νόμων :

α') «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 4-8-1923 «περὶ ἀπαγορεύσεως ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἀρτοποιοῦ κλπ, ἂν δὲν εἶναι ἐφωδιασμένος διὰ βιβλιαρίου ὑγείας κλπ.».

β') «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ 'Υγειονομικοῦ Νόμου ΚΒ' τῆς 25 ης Νοεμβρίου 1845».

Οἱ κ. κ. ***Γ. Σίδερης*** ('Υπουργὸς τῶν 'Εσωτερικῶν)

καὶ **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ ἐγκρίσεως εἰσφορᾶς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Διεθνὲς Συνέδριον τῶν Διοικητικῶν Ἐπιστημῶν.

Ἡ Γερουσία ἀποστέλλει :

α') Τὴν παρ' αὐτῆς τὸ πρῶτον ψηφισθεῖσαν πρότασιν νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 4157 τοῦ κυρώσαντος τὸ ἀπὸ 11 Μαΐου 1929 Ν. Δ. τοῦ ἀφορῶντος τὰς ἐν τῷ Κράτει ἐπιχειρήσεις παραγωγῆς καὶ διανομῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, καὶ

β') τὸ παρ' αὐτῆς τροποποιηθὲν μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψήφισίν του σχέδιον νόμου «περὶ ταχυδρομικῆς ἀνταποκρίσεως».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ν. Σηρὸς** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ φορολογίας τῶν ἀμβύκων».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶς** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου «περὶ φορολογίας τῶν ἀμβύκων».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς».

Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τρόπου κατοχυρώσεως τῶν παγίων δικαιωμάτων Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν ἀποστρατευθέντων δυνάμει τοῦ Νόμου 4191 «περὶ ἐκτάκτου ὑσίας ἀπὸ στρατείας Ἀξιωματικῶν».

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων.

Ὁ κ. **Χ. Λαδᾶς** συνιστᾷ ἀναφορὰν διαφόρων πλημμυροπαθῶν τῶν τελευταίων πλημμυρῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ παρακαλεῖ νὰ ληφθῇ καὶ ὑπὲρ αὐτῶν πρόνοια ἐφόσον λαμβάνεται τοιαύτη ὑπὲρ τῶν πλημμυροπαθῶν τῶν περιφερειῶν εἰς ἃς ἐσημειώθη παρομοία θεομηνία.

Τὰς αὐτὰς συστάσεις ποιοῦνται οἱ κ.κ. **Ε. Τριποδάκης** καὶ **Ι. Ἀθανασιάδης.**

Ὁ κ. **Ι. Μουντζουρίδης** καταθέτει καὶ ἀναπτύσσει ἀναφορὰν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ναυπλίας περὶ μὴ καταργήσεως τῆς ἐπισκοπικῆς ἕδρας καὶ παρακαλεῖ νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ ἁρμόδιον ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργεῖον.

Ὁ κ. **Α. Μυλωνογιάννης** καταθέτει καὶ ἀναπτύσσει ἀναφορὰν τοῦ Ν. Μεταξᾶ αἰτουμένου τὴν παροχὴν συντάξεως διὰ τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ του, ὑπενωμοτάρχου, ἐν τῇ καταδιώξει ληστοφυγοδίκου, παρακαλεῖ δὲ τὸν κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸν ὅπως ληφθῇ νομοθετικὸν μέτρον περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν σχετικῆς αἰτήσεως ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου.

Ὁ κ. **Θ.Σοφούλης** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ἀνομολογῶν τὴν ὀρθότητα τοῦ αἰτήματος ὑπόσχεται νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα.

Ὁ κ. **Θ. Παπαστρατῆς** συνιστᾷ ἀναφορὰν ὑπαξιωματικῶν μηχανικῶν τοῦ Π. Ν. περὶ προαγωγῆς των.

Ὁ κ. **Δ. Μπότσαρης** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι τὸ αἴτημα τοῦτο εἶναι ἀβάσιμον καὶ ἀρνεῖται νὰ τὸ ἐξετάσῃ ἀπὸ ἀπόψεως δικαιώσεως τῶν ἐνδιαφερομένων, οὐχ ἧττον ὅμως, προσθέτει, ἐλήφθη γενικὸν μέτρον.

Ὁ κ. **Ι. Νικολίτσας** συνιστᾷ ἀναφορὰν ἱεροσπουδαστῶν τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Ἄρτης παραπονουμένων διότι ἐστερήθησαν τοῦ δικαιώματος νὰ διορισθῶσι διδάσκαλοι, ὅπερ παρεῖχεν αὐτοῖς ὁ παλαιὸς νόμος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου εἰσῆλθον οὗτοι εἰς τὴν ἐν λόγῳ σχολήν.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** ποιούμενος τὰς αὐτὰς συστάσεις παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἀφαίρεσις δικαιώματος τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παλαιοῦ νόμου ἐθεώρουν οἱ ἀναφερόμενοι ὡς κεκτημένον ἀποτελεῖ πρᾶξιν ἄδικον.

Ὁ κ. **Θ. Παπαστρατῆς** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ ἀνικάνου ἐφέδρου Σ. Γκιγελῆ πρὸς ὃν τὸ συμβούλιον θυμάτων πολέμου, παρὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἀρνεῖται νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ δικαίωμα παροχῆς συντάξεως ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὸ νόσημα ἐξ οὗ πάσχει ὁ ἀναφερόμενος δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὸν πίνακα τῶν νοσημάτων τὰ ὁποῖα παρέχουν δικαίωμα συντάξεως καὶ παρακαλεῖ τὸν κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸν ὅπως διὰ διατάγματος συμπληρώσῃ τὸν ἐν λόγῳ πίνακα.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργός) παρατηρεῖ ὅτι δὲν εἶναι ἡ Βουλὴ ἁρμοδία νὰ δικάσῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ὡς δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ τροποποιῶνται αἱ κείμεναι διατάξεις κατὰ τὸ συμφέρον τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου ἐνδιαφερομένου.

Ὁ κ. **Ι. Μουντζουρίδης** ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς κατοίκων παλαιᾶς Ἐπιδαύρου περὶ λήψεως ὑπὲρ αὐτῶν μέτρων λόγῳ τῆς καταστροφῆς ἣν οὗτοι ὑπέστησαν ἐκ πλημμυρῶν, ἐπικαλεῖται τὴν ἐν προκειμένῳ ἀντίληψιν τῆς Κυβερνήσεως, προκειμένου μάλιστα περὶ πόλεως ἱστορικῆς. Τὸ μέγεθος, λέγει, τῆς καταστροφῆς, εἶναι τοσοῦτον ὥστε ὁ Νομάρχης ἐπανειλημμένως ἐπεκαλέσθη τὴν κυβερνητικὴν ἀρωγήν.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** ποιούμενος τὰς αὐτὰς συστάσεις παρατηρεῖ ὅτι παρὰ τὸ μέγεθος τῆς ἐπισυμβάσης καταστροφῆς δὲν ἐλήφθη ἡ δέουσα μέριμνα, προκειμένου μάλιστα περὶ πόλεως ἥτις διεδραμάτισε λαμπρὸν μέρος κατὰ τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας.

Ὁ κ. **Ν. Ἀβραὰμ** (Ὑφυπουργὸς τῶν Συγκοινωνίας) ἀπαντᾷ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας εὐθὺς ὡς ἔλαβε γνῶσιν τῆς ἐπισυμβάσης καταστροφῆς διέταξε τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἄμεσον μελέτην τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων.

Ὁ κ. **Ν. Ἀσκούτσης** καταθέτει καὶ ἀναπτύσσει ἀναφορὰν τῶν ἐνοικιαστῶν κτημάτων τοῦ ἐφεδρικοῦ ταμείου Νομοῦ Ρεθύμνης καὶ παρακαλεῖ ὅπως τὸ ἐξαγγελθὲν μέτρον ὑπὲρ τῶν ἐνοικιαστῶν τῆς ἐλαιοδεκάτης τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος ἐπεκταθῇ καὶ ὑπὲρ τῶν ἀναφερομένων ἐνοικιαστῶν.

Ὁ κ. **Ι. Μουντζουρίδης** καταθέτει καὶ ἀναπτύσσει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Λερμπάκας Ναυπλίας, ἥτις αἰτήσει τοῦ κ. **Ν. Ἀβραάμ** (Ὑφυπουργοῦ τῶν Συγκοινωνίας) παραπέμπεται εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

Ὁ κ. **Α. Παΐζης** καταθέτει καὶ ἀναπτύσσει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Ἁγίας Εὐφημίας αἰτουμένων τὴν κρατικὴν ἀρωγὴν πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν ζημιῶν τὰς ὁποίας ὑπέστησαν τὰ ἐκεῖ λιμενικὰ ἔργα ἐκ θεομηνίας.

Ὁ κ. **Ν. Ἀβραάμ.** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ἀπαντᾷ ὅτι εὐθὺς ὡς ἔλαβε γνῶσιν τοῦ ζητήματος διέταξε τὸν νομομηχανικὸν νὰ ὑποβάλῃ σχετικὴν ἔκθεσιν. Κατ' αὐτὴν ἡ ἀπαιτουμένη δαπάνη ἀνέρχεται, λέγει, εἰς 300.000 δραχμῶν. Ἐφ' ὅσον ὅμως τὸ ἐκεῖ λιμενικὸν ταμεῖον εἶναι πτωχὸν καὶ δὲν δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν δαπάνην ταύτην τὸ ζήτημα τῆς ἐνισχύσεως τοῦ ἐν λόγῳ ταμείου ἐκφεύγων τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, εἶναι ζήτημα τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** παρατηρεῖ ὅτι δὲν δύναται τὸ Κράτος νὰ ἀφίσῃ νὰ καταστραφῇ τελείως εἷς ἀξιόλογος λιμὴν καὶ συνιστᾷ ὅπως τὸ Κράτος, ὡς ἐνιαῖον, δέσῃ νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸν ὑπὲρ τοῦ λιμενικοῦ ταμείου, ἔστω καὶ ὑπὸ τύπον ἐνισχύσεως προσωρινῆς, μέχρις οὗ δυνηθῇ τοῦτο νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του.

Ὁ κ. **Α. Φωκᾶς** εὐχαριστῶν τοὺς προλαλήσαντας διὰ τὸ ἐνδιαφέρον των ὑπὲρ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ ἐπαρχίας, ἐκθέτει τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν καὶ τὰς συνεπείας τὰς ὁποίας θὰ ἔχῃ ἡ μὴ ἔγκαιρος ἐπισκευὴ τοῦ λιμένος καὶ παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἐλθῃ ἀρωγός

ἐγγυομένη τὴν ὑπὸ τοῦ λιμενικοῦ ταμείου σύναψιν δανείου 300.000 δραχμῶν.

Ὁ κ. **Β. Δεληγιάννης** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑπόσχεται νὰ ἀπευθύνῃ σχετικὴν σύστασιν πρὸς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ δανείων.

Οἱ κ. κ. **Ι. Νικολίτσας** καὶ **Α. Παπαθανάσης** συνιστῶσιν ἀναφορὰν Συνδέσμου Τ.Τ.Τ. διαφόρων πόλεων τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. **Σ. Ἀνθρακόπουλος** ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τῆς συντεχνίας παντοπωλῶν Σερρῶν.

Ὁ αὐτὸς κ. Βουλευτὴς ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τῆς Ἑνώσεως ἀκτημόνων Πενταπόλεως παραπονουμένων διὰ τὸν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καθορισμὸν ὑπερβολικῶν μισθωμάτων τῶν παραχωρηθεισῶν αὐτοῖς ἀνταλλαξίμων γαιῶν συνιστᾷ εἰς τὸν κ. ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ὅπως ἀφ' ἑνὸς ἀναθεωρηθῶσι τὰ μισθώματα ταῦτα διότι ἀδύνατον οἱ πρὸς οὓς παρεχωρήθησαν αἱ γαῖαι νὰ καταβάλλουν τοιαῦτα μισθώματα, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅπως κατὰ τὸν καθορισμὸν αὐτῶν μετέχῃ τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς καὶ ἀντιπρόσωπος τῶν ἀγροτῶν προσφύγων.

Ὁ κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶς** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Ἐπιμελητηρίου Πρεβέζης περὶ λήψεως μέτρων ὑπὲρ τῆς παραγωγῆς τοῦ νομοῦ καὶ ὑπὲρ τῶν σχολείων αὐτοῦ.

Τὰς αὐτὰς συστάσεις ποιοῦνται καὶ οἱ κ. κ. **Γ. Γερογιάννης** καὶ **Θ. Χαβίνης.**

Ὁ κ. **Ι. Νικολίτσας** ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τοῦ Ἰατροῦ Ἠύρρου αἰτουμένου τὴν πληρωμὴν τῶν ἀπὸ ἔτους καθυστερουμένων ἀμοιβῶν του ἐξ ἰατροδικαστικῶν ἐργασιῶν καὶ παρακαλεῖ τὸν κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ὅπως ἐπιδιώξῃ τὴν ταχεῖαν ψήφισιν τοῦ ἐκκρεμοῦντος ἐνώπιον τῆς Βουλῆς σχετικοῦ σχεδίου νόμου.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ἀπαντᾷ ὅτι καὶ ἄλλοτε, γενομένου λόγου εἰς τὴν Βουλὴν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἐξήγησε πῶς ἔχει αὐτό. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρότασιν ἐν τῇ Ἡμερησίᾳ Διατάξει τοῦ σχετικοῦ σχεδίου νόμου παρακαλεῖ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς ὅπως ἐγγράψῃ ταύτο εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς αὔριον καθόσον πρόκειται περὶ σχεδίου νόμου πράγματι ἐπείγοντος χαρακτῆρος.

Παρελθούσης τῆς κεκανονισμένης ὥρας ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων ἀναβάλλεται καὶ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας.

Ὁ κ. **Κ. Βουδούρης** λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἐξίσωσιν τῶν ἀπολαυῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων τῶν κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν ἐπρονόησε καὶ κατέθεσε νομοσχέδιον χορηγοῦν ἐπίδομα συνιστάμενον εἰς 3)16 τοῦ μισθοῦ των. Τὸ νομοσχέδιον ὅμως κατὰ τὰς τελευταίας συνεδριάσεις ἀπεσύρθη καὶ διαδίδεται ὅτι ἀπεσύρθη ὁριστικῶς καὶ θὰ ἦτο σκόπιμον νὰ δηλώσῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν Βουλὴν τί σχετικῶς συμβαίνει μὲ τὸ ἀνωτέρω νομοσχέδιον.

Φωναί. Νὰ συζητηθῇ.

Μεθ' ὃ εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας

Γίνονται δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων.

1) «Περὶ ὑποχρεωτικοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων ἐμμίσθων ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν βοηθῶν ἰατρῶν κρατικῶν, δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν καὶ πανεπιστημιακῶν νοσοκομείων ὡς καὶ τοιούτων ἀποτελούντων νομικὰ πρόσωπα δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου» καὶ

2) «Περὶ ἐθνικοῦ Μιχαλείου ὀρφανοτροφείου» ἔχοντα οὕτω :

Περὶ ὑποχρεωτικοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων ἐμμίσθων ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν βοηθῶν ἰατρῶν κρατικῶν, δημοτικῶν, κοινοτικῶν καὶ πανεπιστημιακῶν νοσοκομείων, ὡς καὶ τοιούτων ἀποτελούντων νομικὰ πρόσωπα δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Αἱ θέσεις τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν βοηθῶν ἰατρῶν πάντων τῶν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ Θεσσαλονίκῃ κρατικῶν, δημοτικῶν, κοινοτικῶν καὶ πανεπιστημιακῶν νοσοκομείων, ὡς καὶ πάντων τῶν τοιούτων τῶν ἀποτελούντων νομικὰ πρόσωπα δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἐκτὸς τῶν ψυχιατρείων, νοσοκομείων φυματιώντων, ἀντιφυματικῶν ἰατρείων, νοσοκομείων καὶ ἰατρείων τῶν ἀφροδισίων καὶ δερματικῶν νόσων καὶ τῶν νοσοκομείων λοιμωδῶν νόσων, περὶ ὧν εἰδικοὶ νόμοι προνοοῦσι, τὰ περὶ τοῦ τρόπου προσλήψεως καὶ διαγωνισμοῦ, πληροῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ μὲν κατόπιν ἐνιαυσίου διαγωνισμοῦ, ἐνεργουμένου ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἐναλλασσομένης κατ' ἔτος καὶ ἀπαρτιζομένης ἐξ ὀκτὼ μὲν μελῶν διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐσωτερικῶν βοηθῶν ἰατρῶν, ἐξ ἓξ δὲ μελῶν διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐξωτερικῶν τοιούτων.

Προκειμένου περὶ ἐξετάσεως ἐσωτερικῶν βοηθῶν ἰατρῶν, τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης θὰ ὦσι 1) τέσσαρες (4) καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου ἐξ ὧν ὁ εἷς τῆς Παθολογικῆς, ὁ ἕτερος τῆς Χειρουργικῆς, ὁ τρίτος τῆς Ἀνατομικῆς καὶ ὁ τέταρτος εἷς ἐκ τῶν λοιπῶν καθηγητῶν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς ὑποδεικνυομένοι ἅπαντες παρὰ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου, 2) τέσσαρες προϊστάμενοι τῶν τμημάτων τῶν νοσοκομείων κρατικῶν, δημοτικῶν, πανεπιστημιακῶν, ὡς καὶ πάντων τῶν τοιούτων ἀποτελούντων νομικὰ πρόσωπα δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἐκλεγομένων διὰ κλήρου μεταξὺ τῶν ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω Νοσοκομείων εἴτε κοινῇ συμφωνίᾳ τῶν Τμηματαρχῶν εἴτε διὰ κλήρου μεταξύ των.

Προκειμένου δὲ περὶ ἐξετάσεως διὰ τὴν κατάληψιν θέσεως ἐξωτερικῶν βοηθῶν ἰατρῶν, τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς θὰ ὦσιν (3) τρεῖς καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου ὑποδεικνυόμενοι ὑπὸ τῆς ἰατρικῆς Σχολῆς καὶ (3) τρεῖς προϊστάμενοι τῶν τμημάτων τῶν ὡς ἄνω νοσοκομείων ἐκλεγόμενοι κατὰ τὸν ὡς ἄνω τρόπον.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ διαγωνισμὸς θὰ γίνηται μόνον διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων ἐσωτερικῶν βοηθῶν, ἐν ὅσῳ δὲν λειτουργεῖ ἰατρικὴ σχολή.

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ὦσι τέσσαρες Τμηματάρχαι τῶν κρατικῶν, δημοτικῶν, κοινοτικῶν, νοσοκομείων; ὡς καὶ πάντων τῶν τοιούτων τῶν ἀποτελούντων νομικὰ πρόσωπα δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἐκλεγόμενοι διὰ τοῦ ὡς ἄνω τρόπου καὶ δύο ἰατρῶν ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἰατρικοῦ Συλλόγου.

Ἄρθρον 2.

Δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἔχουσι διὰ τὴν κατάληψιν θέσεως ἐξωτερικοῦ βοηθοῦ οἱ ἄγοντες τοὐλάχιστον τὸ 4ον ἔτος τῆς φοιτήσεώς των ἐν τῇ Ἰατρικῇ Σχολῇ τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου φοιτηταί, διὰ δὲ τὴν κατάληψιν θέσεως ἐσωτερικοῦ βοηθοῦ πτυχιοῦχοι τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις ἢ ἀλλοδαπῆ ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου καὶ ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ὑπηρετήσει ἐπὶ διετίαν ὡς ἐξωτερικοὶ ἰατροὶ εἷς τινα ἐκ τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαλαμβανομένων ἱδρυμάτων ἢ εἰς ἄλλο ἐν ἀλλοδαπῇ Νοσοκομεῖον, ἔνθα ἡ πρόσληψις βοηθῶν διενεργεῖται διὰ διαγωνισμοῦ ἀφοῦ προηγουμένως ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀναφερομένην ἐξέτασιν.

Οἱ διαγωνιζόμενοι θὰ ὑπόκεινται εἰς ἔγγραφον καὶ προφορικὴν ἐξέτασιν. Ἡ ἔγγραφος ἐξέτασις θὰ προηγῆται τῆς προ-

φορικῆς, θὰ διεξάγηται δὲ μυστικῶς. Πᾶς ἀπορριπτόμενος κατὰ τὴν γραπτὴν ἐξέτασιν ἀποκλείεται τῆς προφορικῆς τοιαύτης.

Ἐάν τις ἐκ τῶν διαγωνιζομένων ἀπορριφθῇ εἰς τρεῖς διαγωνισμοὺς διὰ τὴν κατάληψιν θέσεως ἐξωτερικοῦ βοηθοῦ, εἰς τέσσαρας δὲ διαγωνισμοὺς διὰ τὴν κατάληψιν θέσεως ἐσωτερικοῦ βοηθοῦ δὲν δικαιοῦται νὰ συμμετάσχῃ εἰς ἄλλον διαγωνισμόν. Πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τοῦ διαγωνισμοῦ κανονισθήσεται διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς. Οἱ ἐπιτυγχάνοντες εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὡς ἐξωτερικοὶ βοηθοὶ ἢ ἐσωτερικοὶ τοιοῦτοι ὑποχρεοῦνται ἐν περιπτώσει προσλήψεώς των νὰ συμμορφῶνται ἀπολύτως πρὸς τοὺς ἰσχύοντας ὀργανισμοὺς καὶ κανονισμοὺς τῶν Ἱδρυμάτων εἰς ἃ προσληφθήσονται, χωρὶς ἡ ἐν τῷ διαγωνισμῷ ἐπιτυχία των νὰ τοῖς προσπορίζῃ ἄλλο προσὸν εἰμὴ μόνον τὸ δικαίωμα τῆς προσλήψεώς των.

Ἄρθρον 3.

Οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου ὡς καὶ οἱ διευθυνταὶ τῶν τμημάτων τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων ἱδρυμάτων ἔχουσι τὸ ἀπόλυτον δικαίωμα νὰ προσλαμβάνωσιν εἰς τὰ ὑπ' αὐτοὺς ἱδρύματα ἢ τμήματα μεταξὺ τῶν ἐπιτυγχανόντων, εἴτε ὡς ἐξωτερικῶν, εἴτε ὡς ἐσωτερικῶν τοιούτων, οὓς οὗτοι ἐγκρίνουσιν.

Ἄρθρον 4.

Ὁ διαγωνισμὸς οὗτος εἶναι ὑποχρεωτικὸς διὰ τὰ ὡς εἴρηται νοσοκομεῖα καὶ ἱδρύματα, πᾶς δὲ διορισμὸς γενόμενος κατὰ παράβασιν τοῦ παρόντος νόμου, ἐκτὸς τῆς ἀκυρότητος, ἐπισύρει καὶ τὴν πειθαρχικὴν εὐθύνην καὶ δίωξιν τῶν ἐνεργούντων τὸν παράνομον διορισμὸν καὶ δημιουργεῖ εἰς τούτους τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸ δημόσιον, δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν ταμεῖον ἢ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ νοσοκομείου τοῦ ἀποτελοῦντος νομικὸν πρόσωπον δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἐξ ἰδίων των τοὺς τυχὸν καταβληθέντας μισθοὺς ἢ ἀποζημιώσεις εἰς τοὺς παρανόμως διορίζομένους, καταλογιζομένων δι' ἁπλῆς ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς καὶ εἰσπραττομένων διὰ λογαριασμὸν τῶν ὡς ἄνω ταμείων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμου.

Ἄρθρον 5.

Ἡ θητεία τῶν οὕτω διοριζομένων ὁρίζεται τριετὴς διὰ τοὺς ἐξωτερικοὺς βοηθοὺς καὶ τετραετὴς διὰ τοὺς ἐσωτερικοὺς βοηθούς.

Ἄρθρον 6.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δύνανται νὰ ἐπεκταθῶσι διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς καὶ εἰς τοιαῦτα νοσοκομεῖα ἑτέρων πόλεων.

Ἄρθρον 7.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

«Περὶ Ἐθνικοῦ Μιχαλείου Ὀρφανοτροφείου Χίου». (3)

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Τὸ διὰ τοῦ ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου 1922 Διατάγματος «περὶ ἱδρύσεως Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου Θηλέων ἐν Χίῳ» ἱδρυθὲν Ἐθνικὸν Ὀρφανοτροφεῖον Θηλέων Χίου καὶ μετονομασθὲν εἰς Ἐθνικὸν Μιχάλειον Ὀρφανοτροφεῖον Θηλέων διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου 1927 Διατάγματος «περὶ μετονομασίας τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου θηλέων Χίου, εἰς Ἐθνικὸν Μιχάλειον Ὀρφανοτροφεῖον θηλέων Χίου» ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ εἰς ἐντέλεσιν τῆς ὑπ' ἀρ. 4169 δημοσίας διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου εὐεργέτου Λεωνίδου Μίχαλου μεταβάλλεται εἰς τοπικὸν Χιακὸν Ἵδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐθνικὸν Μιχάλειον Ὀρφανοτροφεῖον Χίου».

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω μεταβολῆς τοῦ Ἱδρύματος δὲν ἰσχύουσι δι' αὐτὸ αἱ νομοθετικαὶ διατάξεις περὶ Ἐθνικῶν Ὀρφανοτροφείων καὶ Οἰκοτροφείων, ἡ διοίκησις δὲ τοῦ Ἱδρύματος ἐνασκεῖται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸν νόμον 2508 Ἀνωτέρας Ἐνοριακῆς Ἀντιπροσωπείας τοῦ Δήμου Χίων ἥτις καὶ θὰ διαχειρίζηται τὴν περιουσίαν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3.

1. Πόροι τοῦ Ἐθνικοῦ Μιχαλείου Ὀρφανοτροφείου Χίου ὁρίζονται :

α) Ἐτησία ἐπιχορήγησις τοῦ Δημοσίου δραχ. (100.000) ἑκατὸν χιλιάδων ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 3164 ὁριζομένης ἐκ δραχμῶν 5.000.000 τοιαύτης ὑπὲρ τῶν Ἐθνικῶν Ὀρφανοτροφείων καὶ Οἰκοτροφείων.

β) Ἐτησία χορήγησις δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων (20.000) ἐκ τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ νόμου 2851 καὶ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 3164 ἐπιβεβλημένης ὑπὲρ τῶν Ἐθνικῶν Ὀρφανοτροφείων καὶ Οἰκοτροφείων εἰδικῆς δεκαλέπτου κατ' ὀκᾶν εἰσφορᾶς ἐπὶ τοῦ διὰ τῶν Τελωνείων ἐξαγομένου εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐλαίου.

γ) Ἐτησία χορήγησις δραχμῶν διακοσίων χιλιάδων (200.000) ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 30 Αὐγούστου 1915 Ν. Διατάγματος «περὶ παρακρατήσεως ποσοστοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπιβεβλημένου φόρου ἐπὶ τοῦ καταναλισκομένου καπνοῦ κλπ. ὑπὲρ τῶν Ἐθνικῶν Ὀρφανοτροφείων, Οἰκοτροφείων καὶ Παιδικῶν Σταθμῶν καὶ περὶ ἀνεγέρσεως δημοσίων Καπνοκοπτηρίων» διατεθειμένου ὑπὲρ τῶν Ἐθνικῶν Ὀρφανοτροφείων, Οἰκοτροφείων καὶ Παιδικῶν Σταθμῶν ἐτησίου ποσοῦ ἴσου πρὸς 4 δραχμὰς κατὰ χιλιόγραμμον τοῦ ἐν τῷ Κράτει καταναλισκομένου καπνοῦ, τσιμπεκίου καὶ πούρων.

δ) Ἐτησία χορήγησις δραχμῶν τριάκοντα χιλιάδων (30.000) ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Διατάγματος τῆς 25ης Μαΐου 1926 «περὶ τοῦ τρόπου ἀποδόσεως ἐκ τοῦ ἐγγείου φόρου καπνοῦ τῶν εἰς τρίτα Νομικὰ πρόσωπα καὶ ὑπηρεσίας ἀνηκόντων ποσοστῶν» καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου 1926 Διατάγματος «περὶ καταναμῆς ἀποδοτέου εἰς τὰ Ὀρφανοτροφεῖα, Οἰκοτροφεῖα, Παιδικοὺς Σταθμοὺς καὶ λοιπὰ Φιλανθρωπικὰ Ἱδρύματα ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων ἐξ ἐγγείου φόρου καπνοῦ, καθοριζομένου ὑπὲρ τῶν Ἐθνικῶν Ὀρφανοτροφείων, Οἰκοτροφείων καὶ Παιδικῶν Σταθμῶν ποσοστοῦ δύο καὶ τέσσαρα πέμπτα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2 4)5 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν) ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων ἐξ ἐγγείου φόρου καπνοῦ.

ε) Τὸ σύνολον τῶν εἰσπράξεων τῆς διὰ τῆς παραγράφου β' ὑπὲρ τῶν Ἐθνικῶν Ὀρφανοτροφείων καὶ Οἰκοτροφείων Χίου δεκαβρόχμου κατὰ πέντε χιλιάδας (5.000) εἰδικῆς φασολογίας ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων διὰ τῶν τελωνείων τοῦ Νομοῦ Χίου εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἴτε μεταφερομένων εἰς τὰς λοιπὰς περιφερείας τοῦ Κράτους ἐσπεριδοειδῶν.

στ) Τὸ σύνολον τῶν εἰσπράξεων τοῦ Νομοῦ Χίου ἐκ τοῦ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3 ἐδάφ. 1 παράγρ. δ' τοῦ Νόμου 2851 διενεργουμένου τὴν 25ην Μαρτίου ἑκάστου ἔτους πανελληνίου ὑπὲρ τῶν Ἐθνικῶν Ὀρφανοτροφείων καὶ Οἰκοτροφείων ἐράνου.

ζ) Ἐκούσιαι εἰσφοραὶ Δήμων, Κοινοτήτων, ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ Μονῶν, τοῦ Νομοῦ Χίου, ἀναγραφόμεναι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ αὐτῶν καὶ ἀποδιδόμεναι ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ἵδρυμα.

η) Δωρεαί, κληροδοτήματα καὶ προϊὸν ἐργασίας ὀρφανῶν καὶ

θ) Τόκοι κληροδοτήματος ὀκτὼ χιλιάδων (8.000) λιρῶν Ἀγγλίας τοῦ ἀειμνήστου εὐεργέτου Λεωνίδου Μιχάλου ὡς καὶ τοιοῦτοι καταθέσεων κεφαλαίων τοῦ Ἱδρύματος.

2. Οἱ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α, β, γ, δ, καὶ ε πόροι ἀποδίδονται εἰς τὸ Ἵδρυμα δι' ἐνταλμάτων τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, βάσει τῶν ἰσχυουσῶν διὰ τὰ Ἐθνικὰ Ὀρφανοτροφεῖα, Οἰκοτροφεῖα καὶ Παιδικοὺς Σταθμοὺς ἑκάστοτε διατάξεων, ὁ δὲ ὑπὸ στοιχεῖον στ' ἔρανος δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ περιουσία τοῦ Ἐθνικοῦ Μιχαλείου Ὀρφανοτροφείου Θηλέων Χίου περιέρχεται εἰς τὸ τοπικὸν Χιακὸν Ἵδρυμα «Ἐθνικὸν Μιχάλειον Ὀρφανοτροφεῖον Χίου».

2. Τὰ τῆς διοικήσεως καὶ ἐσωτερικῆς λειτουργίας τοῦ Ἐθνικοῦ Μιχαλείου Ὀρφανοτροφείου κανονισθήσονται δι' ἀποφάσεων τῆς Ἀνωτέρας Ἐνοριακῆς Ἀντιπροσωπείας τοῦ Δήμου Χίου ἢ τοῦ ὑπ' αὐτῆς ὁριοθησομένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱδρύματος.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διευθετήσεως τῶν ἐκ τῆς διανομῆς τῶν οἰκοπέδων Δοξάτου προκυψασῶν διαφορῶν ὁ κ. ***Μ. Μαντᾶς*** λέγει ὅτι ὅταν συνεζητήθη εἰς α' ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον ἠγέρθησαν ἀντιρρήσεις προβληθείσης τῆς ἀντισυνταγματικότητος αὐτοῦ καὶ ἐδόθη ἡ ὑπόσχεσις περὶ ἐξετάσεως τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, καθὼς καὶ ἐρεύνης τῶν πραγμάτων ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἀλλ' ἤδη χωρὶς νὰ δίδεται καμμία ἐξήγησις περὶ τούτων ἀνεγράφη καὶ πάλιν τὸ νομοσχέδιον καὶ συζητεῖται. Ἡ τάσις, συνεχίζει, τῆς διὰ νόμων ἀνατροπῆς κεκτημένων δικαιωμάτων ἣν ἀκολουθοῦμεν δὲν εἶναι καθόλου ἐνδεδειγμένη, μᾶς παριστᾷ δὲ καὶ ἀσυνεπεῖς καὶ πρὸς αὐτὰς τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐπὶ ἄλλου ζητήματος. Εἶναι ἀναμφισβήτητον, τονίζει ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο παραβλάπτει κεκτημένα δικαιώματα πολιτῶν διότι ἐνῷ ἐδόθησαν εἰς αὐτοὺς δυνάμει νόμων οἰκόπεδα καὶ τοὺς ἐχορηγήθησαν καὶ παραχωρητήρια τὰ ὁποῖα καὶ μετεγράφησαν ἀπὸ τοῦ 1923 ἔρχεται τώρα τὸ νομοσχέδιον νὰ ἀνατρέψῃ ὅλα αὐτά. Συνεχίζων ἀναγινώσκει παραχωρητήρια ἐκδεδομένα ἀπὸ τοῦ 1921 τὰ ὁποῖα τώρα ἔρχεται τὸ νομοσχέδιον νὰ τὰ ἀκυρώσῃ. Ἀλλὰ ποῦ θὰ στηριχθῆτε, τονίζει, προβαίνοντες εἰς αὐτὰς τὰς ἀκυρώσεις δεδομένου ὅτι μὲ τὰ παραχωρητήρια ἐγένοντο καὶ μεταβιβάσεις καὶ ἐδόθησαν καὶ πολλὰ οἰκόπεδα ὡς προῖκες. Ὅταν ἦλθαν οἱ πρόσφυγες παρεχωρήθησαν εἰς αὐτοὺς 222 οἰκόπεδα καὶ μένουν ἤδη ἀναπυκατάστατοι 58 πρόσφυγες ἕνεκα τῶν ὁποίων ὑποβάλλεται τὸ ἀντισυνταγματικὸν αὐτὸ νομοσχέδιον διὰ νὰ παρθοῦν τὰ οἰκόπεδα τῶν πραγματικῶν κυρίων, ἐνῷ διὰ τοὺς πρόσφυγας ὑπάρχουν ἄλλαι ἐκτάσεις διαθέσιμοι καὶ πλατεῖαι αἵτινες θὰ κατοικηθοῦν καὶ εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ πλεονάσματα δύνανται νὰ γίνῃ ἐγκατάστασις προσφύγων.

Ν. Ἀβραάμ (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Μὲ τὸ νομοσχέδιον, λέγει, γίνονται μόνον περιορισμοὶ ἰδιοκτησίας καὶ πρόκειται περὶ ἐκτάσεων τὰς ὁποίας εἶχον πρότερον ἢ καὶ εἰς ἀνύπαρκτα πρόσωπα. Ἰδιοκτησία ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν τίτλοι ἔγκυροι δὲν θίγονται.

Γ. Βοραζάνης. Πρόκειται περὶ ἀνταλλαξίμων οἰκοπέδων ἐπὶ τῶν ὁποίων δυνάμει τοῦ κατοχυρωτικοῦ πᾶσα παραχώρησις εἶναι ἄκυρος. Ἐὰν ἐνδιαφερόμεθα, τονίζει, διὰ τὴν διευθέτησιν αὐτὴν ἐνδιαφερόμεθα διότι πρόκειται περὶ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῆς πόλεως Δοξάτου.

Μ. Μαντᾶς. Θέλετε, τονίζει, νὰ ἀφαιρέσετε ἀπὸ τοὺς ἀποκατασταθέντας ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἤδη ἔχουν ἀπὸ καιροῦ, τὸ δὲ κατοχυρωματικὸν οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει, διότι ὑπάρχουν πρὸ πολλοῦ παραχωρητήρια. Ὅλοι, συνεχίζει, οἱ ἀποκατασταθέντες δὲν ἔχουν πλέον τῶν 1000 τετραγωνικῶν μέτρων καὶ εἶναι οἰκογένειαι καπνοπαραγωγικαὶ εἰς τὰς ὁποίας τὰ 1000 μέτρα εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα. Πάντως, ἐπιλέγει, ὁ νόμος εἶναι ἀντισυνταγματικὸς καὶ προσβάλλει τὴν ἰδιοκτησίαν εἶναι δὲ λυπηρὸν τὸ θέαμα τὸ παρατηρούμενον κατὰ τὴν Σύνοδον ταύτην νὰ λύωνται ὅλα τὰ ἐπαρχιακὰ ζητήματα καὶ αἱ ἐπαρχιακαὶ διαφοραὶ διὰ νόμων. Ἡ τοιαύτη τακτική, καταλήγει, δὲν εἶναι ἐποικοδομητικὴ τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ Πολιτεύματος.

Ι. Θεοδωρίδης. Μᾶς κάμνει, λέγει, ὀδυνηρὰν κατάπληξιν, διότι ὑπεβλήθη ἔνστασις ἀντισυνταγματικότητος κατὰ νομοσχεδίου ὅπερ προβλέπει τὴν ἐπάνοδον τῶν ἰδιοκτησιῶν εἰς τοὺς νομίμους κυρίους των. Ἡμεῖς, λέγει, δὲν εἴμεθα νομικοί, ἀλλὰ δὲν πιστεύομεν ὅτι τὸ Σύνταγμα προέθετο ποτὲ νὰ κατοχυρώνῃ καὶ τὰ κλοπιμαῖα. Τὸ νομοσχέδιον περὶ οὗ συζητοῦμεν ματαιώνεται ἐπὶ τριετίαν ἐνῷ πρόκειται νὰ θεραπεύσῃ καταστραφέντας δι' ἐθνικοὺς λόγους πολίτας καὶ ἡ γενομένη σήμερον κατ' αὐτοῦ ἀντίδρασις παρὰ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος μᾶς ὑπενθυμίζει τὴν ἐπίθεσιν ἣν ἐνήσκησε κατὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόματος ὅταν μὲ τοὺς σεισμοὺς τῆς Κορίνθου ἐθεώρει ἐγκληματικὸν ὅτι καθυστέρησαν ἐπὶ 12 ὥρας αἱ σταλεῖσαι σκηναί. Ἤδη μετὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν ἔνστασιν παρὰ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Αἱ κατὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐνστάσεις στηρίζονται εἰς τὸ ὅτι τοῦτο προσβάλλει κεκτημένα δικαιώματα, ἀλλὰ ταῦτα ἐκτίθησαν κακῶς. Συνεχίζων, ἀναπτύσσει τὰ ληφθέντα κυβερνητικὰ μέτρα ἀπὸ τοῦ 1920 καὶ ἐντεῦθεν καὶ τονίζει, ὅτι ἡ γενομένη διανομὴ οἰκοπέδων ἐγένετο ἀνίσως καὶ ἀδίκως καὶ ἐδόθησαν καὶ οἰκόπεδα εἰς ἀνύπαρκτα πρόσωπα. Οὕτω μία οἰκογένεια ἐνῷ εἶχεν 1000 μέτρα ἐπῆρε 5.000 μέτρα. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰ λεγόμενα περὶ μεταγραφῆς τῶν τίτλων αὐτῶν ἀφορᾷ μόνον 160 οἰκόπεδα καὶ ὄχι τὰ ἄλλα. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου δὲν ζητοῦμεν νὰ ἀνταλλάξωμεν τὰ οἰκόπεδα διὰ τοὺς πρόσφυγας, ἀλλὰ διὰ τοὺς σφαγιασθέντας ὁμογενεῖς διότι ὑπάρχει ζήτημα στεγάσεως τῶν γηγενῶν καὶ ὄχι τῶν προσφύγων, ἡ δὲ σημερινὴ διατύπωσις τοῦ Νομοσχεδίου εἶναι ἀποτέλεσμα κοινῆς συμφωνίας τῶν διαμαχομένων μερῶν, ἐκτὸς ἐλαχίστων οἱ ὁποῖοι μὲ οἱανδήποτε λύσιν θὰ παραπονοῦνται. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ κτίσιμον τῆς πόλεως ἐμποδίζεται ὄχι διότι δὲν ὑπάρχουν οἰκόπεδα, ἀλλὰ διότι ταῦτα εἶναι συγκεντρωμένα εἰς ὀλίγους καὶ ἤδη περιορίζονται τὰ κεντρικὰ καὶ τὰ ἀστικὰ ἐντὸς τῶν ἀναγκαίων ὁρίων καὶ μὲ τὰ διαθέσιμα ταῦτα καὶ τὰς καταργουμένας πλατείας θὰ οἰκονομηθοῦν ὅλοι. Ὅτι δὲ δὲν ἐπρόκειτο περὶ ὁριστικῶν ἰδιοκτησιῶν ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι δὲν ὠκοδόμησαν ἐπὶ ὁλόκληρον δεκαετίαν, διότι ἐχρειάζετο εἰδικὴ ἄδεια. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν προέκτασιν περὶ ἧς ὡμίλησεν ὁ κ. Μαντᾶς δὲν ἔχουν οἱ ἐγκατασταθησόμενοι ἀντιρρήσεις, πλὴν τῶν ἐπαγγελματιῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐγκατασταθοῦν ἔξω τῆς πόλεως. Ἐὰν τὰ πράγματα μείνουν ὅπως ἔχουν οἱ κάτοικοι Δοξάτου θὰ βλέπουν νὰ κατέχουν οἱ ἄλλοι τὰ οἰκόπεδά των ἢ καὶ τὰ σπίτιά των καὶ νὰ γίνωνται καὶ εἰκονικαὶ πωλήσεις, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἀνέχονται. Ὑπάρχουν 227 ἰδιοκτησίαι ἀνταλλαξίμων Τούρκων, αἵτινες ἀπηλλοτριώθησαν ὑπὲρ τῶν προσφύγων καὶ ἐγένετο πρότασις νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὸ κατοχυρωτικόν, ἀλλ' ἡμεῖς δὲν θέλομεν νὰ ἐπανέλθῃ ἡ διαταραχὴ μεταξὺ γηγενῶν καὶ προσφύγων, ἀλλὰ σύμπνοια. Ὁπωσδήποτε, ἐπιλέγει, τὸ Νομοσχέδιον πρέπει νὰ ψηφισθῇ, διότι ἡ καθυστέρησις τῆς ἐκκρεμότητος αὐτῆς ἐπὶ 17 ἔτη ὅσον ἀφορᾷ τὸ Δοξάτον δὲν περιποιεῖ τιμὴν οὔτε εἰς τὴν συμπολίτευσιν, οὔτε εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ εἶναι ἀνάγκη τὸ μὲ τὴν ἐκκρεμότητα αὐτὴν δημιουργηθὲν ἄγος νὰ ἐκκαθαρισθῇ. (Χειροκροτήματα).

Σ. Ταλιαδοῦρος. Μὴ γνωρίζων, λέγει, οὔτε πρόσωπα οὔτε πράγματα παρακαλῶ νὰ μὴ θεωρηθῇ ἡ τυχὸν ἀντίθεσίς μου πρὸς τὸ Νομοσχέδιον ὅτι προτίθεται νὰ θίξῃ εἴτε γηγενεῖς, εἴτε πρόσφυγας. Ἐκεῖνο ὅπερ ἔχω νὰ τονίσω εἶναι τὸ ἑξῆς : Ποῦ βαίνομεν ἐὰν καταστρέφωμεν κατ' ἀρχὴν ἡμέραν τὴν ἰδιοκτησίαν, ἣν κατοχυρώσαμεν μὲ τὸ ἐν ἰσχύι σύνταγμα ; Συνεχίζων ἐκθέτει τὸ ἱστορικὸν τοῦ ζητήματος καὶ λέγει ὅτι πρόκειται περὶ ἰδιοκτησιῶν κτηθεισῶν μὲ νομίμους τίτλους καὶ τὰς ὁποίας ἐρχόμεθα νὰ καταργήσωμεν

μὲ μίαν ἀόριστον αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν ὑπογεγραμμένην ἀπὸ τὸν κ. Βουλευτὴν Σερρῶν.

Α. Χρηστομᾶνος Ἡ ἔκθεσις συνετάχθη ἀφοῦ ἐκαλέσαμε τὰ διαμαχόμενα μέρη καὶ κατέληξαν εἰς μίαν συμφωνίαν. Ἐὰν δὲ δὲν ὑιοθετοῦμεν τὸ Νομοσχέδιον θὰ ἀφήναμεν νὰ ἐξακολουθῇ ἡ διαμάχη.

Σ. Ταλιαδοῦρος Ἡμεῖς εἴμεθα ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῶν τῶν συμφωνιῶν. Ἡμεῖς ἔχομεν ἐνώπιόν μας τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νομοσχεδίου τὸ ὁποῖον εἶναι καταλυτικὸν τοῦ Συντάγματος καὶ δὴ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ θεσπίζοντος πλήρη ἀποζημίωσιν, διότι δίδομεν διὰ μονοκονδυλιᾶς δικαίωμα εἰς μίαν Ἐπιτροπὴν νὰ ἀφαιρῇ ἰδιοκτησίας δοθείσας δυνάμει νόμων καὶ μεταγεγραμμένας.

Π. Δεβαντῆς. Ἐπρόκειτο περὶ δωρεᾶς τοῦ Κράτους. Δὲν πρόκειται περὶ ἰδιοκτησιῶν.

Σ. Ταλιαδοῦρος. Τὸ παραχωρητήριον εἶναι τίτλος καὶ ἀφορᾷ περιουσίαν δοθεῖσαν ἀπὸ τοῦ 1920 ἣν κατέχουν νομίμως καὶ νέμονται οἱ ὑπὲρ ὧν τὰ παραχωρητήρια καὶ εἶναι προφανὲς ὅτι ὁ νόμος τὸν ὁποῖον συζητοῦμεν μόνον εἰς κράτη καταργήσαντα τὴν ἰδιοκτησίαν δύναται νὰ ψηφισθῇ. Ὅταν ψηφίσωμεν αὐτὸν τὸν νόμον θὰ γίνῃ νέα διανομὴ καὶ ὅταν θὰ ἔλθῃ πάλιν ἄλλη Βουλὴ θὰ κάμῃ νέον νόμον διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τοὺς ἀδικηθέντας καὶ θὰ καταργήσῃ τὴν νέαν διανομὴν καὶ οὕτω θὰ εὑρισκόμεθα ἐν φαύλῳ κύκλῳ. Καὶ μετὰ ταῦτα, λέγει, ἀλλοίμονον εἰς τὸν ἀποκατασταθέντα κόσμον τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης ἐὰν δώσωμεν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ μικρά του ἰδιοκτησία δὲν εἶναι ἀσφαλής, ἀλλ' εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ κατακερματίζεται καμμία ἀκύρωσις, ἀλλὰ ταῦτα πρέπει νὰ καταληφθοῦν ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ νὰ διανεμηθοῦν εἰς τοὺς δικαιουμένους. Ἀλλὰ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Νομοσχεδίου προκύπτει καὶ ἄλλο ζήτημα. Τί θὰ γίνουν οἱ τρίτοι οἱ ὁποῖοι ἠγόρασαν ἀπὸ τοὺς ἀρχικοὺς ἰδιοκτήτας ἢ ἐκεῖνοι ποὺ τὰ ἔλαβαν ὡς προῖκα. Αὐτὰ ὅλα, τονίζει, εἶναι περιορισμοὶ τῆς ἰδιοκτησίας ἢ καταρράκωσίς της; Περιορίζεται ἡ ἰδιοκτησία ὅταν ἀφαιροῦνται τίτλοι ἢ καταργεῖται; Παρακαλῶ, ἐπιλέγει, τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀποσύρῃ τὸ Νομοσχέδιον, διότι εἶναι ἀντισυνταγματικὸν καὶ ἀνεφάρμοστον καὶ νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει της ὅτι μόνον διὰ Συνταγματικῆς ἀπαλλοτριώσεως δύναται νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τοῦ Δοξάτου. (Χειροκροτήματα).

Ε. Κουλουμβάκης. Ἔχω, λέγει, πεισθῇ ἀκραδάντως ὅτι διὰ νὰ ὑποβληθῇ τὸ συζητούμενον Νομοσχέδιον ὑπῆρχε Νομοθετικὸς λόγος σοβαρὸς καὶ δίκαιος καὶ διὰ τοῦτο θὰ εἶναι σφάλμα καὶ σφάλμα ἀσυγχώρητον εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ Νομοσχέδιον εἶναι ἀντισυνταγματικὸν καὶ ἄδικον καὶ ἀσυνάρτητον νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τὴν ψήφισίν του, καὶ θὰ εἶναι σφάλμα ἀσυγχώρητον ἡ τοιαύτη ἐπιμονή, διότι πιστεύω ὅτι εἶνε εὐκολωτάτη ἡ διόρθωσίς του, ἐν ᾧ ἂν προκύψῃ χωρὶς αὐτὴν ἀντιδικία τὰ Δικαστήρια θὰ εἰποῦν ὅτι ὁ νόμος εἶναι ἀντισυνταγματικός. Ὑπῆρχε, συνεχίζει, ὅπως εἶπα, λόγος Νομοθετικὸς διὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ Νομοσχεδίου, διότι ἐγένετο μία ἄτακτος καὶ ἄδικος διανομή, καὶ λόγος νομοθετικὸς δίκαιος, διότι ἐπῆλθε μία συμφωνία περὶ ρυθμίσεως τοῦ ζητήματος. Ἀλλὰ τὸ ἐγερθὲν ζήτημα τῆς ἀντισυνταγματικότητος ἢν καὶ θὰ ἀποδείξω ἐμποδίζει τὴν συμφωνηθεῖσαν ρύθμισιν καὶ πρέπει νὰ ἐπέλθῃ διόρθωσις.

Ν. Ἀβραάμ. (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ὑποβάλλατε τροπολογίαν.

Ε. Κουλουμβάκης. Δὲν εἶναι δυνατὸν αὐτὸ ἐκ τοῦ προχείρου. Ἐὰν πείθεσθε εἰς τοὺς λόγους μου ζητήσατε τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως.

Φωναί. Ὄχι, ὄχι.

Ν. Ἀβραάμ (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). (Πρὸς τὸν κ. Κουλουμβάκην). Εἴπατε ὅτι εἶναι εὐκολωτάτη ἡ διόρθωσις.

Ε. Κουλουμβάκης. Μὰ ὄχι εἰς μίαν στιγμήν.

Δ. Ἰασονίδης. Ἡ ὑπόθεσις, τονίζει, ἔχει χρονίσῃ καὶ παρακαλῶ νὰ παραμερίσῃ κάθε ἀντίρρησις διὰ νὰ στεγασθοῦν οἰκογένειαι ὧν οἱ προστάται ἐσφαγιάσθησαν διὰ μίαν ἱερὰν ἰδέαν.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἐγὼ ὡμολόγησα ὅτι διὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ νομοσχεδίου ὑπῆρχε λόγος νομοθετικὸς σοβαρὸς καὶ δίκαιος. Τὸ Σύνταγμα, συνεχίζει, ἐπιτρέπει τὴν μετάθεσιν τῆς ἰδιοκτησίας μόνον διὰ Δικαστικῆς ὁδοῦ, τὸ δὲ Νομοσχέδιον ἀντισυνταγματικῶς ἀναθέτει τοῦτο εἰς μίαν μόνην Ἐπιτροπήν. Λέγει ἐπίσης τὸ Νομοσχέδιον ὅτι θὰ εἶναι σεβαστοὶ οἱ ἀρχικοὶ ἰδιοκτῆται, ἀλλ' ὅτι οἱ ἄλλοι οἱ γενόμενοι δυνάμει νόμου δὲν θὰ εἶναι καὶ ἑπομένως καὶ τοῦτο εἶναι ἀντισυνταγματικόν. Ἐλέχθη ὅτι δὲν κατεβλήθη τίμημα, ἀλλὰ δὲν χρειάζεται πάντοτε τίμημα διὰ νὰ ἀποκτήσῃ κανεὶς ἰδιοκτησίαν. Εἰς τὸ ἄρθρον 4ον, τονίζει, πῶς Θεσπίζεται, ὅτι διὰ μεταγενεστέρου νόμου θὰ ἀνατραπῇ ἡ ἰδιοκτησία, κτηθεῖσα διὰ προγενεστέρου νόμου; Τοῦτο δὲν εἶναι ἀντισυνταγματικόν;

Δ. Ἰασονίδης. Λησμονεῖτε, κύριε βουλευτά, ὅτι ὅλα τὰ οἰκόπεδα εἶναι ἀνταλλάξιμα καὶ προστατεύονται ἀπὸ πάσης μεταβολῆς τῶν Διεθνῶν Συμβάσεων καὶ ἐσωτερικῶν νόμων.

Ε. Κουλουμβάκης Περὶ οἱωνδήποτε κτημάτων καὶ ἂν ἐπρόκειτο, ἐφόσον προϋπῆρξε νόμος καὶ ἐρρυθμίσθη πλέον τὸ θέμα αὐτὸ παρὰ τῶν ἐσωτερικῶν ἡμῶν νόμων, εἶναι ἔγκυρος ἡ ρύθμισις καὶ ὅλαι αἱ συνθῆκαι ποὺ λέγετε δὲν μεταβάλλουν τὸ Σύνταγμα.

Δ. Ἰασωνίδης Τὸ κατοχυρωματικὸν τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1926 κατοχυρώνει ὅλα τὰ ἀνταλλάξιμα καὶ ἀκυροῖ ὅλας τὰς πράξεις.

Π. Δεβαντῆς. Ὁ νόμος ἀκύρως ἔδωκεν αὐτὰς τὰς ἰδιοκτησίας.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ρύθμισις τοῦ ζητήματος πρέπει νὰ γίνῃ κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ

πρὸς τοῦτο ὅλα τὰ ἀντικείμενα τοῦ Νομοσχεδίου πρέπει νὰ γίνουν πρᾶξις προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς νὰ κυρωθοῦν διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ καὶ νὰ δοθοῦν καὶ αἱ τυχὸν ἀποζημιώσεις.

Α. Παπαναστασίου. Ὑπάρχουν πλεῖστα παραδείγματα ὑποχρεωτικῆς μεταθέσεως ἰδιοκτησιῶν, ὅπως κατὰ τοὺς οἰκοδομικοὺς κανονισμοὺς τὰ μικρὰ οἰκόπεδα, χωρὶς αἱ ὑποχρεώσεις αὗται νὰ εἶναι ἀντισυνταγματικαί.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἐκεῖ πρόκειται περὶ ἀντιλλαγῆς. Δὲν θεσπίζεται ὅπως ἐδῶ στέρησις ἄνευ ἀποζημιώσεως.

Α. Παπαναστασίου. Καὶ ἐδῶ ἀντιλλαγὴ εἶναι κατὰ μέγα μέρος. Ὑποστηρίζετε ὅτι ἂν γίνῃ ἕνα σφάλμα μὲ ἕνα νόμον δὲν δύναται νὰ ἐπακολουθήσῃ ἄλλος νόμος νὰ τὸ διορθώσῃ;

Ε. Κουλουμβάκης. Θέτετε ἐσφαλμένην βάσιν. Συνεχίζων, λέγει, ὅτι ἄλλο ἄρθρον κανονίζει ὅτι τὰ οἰκόπεδα τὰ παραχωρηθέντα εἰς πρόσωπα ἀνύπαρκτα ἐν Δοξάτῳ ἀφαιροῦνται, ἀλλ' ἂν τὰ πρόσωπα αὐτὰ εἶναι ὑπαρκτὰ ἀλλαχοῦ τί θὰ γίνῃ; Θὰ ἀφαιρεθοῦν;

Φωναί. Μάλιστα, μάλιστα.

Π. Δεβέντης. Πρόκειται ἁπλούστατα περὶ προσώπων τὰ ὁποῖα δὲν ἐγκατεστάθησαν ὁριστικῶς ἐν Δοξάτῳ ἀλλ' ἔφυγαν.

Ε. Κουλουμβάκης. Δὲν θὰ τοὺς ἀφαιρεθοῦν ὅμως κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ οἰκόπεδα, διότι τὰ Δικαστήρια θ' ἀκυρώσουν τὸν νόμον. Μία σπουδή, ἐπιλέγει, ἀδικολόγητος παρατηρεῖται εἰς ἕνα Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει καταρτισθῇ σύμφωνα πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ βλέπω μετὰ λύπης μου ὅτι χάριν τῆς ἀδικολογήτου σπουδῆς πρόκειται νὰ κατοργηθῇ μία ἀρχὴ τοῦ καθεστῶτος.

Π. Τσαλδάρης. Κατὰ τὴν πρώτην, λέγει, συζήτησιν ἀνεφύχθησαν ἀντιρρήσεις κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου καὶ ἀπὸ ἀτόμων ἀντισυνταγματικότητος καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ὀρθότητος αὐτοῦ. Τότε ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργὸς ἐδήλωσεν, ὅτι θὰ ἐξετάσῃ τὴν ὑπόθεσιν ἀπὸ ἀμφοτέρας τὰς ἀπόψεις, ἵνα μὴ τὸ Νομοσχέδιον προσκρούσῃ οὔτε εἰς τὸ Σύνταγμα, οὔτε εἰς τὴν ὀφειλομένην δικαιοσύνην πρὸς τοὺς ἔχοντας κεκτημένα δικαιώματα, ἀλλὰ καὶ διὰ λόγους σεβασμοῦ πρὸς τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν. Ἐν τούτοις ταύτην τὴν ἐσπέραν βλέπω τὸ Νομοσχέδιον ἐπανερχόμενον ὡς ἐὰν οὐδὲν εἶχε μεσολαβήσει, καὶ ἐκ μέρους τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ οὐδεμία ἐδόθη ἐξήγησις ἂν ἔγινεν ἔρευνα τοῦ ζητήματος καὶ οὕτω κατελήξαμεν εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου.

Ν. Ἀβραάμ. (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ἔχω, λέγει, σημείωσιν τῆς ὑπηρεσίας ἐξετασάσης τὸ ζήτημα ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ θὰ ὑπάγῃ καὶ τὸ Συνταγματικὸν μέρος καὶ ἀναφερούσης καὶ τοὺς λόγους τοὺς προκαλέσαντας τὴν ὑποβολὴν τοῦ Νομοσχεδίου. Τὸ σημείωμα βεβαιοῖ ὅτι ἐγένοντο ἀδικίαι κατὰ τὴν διανομήν, διότι ἄλλοι ἔλαβον μεγαλύτερα οἰκόπεδα καὶ ἄλλοι ὀλιγώτερα καὶ ὅτι ἐνδείκνυται ρύθμισις τοῦ ζητήματος καὶ ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν πρόκειται περὶ δικαίως κτηθεισῶν ἰδιοκτησιῶν.

Π. Τσαλδάρης. Αὐτὰ δικαιολογοῦν τὸ Νομοσχέδιον, ἀλλὰ δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς ὅσα ἐδηλώθησαν κατὰ τὴν α' συζήτησιν, ὁπότε παρίστατο ὁ κ. Κυραπαναγιώτης.

Ν. Ἀβραάμ (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Τὸ νομοσχέδιον τὸ εἶχεν εἰσηγηθῇ ἡ Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις, καὶ ἔμενεν ἐκκρεμές, τὸ κατέθεσε πάλιν ὁ κ. Χρηστομᾶνος καὶ ὑιοθετήθη εἴτε καὶ παρ' ἡμῶν μετὰ συνεννόησιν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς πόλεως Δοξάτου.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ἐξετάζω τὴν ἱστορίαν τοῦ Νομοσχεδίου, ἀλλὰ ὀφείλω νὰ διαμαρτυρηθῶ, διότι παρωρά θησαν δηλώσεις γενόμεναι εἰς τὴν Βουλὴν καὶ διότι διαβλέπω ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει νὰ συζητήσῃ τὸ Νομοσχέδιον, χωρὶς νὰ δώσῃ καμμίαν ἐξήγησιν εἰς τὴν Βουλήν, ἐνῷ πρόκειται περὶ Νομοσχεδίου προσβληθέντος ὡς ἀντισυνταγματικοῦ, ὄχι μόνον παρὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλὰ καὶ παρὰ φίλων τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ ἐκ τοῦ λόγου τούτου ὀφείλω νὰ εἴπω ὅτι ἡ Κυβέρνησις, διότι ἔχει μεγάλην πλειονοψηφίαν δὲν πρέπει καὶ δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ εἰσάγῃ τοιαῦτα Νομοσχέδια καὶ νὰ ἀρνῆται νὰ δίδῃ δικαιολογίαν διὰ τὴν προβληθεῖσαν ἀντισυνταγματικότητα. Θὰ ἦτο, συνεχίζει, εὐκταῖον, ἂν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Δοξάτου κατέληγον εἰς μίαν λύσιν θεραπεύουσαν τὰς αἰτίας, αἵτινες ἐπροκάλεσαν τὸ Νομοσχέδιον, καὶ ἀπέφευγεν οὕτω ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν ψήφισιν αὐτοῦ, χωρὶς νὰ δίδῃ ἐξήγησιν διὰ τὴν ἀντισυνταγματικότητα, τὴν προβληθεῖσαν καὶ σήμερον, ὡς εἶπον, καὶ παρὰ φίλων τῆς Κυβερνήσεως ἀκόμη.

Ἐὰν ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργός, λέγει συνεχίζων, ἤθελεν ἐξετάσει τὸν οἰκεῖον φάκελλον θὰ εὕρισκεν ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο προσκρούει ὄχι μόνον εἰς τὴν ἀντισυνταγματικότητα ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν κοινὴν ἀντίληψιν, διότι ὅλοι οἱ πολῖται οἱ ὁποῖοι ἐνόμιζον ὅτι εἶχον μίαν ἰδιοκτησίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων νόμων σήμερον θὰ εὑρεθῶσιν ἄνευ αὐτῆς. Δὲν ἐστηρίχθησαν δὲ μόνον εἰς τὸν νόμον ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰς τὰς παραινέσεις τῶν ἀρχῶν. Ἔχω ἐδῶ ἔγγραφον τοῦ πρώην γενικοῦ διοικητοῦ Θράκης κ. Εὐριπίου ὁ ὁποῖος ἐντέλλεται τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος νὰ καλέσῃ πάντας τοὺς κατοίκους καὶ νὰ ἀνακοινώσῃ πρὸς αὐτοὺς ὅτι ἡ διανομὴ ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου καὶ νὰ νομοθετήσῃ νὰ δεχθῶσιν αὐτὴν ὡς ὁριστικὴν καὶ ἀμετάκλητον καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ρητῶς δηλοῖ ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θέλει πραδεχθῇ οἱονδήποτε παράπονον ἐπὶ τοῦ συνόλου, ἀλλ' ὅτι θέλει πατάξει ἀμειλίκτως πάντα ὅστις ἤθελε προσπαθήσει νὰ διεγείρῃ ἔριδας μεταξὺ τῶν κατοίκων. Ἀναγινώσκει ἀκολούθως ἔγγραφον τοῦ μηχανικοῦ κ. Ξανθοπούλου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας ἐν ᾧ ἀναφέρεται ὅτι ἀπὸ τὰς ἀρχὰς Αὐγούστου 1924 τὸ ζήτημα τοῦτο ἐθεωρήθη λῆξαν, ἐχορηγήθησαν δὲ ἀδρὰ ἄδειαι περιφράξεως καὶ πλεῖσται οἰκοδομῶν ἐναπομεινάντος μόνον τοῦ ζητήματος τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ὁπωσδήποτε ἀδικηθέντων. Ἡ πρὸς τοῦτο συσταθεῖσα Ἐπιτροπὴ εἰργάζετο πρὸς ἄρσιν τῶν πιθανῶν ἀδικιῶν ὁπότε κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῆς Ἐξεταστικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐδημιουργήθη παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων ἡ σκηνοθετηθεῖσα ἐξέγερσις κατὰ τῆς διανομῆς τῆς ὁποίας ἀποτέλεσμα ἦτο ἡ ἀποστολὴ διαταγῆς τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τὸν κ. Νομάρχην Δράμας συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ἀπηγορεύθη πᾶσα ἐργασία οἰκοδομήσεως ἐν τῇ Κωμοπόλει. Καὶ τὸ ἔγγραφον τοῦ Νομομηχανικοῦ ἐξακολουθεῖ «δὲν γνωρίζομεν κατὰ πόσον ἠδύνατο ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ ἀναιρέσῃ καὶ ἐξαφανίσῃ πᾶσαν μέχρι σήμερον γενομένην ἐργασίαν, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ γενομένη ἐργασία ἐβασίσθη ἀπολύτως ἐπὶ τοῦ σχετικοῦ νόμου (1728 καὶ Ν. Δ. 15 Αὐγούστου 1923) καὶ δὲν διεμορφώθη διὰ διοικητικῆς πκραχωρήσεως ἁπλῶς. Κατὰ τὴν κρίσιν ἡμῶν τὸ ζήτημα ἀκυρώσεως τῆς γενομένης ἐργασίας δὲν παρουσιάζεται τόσον ἁπλοῦν ὅσον τὸ ἐχαρακτήρισεν ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπή. Οἱ λαβόντες τίτλους ἰδιοκτησίας ὑπερβάντες ἤδη τοὺς 800 μετέγραφαν αὐτοὺς εἰς τὸ Ὑποθηκοφυλακεῖον Δράμας, συνεπῶς ἀπέκτησαν δικαιώματα ἀπολύτου κυριότητος (Ν. Δ. 15 Αὐγούστου 1923). Οἱ ἀνοικοδομοῦντες οἰκοδομῶσιν ἐπὶ οὕτω κτηθέντων οἰκοπέδων λαβόντες κανονικὰς ἀδείας συμφώνως τῷ νόμῳ παρὰ τοῦ Γραφείου Νομομηχανικοῦ Δράμας ἁρμοδίου πρὸς τοῦτο. Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἀνωτέρω φρονοῦμεν ὅτι κακῶς διετάχθη παρὰ τοῦ κ. Νομάρχου ἡ παῦσις τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀνοικοδομήσεως.

Εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἡ διανομὴ ἐγένετο μὲ τὴν δυνατὴν καὶ ἀνθρωπίνην δικαιοσύνην, ἡ δὲ ἀκύρωσις αὐτῆς μετὰ τὴν χρήγησιν τῶν τίτλων καὶ μεταγραφὴν αὐτῶν θέλει καταστρέψει τὸ ὅλον σύστημα τῶν τελευτῶν τακτοποιήσεων τῶν ἰδιοκτησιῶν καθότι ἀφαιρεῖ τὸ κῦρος τῶν γενομένων πράξεων καὶ θὰ καταστήσῃ ἀδύνατον τὴν ἀποδοχὴν μιᾶς οἱασδήποτε ἄλλης διανομῆς καθ' ἧς θὰ ἐνίστανται πλέον οἱ

πλλοί. Μόνον ικανοποίησις όλίγων αδικηθέντων θά ήτο έφικτή διά διανομής ώς προείπαμεν συμπληρωματικής χαρίς νά ζητηθή ακύρωσις των γενομένων. 'Οσανδήποτε συνεχίζει καί άν μέμφεσθε τού υπαλλήλου αύτού ό υπάλληλος ούτος λέγει παρ' όλα ταύτα την αλήθειαν την οποίαν οφείλομεν νά έχωμεν υπ' όψει καί νά σεβασθώμεν. Πρό πάντων δέ πρέπει νά έχωσιν αύτην υπ' όψιν οί εκατόν μερών εκείνων προερχόμενοι ίνα κατορθωθή νά διεξή μία λύσις εις το ζήτημα αύτό το οποίον δέν δύναται πλέον νά αναβληθή. Εάν εί έκαστοτε παραπονούμενοι εύρίσκουσι πάντοτε ένα έφεσιμον ίνα ανατρέπωσι την διανομήν. Συνιστώ δ' αύτό νά μή ακολουθήσωμεν την όδον αύτην ή οποία είναι επισφαλής καί ή οποία εξεγείρει το αίσθημα του δικαίου. 'Εάν έχη κανείς το σπίτι του ή μίαν μάνδραν ανεγείρη καί το έχαμεν αύτό επί τή βάσει του νόμου πώς είναι δυνατόν νά έλθετε τώρα νά μού πήτε ότι αύτά θά τά χαλάσωμεν.

'Ο κ. ***Ν. Ἀβραάμ*** ('Υφυπουργός της Συγκοινωνίας) λέγει ότι τούτο δέν θά ισχύση δι' όσους έχουν οικήσει.

Π. Τσαλδάρης Δέν είναι δυνατόν νά θέσωμεν τοιαύτην αρχήν. 'Επρόφθασες καί οικοδόμησες δέν σέ πειράζουμε, δέν είναι αύτή αρχή την οποίαν δύναται νά ακολουθήση το Κράτος.' Αναίγετε μίαν νέαν πλήγην καί δυσάρεστον, πλήν δέ τούτου ό νόμος σας δέν είναι συνταγματικώς εφ' όσον πέρνετε μίαν περιουσίαν διά νά την δώσετε εις άλλον. 'Αρκετά μέχρι τώδε πλήγματα εδώσαμεν εις την ιδιοκτησίαν άς τεθή πλέον ένας φραγμός. Δώσατε άκόμη οικόπεδα εις εκείνους περί των οποίων θά εξακριβώσητε ότι ηδικήθησαν καί άν έλαβον χώραν καί άτυπήματα άλλης φύσεως, εάν παρουσιάσθησαν μή δικαιούχοι καί έλαβεν οικόπεδα, αύτά έχετε δικαίωμα νά τά πάρετε, καί μάλιστα, άν το αδίκημα δέν έχει παραγραφή, έχετε άκόμη καί δικαίωμα ποινικής δώξεως κατ' αύτών.

Γ. Βοραζάνης Αύτό κάνει το νομοσχέδιον.

Π. Τσαλδάρης . Δέν κάμνει αύτό, δίδει νέα δικαιώματα. 'Εάν πάρετε εκείνα τά οποία εδόθησαν άνευ ούδενός δικαιώματος τούτο είναι μία ενέργεια ή οποία θά αποκαταστήση την δικαιοσύνην ενώ ακολουθούντες την άλλην όδόν θά παραβιάσετε το δίκαιον.

'Ο κ. ***Α. Χρηστομάνος*** λέγει ότι το νομοσχέδιον εν τή αρχική του μορφή έφερε την υπογραφήν αύτου του ιδίου, κατόπιν όμως μετεβλήθη. Το νομοσχέδιον επεβλήθη υπό της ανάγκης της ανοικοδομήσεως του Δοξάτου. Ήτο ανάγκη νά ληφθώσιν όλαι αί υπάρχουσαι διαφορά καί διά τούτο παρεκάλεσα τάς 'Επιτροπάς των αντιμαχομένων μερών όπως έν συνεργασία μετά των αρμοδίων υπηρεσιών κοινοποιήσωσι τοις βουλευτών της περιφερείας συντάξωσι νομοσχέδιον το οποίον δέν θά ήτο πλέον αντισυνταγματικόν αλλά θά ήτο έν είδος συμβάσεως. Την στιγμήν όμως που προκύπτει έστω καί μία φωνή διαμαρτυρίας ανακύπτει το ζήτημα της αντισυνταγματικότητος καί διά τούτο θά περεκάλουν νά μή ματαιωθή το νομοσχέδιον αλλά νά αναβληθή επί 48ωρον ή επιψήφισις αύτου όπως έν τώ μεταξύ αναθεωρηθή.

'Ο κ. ***Γ. Βοραζάνης*** λέγει ότι έάν οί προλαλήσαντες εγνώριζαν το ζήτημα δέν θά ανήρχοντο το βήμα. Είπον ότι διά του νομοσχεδίου πρόκειται νά εξαπολυθή θύελλα. Πλήν του αρχηγού του Λαϊκού κόμματος ό οποίος έστήριξε την αγόρευσίν του εις το ότι τά υπάρχοντα παράπονα δέν είναι σοβαρά οί άλλοι όμιλήσαντες έστηρίχθησαν εις την αντισυνταγματικότητα του νομοσχεδίου. Θά επεθύμουν νά παρακαλέσω τον αρχηγόν του Λαϊκού κόμματος νά πιστεύση εις τάς διαβεβαιώσεις των αντιπροσώπων των μερών εκείνων οί οποίοι βεβαιούν ότι τά υπάρχοντα παράπονα είναι σοβαρώτατα, πράγμα το οποίον αποδεικνύεται έκ του ότι μέχρι τούδε δέν κατωρθώθη νά κτισθή το Δοξάτον. Δέν πρόκειται δέ περί διαφοράς μεταξύ γηγενών καί προσφύγων. Το Δοξάτον ώς γνωστόν έκάη καί οί πλείστοι των κατοίκων αύτου έσφάγησαν. 'Εκρίθη απαραίτητον οί εναπομείναντες κάτοικοι του Δοξάτου νά αποζημιωθούν δι' απαλλοτριώσεως μιάς Μουσουλμανικής περιουσίας της οποίας τά οικόπεδα απεφασίσθη νά διατεθούν υπέρ των θυμάτων του Δοξάτου. Ούδείς πρόκειται νά στερηθή της ιδιοκτησίας του. "Ολοι θά πάρουν οικόπεδα. Δέν υπάρχει δέ λόγος αντιτιθέμενος, διότι ή απαλλοτριωθείσα έκτασις είναι ά ταλλάξιμος, ή απαλλοτρίωσις εγένετο μετά την σύμβασιν της ανταλλαγής. Συνεπώς εύρισκόμεθα πρό μιάς περιουσίας ανταλλαξίμου ή οποία δέν ζητούμεν νά περιέλθη εις τους πρόσφυγας άλλά εις τά θύματα του Δοξάτου. 'Υποθέτω κατόπιν τούτων ότι επείσθησαν πάντες ότι δυνάμεθα νά κάμωμεν την διανομήν υπέρ εκείνων δι' ούς αρχικώς ό νομοθέτης επρονόησεν.

'Ο κ. ***Ν. Ἀβραάμ*** ('Υφυπουργός της Συγκοινωνίας) λέγει ότι ό αξιότιμος έκ Σερρών βουλευτής απεκάλυψεν εις την Βουλήν ότι συντάκτης του νομοσχεδίου υπήρξεν ό ίδιος καί ότι προέβη εις την σύνταξιν αύτου κατόπιν επισταμένης ερεύνης προκειμένου νά ικανοποιήση μίαν επιτακτικήν ανάγκην. Εις την αιτιολογικήν έκθεσιν βεβαιού ότι το νομοσχέδιον υποβάλλεται κατόπιν όμοφώνου γνώμης της πόλεως του Δοξάτου καί των έκ της περιφερείας αύτης προερχομένων βουλευτών, πράγμα το οποίον ανατρέπει τά υπό του κ. αρχηγού του Λαϊκού κόμματος λεχθέντα. Είναι αναμφισβήτητον ότι ή από έτών παρατεινομένη έκκρεμότης, κρατεί εις εξέγερσιν την κοινήν αντίληψιν του Δοξάτου. Ώς προς την συνταγματικότητα ή μή του νομοσχεδίου αύτη δέν δύναται, λέγει, νά κριθή από την συμφωνίαν ή την μή συμφωνίαν των τοπικών παραγόντων. 'Επρόσεξα τας αγορεύσεις των προλαλησάντων. 'Ομολογώ ότι εάν ήμουν συντάκτης του νομοσχεδίου ώρισμένας αύτου διατάξεις θά διετύπωνα κατ' άλλον τρόπον ώστε νά μή ξενίζεται ή νομική αντίληψις ενίων έκ των κυρίων συναδέλφων. 'Η διανομή ή οποία εγένετο επί τή βάσει του παλαιού νόμου δέν δύναται, λέγει, νά χαρακτηρισθή ώς οριστική εφ' όσον καί δικαίωμα προσφυγής εδίδετο καί από του 1924 ότε εγένοντο αί μεταγραφαί δέν εκτίσθησαν οικοδομαί.

Μ. Μαντᾶς. Δέν έδιδεν αδείας ό μηχανικός.

Ν. Ἀβραάμ. ('Υφυπουργός της Συγκοινωνίας). 'Εάν από του 1924 μέχρι σήμερον όλαι αί Κυβερνήσεις έπραξαν τούτο, τούτο σημαίνει ότι ή διανομή δέν εθεωρείτο ώς οριστική. 'Υπάρχουν δέ καί πράγματα τά οποία είναι αναμφισβητήτως δίκαια προκειμένου περί ωρισμένων πολιτελλαδιτών οί οποίοι κατώρθωσαν νά πάρουν δύο καί τρία οικόπεδα. Εκείνο το οποίον γίνεται είναι άπλώς μία διορρύθμισις, όσοι έχουν οικοδομήσει καί μεταβιβάσει δέν στερούνται του δικαιώματός των. "Οσοι έχουν δύο ή τρία οικόπεδα θά χάσουν βεβαίως το ένα. Ούδείς έξ όσων έδικαιούτο πραγματικώς θά στερηθή της ιδιοκτησίας του. 'Η κατά του νομοσχεδίου εξέγερσις είναι εικονική καί προέρχεται μέρος μέν από τους άρπαγας αί οποίοι έξημέλλησαν την τραγικήν αύτην ευκαιρίαν, μέρος δέ από εκείνους οί οποίοι έλαβον μείζονα περιουσίαν εκείνης την οποίαν είχον. Είναι φανερόν ότι το νομοσχέδιον πρέπει νά περιβληθή διά της εγκρίσεως της Βουλής.

Μ. Μαντᾶς. 'Ο αξιότιμος 'Υφυπουργός της Συγκοινωνίας ενομίσαμεν ότι θά ώμίλει επί του ζητήματος το οποίον έτέθη υπό των εγκρίτων νομικών οί οποίοι ανήλθον εις το βήμα. 'Ενομίσαμεν ότι θά μάς είπή τί θά γίνουν τά 800 παραχωρητήρια τά οποία μετεγράφησαν. 'Επί τούτων πάντων έσιώπησε διά νά μάς είπή ότι άρπαγες είναι εκείνοι οί οποίοι θορυβούσι καί ότι ό δήθεν θόρυβος είναι εικονικός. Τοιούτοντι όμως δέν συμβαίνει, κύριοι. Τά οικόπεδα του Δοξάτου είναι χωρισμένα εις 3 ζώνας καί θέλουν σήμερον νά πάρουν οικόπεδα εις την πρώτην ζώνην καί ούτος είναι ό λόγος διά τον οποίον υπεβάλλετο το νομοσχέδιον. Αύτή είναι βλή ή ιστορία καί αύτά λέγει το Κοινοτικόν Συμβούλιον. 'Ενώ ή υπηρεσία του νομομηχανικού έδιδεν άδειας οικοδομών ή Κοινοβουλευτική 'Επιτροπή περιήρχετο εκεί

καί εξέδιδε φετφάδες καί απηγόρευε την οικοδομήν. 'Αλλά ηθέλησαν από του βήματος τούτου νά χαρακτηρίσουν την περιουσίαν αύτην καί ώς ανταλλάξιμον. Τούτο καί άν ήτο αληθές δέν έπρεπε νά λεχθή εντεύθεν διότι θά ζητηθή αύριον από εκείνους οί οποίοι δικαιούνται νά την πληρώσετε. Ευτυχώς ότι υπάρχει καί το Συμβούλιον της 'Επικρατείας το οποίον αύριον είναι αναμφισβήτητον ότι θά σάς ρίψη κατά πρόσωπον το νομοσχέδιον τούτο.

Κηρύσσεται μετά τούτο ή συζήτησις περαιωμένη καί γίνεται δι' αναστάσεως δεκτόν το νομοσχέδιον εις β' κατ' άρθρον καί σύνολον συζήτησιν, έχον ούτω.

Περί μεταρρυθμίσεως των γενομένων διανομών των οικοπέδων Δοξάτου καί διαθέσεως αύτών.

(Ώς ετροποποιήθη παρά του κ. Υπουργού μετά την α' ψήφισιν).

"Αρθρον 1.

1. Συνιστάται 'Επιτροπή διά Διατάγματος, εκδοθησομένου εφ' άπαξ, ήτις προβαίνει εις την εξέτασιν των μέχρι σήμερον γενομένων διανομών οικοπέδων Δοξάτου, δυναμένη νά μεταρρυθμίζη ταύτας, αφαιρούσα, περιορίζουσα καί διαρρυθμίζουσα τά ήδη κατεχόμενα οικόπεδα επί τή βάσει του σεβασμού της αρχικής προ της απαλλοτριώσεως ιδιοκτησίας καί των διά των ώς άνω διανομών παραχωρηθέντων οικοπέδων ώς αντάλλαγμα ρυμοτομηθείσης υπό του σχεδίου ιδιοκτησίας, έχουσα απόλυτον προς τούτο ελευθερίαν καί μή δεσμευομένη έξ ούδενός προ της ισχύος του παρόντος σχετικού νόμου.

2. 'Η 'Επιτροπή αύτη διαθέτουσα τά οικόπεδα υπέρ γηγενών καί προσφύγων κατοίκων Δοξάτου, συμφώνως προς τάς διατάξεις του παρόντος, εκδίδει τίτλους ιδιοκτησίας.

3. 'Η 'Επιτροπή αποτελείται από τον Νομάρχην ώς πρόεδρον, ένα δικαστικόν τοιούλάχιστον πρωτοδίκην, τον νομομηχανικόν, τον προϊστάμενον γεωργικής υπηρεσίας, ή τους νομίμους αύτών αναπληρωτάς, από ένα αντιπρόσωπον των γηγενών καί ένα των προσφύγων διοριζομένους δι' αποφάσεως του Υπουργού της Συγκοινωνίας.

4. 'Απαρτία προς λήψιν αποφάσεων θεωρείται ή παρουσία τουλάχιστον τεσσάρων μελών.

"Αρθρον 2.

1. Το σχέδιον Δοξάτου εφαρμόζεται κατά τά γενικώς περί σχεδίων πόλεων ισχύοντα, ήτοι αποζημιουμένων των ρυμοτομουμένων ακινήτων υπό των προς τούτο υποχρέων καί τακτοποιουμένων των μή ρυμοτομουμένων.

2. 'Επιτρέπεται ανταλλαγή ρυμοτομουμένων οικοπέδων μετ' άλλων μή ρυμοτομουμένων είς αντιστάθμισμα αποζημιώσεως.

3. 'Επιτρέπεται συμψηφισμός οικοπέδων ανταλλασσομένων λαμβανομένης υπ' όψει της αξίας εκατέρου.

4. 'Η αποζημίωσις των ρυμοτομουμένων κτιρίων βαρύνει πάντως την Κοινότητα Δοξάτου κατά τας κειμένας σχετικάς διατάξεις.

"Αρθρον 3.

Αί υπό του σχεδίου προβλεπόμεναι πλατείαι περιορίζονται είς δύο, ήτοι είς την πλατείαν της 'Εκκλησίας καί είς την πρό του κοινοτικού καταστήματος τοιαύτην, των λοιπών μεταβαλλομένων είς οικόπεδα καί των αρχικών ιδιοκτητών επανερχομένων είς την ιδιοκτησίαν των εάν ήθελον προτιμήσει τούτο.

"Αρθρον 4.

1. "Οσον αφορά τους οικοδομήσαντας κατόπιν νομίμου άδείας επί οικοπέδου κατεχομένου υπ' αύτών δυνάμει τίτλων, εκδοθέντων επί τή βάσει διά προγενεστέρων νόμων γενομένης διανομής, υποχρεούται ή 'Επιτροπή νά περιορίση το κατεχόμενον οικόπεδον μέχρι του ελαχίστου ορίου εμβαδού κανονιζομένου διά του παρόντος νόμου. 'Επίσης αφαιρούνται τά οικόπεδα τά παραχωρηθέντα είς πρόσωπα ανύπαρκτα εν Δοξάτω.

2. 'Ελάχιστον όριον εμβαδού ορίζεται διά την κεντρικήν ζώνην 300 τετρ. μέτρα, διά την δευτέραν 600 καί διά την τρίτην 1000 μέτρα.

"Αρθρον 5.

Αί μέχρι της 1 'Ιανουαρίου 1929 γενόμεναι πράξεις μεταβιβάσεως οικοπέδων, περιελθόντων είς την κυριότητα του μεταβιβάσαντος δυνάμει τίτλων κατεχομένων επί τή βάσει της διά προγενεστέρων νόμων γενομένης διανομής, θεωρούνται ισχυραί μέχρι του ελαχίστου ορίου εμβαδού είς τον περί ού ή μεταβίβασις, εφ' όσον δέν τώ εχορηγήθη έτερον οικόπεδον. Αί μετά την 1ην 'Ιανουαρίου 1929 γενόμεναι μεταβιβάσεις είναι άκυροι εξ υπαρχής.

"Αρθρον 6.

'Η 'Επιτροπή, διαθέτουσα τά οικόπεδα εφ' ών υπάρχουν ανταλλάξιμα οικήματα, υποχρεούται νά σεβασθή το σημερινόν καθεστώς της στέγης, εφ' όσον ή στέγη των ενοίκων έχει καταστραφή εν Δοξάτω ή είναι πρόσφυγες ανταλλάξιμοι ή ορφανά καί χήραι σφαγιασθέντων. Οί αποκτήσαντες ιδίαν στέγην γηγενείς καί πρόσφυγες υποχρεούνται νά εκκενώσουν τά ανταλλάξιμα οικήματα.

"Αρθρον 7.

1. 'Ο 'Υπουργός της Συγκοινωνίας δικαιούται νά κανονίζη πάσαν λεπτομέρειαν του παρόντος νόμου, δυνάμενος νά αναθέτη είς τον αρμόδιον Γεν. Διοικητήν εν έλω ή εν μέρει την δικαιοδοσίαν του ταύτην.

2. 'Η Κοινότης Δοξάτου βκρύνεται μέ πάσαν δαπάνην απαιτηθησομένην διά παρασκευήν διαγραμμάτων, πινάκων, τεχνικών εν γένει ή γραφικών εργασιών καί γενικώς δι' οιανδήποτε εργασίαν απαιτηθησομένην πρός εφαρμογήν του παρόντος νόμου, ώς καί διά τά οδοιπορικά καί αποζημίωσιν του τεχνικού Συνεργείου καί των μελών της 'Επιτροπής.

3. 'Επί έξ μήνας από της δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου αναστέλλεται ή αναγκαστική έξωσις των οπωσδήποτε στεγαζομένων. Δέν χωρεί τοιαύτη αναστολή, εάν ό στεγαζόμενος εκτήσατο οικοδομήν κενήν δυνάμει του παρόντος.

4. Πάσα ή κατά τον παρόντα νόμον διαδικασία είναι άτελής.

'Επί του εις β' συζήτησιν νομοσχεδίου «περί απονομής συντάξεως βάσει των διατάξεων του νόμου 3122 είς αναπήρους όπλίτας καί οικογενείας των παθόντων καί φονευθέντων όπλιτών εν τώ στρατώ» 'Εθνικής 'Αμύνης.

'Ο κ. ***Κ. Βουδούρης*** λέγει ότι διά του υπό ψήφισιν νομοσχεδίου ικανοποιείται ή επανειλημμένως εκδηλωθείσα επιθυμία της Βουλής θεραπευομένης μιάς αδικίας, ήτις συνέβαινεν είς τά θύματα του πολέμου, άτινα διά λόγους εντελώς τυπικούς δέν κατώρθωσαν νά λάβουν την νόμιμον σύνταξίν των. 'Οφείλω νά ευχαριστήσω την Κυβέρνησιν διότι εδέχθη δύο τροπολογίας τάς οποίας υπέβαλον μετ' άλλων συναδέλφων διά των οποίων αποκαθίσταται ή δικαιοσύνη συγχρόνως δέ λαμάνεται πρόνοια, ίνα μή λάβη χώραν κατάχρησίς τις. Διά των τροπολογιών τούτων παρατείνονται αί προθεσμίαι πρός υποβολήν αιτήσεων διά χορήγησιν συντάξεως μέχρι τέλους του έτους ώς επίσης παρατείνεται καί ή προθεσμία πρός άσκησιν ενδίκων μέσων προσφυγής καί αναθεωρήσεως ενώπιον του 'Ελεγκτικού Συνεδρίου.

'Ο κ. ***Γ. Κοκκινάκης*** υποστηρίζει τροπολογίαν του όπως υπό τούς αύτούς όρους δικαιούνται συντάξεως καί οί ανάπηροι όπλίται ή οικογένειαι όπλιτών φονευθέντων ή θανόντων κατά τάς συμπλοκάς τάς γενομένας εναντίον των Γερμανοβουλγάρων υπό τμημάτων του στρατού αντιστάντων καί μή παραδοθέντων κατά την κατάληψιν του όχυρού Ρούπελ καί της Καβάλλας.

'Ο κ. ***Ε. Ἐμμανουηλίδης*** ('Υπουργός της Προνοίας) λέγει ότι ούδεμίαν άλλην τροπολογίαν δύναται νά αποδεχθή πλήν των υπό του κ. Βουδούρη αφερθεισών.

Κηρύσσεται μετά τούτο ή συζήτησις περαιωμένη γίνεται δέ δι' αναστάσεως δεκτόν το νομοσχέδιον ώς ετροποποιήθη αναβληθείσης της επιψηφίσεως του συνόλου.

Συζητουμένου εἴτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἐπανεκδικάσεως τοῦ κτήματος Γιδᾶ περιφερείας Βερροίας» ὁ κ. **Σ. Παπαδάκης,** λέγει, ὅτι τὸ περὶ οὗ τὸ νομοσχέδιον ἀγρόκτημα εἶνε ἀπαλλοτριωθῆ τὸ 1919, τὸ 1920 ἐξεδικάσθη παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἀλλὰ ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν καθορίζει καὶ τὸ ποσοστὸν τοῦ κλήρου, σφάλμα τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἐπανορθωθῆ ἂν δὲν γίνῃ ἐπανεκδίκασις τοῦ κτήματος. Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς ἀταξίας αὐτῆς ὑπάρχουσι καὶ 110 ἔφεδροι, οἵτινες ὑπηρετοῦντες τότε εἰς τὸ μέτωπον παρελήφθησαν ἐκ τῆς διανομῆς τοῦ κτήματος. Κατὰ τὸ 1924 ἡ γενικὴ διεύθυνσις τοῦ ἐποικισμοῦ Μακεδονίας, πράγματι παρανόμως, ὡς ἐλέχθη ἐγκατέστησε 50 προσφυγικὰς οἰκογενείας ἐν τῷ κτήματι καὶ αἵτινες ἤδη εἶναι ἐγκατεστημέναι ἐν αὐτῷ. Εἶναι συ ἐπῶς ἀνάγκη ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου, διότι ἄνευ αὐτοῦ θὰ εὑρεθῶμεν εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἐκδιώξεως τῶν 50 οἰκογενειῶν προσφύγων τῶν ἐκεῖ ἐγκατεστημένων θὰ μείνουν δὲ ἄκληροι 110 ἔφεδροι. Ἄλλως τε τὰ δύο ἀντιμαχόμενα μέρη εἶχον συμφωνήσει σχεδὸν καὶ ἦλθον πρὸς ἐμὲ ἵνα μεσολαβήσω διὰ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματός των. Τὸ ζήτημα ὅμως τοῦτο δὲν ἠδύνατο νὰ ρυθμισθῆ ἄνευ ἐπανεκδικάσεως. Οἱ κληροῦχοι μόνον εἰς ἓν σημεῖον ἔχουν δίκαιον, μήπως ἐν τῇ ἐπανεκδικάσει θιγῇ τὸ ζήτημα τῆς τιμῆς, ἀλλὰ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἐδήλωσε ρητῶς ὅτι ζήτημα τοιοῦτον δὲν θὰ θιγῇ. Πρόκειται συνεπῶς μόνον περὶ ρυθμίσεως μιᾶς ὑφισταμένης καταστάσεως. Οἱ μὴ θέλοντες νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον ἐπιθυμοῦν νὰ ἐξωσθοῦν 50 οἰκογένειαι προσφυγικαὶ καὶ νὰ μὴ περιληθοῦν μεταξὺ τῶν κληρούχων 110 ἔφεδροι ἔχοντες πλῆρες τὸ δικαίωμα τῆς ἀποκαταστάσεως.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** λέγει ὅτι τὸ νομοσχέδιον εἶναι ἀντισυνταγματικὸν καὶ ἡ ψήφισίς του θὰ ἐκθέσῃ τὴν Βουλὴν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην. Κατὰ τὸ 1920 ἐξεδικάσθη τὸ κτῆμα Γιδᾶ, καθωρίσθη ἀποζημίωσις, ἥτις καὶ κατεβλήθη. Μετὰ τὴν διανομὴν τοῦ κτήματος εἰς τὸν συνεταιρισμὸν δὲν ὑπάρχει τίποτε ἐκκρεμὲς μεταξὺ τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ τοῦ Δημοσίου, εἰμὴ ἡ καταβολὴ τοῦ τιμήματος, ἥτις ὅμως καὶ ἐγένετο. Συνεπῶς οὐδὲν τὸ ἐκκρεμὲς ὑπάρχει. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐδημιουργήθησαν ἐνοχικαὶ σχέσεις, κατεβλήθησαν δαπάναι, κόποι, χρήματα, καὶ τώρα λέγομεν εἰς ὅλους αὐτοὺς νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἐκεῖθεν. Τὸ τοιοῦτον ἀποτελεῖ ὄχι μόνον ἔλλειψιν στοιχειώδους αἰσθήματος δικαιοσύνης ἐναντίον ἐκείνων οἵτινες κατέβαλον τόσα πράγματα, ἀλλὰ ἀποτελεῖ καὶ παραβίασιν τοῦ νόμου, ὅστις λέγει ὅτι αἱ ἀποφάσεις εἶναι ἀνέκλητοι. Διὰ νὰ εὑρεθῇ δὲ μία δικαία λύσις ἀναιροῦσα τὴν θεμελιώδη ταύτην διάταξιν τοῦ δικαίου ἐρχόμεθα μετὰ μίαν δεκαετίαν καὶ λέγομεν ὅτι ἡ ἀπόφασις ἐκείνη δὲν ὥριζε τὸν κλῆρον, ἐνῷ ὅτε ἐξεδίδετο ἡ ἀπόφασις δὲν ὑπῆρχε διάταξις ἐπιτρέπουσα τὸν καθορισμὸν τοῦ κλήρου διότι ἡ διάταξις αὕτη ἐτέθη κατὰ τὸ 1926. Ἀλλὰ καὶ ἂν αὐτὸ συνέβαινε θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἀναιροῦμεν δικαστικὴν ἀπόφασιν διότι παρελήφθη ἓν σημεῖον; Αἱ ἀποφάσεις αἱ δικαστικαὶ δὲν ἀναιροῦνται ἀλλὰ συμπληροῦνται ὡς πρὸς τὰ ἀτελῆ σημεῖον. Ἀλλὰ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, δὲν ὑπάρχει τοιοῦτόν τι διότι ἡ διανομὴ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ, καὶ ἂν ὅμως δὲν εἶχε γίνει ἠδυνάμεθα ἡμεῖς νὰ εἴπωμεν ὅτι καταργοῦμεν τελείως τὴν ἀπόφασιν. Κατὰ τὸν νόμον καλοῦνται οἱ δικαιούμενοι εἰς ἐγκατάστασιν νὰ συμπήξουν συνεταιρισμόν. Ὁ συνεταιρισμὸς συνεστήθη, ἡ διανομὴ ἐγένετο, πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι δὲν ἀναγνωρίζομεν οὔτε τὴν ἐργασίαν τὴν ὁποίαν κατέβαλεν οὔτε τὰς βελτιώσεις τὰς ὁποίας ἔκαμεν οὔτε τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα ἐδαπάνησεν. Ὅλαι αἱ προϋποθέσεις τῆς μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 88 τοῦ νόμου ἔλαβον χώραν. Τί θέλετε λοιπὸν νὰ δεχθῶμεν, ὅτι μετεβιβάσθη ἡ κυριότης, ἡ ὁποία ἀσφαλῶς μετεβιβάσθη, ἢ θέλετε καὶ τὴν τυπικὴν πρᾶξιν τῆς ἐκδόσεως τῶν παραχωρητηρίων; Ἂν μετεβιβάσθη ἡ κυριότης διὰ τοῦ ὑπὸ ψήφισιν νομοσχεδίου Σέλομεν νὰ ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ ὡρισμένα ἄτομα τὴν ἰδιοκτησίαν των, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι ἀντισυνταγματικόν, ἂν πάλιν θέλετε ὅτι δὲν μετεβιβάσθη ἡ κυριότης λέγω μὴ ἐκδόσεως τῶν παραχωρητηρίων ὅλ' αὐτὰ ὁπλα. Θὰ ἐπαναπεμφθῇ τὸ ζήτημα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἀπαλλοτριώσεως ἡ ὁποία ἐν πνεύματι δικαίου θὰ ἐπανεκδικάσῃ τὸ κτῆμα. Δὲν ὑπάρχει δὲ καὶ ἀντισυνταγματικότης εἰς τὸν νόμον διότι οἱ κλῆροι δὲν ἔχουν μεταγραφῇ καὶ συνεπῶς ἡ κυριότης ἀνήκει εἰς τὸ Κράτος. Δὲν δημιουργῶ δὲ ἐγὼ προηγούμενον διότι ἔχομεν καὶ ἄλλα παραδείγματα. Πάντως δὲν θὰ ὑπέβαλλεν ποτὲ νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον νὰ μὴ πρόκειται νὰ ἐξυπηρετήσῃ μίαν πραγματικὴν ἀνάγκην.

Ὁ κ. **Μ. Μαντᾶς** λέγει ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ὡμίλησε διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὰ ἀδικαιολόγητα. Τὸ κτῆμα Γιδᾶ ἀπὸ τοῦ 1917 παρεδόθη εἰς τὸν συνεταιρισμὸν τῶν ἀκτημόνων Γιδᾶ, ἀποτελεῖται δὲ ἐκ 19 χιλιάδων στρεμμάτων ἐκ τῶν ὁποίων 5.500 στρέμματα εἶνε ἐκτάσεις βαλτώδεις ἀκατάλληλοι πρὸς καλλιέργειαν καὶ 1.400 στρέμματα εἶνε ἡ ἔκτασις τοῦ χωρίου Γιδᾶ. Συνεχίζων λέγει ὅτι τὸ παράδοξον εἶνε ὅτι ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας εἶχε καὶ ἐν Μακεδονίᾳ τοιαύτην περὶ τῶν νόμων συνείδησιν ὥστε ὅταν ἐξεδίδετο ἀπόφασις προσωρινῶν μέτρων ἐξέδιδε αὐτὸς μίαν προχρονολογημένην ἀπόφασιν περὶ ἐπιτάξεως τοῦ κτήματος. Ἀποτέλεσμα τῆς ἀντιλήψεως αὐτῆς εἶναι καὶ τὸ παρὸν νομοσχέδιον. Ὁ συνεταιρισμὸς Γιδᾶ κατέβαλε τὸ τίμημα τῶν 400 χιλ. δραχμῶν καὶ ἐζήτει ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας νὰ τοῦ δώσῃ τὰ παραχωρητήρια ἀλλὰ ὁ Γεν. Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου δὲν ἔδιδε καὶ μίαν ἀπάντησιν καὶ τότε ὁ συνεταιρισμὸς ἀπετάθη εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου οὐδεμία ἀπάντησις ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας. Τὸ κτῆμα αὐτὸ ἀπηλλοτριώθη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου 2052 τεῦ ὁποίου αἱ διατάξεις εἶνε ρηταὶ καὶ σαφεῖς. Οἱ κλῆροι καθωρίσθησαν εἰς 171, ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας εἶπεν ὅτι εἶχεν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν ἐφέδρων, τὸ ἰδι-

κόν μου ὅμως ἐνδιαφέρον ὑπὲρ αὐτῶν εἶνε πολὺ μεγαλείτερον τοῦ ἰδικοῦ του, διότι ἐγὼ ὑπηρέτησα ἐπὶ μίαν 10ετίαν ὡς ἔφεδρος καὶ γνωρίζω τὰς ἀνάγκας αὐτῶν. Ἀλλ' ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει συμβαίνει ὅτι ἀποκατεστάθησαν οἱ γονεῖς τῶν τότε ἐφέδρων διότι οὗτοι δὲν εἶχον τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένην ἡλικίαν καὶ ἤδη ἔρχονται σήμερον καὶ ζητοῦν καὶ αὐτοὶ κλῆρον. Τοιουτοτρόπως ἔχει τὸ ζήτημα Γιδᾶ. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ συμβῇ ὥστε κάθε Κυβέρνησις διὰ κομματικὰς ἀνάγκας νὰ ὑποβάλλῃ νομοσχέδιον ἐπανεκδικάσεως τῶν κτημάτων, καὶ θὰ ἤθελον νὰ ἐρωτήσω τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας καὶ τὸν κ. Ἀρχηγὸν τοῦ Ἐργατικοῦ καὶ Ἀγροτικοῦ κόμματος ἂν εἶνε δυνατὸν εἰς τὸν τόπον αὐτὸν νὰ δημιουργηθῇ ἀγροτικὴ συνείδησις. Ὑπάρχει ὅμως καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἐγκαταστάσεως ἐν τῷ κτήματι αὐτῷ ἑνὸς ἀριθμοῦ προσφύγων παρὰ τὸν νόμον, οἵτινες παραμένουσιν ἐν αὐτῷ κατ' ἀνοχὴν καὶ ὑποστηρίζων ἐκείνου ὅστις ἔπρεπε νὰ σέβεται τὰς ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων καὶ νὰ μὴ προχρονολογῇ τὰς ἀποφάσεις περὶ ἐπιτάξεως. Τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ καταργεῖ 3 ἀποφάσεις. Πρῶτον τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως, δεύτερον τὴν ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοδικείου.

Κ. Σπυρίδης. (Ὑπ. Γεωργ.) Τοῦ Πρωτοδικείου δὲν τὴν καταργεῖ.

Μ. Μαντᾶς. Ἐκεῖνοι κατέβαλον τὸ τίμημα. Τί θὰ γίνῃ τώρα;

Κ. Σπυρίδης. (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ἐὰν τοὺς ἀφαιρεθῶσιν ἐκτάσεις θὰ ἐπιστραφῇ τὸ τίμημα διὰ μιᾶς ἐξοφλήσεως εἰς τὸ ταμεῖον Παρακαταθηκῶν.

Μ. Μαντᾶς. Ποῖος θὰ καθορίσῃ τὰς δαπάνας τὰς ὁποίας κατέβαλεν ἐπὶ τοῦ κτήματος τὸ ὁποῖον κληροῦχοι ἐπὶ δεκαπενταετίαν ἤδη; Ποῖος θὰ καθορίσῃ τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα ἐδάνεισαν δι' ἀποζημίωσιν. Διότι τὰς 400.000 δραχμῶν τὰς ἐδανείσθησαν. Τὸ νομοσχέδιον, λέγει συνεχίζων, δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ ὑποβάλῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς ὡς τὸ ὑπέβαλε, διότι δι' αὐτοῦ δὲν καθορίζεται τίποτε, οὔτε διευθετεῖται τίποτε. Καὶ ἄλλοτε ὑπέδειξα εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τοὺς φόβους τῆς ἐπανεκδικάσεως τῶν κτημάτων. Εἶνε γνωστὸν τί ἔγινε διὰ τὸ κτῆμα Χαρβατίου. Εἶχον εἰδοποιήσει καὶ τότε τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργόν, ὅτι ἐπιπειλοῦνται συγκρούσεις, ἀλλὰ δὲν ἠκούσθην, καὶ αἱ συγκρούσεις ἐγένοντο καὶ ἐφονεύθησαν δύο ἄτομα καὶ σήμερον πραγματοποιοῦνται διὰ βουλεύματος ἄλλα 10 ἄτομα ἐπὶ ἀνωμαλίᾳ. Καὶ αὐτὰ εἶνε ἀποτελέσματα τῆς πολιτικῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας. Καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν τί θὰ πείσῃ τοὺς κληροῦχους Γιδᾶ ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εἶνε δίκαιον; Ἐὰν ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐνόμιζεν ὅτι ἔπρεπε νὰ διευθετήσῃ τὸ ζήτημα τοῦ κτήματος Γιδᾶ, θὰ ἔπρεπε νὰ πῇ εἰς τοὺς κληροῦχους, κατόπιν συμφωνίας μὲ αὐτούς, ὅτι τοὺς ἀφαιρεῖ ὡρισμένα στρέμματα.

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Εἶχεν ἔλθῃ ἐπιτροπὴ κληροῦχων τοῦ κτήματος αὐτοῦ καὶ μοῦ εἶπεν ὅτι θὰ ἐφρόντιζε νὰ συμβιβάσῃ τὸ ζήτημα, εἰς τρόπον ὥστε ἀποφευχθῇ δικαιοσύνη καὶ εἰς ἐκείνους, οἵτινες δὲν ἔλαβον κλῆρον ἐγὼ ὑπεσχέθην εἰς αὐτοὺς ὅτι θὰ καταβάλω κάθε κροντίδα πρὸς τοῦτο. Δυστυχῶς ἔμαθα ὅτι συμβιβασμὸς δὲν ἐφγένετο.

Ὁ κ. **Μ. Μαντᾶς** συνεχίζων ἀναγινώσκει τηλεγραφήματα τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ἐκ Γιδᾶ καὶ διὰ τῶν ὁποίων οἱ κληροῦχοι διαμαρτύρονται κατὰ τῆς ψηφίσεως τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου. Ἡμεῖς, προσθέτει, ὀφείλομεν νὰ διαμαρτυρηθῶμεν διὰ τὴν πολιτικὴν ταύτην τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας καὶ συγχρόνως νὰ εἴπωμεν πρὸς τοὺς ἀγρότας, ὅτι τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι κάμνει ἀγροτικὴν πολιτικὴν δὲν λέγει τὴν ἀλήθειαν καὶ ὅτι κρατεῖ τὸν ἀγροτικὸν κόσμον εἰς τοιαύτην κατάστασιν διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ μόνον τὰ κομματικὰ αὐτοῦ συμφέροντα.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** λέγει ὅτι ἡ πλευρὰ τὴν ὁποίαν ἐκπροσωπεῖ ἀγωνιζομένη κατὰ τοῦ ὑπὸ ψήφισιν Νομοσχεδίου γνωρίζει ὅτι διὰ τοῦ ἀγῶνός της δὲν πρόκειται νὰ μεταπείσῃ ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία γνωρίζει ὅτι τὴν ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου θὰ ἐπακολουθήσουν χειροκροτήματα ἐκ μέρους τῆς πλειοψηφίας. Ἀλλ' ἔχει ὑποχρέωσιν ἡ πλευρὰ αὕτη νὰ κάμῃ τὸν ἀγῶνα τοῦτον χάριν ὡρισμένων ἀρχῶν αἱ ὁποῖαι νομίζομεν ὅτι διὰ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου προσβάλλονται. Καὶ δὲν ὑπάρχει μὲν οὐδὲν τὸ ἀντισυνταγματικὸν εἰς τὸ Νομοσχέδιον, διότι ἡ περιουσία ἀνήκει εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου, ἀλλ' ὑπάρχουνἀρχαὶ τῶν ὁποίων ἡ παραβίασις εἶναι κάτι περισσότερον καὶ ἀπὸ τὴν παραβίασιν θετῶν κειμένων. Ὁ ἀγροτικὸς νόμος λέγει ὅτι ὅταν τὰ πρόσωπα, ὑπὲρ τῶν ὁποίων γίνεται ἀπαλλοτρίωσις, ἐκπληρώσουν τὰς ὑποχρεώσεις των τὸ κτῆμα ἀνήκει εἰς αὐτούς. Καὶ ἐνταῦθα οἱ κληροῦχοι κατέβαλλον ὡρισμένον τίμημα σύμφωνον μὲ τὴν καθορισθεῖσαν τιμήν, τὸ δὲ Δημόσιον ἦτο ὑποχρεωμένον νὰ μεταβιβάσῃ τὸ κτῆμα τοῦτο εἰς αὐτούς. Ἀλλὰ παρημέλησε νὰ τὸ πράξῃ καὶ ἔρχεται τώρα νὰ ἀφαιρέσῃ κεκτημένα δικαιώματα καὶ τοῦτο ἐνεργεῖται παρ' Ὑπουργοῦ τόσον προσεκτικοῦ εἰς τοιαῦτα ζητήματα. Ἐνεργεῖται δὲ κατὰ παραβίασιν ὄχι μόνον τῶν ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει ὁ νόμος, ἀλλὰ καὶ ἐναντίον αὐτῆς τῆς ὑπηρεσίας. Δὲν γνωρίζω τὸ Γιδᾶ, ἀλλὰ ἔλαβον διαφόρους ἐπιστολὰς καὶ τηλεγραφήματα ἀπὸ ἐκεῖ τὰ ὁποῖα μετεβίβασα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἡ ὁποία μοῦ ἀπήντησεν ὅτι τὸ κτῆμα θὰ μεταβιβασθῇ εἰς τοὺς κληροῦχους. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον ἀνεβάλλετο καὶ μετὰ μακρὰς ἀναβολὰς ὑπεβλήθη τὸ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον εἶπεν ὁ κ. Ὑπουργὸς ὅτι ἔρχεται νὰ προστατεύσῃ ὡρισμένα ἄτομα. Ἀλλ' ἂν δὲν ἐκτελοῦνται ὅσα οἱ νόμοι κελεύουσι νὰ εἶναι βέβαιος ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργιας ὅτι ἂν σήμερον ἔρχονται οἱ υἱοὶ τῶν κληροῦχων καὶ ζητοῦν κλῆρον μετὰ πάροδον ὀλίγων ἐτῶν θὰ ἔλθουν οἱ ἔγγονοί των καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν θὰ κατορθώσῃ ποτὲ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ θὰ παράσυρῃ ἡ τοιαύτη ἐνέργεια εἰς τὸ ἄτοπον νὰ καθιστανται ἀσταθὴς ἡ ἔννοια τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀκτημόνων. Γνωρίζει ὁ κ. Ὑπουργὸς ποσάκις ἐγένετο λόγος περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ὅσον ἐνεστι ταχείας βεβαιώσεως τῆς ἰδιοκτησίας τῶν ἀποκατασταθέντων. Ἀλλ' ἂν εἶναι δυσχερὲς νὰ δοθῶσιν οἱ τίτλοι τῆς ἰδιοκτησίας δὲν πρέπει νὰ θίγωμεν τὴν ἰδέαν ὅτι καὶ αὐτοὺς τοὺς τίτλους τοὺς καταιώνομεν. Εἶναι κακὸν τὸ τοιοῦτον διὰ τὴν πολιτικήν μας τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ ἡ Κυβέρνησις. Θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ ἀδικηθῶσι μερικὰ πρόσωπα, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ὁ ἀγρότης τὴν ἰδέαν ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κατέχει εἶναι ἰδικόν του.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως). Εἶναι, κύριοι συνάδελφοι, ἕνα μικρὸν παρακλάδι ἀπὸ τὴν ὅλην νόμιμον ἐπανάστασιν, ἡ ὁποία ἔγινε διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν ἀγροτικῶν σχέσεων. Διότι θὰ ὁμολογήσῃ καὶ ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὅτι πρόκειται περὶ μιᾶς διαρρυθμίσεως, ἡ ὁποία ἐπεβάλλετο ἀπὸ ὑψηλότερα κοινωνικὰ συμφέροντα καὶ ἡ ὁποία, ἐὰν δὲν ἐνεδύετο τὸν νόμιμον μανδύαν, ἀσφαλῶς θὰ ἐπαρουσιάζετο ὡς ἀνώμαλος κατάστασις ὁμοία πρὸς ἐκείνας τὰς ὁποίας εἴδομεν καὶ εἰς τὸ παρελθὸν καὶ εἰς τὸ πρόσφατον παρὸν εἰς ἄλλας χώρας. Εἶναι δὲ τόσον βέβαιον ὅτι ἦτο κοινωνικῶς ἐπιβεβλημένη ἀνάγκη ἐκείνη, ὥστε ἐνεκαινιάσθη μὲν ἡ πολιτικὴ αὕτη —καὶ εἶχα τὴν τιμὴν νὰ τὴν ἐγκαινιάσω ἐγὼ ἐν Θεσσαλονίκῃ τὸ 1917— ἐψηφίσθη ἔπειτα ἐδῶ τὸ 1918 ὁ σχετικὸς νόμος καὶ αὐτὸ δὲ τοῦτο τὸ Λαϊκὸν κόμμα, συνέχισε τὴν πολιτικὴν ἐκείνην κατὰ τὰ ἔτη 1920—1922, δημοσιευθέντος τοῦ νόμου κατὰ τὸ μέσον τοῦ ἔτους 1922. Δηλαδὴ καὶ ἂν ὑπῆρξαν διαστρεβλώσεις τινὲς μέχρι τῶν μέσων 1922 ἐπεβλήθη ὅμως ἡ ἀνάγκη ἡ κοινωνικὴ καὶ ἐδημοσιεύθη ὁ νόμος. Δὲν ὑπάρχει σήμερον δικαίωμα κεκτημένον, νομικὸν δικαίωμα κυριότητος ἐπὶ τοῦ κτήματος. Δικαίωμα κυριότητος δὲν ὑπάρχει. Ἐξ ἄλλου πρόκειται περὶ ἑνὸς συνε-

ταιρισμοῦ ὁ ὁποῖος ὑποθέτω ὅτι καὶ περὶ τούτου εἴμεθα σύμφωνοι, δὲν εἶναι ὅπως οἱ συνήθεις συνεταιρισμοί, οἱ ὁποῖοι ἀπαρτίζονται κατ' ὁλοκληρίαν ἀπὸ τὴν ἰδιωτικὴν βούλησιν τῶν μελῶν. Πρόκειται περὶ συνεταιρισμοῦ διὰ τὴν δρᾶσιν καὶ ἐνέργειαν τοῦ ὁποίου πρὸ παντὸς εἶναι ἀναγκαία ἡ βούλησις τοῦ Κράτους καὶ ἡ βούλησις τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον δίδει τὴν ζωήν, τὴν πνοήν, τὴν δύναμιν, καὶ τὴν ἐνέργειαν εἰς αὐτὸν τὸν συνεταιρισμόν. Εἴμεθα λοιπὸν περὶ τούτου ἐξηγημένοι. Ἀλλὰ ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὀρθώτατα ἰδὼν ὅτι δὲν ὑπῆρχεν νομικὸν δικαίωμα κυριότητος διὰ νὰ τὸ ὑπερασπίσῃ, κατέφυγεν εἰς τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι ὑπάρχουν ἀρχαὶ τινὲς ἀνώτεραι τὰς ὁποίας πρέπει νὰ σεβώμεθα. Εἶμαι σύμφωνος. Ποία ὅμως ἠθικὴ ἀρχὴ ὑπηγόρευσε καὶ διέπει τὴν ἀγροτικὴν μεταρρύθμισιν; διότι ἕκαστος πρέπει νὰ ἔχῃ ἕνα μικρὸ κομμάτι γῆς, διὰ νὰ μπορῇ νὰ διαθέτῃ τὰς δυνάμεις τῆς ἐργασίας κερδοφόρως, δι' ἑαυτὸν καὶ διὰ τὸ σύνολον (χειροκροτήματα). Πρέπει λοιπὸν νὰ εἶναι σύμφωνον πρὸς τὴν κοινωνικὴν καὶ ἠθικὴν αὐτὴν ἀρχὴν νὰ ἐπωφεληθῇ τις ἀπουσίας συμπολίτου του ὁ ὁποῖος ἦτο εἰς τὸ μέτωπον καὶ νὰ πάρῃ 150 στρέμματα γῆς, ἐνῶ ὁ ἄλλος μάχεται ὑπὲρ τῆς Πατρίδος; Αὐτὴν τὴν ἠθικὴν ἀρχήν, ἐπὶ τῇ προφάσει εὐκαιρίας, ἔρχεται τὸ νομοσχέδιον τοῦτο νὰ ἐπιβεβαιώσῃ καὶ νὰ κρατύνῃ καὶ νὰ ἐπιβλήῃ. Νομίζω ὅτι εὑρισκόμεθα ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς ἀγροτικῆς νομοθεσίας, θέλοντες νὰ ρυθμίσωμεν ἕνα ἄτοπον, τὸ ὁποῖον ἐγίνετο ἐκ συμπτώσεως, λόγῳ ἀπωλείας τῶν ἐνδιαφερομένων. Μᾶς ἀντέταξαν καὶ ἕνα ἄλλο ἐπιχείρημα τὸ ὁποῖον ὅλοι ἔχομεν ὑπ' ὄψιν. Ὅτι συμφέρον εἶναι νὰ λήξῃ αὐτὴ ἡ ἀστάθεια. Συμφωνῶ. Τὸ δυστύχημα εἶναι μόνον ὅτι ὅταν ἔχετε νὰ κάμετε μίαν διανομὴν γαιῶν εἰς τόσον μεγάλην ἔκτασιν εἶναι ἀνθρωπίνως ἀδύνατον καὶ ταχέως νὰ τὴν συμπληρώσητε ἀλλὰ καὶ λάθη ὅπως τὸ παρὸν νὰ ἀποφύγητε. Τοῦτο τὸ ὁποῖον ἐγίνετο συντελεῖ εἰς τὸ νὰ σταθεροποιηθῇ καὶ νὰ ἐπιβεβαιωθῇ ἡ ἠθικὴ ἀρχὴ περὶ τῆς ὁποίας εἶπον προηγουμένως. Τὸ ἐναντίον θὰ ἀποτελέσῃ ἓν ἀκόμη βῆμα εἰς τὴν ὅλην ὁριστικὴν καὶ δικαίαν διεύθυνσιν. Γνωρίζετε ὅλοι ὅτι στεροῦνται γῆς οἱ ἐγκατασταθέντες ἀγρόται, ὥστε νὰ μὴ θέλητε νὰ ὑποστηρίζετε ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ ὑπάρχουν ἄνθρωποι ἔχοντες 150 στρέμματα ἕκαστος, ἐνῶ οἱ γείτονες αὐτῶν ἔχουν 5—10 στρέμματα ἢ δὲν ἔχουν οὔτε σπιθαμὴν γῆς. Δὲν βλέπω τίποτε τὸ ἄτοπον εἰς τὸ νομοσχέδιον καὶ θὰ σᾶς παρακλέσω νὰ τὸ ψηφίσετε.

Ὁ κ. **Κ. Ζαβιτζιάνος** παρατηρεῖ ὅτι τὸ λαμβανόμενον μέτρον ἀπαιτεῖ ἀνωμβισβητήτως προσπάθειαν ἐπανορθώσεως ἑνὸς κακοῦ προηγουμένου, καθ' ὃ ἀποκατεστάθησαν ὄχι οἰκογένειαι ἀλλὰ ἄτομα, καὶ ἡ κρατήσασα ἀρχὴ εἶναι αὐτὴ ἡ ὁποία ἐδημιούργησε τὰ σημερινὰ ἄτοπα. Ἐκφράζει δὲ τὴν εὐχὴν ὅπως ταῦτα εἶναι τὰ τελευταῖα.

Μεθ' ὃ ἡ συζήτησις κηρύσσεται περικωμένη καὶ τὸ σχέδιον νόμου ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν, ἔχον οὕτω:

Περὶ ἐπανεκδικάσεως τοῦ κτήματος Γιδᾶ περιφερείας Βερροίας.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου Γεωργίας, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἡ παρακομπὴ πρὸς γενικὴν ἢ μερικὴν ἐπανεκδίκασιν τοῦ κτήματος Γιδᾶ περιφερείας Βερροίας ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων.

Ἐπὶ τῆς εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν προτάσεως νόμου «περὶ κατοργήσεως ἐν Φθιώτιδι τοῦ χωριστοῦ δικαιώματος χορτονομῆς» ὁ κ. **Κ. Σπυρίδης** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ἐπιφέρει τροπολογίαν, ἥτις ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτή.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** λέγει ὅτι ἡ ψηφιζομένη πρότασις εἶναι προφανῶς ἀντισυνταγματικὴ διότι καταργεῖ δικαίωμα δουλείας βοσκῆς.

Μεθ' ὃ ἡ πρότασις νόμου ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὴ εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 3479 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Φεβρουαρίου 1926 περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2187 τοῦ 1920 «περὶ ἐξαγορᾶς τῆς κυριότητος τῶν ἐμφυτευτικῶν κτημάτων, ὡς οὗτος ἔχει τροποποιηθῇ διὰ τῶν νόμων 2926 καὶ 1827 τοῦ 1922»

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ἀποδημίας καὶ μεταναστεύσεως καὶ διαβατηρίων νόμων» ὁ κ. ***Α. Μάρκου*** λαμβάνων τὸν λόγον, ὡς εἰσηγητὴς τῆς οἰκείας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐξηγεῖ ὅτι σκοπὸς τοῦ συζητουμένου νομοσχεδίου εἶναι κυρίως ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ κλάδου τῶν πρακτόρων μεταναστεύσεως ἀπὸ διάφορα στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἐπέδειξαν εἰς τὸ ἐγγὺς παρελθὸν ἐγκληματικὴν διαγωγὴν εἰς βάρος τῶν μεταναστῶν. Τὰς περισσοτέρας τῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβληθεισῶν τροπολογιῶν ἐδέχθη, λέγει, ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ δι' αὐτὰ δὲν θὰ ἀπασχοληθῇ ἐπὶ τούτων.

Ὁ κ. ***Γ. Σίδερης*** (Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν) ἐκφράζει τὰ συγχαρητήριά του πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν εἰσηγητὴν αὐτῆς διὰ τὴν πράγματι λαμπρὰν ἐργασίαν.

Ὁκ. ***Α. Μάρκου*** συνεχίζων ἐπιμένει εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τροπολογίας καθ' ἣν ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελε καταστῇ δυνατὴ διὰ τοῦ προαναγγελθέντος ἀτμοπλοΐου ἀναχώρησις ὁλοκλήρου τοῦ καθορισθέντος ἀριθμοῦ μεταναστῶν καὶ κατὰ συνέπειαν ἤθελεν ὁ πράκτωρ ὑποχρεωθῇ εἰς κολοσσιαίας ἀποζημιώσεις δέον νὰ ἐπιτραπῇ τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἐφέσεως κατὰ τῆς πρωτοβαθμίου ἐν συνοπτικῇ διαδικασίᾳ ἐκδιδομένης σχετικῆς ἀποφάσεως.

Ὁ κ. ***Γ. Σίδερης*** (Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν) ἐπιφέρει σχετικὴν τροπολογίαν ἐν ἄρθρῳ 8.

Ὁ κ. ***Ε. Πριμίδης*** λαμβάνων τὸν λόγον συνιστᾷ ὅπως εἰς τὸ συμβούλιον τῆς μεταναστεύσεως ἀντιπροσωπεύηται ὁ Πανελλήνιος Σύνδεσμος Τουρισμοῦ καὶ Ταξειδίων διὰ μονίμου μέλους.

Ὁ κ. ***Γ. Σίδερης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) λέγει ὅτι τοῦτο εἶναι ἐπικίνδυνον καὶ προσθέτει ὅτι διὰ τοῦ προβλεπομένου διατάγματος θὰ δοθῇ ἱκανοποιητικὴ λύσις.

Ὁ κ. ***Ε. Πριμίδης*** συνεχίζων συνιστᾷ ὅπως ἡ ἀπαγόρευσις τῆς χορηγήσεως ἀδείας ἱδρύσεως ποακτρείου χωρῇ μόνον προκειμένου περὶ ὁριστικῆς καταδίκης. Ἐπίσης συνιστᾷ νὰ μειωθῇ τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως προκειμένου περὶ πρακτόρων ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐξασκησάντων ἐντίμως τὸ ἐπάγγελμα, αὐξηθῇ δ' ἀντιθέτως εἰς τὸ ἀνώτατον ὅριον προκειμένου περὶ πρακτόρων οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν ἀναχωρήσει ἐξ Ἑλλάδος. Ἐπὶ τούτοις συνιστᾷ νὰ ὑποχρεωθοῦν οἱ μεσῖται εἰς σύστασιν γραφείου, νὰ τιμωρῶνται ὡς συναυτουργοὶ καὶ οἱ ἐπιχειροῦντες νὰ ἀπαδημήσουν λάθρα καὶ τέλος ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου νὰ ἀρχίσῃ μετὰ 3-4 μῆνας ἵνα δοθῇ καιρὸς εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ τακτοποιήσουν τὴν θέσιν των.

Ὁ κ. ***Γ. Σίδερης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) παρατηρεῖ ὅτι περὶ τῆς τελευταίας ταύτης συστάσεως πρόκειται τὸ ἄρθρον 9.

Ὁ κ. ***Γ. Μόδης*** συνιστᾷ νὰ ἀρθῇ ἡ ἀπαγόρευσις τῆς εἰσόδου εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος προσώπων μὴ θεωρησάντων τὸ διαβατήριον αὐτῶν ἀπὸ τὸ προξενεῖον Σκοπίων καὶ νὰ θεωρῆται ἀρκετὴ ἡ εἰς τὸν ἀκραῖον Σερβικὸν σταθμὸν γενομένη θεώρησις.

Ὁ κ. ***Γ. Σίδερης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι ἐν ἄρθρῳ 1 καὶ 2 προβλέπεται ἡ ἔκδοσις διατάγματος ἀπὸ κοινοῦ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐξωτερικῶν, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ὅσον τὸ δυνατὸν ἁπλούστευσις τῶν πραγμάτων, πολλὰ τῶν ὁποίων εἶναι, ὡς λέγει, ἀκατανόητα συγχρόνως δὲ ἡ διαρρύθμισις τοῦ ζητήματος τῶν τελῶν.

Μεθ' ὃ ἡ συζήτησις κηρύσσεται περατωμένη καὶ τὸ σχέδιον νόμου ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως, τοῦ συνόλου.

Ἐπὶ τοῦ εἰς μόνην συζήτησιν σχεδίου νόμου «περὶ ἀναπληρώσεως τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἐν περιπτώσει ἀποδημίας» ὁ κ. ***Γ. Σίδερης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) καταθέτει τροπολογίαν, καθ' ἣν τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ἀναπληροῖ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ ἐξηγεῖ ὅτι ἐκρίθη προτιμότερον νὰ διατηρηθῇ τὸ πλαίσιον καθεστὸς διὰ λόγους τοὺς ὁποίους ἀντιλαμβάνεται ἡ Βουλή.

Ἡ Βουλή, ἐρωτωμένη ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου, ἀποδέχεται δι' ἀναστάσεως τὴν ἀνωτέρω τροπολογίαν.

Μεθ' ὃ τὸ σχέδιον νόμου ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένης εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν τῆς προτάσεως νόμου «περὶ ἱδρύσεως ταμείου αὐτασφαλείας βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν» ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης*** ἐρωτᾷ ποῖον ἐκ τῶν δύο σχεδίων συζητεῖται.

Ὁ κ. ***Α. Μιχαλακόπουλος*** (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως) δηλοῖ ὅτι συζητεῖται τὸ ἀρχικὸν σχέδιον ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰν πρόκειται νὰ συζητηθῇ αὐτὸ δὲν ἔχει καμμίαν ἀντίρρησιν, ἄλλως παρακαλεῖ νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις προσωρινῶς μέχρις ἐλεύσεως τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. ***Κ. Ἀλαβάνος*** προτείνει νὰ διαγραφῇ τελείως ἡ πρότασις ἐκ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως. (Θόρυβος).

Μεθ' ὃ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω προτάσεως ἀναβάλλεται προσωρινῶς.

Ἐπὶ τοῦ εἰς β' κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν σχεδίου νόμου περὶ ὑπολογισμοῦ εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς τῶν ἀποζημιώσεων τῶν ἐξ ἀτυχήματος ἐν τῇ ἐργασίᾳ παθόντων ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων» ὁ κ. ***Π. Βουρλούμης*** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) καταθέτει τροπολογίας, αἵτινες ἀναγινώσκονται καὶ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκταί.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ τὸ σχέδιον νόμου καὶ γίνεται ὁμοίως δεκτὸν εἰς β' συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς α' κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῆς διοικήσεως τῆς ἀνωνύμου βιομηχανικῆς ἑταιρείας Κ. Α. Ἀλεξόπουλος καὶ Σια», ὁ κ. ***Α. Μάρκου*** λαμβάνων τὸν λόγον ἐκφράζει τὴν λύπην του, διότι καίτοι πρὸ μηνὸς ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας στοιχεῖα τινὰ ἀπαραίτητα αὐτῷ, ἵνα ἐξακριβώσῃ πῶς οἱ πιστωταὶ τῆς ἐν λόγῳ Ἑταιρείας ἔχουν τὴν βάσιμον ἐλπίδα, ὅτι ἡ ἐπιχείρησις αὕτη συνεχιζομένη ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτῶν θὰ δυνηθῇ σὺν τῷ χρόνῳ ὄχι μόνον νὰ ἱκανοποιήσῃ ἐξ ὁλοκλήρου τούτους, ἀλλὰ καὶ τοὺς μετόχους τῆς Ἑταιρείας νὰ ὠφελήσῃ.

Ἐν συνεχείᾳ ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀνάληψις ὑπὸ τὴν προστασίαν της οὕτως εἰπεῖν τῆς ἐκδόσεως τῆς δευτέρας σειρᾶς τῆς ἐν λόγῳ Ἑταιρείας ὑπῆρξεν ἐνέργεια ἐντελῶς ἀδικαιολήγητος, ἂν μὴ τι ἄλλο, καθόσον πλεῖσται ὅσαι οἰκογένειαι, ἐπιστήμονες, χῆραι καὶ ὀρφαναί, ἔπεσαν θύματα τῆς ἐμπιστοσύνης των πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Συνιστᾷ μετὰ ταῦτα ὅπως ὑποχρεωθῇ ἡ ἱδρυθησομένη Ἑταιρεία νὰ προσλάβῃ τὸ προσωπικὸν τῆς παλαιᾶς καὶ κατὰ μείζονα ἀναλογίαν τῆς ἐν τῷ σχεδίῳ καθοριζομένης, ἵνα μὴ ριφθῶσιν εἰς τὸν δρόμον πτωχοὶ ὑπάλληλοι κατ' οὐδὲν ἐνεχόμενοι εἰς τὴν ἀτάσθαλον διαχείρισιν τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἑταιρείας ταύτης. Ἐπὶ τούτοις προτείνει ὅπως οἱ ἐμπιστευθέντες εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ καταθέσαντες τὰς οἰκονομίας παρὰ τῇ ἐν λόγῳ Ἑταιρείᾳ πληρωθῶσιν ἐντὸς πενταετίας καὶ μὲ τόκον 8ο)ο κατὰ προτίμησιν τῶν ἐξ ἐμπορικῶν δοσοληψιῶν μὲ τὴν Ἑταιρείαν πιστωτῶν αὐτῆς.

Ὁ κ. ***Κ. Ζαβιτζιάνος*** δηλῶν ὅτι ἐπιφυλάσσεται νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου κατὰ τὴν β' συζήτησιν, παρατηρεῖ ὅτι εἶναι ἀπορίας ἄξιον πῶς ἡ Κυβέρνησις ἐπιμένει εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ νόμου ἀνατρέποντος τὰς ἀπὸ 100ετίας ἰσχυούσας καὶ ἐφαρμοζομένας διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας, ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ ὅτι πρόκειται σήμερον περὶ τοῦ κ. Ἀλεξοπούλου καὶ αὔριον περὶ τοῦ Α ἢ Β. Τοιαύτης φύσεως νομοσχέδια δὲν ὑπεβλήθησαν, τονίζει, ποτὲ ἄλλοτε καὶ εἰς καμμίαν ἄλλην χώραν.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπ. τῶν Ἐξωτερικῶν) Κατὰ τὸν μέγαν πόλεμον καὶ μετ' αὐτὸν παρουσιάσθησαν κλυδωνισμοὶ οἰκονομικοὶ παμμέγιστοι οἱ ὁποῖοι ἔθεσαν ἓν δίλημμα ἀδυσώπητον εἰς τὰς Κυβερνήσεις: ἢ θὰ ἀφίσετε τοὺς οἰκονομικοὺς ὀργανισμοὺς νὰ καταρρέουν ἢ θὰ ἐπεμβαίνῃ τὸ Κράτος εἰς περιπτώσεις ὡρισμένας διὰ νόμων προλαμβανόντων τὰς πτωχεύσεις, τῶν πιστωτῶν δυναμένων δι' ἐμπεπιστευμένων των ἀνθρώπων νὰ διοικοῦν περαιτέρω τὴν περιουσίαν. Φαίνεται ὅτι δὲν συνέπεσεν ὁ ἀξιότιμος συνάδελφος νὰ παρακολουθήσῃ τὴν νεωτέραν ἐξέλιξιν τῆς νομοθεσίας τὴν μετὰ τὰ πρῶτα 100 ἔτη ἐπελθοῦσαν.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Νὰ μοῦ εἴπητε ὑπάρχει νόμος προσωπικός;

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν). Θὰ σᾶς ἀπαντήσω εἰς αὐτό. Ὁμολογῶ ὅτι καλλίτερον θὰ ἦτο νὰ ἐγένετο ἕνας νόμος γενικὸς καὶ ἐπὶ τούτου καταγίνεται ὁ ἀξιότιμος συνάδελφός μου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Δὲν εἶναι νόμος τὸν ὁποῖον δύναταί τις εὐκόλως νὰ κάμῃ, ἐκτὸς ἂν πρόκειται νὰ κάμωμεν νόμους, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ ὑπάρχῃ ὁ κίνδυνος ἢ νὰ μὴ δυνάμεθα νὰ τοὺς ἐφαρμόζωμεν ἢ νὰ τοὺς τροποποιοῦμεν διαρκῶς, ἢ νὰ τοὺς κηρύσσῃ ἀκύρους τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Ἀλλ' ὁ κ. συνάδελφος λέγει δὲν ὑπάρχουν ἀλλαχοῦ εἰδικοὶ προσωπικοί, ὡς τοὺς λέγει, νόμοι. Ὑπάρχουν. Ὅσοι παρακολουθοῦσι Γερμανικὰς ἐφημερίδας θὰ δύνωντο νὰ βεβαιώσουν ὅτι εἰς τὴν Πρωσσικὴν—ὄχι εἰς τὴν Γερμανικὴν Βουλὴν—πρό τινος χρόνου ἦλθε τὸ ζήτημα τῆς σταματήσεως τῶν ἐργασιῶν ἑνὸς τραπεζίτου, ὁ ὁποῖος μάλιστα συνέπιπτε νὰ εἶναι καὶ σφόδρα νασιοναλιστὴς καὶ ἀντίθετος πρὸς τὴν πλειοψηφίαν τῆς Πρωσσικῆς Βουλῆς, τοῦ Χούγκεμπεργ. Καὶ ἦλθεν ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς ἐκείνης, τῆς ἀντιθέτου πρὸς τὸν μοναρχισμόν, καὶ ἐψήφισε κατὰ δύλιον εἰδικόν, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, 1 ἑκατ. μάρκων ὡς συνεισφορὰν τοῦ Πρωσσικοῦ Κράτους διὰ ν' ἀποφευχθῇ ἡ πτώχευσις τῆς Τραπέζης ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἐθεώρει ὡς χρησιμωτάτην διὰ τὰ γενικώτερα συμφέροντα.

Εἶναι τοιαύτη, κ. συνάδελφε, ἡ θύελλα, ἡ ὁποία ἐγενήθη ἀπὸ τὸν πόλεμον τὸν παγκόσμιον, ὥστε τὸ ἀκάτιόν σας τοῦ 1830 δὲν εἶναι ἐπαρκὲς διὰ νὰ δυνηθῇ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν τρικυμίαν τὴν οἰκονομικήν.

Ὅταν ἐγένετο ἡ πτώχευσις αὐτή, ἡ Κυβέρνησις ἀπησχολήθη κατ' ἀνάγκην καὶ λόγῳ τοῦ κλονισμοῦ τῆς ὅλης οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς χώρας καὶ λόγῳ τοῦ κινδύνου ἀνεργίας καὶ πρὸς προστασίαν ἀσθενεστέρων πωλητῶν καὶ μετόχων. Ἀπησχολήθη καὶ προηγουμένως μὲ τὴν τράπεζαν Μεσσηνίας. Παύλου, Θεσσαλίας. Οὐδεὶς ἀρνεῖται ὅτι τὰ ληφθέντα μέτρα ἐκφεύγουν ἀπὸ τὰ γράμματα, ποὺ ἐμάθαμεν πρὸ ἐτῶν ὅλοι. Ἐνώπιον τῆς ἀδήριτου ἀνάγκης ἦν παρουσιάζουν αἱ νεώτεραι οἰκονομικαὶ συνθῆκαι, αἱ Κυβερνήσεις ἀνγκάζονται νὰ σκέπτωνται ὄχι πλέον τί λέγει ὁ μακρίτης ἐμπορικὸς κῶδιξ τοῦ Ν. Π λέοντος ἀλλὰ πῶς κοινωνικὰ συμφέροντα εὐρύτερα θὰ ἐξυπηρετηθοῦν σκοπιμώτερον. Διὰ νὰ ἐξετασθῇ τὸ ζήτημα τῆς

προκειμένης ἐπιχειρήσεως, ἔγεινεν εἰδικὸν Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἀπεφάνθη διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς νομοθετικῆς ἐπεμβάσεως. Αἱ Τράπεζαι, αἱ ὁποῖαι εἶχον νὰ λάβουν τὰ μεγαλύτερα ποσά, εἶπον, ὅταν ἐγίνετο σύσκεψις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅτι ἡ ἐπιχείρησις αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν εἶναι καλή, ἀλλ' ὁ διαχειριστὴς αὐτῆς δὲν τὴν διεχειρίσθη καλῶς, καὶ ὅτι ἡ ἐπιχείρησις, ἂν ἐξηκολούθει ὑπὸ καλὴν διοίκησιν, θὰ ἦτο ἱκανὴ νὰ πληρώσῃ καὶ τοὺς κατηθίτας καὶ τοὺς ἀτυχεῖς μετόχους καὶ τοὺς δανειστάς. Ἐδέχθησαν δὲ οἱ τραπεζῖται κατὰ δήλωσίν των γενομένην ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ τοῦ συναδέλφου νὰ πληρωθοῦν μόνον 50 ο)ο ἐπὶ τῶν κεφαλαίων των ἀντὶ 11, 12 καὶ περισσοτέρων. Ὑπάρχει λοιπὸν πᾶσα πιθανότης νὰ πληρωθοῦν καὶ οἱ μέτοχοι καὶ οἱ δανεισταί, εἴτε καταθέται εἶναι, εἴτε ἁπλοῖ δανεισταί.

Ἐξ ἄλλου, ἐὰν ἀρίνετο νὰ ἐπέλθῃ πτώχευσις, ἀναμφισβητήτως δὲν θὰ ἐπληρώνετο κανείς. Πρέπει νὰ μὴ ἔχῃ τις πεῖραν τοῦ τί σημαίνει πτώχευσις, τί σημαίνει σφράγισις, μάλιστα εἰς βιομηχανικὴν ἐπιχείρησιν, τί σημαίνει ἀμφισβήτησις τῶν πιστώσεων, τί σημαίνει ἀπισφράγισις, διὰ νὰ ὑποστηρίζῃ ὅτι ἡ πτώχευσις εἶναι ἡ καλυτέρα λύσις. Κανεὶς ἀπολύτως δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑποστηρίζῃ τοιαύτην ἐκδοχήν. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι εἰς μίαν ἰδιωτικὴν συνομιλίαν, τὴν ὁποίαν εἶχον μετὰ τοῦ ἀξιοτίμου ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀκτικοῦ Κόμματος, συνέπεσε νὰ ὁμιλήσωμεν ὄχι ἐν σχέσει μὲ τὴν συζητουμένην ὑπόθεσιν, ἀλλὰ γενικῶς ἐὰν συμφέρῃ εἰς τοὺς πιστωτὰς πτώχευσις ἐμπορικῶν οἴκων—καὶ ἐνθυμοῦμαι ὅτι μοῦ εἶπεν ὅτι κάποτε πελάτης του τὸς τοῦ εἶπε «μοῦ δίδουν 30 ο)ο διὰ νὰ μὴ ζητήσω τὴν πτώχευσιν» καὶ ὁ κ. Τσαλδάρης τοῦ εἶπε «καὶ 20 ο)ο νὰ πάρῃς διὰ νὰ ἀποφύγῃς τὴν πτώχευσιν, διότι ἀπὸ τὴν πτώχευσιν δὲν θὰ πάρῃς τίποτε».

Κ. Ζαβιτζιάνος. Τότε νὰ καταργήσωμεν τὰς διατάξεις περὶ πτωχεύσεως.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπ. Ἐξωτερικῶν) Θὰ γίνῃ νομοσχέδιον διὰ νὰ δύναται νὰ προλαμβάνῃ τὰς πτωχεύσεις, ὅπου αὗται δὲν συμφέρουν. Ἀλλὰ ὁ κ. ἐκ Κερκύρας βουλευτὴς λέγει κταργήσατε τοὺς νόμους περὶ πτωχεύσεως; Ἀπαντῶν ὅτι οἱ παλαιοὶ νόμοι σήμερον εἶναι ἀνεπαρκεῖς, οἱ συνετοὶ μάλιστα πιστωταὶ ὅταν εἶναι ὀλίγοι συνεννοοῦνται διὰ νὰ ἀποφεύγουν τὰς πτωχεύσεις.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Τότε παρακολουθήσατε τὰς πτωχεύσεις καὶ κάμετε ἕνα νόμον κάθε φορά.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ὑπ. Ἐξωτ.) Ἐζητήσατε καὶ παραδείγματα ξένα καὶ σᾶς ἐφέραμεν. Δὲν σᾶς ἤρκει ἡ ἰδική μας ἡ ἑλληνικὴ νομοσύνη, ἠθελήσατε καὶ ἀλλοδαπὸν ὡς ἐγγυητήν, καὶ σᾶς παρουσιάσαμεν καὶ τοιοῦτον.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ἐκεῖ δὲν ἔγινε πτώχευσις, ἐν ᾧ ἐδῶ ἔγινε πτώχευσις καὶ ἔγιναν καὶ ἐγκλήματα.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ὑπ. Ἐξ.) Ἡ πτώχευσις δὲν ἔγινεν οὔτε ἐκεῖ, οὐδὲ ἐδῶ, διότι οἱ νόμοι ἔγιναν διὰ νὰ προλαμβάνουν τὴν πτώχευσιν ὡς τὴν χειροτέραν λύσιν, ἐκτὸς ἂν θέλετε, σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνας τῆς ἐπιστήμης τοῦ 1930 νὰ ἀποκρούωμεν λύσιν ἡ ὁποία φαίνεται κοινωνικῶς ὠφέλιμος. Ἐμερίμνησεν ὅμως ἐξ ἀρχῆς καὶ ἑτέθη ἡ διάταξις, ἡ ὁποία σᾶς διέφυγε φαίνεται, εἰς τὸ νομοσχέδιον, διότι τὸ ἄρθρον 1 ὁρίζει σαφῶς ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως ταύτης δὲν αἴρει τὰς ποινικὰς εὐθύνας, αἵτινες παραμένουσιν ἀμείωτοι.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ἐδήλωσα ἐγκαίρως ὅτι θὰ ὁμιλήσω εἰς τὴν β' συζήτησιν.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ὑπ. Ἐξωτερικῶν) Διὰ νὰ μὴ γενηθῇ κἂν ζήτημα εἶναι ρητὴ ἡ διάταξις: ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως, δηλαδὴ τὸ ὅτι οἱ πιστωτοὶ ἀναλαμβάνουν τὴν διοίκησιν δὲν αἴρει τὰς ποινικὰς εὐθύνας, αἵτινες παραμένουσιν ἀμείωτοι. Μᾶς εἴπατε ἐν τούτοις ὅτι θέλομεν νὰ ἀπαλλάξωμεν τὸν Ἀλεξόπουλον ἀπὸ τὴν χρεωκοπίαν καὶ σᾶς ἐτονδείκνυομεν τὸ ἐναντίον. Ἐφροντίσαμεν νὰ μὴ ἐπέλθῃ ἡ κατάστασις τῆς πτωχεύσεως, ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ὠφελοῦντο μόνον οἱ Τράπεζαι ὡς μεγάλοι πιστωταί. Ἐὰν ἐγίνετο πτώχευσις οἱ ἄλλοι πιστωταὶ δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν βεβαίως νὰ πλειοδοτήσουν, ὅταν θὰ ἐγίνετο πλειστηριασμὸς τῆς ὅλης ἐπιχειρήσεως καὶ θὰ τὴν ἔπαιρναν γιὰ ἑνακμμάτι ψωμὶ οἱ πλούσιοι πιστωταί, καὶ θὰ ἐκέρδιζον ἐκ τούτου ποσὰ πλέον ἢ ἐπαρκῆ διὰ νὰ ἱκανοποιηθοῦν διὰ τὴν ζημίαν των, ἀλλὰ δὲν θὰ ἔπαιρναν τίποτε οὔτε οἱ πτωχοὶ μέτοχοι οὔτε οἱ καταθέται, θὰ διεσκορπίζοντο οἱ ἐργαζόμενοι, καὶ βραδύτερον θὰ προσελαμβάνοντο εὐνοούμενοι καὶ προστατευόμενοι τῶν μεγάλων πιστωτῶν. Πρόκειται περὶ κοινωφελεστάτου μέτρου, διὰ τοῦ ὁποίου, μακρὰν τοῦ νὰ ὑποκύψωμεν εἰς πειρασμοὺς ἀπαλλαγῆς εὐθυνῶν, οὐτῶς ἐμερίμνησεμεν ὅπως καὶ αἱ εὐθῦναι παραμείνωσι καὶ οἱ ἀσθενεῖς δικαιοῦχοι προστατευθοῦν (Χειροκροτήματα).

Ὁ κ. **Π. Βουρλούμης** (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) προσθέτει ὅτι τὰ ζητηθέντα ἔγγραφα ἐστάλησαν, ἡ δὲ περὶ τὴν ἀποστολὴν παρατηρηθεῖσα βραδύτης ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς συγκεντρώσεως διαφόρων στοιχείων τὰ ὁποῖα ἐζητήθησαν. Ἐξηγεῖ ἐν συνεχείᾳ ὅτι τὸ συζητούμενον νομοσχέδιον ἐξεπονήθη τῇ συγκαταθέσει τῶν πιστωτῶν καὶ ὅτι ὑπὲρ τῆς διατυπώσεώς του ὑπὸ γενικωτέραν μορφὴν ἐκρύχθη ἡ μειοψηφία τῆς νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς. Προσωπικῶς ὅμως αὐτός, προσθέτει, δὲν κλίνει πρὸς τὴν ἄποψιν αὐτήν, κεκουημένος κατὰ τῆς μεταφυτεύσεως παρ' ἡμῖν διατάξεων ἀθηνίων, μὴ συμβιβαζομένων ἀπολύτως πρὸς τὰς παρ' ἡμῖν κρατούσας συνθήκας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρόσληψιν τοῦ παλαιοῦ προσωπικοῦ δηλοῖ ὅτι δὲν θὰ εἶχεν ἀντίρρησιν νὰ ὑποχρεωθῇ ἡ νέα διοίκησις νὰ προσλάβῃ ὁλόκληρον τὸ παλαιὸν προσωπικόν, ἐφ' ὅσον, ἐνισχύεται, δὲν ἔχει κατ' αὐτοῦ ἀφορμάς.

Ὡς πρὸς τὴν πρότασιν περὶ προτιμήσεως τῶν καταθετῶν παρατηρεῖ ὅτι ἀποδοχὴ τῆς τροπολογίας ταύτης θὰ ἠλλοίου ὅλην τὴν οἰκονομίαν τοῦ Νομοσχεδίου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅμως ὑπόσχεται νὰ ζητήσῃ σχετικὰς πληροφορίας περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καταθετῶν αὐτῶν καὶ νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα.

Π. Τσαλδάρης. Ὅσοι, λέγει, ἔχουν παρακολουθήσει τὰ τῶν πτωχεύσεων καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν θὰ ἔχουν πεισθῇ ὅτι ἡ διαδικασία τῶν πτωχεύσεων εἰς πᾶν ἄλλο χρησιμεύει ἢ εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν πιστωτῶν. Σπανιώτατα πτώχευσις ἀπέδωκε τὸ 1)3 τῶν ἀπαιτήσεων καὶ ἐκείνου ἀκόμη ποὺ ἤλπιζον οἱ πιστωταί. Καὶ ἀληθῶς ὡς ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἔπρεπε νὰ γίνῃ γενικωτέρα τις σκέψις περὶ ρυθμίσεως τῶν πτωχεύσεων ἰδίως δὲ νὰ ληφθῇ μέτρον ἕνεκα τῶν γνωστῶν μεταπολεμικῶν λόγων διὰ τὰς μεγάλας ἐπιχειρήσεις.

Διότι δὲν εἶναι ὀρθὸν ἀπὸ ἀπόψεως ἐθνικῆς οἰκονομίας νὰ ἀφήνωμεν νὰ καταρέουν μεγάλαι ἐπιχειρήσεις, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι καὶ κατὰ τὸν ἐμπορικὸν νόμον πολλάκις ἐπέρχεται ἀδυναμία ἐξακολουθήσεως τῶν ἐργασιῶν μιᾶς ἐπιχειρήσεως καὶ ὅταν ἀκόμη ὑπάρχει ὑπέρτερον ἐνεργητικόν. Μεταπολεμικῶς μάλιστα λόγῳ τῆς σταθεροποιήσεως ἐμφανίζονται συχνότερον τοιαῦται περιπτώσεις καὶ θὰ ἦτο ἀνάγκη νὰ ληφθῇ γενικόν τι μέτρον, διότι πέραν τοῦ πτωχεύσαντος ἔχομεν τοὺς πιστωτὰς καὶ τὴν ἐθνικὴν εἰκονομίαν καὶ ἂν ἠκολουθοῦμεν τὴν διαδικασίαν θὰ ἐρριπτομεν σωρείαν ἐργατῶν εἰς τοὺς δρόμους καὶ θὰ ἐζημιώνωμεν καὶ τοὺς πιστωτάς, οἵτινες ἐπίστωσαν μίαν ἐπιχείρησιν.

Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ταύτης ἀναχωρῶν, ἤτοι ἔχων ὑπ' ὄψει μου τὰ ἀποτελέσματα τῶν πτωχεύσεων καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς συνεχίσεως τῶν ἐπιχειρήσεων δὲν εἶναι κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου. Βεβαίως τοῦτο παρουσιάζει κάτι τι τὸ ξενίζον καὶ θὰ ἐτασσόμην μὲ τὴν γνώμην τῆς μειψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ μέτρου.

Σ. Κωστόπουλος. Ἐδέχθη ὅλη ἡ Ἐπιτροπὴ τὴν

γενίκευσιν, ἀλλὰ λόγῳ τοῦ ἐπειγοντος ἔγεινε εἰδικὴ ρύθμισις εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν.

Π. Τσαλδάρης. Πάντως ἡ λῆψις γενικῶν μέτρων προκαλεῖ δυσμενῆ ἐντύπωσιν εἰς τὴν κοινωνίαν. Σχετικῶς ἤδη μὲ τὸ συζητούμενον εἰδικὸν μέτρον θὰ ἦτο ἀναγκαῖον ὅπως προσκομισθοῦν κατὰ τὴν β' συζήτησιν ὅλα τὰ στοιχεῖα δυνάμει τῶν ὁποίων ἐπείσθησαν οἱ ἁρμόδιοι περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα θὰ χρησιμεύσουν διὰ νὰ ἴδωμεν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ ποία πρόνοια πρέπει νὰ ληφθῇ καὶ περὶ τῶν πιστωτῶν οἱ ὁποῖοι θὰ μετάσχουν εἰς τὴν ἐπιχείρησιν καὶ τίνα εἶναι τὰ ποσὰ τῶν καταθετῶν καὶ ἂν εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐπιχείρησιν ἢ δύνανται εὐχερῶς νὰ ἀρθῶσιν. Διὰ τούτους πρέπει νὰ ληφθῇ εἰδικὴ πρόνοια, διότι πιθανὸν μὲν νὰ μὴ ἐφάνησαν ἐπαρκῶς ἐπιμελεῖς, βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι μετέσχον τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ ἂν δὲν θέλουν νὰ παραμείνουν τὰ κεφάλαιά των δὲν δυνάμεθα νὰ τὰ χρησιμοποιήσωμεν καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης συμφωνῶ μὲ τὴν πρότασιν τοῦ κ. βουλευτοῦ Πατρῶν. Ἐπίσης νομίζω ἀναγκαῖον ὅτι ἡ διαδικασία αὕτη διὰ νὰ ἀποβάλῃ τὸν προσωπικὸν χαρακτῆρα της πρέπει να εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ μὴ ἀπαλλάξῃ τὸν πτωχεύσαντα ἀπὸ τὰς συνεπείας τῆς πτωχεύσεως καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ ἦτο ἐξεταστέον, ὅπως οἱ ὑποπτοι πιστωταὶ μὴ τύχωσιν εἰδικῶν προνομίων. Οὕτω τὸ νομοσχέδιον θὰ γίνῃ ἀπρόσωπον καὶ θὰ χρησιμεύσῃ ἴσως ὡς βάσις τοῦ γενικοῦ νόμου.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Παρακαλῶ, λέγει, τοὺς ἔχοντας νὰ ὑποβάλουν τροπολογίας νὰ τὰς καταθέσουν ἐγκαίρως. Ὅσον ἀφορᾷ, συνεχίζει, διὰ τοὺς προνομιούχους πιστωτὰς, περὶ ὧν ὡμίλησεν ὁ ἀξιότιμος προλαλήσας, ὄχι μόνον δὲν τοὺς δίδομεν προνόμια, ἀλλὰ καὶ τοὺς μειώνομεν. Ἰδοὺ τί λέγει τὸ ἄρθρον 10 (ἀναγινώσκει).

Α. Μάρκου. Ἐκτὸς τοῦ ἰσολογισμοῦ πρέπει νὰ καταθεθῇ καὶ ὁ κατάλογος τῶν πιστωτῶν.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Τὸν ἰσολογισμὸν θὰ τὸν καταθέσω, θὰ ζητήσω δὲ καὶ τὸν κατάλογον τῶν πιστωτῶν.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον.

Προκειμένου εἶτα νὰ συζητηθοῦν τὰ ὑπ' ἀρι0. 17-22 Νομοσχέδια τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** προτείνει νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις τῶν νομοσχεδίων:

1) «Περὶ διοικήσεως τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας» καὶ 2) «Περὶ διοικήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως» διότι ταῦτα ἐψηφίσθησαν εἰς α' συζήτησιν ἄνευ συζητήσεως μετὰ συμφωνίαν ὅτι θὰ συζητηθοῦν εἰς β' συζήτησιν ἐν ἐκτάσει, ἤδη δὲ ἡ Βουλὴ εἶναι καταπεπονημένη.

Π. Τσαλδάρης. Παρακαλῶ, λέγει, καὶ ἐγὼ τὸν κ. Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἀναβληθοῦν τὰ ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια, διότι εἶναι ἡ Βουλὴ καταπεπονημένη καὶ διότι ἕνεκα τῆς σπουδῆς ποὺ δεικνύει ἡ Κυβέρνησις ἔχει δεχθῇ ἡ ἀντιπολίτευσις νὰ μὴ γίνεται συζήτησις κατὰ τὴν α' ἀνάγνωσιν, ὅπως συνέβη καὶ μὲ τὰ νομοσχέδια τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἅτινα ἐψηφίσθησαν ἀβρόχοις ποσί. Εἰς τὰ νομοσχέδια αὐτὰ νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἂν ἡ Κυβέρνησις ἐπιμένει εἰς τὴν ψήφισίν των τὴν ἑσπέραν ταύτην τεκμαίρεται ὅτι δὲν θέλει ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀφήσῃ εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν τὴν εὐχέρειαν νὰ ἐκφέρῃ γνώμην.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Νομίζω, λέγει, καὶ ἐγὼ ὅτι πρὸ μιᾶς παρακλήσεως ὁλοκλήρου τῆς ἀντιπολιτεύσεως θὰ δεχθῇ ἡ Κυβέρνησις μίαν ἀναβολὴν μιᾶς ἢ δύο ἡμερῶν.

Ὁ κ. **Γ. Παπανδρέου** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) λέγει ὅτι δυστυχῶς αἱ προσεχεῖς ἡμέραι τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας εἶναι κατειλημμέναι ἐπὶ κειται δὲ ἡ λῆξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς καὶ ἂν ἀναβληθοῦν τὰ Νομοσχέδια, λαμβανομένων ὑπ' ὄψει καὶ τῶν διατυπώσεων τῆς συζητήσεως ἐν τῇ Γερουσίᾳ, θὰ καταλήξωμεν εἰς ματαίωσιν. Καὶ ἐνῶ δυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν ἀναβολὴν δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ δεχθῶμεν καὶ τὴν ματαίωσιν, διότι ἡ Κυβέρνησις ἀποδίδει σοβαρὰν σημασίαν εἰς τὰ νομοσχέδια αὐτὰ καὶ συνεπῶς παρακαλοῦμεν νὰ προχωρήσῃ ἡ συζήτησις.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** λέγει ὅτι ἐδόθη ρητὴ ὑπόσχεσις ὅταν ἐψηφίζοντο εἰς α' ἀνάγνωσιν ὅτι θὰ συζητηθοῦν εἰς β' μὲ ἠρεμίαν καὶ ὅταν δὲν θὰ εἴμεθα καταπεπονημένοι.

Διὰ τὰ νομοσχέδια, ταῦτα, τονίζει, δὲν ἔχομεν κατ' ἀρχὴν ἀντίρρησιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ δύο νομοσχέδια περὶ ὧν ὡμίλησα πρέπει ἡ Κυβέρνησις νὰ δεχθῇ τὴν ἀναβολήν.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ἔχει δικαίωμα νὰ ἔχῃ τὴν γνώμην του, δὲν πρέπει ὅμως νὰ καταλογίζῃ εἰς ἡμᾶς ἀθέτησιν, διότι ἡμεῖς τὴν δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν τὴν ἐκτελοῦμεν.

Α. Παπαναστασίου. Διαμαρτύρομαι, λέγει, διὰ τὴν φρᾶσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας. Ἡ συμφωνία ἦτο νὰ μὴ γίνῃ ἡ συζήτησις εἰς τὴν α' ἀνάγνωσιν, ἀλλὰ νὰ γίνῃ τοιαύτη εἰς τὴν β' ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως νὰ ὑπάρχῃ εὐχέρεια συζητήσεως εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τοιαύτη εὐχέρεια δὲν ὑπάρχει ἀφοῦ μετὰ 8ωρον συζήτησιν εἰσερχόμεθα εἰς τὰ νομοσχέδια αὐτά.

Π. Τσαλδάρης. Ὀφείλω, λέγει, νὰ κάμω τὴν δήλωσιν ὅτι ἂν ὁ ὑπολειπόμενος χρόνος τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας δὲν ἐπαρκεῖ διὰ τὴν συζήτησιν ὅλων τῶν νομοσχεδίων δὲν πταίει διὰ τοῦτο οὐδεμία πλευρὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα λόγῳ τοῦ δλιγαριθμου τῶν μελῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ παρακολουθῶμεν τὴν σωρείαν τῶν νομοσχεδίων τὰ ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις ἐφωδιασμένη μὲ πολυάριθμον προσωπικὸν καὶ ἐπιτελεῖον παρασκευάζει. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἔχει τόσον γόνιμον βιομηχανίαν νομοσχεδίων καὶ δὲν θέλει νὰ χρησιμοποιήσῃ ὁλόκληρον τὸ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος χορηγούμενον διάστημα ἐργασιῶν τῆς Συνόδου εἶναι ὑπόθεσις ἰδική της. Ἀλλ' ἐὰν δὲν θὰ ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν οὔτε ἐκεῖ ὅπου δύναται νὰ ἐκφέρῃ τὰς γνώμας της, τότε πρόκειται περὶ ἐπιβολῆς τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ ἡ Κυβέρνησις μὲ τὴν πλειοψηφίαν της καὶ πρὸ τοιαύτης τακτικῆς εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ δηλώσωμεν ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ παριστάμεθα εἰς τὴν οὐτωσὶ διενεργουμένην συζήτησιν τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας καὶ θὰ ἀποχωρήσωμεν.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Εἶναι γνωστόν, λέγει, ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς πάντοτε ἐργαζόμεθα περισσότερον. Τὸ ὀλιγάριθμον δὲ τῆς σημερινῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν εἶναι ἐπιχείρημα νὰ μὴν ἐργασθῶμεν συντόνως, ἀφοῦ μόλις πρὸ ὀλίγου εἰς τὰ νομοσχέδια περὶ Γιδᾶ καὶ Δοξάτου ἡ ἀντιπολίτευσις καίτοι ὀλιγάριθμος ἔδωσε μάχην κρατερὰν. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ψηφίζωνται ὅλα τὰ ἀναγραφόμενα νομοσχέδια διὰ ν' ἀποφύγωμεν τὴν ἐξουσιοδότησιν, ἄλλως τε τὰ θέματα τῶν ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίων δὲν εἶναι ἄγνωστα ἂν δὲ γίνουν τροπολογίαι τινὲς θὰ τὰς δεχθῶμεν.

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ συστάσεως Ταμείου ἀσφαλίσεως τοῦ Ὀρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ κλήρου τῆς Ἑλλάδος» ὡς ἐτροπολογήθη ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Π. Τσαλδάρης. Ἐάν, λέγει, ἔχετε σκοπὸν νὰ δεχθῆτε τὴν ἀναβολὴν τῶν νομοσχεδίων «περὶ διοικήσεως τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας» καὶ «περὶ διοικήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως» ἔχει καλῶς, ἄλλως δὲν ἔχομεν σκοπὸν νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν συζήτησιν.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Δεχόμεθα τὴν ἀναβολὴν αὐτῶν τῶν νομοσχεδίων

ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἀναγραφοῦν ταῦτα πρῶτα, αὔριον εἰς τὴν Ἡμερησίαν διάταξιν.

Γίνεται εἶτα δεκτὴ ἡ ἀνωτέρω πρότασις τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν», ὁ κ. **Ι. Ράλλης** ἀναπτύσσει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7 καὶ παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ δηλώσῃ ἂν εἶναι διατεθειμένος νὰ τὴν δεχθῇ.

Γ. Παπανδρέου. (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ὅσον ἀφορᾷ, λέγει, τὴν οὐσίαν εἶναι σοβαρῶς συζητήσιμος ἡ τροπολογία. Δὲν πρόκειται ὅμως νὰ ρυθμισθῇ ὁ Ὀργανισμὸς τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει ἡ προτεινομένη διάταξις. Δὲν ἀποκρούω, προσθέτει, τὴν τροπολογίαν, ἀλλὰ νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἀφεθῇ νὰ συζητηθῇ μὲ τὸν Ὀργανισμόν.

Ι. Ράλλης. Αἱ ἀντιρρήσεις, λέγει, τοῦ κ. Ὑπουργοῦ εἶναι ἐν μέρει βάσιμοι, διότι εἶναι ἐπείγουσα ἀνάγκη τῆς διατάξεως ταύτης, διότι διὰ νὰ μὴ ὑπάρχῃ τοιαύτη διάταξις γίνονται καθημερινῶς καταχρήσεις εἰς βάρος τῆς ἐπιστήμης καὶ πρέπει νὰ μὴ περιμένωμεν τὸν Νοέμβριον ποῦ θὰ ψηφισθῇ ὁ Ὀργανισμός, ἀλλὰ νὰ θεσπισθῇ ἀπὸ τώρα διάταξις διὰ νὰ προληφθοῦν αἱ καθημερινῶς γινόμεναι ζημίαι. Ὑπάρχει, τονίζει, πληθώρα παραδειγμάτων. Ὑπάρχουν καθηγηταὶ οἵτινες ἀναλαμβάνουσιν ἐκτὸς τοῦ Πανεπιστημίου τόσας διδασκαλίας καὶ ἀσχολίας ὥστε νὰ εἶνε ἀδύνατος ἡ ἐκτέλεσις τῶν Πανεπιστημιακῶν αὐτῶν καθηκόντων καὶ οἱ ἐπιστήμονες πρὸ τῆς βουλημίας αὐτῆς τῶν καθηγητῶν στρέφονται πρὸς ἄλλα ἐπαγγέλματα. Εἶναι τόσαι, συνεχίζει, αἱ ἐξωϋπηρεσιακαὶ ἀσχολίαι τῶν καθηγητῶν, ὥστε ἐὰν καὶ 40 ὥρας εἶχεν ἡ ἡμέρα νὰ μὴ ἐπαρκοῦν. Μ' ὅλα αὐτά, ἐπιλέγει, παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ δεχθῇ τὴν τροπολογίαν.

Γ. Παπανδρέου. (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ἡ τροπολογία δὲν ἔχει τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἐπείγοντος καὶ δυνάμεθα νὰ περιμένωμεν ὀλίγους μῆνας νὰ συζητηθῇ μὲ τὸν ὀργανισμόν.

Ι. Ράλλης. Τοῦτο μόνον σᾶς λέγω, ὅτι ὑπάρχει καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου φερόμενος ὡς διδάσκων εἰς τὴν Δασικὴν Σχολὴν ἐπὶ τριετίαν καὶ ὁ ὁποῖος ὅμως μόνον τὸ τρίτον ἔτος ἐφρόντισε νὰ μάθῃ ποῦ εἶναι τὸ κτίριον τῆς Σχολῆς.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. **Σ. Ἀνθρακοπούλου** περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ἄρθρου 6 ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας δηλοῖ ὅτι δὲν πρόκειται αὐτὸ νὰ ἐπεκταθῇ εἰς ἄλλους ἐξομοιουμένους πρὸς τοὺς καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου, ἀλλὰ μόνον εἰς τοὺς καθηγητὰς αὐτοῦ.

Ὁ κ. **Σ. Ἀνθρακόπουλος** παρακαλεῖ νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἄρθρον 7 ὅτι συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ Σύμβουλοι τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** λέγει ὅτι διὰ τοὺς Διευθυντὰς πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀπαγόρευσις καὶ ὄχι διὰ τοὺς Συμβούλους.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν, ἀπορριπτομένων τῶν τροπολογιῶν.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κλπ.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Φοιτηταὶ προσελθόντες τὸ πρῶτον εἰς τὴν τμηματικὴν ἐξέτασιν τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1928—1929 κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον καὶ ἀποτυχόντες εἰς δύο ἢ πλείονα μαθήματα ἐπανεξετάζονται ἐν ἑτέρᾳ περιόδῳ ὁριζομένῃ ὑπὸ τῆς Σχολῆς.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἕνεκεν ἀσθενείας προσελθόντας τὸ πρῶτον κατὰ μῆνα Ἰανουάριον.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐν τῇ παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 224 τοῦ νόμου 2905 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου» φράσις «μεταξὺ δύο καὶ ἓξ μηνῶν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «μεταξὺ δύο καὶ τεσσάρων μηνῶν».

Ἄρθρον 3.

Ἡ διαδικασία πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων αὐτοτελῶν ἑδρῶν δὲν δύναται νὰ διεξάγηται διὰ πλείονας τῶν δύο ἑδρῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ πώλησις τῶν διὰ τοὺς φοιτητὰς ἐπιστημονικῶν βιβλίων τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου γίνεται ἐν τῷ ἐσωτερικῷ εἴτε διὰ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου εἴτε διὰ τοῦ Γραφείου δημοσευμάτων τοῦ Πανεπιστημίου, ἀπαγορευομένης πάσης βεβαιώσεως περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ ἀγοραστοῦ. Ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ περιπτώσει τὸ Πανεπιστήμιον λαμβάνει παρὰ τοῦ συγγραφέως 10 ο)ο ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ συγγράμματος, μὴ ἐπιτρεπομένης ἀντιθέτου συμφωνίας. Συγγραφεὺς ὅστις πωλεῖ ἀντίτυπα καὶ ἄλλον τρόπον τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον ἢ κράτησιν.

Εἰς τὴν ἄνω ποινὴν ὑπόκειται καὶ πᾶς, ὅστις δι' οἱουδήποτε τρόπου τηρεῖ κατάλογον τῶν φοιτητῶν, οἵτινες ἀγοράζουσι τὸ ἐπιστημονικὸν σύγγραμμα καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 5.

Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἀναγράφεται ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον πίστωσις ἑνὸς μὲν ἑκατομμυρίου δραχμῶν διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1930—31, διακοσίων δὲ πεντήκοντα χιλιάδων διὰ τὰς ἑπομένας χρήσεις χάριν τοῦ ἐφοδιασμοῦ τοῦ φοιτητικοῦ ἀναγνωστηρίου μὲ τὸν ἀπολύτως ἐπαρκῆ ἀριθμὸν ἀντιτύπων ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ἀναφερομένων ἢ καὶ ἄλλων ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων. Τὸ εἶδος τῶν συγγραμμάτων καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγοραστέων ἀντιτύπων αὐτῶν ὁρίζεται ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς Ἐφορείας τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης.

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω πιστώσεων ποσὸν μέχρι 50 χιλιάδων κατ' ἔτος διατίθεται πρὸς ἀγορὰν ἀντιτύπων ἐκ τῶν αὐτῶν συγγραμμάτων διὰ βραβεῖα εἰς τοὺς ἀποδεδειγμένως ἀπόρους φοιτητὰς τοὺς ἐξαιρετικῶς ἀρισευσαντας εἰς τὰς τμηματικὰς αὐτῶν ἐξετάσεις. Ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων τούτων γίνεται τῇ προτάσει ἑκάστης Σχολῆς ὑπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω Ἐφορείας.

Ἡ καταβολὴ τῶν ὡς ἄνω πιστώσεων γίνεται δι' ἐντάλματος τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐν ἀρχῇ ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ κατὰ τὰς περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ διατάξεις.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 3388 «περὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν» προστίθενται αἱ ἀκόλουθοι παράγραφοι :

4. Εἰς τοὺς καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ταμείου τοῦ Πανεπιστημίου τούτου τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου 4231 «περὶ παροχῆς μηνιαίου ἐπιδόματος λόγῳ ἐνοικίου εἰς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους» ὁριζόμενον ἐπίδομα.

5. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ἰσχύει ἐπὶ τῶν καθηγητῶν τῶν ἐξασκούντων τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἰατροῦ ἢ νομικοῦ.

Ἄρθρον 7.

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ μετὰ γνώμην τῆς Συγκλήτου δύναται διὰ Π. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κλπ., νὰ ὁρίζηται ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων φοιτητῶν εἰς σχολήν τινα ἢ σχολεῖον τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου «περὶ μορφώσεως τῶν καθηγητῶν

τῆς Γαλλικῆς», ὁ κ. **Κ. Ζαβιτζιάνος** παρακαλεῖ νὰ δοθῇ προθεσμία τετραετής.

Ὁ κ. **Γ. Παπανδρέου** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) δηλοῖ ὅτι δέχεται τοῦτο.

Ὁ κ. **Ε. Κουλουμβάκης** ἐρωτᾷ εἰς τί χρειάζονται τὰ δύο ἔτη τῆς Πανεπιστημιακῆς φοιτήσεως.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ἐξασφαλίζει τοῦτο γενικὴν μόρφωσιν.

Ὁ κ. **Ν. Σπηλιώτης** ἐρωτᾷ ἐὰν γίνωνται δεκταὶ αἱ τροποποιήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ταυτίζονται μὲ τὰς ἰδικάς μας.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἱδρύσεως Ἐθνικοῦ Θεάτρου» ὁ κ. **Ι. Ράλλης** ζητεῖ ν' ἀναβληθῇ τὸ Νομοσχέδιον, διότι, ἐπιλέγει, οἱ πλεῖστοι βουλευταί, δὲν γνωρίζουν οὐδεμίαν διάταξιν αὐτοῦ, καὶ μὲ τὴν σπουδὴν μεθ' ἧς θέλει νὰ ψηφίσῃ τὸ Νομοσχέδιον ἡ Κυβέρνησις θ' ἀναγκασθῇ νὰ ὑποβάλῃ νομοσχέδιον τροποποιητικόν, διότι θὰ καταντήσουν νὰ πληρώνουν οἱ πολῖται θεωρικὰ διὰ νὰ μεταβαίνουν εἰς τὸ Θέατρον.

Πρόεδρος. Τὸ νομοσχέδιον συζητεῖται. Ὁ κ. **Ν. Κωνσταντόπουλος,** εἰσηγητής, ἔχει τὸν λόγον.

Ν. Κωνσταντόπουλος. Ἐκφράζω, λέγει, ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς τὴν χαράν της διὰ τὸ διὰ τοῦ Νομοσχεδίου συνιστώμενον Ἐθνικὸν Θέατρον. Ἡ ἵδρυσις αὐτοῦ ἐχαιρετίσθη ἐνθουσιωδῶς, διότι ἀπετέλει πόθον καὶ ἀνάγκην ἐθνικὴν καὶ κοινωνικήν. Ἦτο δὲ καθυστέρησις τῆς Ἑλλάδος νὰ μὴ ἔχῃ Ἐθνικὸν Θέατρον καὶ διὰ τὴν καθυστέρησιν ταύτην οὐδεμία δικαιολογία δύναται νὰ στηριχθῇ. Εἶναι λοιπὸν ἀξία συγχαρητηρίων ἡ Κυβέρνησις διότι ἔφερεν τὸ Νομοσχέδιον τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου. Ἀναλύων εἶτα τὸ Νομοσχέδιον λέγει ὅτι προβλέπει τοῦτο τὴν ἐξύψωσιν τῆς δραματικῆς τέχνης καὶ δὲν πιστεύω, λέγει, νὰ ὑπάρχῃ καμμία ἀντίρρησις δι' αὐτό.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἔχω, λέγει, ἐγὼ ἀντίρρησιν διότι δὲν ἀπαγορεύει τὴν χρῆσιν τῆς μαλιαρᾶς γλώσσης.

Ν. Κωνσταντόπουλος. Ἐθνικὸν Θέατρον δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἂν χρησιμοποιῇ γλῶσσαν μὴ ἔχουσαν ἀπήχησιν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ. Ἀπὸ τὸ Θέατρον αὐτό, λέγει, θὰ διδαχθοῦν ὅλα τὰ ἀριστουργήματα τῶν ἀρχαίων προγόνων μας.

Α. Κανάρης. Ποῖος θὰ τὰ μεταφράσῃ αὐτὰ καὶ εἰς ποίαν γλῶσσαν.

Ν. Κωνσταντόπουλος. Εἰς ἐκείνην ποῦ αἰσθάνεται ὁ λαός.

Ε. Κουλουμβάκης. Ὄχι, εἰς αὐτὴν ποὺ ὁμιλεῖτε.

Ν. Κωνσταντόπουλος. Εἰς ἐκείνην ποὺ ὁμιλοῦν τὰ μεγάλα στρώματα τοῦ λαοῦ. Συνεχίζων ἐξαίρει τὴν ὠφελιμότητα τῆς δραματικῆς τέχνης ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐνισχύσεως τῶν ἐθνικῶν αὐτοῦ φρονημάτων καὶ λέγει ὅτι δὲν θὰ περιορισθῶμεν εἰς τὸ ἀρχαῖον δρᾶμα, ἀλλὰ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον θὰ διδάσκεται καὶ τὸ Μεσσαιωνικὸν δρᾶμα καὶ τὰ ἀριστουργήματα τοῦ Κρητικοῦ Θεάτρου. Ἀλλὰ δὲν πρέπει ἀπὸ τὸν τίτλον τοῦ Θεάτρου νὰ συμπεράνωμεν ὅτι θὰ διδάσκωνται μόνον Ἑλληνικὰ προϊόντα. Θὰ διδάσκωνται καὶ ξένα, διότι δὲν εἶνε ὀρθὸν νὰ χωρίσωμεν τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν ἀπὸ τὴν σύγχρονον παγκόσμιον διανόησιν. Αἱ διατάξεις ἐξ ἄλλου περὶ περιοδειῶν τοῦ Θεάτρου εἰς τὰς ἐπαρχίας περὶ εὐθηνῶν εἰσιτηρίων διὰ φοιτητὰς καὶ μαθητὰς εἶναι λίαν ἐπιτυχεῖς.

Συνεχίζων λέγει ὅτι ἂν τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον κατορθώσῃ νὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἀναφερομένους σκοποὺς ὁ Θεσμὸς αὐτοῦ θ' ἀποβῇ χρησιμότερος ἀπὸ ἄλλα νομοθετήματα τὰ ὁποῖα καθ' ἑκάστην ψηφίζονται. Ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἐπαγγελματικὴν σχολὴν τοῦ Θεάτρου διὰ τῆς συγχωνεύσεως αὐτῆς ὁ Θεσμὸς θέλει καταστῇ λυσιτελὴς καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς καταρτίσεως τῶν ἠθοποιῶν. Ἐφιστᾶ τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν παρεχομένων εἰς τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον εὐκολιῶν φοβούμενος ὅτι αὗται εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν ἀφορμὴ δημιουργίας μιᾶς ἀνίσου πάλης μεταξὺ τοῦ ἐθνικοῦ καὶ τῶν ἄλλων Θεάτρων. Ὡς ποὸς τὰς ἐπιβαλλομένας ἐπιβαρύνσεις εἶναι σύμφωνος ἐφ' ὅσον ἡ πρόσθετος φορολογία θέλει ἐπιβληθῇ μόνον μετὰ τὴν ἐλάφρυνσιν τῆς ὑφισταμένης ἤδη βαρείας φορολογίας τῶν δημοσίων θεαμάτων. Ὅσον ἀφορᾶ τὸ 30)ο ἐπὶ τῶν στοιχημάτων τοῦ ἱπποδρόμου ἡ ἐπιτροπὴ εἶναι ἀπολύτως σύμφωνος. Ἐφιστᾶ τὴν προσοχὴν τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ προσώπου τὸ ὁποῖον θὰ διορισθῇ ὡς πρῶτος διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου καὶ καταλήγων τονίζει ὅτι τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον θὰ ἐξυψώσῃ τὸ ἐπίπεδον τῆς διανοητικῆς ζωῆς τοῦ ἔθνους ἡ δὲ ἵδρυσις αὐτοῦ εἶναι μετρον συνεπὲς πρὸς τοὺς σκοποὺς τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκει ἡ Δημοκρατία.

Ὁ κ. **Ρ. Διβαθυνόπουλος** συγχαίρει τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας ὁ ὁποῖος δὲν ἀκολουθεῖ τὴν πεπατημένην ἀλλὰ στρέφει τὸ πηδάλιον πρὸς τοὺς καλλιτεχνικοὺς ὁρίζοντας. Ἐκφράζει ὅμως τὴν ἀπορίαν διὰ ποῖον λόγον ὁ κ. Ὑπουργὸς προτιμᾷ νὰ ἐνισχύσῃ μόνον τὸ δρᾶμα καὶ τὴν κωμῳδίαν, ἐνῶ τὸ μελόδραμα ἔχει πολὺ μεγαλυτέραν ἀνάγκην. Ἡ μουσική, λέγει, ἐπετέλεσε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τοιαύτας προόδους αἱ ὁποῖαι πραγματικῶς καταπλήσσουν, δὲν ἠμπορεῖτε δὲ νὰ τὰς ἀφήσετε νὰ σβεσθοῦν. Εἰς τοῦτο συνετέλεσαν πολὺ οἱ κινηματογράφοι εἰς τοὺς ὁποίους ἔπαιζαν οἱ διάφοροι μουσικοί. Ἡ βοήθεια ὅπως αὕτη ἔλλειψεν ἀφότου εἰσήχθη ὁ ὁμιλῶν κινηματογράφος. Καὶ ἔσχεσθε ἤδη καὶ φορολογεῖτε ὅλα τὰ δημόσια θεάματα διὰ νὰ ἐνισχύσητε τὸ δρᾶμα καὶ τὴν κωμῳδίαν. Δὲν λέγω ὅτι δὲν πρέπει νὰ μὴ ἐνισχυθῇ τὸ θέατρον, τοὐναντίον εἶμαι ἐνθουσιώδης ὑποστηρικτής του. Ἀλλὰ καὶ ἡ μουσικὴ εἶναι μία δίδυμος ἀδελφὴ καὶ ἔχει καὶ αὐτὴ ἐξ ἴσου ἀνάγκην ἐνισχύσεως. Διὰ τοῦτο προτείνω τὴν σύστασιν ταμείου τὸ ὁποῖον καταλλήλως προικοδοτούμενον νὰ δύναται νὰ ἐνισχύῃ καὶ τὸ δύο ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν. Δὲν πρέπει δὲ νὰ λησμονῶμεν ὅτι τὸ μὲν δρᾶμα καὶ ἡ κωμῳδία εἶναι ἐσωτερικῆς καταναλώσεως ἐνῷ ἡ μουσικὴ εἶναι ἐξωτερικῆς καταναλώσεως.

Ὁ κ. **Λ. Μακκᾶς** ἐκφράζων τὴν ἐλπίδα ὅτι αἱ παραστάσεις τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου θὰ διεξάγωνται ποὸ πυκνοτάτου ἀκροατηρίου συγχαίρει τὸν κ. Ὑπουργὸν διὰ τὴν εὐμενῆ καὶ φιλόδοξον πρωτοβουλίαν ἣν ἔλαβεν εἰσηγηθεὶς τὴν σύστασιν ἐθνικοῦ Θεάτρου ἐν Ἑλλάδι. Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ μακρηγορήσῃ κανεὶς ἐπὶ νομοσχεδίου τὸ ὁποῖον τείνει νὰ συμπληρώσῃ ἓν κενὸν εἰς μίαν χώραν ἡ ὁποία καὶ παλαιὰν τέχνην ἔχει καὶ σύγχρονον δὲ ἀπέκτησε ἀξίαν νὰ παραβληθῇ ποὸς οἱανδήποτε ἄλλην χώραν. Συνιστᾷ ἀκολούθως ὅπως ἐν ἄρθρῳ 2 παράγρ. 2 καθορισθῇ ὅτι αἱ λαϊκαὶ παραστάσεις μὲ τὸ ἐλάχιστον τίμημα εἰσόδου θὰ εἶναι ἑβδομαδιαῖαι. Ἐπίσης φρονεῖ ὅτι ἡ ἐπαγγελματικὴ σχολὴ τοῦ θεάτρου δὲν πρέπει νὰ ἀπορροφηθῇ ἀπὸ τὸ ἐθνικὸν Θέατρον, ὅσον ἀφορᾶ τὰς ἐπιτροπάς φρονεῖ ὅτι αὗται πρέπει νὰ εἶναι πολυμελεῖς διὰ δὲ τὸν καταρτισμὸν τοῦ θιάσου τὸ νομοσχέδιον θὰ ἔπρεπεν νὰ παρουσιάζῃ ἓν μίνιμουμ ἐγγυήσεων τὰς ὁποίας ἐξασφαλίζουν τὰ μακροχρόνια συμβόλαια τῶν ὁποίων ἡ ἀθέτησις συνεπάγεται βαρυτάτας ποινάς.

Ὁ κ. **Σ. Κωστόπουλος** φρονεῖ ὅτι ἡ ἐπαγγελματικὴ σχολὴ Θεάτρου δὲν πρέπει νὰ ἀφομοιωθῇ πρὸς τὸ ἐθνικὸν Θέατρον, ἐπικαλεῖται δὲ ἐπὶ τούτου τὴν ἐπέμβασιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** λέγει ὅτι τὸ Θέατρον διατρέχει σοβαρωτάτην κρίσιν ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ κράτους τὸ ὁποῖον ὤφειλε νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τὴν ἐλάττωσιν τῆς φορολογίας τῶν δημοσίων θεαμάτων πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ τῆς μουσικῆς

ἡ ὁποία ἀναμφισβητήτως ἔχει σημειώσει μεγάλας προόδους. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ προσπάθεια τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἀξία παντὸς ἐπαίνου καὶ θὰ ἐνόμιζα ὀρθὸν νὰ ἀσχοληθῇ κανεὶς ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν. Συνιστᾷ ἀκολούθως ὅπως ἀπὸ τοὺς σκοποὺς τοῦ ἐθνικοῦ Θεάτρου διαγραφοῦν αἱ παραστασεις ἀρχαίων ἔργων εἰς ἀρχαῖα Θέατρα καθόσον τὸ ἔργον τοῦτο ἔχει ἀναλάβει ἰδιωτικὴ ὀργάνωσις, ἡ ὁποία μάλιστα ἐξετέλεσεν αὐτὸ κατὰ τρόπον ὥστις προεκάλεσε τὸ διεθνὲς ἐνδιαφέρον. Θὰ ἠδύνατο ἐπομένως ἡ μέριμνα τῆς Κυβερνήσεως νὰ στραφῇ μᾶλλον εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τούτου. Ἐπίσης συνιστᾷ ὅπως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐκλέγωνται μέλη καὶ ἀπὸ τὰ σωματεῖα τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐνδιαφερθῇ διὰ τὸ θέατρον ὡς λ. χ. τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν. Ὡς πρὸς τὴν ἐπαγγελματικὴν σχολὴν τὸ Θέατρον δὲν ἐμποδίζεται νὰ ἔχῃ ἰδίαν τοιαύτην φροντεῖ δὲ ὅτι ἡ ἀπαίτησις τῶν ἠθοποιῶν ὅπως μὴ συγχωνευθῇ αὕτη μὲ τὸ ἐθνικὸν Θέατρον εἶναι δικαία. Παρατηρεῖ ὡσαύτως ὅτι ὁ οἰκονομικὸς σύμβουλος οὐδεμίαν ἔχει θέσιν εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπήν. Ἐπιφέρει ὡσαύτως παρατηρήσεις τινὰς ὡς πρὸς τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἐπιτροπῆς, τὸν διευθυντὴν τοῦ Θεάτρου, τοὺς ἠθοποιοὺς καὶ τὸ ταμεῖον προνοίας.

Ὁ κ. **Δ. Ἰασονίδης** συγχαίρων τὸν κ. Ὑπουργὸν διὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ νομοσχεδίου συνιστᾷ ὅπως προστεθῇ καὶ ἐπιτροπή, ἔργον τῆς ὁποίας θὰ εἶναι ἡ δημιουργία πλὴν τῶν ὑπαρχόντων καὶ νέων δραματικῶν ἔργων, εἰς τὰ ὁποῖα δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ἡ ἀρχαία ἡ μεσαιωνικὴ καὶ ἡ νεωτέρα Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος, ἰδίως μάλιστα ἡ νεωτέρα ἀπὸ τοῦ 1453 καὶ ἐντεῦθεν. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην θὰ ἠδύνατο νὰ λάβουν μέρος καὶ ὅλοι οἱ Πρόεδροι τῶν σήμερον ἐκδιδομένων ἀρχείων τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ Κράτους.

Ὁ κ. **Γ. Παπανδρέου** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). λέγει ὅτι ἡ πρότασις τοῦ ἐκ Θεσσαλονίκης κ. Βουλευτοῦ δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ ἓν τινι μέτρῳ, διότι ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ προκηρύξῃ διαγωνισμὸν διὰ δραματικὰ ἔργα. Τὸ ἐθνικὸν Θέατρον θὰ δημιουργήσῃ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τῆς δραματικῆς καὶ τῆς θεατρικῆς τέχνης θὰ δημιουργήσῃ δὲ καὶ τὴν ἄμιλλαν μὲ τὸ ἀντίπαλον ἐλεύθερον θέατρον εἰς τρόπον ὥστε τὸ τελευταῖον τοῦτο ἀμιλλώμενον θὰ παρουσιάζῃ ἐκλεκτὰ ἔργα. Ὡς πρὸς τὰς λεπτομερειακὰς τροπολογίας, αἱτινες ἀνεπτύχθησαν ὑπὸ τῶν προαγορευσάντων φρονῶ λέγει ὅτι εἶναι προτιμώτεραι αἱ διατάξεις τοῦ συντάκτου τοῦ νομοσχεδίου, ἂν ὅμως πλανῶμαι οὐδεμίαν δυσκολίαν θὰ ἔχωμεν νὰ τροποποιήσωμεν τὸν νόμον τοῦτον καὶ νὰ διορθώσωμεν τὰς τυχὸν παρουσιαζομένας ἐλλείψεις. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δέχομαι εἶναι ὅπως οἱ πόροι τῆς ἐπαγγελματικῆς σχολῆς μεταβοῦν εἰς τὸ ταμεῖον ἀνεργίας ἠθοποιῶν. Ὡς πρὸς τὴν ὑπαγωγὴν τῆς δραματικῆς σχολῆς εἰς τὸ ἐθνικὸν Θέατρον δὲν θὰ ἔχῃ τὸ τοιοῦτον ὡς συνέπειαν τὸ λεχθὲν ὅτι θὰ ἐξέρχωνται ἐκ ταύτης ἠθοποιοὶ μόνον διὰ τὸ ἐθνικὸν Θέατρον. Τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι τὸ γόητρον τῆς δραματικῆς σχολῆς τοῦ ἐθνικοῦ θεάτρου ἐγγυᾶται περὶ τῆς καλλιτέρας ποιότητος καὶ τῶν μαθητῶν καὶ τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν, διότι ἡ σημερινὴ ἐπαγγελματικὴ σχολὴ δὲν ἔχει οὔτε θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἔχῃ τὴν κοινωνικὴν αἴγλην τῆς δραματικῆς σχολῆς τοῦ ἐθνικοῦ θεάτρου. Ὡς πρὸς τὸ μουσικὸν Θέατρον καὶ δι' αὐτὸ θὰ ληφθῇ μέριμνα διότι ἡ Κυβέρνησις θὰ καταβάλῃ καὶ δι' αὐτὸ μεγίστην φροντίδα.

Μεθ' ὃ ψηφίζεται τὸ νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Μεθ' ὅ, προκειμένου νὰ συζητηθῇ τὸ νομοσχέδιον «περὶ ἱδρύσεως ταμείου αὐτασφαλίσεως βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν», ὁ κ. **Ν. Ξηρὸς** λέγει ὅτι ὅταν ἐψηφίσθη τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εἰς α' ἀνάγνωσιν συνεφωνήθη νὰ σταλῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ νὰ διατυπωθῇ ἡ γνώμη τῆς σχετικῆς ὑπηρεσίας τούτου. Πράγματι ἐγένετο τοῦτο καὶ τὸ πόρισμα τὸ ὑπέβαλα, λέγει, εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ὅστις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πορίσματος τούτου μοῦ συνέστησε νὰ κάμω μικρὰς τροποποιήσεις τὰς ὁποίας ἔκαμα.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως παρεκάλεσεν ὅπως κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου παρευρίσκεται καὶ ὁ ἴδιος συνεπῶς παρακαλῶ νὰ ἀναβληθῇ. Μεθ' ὃ τὸ νομοσχέδιον ἀναβάλλεται.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ὑποχρεώσεως εἰς πληρωμὴν τῆς δαπάνης ἐγκαταστάσεως τριφασικοῦ ρεύματος» ὁ κ. **Ν. Μπακόπουλος** λέγει ὅτι προκειμένου νὰ διαρρυθμισθῶσιν διὰ τοῦ ἐνοικιοστασίου αἱ σχέσεις μεταξὺ ἰδιοκτητῶν καὶ ἐνοικιαστῶν καλὸν θὰ ἦτο νὰ ἀναβληθῇ ἡ ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου μέχρι τῆς διαρρυθμίσεως ταύτης, διότι τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον θὰ μεταβάλῃ τὴν παγίαν νομολογίαν τῶν δικαστηρίων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Νομίζω λοιπὸν ὅτι εἶναι τολμηρὸν δι' ἑνὸς νομοθετήματος νὰ ἐπιβληθοῦν πρόσθετοι ἐπιβαρύνσεις εἰς τοὺς μισθωτὰς ἀφοῦ μάλιστα πρόκειται νὰ γίνωσι νέαι ἐπιβαρύνσεις εἰς τοὺς μισθωτάς. Παρακαλῶ συνεπῶς νὰ ἀναβληθῇ ἡ ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) λέγει ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ἐπεῖγον, προκειμένου νὰ γίνῃ ἀντικατάστασις τοῦ ρεύματος, δὲν ἀξίζει δὲ νὰ γίνεται συζήτησις διότι ἡ δαπάνη εἶναι ἐλαχίστη. Δὲν θὰ ὑπερβῇ τὰς 4,000 δραχ. Κατόπιν δὲ συνεννοήσεων τὰς ὁποίας ἔκαμε τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας μετὰ τῆς Ἑταιρείας δέχεται αὕτη ὅπως κάμῃ ἡ ἰδία τὴν ἀλλαγὴν τῶν ἐγκαταστάσεων διὰ τὴν ὁποίαν ἀλλαγὴν θὰ πληρωθῇ εἰς 36 δόσεις. Δέχομαι ὅμως ὅπως ἐν ἢ περιπτώσει ὁ μισθωτὴς ἀναχωρήσει τῆς οἰκίας πρωτοῦ λήξει ἡ καταβολὴ τῶν δόσεων νὰ ὑποχρεοῦται ὁ ἰδιοκτήτης νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν μισθωτὴν τὸ ἥμισυ τῶν δόσεων. Ὑπεβλήθη τροπολογία ὅπως αἱ δόσεις γίνωσι 100 ἀλλὰ ἐπ' αὐτοῦ δὲν δυνάμεθα νὰ μεταβάλωμεν τὸ ὅριον.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον ὡς ἐτροπολογήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπὶ τοῦ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4448 περὶ ταμίου συντάξεων νομικῶν», ὁ κ. **Κ. Ἀλαβάνος** λέγει ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο χρήζει συζητήσεως ἔχουσι δὲ ὑποβληθῇ πολλαὶ τροπολογίαι.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). παρακαλεῖ ὅπως ψηφισθῇ εἰς α' ἀνάγνωσιν τὸ ὑπ' αὐτοῦ ὑποβληθὲν σχέδιον νὰ ὑποβάλωσι δὲ οἱ κ. κ. βουλευταὶ τὰς τροπολογίας των τὰς ὁποίας θὰ μελετήσῃ πρὸ τῆς β' κατ' ἄρθρον συζητήσεως.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Γίνεται εἶτα δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας ψηφισθὲν νομοσχέδιον «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Μαρτίου 1927 Ν.Δ. περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 3 Μαρτίου 1926 Ν.Δ. «περὶ κώδικος τῶν δικηγόρων».

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν ὡς ἐτροπολογήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Μαΐου 1927 «περὶ διοικήσεως τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ» ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Μεθ' ὅ, ὥρα 1 μ.μ., συναινέσει τῆς Βουλῆς, λύεται ἡ Συνεδρίασις δι' αὔριον καὶ ὥραν 4.30' μ.μ.

Οἱ Γραμματεῖς

Π. **Καλιγκάτσης**

Σ. Νικολαΐδης

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΑΛΑΒΑΝΟΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΕ΄

Τετάρτης 2 Ἀπριλίου 1930.

Ὥρᾳ 4.30' μ.μ. ὁ Ἀντιπρόεδρος κ. **Κ. Ἀλαβάνος** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ βουλευτὴς κ. **Κ. Κουντούρης** καταθέτει τηλεγράφημα τῶν κατωτέρων δικαστικῶν ὑπαλλήλων ζητούντων τὴν μεταφορὰν των εἰς τὸ νέον δικαστικὸν μέγαρον λόγῳ τοῦ ὅτι κατέστη ἑτοιμόρροπον ἐκ τῶν τελευταίων σεισμῶν τὸ παλαιὸν τοιοῦτον.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ι. Νικολαΐδης** καταθέτει τηλεγράφημα συνεταιρισμῶν περιφερείας Σιδηροκάστρου ζητούντων τὴν ἄμεσον ἀποζημίωσίν των πρὸς συμπλήρωσιν τῆς καταστάσεώς των.

Οἱ κάτοικοι Σερρῶν ζητοῦσι τὴν ἄμεσον παράδοσιν τῶν αἰτήσεών των εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς ἐπιτροπῆς Ν. Δ. διὰ τοῦ νόμου 4385.

Κάτοχοι ἐπιτρόπων β' ἀναγκαστικοῦ ζητοῦν τὴν τροποποίησιν τοῦ νομοσχεδίου καὶ τὴν ἀνταλλαγὴν τούτων εἰς τὸ ἀκέραιον.

Οἱ κάτοικοι Τελαμῶνος παρακαλοῦν ὅπως ψηφισθῇ τὸ ταχύτερον τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας ψηφισθὲν νομοσχέδιον «περὶ συμβάσεως ἠλεκτροφωτισμοῦ».

Οἱ ἀδελφοὶ Δήμου κάτοικοι Ὀρεστειακοῦ ζητοῦν τὴν ρύθμισιν τῆς ὑποθέσεως καταβολῆς «Μουκατᾶ».

Οἱ πρὸ τοῦ νόμου 2758 ἄρρενες πρωτοβάθμιοι δημοδιδάσκαλοι ζητοῦν τὴν τροποποίησιν τῶν κατατεθέντων ἐκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων.

Ὁ Φαρμακευτικὸς σύλλογος Ἀθηνῶν ζητεῖ τὴν ἀπάλειψιν τῆς 18 παραγράφου τοῦ 6 ἄρθρου τοῦ τροποποιηθησομένου νόμου 4448.

Οἱ ἀμπελοκτήμονες Τριπόλεως καὶ ἡ Ἕνωσις συνεταιρισμῶν Θηβῶν παρακαλοῦν ὅπως μὴ τροποποιηθῇ ὁ νόμος 3416 περὶ φορολογίας τῶν ἀμβύκων.

Ἡ Ἕνωσις ἀρτεργατῶν Πειραιῶς ζητεῖ ἀποζημίωσιν λόγῳ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου συστήματος περὶ λειτουργίας τῶν ἀρτοποιείων.

Ὁ Νομάρχης Πέλλης ὑποβάλλει αἴτησιν τοῦ Ἰω. Τρύφωνος ζητοῦντος τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐκ 12.072 λιρῶν ἀγγλικῶν ποσοῦ, ὅπερ ἔχει λαμβάνειν ἐκ τῆς διευθύνσεως Σιδηροδρόμων Χετζάζης.

Ἡ Ἕνωσις προσφύγων Παγκρατίου διαμαρτύρεται κατὰ τῆς Ε. Α. Π. καὶ ζητεῖ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ καταλειφθέντος οἰκήματος τῶν γραφείων τοῦ συνοικισμοῦ.

Οἱ πρόσφυγες ἐκ Ρωσσίας διαμαρτύρονται διὰ τὰ κατὰ τοῦ πρεσβευτοῦ ἐν Μόσχᾳ κ. Πανουριᾶ δημοσιευθέντα καὶ ἐκφράζουν τὰς εὐχαριστίας των διὰ τὸ ἐπιδειχθὲν ὑπὲρ αὐτῶν ἐνδιαφέρον του.

Οἱ εἰσαγωγεῖς ἀραβοσίτου ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐν Κερκύρᾳ ζητοῦν ὅπως μὴ διπλασιασθῇ ὁ εἰσαγωγικὸς δασμὸς τῶν πρὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ σχετικοῦ νόμου ἀγορασθεισῶν ποσοτήτων ἀραβοσίτου.

Ἡ ὁμοσπονδία ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνῶν Βερροίας διὰ ψηφίσματός της ὑποβάλλει τὰς γνώμας της, δι' ὧν θέλει καταστῇ δυνατὴ ἡ θεραπεία τῆς δεινῆς οἰκονομικῆς κρίσεως.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Κ. Κουρτίδης** καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ συνδέσμου κυνηγῶν Σουφλίου ζητούντων τὴν παροχὴν ἀδείας κυνηγίου λύκων.

Οἱ κ. κ. **Π. Βουρλούμης** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) καὶ **Ν. Ἀβραὰμ** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3828 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 15 Νοεμβρίου 1927 Ν. Διατάγματος «περὶ σχηματισμοῦ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ σιδηροδρομικῶν συνταξιούχων.»

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶς, Ι. Μπουρνιᾶς, Μ. Βολουδάκης, Π. Καρασεβδᾶς, Ν. Τζερμιᾶς, Μ. Ἀργυρόπουλος** κ.λ.π. ὑποβάλλουν πρότασιν νόμου «περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Συντάξεων ἐργοληπτῶν».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Δ. Κουντούρης, Σ. Ταλιαδοῦρος. Ι. Κουτσίνας, Α. Παπαθανάσης** κ λ. π. ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ λειτουργίας Αὐτοκινήτων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

α') «Περὶ ἐποπτείας καὶ ἐπιχορηγήσεως τῶν ἐν Πειραιεῖ νυκτερινῶν σχολῶν μηχανικῶν»

β') «Περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 4014 καὶ 4434».

γ') «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4434 «περὶ συστάσεως ταμείου, ἀσφαλείας τάξεών τινων ἐργαζομένων (ἐφημεριδοπωλῶν, μυλεργατῶν, ἀρτεργατῶν)».

Ἡ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 28)29 Ὀκτωβρίου 1926 περὶ ἀνασυστάσεως συμβουλίων κλπ. ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων».

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἑρμηνείας καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4102 «περὶ διαθέσεως ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Γ. Σακαλῆς, Ε. Μαχαίρας** καὶ **Π. Χατζῆς** ὑποβάλλουν πρότασιν νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3685».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Α. Μάρκου** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῆς Διοικήσεως τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας «Κ. Α. Ἀλεξόπουλος καὶ Σία».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. **Α. Χρηστομάνος, Σ. Κωστόπουλος, Ι. Περδικογιάννης, Μ. Βολουδάκης, Α. Γαλανάκης, Β. Σκουλᾶς, Ν. Τζερμιᾶς, Μ. Κοβρῆς** κ.λ.π. ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ αὐτοκινήτων, κυκλοφορίας αὐτῶν καὶ ὑποχρεώσεων αὐτῶν».

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τῆς κατὰ τοῦ βουλευτοῦ κ. Μ. Μπεσαντζῆ δικογραφίας «περὶ τῆς μὴ διώξεως αὐτοῦ».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Α. Φωκᾶς** ὑποβάλλει πρότασιν νόμου «περὶ ἀποζημιώσεως οἰκογενειῶν ὑπαλλήλων τῶν Σ.Ε.Κ. εἰς περίπτωσιν δυστυχήματος».

Οἱ κ. κ. **Θ. Σοφούλης** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) καὶ **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ ἐκτάκτων ἐπισκευῶν καὶ κατασκευῶν πολεμικοῦ ὑλικοῦ».

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου

«περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 3890 «περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συμβολαιογράφων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς :

α') ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 2825 περὶ συστάσεως εἰδικοῦ Ταμείου Σελινοῦντος» καὶ

β') ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 20 παράγραφος 4 τοῦ νόμου 4275 περὶ τηλεφωνικῆς ἀνταποκρίσεως».

Οἱ κ. κ. ***Γ. Παπανδρέου*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) καὶ ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ ἀποδοχῆς δωρεᾶς τῶν κληρονόμων Ἐμμ. Μπενάκη πρὸς ἵδρυσιν «Μουσείου Μπενάκη».

Ὁ κ. ***Πρόεδρος*** ἀνακοινοῖ ὅτι εἰς ἀπάντησιν τοῦ πρὸς τὴν Ἰταλικὴν Βουλὴν ἀποσταλέντος εὐχαριστηρίου τηλεγραφήματος, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἰταλικῆς Βουλῆς ἀπέστειλε τὸ κάτωθι τηλεγράφημα.

«Α. Ε. Τσιριμῶκον Πρόεδρον Βουλῆς.

«Ἡ Φασιστικὴ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων λαμβάνουσα γνῶσιν ἐν μέσῳ ἐπευφημιῶν τοῦ εὐγενοῦς τηλεγραφήματος, ὅπερ ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης μοὶ ἀπηύθυνεν ἐν ὀνόματι τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, βεβαιοῖ πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τὴν βαθεῖαν συμπάθειαν καὶ ἐκ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ἐξάγει τοὺς ἀγαθωτέρους οἰωνοὺς διὰ τὴν θερμότητα τῶν δεσμῶν μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Ρώμης.

Τζουράτι Πρόεδρος τῆς Ἰταλικῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων»

(Χειροκροτήματα καὶ ἐπευφημίαι ἐκ τῆς αἰθούσης καὶ ἐξ ὅλων τῶν θεωρείων).

Εἰσέρχεται μετὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὴ εἰς α' συζήτησιν ἡ πρότασις «περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς».

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** λέγει ὅτι κατὰ τὸ 1923 ἐξεδόθη Ν. Διάταγμα δι' οὗ ἐκανονίζετο ὅτι ὅλαι αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ ὑποχρεώσεις μετετρέποντο εἰς ὑποχρεώσεις τραπεζιτικῶν γραμματίων ἀρτίων. Αἱ διὰ τοῦ μέτρου τούτου ἐπενεγκόμεναι ζημίαι εἰς ἰδιώτας εἶναι γνωσταὶ διότι ἐπρόκειτο περὶ καθαρᾶς δημεύσεως περιουσίας. Αἱ διάφοροι Κυβερνήσεις ἠσχολήθησαν μὲ τὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος, ἀλλὰ τοῦτο παραμένει ἔκτοτε ἐκκρεμὲς αἱ δὲ ζημίαι γίνονται ὁσημέραι μεγαλύτεραι διότι οἱ ζημιωθέντες ἐκ τοῦ μέτρου ἀπελπισθέντες ὅτι θὰ γίνῃ ἐπανόρθωσις προβαίνουν καὶ ἐκχωροῦν τὰς ἀπαιτήσεις των. Νομίζω, ἐπιλέγει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις συμφώνως μὲ τὰς παρ' αὐτῆς δοθείσας ἐπαγγελίας ὀφείλει νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος.

Προτάσει τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀναβάλλεται προσωρινῶς ἡ β' κατ' ἄρθρον συζήτησις τῆς προτάσεως νόμου «περὶ ἱδρύσεως ταμείου αὐτασφαλίσεως βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν».

Γίνεται εἶτα δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τρόπου ἐγκρίσεως κινήσεως στρατιωτικῶν δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας».

Ἐπὶ τῆς α' συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν ἄρθρων τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3981 περὶ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου», ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης*** λέγει ὅτι ἡ τροπολογία, ἣν ἐπέφερεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, συνίσταται εἰς τὸ ὅτι δὲν θὰ λαμβάνουν μέρος οἱ διοικηταὶ τῶν Σωμάτων στρατοῦ εἰς τὸ ἀνώτατον στρατιωτικὸν συμβούλιον, προκειμένου ν' ἀποφασίσουν τοποθετήσεις καὶ προαγωγάς. Ὅταν, λέγει, συνεζητεῖτο ὁ τροποποιούμενος νόμος, εἶχον ἀναπτύξει τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους εἶναι ἀπαραίτητος ἡ συμμετοχὴ τῶν ἀνωτέρω εἰς τὸ συμβούλιον, διότι ἐπίστευον εἰλικρινῶς ὅτι θὰ γίνωνται σφάλματα καὶ ἀδικίαι ἂν δὲν παρίστανται οἱ σωματάρχαι.

Θ. Σοφούλης. (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν). Διὰ τὰς προαγωγὰς δέχομαι τὴν συμμετοχήν, διὰ τὰς τοποθετήσεις ὅμως δὲν τὴν κρίνω ἀναγκαίαν.

Θ. Χαβίνης. Ἡμεῖς προτείνομεν νὰ τοποθετοῦνται εἰς τὰ σώματα οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ τὰ Σώματα νὰ τοὺς διατίθενται. Θέλομεν δηλ. νὰ γίνῃ ἕνα εἶδος ἀποκεντρώσεως.

Θ. Σοφούλης. (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν). Ἔχω κάμει γενικωτέραν τροπολογίαν (ἀναγινώσκει)

Θ. Χαβίνης. Ἐπίσης ὑπάρχει τροπολογία τῆς τοποθετήσεως τῶν διοικητῶν τῶν σχολῶν. Ἐπίσης διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς παραλαβῆς ὑλικῶν πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν εὐθύνην ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

Θ. Σοφούλης. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν εἶναι ὑπεύθυνος δι' ὅλον τὸν στρατόν, τὸ δὲ Α. Σ. Σ. εἶναι ὄργανον ὑπηρεσιακὸν καὶ ὑποβάλλει πίνακα τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα κρίνει κατάλληλα διὰ τὰς παραλαβὰς τῶν ὑλικῶν.

Θ. Χαβίνης. Οὕτω ὅμως αἱ ὑπηρεσίαι δὲν ἔχουν εὐθύνην.

Θ. Σοφούλης. (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν). Ἡ εὐθύνη τοῦ Ὑπουργοῦ εἶναι ἄμεσος. Συνεχίζων λέγει ὅτι τὸ ἄρθρον 2 διαγράφεται.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον ὡς ἐτροποποιήθη.

Ἐπὶ τῆς μόνης συζητήσεως τοῦ σχεδίου νόμου περὶ τρόπου καταβολῆς τῶν παγίων δικαιωμάτων τοῦ Μετοχικοῦ ταμείου τῶν ἀποστρατευθέντων δυνάμει τοῦ νόμου 4110 περὶ ἐκουσίας ἀποστρατείας ἀξιωματικῶν ὁ κ. Ε. Τριποδάκης λέγει ὅτι ὁ νόμος καθώρισε τὴν ἀρωγὴν ἣν θὰ λαμβάνουν οἱ ἐξερχόμενοι ἀξιωματικοὶ ὁ δὲ νόμος περὶ Μετοχικοῦ ταμείου διὰ τὴν ἀπονομὴν μερίσματος ἀπήτει 20ετῆ ὑπηρεσίαν. Μὲ τὸν νόμον τῆς ἐξόδου ὑπελογίσθησαν ἔτη τινὰ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ πρέπει νὰ ὑπολογισθοῦν καὶ παρὰ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου καὶ εἰς τοῦτο ἀποβλέπει τὸ νομοσχέδιον.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης.*** προτείνει νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ λέξις «ἀτόκως» διότι πρόκειται καὶ περὶ ἀνισότητος καὶ περὶ ζημίας τῶν ἄλλων ἀξιωματικῶν.

Ὁ κ. ***Θ. Σοφούλης.*** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι τώρα γίνονται ὀφειλέται καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ τοὺς ζητήσωμεν τόκον.

Α. Παθανάσης. Νὰ θεσπισθῇ ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἑξῆς.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ ἀνωτέρω νομοσχέδιον εἰς μόνην συζήτησιν, ἔχον οὕτω :

Περὶ τρόπου καταβολῆς τῶν παγίων δικαιωμάτων Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν ἀποστρατευθέντων δυνάμει τοῦ νόμου 4191 «περὶ ἐκουσίας ἀποστρατείας ἀξιωματικῶν».

Ἄρθρον μόνον.

Οἱ δυνάμει τοῦ νόμου 4191 ἀποστρατευθέντες ἀξιωματικοὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν πληρωμὴν πρὸς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ παγίων δικαιωμάτων, ἐφ' ὅσον δὲν συνεπλήρωσαν 25ετῆ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν.

Τὰ ἀνωτέρω πάγια δικαιώματα θὰ καταβληθῶσι διὰ μηνιαίων κρατήσεων ἴσων πρὸς τὰς ἐνεργουμένας εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοὺς ἀτόκως, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ ὃν ἐλάμβανον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀποστρατείας των.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὁ νόμος 4191 «περὶ ἐκουσίας ἀποστρατείας ἀξιωματικῶν».

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων : § 1) «Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 11)7)23 Ν.Δ. περὶ «συμπληρώσεως διατάξεων ἀφορωσῶν ἀναπήρους καὶ § 2) »Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4322 «περὶ προπαρασκευαστικῆς σχολῆς ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτικῆς σχολῆς τεχνιτῶν».

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον ἀναγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καταργήσεως καὶ συστάσεως διὰ διαταγμάτων Προξενικῶν Ἀρχῶν καὶ συστάσεως ὑπηρεσίας μονίμου ἀντιπροσωπείας παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν» λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. ***Ν. Ζαρίφης*** ὅστις λέγει ὅτι ἐνῷ τὸ νομοσχέδιον δὲν ἐψηφίσθη εἰς α' φέρεται ἤδη ἐγγεγραμμένον εἰς β'.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν). Ἦτο ἀναγεγραμμένον εἰς α' καὶ ἀνεβλήθη καὶ ἀνεγράφη τὴν ἐπομένην πρῶτον καὶ ἐψηφίσθη εἰς α' συζήτησιν.

Πρόεδρος. Τὰ Πρακτικὰ βεβαιοῦν ὅτι ἐψηφίσθη εἰς α'.

Ὁ κ. ***Ν. Ζαρίφης*** λέγει ὅτι εἰς τὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν ἔγινε συζήτησις ὅσον ἀφορᾷ τὴν χορήγησιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τοῦ δικαιώματος τῆς ἱδρύσεως καὶ καταργήσεως Προξενείων.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν). Ἐξηγεῖ ὅτι τὸ νομοσχέδιον δὲν λέγει αὐτά, ἀλλ' ὁρίζει ὅτι θὰ καταργοῦνται τὰ Προξενεῖα τῶν ὁποίων αἱ εἰσπράξεις δὲν ἰσοφαρίζουν τὰ ἔξοδα, θὰ προαπαιτῆται δὲ διὰ τὴν κατάργησιν σύμφωνος γνωμοδότησις τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου καὶ σύμφωνος τοιαύτη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὑπὸ τὸν ὅρον δὲ νὰ μὴ κοστίζουν τὰ ἱδρυθησόμενα περισσότερον ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ θὰ καταργήσωμεν. Ἐπομένως διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ χορηγουμένου δικαιώματος ὑπάρχει πληθώρα περιορισμῶν.

Ν. Ζαρίφης. Ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ εἶναι σύμφωνος εἰς τὴν κατάργησιν τῶν Προξενείων, ἀλλὰ φρονεῖ ὅτι τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ διὰ νόμου καὶ ὄχι κατ' ἐξουσιοδότησιν τὴν ὁποίαν δὲν δύναται νὰ δώσῃ ἡ Βουλή.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν) Κώλυμα ἐκ τοῦ Συντάγματος πρὸς κατάργησιν ἢ ἵδρυσιν ὀργανικῶν θέσεων κατ' ἐξουσιοδότησιν δὲν ὑπάρχει. Καὶ ἐδῶ καὶ ἀλλαχοῦ ἱδρύονται καὶ καταργοῦνται διὰ διαταγμάτων ὄχι μόνον προξενεῖα ἀλλὰ καὶ Ὑπουργεῖα.

Ν. Ζαρίφης. Ἐπίσης ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχει τὴν γνώμην ὅτι τὰ ἄμισθα προξενεῖα δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς ἱδρύσεως, διότι συνήθως ἀνατίθεται ἡ διεύθυνσις των εἰς τοὺς ἐμπορευομένους οἱ ὁποῖοι ἀποβλέπουν μόνον εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ὑποθέσεων των. Πάντως ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν συνιστᾷ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. ***Ι. Λεωνίδας*** δηλοῖ ὅτι συμφωνεῖ μὲ τὸν προλαλήσαντα.

Μεθ' ὃ τὸ σχέδιον νόμου ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν ἔχον οὕτω :

Περὶ καταργήσεως καὶ συστάσεως διὰ Διαταγμάτων Προξενικῶν Ἀρχῶν ὡς καὶ συστάσεως ὑπηρεσίας μονίμου ἀντιπροσωπείας παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 1.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπιτρέπεται ὅπως ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργηθῶσι, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἔμμισθοι Προξενικαὶ Ἀρχαὶ ἐξ ἐκείνων ὧν αἱ ἐκ προξενικῶν εἰσπράξεων πρόσοδοι δὲν καλύπουσι τὰς ἀπαιτουμένας πρὸς συντήρησιν αὐτῶν δαπάνας.

Ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρόνου καὶ ὑπὸ τὴν ἰδίαν διαδικασίαν δύνανται νὰ συσταθῶσιν ἔμμισθοι Προξενικαὶ Ἀρχαὶ διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ διὰ τὴν σύστασιν αὐτῶν δαπάνη εἰς ὀργανικὰς θέσεις, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ σύνολον τῆς προκυψούσης οἰκονομίας ἐκ τῆς καταργήσεως τῶν ἀνωτέρω Προξενικῶν Ἀρχῶν.

Ἄρθρον 2.

Οἱ παρὰ ταῖς καταργηθησομέναις θέσεσιν ὑπηρετοῦντες μόνιμοι ὑπάλληλοι τοποθετηθήσονται διὰ Διαταγμάτων εἰς ἀντιστοίχους τοῦ βαθμοῦ των θέσεις, εἴτε ἐν ταῖς ἱδρυθησομέναις, εἴτε παρὰ ταῖς ὑφισταμέναις τοιαύταις τῆς Κεντρικῆς, Διπλωματικῆς καὶ προξενικῆς ὑπηρεσίας, μὴ ἀποκλειομένης τῆς ἐναλλαγῆς των μεθ' ὑπαλλήλων ἄλλων ὀργανικῶν θέσεων.

Ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἀναγράφονται ἀνάλογοι πιστώσεις.

Ἄρθρον 3.

Συνιστᾶται ὑπηρεσία μονίμου ἀντιπροσωπείας παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐδρεύουσα ἐν Γενεύῃ.

Τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης καὶ αἱ ἀποδοχαὶ αὐτοῦ, κανονιζόμεναι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων διατάξεων περὶ ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας, ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως :

1) Εἷς ἀντιπρόσωπος ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ β' ἢ α' τάξεως, μὲ ἀποδοχὰς ἴσας πρὸς τὰ τέσσαρα πέμπτα τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἐν Βέρνῃ Πρεσβευτοῦ.

2) Εἷς ἀρχειοφύλαξ, ἐξισούμενος κατὰ βαθμὸν πρὸς τοὺς ἀρχειοφύλακας Πρεσβείας μὲ ἀποδοχὰς ἴσας πρὸς τὰς τοῦ ἐν Βέρνῃ τοιούτου καὶ

3) Εἷς κλητὴρ ἐπὶ ἀντιμισθίᾳ ἴσῃ πρὸς τὴν τοῦ κλητῆρος τῆς ἐν Βέρνῃ Πρεσβείας.

Τὰ γραφικὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, ἐν οἷς συμπεριλαμβάνονται τὰ ἔξοδα φωτισμοῦ, θερμάνσεως, κινήσεως, ταχυδρομικὰ κλπ., ὁρίζονται μηνιαίως εἰς λίρας Ἀγγλίας τριάκοντα (30), πληρωτέας κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

Εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἀναγράφονται ἀνάλογοι πιστώσεις πρὸς πληρωμὴν ἐξόδων ἐνοικίου, τηλεγραφικῶν καὶ τηλεφωνικῶν.

Ἄρθρον 4.

Καταργεῖται ἡ θέσις τοῦ ἀρχειοφύλακος τῆς ἐν Βέρνῃ Πρεσβείας, τοῦ ἤδη τοιούτου τοποθετουμένου ἐν Γενεύῃ. Ὁ γραφεὺς τῆς ἐν Βέρνῃ Πρεσβείας θέλει ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντα ἀρχειοφύλακος.

Τὰ γραφικὰ καὶ λοιπὰ ἔξοδα τῆς ἐν Βέρνῃ Πρεσβείας μειοῦνται κατὰ λίρας Ἀγγλίας πέντε (5) μηνιαίως.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἀποζημιώσεως τοῦ ἐπὶ τουρκοκρατίας ἐνοικιαστοῦ τοῦ δάσους Γκολέμα Ρέκα Ν. Θεοδωρίδη».

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προσαυξήσεως τῆς ἐπιδικασθείσης ἀποζημιώσεως λειβαδίων τινῶν ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον 2051», ὁ κ. ***Ι. Παπαφλέσσας*** λέγει ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἀφορᾷ ἕνα, δύο ἢ καὶ πέντε πρόσωπα, ἐνῷ ὁ ζημιωθεὶς κόσμος εἶναι πολὺς καὶ ἀνέμενεν ὅτι θὰ ὑποβληθῇ γενικώτερον νομοσχέδιον. Καὶ ἀντὶ τούτου βλέπει τὸ παρὸν νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον εἶναι προσωπικὸν καὶ περιορίζεται εἰς τοὺς ἀπολέσαντας ἄνω τῶν 25 χιλ. στρεμμάτων. Οὕτω οἱ μικρότεροι οἱ ὁποῖοι εἶναι καὶ οἰκονομικῶς ἀνισχυρότεροι μένουν ἀνικανοποίητοι. Διὰ τοῦτο νομίζω, τοῦ

νίζει, ὅτι πρέπει ἡ βελτίωσις νὰ γίνῃ κλιμακωτή, ἵνα λάβουν καὶ οἱ ἀπολέσαντες μικροτέρας ἐκτάσεις.

Ὁ κ. **Κ. Σπυρίδης** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας), λέγει ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἔρχεται νὰ διορθώσῃ μίαν ἀδικίαν γενομένην κατὰ παράβασιν τοῦ ἰδίου ἀγροτικοῦ νόμου. Δὲν θέλω, τονίζει, νὰ εἴπω ὅτι ὁ ἀγροτικὸς νόμος δὲν ἐπέφερε ζημίας εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον κολάζει μίαν μεγάλην ἀδικίαν. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ σημερινὸν μέτρον δὲν ἀποκλείει γενικωτέραν ἐπανόρθωσιν.

Ι. Παπαφλέσσας. Ἤθελα γενικωτέραν πρόνοιαν ἤτις νὰ περιλάβῃ ὄχι μόνον τοὺς πλουσίους ἀλλὰ καὶ τοὺς πτωχούς, οἱ ὁποῖοι μὲ τὸ νομοσχέδιον δὲν λαμβάνουν τίποτε.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὸ νομοσχέδιον ἀφορᾷ ὡρισμένην οἰκογένειαν παθοῦσαν κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου μεγάλην ἀδικίαν.

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Τῆς οἰκογενείας αὐτῆς τῆς ἐπῆραν πολὺ μεγαλυτέρας ἐκτάσεις ἀπὸ ἐκείνας ποὺ ἐπέτρεπεν ὁ νόμος, καὶ αὐτὸ διορθώνομεν διὰ τοῦ νομοσχεδίου.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἡ γενικωτέρα ζημία εἶναι ἀναμφισβήτητος καὶ τὸ Κράτος ὅταν μπορέσῃ θὰ ἔλθῃ ἀρωγὸν ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, θὰ αἰσθανθῇ δὲ μεγάλην ἀνακούφισιν ὅταν κατορθωθῇ ἐπανόρθωσις τῆς ἀδικίας.

Ι. Παπαφλέσσας. Παρακαλῶ νὰ δοθῇ τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἀδικηθέντας νὰ προσφεύγουν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Π. Καρασεβδᾶς. Τὸ ἔχουν· ὄχι ὅμως διὰ τὸ παρελθόν.

Γίνεται μετὰ τοῦτο δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ νομοσχεδίου, γενομένης δεκτῆς τροπολογίας τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας περὶ ἀπαλείψεως ἐν τῇ § 2 τῶν λέξεων «καὶ συνεταιρισμοῦ ἀποκαταστάσεως» καὶ ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπὶ τῆς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζητήσεως τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 «περὶ δασικοῦ κώδικος» ὁ κ. **Μ. Μαντᾶς** λέγει ὅτι κατὰ τὴν β' συζήτησιν θὰ ἀναπτύξῃ τὰς τροπολογίας τὰς ὁποίας ἔχει ὑπ' ὄψιν. Ἤδη παρατηρεῖ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 13 ὅτι ὑπάρχει διάταξις περὶ μὴ ἐπαναδιορισμοῦ.

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Αὐτὸ προσετέθη παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ δηλῶ ὅτι δὲν θὰ τὸ δεχθῶ.

Μεθ' ὃ τὸ σχέδιον νόμου ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Συζητουμένου εἶτα εἰς μόνην ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4383 περὶ καθορισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐλέγχου καὶ ἐκδικάσεως τίτλων κυριότητος ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων ἀλλοπαπῶν ὑπηκόων» ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** ζητεῖ ἐξηγήσεις μήπως ἐπέρχεται καμμία ἐπιβάρυνσις.

Ὁ κ. **Κ. Σπυρίδης** (Ὑπ. Γεωργίας) δηλοῖ ὅτι οὐδεμία τοιαύτη ἐπέρχεται, ὅτι τὸ νομοσχέδιον εἶναι ἀπολύτως ὑπηρεσιακὸν καὶ ὅτι κατηρτίσθη ἐκ συμφώνου μὲ τὸ νομικὸν συμβούλιον.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** παρακαλεῖ νὰ μεταπεμφθῇ τὸ νομοσχέδιον εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν.

Γενομένης δεκτῆς τῆς προτάσεως ταύτης ἀναγινώσκεται τὸ σχέδιον νόμου καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν κάτωθι νομοσχεδίων:

1) «Περὶ ἀπονομῆς συντάξεως βάσει τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 3122 εἰς ἀναπήρους ὁπλίτας καὶ οἰκογενείας τῶν παθόντων καὶ φονευθέντων ὁπλιτῶν ἐν τῷ στρατῷ Ἐθνικῆς Ἀμύνης».

2) «Περὶ καταργήσεως ἐν Φθιώτιδι τοῦ χωριστοῦ δικαιώματος χορτονομῆς».

3) «Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ἀποδημίας καὶ μεταναστεύσεως καὶ διαβατηρίων νόμων».

4) «Περὶ ἀναπληρώσεως τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἐν περιπτώσει ἀποδημίας».

5) «Περὶ ὑπολογισμοῦ εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς τῶν ἀποζημιώσεων τῶν ἐξ ἀτυχήματος ἐν τῇ ἐργασίᾳ παθόντων ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων».

6) «Περὶ συστάσεως ταμείου ἀσφαλίσεως τοῦ Ὀρθοδόξου ἐφημεριακοῦ κλήρου τῆς Ἑλλάδος».

7) «Περὶ μορφώσεως τῶν καθηγητῶν τῆς Γαλλικῆς».

8) «Περὶ ἱδρύσεως Ἐθνικοῦ Θεάτρου».

9) «Περὶ ὑποχρεώσεως εἰς πληρωμὴν τῆς δαπάνης ἐγκαταστάσεως τριφασικοῦ ρεύματος» καὶ

10) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Ν.Δ. τῆς 27 Μαΐου 1927 «περὶ διοικήσεως ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ» ἔχοντος οὕτω:

Περὶ ἀπονομῆς συντάξεως βάσει τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 3122 εἰς ἀναπήρους ὁπλίτας καὶ οἰκογενείας τῶν παθόντων ἢ φονευθέντων ἐν τῷ Στρατῷ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον μόνον

Ἀνάπηροι ὁπλῖται ἢ οἰκογένειαι ὁπλιτῶν φονευθέντων ἢ θανόντων κατὰ τὸν χρόνον τοῦ Κινήματος τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἐφ' ὅσον ὑπηρέτουν ἐν τῷ Στρατῷ τοῦ Ἐθνικοῦ Κινήματος ἢ εὑρίσκοντο ἐν πλῷ πρὸς κατάταξιν εἰς τοῦτον, δικαιοῦνται πολεμικῆς συντάξεως βάσει τοῦ νόμου 3122 «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς ὁπλίτας παθόντας κατὰ τοὺς ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἑφεξῆς πολέμους κλπ.»

Αἱ ἐκδοθεῖσαι ἤδη ἀποφάσεις ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου περὶ ἀπονομῆς αὐτοῖς συντάξεως βάσει τοῦ νόμου 2769 ἀναθεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἐλέγχου συντάξεων τοῦ συσταθέντος δυνάμει τοῦ νόμου 3122.

Ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἐλέγχου ἐκδικάζονται αἱ μήπω ἐκδικασθεῖσαι αἰτήσεις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς ὁπλίτας ἀναπήρους καὶ οἰκογενείας θυμάτων τῆς κατηγορίας ταύτης, ἐφ ὅσον ὑπεβλήθησαν ἐμπροθέσμως.

Ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων πρὸς παροχὴν συντάξεως ἐκ μέρους τῶν δικαιουμένων δυνάμει τοῦ νόμου 3122 συντάξεως παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ 1930.

Ἡ παράτασις τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας δὲν ἰσχύει διὰ τὰς οἰκογενείας τῶν ἐξαφανισθέντων ἐφ' ὅσον δὲν προσάγεται πιστοποιητικὸν στρατιωτικῆς ἀρχῆς περὶ τῆς ἐξαφανίσεώς των, ἢ τοὐλάχιστον περὶ τῆς κατατάξεώς των ἐν τῷ στρατῷ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπιστράτευσιν.

Ἐπίσης μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1930 παρατείνεται καὶ ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων περὶ ἀπονομῆς συντάξεως τῶν δικαιουμένων τοιαύτης συμφώνως τῷ νόμῳ 2769 καὶ τῷ ἀπὸ 23 Νοεμβρίου 1925 Νομοθετικῷ Διατάγματι «περὶ κωδικοποιήσεως», ὡς καὶ ἡ προθεσμία πρὸς ἄσκησιν ἐνδίκων μέσων προσφυγῆς καὶ ἀναθεωρήσεως κατὰ τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδοθεισῶν πράξεων καὶ ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ καταργήσεως ἐν Φθιώτιδι τοῦ χωριστοῦ δικαιώματος χορτονομῆς.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἐν Φθιώτιδι ἰσχῦον χωριστὸν δικαίωμα χορτονομῆς ἐπὶ

ἀλλοτρίου καλλιεργουμένου ἐδάφους καταργεῖται, τῶν δικαιούχων τοῦ καταργουμένου δικαιώματος ἀποζημιουμένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ νόμου εἰς μετρητὰ παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ ἐδάφους, ὧς διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος εἰδικώτερον ὁρισθήσεται.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται διὰ Π. Διατάγματος.)

Περὶ τροποποιήσεως τῶν «περὶ ἀποδημίας καὶ μεταναστεύσεως» καὶ «περὶ διαβατηρίων» νόμων

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

1. Αἱ πρὸς ἔκδοσιν διαβατηρίων ἀπαιτούμεναι διατυπώσεις καὶ τὰ δικαιολογητικὰ στοιχεῖα καθορίζονται διὰ Π. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν.

2. Δι' ὁμοίου Διατάγματος ρυθμίζονται καὶ αἱ διατυπώσεις διὰ τὴν ἀστυνομικὴν θεώρησιν τῶν διαβατηρίων.

Ἄρθρον 2.

1. Τὰ τέλη χαρτοσήμου τῶν διαβατηρίων ἐν γένει ὁρίζονται διὰ Διαταγμάτων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν ἐκδιδομένων.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐν Ἑλλάδι ἔκδοσις διαβατηρίων μετ' ἐπιστροφῆς, οἱ κάτοχοι τῶν ὁποίων ἀπαλλάσσονται τῆς διατυπώσεως τῆς Προξενικῆς θεωρήσεως διὰ τὴν εἰς Ἑλλάδα ἐπάνοδον.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Ν. Δ. τῆς 7)9 Ὀκτωβρίου 1925 «περὶ διαβατηρίων καὶ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν», κυρωθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 3 Μαΐου 1927 Διατάγματος, καταργεῖται.

Ἄρθρον 4.

1. Παρὰ τῷ Τμήματι Μεταναστεύσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν συνιστᾶται Συμβούλιον Μεταναστεύσεως, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Τμήματος, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐθν. Οἰκονομίας Δ)σεως Ξένων καὶ Ἐκθέσεων, τῶν Δ)ντῶν Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ ἑνὸς μέλους τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς, ὑπὸ τούτου ὑποδεικνυομένου, ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν. Χρέη γραμματέως τοῦ Συμβουλίου ἐκπληροῖ ὁ εἰσηγητὴς τοῦ Τμήματος Μεταναστεύσεως.

Διὰ Διατάγματος δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ ὅρους ἡ εἰς τὸ Συμβούλιον συμμετοχὴ ὡς μελῶν ἄνευ ψήφου καὶ ἀποζημιώσεως ἀντιπροσώπων τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου Γραφείων Ταξειδίων καὶ Τουρισμοῦ καὶ τῆς Διεθνοῦς Ναυτικῆς Ἑνώσεως.

2. Τὸ Συμβούλιον Μεταναστεύσεως, ἐκπροσωπούμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου, δύναται νὰ ζητῇ πληροφορίας παρ' οἱασδήποτε ἀρχῆς.

3. Σὺν τῇ αἰτήσει πρὸς ἔκδοσιν ἀδείας πράκτορος, ὑποβαλλομένης εἰς τὸ Συμβούλιον διὰ τῶν οἰκείων Νομαρχῶν, ἀποστέλλονται καὶ δραχ. ἑξακόσιαι εἰς μετρητὰ δι' ἀποζημίωσιν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ γραμματέως.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου 2475 τοῦ 1920 «περὶ μεταναστεύσεως καὶ ἀποδημίας» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Δύναται νὰ ἐκδίδῃ εἰσιτήρια καὶ ἐν γένει νὰ συμβάλλῃ καὶ πρὸς μεταφορὰν μεταναστῶν μόνον ὁ ἔχων ἄδειαν πράκτορος μεταναστεύσεως. Ἡ ἄδεια αὕτη, ὑποκειμένη εἰς τέλος δραχ. πέντε χιλιάδων (5.000) ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Μεταναστεύσεως καὶ χορηγεῖται μόνον εἰς πολίτας Ἕλληνας μὴ ὑπέχοντας στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν, μηδὲ καταδικασθέντας διὰ πράξεις περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 21 καὶ 22 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου. Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας καὶ εἰς καταδιωκομένους διὰ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω πράξεις.

Ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως πρὸς χορήγησιν τῆς ἀδείας, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἐπ' αὐτῆς ἀπόφασίν του.

Ἄρθρον 6.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 2475 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ ἄδεια πράκτορος μεταναστεύσεως δημοσιεύεται ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἅμα τῇ προσαγωγῇ εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν γραμματίου καταθέσεως εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων δραχ. εἴκοσι πέντε χιλιάδων μέχρι πεντακοσίων χιλιάδων, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Συμβουλίου Μεταναστεύσεως. Ἡ ἐγγύησις ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ, δύναται νὰ δοθῇ ἀντὶ μετρητῶν καὶ εἰς ἐθνικὰ χρεώγραφα ἢ τραπεζικὴν ἐγγύησιν».

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἄδεια τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ πράκτορος μεταναστεύσεως, περὶ ἧς ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 2475, χορηγουμένη καὶ ἀνανεουμένη κατὰ διετίαν, καθ' ἣν καὶ ἡ τοῦ πράκτορος μεταναστεύσεως διαδικασία, ὑπόκειται εἰς τέλος δραχ. χιλίων (1000).

Ἄρθρον 8.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 22 § β' τοῦ νόμου 2475 ἀποζημίωσις τῶν ἐπιβατῶν ὁρίζεται εἰς δραχ. διακοσίας. Τὸ πρόστιμον, περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 26 § 1 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὁρίζεται ἀπὸ δραχ. χιλίων μέχρι πέντε χιλιάδων, τὸ δὲ ἐπίδικον ποσόν, πέραν τοῦ ὁποίου ἐπιτρέπεται ἔφεσις κατὰ τὴν 4ην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ ἰδίου νόμου ὁρίζεται εἰς δραχ. ἓξ χιλιάδας. Ἐν τούτοις καὶ κατ' ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν ἐπὶ διαφορῶν ἡσσόνων τῶν 6.000 δρχ. ἐπιτρέπεται ἔφεσις, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον κατὰ τοῦ ἐναγομένου ὑφίστανται ἀξιώσεις ἐκ τῆς αὐτῆς προερχόμεναι αἰτίας, ὧν τὸ ποσὸν ἐν συνόλῳ ὑπερβαίνει τὰς 50.000 δραχμάς. Αἱ χρηματικαὶ ποιναί, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 33 τοῦ αὐτοῦ νόμου, αὐξάνονται κατὰ δραχμὰς δύο χιλιάδας ἑκάστην, ἐπὶ τῶν οὕτω δὲ ηὐξημένων ποσῶν γίνεται ὁ διπλασιασμὸς κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

Ἄρθρον 9.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ διατηροῦντας Πρακτορεῖον Μεταναστεύσεως, τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῶν, τοὺς ἀντιπροσώπους ἢ πράκτορας Ἀτμοπλοϊκῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τοὺς ὑπὸ οἱονδήποτε τίτλον διατηροῦντας Γραφεῖα ταξειδίων καὶ ἐκτελοῦντας ἐν γένει μεταναστευτικὰς ἐργασίας, εἰς οὓς ὑπάγονται καὶ οἱ περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Νόμου 2475, ὑποχρεουμένους ἅπαντας νὰ ζητήσωσιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἔκδοσιν ἀδείας πράκτορος μεταναστεύσεως ἢ ἀντιπροσώπου.

Ἄρθρον 10.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Δικαιοσύνης, Ἐσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν, ἐπιτρέπεται ἵνα κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἑνιαῖον κείμενον πᾶσαι αἱ ἀφορῶσαι τὸν νόμον 2475 διατάξεις.

Κατὰ τὴν κωδικοποίησιν ἐπιτρέπεται ἡ συγχώνευσις ἄρθρων, νέα ἀρίθμησις αὐτῶν καὶ ἡ διαγραφὴ τυχὸν καταργηθεισῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 11.

Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Περὶ ἀναπληρώσεως τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἐν περιπτώσει ἀποδημίας

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ἀποδημοῦντα ἀναπληροῖ

τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον. Ἡ ἀναπλήρωσις ὁρίζεται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἀσκῇ πάσας τὰς κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους ἁρμοδιότητας, πλὴν τῶν ἑξῆς πράξεων :

1) Τῆς συγκλήσεως τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων.
2) Τῆς ἀναστολῆς τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.
3) Τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς.
4) Τῆς ἐκδόσεως διαγγελμάτων πρὸς τὰς Βουλάς.
5) Τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς παύσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου, τῶν Ὑπουργῶν καὶ Ὑφυπουργῶν.
6) Τῆς κηρύξεως πολέμου.
7) Τῆς συνομολογήσεως καὶ ἐπικυρώσεως συνθηκῶν εἰρήνης καὶ συμμαχίας.
8) Τῆς ἀνταποκρίσεως μετὰ Ἡγεμόνων καὶ Προέδρων ξένων Δημοκρατιῶν καὶ
9) Πάσης ἄλλης πράξεως ὁριζομένης ἑκάστοτε διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου.

Ἄρθρον 3.

Αἱ πράξεις τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας, καθ' ἃς κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἀπαιτεῖται Προεδρικὸν Διάταγμα, ἀποφασίζονται ἐν Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ διὰ πλειοψηφίας, ἐπικρατούσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου, ὑπογράφονται δὲ ἐν ὀνόματι τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ προσυπογράφονται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν. Τὴν ἀπαρτίαν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀποτελοῦσιν ὁ Πρόεδρος ἢ τούτου κωλυομένου ὁ Ἀντιπρόεδρος ἢ ἐλλείψει τοιούτου ὁ πρωσωρινὸς ἀναπληρωτὴς τοῦ Προέδρου καὶ πάντες οἱ ἄλλοι Ὑπουργοὶ καὶ Ὑφυπουργοί, πλὴν τῶν ἕνεκα κωλύματος κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον ἀναπληρουμένων, ἀπαιτεῖται ὅμως πάντως πρὸς τὴν ἀπαρτίαν ἡ μετὰ τοῦ Προέδρου σύμπραξις ἑπτὰ τοὐλάχιστον Ὑπουργῶν καὶ Ὑφυπουργῶν.

Ἄρθρον 4.

Ὑπουργὸν κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Ὑφυπουργὸς καὶ ἐν ἐλλείψει, ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι τούτου ὁ Πρόεδρος ἢ ἐπὶ τῇ προτάσει αὐτοῦ ἄλλος Ὑπουργὸς ἢ Ὑφυπουργός. Πρὸ τῆς ἀναπληρώσεως ἐκδίδεται ἑκάστοτε Προεδρικὸν Διάταγμα κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 κεκανονισμένα.

Ἄρθρον 5.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ ἀρχεται ἀφ' ἧς ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καταλίπῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος καὶ λήγει ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ ἅμα τῇ ἀποβιβάσει ἐπ' αὐτοῦ.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Β. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων περὶ εὐθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξ ἀτυχήματος ἐν τῇ ἐργασίᾳ παθόντων ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τοῦ νόμου ΒΩΜΑ' περὶ Ταμείου Μεταλλευτῶν καὶ τῶν τροποποιησάντων αὐτὸν μεταγενεστέρων νόμων καὶ Διαταγμάτων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἐδάφια 1, 2 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Διατάγματος τῆς 24 Ἰουλίου 1920 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων περὶ εὐθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξ ἀτυχήματος ἐν τῇ ἐργασίᾳ παθόντων ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων» τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

1) Ἐὰν περιπτώσει πλήρους διαρκοῦς ἀνικανότητος περιλαμβάνει ἓξ (6) ἐτῶν μισθοὺς καὶ δὲν εἶναι κατωτερα τῶν πεντήκοντα πέντε χιλιάδων δραχ., ἐὰν δὲ τὸ σύνολον τῶν μισθῶν τῶν ἓξ (6) ἐτῶν ὑπερβαίνῃ τὰς ἑκατὸν δέκα χιλιάδας δραχμάς, προστίθεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν δέκα χιλιάδων τὸ 1)4 τῆς τοιαύτης ὑπερβάσεως.

2) Ἐν περιπτώσει μερικῆς διαρκοῦς ἀνικανότητος, περιλαμβάνει τὸ ἐξαπλάσιον τοῦ ποσοῦ, καθ' ὃ ἠλαττώθη ἢ δύναται νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ἐτήσιον ἐκ μισθοῦ εἰσόδημα τοῦ παθόντος, οὐδέποτε δὲ εἶναι ὀλιγώτερον τῶν δραχ. δέκα ἓξ χιλιάδων πεντακοσίων. Ἐπὶ ἐλαττώσεως δὲ ὑπερβαινούσης τὰς πεντήκοντα πέντε χιλιάδας δραχμὰς προστίθεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν πεντήκοντα πέντε χιλιάδων τὸ ἓν τέταρτον τῆς τοιαύτης ὑπερβάσεως.

5) Ἐν περιπτώσει θανάτου, περιλαμβάνει πέντε ἐτῶν μισθούς, οὐδέποτε δὲ ὀλιγώτερον τῶν ἑξήκοντα ἓξ χιλιάδων δραχμῶν. Ἐὰν τὸ σύνολον τῶν μισθῶν τῶν πέντε ἐτῶν ὑπερβαίνῃ τὰς ἑκατὸν δέκα χιλιάδας δραχ., προστίθεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν δέκα χιλιάδων δραχ. τὸ ἓν τέταρτον τῆς τοιαύτης ὑπερβάσεως.

Ἄρθρον 2.

Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 3 τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω Διατάγματος τῆς 24 Ἰουλίου 1920 τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

1) Ὁ ὑπεύθυνος εἰς ἀποζημίωσιν ὑποχρεοῦται προσέτι νὰ πληρώνῃ τὰ ἰατρικὰ καὶ φαρμακευτικὰ ἔξοδα καὶ τὰ ἔξοδα νοσηλείας, διὰ τὴν κηδείαν δὲ τοῦ παθόντος δραχμὰς δισχιλίας.

2) Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὰ ἰατρικὰ καὶ φαρμακευτικὰ ὡς καὶ τὰ ἔξοδα νοσηλείας δύνανται νὰ ὑπερβαίνουν ἐν συνόλῳ τὰς διακοσίας δραχμὰς ἡμερησίως, οὐδὲ νὰ πληρώνωνται πέραν τῶν δύο ἐτῶν.

Ἄρθρον 3.

1) Τὸ ἐν τῇ α' παραγρ. τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1925 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον τοῦ νόμου ΒΩΜΑ', τῶν τροποποιησάντων αὐτὸν μεταγενεστέρων νόμων καὶ τοῦ ἀπὸ 15ης Δεκεμβρίου 1923 Ν. Δ.» ἀναφερόμενον ποσὸν ἐκ δραχ. ἑκατὸν (100) ὁρίζεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς δραχ. χιλίας διακοσίας (1200), τὸ δὲ ἐν τῇ β' παραγρ. αὐτοῦ ἀναφερόμενον ποσὸν δραχ. χιλίων (1000) καθορίζεται εἰς δραχ. δώδεκα χιλιάδας (12.000).

2) Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ἀναφερόμενα ἔξοδα κηδείας καθορίζονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς δραχ. δύο χιλιάδας (2.000).

3) Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω διατάγματος τῆς 26ης Μαρτίου 1925 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑπομένου:

Ὡς πόρος τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν ὁρίζεται ὑποχρεωτικὴ εἰσφορὰ τῶν κυρίων ἐπιχειρήσεων μεταλλουργείων ἢ ἐκμεταλλεύσεως μεταλλείων, λατομείων καὶ ὀρυχείων, συνισταμένη εἰς ποσοστὸν μέχρι 2 ο)ο ἐπὶ τῶν καταβαλλομένων μισθῶν ἢ ἡμερομισθίων εἰς τὸ ἐργατικὸν καὶ ὑπαλληλικὸν προσωπικόν. Τὸ ἑκάστοτε ποσοστὸν τῆς ἐν λόγῳ εἰσφορᾶς ὁρίζεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκδιδομένης μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου καὶ δημοσιευομένης ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως. Τὰ τῆς εἰσπράξεως τῆς ἐν λόγῳ εἰσφορᾶς ὁρίζονται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ οἱ δὲ παραβάται τῶν ὁρισμῶν τοῦ Διατάγματος τούτου, κύριοι, διευθυνταὶ ἢ διαχειρισταὶ τῶν ὡς ἄνω ἐπιχειρήσεων τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἀπὸ δραχμῶν 300 μέχρι 3.000 ἢ διὰ κρατήσεως ἀπὸ 10 μέχρι 30 ἡμερῶν ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου δύνανται νὰ ὁρισθῶσιν ἄλλως τὰ τῆς συνθέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν, ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ ὁποίου δὲν δύναται νὰ εἶνε κατώτερος τῶν ἑπτὰ οὐδ' ἀνώτερος τῶν δώδεκα, καὶ τὰ τῆς ἐν γένει διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου, οὗ ἡ διεύθυνσις ἀνατίθεται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου εἰς ἕνα τῶν ἐπὶ βαθμῷ εἰσηγητοῦ ἢ τμηματάρχου ὑπηρετούντων παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας ὑπαλλήλων.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος τούτου παύουσιν

ἰσχύου. αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 17 ἕως καὶ 26 τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος τῆς 23ης Μαρτίου 1925.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται μετὰ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

Περὶ συστάσεως Ταμείου ἀσφαλίσεως τοῦ ὀρθοδόξου ἐφημεριακοῦ κλήρου τῆς Ἑλλάδος.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

Σύστασις, ἕδρα, ἐπωνυμία, ἠσφαλισμένοι, ἔλεγχος.

Συνιστᾶται νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, ἑδρεῦον ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ταμεῖον ἀσφαλίσεως τοῦ ὀρθοδόξου ἐφημεριακοῦ κλήρου τῆς Ἑλλάδος», ἀποκαλούμενον ἐν τοῖς ἑπομένοις χάριν συντομίας Τ. Α. Κ. Ε.

Εἰς τὸ ὡς ἄνω Ταμεῖον ἀσφαλίζονται ὑποχρεωτικῶς πάντες οἱ ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος ὑπηρετοῦντες ἐφημέριοι καὶ ἱεροδιάκονοι. Ἀσφαλίζονται ὡσαύτως καὶ οἱ ἔμμισθοι ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου χειροθετημένοι ἱεροψάλται οἱ ἀσκοῦντες ὡς μόνον ἐπάγγελμα τὸ τοῦ ἱεροψάλτου καὶ ὑπηρετοῦντες εἰς πρωτευούσας νομῶν ἢ πόλεις ἄνω τῶν 10.000 κατοίκων.

Τὸ Τ. Α. Κ. Ε. ὑπάγεται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς πολιτείας, ἀσκούμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων (Διεύθυνσις Θρησκευμάτων).

Ἄρθρον 2.

Σκοπός, ἀσφαλιζόμενοι κίνδυνοι.

Σκοπὸς τοῦ Τ. Α. Κ. Ε. εἶνε ἡ κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα ὀργάνωσις ἀσφαλίσεως κατὰ τῶν κάτωθι κινδύνων.

1) Ἀναπηρίας, λόγῳ νόσου σωματικῆς ἢ διανοητικῆς.
2) Ἔνεκα πολυετοῦς ὑπηρεσίας καὶ γήρατος.
3) Θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου καὶ
4) Ἀσθενείας ὑπὲρ τὸ τρίμηνον.

Ἡ ὀργάνωσις τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας ἄρχεται ἀφ' ἧς τὸ Τ. Α. Κ. Ε. παρουσιάσῃ σταθερὸν περίσσευμα ἐπιτρέπον τὴν ἀντιμετώπισιν καὶ τοῦ κινδύνου τούτου, κατὰ τὰ ἐν τῷ Καταστατικῷ εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα.

Ἄρθρον 3.

Πόροι

Οἱ πόροι τοῦ Τ. Α. Κ. Ε. ἀπαρτίζονται :

1. Ἐκ κρατήσεως 5 ο)ο ἐπὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐφημερίων, ἱεροδιακόνων καὶ ἱεροψαλτῶν· τὸ ποσὸν τῆς κρατήσεως ταύτης βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται παρὰ τῆς οἰκείας ἐνοριακῆς ἐπιτροπείας δι' εἰδικοῦ ἐνσήμου ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως πληρωμῆς τῆς μισθοδοσίας. Τὰ ἐν λόγῳ ἔνσημα ἐκτυποῦνται ὑπὸ τοῦ Τ. Α. Κ. Ε. καὶ πωλοῦνται παρ' αὐτοῦ εἰς τὰς ἐνοριακὰς ἐπιτροπὰς εἰς τὴν ἀξίαν των.

Διὰ τοὺς εἰς εἶδος μισθοδοτουμένους λογίζεται ὡς μηνιαῖος μισθὸς τούτων δραχ. 500.

2. Ἐκ κρατήσεως ἑνὸς μισθοῦ τῶν ἤδη ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελούντων ἐφημερίων, ἱεροδιακόνων, ἱεροψαλτῶν καὶ νεοχώρων ὡς καὶ παντὸς ἐν τῷ μέλλοντι ἀποκτῶντος τὴν ἰδιότητα τοῦ ἠσφαλισμένου, ἐπιμεριζομένης εἰς 12 ἴσας δόσεις.

3. Ἐκ κρατήσεως ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν ἐνοριακῶν ναῶν.

Διὰ τοὺς ὑπὸ εἰδικῶν νόμων διεπομένους ναοὺς ἡ εἰσφορὰ πρὸς τὸ Ταμεῖον κανονισθήσεται διὰ Π.Δ. ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων.

1) Εἰς 2 ο)ο διὰ τοὺς ἔχοντας ἔσοδα μέχρι 50.000 δραχ. ἐτησίως.
2) Εἰς 3 ο)ο μέχρι 100.000 δραχμῶν.
3) Εἰς 4 ο)ο μέχρι 200.000 καὶ
4) Εἰς 6 ο)ο διὰ τοὺς ἔχοντας ἐτήσιον προ)σμὸν ἄνω τῶν 200.000 δραχμῶν.

4. Ἐκ κρατήσεως 10 ο)ο ἐκ τοῦ συνόλου τῶν προσόδων τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν κατὰ τὸν νόμον προτασσομένων ὑποχρεώσεων αὐτῆς.

5) Ἐκ τοῦ ἡμίσεος τῶν καθαρῶν ἐσόδων τῶν ἐξωκκλησίων καὶ παρεκκλησίων τῶν ἐχόντων ἐτήσιον ἔσοδον πλέον τῶν 25.000 δραχ.

6. Ἐκ δραχ. 5 ἐπὶ ἑκάστης πράξεως βαπτίσεως, ὡς καὶ δρχ. 25 ἐπὶ ἑκάστης πράξεως γάμου, καταβαλλομένων ὑπὸ τοῦ συμπράττοντος κατὰ ταύτην ἱερέως καὶ εἰσπραττομένων δι' εἰδικοῦ ἐνσήμου ὅπερ δέον νὰ ἐπικολλᾶται παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς πράξεως ταύτης κατὰ τὴν προσαγωγήν της εἰς τὸν ληξίαρχον.

Τὰ ἐν λόγῳ ἔνσημα ἐκτυπώνονται παρὰ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. καὶ πωλοῦνται παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν ἐφημεριακὸν κλῆρον εἰς τὴν ἀξίαν των.

7. Τὰ ἐκ δωρεῶν καὶ κληροδοτημάτων προερχόμενα.

8. Τὸ ὑπὸ τοῦ 85 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν κλπ.» ὁριζόμενον πρόσθετον πασσάλιον.

Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως ἢ μὴ ἐγκαίρου ἀποδόσεως εἰς τὸ Τ. Α. Κ. Ε. τινὸς τῶν ὡς ἄνω πόρων παρὰ τῶν ὑποχρέων πρὸς τοῦτο ἐντὸς τῶν τασσομένων προθεσμιῶν, θεωροῦνται ὡς δημόσια ἔσοδα καὶ εἰσπράττονται ἐπιμελείᾳ τοῦ ταμείου συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου, περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, ἀποδιδόμενα εἰς τοῦτο.

Ἄρθρον 4.

Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Τ. Α. Κ. Ε. ὁρίζεται ἐγκαμελὲς ἀποτελούμενον:

1. Ἐξ ἑνὸς Ἀρχιερέως Συνοδικοῦ ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ διοριζομένου διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

2. Ἐκ δύο τακτικῶν ἐφημερίων, ἐκλεγομένων μεταξὺ πάντων τῶν τακτικῶν ἐφημερίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, καὶ διοριζομένων διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

3. Ἐξ ἑνὸς ἱερέως ἐκλεγομένου διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ἱ. Συνδέσμου Ἀθηνῶν ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, καὶ διοριζομένου διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

4. Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Θρησκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

5. Ἐξ ἑνὸς τμηματάρχου τῆς Γεν. Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

6. Ἐξ ἑνὸς ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου ὑπαλλήλου τῆς Διευθύνσεως Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς προνοίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, διοριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

7. Ἐκ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ.

8. Ἐξ ἑνὸς ἱεροψάλτου ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ ἐκλεγομένου ὑπὸ τῶν ἱεροψαλτῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, διοριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας. Τὴν ἐκλογὴν φορεύει ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὁριζόμενος παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ πρὸς τοῦτο.

9. Ἐξ ἑνὸς καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τῆς ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν σπουδῶν διοριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

10. Ἐξ ἑνὸς εἰδικοῦ περὶ τὰ θέματα τῶν ἀσφαλίσεων, διοριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

Ἡ θητεία τῶν αἱρετῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶνε τριετής. Ἐπίτιμος δὲ Πρόεδρος τοῦ Ταμείου εἶναι ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν.

"Αρθρον 5.

Καταστατικόν.

1. Τὸ Τ.Α.Κ.Ε. διέπεται ὑπὸ Καταστατικοῦ κατηρτισμένου καὶ ἐγκεκριμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων διὰ πράξεως αὐτοῦ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Πᾶσα ἐφεξῆς τροποποίησις τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. ἐγκρίνεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Α.Κ.Ε.

2. Διὰ τοῦ Καταστατικοῦ καθορίζονται τὰ καθήκοντα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταμείου καὶ ὁ τρόπος τοῦ διορισμοῦ του, ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ἐν γένει ἐκπληρώσεως τῶν σκοπῶν τοῦ Ταμείου, ἡ ἐκπροσώπησις αὐτοῦ, ὁ τρόπος εἰσπράξεως τῶν εἰσφορῶν τῶν ἠσφαλισμένων καὶ τῶν ἐν γένει πόρων τοῦ Ταμείου, ὁ τρόπος διαχειρίσεως καὶ διαθέσεως τῶν πόρων τοῦ Ταμείου, τὰ πράσωπα τὰ ἔχοντα ἀσφαλιστικὴν ἱκανότητα, ἤτοι τὰ προσόντα ἡλικίας καὶ ἐργασίας τῶν ἠσφαλισμένων καὶ ὁ τρόπος ἐξακριβώσεως αὐτῶν (ἀτομικὰ βιβλιάρια κλπ.). Τὰ δικαιώματα τούτων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἐλκόντων δικαιώματα ὡς καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῶν προσώπων τούτων, ὁ τρόπος ἐξαγορᾶς προϋπηρεσίας ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ τοῦ Ταμείου.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταμείου ἀπολαύει μονιμότητος, ἀσφαλίζεται δὲ ἐπίσης ὑποχρεωτικῶς παρὰ τῷ Τ.Α.Κ.Ε. ὑποκείμενον εἰς κράτησιν 7 ο/ο ἐπὶ τῆς μισθοδοσίας του, τοῦ τρόπου τῆς ἀσφαλίσεως τούτου ὁρισθησομένου εἰδικώτερον ἐν τῷ Καταστατικῷ.

"Αρθρον 6.

Ἐτήσιος διαχειριστικὸς ἔλεγχος.

Κατ' ἔτος καὶ ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ λογιστικοῦ ἔτους ἐνεργεῖται ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ταμείου παρ' ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἑνὸς ὑπαλλήλου τῆς Γεν. Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ δύο ἠσφαλισμένων μελῶν τοῦ κλήρου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, διοριζομένων ἀπάντων ἑκάστοτε παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

Τὰ ἐκ τῶν ἠσφαλισμένων ὡς ἄνω δύο μέλη τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκλέγονται παρὰ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ὑπηρετούντων τακτικῶν ἐφημερίων καὶ μεταξὺ αὐτῶν.

Ἡ ἐκλογὴ ἐφορεύεται παρ' ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὁριζομένου πρὸς τοῦτο παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἡ ἐπιτροπὴ τὴν σχετικὴν περὶ τούτου ἔκθεσιν ὑποβάλλει εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας.

"Αρθρον 7.

Ἀπώλεια δικαιωμάτων ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε.

Οἱ ὁπωσδήποτε στερηθέντες ἢ διακόψαντες τὰς ἐκ τῆς ἰδιότητός των σχέσεις μετὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας στεροῦνται παντὸς δικαιώματος αὐτῶν, ἔστω καὶ ἤδη κτηθέντος, ἐπὶ τοῦ Ταμείου ὑπὲρ τοῦ ὁποίου καταλογίζονται καὶ αἱ εἰσφοραὶ τούτων.

"Αρθρον 8.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἐπὶ μίαν τριετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀναστέλλεται πᾶσα παροχὴ κανονικῆς συντάξεως εἰς τοὺς δικαιουμένους ἐκ τῶν ἠσφαλισμένων τοιαύτης βάσει τοῦ παρόντος νόμου καὶ τοῦ δημοσιευθησομένου Καταστατικοῦ.

Οἱ ἐντὸς τῆς ἄνω τριετίας ἀπομακρυνόμενοι διὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 101 τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 Νομ. Διατάγματος «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» δικαλαμβανομένους λόγους ἐφημέριοι, ὡς καὶ οἱ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους ἀπομακρυνθέντες τοιοῦτοι πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, δικαιοῦνται νὰ λαμβάνωσι μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς τριετίας ταύτης παρὰ τῶν ἐν οἷς ὑπηρέτουν ναῶν τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ ΓΦΣΤ' νόμου «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» ὁριζομένην περίθαλψιν, παρακρατουμένης ἐκ ταύτης τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος προβλεπομένης κρατήσεως ἐκ 5 ο/ο.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο διαφυλάσσεται καὶ μεταβιβάζεται καὶ εἰς τὰ δικαιούμενα κανονικῆς συντάξεως μέλη τῆς οἰκογενείας τῶν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου θανόντων ἐφημερίων.

Μετὰ πάροδον τριετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταργοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 101 τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων».

"Αρθρον 9.

Ἐκτακτος συμμετοχὴ εἰς τὸ Τ.Α.Κ.Ε.

1. Οἱ ἐφημέριοι, οἱ ἱεροδιάκονοι οἵτινες μισθοδοτοῦνται καὶ συνταξιοδοτοῦνται παρὰ τοῦ Δημοσίου δύνανται νὰ μετάσχωσι προαιρετικῶς τοῦ Ταμείου, καθοριζομένου ἐν τῷ Καταστατικῷ εἰδικώτερον τοῦ τρόπου τῆς ἐν γένει συμμετοχῆς καὶ τῶν εἰσφορῶν αὐτῶν.

Ἡ παρὰ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. παρεχομένη εἰς τούτους σύνταξις μειοῦται κατὰ τὸ ποσὸν ὅπερ ἤθελον οὗτοι λαμβάνει συγχρόνως παρὰ τοῦ Δημοσίου ὡς σύνταξιν, ἐφ' ὅσον ἡ παρὰ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. τοιαύτη εἶναι ὁπωσδήποτε ἀνωτέρα τῆς παρὰ τοῦ Δημοσίου παρεχομένης συντάξεως.

2. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων δύνανται νὰ ἐπεκταθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ διὰ τοὺς ἱεροκήρυκας.

"Αρθρον 10.

Ἀκροτελεύτιοι διατάξεις.

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἐπεκτείνεται ἀνεξαιρέτως ἁπανταχοῦ τῆς Ἐπικρατείας, καταργουμένων τῶν περὶ συντάξεων διατάξεων τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 17 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων», τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 16 καὶ ἐπ. τοῦ νόμου 2829 περὶ διοικήσεως ἐνοριακῶν ναῶν κλπ. Ζακύνθου, ὡς καὶ πάσης ἄλλης διατάξεως ἀντικειμένης εἰς τὸν παρόντα νόμον.

2. Οἱ βάσει τοῦ παρόντος νόμου καθιστάμενοι συνταξιοῦχοι παύουσιν, ἀφ' ἧς καταστῶσι τοιοῦτοι, νὰ ἀσκῶσι τὸ λειτούργημα αὐτῶν τὸ ἐκ τοῦ ἀξιώματος ἀπορρέον εἴτε ὡς τακτικοὶ εἴτε ὡς ἔκτακτοι ἐφημέριοι.

3. Ἅπασαι δικαστικαὶ καὶ διοικητικαὶ πράξεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἐνέργειαν δικαιούχου τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. ἢ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ, δικαιουμένων εἰς σύνταξιν κατὰ τὸν παρόντα νόμον, πρὸς κτῆσιν τῶν ἐκ τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. δικαιωμάτων αὐτῶν ἢ πρὸς λῆψιν τῆς ἀπονεμηθείσης συντάξεως συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, ἀπαλλασσόμεναι ἐπίσης καὶ τῶν δικαστικῶν τελῶν.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις καὶ ἡ κατάσχεσις τῶν ὑπὸ τοῦ Τ. Α. Κ. Ε. χορηγουμένων συντάξεων ὡς καὶ ἡ ἐκχώρησις ἢ κατάσχεσις τῶν μισθῶν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Τ. Α. Κ. Ε., ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων διατροφῆς συζύγου, ἀνιόντων ἢ κατιόντων, ὁπότε ἐπιτρέπεται ἡ ἐκχώρησις ἢ κατάσχεσις μέχρι τοῦ τρίτου τοῦ ποσοῦ, εἰς ὃ ἀνέρχονται αἱ συντάξεις ἢ ὁ μισθός.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ μορφώσεως καθηγητῶν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

"Αρθρον 1.

Φοιτηταὶ τῆς φιλοσοφικῆς ἢ τῆς θεολογικῆς σχολῆς τῶν ἡμετέρων Πανεπιστημίων, ὑποστάντες ἐπιτυχῶς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις καὶ τοῦ δευτέρου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, δύνανται νὰ τύχουν πτυχίου καθηγητοῦ τῆς γαλλικῆς γλώσσης, ἂν παρακολουθήσουν τοὐλάχιστον ἐπὶ διετίαν εἰδικὸν κύκλον μαθημάτων καὶ ὑποστοῦν εὐδοκίμως ἐξέτασιν κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα.

"Αρθρον 2.

Ὁ κύκλος τῶν μαθημάτων περιλαμβάνει γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν, γενικὴν ἱστορίαν, ἱστορίαν τοῦ γαλλικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς τέχνης ἐν Γαλλίᾳ καὶ παιδαγωγικά.

Καὶ τὰ μὲν ἀναφερόμενα εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν, φιλολογίαν καὶ ἱστορίαν τοῦ γαλλικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς τέχνης μαθήματα διδάσκονται ἐν ἰδιαιτέρῳ τμήματι παρὰ μελῶν τῆς ἐνταῦθα Γαλλ. Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, ὁριζόμενα ὡς κατωτέρω ρηθήσεται, τὰ δὲ λοιπὰ ὑπὸ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου. Πρὸς τοῦτο, κατὰ τὸν χρόνον τῆς εἰς τὸ εἰδικὸν τμῆμα φοιτήσεώς των, ὀφείλουν οἱ ὑποψήφιοι καθηγηταὶ τῆς γαλλικῆς γλώσσης νὰ παρακολουθοῦν συγχρόνως καὶ τὰ μαθήματα ταῦτα ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ μετὰ τῶν ἄλλων φοιτητῶν.

Διὰ τὴν παρακολούθησιν τῶν μαθημάτων τούτων δὲν θὰ ἀναγνεώνουν μὲν ἐγγραφὰς ὡς τακτικοὶ φοιτηταὶ οὐδὲ θὰ καταβάλλουν τὰ νενομισμένα Πανεπιστημιακὰ τέλη, ὑποχρεοῦνται ὅμως νὰ ἔχουν τὰς οἰκείας ἀποδείξεις ἀκροάσεως αὐτῶν κατὰ τὸ τέλος τῆς διετίας ἐπὶ τῆς διδαχθείσης ὕλης.

Ἡ διάρκεια τῆς εἰς τὸ εἰδικὸν τμῆμα φοιτήσεως εἶναι τοὐλάχιστον διετής. Ἡ δὲ παρακολούθησις τῶν μαθημάτων τούτων ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς κατὰ τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ παρόντος φοιτητὰς κατόπιν εἰσιτηρίου δοκιμασίας.

"Αρθρον 3.

Πρὸς ἀπονομὴν τοῦ πτυχίου τοῦ καθηγητοῦ τῆς γαλλικῆς γλώσσης διενεργοῦνται μετὰ τὸ πέρας τῆς διετίας ἐξετάσεις ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν διδασκόντων ἐν τῷ εἰδικῷ τμήματι μελῶν τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς καὶ τῶν διδασκόντων πανεπιστημιακὰ μαθήματα καθηγητῶν τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ.

Ἡ ἐξέτασις αὕτη διενεργεῖται ἐπὶ πάντων τῶν κατὰ τὴν διετίαν διδαχθέντων μαθημάτων, αἱ δὲ λεπτομέρειαι ὁρίζονται διὰ προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας. Οἱ ἐπιτυγχάνοντες εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐξέτασιν λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Ὑπουργείου πτυχίον καθηγητοῦ τῆς γαλλικῆς γλώσσης, οὗ ὁ τύπος ὁρισθήσεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ μετὰ γνωμάτευσιν τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς.

Οἱ τοῦ πτυχίου τούτου τυχόντες, ἵνα ἀποκτήσωσι τὸ δικαίωμα τοῦ διορισμοῦ εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ὑποχρεοῦνται ν' ἀσκηθῶσιν εἰς τὸ Πειραματικὸν Σχολεῖον τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, καθ' ὃν τρόπον καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον καὶ οἱ λοιποὶ πτυχιοῦχοι τοῦ Πανεπιστημίου οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποκτήσωσι τὸ δικαίωμα διορισμοῦ εἰς θέσεις καθηγητῶν τῶν σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ τύχωσι παιδαγωγικοῦ πτυχίου.

"Αρθρον 4.

Ὁ τρόπος τῶν εἰς τὸ εἰδικὸν τμῆμα τῆς Γαλλ. Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς εἰσιτηρίων ἐξετάσεων, τὰ ἐξεταστέα μαθήματα, τὸ πρόγραμμα τῆς ἐν αὐτῷ διδακτέας κατὰ τὴν διετίαν τῶν σπουδῶν ὕλης, καὶ τὰ τῆς ἀπονομῆς τοῦ πτυχίου καθηγητοῦ τῆς γαλλικῆς γλώσσης ὁρισθήσονται διὰ προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας μετὰ γνώμην τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς καὶ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου.

"Αρθρον 5.

Οἱ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου λαμβάνοντες πτυχίον καθηγητοῦ τῆς γαλλικῆς γλώσσης διορίζονται καὶ προάγονται κατά τε βαθμὸν καὶ μισθὸν καθ' ὃν τρόπον καὶ οἱ λοιποὶ πτυχιοῦχοι τοῦ Πανεπιστημίου λειτουργοὶ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

"Αρθρον 6.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς μορφώσεώς των ὑποχρεοῦνται οἱ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου διοριζόμενοι καθηγηταὶ τῆς γαλλικῆς γλώσσης νὰ μεταβῶσιν εἰς Γαλλίαν ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των καὶ παραμείνωσιν ἐν αὐτῇ ἀκροώμενοι μαθημάτων πρὸς εὐρυτέραν μόρφωσιν αὐτῶν ἐπὶ ἑξάμηνον ἀπὸ 1ης Ἰουλίου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου. Τὰ Πανεπιστήμια εἰς ἃ θὰ φοιτήσωσιν οὗτοι ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας μετὰ γνώμην τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο θεωροῦνται ἐν ἐκπαιδευτικῇ ἀδείᾳ, λαμβάνουσι δὲ πλήρεις ἀποδοχὰς ἡνξημένας κατὰ τὸ 1/3 καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα μεταβάσεως καὶ ἐπανόδου ὁριζόμενα εἰς 600 φράγκα χρυσᾶ διά τε τὴν μετάβασιν καὶ ἐπιστροφήν.

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον δύναται δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τινας τῶν καθηγητῶν τῆς γαλλικῆς γλώσσης, μὴ δυναμένους δι' ἀπαχρῶντας λόγους νὰ μεταβῶσιν εἰς Γαλλίαν ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των, νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην βραδύτερον, οὐχὶ ὅμως πέραν τῆς πενταετίας. Ἐπίσης δύναται διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως ἡ δευτέρα μετάβασις ἐπακολουθήσῃ ἐν ἀνάγκῃ καὶ μετὰ ἓν ἢ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς πρώτης μεταβάσεως.

Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τῆς προαγωγῆς.

"Αρθρον 7.

Μετὰ πάροδον τετραετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου μόνον εἰς τοὺς ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ κεκτημένους πτυχίον ἐπιτρέπεται νὰ διορίζωνται καθηγηταὶ τῆς γαλλικῆς γλώσσης.

"Αρθρον 8.

Μετὰ πάροδον δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, καταργεῖται ὁ νόμος 1615, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς τοῦ παρόντος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ ἱδρύσεως Ἐθνικοῦ Θεάτρου.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἵδρυσις καὶ σκοπός.

"Αρθρον 1.

1. Ἱδρύεται ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Θέατρον.

2. Τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου δικαίου, διέπεται δὲ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ διοικήσεως αὐτοῦ.

3. Τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον τελεῖ ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κλπ. ἀσκουμένην κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα διὰ κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου.

"Αρθρον 2.

1. Σκοπὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου εἶναι ἡ καλλιέργεια τοῦ αἰσθήματος τοῦ Καλοῦ, καὶ ἡ προαγωγὴ τῆς Ἑλληνικῆς δραματικῆς καὶ θεατρικῆς τέχνης.

2. Τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον θέλει ἐπιδιώξει διὰ τῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Διοικήσεως αὐτοῦ προσφόρων μέσων, ἰδίᾳ δέ: α') διὰ τῆς ὀργανώσεως τῆς λειτουργίας τοῦ παραχωρουμένου θεάτρου, περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 10 ἢ ὅταν καταστῇ δυνατόν, καὶ ἄλλων θεάτρων πρὸς διδασκαλίαν ἔργων κυρίως ἐκ τοῦ συνόλου ἑλληνικοῦ δραματολογίου (ἀρχαίου, μεσαιωνικοῦ καὶ νεωτέρου) καθὼς καὶ τῶν ἀρίστων τῆς ξένης θεατρικῆς φιλολογίας, β') διὰ τῆς ὀργανώσεως ἰδιαιτέρων παραστάσεων μὲ ἐλάχιστον τίμημα εἰσόδου χάριν τῶν ἀπορωτέρων λαϊκῶν τάξεων καὶ τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων, γ') διὰ τῆς ὀργανώσεως περιοδειῶν ἀνὰ τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰς ἀκμαζούσας παροικίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, δ') διὰ τῆς ὀργανώσεως περιόδου μεγάλων φιλολογικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν διεθνοῦς χαρακτῆρος ἑορτῶν εἰς τὰ σωζόμενα ἀρχαῖα θέατρα μὲ κυρίαν βάσιν τὴν διδασκαλίαν τῶν ἀριστουργημάτων τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς δραματουργίας, ε')

διὰ τῆς συστηματικῆς προσπαθείας πρὸς ἀρτιωτέραν μόρφωσιν ἠθοποιῶν καὶ τεχνικῶν ἐν γένει τῆς σκηνῆς (σκηνοθετῶν, σκηνογράφων καὶ μηχανικῶν) ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ ἐν τῇ ὑφισταμένῃ «Ἐπαγγελματικῇ Σχολῇ Θεάτρου», ἥτις ἀπὸ τῆς 1 Αὐγούστου 1930 περιέρχεται εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, ὡς θέλει ὁρίσει ὁ ὀργανισμὸς αὐτοῦ, τῆς περιουσίας καὶ τῶν πόρων αὐτῆς διατιθεμένων τοῦ λοιποῦ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου ἐργασίας ἠθοποιῶν, καθ' ἃ λεπτομερέστερον ὁρισθήσεται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Παιδείας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, σ΄) διὰ τῆς ἀνεγέρσεως νέου κτιρίου Ἐθνικοῦ Θεάτρου ἀνταποκρινομένου εἰς τὰς ἀξιώσεις τῆς συγχρόνου θεατρικῆς ἀρχιτεκτονικῆς.

Διοίκησις Ἐθνικοῦ Θεάτρου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διοίκησις τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου ἀσκεῖται ὑπὸ δεκαπενταμελοῦς διοικητικοῦ συμβουλίου.

Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου διορίζονται πρόσωπα ἀνωτέρας μορφώσεως ἔχοντα κοινῶς γνωστὸν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ Θεάτρου καὶ δυνάμενα νὰ ἐργασθῶσιν ἀποτελεσματικῶς ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῶν σκοπῶν αὐτοῦ. Δύο ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι ἐκπρόσωποι τῆς Ἑταιρείας τῶν Θεατρικῶν Συγγραφέων, ἐξ ὧν ὁ εἷς ὁ ἑκάστοτε Πρόεδρος αὐτῆς, ὁ δὲ ἕτερος θὰ ὑποδεικνύεται παρὰ τοῦ Δ. Σ. τῆς Ἑταιρείας, χωρὶς ὅμως ν' ἀποτελῇ μέλος τοῦ Συμβουλίου.

Ἐπίσης εἷς τοῦ Σωματείου τῶν Ἑλλήνων Ἠθοποιῶν, ὑποδεικνυόμενος ὑπὸ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ διὰ μίαν τριετίαν. Ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Σωματείου τῶν Ἠθοποιῶν δὲν δύναται νὰ εἶναι ἠθοποιὸς τοῦ Ἐ. Θεάτρου.

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορίζονται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀνὰ τριετίαν δὲ ἀνανεοῦται διὰ κλήρου τὸ ἓν τρίτον τῶν μελῶν αὐτοῦ, δυναμένων καὶ νὰ ἐπαναδιορισθῶσιν.

Τῶν ἐργασιῶν τοῦ Δ. Σ. μετέχουν μετὰ ψήφου καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς πλὴν ἐπὶ ζητημάτων ἀναγομένων εἰς τὸν ἔλεγχον αὐτῆς.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκλέγει τὸν Πρόεδρον, Ἀντιπρόεδρον καὶ Γενικὸν Γραμματέα αὐτοῦ ἐκ τῶν ἰδίων μελῶν ἀνὰ πᾶν τρίτον ἔτος διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν. Ἐν ἀπαρτίᾳ εὑρίσκεται τὸ Συμβούλιον, ὅταν παρίστανται ἕνδεκα ἐκ τῶν μελῶν.

Ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. εἶναι ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ ἐπίτιμα μέλη οἱ Δήμαρχοι Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει τακτικῶς μὲν κατὰ τριμηνίαν, ἐκπάκτως δὲ ὁσάκις κληθῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ αὐτεπαγγέλτως, ἢ κατ' αἴτησιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ Κ. Ἐπιτρόπου.

Ἔργα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 4.

Τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον ἐκπροσωπεῖται νομίμως εἰς πάσας αὐτοῦ τὰς σχέσεις ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ.

Εἰς τὸ Δ. Σ. ἀνήκει πᾶσα ὑπόθεσις τοῦ Ἐθν. Θεάτρου, εἰδικώτερον δέ :

α΄) Ἐφορᾷ ἐπὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν σκοπῶν αὐτοῦ, μεριμνῶν ἰδίᾳ καὶ ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ νέου κτιρίου Ἐθνικοῦ Θεάτρου.

β΄) Ἐποπτεύει τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας καὶ τῶν πόρων τοῦ Ἐ. Θ.

γ΄) Καθορίζει κατὰ κεφάλαια τὰς δαπάνας τοῦ Ε. Θ. καὶ ἀποφασίζει περὶ τῆς διαθέσεως τῶν πόρων αὐτοῦ.

δ΄) Ἀποφασίζει περὶ τῆς ἱδρύσεως παραρτημάτων τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου (Σχολῆς Ἠθοποιῶν, Τμημάτων Θιάσων) χειμερινοῦ καὶ θερινοῦ Θεάτρου κλπ.

ε΄) Συνάπτει δάνεια ἐπὶ ἐγγυήσει τῶν προσόδων καὶ τῆς περιουσίας ἐν γένει τοῦ Ε. Θ. τῆς σχετικῆς αὐτοῦ ἀποφάσεως ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

στ΄) Ἐλέγχει τὸν ἐτήσιον ἀπολογισμὸν τῶν δαπανῶν.

ζ΄) Προτείνει τὰς τροποποιήσεις τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Ε. Θ.

Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ Ε. Θ.

Ἄρθρον 5.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ. Σ. συνιστᾶται ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Ε. Θ. ἀποτελουμένη:

1) Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ε. Θ.

2) Ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ε. Θ. καὶ

3) Ἐκ τριῶν μελῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας διὰ Π. Δ. ἐκ διπλασίου ἀριθμοῦ προσώπων προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Δ. Σ.

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς καὶ ὁ Οἰκ. Σύμβουλος διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας διὰ Π. Δ. μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Δ. Συμβουλίου.

Ἡ θητεία καὶ τῶν πέντε μελῶν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι πενταετὴς δυναμένη ν' ἀνανεωθῇ.

Μέλη τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς διορίζονται πρόσωπα ἀνωτέρας αἰσθητικῆς μορφώσεως καὶ ἐγνωσμένης ἐνημερότητος ἐπὶ τῶν θεατρικῶν ζητημάτων.

Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ε. Θ. διορίζεται διακεκριμένος λόγιος, ἔχων καὶ ἐπαρκῆ διοικητικὴν πεῖραν.

Οἰκονομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ε. Θ. διορίζεται φιλότεχνος ἔχων οἰκονομολογικὴν εἰδικότητα.

Οὐδὲν ἐκ τῶν πέντε μελῶν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ εἶναι θεατρικὸς συγγραφεὺς ἢ ἠθοποιὸς ἐν ἐνεργείᾳ.

Ἠθοποιοὶ τοῦ Ε. Θ. τετιμημένοι διὰ τοῦ Ἀριστείου Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν δικαιοῦνται νὰ μετέχουν τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἐκτ. Ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῶν καλλιτεχνικῶν ζητημάτων των ἄνευ ψήφου καθ' ἃ εἰδικώτερον θέλει ὁρισθῇ ἐν τῷ Ὀργανισμῷ τοῦ Ε. Θ.

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν τριῶν μελῶν τῆς Ἐκτ. Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Οἰκ. Συμβούλου, ὡς καὶ ὁ μισθὸς τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ θέλουσιν ὁρισθῇ διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἔργα τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ε. Θ.

Ἄρθρον 6.

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ε. Θ. ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Εἰς τὴν εἰδικὴν δὲ δικαιοδοσίαν αὐτῆς ἀνήκουσι τὰ ἑξῆς ἔργα.

α΄) Ἀσκεῖ τὴν καλλιτεχνικὴν καὶ τεχνικὴν διοίκησιν τοῦ Ε. Θ. πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

β΄) Καταρτίζει τὸν θίασον τοῦ Ε. Θ., προσλαμβάνει τοὺς σκηνοθέτας, ἠθοποιοὺς καὶ ἅπαν τὸ λοιπὸν βοηθητικὸν προσωπικὸν τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ε. Θ.

γ΄) Καθορίζει τοὺς μισθοὺς παντὸς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ε. Θ.

δ΄) Καταρτίζει τὸ δραματολόγιον τοῦ Ε. Θ.

ε΄) Συντάσσει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ε. Θ. ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. τιθεμένων ὁρίων τῶν κατὰ τὰ κεφάλαια δαπανῶν καὶ ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Δ. Σ. τὸν ἀπολογισμὸν ἑκάστης χρήσεως. Ἀντίγραφον τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ ὑποβάλλει ὁμοίως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας καὶ

ς΄) Ἀσκεῖ πειθαρχικὴν ἐξουσίαν κατὰ δεύτερον βαθμὸν ἐφ' ὅλου τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Θεάτρου κατὰ τὰ ἐν τῷ ὀργανισμῷ καθορισθησόμενα.

Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ε. Θ.

Ἄρθρον 7.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ε. Θ. ἔχων τὴν γενικὴν ἐποπτείαν τῆς λειτουργίας τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου μεριμνᾷ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς εἰσηγεῖται εἰς αὐτὴν ἐπὶ τῶν καλλιτεχνικῶν καὶ διοικητικῶν ζητημάτων, καὶ ἀσκεῖ πειθαρχικὴν ἐξουσίαν εἰς πρῶτον βαθμὸν ἐφ' ἅπαντος τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ε. Θ.

Τὰ ἔργα καὶ καθήκοντα αὐτοῦ καθορισθήσονται εἰδικώτερον ἐν τῷ ὀργανισμῷ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου,

Οἰκονομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ε. Θ.

Ἄρθρον 8.

Ὁ Οἰκονομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ε. Θ. ἀσκεῖ ἀμεσώτερον τὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τοῦ διαχειριστικοῦ καὶ λογιστικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Θεάτρου καὶ εἰσηγεῖται εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων, καθ' ἃ εἰδικώτερον θέλει ὁρίσει ὁ ὀργανισμὸς τοῦ Ε. Θ.

Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος παρὰ τῷ Ε. Θ.

Ἄρθρον 9.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος μετέχει τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ λαμβάνει τὸν λόγον, ἄνευ ὅμως δικαιώματος ψήφου, δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν σύγκλησιν τοῦ Δ. Συμβουλίου, διὰ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, ὁσάκις κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, καὶ ἐν γένει ἀσκεῖ ἐποπτείαν ἐπὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Ε. Θ. διὰ τὴν πιστὴν τήρησιν τοῦ νόμου καὶ τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτοῦ.

Καθήκοντα Κ. Ἐπιτρόπου ἀσκεῖ ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Παιδείας Διευθυντὴς τῶν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν.

Περιουσία καὶ πόροι τοῦ Ε. Θ.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἐν Ἀθήναις, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κτίριον τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου παραχωρεῖται εἰς τὸ διὰ τοῦ νόμου τούτου ἱδρυόμενον νομικὸν πρόσωπον κατὰ πλήρη κυριότητα, ἵνα χρησιμεύσῃ εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 11.

Πόροι τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου εἶναι :

1. Οἱ τόκοι τοῦ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ κατατεθειμένου ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ κληροδοτήματος Μαρίνου Κορτιαλένιου.

2. Αἱ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν εἰσιτηρίων τῶν παντὸς εἴδους παραστάσεων αὐτοῦ εἰσπράξεις.

3. Δωρεαὶ καὶ κληροδοτήματα ὑπὲρ αὐτοῦ.

4. Πρόσθετον τέλος δημοσίων θεαμάτων ἐπὶ τιμήματος εἰσόδου εἰς παντὸς εἴδους δημόσια θεάματα, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ κατ' ἀποκοπὴν εἰσπραττομένου ποσοῦ τέλους δημοσίων θεαμάτων, ὁριζόμενον μέχρι 2 ο)ο καὶ ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ὑπὸ τοῦ ὀργανωτοῦ τοῦ δημοσίου θεάματος δικαιώματος εἰσόδου ἢ προκειμένου περὶ κατ' ἀποκοπὴν πληρωμῆς ἐπὶ τοῦ προσδιοριζομένου διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῶν ἀρχῶν φόρου.

Ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ προσθέτου τούτου τέλους ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις περὶ φορολογίας τῶν δημοσίων θεαμάτων, δι' εἰδικῶν ὅμως διαταγμάτων ἐπιτρέπεται, ὅπως ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ προσθέτου τούτου τέλους ρυθμίζεται ἄλλως.

Διὰ Διαταγμάτων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Παιδείας καθορισθήσονται εἰδικώτερον τὰ ἀφορῶντα τὴν ἀπόδοσιν ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου τοῦ ἀνωτέρου προσθέτου τέλους.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης διατάξεως ἄρχεται καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἢ καθ' ὡρισμένας περιφερείας αὐτοῦ διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Παιδείας.

5. Πρόσθετον ποσοστὸν 3 ο)ο ἐπὶ τῶν διενεργουμένων εἰς ἱπποδρόμους στοιχημάτων, ἐπιβαλλόμενον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου. Ἡ κρατικὴ ἐποπτικὴ ἐπιτροπὴ ἀμοιβαίου στοιχήματος (Κ.Ε.Α.Σ.) τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐντὸς ἑπταημέρου ἀφ' ἑκάστης ἡμέρας ἱπποδρομιῶν βεβαίωσιν τοῦ ἀνήκοντος κατὰ τὴν διάταξιν ταύτην ποσοῦ.

Διὰ Διατάγματος τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Παιδείας κανονισθήσονται τὰ τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἐκ τῶν στοιχημάτων ἐσόδου καὶ ἐν γένει αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης διατάξεως.

Οἰκονομικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 12.

1. Αἱ παραστάσεις, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἑορταί, διαλέξεις κλπ. τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον ἢ τέλος δημόσιον ἢ δημοτικὸν οἱουδήποτε εἴδους καὶ ὑφ' οἱονδήποτε ὄνομα.

2. Τὰ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενα ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου εἴδει, μηχανήματα, ὄργανα, σκηνικὰ καὶ πᾶν ἐν γένει ἀντικείμενον πρὸς χρῆσιν αὐτοῦ, ἐφόσον δὲν παράγεται ἢ δὲν δύναται νὰ κατασκευασθῇ ἐντὸς τῆς χώρας, κατάλληλον τοιοῦτον, ἀπαλλάσσονται παντὸς δασμοῦ ἢ τέλους δημοσίου ἢ τοπικοῦ, δημοτικοῦ, λιμενικοῦ κλπ.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου ὑποβάλλει πρὸς τοῦτο ἑκάστοτε πίνακα εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 13.

1. Τὰ τῆς διαχειρίσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, καθὼς καὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ ἐν γένει, κανονίζονται διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτοῦ.

2. Κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου ἔτους οἱ λογαριασμοὶ τῆς διαχειρίσεως ἐξελέγχονται ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς δημοσίων ὑπαλλήλων ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ε. Θ. εἶναι ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπή.

Ταμεῖον Προνοίας.

Ἄρθρον 14.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου θέλει ἱδρυθῇ Ταμεῖον Προνοίας ὑπὲρ τοῦ μονίμου προσωπικοῦ πάσης κατηγορίας συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν διὰ συμβάσεως προσλαμβανομένων. Τὸ ταμεῖον τοῦτο θέλει παρέχει ἰατρικὴν περίθαλψιν ὡς καὶ βοηθήματα εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις.

2. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλει ἱδρυθῇ Ταμεῖον Συντάξεων ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ προσωπικοῦ.

3. Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πόρων τῶν ταμείων τούτων, ἀσχέτως πρὸς τὰς εἰσφορὰς τοῦ Ε. Θ. καὶ τοῦ προσωπικοῦ, ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Δ. Σ. ἐπιβληθῇ τέλος ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τοῦ Ε. Θ. οὐχὶ ἀνώτερον τῆς μιᾶς (1) δραχμῆς, εἰσπραττόμενον καὶ ἀποδιδόμενον κατὰ τὰ διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ὁρισθησόμενα.

4. Ἐφ' ὅσον τὸ προσωπικὸν τοῦ Ε. Θ. ἤθελεν ὑπαχθῇ εἰς τὴν γενικὴν νομοθεσίαν περὶ ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως κατὰ ἀσθενειῶν, γήρατος καὶ θανάτου, τὸ μὲν ταμεῖον συντάξεων θέλει καταργηθῇ τὸ δὲ ταμεῖον Προνοίας δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ὑφιστάμενον.

5. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ εἰς τὸ ταμεῖον συντάξεων ἀναλογοῦν μέρος τῶν ἐκ τοῦ τέλους ἐσόδων διατίθεται ὑπὲρ ἄλλου σκοποῦ τοῦ Ε. Θ. προσδιοριζομένου διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

Ὀργανισμὸς τοῦ Ε. Θ.

Ἄρθρον 15.

Τὰ τῆς προσλήψεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν προσόντων καὶ τῆς μισθοδοσίας αὐτοῦ καὶ ἐν γένει τὰ ἀφορῶντα τὴν λειτουργίαν τοῦ Ε. Θ. ἐντὸς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου κανονισθήσονται διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Ε. Θ. ἐκδιδομένου διὰ Π. Δ. προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

Πᾶσα τοῦ λοιποῦ τροποποίησις τοῦ ὀργανισμοῦ γίνεται διὰ Π. Δ. μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Δ. Σ.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 16.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς διορισθήσονται διὰ Π. Δ. προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 17.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ ὑποχρεώσεως εἰς πληρωμὴν τῆς δαπάνης ἐγκαταστάσεως τριφασικοῦ ρεύματος.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β΄ κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπὶ ἀστικῶν ἀκινήτων ἐκμεμισθωμένων ἐν ταῖς περιφερείαις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ περιχώρων (περιοχὴ συμβάσεως περὶ προμηθείας ἠλεκτρισμοῦ καὶ περὶ μεταφορῶν) ὧν ἡ μίσθωσις, συνομολογηθεῖσα ἀρχικῶς πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1926, ἐξακολουθεῖ ὑφισταμένη δι' ἀναγκαστικῆς παρατάσεως ὑπὸ τοῦ ἐνοικιοστασίου, ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται, ἐφ' ὅσον χρόνον παραμένει ἐν τῷ μισθίῳ δυνάμει τοῦ ἐνοικιοστασίου, νὰ καταβάλλῃ τῷ ἐκμισθωτῇ, ὡς αὔξησιν τοῦ μισθώματος, τὸ ἀναλογοῦν εἰς ἕκαστον μῆνα ποσὸν ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ πληρωθείσης ἢ πληρωθησομένης δαπάνης διὰ τὴν ἀλλαγὴν τῆς ὑπαρχούσης ἐσωτερικῆς ἠλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως πρὸς ἐγκατάστασιν τριφασικοῦ ρεύματος, κατανεμομένης εἰς 36 ἴσας μηνιαίας δόσεις. Διὰ πᾶσαν καθυστέρησιν τῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑποχρεώσεων ἢ ἐν περιπτώσει δυστροπίας ὁ μισθωτὴς ὑπόκειται εἰς ἕξωσιν κατὰ τὰς διαταξεις τοῦ νόμου περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν.

2. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν παράγρ. 1 ὑποκειμένων εἰς τὸ ἐνοικιοστάσιον μισθώσεων, ἐὰν αὗται συνωμολογήθησαν ἀρχικῶς μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1923, ἡ ἐν τῇ 1ῃ παραγράφῳ ἀναφερομένη δαπάνη κατανέμεται μεταξὺ ἐκμισθωτοῦ καὶ μισθωτοῦ, ὑποχρεουμένου τούτου νὰ καταβάλλῃ τῷ ἐκμισθωτῇ ἐπὶ μὲν κατοικιῶν καὶ γραφείων τὸ ἥμισυ τῆς ὡς ἄνω μηνιαίας δόσεως, ἐπὶ καταστημάτων δὲ τὸ ἓν τρίτον ταύτης, ἐφ' ὅσον παραμένει ἐν τῷ μισθίῳ δυνάμει τοῦ ἐνοικιοστασίου.

3. Ἐπὶ μισθώσεων συνομολογηθεισῶν ἀρχικῶς ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1926 καὶ ἐφεξῆς, εἴτε ὑποκειμένων εἴτε μὴ εἰς τὸ ἐνοικιοστάσιον, ἡ ὡς ἄνω δαπάνη βαρύνει ἐξ ὁλοκλήρου τὸν ἰδιοκτήτην, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχῃ ρητὴ ἐναντία συμφωνία.

Ἄρθρον 2.

Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ ἀνακοινώσεως τῆς προσκλήσεως τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας Διανομῆς δὲν ἀνακοινώσῃ εἰς τὸν μισθωτὴν ὅτι συνωμολόγησε μετὰ νομίμως ἀνεγνωρισμένου ἐγκαταστάτου σύμβασιν περὶ τροποποιήσεως ἢ ἀντικαταστάσεως τῆς ἠλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως, ὁ μισθωτὴς δύναται νὰ συνάψῃ πᾶσαν περὶ τούτου συμφωνίαν, θεωρούμενος ἐν ταὐτῷ καὶ ὡς νόμιμος ἐντολοδόχος τοῦ ἰδιοκτήτου, εἴτε ἐπὶ ἀμέσῳ καταβολῇ εἴτε ἐπὶ τμηματικῇ κατὰ δόσεις ταιαύτη, καὶ νὰ παρακρατῇ ἐκ τοῦ μισθώματος τὸ βαρύνον τὸν ἰδιοκτήτην μέρος τῆς δαπάνης κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα.

Ἄρθρον 3.

Ἐὰν ὁ μισθωτὴς ἐξωσθῇ ἢ καταλίπῃ τὸ μίσθιον πρὸ τῆς ἐξοφλήσεως τῆς δαπάνης τῆς ὡς ἄνω ἐγκαταστάσεως, ἀπαλλάσσεται πάσης πρὸς τὸν ἐνεργήσαντα ταύτην ὑποχρεώσεως, ἐφ' σουν εἰδοποιήσῃ τοῦτον δεκαπέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκκενώσεως τοῦ μισθίου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ διὰ **τὸ ὑπόλοι**πον τοῦ χρέους εὐθύνεται μόνον ὁ ἰδιοκτήτης, εἰς δὲ τὸν μισθωτὴν ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τὸ ἥμισυ τῆς ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς 1 παραγρ. τοῦ ἄρθρου 1 διὰ τὸν παρελθόντα χρόνον καταβληθείσης δαπάνης. Ἀλλ' ὁ μισθωτὴς καταλείπων τὸ μίσθιον ὀφείλει νὰ παραδώσῃ τῷ ἰδιοκτήτῃ τὴν ἐσωτερικὴν ἠλεκτρικὴν ἐγκατάστασιν ἀρτίαν καὶ εἰς καλὴν κατάστασιν, μὴ ἐμφαίνουσαν ἄλλην βλάβην, πλὴν τῆς ἐκ τῆς συνήθους χρήσεως φθορᾶς.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ἠλεκτρικὰς ἐγκαταστάσεις δὲν περιλαμβάνονται οἱ λαμπτῆρες ἢ ἄλλαι οἱαιδήποτε συσκευαί, διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν ὁποίων οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ὑπέχει ὁ ἰδιοκτήτης

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Μαΐου 1927 «περὶ διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β΄ κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

Τὸ κατώτερον προσωπικὸν τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος ἀποτελοῦσιν οἱ ἑξῆς βαθμοί:

α΄) Ἀρχιλιμενοφύλαξ α΄ τάξ. ἐξομοιούμενος πρὸς ἀρχικελευστήν.

β΄) Ἀρχιλιμενοφύλαξ β΄ τάξ. ἐξομοιούμενος πρὸς κελευστήν.

γ΄) Ἀρχιλιμενοφύλαξ γ΄ τάξεως ἐξομοιούμενος πρὸς ὑποκελευστὴν α΄

δ) Λιμενοφύλαξ α΄ τάξεως ἐξομοιούμενος πρὸς ὑποκελευστὴν β.

ε΄) Λιμενοφύλαξ β΄ τάξεως ἐξομοιούμενος πρὸς δόκ. ὑποκελευστήν.

στ΄) Λιμενοφύλαξ γ΄ τάξεως ἐξομοιούμενος πρὸς ναύτην κληρωτόν.

Ὁ βαθμὸς τοῦ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀρχιλιμενοφύλακος α΄ τάξεως, ἀντιστοιχοῦντος πρὸς ἀρχικελευστὴν α΄ τάξεως καταργεῖται, οἱ δὲ ὑπηρετοῦντες ἤδη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον διατηροῦσι τὸν βαθμόν των, παραμένοντες μέχρις ἐξαντλήσεως. Οἱ ἤδη ὑπηρετοῦντες ἀρχιλιμενοφύλακες β΄ τάξεως μετονομάζονται ἀρχιλιμενοφύλακες α΄ τάξεως καὶ οἱ ἀρχιλιμενοφύλακες γ΄ τάξεως ἀρχιλιμενοφύλακες β΄ τάξεως.

Ἄρθρον 2.

Οἱ κατὰ βαθμοὺς ἀριθμοὶ τοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

Ἀρχιλιμενοφύλακες	α΄	τάξεως	15
»	β΄	»	20
»	γ΄	»	20
Λιμενοφύλακες	α΄	»	25
»	β΄	»	40
»	γ΄	»	350

Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς ἕκαστον βαθμὸν ὑπεράριθμοι διατηροῦσι τὸν βαθμόν των.

Κεναὶ θέσεις βαθμοῦ τινος δὲν συμπληροῦνται ἐφ' ὅσον εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμοὺς ὑπάρχουσιν ὑπεράριθμοι, θεωρουμένων τούτων ὡς καταλαμβανόντων τὰς κενὰς θέσεις τοῦ κατωτέρου βαθμοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Μαΐου 1927 «περὶ διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑξῆς:

«Κατατάσσονται λιμενοφύλακες γ΄ ἐπὶ δεκαοκταμήνῳ θητείᾳ ἀπογεγραμμένοι ἐργάται θαλάσσης συμπληροῦντες τὴν 1 Ἰανουαρίου τῆς ἐπομένης τῆς κατατάξεώς των ἡλικίαν 20 ἐτῶν, ἔχοντες ναυτικὴν ὑπηρεσίαν ἐλάσσονα τοῦ ἑξαμήνου, μὴ καταδικασθέντες εἰς ἐγκληματικὴν ποινήν, οὐδὲ εἰς ἐπανορθωτικὴν ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἱκανοὶ σωματικῶς καὶ ἔχοντες ἀπολυτήριον τουλάχιστον δημοτικοῦ σχολείου. Ἑκάστη ἡλικία δύναται νὰ καλῆται εἰς δύο σειρὰς ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Οἱ ἤδη ὑπάρχοντες λιμενοφύλακες γ΄ ἐπὶ διετεῖ θητείᾳ δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ νὰ ἀπολύωνται καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας των ταύτης, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δεκαοκταμήνου πραγματικῆς ὑπηρεσίας.»

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 39 προστίθεται τετάρτη παράγραφος ἡ ἑξῆς:

«Οἱ λιμενοφύλακες β΄ ἅμα τῇ κατατάξει των ὑποβάλλονται εἰς ἐκπαίδευσιν, ἀποτυγχάνοντες δ' εἰς τὴν μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκπαιδεύσεως δοκιμασίαν, ἀπολύονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.»

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 41 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Προάγονται κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος οἱ λιμενοφύλακες β΄ μετὰ τριετῆ ἐν τῷ βαθμῷ ὑπηρεσίαν, οἱ λιμενοφύλακες α΄ μετὰ τριετῆ, οἱ ἀρχιλιμενοφύλακες γ΄ καὶ β΄ μετὰ τετραετῆ, πάντες δὲ μετ' ἐκπαίδευσιν καὶ εὐδοκίμησιν εἰς τὰς ἐπὶ τούτῳ ἐξετάσεις κατὰ τὰ διὰ διατάγματος κανονιζόμενα.

2. Κατ' ἐκλογὴν προάγονται οἱ λιμενοφύλακες α΄ καὶ οἱ ἀρχιλιμενοφύλακες γ΄ καὶ β΄ ἐφ' ὅσον ἔχουν τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ προσόντα καὶ ἐπροτάθησαν πρὸς τοῦτο κατὰ πρῶτον μὲν βαθμὸν δἰς ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τῆς ὑπηρεσίας των, ἑκάστης προτάσεως ἀφισταμένης τῆς ἑτέρας καθ' ἓξ τοὐλάχιστον μῆνας, κατὰ δεύτερον δὲ βαθμὸν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου προβιβασμῶν τῶν ὑπαξιωματικῶν, συγκροτουμένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐκ τριῶν λιμενικῶν ἀξιωματικῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἷς τοὐλάχιστον ἀνώτερος, οἱ δὲ λοιποὶ τοὐλάχιστον λιμενάρχαι α΄, συγκαλουμένου καθ' ὃν χρόνον καὶ τρόπον καὶ τὸ Συμβούλιον προβιβασμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν, προτείνοντος δὲ ἀφ' ἑνὸς τοὺς προακτέους κατ' ἐκλογήν, ἀφ' ἑτέρου τοὺς στασίμους.

3. Αἱ κεναὶ θέσεις ἀρχιλιμενοφυλάκων γ΄, β΄ καὶ α΄ πληροῦνται κατὰ τὸ ἥμισυ ἐκ τῶν κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος λαμβανομένων καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ ἐκ τῶν κατ' ἐκλογὴν προακτέων.

4. Ἐπὶ προβιβασμοῦ ὑπαξιωματικῶν ἰσχύουν κατὰ τὰ λοιπὰ ἀναλόγως αἱ περὶ προβιβασμοῦ, στασιμότητος καὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας διατάξεις τῶν ἄρθρων 30 καὶ 31.

Ἄρθρον 6.

Οἱ κατώτεροι λιμενικοὶ ἀξιωματικοί, οἱ κριθέντες δἰς ὡς στάσιμοι ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Μαΐου 1927 «περὶ διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ» Συμβουλίου προαγωγῶν καὶ δι' οὓς ὑπεβλήθησαν μετὰ τὴν τελευταίαν ὡς στασίμων κρίσιν των δύο τοὐλάχιστον προτάσεις προαγωγῆς διὰ τῶν φύλλων ποιότητος, κρίνονται ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τούτου κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταῦ παρόντος σύνοδον ἢ καὶ ἐκτάκτως πρὸ ταύτης κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, καὶ ἂν μὲν κριθῶσιν ὡς προακτέοι προάγονται κανονικῶς, ἂν δὲ ἐκ νέου στάσιμοι, ὑπόκεινται εἰς τὰς συνεπείας τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Μαΐου 1927.

Ἐπιτρέπεται ἐπίσης ὅπως, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ἐκδιδομένης ἐντὸς 3μήνου, κριθῶσιν ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου πρὸς ἀνάκτησιν τῆς προτέρας ἀρχαιότητός των οἱ ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1925 μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1926.

Αἱ ἐν γένει λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος νόμου, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος.

Συζητουμένου εἴτα εἰς β΄ κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ δολοφονηθέντος διευθυντοῦ τῶν δασῶν Ν. Μαρκοπούλου» ὁ κ. **Πρόεδρος** καλεῖ ἐπὶ τοῦ καταλόγου τὸν βουλευτὴν κ. Σ. Κωστόπουλον καὶ ψηφολέκτας τοὺς βουλευτὰς κ.κ. Μ. Βολουδάκην καὶ Σ. Σχινᾶν καὶ ἀρχεται ἡ κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν Κανονισμὸν μυστικὴ διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορία, μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι οἱ ψηφίζοντες εἰς τὸ «**ναὶ**» τῆς κάλπης ἐγκρίνουν τὸ νομοσχέδιον, οἱ δὲ ψηφίζοντες εἰς τὸ «**ὄχι**» τῆς κάλπης δὲν τὸ ἐγκρίνουν.

Περατωθείσης τῆς ψηφοφορίας καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς, ὁ κ. **Πρόεδρος** ἀνακοινοῖ ὅτι προέκυψε τὸ ἑξῆς ἀποτέλεσμα:

Ἐψηφοφόρησαν ἐν ὅλῳ 122.

Εὑρέθησαν εἰς τὸ «ναὶ» ψῆφοι 106.

Καὶ εἰς τὸ «ὄχι» ψῆφοι 16.

Ἑπομένως τὸ νομοσχέδιον γίνεται δεκτὸν εἰς β΄ κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν ἔχον οὕτω:

Περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ δολοφονηθέντος Διευθυντοῦ τῶν Δασῶν Π. Μαρκοπούλου.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὴν χήραν σύζυγον καὶ τὰ τρία θήλεα ὀρφανὰ τέκνα τοῦ ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος δολοφονηθέντος Διευθυντοῦ τῶν Δασῶν Π. Μαρκοπούλου, ἀπονέμεται μηνιαία σύνταξις, ἄνευ ἑτέρας προσαυξήσεως, δρχ. 7266, ἴση πρὸς τὰς παγίας ἀποδοχὰς ἃς ἐλάβεν οὗτος κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον τοῦ ἔτους 1929, τελευταῖον μῆνα τῆς ὑπηρεσίας του, καταναλομένη ὡς ἀκολούθως:

Εἰς τὴν χήραν σύζυγον αὐτοῦ ἀπονέμεται μηνιαία σύνταξις δραχ. 3633, ἴση πρὸς τὸ ἥμισυ τῶν ὡς ἄνω παγίων αὐτοῦ ἀποδοχῶν.

Εἰς ἑκάστην τῶν τριῶν αὐτοῦ θυγατέρων μηνιαία σύνταξις δραχ. 1211.

Ἐν περιπτώσει θανάτου τῆς χήρας συζύγου ἢ ἀπωλείας τοῦ δικαιώματος αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἀπονεμηθείσης συντάξεως συνεπεία συνάψεως δευτέρου γάμου, ἡ σύνταξις ἑκάστης τῶν ἀγάμων θυγατέρων αὐτῆς καὶ τοῦ δολοφονηθέντος Π. Μαρκοπούλου διπλασιάζεται.

Ἀποκαθισταμένων τῶν θηλέων τέκνων, ἡ ἀρχικῶς ἀπονεμηθεῖσα ὡς σύνταξις, πλὴν τῆς προσαυξήσεως, ἐξακολουθεῖ χορηγουμένη καὶ μετὰ τὸν γάμον των καὶ παύει καταβαλλομένη μόνον ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ θανάτου ἑκάστης τῶν δικαιούχων.

Προκειμένου εἶτα νὰ συζητηθοῦν νομοσχέδια τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ὁ κ. **Κ. Λιδωρίκης** δηλοῖ ὅτι εἰς τὸ πρακτικὸν τῆς Ἐπιτροπῆς φέρεται ὅτι ἦτο παρὼν ἐνῷ δὲν ἦτο.

Μεθ' ὃ συζητουμένου εἰς β΄ κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ συγχωνεύσεως τῶν μικρῶν μονῶν», ὁ κ. **Α. Παπαδανάσης** λέγει ὅτι οὐδεὶς ἔχει διάθεσιν νὰ μὴ ἐπικουρήσῃ εἰς μίαν προσπάθειαν τείνουσαν νὰ δόσῃ εἰς τὴν Ἁγίαν ἡμῶν Ἐκκλησίαν τὰ μέσα πρὸς ἐκδήλωσιν τοῦ ὑψηλοῦ αὐτῆς προορισμοῦ καὶ μάλιστα τώρα ὁπότε ἡ κοινωνία βάλλεται πανταχόθεν δι' ἀνατρεπτικῶν ἰδεῶν. Οὐδεμίαν, τονίζει, ἡμεῖς ἔχομεν ἀντίρρησιν διὰ τὴν καλυτέραν χρησιμοποίησιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ἣν ἄλλοι εἰς ἄλλας ἐποχάς, ἔχοντες ἰσχυρότερον τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα, ἀφιέρωσαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἦτις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προήχθη καὶ συνετηρήθη διὰ τῆς ἐργασίας τῶν διακονούντων τὴν Ἐκκλησίαν. Τὸ νομοσχέδιον ὡς ἀποβλέπον νὰ λύσῃ τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι σοβαρώτατον, ἀλλὰ ἐπειδὴ μέλλει νὰ ἔχῃ ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Ἐκκλησίας χρήζει διὰ τοῦτο μεγίστης προσοχῆς. Τὸ διατεθὲν πρὸς μελέτην αὐτοῦ χρονικὸν διάστημα δὲν εἶναι ἐπαρκὲς διὰ νὰ ἔχωμεν ἀσφαλῆ καὶ πεφωτισμένην γνώμην καὶ δόσωμεν εὐσυνείδητον ψῆφον. Μία συγκριτικὴ παράθεσις τῶν εἰσπράξεων ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς δαπάνας ἄγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐφεξῆς θὰ καταναλίσκωνται καὶ τὰ κεφάλαια. Ἐκτὸς τούτου τὸ νομοσχέδιον θίγει ζητήματα διὰ τὰ ὁποῖα ἡ ἁρμοδιότης καὶ δικαιοδοσία ἡμῶν εἶναι περιωρισμένη. Διότι ἡ ἐκκλησιαστικὴ περιουσία εἶναι ἰδιωτικὸν δικαίωμα ὅπερ μὲ τὴν ρευστοποίησιν θίγεται, ἐφόσον μεταβάλλομεν τὴν ἰδιοκτησίαν ἀπὸ ἀκινήτων εἰς χρηματικήν. Ὁ μέχρι τοῦδε ὑπάρχων νόμος διὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα ἀνεγνώριζεν εἰς τὸ Κράτος μόνον ἐποπτείαν καὶ ἔλεγχον, ἐνῷ ἤδη ἐρχόμεθα ἡμεῖς διὰ τοῦ νομοσχεδίου καὶ λέγομεν ὅτι διαλύομεν αὐτὴν τὴν περιουσίαν δίδοντες τὸ δικαίωμα εἰς μίαν ἐπιτροπὴν νὰ τὴν διαχειρίζηται καὶ νὰ τὴν μεταβάλῃ εἰς χρήματα. Καὶ δίδομεν τὸ δικαίωμα αὐτὸ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, δηλαδὴ νὰ μεταβιβάζῃ περιουσίας, δικαίωμα ὅπερ ἡμεῖς δὲν ἔχομεν.

Π. Καρασεβδᾶς Ὑπάρχει εἰδικὴ ἄδεια εἰς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Συντάγματος.

Α. Παπαθανάσης. Δι' ὡρισμένους σκοπούς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει πρόνοια δὲν λαμβάνεται νὰ τύχουν τὰ κτήματα αὐτὰ τῆς προσηκούσης ἀξίας. Ἀπὸ τὴν σύμβασιν προκύπτει ὅτι ἠμπορεῖ νὰ μὴ πωληθοῦν τὰ κτήματα ὅλα μαζὶ καὶ ἂν μείνουν 2 καὶ 3 καὶ 4 ἔτη ἀπώλητα τίς θὰ ἔχῃ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας ταύτης. Ποῖος θὰ εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος πλέον θὰ ἐπιτηρῇ ὄχι μόνον τὰς γαίας, ἀλλὰ καὶ τὰ περιβόλια καὶ τὰς φυτείας καὶ τὰς σταφιδαμπέλους ἐξ ὧν ἀποτελεῖται ἡ περιουσία αὕτη: Θὰ διοικοῦνται τὰ κτήματα αὐτὰ ἀπὸ τὰς Ἀθήνας; Ποῖος θὰ τὰ διατηρήσῃ; Ἡ μοναστηριακὴ περιουσία δὲν εἶναι μόνον ἀστική, ἀλλ' εἶναι περιουσία ὑπὸ ἐκμετάλλευσιν. Δὲν εἶναι δὲ μόνον αὐτό. Εἰς τὸ ἄρθρον 10 ὁμιλοῦμεν καὶ περὶ κινητῆς περιουσίας, διότι οὐδαμοῦ ἀναφέρεται ὅτι πρόκειται περὶ ἀκινήτου.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς Παιδ.). Πρόκειται ἀκριβῶς περὶ ἀκινήτου. Ἐὰν γεννᾶται ἀμφιβολία τὸ προσθέτω εὐχαρίστως.

Α. Παπαθανάσης. Τὸ ἄρθρον 12 ὁμιλεῖ περὶ κτημάτων χωρὶς νὰ κάμῃ διάκρισιν ἐὰν ταῦτα εἶναι ἀστικὰ ἢ ἀγροτικά.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς Παιδείας). Πρόκειται περὶ τῶν ἀγροτικῶν.

Α. Παπαθανάσης. Ἀνεξαρτήτως τούτων διὰ τῆς διατάξεως ταύτης καλούμεθα νὰ προστατεύσωμεν τοὺς μισθωτάς. Ὑπάρχει εἰς τὰ πρόθυρα τῶν Ἀθηνῶν ἡ Βουλιαγμένη ἡ ὁποία ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατάξεως τούτης μεταβιβάζεται εἰς ἰδιώτην ἀντὶ τιμήματος ἀναξίου λόγου.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουρ. Παιδ.). Θὰ προστεθῇ διάταξις τὴν ὁποίαν τῇ εἰσηγήσει μου προτείνει ἡ Ἐπιτροπή, ὅπως τὸ τίμημα ὁρίζηται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Α. Παπαθανάσης. Τοῦτο εἶναι ἀναμφισβητήτως μία ἐγγύησις ἀλλὰ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δὲν εἶναι πάντοτε ἐν γνώσει τῶν περιστάσεων.

Ὁ κ. **Γ. Παπανδρέου** (Ὑπ. Παιδείας) λέγει ὅτι ἐμελέτησε τὸ ζήτημα καὶ κατόπιν τούτου κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ θίξῃ τὰς ὑπαρχούσας πιστώσεις διὰ νὰ ἀποκατασταθῇ μία σταθερὰ κατάστασις. Ἐπειδὴ ὅμως, λέγει, θέλω τὸ νομοσχέδιον νὰ εἶναι ἀδιάβλητον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως παραδίδω τὴν διάταξιν ταύτην εἰς τὴν κρίσιν τῶν νομικῶν συναδέλφων τῆς αἰθούσης ταύτης.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** συνεχίζων ζητεῖ τὴν διαγραφὴν τῆς διατάξεως ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι αὕτη δὲν εὑρίσκεται εἰς ἀπόλυτον συνάφειαν μὲ τὸ ὅλον ζήτημα τῆς διενεργείας συναγωνισμοῦ πρὸς ἐπίτευξιν καλυτέρας τιμῆς. Τὸ νομοσχέδιον ἐπίσης δὲν προβλέπει περὶ Ἐπιτροπῆς ἡ ὁποία θὰ κανονίζῃ τὰς ἀποτιμήσεις, αἱ ὁποῖαι, ὡς γνωστόν, παίζουσι σπουδαιότατον ρόλον. Θὰ προέτεινα τὴν σύστασιν μιᾶς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. **Γ. Παπανδρέου**. (Ὑπουρ. Παιδ.) φρονεῖ ὅτι ἡ συγκρότησις ἐπαρχιακῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἀξιόπιστος, ἐὰν ὅμως ὁ κ. βουλευτὴς νομίζῃ ὅτι ὑπάρχει ἀνάγκη μεγαλυτέρων ἐγγυήσεων, ἂς διατυπώσῃ τὰς ἀντιλήψεις του εἰς τροπολογίαν.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης.** Λέγει ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 13 τῆς συμβάσεως εἶναι ἐπικίνδυνος καὶ ἀντισυνταγματική, διότι πρέχεται δι' αὐτῆς ἡ εὐχέρεια νὰ μεταβάλληται ἑκάστοτε ἡ σύμβασις ἄνευ τῆς γνώμης τῆς Βουλῆς. Φρονεῖ ἐπίσης ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ ζήτημα τῆς λειτουργίας τῶν Μονῶν καὶ ὅτι κακῶς διὰ τοῦ νομοσχεδίου κατοχυρώνεται τὸ κοινοβιακὸν σύστημα διὰ τοῦ ὁποίου καταδικάζονται οἱ μοναχοὶ εἰς ἀργίαν.

Ὁ κ. **Γ. Παπανδρέου** (Ὑπουρ. Παιδείας) λέγει ὅτι ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο ἠκολούθησεν ἀκριβῶς τὰς προτάσεις τῆς Ἀρχιερατικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξ εὐλαβείας πρὸς τοὺς ἱεροὺς κανόνας.

Ὁ κ. **Ε. Κουλουμβάκης** παρακλεῖ ὅπως ἡ Βουλὴ περιορισθῇ εἰς τὰ θέματα τῆς ἁρμοδιότητός της. Πῶς θὰ λειτουργήσουν αἱ Μοναὶ δὲν εἴμεθα ἁρμόδιοι νὰ κανονίσωμεν. Διὰ τοῦτο ἡ διάταξις φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ ἀπαλειφθῇ.

Α. Παπαθανάσης. Αὐτὸ συνιστῶ καὶ ἐγώ.

Α. Παπαναστασίου. Ἡ Ἐκκλησία εὐτυχῶς διατελεῖ παρ' ἡμῖν ἐν στενωτάτῃ ἐπαφῇ πρὸς τὴν Πολιτείαν.

Ε. Κουλουμβάκης. Αὐτὸ εἶναι ἄλλο. Ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ εἰσερχώμεθα εἰς ζητήματα τῶν Κανόνων.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** συνεχίζων λέγει ὅτι εἶναι ἀνάγκη ὅπως ἐνισχυθοῦν οἰκονομικῶς οἱ Μοναχοί, διότι σήμερον δὲν λαμβάνουν παρὰ 15 δραχμὰς καὶ πεινοῦν πραγματικῶς. Πρὸς τοῦτο συνιστᾷ ὅπως παρὰ τὰς Μονὰς παραμείνουν ἀναπλλοτρίωτοι ὡρισμέναι περιοχαὶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύνανται αὗται νὰ ἀνταποκρίνωνται εἰς τὰς ἀνάγκας των. Πλὴν τούτου ὑπάρχουσι καὶ Μοναὶ αἱ ὁποῖαι ἔχουσιν ἰδικιτέραν θρησκευτικὴν ἱστορικὴν καὶ προσκυνητικὴν ἀξίκν. Αἱ Μοναὶ αὗται ἔχουσιν ἀνάγκην ἰδικιτέρας ἐνισχύσεως καὶ οἰκονομικῆς ἀρωγῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἱεροῦ προορισμοῦ των. Τοιαῦται δὲ Μοναὶ εἶναι τῆς Ἁγίας Λαύρας, τοῦ Προυσσοῦ, τῶν Ταξιαρχῶν, τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου καὶ ἄλλαι.

Ὁ κ. **Γ. Παπανδρέου** (Ὑπουρ. Παιδ.) λέγει ὅτι ἐν τῷ νομοσχεδίῳ γίνεται διάκρισις τῶν Μονῶν αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἱστορικὴν ἀξίαν.

Ὁ κ. **Α. Παπανδρέου** λέγει ὅτι προκειμένου περὶ νομοσχεδίου τοιαύτης σοβαρότητος δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ σπεύσωμεν πρὸς ἐπιψήφισιν αὐτοῦ ἀλλὰ θὰ ἔπρεπε νὰ δοθῇ ὁ ἀναγκαῖος χρόνος πρὸς μελέτην τοῦ νομοσχεδίου, ἵνα ἐν τῷ μεταξὺ ὡριμάσουν αἱ γνῶμαι καὶ ἡ Βουλὴ μετὰ πεποιθήσεως ἐκφέρῃ τὴν γνώμην της.

Ὁ κ. **Γ. Γερογιάννης** λέγει ὅτι κατ' ἀρχὴν εἶναι πολέμιος τοῦ μοναχικοῦ βίου. Νομίζω, λέγει, ὅτι ὁ μοναστηριακὸς βίος δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ μία παραλλαγὴ παρ' ἡμῖν τοῦ φακιρισμοῦ.

Ὁ κ. **Δ. Ἰασονίδης** διαμαρτύρεται λέγων ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς νὰ γίνεται ἐλκηρὰ φιλολογία εἰς βάρος τῆς Θρησκείας.

Ὁ κ. **Γ. Γερογιάννης** συνεχίζων λέγει ὅτι ὑπῆρχεν ἡ θεωρία ὅτι πρέπει νὰ ἐξαϋλωθῇ κανεὶς ἐν τῇ ζωῇ διὰ νὰ προσεγγίσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν πρὸς τὸ πνεῦμα. Τῆς ἰδέας ταύτης ἐπακολούθημα εἶναι καὶ ὁ μοναχικὸς βίος.

Ὁ κ. **Μ. Ἀργυρόπουλος** (Προεδρεύων) συνιστᾷ ὅπως ὁ ἀγορεύων περιορισθῇ ἐντὸς τοῦ θέματος.

Ὁ κ. **Γ. Γερογιάννης** συνεχίζων προτείνει ὅπως γίνῃ ἀποδεκτὴ ἡ τροπολογία του, καθ' ἣν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν περιλαμβάνονται αἱ περιουσίαι τῶν τέως ὀρθοδόξων χριστιανικῶν κοινοτήτων, αἱ ἐξακριβωθεῖσαι καὶ ἐκκαθαρισθεῖσαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2506 τοῦ 1920 καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 25 Φεβρουαρίου 1926, αἵτινες διέπονται ὑπὸ τῶν νόμων τούτων.

Ὁ κ. **Μ. Μαντᾶς** λέγει ὅτι εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος ὅπου ὑπάρχουν κτήματα μοναστηριακά, οἱ γεωργοὶ εἶχον ὡρισμένας ἐκτάσεις τὰς ὁποίας μόνοι ἐξεχέρσωσαν καὶ ἐκαλλιέργουν ὡς κολλίγοι ἐπὶ μορτῇ. Νομίζει λοιπὸν ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι ἔχουν τοιούτους δεσμοὺς πρὸς τὴν γῆν αὐτὴν καὶ τὴν θεωροῦν ἰδιοκτησίαν των νὰ ἐκδιωχθοῦν. Πρέπει νὰ ληφθῇ εἰδικὴ μέριμνα, ὅπως προτιμῶνται οὗτοι εἰς τὴν ἐξαγορὰν τῶν κτημάτων αὐτῶν.

Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ προτιμᾶται ὁ ἔχων μακροχρόνιον καλλιέργειαν.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουρ. Παιδείας). Εἶναι ἀξιόλογος ἡ πρότασίς σας ἐφ' ὅσον ἔχει αὐτὰ τὰ στοιχεῖα καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ τὴν διατυπώσητε ἐγγράφως διὰ νὰ ἔχωμεν ἀσφαλῆ διατύπωσιν αὐτῆς.

Ὁ κ. **Κ. Ἀλαβάνος** λέγει ὅτι ὁ τίτλος τοῦ νομοσχεδίου δὲν συμφωνεῖ μὲ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουρ. Παιδ.). Ὁ τίτλος δὲν ἔχει σημασίαν. Πάντως τὸ νομοσχέδιον δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν περιουσίαν τῶν ναῶν.

Ὁ κ. **Κ. Ἀλαβάνος** συνεχίζων λέγει ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν τὰ παρεκκλήσια νὰ μὴ ὑπαχθῶσιν εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν αὐτὸ ταμεῖον τὸ ὁποῖον πλουτίζεται ἀρκετὰ καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην τῶν ἐλαχίστων πόρων τῶν ἐξωκκλησίων.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουρ. Παιδ.). Ἡ διάταξις αὐτὴ ἐτέθη ὑπὸ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ὁποίας προήδρευον τότε ἐγώ. Ἡ δὲ ἔννοιά της εἶναι ὅτι ἐὰν τὰ ἐξωκκλήσια εἶναι ἀπαραίτητα εἰς τοὺς ναούς, νὰ παραμένωσιν εἰς αὐτούς, ἄλλως νὰ ἐνισχύουν τοὺς πόρους τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

Ὁ κ. **Κ. Ἀλαβάνος,** συνεχίζων, προτείνει ὅπως εἰς τὴν 6 παράγρ. τοῦ ἄρθρου 15 ἡ φράσις «κατανεμομένων κατὰ νομοὺς» νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς φράσεως «κατανεμομένων κατὰ ἐπαρχίας», διότι δὲν εἶναι σωστόν, νὰ πάρωμεν τὰς προσόδους ταύτας ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ἡ Μοναστηριακὴ αὕτη περιουσία.

Ὁ κ. **Γ. Παπανδρέου** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) λέγει ὅτι ἡ διάταξις αὕτη ἐτροποποιήθη εἰς τρόπον ὥστε νὰ κατανέμωνται αἱ πρόσοδοι τῆς περιουσίας αὐτῆς κατὰ ἐπαρχίας.

Ὁ **Θ. Παπαστρατῆς** λέγει ὅτι δὲν εὑρίσκει λόγους διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ ἤτις νομίζει ὅτι ἀπευθύνεται καὶ ἀπὸ ὅλον τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Τὸ νομοσχέδιον θὰ ἀποδόσῃ τὰ μοναστηριακὰ κτήματα εἰς τοὺς ἐργαζομένους πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν, ἀλλὰ ἐκτὸς τούτου διὰ τοῦ νομοσχεδίου θὰ ἐπέλθῃ καὶ ἡ γαλήνη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἥτις εἶχε φυγαδευθῇ λόγῳ τῆς διαχειρίσεως ὑπ' αὐτῆς οἰκονομικῶν ζητημάτων. Τὸ νομοσχέδιον, λέγει, συνεχίζων, εἶναι πλῆρες, ἀλλὰ θὰ ὑποβάλω σκέψεις τινὰς ἐπὶ τινων σημείων. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 5 θὰ ἤθελα ὅπως ὁ ἐντεταλμένος Σύμβουλος, εἶναι λαϊκὸς καὶ ὄχι κληρικός, διότι ὁ σύμβουλος θὰ μεταβαίνῃ καὶ εἰς τὸ Δικαστήριον καὶ θὰ ἐξαναγκάζεται εἰς ὅρκους καὶ λοιπά, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι σωστὸν διὰ τὸ ἔνδυμα τὸ ὁποῖον φορεῖ. Ἐπίσης εἰς τὸ ἄρθρον 5 εἰς τὰ τοπικὰ συμβούλια νὰ προστεθῇ καὶ ὁ ἓν μέλος τὸ ὁποῖον νὰ εἶναι ὁ ἐκεῖ βασάρχης.

Ὁ κ. **Γ. Παπανδρέου** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) λέγει ὅτι λόγοι δαπάνης τὸν ἠνάγκασαν νὰ περιορίσῃ τὸν ἀριθμὸν εἰς 4 μέλη, ἄλλως τε ἡ σύνθεσις τοῦ συμβουλίου μοῦ ἐμπνέει ἐμπιστοσύνην.

Ὁ κ. **Θ. Παπαστρατῆς** συνεχίζων λέγει ὅτι εἰς τὸ ἄρθρον 8 πρέπει νὰ καθορισθῇ ἡ ἔκτασις ἡ ὁποία θὰ μένῃ εἰς τὰς μονάς.

Ὁ κ. **Γ. Παπανδρέου** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) λέγει ὅτι ἂν ἐδίδετο εἰς τὰ τακτικὰ συμβούλια δικαίωμα ὁριστικῆς ἀποφάσεως οἱ φόβοι τοῦ ῥήτορος θὰ ἦσαν ἠτιολογημένοι, ἀλλὰ τὰ τοπικὰ συμβούλια μόνον γνωματεύσεις κάμουν, ἀποφασίζει δὲ τὸ κεντρικὸν Συμβούλιον τοῦ ὁποίου ἡ σύνθεσις μοῦ ἐμπνέει ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην.

Θ. Παπαστρατῆς. Αἱ δηλώσεις σας αὗται διαπιστοῦσιν ὅτι εἰς τὰς Μονὰς δὲν θὰ μείνῃ περιουσία ἐκτάσεως. Συνεχίζων λέγει ὅτι πρέπει νὰ προσέξῃ κανεὶς πολὺ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 διότι δύναται αὗται νὰ προκαλέσουν ζημίας.

Γ. Παπανδρέου. (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Δέχομαι νὰ διαγραφῇ ἡ διάταξις αὕτη, περὶ ἐκποιήσεως κτημάτων εἰς μισθωτὰς αὐτῶν ἄνευ δημοπρασίας. Ὀφείλω ὅμως νὰ εἴπω ὅτι ἡ διατύπωσις αὕτη ἀτετέλεσε πολὺ αὐστηροτέραν ἐγγύησιν ἀπέναντι τῆς προτάσεως τῆς ἱεραρχίας. Πάντως δέχομαι νὰ τὴν διαγράψω.

Ὁ κ. **Θ. Παπαστρατῆς** συνεχίζων λέγει ὅτι εἰς τὸ ἄρθρον 15 περὶ τῆς κατανομῆς τῶν προϊόντων τῆς ρευστοποιήσεως θὰ ἔπρεπε νὰ προστεθῇ διάταξις διὰ τῆς ὁποίας νὰ διατίθενται ὡρισμένα ποσοστὰ κατὰ προτίμησιν εἰς ἑκάστην ἱεραρχίαν ἐνθα ὑπῆρχον αἱ περιουσίαι ἀναλόγως τῶν πόρων καὶ τοῦ εἰσδήματος, διὰ κοινωφελεῖς σκοπούς.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) Ἡ σκέψις σας εἶναι ὀρθή, ἀλλὰ εἶναι ζήτημα ἂν ἀντέχῃ ἡ περιουσία αὕτη εἰς τὴν ἀφαίρεσιν πόρων δι' ἄλλους σκοπούς, ἀπὸ τοὺς ἀναφερομένους ἐν τῷ νομοσχεδίῳ. Βεβαίως ἂν οἱ πόροι εἶναι ἐπαρκεῖς θὰ διατεθοῦν διὰ κοινωφελεῖς σκοπούς, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ δεχθῶ τὴν προτεραιότητα. Οἱ ἐκκλησιαστικοὶ πόροι κατὰ πρῶτον λόγον πρέπει νὰ διατεθοῦν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ κ. **Θ. Παπαστρατῆς** προτείνει ὅπως, ἡ εἰς τὸ 6 ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 15 φράσις «κατανεμομένων κατὰ νομοὺς» τροποποιηθῇ εἰς «κατανεμομένων κατὰ μητροπολιτικὰς περιφερείας».

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Μὲ κατὰ πρότασιν τοῦ κ. Ἀλαβάνου ἐτροποποιήσαμεν εἰς «κατὰ περιφερείας».

Ὁ κ. **Θ. Παπαστρατῆς** συνεχίζων λέγει ὅτι ἑτέρα σύστασις τὴν ὁποίαν εἶχε νὰ κάμῃ εἶναι ὅπως κατὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῶν Μονῶν ληφθῇ μέριμνα καὶ διὰ τὰ κειμήλια ὥστε νὰ καταγραφοῦν καὶ αὐτά. Ἐπίσης εἰς τὸ ἄρθρον 18 ἐδάφ. 2 νὰ ληφθῇ μέριμνα περὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου καὶ ἀναπτύσσει ἐπὶ αὐτοῦ σχετικὴν τροπολογίαν. Εἰς τὸ ἄρθρον 21 θὰ ἤθελον, λέγει, νὰ ὁρισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν διατηρηθησομένων Μονῶν.

Γ. Παπανδρέου. (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ἐφ' ὅσον γίνεται ἡ ρευστοποίησις τῆς περιουσίας ἡ οἰκονομικὴ ἄποψις τῆς διατηρήσεως τῶν Μονῶν ἔχει δευτερεύουσαν σημασίαν.

Ὁ κ. **Ν. Ξηρὸς** ἐρωτᾷ τὸν κ. Ὑπουργὸν ἐὰν διὰ τοῦ ὑπὸ ψήφισιν νομοσχεδίου θίγωντοι ὁποιαδήποτε κεκτημένα δικαιώματα ἢ πράξεις βάσει τοῦ ἰσχύοντος μέχρι τοῦδε καθεστῶτος.

Ὁ κ. **Γ. Παπανδρέου** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) δηλοῖ ὅτι δὲν διαταράσσεται οὐδεμία νόμιμος κατάστασις καὶ δέχεται νὰ διατυπωθῇ τοῦτο ὡς δήλωσις τῆς Βουλῆς περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ψηφιζομένου νομοσχεδίου.

Ν. Ξηρός. Παρακαλῶ νὰ περιληφθῇ τοῦτο εἰς τὰ πρακτικά.

Ὁ κ. **Δ. Ἰασονίδης** χαιρετίζει τὸ νομοσχέδιον διὰ τὴν κοινωνικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν μεταρρύθμισιν τὴν ὁποίαν θὰ ἐπιφέρῃ. Εἶναι, λέγει, μία εἰρηνικὴ ἐπανάστασις, διότι μέχρι τοῦδε ἡ ἀσχολία τοῦ κλήρου περὶ τὰ ἐγκόσμια ἐμείωσε τὴν προσοχὴν αὐτοῦ διὰ τὴν οὐρανίαν μέριμναν τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἔχῃ διὰ τὸ ποίμνιόν του. Εἶναι δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ νομοσχεδίου σύμφωνον μὲ τὸ Εὐαγγέλιον, διότι πρῶτος ὁ Χριστὸς ὡμίλησεν περὶ ρευστοποιήσεως τῆς περιουσίας τῆς Ἐκκλησίας. Συνεχίζων λέγει ὅτι ὁ κλῆρος εἶναι πτωχὸς καὶ ὀφείλομεν νὰ ἐνισχύσωμεν αὐτὸν οἰκονομικῶς. Ἐπιβάλλεται δὲ ἡ ρευστοποίησις διότι ἡ περιουσία αὕτη ἐδημιούργει πρόστριβὰς μεταξὺ κλήρου καὶ ἀκτημόνων κολλιεργητῶν. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἀποκαθιστῶμεν τὴν ὁμαλότητα τῶν σχέσεων ποιμένων καὶ ποιμενομένων. Ὁ κλῆρος καλῶς πληρωνόμενος θὰ ἐκτελέσῃ καλῶς καὶ τὴν ἀποστολήν του, διότι τὸν κλῆρον τὸν ἀπεκδεχόμεθα ὡς ἕνα τῶν στυλοβατῶν τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος καθ' ὅσον ἀναχωρίτιζει πλοῦς τοὺς ὁποίους δὲν θὰ ἀνεχώρειζεν ὁ Ποινικὸς νόμος. Μέχρι τοῦδε ἔχομεν Μητροπολίτας οἵτινες ἐπὶ μῆνας δὲν ἐπληρώνοντο τοὺς μισθούς των καὶ μετεχειρίζοντο πολιτικὰ μέσα διὰ νὰ πληρωθῶσι. Ἀλλὰ εἴχομεν πρὸ παντὸς ἕνα ἐνορίτην κλῆρον πενόμενον καὶ ῥακένδυτον, ἐνῷ ὁ κλῆρος πρέπει νὰ ἔχῃ κοινωνικὴν ἐμφάνισιν. Συνεχίζων λέγει ὅτι ἔχει νὰ κάμῃ παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου. Πρῶτον ἡ ἐκποίησις τῆς περιουσίας θὰ ἔπρεπε νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν καὶ ὄχι

εἰς τὴν Ἐθνικὴν διότι ἡ Ἐθνικὴ θὰ δώσῃ τὸν ἀγροτικὸν τόνον.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ἐσκέφθημεν τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα δὲν ἔχει ὑποκαταστήματα.

Γ. Παπανδρέου. (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ἄλλως τε ἡ Τράπεζα δὲν θὰ ἔχῃ πρωτοβουλίαν εἶναι ἁπλοῦν ἐκτελεστικὸν ὄργανον τῶν ἀποφάσεων τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ κ. ***Δ. Ἰασονίδης*** συνεχίζων λέγει ὅτι τὸ ἄρθρον 7 ἐν ἐδαφ. 2 ὁμιλεῖ περὶ τοῦ ἀντιτίμου τῆς μέχρι τοῦδε ἐκποιηθείσης Μοναστηριακῆς περιουσίας, ἀλλ' ἔχουν ἤδη ἐγερθῇ ἐπὶ μοναστηριακῶν κτημάτων προσφυγικοὶ συνοικισμοί, καὶ θὰ ἔπρεπεν ἡ κατάστασις αὐτῶν νὰ μονιμοποιηθῇ.

Γ. Παπανδρέου. (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Εἶπον ὅτι αἱ νόμιμοι καταστάσεις δὲν θὰ θιγοῦν.

Ὁ κ. ***Δ. Ἰασονίδης*** λέγει ὅτι εἰς τὸ ἄρθρον 10 παρ. 1 πρέπει ν' ἀναγραφῇ ὅτι ἡ ἰδία διάταξις ἰσχύει καὶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν. Κατολήγων λέγει ὅτι διὰ τῆς ρευστοποιήσεως θὰ ἔχωμεν ἕνα κλῆρον ἀντάξιον τῶν προσδοκιῶν μας.

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** λέγει ὅτι ἡ Ἐκκλησία ὡς εἶναι γνωστόν, ἔχει προσφέρει πλείστας ὑπηρεσίας εἰς τὸ Ἔθνος, καὶ ὁμόθυμος εἶναι ἡ ἐπιθυμία ὅλων νὰ συμβάλῃ τὸ Κράτος εἰς τὴν ἐξύψωσιν αὐτῆς. Ἀλλ' ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἕνας ζῶν ὀργανισμὸς καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔχῃ τὸ κῦρός της ἐκ τῆς συνεχοῦς δράσεώς της, ἥτις νὰ ἀποδεικνύῃ τὴν ἀνθρωπιστικὴν ἀναγκαιότητα αὐτῆς. Ἕως τώρα ἀνεπτύχθη τί σημασίαν θὰ ἔχῃ ἡ ἐπαρκὴς οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ κλήρου. Ἐπιβάλλεται συνεπῶς νὰ ἀμείβωνται ἐπαρκῶς οἱ κληρικοί. Ἀλλ' ἕως τώρα ἡ ἐξέτασις τοῦ πράγματος ἦτο μονομερής. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλεται εἶναι, ὅπως ἡ Ἐκκλησία εἶναι πάντοτε συγχρονισμένη. Καὶ ἄλλοτε ὡμίλησα διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο, ὅτε ἐπροτάθη νὰ συμμετέχῃ ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν Γερουσίαν, ἀλλὰ τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν ἔκαμε προόδους, τὰς ὁποίας ἔκαμον διάφοροι ἄλλοι ὀργανισμοί. Πρέπει νὰ συγχρονισθῇ τὸ πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας ὡς δυνάμεως ἀνθρωπιστικῆς, σύμφωνα μὲ τὰς σημερινὰς ἀντιλήψεις καὶ ἀνάγκας. Τὸ νομοσχέδιον δὲν ἐπεμβαίνει εἰς τὰ τῆς ἐκκλησίας, καὶ πολὺ ὀρθῶς, μόνον εἰς ἓν σημεῖον ἐπεμβαίνει, εἰς τὸ σημεῖον τοῦ βίου τῶν μοναχῶν, καθορίζον τὸ κοινοβιακὸν σύστημα, ἀλλὰ θὰ ἤθελον ἡ μεταρρύθμισις τοῦ μοναχικοῦ βίου νὰ εἶναι ἀκόμη ριζικωτέρα, καὶ οἱ μοναχοὶ νὰ ἐπιδίδωνται εἰς κοινωφελῆ ἔργα, ἀφορῶντα τὴν περίθαλψιν πτωχῶν, τὴν παιδείαν κλπ. Τοιουτοτρόπως θὰ καθίστατο μᾶλλον σεβαστὸν τὸ μοναχικὸν σχῆμα. Εἴπομεν ὅτι πρέπει νὰ ἀμείβεται ὁ κλῆρος. Ἀλλὰ πόθεν θὰ πορισθῶμεν τοὺς πόρους αὐτούς; Τὸ νομοσχέδιον στηρίζεται εἰς τὴν ἀντίληψιν, ὅτι ἡ μοναστηριακὴ περιουσία ἀποτελεῖ τὴν πηγὴν τῶν πόρων πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν κληρικῶν.

Ἐλέχθη ὅτι ἡ ἐπέμβασις τοῦ Κράτους εἶναι ἀντισυνταγματική, διότι πέρνει τοῦτο τὴν περιουσίαν νομικῶν προσώπων. Ἀλλ' ἡ ἀντίρρησις αὕτη δὲν εἶναι βάσιμος, διότι πρῶτον, ἕνα μέρος τῆς περιουσίας αὐτῆς δὲν ἐκπληροῖ τὸν σκοπόν της, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὸ ἄλλο μέρος αὐτῆς ἡ νομικὴ δικαιολογία εἶναι, ὅτι αἱ Μοναὶ ἀποτελοῦν νομικὰ πρόσωπα καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ νόμος δύναται νὰ καθορίσῃ τὴν διαχείρισιν τῶν μοναστηριακῶν περιουσιῶν. Ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον τί κάμνει; Ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν μοναχῶν ἀναθέτει τὴν διαχείρισιν τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας εἰς ἄλλους ὀργανισμούς.

Εἶναι προφανές, συνεχίζει, ὅτι αὐτὴ ἡ μεταρρύθμισις δὲν εἶναι ἡ πρώτη ποὺ γίνεται. Εἶναι κρίσις καὶ σειρὰ μεταρρυθμίσεων τῆς διοικήσεως καὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας καὶ προέρχεται, εἴτε ἀπὸ ἐξασθένησιν τῶν σκοπῶν τῆς Ἐκκλησίας, εἴτε ἀπὸ κακὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας της εἴτε ἀπὸ ἀνάγκας ποὺ ἐμφανίζονται εἴτε ἀπὸ τὴν ἀντίληψιν ὅτι καὶ μὲ ἓν μέρος τῆς περιουσίας ἱκανοποιοῦνται οἱ σκοποί, δι' οὓς συνεκροτήθη αὕτη. Κατὰ συνέπειαν νομίζω ὅτι ἡ ἀντίρρησις περὶ ἀντισυνταγματικότητος δὲν ἐναι βάσιμος. Δὲν εἶναι ἄσκοπον ὅμως νὰ ἐξετασθῇ ἂν ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον θὰ διατεθῇ ἡ περιουσία συνδέεται μὲ τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον προῆλθεν αὕτη. Αἱ Μοναστηριακαὶ περιουσίαι ἐσχηματίσθησαν εἴτε χάριν τῆς ἐνισχύσεως τῆς Ἐκκλησίας εἴτε δι' εὐσεβεῖς σκοπούς, εἴτε διότι αἱ Μοναὶ δὲν ἀπετέλουν μόνον ἐκκλησιαστικὸν θεσμόν, ἀλλ' εἶχον καὶ σκοποὺς φιλανθρωπικοὺς καὶ προστασίαν τῆς ἐθνότητος καὶ περίθαλψιν πτωχῶν καὶ ἐν μέρει ἐκπαιδευτικὸν σκοπόν. Καὶ ἐφ' ὅσον οὗτοι ἐσχηματίσθησαν ποῖος εἶναι ὁ ἐγγύτερος σκοπὸς τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν περιουσιῶν αὐτῶν; Εἶναι ἄραγε ἡ ἀμοιβὴ τῶν Ἱεραρχῶν; Εἰς τοῦτο ἔχω ἀμφιβολίαν. Τονίζω καὶ πάλιν ὅτι ἡ Ἱεραρχία πρέπει νὰ ἀμείβεται καὶ νὰ συγχρονισθῇ ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ δὲν πρέπει αἱ ἀμοιβαὶ αὐταὶ νὰ ἐπιβαρύνουν μόνον ὡρισμένας περιφερείας. Ἔπειτα οἱ ἄλλοι σκοποὶ τοῦ νομοσχεδίου, οἱ φιλανθρωπικοὶ καὶ κοινωφελεῖς, θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ καλυφθοῦν; Δὲν τὸ πιστεύω. Ἔπρεπε, συνεπῶς, κατὰ πρῶτον αἱ μοναστηριακαὶ περιουσίαι, ὡς πρὸς τὴν διάθεσίν των, νὰ ἐξετασθοῦν ἀπὸ ἀπόψεως τῶν γενικῶν αὐτῶν ἀναγκῶν κατὰ τόπους. Τὸ νομοσχέδιον προβλέπει περὶ ἐξαιρέσεως ὡρισμένων ἐκτάσεων, δι' ὡρισμένους σκοπούς, ἀλλὰ ποῖοι θὰ κρίνουν περὶ τῆς ἀναγκαιότητος τῶν σκοπῶν αὐτῶν; Θὰ κρίνῃ τὸ συμβούλιον τοῦ ὀργανισμοῦ, τοῦ ὁποίου ὅμως τὰ μέλη ἔχουν ἀντίθετα συμφέροντα πρὸς τοὺς σκοποὺς αὐτούς. Ἐὰν αἱ μοναστηριακαὶ περιουσίαι, εἰς ὡρισμένας περιφερείας, ἠμποροῦν νὰ ἐκπληρώσουν ἀνάγκας γεωργικῆς ἐκπαιδεύσεως, περιθάλψεως ἀπόρων ἢ νοσοκομειακάς, ἐγὼ νομίζω ὅτι ἡ περὶ αὐτῶν κρίσις ἔπρεπε νὰ ἐξαιρεθῇ ἀπὸ τὰς ὑπηρεσίας, εἰς ἃς ἀνατίθεται, μὲ τὸ νομοσχέδιον. Καὶ ὅτ ν ἐκπληρωθοῦν αἱ ἀνωτέρω ἀνάγκαι, τότε θὰ ἔδωμεν ποῦ ἔπρεπε νὰ διατεθῇ τὸ ὑπόλοιπον. Τὸ νομοσχέδιον θέτει ὡς κανόνα τὴν δημοπρασίαν καὶ ἐξαιρεῖ αὐτῆς τὰς διὰ τοὺς ἀκτήμονας ἐκτάσεις. Ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀκτήμονας τὸ νομοσχέδιον θέλει ἄλλον κανόνα ἀπὸ ἐκεῖνον ποὺ μέχρι τοῦδε ἐξεθέσαμεν. Καὶ ἄλλοτε, συνεχίζει, ἐτονίσαμεν ὅτι δὲν θὰ εἶναι ἀνεκτόν, ἄλλοι ἀκτήμονες ν' ἀποκαθίστανται εἰς ἰδιωτικὰ κτήματα μὲ εὐμενεστέρους ὅρους καὶ ἄλλοι εἰς Μοναστηριακὰ μὲ δυσμενεστέρους. Ἐὰν μάλιστα ἔπρεπε νὰ γίνῃ μία εὔνοια, ἔπρεπε νὰ γίνῃ διὰ τοὺς ἀποκαθισταμένους εἰς τὰ Μοναστηριακὰ κτήματα, καὶ διότι ταῦτα ἐσχηματίσθησαν διὰ κοινωφελεῖς σκοπούς, καὶ διότι εἶναι κακὴ ἡ διαχείρισίς των. Καὶ τὴν πολιτικὴν αὐτὴν ἔκαμνε τὸ Κράτος μέχρις ἐσχάτων, ὁπότε ἐξ ἀντιδράσεως τῆς Ἐκκλησίας ἤλλαξε πολιτικὴν καὶ καθιερώθη μία νέα τακτικὴ ἐξαιρέσεων διὰ τὰ Μοναστηριακὰ καὶ Ἐκκλησιαστικὰ κτήματα. Ἐγώ, λέγει, ἀντιτάσσομαι εἰς τὴν τακτικὴν αὐτὴν τὴν ὁποίαν καθιεροῖ τὸ νομοσχέδιον, ἐγκαθιστῶν τοὺς ἀγρότας ὑπὸ δυσμενεστέρους ὅρους. Ἐὰν τὰ κτήματα αὐτὰ εἶναι πολλὰ ἡ ἀγροτικὴ ζήμία εἶναι μεγαλυτέρα. Ἐὰν πάλιν εἶναι ἐλάχιστα δὲν ἔπρεπε χάριν ἀσημάντου αἰτίας νὰ γίνῃ αὐτὴ ἡ ἐξαίρεσις διότι μὲ τὴν μίαν καὶ μὲ τὴν ἄλλην ἐξαίρεσιν, ὅπως τὸ ἐκάμαμεν διὰ τὰ κτήματα τῶν ξένων ὑπηκόων, ἀπομακρυνόμεθα ἀπὸ τὸν ἀγροτικὸν νόμον καὶ ἔτσι ἐνισχύομεν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπιδιώκουν ἀνατροπὴν τῆς βάσεως τῆς ἀποζημιώσεως, ἣν καθιέρωσεν ὁ ἀγροτικὸς νόμος.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Νομίζω ὅτι ἡ ρύθμισις ἡ ὁποία ἐγένετο διὰ τὰ κτήματα τῶν ξένων ὑπηκόων σᾶς εἶχε σύμφωνον ὡς Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας.

Α. Παπαναστασίου. Μάλιστα, εἰς δὲ τὴν συζήτησιν κατὰ τὴν κύρωσιν τῶν συμβάσεων ὑπεστηρίξαμεν ὅτι τὸ τυχὸν περιπλέον ἀπὸ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ὤφειλε νὰ καταβάλῃ τὸ Δημόσιον. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς συμβάσεις ἐκάμαμεν ὅ,τι ἠδυνήθημεν διὰ νὰ σῶ ι ἐπιεικέστερα διὰ τὸ Δημόσιον καὶ μὲ τοὺς κανόνας ποῦ ἐθέσαμεν ὑπάρχει πιθανότης νὰ μὴ ὑπερβῶμεν τὰς 200 δραχμὰς κατὰ στρέμμα. Τὸ πνεῦμα ὅμως τὸ ὁποῖον ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τὰς τιμὰς τῶν κτημάτων παρασύρει καὶ τὰ Δικαστήρια, καὶ ταῦτα ἀπό τινος χρόνου παραβιάζουν οὐσιαστικῶς τὸν ἀγροτικὸν νόμον. Ὑπάρχουν ἀποφάσεις ἀποτιμήσεως κτημάτων καὶ πέραν τῆς εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς ἀξίας.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Πρὸ ἡμερῶν τὸ Δικαστήριον Τρικκάλων ἐπετίμησε κτῆμα εἰς 60 δραχμὰς κατὰ στρέμμα.

Π. Καρασεβδᾶς. Εἰς τὴν ἰδικήν μας περιφέρειαν τὰ ἔφθασαν εἰς 1.000 δραχμάς.

Α. Παπαναστασίου. Αὐτὸ γίνεται, διότι πρέπει τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου νὰ παρακολουθῇ καὶ τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ἡ Βουλὴ καὶ νομίζω ὅτι ἔχει ὑποχρέωσιν ἡ Κυβέρνησις νὰ φέρῃ νομοσχέδιον καὶ νὰ καταργήσῃ ἀποφάσεις, αἱ ὁποῖαι παραβιάζουν τὸν ἀγροτικὸν νόμον. Ἀντιθέτως μὲ τὰς μεγάλας ἀποτιμήσεις θὰ ἔχωμεν παράπονα καὶ ἀπὸ τοὺς ξένους ὑπηκόους.

Γ. Μόδης. Εἰς τὴν περιφέρειάν μου ἡ ὑπηρεσία ἠγόρασε κτῆμα ξένου ὑπηκόου εἰς τόσον ἀκριβὴν τιμήν, ὥστε οἱ χωρικοὶ ἐδήλωσαν ὅτι δὲν τὸ θέλουν.

Α. Παπαναστασίου. Ὁ κίνδυνος εἶναι μέγας καὶ διὰ τοὺς ἀκτήμονας καὶ διὰ τὸ Δημόσιον καὶ δι' αὐτὸ πρέπει καὶ ὁ νέος νόμος νὰ μὴ κάμῃ κομμίαν ἐξαίρεσιν ἀπομακρύνουσαν ἀπὸ τὸν ἀγροτικὸν νόμον. Ἐπίσης τὸ νομοσχέδιον δὲν κάμνει μνείαν περὶ ἐμφυτευτικῶν καὶ πρέπει νὰ γίνῃ μία δήλωσις, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὰς πολυχρονίους μισθώσεις.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς Παιδείας). Θὰ ἰσχύουν οἱ γενικοὶ κανόνες. Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ρευστοποιήσεως διὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ δι' ἐπαρχιακῶν ἐπιτροπῶν, ἔχω ἐνδοιασμούς ἂν ὁ τρόπος αὐτὸς εἶναι ὁ καλύτερος. Ἔγινε λόγος περὶ τῆς Ἀγροτικῆς καὶ ἀντετάχθη ὅτι δὲν ἔχει ὑποκαταστήματα. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι ὑπάρχουν δύο ὀργανισμοί, ὅπως ἡ Διεύθυνσις τῆς ὑπηρεσίας Δημοσίων κτημάτων καὶ τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, οἱ ὁποῖοι καὶ ὄργανα περιφερειακὰ ἔχουν καὶ πεῖραν, δύνανται δὲ ἄνευ ἐπιβαρύνσεων νὰ ἀναλάβουν τὴν ρευστοποίησιν καὶ τὴν ἐποπτείαν τῆς περιουσίας μὲ τὴν βοήθειαν τῶν κατὰ τόπους ἱεραρχῶν. Ἰδίως τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων εἶναι μία Τράπεζα Κρατική, ἡ ὁποία θὰ ἔκαμεν ἀρίστην διαχείρισιν τῆς περιουσίας αὐτῆς, ὅπως ἄριστα διεχειρίσθη τὰ ἀνατεθειμένα αὐτῷ καθήκοντα. Αὐτά, ἐπιλέγει, εἶχον νὰ εἴπω. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ γενικώτερα σημεῖα ἐπαναλαμβάνω ὅτι πρέπει νὰ ἀμείβεται ὁ κλῆρος, ἀλλ' ὄχι εἰς βάρος ὡρισμένων ἀνθρώπων καὶ περιφερειῶν, ἀλλ' εἰς βάρος ὅλης τῆς Κοινωνίας ἡ ὁποία ἔχει συμφέρον νὰ ἐξυψωθῇ ὁ κλῆρος (Χειροκροτήματα).

Προκειμένου νὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Ζαβιτζιάνος ἐγείρουν ἀντιρρήσεις οἱ κ.κ. Κουλουμβάκης καὶ Καρασεβδᾶς.

Ὁ κ. ***Πρόεδρος*** ἀπαντᾷ ὅτι εἴθισται νὰ προτιμῶνται οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Κομμάτων.

Ὁ κ. ***Π. Καρασεβδᾶς*** λέγει ὅτι μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ πολλαπλασιάζωνται οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων διὰ νὰ ὁμιλοῦν πρῶτοι.

Ὁ κ. ***Ε. Κουλουμβάκης*** ἐρωτᾷ ποῦ εὑρίσκεται ἐγγεγραμμένον ὅτι προτιμῶνται οἱ ἀρχηγοί.

Μ. Ἀργυρόπουλος (Προεδρεύων). Ἔθος ἐπεκράτησεν.

Ε. Κουλουμβάκης. Δὲν ὑπάρχει τοιοῦτόν τι. Σεῖς τὸ ἐκάματε.

Μ. (***Ἀργυρόπουλος*** Προεδρεύων). Ὑποβάλλετε μομφὴν κατὰ τοῦ Προεδρείου;

Ε. Κουλουμβάκης. Μίαν παρατήρησιν ἔκαμα.

Κ. Ζαβιτζιάνος (Ἀνέβα εἰς τὸ βῆμα, ἵνα δι' ὀλιγίστων δικαιολογήσω τὰς ἀπόψεις μου, ὑψῶν καταδικαστικὴν κατὰ τοῦ ... ὅτι διαφωνῶ καὶ πρὸς τὸν

σκοπὸν αὐτοῦ καὶ πρὸς τὰ μέσα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι κατὰ τῆς ρευστοποιήσεως, διότι ἐὰν διετηρεῖτο ἡ Μοναστηριακὴ περιουσία, τοῦτο ὀφείλεται, διότι δὲν ἐρευνήθη ἡ δὲ τύχη τῆς περιουσίας τῶν διαλυθεισῶν Μονῶν πείθει ποία θὰ ἦτο ἡ τύχη τῆς περιουσίας τῶν ἄλλων Μονῶν, ἐὰν τὸ συζητούμενον μέτρον ἐψηφίζετο προηγουμένως. Διαφωνῶ, ὡς πρὸς τὰ μέσα τῆς ἐπιτυχίας τοῦ σκοποῦ δὲν νομίζω ὅτι ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπή, ἥτις θεσπίζεται διὰ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν, εἶναι ἀνεπαρκὴς νὰ παρακολουθήσῃ περιουσίαν τοιαύτης ἐκτάσεως καὶ ποικιλίας. Πολὺ φοβοῦμαι, τονίζει, μήπως ... τελεία τοῦ πρώτου τυχόντος, δεδομένου ὅτι δὲν ... τὴν περιουσίαν αὐτήν, ἀλλὰ μακροχρόνιος ... Ἀλλ' ἀνεξαρτήτως πρὸς τὸν τρόπον αὐτὸν τίθεται ... λαδὴ ἡ τῆς ἀποτιμήσεως καὶ τῆς δημοπρασίας ... ὅτως καὶ ἐξαιρέσεις, αἱ ὁποῖαι κινδυνεύουν να ... τὴν βάσιν αὐτῆς. Ἡ πρώτη ἐξαίρεσις εἶναι ... τήναν, δι' οὓς θεσπίζεται ἡ ἄνευ δημοπρασίας ... καὶ ὁ ὑποβιβασμὸς τῆς τιμῆς κατὰ 25 ο)ο. Ἔχ... τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἡ μοναστηριακὴ περιουσία ἀφ... ἀπέφερε διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀκτημόνων. ... τοῦ λόγου τούτου δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ... ἡ ἐξαίρεσις θὰ μεταβληθῇ εἰς ἀρχήν. Καὶ ἐξ ... ἡ παρεχομένη ὑδεμιᾶς ἀσφαλείας θὰ γίνουν κανόν... ἄλλων, καθὼς διὰ τοῦ ἄρθρου 11 αἱ ἐξαιρέσεις ... ἐπεκτείνονται. Ἀλλ' ὑπάρχει καὶ ἄλλη ἐξαίρεσις ἀτυχής, δι' ἣν οὐδεὶς συντρέχει λόγος. Πρόκειται περὶ τῶν πολυετῶν μεμισθωμένων κτημάτων.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς Παιδείας). Διεγράφη καὶ ἔδωκα ἐξηγήσεις περὶ αὐτῆς τῆς διατάξεως.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Τότε ἔχει καλῶς. Ἐν ἡ περιπτώσει, συνεχίζει, τὸ νομοσχέδιον ... νόμος τοῦ Κράτους θὰ ἐδεχόμην μίαν πρότασιν τοῦ κ. Χρηστομάνου ὅπως ἀντὶ χρεωγράφων ἀγοράζωνται κτίρια καὶ μάλιστα χρησιμοποιούμενα ἐπὶ ἐνοικίῳ διὰ δημοσίους σκοπούς.

Γ. Παπανδρέου. (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Τὸ ἐπροτείνεν αὐτὸ καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ ... συζητήσιμον.

Α. Χρηστομάνος. Μόνον οὕτω θὰ ἀποφεύγωμεν κινδύνους ἐκ τῆς ἀλλοιώσεως τῆς περιουσίας.

Ὁ κ. ***Σ. Ταλιαδοῦρος*** λέγει ὅτι χαίρει διότι δι' ἐπερωτήσεώς του πρὸ καιροῦ ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς καταστάσεως τοῦ κλήρου ὅστις ἔμενεν ἐπὶ μῆνας ὁλοκλήρους ἀπλήρωτος, ὡς ἐκ τῆς ἀνεπαρκείας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, ὅπερ δὲν ἐπραγματοποίησε τὰς προσδοκίας αἱ ὁποῖαι ἐστηρίχθησαν ἐπ' αὐτοῦ. Καὶ ἤδη ἐξεταστέον ἂν τὸ συζητούμενον νομοσχέδιον θὰ δώσῃ τὴν εὐεξίαν τὴν οἰκονομικὴν εἰς τὸν συνιστώμενον ὀργανισμὸν διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ὑποχρεώσεις. Ἐν πρώτοις τὸ νομοσχέδιον καίτοι θίγει κεφαλαιώδη ζητήματα δὲν ἐμελετήθη ἐπαρκῶς καὶ θὰ ἦτο εὐκταῖον ἂν ἀνεβάλλετο ἡ συζήτησίς του, διότι μία παράτασις πεντάμηνος ἢ τετράμηνος τῆς κρατούσης καταστάσεως δὲν θὰ ἐπέφερεν ἀνεπανορθώτους ζημίας. Συνεχίζων ἀντικρούει τὰς γενομένας αἰτιάσεις κατὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐξαίρει τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσέφερον οἱ Μοναχοὶ καὶ οἱ Διδάσκαλοι ὑπὲρ διατηρήσεως τοῦ ἐθνισμοῦ τῆς Θρησκείας καὶ τῆς γλώσσης κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δουλείας. Καὶ τονίζει ὅτι δὲν ἦτο ἀξία εἰρωνειῶν καὶ κατακρίσεως ἡ Ἐκκλησία. Ἄξιον κατακρίσεως, τονίζει, εἶναι τὸ Κράτος ὅπερ οὐδέποτε τὴν ἐπροστάτευσεν. Ἡ εἰσηγητικὴ ἔκθεσις βεβαιοῖ ὅτι ὁ Θεσμὸς τῶν ἱεροκηρύκων κατηργήθη ἐλλείψει πόρων καὶ τὸ Κράτος ἐνῷ δαπανᾷ διὰ παρελάσεις καὶ διὰ στρατηγοὺς καὶ νουάρχους δὲν ἐθεώρησε πρέπον νὰ δώσῃ ὀλίγα ψυχία διὰ τὸν κλῆρον καὶ διὰ τοὺς ἱεροκήρυκας. Παρ' ὅλας τὰς γενομένας αἰτιάσεις ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι συγχρονισμένη διότι οἱ ἱεράρχαι μας εἶναι ἐπικεφαλῆς κάθε φιλοκοινωνικῆς στά-

σεως. Μὲ ἀσημάντους ἐξαιρέσεις δὲν πρέπει νὰ καταδικάζωμεν θεσμοὺς καὶ νὰ ἐκπέμπωμεν μύδρους.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ἡ εἰκὼν ἣν παριστάνετε περὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἐκκλησίας δὲν εἶναι συνεπὴς πρὸς τὴν πρότασιν τῆς ἀναβολῆς.

Σ. Ταλιαδοῦρος. Ἐζήτησα τὴν ἀναβολὴν διὰ νὰ γίνῃ ἀρτιώτερον τὸ νομοσχέδιον. Ὁ παρὼν νόμος, συνεχίζει, εἶναι ὁ δεύτερος περὶ ρευστοποιήσεως, διότι ὁ πρῶτος εἶναι τὸ διάταγμα τοῦ 1834 τοῦ Μάουερ ὅπερ ἔγινεν αἰτία ὥστε τὴν περιουσίαν τῶν διαλυθεισῶν Μονῶν νὰ τὴν ἀπορροφήσῃ τὸ Κράτος. Καὶ ἤδη ἐρωτᾶται τί συνεννόησις ἐγένετο μὲ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὰς προσόδους τῆς περιουσίας αὐτῆς;

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Τοιοῦτον ἔσοδον δὲν θὰ ἀναγραφῇ.

Σ. Ταλιαδοῦρος. Καὶ ὅμως ὡς πρῶτον ἄρθρον τοῦ παρόντος νόμου ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡ ἀπόδοσις τῆς περιουσίας αὐτῆς παρὰ τοῦ Κράτους ἤτις νὰ ἀποτελέσῃ τὸ πρῶτον ἔσοδον τοῦ νέου Ταμείου. Ἤδη τὸ Κράτος θέλει νὰ πάρῃ ἀπὸ τοὺς ἀγρότας 75 ο)ο ἐνῷ ἐδήμευσε τὴν περιουσίαν τῶν ἰδιωτῶν. Τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα εἰσέπραξεν ἐκ τῆς περιουσίας τῶν διαλυθεισῶν Μονῶν διατί δὲν τὰ ἀποδίδει;

Α. Παπαναστασίου. Φαντάζεσθε ὅτι ὅσοι ἔδοσαν περιουσίας εἰς τὰς μονὰς τὰς ἔδοσαν διὰ μισθούς;

Σ. Ταλιαδοῦρος. Τὰς ἔδοσαν διὰ τὰς γενικὰς ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας. Ὑπάρχουν δὲ κανόνες τῶν Οἰκονομικῶν Συνόδων οἱ ὁποῖοι ἀπηγόρευσαν πᾶσαν ἀλλοίωσιν τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας. Πάντως ἡ περιουσία τῶν διαλυθεισῶν Μονῶν πρέπει νὰ ἐπιστραφῇ.

Α. Κανάρης. Διατὶ δὲν διεμαρτυρήθη τότε ἡ Ἐκκλησία;

Σ. Ταλιαδοῦρος. Διαμαρτύρεται καὶ φωνάζει καὶ λέγει ὅτι δύναται ἂν ἀφίσετε τὴν περιουσίαν νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας της. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ζήτημα τῶν προσόδων τῶν διαλυθεισῶν Μονῶν δὲν ἔπρεπε νὰ μείνῃ ἄνευ συζητήσεως.

Γ. Παπανδρέου. Ν (Ὑπ. Παιδ). Κατόπιν συσκέψεως ἐκρίναμεν ὅτι ἡ κατάστασις ἑνὸς αἰῶνος δὲν εἶναι εὔκολον νὰ ἀνατραπῇ, οὔτε ἠμποροῦ νὰ ὑποστηρίξῃ κανείς, ὅτι τὰ ἔσοδα τῶν Μονῶν πρέπει νὰ τοποθετοῦνται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ νὰ πολλαπλασιάζωνται.

Σ. Ταλιαδοῦρος. Ὄχι πρὸ ἑνὸς αἰῶνος ἀλλὰ καὶ τὸ 1919 κατέλαβε Μοναστηριακὴν περιουσίαν τὸ Κράτος καὶ ὑπεσχέθη νὰ τὴν ἀποδώσῃ καὶ δὲν τὴν ἀπέδωσε.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς Παιδείας). Ἡ περιουσία τῶν Μονῶν δὲν ἀποκλείεται νὰ ἐξυπηρετῇ κοινωφελεῖς σκοπούς. Τὸ Κράτος δὲν εἶναι ἰδιώτης, εἶναι ὀργανωμένος λαὸς καὶ ἤδη μὲ τὸ Νομοσχέδιον θέτει τέρμα εἰς τὴν μέχρι τοῦδε συνήθειαν καὶ διαθέτει τὴν περιουσίαν δι' ἐκκλησιαστικοὺς σκοπούς.

Σ. Ταλιαδοῦρος Ἐγὼ σᾶς ψέγω, διότι δὲν ἐφροντίσατε νὰ δόσητε καὶ νέον αἷμα εἰς τὸν ὀργανισμὸν αὐτόν, διότι προβλέπω ὅτι τὰ ψιλὰ τῆς ρευστοποιήσεως θὰ φαγωθοῦν. Ἐὰν οἱ τόκοι τῶν χρεωγράφων δὲν φθάνουν τί θὰ γίνῃ;

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς Παιδείας). Τὸ ἄρθρον 13 λέγει σαφῶς, ὅτι τὰ κεφάλαια μένουν ἄθικτα, καὶ χρησιμοποιοῦνται μόνον οἱ τόκοι καὶ αἱ πρόσοδοι αὐτῶν.

Σ. Ταλιαδοῦρος. Μὲ τὴν ἀνάθεσιν ὅλης αὐτῆς τῆς περιουσίας εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἀποδεικνύεται τὸ Κράτος ἀνίκανον ἐνῷ ἐξ ἄλλου δὲν βλέπω κατὰ ποῖον τρόπον ἡ Τράπεζα θὰ διασφαλίζῃ ἀκριβῶς ἐφαρμογήν. Οὔτε τὰ καθήκοντα ποὺ ἀνεθέσατε εἰς τὴν Τράπεζαν ἀπαιτοῦν εἰδικὰς γνώσεις καὶ εἰδικευμένον προσωπικόν. Ἡ τράπεζα θ' ἀναλάβῃ τὰς δίκας τῆς περιουσίας, ἀλλὰ θὰ μειώσῃ τὸ τίμημα, διότι θὰ πάρῃ ἀπὸ αὐτὸ περὶ τὰ 60.000.000, θὰ λαμβάνῃ καὶ ποσοστὰ ἀπὸ τὰς εἰσπράξεις καὶ εἶναι ἄγνωστον πόσα θὰ ἀποκομίσῃ μέχρι λήξεως τῆς ἐκποιήσεως. Διατί, τονίζει, αὐτὴ ἡ ἐργασία νὰ μὴ γίνεται ἀπὸ τοὺς Μητροπολίτας καὶ τὰ Ἡγουμενοσυμβούλια;

Φωναί. Ὦ ! Ὦ !

Σ. Ταλιαδοῦρος. Τὰ ἐπιφωνήματα αὐτὰ ἀποδεικνύουν ὅτι δὲν ἔχομεν ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς Ἱεράρχας μας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει φρονῶ ὅτι αὐτὰ τὰ 60 ἢ 70 ἑκατομμύρια, δὲν πρέπει νὰ τὰ χαρίσωμεν εἰς τὴν Τράπεζαν. Ἡ διαχείρισις καὶ ἐκποίησις δύναται νὰ γίνῃ μὲ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ ὄργανα.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπ. Παιδ). Αἱ τοπικαὶ ἐπιτροπαὶ ἔχουν καθήκοντα ἀπογραφῆς, καταγραφῆς, διενεργείας δημοπρασιῶν, εἰσπράξεων καὶ καταβολῆς εἰς τοὺς δικαιούχους. Ὅλα αὐτὰ δύνανται νὰ γίνουν μὲ τοὺς Μητροπολίτας καὶ τοὺς κληρικούς. Χρειάζεται ὅμως καὶ προσωπικὸν καὶ ἂν δεχθῶμεν ὅτι θὰ προσλάβουν ἕνα λογιστὴν μὲ 50 χιλ. δραχμὰς τὸν χρόνον θὰ ἔχωμεν ἐπὶ 60 Μητροπόλεων 3.500.000 ἐτησίως διὰ νὰ πληρώνωμεν ἀνὰ ἕνα προσωρινὸν ἀναξιόπιστον ὑπάλληλον.

Σ. Ταλιαδοῦρος. Εἰς διάστημα ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἐτους θὰ τελειώσῃ αὐτὴ ἡ ἐργασία

Γ. Παπανδρέου. (Ὑπουργὸς Παιδείας). Ἐὰν ἰς διάστημα ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους κατορθώσῃ ἡ τράπεζα νὰ εἰσπράξῃ 1 1)2 δισεκατομμύριον χαλάλι της τὰ 50.000.000

Σ. Ταλιαδοῦρος. Ἐγὼ νομίζω ὅτι δι' αὐτὰς τὰς πράξεις τῆς ἐκποιήσεως καὶ τῶν εἰσπράξεων δὲν πρέπει νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὴν Τράπεζαν, ἀλλὰ τὸν Κεντρικὸν Ὀργανισμόν.

Συνεχίζων λέγει ὅτι πρέπει νὰ διαγραφῇ ἀπὸ τὰ τοπικὰ συμβούλια ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος.

Ὁ κ. ***Γ. Παπανδρέου*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) λέγει ὅτι ἄλλοι συνάδελφοι ὑπεστήριξαν ὅτι πρέπει νὰ ἐμπιστευθῶμεν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸν ἔφορον.

Ὁ κ. ***Σ. Ταλιαδοῦρος*** λέγει ὅτι οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι συμπεριφέρονται ὡς ἐχθροὶ τοῦ λαοῦ μὲ τὸν ὁποῖον πάντοτε διαπληκτίζονται.

Β. Δεληγιάννης (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὀφείλω νὰ μὴ ἀφήσω ἀνανταπάντητον τὸν κ. βουλευτὴν εἰς τὰς περὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων κρίσεις του. Πράττω τοῦτο οὐχὶ ἐκ τυπικῆς ὑποχρεώσεως, διότι εἶμαι προϊστάμενος τοῦ ἐφοριακοῦ κλάδου, ἀλλὰ διότι πιστεύω ὅτι οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι εἶναι πλύσιμα στοιχεῖα ἐξυπηρετικὰ τοῦ Κράτους καὶ τοῦ λαοῦ, ἀπολαύουν δὲ ὅλης τῆς ἐκτιμήσεως, τῆς ὁποίας δικαιοῦνται ἔναντι τῶν ὑπηρεσιῶν ποὺ προσφέρουν. Εἰδικώτερον δὲ τονίζω ὅτι ἡ διαχείρισις τῶν δημοσίων κτημάτων διεξάγεται ὑπὸ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων κατὰ τρόπον λίαν ἐξυπηρετικὸν τῶν γενικωτέρων συμφερόντων τοῦ τόπου.

Ὁ κ. ***Σ. Ταλιαδοῦρος*** συνεχίζων λέγει ὅτι καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, οἵτινες ἀποτελοῦσι μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἶναι ἐπιφορτισμένοι μὲ τόσην ἐργασίαν ὥστε πολὺ ὀλίγος χρόνος τοὺς ἀπομένει διὰ νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὰ ζητήματα αὐτά, τὰ ὁποῖα τὰ θεωροῦν ὡς ἐντελῶς πάρεργα. Αἱ πιέσεις αὐταὶ ἔχουν ἀνάγκην ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀσχοληθοῦν μονίμως καὶ διὰ τοῦτο προτείνει ὅπως τὰ δύο αὐτὰ μέλη ἀντικατασταθοῦν μὲ δύο ἐφέτας, οἵτινες νὰ ἀποσπῶνται ἀνὰ τριετίαν.

Ὁ κ. ***Γ. Παπανδρέου*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) λέγει ὅτι βεβαίως τὰ δύο ταῦτα πρόσωπα ἔχουν τὸ μειονέκτημα ὅτι θὰ εἶναι ἀπησχολημένα, ἀλλ' ἐξ ἄλλου ἔχουσιν ὑπὲρ αὐτῶν τὸ αἴσθημα τῆς εὐθύνης, εἰς τὸ ὁποῖον βασιζόμεθα.

Ὁ κ. ***Σ. Ταλιαδοῦρος*** ἐπιφέρει ἀκολούθως καὶ ἄλλας τινὰς παρατηρήσεις.

Μεθ' ὃ ὁ κ. ***Γ. Παπανδρέου*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) δηλοῖ ὅτι δέχεται τὴν ἐκ τοῦ ἄρθρου 4 διαγραφὴν τῆς φράσεως «ἐν γένει». Ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ διακοπτομένης τῆς συζητήσεως γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην

συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3503 «περὶ καλλιεργείας τῶν ἀλυκῶν» ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3503 «περὶ καλλιεργείας τῶν ἀλυκῶν».

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 3503 κυρωθέντος Νομικοῦ Διατάγματος τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 «περὶ καλλιεργείας τῶν ἁλυκῶν» καταργεῖται.

Αἱ διὰ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου καταργούμεναι διατάξεις ἰσχύουσι διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀμοιβῆς τῶν ἐργολάβων ἁλυκῶν τῆς παραγωγῆς τοῦ ἔτους 1929.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ἀμοιβαὶ τῶν ἐργολάβων τῶν ἁλυκῶν Βόλου, Σάμου, Νάξου, Λευκάδος, Καλλονῆς, Μεσολογγίου, Μήλου, Γαντζοῦς, Κοπανᾶ, Λεχαινῶν, Σαγιάδος, Κίτρους καὶ Καραμπουρνοῦ κατὰ τόννον παραχθησομένου ὑπ' αὐτῶν καὶ παραδοθησομένου εἰς τὸ Δημόσιον ἅλατος τῆς παραγωγῆς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1930 καὶ ἐφεξῆς μέχρι λήξεως τῶν οἰκείων συμβάσεων καθορίζεται εἰς δραχμὰς 160.

Ἄρθρον 3.

Ἐν περιπτώσει μὴ παραλαβῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὁλοκλήρου τῆς παραχθείσης καθ' ἕκαστον ἔτος ποσότητος ἅλατος ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς πρώτης καταμετρήσεως, τὸ τυχὸν ὑπάρχον ἅλας κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην κυβίζεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῶν ὁριζομένων ὑπαλλήλων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐφ' ὅσον εἶναι δυσχερὴς ὁ διὰ ζυγίσεως προσδιορισμὸς τῆς ποσότητος αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κυβισμοῦ τούτου καταβάλλεται ἡ ὑπολειπομένη καὶ κρατηθεῖσα ἀποζημίωσις εἰς τοὺς ἐργολάβους.

Τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπολειφθὲν καὶ μὴ παραληφθὲν ἅλας παραμένει ἐν ταῖς ἁλυκαῖς ὑπ' εὐθύνην καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὰς δυνάμει τοῦ 3 ἐδαφ. τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 3503 ὑποχρεωτικῶς καταργουμένας ἁλυκὰς δὲν συμπεριλαμβάνονται ἐκεῖναι, αἵτινες θὰ δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἐπὶ τῷ ἀποκλειστικῷ σκοπῷ ὅπως ὁλόκληρος ἡ παραγωγὴ των ἐξάγηται καὶ διατίθηται εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Αἱ ἁλυκαὶ αὗται δύνανται νὰ ἐνοικιάζωνται διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας καὶ διὰ διάστημα μὴ ὑπερβαῖνον τὰ 30 ἔτη μὲ τὴν ὑποχρέωσιν τῶν ἐνοικιαστῶν ὅπως ὁλόκληρον τὴν ἐξ αὐτῶν παραγομένην ποσότητα ἐξάγωσι καὶ διαθέτωσιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὑπ' εὐθύνην των καὶ διὰ λογαριασμόν των, τοῦ Δημοσίου λαμβάνοντος ὡς μίσθωμα τὸ ἓκ τῆς δημοπρασίας προκῦπτον κατὰ τόννον ἅλατος καὶ μὴ δυναμένου νὰ ὑπερχρεωθῇ ἐξ οὐδεμιᾶς αἰτίας εἰς παρολαβὴν οὐδεμιᾶς ποσότητος ἐκ τῆς παραγωγῆς τῶν ἁλυκῶν τούτων.

Οἱ ὅροι τῆς δημοπρασίας κανονίζονται διὰ Διατάγματος ἢ διὰ τῶν ὅρων τῆς εἰδικῆς διακηρύξεως ἐνοικιάσεως ἑκάστης ἁλυκῆς.

Ἄρθρον 5.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου ἁλυκῶν, εἰς ἐργολάβους ἁλυκῶν ὅπως ἐξαγάγωσιν ὑπ' εὐθύνην των καὶ διὰ λογαριασμόν των εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ποσότητας ἅλατος ἐκ τῶν ἐν ταῖς ὁλυκαῖς ἀποθεμάτων τοῦ Δημοσίου μὲ τὴν ὑποχρέωσιν τῶν ἐξαγωγέων τούτων ἐργολάβων, ὅπως τὸ ἰσόποσον τοῦ ἐξαχθησομένου ἅλατος παραδώσωσι πρὸς τὸ Δημόσιον ἐκ τῆς ἀμέσως ἐπομένης παραγωγῆς τῶν ὑπὸ τὴν ἐργολαβίαν των ἁλυκῶν, πάντως δὲ παρεχομένων ἱκανῶν ἐγγυήσεων ἐξασφαλιζουσῶν τὸ Δημόσιον μέχρι τῆς παραδόσεως τοῦ ὀφειλομένου ἅλατος.

Ἄρθρον 6.

Ἀπαγορεύεται ἐφεξῆς νὰ διορισθῇ ἢ νὰ διατελῇ τις ὡς ἐπιτηρητὴς ἁλυκῆς κειμένης ἐν τῷ Νομῷ ἐξ οὗ οὗτος κατάγεται ἢ ἐν τῷ ὁποίῳ ἀσκεῖ ἢ ἤσκησεν ἐντὸς τῶν τριῶν προηγουμένων ἐτῶν τὰ πολιτικά του δικαιώματα.

Ἄρθρον 7.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου κανονίζονται διὰ Διατάγματος.

Προκειμένου νὰ ἐπικυρωθοῦν τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως ὁ κ. ***Α. Χρηστομάνος*** παρατηρεῖ ὅτι δὲν περιλαμβάνεται ἐν αὐτοῖς ἡ δήλωσις τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, σχετικῶς μὲ τὸ νομοσχέδιον περὶ ὑποχρεώσεως εἰς πληρωμὴν τῆς δαπάνης ἐγκαταστάσεως τοῦ τριφασικοῦ ρεύματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγένετο δεκτὴ ἡ σχετικὴ τροπολογία.

Μεθ' ὃ ἀναβάλλεται ἡ ἐπικύρωσις τῶν πρακτικῶν.

Συνεχιζομένης εἶτα τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ συγχωνεύσεως τῶν μικρῶν μονῶν» ὁ κ. ***Ε. Κουλουμβάκης*** λέγει ὅτι τὸ συζητούμενον νομοσχέδιον ἦτο ἄξιον καλυτέρας τύχης ὅσον ἀφορᾷ τὴν κοινοβουλευτικὴν συζήτησιν. Διότι τὸ νομοσχέδιον αὐτό, εἴτε ὀρθὸν εἶναι εἴτε μή, ψηφιζόμενον θὰ δόσῃ ἄλλην κατεύθυνσιν εἰς τὸν πολιτισμὸν ἡμῶν. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως εἶπεν ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας πρέπει νὰ συγχρονισθῇ. Ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας εἶναι αἰώνιον καὶ ἀναλλοίωτον, ἄναρχον καὶ ἀτελεύτητον. Οὐχὶ λοιπὸν τὸ πνεῦμα ἀλλὰ μερικαὶ μέθοδοι λατρείας ἔχουσιν ἀνάγκην συγχρονισμοῦ. Ὅταν εἶχον τὴν τιμὴν νὰ διευθύνω τὴν νομαρχίαν Ἀθηνῶν ἐνέκρινα τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτὸς εἰς τὰς ἐκκλησίας. Ὁ τότε δὲ Μητροπολίτης ἀπεδέχθη τὴν πρότασίν μου καὶ ἐπλειοδότησε. Ἐπίσης σήμερον εἶναι ἀνάγκη νὰ συμφωνήσῃ ἡ Ἐκκλησία ὅπως ἐπέλθῃ συγχρονισμὸς ὡς πρὸς ὡρισμένα τινὰ σημεῖα, οἷα εἶναι τὸ σχῆμα τῶν κληρικῶν, ὁ δεύτερος γάμος εἰς τοὺς χηρεύοντας ἱερεῖς κλπ. Ἀκόμη δὲ θὰ ἔπρεπε νὰ συζητηθῇ καὶ ὁ γάμος τῶν ἀρχιερέων. Ταῦτα ὅμως δὲν εἶναι θέματα τῆς ἁρμοδιότητος ἡμῶν καὶ διὰ τοῦτο ἐκηρύχθη πρὸ μικροῦ καὶ ἐναντίον τῆς διατάξεως τοῦ συζητουμένου νομοσχεδίου διὰ τῆς ὁποίας ἐπιβάλλεται εἰς τὰς μονὰς τὸ κοινοβιακὸν σύστημα διὰ νόμου τοῦ Κράτους. Ἐξετάζων τις τὸ σύστημα τοῦτο ὡς ἁπλοῦν μέλος τοῦ Κράτους ἢ ὡς νομικὸς θὰ ἔλεγεν ὅτι εἶναι ἀνελεύθερον. Ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰς τοιαύτας ἐξουσίας οὐχὶ ἡ Πολιτεία ἀλλὰ μόνον ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας δύναται νὰ καθορίσῃ. Ὅταν ἐπληροφορήθην τὴν μελετωμένην ὑποβολὴν τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐγένετο ἐν τῇ ψυχῇ μου σεισμὸς διότι ἀνεπόλησα βίον ὁλοκλήρων ἑκατονταετηρίδων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων εἰς τὰς Μονὰς διετηρεῖτο τὸ ζωηρὸν θρησκευτικὸν αἴσθημα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ τὸ αἴσθημα τῆς Πατρίδος. Εἰς τὰς Μονὰς ἐκαλλιεργοῦντο τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα καὶ ἐχαλκεύοντο καὶ ἐχαλυβδοῦντο αἱ ψυχαὶ τῶν ἡρώων καὶ τῶν ἐθνομαρτύρων. Δὲν ἀντιτίθεμαι, λέγει, κατὰ βάσιν εἰς τὸ νομοσχέδιον. Τὸ νομοσχέδιον ἔχει μίαν βάσιν, διότι ἀληθῶς ἡ περιουσία τῶν Μονῶν δὲν προέρχεται μόνον ἀπὸ λόγους θρησκευτικούς. Ὑπῆρξαν καὶ λόγοι προκληθέντες ἐκ τῆς δυστυχοῦς ἡμῶν ἱστορίας ἕνεκεν τῶν ὁποίων ὑπερηυξήθη ἡ περιουσία αὐτή. Ἐφόσον οἱ λόγοι οὗτοι ἐξέλιπον δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ πάλιν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ δικαιοῦχος μένει ὁ ἴδιος. Δὲν ὑπάρχει στέρησις καὶ ἐπομένως δὲν ὑφίσταται ἀντισυνταγματικότης. Καὶ τώρα ὅπως καὶ πρότερον, ἡ Ἐκκλησία ἐν τῷ συνόλῳ της θὰ ἐξυπηρετεῖται ὑπὸ τῆς περιουσίας της τῶν Μονῶν. Μ' ὅλα ταῦτα ὑπάρχουν δύο ἀντιρρήσεις. Πρῶτον ἡ νομικὴ καὶ δεύτερον ἡ πραγματικὴ ἀντίρρησις. Ἡ νομικὴ ἀντίρρησις εἶναι ἂν πάντα ταῦτα συμβιβάζονται πρὸς τοὺς κανόνας τῆς Ἐκκλησίας τοὺς περιῤῥουρουμένους καὶ θεσπιζομένους διὰ τοῦ Συντάγματος. Ἡ πραγματικὴ ἀντίρρησις εἶναι

μήπως ἡ ρευστοποίησις τῆς περιουσίας αὐτῆς ἐνέχει κίνδυνον τινά, διότι διὰ τῆς ρευστοποιήσεως ἐκλείπει ἡ μονιμότης ἡ στοιβερότης καὶ ἡ ἀσφάλεια ἡ ὁποία ὑπῆρχε πρότερον διὰ τὴν περιουσίαν τῆς Ἐκκλησίας. Ὑπῆρξε δὲ λέγουσι συμφωνία τῆς Ἐκκλησίας ἡ ὁποία ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως εὑρίσκεται εἰς δεινοτάτην θέσιν. Ἐὰν οἱ ἀρχιερεῖς ἀπὸ μηνῶν ἤδη δὲν ἐμισθοδοτήθησαν τί τὸ παράξενον ἂν ἀπεδέχθησαν τοιοῦτο νομοσχέδιον; Δὲν θὰ εἶχον τὴν ἐπιθυμίαν καὶ αὐτὰς ἀκόμη τὰς ἐπιφυλάξεις νὰ διατυπώσω ἐρώσον βλέπω ὅτι σπεύδομεν ἵνα γίνῃ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο νόμος τοῦ Κράτους καὶ δὲν θὰ ἤθελα νὰ κλονίσω τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ ὅτι κάτι καλὸν συντελεῖται. Ἔπραξα ὅμως τοῦτο ἵνα παρακαλέσω τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ δώσῃ ἰδιαζούσην προσοχὴν εἰς τὰς παρατηρήσεις τὰς ὁποίας θὰ διατυπώσω. Συνεχίζων, παρατηρεῖ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 ὅτι θὰ ἔπρεπεν ἡ ἐπιτροπὴ νὰ εἶναι ὀλιγομελεστέρα καὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἀρχιεπισκόπου, νὰ ἀποτελεσθῇ δὲ ἀπὸ πρόσωπα τὰ ὁποῖα θὰ εἶχον τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον ἵνα ἀσχοληθῶσι. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 8 καὶ μετὰ τὴν φράσιν «ὁρίζεται ὡς περιουσία παραμένουσα εἰς τὴν διαχείρισιν ἑκάστης Μονῆς ὅση θεωρηθῇ ὡς ἀπαραίτητος πρὸς χρῆσιν αὐτῆς ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μοναχῶν καὶ τῆς ἱστορικῆς καὶ προσκυνηματικῆς σημασίας τῶν Μονῶν νὰ προστεθῇ «πάντως ὅση θὰ εἶναι ἐπαρκὴς πρὸς συντήρησιν μετὰ ἐγκρατείας τῶν ἐν τῇ Μονῇ μοναχῶν». Τοῦτο δὲ ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ζωὴ τῶν ἐναπομενόντων μοναχῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ νὰ ἐργάζωνται οἱ μοναχοί. Τοὺς μοναχοὺς δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἔχω ὑπὸ μισθόν, διότι καὶ ῥοθορά τις θὰ ἐπήρχετο καὶ διότι δὲν ἠξεύρω ποῦα θὰ εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῆς ρευστοποιήσεως, καὶ ἂν δὲν ἤθελε κινδυνεύσει νὰ ἐκλείψῃ ἐντελῶς ὁ μοναχικὸς βίος. Διὰ τοῦτο θὰ ἐπεθύμουν ὅπως ἡ παραμένουσα περιουσία αὐτὴ καὶ μόνη νὰ εἶναι ἱκανὴ πρὸς συντήρησιν τῶν μοναχῶν. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον θὰ ἐπεθύμουν ὅπως εἰς τὸ ἄρθρον 14 ἡ φράσις «ἂν αἱ πρόσοδοι κλπ.», ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς φράσεως «ἂν ἤθελε συμβῇ ὥστε αἱ πρόσοδοι κλπ.». Ἐπίσης προτείνω ὅπως εἰς τὴν γ' παράγραφον τοῦ ἄρθρου 8 ἡ φράσις «καλλιεργοῦνται ἢ ἐκμισθοῦνται ὑπ' αὐτῆς» ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς φράσεως «καλλιεργοῦνται ἢ ἐκμισθοῦνται ὑπὸ τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου αὐτῆς κατ' ἔγκρισιν τοῦ ἀρχιερέως τῆς περιφερείας». Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἄρθρον 10 ζητεῖ τὴν διαγραφὴν αὐτοῦ ὡς ἀντικειμένην εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ Νομοσχεδίου. Ἐάν, λέγει, ὁ σκοπὸς τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς, ἡ ἀπελευθέρωσις δηλ. τῶν κολίγων, εἶχε βάσιν ἠθικήν, ὁ σκοπὸς ὅμως οὗτος δὲν δύναται νὰ εἶναι ἱερώτερος τοῦ ὑπηρετουμένου ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ἐν τούτοις βλέπω ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου ὁ σκοπὸς τῆς Ἐκκλησίας ὑποτάσσεται, διότι μὲ τὴν φορὰν τὴν ὁποίαν ἀκολουθοῦσιν ἄλλοι οἱ ἐφαρμόζοντες τὴν ἀγροτικὴν πολιτικὴν θὰ ἐπιπέσουν ὡς ἄγρια θηρία κατὰ τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας ἵνα δώσουν δῆθεν τὰ μέσα τῆς ζωῆς εἰς πτωχούς τινας, πράγματι ὅμως διὰ νὰ ἐξαφανίσουν τὴν περιουσίαν αὐτήν.

Συνεχίζων λέγει ὅτι τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Νομοσχεδίου ἐξυπηρετεῖ τὸν σκοπὸν τῆς ἐκποιήσεως τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας εἰς συνεταιρισμοὺς ἀκτημόνων καλλιεργητῶν ἢ κτηνοτρόφων. Ἀλλὰ ὁ σκοπὸς οὗτος φαίνεται προέχων καὶ συνεπῶς δι' αὐτοῦ ἀνατρέπεται ὁ σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου. Φανατισμὸς ὑπὲρ τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς φθάνων εἰς τὸ σημεῖον νὰ ὑποτάσσῃ τοὺς σκοποὺς τῆς Ἐκκλησίας εἶναι σκοπὸς Μπολσεβικισμοῦ. Προτείνω συνεπῶς νὰ τροποποιηθῇ καὶ τὸ ἄρθρον 10, διότι ἡ ἄνευ δημοπρασίας ἐκποίησις θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὸν ἐξαφανισμὸν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας. Συνεχίζων λέγει ὅτι τὸ 4 ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 15 θὰ ἔπρεπε νὰ τροποποιηθῇ διὰ τῆς προσθήκης τῆς φράσεως «κατὰ μέγιστον ὅρον εἰς 10 ο)ο)».

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ἡ ἔννοια τῆς διατάξεως εἶναι ὅτι πάντως μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ πρώτου σκοποῦ κατανέμεται τὸ ὑπόλοιπον διὰ νόμου καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴ ἀπορροφηθοῦν τὰ περισσεύματα αὐτὰ εἰς μισθοδοτικὴν ἐπικουρίαν. Θέλω τὸ ταμεῖον ἀσφαλίσεως νὰ εἶναι στερεόν.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν ἐπαρκοῦν οἱ πόροι διὰ νὰ δίδωνται τὰ 10 ο)ο θὰ εἶναι δυνατὸν τοὐλάχιστον νὰ δίδωνται ὀλιγώτερα.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Μάλιστα.

Ὁ κ. ***Ε. Κουλουμβάκης*** συνεχίζων λέγει ὅτι ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 16 ὑπάρχει διάταξις περὶ καταλήψεως μοναστηριακῶν κτημάτων διὰ διοικητικῆς ὁδοῦ. Τοῦτο εἶναι ἐφεύρεσις τῆς μακαρίας τῇ λήξει Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης ἥτις κατελάμβανε τὰ κτήματα δι' αὐθαιρεσιῶν. Πρέπει συνεπῶς ἡ διάταξις αὕτη νὰ διαγραφῇ. Καὶ ὡς τελευταίαν παρατήρησιν τὴν ὁποίαν ἔχω νὰ κάμω εἶναι ὅτι εἰς τὰς δύο τελευταίας γραμμὰς τοῦ ἄρθρου 16 ὁρίζονται ἀμοιβαὶ διὰ τοῦ ὑποδεικνύοντας τὰ ἀγνοούμενα μοναστηριακὰ κτήματα. Τοῦτο ὅμως εἶναι χαφιεδισμὸς καὶ πρέπει νὰ διαγραφῇ ἡ διάταξις αὕτη.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Δέχομαι νὰ διαγραφῇ ἡ διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ κατάληψις τῶν κτημάτων, συνεπῶς δύναται νὰ παραμείνῃ ἡ διάταξις περὶ ἀμοιβῆς τῶν ὑποδεικνυόντων τὰ Μοναστηριακὰ κτήματα διότι ἡ κατάδοσις αὕτη θὰ ἐλεγχθῇ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** λαμβάνων τὸν λόγον λέγει ὅτι θὰ ἐπαναλάβῃ καὶ πάλιν ὅτι τὰ τοιαύτης φύσεως νομοσχέδια ἔπρεπε νὰ ἔρχωνται εἰς τὴν Βουλὴν ἀφοῦ παρείχετο εἰς τὸ Κοινοβουλευτικὸν Σῶμα ἐπαρκὴς προθεσμία βαθυτέρας ἐξετάσεως τούτων. Τὸ Νομοσχέδιον, ὡς ἔχει, δίδει ἀφορμὴν εἰς σκέψεις καὶ συζητήσεις ἐπὶ διαφόρων θεμάτων. Παρίστανται ὡς ἁπλοῦν, ὡς σκοπὸν τὴν ρευστοποίησιν τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας, ἀλλὰ ὑπάρχουσι δύο ζητήματα, πρῶτον κατὰ πόσον τοῦτο εἶναι ὀρθὸν καὶ δὲν ἀντίκειται εἰς τοὺς κανόνας τῆς Ἐκκλησίας καὶ εἰς τὸ Σύνταγμα, καὶ δεύτερον ἐὰν καὶ κατὰ πόσον εἶναι σκόπιμος ἡ ρευστοποίησις αὕτη. Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον ζήτημα ὑπάρχουν οἱ ἐκκλησιαστικοὶ κανόνες, οἵτινες ἀπαγορεύουσι τὴν ἐκποίησιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ἡ διάταξις τοῦ Συντάγματος, ὅτι δὲν στερεῖται τις τῆς περιουσίας του. Καὶ ἡ ρευστοποίησις αὕτη εἶναι στέρησις τῆς περιουσίας διότι πέρνομεν τὴν ἰδιοκτησίαν καὶ δίδομεν ἓν ἀντάλλαγμα. Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος δὲν θὰ μὲ εὔρισκε σύμφωνον, διότι ὁ τρόπος καθ' ὃν γίνεται ἡ ἐκποίησις αὕτη δὲν εἶναι ὀρθός, ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ τὸ ἄρθρον 119 τοῦ Συντάγματος τὸ ὁποῖον περιέχει μίαν διάταξιν ὀλίγον δυσεξήγητον. Δὲν ἐνθυμοῦμαι πῶς παρεισέφρυσεν ἡ διάταξις αὕτη καὶ ποίαν ἔννοιαν ἔχει. Δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι τότε ἐγένετο εὐρεῖα συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ. Ἤμην δὲ σύμφωνος καὶ ἐγὼ καὶ ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι ἔπρεπε νὰ ληφθῶσι μέτρα περὶ θεμελιώσεως τῆς ἐννοίας τῆς ἰδιοκτησίας, καὶ δι' αὐτὸ τὸ ἄρθρον 19 ἔθεσε περισσοτέρους ὅρους ἐξασφαλίσεως τῆς ἰδιοκτησίας, παρὰ τὸ ἀντίστοιχον ἄρθρον τοῦ ἀναθεωρηθέντος Συντάγματος, ἡ δὲ μεταβατικὴ διάταξις τοῦ ἄρθρου 119 τοῦ Συντάγματος ἔχει σκοπὸν τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ τῶν προσφύγων. Συνεπῶς ἡ διάταξις αὕτη δὲν δύναται νὰ ἔχῃ κανένα σκοπόν, ἵνα καθιερώσῃ νόμων ἀπαλλοτριώσεως τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας. Ἐὰν οὕτως ἔχῃ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 119, ὅλα ὅσα ἐλέχθησαν ἐν σχέσει πρὸς τὸ Νομοσχέδιον δὲν εἶναι βάσιμα. Συνεχίζων λέγει ὅτι ἐφόσον ὑπάρχει τὸ Νομικὸν πρόσωπον τῆς Μονῆς αὐτὸ εἶναι τὸ κύριον τῆς περιουσίας καὶ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐπειδὴ περιωρίσθη ὁ σκοπὸς τῆς Μονῆς θὰ πάρωμεν τὴν περιουσίαν της. Αὐτὰ ἀπὸ νομικῆς ἀπόψεως. Τὸ ζήτημα εἶναι ἐὰν συμφέρῃ νὰ

κάμῃ τὸ Κράτος αὐτὴν τὴν ρευστοποίησιν. Νομίζω ὅτι τοιοῦτον νομοσχέδιον δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἔλθῃ εἰς ἀπροσφορωτέραν ἐποχὴν ἀπὸ τὴν σημερινήν. Σήμερον ἔχει τὸ Κράτος εἰς χεῖρας του μίαν μεγίστην περιουσίαν τῶν ἀνταλλαξίμων, τὴν ὁποίαν ἔχει ἀνάγκην νὰ τὴν ρευστοποιήσῃ τὸ ταχύτερον, διότι ἡ διατήρησίς της εἰς πᾶν ἄλλο συντελεῖ ἢ εἰς τὸ νὰ ὠφελῇ τὴν περιουσίαν αὐτήν, καὶ συγχρόνως ἐπιβαρύνει τὸ Κράτος διὰ τῆς πληρωμῆς τοῦ τόκου τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἀνταλλαξίμων. Καὶ ἐνῷ συνεπῶς τὸ Κράτος ἔχει ἀνάγκην νὰ ρευστοποιήσῃ τὴν περιουσίαν ταύτην, ἐρχόμεθα σήμερον νὰ ρίψωμεν διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ἄλλην μίαν περιουσίαν εἰς τὴν ἀγοράν, σχεδὸν τὸ ἥμισυ τῆς προσφυγικῆς τοιαύτης, πρὸς μείωσιν τῆς ἀξίας καὶ τῶν δύο περιουσιῶν. Ἀλλὰ μόνον τοῦτο εἶναι; Ἡ Κυβέρνησις γνωρίζει ποία στενότης χρήματος ὑπάρχει σήμερον. Γνωρίζει ποία ἀνάγκη ὑπάρχει νὰ μὴ ἀκινητοποιηθῶσι χρήματα, καὶ μ' ὅλον τοῦτο ὑποβάλλει τὸ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχέδιον καθ' ἣν στιγμὴν ὑπάρχει κατατεθειμένον εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον περὶ ἐπικουρήσεως τριῶν Συμβάσεων μιᾶς μὲ τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν μιᾶς μὲ τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμεῖον καὶ μιᾶς μὲ τὸν Αὐτόνομον Σταφιδικὸν Ὀργανισμόν, διὰ νὰ συναφθῇ δάνειον 150.000.000 διὰ τὰ ἔργα τῆς Ὀλλεν, ἐνῷ ἂν ἔμενον ἀδιάθετα αὐτὰ τὰ χρήματα θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ εἰσρεύσουν εἰς τὴν ἀγοράν, ἤτις τόσην μεγάλην ἀνάγκην ἔχει. Ἀλλὰ πῶς δύναται ἡ Κυβέρνησις ν' ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῆς ρευστοποιήσεως μιᾶς περιουσίας τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὑπάρχει μία ἄλλη διπλασία διὰ ρευστοποίησιν, ἤτις, ἐλλείψει χρημάτων, δὲν δύναται νὰ ρευστοποιηθῇ;

Γ. Παπανδρέου. (Ὑπουργὸς Παιδείας). Ἡ πολιτικὴ τῆς ρευστοποιήσεως τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας εἶχεν ἐξαγγελθῇ προτοῦ ἐγὼ ἀναλάβω τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ἀμφισβητῶ τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ αἱ τοιαῦται ἀποφάσεις δὲν ἀποτελοῦσι μεγάλας γραμμὰς τοῦ προγράμματος μιᾶς Κυβερνήσεως ἀπὸ τὰς ὁποίας νὰ μὴ δύναται νὰ παρεκκλίνῃ. Εἶναι ζητήματα λεπτομερειακὰ ἐξερτώμενα ἐκ τῶν περιστάσεων. Καὶ τὸ ἔργον τοῦτο θὰ ὁδηγήσῃ εἰς δυσχέρειαν τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν. Ἀλλὰ πλὴν τούτου δὲν δύνασθε νὰ πετάξετε τὴν Μοναστηριακὴν περιουσίαν ἀλλὰ πρέπει νὰ φανῆτε καὶ ἐπιμεληθῆτε ταύτης, ἵνα ἐπιτελέσῃ αὕτη τὸν μεγάλον σκοπὸν τὸν ὁποῖον ἔχει. Δὲν ἠμπορεῖτε δὲ ἐπειδὴ ἔχετε πρόγραμμα ρευστοποιήσεως νὰ κατατρέψητε μίαν περιουσίαν. Πρέπει νὰ ἐξετασθῇ τὸ ζήτημα μετὰ ἰδιαζούσης προσοχῆς, διότι ἡ περιουσία αὕτη θὰ φέρῃ μεγάλα προσκόμματα εἰς τὴν ρευστοποίησιν τῆς προσφυγικῆς περιουσίας.

Ἀλλὰ θὰ παρέβλεπον ὅλας τὰς δυσχερείας καὶ τοὺς κινδύνους τοῦ μέτρου τούτου, ἂν ἔβλεπον ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου πρόκειται νὰ ἱκανοποιηθῇ εἰς μέγας σκοπός. Ποῖος ὅμως σκοπὸς πρόκειται νὰ ἐπιδιωχθῇ; Θέλετε νὰ βάλετε τὸ περίσσευμα τῆς περιουσίας εἰς τὸ Ταμεῖον διὰ νὰ μισθοδοτηθοῦν ὡρισμένα ἄτομα τὰ ὁποῖα σήμερον μισθοδοτοῦνται. Ἂν ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ μία ἀναμόρφωσις εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα γενικωτέρα, τότε θὰ ἠδυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν θυσίαν αὐτήν. Ἀλλὰ οὐδεμία τοιαύτη ἀναμόρφωσις γίνεται. Εἶμαι τῆς γνώμης, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ κλήρου παρημελήθη σπουδαιότατα, ἐνῷ ἡ Ἐκκλησία ἀπωτελεῖ σπουδαιότατον ὄργανον τῆς Πολιτείας. Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ καθιερώσωμεν τὴν ἀρχὴν ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι στενότατα συνδεδεμένη μετὰ τῆς Παιδείας, διότι, καθὼς ἡ Παιδεία ἀναπτύσσει τὸ πνεῦμα, ἡ Ἐκκλησία ἀναπτύσσει τὴν ψυχήν. Κἀθυστερήσαμεν ὅσον ἀφορᾷ τὴν βελτίωσιν τοῦ Κλήρου. Δὲν δύναται μία Πολιτεία νὰ εἴπῃ ὅτι ἀπαλλοτριώνει τὴν μοναστηριακὴν περιουσίαν διὰ νὰ διατηρήσῃ τὸν Κλῆρον, ἐνῷ ὁ Κλῆρος εἶναι μία σπουδαιοτάτη λειτουργία καὶ πρέπει νὰ φροντίζῃ δι' αὐτὸν ἡ Πολιτεία, ὅπως φροντίζει διὰ τὴν Παιδείαν, τὸν στρατὸν κλπ. Πρέπει νὰ ἔχωμεν ἕνα Κλῆρον ἄξιον τῆς ἀποστολῆς του διὰ νὰ διαφωτίζῃ καὶ παιδαγωγῇ τὸν λαόν. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον δὲν φέρετε τοιοῦτον πρόγραμμα, ἡ ρευστοποίησις εἶναι μία πρᾶξις κακὴ ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως μὴ θεραπεύουσα τίποτε. Θὰ ἤμην σύμφωνος ἂν ἔβλεπον νὰ ἐξυπηρετῆται κάποιος σκοπός· ἀλλὰ καταρρίπτεται εἰς τὴν λαϊκὴν συνείδησιν καὶ ἡ ἔννοια τῶν μοναστηρίων, διότι διὰ τοῦ νομοσχεδίου οὐσιαστικῶς καταργοῦνται αἱ μοναί. Διατί σπεύδετε λοιπὸν νὰ κάμετε τὴν ρευστοποίησιν, ἤτις θὰ βλάψῃ; Ἐὰν νομίζετε ὅτι ἡ περιουσία αὕτη δὲν διοικεῖται ἐπαρκῶς, διορθώσατε τὸν νόμον περὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου. Ὁ κ. Ὑπουργὸς πρέπει νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν γνώμην του περὶ ρευστοποιήσεως τῆς περιουσίας καὶ μόνον ἀφοῦ φέρῃ μέτρα «περὶ ἐξυψώσεως τοῦ κλήρου» τότε δύναται νὰ φέρῃ καὶ νομοσχέδιον περὶ ρευστοποιήσεως τῆς περιουσίας.

Θὰ σᾶς εἴπω, καὶ ἓν ἄλλο κακόν, ὅπερ ἐνδεχομένως θὰ ἀπηλείφθη ἐκ τῆς ταχείας ρευστοποιήσεως. Ἐλέχθη ὅτι χρειάζεται νὰ δώσετε καὶ εἰς τοὺς μοναχοὺς διότι ἡ ἐναπομένουσα περιουσία δὲν θὰ εἶναι ἐπαρκὴς διὰ τὴν συντήρησίν των καὶ κατ' ἀνάγκην θὰ περιορισθοῦν νὰ τρέφωνται ἀπὸ τὰ εἰσοδήματά των. Δι' ὅλα ταῦτα μὴ προβαίνετε εἰς ἐσπευσμένα μέτρα, διότι ταῦτα ἀντὶ ὠφελείας, τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκετε, θὰ ἐπιφέρουν μόνον βλάβην καὶ ζημίαν.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ἐπίστευον, ὅτι ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ θέματος θὰ ἐθεωρεῖτο ἐξηντλημένη μετὰ τὰς διασαφήσεις τὰς ὁποίας ἔδωκεν ὁ ἐξοχώτατος ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργὸς καὶ μετὰ τὴν διαπιστωθεῖσαν ὁμοφωνίαν ὅτι ὅλοι ἐπιθυμοῦμεν τὴν βελτίωσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, τῆς ὁποίας ἀπαρχὴν μαζὶ μὲ τὸ νομοσχέδιον περὶ ἱεροκηρύκων ἀποτελεῖ τὸ παρὸν νομοσχέδιον. Ὅλοι συμφωνοῦμεν ὅτι ἐν τῇ ἀποστολῇ τῆς Ἐκκλησίας τὸ μεῖζον μέρος τῆς λειτουργίας κατέχει τὸ κήρυγμα, δηλαδὴ ἡ ἀνάπτυξις τῶν βιβλίων, τὰ ὁποῖα ἀνεξαρτήτως τῆς θείας αὐτῶν πνοῆς, ἀποτελοῦν τὸ φιλοσοφικὸν καὶ κοινωνικὸν Εὐαγγέλιον. Ἐπιβάλλεται συνεπῶς ἡ βελτίωσις αὕτη τῆς θέσεως τῶν ὀργάνων τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ἡ βελτίωσις προϋποθέτει τὴν ὑλικὴν βελτίωσιν διότι πρέπει πρῶτον νὰ ζῇ κανεὶς καὶ εἶτα νὰ φιλοσοφῇ θρησκευτικῶς. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐγερθείσας ἐντυπώσεις κατὰ τοῦ νομοσχεδίου εἰς τὰς γενικωτέρας αὐτοῦ γραμμὰς ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὡμίλησε περὶ τῶν ἀπαλλοτριώσεων τοῦ ἄρθρου 119 καὶ συνωμολόγησεν ὅτι τοῦτο ἀπέβλεψεν εἰς κοινὴν ἀνάγκην καὶ ὅτι εἰς πλεῖστα σημεῖα αὐτοῦ συνέπεσαν αἱ ἀντιλήψεις τοῦ πολιτικοῦ κόσμου. Ἡ μεταρρύθμισις αὕτη ἠδύνατο νὰ γίνῃ καὶ μὲ τὸ παλαιὸν Σύνταγμα, διότι ἐκεῖ ὅπου ἐκαινοτόμησε τὸ νέον Σύνταγμα εἶναι ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἰδιοκτητῶν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐγὼ τοὐλάχιστον εἶχα δηλώσει ρητῶς καὶ πρὸ τοῦ Συντάγματος ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑποστῶσι τὴν θυσίαν αὐτὴν μόνον οἱ ἰδιοκτῆται ἀλλὰ τὸ σύνολον. Καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτὴν ἦσαν σύμφωνα καὶ τὰ ἄλλα κόμματα. Τὸ ἄρθρον 119 τοῦ Συντάγματος ἔγινε διὰ νὰ διευκολυνθοῦν ἀκριβῶς αἱ ἀπαλλοτριώσεις καὶ ὁμιλεῖ διὰ πλάς περιπτώσεις (ἀναγνώσκει). Διὰ τὰ Μοναστηριακὰ καὶ Ἐκκλησιαστικὰ κτήματα λέγει ὅτι εἰδικοὶ νόμοι κατὰ παρέκκλισιν τοῦ ἄρθρου 19 κανονίζουν τὰ τῶν ἀπαλλοτριώσεων χωρὶς νὰ ἀναφέρεται εἰς τὰς προηγουμένας περιπτώσεις. Πρόκειται δηλαδὴ περὶ διατάξεως ἐχούσης διηνεκῆ ἐξαίρεσιν.

Π. Τσαλδάρης. Ἡ διάταξις ἐπιγράφεται μεταβατικὴ καὶ ὄχι ὁριστική.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος). Θὰ εἶχε σημασίαν ἂν ὡρίζετο χρόνος πρὸς ἐφαρμογήν. Ἡ ἐπιγραφὴ δὲν μεταβάλλει τὴν οὐσίαν. Εἶπε δηλαδὴ ὅτι κατὰ παρέκκλισιν τοῦ ἄρθρου 19 τὰ μοναστηριακὰ κτήματα...

Π. Τσαλδάρης. Ὑπάρχουν καὶ εἰς τὸ 15 ἐξαιρέσεις ἐνῷ πρόκειται περὶ ὁριστικῆς διατάξεως. Ἐδῶ ὅμως τὸ

ἄρθρον ἐπιγράφεται «ὡς μεταβατικὴ διάταξις» καὶ τὸ πρᾶγμα ἀφίνει ἀμφιβολίας.

Α. Μιχαλακόπουλος ('Αντιπρόεδρος). Τὸ ἄρθρον 19 ἦτο ἀντίγραφον παλαιοῦ Συντάγματος καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν εἴπομεν ὅτι διὰ τὰς ἐξαιρουμένας περιπτώσεις θὰ προνοήσωμεν δι' ἰδιαιτέρου ἄρθρου.

Π. Τσαλδάρης. Τὸ 19 καὶ 119 ἐψηφίσθησαν ὁμοῦ.

Α. Μιχαλακόπουλος ('Αντιπρόεδρος). Πρῶτον ἐψηφίσθη τὸ 19 καὶ θὰ ἐνθυμεῖσθε ὅτι ἐγένοντο πανυχίδες καὶ ἡ διατύπωσις ἦτο ἀποτέλεσμα ἀπείρων τροποποιήσεων. 'Εγὼ ἔχω τὴν ἰδέαν ὅτι καὶ ἄνευ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 119 θὰ ἦτο συνταγματικὸν τὸ νομοσχέδιον τοῦ κ. 'Υπουργοῦ τῆς Παιδείας. Διότι μόνον ἂν ἐπρόκειτο περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως θὰ ἐχρειάζετο νόμος συνταγματικός. 'Αλλὰ ἠμφισβήτησε ποτὲ κανεὶς ὅτι τὸ Κράτος δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κανονίσῃ τὰ τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῶν Μονῶν; Διαπρεπέστατος νομικός, ὁ κ. Εὐταξίας, ὑπῆξεν ὁ συντάκτης τοῦ νόμου περὶ 'Εκκλησιαστικοῦ ταμείου, τὸ ὁποῖον θὰ ἀντέκειτο εἰς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ παλαιοῦ Συντάγματος ἂν ἐδεχόμεθα τὴν ἀντίθετον ἐκδοχήν. Διατί δὲν ἐκρίθησαν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου αὐτοῦ ἀντισυνταγματικαί; 'Η Πολιτεία εἶπε διὰ τοῦ νόμου αὐτοῦ ὅτι θέλει τὰ ἔσοδα αὐτὰ τὸ Κράτος νὰ τὰ διαθέσῃ καθ' ὡρισμένον τρόπον καὶ ὑπὲρ ὡρισμένων σκοπῶν. Καὶ οὐδεὶς ἐφαντάσθη ποτὲ ὅτι ὁ νόμος τοῦ Γεν. 'Εκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἠδύνατο νὰ προσβληθῇ ὡς ἀντισυνταγματικός. Προσεβλήθη μόνον ὡς ἀντικανονικὸς καὶ ἠγέρθη ζήτημα ἂν οἱ κανόνες προστατεύουν μόνον τὰ δόγματα ἢ καὶ τὰ περιουσιακὰ δικαιώματα. Καὶ ἐλύθη, ὅπως γνωρίζετε, ὑπὲρ τοῦ ὅτι οἱ κανόνες προστατεύουν μόνον τὰ πρῶτα. Λοιπὸν ἀντισυνταγματικότης τοῦ νομοσχεδίου δὲν ὑπάρχει. 'Αλλὰ ἀπὸ τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μοῦ ἐπέσπασε τὴν προσοχὴν εἶναι ὅτι ὑπάρχουν εἰς ἐκποίησιν τὰ ἀνταλλάξιμα κτήματα καὶ θὰ προσφερθοῦν ἤδη καὶ τὰ Μοναστηριακὰ καὶ πολλαπλασιαζομένης οὕτω τῆς προσφορᾶς, δὲν θὰ εἶναι ἀντίστοιχος πρὸς ταύτην ἡ ζήτησις. 'Αλλ' ὁ κ. 'Υπουργὸς τῆς Παιδείας μᾶς ἐπληροφόρησεν ὅτι τὰ 4)5 τῆς περιουσίας εἶναι ἐν τῇ Παλαιᾷ 'Ελλάδι, ἐνῷ ὡς γνωστὸν ἡ ἀνταλλάξιμος περιουσία συγκεντρώνεται εἰς τὰς νέας χώρας.

Γ. Παπανδρέου ('Υπουργὸς τῆς Παιδείας). Τὰ 4)5 τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας εἶναι εἰς Παλαιὰν 'Ελλάδα, τὸ δὲ 1)3 περὶ τὰς 'Αθήνας.

Α. Μιχαλακόπουλος. ('Αντιπρόεδρος). Δὲν πρόκειται ἐξ ἄλλου περὶ κινητῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα νὰ μετακομίζωνται. 'Εδῶ ἄλλοι θὰ ἀγοράσουν τὰ ἀνταλλάξιμα καὶ ἄλλοι τὰ μοναστηριακὰ κτήματα.

Π. Τσαλδάρης. Λείπει καὶ ἡ κερδοσκοπία.

Α. Μιχαλακόπουλος ('Αντιπρόεδρος). Αὐτὸ θὰ ἔχῃ σημασίαν ἂν δὲν προνοήσῃ τὸ νομοσχέδιον περὶ 10ετοῦς πιστώσεως διὰ τὸ τίμημα καὶ μὲ μικρὸν τόκον.

Π. Τσαλδάρης. Χειρότερον, διότι διευκολύνει τὴν ἀγοράν.

Α. Μιχαλακόπουλος ('Αντιπρόεδρος). Δὲν σημαίνει ὅμως τοῦτο τὸν ἐξευτελισμὸν τῆς ἀξίας τοῦ τιμήματος.

Π. Τσαλδάρης. 'Εγὼ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐξέθεσα ὅλους τοὺς ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους θὰ ριφθῇ εἰς τὴν ἀγορὰν αὐτὴ ἡ περιουσία.

Α. Μιχαλακόπουλος ('Αντιπρόεδρος). Θὰ ἀκινητοποιήσητε τὰ χρήματα λέγει ὁ κ. συνάδελφος. 'Αλλὰ τὰ χρήματα δὲν ἀκινητοποιοῦνται, πάντοτε εἰς τὴν ἀγορὰν γυρίζουν. Εἰς τὴν προκειμένην μάλιστα περίπτωσιν εἶναι πρόδηλον ὅτι οἱ ἀγοράσται τῶν κτημάτων θὰ ἔχουν συνδεθῇ μὲ τὰ κτήματα αὐτὰ εἴτε διὰ μισθώσεων εἴτε διὰ καλλιεργιῶν καὶ ἕκαστος ποθεῖ νὰ τὰ προσκτήσῃ. 'Εὰν ἔχουν αὐτοὶ οἰκονομίας τινάς, ὅπως βεβαίως θὰ ἔχουν, σᾶς βεβαιῶ ὅτι θὰ εἶναι χρήσιμον αὐταὶ αἱ οἰκονομίαι νὰ εἰσέλθουν εἰς μίαν διώρυγα δυναμένην νὰ διοχετεύσῃ τὰς ζειδώρους αὐτὰς δυνάμεις εἰς τὴν καθόλου καλυτέρευσιν τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας.

Π. Τσαλδάρης. 'Εχετε τὴν γνώμην ὅτι ὑπάρχουν ἀπαθέματα κεκρυμμένα;

Α. Μιχαλακόπουλος. 'Εχω ὑπ' ὄψει μου τὴν περιφέρειάν μου, ἡ χωρία τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦν νὰ ἀγοράσουν τὰ κτήματα αὐτὰ καὶ ἔχουν ἀποταμιεύσει καὶ ἀρκετὸν χρῆμα. Καὶ ἀλλαχοῦ πιστεύω θὰ ὑπάρχουν παρόμοιαι ἀποταμιεύσεις. 'Εν πάσῃ περιπτώσει φόβος ἀκινητοποιήσεως δὲν ὑπάρχει. 'Υπάρχει μόνον φόβος ὑποκειμενικῆς ἀκινητοποιήσεως. 'Αλλ' ὁ φόβος τοῦ κ. πολιτευτοῦ Κορινθίας δὲν εἶναι βάσιμος. Τοὐναντίον, ἐὰν εἰς ἐποχὴν κακεξίας θελήσωμεν νὰ ἐκμεταλλευθῶμεν κ' λύτερον τὰ μοναστηριακὰ κτήματα, τοῦτο ἀποτελεῖ στοιχειώδη πλουτολογικὴν ὑπαγόρευσιν. Καὶ καλύτερον θὰ καλλιεργηθοῦν τὰ κτήματα μὲ τοὺς νέους κυρίους καὶ ὄχι μὲ τοὺς μοναχούς. Θὰ ἀπέβῃ συνεπῶς πρὸς τὸ καλὸν ἡ ρευστοποίησις. 'Η ἱεραρχία ἐπίσης ἐν τῇ γενικῇ της γραμμῇ ἐνέκρινε τὸ σχέδιον.

Π. Τσαλδάρης. Κύριοι δὲν ἀναγνωρίζω ὅτι δύνανται οἱ ἱεράρχαι νὰ ἔχουν γνώμην, ἥτις νὰ ἀποκηρύσσει τὴν πολιτικὴν ταύτην, ἐν τούτοις ἔχω ὑπ' ὄψει μου μίαν διαμαρτυρίαν ἐκ μέρους τῶν ἱεραρχῶν Κασσανδρίας καὶ Παρονᾳξίας, προαπονουμένων διότι δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν τὸ νομοσχέδιον τῆς ἱεραρχίας. Δὲν ἔκαμα χρῆσιν αὐτῆς διότι μία Κυβέρνησις δύναται νὰ ἀποφασίζῃ καὶ πέραν καὶ ἄνευ τῶν γνωμῶν τῆς ἱεραρχίας. Εἶναι βεβαίως ἄλλο ζήτημα ἂν ἡ Κυβέρνησις ἐφρόντιζε νὰ ἔχῃ τὴν ὁμοφωνίαν ταύτην.

Γ. Παπανδρέου ('Υπουργὸς τῆς Παιδείας). 'Η ὁμοφωνία ἐπὶ τῶν βασικῶν γραμμῶν εἶναι πλήρης, καὶ μάλιστα ὅλοι ἔχουν ὑπογράψει εἰς τὸ σχέδιον. 'Επὶ δευτερευόντων θεμάτων ὑπάρχει διαφωνία, περὶ ὧν θὰ κάμω μνείαν.

Π. Τσαλδάρης. 'Εγὼ ἔκαμα μνείαν τῆς διαμαρτυρίας τὴν ὁποίαν ἔχω.

Α. Μιχαλακόπουλος ('Αντιπρόεδρος). Οἱ ἱεράρχαι ἐδέχθησαν κατ' ἀρχὴν τὴν ρευστοποίησιν, παραιτηθέντες ὅλων τῶν παλαιῶν ἐνστάσεων περὶ ἀντικανονικότητος. Εἶμαι σύμφωνος, ὅπως εἶπε καὶ ὁ κ. συνάδελφος, ὅτι εἰς τὴν πολιτικὴν ἀνήκει ἡ κυριαρχία τῆς ρυθμίσεως τῶν περιουσιακῶν δικαιωμάτων καὶ δύναται νὰ τελῇται αὕτη χωρὶς νὰ ἐπηρεάζηται ἡ πολιτικὴ ἀπὸ τὴν ἱεραρχίαν. 'Εν τούτοις ἐλήφθη καὶ ἡ συναίνεσις τῆς ἱεραρχίας, ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἱεραρχία ἔχει συνείδησιν τῶν γενικωτέρων ὑποχρεώσεων τῆς 'Εκκλησίας. "Εχω καὶ ἕνα ἄλλο παράδειγμα, τῆς ἱεραρχίας τῆς Κρήτης, ἥτις καὶ μεγάλην περιουσίαν παρεχώρησεν εἰς τοὺς ἐφέδρους καὶ κτήματα ἐχορήγησε διὰ γεωργικοὺς ἐκπαιδευτικοὺς σκοπούς. Τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι ἡ 'Εκκλησία ἀντιλαμβάνεται ὅτι πρέπει νὰ συγχρονίζηται καὶ νὰ ζῇ μὲ τὴν κοινωνίαν καὶ τὸ ἔπραξε προσαρμοσθεῖσα εἰς τὰς νεωτέρας ἀντιλήψεις περὶ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης.

Γ. Παπανδρέου ('Υπουργὸς τῆς Παιδείας). "Οσον ἀφορᾷ τὰ λεχθέντα περὶ διαφωνιῶν τῆς 'Ιεραρχίας ἔχω νὰ δώσω τὰς ἑξῆς ἐξηγήσεις: Ὁ ἅγιος Κασσανδρείας ἔχει διατυπώσει εἰς 5 σημεῖα διαφωνίας, ἔχει δὲ ὑπογράψει καὶ τὸ ἀντισχέδιον τῆς συμβάσεως. Πρῶτον σημεῖον διαφωνίας εἶναι ὅτι ἤθελε τὴν πλειψηφίαν μητροπολιτικὴν καὶ ἡμεῖς τὴν ἐθέσαμεν λαϊκήν. Δεύτερον σημεῖον εἶναι νὰ ὑπογραφῇ ἡ σύμβασις μεταξὺ τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τῆς Τραπέζης καὶ ὄχι διὰ πληρεξουσίου. Τρίτον σημεῖον τῆς διαφωνίας του εἶναι ὅτι ἐστερήσαμεν τὸν ὀργανισμὸν τῶν προσόδων τῶν διαλυθεισῶν μονῶν. 'Αλλὰ εἴπομεν σχετικῶς μὲ τοῦτο ὅτι δὲν δυνάμεθα μίαν κατάστασιν ἑνὸς αἰῶνος νὰ τὴν ἀνατρέψωμεν. Τέταρτον σημεῖον διαφωνίας ἦτο διὰ τὴν διάταξιν ὑπὲρ τῶν ἀκτημόνων, ὑπὲρ ἧς ἐτάχθη ὅλη ἡ Βουλὴ ὁμοφώνως καὶ τὴν ὁποίαν ὑποστηρίζομεν ἐκθύμως, διότι αὕτη καὶ τοὺς ἀκτήμονας θὰ ἀπεκατάστησε, παρέχουσα κοινωνικὴν διαισύνην, καὶ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν θὰ ὠφελήσῃ. Πέμπτον σημεῖον διαφωνίας ἦτο ὅτι δὴθεν θὰ ἐξατμισθοῦν τὰ κεφάλαια διὰ

τῶν δαπανῶν, ἐνῷ ὅπως ἐδηλώσαμεν ὑπάρχει πρόνοια τὰ κεφάλαια νὰ μένουν ἄθικτα. Αὐτὰ εἶναι τὰ σημεῖα τῆς διαφωνίας καὶ τὰ ἀνακοινῶ ἵνα ἐν ἐπιγνώσει αὐτῶν ἡ Βουλὴ ἐκφέρῃ τὴν ψῆφόν της.

Σ. 'Ανδρακόπουλος. Μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νομοσχεδίου τραυματίζομεν καὶ πάλιν τὸν ἀγροτικὸν νόμον καὶ δι' αὐτὸ ταρασσόμεθα κατὰ τοῦ νομοσχεδίου. Κατηγοροῦμεν τὴν Κυβέρνησιν ὅτι, ἐνῷ διακηρύττει καθ' ἑκάστην ὅτι λαμβάνει μέτρα ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν, τὴν ἐπομένην τὰ ἀνατρέπει δι' ἄλλων μέτρων. 'Η Κυβέρνησις εἰσήγαγε τὸν νόμον περὶ αὐτοκαλλιεργουμένων κτημάτων. Καὶ θὰ ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι ἐπρόκειτο νὰ γίνουν ὑποδειγματικαὶ καλλιέργειαι. 'Αλλὰ ἁπλούστατα πρόκειται περὶ 5 ἢ 6 κτημάτων διὰ νὰ ἐξυπηρετηθοῦν ὡρισμένα ἄτομα. Κατόπιν ἦλθε καὶ κατοχύρωσε τὸ διάταγμα τοῦ Παγκάλου περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας. Καὶ τὸ σημερινὸν νομοσχέδιον εἶναι μία συνέπεια αὐτοῦ. Προχθὲς συνεζητήθη νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου δίδεται ἡ τρέχουσα ἀποζημίωσις εἰς ὡρισμένα κτήματα, σήμερον δὲ πάλιν διὰ τὰ λειβάδια ἐψηφίσθη νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου ἡ ἐκτίμησις μέρους αὐτῶν γίνεται εἰς τὴν τρέχουσαν ἀξίαν. 'Αλλ' ἀφοῦ ὁ ἀγροτικὸς νόμος ἐσυνταγματοποιήθη δύναται νὰ ἔρχεται τὸ Κράτος νὰ τὸν παραβιάζῃ καὶ νὰ λέγῃ ὅτι προστατεύει τὸν ἀγροτικὸν κόσμον καθ' ἣν στιγμὴν ἔχομεν εἰς τὴν Μακεδονίαν 15 χιλιάδας ἀγρότας ἄνευ κλήρου καὶ ἄλλας 15.000 χωρὶς σπιθαμὴν γῆς; 'Η γενικὴ τάσις τῆς ἀσφαλίσεως τῶν κοινωνικῶν τάξεων ἔδωκε τὴν ὥθησιν εἰς τοὺς ἱεράρχας νὰ ἀσφαλισθοῦν καὶ αὐτοί. 'Ισχυρίζονται ὅτι τοὺς ἀνήκει ἡ ἐκκλησιαστικὴ περιουσία καὶ ὅτι πρέπει νὰ τρέφωνται ἀπ' αὐτήν. 'Εν πάσῃ περιπτώσει δὲν νομίζω ὀρθὸν ὅτι πρέπει νὰ ρευστοποιηθῇ ἡ τεραστία ἐκκλησιαστικὴ περιουσία ὑπὲρ μιᾶς μόνον τάξεως. "Οσον ἀφορᾷ τὰ λεχθέντα παρὰ τοῦ κ. Κουλουμβάκη, ἔχω νὰ ἀπαντήσω ὅτι ἐνῷ ὁ μέγας διδάσκαλος τῆς χριστιανικῆς θρησκείας εἶπεν ὅτι οἱ κληρικοὶ δὲν πρέπει νὰ φέρουν πῆραν, σήμερον οἱ ἱερεῖς ὄχι μόνον αὐτὸ ζητοῦν ἀλλὰ ὁλόκληρον περιουσίαν. Τοὺς εἶπε δηλαδὴ ὁ μέγας διδάσκαλος νὰ μὴ μαζεύουν χρήματα ἀλλὰ νὰ εἶναι ἱεραπόστολοι καὶ νὰ διαπαιδαγωγοῦν τὸν λαόν.

Ε. Κουλουμβάκης. Αὐτὸ λέγω καὶ ἐγώ.

Σ. 'Ανδρακόπουλος. 'Ημεῖς πιστεύομεν ὅτι ἡ 'Εκκλησία μετὰ τῆς περιουσίας της ἀνήκει εἰς τὴν ὁλότητα τοῦ "Εθνους καὶ θέλομεν ν' ἀμείβεται ὁ κλῆρος ἀξιοπρεπῶς ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Προϋπολογισμόν. Τινὲς τῶν συναδέλφων εἶπον ὅτι ἡ ὕπαρξις τῆς 'Εκκλησίας προϋποθέτει καὶ στερεὰν οἰκονομικὴν βάσιν. Καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ σχηματισθῇ ἓν ταμεῖον διὰ τῆς ρευστοποιήσεως. 'Αλλ' ὁ κλῆρος πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του τὸ παράδειγμα τοῦ 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὅστις πᾶν ὅ,τι εἶχε τὸ ἐπώλησε καὶ ἐὰν ζῇτει τι τὸ ἐζήτει διὰ τὸν λαόν. Οἱ σημερινοὶ ἀρχιερεῖς μᾶς λέγουν: ἐδώσατε χωράφια εἰς τοὺς ἀγρότας· ἀφῆστε καὶ εἰς ἡμᾶς. Καὶ ἐγὼ τοὺς ἐρωτῶ: εἰς τίνα ἀνήκει ἡ περιουσία αὕτη; 'Ανήκει εἰς τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀπαλλοτριωθῇ ὑπὲρ τῶν ἱερέων. Καὶ ἦλθεν ὁ ἀγροτικὸς νόμος καὶ εἶπε ὅτι κατὰ προτίμησιν ἀπαλλοτριώνονται τὰ μοναστηριακά. Καὶ ἐφόσον 500 βιβλία ἐτραυματίσθησαν διὰ νὰ ἀποκατασταθοῦν οἱ ἀγρόται, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀξιώνῃ ἡ 'Εκκλησία ἀναπλλοτρίωτον, ἀφοῦ ὡς εἶπα ὑπάρχουν εἰς τὴν Μακεδονίαν ἀκόμη 30 χιλιάδες οἰκογένειαι ἀγροτῶν ἀναποκατάστατοι. Ὁ κ. Κουλουμβάκης εἶπεν ἐπίσης ὅτι τὸ νὰ συγκεντρώσωμεν τὰ ὑπολειφθέντα κτήματα ὑπὲρ τῶν μονῶν ἀποτελεῖ ἠθικὸν περιορισμόν. Καὶ ἐγὼ ἀπαντῶ ὅτι ἐν ὀνόματι τοῦ ἠθικοῦ νόμου ἔστρωσαν τὰ κτήματα ταῦτα ὑπὲρ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι τὰ ἐδώρησαν. Ὁ ἴδιος κ. συνάδελφος, ἐνῷ εἶπε τόσα περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν ἀγροτῶν, ὅταν ἀντεμετώπισε τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νομοσχεδίου, ἐζήτησε τὴν διαγραφήν του, ἰσχυρισθεὶς ὅτι ἡ ἀποκατάστασις τῶν ἀγροτῶν δὲν ἐπέφερε κανὲν ὄφελος εἰς τὴν Κοινωνίαν. 'Εχω νὰ τὸν πληροφορήσω ὅτι ἡ πολιτεία ἐξεπλήρωσεν ἓν ὑπέρτατον καθῆκον ἀπέναντι 350.000 οἰκογενειῶν, τῶν ὁποίων τὰ μέλη ἔχυνον τὸ αἷμά των εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν καθ' ἣν στιγμὴν ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐδῶ ἐπλούτιζον.

Ε. Κουλουμβάκης. Μὴ διαστρέφετε τοὺς λόγους μου. Προχθὲς σεῖς ἐκαυχήθητε διὰ τὴν περιουσίαν σας ἐνῷ ἐγὼ δὲν ἔχω τοιαύτην. Δὲν εἶναι δυνατὸν ἐγὼ νὰ εἶμαι ἐναντίον τῶν πτωχῶν ἀνθρώπων· ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ ἐγὼ νὰ τοὺς λέγω πράγματα ἀντίθετα πρὸς τὸ συμφέρον των. Προσέχετε εἰς τὸ ἐπάγγελμα, τὸ ὁποῖον ἀσκεῖτε καὶ τὸ ὁποῖον...

Σ. 'Ανδρακόπουλος. Μᾶς τιμᾷ τὸ ἐπάγγελμα αὐτὸ διότι προστατεύομεν τὰς πτωχὰς τάξεις.

Ε. Κουλουμβάκης. Εἴπατε ὅτε ἔχετε περιουσίαν ἐνῷ ἐγὼ δὲν ἔχω περιουσίαν.

Σ. 'Ανδρακόπουλος. 'Ημεῖς πιστεύομεν εἰς μίαν ἰδέαν καὶ τὴν ἐξυπηρετοῦμεν· δὲν δικηγοροῦμεν.

Ε. Κουλουμβάκης. Τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα εἶναι ἔντιμον. (Κωδωνοκρουσίαι).

Σ. 'Ανδρακόπουλος. Εἴπατε ὅτι ὑποστηρίζομεν κομμουνιστικῶς τὰ συμφέροντα τῶν ἀγροτῶν. 'Αλλὰ μήπως ἡ συγκέντρωσις τούτου δὲν εἶναι κομμουνισμός; Καὶ εἶναι κομμουνισμὸς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κάμνομεν ἡμεῖς διότι προσπαθοῦμεν νὰ δώσωμεν εἰς τὸν ἀγρότην ἕνα κομμάτι γῆς; Βεβαίως, κ. συνάδελφε, ὅπως κρίνετε σεῖς τὰ πράγματα διϊστάμεθα ἀπολύτως.

Συνεχίζων λέγει ὅτι διὰ τὴν ρευστοποίησιν εἶναι σύμφωνος νὰ γίνῃ διότι θὰ ἀποσοβηθοῦν καὶ πολλαὶ καταχρήσεις.

Γ. Παπανδρέου ('Υπ. Παιδ.). Τοιαύτη κατάστασις ἦτο ὥστε ἐπετρέπετο νὰ εἶναι μέλη ἡγουμενοσυμβουλίων κληρικοὶ καταδικασθέντες ἐπὶ καταχρήσει καὶ νὰ εἶναι συγχρόνως ἐνάγοντες καὶ ἐναγόμενοι μὲ τὴν Μονήν.

Σ. 'Ανδρακόπουλος. Μὲ τὴν 'Εθνικὴν Τράπεζαν ρευστοποιοῦσαν· δὲν εἴμεθα ἱκανοποιημένοι, διότι μόνον πράγματα καὶ ζητήματα θὰ δημιουργήσῃ. 'Η Κυβέρνησις, νομίσασα ὅτι ἡ 'Εθνικὴ Τράπεζα ἐτραυματίσθη μὲ τὴν ὑπόθεσιν τῶν κλυμμάτων, τὰ ὁποῖα ἀνήκουν ὁλόκληρα εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ἠθέλησε νὰ τῆς κάμῃ μίαν ἐνίσχυσιν.

Γ. Παπανδρέου ('Υπουρ. Παιδείας). Κανὲν τοιοῦτον ἐλατήριον δὲν ἐκίνησε τὰς σκέψεις μας, ἀλλὰ μετὰ μελέτην ἐκρίναμεν ὅτι ἡ διὰ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης λύσις ἦτο ἡ καλυτέρα.

Σ. 'Ανδρακόπουλος. Πρόκειται περὶ περιουσίας 2 1)2 δισεκατομμυρίων καὶ τὸ ἐπιτόκιον εἶναι μικρόν· ἀποτελεῖ πρᾶξιν χριστικήν.

Γ. Παπανδρέου ('Υπουργὸς Παιδείας). Τὸ 4 ο)ο θὰ εἶναι διὰ τὴν ἐποχὴν ποὺ θὰ χρειασθῇ διὰ τὴν μετατροπήν. Μόλις γίνῃ αὕτη θὰ ἐπενδυθῇ εἰς χρεώγραφα. 'Εξ ἄλλου δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν σύμβασιν περὶ ἀνταλλαξίμων ἡ παροῦσα σύμβασις, διότι ἐδῶ θὰ ὑπάρχῃ συμβούλιον τὸ ὁποῖον θὰ διοικῇ καὶ ἡ Τράπεζα θὰ ἐκτελῇ καὶ τὸ ποσοστὸν δὲν εἶναι ὅπως εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν ἀνταλλαξίμων· εἶναι ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν δαπανῶν.

Σ. 'Ανδρακόπουλος. 'Η ἀνταλλάξιμος περιουσία εἶναι τριπλασία τῆς μοναστηριακῆς καὶ τὸ 2 1)2 ο)ο διπλασιάζεται, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἡ Τράπεζα ἔχει δώσει καὶ 600.000.000 ἰδικά της. Συνεπῶς τὸ 4 ο)ο τῆς παρούσης συμβάσεως εἶναι πολὺ μεγάλον.

Γ. Παπανδρέου ('Υπουργὸς Παιδ.). Κάθε ἄλλη ὀργάνωσις θὰ ἦτο ἀκριβώτερη καὶ ὀλιγώτερον ἀξιόπιστος.

Σ. 'Ανδρακόπουλος. 'Επίσης ἔχω νὰ παρατηρήσω ὅτι θὰ ἔπρεπε τὰ χρήματα τῆς ρευστοποιήσεως νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν 'Αγροτικὴν Τράπεζαν πρὸς ἐνίσχυσίν της καὶ στερεώσίν της. 'Επίσης νομίζω ὅτι εἰς τὸ ἄρθρον 3 ἡ ἐκπροσώπησις τῶν ἀρχιερέων εἶναι πολυτελής, ἐνῷ οὗτοι ἀκατάλληλοι δι' οἰκονομικὰ ζητήματα εἶναι καὶ μὲ τὴν συμ-

μετοχὴ των θὰ προκύπτουν ἀντιζηλίαι. Ἐπίσης νομίζω ἐπιβεβλημένον ὅτι πρέπει νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 10 καὶ νὰ μείνῃ ἐλευθέρα ἡ Ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἂν ἀπαλλοτριώνῃ πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων γεωργῶν.

Συνεχίζων προτείνει ὅπως διὰ νὰ ὑπάρχῃ πλήρης ἐγγύησις συμπληρωθῇ τὸ τοπικὸν Συμβούλιον ἀπὸ τὸν Νομογεωπόνον καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου. Ἐπίσης προτείνει ὅπως τὸ τίμημα μὴ εἶναι ἀνώτερον τοῦ μέσου ὅρου τῶν ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων τῆς περιφερείας. Τοῦτο δὲ ἵνα ἡ Κυβέρνησις φανῇ συνεπὴς πρὸς τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 8 παρατηρεῖ ὅτι ἐφ' ὅσον καθορίζεται τὸ ἐλάχιστον ὅριον πρέπει νὰ καθορισθῇ τὸ ἀνώτατον τοιοῦτον.

Γ. Παπανδρέου. Αὐτοὺς τοὺς ὅρους ἔθεσεν ἡ Τράπεζα.

Ὁ κ. ***Σ. Ἀνθρακόπουλος*** λέγει ὅτι τὸ ἄρθρον 10 ὡς εἶναι διατυπωμένον ἔχει ἀνάγκην ἑρμηνείας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ νομοσχέδιον, τονίζει, δὲν εἶναι σύμφωνον πρὸς τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. ***Π. Καρασεβδᾶς*** λέγει ὅτι ἂν τὸ Κράτος ἠκμαζεν οἰκονομικῶς ὤφειλεν αὐτὸ νὰ πληρώσῃ τοὺς μισθοὺς τοῦ κλήρου. Δυστυχῶς τὸ Κράτος μόλις ἐξῆλθε τῆς καταστροφῆς καὶ δὲν δύναται νὰ δημιουργήσῃ νέας δαπάνας ἀφοῦ περικόπτει καὶ τὰς ὑπαρχούσας. Ἐὰν ἠκμαζεν οἰκονομικῶς τὸ Κράτος δὲν θὰ ἐπετρέπετο ποτὲ νὰ πάρῃ τὰς Μοναστηριακὰς περιουσίας, αἱ ὁποῖαι εἶναι περιουσίαι τοπικαὶ καὶ ἔχουν γίνει δι' εἰσφορῶν, ἐφ' ὅσον ὅμως ὑπάρχει κατάστασις ἀνάγκης πρόκειται πλέον περὶ ἑνὸς ἀναγκαίου κακοῦ. Ἐξετάζει ἀκολούθως τὰ λεχθέντα περὶ ἀντισυνταγματικότητος τοῦ Νομοσχεδίου καὶ τονίζει ὅτι οὐδαμῶς τοῦτο εἶναι ἀντισυνταγματικόν, ἐφόσον τὸ Σύνταγμα ρητῶς ἐν τῷ ἄρθρῳ 119 ἀναφέρει ὅτι πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν ἐπιτρέπεται ἐπὶ μίαν πενταετίαν παρέκκλισις ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Συντάγματος, προκειμένου δὲ περὶ ἀπαλλοτριώσεως μοναστηριακῶν κτημάτων αὕτη καθορίζεται δι' εἰδικῶν νόμων. Ὑποστηρίζει ἀκολούθως τροπολογίαν του ὅπως τὰ κτήματα ταῦτα διατίθεται κατόπιν δημοπρασίας ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως νὰ προτιμῶνται οἱ συνεταιρισμοὶ τῶν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν μὲ ἔκπτωσιν 25 ο)ο. Δὲν εἶναι δυνατόν, τονίζει, νὰ ἀφήσωμεν ἀναποκατάστατους μόνον τοὺς ἀκτήμονας τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιφερειῶν ἐνῷ πάντες οἱ ἄλλοι ἀπεκατεστάθησαν. Περαίνων προτείνει ὅπως εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν παραμένει ἓν Μοναστήριον μετὰ τῶν ἀπαραιτήτων πρὸς συντήρησιν καὶ μόνον τοῦ κτιρίου.

Ὁ κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** λέγει ὅτι τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νομοσχεδίου εἶναι ἐντελῶς ἀκαθόριστον, διότι οὐδὲν ἀναφέρει περὶ τοῦ τρόπου κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ γίνουν οἱ Συνεταιρισμοί, ὡς καὶ περὶ τῆς συντηρήσεως αὐτῶν.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουρ. Θρησκευμάτων). Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου.

Μ. Τσαρλαμπᾶς Οὐδὲν ἐπίσης ἀναφέρεται περὶ τῆς διαδικασίας τῆς ἀποτιμήσεως.

Ὁ κ. ***Γ. Παπανδρέου*** λέγει ὅτι αὕτη θὰ γίνεται διὰ τῶν ἐμπειρογνωμόνων τοὺς ὁποίους διαθέτουν τὰ τοπικὰ Συμβούλια.

Ὁ κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** λέγει ὅτι ἐφόσον πρόκειται περὶ ἀγροτικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως τὰ ζητήματα ταῦτα θὰ ἔπρεπε νὰ μὴν ἀφεθῶσιν εἰς τὰ τοπικὰ Συμβούλια.

Ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης*** λέγει ὅτι τὸ ὡραιότερον σημεῖον τοῦ Νομοσχεδίου εἶναι τὰ ἄρθρα 10 ἐπὶ τῶν ὁποίων συμφωνεῖ ἅπασα ἡ Βουλὴ πλὴν τοῦ ἀξιοτίμου Βουλευτοῦ Οἰτύλου. Φρονεῖ ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ ἄρθρου 10 πρέπει νὰ εἶναι εὐρυτέρα εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ περιορισθῇ μόνον εἰς Συνεταιρισμοὺς ἀκτημόνων καλλιεργητῶν ἢ κτηνοτρόφων πρὸς ἀπόκτησιν ἢ συμπλήρωσιν κλήρου, ἀλλὰ νὰ ἐπιτραπῇ καὶ πρὸς ἄλλους πρὸς ἀποκατάστασίν των. Εἰς τὴν περιφέρειάν μου, λέγει, εἶναι ἕνα νησάκι τοῦ ὁποίου οἱ κάτοικοι εἶναι πάμπτωχοι καὶ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἁλιείαν. Δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἐξαγοράσουν αὐτοὶ τὰ ἐλαιόδενδρα ποὺ εἶναι στὸ νησὶ αὐτό; Ἐὰν δὲ εἰς μίαν κωμόπολιν ὑπάρχουν πρὸς ἐκποίησιν φυτεῖαι καὶ δὲν ὑπάρχουν καλλιεργηταὶ πρὸς ἀποκατάστασιν, ὑπάρχουν ὅμως μικροεπαγγελματίαι, διατὶ νὰ μὴ τὰς ἐξαγοράσουν αὐτοί; Συνιστᾷ νὰ σβεσθῇ ἡ φράσις «πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ κλήρου». Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ἄρθρον 10 ὡς εἶναι διατυπωμένον στενεύει τὴν ἔννοιαν.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Δὲν τὴν στενεύει. Ἡ λέξις «αὐτοκαλλιεργηταὶ» ἔχει τὴν ἔννοιαν ὅτι δὲν ἀρκεῖ νὰ ἔχῃ τὸ κτῆμα του μόνον, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸ καλλιεργῇ μόνος του. Ζητεῖ λοιπὸν τὸ ἄρθρον αὐτὸ νὰ εἶναι ἀκτήμων καὶ δεύτερον νὰ εἶναι αὐτοκαλλιεργητής, διότι διὰ νὰ γίνῃ αὐτοκαλλιεργητὴς πρέπει νὰ ἔχῃ κτῆμα ἰδικόν του. Δὲν ἐννοεῖ ὅτι πρέπει νὰ πάρῃ ἕνα κομμάτι γῆς τόσον ὥστε νὰ ἠμπορῇ ἕνα μέρος νὰ τὸ καλλιεργῇ ὁ ἴδιος καὶ τὸ ἄλλο νὰ τὸ ἐκμεταλλεύεται διὰ μισθώσεως.

Α. Παπαναστασίου. Δυνατὸν νὰ ἔχῃ τις πέντε στρέμματα καὶ νὰ εἶναι αὐτοκαλλιεργητής.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ἀκτήμων θεωρεῖται κατὰ τὴν γενικὴν ἔννοιαν, τὴν ὁποίαν ἐδώσαμεν ἔκπαλαι, ὄχι μόνον ἐκεῖνος ὅστις δὲν ἔχει πλέον γῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος ὁποὺς ἔχει τόσην ὥστε δὲν τὸν ἐπαρκεῖ.

Α. Παπαναστασίου. Ἀκτήμων θεωρεῖται ἐκεῖνος ὅστις ἀσχολεῖται μὲ τὴν γεωργίαν ἀλλὰ δὲν ἔχει κτῆμα.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ἐὰν ἔχῃ ἕνα στρέμμα;

Α. Παπαναστασίου. Εἶναι ἀκτήμων.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ἡ ἔχει τόσα μόνον ὥστε δὲν τὸν ἐπαρκοῦν.

Θ. Χαβίνης. Νὰ σβυσθῇ ἡ φράσις «πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ κλήρου».

Ὁ κ. ***Γ. Παπανδρέου*** (Ὑπουργὸς Παιδείας). Λέγει «πρὸς ἀπόκτησιν ἢ συμπλήρωσιν».

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυνήσεως). Πρόκειται νὰ δώσωμεν ἑρμηνείαν εἰς ἕνα κείμενον νόμου. Ἐγὼ νομίζω ὅτι ἀκριβῶς διὰ τὴν ὑπόθεσιν τὴν ὁποίαν εἴπατε ἡ διατύπωσις τοῦ ἄρθρου εἶναι αὐτὴ καὶ κάμω αὐτὴν τὴν δήλωσιν.

Θ. Χαβίνης Νὰ γραφῇ ἡ δήλωσις αὐτὴ εἰς τὰ πρακτικά.

Ὁ κ. ***Φ. Ζαΐμης*** συνιστᾷ ὅπως ἡ Κυβέρνησις λάβῃ ὑπ' ὄψει της τὴν ἰδιάζουσαν σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἔχουν αἱ εἰς τὴν μικράν, ἀλλ' ἔνδοξον ἐπαρχίαν τῶν Καλαβρύτων, εὑρισκόμεναι δύο ἱστορικαὶ Μοναὶ τῆς Ἁγίας Λαύρας καὶ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου καὶ παρακαλεῖ ὅπως ληφθῇ δι' αὐτὰς εἰδικὴ μέριμνα.

Ὁ κ. ***Γ. Παπανδρέου.*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας λέγει ὅτι προνοεῖ περὶ τούτων τὸ Νομοσχέδιον.

Κηρύσσεται μετὰ τοῦτο περατωμένη ἡ συζήτησις, γίνεται δὲ δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθέντος τοῦ συνόλου.

Προκειμένου μετὰ τοῦτο νὰ συζητηθῇ εἰς β συζήτησιν ἡ πρότασις νόμου «περὶ ἱδρύσεως Ταμείου αὐτασφαλίσεως Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν» ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης*** ζητεῖ νὰ ὁμιλήσῃ ὅπως ὑποστηρίξῃ τροπολογίαν του.

Ὁ κ. ***Α. Μιχαλακόπουλος*** (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως) λέγει ὅτι οὐδεμίαν τροπολογίαν δύναται νὰ ἀποδεχθῇ ἐφόσον ἀπουσιάζει ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀναβάλλεται μετὰ τοῦτο ἡ ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης συζήτησις.

Μεθ' ὃ γίνονται δεκτὰ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὰ κάτωθι νομοσχέδια:

1) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3273 καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Ὀκτωβρίου 1923 περὶ διοικήσεως τῶν ὑπὸ τὴν διαχείρισιν καὶ ἐποπτείαν τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργείου ὑπαγομένων κληροδοτημάτων».

2) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4372 περὶ μετρρυθμίσεως τοῦ διδασκαλείου τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως.

Γίνεται εἶτα δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ ἱεροκηρύκων», ἔχον οὕτω:

Περὶ ἱεροκηρύκων.

Ἄρθρον 1.

Παρ' ἑκάστῃ Μητροπόλει διορίζεται προτάσει τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ Διατάγματος εἷς τοὐλάχιστον ἱεροκῆρυξ, κληρικὸς ἄγαμος, πτυχιοῦχος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἢ ἄλλης ὁμοταγοῦς Ὀρθοδόξου Θεολογικῆς Σχολῆς ἔχων βαθμὸν εἰσηγητοῦ.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἱεροκήρυκες μισθοδοτούμενοι ἐκ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ὑπάγονται ὡς πρὸς τὴν προαγωγήν, τὰς ἀδείας καὶ τὴν σύνταξιν εἰς τὰς σχετικὰς περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων διατάξεις.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἱεροκήρυκες προάγονται, μετατίθενται καὶ ἀπολύονται διὰ Διατάγματος, προτάσει τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, θεωρουμένης ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει ὡς πειθαρχικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 4.

Ὁ ἱεροκήρυξ οὐδεμίαν δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν ὑπηρεσίαν δύναται νὰ ἀναλάβῃ οὐδὲ νὰ ἀσκῇ ἐφημεριακὰ καθήκοντα δύναται δὲ μόνον νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς ἱεροτελεστίας ἀδείᾳ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 5.

Διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου μετὰ γνώμην τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καθορισθήσονται τὰ καθήκοντα τῶν ἱεροκηρύκων καὶ τὰ τῆς πρακτικῆς αὐτῶν μορφώσεως.

Ἄρθρον 6.

Πρὸς πρακτικὴν μόρφωσιν τῶν ἱεροκηρύκων ἱδρύεται ἐν τῇ Ριζαρείῳ Ἐκκλησιαστικῇ Σχολῇ ἢ ἀλλαχοῦ εἰδικὸν φροντιστήριον ἱεροκηρύκων διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ διευθυνόμενον ὑπὸ καθηγητοῦ τῆς πρακτικῆς Θεολογίας. Ὁ ὀργανισμὸς τοῦ φροντιστηρίου τούτου καθορισθήσεται διὰ Διατάγματος.

Γίνονται εἶτα δεκτὰ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὰ κάτωθι νομοσχέδια:

1) «Περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου»

2) «Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας συνταξιοδοτικῶν νόμων», ὡς ἐτροποποιήθη, γενομένης δεκτῆς τροπολογίας τῶν κ. κ. Μ. Βολουδάκη, Α. Κανάρη καὶ Ι. Περδικογιάννη.

3) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου 1925 Ν. Δ. περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου φόρου ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς κλπ».

4) Περὶ ἀποδοχῶν προσωπικοῦ πολεμικῶν πλοίων ἐκτελούντων πλόας ἐξωτερικοῦ».

5) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4410 περὶ Ναυτικῆς στρατολογίας» καὶ

6) «Περὶ ἐγκρίσεως χορηγήσεως ἐπιδόματος εἰς τοὺς πρώην τροφίμους τοῦ καταργηθέντος ἐθνικοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ὀρφανοτροφείου».

Μεθ' ὃ ὥρα 1.30' συναινέσει τῆς Βουλῆς λύεται ἡ Συνεδρίασις δι' αὔριον καὶ ὥρα 4.30' μ.μ.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΑΛΑΒΑΝΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κουτσίνας
Σ. Νικολαΐδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΣ'

Πέμπτης 3 Ἀπριλίου 1930.

Ὥρα 4.30 μ. μ. ὁ ἀντιπρόεδρος κ. ***Κ. Ἀλαβάνος*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως τῆς 1 Ἀπριλίου καὶ μετὰ παρατηρήσεις τοῦ κ. ***Α. Χρηστομάνου.*** εἰς ἃς δίδει ἐξηγήσεις ὁ κ. ***Δ. Δίγκας*** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ἐπικυροῦνται.

Ἀναγινώσκονται εἶτα καὶ ἐπικυροῦνται καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Οἱ ἀντιπρόεδροι ἀνάπηροι πολέμου εὐχαριστοῦν τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως προθεσμίας ὑποβολῆς δηλώσεων πρὸς παροχὴν συντάξεως.

Ἡ Σμαράγδα Τζιβελεκίδου πρόσφυγξ κάτοικος Ἀθηνῶν ζητεῖ τὴν παροχὴν συντάξεως διὰ τὸν φόνον τοῦ δεκαεννεατοῦς υἱοῦ της κατὰ τὴν 9ην Σεπτεμβρίου 1926.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Γ. Μαντᾶς*** καταθέτει αἴτησιν τοῦ κ. Β. Μιχαηλίδου συνταξιούχου δευτεροβαθμίου ἑλληνοδιδασκάλου ζητοῦντος τὴν χορήγησιν καὶ εἰς αὐτὸν τοῦ ἐπιδόματος τοῦ χορηγηθέντος καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς συνταξιούχους ὑπαλλήλους.

Τὰ σωματεῖα Ἱεραπέτρας διαμαρτύρονται διὰ τὴν ἀπόφασιν ἀνεγέρσεως ξενοδοχείου κλπ. ἐκ τῆς ρευστοποιήσεως τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας Ἱεραπέτρας.

Ὁ ἀγροτικὸς κόσμος Καρδίτσης ζητεῖ τὴν ἀναστολὴν τῆς διώξεως τῶν φοροδιαφευγόντων μέχρι τῆς νέας συγκομιδῆς.

Οἱ κάτοικοι Ἁγίου Νικολάου καὶ Ἐλλούνδας Κρήτης παρακαλοῦν νὰ παραμείνῃ τὸ ὑποκατάστημα τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης εἰς Ἅγιον Νικόλαον ὡς ἐξυπηρετοῦν τὰ συμφέροντα ὁλοκλήρου τῆς περιφερείας.

Οἱ Συνεταιρισμοὶ Βόλου, Δράμας διαμαρτύρονται διὰ τὴν κατάληψιν τῶν παραχωρηθεισῶν εἰς αὐτοὺς πρὸς καλλιέργειαν ἐκτάσεων, διὰ τὴν ἀνέγερσιν στρατώνων.

Οἱ διδάσκαλοι τῶν τεχνικῶν μαθημάτων πτυχιοῦχοι δημοδιδάσκαλοι μετεκπαιδευόμενοι εἰς τὸ τεχνικὸν διδασκαλεῖον ζητοῦν νὰ ἐξομοιωθοῦν πρὸς τοὺς μετεκπαιδευομένους εἰς τὸ τμῆμα τῆς Μέσης ἢ πρὸς τοὺς ἀποφοίτους τοῦ τεχνικοῦ διδασκαλείου.

Ἡ περιφέρεια Κελλωνιδῶν διαμαρτύρεται διὰ τὴν μελετωμένην τροποποίησιν τοῦ νόμου 3416.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Σ. Ἀνθρακόπουλος*** καταθέτει ὑπόμνημα τῶν παραμεθορίων πληθυσμῶν Συνδικῆς ζητούν-

των τὴν παροχὴν δανείου ἐκ δραχμῶν 5,000 εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν.

Τὸ Τμῆμα τοῦ Ἀγροτικοῦ κόμματος Κατερίνης παρακαλεῖ ὅπως διαταχθῇ τὸ Β' Σῶμα Στρατοῦ καὶ παραληφθῇ κριθὴν καὶ βρώμην ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τῆς πόλεως Κατερίνης.

Ὁ πρόεδρος λαχανεμπόρων Πειραιῶς παρακαλεῖ ὅπως προταχθῇ ἡ ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως κλάσεων τινῶν τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου.

Οἱ κάτοικοι συνοικισμοῦ Κ. Κουκλουτζᾶ (Μαρμάνιοϊ) διαμαρτύρονται διὰ τὴν καθυστέρησιν ἐπαναφορᾶς αὐτῶν εἰς τὸν δῆμον Θεσσαλονίκης.

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ δικηγόρων διατάξεων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Ε. Τριποδάκης, Θ. Φίλιος, Μ. Μαντᾶς*** καὶ ***Ν. Ἀποσκίτης*** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ Δικηγόρων διατάξεων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συστάσεως Λαμπριαδείου Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Α. Δούλης, Μ. Βολουδάκης, Ι. Περδικογιάννης*** κ. λ. π. ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Θ. Παπαστρατῆς*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῆς φορολογίας τοῦ οἴνου».

Ὁ κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλει τὰ κάτωθι σχέδια νόμου :

α') «Περὶ ἄρσεως ἀπαλλοτριώσεως τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 2948 περὶ προαγωγῆς τῆς βιομηχανίας κ.λ.π. γενομένων ἀπαλλοτριώσεων ἐπὶ ἀνταλλαξίμων οἰκοπέδων».

β') «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 19)3)27 Ν.Δ. περὶ Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων».

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων :

α') «Περὶ κυρώσεως τῶν ἀπὸ 10)12)29 δανειακῶν συμβάσεων μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων, καὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς σύναψιν ὁμοίας μετὰ τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ».

β') «Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας συνταξιοδοτικῶν νόμων»

γ') «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ κώδικος τῆς φορολογίας τοῦ ἐπιτηδεύματος καὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου».

δ') «Περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων περὶ φορολογίας».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς :

α') ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ εἰδικῆς τοπικῆς φορολογίας ὑπὲρ Συλλόγ ν κοινῆς ὠφελείας τῆς πόλεως Καρδίτσης» καὶ

β') ἐπὶ τῆς ὑπὸ τῆς Γερουσίας ψηφισθείσης προτάσεως νόμου «περὶ καταργήσεως τοῦ νόμου 4033 περὶ ὑπαγωγῆς τῶν χωρίων Ξηροπηγάδου καὶ Τημενίου εἰς τὴν Κοινότητα Βερβαίνων».

Ὁ κ. ***Δ. Δίγκας*** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἰδιαζούσης δικαιοδοσίας τῶν Δημάρχων ὡς πρὸς τὰ πταίσματα».

Ὁ κ. ***Θ. Σοφούλης*** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἐπανεκδόσεως τῶν ἀγροκτημάτων τῆς περιφερείας Ἰωαννίνων τῶν ὁποίων οἱ φάκελλοι ἀπετεφρώθησαν κατὰ τὴν πυρκαϊὰν τῆς 6ης Νοεμβρίου 1929 τοῦ Διοικητηρίου Ἰωαννίνων».

Οἱ κ. κ. ***Γ. Παπανδρέου*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας), ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) καὶ ***Γ. Σίδερης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ ἱδρύσεως Κεντρικοῦ Γραφείου Μορφωτικοῦ Κινηματογράφου Κ.Γ.Μ.Κ.».

Οἱ κ. κ. ***Α. Μιχαλακόπουλος*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν) καὶ ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως ἐργασίας ἀποτυπώσεως καὶ διανομῆς γαιῶν πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων».

Ὁ κ. ***Δ. Δίγκας*** ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ρυθμίσεως τῶν μισθώσεων ἀστικῶν κτημάτων».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Γ. Γρηγοράκης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου »περὶ πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας».

Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων :

α') «Περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4, καὶ 7 τοῦ νόμου 3607 τοῦ 1928 περὶ ἐφέσεων καὶ ἀποφάσεων τῶν Στρατοδικείων» καὶ

β') «Περὶ σώματος στρατιωτικῶν χαρτογράφων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Ι. Καλογερᾶς, Π. Καρασεβδᾶς, Ν. Τζερμιᾶς, Κ. Σαρακηνὸς*** καὶ ***Ν. Δούλης*** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Β. Κυρέλλος Κ. Σαρακηνὸς*** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Δασικοῦ Κώδικος».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Α. Γαλανάκης, Μ. Κοθρῆς, Ι. Ἀθανασιάδης, Α. Μυλωνογιάννης κλπ.*** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς».

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων.

Ὁ κ. ***Θ. Φίλιος*** ὑποστηρίζει ἀναφορὰν κωμοπόλεως Μαλακασίου —Ἀσπροποτάμου— Καλαμπάκας — περὶ συμπληρώσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐκεῖ σχολείου καὶ παρακαλεῖ τὸν κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ὅπως ἐγκρίνῃ τὴν σχετικὴν πίστωσιν.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι ἐκ τῶν γενικῶν ὑπὲρ τῆς Παιδείας πιστώσεων δύναται ὁ σύναδελφός του ἐπὶ τῆς Παιδείας νὰ χορηγήσῃ τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ ἀνωτέρω αἰτήματος πίστωσιν.

Ὁ κ. ***Μ. Μαντᾶς*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Σερρῶν περὶ τῆς διανομῆς τῶν ὁμηρικῶν ὁμολογιῶν.

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τῶν δοκίμων χημικῶν τοῦ τέως χημικοῦ ἐργαστηρίου Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

Οἱ κ. κ. ***Α. Παπαναστασίου*** καὶ ***Ρ. Λιβαθινόπουλος*** συνιστῶσι ἀναφορὰν συγγραφέων, ἐκδοτῶν, τυπογράφων καὶ βιβλιοδετῶν διδακτικῶν βιβλίων.

Ὁ κ. ***Μ. Μαντᾶς*** ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τῆς γενικῆς ἑνώσεως ἀναπήρων πολέμου Ἀττικῆς περὶ ἀνεγέρσεως τοῦ στρατιωτικοῦ σανατορίου Πάρνηθος, λέγει ὅτι πρόκειται περὶ νοσηλείας τῶν ἐπὶ μακρὸν ὑπηρετησάντων τὴν πατρίδα καὶ ἤδη περιφερομένων ἀνὰ τὰς ὁδοὺς φυματικῶν ἀναπήρων, συμφώνως ἄλλως τε καὶ πρὸς ὑπόσχεσιν τὴν ὁποίαν πρὸ καιροῦ παρέσχεν ὁ κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργός, ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ὁποίας ἀποβαίνει,ἐπιτακτικὴ ἔστω καὶ διὰ περικοπῆς οἱασδήποτε ἄλλης δαπάνης τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν μὲ τὸ γλίσχρον ποσὸν τῶν 500 δραχμῶν, τὰς ὁποίας λαμβάνουν οἱ ἀνάπηροι οὗτοι, νὰ συντηρηθοῦν, πολλῷ δὲ μᾶλλον νὰ νοσηλευθοῦν.

Ὁ κ. ***Κ. Βουδούρης*** παρέχει τὴν πληροφορίαν ὅτι οἱ φυματικοὶ ἀνάπηροι λαμβάνουν 2,000 δραχ. μηνιαίως, δικαιοῦνται δὲ ἐπὶ πλέον νοσηλείας ἐν τῇ «Σωτηρίᾳ».

Ὁ κ. ***Α. Παπᾶς*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς) παρακαλεῖ νὰ τῷ ἀποσταλῇ ἡ ἀναφορὰ καὶ ὑπόσχεται νὰ τὴν μελετήσῃ.

Ὁ κ. ***Ι. Παπαφλέσας*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν δικολάβων τοῦ Εἰρηνοδικείου Εὔας περὶ ὑπαγωγῆς καὶ αὐτῶν εἰς τὸ ταμεῖον συντάξεως νομικῶν, ἐφ' ὅσον ἐλήφθη παρόμοιον μέτρον καὶ διὰ τοὺς κληρῆρας.

Ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πρεβέζης περὶ τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Πρεβέζης—Ἰωαννίνων.

Τὴν ἀναφορὰν συνιστᾷ καὶ ὁ κ. ***Γ. Γερογιάννης.***

Ὁ κ. ***Ν. Ἀβραὰμ*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας), παρακαλεῖ νὰ τῷ διαβιβασθῇ ἡ ἀναφορά.

Ὁ κ. ***Ε. Μαλαμίδας*** ὑποστηρίζει ἀναφορὰν κατοίκων Δομοκοῦ αἰτουμένων τὴν ἐκεῖ ἵδρυσιν ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ὁ κ. ***Α. Μάρκου*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλλήνων δικηγόρων περὶ ὑπαγωγῆς των εἰς τὸν νόμον περὶ ταμείου συντάξεως νομικῶν.

Τὴν ἀναφορὰν συνιστῶσι καὶ οἱ κ.κ. ***Χ. Λαδᾶς*** καὶ ***Γ. Κοκινάκης.***

Ὁ κ. ***Π. Φλῶρος*** καταθέτει καὶ ἀναπτύσσει ἀναφορὰν ἐν σχέσει πρὸς τὸν διορισμὸν παρὰ τῇ Ἐκδοτικῇ Τραπέζῃ ἀτόμου καταδικασθέντος ἐπὶ ἀποπείρᾳ διαρρήξεως καὶ διὰ σειρὰν ἄλλων ἀξιοπρίνων πράξεων. Τὸ ἄτομον τοῦτο ὀνομάζεται ὡς λέγει, Σπυρίδων Γιαλιατσάτσος, ἀσχολεῖται δὲ ἐν τῇ Τραπέζῃ μὲ τὴν μεταφορὰν χρημάτων, εἰς ὑπηρεσίαν δηλαδὴ ἄκρως ἐμπιστευτικήν, ἐνῷ τὸ παρελθόν του δὲν εἶναι ἄσπιλον. Εἰς τὴν κατάθεσιν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης προβαίνει ὡς λέγει, καθ' ὅσον ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἠμφισβήτησε τὴν ἀκρίβειαν σχετικῆς καταγγελίας, εἰς ἣν ὁμιλῶν προέβη κατὰ τὴν συζήτησιν περὶ τοῦ τρόπου τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν ἠμφισβήτησα τὰ καταγγελθέντα, ὁ κ. Βουλευτὴς δὲν ἠννόησε τί εἶπα καὶ ἐπομένως κρίνω περιττὸν νὰ ἀπαντήσω διότι δὲν ἐπιθυμῶ νὰ προβαίνω εἰς ἀντεγκλήσεις.

Ὁ κ. ***Π. Φλῶρος*** παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν κατὰ ποῖον τρόπον ἐκανονίσθη τὸ ζήτημα τῶν ἐκ 5,000,000 δραχ. λύτρων τῶν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐγγυήσει τοῦ Κράτους καταβληθέντων εἰς τοὺς ληστὰς Κουμπαίους πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν ὑπὸ τούτων κατὰ τὰ τέλη τοῦ Ἰουλίου 1928 αἰχμαλωτισθέντων πολιτευτῶν κ.κ. Α. Μυλωνᾶ καὶ Α. Μελᾶ ὁ τελευταῖος τῶν ὁποίων ἀπεδείχθη, λέγει, ὅτι εἶχεν σκηνοθετήσει τὴν ληστείαν μέσῳ τοῦ γραμματέως τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ γραφείου κ. Δόση.

Ὁ αὐτὸς κ. βουλευτὴς παρακαλεῖ τὸν κ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν νὰ ἐξετάσῃ εὐμενῶς τὴν αἴτησιν τοῦ Παναγιώτου Ψαρράκη ἀρχικελευστοῦ ἀποθηκαρίου τοῦ Π.Ν. περὶ ἐπαναφορᾶς του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Ὁ κ. ***Δ. Μπότσαρης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι θὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα.

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** ἐρωτᾷ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν διατὶ δὲν ἔλαβεν κανένμέτρον διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἐν Περσίᾳ Ἑλλήνων ὑπηκόων, ἡ ὁποία μέχρις ἐσχάτων ἐγίνετο ἀπὸ τὰς Γαλλικὰς Προξενικὰς ἀρχάς, καὶ εἰδικώτερον ποῖα μέτρα ἐλήφθησαν πρὸς προστασίαν τῆς περιουσίας τοῦ δολοφονηθέντος εἰς Κασβὶν τῆς Περσίας Χέλμη.

Ὁ κ. ***Α. Μιχαλακόπουλος*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν) παρακαλεῖ νὰ τοῦ ἀποσταλῇ ἡ ἀναφορά.

Ὁ κ. ***Α. Κεντούρης*** παρακαλεῖ τὸν κ. ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργὸν νὰ πληροφορήσῃ αὐτὸν ποῖα μέτρα σκέπτεται νὰ λάβῃ ὅπως ἐπιβάλῃ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἱερῶν Μονῶν Σάμου νὰ σεβασθῇ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς, ἃς ἔχει ἀπέναντι τοῦ νόμου, ἐν σχέσει μὲ τὴν ὑπ' αὐτῆς διαχείρισιν τῆς περιουσίας τῶν Μονῶν.

Ὁ κ. ***Γ. Παπανδρέου*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). δηλοῖ ὅτι θὰ ἐξετάσῃ τὴν συγκεκριμμένην αὐτὴν περίπτωσιν

Ὁ κ. ***Π. Καρασεβδᾶς*** καταθέτει καὶ ἀναπτύσσει ἀναφορὰν περὶ οἰκονομικῆς ἐπικοινωνίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Κύπρου—Συρίας—Παλαιστίνης—Αἰγύπτου, μεθ' ὧν μᾶς συνδέουν, ὡς λέγει, σπουδαῖα οἰκονομικὰ συμφέροντα καὶ συνιστᾷ ὅπως, ἀφ' ἑνὸς μὲν βελτιωθῇ ἡ μετὰ τῶν μερῶν τούτων ἀτμοπλοϊκὴ συγκοινωνία, ἡ ὁποία νῦν διεξάγεται κυρίως διὰ Βουλγαρικῶν καὶ Ρουμανικῶν ἀτμοπλοίων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἱδρυθῇ παρὰ τῷ Αὐτονόμῳ ὀργανισμῷ Τουρισμοῦ εἰδικὸν τμῆμα πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ Τουρισμοῦ τῶν Ἑλληνικῶν παροικιῶν. Ἀναπτύσσων τὰς ἐν τῷ παρελθόντι προσωπικὰς αὐτοῦ ἐνεργείας πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ ἀθλητισμοῦ εἰς τὰ μέρη ταῦτα καὶ ἰδίως εἰς τὴν Κύπρον καὶ τὴν Αἴγυπτον παρακαλεῖ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ὑποδείξῃ εἰς τὸν αὐτόνομον ὀργανισμὸν τοῦ Τουρισμοῦ νὰ τὸν καλέσῃ ἵνα παράσχῃ εἰς αὐτὸν σχετικὰς πληροφορίας. Ἐπίσης ὅπως συστηθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν συσταθεῖσαν διὰ τὴν ἐπιχορήγησιν τῆς ἄνω ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας ὅπως καὶ αὐτὴ τὸν καλέσῃ πρὸς παροχὴν πληροφοριῶν καὶ γνωμῶν. Ἐν τέλει προτείνει ὅπως ὁ ἐπὶ πλέον εἰσπραχθησόμενος δασμὸς διὰ τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς διατεθῇ πρὸς βελτίωσιν τῆς ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας μετὰ τῶν μερῶν αὐτῶν.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργὸς) παρατηρεῖ ὅτι ἐὰν κριθῇ ἀναγκαία ἡ δαπάνη αὕτη δὲν πρέπει νὰ ἀναμείνωμεν ἀπὸ τὸν δασμὸν αὐτόν. Ἐπὶ τούτοις συνιστᾷ εἰς τὸν κ. ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν ὅπως προσκληθῇ ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Τουρισμοῦ νὰ ἀναπτύξῃ τὸ ζήτημα.

Ὁ κ. ***Π. Καρασεβδᾶς*** καταθέτει καὶ ἀναπτύσσει ἀναφορὰν σχετικὴν μὲ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐπισκευὴν τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν, συνιστῶν νὰ βαθμολογηθοῦν αὗται ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος ἑκάστης, ληφθῇ δὲ κατὰ προτίμησιν μέριμνα περὶ τῶν ὁδῶν τῆς ΒΔ Ἑλλάδος, αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται εἰς ἀθλιεστάτην κατάστασιν.

Ὁ κ. ***Α. Καλαντζάκος*** ὑποστηρίζει ἀναφορὰν γονέων μονογενῶν υἱῶν, κατοίκων Γαργαλιάνων περὶ ἐλαττώσεως τῆς στρατιωτικῆς θητείας, παρακαλεῖ δὲ νὰ διαβιβασθῇ ἡ ἀναφορὰ αὕτη εἰς τὸ ἁρμόδιον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργεῖον.

Ὁ κ. ***Ι. Παπαφλέσσας*** συνιστᾷ ἀναφορὰν ἱεροψαλτῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ αὐτὸς βουλευτὴς ὑποστηρίζει ἀναφορὰν φυματικῶν θυμάτων στρατοῦ καὶ παρακαλεῖ νὰ ἀποσταλῇ ἡ ἀναφορὰ αὐτὴ εἰς τὸ ἁρμόδιον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείον.

Ὁ κ. **Ι. Νικολίτσας** καταθέτει καὶ ἀναπτύσσει ἀναφορὰν τοῦ ἐν ταῖς ἀγροτικαῖς φυλακαῖς Ἀγυιᾶς Κρήτης εὑρισκομένου ἀποστράτου Μοιράρχου Ν. Μακρυγιάννη, σημαντικὰς προσενεγκόντος ὑπηρεσίας κατὰ τὴν καταδίωξιν ληστῶν καὶ ληστοφυγοδίκων.

Ὁ κ. **Σ. Ταλιαδοῦρος** καταθέτων καὶ ἀναπτύσσων ἀναφορὰν τοῦ συνδέσμου ἐργολάβων Θεσσαλίας συνιστᾷ νὰ γίνωνται δεκταὶ αἱ ὁμολογίαι τῶν ἀναγκαστικῶν δανείων διὰ τὰς ἐγγύησεις των καὶ νὰ ἀναθεωρῶνται αἱ τιμαὶ τῶν ἐργολαβιῶν των ἀνὰ τριμηνίαν, ὡς γίνεται μὲ τὴν Σύμβασιν Μακρῆ, διότι παρουσιάζεται, ὡς λέγει, τὸ ἄτοπον νὰ ἐκτελῶνται ταὐτοχρόνως ἔργα δημόσια ὑπὸ τοῦ Μακρῆ καὶ ὑπὸ ἐργολάβων καὶ νὰ πληρώνωνται μὲ διαφορετικὰς τιμάς

Ὁ κ. **Ν. Ἀβραὰμ** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) παρακαλεῖ νὰ τῷ ἀποσταλῇ ἡ ἀναφορά.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** καταθέτει τηλεγράφημα κατοίκων Καλαμῶν κατὰ τῆς ἐκεῖ Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας καὶ παρακαλεῖ νὰ ληφθοῦν τὰ δέοντα μέτρα κατ' αὐτῆς, ἡ ὁποία, ὡς λέγει, ἐξελίχθη εἰς ληστρικὴν Ἑταιρείαν κάθ' ὅσον εἰσπράττει 13,50 κατὰ κιλοβάττ. Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, κρατοῦντος ἐν ἐξεγέρσει τὴν πόλιν τῶν Καλαμῶν, ἔχω ἐγγράψει, λέγει, ἐπερώτησιν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου, χωρὶς ὅμως νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ συζητηθῇ αὕτη.

Παρελθούσης τῆς κεκανονισμένης ὥρας ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων ἀναβάλλεται.

Ὁ κ. **Ν. Ἀβραὰμ** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) καταθέτων σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 10 Ἰουλίου 1925 Ν. Δ. καὶ τῆς δι' αὐτοῦ κυρωθείσης συμβάσεως μεταξὺ Κράτους καὶ Ἑταιρείας «Σιδηρόδρομος Θεσσαλίας» προβαίνει εἰς σύντονον εἰσήγησιν, ἐξηγῶν ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου τροποποιεῖται τὸ μέρος τὸ ἀφορὸν τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ὑφισταμένων οὕτως ὥστε να αἴρωνται τὰ ἀδικαιολογήτως, διὰ τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως δοθέντα πλεονεκτήματα, καταργεῖται δ' ἐξ ὁλοκλήρου τὸ μέρος αὐτῆς, τὸ ἀφορὸν τὴν διαπλάτυνσιν τῶν γραμμῶν τοῦ Θεσσαλικοῦ Σιδηροδρόμου καθ' ὅσον δι' αὐτοῦ ἐπιβαρύνεται τὸ Δημόσιον καὶ τὸ κοινὸν ἄνευ οὐδενὸς οὐσιώδους ἀνταλλάγματος. Οὕτω τροποποιηθεῖσα ἡ σύμβασις δύναται νὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Μεθ' ὃ εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
Τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν σχεδίων νόμων:

1) «Περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ συγχωνεύσεως τῶν μικρῶν μονῶν» ὡς διωρθώθη ὑπὸ τοῦ κ. ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργοῦ τυπογραφικὴ ἀβλεψία ἐν ἄρθροις 23 καὶ 25.

2) «περὶ προσαυξήσεως τῆς ἐπιδικασθείσης ἀποζημιώσεως λειβαδίων τινῶν ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον 2052», ἔχοντα οὕτω:

Περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ περὶ συγχωνεύσεως τῶν μικρῶν Μονῶν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἄρθρον 1.

Ἱδρύεται ἐν Ἀθήναις «Ὀργανισμὸς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Μοναστηριακῆς περιουσίας (ἐπονομαζόμενος Ο. Δ. Ε. Π.)», ἀποτελῶν νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου.

Ἄρθρον 2.

Σκοπὸς τοῦ Ο. Δ. Ε. Π. εἶναι κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα.

α') Ἡ ρευστοποίησις τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας.

β') Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, πλὴν τῆς περιουσίας τῶν ναῶν, καὶ

γ') Ἡ διάθεσις τοῦ προϊόντος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Ο. Δ. Ε. Μ. Π. διοικεῖται ὑπὸ ἑπταμελοῦς Κεντρικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τῶν

1) Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ὡς Προέδρου.

2) Δύο ἀρχιερατικῶν μελῶν, ἑνὸς ἐκ τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος καὶ ἑνὸς ἐκ τῶν Νέων Χωρῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς Δ. Ἱερᾶς Συνόδου διὰ χρόνον ὑπ' αὐτῆς καθοριζόμενον.

3) Ἑνὸς συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας.

4) Ἑνὸς Νομικοῦ Συμβούλου.

5) Τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ

6) Ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῶν Διευθυντῶν αὐτῆς.

Ἡ θητεία τῶν λαϊκῶν αἱρετῶν μελῶν εἶναι τετραετής.

Ὁ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας καὶ ὁ Νομικὸς Σύμβουλος ὁρίζονται διὰ μίαν τετραετίαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Μετὰ τῶν τακτικῶν μελῶν, τῶν τε κληρικῶν καὶ τῶν λαϊκῶν, συνεκλέγονται καὶ ὁρίζονται καὶ ὁμοίοβαθμοι ἀναπληρωταὶ αὐτῶν. Ἀναπληρωτὴς τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Λογιστηρίου ὁρίζεται εἷς τῶν Διευθυντῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Εἰς τὸ Συμβούλιον, ἐφ' ὅσον ἰσχύει ἡ μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης σύμβασις, μετέχει ἄνευ ψήφου καὶ ἀντιπρόσωπος αὐτῆς ἐκ τῶν Διοικητῶν ἢ Διευθυντῶν της.

Τὸ Συμβούλιον ἐκλέγει κατ' ἔτος ἐκ τῶν μελῶν του, πρῶτον καὶ δεύτερον ἀντιπρόεδρον.

Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρισταμένων πέντε ἐκ τῶν μελῶν του, αἱ δ' ἀποφάσεις λαμβάνονται διὰ συμφώνου ψήφου τεσσάρων τοὐλάχιστον μελῶν. Εἰς τὰ λαϊκὰ μέλη τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ τὸν Ἐπίτροπον παρέχεται ἀποζημίωσις διακοσίων δραχμῶν κατὰ συνεδρίασιν, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰς 1,000 δραχμὰς κατὰ μῆνα.

Εἰς τὰ τυχὸν μὴ συνοδικὰ μέλη παρέχεται τὸ συνοδικὸν ἐπίδομα.

Ἄρθρον 4.

Ὁ Ο. Δ. Ε. Π. τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων. Ὁ Ὑπουργὸς ἐκπροσωπεῖται παρ' αὐτῷ δι' Ἐπιτρόπου.

Ὁ Ἐπίτροπος μετέχει εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου, ποιεῖται προτάσεις καὶ ἐνφέρει γνώμην, ἄνευ ὅμως δικαιώματος ψήφου.

Ὁ Ἐπίτροπος δικαιοῦται νὰ ζητῇ διὰ τοῦ Προέδρου τὴν σύγκλησιν τοῦ Συμβουλίου, ὁσάκις κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον, νὰ ζητῇ πληροφορίας καὶ ἐν γένει νὰ παρακολουθῇ τὸ ἔργον τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Ἄρθρον 5.

Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον καθιστᾷ ἐκ τῶν μελῶν του τριμελῆ Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπήν, ἧς ἓν τοὐλάχιστον μέλος θὰ εἶναι κληρικόν, εἰς ἣν μεταβιβάζει μέρος τῆς δικαιοδοσίας του ἐφ' ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα.

Ἐν τῶν λαϊκῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου ὡς ἐντεταλμένος σύμβουλος τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ ἕτερον μέλος αὐτοῦ ὡς ἀναπληρωτής του.

Ὁ ἐντεταλμένος σύμβουλος ἐκπροσωπεῖ τὸν ὀργανισμὸν δικαστικῶς καὶ ἐξωδίκως εἰς πάσας τὰς σχέσεις αὐτοῦ καὶ δίδει τοὺς ἐπιβαλλομένους εἰς αὐτὸν ὅρκους.

Ὁ ἐντεταλμένος σύμβουλος ἀσκεῖ χρέη εἰσηγητοῦ εἰς τὸ

Κεντρικὸν Συμβούλιον καὶ τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν.

Ἡ κατὰ συνεδρίαν ὁρισθεῖσα ἀποζημίωσις τῶν μελῶν τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου ἰσχύει καὶ διὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Εἰς τὸν ἐντεταλμένον σύμβουλον χορηγεῖται δι' ἀπιφάσεως τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου ἰδιαιτέρα ἀποζημίωσις.

Ἄρθρον 6.

Καθιστᾶται ὡσαύτως παρ' ἑκάστῃ Μητροπόλει ἐχούσῃ μίαν ἢ πλείονας μονὰς Τοπικὸν Συμβούλιον Ο. Δ. Ε. Π. μὴ ἀποτελοῦν χωριστὸν νομικὸν πρόσωπον καὶ συγκείμενον:

1) Ἐκ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, ὡς Προέδρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, 2) τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ἢ ἐν ἐλλείψει Πρωτοδικείου τοῦ Εἰρηνοδικείου τῆς ἕδρας τῆς Μητροπόλεως, 3) τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Μητροπόλεως ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ 4) τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τῆς ἕδρας τῆς Μητροπόλεως. Εἰς ὅσας Μητροπόλεις δὲν ὑπάρχει ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὁρίζεται ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτῆς ἐν τῷ Τοπικῷ Συμβουλίῳ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ πλησιεστέρου ὑποκαταστήματος.

Ἐν τοῖς Τοπικοῖς Συμβουλίοις κωλυομένου τοῦ Προέδρου προεδρεύει ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, ἀπαρτία δὲ ἀπαιτεῖται παρόντων τριῶν μελῶν.

Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται διὰ συμφώνου ψήφου τριῶν μελῶν. Τὰ Συμβούλια καλοῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου, εἰς δὲ τὰ μέλη αὐτῶν πλὴν τοῦ Μητροπολίτου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης παρέχεται ἀποζημίωσις δραχμῶν 100 κατὰ συνεδρίασιν, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰς 400 δραχμὰς κατὰ μῆνα.

Παρὰ τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν δὲν ὑφίσταται Τοπικὸν Συμβούλιον, τὴν δὲ ἁρμοδιότητα αὐτοῦ ἀσκεῖ τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο. Δ. Ε. Π.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἄρθρον 7.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὴν Ο. Δ. Ε. Π. ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις.

α') Ἁπάσης τῆς νῦν ὑφισταμένης κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῶν Μονῶν ἐξαιρέσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ παρόντος ἀφιερμένης εἰς αὐτὰς περιουσίας.

β') Τοῦ ἀντιτίμου τῶν μέχρι τοῦδε ἐκποιηθέντων ἢ ἀπαλλοτριωθέντων μοναστηριακῶν κτημάτων, ὅπερ δὲν κατεβλήθη εἰς τὰς δικαιούχους Μονάς.

γ') Τοῦ ἡμίσεος τῶν προσόδων τῶν ἐξωκκλησίων καὶ παρεκκλησίων τῶν ἐχόντων εἰσόδημα ἐτήσιον ἄνω τῶν 25.000 δραχμῶν, ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ο. Δ. Ε. Π. κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. τῆς 14 Σεπτεμβρίου 1929.

2. Πάντες οἱ ἐν τῷ νόμῳ ΓΥΙΔ' περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καὶ Διοικήσεως Μοναστηρίων πόροι, πλὴν τῶν ἐδαφίων γ' καὶ δ' τοῦ ἄρθρου 4 καταργουμένων, ὡς καὶ οἱ ὑπὸ παντὸς ἄλλου νόμου ὑπὲρ αὐτοῦ ὁριζόμενοι καθίστανται τοιοῦτοι τοῦ Ο. Δ. Ε. Π. ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταργήσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου.

3. Τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον καταργεῖται καὶ πᾶσα περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὸν ὀργανισμὸν Ο. Δ. Ε. Μ. Π.

Προεδρικὸν Διάταγμα ἐκδιδόμενον ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος θέλει ὁρίσει τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θέλει ἐπέλθῃ ἡ κατάργησις αὕτη καὶ ἡ μεταβίβασις τῆς περιουσίας αὐτοῦ εἰς τὸν Ο. Δ. Ε. Π.

4. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δὲν περιλαμβάνονται αἱ περιουσίαι τῶν τέως ὀρθοδόξων χριστιανικῶν κοινοτήτων, αἱ ἐξακριβωθεῖσαι καὶ ἐκκαθαρισθεῖσαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2508 τοῦ 1920 καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 25 Φεβρουαρίου 1926, αἵτινες διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν νόμων τούτων.

Ἄρθρον 8.

Ἡ περιουσία τῶν μονῶν διαιρεῖται εἰς δύο κατηγορίας. α') εἰς διατηρουμένην καὶ β') εἰς ἐκποιητέαν.

Διὰ Π. Διαταγμάτων ἐφάπαξ ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κλπ. μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου, στηριζομένην ἐπὶ ἠτιολογημένης ὑποδείξεως τῆς οἰκείας Μονῆς καὶ τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου, ὁρίζεται ὡς περιουσία παραμένουσα εἰς τὴν διαχείρισιν ἑκάστης Μονῆς ὅση θεωρηθῇ ὡς ἀπαραίτητος πρὸς χρῆσιν αὐτῆς ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μοναχῶν καὶ τῆς Ἱστορικῆς καὶ Προσκυνηματικῆς σημασίας τῶν Μονῶν. Πᾶσα ἡ λοιπὴ περιουσία ἐκποιεῖται πρὸς μεῖζον ὄφελος κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὁριζόμενα.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου, κατόπιν γνώμης τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς οἰκείας Μονῆς, δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσιν ἐφ' ὡρισμένον χρόνον τῆς ἐκποιήσεως ἀστικὰ κτήματα, ἐφ' ὅσον ταῦτα ἤθελον ἀποδίδει καθαρὰν πρόσοδον ἀνωτέραν τοῦ ἀνωτάτου τόκου τῶν ἐθνικῶν χρεωγράφων.

Τὰ εἰς ἑκάστην μονὴν διατηρούμενα ἀκίνητα ἀγροτικὰ κτήματα καλλιεργοῦνται ἢ ἐκμισθοῦνται ὑπ' αὐτῆς αἱ δὲ ἐκ τῶν κτημάτων τούτων πρόσοδοι ἀνήκουσιν εἰς τὴν μονήν.

Ὁ τρόπος τῆς διαχειρίσεως τῆς διατηρουμένης περιουσίας τῶν μονῶν, ὁ ἔλεγχος αὐτῆς καὶ ἡ διάθεσις τῶν τυχὸν περισσευόντων ἐσόδων τῆς ἐτησίας διαχειρίσεώς των θέλει κανονισθῇ διὰ Π. Δ. δυναμένου νὰ τροποποιήσῃ τὰ ἄρθρα 32, 33 καὶ 36 τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου κλπ. ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην ὑφισταμένην σχετικὴν διάταξιν μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 9.

Πάντα τὰ λοιπὰ μοναστηριακὰ κτήματα ἐκποιοῦνται ἐπ' ἀνταλλάγματι. Ἡ ἐκποίησις αὐτῶν γίνεται, κατόπιν προηγουμένης ἀπογραφῆς καὶ ἀποτιμήσεως ἑκάστου, διὰ δημοπρασίας ἐνεργουμένης ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γενομένης ἀποτιμήσεως.

Ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας τῆς δημοπρασίας θέλει κανονισθῇ διὰ Π. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων μετὰ γνώμην τοῦ Ο. Δ. Ε. Π.

Ἡ ἐκποίησις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ο. Δ. Ε. Π. τὸ δὲ προϊὸν τῆς ἐκποιήσεως κατατίθεται ἐπ' ὀνόματι ἑκάστης μονῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 ὁριζόμενα.

Ἐκ τοῦ τιμήματος τὸ 20 ο/ο τοὐλάχιστον καταβάλλεται ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τοῦ συμβολαίου ἀγοραπωλησίας, τὸ δὲ ὑπόλοιπον δύναται νὰ καταβληθῇ ἐντὸς δέκα ἐτῶν τὸ πολὺ εἰς ἴσας ἐτησίας δόσεις ἐπὶ τόκῳ 8 ο/ο.

Πρὸς ἀσφάλειαν ἐγγράφεται ὑποθήκη ἐπὶ τοῦ ἐκποιουμένου κτήματος.

Ἄρθρον 10.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἐνεργεῖται ἐκποίησις ἀκινήτου μοναστηριακῆς περιουσίας ἄνευ δημοπρασίας εἰς συνεταιρισμοὺς ἀκτημόνων αὐτοκαλλιεργητῶν ἢ μικρῶν κτηνοτρόφων πρὸς ἀπόκτησιν ἢ συμπλήρωσιν γεωργικοῦ ἢ κτηνοτροφικοῦ κλήρου.

Διὰ τὴν ἄνευ δημοπρασίας ἐκποίησιν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποφαίνεται ὁριστικῶς μετὰ πρότασιν τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ὑποβιβάσῃ χάριν αὐτῶν τὸ τίμημα μέχρις 25 ο/ο κάτω τῆς ἀποτιμήσεως καὶ τὸ ἐπιτόκιον μέχρις 6 ο/ο.

Ἄρθρον 11.

Δύναται ἐπίσης νὰ γίνῃ ἐκποίησις ἄνευ δημοπρασίας καὶ πρὸς ἵδρυσιν Νοσοκομείων, Γεωργικῶν Σχολῶν ἢ γεωργικῶν ἢ κτηνοτροφικῶν σταθμῶν ὡς καὶ σχολικῶν κτιρίων καὶ γυμναστηρίων καὶ πρὸς ἀνέγερσιν καὶ ἐπέκτασιν προσφυγικῶν συνοικισμῶν. Περὶ τῆς τοιαύτης ἐκποιήσεως καὶ περὶ

τοῦ τιμήματος αὐτῶν ἢ καὶ περὶ τῆς διαθέσεως μόνον τῆς χρήσεως αὐτῶν, ἀποφαίνεται τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον μετὰ γνώμην τοῦ ἁρμοδίου Τοπικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 12.

Ἐπίσης δύναται νὰ γίνῃ ἐκποίησις ἄνευ δημοπρασίας καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἀποτιμήσεως ὑπὲρ καλλιεργητῶν ἐχόντων δικαιώματα ἐμφυτεύσεως, ἐμβατικίων καὶ ἐδαφονομίων.

Ἐφ' ὅσον συνεταιρισμοὶ ἀκτημόνων αὐτοκαλλιεργητῶν ἢ μικρῶν κτηνοτρόφων εἶναι πολυετεῖς μισθωταί, διὰ τὴν λῆξιν τῆς μισθώσεως τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται χρόνος πλέον τῆς ὀκταετίας, διὰ τὴν ἐξαγορὰν τῶν ὑπὸ μίσθωσιν κτημάτων ὑπ' αὐτῶν ἰσχύουν αὐτοδικαίως πλήρεις αἱ μειώσεις, αἱ ἀναγραφόμεναι ἐν ἄρθρῳ 10, ἐφ' ὅσον μόνον πρόκειται διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἢ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ γεωργικοῦ ἢ τοῦ κτηνοτροφικοῦ κλήρου αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἄρθρον 13.

Τὸ προϊὸν τῆς ἐκποιήσεως καὶ τῶν μισθώσεων τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας, ὡς καὶ τὸ ὑπάρχον χρῆμα τῶν Μονῶν ἐπενδύονται, κατὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου, εἰς ἐθνικὰ χρεώγραφα ἢ χρηματόγραφα ἐπ' ὀνόματι ἑκάστης δικαιούχου Μονῆς.

Κατὰ δὲ τὸ μέχρι τῆς ἐπενδύσεώς των χρονικὸν διάστημα κατατίθενται παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἐντόκως, κατὰ τὰ ἐν τῇ συμβάσει μετ' αὐτῆς ὁριζόμενα.

Ἐπίσης κατατίθενται ἐντόκως παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ καὶ τὸ ἐκ τοκομεριδίων τῶν χρεωγράφων ἢ χρηματογράφων τῶν μονῶν προϊόν.

Τὰ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως μοναστηριακῶν κτημάτων κεφάλαια παραμένουσιν ἄθικτα ἐπ' ὀνόματι τῶν δικαιούχων Μονῶν, χρησιμοποιοῦνται δὲ μόνον οἱ τόκοι καὶ αἱ πρόσοδοι ἐν γένει αὐτῶν ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Ο. Δ. Ε. Π.

Δύναται ὅμως τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ μετατρέψῃ μέρος τῶν κεφαλαίων του εἰς προσοδοφόρα ἀστικὰ κτήματα καὶ ἰδίως δημόσια κτίρια.

Ἄρθρον 14.

Ἂν αἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς διατηρουμένης περιουσίας ἑκάστης Μονῆς καὶ ἐν γένει οἱ πόροι αὐτῆς δὲν ἐπαρκῶσι πρὸς συντήρησιν τῆς Μονῆς καὶ τῶν μοναχῶν αὐτῆς, τὸ ὑπόλοιπον συμπληροῖ καὶ διαθέτει ὁ Ο. Δ. Ε. Π. κατὰ τὰ διὰ Π. Διατάγματος ὁρισθησόμενα.

Ἄρθρον 15.

Αἱ πρόσοδοι τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ μοναστηριακῆς περιουσίας, αἱ περισσεύουσαι μετὰ τὰς δαπάνας τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 14 ὡς καὶ τὰς δαπάνας διαχειρίσεως διατίθενται ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ:

1) Πρὸς μισθοδοσίαν τῶν Ἱεραρχῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ, ὡς καὶ τῶν νομίμως ἀποχωρούντων, καταβολὴν τῶν συνοδικῶν ἐπιδομάτων. τῶν δαπανῶν τοῦ συνοδικοῦ γραφείου ὡς καὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

2. Πρὸς μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Μητροπολιτικῶν γραφείων.

Διάταγμα, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδόμενον, θέλει ὁρίσει τὸ προσωπικὸν αὐτῶν ὡς καὶ τὸν βαθμὸν καὶ τὸν μισθὸν αὐτῶν.

3. Πρὸς μισθοδοσίαν τῶν Ἱεροκηρύκων καὶ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Ἁλμωπίας (Καρατζόβης) κατὰ τὸν νόμον 3771.

4. Πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμείου ἀσφαλίσεως ἀνωριακοῦ κλήρου ὁριζομένην εἰς 10 ο/ο ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν προσόδων τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας.

5. Πρὸς μισθοδοσικὴν ἐπικουρίαν τοῦ ἀπόρου ἐνοριακοῦ κλήρου.

Διάταγμα ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων θέλει ὁρίσει τὸ ποσὸν καὶ τὸν τρόπον παροχῆς τῆς ἐπικουρίας ταύτης.

6. Πρὸς θεραπείαν Ἐκκλ. Ἐκπαιδευτικῶν σκοπῶν, φιλανθρωπικῶν καὶ κοινωφελῶν τοιούτων, κατανεμομένων κατὰ ἐπαρχίας ἀναλόγως τῶν προσόδων τῶν μονῶν ἑκάστου αὐτῶν προτιμωμένων τῶν κοινοτήτων ὑπὲρ ὧν ἔκπαλαι ἐδίδοντο χορηγίαι τῶν μονῶν χάριν κοινωφελῶν σκοπῶν.

Αἱ ἀνωτέρω δαπάναι καταβάλλονται κατὰ τὴν ἀναγραφεῖσαν σειρὰν προτεραιότητος καὶ ἐφ' ὅσον ἐπαρκοῦσιν οἱ πόροι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἄρθρον 16.

Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου περὶ παντὸς θέματος ἀναγομένου εἰς τὴν διοίκησιν, διαχείρισιν καὶ ρευστοποίησιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ μοναστηριακῆς περιουσίας καὶ δή:

Περὶ ἐκποιήσεων καὶ ἐκμισθώσεων μοναστηριακῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων.

Περὶ τῆς διὰ δικαστικῆς ὁδοῦ καταλήψεως κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὰς ἱερὰς μονὰς ἢ διεκδικουμένων ὑπ αὐτῶν καὶ δι' ἀποβολῆς τῶν κατεχόντων ταῦτα, καθ' ὃν τρόπον δικαιοῦται καὶ τὸ Δημόσιον κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, ὑποχρεουμένων τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τούτων ἐπὶ ἐγγράφῳ αἰτήσει τοῦ Ο. Δ. Ε. Μ. Π.

Περὶ ἐγέρσεως ἀγωγῶν ἀποδοχῆς συμβιβασμῶν, εἰσπράξεων εἰσοδημάτων, μισθωμάτων, ἀποζημιώσεων καὶ ἐν γένει πλήρους διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας μετὰ παντὸς συναφοῦς δικαιώματος.

Εἰδικώτερον τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει:

1) Περὶ ἐγκρίσεως ἢ ἀκυρώσεως πρακτικῶν πλειοδοτικῆς δημοπρασίας ἐκποιήσεως παντὸς περιουσιακοῦ στοιχείου τῶν ἱερῶν μονῶν καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ὑπερβαινούσης τὰς δρ. 100.000.

2. Περὶ ἐγκρίσεως ἢ ἀκυρώσεως πρακτικῶν πλειοδοτικῆς δημοπρασίας μισθώσεως ὁσάκις τὸ ἐτήσιον μίσθωμα ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 30.000.

3. Περὶ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ χρόνου τῆς εἰσπράξεως τοῦ τιμήματος τῶν ἐκποιουμένων περιουσιακῶν στοιχείων ἢ τῶν μισθωμάτων ἐκμισθουμένων ἀκινήτων ἢ δικαιωμάτων τῶν μονῶν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ νόμου.

4. Περὶ συντάξεως συνυποσχετικοῦ ἐπὶ τῷ τέλει τῆς λύσεως διαφορῶν διὰ διαιτησίας.

5. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας καὶ τῶν ὅρων ὑφ' οὓς θὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐπισκευαὶ πρὸς συντήρησιν τῶν μοναστηρίων καὶ τῶν ἀκινήτων τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας.

6. Περὶ αὐξήσεως ἢ μειώσεως τῆς ἐν τῷ κτηματολογίῳ ἀναγραφομένης ἀξίας κτημάτων ἐπὶ τῇ βάσει πάντοτε ἠτιολογημένης ἐκθέσεως τοῦ τοπικοῦ Συμβουλίου.

Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον ἐπίσης 1) συντάσσει κανονισμὸν τῶν ἐργασιῶν του, τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν γραφείων του καὶ τῆς δικαιοδοσίας καὶ εὐθύνης ἑκάστου τῶν ὑπαλλήλων του. 2) καθορίζει τὰς ἐνεργείας τῶν τοπικῶν συμβουλίων καὶ συνάπτει κανονισμοὺς τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν, 3) συντάσσει καὶ ἐγκρίνει τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, 4) διορίζει δικηγόρους διὰ τὴν ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ὑπεράσπισιν τῶν ὑποθέσεών του. 5) καθορίζει τὰς ἀναγκαίας εἰς τὸν ὀργανισμὸν δαπάνας, 6) προσλαμβάνει καὶ ἀπολύει τὸ κατὰ τὸν νόμον καὶ τὴν σύμβασιν προσωπικὸν αὐτοῦ καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ παντὸς ἑτέρου ζητήματος ἀναγομένου εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, 7) ὁρίζει ἁμοιβὰς διὰ τοὺς ὑποδεικνύοντας ἀγνοούμενα μοναστηριακὰ κτήματα.

Τῶν συνεδριῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τηροῦνται λεπτομερῆ πρακτικά. Χρέη γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ προϊστάμενος τοῦ Λογιστηρίου τοῦ Ο. Δ. Ε. Μ. Π.

Ἄρθρον 17.

Τὸ τοπικὸν Συμβούλιον ἐνεργεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κανονισμῶν καὶ τῶν ὁδηγιῶν τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου, προχηρύσσει καὶ ἐνεργεῖ τὰς πλειοδοτικὰς δημοπρασίας ἐκποιήσεως περιουσιακῶν στοιχείων τῶν Μονῶν, ἐκμισθώσεων τοιούτων, ὡς καὶ τὰς μειοδοτικὰς τοιαύτας διὰ τὴν ἐπισκευὴν κτημάτων.

Γνωμοδοτεῖ πρὸς τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον διὰ τὴν ἔγκρισιν ἢ ἀκύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῶν ἀνωτέρω δημοπρασιῶν, διὰ τὴν πιστοποίησιν τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως αὐτῶν καὶ διὰ τὴν ἐπαύξησιν ἢ μείωσιν τῆς ἐν τῷ κτηματολογίῳ ἀναγραφομένης ἀξίας κτημάτων ὡς καὶ περὶ ἀναγκαίων ἐπισκευῶν.

Ἀποφασίζει 1) περὶ ἐγκρίσεως ἢ ἀκυρώσεως πρακτικῶν τῶν πλειοδοτικῶν δημοπρασιῶν ἐκποιήσεως παντὸς περιουσιακοῦ στοιχείου τῶν μονῶν μὴ ὑπερβαινουσῶν τὰς δραχμὰς 100.000· 2) περὶ ἐγκρίσεως ἢ ἀκυρώσεως πρακτικῶν τῶν πλειοδοτικῶν δημοπρασιῶν μισθώσεων ὁσάκις τὸ μίσθωμα δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 30.000, 3) περὶ ἐνιαυσίας μισθώσεως ἄνευ δημοπρασίας τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν του δὲν ἐπετεύχθη εἰς δύο δημοπρασίας ἱκανοποιητικὸν μίσθωμα.

Τῶν συνεδριῶν τοῦ τοπικοῦ Συμβουλίου τηροῦνται λεπτομερῆ πρακτικά. Χρέη γραμματέως αὐτοῦ ἐκτελεῖ εἷς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Μητροπολιτικοῦ γραφείου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ὁριζόμενος, ἄνευ ἄλλης ἀμοιβῆς.

Ἄρθρον 18.

1. Τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν Ο.Δ.Ε.Μ.Π. ἐπὶ πρωτοκόλλῳ, τὸ ἀρχεῖον αὐτοῦ, τοὺς φακέλλους τῶν διαφόρων ὑποθέσεων, ἐπίσημα ἀντίγραφα τῶν τίτλων ἰδιοκτησίας τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων καὶ τὰς συναφεῖς δικογραφίας διαχειρίσεως τούτων, τὰ βιβλία καὶ πᾶν ἔντυπον ἢ στοιχεῖον εὑρισκόμενον παρ' αὐτῷ ὡς καὶ τὰ δικαιολογητικὰ τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως.

Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον θέλει παραδώσει εἰς τὸν Ο.Δ.Ε.Μ.Π. πᾶσαν τὴν εἰς αὐτὸν μεταβιβαζομένην περιουσίαν εἰς μετρητά, χρεώγραφα ἢ καταθέσεις συμφώνως πρὸς τὴν κατάστασιν τοῦ λογιστικοῦ του κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς παραδόσεως.

2. Τὰ Ἡγουμενοσυμβούλια ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκπληρώσωσι πάσας τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου καὶ νὰ παραδώσωσι πρὸς τὸν Ο.Δ.Ε.Μ.Π. τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ στοιχεῖα ὡς πρὸς τὴν ἀνήκουσαν εἰς τὴν μονὴν αὐτῶν περιουσίαν.

3. Πᾶς ἀρνούμενος νὰ παραδώσῃ τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα ὡς καὶ πᾶς διαχειριστὴς ἢ ἐπιμελητὴς ἢ ἄλλος ἐντολοδόχος μοναστηριακῆς περιουσίας, ὅστις ἀποκρύπτει, ἢ δυστροπεῖ εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς, παρέχει ἐν γνώσει ἀνακριβεῖς πληροφορίας ὡς πρὸς τὰ ὅρια καὶ τοὺς τίτλους ἰδιοκτησίας ἢ ἐμφανίζει ψευδῆ ἀποδεικτικὰ τιμωρεῖται αὐτεπαγγέλτως διὰ φυλακίσεως, ἐπιφυλαττομένης τῆς τυχὸν βαρυτέρας ποινῆς κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 101 τῆς Πολ. Δικονομίας, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ τοιαύτη περὶ ἐπισχέσεως ἐγγράφων ἢ χρημάτων δὲν ἰσχύει ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων τῶν μονῶν καὶ τοῦ καταργουμένου Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου.

4. Κατὰ τὸ ὡς ἄνω τριμηνον χρονικὸν διάστημα πᾶσαι αἱ δικαστικαὶ προθεσμίαι αἱ τρέχουσαι κατὰ τῶν μονῶν καὶ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἀναστέλλονται, συνεχιζόμεναι αὐτοδικαίως μετὰ τὴν πάροδον αὐτοῦ.

5. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου ἐφάπαξ θέλουσι κανονισθῇ καὶ εἰδικώτερον τὰ τῆς μεταβιβάσεως ταύτης καὶ τῆς καταργήσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, ὡς καὶ τὰ τοῦ ἐλέγχου τῆς μέχρι σήμερον διαχειρίσεώς του, ὡς καὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν Ἡγουμενοσυμβουλίων τῶν ἱερῶν Μονῶν.

6. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἀπολύονται. Εἰς ὅσους ἐκ τούτων δὲν προσληφθοῦν οὔτε εἰς τὸ Λογιστήριον τοῦ Ο.Δ.Ε.Μ.Π. οὔτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, παρέχεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου ἀποζημίωσις ὁριζομένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2112 «περὶ καταγγελίας συμβάσεως ἐργασίας» καὶ εἰς τὸ διπλάσιον τῶν ἐν αὐτῷ ὁριζομένων ὁρίων, συνυπολογιζομένου καὶ τοῦ χρόνου τῆς δημοσίας προϋπηρεσίας αὐτῶν, ὡς καὶ πάσης συνταξίμου τοιαύτης. μὴ δυναμένη ὅμως νὰ ὑπερβῇ δι' ἕκαστον τὸ ποσὸν τῶν 100.000 δραχμῶν. Αἱ κρατήσεις αὐτῶν λόγῳ συντάξεως ἐπιστρέφονται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

*

Ἄρθρον 19.

Ἱδρύεται παρὰ τῷ Ο.Δ.Ε.Μ.Π. Λογιστήριον πρὸς παρακολούθησιν τῆς κινήσεως τῶν κεφαλαίων τῆς περιουσίας τῶν μονῶν πρὸς ἔκδοσιν ἐντολῶν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ ἐκκαθάρισιν τῶν νομίμων δαπανῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Λογιστηρίου ἀποτελεῖται: 1) ἐξ ἑνὸς προϊσταμένου μὲ βαθμὸν καὶ μισθὸν τμηματάρχου, 2) ἑνὸς λογιστοῦ, μὲ βαθμὸν καὶ μισθὸν εἰσηγητοῦ, 3) δύο γραμματέων καὶ 4) δύο γραφέων καὶ ἑνὸς κλητῆρος, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ. Ὁ προϊστάμενος τοῦ Λογιστηρίου δέον νὰ ἔχῃ δεκαετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν λογιστικὴν ἐν ἀνεγνωρισμένῃ Τραπέζῃ, ἢ ταμειακὴν τοιαύτην, οἱ δὲ λοιποὶ τὰ ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας προβλεπόμενα προσόντα.

Ἡ ὀργάνωσις τοῦ Λογιστηρίου, ὡς καὶ ἡ ἔκτασις τῆς ἁρμοδιότητος αὐτοῦ κανονισθήσονται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος μετὰ γνώμην τοῦ Κ. Συμβουλίου τοῦ Ο.Δ.Ε.Μ.Π.

Ἄρθρον 20.

Ὁ Ὀργανισμὸς ἀπολαύει ταχυδρομικῆς καὶ τηλεγραφικῆς ἀπελείας.

Εἰς τὰς δικαστικὰς πράξεις καὶ ἐνεργείας κατὰ τοῦ Ο.Δ.Ε.Μ.Π. ὡς καὶ πάσας τὰς κλητεύσεις αὐτοῦ ἐνώπιον Δικαστηρίων ἢ εἰσηγητῶν πρὸς διεξαγωγὴν ἀποδείξεων καὶ πάσης ἄλλης δικαστικῆς ἀρχῆς τηρεῖται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος μηνιαία προθεσμία ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως μέχρι τῆς συζητήσεως ἢ τοῦ ὁρισμοῦ πρὸς ἐμφάνισιν ὡς καὶ εἰς τὰς δίκας τοῦ Δημοσίου, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 11 Ἰανουαρίου 1923 «περὶ δικαστικῶν προθεσμιῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου».

Ὁ Ο.Δ.Ε.Μ.Π. ἀπαλλάσσεται διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐκποιούμενα ἀκίνητα τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις βαρύνοντος τὸν πωλητὴν ἡμίσεος τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων. Τέλη χαρτοσήμου, τέλη μεταγραφῆς καὶ συμβολαιογραφικὰ δικαιώματα διὰ τὰ συντασσόμενα πωλητήρια, μισθωτήρια ἢ πάσης ἄλλης φύσεως συμβόλαια καταβάλλονται ἐξ ὁλοκλήρου παρὰ τῶν ἀγοραστῶν, μισθωτῶν καὶ ἄλλων συμβαλλομένων.

Ἡ εἰσπραξις τῶν ὀφειλομένων ἐν γένει εἰς τὸν Ὀργανισμόν, καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις κατὰ παντὸς ὀφειλέτου αὐτοῦ γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΥΑΣΤ' «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων» ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ ἰσχύει σήμερον, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου σχετικοῦ νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἄρθρον 21.

Ἅπασαι αἱ μοναὶ αἱ ἔχουσαι ὀλιγωτέρους τῶν τριῶν μοναχῶν συγχωνεύονται πρὸς ἄλλας μονὰς τῆς ἰδίας Μητροπόλεως ἐχούσας μεγαλύτερον ἀριθμὸν μοναχῶν, ὁριζομένας δὲ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου. Δύνατα: ὅμως οὗτος, ἐπιβαλλομένης τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω συγχωνεύσεως μονῶν, νὰ ὁρίσῃ ὡς κυρίαν μονὴν τὴν τοὺς ὀλιγωτέρους μοναχοὺς ἔχουσαν ἐφ' ὅσον αὕτη ἔχει ἱστορικὴν ἢ προσκυνηματικὴν σημασίαν.

Μητρόπολις ἔχουσα μίαν μόνην μονὴν διατηρεῖ αὐτὴν ἀσχέτως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν, συμπληροῦσα αὐτὸν κατὰ τ' ἀνωτέρω. Ἡ συγχωνευομένη μονὴ ἀποβάλλει τὴν νομικὴν αὐτῆς προσωπικότητα καὶ καθίσταται μετόχιον τῆς μονῆς μεθ' ἧς συνεχωνεύθη, εἰς ἣν περιέρχεται αὐτοδικαίως ἡ περιουσία αὐτῆς καὶ ἧς καθίστανται μέλη αὐτοδικαίως οἱ κανονικοὶ μοναχοὶ καὶ οἱ δόκιμοι τῆς συγχωνευομένης μονῆς.

Τὰ δὲ κατὰ τὴν διοίκησιν τοῦ μετοχίου καὶ λειτουργίαν τοῦ ναοῦ αὐτοῦ καθορίζει ἑκάστοτε ὁ οἰκεῖος ἱεράρχης.

Ἄρθρον 22.

Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἕκαστος Μητροπολίτης ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ εἰς τὴν Δ. Ἱερὰν Σύνοδον τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 21 ἐπενεκτέας μεταβολάς, ὁρίζων ἀκριβῶς τὰς διατηρητέας καὶ συγχωνευτέας μονὰς δι' ἐκθέσεως ἠτιολογημένης.

Ἡ δὲ Δ. Ἱ. Σύνοδος ὀφείλει ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ἐκθέσεως νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων τὴν ἔκδοσιν σχετικοῦ Π. Διατάγματος περὶ τῆς ἐπερχομένης συγχωνεύσεως.

Ἐὰν Μητροπολίτης τις δὲν συμμορφωθῇ πρὸς τὰ ἀνωτέρω, ἡ Δ. Ἱ. Σύνοδος προβαίνει αὐτεπαγγέλτως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς τριμήνου προθεσμίας εἰς τὸν ἐπιβαλλόμενον κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον καθορισμὸν τῶν συγχωνευτέων καὶ διατηρητέων μονῶν.

Ἐξαιροῦνται τῆς ἀνωτέρω διατάξεως περὶ συγχωνεύσεως αἱ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἱ. Συνόδου Ἱστορικαὶ Μοναί.

Αἱ τὴν συγχωνευομένην μονὴν ἀφορῶσαι δικαστικαὶ ὑποθέσεις συνεχίζονται παρὰ νέᾳ μονῇ εἰς ἣν αὕτη συνεχωνεύθη ἰδίῳ αὐτῆς ὀνόματι.

Ἄρθρον 23.

Τὰ τῆς ἐσωτερικῆς λειτουργίας τῶν Μονῶν θέλει εἰδικώτερον ὁρίσει κανονισμὸς καταρτιζόμενος ὑπὸ τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου.

Ἄρθρα ἀκροτελεύτια.

Ἄρθρον 24.

Τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἐξαιροῦνται αἱ μοναὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Διὰ Διατάγματος, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων, μετὰ πρότασιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης, θέλουσι κανονισθῇ τὰ τῆς διοικήσεως, διαχειρίσεως καὶ ρευστοποιήσεως τῆς ἐν Κρήτῃ μοναστηριακῆς περιουσίας.

Ἄρθρον 25.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Τὰ ἄρθρα 15, 16, 17, 18, 19, 27, 29, 31, 32, 33 καὶ 38 τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' «περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καὶ Διοικήσεως Μοναστηρίων» διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 Ν. Δ. περὶ ἀποδόσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν κτλ.».

Πᾶσα δικαιοδοσία τοῦ καταργουμένου Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ νόμου ΓΥΙΔ', τῶν διατηρουμένων ὡς ἄνω ἄρθρων αὐτοῦ ὡς καὶ παντὸς ἄλλου νόμου ἀνήκει αὐτοδικαίως τοῦ λοιποῦ εἰς τὸν Ο.Δ.Ε.Μ.Π. καὶ τὰ Τοπικὰ αὐτοῦ Συμβούλια.

Καταργεῖται τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. Δ. τῆς 18)26 Σεπτεμβρίου 1929 περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως κτλ. τὸ 1 καὶ 2 ἐδάφιον.

Ἄρθρον 26.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παροντος νόμου κανονίζονται διὰ Διαταγμάτων.

Ἐξουσιοδοτεῖται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Θρησκευμάτων, ὅπως προβῇ εἰς τὴν κωδικοποίησιν τῶν διατάξεων τῶν ἰσχυόντων νόμων καὶ Ν. Διαταγμάτων, ἀφορώντων τὴν μοναστηριακὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν εἰς ἓν ἑνιαῖον κείμενον, φέρον ἴδιον ἀριθμὸν ταξινομήσεως τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων, παραγράφων καὶ τίτλων αὐτῶν καὶ ἀπαλειφομένων τῶν μὴ ἰσχυουσῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 27.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένης ρευστοποιήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς μοναστηριακῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας θέλει συνομολογηθῇ σύμβασις μεταξὺ τοῦ Ο.Δ.Ε.Μ.Π., ἐκπροσωπουμένου εἰδικῶς διὰ τὴν ὑπογραφὴν αὐτῆς ὑπὸ ἑνὸς τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ ὁριζομένου δι' ἀποφάσεώς του, καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ σύμβασις ἀπηλλαγμένη παντὸς τέλους καὶ ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς της θὰ συνταχθῇ εἰς διπλοῦν καὶ θὰ δημοσιευθῇ διὰ πράξεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Πάντες οἱ ὅροι τῆς συμβάσεως ταύτης προσλαμβάνουσιν ἰσχὺν νόμου, ἔχουσι δ' ὡς ἑξῆς:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

μεταξὺ τοῦ Ὀργανισμοῦ Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Μοναστηριακῆς περιουσίας (Ο.Δ.Ε.Μ.Π.) καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συνομολογοῦνται τὰ ἑξῆς :

Ἄρθρον 1.

Ὁ Ο.Δ.Ε.Μ.Π. ἱδρυθεὶς διὰ τοῦ νόμου 4684 ἀναθέτει εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ αὕτη ἀναλαμβάνει τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις ἀναφερομένων πράξεων πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τούτου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως συμφώνως πρὸς τὰς ἐγγράφους ἐντολὰς τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου ἢ τῶν Τοπικῶν Συμβουλίων τοῦ Ο.Δ.Ε.Μ.Π. προβαίνῃ διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ εἰς τὰς ἑξῆς πράξεις :

1. Καταγράψῃ, καταμετρήσῃ καὶ ἀποτιμήσῃ τὴν μοναστηριακὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν πρὸς τὸν σκοπὸν ἐκποιήσεως καὶ ἐν τῷ μεταξὺ διαχειρίσεως αὐτῆς.

2. Ἐνεργεῖ δημοπρασίας πρὸς ἐκποίησιν ἢ ἐκμίσθωσιν κτημάτων καὶ ἄλλων στοιχείων τῆς ἄνω περιουσίας, ἐκτελοῦσα πάσας τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθησομένου Προεδρικοῦ Διατάγματος ὁριζομένας διατυπώσεις.

3. Εἰσπράττει τιμήματα ἀγοραπωλησιῶν, μισθώματα, τοκομερίδια μερίσματα καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀπαίτησιν προερχομένην ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῆς ὡς ἄνω περιουσίας.

4. Προβαίνει εἰς ἀγορὰς καὶ ἐκποιήσεις χρηματογράφων.

5. Καταβάλλει ἐκ τῶν παρ' αὐτῇ καταθέσεων τῶν μονῶν τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 14 καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου..... προβλεπομένας δαπάνας, παραμενόντων ὅμως πάντοτε ἀθίκτων τῶν κεφαλαίων τῶν Μονῶν, συμφώνως πρὸς τὴν τελευταίαν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 13.

Ἄρθρον 3.

Πᾶσαι αἱ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος γενόμεναι ὡς ἄνω εἰσπράξεις, καθίστανται αὐτοδικαίως ἔντοκοι ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς εἰσπράξεως ἐπὶ τόκῳ 4 ο)ο ἐτησίως.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται ἄνευ ἄλλης τινὸς ἐντολῆς νὰ εἰσπράττῃ κατὰ τὴν λῆξιν τὰ τοκομερίδια ἢ μερίσματα τῶν παρ' αὐτῇ κατατεθειμένων χρεωγράφων, ἔτι δὲ νὰ εἰσπράττῃ κατὰ τὴν πρὸς τοῦτο ὡρισμένην ἡμέραν τὰς εἰς τὸ ἄρτιον κληρουμένας καὶ παρ' αὐτῇ κατατεθειμένας ὁμολογίας, τὸ ἀντίτιμον τῶν ὁποίων ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως ἢ τῆς πρὸς πληρωμὴν τεταγμένης προθεσμίας καθίσταται αὐτοδικαίως ἔντοκον.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θέλει κρατεῖ ἰδίους λογαριασμοὺς δι' ἑκάστην μονὴν εἰς πίστωσιν τῶν ὁποίων κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 ὁριζόμενα θέλει φέρει τὸ προϊὸν τῆς ρευστοποιουμένης περιουσίας αὐτῶν ὡς καὶ παντὸς ἄλλου κεφαλαίου αὐτῆς.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος τῇ αἰτήσει τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Δ.Ε.Μ.Π. καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συγκεντρωθησομένων στοιχείων θέλει καταρτίσει γενικὸν κτηματολόγιον τῶν κτημάτων τῆς μοναστηριακῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας κατὰ μονάς.

Ἐν τῷ κτηματολογίῳ ἕκαστον κτῆμα θὰ κατέχῃ ἰδίαν σελίδα, μετ' ἀντιγραφῆς τῆς θέσεως, τῶν ὁρίων καὶ τῆς ἐκτάσεως καθ' ἃ λεπτομερέστερον θέλει κανονίσει κανονισμὸς τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Δ.Ε.Μ.Π.

Ἄρθρον 6.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος πάσας τὰς ἄνω πράξεις καὶ ὑποχρεώσεις αὐτῆς θέλει ἐνεργεῖ διὰ τοῦ ἰδίου αὐτῆς προσωπικοῦ καὶ δαπάναις της.

Ἄρθρον 7.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀναλαμβάνει ὡσαύτως τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως διὰ νομικῶν αὐτῆς συμβούλων τῶν ὑποκαταστημάτων διεξάγῃ, ἄνευ ἄλλης ἰδιαιτέρας ἀμοιβῆς, ὅλας τὰς δικαστικὰς καὶ διοικητικὰς ὑποθέσεις τοῦ Ο.Δ.Ε.Μ.Π.

Εἰδικῶς διὰ τὰς ἐν Ἀθήναις ὑποθέσεις τοῦ Ο.Δ.Ε.Μ.Π. αὗται θὰ διεξάγωνται δαπάναις τοῦ Ὀργανισμοῦ διὰ νομικῶν συμβούλων διοριζομένων παρ' αὐτοῦ.

Ἐν ἢ περιπτώσει ἤθελε κριθῇ παρὰ τοῦ Ο. Δ. Ε. Μ. Π. ἀναγκαία ἡ καταμέτρησις κτημάτων, ἐνεργεῖται διὰ μηχανικῶν καὶ τεχνικῶν διοριζομένων παρ' αὐτοῦ καὶ δαπάναις τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας.

Ἐπίσης βαρύνει τὴν περιουσίαν τοῦ Ο.Δ.Ε.Μ.Π. ἡ δαπάνη τῆς φυλάξεως, ἐπιστασίας καὶ τυχὸν ἀμέσου διαχειρίσεως ἀγροτικῶν κτημάτων καθὼς καὶ τὰ τυχὸν δικαστικὰ ἔξοδα.

Ἄρθρον 8.

Ὡς ἀποζημίωσις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀναλαμβανομένων παρ' αὐτῆς δυνάμει τῆς παρούσης συμβάσεως ἐργασιῶν καὶ ὑποχρεώσεων καὶ πρὸς κάλυψιν τῶν σχετικῶν δαπανῶν αὐτῆς, ὁρίζεται :

1. Ποσοστὸν 4 ο)ο ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων μισθωμάτων.

2. Ποσοστὸν 4 ο)ο ἐπὶ τῆς πραγματοποιουμένης τιμῆς πωλήσεως τῶν ἐκποιουμένων ἀκινήτων τῆς μοναστηριακῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας.

Τὸ ἐλάχιστον ὅριον τῆς ἀποζημιώσεως ὁρίζεται εἰς δραχμὰς δώδεκα ἑκατομμύρια διὰ τὴν τετραετίαν.

Τὸ ἔτος θὰ ἄρχηται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τοῦ Ο. Δ. Ε. Μ. Π.

Ἄρθρον 9.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατιθεμένης εἰς αὐτήν, κατὰ τὴν παροῦσαν σύμβασιν, ἐντολῆς, θὰ τηρῇ ἐν τῷ Κεντρικῷ αὐτῆς Καταστήματι, πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου εἰδικῶν κατὰ μονὴν λογαριασμῶν, Γενικὸν Λογαριασμὸν διαχειρίσεως τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας.

Ὁ λογαριασμὸς οὗτος κλειόμενος εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους θὰ πιστοῦται:

α) Διὰ τῶν παρ' αὐτῆς ἐνεργουμένων εἰσπράξεων ἐκ τῶν μισθώσεων καὶ πωλήσεων τῶν κτημάτων καὶ παντὸς ἄλλου στοιχείου περιουσίας.

β) Διὰ τοῦ συμφωνηθέντος ὡς ἄνω τόκου τῶν παρ' αὐτῇ κατατεθειμένων κεφαλαίων, καὶ θὰ χρεοῦται :

α) Μὲ πᾶσαν πληρωμὴν ἐνεργηθεῖσαν τῇ ἐντολῇ τοῦ Ο.Δ. Ε. Μ. Π. κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ καὶ τῇ συμβάσει ὁριζόμενα.

β) Μὲ τὰ συμφωνηθέντα ποσοστὰ ἀποζημιώσεώς της.

Ἀντίγραφον τοῦ λογαριασμοῦ τούτου θ' ἀποστέλληται πρὸς τὸν Ο. Δ. Ε. Μ. Π. κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 10

Πᾶσαι αἱ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης συμβάσεως ἐνεργούμεναι παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πράξεις ἢ συμβάσεις μετὰ τρίτων ἀπολαύουσι τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ νόμου 4684 ὁριζομένων ἀτελειῶν.

Ἐπίσης ἡ εἰσπραξὶς τῶν ὀφειλομένων αὐτῇ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ο.Δ.Ε.Μ.Π. ποσῶν, ὡς καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις παντὸς ὀφειλέτου αὐτοῦ ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων» ὡς ὁρίζεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 τοῦ νόμου .....

Ἄρθρον 11.

Ἡ διάρκεια τῆς παρούσης συμβάσεως ὁρίζεται τετραετὴς, δυναμένη νὰ παραταθῇ ἐπὶ ὡρισμένον χρόνον τῇ ἀμοιβαίᾳ συναινέσει τῶν συμβαλλομένων μερῶν.

Ἄρθρον 12.

Πᾶσαι αἱ ἀρισθητήσεις καὶ διαφοραὶ αἵτινες ἠθελον προκύψει μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων μερῶν, ἀναφερόμεναι εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν ἢ τὴν ἑρμηνείαν αὐτῆς, εἴτε τὸ ἀντικείμενον τῶν διαφορῶν τούτων εἶναι χρηματικὸν ἢ ἄλλο, θὰ παραπέμπωνται καὶ θὰ δικάζωνται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συμβάσεως, μόνον ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὡς διαιτητοῦ, ἡ δ' ἀπόφασις αὐτοῦ εἶναι ὁριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος, μὴ ὑποκειμένη εἰς οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἔνδικον μέσον.

Περὶ προσαυξήσεως τῆς ἐπιδικασθείσης ἀποζημιώσεως ἀπαλλοτριωθέντων λειβαδίων κατὰ τὸν νόμον 2052.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον μόνον.

1. Δικαστικαὶ ἀποφάσεις καθορίσασαι ὁριστικῶς τὴν ἀποζημίωσιν ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον 2052 ἀγροκτημάτων, πλὴν τῶν δυνάμει τοῦ ἐδαφ. 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου τούτου ἀπαλλοτριωθέντων, ἐφ' ὧν ἀποφάσει τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων παρεχωρήθησαν εἰς τὸν οἰκεῖον ἀγροτικὸν συν)σμὸν ἐκπάσεις λειβαδίων ὑπὲρ τὰς 25.000 στρεμμάτων, παραπέμπονται ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου Πρωτοδικῶν πρὸς ἀναθεώρησιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτίμησιν τῶν παραχωρηθέντων εἰς τὸν Συν)σμὸν λειβαδίων τοῦ κτήματος.

2) Τὸ Πρωτοδικεῖον μετὰ πρόσκλησιν τῶν ἐνδιαφερομένων πρώην ἰδιοκτητῶν καὶ τοῦ Δημοσίου, δι' ἀποφάσεώς του, μὴ ὑποκειμένης εἰς οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἔνδικον μέσον καὶ ἐκδιδομένης ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, προσαυξάνει τὴν ὁρισθεῖσαν ἀποζημίωσιν μόνον διὰ τὸ ἓν ὄγδοον τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀπαλλοτριωθέντων λειβαδίων, κατὰ τὸ διάγραμμα τοῦ κτήματος, ὡς παραχωρηθέντων ὑπὲρ τὰς κτηνοτροφικὰς ἀνάγκας τῶν κληρούχων.

3. Ἡ ἀποζημίωσις διὰ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἔκτασιν ὁρίζεται εἰς τὸν μέσον ὅρον τῆς τιμῆς τῶν λειβαδίων κατὰ τὴν πρὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1914 τριετίαν εἰς μεταλλικὰς δραχμάς.

4. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη, μὴ ἐπιβαρύνουσα τοὺς ἀποκατασταθέντας καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀντιελονοσιακοῦ ἀγῶνος.

Ὁ κ. ***Ε. Μαλαμίδας*** λέγει ὅτι ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐξετίμησε καὶ ἐχαιρέτισε τὴν τὸ πρῶτον ὑπὸ τῆς νῦν Κυβερνήσεως λαμβανομένην πραγματικὴν πρόνοιαν πρὸς περιστολὴν τῆς ἐλονοσίας, ἔχει ὅμως τὴν γνώμην ὅτι τὸ ἐνώπιον αὐτῆς κατατεθὲν σχέδιον νόμου ἔπρεπε νὰ εἶναι περισσότερον ὠργανωμένον.

Συνεχίζων ἀναλύει κατ' ἄρθρον τὸ νομοσχέδιον καὶ παρατηρεῖ ὅτι τὸ Συμβούλιον εἶναι πολυμελὲς καὶ δυσκόλως θὰ λαμβάνῃ ἀποφάσεις.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν πρόκειται ἐδῶ περὶ ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ἀλλὰ περὶ τοιούτου διὰ τὴν διάθεσιν τῆς δαπάνης.

Ε. Μαλαμίδας. Δὲν εἶναι καθωρισμένων χρονικῶν ὅριον διὰ τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην. Πάντως τὸ πολυμελὲς τοῦ

Συμβουλίου δὲν δίδει τὴν εὐχέρειαν εἰς τὴν λῆψιν συντόνων ἀποφάσεων καὶ ἡ ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ εἶναι τὸ Συμβούλιον ὀλιγομελέστερον. Εἰς τὴν Ἰταλίαν ὅμοιον Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν μελῶν μὲ πλήρη ὀργάνωσιν καὶ κατωρθώθη μείωσις τῆς ἐλονοσίας κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος εἰς 18 ο|ο, σήμερον δὲ ἡ μείωσις ἐφθασεν εἰς τὰ 57 ο|ο. Θὰ ἐπεθυμοῦμεν ἐπίσης νὰ γνωρίζωμεν ἂν ὁ κ. Ὑφυπουργὸς θὰ προπαρασκευάσῃ συνεργεῖα παρατηρήσεως διότι ἄνευ αὐτῶν δὲν γίνεται ἀντιελονοσιακὸς ἀγών. Τοιοῦτα παρατηρητήρια ἐγειναν εἰς Μαλησίναν ἐπὶ διετίαν καὶ κατὰ τὸ τρίτον ἔτος ἔγεινεν ἡ καταδίωξις. Τὸ ἴδιον ἔγινε καὶ εἰς τὴν Αὐστραλίαν ὅπου ἦσαν μάλιστα καὶ ἰδιόρρυθμοι συνθῆκαι. Δι' ὅλα ταῦτα τὰ συνεργεῖα πρέπει νὰ ἀσχοληθῶσι κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος εἰς παρατηρήσεις, διὰ νὰ εἶναι βέβαιον τὸ ἀποτέλεσμα ὅπερ ἐπιδιώκομεν. Τὸ Συμβούλιον ἐξ ἄλλου πρέπει νὰ ἀποτελῆται ἐκ προσώπων ἐχόντων ἔγκυρον γνώμην, ἂν γίνουν δὲ τὰ μέλη 7 θὰ ἔχωμεν καὶ οἰκονομίαν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει τὴν γνώμην ὅτι ἴσως δὲν θὰ παρίστατο ἡ ἀνάγκη τῆς διαθέσεως τῶν 24 ἑκατομ. κατὰ παρέκλισιν τοῦ λογιστικοῦ νόμου. Ἂν τὸ νομοσχέδιον ἦτο ὡργανωμένον θὰ ἐγνωρίζαμεν πόσα συνεργεῖα χρειάζονται.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εἶναι ἔργον διοικήσεως. Ἡ Βουλὴ ζητοῦμεν νὰ μᾶς δόσῃ τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις. Ἀλλ' ἀφοῦ, ὅπως ἐλέχθη χθές, καὶ Ὑπουργεῖα νέα ἱδρύονται διὰ διατάγματος, ἡ Βουλὴ δίδει μόνον τὰς πιστώσεις. Μικρὰ πρᾶξις παρ' ἡμῖν θέτει εἰς τοὺς νόμους πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας καὶ πρέπει ἀπὸ τὴν τακτικὴν αὐτὴν νὰ ἀπομακρυνθῶμεν.

Ε. Μαλαμίδας Πάντως ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἐπεθύμει νὰ μὴ ἐκτελεσθοῦν αἱ δαπάναι κατὰ παρέκλισιν τοῦ λογιστικοῦ νόμου. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέγεθος τῆς δαπάνης θὰ ἠθέλετο ἡ ἐπιτροπὴ ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ αὐξηθῇ τὸ ποσόν. Ὡς πρὸς τοὺς διορισθησομένους ἐπιθεωρητὰς ἡ ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ τὸ ἔργον αὐτὸ διὰ τῶν ἐκ στοχοῦ νομιάτρων. Αὐτὸ φρονεῖ σύμπασα ἡ ἐπιτροπὴ καὶ διότι οἱ κατὰ τόπους νομίατροι δὲν ἐπιβαρύνονται μὲ τόσην ἐργασίαν καὶ δύνανται 37 νομίατροι νὰ ἐποπτεύσουν καλύτερα ἀπὸ τοὺς 4 ἐπιθεωρητάς. Οὕτω θὰ γίνῃ καὶ οἰκονομία ἡμίσεος ἑκατομμυρίου. Εἰς τὸ ἄρθρον 4 κανονίζεται ἡ πρόσληψις τῶν ἰατρῶν καὶ φρονεῖ ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι οὕτοι θὰ πρέπει νὰ ἱκανοποιηθῶσι πλουσιοπαρόχως διότι καὶ κοπιώδης θὰ εἶναι ἡ ἐργασία των καὶ ἐπικίνδυνος. Δὲν θὰ ἦτο ὅμως ἄσκοπον νὰ ὁρίζετο ἐκ τῶν προτέρων ἡ ἀντιμισθία. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ προσωπικὸν τῆς ἱδρυθησομένης σχολῆς διὰ τοὺς ἰατροὺς συνιστῶμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει της ὅτι ἔγινεν εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ εἰς τὴν Ρώμην ὅπου ἔχει συσταθῇ σχολὴ ἧς τὸ προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἀπὸ τρεῖς μόνον καθηγητάς, ὑπάρχουν δὲ κατώτερα σχολαὶ ἐν αἷς διδάσκει εἷς μόνον ἰατρός. Κατὰ συνέπειαν ἡ πολυτέλεια τοῦ προσωπικοῦ, ὅπως τὴν κανονίζει τὸ νομοσχέδιον, πρέπει νὰ ἀρθῇ. Τὰ συνεργεῖα θὰ ἐνεργήσουν καὶ ἔργα τινα στοιχειώδους ἀποστραγγίσεως διὰ νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἀφορμὴ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ ἑλείου μολύσματος. Διὰ τοῦτο συνιστῶμεν ὅπως ἡ συσταθησομένη σχολὴ περιλάβῃ καὶ τὸν καθηγητὴν τῆς ὑδραυλικῆς. Πάντως ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει ὅτι αἱ γνῶμαι της πρέπει νὰ γίνουν δεκταί, καὶ χαιρετίζει ἰδιαιτέρως τὴν προσπάθειαν ταύτην τῆς Κυβερνήσεως.

Ρ. Λιβαθινόπουλος. Ὁ σκοπὸς ποῦ ἀνῆλθον εἰς τὸ βῆμα εἶναι νὰ δόσω μερικὰς ἐξηγήσεις καὶ πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ πρὸς τὴν Βουλὴν διὰ τὴν στάσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπέναντι τοῦ νομοσχεδίου, ἥτις παρεξηγήθη καὶ ἐγράφησαν καὶ ἀνύπαρκτα πράγματα ἐν τῷ τύπῳ. Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τίποτε δὲν συνέβη. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐνόμισεν ὅτι δὲν ἦτο κατάλληλον τὸ νομοσχέδιον διὰ τὸν σκοπὸν ποὺ ἐπεδίωκε. Κατελήξαμεν λοιπὸν νὰ στείλωμεν μίαν ἔκθεσιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν διὰ τὸν μετασχηματισμὸν τοῦ νομοσχεδίου. Γνωρίζει καλῶς ὁ κ. Ὑπουργὸς ὅτι ἐξήντλησα πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ ψηφισθοῦν τὰ νομοσχέδιά του διὰ τὰ ὁποῖα ὑπῆρχον ἀντιδράσεις. Ἐστείλαμεν λοιπὸν τὴν ἔκθεσιν διὰ νὰ μετασχηματισθῇ τὸ νομοσχέδιον, ἀλλὰ αἱ ἀντιλήψεις τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψει.

Προχωρῶν ἀναλύει τὴν βάσιν ἣν θέτει τὸ νομοσχέδιον, ἥτις ἐξένισε τὴν Ἐπιτροπήν, ὅπως καὶ ἡ ἐξαίρεσις τῆς διαθέσεως τῆς δαπάνης ἀπὸ τὸν λογιστικὸν νόμον, εἰς ὃ συμφωνῶ, λέγει, καὶ ἐγώ. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξενίσθη διότι τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἐξέθετε τὸν τρόπον καθ' ὃν θὰ ἐκτελεσθῇ ὁ ἀντιελονοσιακὸς ἀγών καὶ ἔπρεπε νὰ δηλωθῇ ὁ τρόπος, διότι διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἕνας τοιοῦτος ἀγὼν πρέπει νὰ συντονισθοῦν αἱ ἐνέργειαι πολλῶν παραγόντων. Δὲν ἔπρεπε πάντως τὸ σχέδιον αὐτὸ νὰ μείνῃ κρυπτὸν ὅπως τὰ σχέδια τῶν ἐπιτελείων. Ἀγὼν κατὰ τῆς ἐλονοσίας, συνεχίζει, δὲν γίνεται τώρα. Ἔγειναν ἀπὸ 6 χιλιάδες χρόνια, ὅπως γράφουν ὅλοι οἱ συγγραφεῖς. Ἐκτοτε χιλιάδες θεωρίαι ἀνεπτύχθησαν περὶ τῶν αἰτίων τῆς ἐλονοσίας μέχρι τοῦ 1860 ὁπότε διὰ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ μικροσκοπίου ἀνεκαλύφθη τὸ μικρόβιον τῶν ἑλωδῶν πυρετῶν. Ἡ τελευταία ἀνακάλυψις εἶναι ὅτι εἰς τὸ πλασμώδιον συμβάλλει ἡ ὕπαξις ἑλῶν. Ἔρχεται συνεπῶς ἡ θεωρία ὅτι δὲν πρέπει νὰ ξηραίνωνται μόνον τὰ μεγάλα ἕλη ἀλλὰ καὶ αἱ μικραὶ συλλογαὶ ὑδάτων. Ἐπίσης μέτρον κατὰ τῆς ἐλονοσίας εἶναι καὶ ἡ κινίνη καὶ ἡ κουνουπιέρες. Ἐπομένως ὅλα τὰ στοιχεῖα κατὰ τῆς ἐλονοσίας εἶναι γνωστά, ἀλλὰ δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ὁ ἀγὼν ἀπὸ τὴν γνῶσιν τῶν στοιχείων, ἐξαρτᾶται καὶ ἀπὸ τὸν ἐπιτυχῆ συνδυασμὸν αὐτῶν. Ἐγνώσθη ἐξωδίκως ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἔκαμε μίαν σχολὴν διὰ νὰ διδάξῃ τοὺς ἰατροὺς καὶ ἄλλους ὑπογιατρούς, ἐπιστάτας δηλ., 60 ἰατροὺς καὶ 200 ἐπιστάτας.

Συνεχίζων ἐξιστορεῖ πῶς ἐκλήθησαν οἱ τελευταῖοι οὗτοι. Πληρώνονται διὰ νὰ μαθητεύσουν, χωρὶς νὰ γνωρίζουν τί θὰ κάμουν. Κατὰ τοὺς λογαριασμοὺς διὰ τὴν δαπάνην θὰ διατεθοῦν διὰ προσωπικὸν μόνον 22 καὶ 1|2 ἑκατομμύρια. Δι' ὅλα αὐτὰ εἶπεν ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ μετασχηματισθῇ τὸ νομοσχέδιον ἐπὶ ἄλλων βάσεων. Καθ' ἡμᾶς, μὲ ἓν ἄρθρον δύναται νὰ καθορισθῇ ὁ ἀντιελονοσιακὸς ἀγών. Ἁπλούστατα νὰ σταλοῦν οἱ ἰατροὶ καὶ νὰ συνεννοηθοῦν κατὰ τόπους μὲ τοὺς προέδρους τῶν κοινοτήτων χωρὶς ἐπιστάτας καὶ ἄλλας σπατάλας. Νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν ἐπίσης ὅτι διὰ 2 1|2 ἑκατομμύρια ἐλονοσοῦντας χρειάζονται 200 ἑκατομμύρια διὰ τὴν ἀποστείρωσιν τοῦ αἵματος. Ἀλλὰ ἐὰν ἡ πίστωσις καταναλωθῇ διὰ πρόσωπα, ποὺ θὰ εὕρετε χρήματα διὰ χανδάκια, διὰ τὸ πετρέλαιον, διὰτοὺς ἐργάτας κλπ. ; Πρέπει λοιπὸν νὰ γείνῃ ἕνας ἀγὼν νοικοκυρίσιος, ὅπως γίνεται ὅταν θὰ φτιάξῃ κανεὶς ἕνα σπῆτι. Καὶ στὴν ἐλονοσία εἶναι ἄξιωμα ὅτι τόσον τοῖς ἑκατὸν θὰ χαλασθῇ διὰ προσωπικὸν καὶ τὰ ρέστα δι' ὅλα τὰ ἄλλα πραγματικὰ ἔξοδα. Καταλήγων συνιστᾷ νὰ γείνῃ δεκτὴ ἡ ἄποψίς του. (Χειροκροτήματα).

Α. Παπᾶς. (Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς). Ὅταν, λέγει, ἀνέλαβον τὸ Ὑφυπουργεῖον παρετήρησα τὸν προϋπολογισμὸν καὶ μετ' ἐκπλήξεως εἶδα ὅτι διὰ τὴν ἐλονοσίαν ἀνεγράφοντο 1.000.000 δραχ. καὶ παρεκάλεσα τὸν κ. Πρωθυπουργὸν νὰ δόσῃ ἐπαρκέστερον ποσὸν καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὑπεσχέθη 24 ἑκατομμ. Ἐξήγησα ἄλλοτε ὅτι διὰ νὰ ἀρχίσῃ ὁ ἀγὼν κατὰ τῆς ἐλονοσίας ἔπρεπε νὰ μορφωθῇ προσωπικὸν ὄχι ἀπὸ ἰατροὺς μόνον ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀρχιεργάτας γνώστας τῶν ἑλῶν. Ἐκτὸς τούτου ἐχρειάσθη νὰ μελετηθοῦν ὅλαι αἱ ἀλλαχοῦ ἀντιελονοσιακαὶ ὀργανώσεις καθὼς καὶ τὰ συμπεράσματα τοῦ ὑγειονομικοῦ τμήματος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἅτινα μετεφράσθησαν καὶ διενεμήθησαν εἰς ὅλους τοὺς ἰατρούς. Συνεβουλεύθην κατόπιν ὅλους τοὺς εἰδικοὺς καὶ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς. Μετὰ κοινὴν σύσκεψιν ἐγένετο νομοσχέδιον πλῆρες λεπτομερειῶν αἵτινες διεγράφησαν συστάσει τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Ὁπωσδήποτε κεντρικὴ ἰδέα ἦτο ὅτι δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀγὼν ἄνευ τῆς συνεργασίας καὶ τῶν ἄλλων Ὑπουργείων καὶ δὴ τῆς Γεωργίας.

Παιδείας, Ἐσωτερικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Συγκοινωνίας καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὸ Συμβούλιον συμμετέχον ἀντιπρόσωποι τῶν Ὑπουργείων. Ἤδη ἔχει τὸ Συμβούλιον διπλῆν ὑπόστασιν, ἀπαρτιζόμενον ἐκ τῶν εἰδικῶν καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ὑπουργείων. Ἀφ' ἑτέρου ἦτο ἀνάγκη αἱ δαπάναι νὰ διατίθενται ἐλευθέρως, διότι αἱ ἀσθένειαι δὲν περιμένουν διατυπώσεις. Οὕτω τὸ Συμβούλιον θὰ διαχειρίζεται τὰς πιστώσεις. Σχετικῶς μὲ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου προεκάλεσα, λέγει, ἐπιστολὴν τοῦ κ. Μαντζαβίνου (ἀναγινώσκει), ἐξ ἧς βεβαιοῦται ὅτι δὲν ἐξεφράσθη οἱαδήποτε δυσπιστία. Ὁπωσδήποτε ἡ θὰ διαχειρίζεται τὰ χρήματα ἡ Ἐπιτροπὴ ἄνευ διατυπώσεων ἢ θὰ τεθοῦν αἱ διατυπώσεις καὶ δὲν θὰ γίνῃ ὁ ἀγών, ἄλλως τε ἐτροπολογήθη τὸ νομοσχέδιον καὶ τέθεται Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ κ. Μαντζαβῖνος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιστημονικὴν μελέτην τῆς ἐλονοσίας εἰς τοῦτο ἐπέστησα τὴν προσοχήν μας, διότι αἱ ἐκθέσεις τῶν νομιάτρων δὲν εἶχον δυστυχῶς ἐπιστημονικὰ δεδομένα. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν γίνονται καὶ πρότυπα ἐργαστήρια κατὰ μεγάλας περιφερείας καὶ θὰ εἶναι ἐφωδιασμένα μὲ ὅλα τὰ σύγχρονα μέσα διὰ τὴν μελέτην καὶ τῶν κωνώπων καὶ τοῦ αἵματος, διὰ νὰ γίνῃ μία ἐπιστημονικὴ μελέτη. Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠμπορεῖ νὰ μείνῃ ἀσυγκίνητος εἰς τὸ θέαμα ὁλοκλήρων νομῶν ἐλονοσούντων καὶ ἔγινε μία ἐργασία ἥτις θὰ φέρῃ, νομίζομεν ἀποτελέσματα. Καὶ πρῶτον ἔγινε προπαγάνδα, ἀπεφασίσθη ἡ ἔκδοσις 220.000 ἀντιτύπων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τῆς Νεότητος. Ἐμόρφωσα 65 ἰατρούς, καὶ ἐκάλεσα τοὺς καλλιτέρους ὑγιεινολόγους νὰ καταρτίσουν σχολήν. Εἰς αὐτὴν εἰσήχθησαν 65 ἰατροὶ καὶ σήμερον μπορεῖ νὰ εἰπῇ κανεὶς ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα 65 ἰατροὶ γνωρίζουν τὴν ἐλονοσίαν ἐργαστηριακῶς (θόρυβος) καὶ τὴν κωνωπολογίαν κλπ. Ἀπὸ τοὺς 65 οἱ 44 εἶναι πρωτίστης τάξεως, διότι ἐπέτυχον εἰς αὐστηροτάτας ἐξετάσεις. Οἱ τρεῖς πρῶτοι ἐπιτυχόντες ἐκρίθησαν ἱκανοὶ νὰ ὑπάγουν εἰς τὴν Ἰταλίαν, οἱ μὲν δύο πρῶτοι δαπάναις τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὁ δὲ ἄλλος δαπάναις τοῦ Ὑπουργείου.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐργάτας πληροφορῶ τὴν Βουλὴν ὅτι ἐζητήσαμεν νὰ ἔλθουν νὰ μετεκπαιδευθοῦν ἐνταῦθα μαζὶ μὲ τοὺς ἰατροὺς διὰ νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς ἐλονοσίας. Προσῆλθον 240. Ἐμειναν δὲ 200 ἐκ τῶν ὁποίων οἱ περισσότεροι εἶνε τελειόφοιτοι τοῦ Γυμνασίου. Τὰ μαθήματα διήρκεσαν 1 1|2 μῆνα. Ἐγίνετο διαγωνισμὸς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ εἰς τοὺς πρώτους 64 ἐδόθη ἡμερομίσθιον 80 δραχμῶν τὴν ἡμέραν. Εἰς τοὺς δευτέρους δὲ 50 δραχμῶν. Σκοπὸς τῶν συνεργείων αὐτῶν εἶνε νὰ περιέλθουν τὰς περιφερείας τὰς ὁποίας θὰ ὑποδείξωμεν διὰ νὰ κάμουν προπαγάνδαν συστηματικήν. Ἐκτὸς τούτου θὰ πέρνουν αἷμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐξετάζουν οἱ μὲν ἔχοντες μικροσκόπιον ἀμέσως, οἱ δὲ μὴ ἔχοντες θὰ τὸ ἀποστέλλουν εἰς τὰ συνιστώμενα ἐργαστήρια. Ἐπίσης τὰ συνεργεῖα αὐτὰ θὰ κανονίσουν τὸν τρόπον τῆς διὰ τῆς κινίνης θεραπείας θὰ κάμουν δὲ καὶ τὴν διανομὴν τῆς κινίνης τὸ ὁποῖον εἶνε ἔργον δυσκολώτατον. Κατὰ τὸν Ὀκτώβριον ἢ Νοέμβριον, ὁπότε ἡ ἐργασία αὕτη σταματᾷ ὀλίγον, θὰ ἴδωμεν ποίους ἐκ τῶν ἰατρῶν αὐτῶν θὰ ἐκπαιδεύσωμεν διὰ νὰ τοὺς χρησιμοποιήσωμεν εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς Ὑγιεινῆς. Τονίζει ὅτι οἱ ἐπιθεωρηταὶ περὶ τῶν ὁποίων ἐλέχθη ὅτι εἶνε περιττοὶ εἶνε ἀπολύτως χρήσιμοι καὶ ὅτι ἄνευ αὐτῶν θὰ ἀτονίσῃ ἡ ὅλη προσπάθεια. Εἶναι ἀνεμφισβήτητον δὲ ὅτι πρώτην ἤδη φορὰν διατίθεται μία ποσότης 5-6 ἑκατομμυρίων κινίνης πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἐλονοσίας, ποσότης ἡ ὁποία εἶνε βεβαίως σημαντική. Ἐννοεῖται ὅτι θὰ παρακολουθήσωμεν τὴν κινίνην αὐτήν, ὥστε νὰ ἔχωμεν τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα ἀναμένομεν. Εἶναι, κύριοι, ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν ἔγινε μία συστηματικὴ ἐργασία κατὰ τῆς ἐλονοσίας. Ὑποθέτω ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ μοῦ κάμῃ τὴν τιμὴν νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τὰ 2½ αὐτὰ ἑκατομμύρια, ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν ὁποίων ἀναμένομεν ἀγαθὰ ἀποτελέσματα.

Α. Παπαναστασίου λέγει ὅτι ἡ Βουλὴ εἶναι ἀπολύτως σύμφωνος μὲ τὴν προσπάθειαν ἡ ὁποία καταβάλλεται ἀπὸ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Ὑγιεινῆς καὶ ἡ ὁποία εἶναι ἀξιέπαινος. Ἡ ἐλονοσία μαστίζει τὸν τόπον ἡμῶν περισσότερον ἀπὸ οἱονδήποτε ἄλλον καὶ εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὅλοι αἰσθανόμεθα κάποιαν τύψιν συνειδήσεως, διότι δὲν ἐλάβομεν ἐγκαίρως τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ὠφείλαμεν πρὸς καταπολέμησιν αὐτῆς. Δὲν ἔχομεν καμμίαν ἀντίρρησιν, λέγει, ὅσον ἀφορᾷ τὴν κεντρικὴν Ἐπιτροπήν, ἀλλὰ πῶς θὰ γίνῃ ἡ καταπολέμησις εἰς ὅλας τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία τῆς Ἑλλάδος; Γίνονται συνεργεῖα ἀπὸ 60 ἰατροὺς ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων θεωρῶ ὅτι εἶναι ἀνεπαρκής. Ὁ κ. Ὑπουργὸς μᾶς εἶπεν ὅτι δὲν ἔχει μεγαλειτέρας πιστώσεις. Ἀλλὰ ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ἐπιθυμῶ νὰ κάμω τὴν σύστασιν ὅπως αἱ πιστώσεις αὐταὶ χρησιμοποιηθοῦν κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἀποβοῦν ἐπωφελέστεραι. Καὶ ἐν πρώτοις παρατηρῶ ὅτι δὲν ἐγένετο προσπάθεια καμμία διὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν οἱ Νομίατροι, οἱ Σχολίατροι καὶ ἄλλοι ἰατροὶ καὶ νοσοκόμοι τοῦ Δημοσίου.

Ὁ κ. ***Α. Παπᾶς*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς) λέγει ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐμπιστευθῶμεν τὸν ἀγῶνα τοῦτον εἰς τοὺς Νομιάτρους, οἱ ὁποῖοι εἶναι τοσοῦτον ἀπησχολημένοι ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὸ ἔργον τοῦτο. Ἐπίσης οἱ σχολίατροι λαμβάνοντες 500 δραχμὰς μηνιαίως δὲν δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν.

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** συνεχίζων λέγει ὅτι ἐὰν ὑπῆρχεν ἀνάγκη μετεκπαιδεύσεως κατὰ πρῶτον λόγον ὤφειλαν νὰ μετεκπαιδευθοῦν οἱ Νομίατροι εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶναι οὗτοι εἰς θέσιν νὰ κάμουν συνεργεῖα μετεκπαιδεύσεως εἰς τοὺς διαφόρους νομούς, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη νὰ καλέσωμεν ἐδῶ τοὺς διαφόρους ἰατροὺς πρὸς μετεκπαίδευσιν. Ἐφόσον δὲν ἔχομεν ἄλλας ἐπιδημίας νομίζω ὅτι οἱ νομίατροι δύνανται ἄριστα νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν ἐλονοσίαν. Εἰς τοὺς σχολιάτρους θὰ ἠδυνάμεθα ἐπίσης νὰ δόσωμεν μίαν ἐπιχορήγησιν διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ τοὺς χρησιμοποιήσωμεν εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς ἐλονοσίας. Ἔπειτα εἰς ὅλους τοὺς Νομοὺς ὑπάρχουν Ἰατρικοὶ Σύλλογοι τῶν ὁποίων μέλη εἶναι ἔγκριτοι ἰατροὶ καὶ διακεκριμμένοι ἐπιστήμονες. Φρονῶ λοιπὸν ὅτι εἰς ἑκάστην περιφέρειαν δύναται ὁ ἀγὼν κατὰ τῆς ἐλονοσίας νὰ διεξαχθῇ ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ τὰς διοικητικὰς ἀρχάς, τοὺς Ἰατρικοὺς Συλλόγους καὶ τὰ Γεωργικὰ Ἐπιμελητήρια εἰς τὰς γεωργικὰς περιφερείας. Ὅπως γίνεται ἤδη φρονῶ ὅτι ἡ καταπολέμησις θὰ γίνῃ εἰς βαθμὸν περιωρισμένον καὶ μὲ μεγαλειτέρας δαπάνας. Ἔχω ἕνα σημείωμα τοῦ κ. Λιβαθινοπούλου, ὁ ὁποῖος ὑπολογίζει ὅτι μόνον διὰ τὴν μετακίνησιν καὶ τοὺς μισθοὺς θὰ χρησιμοποιηθῇ ὁλόκληρος ἡ πίστωσις.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργὸς) λέγει ὅτι οἱ ὑπολογισμοὶ αὐτοὶ εἶναι αὐθαίρετοι.

Ὁ κ. ***Α. Παπᾶς*** (Ὑφυπουργὸς Ὑγιεινῆς) λέγει ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως λεχθέντα διὰ τὴν ἀποκέντρωσιν, ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἐργασθοῦν ὅλοι κατὰ τῆς ἐλονοσίας, εἴμεθα ἀπολύτως σύμφωνοι, ἀπόδειξις δὲ τούτου εἶναι ὅτι τὸ Νομοσχέδιο ἀκριβῶς προνοεῖ περὶ ἐργαστηρίων καὶ περὶ χρησιμοποιήσεως ὅλων ἐν γένει τῶν στοιχείων τὰ ὁποῖα ἀνέφερε καὶ περὶ συνεργασίας μὲ τοὺς Νομιάτρους, Σχολιάτρους, διδασκάλους κλπ. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν μετεκπαίδευσιν, αὕτη εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνῃ εἰς τὰ μικρὰ κέντρα ὅπου ὄχι μόνον τὰ μέσα δὲν ὑπάρχουν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἰατροὶ δὲν ἔχουν εἰδικῶς ἀσχοληθῇ. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ σύστημα τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν Νομιάτρων αὐτὸ ἠκολουθεῖτο ἕως σήμερον καὶ μᾶς ἔδωκε τὰ γνωστὰ ἀποτελέσματα. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς δαπάνας τὸ Ὑπουργεῖον ὑπολογίζει ὅτι τὸ ἥμισυ τῆς χρησιμοποιουμένης πιστώσεως θὰ διατεθῇ διὰ τὸ προσωπικόν, τὸ ἄλλο δὲ ἥμισυ διὰ κινίνην, κατάρτισιν ἐργαστηρίων κλπ.

Ὁ κ. ***Ρ. Διβαθινόπουλος*** λέγει ὅτι τὸ Νομοσχέδιον δὲν ὁμιλεῖ περὶ ἐργαστηρίων.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) λέγει ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ζητοῦμεν σήμερον εἶναι διὰ νὰ μὴ χάσωμεν τὸν χρόνον, νὰ μᾶς δοθῇ ἡ πίστωσις διὰ νὰ ἀρχίσωμεν τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς ἐλονοσίας.

Ὁ κ. **Κ. Κουρτίδης** λέγει ὅτι ἐζήτησε τὸν λόγον πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὅσων εἶπε κατὰ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς Ὑγιεινῆς, διότι τὸ συζητούμενον θέμα εἶναι ὑψίστης σπουδαιότητος, ὡς συμπεριλαμβάνον ὅλους τοὺς κλάδους τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῆς Ἐθνικῆς ζωῆς. Πρόκειται νὰ πολεμήσωμεν τὸν ἐχθρὸν ὁ ὁποῖος ἐνδημεῖ καὶ ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἐγκατεστάθη ἐπὶ μακρὸν εἰς τὰς πεδιάδας ἀνῆλθε καὶ εἰς τὰ βουνά. Ὁ ἐχθρὸς ἐγενικεύθη καὶ ἀνάλογος πρέπει νὰ εἶναι ὁ κατ' αὐτοῦ πόλεμος. Ἀναφέρει ἀκολούθως ποῖα ἔργα ἐγένοντο κατὰ τὴν ἀρχαιότητα πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἑλονοσίας. Τί ἔχει κάμει ἡ Ἑλλὰς διὰ τὴν Θεσσαλίαν ἐπὶ τόσα ἔτη, ὥστε νὰ ἐλθωμεν νὰ συζητήσωμεν καὶ διὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ διὰ τὴν Θράκην; Εἶναι αὐτὰ ζητήματα ἐπιστημονικὰ τὰ ὁποῖα δὲν πρέπει βεβαίως νὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ διέρχωνται ἀπὸ τὰ κλαυδιανὰ δίκρανα τῆς λογοκρισίας διὰ νὰ φθάσουν εἰς τὸ βῆμα—καὶ κατὰ τῆς μομφῆς ὅτι ἀνεκίνησα προσωπικὰ ζητήματα τοῦτο ἔχω νὰ εἴπω, ὅτι ὁ Σόλων δὲν κατηγορίας νόμων ἀνεγνώριζε, τοὺς νόμους, οἱ ὁποῖοι προσαρμόζονται πρὸς τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα καὶ τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα προσαρμόζονται πρὸς τοὺς νόμους. Ποίαν σχέσιν ἔχουν τὰ προσωπικὰ ζητήματα, μήπως ἐγὼ ἐπρόκειτο νὰ καταλάβω τὴν θέσιν τοῦ ὀφθαλμιάτρου ἐκείνου περὶ τοῦ ὁποίου ὡμίλησα; Εἰς τὸν περιοδεύοντα τὴν Ἑλλάδα προξενοῦν ἀληθῶς ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν τὰ κατακλύζοντα αὐτὴν στάσιμα ὕδατα. Ὅταν θὰ κατορθώσωμεν νὰ ἀποξηράνωμεν καὶ νὰ ἀποστραγγίσωμεν τὰ μέρη αὐτά, τότε θὰ ἀποκαταστήσωμεν τὴν ὑγείαν καὶ θὰ ἀποδώσωμεν καὶ εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν μεγάλας ἐκτάσεις καλλιεργησίμου γῆς. Ἐξετάζων μετὰ τοῦτο τὸ νομοσχέδιον προτείνει τὴν διαγραφὴν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τμήματος Ὑγιεινῆς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου καὶ τοῦ Τμηματάρχου τῶν Λοιμωδῶν Νόσων. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Ὑγειονομικοὺς Ἐπιθεωρητάς, φρονεῖ ὅτι οὗτοι εἶναι ἀπαραίτητοι. Ὡς πρὸς τὸ τελευταῖον ἄρθρον φρονεῖ ὅτι οἱ 10 ἰατροὶ τῆς παρασκευαστικῆς σχολῆς ἀποτελοῦν σπατάλην ἐντελῶς προσωπικῆς φύσεως ἡ ὁποία δὲν ἔχει τὸν λόγον της καὶ πρέπει νὰ περιορισθῇ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν καθηγητῶν αὐτῶν πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς 4 κατ' ἀναλογίαν δὲ νὰ αὐξηθοῦν τὰ συνεργεῖα. Ἀναφέρει περικίνων πῶς ἡ Βουλγαρία διεξήγαγε ὁλόκληρον τὸν πόλεμον μὲ 720 ἰατρούς, διότι εἶχε σύστημα, μέθοδον καὶ ὀργάνωσιν.

Α. Χρηστομάνος. Ἐλέχθη, λέγει, ἀπὸ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Ὑγιεινῆς ὅτι ἕνα μέρος τῶν πκρουσιαζομένων εἰς τὴν ἐπιτροπὴν διὰ νὰ κατταχθῶσιν ὡς κληρωτοὶ ἀποστέλλονται εἰς τὰς οἰκίας των διὰ νὰ ἐπανέλθωσι μετὰ ἔτος λόγῳ τοῦ ὅτι ἔχουσιν ἑλονοσίαν. Ἀλλὰ δὲν θὰ ἔπρεπε τὸ Κράτος αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους νὰ τοὺς ἀποστέλλῃ σπῆτι των, ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἀθλίας συνθήκας ποὺ ἦσαν καὶ πρὶν ἀλλὰ νὰ τοὺς τοποθετήσῃ εἰς μέρος μὴ ἑλονοσοῦν καὶ νὰ τοὺς βάλῃ εἰς ἐλαφρὰς ὑπηρεσίας ἕως ὅτου θεραπευθῶσι καὶ συγχρόνως νὰ τοὺς διδάξῃ πῶς θὰ προφυλάσσωνται ἐκ τῆς ἑλονοσίας. Συμφωνῶ, λέγει, μὲ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ὅτι τὰ νομοσχέδια πρέπει νὰ εἶναι ὀλίγον τι ἐλαστικὰ ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ὁ προϋπολογισμός, ὅστις καθορίζει τὰς πιστώσεις, αἱ πιστώσεις ὅμως αὗται εἶναι μικραὶ ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσι τὰ μεγάλα ἔργα ἅτινα πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῶσι..

Ὁ κ. **Α. Παπᾶς** λέγει ὅτι ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου διωρθώθη ὁ προυπολογισμός.

Ὁ κ. **Α. Χρηστομάνος** συνεχίζων λέγει ὅτι πρέπει νὰ χρησιμοποιηθῶσι καὶ οἱ νομίατροι κατὰ τῆς ἑλονοσίας διότι δι' αὐτῶν θὰ ἔχωμεν 30 ὑγειονομικὰ κέντρα. Θεωρεῖ μικρὰν τὴν μισθοδοσίαν τῶν 50 δραχ. ἡ ὁποία δίδεται εἰς τοὺς βοηθοὺς ἰατροὺς β' βαθμοῦ καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ αὐξηθῇ. Ὡς πρὸς τὴν ἑλονοσίαν εἶναι, λέγει, τὸ ἀλφαβῆτα τῆς παθολογίας καὶ συνεπῶς ὅλοι οἱ ἰατροὶ ἔχουν σπουδάσει αὐτήν, καὶ δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη τῶν 65 ἰατρῶν, οἱ ὁποῖοι καθορίζονται ὡς γνῶσται εἰδικοὶ τῆς ἑλονοσίας. Συνεχίζων κατακρίνει τὴν ἐκ 200 δραχμῶν ἀποζημίωσιν, κατὰ συνεδρίασιν, τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, οἱ ὁποῖοι εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι, εὑρίσκει δὲ μεγάλον, τὸν ἀριθμὸν τῶν 100 καθηγητῶν διὰ τὰ σχολεῖα.

Ὁ κ. **Ν. Κουπαροῦσος** λέγει ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ὑγιεινῆς ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ τὸ σπουδαιότερον ὅλων διότι ἡ ὑγεία εἶναι τὸ μεγαλείτερον ἀγαθὸν τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἑλονοσία ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἡ μεγαλυτέρα πληγή, ἥτις πρέπει νὰ καταπολεμηθῇ, ἀλλὰ νομίζει ὅτι ἡ πίστωσις τῶν 24 ἑκατομμυρίων εἶναι μικρὰ δι' αὐτὸν τὸν ἀγῶνα καὶ θὰ ἔπρεπεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ αὐξήσῃ κατὰ πολὺ τὰς πιστώσεις αὐτάς. Συγχρόνως νὰ ὑποχρεωθοῦν οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες νὰ δίδουν ἕνα μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ των διὰ τὴν ὑγείαν τῶν κατοίκων, τοσοῦτο μᾶλλον καθόσον ἀπὸ τὴν ἑλονοσίαν πάσχει περισσότερον ἡ ὑπαιθρος χώρα. Συνεχίζων εὑρίσκει τὸ νομοσχέδιον ἐλαττωματικὸν κατὰ δύο σημεῖα, ἀφ' ἑνὸς μὲν λόγῳ τῆς τσιγκουνιᾶς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου λόγῳ τῆς μεγάλης συγκεντρωτικότητος τῆς παρατηρουμένης ἐν αὐτῷ. Πρέπει νὰ γίνουν, λέγει, κατὰ νομοὺς ἐπιτροπαί, αἵτινες νὰ διαθέτουν τὰ φάρμακα καὶ νὰ ἐπιβλέπουν καὶ τὴν ἐργασίαν τῶν συνεργείων διότι οἱ ἐπιθεωρηταὶ οἱ καθοριζόμενοι ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου εἶναι ἀνεπαρκεῖς, τὰ δὲ συνεργεῖα ταῦτα πρέπει νὰ αὐξηθοῦν. Καταλήγων συνιστᾷ ὅπως κατὰ τὸν ἐρχόμενον Ὀκτώβριον ἡ πίστωσις τῶν 24 ἑκατομμυρίων αὐξηθῇ εἰς 100 ἑκατομ. διότι κατ' ἄλλον τρόπον φρονεῖ δὲν δύναται νὰ καταπολεμηθῇ ἡ ἑλονοσία.

Ὁ κ. **Κ. Ἀλαβάνος** ὑποστηρίζει ὅτι πρέπει νὰ γίνουν σοβαρὰ ἀντιελονοσιακὰ συνεργεῖα εἰς ἃ νὰ συμμετέχουν καὶ εἰδικοὶ δυνάμενοι νὰ ἐξετάσωσι τὰ ἐδάφη διότι φρονεῖ ὅτι ὁ κίνδυνος δὲν εἶναι ἐκ τῶν μεγάλων ἑλῶν ἀλλ' ἐκ τῶν ὑπογείων ὑδάτων τὰ ὁποῖα συσσωρεύονται εἰς μικροτέρας λεκάνας, σκεπαζομένας ἀπὸ τὸ ἔδαφος. Διὰ νὰ κτυπηθοῦν αὐτὰ πρέπει νὰ γίνῃ διασωλήνωσις τοῦ ἐδάφους. Μόνον ἔτσι ἡ Ἰταλία περιώρισε τοὺς ἑλώδεις της πυρετούς. Δὲν συμφωνεῖ μὲ τοὺς προλαλήσαντας ὅτι τὰ συνεργεῖα ταῦτα πρέπει νὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τῶν νομιάτρων, ἀσχολουμένων μὲ τόσα ἄλλα ζητήματα, ἀλλὰ ἀσπάζεται τὴν γνώμην τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ὅτι πρέπει νὰ ζητηθῇ ἡ συνδρομὴ τῶν ἰατρικῶν Συλλόγων. Μὴ πιστεύετε, λέγει, κύριοι, ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ κάμετε πολιτικὴν ὑγειονομικὴν ἐὰν δὲν τὴν στηρίξετε εἰς τὸν ἰατρικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ καὶ τὸ Κράτος πρέπει νὰ φροντίσῃ νὰ ἐνθαρρύνῃ τὸν ὑγειονομικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ τοῦ χαρίσῃ τὴν πνευματικὴν ἡρεμίαν περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του.

Ε. Βενιζέλος (Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς). Καὶ ποῖος ἔχει ἀντίθετον γνώμην, ὡς πρὸς τὸ ὅτι πρέπει νὰ στηρίξωμεν εἰς τοὺς ἰατροὺς τὴν ὑγειονομικήν μας πολιτικήν; Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνίσχυσιν δι' ἣν ὁμιλεῖτε ἐννοεῖτε, βεβαίως, τὸ ζήτημα τῆς συντάξεως;

Κ. Ἀλαβάνος. Μάλιστα.

Ε. Βενιζέλος (Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς). Εἶμαι πρόθυμος νὰ τὸ ἀκούσω καὶ τὸ συζητήσω ὅταν θὰ εἰσηγηθῆτε τὸ νομοσχέδιον.

Κ. Ἀλαβάνος. Γνωρίζω κ. Πρόεδρε τὰς καλὰς σας διαθέσεις ὑπὲρ τοῦ ὑγειονομικοῦ κόσμου καὶ πιστεύω ὅτι θὰ τὸν ἐνισχύσετε εἰς τοὺς ἀγῶνάς του. Ἐν τέλει συγχαίρει τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν διὰ πρώτην φορὰν χαραχθεῖσαν σοβαρὰν ὑγειονομικὴν πολιτικήν, ἐξ ἧς ἐλπίζει πολλά.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** λέγει ὅτι εἰς τὸ νομοσχέδιον ἀναγράφεται ὅτι μέλος τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι καὶ ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ στρατοῦ, ὁ ὁποῖος ὅμως λέγει δὲν ἔχει καμμίαν ἁρμοδιότητα εἰς τὰ τοιαῦτα.

Ὁ κ. **Α. Παπᾶς** (Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς) ἀπαντᾷ ὅτι πρόκειται περὶ τυπογραφικοῦ λάθους, ἀντὶ νὰ ἀναγραφῇ ὁ ὑγειονομικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ στρατοῦ.

Μεθ' ὃ περατωθείσης τῆς συζητήσεως γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνεται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, τὸ νομοσχέδιον «περὶ ὀργανώσεως τοῦ δημοσίου ψυχιατρείου Κερκύρας» ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Προκειμένου εἶτα νὰ συζητηθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ συστάσεως ὀδοντοϊατρικῶν συλλόγων» ὁ κ. **Ν. Τζερμιᾶς** παρακαλεῖ ὅπως ἀναβληθῇ ἡ ψήφισίς του ἐπὶ δύο ἡμέρας διότι ἦλθεν ἐκ Μακεδονίας ἐπιτροπὴ διὰ νὰ συμβιβάσῃ τὰς δύο ἀπόψεις τῶν ἐπιστημόνων καὶ μὴ τοιούτων.

Ὁ κ. **Α. Παπαδᾶτος** (Ὑφυπουργὸς) λέγει ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ ἦλθεν ἀκριβῶς διὰ νὰ περατώσῃ ταχύτερον τὸ ζήτημα τοῦτο, συνεπῶς τὸ νομοσχέδιον πρέπει νὰ ψηφισθῇ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἂς ἀναβληθῇ τὸ νομοσχέδιον διὰ τὸ Σάββατον.

Μεθ' ὃ ἀναβάλλεται ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ κυρώσεως τῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῶν χρήσεων 1833-1915» ὁ κ. **Α. Πρέκας** λέγει ὅτι ὀφείλονται χάριτες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ διότι διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βουλῆς ἐπὶ ἑνὸς ζητήματος τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἀπησχόλησε τὰς Βουλάς. Τὸ νομοσχέδιον δὲν εἶναι, ὡς ἐλέχθη, τυπικόν, ἀλλ' εἶναι σπουδαιότατον, εἶναι δὲ ἄξιον παρατηρήσεως ὅτι ἐνῷ ἀνέκαθεν ὑπῆρχον σαφεῖς καὶ κατηγορηματικαὶ διατάξεις καὶ τοῦ συντάγματος καὶ τοῦ λογιστικοῦ νόμου καὶ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ Κράτους οὐδέποτε ἐγένετο τοῦτο. Τὰ νομοσχέδια εἶναι κυρίως πέντε τοιαῦτα, στεγαζόμενα ὑπὸ μίαν κοινὴν ἔκφρασιν. Συνεχίζων ἐξετάζει τὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ λέγει ὅτι οὗτος εἶναι μία εἰκὼν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ παριστάνουσα τὸν τρόπον καθ' ὃν διετέθησαν αἱ πιστώσεις καὶ καθ' ὃν ἀπέδοσαν οἱ φορολογικοὶ νόμοι ὅ,τι ἀπέδοσαν. Καὶ αὐτὸ μὲν εἶναι τὸ οὐσιαστικὸν μέρος τοῦ ἀπολογισμοῦ, ἀλλὰ τὸ λογιστικὸν μέρος αὐτοῦ εἶναι μία μερὶς τῆς λογοδοσίας τοῦ Κράτους. Ὁ σκοπὸς τοῦ ἀπολογισμοῦ εἶναι ἡ διατύπωσις τῆς ἀκριβείας τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡ τῆς ἀψόγου διαχειρίσεως καὶ τὰ συμπεράσματα ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ. Τὸ νομοσχέδιον ὅμως αὐτὸ δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τὸν γενικὸν ἰσολογισμὸν ὥστε νὰ κρίνωμεν περὶ τῆς ἀκριβείας αὐτοῦ.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι μέχρι τοῦ 1918 δὲν ὑπῆρχε ὑποχρέωσις νὰ συνδέωνται ὁ ἀπολογισμὸς μὲ τὸν ἰσολογισμόν.

Ὁ κ. **Α. Πρέκας** συνεχίζων λέγει ὅτι ἐφόσον ἡ Κοιν. ἐπιτροπὴ δὲν εἶχε τὰ σχετικὰ στοιχεῖα δὲν ὑπέβαλε ἔκθεσιν, ἀλλὰ πάντως τὸ νομοσχέδιον πρέπει νὰ ψηφισθῇ, ἀλλ' ἔχω νὰ ἐπιφέρω παρατηρήσεις τινάς. Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῶν ἀπολογισμῶν τῶν χρήσεων 1901—1915 ἀναγράφεται ὅτι θεωροῦνται ὡς καλῶς γενόμεναι πληρωμαὶ ἐκ δραχ. 850,890 καὶ ὑπὲρ τὰ ἐνταλθέντα. Αὐτὴ ἡ φράσις εἶναι συγχωροχάρτιον διὰ τὰς δαπάνας αὐτάς.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπ.). Θὰ ἠδυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν ἐπιφυλασσομένης τῆς εὐθύνης τῶν δημοσίων ὑπολόγων.

Α. Πρέκας. Ἔτσι μάλιστα. Συνεχίζων ἀναπτύσσει ἑτέραν παρατήρησιν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἰδίου νομοσχεδίου καὶ ὑποβάλλει τροπολογίαν ὅπως τὸ ἄρθρον 4 τροποποιηθῇ ὡς ἀκολούθως: «Ἡ κατὰ νόμον θεώρησις ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῶν μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1915 ἀπολογισμῶν δύναται νὰ γίνῃ καὶ μετὰ τὴν κύρωσιν αὐτῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἐπιφυλασσομένης νὰ ἀποφασίσῃ καὶ ἐπὶ τῶν τυχὸν ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπενεχθησομένων κατὰ τὴν θεώρησιν μεταβολῶν».

Γίνονται δεκταὶ ἀμφότεραι αἱ τροπολογίαι αὗται καὶ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνεται εἶτα δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4202 περὶ διευκολύνσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πρὸς ἀπόκτησιν κατοικίας κλπ.», ἔχον οὕτω:

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4202 «περὶ διευκολύνσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πρὸς ἀπόκτησιν κατοικίας διὰ τῆς ὀργανώσεως εἰδικῶν συνεταιρισμῶν».

Ἄρθρον μόνον.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν χρηματοδότης τις ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 § 1 τοῦ νόμου 4202 «περὶ διευκολύνσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πρὸς ἀπόκτησιν κατοικίας διὰ τῆς ὀργανώσεως εἰδικῶν συνεταιρισμῶν» δηλοῖ ὅτι χορηγεῖ κεφάλαια ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς παροχῆς δανείου πρὸς ὡρισμένον συνεταιρισμὸν δὲν γίνεται ἡ κατὰ τὴν § 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ νόμου κλήρωσις.

Γίνεται δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ ἑρμηνείας τῶν διατάξεων περὶ μεταγραφῆς μεταλλείων».

Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ τὴν 10 1/2 μ. μ.

Μετὰ τὴν διακοπήν.

Ὥρᾳ 10.40 μ. μ. ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις.

Συνεχιζομένης τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας ἀναγινώσκονται καὶ ψηφίζονται εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων.

1) «Περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς Ἑταιρείας Σιδηροδρόμων Θεσσαλονίκης—Μοναστηρίου καὶ κανονισμοῦ τῶν ἐκ τοῦ δανείου 30 ο/ο τοῦ 1923 τῆς Ἑταιρείας ταύτης ὑποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου».

2) «Περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τῆς φορολογίας τοῦ οἴνου» γιγνομένης δι' ἀναστάσεως δεκτῆς τῆς τροπολογίας τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργοῦ «περὶ προσθήκης ἄρθρου 12ου».

3) «Περὶ παραχωρήσεως μέρους τῶν ἐκ τοῦ ἰχθυοτροφείου Κλεισόβης ἐσόδων τοῦ Δημοσίου εἰς τὸν Δῆμον Μεσολογγίου γενομένης δεκτῆς τροπολογίας τοῦ κ. **Β. Δεληγιάννη** (Υφ. Οἰκον.) περὶ προσθήκης ἄρθρου 4ου, ὡς καὶ ἑτέρας τοῦ κ. **Θ. Χαβίνη** περὶ προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 1 2ας παραγράφου.

4) «Περὶ κυρώσεως τῶν ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1929 δανειακῶν συμβάσεων μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων καὶ χορηγήσεως ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν πρὸς σύναψιν ὁμοίας συμβάσεως μετὰ τοῦ αὐτονόμου σταφιδικοῦ ὀργανισμοῦ».

5) «Περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 9 Ἰανουαρίου 1930 περὶ συνεπειῶν τῆς ὑπερημερίας τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου».

6) «Περὶ μηχανολογικῶν ἐγκαταστάσεων».

7) «Περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς».

8) «Περὶ διοργανώσεως πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας ἐν τῷ Κράτει» μετὰ παρατηρήσεις τοῦ κ. **Π. Τσαλδάρη** συνιστῶντος ὅπως οἱ Δῆμοι, οὗτινες ἔχουσιν πυροσβεστικὴν ὑπηρεσίαν διατηρήσουν αὐτὴν καὶ ἐξήγησιν τοῦ κ. **Γ. Σίδερη** (Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν) ὅτι δὲν θίγονται οἱ Δῆμοι οὗτοι.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἐγγραφῆς ἐκτάκτων ἐξόδων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς χρήσεως 1929—30, ἔχον οὕτω :

Περὶ ἐγγραφῆς ἐκτάκτων ἐξόδων ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ τῆς χρήσεως 1929—30.

Ἄρθρον 1.

Ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1929—30 ἐγγράφονται τὰ κάτωθι ἔκτακτα ἔξοδα ὑπὸ τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Κεφ. 9 ἄρθρ. 12	Καταβολὴ εἰς τὰ Μετοχικὰ Ταμεῖα Στρατοῦ καὶ Ναυτικοῦ τοῦ βαρύνοντος τὸ Δημόσιον ποσοῦ διὰ μερίσματα τῶν ἐξελθόντων στρατιωτικῶν μέχρι 31 Μαρτίου 1930 (4191 καὶ 4444).	2.350.000

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Κεφ. 11 ἄρθρ. 4.	Ἀποζημιώσεις προσωπικοῦ, τῶν ὑγειονομικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ἁρμοδιότητος Ἐποικισμοῦ	2.500.000
» » » 5.	Ἔξοδα λειτουργίας ἐν γένει τῶν ἄνω ὑπηρεσιῶν	150.000
		2.650.000

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Κεφ. 22 ἄρθρ. 1.	Προμήθεια ὑλικοῦ ἁρμοδιότητος Πυροβολικοῦ (ἀποπληρωμὴ οἴκου Breda)	50.000.000
	Γενικὸν Σύνολον	55.000.000

Ἄρθρον 2.

Ἡ πίστωσις τοῦ κεφαλαίου 13 ἄρθρου 1 προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν χρήσεως 1929—30 «ἀποθεματικὸν» ποσὸν πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν πιστώσεων τῶν διαφόρων Ὑπουργείων, αἵτινες ἠθέλησαν εὑρεθῇ ἐν ἀνεπαρκείᾳ» αὐξάνονται κατὰ δραχμὰς ὀγδοήκοντα ἑκατομμύρια (80.000.000).

Ἄρθρον 3.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν χρῆσιν 1928—29 ὑπάγονται εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 9)11 Ἰουλίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 1555 κλπ.» καὶ τὰ ἔργα ἢ αἱ προμήθειαι περὶ ὧν προνοοῦσι τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα 6)1, 6)3 καὶ 22)2 τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν τῆς χρήσεως 1928—29.

Ἀναγινώσκονται εἶτα καὶ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς ἑφ' ἅπαξ συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τῆς Γερουσίας τὰ σχέδια νόμων :

1) «Περὶ τελωνοφυλακῆς».
2) «Περὶ ταχυδρομικῆς ἀνταποκρίσεως» καὶ
3) «Περὶ κινηματογράφων».

ἔχοντα οὕτω :

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1929 Ν. Δ. «περὶ τελωνοφυλακῆς»

Ἄρθρον πρῶτον

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1929 Ν. Διάταγμα «περὶ τελωνοφυλακῆς» δημοσιευθὲν εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 392 καὶ 454 (Τεῦχος Α') τοῦ 1929 καὶ 17 τῆς 18 Ἰανουαρίου 1930 φύλλων τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον ὡς ἑξῆς :

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, τὴν ἀπὸ 16 Ἰουλίου 1929 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων» καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν τῆς τελωνοφυλακῆς ὁρίζεται εἰς 550 τελωνοφύλακας, 100 δεκάρχας καὶ 30 ἑξηκοντάρχας.

Ἄρθρον 2.

Τελωνοφύλαξ διορίζεται κατόπιν δοκιμασίας ὁ κεκτημένος ἀπολυτήριον ἑξαταξίου σχολείου τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ἢ τῆς δευτέρας τάξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου καὶ τὰς κατωτέρω ἰδιότητας:

1) Ἡλικίᾳ 25-35 ἐτῶν, 2) φυσικὴ ἱκανότης ἀνταποκρινομένη πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἔργων τοῦ τελωνοφύλακος, 3) παρελθὸν ἀπηλλαγμένον καταδίκης ἢ καταδιώξεως ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι προβλεπομένῳ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 22 καὶ 23 τοῦ Π. Ν. καὶ ἐν γένει βίος προηγούμενος χρηστός, 4) ἐκπλήρωσις τῶν στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων ἢ νόμιμος ἀπαλλαγὴ διὰ λόγον ἄλλον πλὴν τῆς ὑγείας.

Τὰ τοῦ τρόπου τῆς πιστοποιήσεως τῶν ἀνωτέρω ἰδιοτήτων καὶ προσόντων ὡς καὶ τὰ τῆς δοκιμασίας ἐν γένει, κανονίζονται διὰ Διατάγματος.

Δι' ὁμοίου Διατάγματος δύναται νὰ καθορισθῇ ἐξάμηνος ἐκπαίδευσις τῶν τὸ πρῶτον διοριζομένων τελωνοφυλάκων εἰς εἰδικὴν Σχολὴν τελωνοφυλακῆς συνιστωμένην ἐν Πειραιεῖ.

Εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην δύνανται νὰ φοιτήσωσιν ἐπὶ δίμηνον, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ περιτροπῆς καὶ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ Σῶμα τῆς τελωνοφυλακῆς.

Ἄρθρον 3.

Προάγονται κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν μετὰ πρότασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων οἱ τελωνοφύλακες εἰς δεκάρχας μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ἐν τῇ θέσει τοῦ τελωνοφύλακος ὑπηρεσίαν, οἱ δὲ δεκάρχαι εἰς ἑξηκοντάρχας μετὰ τριετῆ ἐπίσης εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῇ θέσει τοῦ δεκάρχου.

Ἄρθρον 4.

Εἰς κενὰς θέσεις ἀποθηκαρίων τελωνείων καὶ τελωνοσταθμαρχῶν μετατίθενται τῇ αἰτήσει των μετ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας ἄνδρες τῆς τελωνοφυλακῆς ἔχοντες ἑξαετῆ τοὐλάχιστον εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν. Οὕτω μετατιθέμενοι ὡς ἀποθηκάριο καὶ τελωνοσταθμάρχαι διατηροῦσι τὸν βαθμὸν καὶ τὰς ἀποδοχὰς τῆς θέσεως ἐξ ἧς μετετέθησαν.

Ἄρθρον 5.

Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω μετατιθέμενοι ὡς ἀποθηκάριοι καὶ τελωνοσταθμάρχαι, ὡς καὶ οἱ ἄνδρες τῆς τελωνοφυλακῆς, συμπληροῦντες τριετίαν ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, λαμβάνουσι μετ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας, ὡς προαύξησιν τὸ ἥμισυ τῆς διαφορᾶς τοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ ὃν κατέχουσι καὶ τοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου βαθμοῦ. Ἅμα τῇ συμπληρώσει ἑξαετίας ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ λαμβάνουσιν ὡς προσαύξησιν καὶ τὸ ἕτερον ἥμισυ τῆς διαφορᾶς ταύτης.

Ὁ διαθεσίμων μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος χρόνος ὑπηρεσίας ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ λογίζεται διὰ τὴν χορήγησιν τῆς προσαυξήσεως κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Ἄρθρον 6.

Οἱ ἄνδρες τῆς τελωνοφυλακῆς ἀπαγορεύεται νὰ ὑπηρετῶσιν εἰς τελωνειακὴν περιφέρειαν τοῦ Νομοῦ τῆς καταγωγῆς αὐτῶν ἢ τῆς συζύγου των, ὡς καὶ τῆς ἀσκήσεως τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων, ἐξαιρουμένων τῶν τελωνειακῶν περιφερειῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον 7.

Καταργεῖται ὁ νόμος 1166 καὶ ἐκ τοῦ νόμου 1595 αἱ διατάξεις αἱ ἀντιτιθέμεναι πρὸς τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, ὑποβληθησομένου εἰς τὰς Βουλὰς ἅμα τῇ συνόδῳ των πρὸς κύρωσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἐλευθ. Κ. Βενιζέλος

Τ ὰ μ έ λ η

Α. Μιχαλακόπουλος, Π. Ἀργυρόπουλος, Κ. Γόντικας, Γ. Μαρῆς, Σ. Γονατᾶς, Κ. Σπυρίδης, Ἐμμ. Ἐμμανουηλίδης, Β. Δεληγιάννης, Β. Καραπαναγιώτης, Α. Παπᾶς, Α. Παπαβάσιος.

Ἄρθρον δεύτερον.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος διαγράφεται.

Ἄρθρον τρίτον.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος διαγράφεται ἡ φράσις «οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω μετατιθέμενοι ὡς ἀποθηκάριοι καὶ τελωνοσταθμάρχαι ὡς καὶ».

Ἄρθρον τέταρτον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ ταχυδρομικῆς ἀνταποκρίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ ταχυδρομικοῦ μονοπωλίου.

Ἄρθρον 1.

1. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων ἐξαιρέσεων ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία τοῦ Κράτους ἔχει τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς μεταφορᾶς.

α) Ἐπιστολῶν ἀνοικτῶν ἢ κεκλεισμένων.

β) Βραχειῶν ἐπιστολῶν καὶ

γ) Ἐπιστολικῶν δελταρίων φερόντων ἐγγράφους ἀνακοινώσεις.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐνὸς ἐπιστολῶν ἐγκλεισις ἑτέρων ἐπιστολῶν κεκλεισμένων ἢ μὴ καὶ ἀπευθυνομένων πρὸς πρόσωπα ἄλλα ἢ τοὺς συνοίκους τοῦ παραλήπτου.

Ἡ παράβασις τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἑπομένου ἄρθρου 3.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐξαιροῦνται τοῦ ταχυδρομικοῦ μονοπωλίου :

α) Ἡ ἐντὸς τῆς αὐτῆς πόλεως διαβιβαζομένη πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἀλληλογραφία ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἀποστολέως ἢ ἑτέρου ἐπιφαρτισμένου πρὸς τοῦτο προσώπου.

β) Τὰ ἀνοικτὰ γράμματα ἅτινα μεταφέρει τις ἀπὸ τόπου εἰς τόπον πρὸς ἰδίαν του ἀποκλειστικῶς χρῆσιν, ἤτοι αἱ συστατικαὶ ἐπιστολαί, μέχρι πέντε ὅμως κατ' ἀνώτατον ὅριον.

γ) Τὰ ἔγγραφα τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, μεταφερόμενα κατ' ἄλλον ἁρμοδίως κεκανονισμένον τρόπον.

δ') Αἱ ὑπηρεσιακαὶ ἀποστολαὶ τῶν σιδηροδρομικῶν, ἀτμοπλοϊκῶν καὶ ἀεροπορικῶν ἑταιρειῶν ἐν ταῖς ἐσωτερικαῖς σχέσεσιν ἑκάστης ἐξ αὐτῶν καὶ ἐφόσον αἱ ἐν λόγῳ ἀποστολαὶ μετακομίζονται δι' ἰδίων ἑκάστης μεταφορικῶν μέσων καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὰς νομίμους διατυπώσεις ἐὰν ὑπόκεινται εἰς ταύτας.

Ἄρθρον 3.

Ὅστις παραβιάζει τὰς διατάξεις τῶν δύο προηγουμένων ἄρθρων καὶ ἐν γένει τοῦ ταχ. μονοπωλίου μεταφέρων ἀντικείμενα ὑπαγόμενα εἰς τὸ ἐν λόγῳ μονοπώλιον ἐγκλείων ἐντὸς ἐπιστολῶν ἑτέρας τοιαύτας, κάμνων χρῆσιν ταχυδρ. ἀτελείας ἧς δὲν δικαιοῦται ἢ προσπαθῶν παντοιοτρόπως νὰ ἀποφύγῃ τὴν καταβολὴν τῶν κεκανονισμένων ταχ. τελῶν, τιμωρεῖται διὰ προστίμου 50 μέχρι 1000 δραχμῶν. Ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς ἐντὸς τῶν ἀκολουθούντων τὴν τιμωρίαν πέντε ἐτῶν τὸ πρόστιμον δύναται νὰ ἀνέλθῃ μέχρι 3.000 δραχμῶν.

Τὰ ἀνωτέρω πρόστιμα εἰσπράττονται κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις, τοῦ ἑνὸς τρίτου ἑκάστου ἐξ αὐτῶν ἀποδιδομένου ἅμα ὡς ἐπιτευχθῇ ἡ εἴσπραξίς του εἰς τὸν ἐνεργήσαντα τὴν κατάσχεσιν ἢ εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν παράβασιν καὶ καταγγείλαντα αὐτὴν ὑπάλληλον.

Τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐλλείποντα τέλη δέον ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει νὰ καταβάλλωνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18.

Οἱ ταχυδρομικοί, οἰκονομικοὶ καὶ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι δύνανται νὰ ἐνεργῶσιν ἐρεύνας ἐπὶ τῶν ταξειδιωτῶν καὶ τῶν ἀποσκευῶν των, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν μεταφερομένων ἐν γένει πραγμάτων, καὶ νὰ βεβαιῶσι τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένας παραβάσεις κατάσχοντες τὰ κατὰ παράβασιν αὐτοῦ ἀποστελλόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ἀπορρήτου καὶ ἐχεμυθείας.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν εἶναι ἀπολύτως ἀπαραβίαστον. Ἡ παραβίασις αὐτοῦ τιμωρεῖται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, πλὴν τῆς εἰς τὰ ὄργανα τῆς ταχ. ὑπηρεσίας ἐπιβαλλομένης πειθαρχικῆς ποινῆς, ἥτις δὲν δύναται νὰ ἢ κατωτέρα τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως.

Ἄρθρον 5.

Τὰ πρόσωπα εἰς ἃ εἶναι ἐμπεπιστευμένη ἡ ταχυδρ. ὑπηρεσία εὐθεμίαν περὶ τῶν ταχυδρ. σχέσεων τῶν ἀλληλογραφούντων ἀνακοίνωσιν ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ κάμνωσιν οὔτε νὰ ἀναγινώσκωσι τὸ περιεχόμενον τῆς προσωπικῆς ἀλληλογραφίας τῶν ταχ. δελταρίων καὶ τῶν ἀποκομμάτων τῶν δελτίων ἐπιταγῶν καὶ δεμάτων οὔτε νὰ ποιῶνται ἐπὶ τούτου ἀνακοίνωσίν τινα εἰς τρίτους οὔτε καὶ νὰ δίδωσιν εἰς τινα τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαπράττῃ τινὰς τῶν ὡς ἄνω ἀπηγορευμένων πράξεων.

Πᾶσα παράβασις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπισύρει πειθαρχικὴν τιμωρίαν, ἐφαρμοζομένων ἐνδεχομένως καὶ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ ταχ. ἐνσήμων.

Ἄρθρον 6.

Πλὴν τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ παρόντος νόμου τὰ ταχυδρομικὰ τέλη εἰσπράττονται διὰ γραμματοσήμων ἐπικολλωμένων ἐπὶ τῶν ταχ. ἀντικειμένων.

Τὰ ταχ. γραφεῖα τοῦ Κράτους ὀφείλουσι νὰ εἶναι ἐφωδιασμένα δι' ὅλων τῶν εἰδῶν ταχ. ἐνσήμων καὶ νὰ πωλῶσι ταῦτα εἰς ἣν φέρουσιν ἐπ' αὐτῶν ἐκτετυπωμένην ἀξίαν.

Ὁ τύπος τῶν γραμματοσήμων καὶ λοιπῶν ταχ. ἐνσήμων, αἱ κλάσεις καὶ τὸ χρῶμα ἑκάστης ἐξ αὐτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν προ-

βλέπονται ὑπὸ Διεθνῶν Συμβάσεων, κανονίζονται διὰ Διατάγματος.

Ἐπὶ τῇ τελέσει μεγάλων ἑορτῶν ἢ ἀγώνων ἢ ἐπὶ ἐκτάκτῳ τινὶ γεγονότι ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Δ. ἔκδοσις ἰδιάζοντος τύπου γραμματοσήμου καὶ ἄλλων ταχ. ἐνσήμων δι' ὡρισμένην χρονικὴν περίοδον.

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται διὰ Δ. ἡ δι' ἐπισημάνσεως γραμματοσήμων ἔκδοσις εἰς νέαν σειρὰν γραμματοσήμου.

Ἡ φροντὶς περὶ τῆς ἐκτυπώσεως καὶ τῆς ἐν γένει κατασκευῆς καὶ χονδρικῆς διαφυλάξεως τοῦ γραμματοσήμου καὶ τῶν ταχ. ἐνσήμων ἐν γένει, ἀνήκει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς πάντας τοὺς ταμίας τοῦ Κράτους καὶ ἐπὶ ὑποχρεωτικῇ ποινῇ προσωρινῆς ἀπολύσεως ἐπιβαλλομένῃ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ διάθεσις ταχ. ἐνσήμων εἰς ἄλλους πλὴν εἰς τὰ ἁρμόδια ταχυδρομεῖα.

Ἄρθρον 7.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις γραμματοσήμων ἀποκεκομμένων ἀπὸ ταχ. δελταρίων, βραχιόνων ἐπιστολῶν ἢ δελτίων δεμάτων ἢ ἐπιταγῶν πρὸς ἄλλην ταχ. ἀποστολήν.

Τὰ ἐκτὸς τῆς κυκλοφορίας τιθέμενα ταχ. ἔνσημα, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσιν ὑποστῆ βλάβην, ἀνταλλάσσονται ἐν τοῖς ταχ. γραφείοις δι' ἄλλων ἴσης ἀξίας, ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ, ἐντὸς προθεσμίας ὁριζομένης ἑκάστοτε διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ ἀνταλλαγὴ αὕτη δὲν ἐπιτρέπεται. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Ταχ. Ὑπηρεσία δὲν ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδώσῃ τὴν ἀξίαν τῶν ταχ. ἐνσήμων εἰς μετρητά.

Ἄρθρον 8.

Ἡ τιμὴ τῶν δελτίων δεμάτων καὶ ἐπιταγῶν ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ἡ τιμὴ τῶν δελτίων ἐπιταγῶν ἀντικαταβολῆς ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ καθὼς καὶ ἡ τιμὴ τῶν ἠνωμένων δελτίων ἀποστολῆς ταχ. δεμάτων ἐπὶ ἀντικαταβολῇ ἓν τε τῷ ἐσωτερικῷ ὡς καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ μετὰ τῶν δελτίων τῶν σχετικῶν ἐπιταγῶν ἀντικαταβολῆς παρίσταμένη διὰ γραμματοσήμου ἢ καὶ ἁπλοῦ ἀριθμοῦ ἐντύπου ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ δελτίων δύναται νὰ αὐξομειῶται διὰ Διαταγμάτων στηριζομένων ἐπὶ ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δι' ἐπισημάνσεως ἢ καὶ ἐκδόσεως νέου τύπου δελτίου.

Πάντων τῶν ὡς ἄνω δελτίων ἡ τιμὴ δὲν ὑπολογίζεται πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ τέλους δεμάτων καὶ ἐπιταγῶν.

Ἄρθρον 9.

Πρὸς εἴσπραξιν τῶν ὑπὸ τῶν ταχ. γραφείων ἀφίξεως ταχ. ἀντικειμένων εἰσπραττομένων ταχ. τελῶν ἐκτυποῦται εἰδικὸν γραμματόσημον, ἐνάριθμον καλούμενον, οὗτινος ὁ τύπος καὶ αἱ κλάσεις κανονίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος νόμου.

Οἱ ἐπιθέτοντες τὸ ἐνάριθμον γραμματόσημον ταχ. ὑπάλληλοι καθίστανται ὑπόλογοι διὰ τὴν χρῆσιν αὐτοῦ καὶ τὴν εἴσπραξιν ὧν δι' αὐτοῦ σημαινομένων τελῶν.

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὸν παρὰ τῷ Κεντρικῷ Ταχυδρομείῳ Ἀθηνῶν διαχειριστὴν τῶν ταχ. ἐνσήμων ὡς καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς διαχειριστὰς ταχυδρ. ἐνσήμων τῶν α', τάξεως ταχυδρ. καὶ ταχ. τηλ. Διευθύνσεων, εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν ταχ. τηλ. γραφείων, τῶν ταχ. καὶ τηλεφων. γραφείων ἢ τῶν αὐτοτελῶν ταχ)κῶν τοιούτων χορηγεῖται πίστωσις διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ταχ)κῶν ἐνσήμων παρὰ τῶν δημοσίων ταμείων ἴση πρὸς τὸ ποσὸν τῶν καταναλισκομένων ἐν τοῖς γραφείοις αὐτῶν ταχ)κῶν ἐν γένει ἐνσήμων ἐπὶ ἕνα μῆνα.

Οἱ ὡς ἄνω μνημονευόμενοι διαχειρισταί, πλὴν τῶν διαχειριστῶν ἐνσήμων τοῦ Κεντρικοῦ Ταχυδρομείου Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, καταθέτουσι τὸ ἥμισυ τῆς χρηματικῆς ἐγγυήσεως τῆς καθοριζομένης ἐν τοῖς ἄρθροις 72 καὶ 73 τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Φεβρουαρίου 1926 «περὶ διοικήσεως ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.» κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 3811.

Ἡ παγία προκαταβολὴ ταχυδρομικῶν ἐνσήμων τῶν ταχ. τηλεφων. γραφείων καθὼς καὶ τῶν αὐτοτελῶν ταχ)μικῶν γραφείων δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῶν χιλίων δραχμῶν.

Ἄρθρον 11.

Ἐξαιρετικῶς εἰς τοὺς διαχειριστὰς τῶν ταχ)κῶν ἐνσήμων τοῦ Κεντρικοῦ Ταχυδρομείου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ἀνταλλακτηρίου Ταχυδρομείου Θεσσαλονίκης δύναται νὰ χορηγηθῇ διὰ Διατάγματος καὶ ἀνωτέρα πίστωσις ἐπὶ ἐκτάκτῳ τινὶ γεγονότι ἢ ἐπὶ τελέσει μεγάλων ἑορτῶν, ἐκθέσεων ἢ ἀγώνων.

Ἄρθρον 12.

Οἱ διαχειρισταὶ τῆς παγίας προκαταβολῆς ταχυδρομικῶν ἐνσήμων πρὶν ἢ ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντά των ὀφείλουσι νὰ καταθέσωσιν ἐγγύησιν, συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διατάξεις τῶν σχετικῶν νόμων.

Ἄρθρον 13.

Ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ ἰδιωτῶν λιανικὴ πώλησις ταχ)κῶν ἐνσήμων ἐπὶ ποσοστῷ πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5 α/ο) παρεχομένων ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμείων μένον τῇ μεσολαβήσει τῶν ἁρμοδίων ταχ. γραφείων δι' ἀπ' εὐθείας ἐκπτώσεως τοῦ ποσοστοῦ ἐπὶ τῆς τριπλοτύπου αἰτήσεως προμηθείας ταχ)κῶν ἐνσήμων.

Ἡ εἰς τοὺς ἰδιώτας μεταπωλητὰς ταχ)κῶν ἐνσήμων χορηγουμένη ἄδεια μεταπωλήσεως παρέχεται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Τ.Τ.Τ. τῇ αἰτήσει τοῦ μεταπωλητοῦ καὶ μετὰ γνώμην τοῦ διευθυντοῦ τοῦ τόπου ἔνθα εἶναι ἐγκατεστημένος οὗτος περὶ τῆς πραγματικῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν ἀναγκῶν τοῦ κοινοῦ.

Ἐπίσης τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς κατὰ μῆνα ἐπιτρεπομένης προμηθείας τοῖς μετρητοῖς ὑπὸ τοῦ μεταπωλητοῦ ὁρίζεται ἐν τῇ ἀδείᾳ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Τ.Τ.Τ.

Ὁ ἄνευ ἀδείας τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Τ.Τ.Τ. ἢ ὑπὲρ τὴν ὡρισμένην ὀνομαστικὴν ἀξίαν τῶν ταχ. ἐνσήμων μεταπωλῶν τοιαῦτα τιμωρεῖται διὰ προστίμου διακοσίων (200) μέχρι χιλίων (1000) δραχμῶν, ἐπιβαλλομένου ἀνεκκλήτως ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Τ.Τ.Τ. αἱρομένης ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει καὶ ἐν ὑποτροπῇ τῆς ἀδείας μεταπωλήσεως καὶ ἐφαρμοζομένων ἐν πάσῃ περιπτώσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 231 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Τὰ ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα εἰσπράττονται συμφώνως τῷ νόμῳ περὶ ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου.

Οἱ δυνάμει τοῦ Ν. Δ. τῆς 3 Ἰουνίου 1923 περὶ ἐξευρέσεως ἐργασίας καὶ προστασίας θυμάτων πολέμου κάτοχοι περιπτέρων ὀφείλουσιν ἐπὶ ποινῇ προστίμου διακοσίων μέχρι χιλίων δραχμῶν ἐπιβαλλομένου ἀνεκκλήτως ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Τ.Τ.Τ. νὰ πωλῶσι κατόπιν ἀδείας χορηγουμένης παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Τ.Τ.Τ. καὶ γραμματόσημα, ὑπαγόμενοι εἰς τὰς ὡς ἄνω διατάξεις περὶ μεταπωλητῶν γραμματοσήμων.

Ὑπὸ τῆς Διευθύσεως τῶν Τ.Τ.Τ. χορηγεῖται εἰς τοὺς κατόχους περιπτέρων μεταπωλητὰς ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς μεταπωλητὰς ταχ)κῶν ἐνσήμων πινακὶς δεικνύουσα τὴν ἐκεῖ πώλησιν ταχ)κῶν ἐνσήμων ἣν ὑποχρεοῦνται νὰ ἔχωσιν ἀνηρτημένην εἰς περίβλεπτον μέρος τοῦ καταστήματος των ἢ περιπτέρου.

Ἄρθρον 14.

Ὅστις μεταχειρισθῇ γραμματόσημον ἢ τηλεγραφόσημον τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἤδη χρῆσις ἢ παραπεποιημένα ἢ πλαστὰ τοιαῦτα ἢ διεθνῆ ταχ. δελτία ταυτότητος ἢ διεθνῆ ταχ. ἔνσημα ἀπαντήσεως ἢ ποιήσηται ἐν γένει ἀπατηλὴν χρῆσιν αὐτῶν τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 500 μέχρι 5000 ἐφαρμοζομένου ἐν ὑποτροπῇ τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ὁ παραβάτης, ἂν εἶναι συγχρόνως δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, ἀπολύεται προσέτι τῆς ὑπηρεσίας.

Τὰ πρὸς τοὺς παραλήπτας ἀντικείμενα ἀλληλογραφίας, τὰ φέροντα τὰ προμνησθέντα γραμματόσημα, τηλεγραφόσημα κλπ.

ταχ)κὰ ἔνσημα κατάσχονται καὶ ἀποστέλλονται εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχήν.

Οἱ παραλήπται ὑποχρεοῦνται νὰ δηλώσωσιν ἐνώπιον τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, πρὸς ἣν καταγγέλλεται ἡ παράβασις, τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἀποστολέως καὶ νὰ παραδώσωσι πρὸς αὐτὴν τὸ περικάλυμμα.

Ἂν ἀρνηθῶσι νὰ πράξωσι τοῦτο ἡ Δικαστικὴ Ἀρχὴ καταγινώσκει αὐτοῖς ἁρμοδίως χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 500 μέχρι 5000.

Ἄρθρον 15.

Ὁ κατασκευάζων κίβδηλα γραμματόσημα καὶ λοιπὰ ταχ. ἔνσημα ἢ διεθνῆ ἔνσημα ἀπαντήσεως ἢ διεθνῆ ταχ. δελτία ταυτότητος εἴτε ἐκ τῶν ἐν χρήσει ὡς ἄνω ἐνσήμων καὶ δελτίων ἢ τῶν τεθέντων ἐκτὸς κυκλοφορίας ἢ παραποιῶν αὐτὰ δι' ἐπισημάνσεως ἢ διὰ διατρήσεως ἢ τιθέμενος τοιαῦτα εἰς κυκλοφορίαν τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 235 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως καὶ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 238—245 τοῦ αὐτοῦ Νόμου εἰς τοὺς ἄνευ ἀδείας κατασκευάζοντας ἢ χαράσσοντας πλάκας πρὸς ἐκτύπωσιν ἐνσήμων καὶ δελτίων καὶ εἰς τοὺς συμπράττοντας εἰς τὴν παραποίησιν ἢ διάδοσιν τοῦ νόθου ἐνσήμου ἢ δελτίου.

Ὁ κατασκευάζων ἀθεμίτως ἢ τιθεὶς εἰς κυκλοφορίαν ἢ μεταπωλῶν ὡς γνήσια ταχ)κὰ ἔνσημα ὁμοια πρὸς τὰ ἐν χρήσει ἢ τὰ τεθέντα ἐκτὸς κυκλοφορίας παρὰ ταῖς ταχυδρομ. ὑπηρεσίαις ταῖς μετεχούσαις τοῦ Παγκοσμίου ταχ. Συνδέσμου ἢ κατασκευάζων ἄνευ ἀδείας πλάκας πρὸς ἐκτύπωσιν αὐτῶν ὡς καὶ ὁ ἐν γένει συμπράττων εἰς τὴν παραποίησιν ἢ διάδοσιν αὐτῶν τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Μεγάλη καὶ ἀπατῶσα ὁμοιότης τῶν παραπεποιημένων ταχυδρομ. ἐνσήμων πρὸς τὰ γνήσια θεωρεῖται ὡς ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσις.

Τὰ ἐργαλεῖα, αἱ πλάκες καὶ τὰ παραπεποιημένα ταχυδρ. ἔνσημα κατάσχονται καὶ ἐξαφανίζονται.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται, κατόπιν ἀδείας χορηγουμένης παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ Τ. Τ. Τ. καὶ ἐπὶ τῇ καταβολῇ ἐτησίου ἀντισηκώματος δραχμῶν χιλίων εἰς νομικὰ πρόσωπα, τραπεζικοὺς ἢ ἐμπορικοὺς οἴκους ἡ διάτρησις (perforation) τῶν παρ' αὐτῶν χρησιμοποιουμένων γραμματοσήμων δι' ἰδίων διατρητικῶν μηχανημάτων εἰς σχήματα γραμμάτων ἢ ἀριθμῶν καὶ κατὰ τρόπον μὴ ἀλλοιώνοντα τὸ σχῆμα ἢ τὴν παράστασιν αὐτῶν.

Τὰ οὕτω διατετρημένα γραμματόσημα θὰ ἐπικολλῶνται ἐπὶ φακέλλων ἐχόντων ἔντυπον τὸν τίτλον τοῦ ἱδρύματος καὶ τὴν σφραγῖδα αὐτοῦ, ἄλλως θὰ θεωροῦνται ἄκυρα.

Ἄρθρον 16.

Ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τοῦ κοινοῦ χρῆσις εἰδικῶν τυπωτικῶν μηχανῶν προπληρωμῆς, ἀντὶ γραμματοσήμων, διὰ τὴν καταβολὴν τῶν ταχ. τελῶν κατόπιν ἀδείας καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας (Διευθύνσεως Τ. Τ. Τ.) καὶ ὑπὸ ὅρους, οὓς Διάταγμα θέλει ὁρίσει.

Ὁ ποιούμενος ἀπατηλὴν χρῆσιν βεβλαμμένων μηχανῶν προπληρωμῆς ἢ καὶ ὁ προξενῶν βλάβας εἰς αὐτάς, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς καταβολιεύσεως τῶν ταχυδρ. εἰσπράξεων, τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 5000—100.000 δραχμῶν, ἐφαρμοζομένων ἐπιπροσθέτως καὶ τῶν ἄρθρων 235 καὶ 238—245 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τελῶν καὶ γενικῶν ὅρων παραδοχῆς τῶν ταχυδρομικῶν ἀνταποκρίσεων.

Ἄρθρον 17.

Τὰ ταχ. τέλη καὶ οἱ γενικοὶ ὅροι παραδοχῆς τῶν ταχυδρομικῶν ἀνταποκρίσεων διὰ τὸ ἐσωτερικὸν ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

Α'. Ἐπιστολαί.

Δραχμὴ μία καὶ λεπτὰ πεντήκοντα διὰ τὸ πρῶτον βάρος τῶν 15 γραμμαρίων, ἄνω δὲ τοῦ πρώτου βάρους τῶν 15 γραμμαρίων προστίθενται λεπτὰ ὀγδοήκοντα δι' ἕκαστον βάρος 15 γραμμαρίων ἢ κλάσματος 15 γραμμαρίων.

Ἐξαιρετικῶς δι' ἐπιστολὰς διευθυνομένας εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν, κωμόπολιν ἢ συνοικισμόν, ἔνθα καὶ κατατέθησαν, καταβάλλεται τέλος μιᾶς δραχμῆς διὰ τὸ πρῶτον βάρος 15 γραμμαρίων, ἄνω δὲ τοῦ πρώτου βάρους τῶν 15 γραμμαρίων προστίθενται λεπτὰ πεντήκοντα ἀνὰ 15 γραμμάρια ἢ κλάσμα 15 γραμμαρίων.

Τὸ τέλος τῶν ὑπὸ τῶν εἰς τμήματα προκαλύψεως ἀνηκόντων στρατιωτικῶν ἀποστελλομένων ἐπιστολῶν ὁρίζεται εἰς λεπτὰ 5 ἀνὰ 15 γραμμάρια βάρους. Ἵνα ὅμως ὑπαχθῶσιν αἱ ἐπιστολαὶ αὗται εἰς τὸ ἠλαττωμένον τοῦτο τέλος, δέον νὰ φέρωσιν ἐπιτεθειμένην ἐπὶ τῆς προσθίας αὐτῶν ὄψεως ἰδίαν σφραγῖδα μὲ τὰς λέξεις «Τάγμα προκαλύψεως» ἢ «Σύνταγμα προκαλύψεως», ἄλλως διαχειρίζονται ὡς ἀνεπαρκῶς προπληρωμέναι, ἐπιβαρυνόμεναι κατὰ τὴν διανομὴν μὲ τὸ διπλάσιον τοῦ ἐλλείποντος τέλους.

Αἱ ἐπιστολαὶ ἐπ' οὐδεμιᾶς τῶν πλευρῶν αὐτῶν δύνανται νὰ ἔχωσι διαστάσεις ἀνωτέρας τῶν 35 ἑκατοστῶν ἢ ἐὰν ἔχωσι κυλινδρικὸν σχῆμα 50 ἑκατοστῶν εἰς μῆκος καὶ 10 ἑκατοστῶν εἰς διάμετρον.

Τὸ ἀνώτατον βάρος τῶν ἐπιστολῶν ὁρίζεται εἰς 1000 γραμμάρια.

Β'. Βραχεῖαι ἐπιστολαί.

Βραχεῖαι ἐπιστολαὶ ὑπόκεινται εἰς τέλος μιᾶς δραχμῆς καὶ λεπτῶν πεντήκοντα, ἡ δὲ ἐκτύπωσις αὐτῶν εἶναι ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τοῦ Κράτους.

Τούτων μόνον ἡ ἐσωτερικὴ συμπτυσσομένη καὶ κλειομένη πλευρὰ δύναται νὰ καλυφθῇ ὑπὸ γραφῆς, ἀπαγορευομένης, ἐπὶ ποινῇ καταθέσεως εἰς τὰ ἄχρηστα, τῆς ἐγκλείσεως ἐντὸς αὐτῶν οἱουδήποτε ἑτέρου ἀντικειμένου.

Γ'. Ἐπιστολικὰ δελτάρια.

Ταῦτα ὑπόκεινται εἰς τέλος μιᾶς δραχμῆς.

Τὸ τέλος τοῦτο διπλασιάζεται ἐὰν ἡ περιπτώσει τὰ δελτάρια εἶναι μετ' ἀπαντήσεως εἰς δύο φύλλα συναπτὰ καὶ ἀμφότερα σεσημασμένα διὰ γραμματοσήμου ἁπλοῦ τέλους ἑκάτερον. Αἱ διαστάσεις τῶν δελταρίων ὁρίζονται μέχρι 15 ἑκατοστῶν εἰς μῆκος καὶ 10.5 εἰς πλάτος.

Ἐπιστολικὰ δελτάρια ἰδιωτικῆς κατασκευῆς εἰκονογραφημένα ἢ μή, ἔχοντα διαστάσεις οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν δελταρίων τοῦ Κράτους, ὑπόκεινται εἰς τέλος μιᾶς δραχμῆς. Τὸ τέλος τοῦτο μειοῦται διὰ τὰ εἰκονογραφημένα δελτάρια εἰς τεσσαράκοντα λεπτά, ἐφ' ὅσον δὲν φέρουν σημειώσεις ἐπεχούσας τόπον ἐνεστώσης καὶ προσωπικῆς ἀλληλογραφίας, πλὴν τῶν ἐπὶ τῶν ἐντύπων ἐπιτρεπομένων σημειώσεων, εἰς ἑξήκοντα δὲ λεπτὰ ἐὰν ἐπὶ πλέον φέρωσι καὶ εὐχετηρίους, χαιρετιστηρίους κλπ. ἐκφράσεις μέχρι πέντε τὸ πολὺ λέξεων.

Δ'. Ἔγγραφα ὑποθέσεων.

Μία δραχμὴ διὰ τὸ πρῶτον βάρος 50 γραμμαρίων. Ἄνω δὲ τούτου προστίθενται λεπτὰ πεντήκοντα δι' ἕκαστον βάρος 50 γραμμαρίων ἢ κλάσματος 50 γραμμαρίων.

Τὰ ἔγγραφα ὑποθέσεων ἐπ' οὐδεμιᾶς τῶν πλευρῶν αὐτῶν δύνανται νὰ ἔχωσι διαστάσεις ἀνωτέρας τῶν 45 ἑκατοστῶν, ἢ ἐὰν ἔχωσι κυλινδρικὸν σχῆμα 75 ἑκατοστῶν εἰς μῆκος καὶ 10 ἑκατοστῶν εἰς διάμετρον.

Τὸ ἀνώτατον βάρος τῶν ἐγγράφων ὑποθέσεων ὁρίζεται εἰς 2 χιλιόγραμμα.

Ε'. Δείγματα ἐμπορευμάτων.

Ὀγδοήκοντα λεπτὰ διὰ τὸ πρῶτον βάρος 50 γραμμαρίων, ἄνω δὲ τούτου προστίθενται λεπτὰ πεντήκοντα δι' ἕκαστον βάρος 50 γραμμαρίων ἢ κλάσματος 50 γραμμαρίων.

Τὰ δείγματα ἐμπορευμάτων δὲν γίνονται δεκτὰ πρὸς ἀπο-

στολήν, ἐὰν ἔχωσιν ἀγοραίαν ἀξίαν, ἐὰν ὑπερβαίνωσι τὰ 30 ἑκατοστὰ κατὰ μῆκος, τὰ 20 κατὰ πλάτος καὶ 10 καθ' ὕψος, ἢ, ἐὰν ὦσι κυλινδρικῶς συνεσκευασμένα, τὰ 30 ἑκατοστὰ κατὰ μῆκος καὶ 15 κατὰ διάμετρον, ὡς καὶ τὰ ἀνωτέρου τῶν 350 γραμμαρίων βάρους. Ἐὰν μετὰ τὴν ἀποστολήν των εὑρεθῶσιν ἔχοντα ἀγοραίαν ἀξίαν, ὑπόκεινται εἰς τέλος ταχ)κοῦ δέματος εἰσπράττεται δὲ τοῦτο παρὰ τοῦ παραλήπτου ἢ ἐν ἀρνήσει τούτου παρὰ τοῦ ἀποστολέως τὸ συμπληρωματικὸν τέλος, κατὰ τὰς περὶ ταχυδρομικῶν δεμάτων διατάξεις, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ πεντήκοντα λεπτά, ἅπαντα εἰς ἐνάριθμον γραμματόσημον.

ΣΤ'. Ἔντυπα περιοδικά.

α) Ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ δημοσιεύματα, ἐκδιδόμενα ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ μηνός, ὑπόκεινται εἰς τέλος λεπτῶν δέκα ἀνὰ 50 γραμμάρια.

Δι' ἐφημερίδας ὅμως ἀποστελλομένας παρὰ τῶν ἐκδοτῶν αὐτῶν ὁρίζεται τέλος λεπτῶν πέντε ἀνὰ 100 γραμμάρια, διὰ δὲ τὰ ἄνω περιοδικὰ δημοσιεύματα, τὰ ὑπὸ τῶν ἐκδοτῶν ὡσαύτως ἀποστελλόμενα, ὁρίζεται τέλος λεπτῶν πέντε ἀνὰ 50 γραμμάρια. Αἵ τε ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ δημοσιεύματα, οὕτωσι ἀποστελλόμενα, ἐπιγραφόμενα δὲ πρὸς διαφόρους παραλήπτας, δύνανται νὰ περιληφθῶσιν ἐν μιᾷ δέσμῃ διευθυνομένῃ εἰς τὸ αὐτὸ ταχ. γραφεῖον, πρὸς καταβολὴν τέλους ἐπὶ τοῦ ἡνωμένου βάρους αὐτῶν. Δέσμαι διὰ δύο ἢ πλείονα γραφεῖα δὲν ἐγγίζονται.

β) Περιοδικὰ δημοσιεύματα ἐκδιδόμενα ἅπαξ τοὐλάχιστον κατὰ τρίμηνον, ὑπόκεινται εἰς τέλος λεπτῶν εἴκοσιν ἀνὰ 50 γραμμάρια, ἐπιτρέπεται δὲ ἵνα καὶ ταῦτα συνενῶνται εἰς δέσμας χωριστὰς δι' ἕκαστον ταχ. γραφεῖον καὶ περιλαμβανούσας φύλλα πρὸς πλείονας παραλήπτας.

Ζ'. Ἔντυπα μὴ περιοδικά.

α) Ἐπισκεπτήρια εἰς ἀνοικτοὺς φακέλλους ἄνευ λέξεων ἐπεχουσῶν θέσιν ἀλληλογραφίας, πλὴν τῶν συγχαρητηρίων, συλλυπητηρίων, εὐχῶν ἢ ἐκφράσεων χαιρετισμοῦ μέχρι πέντε τὸ πολὺ λέξεων, ὑπόκεινται εἰς τέλος λεπτῶν ἑξήκοντα.

β) Ἀνάγλυφοι ἐκτυπώσεις πρὸς χρῆσιν τῶν τυφλῶν ὑπόκεινται εἰς τέλος λεπτῶν πέντε ἀνὰ 1000 γραμμάρια.

γ) Ἀγγελίαι καὶ διάφοροι γνωστοποιήσεις, διαφημίσεις, ἐγκύκλιοι, προσκλητήρια, προγράμματα καὶ λοιπὰ τοιαῦτα ἔντυπα μέχρι βάρους 30 γραμμαρίων ὑπόκεινται εἰς τέλος 20 λεπτῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅπως ἀφ' ἑνὸς, πλὴν τῆς ἐπιγραφῆς, οὐδεμία ἑτέρα τίθηται ἐπ' αὐτῶν χειρόγραφος σημείωσις ἐκ τῶν διὰ τὰ λοιπὰ ἔντυπα ἐπιτρεπομένων, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅπως ἡ κατάθεσις αὐτῶν εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα πρὸς ἀποστολὴν ἐνεργῆται τοὐλάχιστον εἰς ἑκατὸν πανομοιότυπα ἀντίτυπα. Ἐξαιρετικῶς τὰ ἀποκόμματα ἐφημερίδων, ἀποστελλόμενα ὑπὸ εἰδικῶν πρακτορείων πρὸς τοὺς συνδρομητὰς αὐτῶν, δύνανται νὰ φέρωσι διὰ χειρὸς ἢ διὰ γραφομηχανῆς ἢ καὶ σφραγίδος τὸν τίτλον, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐφημερίδος.

δ) Βιβλία, φωτογραφίαι ἐπὶ χαρτονίου, ταινίαι κινηματογραφικαὶ καὶ παντὸς εἴδους ἔντυπα μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας ὑπόκεινται εἰς τέλος λεπτῶν 40 ἀνὰ 50 γραμμάρια.

Ἅπαντα τ' ἀνωτέρω ἔντυπα, περιοδικὰ καὶ μή, τὰ ἐν τῇ παρούσῃ ὡς καὶ τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ στ' περιλαμβανόμενα, ἐπ' οὐδεμιᾶς τῶν πλευρῶν αὐτῶν δύνανται νὰ ἔχωσι διαστάσεις ἀνωτέρας τῶν 45 ἑκατοστῶν ἤ, ἐὰν ἔχωσι σχῆμα κυλινδρικόν, 75 ἑκατοστῶν εἰς μῆκος καὶ 10 ἑκατοστῶν εἰς διάμετρον. Τὸ ἀνώτατον βάρος αὐτῶν ὁρίζεται εἰς δύο χιλιόγραμμα. Ἐξαιρετικῶς αἱ πρὸς χρῆσιν τῶν τυφλῶν ἀνάγλυφοι ἐκτυπώσεις, αἱ κινηματογραφικαὶ ταινίαι ὡς καὶ τὰ μεμονωμένα βιβλία γίνονται παραδεκτὰ μέχρι βάρους 3 χιλιογράμμων.

Ἄρθρον 18.

Παντὸς ἀντικειμένου διαβιβαζομένου διὰ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας τὸ τέλος προκαταβάλλεται.

Ἐν τούτοις, αἱ ἐντὸς τῶν γραμματοκιβωτίων ριπτόμεναι ἐπιστολαὶ ἄνευ γραμματοσήμου ἢ μετὰ γραμματοσήμου ἀνεπαρκοῦς καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν ἀντικειμένων ἀλληλογραφίας τὰ ἀνεπαρκῶς μόνον προπληρωμένα ἀποστέλλονται μὲν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐπίδοσιν αὐτῶν καταβάλλεται ὑπὸ τῶν παραληπτῶν διπλάσιον τοῦ ἐλλείποντος τέλος, εἰσπραττόμενον δι' ἐναρίθμου γραμματοσήμου. Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰσπραττόμενον τέλος δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 50 λεπτῶν.

Ἀρνουμένου τοῦ παραλήπτου νὰ καταβάλῃ τὸ ἐλλεῖπον τέλος, τὰ ἀνωτέρω ἀντικείμενα δὲν παραδίδονται, ἀλλὰ καταστρέφονται εἰς τὰ ἄχρηστα.

Ἄρθρον 19.

Ἡ ἐν μιᾷ ταχ)κῇ ἀποστολῇ συνένωσις ἀντικειμένων ὑπαγομένων εἰς διαφόρους κατηγορίας ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 17 τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβανομένων ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοὺς διὰ Δ. καθορισθησομένους ὅρους.

Ἄρθρον 20.

Δύνανται οἱ ἀποστολεῖς συνήθων ἀντικειμένων ἀλληλογραφίας ὅπως ἐπὶ ὡρισμένον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ταχ)μείου χρονικὸν διάστημα, καθοριζόμενον ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Τ. Τ. Τ., καταθέτωσι τοιαῦτα πρὸς ἀποστολὴν ἀντικείμενα, ἅτινα ἡ Ταχυδρομικὴ Ὑπηρεσία ὑποχρεοῦται ὅπως διαβιβάζῃ διὰ τοῦ ἄνω ταχ)μείου.

Ἐπὶ τῶν οὕτωσι κατατιθεμένων ἀντικειμένων ἀλληλογραφίας καταβάλλεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῶν ἀποστολέων ἐπὶ πλέον τῶν συνήθων τελῶν καὶ πρόσθετον τέλος ἐκ μιᾶς δραχμῆς.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ὁρισθήσεται ἡ ἔναρξις ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης διατάξεως καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν ἢ καὶ κατὰ γραφεῖα ἢ περιφερείας.

Ἄρθρον 21.

Ταχ. ἀποστολαὶ πάσης προελεύσεως διευθυνόμεναι «ζητητέαι» (Poste Restante) ὑπόκεινται εἰς πρόσθετον μόνιμον τέλος μιᾶς δραχμῆς διὰ τὰς ἐπιστολὰς καὶ εἴκοσι λεπτῶν διὰ τὰ λοιπὰ ἀντικείμενα, ἀνὰ ἀντικείμενον εἰσπραττόμενον παρὰ τοῦ παραλήπτου δι' ἐναρίθμου γραμματοσήμου.

Εἰς ὅμοιον πρὸς τὰ ἀνωτέρω τέλος ὑπόκεινται καὶ τὰ μὴ φέροντα μὲν τὴν ἔκφρασιν ζητητέον «Poste Restante» ἀντικείμενα ἀλληλογραφίας, παραδιδόμενα ὅμως δι' οἱονδήποτε λόγον, μὴ δυνάμενον ὡσαύτως ν' ἀποδοθῇ εἰς ὑπαιτιότητα τῆς ταχ)κῆς ὑπηρεσίας, ἀπὸ τῶν θυρίδων τῶν ταχυδρομικῶν καταστημάτων εἰς τοὺς παραλήπτας. Ἡ τελευταία αὕτη περίπτωσις ἰσχύει μόνον δι' ὅσα μέρη ἔχουσιν ἐγκατασταθῇ ἰδιωτικαὶ γραμματοθυρίδες (cases).

Ἀπάντων τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου θεσπιζομένων τελῶν ἀπαλλάσσονται οἱ μισθωταὶ τῶν ἀνωτέρω ἰδιωτικῶν γραμματοθυρίδων.

Ἄρθρον 22.

Ἡ Ταχυδρομικὴ Ὑπηρεσία δὲν ὑποχρεοῦται νὰ παραλαμβάνῃ πρὸς μεταφορὰν ἀντικείμενα λίαν εὔθραυστα ἢ ἀνεπαρκῶς συνεσκευασμένα ἢ ἐκεῖνα ἅτινα λόγῳ τῆς φύσεώς των δύνανται εὐκόλως νὰ ἀλλοιωθῶσιν ἢ νὰ καταστραφῶσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἀπαγορεύσεις.

Ἄρθρον 23.

Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ καταθέσεως εἰς τὰ ἄχρηστα ἡ ἀποστολὴ ἀλληλογραφίας φερούσης συνθηματικὴν διεύθυνσιν μὲ ἀρχικὰ ψηφία ἁπλᾶ ὀνόματα ἄνευ ἐπωνύμου, ἀριθμοὺς ἢ ψευδώνυμα πλὴν τῶν ἀποδεδειγμένως δημοσιογραφικῶν ἢ γνωστῶν λογοτεχνῶν.

Ἄρθρον 24.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐντὸς ἐγγράφων ὑποθέσεων, δειγμάτων

ἐντύπων καὶ δεμάτων παρένθεσις ἐπιστολῆς ἔστω καὶ ἀσφραγίστου ἢ σημειώσεων καὶ ὁδηγιῶν ἐπεχουσῶν τόπον ἀλληλογραφίας.

Ἡ παράβασις τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἴσου πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τοῦ τέλους ἁπλῆς συνήθους ἐπιστολῆς εἰσπραττομένου δι' ἐναρίθμου γραμματοσήμου ἐπικολλωμένου ἐπὶ τούτῳ συντασσομένου πρωτοκόλλου.

Ἡ μὴ καταβολὴ τοῦ προστίμου κωλύει τὴν παράδοσιν τοῦ μεταβιβαζομένου ἀντικειμένου ὅπερ κατατίθεται ἐν τοῖς ἀχρήστοις.

Ἄρθρον 25.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐντὸς ἐπιστολῶν συνήθων ἢ συστημένων καὶ ἐντὸς ἄλλων οἱωνδήποτε ταχυδρομικῶν ἀποστολῶν, πλὴν ἐὰν προέρχωνται ἢ προορίζωνται διὰ ταχ. γραφείων μὴ ἐνεργούντων ὑπηρεσίαν ἐπιταγῶν οὔτε δεδηλωμένων ἀξιῶν, μεταβιβάσεως χρημάτων

Ἡ παρὰ τὴν ἀπαγορευτικὴν ταύτην διάταξιν κατατιθεμένη ταχ. ἀποστολὴ ὑπόκειται εἰς τὰς διατυπώσεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὸ μὲν ἀντικείμενον παραδίδεται ἀνεξόδως εἰς τὸν παραλήπτην, τὸ δὲ ἐντὸς τῆς ἀποστολῆς τυχὸν ἀνευρεθησόμενον χρηματικὸν ποσὸν ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον ἴσον πρὸς τὸ πενταπλοῦν τοῦ τέλους ὅπερ θὰ κατεβάλλετο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτου ἐὰν ἀπεστέλλετο διὰ ταχ. ἐπιταγῆς.

Ἄρθρον 26.

Δύναται διὰ Δ. νὰ ἐπιτραπῇ ἡ μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ διαμοιβὴ ἀντικειμένων τελωνισίμων ὑπὸ τύπον ἐπιστολῶν ἢ μικροδεμάτων (petits paquets) καὶ ὑπὸ ὅρους οὓς τὸ αὐτὸ Δ. θέλει ὁρίσει.

Δείγματα ἀφικνούμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ περιέχοντα ἀντικείμενα ἔχοντα ἀγοραίαν ἀξίαν δὲν γίνονται δεκτά, ἀλλὰ ἐπιστρέφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς καταγωγῆς των, πλὴν ἂν ὁ παραλήπτης δεχθῇ τὴν ἀχρηστοποίησίν των ὑπὸ τῆς Ταχυδρομικῆς Ὑπηρεσίας.

Τοῦτ' αὐτὸ συμβαίνει, προκειμένου καὶ περὶ ἐγγράφων ὑποθέσεων καὶ ἐντύπων περιεχόντων εἴδη ὑποκείμενα μὲν εἰς τελωνειακὸν δασμὸν ἀλλότρια ὅμως πρὸς τὴν φύσιν τοῦ ταχ. ἀντικειμένου.

Ἄρθρον 27.

Ἀποκλείονται τῆς διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἀποστολῆς :

α) Τὰ ἀντικείμενα ἅτινα θὰ ἠδύναντο διαρκούσης τῆς μεταφορᾶς νὰ γίνωσι πρόξενα κινδύνου διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας ἢ νὰ προξενήσωσιν ὑλικὰς ζημίας.

Ὁ καταθέτων εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τοιαῦτα ἀντικείμενα τιμωρεῖται διὰ προστίμου 50—1000 δραχμῶν. Ἐπὶ πλέον εὐθύνεται ἀστικῶς καὶ ποινικῶς διὰ πᾶσαν βλάβην προξενουμένην ἐκ τῆς ταχυδρομήσεως τῶν αὐτῶν ἀντικειμένων, ἅτινα ἤθελον διαφύγει τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας.

β) Τὰ ἀντικείμενα ἅτινα περιέχουσιν ἐγγραφὰς ἢ παραστάσεις ἀσέμνους ἢ ὑβριστικὰς καὶ ἐκ τῶν ἐφημερίδων, περιοδικῶν, βιβλίων καὶ ἐντύπων ἐν γένει ὅσων τὸ περιεχόμενον θὰ ἠδύνατο κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς νὰ θέσῃ εἰς κίνδυνον τὴν δημοσίαν τάξιν. Ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀποφαίνεται ἀνεκκλήτως. Τῶν ἐντύπων τούτων τὰ μὲν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προερχόμενα ἐπιστρέφονται εἰς τὴν χώραν τῆς καταγωγῆς, τὰ δὲ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ εἰς τοὺς ἀποστολεῖς, ἐφόσον εἶνε γνωστοί, ἄλλως περιπίπτουσιν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀχρήστων.

γ) Τὸ ὄπιον, ἡ κοκαΐνη, ἡ μορφίνη καὶ τὰ λοιπὰ ναρκωτικά.

Ὁ καταθέτων εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τοιαῦτα εἴδη τιμωρεῖται διὰ προστίμου 25—1000 δραχμῶν.

Διὰ Διατάγματος δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ διὰ τοῦ ταχυδρομείου μεταβίβασις καὶ ἄλλων εἰδῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ϛ'.

Περὶ κατεπειγουσῶν ταχ. ἀποστολῶν.

Ἄρθρον 28.

Ἀντικείμενα ἀλληλογραφίας ἀποστελλόμενα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μετὰ τοῦ χαρακτηρισμοῦ, «κατεπείγον» ὑποβάλλονται εἰς πρόσθετον εἰδικὸν καὶ ὁμοιόμορφον τέλος πέντε δραχμῶν εἰσπραττόμενον ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τοῦ γραφείου τῆς καταγωγῆς καὶ ἐπιδίδονται δι' εἰδικοῦ κομιστοῦ εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ παραλήπτου πρὸ πάσης διανομῆς τῶν συναφιχθέντων.

Ὁσάκις ἡ κατοικία τοῦ παραλήπτου εὑρίσκεται ἐκτὸς τῆς ἀκτίνος τῆς ἀστικῆς διανομῆς τοῦ γραφείου τοῦ προορισμοῦ, ἡ ἐπίδοσις τοῦ ἀντικειμένου ἐνεργεῖται διὰ τῶν συνήθων μέσων διανομῆς.

Τοῦτ' αὐτὸ γίνεται καὶ ὁσάκις πρόκειται περὶ ἀνεπαρκῶς προπληρωμένου κατεπείγοντος ἀντικειμένου ἢ καὶ ἀπροπληρώτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ συστημένων ταχ. ἀποστολῶν.

Ἄρθρον 29.

Πάντα τ' ἀντικείμενα ἀλληλογραφίας δύνανται νὰ μεταβιβάζωνται ἐπὶ συστάσει ἀντὶ προσθέτου μονίμου τέλους δραχμῶν τριῶν, καταργουμένων τῶν περὶ ταχ. ἀνταποκρίσεων διατάξεων τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1925—3 Ἰανουαρίου 1926 «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῆς ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.» Ν. Διατάγματος, οὗπινος ἐπὶ πλέον ἡ πρώτη παράγραφος καταργεῖται ἐξ ὁλοκλήρου.

Ἡ προπληρωμὴ τῶν τελῶν τῶν ἐπὶ συστάσει ἀντικειμένων εἶναι ὑποχρεωτική. Ἐν τούτοις τὸ δικαίωμα τῆς ἐπὶ συστάσει ἀποστολῆς τοῦ μέρους «Ἀπάντησις» δελταρίου μετ' ἀπαντήσεως πληρωμένης ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν παραλήπτην τοῦ ἐν λόγῳ δελταρίου.

Ἄρθρον 30.

Ἡ Ταχ. Ὑπηρεσία δύναται νὰ ἐκδίδῃ βιβλία εἰδικοῦ τύπου, ἐν οἷς ἐγγράφονται αἱ ἀποδείξεις καταθέσεως συστημένων ἀποστολῶν δεδηλωμένων ἀξιῶν καὶ δεμάτων καὶ ἐκδόσεως ἐπιταγῶν κατὰ σειρὰν καὶ ἰδιαιτέρως ἠριθμημέναι.

Τὰ βιβλία ταῦτα πωλοῦνται ὑπὸ τῆς Ταχ. Ὑπηρεσίας εἰς ἰδιώτας, καταστήματα, γραφεῖα καὶ Τραπέζας ἀντὶ εἴκοσι πέντε δραχμῶν καὶ ὑπὸ διατυπώσεις καθορισθησομένας διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 31.

Ὁ ἀποστολεὺς συστημένου ἀντικειμένου δύναται νὰ ζητήσῃ ὅπως τῷ ἐπιστραφῇ ἀπόδειξις παραλαβῆς αὐτοῦ προπληρώνων εἰδικὸν τέλος ἓξ δραχμῶν τριῶν.

Τὸ ἐν λόγῳ τέλος διπλασιάζεται ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ ἀπόδειξις παραλαβῆς ζητηθῇ μεταγενεστέρως ἀπὸ τῆς καταθέσεως τοῦ ἀντικειμένου.

Ἄρθρον 32.

Ἡ ἀπώλεια συστημένων ἀποστολῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους, μὴ προερχομένη ἐξ ἀνωτέρας βίας, ὑποχρεοῖ τὸ Δημόσιον εἰς καταβολὴν ἀποζημιώσεως τῷ ἀποστολεῖ διακοσίων πεντήκοντα δραχμῶν ἂν ἡ περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 49 αἴτησις κατατεθῇ ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς καταθέσεως τοῦ ἀπολεσθέντος ἀντικειμένου.

Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δικαιοῦται τις εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ περιεχομένου ἐπιστολῆς ἐγκλειούσης χρήματα παρὰ τὴν ἀπαγορευτικὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ παρόντος νόμου. Τοὐναντίον ὁ ἰσχυριζόμενος ὅτι ἡ ἀπολεσθεῖσα ἐπιστολὴ ἐνέκλειε χρήματα, ἀπόλυσι καὶ πᾶν δικαίωμα πρὸς ἀποζημίωσιν κατὰ τὸ πρῶτον ἑδάφιον τοῦ παρόντος ἄρθρου, πλὴν ἂν ἡ ἐπιστολὴ προέρχεται ἢ προορίζεται διὰ ταχ. γραφείου μὴ ἐνεργοῦν ὑπηρεσίαν ἐπιταγῶν ἢ δεδηλωμένων ἀξιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ταχ. αποστολαί επί αντικαταβολή.

Άρθρον 33.

Αί επί συστάσει ανταποκρίσεις δύνανται ν' αποστέλλωνται εν τώ εσωτερικώ βεβαρυμέναι δι' αντικαταβολής.

Το ποσόν της αντικαταβολής κανονίζεται διά Δ. δυνάμενον και να υπερβή το διά την έκδοσιν των συνήθων ταχ. επιταγών καθωρισμένον τοιούτον, είσπραττομένου δι' έκαστον αντικείμενον προσθέτου τέλους αντικαταβολής δραχμών τριών, καταβαλλομένων υπό του αποστολέως. Πλήν του ποσού της αντικαταβολής είσπράττεται επί πλέον παρά του παραλήπτου και το τέλος της επιταγής, δι' ής θα αποσταλή το ποσόν της αντικαταβολής εις τον αποστολέα. Τούτο διά κάθε πλέον του ανωτάτου ορίου των συνήθων ταχ. επιταγών ποσόν ορίζεται διά Διατάγματος.

Άρθρον 34.

Ο αποστολεύς συστημένου αντικειμένου βεβαρυμένου δι' αντικαταβολής δύναται να ζητήση την μείωσιν ή την ολοσχερή απάλειψιν του ποσού της αντικαταβολής.

Η προς τούτο αίτησις υποβάλλεται εις τας διατυπώσεις, εις άς και αί αιτήσεις επιστροφής ή τροποποιήσεως της επιγραφής.

Άρθρον 35.

Εάν το βεβαρυμένον δι' αντικαταβολής συστημένον αντικείμενον αλληλογραφίας επιδοθή εις τον παραλήπτην χωρίς να είσπραχθή παρ' αυτού το ποσόν της αντικαταβολής, ο αποστολεύς δικαιούται εις αποζημίωσιν μη υπερβαίνουσαν το εν λόγω ποσόν, εφόσον η μη είσπραξις δεν οφείλεται εις σφάλμα ή αμέλειαν προελθούσαν εκ μέρους του.

Τούτ' αυτό ενεργείται εάν το παρά του παραλήπτου είσπραχθέν ποσόν είναι μικρότερον του ποσού της αντικαταβολής.

Διά του γεγονότος της πληρωμής της αποζημιώσεως συστημένης ή και επί αντικαταβολή ταχ. αποστολής ή ταχ. υπηρεσία υποκαθίσταται μέχρι του ποσού της καταβληθείσης αποζημιώσεως εις όλα τα δικαιώματα του προσώπου όπερ έλαβεν αυτήν δι' ενδεχομένην προσφυγήν είτε εναντίον του παραλήπτου, είτε εναντίον οιουδήποτε άλλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περί αεροπορικών ταχ. αποστολών.

Άρθρον 36.

Επί τη μεταφορά εν όλω ή και εν μέρει αεροπορικώς εντός του Κράτους ταχ. ανταποκρίσεων είσπράττεται πρόσθετον τέλος δραχμών 2 ανά 15 γραμμάρια ή κλάσμα 15 γραμμαρίων ασχέτως της κατηγορίας εις ην ανήκει το αντικείμενον, πλήν των ταχ. δελταρίων δι' ά ορίζεται τούτο εις 2 δραχμάς κατά τεμάχιον.

Η πληρωμή των προσθέτων τούτων τελών είναι υποχρεωτική.

Τα αυτά τέλη δύνανται κατά τον εν άρθρω 53 του παντος νόμου οριζόμενον τρόπον να αυξομειώνται δι' όλον το Κράτος ή και δι' ωρισμένας αεροπορικάς γραμμάς, εφόσον αύται εξυπηρετούνται υπό ιδιωτικών Εταιρειών.

Άρθρον 37.

Αί αεροπορικαί ταχ. ανταποκρίσεις αί διευθυνόμεναι προς παραλήπτας μεταβάλλοντας τόπον διαμονής διαβιβάζονται εις την νέαν διεύθυνσιν διά των συνήθων μέσων διαβιβάσεως, πλην άν ο αποστολεύς εδήλωσε ρητώς την περί αεροπορικής περαιτέρω διαβιβάσεως επιθυμίαν του, συνάμα δε επροπλήρωσε και διά την νέαν αεροπορικήν μεταβίβασιν νέον πρόσθετον αεροπορικόν τέλος.

Άρθρον 38.

Αί αεροπορικαί ταχ. ανταποκρίσεις διανέμονται υπό τους καλλιτέρους δυνατούς όρους ταχύτητος.

Δύνανται οί αποστολείς υπό τους όρους του άρθρου 28 του παρόντος νόμου να αίτήσωνται την δι' ειδικού κομιστού άμα τη αφίξει διανομήν των αυτών ανταποκρίσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περί επισήμων ταχ. αποστολών και ταχ. ατελείας.

Άρθρον 39.

Η αποκλειστικώς εις την δημοσίαν υπηρεσίαν αφορώσα αλληλογραφία και αποστελλομένη υπό των δημοσίων αρχών διαβιβάζεται ατελώς διά του ταχυδρομείου εν τώ εσωτερικώ του Κράτους υπό τους όρους του παρόντος νόμου και των προς εκτέλεσιν αυτού εκδοθησομένων Διαταγμάτων.

Άρθρον 40.

Απαγορεύεται ή εντός της επισήμου αλληλογραφίας ή της κατά το άρθρον 45 του παρόντος νόμου τοιαύτης ή υπό τον εξωτερικόν τύπον τούτων αποστολή ιδιωτικών επιστολών, αξιών, ή άλλων αντικειμένων αλλοτρίων προς την υπηρεσίαν.

Η παράβασις τιμωρείται κατά τας διατάξεις του άρθρου 3 του παρόντος νόμου.

Άρθρον 41.

Τα έγγραφα και λοιπά αντικείμενα της δημοσίας υπηρεσίας επ' ουδεμιάς των πλευρών αυτών δύνανται να έχωσι διαστάσεις ανωτέρας των 45 εκατοστών, ή εάν έχωσι σχήμα κυλινδρικόν 75 εκατοστών εις μήκος και 15 εις διάμετρον.

Το δε ανώτατον βάρος αυτών ορίζεται :

α') Εις 5 χιλιόγραμμα όταν ή μεταφορά αυτών δύναται να εκτελεσθή μέχρι του προς ον όρου δι' εφίππων ταχυδρόμων, αμαξών, αυτοκινήτων, ατμοπλοίων ή σιδηροδρόμων.

β') Εις 2 χιλιόγραμμα όταν ή μεταφορά αυτών εν όλω ή εν μέρει εκτελήται διά πεζού ταχυδρόμου ή διά πεζού αγροτικού διανομέως.

γ') Εις 500 γραμμάρια όταν ή μεταφορά αυτών εν όλω ή εν μέρει πρόκειται να εκτελεσθή δι' αεροπλάνου. Η τελευταία αύτη περίπτωσις αφορά μόνον τας διά Κρατικών αεροπλάνων μεταφοράς, των δι' ιδιωτικών τοιούτων μεταφορών ρυθμιζομένων διά των εκάστοτε ειδικών προς τούτο νόμων και συμβάσεων.

Άρθρον 42.

Τα αντικείμενα της δημοσίας υπηρεσίας δύνανται να σταλώσι και επί αποδείξει, υπό όρους ους Διάταγμα θέλει ορίσει.

Εν περιπτώσει απωλείας, παραβιάσεως, βλάβης ταχ)κού αντικειμένου διαβιβαζομένου επί αποδείξει και εφόσον ήθελε διαπιστωθή ότι η βλάβη, παραβίασις, υπεξαίρεσις είτε απώλεια του αντικειμένου τούτου προήλθεν εξ υπαιτιότητος ταχυδρομικού υπαλλήλου, παραλιπόντος να εκτελέση τας κανονισμένας υπηρεσιακάς διατυπώσεις εν τη διαχειρίσει του αντικειμένου τούτου, ο Διευθυντής Τ.Τ.Τ. του Υπουργείου Συγκοινωνίας δύναται να προβαίνη εις τον καταλογισμόν της ολικής ή μερικής αξίας του περιεχομένου του επί αποδείξει αντικειμένου τούτου ανεκκλήτως εις βάρος του υπευθύνου και υπολόγου υπαλλήλου μετά γνώμην του αρμοδίου Συμβουλίου Τ. Τ. Τ.

Άρθρον 43.

Η επίσημος αλληλογραφία δύναται ν' αποστολή και ώς κατεπείγουσα, καθ' ά Διάταγμα θέλει καθορίσει.

Άρθρον 44.

Εξαιρέσει των δι' ειδικών νόμων οριζομένων περιπτώσεων

όσάκις δημοσία τις αρχή έχει ν' ανακοινώση τι προς ιδιώτην οφείλει να επιφορτίση προς τούτο δημοσίαν τινά αρχήν του τόπου της διαμονής του ιδιώτου τούτου.

Εξαιρετικώς δύναται να γίνη ατελής χρήσις υπό των δημοσίων αρχών ειδικών ανακοινμάτων αποκοπτομένων εξ ενσήμων αιτήσεων των πολιτών διά την προς τούτους απάντησιν των αυτών αρχών, ώς και οιανδήποτε μεταγενεστέραν επί της αυτής υποθέσεως πληροφορίαν, χορηγουμένην ώσαύτως ατελώς υπό των ιδίων αρχών κατά τας περί ταχυδρομίσεως επισήμων εγγράφων ισχυούσας εκάστοτε διατάξεις.

Άρθρον 45.

Από της ισχύος του παρόντος νόμου καταργείται πάσα μέχρι σήμερον διά διαφόρων νόμων απονεμηθείσα προς νομικά πρόσωπα ή οργανώσεις δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ταχυδρομική ατέλεια.

Κατ' εξαίρεσιν επιτρέπεται τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 του από 18 Νοεμβρίου 1925 Ν. Δ. ή επί πιστώσει διενέργεια της ταχυδρομικής ανταποκρίσεως.

1) Της Διεθνούς Οικονομικής Επιτροπής.
2) Της Εταιρείας Διαχειρίσεως Υπεγγύων Προσόδων.
3) Της Ελευθέρας Ζώνης Θεσσαλονίκης.
4) Του Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Υπαλλήλων.
5) Του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού.
6) Της Τηλεγραφικής Εταιρείας Ήστερν.
7) Των Δημοτικών και Κοινοτικών Αρχών ώς και της Ενώσεως Δήμων και Κοινοτήτων.
8) Της Επιτροπής Αποκαταστάσεως Προσφύγων.
9) Των βιβλίων, εντύπων, λιθογραφημάτων των προς την Εθνικήν Βιβλιοθήκην, την Βιβλιοθήκην της Βουλής, ώς και πάσαν Δημοσίαν, Δημοτικήν ή Κοινοτικήν Βιβλιοθήκην αποστελλομένων.
10) Των εγγράφων του Μετοχικού Ταμείου Δημοσίων Υπαλλήλων των προς Δημοσίας Αρχάς απευθυνομένων.
11) Των εγγράφων συμβολαιογράφων προς δημοσίας αρχάς.
12) Της αλληλογραφίας της απευθυνομένης προς αίχμαλώτους πολέμου και της τοιαύτης προς τους εν επιστρατεύσει αξιωματικούς, υπαξιωματικούς, οπλίτας και τανάπαλιν.
13) Της αλληλογραφίας της Αμερικανικής Επιτροπής Περιθάλψεως.
14) Της αλληλογραφίας της Ελληνικής Γεωργικής Εταιρείας της απευθυνομένης προς δημοσίας, δημοτικάς ή κοινοτικάς Αρχάς, τους Γεωργικούς Συνεταιρισμούς ή Ενώσεις τούτων.
15) Της Μακεδονικής Εκπαιδευτικής Εταιρείας.
16) Των Ταμείων Τηλεφ. Συγκοινωνιών και των Ταμείων Αρωγής υπαλλήλων Τ.Τ.Τ. και αλληλοβοηθείας κατωτέρου προσωπικού Τ.Τ.Τ.
17) Της Τραπέζης της Ελλάδος και της Αγροτικής Τραπέζης μόνον διά την εν τώ Εσωτερικώ αλληλογραφίαν των.
18) Των Ταμείων Συντάξεων Νομικών και Ιατρών και των Ταμείων αλληλοβοηθείας αξιωματικών ξηράς και θαλάσσης.
19) Των Μετοχικών Ταμείων του κατά Γην Στρατού και του Πολεμικού Ναυτικού και του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου.

Ως ταχυδρομική ανταπόκρισις νοείται ή διαμοιβή αλληλογραφίας προς τας Δημοσίας, Δημοτικάς και Κοινοτικάς Αρχάς ή τας εξαρτωμένας εκ του αλληλογραφούντος οργανώσεις.

Κατ' εξαίρεσιν ή Ελληνική Γεωργική Εταιρεία δύναται ν' αποστέλλη ταχυδρ. δέματα και προς Γεωργικούς Συνεταιρισμούς ή Ενώσεις τούτων περιέχοντα είδη εκ των δωρεάν προς διανομήν παραδιδομένων αυτή παρά του Κράτους.

Επί τη βάσει του άρθρου 8 του από 18 Νοεμβρίου 1925 Ν. Δ. επιτρέπεται ή ατελής διαβίβασις επιστολών υπό του Προέδρου της Δημοκρατίας, των Προέδρων της Βουλής και της Γερουσίας και των Υπουργών, Υφυπουργών, βουλευτών και γερουσιαστών, υπό όρους ους Διάταγμα στηριζόμενον επί αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου και εφ' άπαξ εκδιδόμενον θέλει ορίσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Γενικαί διατάξεις.

Άρθρον 46.

Ο αποστολεύς αντικειμένου αλλ)φίας κατατεθέντος εις το Ταχυδρομείον ή εις τα γραμματοκιβώτια δύναται να το αποσύρη εκ της υπηρεσίας ή να μεταβάλη την επιγραφήν αυτού εφ' όσον το αντικείμενον τούτο δεν παρεδόθη τώ επιγραφομένω.

Η προς τούτο αίτησις διαβιβάζεται ταχυδρομικώς ή τηλεφωνικώς δαπάναις του αποστολέως, όστις οφείλει να καταβάλη.

α') Διά πάσαν ταχυδρομικώς πεμπομένην αίτησιν το τέλος απλής συστημένης επιστολής είσπραττόμενον διά κανονικών γραμματοσήμων επικολλωμένων επί της αιτήσεως ταύτης.

β') Διά πάσαν τηλεγραφικώς διαβιβαζομένην αίτησιν το κατά το σύνηθες τιμολόγιον τέλος του τηλεγραφήματος.

Άρθρον 47.

Εν περιπτώσει μεταβολής της κατοικίας του παραλήπτου τα αντικείμενα αλλ)φίας διαβιβάζονται εις την νέαν αυτού διεύθυνσιν πλην άν ο αποστολεύς απηγόρευσε διά σαφούς παραπλεύρως της επιγραφής σημειώσεως αυτού πάσαν περαιτέρω αποστολήν.

Η εκ νέου αύτη διαβίβασις εις ουδέν συμπληρωματικόν ταχ. τέλος δίδει χώραν πλην της περιπτώσεως καθ' ήν η νέα διαβίβασις συνεπάγεται υπέρτερα των προπληρωθέντων ταχ. τέλη άτε είσπράττεται η απλή διαφορά αυτών.

Άρθρον 48.

Εις την τάξιν των αχρήστων ταχ. αποστολών υπάγεται πάσα αποστολή, ής ο παραλήπτης δεν δύναται να ανευρεθή ή απείθαρχος ή ην ούτος αρνείται να παραλάβη.

Αί εν λόγω ταχ. αποστολαί μετά την έκπνευσιν των διά Δ. καθορισθησομένων προθεσμιών επιστρέφονται εις τους αποστολείς ή, εάν και ούτοι δεν καταστή δυνατόν να ανευρεθώσιν, υποβάλλονται μετά την έκπνευσιν ωρισμένων ώσαύτως προθεσμιών εις το Υπουργείον Συγκοινωνίας (Διεύθυνσιν Τ. Τ. Τ.) ένθα παραμένουσιν επί τρίμηνον εις την διάθεσιν των δικαιούχων. Μετά παρέλευσιν δε της προθεσμίας ταύτης καταστρέφονται διά πυρός ενώπιον τριμελούς Επιτροπής εκ δύο ανωτέρων υπαλλήλων Τ. Τ. Τ. από βαθμού Τμηματάρχου β' και άνω και ενός δικαστικού επί βαθμώ τουλάχιστον πρωτοδίκου. Εκ τούτων τα επί συστάσει γράμματα ανοίγονται προηγουμένως υπό της αυτής Επιτροπής μετά μεγίστης προσοχής, ώστε να μη λάθη αύτη γνώσιν της περιεχομένης αλλ)φίας, προς εξαγωγήν των τυχόν ευρισκομένων εντός αυτών χρημάτων ή άλλων αξιών, αίτινες άν μη καταστή δυνατή ή εις τον αποστολέα απόδοσις αυτών κατατίθενται εις το Ταμείον Αλληλοβοηθείας κατωτέρου προσωπικού Τ.Τ.Τ. και παραγράφονται προς όφελος αυτού μετά παρέλευσιν διετίας από της καταθέσεως του αντικειμένου.

Άρθρον 49.

Η αίτησις πληροφοριών περί της τύχης οιουδήποτε διά του ταχυδρομείου μεταβιβασθέντος αντικειμένου αλληλογραφίας γράφεται επί ειδικού εντύπου δωρεάν χορηγουμένου εφ' ού επικολλάται γραμματόσημον δραχμών πέντε.

Προκειμένου περί συστημένου αντικειμένου ουδέν τέλος είσπράττεται, εάν ο αποστολεύς κατέβαλεν ήδη το τέλος αποδείξεως παραλαβής.

Αί άνω αιτήσεις δεν γίνονται δεκταί μετά παρέλευσιν εξαμήνου από της καταθέσεως του αντικειμένου.

Ἄρθρον 50.

Ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία διὰ τὴν κατάθεσιν τῆς ἀλληλογραφίας ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ χρησιμοποιεῖ εἰς ἐπίκαιρα σημεῖα τῶν πόλεων καὶ χωρίων ἢ συνοικισμῶν ὡς καὶ ξενοδοχεῖα, ἀλλ' ὑπὸ τοὺς ὅρους ἀπαραιτήτως τοῦ ἑπομένου ἐδαφίου, γραμματοκιβώτια.

Δύναται ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων νὰ ἐγκαθιστᾷ ἐντὸς τοῦ ἰσογείου ἰδιωτικῶν καταστημάτων, ξενοδοχείων καὶ οἰκιῶν γραμματοκιβώτια διὰ τὴν εἰς αὐτὰ συγκέντρωσιν τῆς πρὸς ἀποστολὴν ἀλληλογραφίας ἐπὶ καταβολῇ τῆς ἀξίας καὶ ἐξόδων συντηρήσεως τοῦ γραμματοκιβωτίου καὶ ἀντὶ ἐτησίας συνδρομῆς κανονιζομένης ἑκάστοτε διὰ Διαταγμάτων καὶ δυναμένης νὰ ποικίλλῃ κατὰ πόλεις ἢ καὶ συνοικίας ἀκόμη προκειμένου περὶ μεγαλοπόλεων.

Ἄρθρον 51.

1. Ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία δύναται νὰ ἱδρύσῃ ἐντὸς τῶν ταρυδρομικῶν καταστημάτων ἀναλόγως τῶν περιστάσεων καὶ τοῦ διαθεσίμου χώρου ἰδιωτικὰς γραμματοθυρίδας (cases) παραδιδομένας ἐπὶ ἐξαμηνιαίῳ μισθώματι εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ κοινοῦ.

Εἶναι δὲ αὗται δύο εἰδῶν:

α) Περίφρακτοι πανταχόθεν μετὰ κλειδός.

β) Ἀνοικταὶ ἔμπροσθεν ἐντὸς τοῦ γραφείου τοῦ ἀπὸ θυρίδος ἐνεργοῦντος διανομὴν ἐπιστολῶν ταχυδρομικοῦ ὑπαλλήλου.

2. Αἱ μετὰ κλειδὸς γραμματοθυρίδες φέρουσιν ἴδιον ἑκάστη ἀριθμόν, τὸ δ' ἐξαμηνιαῖον μίσθωμα αὐτῶν ὁρίζεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα διὰ τὰς πόλεις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης καὶ εἰς δραχμὰς ἑκατὸν εἴκοσι πέντε διὰ τὰς λοιπὰς πόλεις.

3. Αἱ ἀνοικταὶ γραμματοθυρίδες φέρουσι τὸ ὄνομα τοῦ μισθοῦντος ἑκάστην αὐτῶν, μισθούμεναι ἀντὶ δραχμῶν ἑκατὸν ἑξαμηνιαίως.

4. Διὰ Διαταγμάτων στηριζομένων ἐπὶ ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύνανται ν' αὐξομειῶνται τὰ μισθώματα ταῦτα καὶ νὰ ποικίλλωσι κατὰ πόλεις. Ἡ πληρωμὴ τῶν αὐτῶν μισθωμάτων ἐνεργεῖται προκαταβολικῶς.

5. Τὸ μίσθωμα ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου ἢ 1 Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους καὶ λήγει τὴν 30 Σεπτεμβρίου ἰδίου ἔτους ἢ τὴν 31 Μαρτίου τοῦ ἑπομένου.

Ἐὰν ἡ μίσθωσις ἤθελεν ἐγκριθῇ μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου ἢ μετὰ τὴν 1 Ὀκτωβρίου ὁ μισθωτὴς ἰδιωτικῆς γραμματοθυρίδος ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν ἀναλόγου μισθώματος διὰ τὸν ὑπολειπόμενον μόνον χρόνον τοῦ ἐξαμήνου. Καθ' οἱανδήποτε ὅμως ἡμέραν τοῦ μηνὸς καὶ ἂν ἤθελεν ἐγκριθῇ ἡ μίσθωσις τὸ διὰ τὸν μῆνα ἐκεῖνον μίσθωμα καταβάλλεται ὁλόκληρον.

6. Ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία οὐδεμίαν ἀναλαμβάνει εὐθύνην διὰ τὴν μὴ ἔγκαιρον ἐκ τῶν γραμματοθυρίδων ἀναζήτησιν ἀντικειμένων ἀλληλογραφίας.

7. Ἡ ἀπώλεια τῆς κλειδὸς γραμματοθυρίδος τινὸς βαρύνει τὸν μισθωτὴν ἢ δ' ἀναπλήρωσις αὐτῆς γίνεται ἐπιμελείᾳ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας καὶ δαπάναις τοῦ ἀπολέσαντος τὴν κλεῖδα ὑπαιτίου, ἐν περιπτώσει δὲ δυστροπίας διὰ τὴν καταβολὴν ἐνεργεῖται ἡ εἴσπραξις συμφώνως ταῖς διατάξεσι περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Ἄρθρον 52.

Αἱ ἀποκλειστικῶς ἢ καὶ ἐν μέρει δι' ἐκτάκτου ὁδοῦ συνεπαγομένης τὴν πληρωμὴν ὑπερτέρου τοῦ συνήθους διεθνοῦς ταχυδρομικοῦ κομίστρου διαβιβαζόμεναι εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ταχυδρομικαὶ ἀποστολαὶ ὑπόκεινται πλὴν τῶν εἰς τὰς ταχυδρομικὰς ἀποστολὰς τοῦ αὐτοῦ βάρους καὶ τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἐφαρμοζομένων ταχυδρομικῶν τελῶν εἰς καταβολὴν εἰδικοῦ προσθέτου ἐκτάκτου τέλους, καθοριζομένου ἐν ἑκάστῃ εἰδικῇ περιπτώσει διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συγκοινωνίας καὶ Οἰκονομικῶν καὶ στηριζομένου εἰς ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Τὰ εἰδικὰ πρόσθετα ταῦτα τέλη εἰσπράττονται διὰ κοινοῦ γραμματοσήμου.

Ἄρθρον 53.

Πάντα ἐν γένει τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰς ταχυδρομικὰς ἀνταποκρίσεις περιλαμβανομένης καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐπιστολῶν καὶ κυτίων μετὰ δεδηλωμένης ἀξίας καὶ τὰ ταχυδρομικὰ δέματα ταχυδρομικὰ τέλη καὶ μονάδες βάρους δύνανται ἑκάστοτε ν' αὐξομειῶνται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συγκοινωνίας καὶ Οἰκονομικῶν μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 54.

Τὰ διὰ παραβάσεις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 13 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα πρόστιμα ἐπιβάλλονται ἀνεκκλήτως ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Τ.Τ.Τ. τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

Αἱ παντὸς εἴδους ἀποζημιώσεις, αἱ δυνάμει τῶν κειμένων διατάξεων καταβαλλόμεναι εἰς ἰδιώτας ἢ ξένα Κράτη δι' ἀπώλειαν συστημένων ἀποστολῶν ἢ δι' ἐπίδοσιν ταχ. ἀποστολῆς βεβαρυμένης δι' ἀντικαταβολῆς ἄνευ εἰσπράξεως τοῦ ποσοῦ αὐτῆς κατὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἄρθρου, δύνανται, ἀνεξαρτήτως τῆς πειθαρχικῆς ἢ τῆς ποινικῆς διώξεως δι' ἀνεκκλήτου ἀποφάσεως τοῦ Διευθυντοῦ Τ.Τ.Τ. νὰ καταλογισθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς βάρος τῶν ὁπωσδήποτε ὑπευθύνων ἢ ὑπαιτίων τῆς ἀπωλείας, παραβιάσεως ἢ βλάβης, εἰς τοὺς ὁποίους πάντως καταλογίζονται καὶ τὰ τελωνειακὰ τέλη καὶ πᾶν σχετικὸν ἕτερον τέλος.

Τὰ ὡς ἄνω καταλογιζόμενα ποσὰ δύνανται νὰ εἰσπραχθῶσι καὶ συμφώνως ταῖς περὶ ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου κειμέναις διατάξεσι.

Ἄρθρον 55.

Πλὴν τῶν ῥητῶς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαλαμβανομένων περιπτώσεων ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία οὐδεμίαν ἀναλαμβάνει εὐθύνην ἐπὶ ἐνδεχομένῃ ἀπωλείᾳ, παραβιάσει, βλάβῃ ἢ βραδύτητι μεταφορᾶς τῶν ἐμπεπιστευμένων αὐτῇ ἀντικειμένων ἀλληλογραφίας.

Παύει ὡσαύτως ἡ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ παρόντος νόμου εὐθύνη τῆς ταχ. ὑπηρεσίας διὰ τὰ πρὸς πρόσωπα ὑπηρετοῦντα εἰς στρατιωτικοὺς καὶ ναυτικοὺς σχηματισμοὺς ἀπευθυνόμενα ταχ. ἀντικείμενα ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς κανονικῆς παραδόσεως αὐτῶν εἰς τοὺς πρὸς τοῦτο ἐντεταλμένους ἀγγελιαφόρους καὶ ἐν γένει ἀντιπροσώπους τῶν ἐν λόγῳ σχηματισμῶν.

Ἄρθρον 56.

Ἡ Ταχ. Ὑπηρεσία, συλλαμβάνουσα ὑπονοίας ὅτι ἐπιστολή τις περιέχει ἀντικείμενα ὑποκείμενα εἰς τὰς ἀπαγορευτικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτῶν ἐκδοθησομένων Δ. δύναται νὰ ἀπαιτῇ ἐπὶ ποινῇ ἀρνήσεως τῆς παραλαβῆς της ἢ ἐπιστροφῆς της εἰς τὴν καταγωγὴν ἐὰν προέρχεται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ καταθέσεώς της εἰς τὰ ἄχρηστα, τὴν ἀποσφράγισίν της. Ἡ ἀποσφράγισις γίνεται ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως ἢ τοῦ παραλήπτου ἐντὸς τοῦ ταχ. Γραφείου. Τὰ δὲ ὑποκείμενα εἰς τὰς ἄνω ἀπαγορευτικὰς διατάξεις εἴδη διαχειρίζονται ὑπὸ τῆς Ταχ. Ὑπηρεσίας, καθ' ἃ Διάταγμα θέλει ὁρίσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Μεταβατικαὶ καὶ τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 57.

Τὸ διὰ τοῦ νόμου 165 τῆς 11 Μαρτίου 1914 ἐπιβαλλόμενον εἰς ἅπασαν τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ ἐσωτερικοῦ ὑποχρεωτικὸν πρόσθετον ταχυδρομικὸν τέλος κατὰ τὰς δώδεκα ἡμέρας τοῦ ἔτους, ἤτοι ἀπὸ τῆς 25 Δεκεμβρίου μέχρι 5 Ἰανουαρίου, ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Περιθάλψεως τῶν θυμάτων Πολέμου καταργεῖται.

Τὸ τέλος τοῦτο θὰ ἰσχύῃ ὡς προαιρετικὸν μέχρι τελείας ἐξαντλήσεως τῶν εὑρισκομένων ἀποθετῶν σχετικῶν γραμματοσήμων.

Ἄρθρον 58.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 7 Ὀκτωβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίας» ὁριζομένη ἀπαρίθμησις τῆς ἀλληλογραφίας τῶν Δημοσίων Ἀρχῶν καὶ ὑπηρεσιῶν ὡς καὶ τῶν ἀπολαυόντων ἀτελείας νομικῶν προσώπων δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ δικαίου δύναται νὰ ἐνεργῆται κατὰ περιόδους καθοριζομένας ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Τ.Τ.Τ.

Ἄρθρον 59.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου ΓΦΚΘ' «περὶ κυρώσεως τοῦ νόμου περὶ ἐπανειλημμένης χρήσεως γραμματοσήμου καὶ τηλεγραφοσήμου» καταργεῖται τῶν ἐν λόγῳ παραβάσεων κολαζομένων κατὰ τὰς λοιπὰς περὶ παραβάσεων τῆς Τ. Τ. Τ. ὑπηρεσίας διατάξεις.

Ἄρθρον 60.

Οἱ νόμοι ΒΨΞΘ' καὶ ΓΫΖ' καὶ πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργοῦνται.

Αἱ λεπτομέρειαι πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ αὐτοῦ νόμου κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος.

Περὶ κινηματογράφων.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐγκατάστασις καὶ λειτουργία κινηματογραφικῶν ἢ παρεμφερῶν ἐπιχειρήσεων ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἀδείας τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, ἥτις, ἐὰν ἡ προβολὴ εἰκόνων γίνεται ἐν ἀνοικτῷ χώρῳ, ἐκδίδεται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ οἰκείου νομαρχιακοῦ ἢ ἀστυμηχανικοῦ, ἐὰν δὲ ἐν κλειστῷ, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον συμβουλίου.

2. Εἰς πόλεις πληθυσμοῦ ἄνω τῶν πέντε χιλιάδων κατοίκων ὁ ἀνοικτὸς χῶρος πρέπει νὰ εἶνε πάντοτε περιπεφραγμένος κατὰ τρόπον παρεμποδίζοντα τελείως τὴν ἔξωθεν θέαν.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ συμβούλιον, συγκροτούμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου, ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Νομαρχίας, τοῦ προϊσταμένου τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, τοῦ παρὰ τῇ οἰκεία ἀστυνομικῇ ἀρχῇ ἀπεσπασμένου μηχανικοῦ, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτου ἑνὸς μηχανικοῦ ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Νομομηχανικοῦ, ἑνὸς ἠλεκτρολόγου καὶ ἑνὸς ἀστυϊάτρου ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν. Διὰ τὰς ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ νομοῦ πόλεις συγκροτεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου συμβούλιον ἐκ τριῶν ἢ πέντε δημοσίων ὑπαλλήλων, οὗ ἀπαραιτήτως ἀποτελεῖ μέλος καὶ ὁ προϊστάμενος τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς.

2. Τὸ συμβούλιον θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τριῶν μελῶν καὶ ἀποφαίνεται διὰ πλειοψηφίας, ἀφοῦ ἀκούσῃ πάντοτε μὲν τὸν διευθυντὴν ἢ ἀντιπρόσωπον τῆς ἐπιχειρήσεως, ὁσάκις δὲ κρίνει σκόπιμον καὶ οἱαδήποτε ἄλλα πρόσωπα.

3. Διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὰ προάστεια τὸ συμβούλιον ἀπαρτίζεται: 1) Ἐκ τοῦ προϊσταμένου τῆς ἀστυν. ἀρχῆς, 2) τοῦ προϊσταμένου σχεδίου πόλεων, 3) τοῦ τμηματάρχου τοῦ ἠλεκτρολογικοῦ τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, 4) ἑνὸς ἀστυϊάτρου καὶ 5) ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Π.Ε.Κ. ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν.

4. Διὰ τὸν Πειραιᾶ καὶ τὰ προάστεια τὸ συμβούλιον ἀπαρτίζεται: 1) ἐκ τοῦ προϊσταμένου τῆς ἀστυν. ἀρχῆς, 2) τοῦ προϊσταμένου σχεδίου πόλεων, 3) τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἠλεκτρομηχανολογικῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, 4) ἑνὸς ἀστυϊάτρου καὶ 5) ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Π.Ε.Κ. ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

5. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναθεώρησις τῶν ἀποφάσεων τῶν ἀνωτέρω συμβουλίων αἰτήσει τῆς ἀστυνομ. ἀρχῆς ἢ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ κινηματογράφου, ὑποβαλλομένη ἐντὸς δέκα τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἡ ἀναθεώρησις γίνεται ἐνώπιον συμβουλίου συγκροτουμένου διὰ μὲν τὰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ καὶ τὰ προάστεια τούτων 1) ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων, 2) τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Σιδηροδρόμων, 3) τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν Διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας Πόλεων, 4) τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς Διευθυντοῦ τῆς Ὑγιεινῆς καὶ 5) ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Π. Ε. Κ. ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς πόλεις ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ὁριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ ἄδεια ἐγκαταστάσεως ἢ λειτουργίας κινηματογράφου παρέχεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ διευθυντοῦ τῆς κινηματογραφικῆς ἐπιχειρήσεως ἢ ἄλλου ἀντιπροσώπου τούτου. Ἡ αἴτησις παραπέμπεται ἐντὸς ἑβδομάδος ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ εἰς τὸ συμβούλιον, ὅπερ, ἐξετάζον αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως καὶ μόνον τοῦ κινδύνου τῆς ζωῆς ἢ τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος τῶν θεατῶν, ἐκδίδει καὶ δημοσιεύει ἐντὸς μηνὸς ἠτιολογημένην ἀπόφασιν, δι' ἧς χορηγεῖ τὴν ἄδειαν, τοῦ κτιρίου εἴτε μένοντος ὡς ἔχει, εἴτε ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας, ταχθησομένης διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἐκτελέσεως τῶν ἀπαραιτήτων ἀρχιτεκτονικῶν, οἰκοδομικῶν, μηχανικῶν, ἠλεκτρολογικῶν ἢ ἄλλων μεταρρυθμίσεων, λεπτομερῶς ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ καθοριζομένων. Ἡ μὴ συμμόρφωσις τοῦ ἐπιχειρηματίου πρὸς τὰ διὰ τῆς ἀποφάσεως ὑποδειχθέντα μέτρα καὶ ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας συνεπάγεται τὴν διακοπὴν τῆς λειτουργίας τοῦ κινηματογράφου, διαταττομένην καὶ ἐκτελουμένην ἐπιμελείᾳ τῆς ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς.

2. Πᾶσα αἴτησις συνοδεύεται ὑπὸ: 1) γραμματίου παρακαταθήκης δραχμῶν τριῶν χιλιάδων διὰ τὰς πόλεις Ἀθηνῶν, Θεσσαλονίκης καὶ Πειραιῶς, χιλίων διὰ τὰς ἄνω τῶν 5.000 κατοίκων καὶ τριακοσίων διὰ τὰς κάτω τῶν 5.000 κατοίκων, 2) σχεδίου τοῦ κτιρίου μετὰ λεπτομεροῦς ἐκθέσεως διὰ τὴν γενομένην ἠλεκτρικὴν ἐγκατάστασιν. Τὸ προηγούμενον ποσὸν κατανέμεται μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου λόγῳ ἀμοιβῆς αὐτῶν κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Συγκοινωνίας κανονισθησόμενα.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ ἄδεια λειτουργίας ἐκδίδεται μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἐγκριθεισῶν ἐγκαταστάσεων ἐπ' ὀνόματι ὡρισμένου προσώπου φυσικοῦ ἢ νομικοῦ ἑλληνικῆς ἰθαγενείας καὶ δι' ὡρισμένον κτίριον.

2. Ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαίρεσιν νὰ προβάλλωνται ταινίαι δνδακτικοῦ ἢ ἐπιστημονικοῦ περιεχομένου καὶ εἰς ἄλλα κτίρια, κατόπιν ἀδείας τοῦ ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ δημοσίου μηχανικοῦ ἢ τοῦ μηχανικοῦ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων, ἰδιωτῶν μηχανικῶν, προσκαλουμένων παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ μεταβίβασις ἀδείας πρὸς ἀλλοδαπόν, πᾶσα δ' ἄλλη μεταβίβασις γνωστοποιεῖται ἀπαραιτήτως εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀστυνομικὴν ἀρχήν, ἥτις ὀφείλει νὰ τηρῇ τὰ πρὸς ἀναγραφὴν τῶν ἐν λόγῳ ἀδειῶν βιβλία.

4. Προτάσει τοῦ συμβουλίου δύναται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθ' ὃν παρέχεται νὰ ἀνακληθῇ χορηγηθεῖσα ἄδεια λόγῳ μεταβολῆς τῶν συνθηκῶν τοῦ κτιρίου, ὑφ' ἃς αὕτη ἐξεδόθη, καὶ μέχρις ἐκτελέσεως τῶν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ὑποδεικνυομένων μεταρρυθμίσεων.

Ἄρθρον 5.

1. Πρὸ πάσης προβολῆς κινηματογραφικῆς ταινίας ἢ καὶ πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι ὑποβάλλεται εἰς τὴν διεύθυνσιν ἀστυνομίας Ἀθηνῶν ἢ Θεσσαλονίκης αἴτησις

περὶ χορηγήσεως ἀδείας μετὰ περιληπτικῆς ἀναγραφῆς τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἔργου.

2. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στοιχείων τούτων ὑποχρεοῦται ἡ διεύθυνσις ἢ νὰ ἐκδώσῃ ἄδειαν προβολῆς ἢ νὰ ἀπαγορεύσῃ ταύτην καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἢ εἰς ὡρισμένας περιφερείας αὐτοῦ ἐφ' ὅσον τὸ περιεχόμενον εἶναι ὁπωσδήποτε ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν νεότητα.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ ἀστυνομικὴ διεύθυνσις Ἀθηνῶν ἢ Θεσσαλονίκης δύναται, τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, νὰ χαρακτηρίζῃ ταινίας ὡς καταλλήλους δι' ἀνηλίκους κάτω τῶν 16 ἐτῶν.

2. Διὰ τὴν ἔκδοσιν τοιαύτης ἀδείας ἀπαιτεῖται πάντοτε ἡ γνώμη τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑφισταμένων ἢ συσταθησομένων σωματείων ἢ ὑπηρεσιῶν τῶν ἀποσκοπούντων εἰς τὴν προστασίαν τῆς νεότητος. Μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ Κεντρικοῦ Γραφείου Μορφωτικοῦ Κινηματογράφου ἡ ἄδεια χορηγεῖται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γραφείου τούτου.

3. Ὡς τοιαῦται ταινίαι δύνανται ἰδίως νὰ θεωρηθῶσιν αἱ παριστάνουσαι ἔργα τέχνης, πόλεις, τοπεῖα, ἱστορικὰς σκηνάς, ἤθη καὶ ἔθιμα διαφόρων λαῶν, γεγονότα τῆς φυσικῆς ἱστορίας, φαινόμενα καὶ πειράματα ἐπιστημονικά, γεωργικὰς ἐργασίας, ἐγκαταστάσεις καὶ βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις ἢ αἱ ταινίαι αἱ ἔχουσαι περιεχόμενον ἀποβλέπον εἰς τὴν ἀνύψωσιν τῶν ἀρετῶν, τῆς οἰκογενειακῆς ἑστίας τῆς ἀγάπης τῆς οἰκογενείας, τῆς μητρικῆς στοργῆς, τοῦ πνεύματος αὐτοθυσίας, τῶν ἡρωϊκῶν πράξεων καὶ τέλος αἱ ἐμπνέουσαι τὴν ἐνεργητικότητα, τὴν εὐθυμίαν, τὴν καλωσύνην καὶ τὸ θάρρος.

4. Ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς ταινίας ὡς καταλλήλου δι' ἀνηλίκους ἢ τοὐναντίον δέον νὰ ἀναγράφηται εἰς τὸ πρόγραμμα καὶ τὰς διαφημίσεις τοῦ κινηματογράφου.

Ἄρθρον 7.

1. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς ὁ ἐνδιαφερόμενος ἔχει τὸ δικαίωμα προσφυγῆς ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐν ἄρθρῳ 6 παραγρ. 1 ἀποφάσεως τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως ἐν Ἀθήναις ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ 1) τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, 2) τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας διευθυντοῦ τῆς Παιδείας, 3) τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν τμηματάρχου τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, 4) τοῦ Προέδρου τῆς ἑνώσεως τῶν συγγραφέων καὶ 5) ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Πανελληνίου κινηματογραφικῆς ἑνώσεως ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν. Εἰς ἣν περίπτωσιν ἡ ταινία ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν νεότητα, προστίθενται δύο παιδαγωγοὶ ὁριζόμενοι δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Παιδείας καὶ Ἐσωτερικῶν καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Σωματείου τῶν Παιδικῶν Κινηματογράφων. Χρέη γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ἐκτελῇ εἷς τῶν παρὰ τῇ διευθύνσει ἀστυνομίας πόλεων τοῦ Ὑπουργείου ὑπηρετούντων γραμματέων.

2. Ἐν Θεσσαλονίκῃ ἡ προσφυγὴ ἀσκεῖται ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ 1) τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ Πρωτοδικῶν, 2) τοῦ παρὰ τῇ Γεν. Διοικήσει Διευθυντοῦ τῆς Παιδείας ἢ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Διδασκαλείου, 3) ἑνὸς ἀνωτέρου διοικητικοῦ ὑπαλλήλου ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Γεν. Διοικητοῦ, 4) ἑνὸς καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ὁριζομένου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου καὶ 5) ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Π. Ε. Κ. ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῆς ταινίας ὡς ἐπιβλαβοῦς εἰς τὴν νεότητα προστίθενται ὡς μέλη δύο παιδαγωγοὶ ὁριζόμενοι δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ καὶ μία ἀντιπρόσωπος τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος. Χρέη γραμματέως ἐκτελεῖ εἷς τῶν γραμματέων τῆς Νομαρχίας Θεσσαλονίκης ὁριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Γεν. Διοικητοῦ.

3. Αἱ Ἐπιτροπαὶ ἀποφαίνονται ἀνεκκλήτως ἐντὸς 48 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς προσφυγῆς. Τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν ὀφείλει ἡ Ἐπιτροπὴ ν' ἀνακοινώσῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

4. Τὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν, τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικά, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ γραμματεὺς αὐτῆς, ἐφοδιαζόμενοι δι' εἰδικοῦ δελτίου ταυτότητος ἐκδιδομένου παρὰ τῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας Πόλεων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἐν Θεσσαλονίκῃ δὲ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, δικαιοῦνται ἐλευθέρας εἰσόδου εἰς ἅπαντας τοὺς κινηματογράφους ἀπηλλαγμένης παντὸς δικαιώματος καὶ φόρου, πρὸς ἐνάσκησιν γενικῆς ἐποπτείας κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ὁρισθησόμενα.

Ἄρθρον 8.

Πᾶσα κινηματογραφικὴ ἐπιχείρησις ὑποχρεοῦται, ἐπὶ ἀπειλῇ στερήσεως τῆς ἀδείας ἐλευθέρας λειτουργίας, νὰ προβάλλῃ καθ' ἑκάστην μετὰ τοῦ τακτικοῦ προγράμματος τὰς ὑπὸ τῆς συσταθησομένης εἰδικῆς κινηματογραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους χορηγουμένας δωρεὰν ταινίας διαρκείας οὐχὶ πλέον τῶν πέντε πρώτων λεπτῶν κατὰ τὰ λεπτομερέστερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὁρισθησόμενα.

Ἄρθρον 9.

1. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ εἰς δημοσίους κινηματογράφους εἴσοδος ἀνηλίκων κάτω τῶν 16 ἐτῶν. Ἡ ἡλικία ἐξακριβοῦται διὰ τῆς ἐπιδείξεως εἰς τὰ ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας ἢ τὸν ἁρμόδιον ὑπάλληλον τῆς ἐπιχειρήσεως πιστοποιητικοῦ τοῦ οἰκείου Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος, διὰ δὲ τοὺς ἀλλοδαποὺς τῆς Προξενικῆς ἀρχῆς τοῦ Κράτους, οὗ τυγχάνουσιν ὑπήκοοι. Τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα δέον νὰ φέρωσιν ἐπικεκολλημένην καὶ ἐσφραγισμένην τὴν φωτογραφίαν τοῦ ὑπὲρ οὗ ἐξεδόθησαν ταῦτα.

2. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὅπως τοιαῦτα πιστοποιητικὰ ἐκδίδωνται καὶ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων διευθυντῶν σχολείων δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν.

3. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη δὲν ἰσχύει εἰς παραστάσεις ταινιῶν κριθεισῶν καταλλήλων δι' ἀνηλίκους κάτω τῶν 16 ἐτῶν.

4. Διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐλέγχου τοῦ ἐδαφίου 1 καὶ εἰς πόλεις ἐχούσας πληθυσμὸν ἄνω τῶν εἴκοσι χιλιάδων κατοίκων διορίζονται ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς τῇ ὑποδείξει τῶν διευθυντῶν τῶν ἐπιχειρήσεων εἰδικοὶ ὑπάλληλοι μισθοδοτούμενοι ὑπὸ τούτων, καθ' ἃ εἰδικώτερον θέλει ὁρίσει Διάταγμα ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησόμενον μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος δύναται ν' ἀνατεθῇ ἡ ἐνάσκησις τοῦ ἐλέγχου τούτου καὶ εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους ἢ προσθέτους ἀστυφύλακας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ νόμου 2815.

Ἄρθρον 10.

1. Ὁ οἰκεῖος Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς ὁρίζει διὰ διαταγῆς του ἕνα ἢ πλείονας τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικῶν πρὸς ἐνάσκησιν ὑπευθύνου ἐποπτείας τῆς τηρήσεως τῶν διὰ τοῦ παρόντος ὁριζομένων.

2. Οἱ ἀστυνομικοὶ οὗτοι εἰσέρχονται πρὸ τῆς παραστάσεως ἢ κατὰ τὰ διαλείμματα εἰς τὰς κινηματογραφικὰς αἰθούσας μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ κινηματογράφου προκειμένου νὰ ἐξετάσωσιν ἂν ἔχῃ πληρωθῇ τὸ ἀνώτατον ὅριον τοῦ ἐπιτρεπομένου ἀριθμοῦ θέσεων, ὅτε καὶ δύνανται νὰ ἀναστέλλωσι τὴν περαιτέρω ἔκδοσιν εἰσιτηρίων, παρακολουθοῦσι δὲ ὑπευθύνως τὴν τήρησιν τῶν τὴν λειτουργίαν τῶν κινηματογράφων ἀφορωσῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων.

3. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἀπειλεῖται κίνδυνος τοῦ κοινοῦ, δύναται ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας νὰ διατάξῃ ὑπευθύνως τὴν διακοπὴν τῆς παραστάσεως. Συνεχιζομένου τοῦ κινδύνου ὑποβάλλει πρότασιν εἰς τὸ ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος Συμβούλιον, ὅπερ ἀποφαίνεται ἐντὸς 24 ὡρῶν ὁριστικῶς περὶ συνεχίσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ κινηματογράφου ἢ περὶ τῆς ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας μέχρι συμμορφώσεως τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ διευθυντοῦ πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ὑποδειχθησόμενα μέτρα.

Ἄρθρον 11.

1. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἑνὸς μηνὸς μέχρις ἑνὸς ἔτους

ἢ καὶ χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ 500 ἕως 20.000 δραχμῶν, ἀπαγορευομένης ἅμα καὶ τῆς συνεχίσεως τῆς περαιτέρω λειτουργίας τοῦ κινηματογράφου, ὁ διευθυντὴς τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ ὁ ἐκπροσωπῶν αὐτὴν ἐν περιπτώσει λειτουργίας τοῦ κινηματογράφου ἄνευ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἀδείας.

2. Μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς τοῦ ἐδαφίου 1 τῆς προηγουμένης παραγράφου τιμωρεῖται ὁ λαβὼν τὴν ἐν ἄρθρῳ 1 ἄδειαν ἢ ὁ διάδοχος αὐτοῦ ἢ ὁ ὑπὸ τούτων ὑποδειχθεὶς καὶ ἐγγράφως δεχθεὶς τὴν ἰδιότητα ὑπευθύνου διευθυντοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐν περιπτώσει συνεχίσεως τῶν παραστάσεων τοῦ κινηματογράφου μετὰ τὴν διαταχθεῖσαν διακοπὴν αὐτῶν.

3. Τιμωρεῖται διὰ προστίμου μέχρι 1000 δραχμῶν ὁ διευθυντὴς κινηματογράφου ὅστις εἰς τὸ πρόγραμμα καὶ τὰς διαφημίσεις αὐτοῦ δὲν ἀνέγραψε τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς ταινίας ὡς καταλλήλου ἢ μὴ δι' ἀνηλίκους κάτω τῶν 16 ἐτῶν.

4. Διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι τεσσάρων χιλιάδων δραχ., ἐν ὑποτροπῇ δὲ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τιμωρεῖται ὅστις ἐπρόβαλεν ἢ διέταξε νὰ προβληθῇ ταινία μὴ ἐγκεκριμένη εἰς κινηματογραφικὴν αἴθουσαν εἰς ἣν εἶχε δηλωθῇ ὅτι παριστῶνται ταινίαι δι' ἀνηλίκους ὡς καὶ ὅστις διαφημίζει ὁπωσδήποτε ὡς καταλλήλους δι' ἀνηλίκους παραστάσεις τοιαύτας, ἐν αἷς ὅμως δὲν προβάλλονται ταινίαι οὕτω χαρακτηρισθεῖσαι.

5. Μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ χρηματικὴν ποινὴν 500 μέχρι 4000 δραχ. τιμωρεῖται ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 ἐδάφιον 4 ἐπιτετραμμένος τὸν ἔλεγχον τῆς εἰσόδου τῶν ἀνηλίκων εἰς κινηματογράφους ἐὰν ἐπιτρέψῃ τὴν εἴσοδον εἰς ἀνηλίκους κάτω τῶν 16 ἐτῶν.

6. Μὲ πρόστιμον 500 μέχρι 2000 δραχμῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ διὰ διπλασίας ποινῆς, τιμωρεῖται ὁ διευθυντὴς τοῦ κινηματογράφου εἰς ὃν ἐξεδόθησαν εἰσιτήρια ἐπὶ πλέον τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ ὑπαρχουσῶν θέσεων.

Ἄρθρον 12.

1. Οἱ διευθυνταὶ τῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου κινηματογράφων ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλωσι τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 αἴτησιν ἐντὸς διμήνου ἀπὸ ταύτης, καταβάλλοντες τὸ ἥμισυ τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 ἐδαφ. 2 τελῶν.

2. Ἡ καθόλου ἐφαρμογὴ τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένων ἀνήκει εἰς τὴν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν Διεύθυνσιν Ἀστυν. Πόλεων.

3. Τὸ Νομ. Διάταγμα τῆς 29 Ἰουλίου 1927 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13)15 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ. περὶ κινηματογράφων» καταργεῖται.

Ἄρθρον 13.

Δι' Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων κανονισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος, τιθεμένου ἐν ἰσχύϊ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει διὰ Διαταγμάτων.

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκονται καὶ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων:

1) «Περὶ ἱδρύσεως ταμείου προνοίας τῶν κατωτέρων πληρωμάτων τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ (ἐργατῶν θαλάσσης).

2) «Περὶ ὁριστικοῦ διακανονισμοῦ τῆς ἐν Σκαραμαγκᾶ ἀπαλλοτριώσεως πρὸς χρῆσιν Π. Ν.»

ἔχοντα οὕτω:

Περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Προνοίας τῶν κατωτέρων πληρωμάτων τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ (ἐργατῶν θαλάσσης).

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κα' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

1. Συνιστᾶται Νομικὸν Πρόσωπον δημοσίου Δικαίου ἐδρεῦον ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ταμεῖον Προνοίας Ἐργατῶν Θαλάσσης».

2. Εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας ἐργατῶν θαλάσσης ἀσφαλίζονται ὑποχρεωτικῶς ἅπαντες οἱ ἐπὶ ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν ἀτμοπλοίων καθαρᾶς χωρητικότητος ἄνω τῶν 30 κόρων ὑπηρετοῦντες ἀπογεγραμμένοι ἐργάται θαλάσσης, ὑπὸ οἱανδήποτε ἰδιότητα καὶ βαθμόν, πλὴν τῶν ἀξιωματικῶν. Οἱ πρόεδροι καὶ οἱ γραμματεῖς ἢ ταμίαι τῶν πανελληνίων ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων τῶν κατωτέρων πληρωμάτων τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ καθ' ὃν χρόνον διατελοῦσι τοιοῦτοι εἰσφέρουσι τὴν κεκανονισμένην εἰς τὸ Ταμεῖον εἰσφοράν.

3. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου δύναται νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἀσφάλισις καὶ ἐπὶ τῶν ὑπηρετούντων ἐπὶ ἀτμοπλοίων καθαρᾶς χωρητικότητος 30 κόρων καὶ κάτω, ὡς καὶ ἐπὶ ἱστιοφόρων.

Ἄρθρον 2.

1. Σκοπὸς τοῦ Ταμείου Προνοίας ἐργατῶν θαλάσσης εἶναι ἡ παροχὴ μηνιαίας συντάξεως ἢ ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος.

α') Εἰς τοὺς ὁριστικῶς ἀποχωροῦντας τοῦ ναυτικοῦ ἐπαγγέλματος ἠσφαλισμένους.

1) μετὰ πολυετῆ ὑπηρεσίαν

2) λόγῳ γήρατος καὶ

3) συνεπείᾳ ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν ἕνεκα βλάβης σωματικῆς ἢ πνευματικῆς.

β') Εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἠσφαλισμένου ἐν περιπτώσει θανάτου αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3.

Πόροι τοῦ Ταμείου Προνοίας Ἐργατῶν θαλάσσης εἶναι.

α') Μηνιαία εἰσφορὰ ἐκ δραχμῶν 60 παρὰ παντὸς ἠσφαλισμένου πλὴν τῶν ναυτοπαίδων, τῶν μαθητευομένων καὶ τῶν ἐπικούρων θαλαμηπόλων, ἡ εἰσφορὰ τῶν ὁποίων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 20.

β') Δικαίωμα ἐγγραφῆς εἰς τὸ Ταμεῖον παντὸς ἠσφαλισμένου ἐκ δραχμῶν 100.

γ') Εἰσφορὰ λόγῳ γάμου ἐκ δραχμῶν 100.

δ') Δραχμαὶ 10 δι' ἕκαστον πτυχίον εἰδικότητος ἐκδεδομένον ἢ ἐκδοθησόμενον.

ε') Αἱ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου δωρεαί, κληρονομίαι καὶ κληροδοσίαι, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἔκτακτος εἰσφορὰ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τούτου.

στ') Οἱ τόκοι τῶν κεφαλαίων τοῦ Ταμείου καὶ αἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ δύνανται νὰ αὐξηθῶσιν ἢ μειωθῶσιν οἱ ἐν ἐδαφίοις α, β, γ, καὶ δ πόροι.

Ἄρθρον 4.

Αἱ εἰσφοραὶ τῶν ἠσφαλισμένων κρατοῦνται ὑποχρεωτικῶς ἐκ τοῦ μισθοῦ αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς, ἐνώπιον τῆς ὁποίας δέον νὰ ἐξοφλῆται ἡ μισθοδοσία τούτων.

Εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος πᾶσα συμφωνία μεταξὺ ἐφοπλιστοῦ ἢ πλοιάρχου καὶ ἠσφαλισμένου περὶ πληρωμῆς τῆς εἰσφορᾶς τούτου ὑπὸ τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἢ τοῦ πλοιάρχου.

Ἐν ἀρνήσει τῶν ἠσφαλισμένων εἰς τὴν καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς των δὲν ὑποχρεοῦται εἰς ταύτην ὁ πλοίαρχος, διαγράφεται δὲ ὁ ἠσφαλισμένος ἐκ τοῦ Ταμείου δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ μετὰ πάροδον τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς καθυστερήσεως, μὴ δικαιούμενος εἰς ἀνάληψιν τῶν καταβεβλημένων εἰσφορῶν του.

Πᾶσα παράβασις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκ μέρους τοῦ πλοιάρχου θεωρεῖται ὡς βαρὺ πειθαρχικὸν παράπτωμα καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 84 τοῦ Ποιν. καὶ Πειθ. Κώδικος τοῦ Ε.Ν.

Ἄρθρον 5.

Τὸ Ταμεῖον Προνοίας ἐργατῶν θαλάσσης διοικεῖται ὑπὸ ἑξαμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου ὡς Προέδρου, ἑνὸς ἀνωτέρου λιμενικοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ ἐκ τεσσάρων ἀντιπροσώπων τῶν ἠσφαλισμένων, ἀντιπροσωπευόντων τὰς τάξεις τῶν ναυτῶν, τῶν θερμαστῶν, τῶν θαλαμηπόλων καὶ

τῶν μαγείρων καὶ ὑποδεικνυομένων ὡς καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ὑπὸ τῶν οἰκείων ὀργανώσεων ἀνὰ διετίαν, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ τοῦ Καταστατικοῦ ὁρισθησόμενα.

Παρὰ τῷ Ταμείῳ διορίζεται ἐπίτροπος τοῦ Ὑπουργοῦ ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος.

Ἄρθρον 6.

Τὸ Ταμεῖον Προνοίας ἐργατῶν Θαλάσσης διέπεται ὑπὸ καταστατικοῦ ἐγκρινομένου διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Πᾶσα τροποποίησις τοῦ καταστατικοῦ ἐπιφέρεται δι' ὁμοίου Διατάγματος προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Διὰ τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου ὁρίζονται λεπτομερῶς:

α') Ὁ τρόπος εἰσπράξεως τῶν εἰσφορῶν τῶν ἠσφαλισμένων.

β') Ὁ τρόπος τῆς διοικήσεως, αἱ δαπάναι αὐτῆς καὶ ἡ ἐκπροσώπησις τοῦ Ταμείου.

γ') Ὁ τρόπος διαχειρίσεως καὶ διαθέσεως τῶν πόρων καὶ τῆς ἐξασφαλίσεως καὶ τοποθετήσεως ἐν γένει τῶν κεφαλαίων τοῦ Ταμείου.

δ') Τὰ πρόσωπα τὰ ἔχοντα ἀσφαλιστικὴν ἱκανότητα καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐξακριβώσεως αὐτῆς, τὰ δικαιώματα τούτων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἐλκόντων δικαιώματα καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Ταμείου.

Τὸ Ταμεῖον Προνοίας ἐργατῶν Θαλάσσης ὑπόκειται εἰς τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν (Διεύθυνσις Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ).

Περὶ ὁριστικοῦ διακανονισμοῦ τῆς ἐν Σκαραμαγκᾷ ἀπαλλοτριώσεως πρὸς χρῆσιν Π. Ναυτικοῦ.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ὅρου 5 τοῦ νόμου ΓΣΙΣ' (3216) τῆς 30 Μαΐου 1907 «περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀγροτικῶν ἢ ἀστικῶν κτημάτων πρὸς ἀνέγερσιν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν κτιρίων καὶ ὀχυρωματικῶν ἔργων» εἶναι ὅτι τὸ περὶ ὑποχρεωτικῆς ἀπαλλοτριώσεως Διάταγμα ἰσχύει μόνον ἂν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου ἢ ἄλλου σχετικοῦ τασσομένης προθεσμίας διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς διαδικασίας ἀπαλλοτριώσεως καταβληθῇ τοῖς ἰδιοκτήταις ἢ παρακατατεθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τὸ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΓΦΝΑ' (3951) ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων τοιούτων, καθορισθὲν προσωρινὸν τίμημα, ἀνεξαρτήτως πάσης περαιτέρω δικαστικῆς ἢ ἄλλης ἐνεργείας.

Ἄρθρον 2.

Αἴρεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἐκ τῶν τέως ἰδιωτικῶν κτημάτων τῶν ἀπαλλοτριωθέντων δυνάμει τοῦ ἀπὸ 29 Φεβρουαρίου 1920 Διατάγματος καὶ δι' ἃ κατεβλήθη ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου 2222 καθοριζομένης προθεσμίας τὸ προσωρινὸν τίμημα, περιλαμβανομένων δὲ μεταξὺ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν—Ἐλευσῖνος, νοτίως αὐτῆς, καὶ τοῦ πρὸς βορρᾶν ὁρίου τῶν περὶ τὸ Μετόχι Σκαραμαγκᾶ ἰδιοκτησιῶν τῆς Μονῆς Κλειστῶν καὶ ἐχόντων συνολικὴν ἔκτασιν στρεμμάτων ἑξακοσίων ἑβδομήκοντα δύο καὶ 37)100 (672.37).

Ἡ ἄρσις τῆς ἀπαλλοτριώσεως γενήσεται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ἐπιστρεφομένου ἀτόκως τοῦ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καταβληθέντος ἤδη ἢ παρακατατεθέντος προσωρινοῦ τιμήματος, ἐφ' ὅσον ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου οἱ τέως ἰδιοκτῆται τῶν κτημάτων τούτων ἤθελον ὑποβάλει αἰτήσεις περὶ ἐπιστροφῆς τῶν κτημάτων των, δηλοῦντες ἅμα ὅτι παραιτοῦνται πάσης οἱασδήποτε μετὰ τοῦ Δημοσίου ἀξιώσεως των περὶ ἀποζημιώσεως ἕνεκα τῆς τοιαύτης ἀπαλλοτριώσεως.

Ἄρθρον 3.

Τὰ μοναστηριακὰ κτήματα καὶ τὰς εἰς νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ἀνήκοντα τοιαῦτα, τὰ συναρεύοντα ἀμέσως πρὸς τὴν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1ου τοῦ παρόντος παραμένουσαν ὁριστικῶς εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου ἔκτασιν στρεμμάτων πέντε χιλιάδων ἑκατὸν τριάκοντα ἐννέα καὶ 63)1000 (5139.63) περιλαμβανόμενα δὲ εἰς τὸ πρὸς νότον τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν—Ἐλευσῖνος τμῆμα τῆς ἀρχικῶς καὶ διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 29 Φεβρουαρίου κηρυχθείσης ἀπαλλοτριωτέας ἐκτάσεως, παραμένουσιν ὑπὸ ἀπαλλοτρίωσιν μέχρι βάθους ἀπὸ τοῦ ὁρίου τῆς ὡς ἄνω παραμενούσης εἰς τὸ Δημόσιον ἐκτάσεως, καθορισθησομένου διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ναυτικοῦ, ἐπεκτεινομένων διὰ τὴν κατάληψίν των καὶ εἰς τὴν παροῦσαν ἀπαλλοτρίωσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ νόμου ΓΥΚΖ' (3427) τῆς 20 Νοεμβρίου 1909 «περὶ ὁδοποιΐας».

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὴ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν ἡ ὑπὸ τῆς Γερουσίας ψηφισθεῖσα πρότασις νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 2070 καὶ 3940 περὶ Ἐθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου», ἔχουσα οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 2070 καὶ 3940 «περὶ Ἐθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου».

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ φράσις «προϊστάμενος καὶ τὸ προσωπικόν» τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς τετάρτης παραγράφου τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ νόμου 3940 ἀντικαθίσταται ὡς ἑπεται: «Προϊστάμενος ἐπὶ διετεῖ θητείᾳ δυναμένῃ ν' ἀνανεωθῇ, λαμβάνεται ἐκ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῶν Ἀνωτέρων Σχολῶν τοῦ Ε.Μ.Π. διοριζόμενος διὰ Π. Διατάγματος προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ οἱ λοιποὶ βοηθητικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ τμήματος». Εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς ἰδίας παραγράφου προστίθεται: «Ἡ θέσις τοῦ Τμηματάρχου Ἀνωτάτης Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν θέσιν Πρυτάνεως, Ἀντιπρυτάνεως, Κοσμήτορος καὶ Συγκλητικοῦ».

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς τετάρτης παραγράφου τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ νόμου 3940 προστίθεται προσέτι ἡ φράσις: Δύνανται, μετὰ προηγουμένην σύμφωνον γνώμην τῆς Συγκλήτου τοῦ Ε. Μ. Π., καθήκοντα βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τοῦ τμήτος Ἀνωτάτης Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως γ' ἀνατεθῶσι διὰ Π. Διατάγματος εἰς ὑπάλληλον τοῦ Διοικητικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ε. Μ. Π. Ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου αἴρεται ἡ τοιαύτη ἀνάθεσις, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπαρκοῦσιν οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κυρίων καθηκόντων αὐτῶν».

Ἄρθρον 2

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ δευτέρου ἄρθρου τοῦ νόμου 3940 προστίθεται: «Οἱ Κοσμήτορες καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν οἰκείων Ἀνωτάτων Σχολῶν».

2. Ἡ αὐθεντικὴ ἑρμηνεία τῆς δεκάτης παραγράφου τοῦ τετάρτου ἄρθρου τοῦ νόμου 3940 εἶναι, ὅτι ἐν τῇ εἰδικῇ ταύτῃ περιπτώσει δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει τὸ ὅριον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τακτικῶν ἑδρῶν.

3. Καταργεῖται τοῦ ἄρθρου ἑβδόμου τοῦ νόμου 2070 ἡ τελευταία φράσις: «Πάντως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους».

4. Ὁ ὑποδιευθυντὴς τῶν προσηρτημένων σχολείων μεταονομάζεται Διευθυντὴς αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ εἰς ἐνιαῖον κείμενον διὰ Διατάγματος κωδικοποίησις τῆς ἰσχυούσης διὰ τὸ Ε. Μ. Π. νομοθεσίας, ἡ κατ' αὐτὴν μεταβολὴ σειρᾶς ἄρθρων καὶ παραγράφων καὶ ἡ ἐν αὐτῇ ἀντικατάστασις τῶν διὰ μεταγενεστέρων νόμων μεταβληθέντων τίτλων ἢ ὀνομάτων ἀναφερομένων εἰς προγενεστέρους νόμους.

2. Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Συζητουμένου εἶτα τοῦ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθέντος μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψήφισίν του σχεδίου νόμου «περὶ καταστάσεως τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων».

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** λαμβάνει τὸν λόγον ἵνα, ὡς λέγει, ἐπιμείνῃ ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων, τὰς ὁποίας ἐξέφερε κατὰ τὴν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν ἀπολυθέντων ὑπαλλήλων.

Ὁ κ. **Γ. Σίδερης** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) παρατηρεῖ ὅτι κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν Κανονισμὸν ἡ συζήτησις περιορίζεται μόνον ἐπὶ τῶν ἐπενεχθεισῶν ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιήσεων.

Π. Τσαλδάρης. Τὸ γνωρίζω, ἀλλὰ ἐπωφελοῦμαι τῆς περιστάσεως διὰ νὰ εἴπω καὶ πάλιν ὅτι τὸ νομοσχέδιον αὐτό, ὡς ἐψηφίσθη, δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς αὐτοδικοικήσεως καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας θὰ χαρακτηρίσῃ αὐτὸ ὡς ἀντισυνταγματικὸν διότι δι' αὐτοῦ ἡ Νομοθετικὴ ἐξουσία προβαίνει εἰς διορισμοὺς ὑπαλλήλων στρετεριζομένη οὕτω δικαίωμα τὸ ὁποῖον ἔχουν αἱ δημοτικαὶ ἀρχαί.

Εἰς τὴν Γερουσίαν σᾶς προετάθη διόρθωσις, ἡ ὁποία ἐνῷ ἦτο σκόπιμος, δὲν ἔγινε δεκτή. Δὲν ἠθελήσατε νὰ δεχθῆτε ὅπως μὴ ἐπανέλθουν οἱ ἐπ' ἀνικανότητι ἀπολυθέντες, ὡς ἐδέχθητε τοῦτο διὰ τοὺς ἐπ' ἀξιοποίνῳ πράξει παυθέντας. Ὀφείλατε νὰ δεχθῆτε καὶ τὴν διόρθωσιν αὐτὴν διότι δὲν ἠμπορεῖ ἡ Νομοθετικὴ ἐξουσία δι' ἑνὸς νόμου νὰ διατάσσῃ ὑπαλλήλους ἀπολυθέντας νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των εἰς πεῖσμα καὶ περιφρόνησιν τῆς προϊσταμένης των ἀρχῆς. Τοῦτο εἶναι ἔκτροπον καὶ ἐξεγείρει τὴν συνείδησίν μου. Μία Κυβέρνησις καὶ μάλιστα τόσον ἰσχυρὰ πρέπει νὰ εἶναι προσεκτικὴ εἰς τὰ ζητήματα αὐτά. Ὅταν κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν συνέστησα νὰ παρασχεθῇ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους αὐτοὺς τὸ δικαίωμα νὰ προσφύγουν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἀποδεχθεὶς τὴν πρότασιν ταύτην, ὑπεσχέθη νὰ προβῇ εἰς σχετικὴν διόρθωσιν κατὰ τὴν ἐνώπιον τῆς Γερουσίας συζήτησιν. Διὰ νὰ ἱκανοποιήσωμεν ὡρισμένα ἄτομα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διδάξωμεν εἰς τὸ σύνολον τὴν ἀσέβειαν πρὸς τοὺς νόμους. Συνεστήσαμεν τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὡς κάτι τι ἀνώτερον καὶ ἀπὸ τὴν Βουλὴν καὶ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ὡς μίαν ἐγγύησιν διὰ τὴν ἀπονομὴν πλήρους δικαιοσύνης. Ἂς ἐδίδατε μίαν προθεσμίαν διὰ νὰ προσφύγουν οἱ ὑπάλληλοι αὐτοὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καταδεικνύοντες οὕτω καὶ εἰς τοὺς πολίτας ὅτι σκοπὸς ἡμῶν εἶναι νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν ὁμαλότητα. Νομίζω λοιπὸν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἐπιβεβλημένην ὑποχρέωσιν νὰ διορθώσῃ τὸ ἄτοπον αὐτό, καθ' ὃ παυθεὶς ὑπάλληλος θὰ μεταβῇ εἰς πεῖσμα τοῦ προϊσταμένου του νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν θέσιν του λέγων ὅτι ἔχει τὸν προστάτην του.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Δὲν δίδεται αὐτὴ ἡ ἑρμηνεία.

Π. Τσαλδάρης. Τὰ πράγματα μέ κάμνουν νὰ δίδω αὐτὴν τὴν ἑρμηνείαν. Σᾶς λέγω ὅμως καὶ τοῦτο: ἐὰν ἐγὼ ἤμην δημοτικὴ ἀρχή, ἀρχὴ αἱρετή, δὲν θὰ ἐδεχόμην νὰ ἐκτελέσω τὸν νόμον αὐτόν. Ἰδοὺ εἷς τρόπος νὰ ἀχθῇ τὸ ζήτημα ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὸ κῦρος τοῦ ὁποίου θίγεται διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὑπεστήριξεν ὅτι τὸ νομοσχέδιον θίγει τὸ κῦρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ὀφείλω νὰ τοῦ εἴπω ὅτι δὲν ἔχει δίκαιον. Ἀντιθέτως μάλιστα, τὴν βάσιν τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ καὶ εἰδικώτερον τῆς διατάξεως περὶ τῶν ἀπολυθέντων ὑπαλλήλων εὑρίσκει τις εἰς τὰς ἀρχὰς ἐφ' ὧν ἐδράζεται τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Ἄλλοτε ἡ ἄσκησις τοῦ δικαιώματος τοῦ παύειν καὶ διορίζειν δὲν ὑπέκειτο εἰς οὐδένα περιορισμόν. Ἀπὸ ἐτῶν ὅμως τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐν Γαλλίᾳ ἀπεφάνθη ὅτι οἱαδήποτε ἐνέργεια μὴ ἀπορρέουσα ἀπὸ τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἀλλ' ὀφειλομένη εἰς ξένους πρὸς αὐτὴν λόγους ἀποτελεῖ κατάχρησιν ἐξουσίας. Προκειμένης μάλιστα εἰδικῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἠσκήθη τὸ δικαίωμα τῆς ἀπολύσεως οὐχὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλὰ δι' ἄλλους λόγους ἡ ἀπόλυσις ἐκείνη ἐθεωρήθη ἄκυρος. Βεβαίως καλὸν θὰ ἦτο νὰ προσέφευγον οἱ ἀπολυθέντες ὑπάλληλοι εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ νὰ ἐξήτουν τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς περὶ ἀπολύσεώς των. Δὲν θὰ ἠδύνατο κανεὶς νὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ προβαίνουσα τὴν ἐποῦσαν τῆς ἐγκαταστάσεώς της εἰς ἀθρόας ἀπολύσεις, δὲν προέβαινεν εἰς τὴν πρᾶξιν αὐτὴν οὐχὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἀλλὰ λόγῳ τῶν πολιτικῶν φρονημάτων τῶν ἀπολυθέντων. Κανεὶς ὅμως δὲν ἐσκέφθη νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ὁδὸν αὐτὴν διότι μόλις εἶχεν ἀρχίσει ἡ λειτουργία τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Οὕτω παρῆλθεν ἡ προθεσμία: Καὶ εὑρέθημεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ εἰσαγάγωμεν τὴν ἐν λόγῳ διάταξιν. Πῶς νομίζετε, ἀξιότιμε ἀρχηγὲ τοῦ Λαικοῦ κόμματος, ὅτι κλονίζεται ὁ σεβασμὸς τοῦ πολίτου πρὸς τοὺς νόμους καὶ δὲν κλονίζεται ὅταν κάθε δημοτικὴ ἀρχὴ ἔρχεται καὶ ἀπολύει ἀθρόως ὑπαλλήλους ἀντιθέτους πρὸς τὰ ἰδικά της φρονήματα;

Ἡ ἄποψις ἡ ὁποία ἐστηρίχθη ἀπὸ τὸν κ. Τσαλδάρην μοῦ ἀρέσει. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἔχει δικαίωμα νὰ ἀρνηθῇ νὰ προσλάβῃ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτοὺς καὶ οὕτω νὰ ἀχθῇ τὸ ζήτημα ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Γ. Σίδερης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Ὡς ἔγινε καὶ διὰ τοὺς ἐφέδρους.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ἀλλὰ νομίζω ὅτι δὲν θὰ ἀρνηθῇ διότι ἔχει τὴν σχετικὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Μερκούρη παραδεχομένου κατ' ἀρχὴν ὅτι αἱ ἀπολύσεις αὐταὶ δὲν ἦσαν καὶ τόσον ὀρθαί.

Π. Τσαλδάρης. Ἡ σπουδαιότης τοῦ ζητήματος μὲ ὑποχρεώνει νὰ προσθέσω ὀλίγας λέξεις. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶπεν ὅτι ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ καταχρωμένη τῆς δυνάμεώς της ἀπέλυσε τοὺς ἐν λόγῳ ὑπαλλήλους οὐχὶ ἐν τῷ συμφέροντι τῆς ὑπηρεσίας ἀλλὰ λόγῳ τῶν πολιτικῶν αὐτῶν φρονημάτων. Διατὶ ὅμως ἡ Κυβέρνησις ἤθελε νὰ γίνῃ αὐτὴ κριτὴς τῆς πράξεως τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ δὲν ἄφισε τὴν περὶ τούτου κρίσιν εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἔχει ταχθῇ πρὸ τοῦτο ὑπὸ τοῦ Πολιτεύματος; Ἂν ἕκαστος ἐξ ἡμῶν θέλῃ νὰ συνάγῃ συμπεράσματα, ἐξ ἰδίων μόνον αὐτοῦ περιθήσεων, τότε θὰ δημιουργηθοῦν ἔκτροπα. Ἂν οἱ ὑπάλληλοι αὐτοὶ δὲν ἐγνώριζον τὸ μέσον τῆς προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἠδύνατο ἡ Κυβέρνησις νὰ εἰσηγηθῇ νόμον προτείνοντα τὴν σχετικὴν προθεσμίαν. Οὕτω δὲ πράττουσα θὰ ἀπεδείκνυε καὶ σεβασμὸν πρὸς τὸν θεσμὸν καὶ συγχρόνως τὴν σειρὰν τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀκολουθοῦν οἱ πολῖται. Ἂν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ὡρμήθη ἐκ πολιτικῶν λόγων ποῖος θὰ μᾶς πείσῃ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐκ τῶν ἰδίων λόγων δὲν ἐκινήθη εἰσάγουσα τὴν διάταξιν αὐτήν; Εἶμαι πεπεισμένος, κύριοι, ὅτι ὁ νόμος αὐτὸς θὰ ἀποβῇ ἐπὶ μεγίστῃ βλάβῃ τῆς ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῆς εὐλαβείας πρὸς τοὺς νόμους.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ὁ νόμος οὐδὲν ἄλλο σκοπεῖ εἰμὴ νὰ ἐπαναφέρῃ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτοὺς εἰς τὴν θέσιν των. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἂς τοὺς ἀπολύσῃ ἐκ νέου διὰ

νὰ ἀχθῇ τὸ ζήτημα ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ κ. **Ε. Κουλουμβάκης** λαμβάνων τὸν λόγον διαμαρτύρεται διότι ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος διὰ τῆς σημερινῆς του ὁμιλίας οὐδὲν ἄλλο ἔπραξεν εἰμὴ νὰ ἀναπτύξῃ ἐπερώτησιν ἐναντίον τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας. Ἐφ' ὅσον, τονίζει, ἐψηφίσθη ὁ νόμος, ἡ περὶ αὐτοῦ συζήτησις στρέφεται πλέον ἐναντίον τῆς ἀνευθύνου νομοθετικῆς ἐξουσίας. Καὶ ἡ συζήτησις αὐτὴ εἶναι ἔκτροπος κοινοβουλευτικῶς καὶ παρὰ τὸ Σύνταγμα. Ἐκφράζει δὲ ἐν τέλει τὴν ἀπορίαν του πῶς ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος διακρινόμενος διὰ τὴν σωφροσύνην του καὶ τὴν προσήλωσίν του πρὸς τὰς Κοινοβουλευτικὰς ἀρχὰς ὑπέπεσεν ἀπόψε εἰς τοιοῦτον σφάλμα.

Μεθ' ὃ ἡ συζήτησις κηρύσσεται περατωμένη καὶ τὸ σχέδιον νόμου ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δεκτὸν δι' ἀναστάσεως εἰς μόνην συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας, ἔχον οὕτω :

Περὶ καταστάσεως τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ τῆς ἐννοίας καὶ τῆς καταστάσεως ἐν γένει τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 1.

Δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ νόμου τούτου, εἶναι οἱ διοριζόμενοι εἰς τὰς συνιστωμένας ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου θέσεις καὶ ἀναφερόμενοι ὑπὸ τὸν τίτλον Α' τάξις δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 2.

Οὐδεὶς διορίζεται δημοτικὸς ὑπάλληλος α') εἰς θέσιν μὴ προβλεπομένην ἐν τῷ Ὀργανισμῷ καὶ β') ἂν μὴ κέκτηται τὰ ὑπ' αὐτοῦ καθοριζόμενα προσόντα καὶ καλὴν ὑγείαν, βεβαιουμένην ὑπὸ δύο δημοτικῶν ἰατρῶν καὶ τοιούτων μὴ ὑπαρχόντων ὑπὸ δύο δημοσίων ὑπαλλήλων ἰατρῶν ὑπὸ τοῦ Δημάρχου ὁριζομένων.

Διὰ Διαταγμάτων δύνανται νὰ ὁρισθῶσι δι' ὡρισμένους δήμους ἢ καὶ γενικῶς α') παγίως τὰ προσόντα ταῦτα, καὶ β') κατώτατος βαθμὸς εἰσόδου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Τὰ Διατάγματα ταῦτα ἐκδίδονται καὶ τροποποιοῦνται ἢ ἀνακαλοῦνται μετὰ σύμφωνον μὲν γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων, ἐφ' ὅσον εἶνε γενικά, μετὰ σύμφωνον δὲ γνώμην τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ Συκβουλίου, ἐφ' ὅσον ἀφορῶσιν ὡρισμένον Δῆμον.

Ὅπως διορισθῇ τις τὸ πρῶτον ὑπάλληλος εἰς θέσιν Α' τάξεως δημοτικῶν ὑπαλλήλων δέον νὰ ἐπιτύχῃ ἐν διαγωνισμῷ.

Ὁ πίναξ τῶν ἐπιτυχόντων ἐν τῷ διαγωνισμῷ ἰσχύει ἐπὶ ἔτος.

Ἡ πλήρωσις κενῶν θέσεων ἐνεργεῖται κατὰ τὴν ἐν τῷ πίνακι σειρὰν ἐπιτυχίας.

Ἐπὶ πλειόνων τυχόντων τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ ἐπιτυχίας ἡ προτίμησις δίδεται διὰ κλήρου.

Ἡ σύνθεσις τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν, τὰ ἐξεταστέα μαθήματα, ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ εἶδος τῶν δοκιμασιῶν ὡς καὶ ἡ διαδικασία αὐτῶν καθορίζονται δι' ὡρισμένους δήμους ἢ καὶ γενικῶς διὰ Διαταγμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, κατὰ τὰ ἐν ἐδαφ. 3 ὁριζόμενα.

Οἱ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι διορίζονται παρὰ τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς, ἧς μετέχει μετὰ ψήφου καὶ προεδρεύει, ὡς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις τοῦ παρόντος νόμου, ὁ Δήμαρχος.

Ἐπιτρέπεται ὁ διορισμὸς Γενικοῦ καὶ ἰδιαιτέρου Γραμματέως ὑπὸ τοῦ Δημάρχου. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ὁ διορισμὸς ἐκτάκτων ὑπαλλήλων κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 1 τοῦ νόμου 4189.

Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ὡς καὶ ὁ Γενικὸς ἢ ἰδιαίτερος Γραμματεὺς ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, πλὴν τῶν περὶ συντάξεως καὶ Ταμείου Προνοίας, ἐφ' ὅσον ἤθελον δηλώσει ὅτι δέχονται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς οἰκείας κρατήσεις.

Ἐφ' ὅσον ἔν τινι Δήμῳ ὑπάρχει μία μόνον ὀργανικὴ θέσις γραμματέως οὗτος καθίσταται μόνιμος μόνον μετὰ 8ετῆ συνεχῆ ὑπηρεσίαν. Ὁ γραμματεὺς ὅμως οὗτος ἀπολυόμενος πρὸ τῆς συμπληρώσεως 8ετίας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ δικαιοῦται ἀποζημιώσεως ἴσης πρὸς τὸν ὀργανικὸν αὐτοῦ μισθὸν ἑνὸς ἔτους. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς μετὰ τὴν 1ην Αὐγούστου 1929 ἀπολυθέντας.

Ἄρθρον 3.

Οὐδεὶς διορίζεται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 19 ἔτους τῆς ἡλικίας, ἂν μὴ πρότερον ἐκτελέσῃ τὴν ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ θητείαν, ἀπαλλαγῇ ἢ ἐξαιρεθῇ αὐτῆς.

Δὲν διορίζεται ὁ στερηθεὶς τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ ἐφ' ὅσον ἡ στέρησις διαρκεῖ.

Ἄρθρον 4.

Ὁ διορισμὸς ἀνακοινοῦται ἐντὸς δεκαημέρου τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς οἰκείας ἀποφάσεως τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς διὰ διπλώματος, ἐπιδιδομένου εἰς τὸν διοριζόμενον ἢ εἰς τὴν κατοικίαν αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ Δημάρχου.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ὑπαλληλικὴ σχέσις καταρτίζεται διὰ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ διορισμοῦ ὑπὸ τοῦ διοριζομένου.

Ἡ ἀποδοχὴ δηλοῦται διὰ τῆς δόσεως τοῦ ὅρκου.

Ἐὰν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ διορισμοῦ ὁ διοριζόμενος δὲν προσέλθῃ εἰς ὁρκοδοσίαν, ὁ διορισμὸς θεωρεῖται ὡς μὴ γενόμενος.

Ἄρθρον 6.

Ὁ ὅρκος δίδεται ἐνώπιον τοῦ Δημάρχου, συνταξομένου πρωτοκόλλου, χρονολογουμένου καὶ ὑπογραφομένου ὑπό τε τοῦ δίδοντος καὶ τοῦ δεχομένου τὸν ὅρκον.

Ὁ τύπος τοῦ ὅρκου ἔχει οὕτω :

«Ὀμνύω καὶ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Δημοκρατικὸν Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου».

Ἄρθρον 7.

Οἱ τὸ πρῶτον διοριζόμενοι ὑπάλληλοι μετὰ πάροδον ἐνιαυσίου δοκιμαστικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀπόφασιν τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς, λαμβανομένην αὐτεπαγγέλτως ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἐνιαυσίου ὑπηρεσίας, θεωροῦνται ὁριστικῶς διορισθέντες καὶ καθίστανται μόνιμοι.

Διαρκούσης τῆς ἐνιαυσίου δοκιμαστικῆς ὑπηρεσίας δύνανται ν' ἀπολυθῶσιν οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἠτιολογημένῃ ἀποφάσει τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς.

Οἱ ὑπὸ τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς μὴ ἐγκριθέντες θεωροῦνται ἀπολυθέντες.

Ἡ ἀπόλυσις ἀνακοινοῦται ἐντὸς δεκαημέρου τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς οἰκείας ἀποφάσεως τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ Δημάρχου.

Ἄρθρον 8.

Οἱ μόνιμοι ὑπάλληλοι ἀπολύονται μόνον :

α') Ἕνεκα συμπληρώσεως τοῦ ἑξηκοστοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας.

β') Ἕνεκεν ἀνεπαρκείας ἢ ἀνικανότητος σωματικῆς ἢ πνευματικῆς, μετ' ἠτιολογημένην ἀπόφασιν τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς.

γ') Συνεπείᾳ ἀποφάσεως περὶ ὁριστικῆς παύσεως λαμβανομένης κατὰ τὰ ἄρθρα 34 καὶ 43 καὶ ἑπόμενα ἐπὶ ὑπηρεσιακῇ ἀνεπαρκείᾳ, ἀσυμβιβάστῳ συμπεριφορᾷ, ἢ πειθαρχικῷ παραπτώματι.

Κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀπολύσεως εἶνε ὑποχρεωτική.

Ἡ ἀπόλυσις ἀνακοινοῦται ἐντὸς δεκαημέρου τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς οἰκείας ἀποφάσεως ἢ τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας ὑπὸ τοῦ Δημάρχου.

Ἄρθρον 9.

Ὁ ὑπάλληλος ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένας περιπτώσεις.

Ἄρθρον 10.

Ὁ ὑπάλληλος δικαιοῦται εἰς παραίτησιν.

Ἡ παραίτησις ὑποβάλλεται ἐγγράφως, ἡ δὲ ὑπαλληλικὴ σχέσις λύεται μόνον ἀπὸ τῆς ἀποδοχῆς ταύτης.

Ἡ ἀποδοχὴ τῆς παραιτήσεως εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς αὐτῆς. Ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης δύναται ὁ Δήμαρχος νὰ δηλώσῃ ὅτι ἀναβάλλει τὴν ἀποδοχὴν τῆς παραιτήσεως ἕνεκα τῶν ἑπομένων λόγων :

α') Πρὸς ἐξεύρεσιν ἀντικαταστάτου.

β') Πρὸς διεκπεραίωσιν ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου ἐκκρεμῶν παρ' αὐτῷ ὑποθέσεων.

γ') Πρὸς ὑποβολὴν τῶν λογαριασμῶν τῆς διαχειρίσεως τοῦ παραιτουμένου ὑπαλλήλου.

Ἡ παραίτησις λογίζεται ὡς αὐτοδικαίως γενομένη δεκτὴ μετὰ παρέλευσιν τριμήνου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς.

Ἐπιτρέπεται ἡ πρὸ τῆς ἀποδοχῆς ἢ ἐλλείψει τοιαύτης, πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ τριμήνου ἔγγραφος ἀνάκλησις τῆς παραιτήσεως.

Ἄρθρον 11.

Αἱ θέσεις, τὰ προσόντα, αἱ ἀποδοχαί, ὁ τρόπος τοῦ διορισμοῦ ὡς καὶ τὰ τοῦ προβιβασμοῦ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων ρυθμίζονται ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τοῦ νόμου διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου.

Αἱ θέσεις κατατάσσονται εἰς 15 τάξεις ἤτοι·

Α'. Τάξεις Δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

Τάξις 1η	βαθμὸς	Διευθυντοῦ	Α'	τάξεως
» 2α	»	»	Β'	»
» 3η	»	Τμηματάρχου	Α'	»
» 4η	»	»	Β'	»
» 5η	»	Εἰσηγητοῦ		
» 6η	»	Γραμματέως	Α'	»
» 7η	»	»	Β'	»
» 8η	»	Ἀκολούθου		
» 9η	»	Γραφέως	Α'	»
» 10η	»	»	Β'	»

Β'. Τάξεις Δημοτικῶν ὑπηρετῶν.

Τάξις 1η	Βαθμὸς	Ἀρχικλητῆρος	Α'	τάξεως
» 2α	»	Κλητῆρος	Α'	»
» 3η	»	»	Β'	»
» 4η	»	»	Γ'	»
» 5η	»	»	Δ'	»

Ὁ ὑπάλληλος ἀνήκει εἰς ἣν τάξιν καὶ ἡ ὑπ' αὐτοῦ κατεχομένη θέσις.

Διὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν δήμων ὁρίζονται αἱ θέσεις τῶν μὲν ὑπαλλήλων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ κατωτάτου μέχρις ἑνὸς τῶν ἀνωτέρων βαθμῶν ἀναλόγως τῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν τοῦ, τῶν δὲ ὑπηρετῶν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀρχικλητῆρος ἢ τοῦ κλητῆρος α' τάξεως μέχρις ἑνὸς τῶν κατωτέρων βαθμῶν.

Ὁ βαθμὸς τοῦ Διευθυντοῦ δύναται νὰ καθιερωθῇ μόνον εἰς δήμους ἔχοντας τακτικὰ ἐτήσια ἔσοδα ἀπὸ δέκα ἑκατομμύρια δραχμῶν καὶ ἄνω.

Ἄρθρον 12.

Ὁ ὑπάλληλος δικαιοῦται νὰ λαμβάνῃ κατ' ἔτος ἡμερολογιακὸν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει του, συναπτῶς ἢ τμηματικῶς, κανονικὴν ἄδειαν ἀπουσίας μηνός. Κατὰ τοὺς τρεῖς θερινοὺς μῆνας χορηγοῦνται ἐκ περιτροπῆς εἰς τοὺς ὑπαλλήλους, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξήντλησαν πρότερον τὸ πρὸς ἄδειαν δικαίωμα, δεκαπενθήμεροι ἄδειαι.

Τὴν κανονικὴν ἄδειαν ἀπουσίας χορηγεῖ ὁ Δήμαρχος.

Ὑπάλληλος ἐν κανονικῇ ἀδείᾳ ἀπουσίας δικαιοῦται πλήρων ἀποδοχῶν.

Ἄρθρον 13.

Ὑπάλληλος ἀπέχων τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ἕνεκα νόσου μὴ παρατεινομένης ὑπὲρ τὸν μῆνα, θεωρεῖται τυχὸν σιωπηρᾶς ἀδείας ἀπουσίας, ἐφαρμοζομένου καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 12.

Εἰς ὑπάλληλον ἀπέχοντα τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ἕνεκα παρατεινομένης νόσου, παρατεινομένης ὑπὲρ τὸν μῆνα, χορηγεῖται ἀναρρωτικὴ ἄδεια ἀπουσίας διὰ τὴν ἐφεξῆς διάρκειαν τῆς νόσου, ἀλλ' οὐχὶ μακροτέρα τοῦ ἑνὸς ἔτους.

Ὑπάλληλος ἐν ἀναρρωτικῇ ἀδείᾳ ἀπουσίας κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον 2 δικαιοῦται κατὰ μὲν τοὺς πρώτους 6 μῆνας πλήρων ἀποδοχῶν, κατὰ τοὺς ἓξ δὲ ἑπομένους μῆνας πλήρους μισθοῦ.

Τὴν ἀναρρωτικὴν ἄδειαν ἀπουσίας χορηγεῖ ὁ Δήμαρχος ἐπὶ τῇ βάσει βεβαιώσεως δύο δημοτικῶν ἰατρῶν καὶ τοιούτων μὴ ὑπαρχόντων, δύο δημοσίων ὑπαλλήλων ἰατρῶν, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Δημάρχου. Ἐν ἐλλείψει δὲ καὶ τοιούτων ἡ βεβαίωσις κατὰ τὰ ἀνωτέρω γίνεται ἐνόρκως ὑπὸ δύο ἐπιστημόνων ἰατρῶν ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Δημάρχου, περὶ τοῦ εἴδους καὶ τῆς πιθανῆς διαρκείας τῆς νόσου. Ἡ ἀναρρωτικὴ ἄδεια χορηγεῖται δι' ἓν ἑκάστοτε τρίμηνον, δι' ἑκάστην δ' ἐπανάληψιν αὐτῆς δέον νὰ τηρῶνται αἱ αὐταὶ διατυπώσεις. Εἰδικῶς διὰ τὴν τρίτην καὶ τετάρτην ἐν συνεχείᾳ χορήγησιν τριμήνου ἀδείας ἀπαιτεῖται προσέτι σύμφωνος γνωμάτευσις ἑνὸς ἀνωτέρου στρατιωτικοῦ ἰατροῦ, ὁριζομένου, τῇ αἰτήσει τοῦ ἁρμοδίου Δημάρχου ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἐκ τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Δήμου τυχὸν ὑπηρετούντων ἢ ἄλλως ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῇ πλησιεστέρᾳ αὐτῷ πόλει. Ἀνάκλησις τῆς ἀδείας πρὸ τῆς λήξεώς της ἐπιτρέπεται μόνον τηρουμένων τῶν διατυπώσεων μεθ' ἃς αὕτη ἐχορηγήθη. Οἱ κατὰ τὸ παρὸν ἐδάφιον ἐξετάζοντες τὸν ὑπάλληλον ἰατροὶ ἀμείβονται διὰ τὰς ἐξετάσεις ταύτας ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 14.

Τίθεται αὐτοδικαίως εἰς ἀργίαν ὁ ὑπάλληλος:

α') Ὡς στερηθεὶς τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας συνεπείᾳ ἐντάλματος ἢ ἀποφάσεως.

β') Καθ' οὗ ὑρίσταται μήπω ἐκτελεστὴ πειθαρχικὴ ἀπόφασις περὶ ἀπολύσεως νομίμως κοινοποιηθεῖσα.

Διαρκούσης τῆς καταστάσεως τῆς ἀργίας ὁ δημοτικὸς ὑπάλληλος δὲν δικαιοῦται οὔτε ἀποδοχῶν οὔτε ἄλλης τινὸς ἀποζημιώσεως.

Ἐκλιπόντος τοῦ λόγου, δι' ὃν ἡ ἀργία, ὁ ὑπάλληλος ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 15.

Ἐπιτρέπεται ἀπόλυσις τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων λόγῳ καταργήσεως θέσεως.

Οἱ οὕτως ὅμως ἀπολυόμενοι ὑπάλληλοι ἐπανέρχονται αὐτοδικαίως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐν περιπτώσει ἀνασυστάσεως τῆς θέσεως ἢ συστάσεως ἑτέρας παρεμφεροῦς.

Τὸ δικαίωμα ὅμως τῆς ἐπανόδου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀπόλλυται ἐὰν ὁ ὑπάλληλος καλούμενος ὑπὸ τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς δι' ἐγγράφου προσκλήσεως νομίμως ἐπιδιδομένης, δὲν προσέλθῃ ν' ἀναλάβῃ ὑπηρεσίαν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως καθὼς ἐπίσης ἐὰν ἡ καταργηθεῖσα θέσις δὲν ἀνασυ-

σταθῇ ἢ δὲν συσταθῇ ἑτέρα παρεμφερὴς μέχρι λήξεως τῆς ἀμέσως ἑπομένης μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς θέσεως δημοτικῆς περιόδου.

Ἀποζημιοῦνται δ' ὅσοι ἐξ αὐτῶν δὲν ἔχουσι συμπληρώσει τὸν συντάξιμον χρόνον κατὰ τὰς περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἀπολυομένων ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις.

Οἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὑπάλληλοι ἀφείλουν ν' ἀποδώσουν εἰς τὸ Δημοτικὸν Ταμεῖον τὰ 3)4 τῆς ληφθείσης ἀποζημιώσεως δι' ἀναλόγων κρατήσεων κατὰ δόσεις ἐκ τῶν μηνιαίων αὐτῶν ἀποδοχῶν.

Ἄρθρον 16.

Εἰς τὸν ὑπάλληλον ἀπαγορεύεται ἡ ἀνάληψις οἱουδήποτε ἔργου ἢ ἐργασίας ἢ ἡ ἄσκησις οἱουδήποτε ἐπίσης ἐπαγγέλματος, πλὴν τεχνικῶν μελετῶν ἔργων, καὶ τοῦτο κατόπιν ἀδείας τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς, δυναμένης ν' ἀνακαλέσῃ ταύτην χορηγηθεῖσαν.

Ἄρθρον 17.

Ἐκ τῶν διὰ προβιβασμοῦ πληρωτέων θέσεων συμπληροῦνται:

α') Τὰ δύο τρίτα κατ' ἐκλογήν.

β') Τὸ ἓν τρίτον κατ' ἀρχαιότητα.

Αἱ θέσεις ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ τμηματάρχου β' τάξεως καὶ ἄνω πληροῦνται μόνον κατ' ἐκλογήν.

Ἄρθρον 18.

Εἰς τὸν πρὸς προβιβασμὸν ἀπαιτούμενον χρόνον ὑπηρεσίας δὲν συνυπολογίζεται

α') Ὁ τῆς ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ θητείας.

β') Ὁ τῆς ἀργίας, ἐὰν ὁ ὑπάλληλος κατεδικάσθη τελεσιδίκως εἰς ἐπανορθωτικὴν τοιλάχιστον ποινὴν ἢ πειθαρχικὴν παῦσιν.

Ἄρθρον 19.

Ὑποβιβασμὸς ὑπαλλήλου ἐπιτρέπεται μόνον ἕνεκεν ἀνεπαρκείας αὐτοῦ.

Ὁ ὑποβιβασμὸς ἀποφασίζεται ὑπὸ τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς, ἠτιολογημένῃ ἀποφάσει αὐτῆς· ἐὰν ἡ ἀνεπάρκεια ὀφείλεται εἰς πταίσμα τοῦ ὑπαλλήλου, ἐφαρμόζονται ἀντὶ τοῦ ἐδαφίου 1 τὰ ἄρθρα 27 καὶ ἑξῆς.

Ἄρθρον 20.

Εἰς τὸν χρόνον τῆς ἀρχαιότητος ὡς καὶ τὸν συντάξιμον δὲν συνυπολογίζεται

α') Ὁ τῆς ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ θητείας.

β') Ὁ τῆς ἀργίας, ἐὰν ὁ ὑπάλληλος κατεδικάσθη τελεσιδίκως εἰς ἐπανορθωτικὴν τοιλάχιστον ποινὴν ἢ πειθαρχικὴν παῦσιν.

Ἄρθρον 21.

Ἡ ἀξίωσις ἐπὶ τοῦ μισθοῦ ἄρχεται

α') Τοῦ διορισθέντος ἀπὸ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ διορισμοῦ.

β') Τοῦ προβιβασθέντος ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως εἰς τὴν νέαν θέσιν.

γ') Τοῦ ὑποβιβασθέντος ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐγγράφου ἀνακοινώσεως.

Ἄρθρον 22.

Ὁ μισθὸς καταβάλλεται εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἡμερολογιακοῦ μηνός, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὰ τέλη χαρτοσήμου τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν σχετικῶν περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων διατάξεων.

Ἄρθρον 23.

Ὁ μισθὸς εἶναι ἀκατάσχετος, κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἐν ἰσχύϊ διατάξεις περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 24.

Ἡ ἀξίωσις ἐπὶ τοῦ μισθοῦ λήγει

α') Τοῦ ἀποβιώσαντος τρεῖς μῆνας μετὰ τὸν θάνατον. Τὸν μισθὸν τοῦτον λαμβάνουσι μόνον τὰ πρόσωπα, ἅτινα θὰ ἐδικαιοῦντο εἰς σύνταξιν.

β') Τοῦ παραιτηθέντος ἢ παυθέντος ἀφ' ἧς ἔληξεν ἡ ὑπηρεσία.

Ἄρθρον 25.

Πᾶσα ὑπαίτιος παράβασις ὑπαλληλικοῦ καθήκοντος, δυναμένη νὰ καταλογισθῇ, ἀποτελεῖ πειθαρχικὸν ἀδίκημα.

Ἄρθρον 26.

Τὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα παραγράφεται μετὰ τριετίαν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπράχθη.

Αἱ κατὰ τοῦ ὑπαλλήλου ἀπευθυνόμεναι πράξεις πρὸς δίωξιν τοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος διακόπτουσι τὴν παραγραφήν. Ὁ χρόνος ὅμως ταύτης δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐξαετίαν ἐν συνόλῳ.

Πειθαρχικὸν ἀδίκημα δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει κατὰ τὴν τιμωρίαν ἑτέρου πειθαρχικοῦ ἀδικήματος, πραχθέντος πρὸ τῆς παραγραφῆς ἐκείνου.

Ἄρθρον 27.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι

α') Ἔγγραφος ἐπίπληξις.

β') Πρόστιμον μέχρι μηνὸς μισθοῦ.

γ') Προσωρινὴ παῦσις δέκα πέντε ἡμερῶν μέχρι τριῶν μηνῶν.

δ') Ὁριστικὴ παῦσις.

Ἄρθρον 28.

Τὸ πρόστιμον παρακρατεῖται ἐκ τῶν πρώτων μετὰ τὴν κατάγνωσιν τῆς ποινῆς καθισταμένων ἀπαιτητῶν μισθῶν τοῦ ὑπαλλήλου.

Τὸ λόγῳ προστίμου παρακρατούμενον ποσὸν ἐξ ἑκάστου μηνιαίου μισθοῦ δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸ ἓν τέταρτον τούτου, ἀποδίδεται δὲ ὑπὸ τοῦ Δήμου εἰς τὸ Ταμεῖον συντάξεων Δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 29.

Πράξεις τελεσθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου ὅτε ἦτο ἰδιώτης δύνανται νὰ τιμωρηθῶσι πειθαρχικῶς, ἐὰν δικαιολογῶσι τὴν ὁριστικὴν παῦσιν, δὲν παρῆλθε δὲ ὁ ἐν ἐδαφίοις 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 26 ὁριζόμενος χρόνος.

Τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ πράξεων τοῦ ὑπαλλήλου τελεσθεισῶν, ἀλλὰ μὴ ἐκδικασθεισῶν κατὰ τὴν διάρκειαν προγενεστέρας αὐτοῦ δημοτικῆς ἢ δημοσίας ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 30.

Ἐκδιδομένης τελεσιδίκου ποινικῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως μετὰ τὴν πειθαρχικὴν ἐπιτρέπεται ἡ ἕνεκα τῆς αὐτῆς πράξεως ἐπανάληψις τῆς πειθαρχικῆς διώξεως, ἐὰν δικαιολογῆται ἡ ὁριστικὴ παῦσις τοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 31.

Ἕνεκα τοῦ αὐτοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος ἢ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως μία ποινὴ ἐπιβάλλεται.

Ἄρθρον 32.

Ὁ παύσας νὰ εἶνε ὑπάλληλος δὲν διώκεται πειθαρχικῶς.

Ἄρθρον 33.

Πειθαρχικαὶ δικαιοδοσίαι εἶναι.

α') Ὁ Δήμαρχος.

β') Ἡ Δημαρχιακὴ Ἐπιτροπή.

γ') Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον.

δ') Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 34.

Ὁ Δήμαρχος δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ α') τὴν ἐπίπληξιν καὶ β') πρόστιμον 1)5 τοῦ μηνιαίου μισθοῦ. Τὸ σύνολον τῶν εἰς τὸν αὐτὸν ὑπάλληλον καὶ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους ἐπιβαλλομένων προστίμων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ ἕνα μηνιαῖον μισθόν.

Ἡ Δημαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ οἱανδήποτε τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν. Τὸ σύνολον τῶν εἰς τὸν αὐτὸν ὑπάλληλον καὶ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς προστίμων δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸν μηνιαῖον μισθὸν αὐτοῦ.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ἢ ἄρῃ τὴν παῦσιν.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας δικάζει κατὰ τὰ ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων ἰσχύοντα. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ἢ ἄρῃ τὴν παῦσιν.

Ἄρθρον 35.

Ὁ Δήμαρχος δικάζει

α') Αὐτεπαγγέλτως.

β') Ἐπὶ αἰτήσει περὶ ἀναθεωρήσεως.

Ἡ Δημαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ δικάζει

α') Ἐπὶ πειθαρχικῇ ἀγωγῇ.

β') Ἐπὶ ἀνακοπῇ.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον δικάζει ἐπὶ ἐφέσει.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας δικάζει ἐπὶ προσφυγῇ.

Ἄρθρον 36.

Ἡ αὐτεπάγγελτος δίκη ἀρξαμένη κωλύει τὴν ἔγερσιν τῆς πειθαρχικῆς ἀγωγῆς, ἀλλ' οὐχὶ πέραν τῶν δύο μηνῶν.

Τὴν αὐτεπάγγελτον δίκην μήπω ἀρξαμένην ἀποκλείει ἡ ἔγερσις τῆς πειθαρχικῆς ἀγωγῆς.

Ἡ αὐτεπάγγελτος δίκη ἀρχεται διὰ τῆς κλήσεως εἰς ἀπολογίαν.

Ἄρθρον 37.

Τὴν ἀναθεώρησιν αἰτεῖται ὁ καταδικασθεὶς ὑπάλληλος.

Αἴτησις ἀναθεωρήσεως ἐπιτρέπεται α') ἕνεκα πραγματικῶν γεγονότων γνωσθέντων ἢ καταστάντων ἀποδεικτῶν μετὰ τὴν ἀπολογίαν τοῦ ὑπαλλήλου καὶ β') ἕνεκεν ἀναιτιολογήτου μὴ ἀπολογίας.

Εἰς ἀναθεώρησιν ὑπόκεινται αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δημάρχου πλὴν τῶν κατ' ἀναθεώρησιν ἐκδιδομένων.

Ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως ἀπευθύνεται εἰς τὸν Δήμαρχον.

Αἴτησις ἀναθεωρήσεως χωρεῖ ἐντὸς μηνός, ἀφ' ἧς ἐγνώσθησαν ἢ κατέστησαν ἀποδεικτὰ τὰ νέα πραγματικὰ γεγονότα ἢ, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἐδαφίου 2 στοιχείου β', ἀφ' ἧς ἐκοινοποιήθη ἡ ἀπόφασις ἢ ἐζητήθη ἡ ἀναθεώρησις.

Ἄρθρον 38.

Τὴν πειθαρχικὴν ἀγωγὴν ἐγείρουσιν ὁ Δήμαρχος, ὡς καὶ ὁ Γεν. Διοικητής, Νομάρχης ἢ Ἔπαρχος.

Ἡ πειθαρχικὴ ἀγωγὴ ἀπευθύνεται ἐνώπιον τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὴν ἔγερσιν πειθαρχικῆς ἀγωγῆς ἀποκλείει ἡ ἔκδοσις ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 39.

Τὴν ἀνακοπὴν ἐγείρει ὁ καταδικασθεὶς ὑπάλληλος.

Ἀνακοπὴ ἐπιτρέπεται ἕνεκα μὴ ἀπολογίας τοῦ ὑπαλλήλου ἄνευ ὑπαιτιότητος αὐτοῦ.

Εἰς ἀνακοπὴν ὑπόκεινται αἱ ἀποφάσεις τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς εἰς ἣν καὶ ἀπευθύνεται αὕτη.

Ἀνακοπὴ χωρεῖ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 40.

Τὴν ἔφεσιν ἐγείρουσι:

α') Ὁ καταδικασθεὶς ὑπάλληλος.

β') Ὁ ἀσκήσας τὴν πειθαρχικὴν ἀγωγήν.

γ') Ὁ Δήμαρχος.

Εἰς ἔφεσιν ὑπόκεινται αἱ ἀποφάσεις περὶ παύσεως τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἔφεσις ἀπευθύνεται εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον.

Ἔφεσις χωρεῖ ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἡ προθεσμία τῆς ἀνακοπῆς δὲν ἀναστέλλει τὴν προθεσμίαν τῆς ἐφέσεως.

Ἄρθρον 41.

Τὴν προσφυγὴν ἐγείρει:

α') Ὁ καταδικασθεὶς ὑπάλληλος.

β') Ὁ ἀσκήσας τὴν πειθαρχικὴν ἀγωγήν.

γ') Ὁ Δήμαρχος.

Εἰς προσφυγὴν ὑπόκεινται αἱ ὁριστικαὶ περὶ παύσεως ἀποφάσεις, ἐφ' ὅσον δὲν χωρεῖ κατ' αὐτῶν ἀνακοπὴ ἢ ἔφεσις.

Ἡ προσφυγὴ ἀπευθύνεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Προσφυγὴ χωρεῖ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ἢ τῆς παρελεύσεως τῆς πρὸς ἀνακοπὴν ἢ ἔφεσιν προθεσμίας.

Ἡ προσφυγὴ εἶναι ἀπαράδεκτος ἂν μὴ κατατεθῇ πρὸ τῆς συζητήσεως αὐτῆς πτσὸν ἴσον πρὸς τὸ 1)10 τοῦ ὀργανικοῦ μηνιαίου μισθοῦ τοῦ ὑπαλλήλου κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐγέρσεως τῆς προσφυγῆς, ἀποδιδόμενον ἐν περιπτώσει μεταρρυθμίσεως τῆς προσβληθείσης ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 42.

Αἱ προθεσμίαι τῶν ἐνδίκων μέσων παρατείνονται λόγῳ κωλύματος ἐξ ἀνωτέρας βίας μέχρι τοῦ διπλασίου, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς εἰς ἣν ἀπευθύνεται πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας.

Τὰ ἔνδικα μέσα ἀσκοῦσι καὶ οἱ νόμιμοι ἀντίδικοι, σύζυγοι, κατιόντες ἢ ἀδελφοὶ τοῦ καταδικασθέντος καὶ ἀποβιώσαντος ὑπαλλήλου.

Ἡ ἀπόφασις ἐπὶ ἐνδίκου μέσου ἀσκουμένου ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου δὲν ἐπιβάλλει βαρυτέραν ποινήν.

Τὰ ἔνδικα μέσα καὶ ἡ πρὸς ἄσκησιν αὐτῶν προθεσμία, πλὴν τῆς πρὸς ἀναθεώρησιν, ἀναστέλλουσι τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἄρθρον 43.

Αἱ ὁριστικαὶ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις ἐκδίδονται μετὰ κλῆσιν τοῦ ὑπαλλήλου εἰς ἀπολογίαν.

Ἡ κλῆσις εἰς ἀπολογίαν καθορίζει λεπτομερῶς τὸ ἀποδιδόμενον πειθαρχικὸν ἀδίκημα καὶ τάσσει εὔλογον προθεσμίαν πρὸς ἀπολογίαν, πάντως οὐχὶ βραχυτέραν τῶν δύο ἡμερῶν.

Ἡ κλῆσις εἰς ἀπολογίαν ἐπιδίδεται εἰς χεῖρας ἢ τὴν κατοικίαν τοῦ ὑπαλλήλου, συνταχθέντος ἀποδεικτικοῦ.

Ἡ ἀπολογία ὑποβάλλεται ἐγγράφως· προφορικὴ ἀπολογία ἐπιτρέπεται αἰτήσει τοῦ ὑπαλλήλου, δηλοῦντος ἄγνοιαν γραμμάτων, δίδεται δὲ ἐπὶ πρωτοκόλλῳ ἐνώπιον τοῦ καλοῦντος ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὁριζομένου ὀργάνου. Αἱ πειθαρχικαὶ δικαιοδοσίαι δικαιοῦνται ν' ἀπαιτήσωσι τὴν ἐνώπιον αὐτῶν προφορικὴν ὑποστήριξιν τῆς ἀπολογίας τοῦ ὑπαλλήλου, καλουμένου εἰς τὴν δικάσιμον καθ' ὃν τρόπον καὶ εἰς ἀπολογίαν. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ ὑπάλληλος ἔναντι τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Ἡ ἔγγραφος ἀπολογία ἐπιδίδεται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν Δήμαρχον ἢ τὸ Ταχυδρομεῖον.

Ἄρθρον 44.

Ἡ Δημαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ ὡς καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον συνεδριάζουσι μυστικῶς.

Ἄρθρον 45.

Ἡ πειθαρχικὴ ἀπόφασις ἐκδίδεται ἐγγράφως. Δέον νὰ ᾖ ἠτιολογημένη. Κοινοποιεῖται δ' ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸν κατηγορούμενον, εἰς τὸν Δῆμον, καὶ εἰς τὴν οἰκείαν Γενικὴν Διοίκησιν. Νομαρχίαν ἢ Ἐπαρχίαν.

Ἡ ἀπόφασις ἐπιδίδεται εἰς χεῖρας ἢ τὴν κατοικίαν τοῦ κατηγορουμένου ὑπαλλήλου, συνταχθέντος ἀποδεικτικοῦ· ἀγνοουμένης δὲ τῆς διαμονῆς ἢ τῆς κατοικίας τοῦ ὑπαλλήλου, διὰ δημοσιεύσεως ἐν περιλήψει ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 46.

Ἡ ἐκτελεστὴ πειθαρχικὴ ἀπόφασις, ἐφ' ὅσον μὲν ἀποφαί-

νεται περὶ ἐπιβολῆς ποινῆς, ἐπιπλήξεως ἢ προστίμου, ἐκτελεῖται διὰ κοινοποιήσεως αὐτῆς πρὸς τὸν ἀρμόδιον ταμίαν πρὸς εἰσπραξιν τοῦ τέλους ἢ προστίμου, ἐφ' ὅσον δ' ἀποφαίνεται περὶ ἀπολύσεως, ὑπὸ τοῦ Δημάρχου.

"Αρθρον 47.

Κατὰ τῶν περὶ ἀπολύσεως δι' ἀνεπάρκειαν ἢ ἀνικανότητα σωματικὴν ἢ πνευματικὴν ἢ ἐν περιπτώσει μὴ μονιμοποιήσεως καὶ ὑποβιβασμοῦ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων ἀποφάσεων ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς των.

Τὴν προσφυγὴν ἐγείρει ὁ ἐνδιαφερόμενος ὑπάλληλος.

Ἰσχύουσι δὲ καὶ ἐν προκειμένῳ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 41 ἐδάφιον 5 καὶ 42 τοῦ παρόντος.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ συντάξεως τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων

"Αρθρον 48.

Δημοτικοὶ ὑπάλληλοι συμπληροῦντες τριακονταπενταετῆ ὑπηρεσίαν ἢ εἰκοσαετῆ ὑπηρεσίαν καὶ ἐξήκοντα πέντε ἐτῶν ἡλικίαν, δικαιοῦνται συντάξεως ἴσης πρὸς τὰ τόσα πεντηκοστὰ τοῦ μέσου ὅρου τοῦ μηνιαίου ὀργανικοῦ μισθοῦ τῶν τῶν τελευταίων τριῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐτῶν, ὅσα καὶ τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας των,

Οἱ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετοῦντες καὶ μόνιμοι καθιστάμενοι δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, ἐξερχόμενοι τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ ὁρίου ἡλικίας, δικαιοῦνται συντάξεως ἐὰν ἔχωσι συμπληρωμένην δεκαετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν.

Ἐφ' ὅσον οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι καταλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ, κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον, συνταξίμου χρόνου, εἶσι δὲ σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ἐπαρκεῖς διατηροῦνται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ χρόνου τούτου.

Τοῦ ἡμίσεος τῆς ὡς ἄνω συντάξεως δικαιοῦνται ἐν συνόλῳ τ' ἀνήλικα ἄρρενα τέκνα, αἱ ἄγαμοι θυγατέρες καὶ ἡ ἐν χηρείᾳ σύζυγος τοῦ ἀποβιώσαντος δημοτικοῦ ὑπαλλήλου.

Τὸ αὐτὸ δικαίωμα συντάξεως ἔχουσιν ὁ πατήρ, ἡ μήτηρ καὶ αἱ ἄγαμοι ἀδελφαὶ τοῦ ἀποβιώσαντος ἀγάμου ἢ ἐν χηρείᾳ καὶ ἄνευ τέκνων δημοτικοῦ ὑπαλλήλου, ἐφ' ὅσον οὗτος ἦτο ὁ μοναδικὸς προστάτης των.

Ἐπὶ πλειόνων συντρεχόντων δικαιούχων ἡ σύνταξις μερίζεται κατ' ἴσα μέρη εἰς αὐτούς.

Ὑπάλληλος, καταστάς, ἄνευ βαρέος πταίσματος αὐτοῦ ἐκ τραύματος ἢ νοσήματος, σωματικῶς ἢ διανοητικῶς ἀνίκανος, προβλέπως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ἢ ἐκ πολεμικῶν γεγονότων ἐν τῇ ἐκτελέσει ὑπηρεσίας ἐν τῇ ζώνῃ τῶν ἐπιχειρήσεων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ, καὶ ἂν ἔτι τὸ ἐπενεγκὸν τὴν ἀνικανότητα γεγονὸς δὲν σχετίζεται ἀμέσως πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του, δικαιοῦται εἰς σύνταξιν α') ἴσην πρὸς τὸν μισθὸν αὐτοῦ ἐὰν πάθῃ ἀπώλειαν τῆς ὁράσεως ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ἢ ἀκρωτηριασμὸν ἢ παντελῆ ἀχρηστίαν δύο ἄκρων μελῶν, ἢ ἐὰν ἡ ἐξ ἄλλου παθήματος ἐπελθοῦσα ἀνικανότης ἀποκλείῃ παντελῶς καὶ διαρκῶς τὴν ἄσκησιν οἱουδήποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, β') ἴσην πρὸς τὰ δύο τρίτα τοῦ μισθοῦ ἐὰν ἐξ ἄλλων διατάξεων δὲν παρέχεται δικαίωμα μείζονος συντάξεως ἐὰν πάθῃ ἀπώλειαν τῆς ὁράσεως ἑνὸς ὀφθαλμοῦ ἢ ἀκρωτηριασμὸν ἢ παντελῆ ἀχρηστίαν ἑνὸς ἄκρου μέλους ἢ ἄλλο πάθημα, ἐφ' ὅσον ἐκ τούτων ἐπέρχεται ἀνικανότης ἀποκλείουσα παντελῶς καὶ διαρκῶς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ παθόντος.

Ἡ ἀνικανότης ἢ πάθησις βεβαιοῦται ἀποφάσει τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Εἰς τὴν κατὰ τὰ ἄνω συντάξιμον ὑπηρεσίαν συνυπολογίζεται καὶ ἡ δημοτικὴ ὑπηρεσία τῶν νῦν ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελούντων δημοτικῶν ὑπαλλήλων τῆς πρώην Κρητικῆς καὶ τῆς Σαμιακῆς Πολιτείας.

"Αρθρον 49.

Λόγῳ συντάξεως κρατοῦνται ὑπὸ τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ Ταμείου 7 ο/ο ἐκ τοῦ μηνιαίου ὀργανικοῦ μισθοῦ ἑκάστου μονίμου δημοτικοῦ ὑπαλλήλου.

Σύνταξις δὲν παρέχεται ὄνευ καταβολῆς πλήρων τῶν κατὰ τὸ ἄνω ἐδάφιον ἐπὶ τῶν εἰλημμένων μισθῶν κρατήσεων δι' ἅπαντα τὸν συντάξιμον χρόνον ὑπηρεσίας, ἐν περιπτώσει δ' ἀναδρομικῆς καταβολῆς τῶν κρατήσεων χωρεῖ τοιαύτη καὶ κατὰ μηνιαίας δόσεις.

"Αρθρον 50.

Εἰς καταβολὴν τῆς συντάξεως ὑποχρεοῦται ὁ δῆμος, ἐν ᾧ τελευταίως ὑπηρέτησεν ἐπὶ πενταετίαν τοὐλάχιστον ὁ ὑπάλληλος. Ἄλλως ὁ δῆμος, ἐν ᾧ ὑπηρέτησε τὸν πλείονα τῆς συντάξεως χρόνον.

Οἱ ἄλλοι δῆμοι εἰς οὓς τυχὸν ὑπηρέτησε, καταβαλὼν τὰς λόγῳ συντάξεως κρατήσεις, ὑποχρεοῦνται, ὅπως ἀναλάβωσι ταύτας καὶ καταβάλωσιν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου συντάξεων τοῦ ὑποχρεουμένου εἰς καταβολὴν τῆς συντάξεως δήμου.

"Αρθρον 51.

Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος ἱδρυθῇ ἴδιον Ταμεῖον Συντάξεων Δημοτικῶν ὑπαλλήλων, ἀποτελοῦν νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, διοικούμενον δὲ καὶ λειτουργοῦν ἐν γένει κατὰ τὰ διὰ τοῦ Διατάγματος τούτου κανονισθησόμενα.

"Αρθρον 52.

Τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἀπόλλυται· α') ἐὰν ὁ ὑπάλληλος ἀπολυθῇ διότι αὐτογνωμόνως ἀπέσχε τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, β') ἐὰν ἡ χήρα ἔλθῃ εἰς νέον γάμον ἢ ἐκπέσῃ τῆς ἐπιτροπείας τῶν τέκνων αὐτῆς δι' αἰσχρὰν διαγωγήν, γ') ἐνηλικιουμένων τῶν ἀνηλίκων ἀρρένων τέκνων ἢ ἐρχομένων εἰς γάμον τῶν θυγατέρων ἢ ἀδελφῶν.

Τὸ εἰς σύνταξιν ἢ καταβολὴν αὐτῆς δικαίωμα δὲν δύναται νὰ ἀσκηθῇ ἐὰν ὁ δικαιοῦχος ἀποβάλῃ τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀποβολή.

Κηρυχθείσης ἀφανείας τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα δύναται ν' ἀσκηθῇ ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τῆς τελεσιδίκου περὶ ἀφανείας ἀποφάσεως.

"Αρθρον 53.

Ἡ σύνταξις εἶναι ἀκατάσχετος κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἐν ἰσχύϊ διατάξεις περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων.

"Αρθρον 54.

Τὰ τοῦ τρόπου τῆς ἀπονομῆς τῆς συντάξεως ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σχετικῶν τοῦ παρόντος διατάξεων λεπτομέρεια κανονίζεται διὰ Διατάγματος.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ Ταμείου Προνοίας τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων

"Αρθρον 55.

Ἱδρύεται διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὡς ἴδιον νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου Ταμεῖον Προνοίας δημοτικῶν ὑπαλλήλων, ἐπὶ σκοπῷ χορηγήσεως ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος εἰς τοὺς ἐξερχομένους τῆς ὑπηρεσίας μονίμους δημοτικοὺς ὑπαλλήλους, ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου αὐτῶν εἰς τὰ λοιπὰ ἐν τοῖς ἐδ. 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 48 ἀναφερόμενα πρόσωπα.

Διὰ Διατάγματος ὁρισθήσονται :

α') Τὰ τῆς διοικήσεως καὶ λειτουργίας ἐν γένει τοῦ Ταμείου.

β') Οἱ πόροι αὐτοῦ· εἶναι δὲ τοιοῦτοι:

1. Κράτησις μέχρι 3 ο/ο ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

2. Εἰσφορὰ τῶν Δήμων μέχρις 1ο/ο ἐπὶ τῶν τακτικῶν ἐσόδων των ἐτησίως.

3. Δωρεαί, κληροδοτήματα καὶ λοιπά, καὶ

4. Αἱ λόγῳ συντάξεως κρατήσεις τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου τούτου ὑπηρετούντων καὶ ἕνεκα ὁρίου ἡλικίας πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ συνταξίμου χρόνου ἀπολυθησομένων ὑπαλλήλων.

γ') Τὸ ποσὸν τῶν βοηθημάτων, οἱ ὅροι ὑφ' οὓς χορηγοῦνται ταῦτα, τὰ τῆς χορηγήσεως αὐτῶν ἐν γένει ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται ἐπίσης διὰ τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος.

Ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ τῶν χορηγουμένων βοηθημάτων λαμβάνονται ὑπ' ὄψει αἱ ἀποδοχαί, ὁ χρόνος ὑπηρεσίας ὡς καὶ τὸ εἰσενεχθὲν ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων εἰς τὸ Ταμεῖον ἐκ κρατήσεων ποσόν.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου τίθενται ἐν ἰσχύϊ διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μετὰ πρότασιν τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος καθορίζεται καὶ τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς τῶν Δήμων.

"Αρθρον 56.

Ἐπιτρέπεται ὅμως ὅπως ἀντὶ τῆς ἱδρύσεως ἰδίου Ταμείου Προνοίας δημοτικῶν ὑπαλλήλων περιληφθῶσι τὰ ἐν ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 55 πρόσωπα διὰ Διατάγματος εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 55 ὁριζόμενοι πόροι περιέρχονται εἰς τὸ ὡς ἄνω Ταμεῖον Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων.

Διὰ τοῦ κατὰ τὸ ἐδ. 1 Διατάγματος καθορίζεται πᾶσα ἀναγκαία πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου τούτου λεπτομέρεια.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Εἰδικαὶ Διατάξεις.

"Αρθρον 57.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1—56 τοῦ παρόντος νόμου δύνανται νὰ ἐπεκταθῶσι διὰ Διαταγμάτων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καὶ ἐπὶ τῶν Δημοτικῶν φιλανθρωπικῶν καὶ κοινωφελῶν ἐν γένει ἱδρυμάτων.

Προκειμένου ὅμως περὶ τοῦ διοικητικοῦ καὶ διαχειριστικοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Δημοτικοῦ Νοσοκομείου («ἡ Ἐλπίς»), αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

Διὰ Διατάγματος ὁρίζονται καὶ τὰ ἁρμόδια ὄργανα πρὸς ἄσκησιν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἁρμοδιοτήτων τοῦ Δημάρχου, Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια.

Εἰς τὰς περὶ συντάξεως καὶ Ταμείου Προνοίας διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται καὶ οἱ δημοτικοὶ στρατολόγοι.

Εἰς τὰς περὶ συντάξεως καὶ Ταμείου Προνοίας διατάξεις τοῦ παρόντος δύνανται νὰ περιληφθῶσιν ἐπίσης καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων, ἐφόσον ἤθελον δηλώσει ὅτι δέχονται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς οἰκείας κρατήσεις.

Ἐν προκειμένῳ τὰς ὑποχρεώσεις καὶ ἁρμοδιότητας τῶν Δήμων καὶ Δημ. Συμβουλίων ἀσκοῦσιν ἡ Ἕνωσις τῶν Δήμων καὶ ἡ Διευθύνουσα αὐτὴν Ἐπιτροπή.

"Αρθρον 58.

Καταργοῦνται ἐκ τοῦ κώδικος τῆς Νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων τὸ στοιχεῖον β' τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 98, αἱ παράγραφοι 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 104 ὡς πρὸς τοὺς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους, τὸ ἄρθρον 105, τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 109 παράγρ. 1 ἀπὸ τῆς λέξεως «διοριζόμενον» καὶ ἑξῆς, ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 110 καὶ 112 αὐτοῦ.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

"Αρθρον 59.

Οἱ ἐν ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου τούτου εὑρισκόμενοι καὶ ὀργανικὰς θέσεις κατέχοντες ὑπάλληλοι καθίστανται μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ἔχουσι τριετῆ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν.

Οἱ ἐλάσσονα τῶν τριῶν ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἔχοντες δύνανται νὰ μονιμοποιηθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς τριετοῦς ὑπηρεσίας.

Ὑπάλληλοι οἱ ὁποῖοι κατεῖχον ὀργανικὰς θέσεις καὶ τριετῆ συμπεπληρωμένην ὑπηρεσίαν, ἀπολυθέντες δὲ μετὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1929, ἐπανέρχονται αὐτεπαγγέλτως ἐὰν ὑποβάλωσι περὶ τούτου αἴτησιν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἐπανερχόμενοι δὲ καθίστανται μόνιμοι.

Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι, ἐὰν μὲν αἱ θέσεις ἃς κατεῖχον εἶνε κεναί, καταλαμβάνουσι τὰς θέσεις ταύτας· ἄλλως τοποθετοῦνται προσωρινῶς καὶ μέχρι κενώσεως ὀργανικῶν θέσεων κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἀνάγκας εἰς ὑπηρεσίας, ταχτικὰς ἢ ἐκτάκτους μὲ τὰς αὐτὰς ἀποδοχὰς καὶ τὸν βαθμὸν ὃν κατεῖχον πρὸ τῆς ἀπολύσεώς των, πληροῦνται δὲ δι' αὐτῶν αἱ ἑκάστοτε ἐφεξῆς κενούμεναι θέσεις.

Πρόσληψις ἐκτάκτων ὑπαλλήλων κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 9 τοῦ νόμου 4189 μόνον ἐν ἐλλείψει τοιούτων ὑπαλλήλων ἐπιτρέπεται.

Ὑπάλληλοι τῆς κατηγορίας τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, μὴ ἔχοντες ὅμως συμπεπληρωμένην τριετῆ ὑπηρεσίαν ἀποζημιοῦνται, ἀνεξαρτήτως λόγου ἀπολύσεως, ὑπὸ τοῦ Δήμου κατὰ τὰς περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἀπολυομένων ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις.

Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἐδαφίων 1, 2 καὶ 4 μονιμοποιούμενοι ὑπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ προαχθῶσιν εἰς ἀνώτερον βαθμὸν ἂν μὴ κέκτηνται τὰ διὰ τὸν βαθμὸν τοῦτον ὁρισθησόμενα προσόντα.

Δύναται ὅμως κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς ν' ἀπονεμηθῇ αὐτοῖς μετὰ τριετῆ ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ὑπηρεσίαν ὁ μισθὸς τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου βαθμοῦ, ἐφόσον ὑρίστατοι τοιοῦτος ἐν τῷ Δήμῳ, ἀλλὰ μόνον μέχρι τοῦ μισθοῦ τοῦ Τμηματάρχου Α'.

"Αρθρον 60.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 59 δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσι καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπολυθέντων μετὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1929 ὑπαλλήλων τῶν δημοτικῶν ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων δι' εἰδικῶν δι' ἕκαστον Διαταγμάτων ἐκδιδομένων ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου.

"Αρθρον 61.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Συζητουμένου εἰς β' ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως κλάσεων τινων τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς» ὁ κ. **Κ. Βουδούρης** λέγει ὅτι ἀνέρχεται εἰς τὸ βῆμα ἵνα διαμαρτυρηθῇ διὰ τὰ λεχθέντα παρὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἄλλην συνεδρίασιν, ἵνα μὴ μείνῃ ἡ ἐντύπωσις ὅτι ὑποστηρίζει τὰ συμφέροντα ὡρισμένης τάξεως.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εἶπα ὅτι εἶσθε προκατειλημμένος καὶ σεῖς καὶ ὁ ἄλλος κ. συνάδελφος, οὐδὲν ἄλλο εἶπα.

Κ. Βουδούρης. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ διαμαρτυρηθῶ καὶ εἶμαι σύμφωνος ὅτι ἡ ὑποστήριξις δικηγορικῶν ὑποθέσεων ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου εἶναι πράξις ἐντολῆς ἣν ἔχομεν. Ἡ μικρά μου ἱστορία ἀποδεικνύει ὅτι ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου εἶμαι μόνον προστάτης τῶν συμφερόντων ἐκείνων ποὺ μὲ ἔστειλαν ἐδῶ. Ἐὰν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπρόσεχε εἰς τὰ ὑπ' ἐμοῦ λεχθέντα θὰ ἐμάνθανεν ὅτι ἐδήλωσα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι εἶμαι δικηγόρος τῶν ἀλευροβιομηχάνων ἔξω τῆς αἰθούσης ταύτης καὶ ὅτι θὰ δόσω μόνον ἐξηγήσεις καὶ δὲν θὰ παράσχω ψῆφον. Ὡς πρὸς τὸ συζητούμενον θέμα ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶπεν ἄλλοτε ὅτι ἦτο ἀδιάλλακτος εἰς τὰς ἀπόψεις του ἀλλὰ τὰ ἐπιχειρήματα καὶ τὰ στοιχεῖα ἅτινα παρέθεσεν ὁ κ. συνάδελφος ἐξ Ἀθηνῶν τὸν ἐκλόνισαν. Ἤδη θὰ ἐξετάσωμεν καὶ ἡμεῖς ταῦτα καὶ θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς ἂν πεισθῶμεν καὶ ἡμεῖς περὶ τῆς σκοπι-

μότητος αὐτῶν. Ὁ κ. συνάδελφος ἐξ Ἀθηνῶν εἶπεν ὅτι τὸ 1915 ἐσκέφθη ἡ Κυβέρνησις τὸν ὑποβιβασμὸν τοῦ δασμοῦ τῶν ἀλεύρων, ἀλλὰ τότε εἰς μόνον ἀλευρόμυλος ὑπῆρχε καὶ αἱ ἀνάγκαι τῆς καταναλώσεως ἦσαν μεγάλαι. Τὸ τότε ὑποβληθὲν νομοσχέδιον, λέγει ὅτι, ὑπεβίβασε κατὰ ἓν λεπτὸν τὸν δασμὸν καὶ ἔπεσεν ἡ Κυβέρνησις τότε καὶ δὲν ἐγένετο νόμος τὸ νομοσχέδιον. Ὁ κ. συνάδελφος ἐπεκαλέσθη καὶ τὴν ἔκθεσιν τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ταύτην ἐπικαλοῦμαι καὶ ἐγώ. Ἰδοὺ τί λέγει αὕτη (ἀναγινώσκει) καταλήγει δὲ αὕτη νὰ συνιστᾷ σύμπραξιν ἀλευροβιομηχανίας καὶ εἰσαγωγῆς ἵνα ἔχῃ δυναμικότητα ἡ ἐγχώριος ἀλευροβιομηχανία πρὸς κάλυψιν τῆς καταναλώσεως. Ἡ ἔννοια αὐτῆς εἶναι σαφὴς καὶ ἀναμφισβήτητος. Εἶμαι σύμφωνος καὶ ἐγώ. Ἀλλ' ὑπάρχει ἡ προϋπόθεσις τῆς ἀνεπαρκείας τῆς ἀλευροβιομηχανίας μέτρῳ ἱκανῷ νὰ καλύπτῃ τὰ κενά. Καὶ τότε εἶναι φανερὸν τὸ συμπέρασμα τῆς ἐπιτροπῆς ἐκείνης. Ὁ κ. συνάδελφος προχωρῶν ἰσχυρίσθη ὅτι ἡ ἀλευροβιομηχανία μόνον 20,000 τόννους ἐγχωρίου σίτου καταναλίσκει. Ἀλλ' αὕτη ὑπερβαίνει τὰς 70—80.000 τόννους σίτου. Ὁ κ. συνάδελφος καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἀλλοίμονον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἂν ἐνισχύσῃ τὴν σιτοκαλλιέρειαν ἥτις καὶ κατὰ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἀποτελεῖ χρεωκοπημένην ἐπιχείρησιν. Σέβομαι ἁπλοῦτως τὰς γνώμας του, ἐὰν ὅμως καὶ ἡ Κυβέρνησις τὰς παραδέχεται, τότε ἀσφαλῶς δὲν πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦ δασμοῦ τῶν ἀλεύρων, ἀλλὰ νὰ ρίψῃ ὅλους τοὺς δασμοὺς καὶ νὰ προστατεύσῃ τὸν καταναλωτήν.

Τοῦτο εὐτυχῶς δὲν εἶναι ἀληθές, καὶ δὲν δύναται ν' ἀκολουθήσῃ τὴν πολιτικὴν ταύτην ἡ Κυβέρνησις. Ὁ κ. συνάδελφος εἶπεν ἐπίσης ὅτι ἡ ἀλευροβιομηχανία ἀποσχολεῖ 1525 ἐργάτας, ἀλλὰ κατὰ τὸ 1929 εἰσήχθησαν 600 χιλ. τ. σίτου δι' οὗς ἐπληρώθησαν διὰ μυλεργάτας μόνον 70 ἑκατομμύρια, ὁπότε θὰ ἐλάμβανεν ἕκαστος 65 χιλιάδας δραχμῶν. Ἀλλ' ἐκτὸς αὐτῶν ἐπληρώθησαν καὶ ἄλλα 56 ἑκατομμύρια εἰς μεταφορικά, καὶ ἔλαβεν ἕκαστος, ἂν ἦτο ἀληθὴς ὁ ἀριθμὸς τῶν 1525, δραχ. 90,000. Ὁ κ. συνάδελφος εἶπεν ὅτι ἡ μηχανικὴ πρόοδος προχωρεῖ γοργῶς καὶ θὰ ἔλθῃ ἐποχὴ καθ' ἣν εἷς καὶ μόνον κυλινδρόμυλος μὲ 170 ἐργάτας θὰ ἐξυπηρετῇ ὅλην τὴν Ἑλλάδα. ! Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπεκαλέσθη καὶ τὴν γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ γενικοῦ χημείου, οὗτινος ἡ γνώμη βαρύνει ὑπὲρ πάντα ἄλλον. Ὁ κ. Γαλόπουλος εἶπεν, ὅτι μὲ ἄλευρα α' τάξεως δὲν διαβλέπει κίνδυνον. Ἀλλὰ τὸ 1927 ὁ κ. Γαλόπουλος ὑπέβαλεν ἔκθεσιν καὶ ἔλεγεν (ἀναγινώσκει) ὅτι ἐὰν ἦτο ἐπαρκὴς ἡ βιομηχανία θὰ ἐνεδεικνύετο ὁ ἀποκλεισμὸς τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἀλεύρων. Εἰς ἄλλο σημεῖον, λέγει, ὁ κ. Γαλόπουλος (ἀναγινώσκει), ὅτι ἡ ἐξόντωσις τῆς ἀλευροβιομηχανίας θὰ εἶχεν ἀποτέλεσμα τὴν ἀχρήστευσιν χιλιάδων ἐργατῶν καὶ προέτεινε νὰ καθορισθῇ τοιαύτη ἐπὶ τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς διὰ τὰ εἰσαγόμενα ἄλευρα εἰς τρόπον ὥστε μόνον τὰ κενὰ τῆς βιομηχανίας νὰ συμπληροῦνται. Ἀλλὰ οὐδὲν κενὸν ὑπάρχει, ὑπάρχει μόνον ὑπερεπάρκεια, ἡ ὁποία ἠνάγκασε τὴν Κυβέρνησιν τῶν Φιλελευθέρων νὰ συστήσῃ τὸ πρῶτον ταμεῖον ἀνεργίας μυλεργατῶν. Ἀλλ' ὑπάρχει τις ὁ ὑποστηρίξας, ἐκτὸς τοῦ συναδέλφου ἐξ Ἀττικῆς, ὅτι ἐπιβάλλεται ὁ περιορισμὸς τοῦ δασμοῦ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἀλεύρων; Ἀπὸ τριετίας τοὐναντίον υἱοθετήθη ὁ δασμὸς τῶν ἀλεύρων καὶ οὐδεὶς ὑπεστήριξε τὴν μείωσιν αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς ὁ κ. συνάδελφος, ὅταν εἶδε τὰ ἐπιχειρήματά του σειόμενα, εἶπε, τί θὰ γίνῃ μία τάξις ἀνθρώπων, μικρὰ εὐτυχῶς, καὶ πῶς θὰ ἀποζήσῃ ἡ τάξις αὐτή; Καὶ τὴν ἄποψιν ταύτην δὲν ἐτόλμησαν νὰ τὴν ὑποστηρίξουν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν οὐδὲ οἱ ὑποστηρίζοντες αὐτὴν διότι τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀνάξιον προσοχῆς καὶ δὲν ἐνεδεικνύετο καμμία πρόνοια διὰ τοὺς εἰσαγωγεῖς τῶν ἀλεύρων, ὅπως διὰ τὰς ἄλλας τάξεις. Ὁ κ. Γαλόπουλος ἐρωτηθεὶς εἶπεν ἐπίσης, ὅτι διὰ τὰ Βαλκανικὰ ἄλευρα, πρέπει νὰ ληφθοῦν μέτρα καὶ ὄχι διὰ τὰ ἄλλης προελεύσεως. Κατὰ τὸ 1926 εἰσήχθησαν 60 χιλιάδες τόννοι ἐκ τῆς Βουλγαρίας καὶ Ρουμανίας ὅπερ ἐλησμόνησεν ὁ κ. συνάδελφος ἐξ Ἀττικῆς. Ἐπὶ δικτατορίας μάλιστα λόγῳ τῆς μειώσεως τοῦ δασμοῦ ἤνοιξαν οἱ Βουλγαρικοὶ μῦλοι διὰ νὰ κλείσουν οἱ Ἑλληνικοί. Ὁ κ. Γαλόπουλος ὑποστηρίζων ἄλλοτε τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἀλεύρων α' τάξεως δὲν εἶχεν ὑπ' ὄψει του τὴν τιμὴν τῶν σιτηρῶν, διότι ἐκ τούτου ἐξάγεται, ὅτι ὁ Ἀμερικανὸς βιομήχανος πωλεῖ πολὺ ἀκριβώτερα ἀπὸ τὸν Ἕλληνα καὶ ἔχει περιθώριον 53 λεπτῶν κατὰ κοιλὸν καὶ τὰ πωλεῖ ἐν Ἀμερικῇ χωρὶς ἔξοδα, ἐνῷ ὁ Ἕλλην πληρώνει 1,60 κατὰ κοιλὸν δι' ἔξοδα. Δηλαδὴ ἐκ τῆς διαφορᾶς ἔχει περιθώριον δρ. 1.06, ἱκανὸν νὰ συντρίψῃ τὸν Ἕλληνα συνάδελφόν του. Οἱ ἀπαγορευτικοὶ δασμοὶ ἐπὶ τῶν ἀλεύρων εἶναι γνωστοὶ εἰς ὅλα τὰ Κράτη. Ἡ Γερμανία μέχρι τέλους Ἰουνίου εἶχεν εἰσαγωγικοὺς δασμοὺς ὡς ἑξῆς: 5 μ. χρ. τὰ 100 κοιλὰ τὰ ἄλευρα μὲ 11,50. Ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου ηὐξήθησαν οἱ δασμοὶ αὐτοί. Ἡ Αἴγυπτος ἦτο ἐλευθέρα ἀγορὰ διὰ τὰ ἄλευρα τῆς Ἀμερικῆς ἀλλ' ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1930 ἐτέθη φόρος σ. 18 ἐπὶ τοῦ σίτου καὶ 46 ἐπὶ τῶν ἀλεύρων. Εἰς τὴν Τουρκίαν τὰ ἄλευρα ἔχουν φόρον 11,90 γρόσ. Ὁ κ. συνάδελφος εἶπεν, ὅτι οἱ ἀλευροβιομήχανοι συναπεκόμισσαν ἑκατομμύρια δραχμῶν καὶ ἂν ἐζημιώνοντο δὲν θὰ μετέτρεπον τὴν περιουσίαν των εἰς σίδηρα καὶ λίθους. Ἀλλ' οἱ ἀκμάζοντες ἀπὸ 20ετίας ἀλευροβιομήχανοι εἶναι χρεωκοπημένοι, καὶ αὐτοκτονίας εἰχομεν κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθόν, καὶ πτωχεύσεις. Θὰ ἠρώτα ἐπίσης κανεὶς διατί ὁ κ. συνάδελφος δὲν μετέτρεψε τὴν περιουσίαν του εἰς ἀλευροβιομηχανικὰ ἐργοστάσια, ἀλλὰ τὴν ἐπενέδυσε εἰς οὐρανοξύστας καὶ ἀκίνητα; Δὲν ἔκαμε ὅμως αὐτό, ἀλλ ἀγωνίζεται ἐπὶ πενταετίαν διὰ τὴν μειωσιν τοῦ δασμοῦ τῶν ἀλεύρων.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, συνεχίζει, εἶπεν, ὅτι πρόκειται νὰ δοκιμάσωμεν μὲ 5 χιλιάδας τόννους τὸν μῆνα. Ἀλλὰ διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν νομοσχεδίου οὐδεὶς περιορισμὸς ὑπάρχει διὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ, διότι ἂν κανονισθῇ περιορισμὸς ἔρχεται τὸ ἐρώτημα ποῦος θὰ τοὺς εἰσαγάγῃ τοὺς τόννους αὐτούς; Ἔπρεπε νὰ γίνῃ προνόμιον, ὅπερ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐγκριθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. Συνεπῶς ἔπραξε ἐκεῖνο ποῦ διατυπώνεται εἰς τὸ νομοσχέδιον καὶ κατ' ἀνάγκην ἡ δήλωσις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ. Δηλαδὴ ἢ θὰ εἰσαχθοῦν πολλὰ καὶ ὁ κίνδυνος τῆς ἀλευροβιομηχανίας εἶναι μέγας, ἢ δὲν θὰ εἰσαχθῇ τίποτε καὶ τότε πρὸς τί αὐτὴ ἡ περιπέτεια; Ἡ κατσυκοφάντησις, τονίζει, τῆς ἀλευροβιομηχανίας ἔφθασε πράγματι εἰς τὸ κατακόρυφον. Κάθε ἔντυπον ἐκπέμπει μύδρον κατὰ τῶν κυρχαριῶν. Κρατικὸν ὄργανον ἐδημοσίευσε ὅτι τὸ Κράτος ἔθεσε τὰς χεῖρας του εἰς τὰ θυλάκια τοῦ λαοῦ καὶ δὲν τὸ ἠρώτησε τὸ ὄργανον ἐκεῖνο κανεὶς τῶν ὑπευθύνων διὰ τὴν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως κατηγορίαν. Καὶ ὅταν ταῦτα γράφωνται, τί θέλετε νὰ παραδεχθῇ ὁ λαός; Κατόπιν τῶν ὅσων γράφονται, φρονῶ, προσθέτει, ὅτι πρέπει νὰ λυθῇ ἅπαξ διὰ παντὸς τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἢ νὰ προστατευθῇ ἡ ἀλευροβιομηχανία ἢ νὰ ἐξαφανισθῇ. Μέσος ὅρος δὲν χωρεῖ. Ἐγενετο, συνεχίζει, λόγος καὶ περὶ εὐθηνείας, ἀλλ' ἐρωτῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, ἂν ὑπεστήριξε κανεὶς ὅτι διὰ τοῦ μέτρου τούτου θὰ εὐθυνήνῃ ὁ ἄρτος; Ἀσφαλῶς οὐδεὶς θὰ ὑποστηρίξῃ τοῦτο, διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ πραγματοποιηθῇ. Τὸ μέτρον θὰ καταστρέψῃ καὶ ἀλευροβιομηχανίαν καὶ ἐθνικὴν παραγωγὴν καὶ κομμίαν εὐθηνίαν δὲν θὰ φέρῃ. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶπεν ὅτι ἐνισχύθησαν αἱ ἀντιλήψεις του ἀπὸ τὴν συνεργασίαν μετὰ τῶν κ. Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων ἁρμοδίων, ἀλλ' οἱ κύριοι Ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Ἐσωτερικῶν δύνανται νὰ βεβαιώσουν ἂν διὰ τοῦ μέτρου θὰ ἐνισχυθῇ ὁ Προϋπολογισμὸς καὶ ἂν θὰ φάγῃ καὶ ἐφθηνότερον τὸν ἄρτον ὁ λαός. Φαίνεται ὅμως ὅτι δὲν ἐπείσθησαν καὶ δι' αὐτὸ ἀφήνουν νὰ ρυθμισθῇ τὸ ζήτημα διὰ Διατάγματος. Ἀλλὰ πῶς θὰ μένῃ ἥσυχος ἕνας βιομήχανος μὲ τὴν σπάθην αὐτὴν τοῦ Δαμοκλέους; Διατί ἀφήνετε ἐκκρεμῆ τὴν τύχην μιᾶς μεγάλης βιομηχανίας; Τοῦτο ἔχει μεγάλην σημασίαν. Ἐὰν τὸ μέτρον ἐπιβάλλεται πρέπει νὰ γίνῃ διὰ νόμου.

Ὁ κ. ἐκ Σερρῶν συνάδελφος ὡμίλησε περὶ μεγάλων κερδῶν τῶν ἀλευροβιομηχάνων, ἀλλὰ τὸ βιομηχανικὸν κέρδος εἶναι 3 λεπτὰ καὶ ὄχι 15, ὡς εἶπεν ὁ ἴδιος. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ ἀντικτύπου τοῦ μέτρου ἐπὶ τῆς σιτοκαλλιεργείας ἔχω νὰ ὑπομνήσω τὰς διαμαρτυρίας τοῦ γεωργικοῦ κόσμου. Ἡ Ἐπιτροπὴ συγκεντρώσεως σίτου πρὸ διετίας προέτεινε τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς Γεωργίας ἔστειλεν μακροσκελῆ ἔκθεσιν κατὰ τοῦ δασμοῦ πρὸ διετίας· ὁ ἴδιος εἰς ὃν δικαίως ἡ Κυβέρνησις ἀνέθεσεν τὴν διεύθυνσιν τῆς γεωργίας διεμαρτυρήθη ἀκόμη προχθές. Δὲν γνωρίζω ἂν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἔλαβε τὸν καιρὸν νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τοὺς συμβούλους του, ἀλλ' ἐὰν συνειργάσθη, ἀσφαλῶς θὰ διεμαρτύρετο διὰ τὸ μέτρον. Περαίνων, λέγει ὅτι συνιστᾷ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι, ἐὰν φρονῇ ὅτι διὰ τοῦ μέτρου θὰ προστατεύσῃ ἔστω καὶ κατὰ ἓν λεπτὸν τὸν καταναλωτήν, πρέπει νὰ ψηφίσῃ ἀσυζητητεὶ τὸ νομοσχέδιον, διότι τὰ μερικώτερα συμφέροντα πρέπει νὰ ὑποχωροῦν πρὸ τῆς ὁλότητος. Ἐὰν ὅμως δὲν ἔχει σχηματίσει πεποίθησιν περὶ τοῦ μέτρου, εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ὑποστηρίξῃ μίαν βιομηχανίαν ὄχι τόσον ἀπὸ τὸν δασμὸν, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν κατασυκοφάντησιν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι μάχονται μόνον διὰ τὰ ἴδια αὐτῶν συμφέροντα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ Ὀλυμπίας μὲ φέρουν στὸ βῆμα, διότι γεννοῦν ζήτημα ἠθικῆς τάξεως διὰ τὴν Βουλήν, τὸ ὁποῖον δὲν ἠμπορῶ νὰ ἀφήσω ἀπαρατήρητον. Κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδρίασιν ὅταν ἐψηφίσθη τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εἰς α' ἀνάγνωσιν ἔκαμα φιλικὴν παρατήρησιν ὅτι καὶ ὁ κ. βουλευτὴς Ὀλυμπίας καὶ ὁ κ. βουλευτὴς Ἀττικῆς δὲν εἶναι ἀπροκατάληπτοι εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Ὀλυμπίας διαμαρτύρεται δι' αὐτό. Δι' ὅσων εἶπα δὲν ἐξέφρασα κανένα ὑπαινιγμόν, ὁ ὁποῖος νὰ θίγῃ γενικῶς ὁλόκληρον τὴν κ. βουλευτὴν Ὀλυμπίας. Εἶπον μόνον ὅτι ὁ κ. βουλευτὴς δὲν εἶναι ἀπροκατάληπτος κριτὴς καὶ εἰς τοῦτο ἐπιμένω ἰσχυρῶς. Ὅλοι ὅσοι εἴχομεν τὴν τύχην νὰ περάσωμεν ἀπὸ τὸ στάδιον τοῦ δικηγόρου γνωρίζομεν πόσον δύσκολον εἶναι ἕνας δικηγόρος, ὁ ὁποῖος μελετᾷ μίαν ὑπόθεσιν καὶ ὁ ὁποῖος ἐκ καθήκοντος καταντᾷ νὰ εὑρῇ ὅλα τὰ ὑπὲρ μιᾶς ὑποθέσεως φοάνει νὰ μορφώσῃ μίαν τοιαύτην γνώμην περὶ τοῦ δικαίου τοῦ πελάτου του ὥστε ὅταν χάνῃ τὴν ὑπόθεσιν νὰ πιστεύῃ ὅτι ὁ πελάτης του ἠδικήθη.

Κ. Βουδούρης. Ἐγὼ δὲν εἶμαι δικηγόρος τῆς ὑπὸ κρίσιν ὑποθέσεως. Εἶμαι δικηγόρος τῶν ἀπὸ δεκαετίας πρὶν γίνω βουλευτής.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν ἠμπορῶ νὰ δεχθῶ τὰς ἐξηγήσεις σας ὅπως μοῦ τὰς δίδετε, διότι ἐγὼ γνωρίζω ὅτι τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς εἴσθε δικηγόρος καὶ τὸ γνωρίζω ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως καὶ ἀπὸ σᾶς τὸν ἴδιον, διότι κατ' ἐπανάληψιν προσλήπτατε καὶ ἐζητήσατε νὰ μὲ βρῆτε, μάλιστα μίαν φορὰν μαζὶ μὲ τὸν κ. Πανοῦτσον καὶ μοῦ ἐφέρατε ὑπόμνημα ὑποστηρίζον τὰς ἀπόψεις τῶν ἀλευροβιομηχάνων.

Κ. Βουδούρης. Ὄχι διὰ τὸ ζήτημα τοῦ δασμοῦ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐὰν θέλετε νὰ κάμετε διάψευσιν ὅτι εἴσθε δικηγόρος εἰς τὰ μισὰ ζητήματα, θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ σᾶς εἰπω ὅτι αὐτὸ ἀκριβῶς σᾶς ἐδημιούργησε τὴν ψυχικὴν κατάστασιν τὴν ὁποίαν λέγω ἐγὼ ὅτι ἔχουν ὅλοι οἱ δικηγόροι. Ὁ κ. Πανοῦτσος κατηγορήθη μετ' ἄλλων ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν σεῖς εἴσθε δικηγόρος. Ἔχω, λοιπόν, τὸ δικαίωμα νὰ σᾶς εἴπω ὅτι δὲν εἶσθε ἀπροκατάληπτος κριτής. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ ζήτημα τοῦτο ἦλθεν ἀπὸ τοῦ βήματος, ἔχω καθῆκον νὰ προχωρήσω ἀκόμη πραιτέρω. Νομίζω ὅτι ἂν θέλωμεν νὰ διατηρήσωμεν τὸ κῦρος τοῦ Κοινοβουλίου καὶ ὅσοι ὑπήρξαμεν δικηγόροι καὶ τὸ κῦρος τοῦ Δικηγορικοῦ λειτουργήματος ἔχομεν καθῆκον, ὁσάκις συζητοῦνται ζητήματα ἀφορῶντα ὑποθέσεις, τὰς ὁποίας ὑπερισπάσαμεν ὡς δικηγόροι νὰ μὴ λαμβάνωμεν τὸν λόγον διὰ νὰ τὰς ὑπερασπίζωμεν καὶ ὡς πολιτικοί. Δὲν θέλω μὲ ὅσα λέγω νὰ θίξω οὐδὲ πόρρωθεν τὸν ἀξιότιμον βουλευτὴν Ὀλυμπίας. Εἶναι ζήτημα γενικοῦ ἐνδιαφέροντος νὰ βλέπουν οἱ πολῖται εἰς τὰ πρακτικὰ τὰ δημοσιευόμενα, ὅτι ὁ τάδε βουλευτής, ὁ ὁποῖος ὑποστηρίζει, ὡς δικηγόρος μίαν ὑπόθεσιν ἀνεβαίνει εἰς τὸ βῆμα διὰ νὰ τὴν ὑποστηρίξῃ. Βεβαίως τυπικῶς ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἀλλὰ πολλὰ δικαιώματα ἔχομεν τυπικῶς τῶν ὁποίων δὲν κάμνομεν χρῆσιν, διότι ἠξεύρομεν, ὅτι παραβλάπτονται γενικώτερα συμφέροντα καὶ τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ Νομοσχέδιον λέγει ὅτι εἰς τὴν προηγουμένην συνεδρίασιν ὡμίλησε περὶ εἰσαγωγῆς 50—60 χιλ. τόννων κατ' ἀνώτατον ὅριον κατ' ἔτος. Τὸ Νομοσχέδιον ὅμως δὲν περιέχει τὴν διάταξιν, διότι κατόπιν νεωτέρων συζητήσεων εὑρέθη ὅτι τοῦτο ἐδημιούργει δυσχερείας, τὰς ὁποίας ἠθέλαμεν νὰ τὰς ἀποφύγωμεν. Ἐπειδὴ δὲ ὁρίζει τὸ Νομοσχέδιον ὅτι διὰ Διατάγματος δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ νὰ μεταβληθῇ ὁ φόρος αὐτὸς θὰ εἴμεθα εἰς θέσιν πάντοτε νὰ βλέπωμεν ἂν ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἀλεύρων αὐτῶν ἠμπορεῖ νὰ φέρῃ εἰς κίνδυνον τὴν βιομηχανίαν αὐτὴν καὶ νὰ τὴν σταματήσῃ. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὑπὸ τοῦ κ. βουλευτοῦ Ἀττικῆς λεχθέντα δὲν εἶπον ὅτι τὰ ἐπιχειρήματα αὐτοῦ μὲ ἔκαμαν νὰ πιστεύσω ὅτι εἶχεν ἀπολύτως δίκαιον. Εἶπον ὅτι τὰ ἐπιχειρήματά του μοῦ ἔκαμαν ἐντύπωσιν καὶ ὅτι μὲ ἐκλόνισαν. Ὁ κ. βουλευτὴς Ὀλυμπίας μᾶς λέγει διατί δὲν τὸ κάμομεν διὰ νόμου καὶ τοῦ ἀπαντῶ ὅτι δὲν ἠξεύρω τί ἀποτελέσματα θὰ φέρῃ. Ἐὰν ἴδωμεν ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἀλεύρων, καθ' ὃν τρόπον γίνεται περιορίζει καὶ τὰ πρώτης ποιότητος ἄλευρα καὶ δύναται νὰ ἀποβαίνῃ ἐπικίνδυνος θὰ λάβωμεν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα. Τὸ μέτρον ἐλήφθη κατόπιν μελέτης καὶ κατόπιν βεβαιώσεως τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου, Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Χημείου, ὅτι διὰ τοῦ μέτρου αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους αὐτοὺς οὐδένα κίνδυνον δύναται νὰ διατρέξῃ ἡ ἀλευροβιομηχανία, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἑνὸς τόσον μικροῦ ποσοῦ ἀλεύρων.

Ὁ κ. ***Κ. Βουδούρης*** λέγει ὅτι θὰ ἦτο εὐτυχὴς ἐὰν τὰ μέτρα περὶ τῶν ὁποίων ὡμίλησεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐλάμβανον σάρκα καὶ ὀστᾶ. Εἰς τὴν ἄλλην Βουλὴν ὑπεστήριξα ὅτι καὶ νόμος εἰδικὸς ἔπρεπε νὰ θεσπισθῇ, ὁ ὁποῖος νὰ ἀπαγορεύῃ εἰς τοὺς Βουλευτὰς νὰ ἀσκοῦν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου. Ἐὰν ἦλθα, λέγει, καὶ σᾶς ἐπεσκέφθην, Κύριε Πρόεδρε, τοῦτο ἔπραξα οὐχὶ ὡς δικηγόρος, διότι ἂν δὲν ἤμην τοιοῦτος θὰ ἠρχόμην περισσοτέρας φοράς, ἀλλ' ἦλθον διὰ νὰ σᾶς προσφέρω μίαν ὑπηρεσίαν καὶ νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους ἐνεῖχε διὰ τὴν χώραν ἡ πολιτικὴ ἑνὸς μέλους τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ὁποῖον ἀνεκοίνου εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι οἱ ἀλευροβιομήχανοι εἶναι καταχρασταὶ ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀντελήφθητε καὶ ἐξεδόσατε καὶ ἀνακοινωθέν, καυτηριάζοντες τὰς ἀνακοινώσεις τοῦ μέλους ἐκείνου τῆς Κυβερνήσεως. Ὅλη ἡ Βουλὴ γνωρίζει ὅτι οὐδέποτε ὑπῆρξα παράγων. Ὑπῆρξα, ὅταν δὲν ἤμην Βουλευτής, ἢ δικηγόρος τῶν ἀλευροβιομηχάνων, ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ὅπως εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι οἱοσδήποτε ἄλλος τὸν ὁποῖον ἡ τύχη κατεδίκασε νὰ ζῇ διὰ τῆς ἐργασίας του. Οὐδεὶς λοιπὸν ἔκαμε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔκαμα ἐγὼ καὶ ὑπερθεματίζω εἰς ὅσα ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶπε καὶ ἐπαναλαμβάνω ὅτι θὰ εἶμαι εὐτυχὴς ἐὰν τὸ μέτρον τοῦτο τὸ υἱοθετήσετε σεῖς, διότι θὰ προσφέρετε μίαν ἐξαιρετικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν χώραν. Ἐδήλωσα ὅτι δὲν θὰ προσηρχόμην εἰς τὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν πρὸ ἔτους, ὅταν ὅμως εὑρέθην πρὸ μιᾶς ὠργανωμένης ὁμάδος, ἡ ὁποία σκοπὸν εἶχε νὰ διαστρεβλώσῃ τὸ δίκαιον καὶ νὰ προστατεύσῃ δῆθεν τὰ δημόσια συμφέροντα, ἐνόμισα ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν βουλιμίαν αὐτῆς μία τάξις ἀνθρώπων, ἡ

ὁποία δὲν ἦτο ἀξία τῆς τύχης ἐκείνης. Τί ἄλλο ἠδυνάμην νὰ κάμω; Ἔχετε παράδειγμα ὅμοιον αὐτοῦ; Δὲν ἐδήλωσα ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ὅτι ἤμην δικηγόρος καὶ δὲν περιωρίσθην εἰς τὸ νὰ δώσω πληροφορίας καὶ ὅταν ἐγένετο ψηφοφορία δὲν ἀπέσχον αὐτῆς; Ἔχετε πολλὰ παραδείγματα τοιούτων ἀντιλήψεων, κύριε Πρόεδρε; Δὲν εἶναι λοιπὸν δυνατὸν να ἀπομείνῃ δι' ἐμὲ οὐδὲ ἡ ἐλαχίστη σκιὰ καὶ κατερχόμενος τοῦ βήματος σᾶς τονίζω ὅτι ἔχετε ὑπερτάτην ὑποχρέωσιν καὶ θὰ προσφέρετε τὴν μεγαλυτέραν ὑπηρεσίαν πρὸς τὴν χώραν, ἐὰν ὅσα εἴπατε ἀπὸ τοῦ βήματος τὰ πραγματοποιήσητε ἐν τῇ σφαίρᾳ τῆς ἁρμοδιότητός σας.

Α. Παπαναστασίου. Θὰ ἐπεθύμουν νὰ εἴπω δύο λόγια, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς ἠθικῆς τάξεως περὶ τῆς ὁποίας ὡμίλησεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Συμφωνῶ ἀπολύτως πρὸς ὅσα πρὸ μικροῦ εἶπεν. Ἀλλὰ θὰ ἔπρεπεν νὰ καθορισθῇ μέχρι ποίου σημείου πᾶς βουλευτὴς δικηγόρος δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἀνέρχεται εἰς τὸ βῆμα καὶ νὰ ὑποστηρίζῃ τὰς ἀπόψεις τοῦ πελάτου του. Δύναται ὁ περιορισμὸς αὐτὸς νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε νὰ μὴν δικαιοῦται νὰ ὑποστηρίξῃ ὑπόθεσιν πελάτου του εἰς τὴν ὁποίαν δὲν εἶναι δικηγόρος; Δὲν ἐφθάσαμεν ἀκόμη εἰς τὸ σημεῖον νὰ ἀποκλείωμεν τοὺς ἰδίους ἐνδιαφερομένους νὰ ὑποστηρίζουν τὸ ζήτημά των ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρέπει νὰ καθιερώσωμεν τὸ ἀσυμβίβαστον.

Ὁ κ. **Σ. Ταλιαδοῦρος** λέγει ὅτι ἀπετέλει μέλος τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ 1927 ὅτε ἡ Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις μετὰ μελέτην κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα τῆς προστασίας τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας. Πᾶν Κράτος, λέγει, τὸ ὁποῖον ἀπέκτησε ἀλευροβιομηχανίαν τῆς ὁποίας ἡ παραγωγὴ εἶναι ἀντίστοιχος πρὸς κατανάλωσιν τὴν ἐθεώρησε καὶ τὴν προστατεύει. Ἐφ' ὅσον ἡ Ἑλλὰς ἀπέκτησε τοιαύτην βιομηχανίαν εἶναι φανερὸν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ διστάσωμεν. Ἔκτοτε δὲ ἀφ' ὅτου ἔλαβον ἀφορμὴν νὰ μελετήσω τὸ ζήτημα ἡ ἐμὴ γνώμη ἀπεκρυσταλλώθη εἰς δύο τινά: εἰς τὴν προστασίαν δηλαδὴ τῆς βιομηχανίας τῶν ἀλεύρων καὶ εἰς τὴν προστασίαν τῆς σιτοπαραγωγῆς.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Λησμονεῖτε ὅτι ἡ ἀλευροβιομηχανία παρ' ἡμῖν χρησιμοποιεῖ κατὰ τὰ 9/10 ξένον σίτον.

Σ. Ταλιαδοῦρος. Οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ σιτοπαραγωγὴ ἐν Ἑλλάδι, ἐφ' ὅσον τὰ μέτρα τοῦ Κράτους τείνουν πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτῆς, δὲν πρέπει οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον νὰ μειώσωμεν τὰ ἀποτελέσματα τῆς πολιτικῆς ταύτης. Διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἀλεύρων τοῦ ἐξωτερικοῦ θὰ ἔχωμεν μεγάλην κατανάλωσιν ξένων ἀλεύρων καὶ οἱ μῦλοι μας δὲν θὰ καταναλίσκουν τὰ ἐγχώρια σιτηρά.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) λέγει ὅτι δὲν πρόκειται νὰ εἰσαγάγωμεν παρὰ 50—60 χιλιάδας τόνους σίτου.

Ὁ κ. **Σ. Ταλιαδοῦρος** λέγει ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως δὲν εἶναι ἀπολύτως βέβαιος περὶ τῆς ὀρθότητος τοῦ εἰσηγουμένου μέτρου. Γίνεται μία δοκιμή, ἀλλ' ἡ δοκιμὴ αὐτὴ εἶναι πολὺ δύσκολος καὶ θὰ δημιουργήσῃ παρεξηγήσεις.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) λέγει ὅτι δὲν θὰ δημιουργηθῶσι παρεξηγήσεις διότι ὁ ἐμπορικὸς κόσμος θὰ εἰδοποιηθῇ ἐγκαίρως.

Π. Τσαλδάρης. Διατί θέλετε νὰ εἰσαγάγετε εἰς τὸ ἐμπόριον τοιοῦτον ἀγῶνα σπουδῆς;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Θὰ παρακολουθήσωμεν τὰ εἰσαγόμενα ἄλευρα, καὶ ὅταν ἡ εἰσαγωγὴ φθάσῃ τὰς 55.000 τόννους θὰ προειδοποιήσωμεν τὸν ἐμπορικὸν κόσμον ὅτι μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν 55.000 τόννων τὰ ὑπόλοιπα θὰ πληρώνουν τὸν δασμόν.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** λέγει ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν εἶναι ζήτημα πειραματισμοῦ, ἀλλὰ εἶναι ζήτημα τὸ ὁποῖον μπορεῖτε νὰ ὑπολογίσετε.

Ὁ κ. **Σ. Ταλιαδοῦρος** λέγει ὅτι οἱ πειραματισμοὶ εἶναι παρακεκινδυνευμένοι καὶ δὲν πρέπει νὰ θέλωμεν νὰ τοὺς ἀκολουθήσωμεν. Διατὶ νὰ μὴ πράξωμεν ὅ,τι γίνεται καὶ ἀλλαχοῦ;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Καταστρέφομεν τὴν ἀλευροβιομηχανίαν.

Σ. Ταλιαδοῦρος. Τὴν ζημιώνετε.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἂν θέλῃ ἀντιστοίχων ὠφέλειαν εἰς τὸν λαὸν διὰ τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ ψωμιοῦ, θὰ ζητήσω αὐτὴν τὴν μικρὰν ζημίαν ἀπὸ τὴν ἀλευροβιομηχανίαν.

Ὁ κ. **Σ. Ταλιαδοῦρος** λέγει ὅτι εἰς ἄλλας χώρας ὅπως εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Ρουμανίαν, ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἀλεύρων εἶναι ἀπηγορευμένη.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) λέγει, ὅτι θὰ ἦτο τερατῶδες ἐὰν εἰς τὰς χώρας αὐτὰς αἱ ὁποῖαι ἔχουν τοιαύτην παραγωγὴν σίτου ἐπετρέπετο ἡ εἰσαγωγὴ ἀλεύρων ἐξωθεν.

Α. Παπαναστασίου. Ἐγὼ δέχομαι τὸ νομοσχέδιον σας ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως τοὺς 50.000 τόννους τοὺς προμηθεύεται τὸ Κράτος.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Τὸ Κράτος δὲν ἔχει κανένα λόγον νὰ ἀναμιχθῇ.

Ὁ κ. **Σ. Ταλιαδοῦρος** λέγει, ὅτι διαφωνεῖ ριζικῶς πρὸς τὰ πιράματα αὐτά, τὰ ὁποῖα δὲν βλέπει ποία ἀνάγκη μᾶς τὰ ἐπιβάλλει. Δὲν βλέπω, λέγει, τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον θὰ ζημιώσωμεν τὴν βιομηχανίαν μας καὶ θὰ θίξωμεν τὴν γεωργίαν μας τῆς ὁποίας ἡ κατάστασις εἶναι οἰκτρά. Δὲν πρέπει νὰ φέρωμεν εἰς δύσκολον θέσιν τὸν γεωργὸν καὶ νὰ φύγωμεν ἀπὸ τὰ παραδεδειγμένα.

Ἀλλ' ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ δὲν βλέπω τὸν λόγον νὰ εἰσάγωμεν ἄλευρα διὰ νὰ τρῶμε λευκὸ ψωμὶ καὶ νὰ δίνωμε συναλλαγμα εἰς τοὺς ἐργάτας ποῦ ἐργάζονται ἔξω καὶ ὄχι αὐτὰ τὰ χρήματα νὰ τὰ εἰσπράττουν οἱ ἐργάται μας.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Διότι πιστεύομεν ὅτι μπορεῖ νὰ φθηνήνῃ τὸ ψωμί.

Σ. Ταλιαδοῦρος. Μήπως ἀπεδείχθη ὅτι τὰ ἄλευρα ποῦ παρέχει ἡ ἀλευροβιομηχανία εἶναι κακά; Ἐὰν αὐτὴ διέπραξεν ὅσα τῆς ἀποδίδονται, νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ ποινικὸς νόμος μὲ ἀγριότητα, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν ἡ πολιτικὴ τοῦ Κράτους νὰ ἔχῃ κίνητρα μὲ μεμωνωμένα παραδείγματα. Διὰ τῆς πολιτικῆς τὴν ὁποίαν θέλετε νὰ ἀκολουθήσετε ζημιοῦνται οἱ γεωργοὶ καὶ ἡ ἀλευροβιομηχανία. Ἄλλως τε θυμοῦμαι ὅτι εἴχε λεχθῇ ὅτι τὰ εἰσαγόμενα ἐκ Καναδᾶ ἄλευρα εἶναι τὰ λεγόμενα κτηνάλευρα καὶ αὐτὰ μᾶς ἔφερναν οἱ κύριοι αὐτοί, τὰ ἀνεμίγνυον καὶ τὰ ἔτρωγεν ὁ Ἑλληνικὸς λαός. Ἀφοῦ καὶ ἡ Αἴγυπτος ἔθεσε φραγμοὺς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἀλεύρων. Διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἀλεύρων θὰ ἀκριβήνῃ τὸ κόστος τῆς ζωῆς. Πρέπει δὲ τὸ Κράτος νὰ ἐνασκήσῃ τὴν πολιτικήν, τὴν προστατευτικὴν εἰς τὴν γεωργίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ναυτιλίαν ἀκόμη, διότι ἀπεδείχθη ὅτι ὁ σῖτος ἤρχετο ἐδῶ μὲ ἀτμόπλοια Ἑλληνικά, ἐνῶ τὰ ἄλευρα ἤρχοντο μὲ ἀτμόπλοια Ρουμανικὰ καὶ Βουλγαρικά. Διστάζω νὰ ἐκφέρω γνώμην ἔστω καὶ κατὰ προσέγγισιν εἰς τὸ νομοσχέδιον αὐτό. Πρέπει νὰ ζητήσωμεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τὴν προστατευτικὴν πολιτικὴν τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως. Πρέπει νὰ προστατεύσωμεν τοὺς γεωργοὺς διὰ νὰ καταστῇ δυνατὸν ὥστε μετ' ὀλίγα ἔτη νὰ εἴμεθα αὐτάρκεις εἰς τὸ ζήτημα τοῦ σίτου.

Ὁ κ. **Α. Λούλης** λέγει ὅτι εἰς τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τοῦ νομοσχεδίου δὲν γίνεται οὐδεὶς λόγος περὶ τοῦ δασμοῦ τῶν ἀλεύρων καὶ ἐκ τούτου συνάγεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει βάσιμον λόγον νὰ πιστεύῃ ὅτι θὰ ἔχῃ ἀποτελέσματα εὐάρεστα.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὅταν εἰσήχθη τὸ νομοσχέδιον δὲν εἶχεν ἀποφασισθῇ ἂν θὰ κάμωμεν τὸ πείραμα αὐτό, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποφασίσθη κατόπιν καὶ ἀντὶ νὰ κάμωμεν νέον νομοσχέδιον προσεθέσαμεν διατάξεις εἰς τὸ ὑπάρχον νομοσχέδιον.

Ὁ κ. **Α. Λούλης** συνεχίζων λέγει ὅτι τὸ σημερινὸν ὑφιστάμενον δασμολογικὸν καθεστὼς ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἀλεύρων ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία κατόπιν ἐνδελεχοῦς μελέτης καθώρισε τὸ καθεστὼς αὐτό.

Γ. Σίδερης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Δὲν εἶχε ψηφισθῇ τότε ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Α. Λούλης. Εἶχε γίνει ὅμως εὐρεῖα συζήτησις εἰς τὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπήν.

Γ. Σίδερης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Δὲν ἦλθεν ὅμως εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς συζήτησιν. Ἡ πολιτικὴ αὐτὴ εἶχεν ἐφαρμοσθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Κονδύλη. Ἡ Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις εἶχε ὑποβάλει νομοσχέδιον ἀλλὰ δὲν ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Π. Τσαλδάρης. Τὸ μέτρον αὐτὸ εἶχεν ἐφαρμοσθῇ διοικητικῶς. Εἴχομεν τὴν εὐχέρειαν νὰ κανονίζωμεν τὴν τιμὴν τοῦ συναλλάγματος.

Α. Λούλης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀπὸ 1 Μαρτίου 1927 ὅτε κατετέθη ὑπὸ τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως τὸ νομοσχέδιον τῆς ἐπαυξήσεως τοῦ δασμοῦ τῶν εἰσαγομένων ἀλεύρων ἰσχύει, οἱ δὲ Ἕλληνες ἀλευροβιομήχανοι νομίζοντες ὅτι τὸ δασμολογικὸν τοῦτο καθεστὼς, τὸ καθορισθὲν ὑπὸ τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, θὰ ἴσχυε, ἔρριψαν τεράστια κεφάλαια, τὰ ὁποῖα ἐνεηνητοποίησαν εἰς ἐγκαταστάσεις. Ἀπὸ 1 Μαρτίου 1927 ἕως σήμερον ἔχουν ἐξοδευθῇ 600.000 λίρες Ἀγγλίας εἰς τοιαύτας ἐγκαταστάσεις. Δὲν νομίζω δὲ ὅτι τὸ Κράτος ἠμπορεῖ νὰ μεταβάλλῃ διαρκῶς δασμολογικὴν πολιτικὴν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο. Δὲν εἶναι ὀρθὸν ἡ Κυβέρνησις νὰ πειραματίζεται.

Συνεχίζων συνιστᾷ ὅπως καθορισθῇ ἡ ποσότης τῶν εἰσαγομένων ἀλεύρων καὶ ὅπως εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νομοσχεδίου, ἔνθα ἀναγράφεται διάταξις περὶ ἐκδόσεως διατάγματος, τεθῇ ἡ λέξις «ἐφ' ἅπαξ» διὰ νὰ μὴ εἶναι δυνατὸν ἡ ἑκάστοτε Κυβέρνησις νὰ ἐκδίδῃ διατάγματα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Αὐτὴ εἶναι ἡ ἔννοια τῆς διατάξεως, διότι τὸ πείραμα θὰ γίνῃ ἐφ' ἅπαξ.

Α. Λούλης. Ἐλέχθη ὅτι οἱ ἀλευροβιομήχανοι ἀπεκόμισαν κολοσσιαῖα κέρδη. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές. Ὑπάρχει ὅμως καὶ μία ἄλλη ἄποψις. Οἱ κυλινδρόμυλοι κατὰ μέγιστον μέρος ἔχουν συμπτυχθῇ εἰς ἀνωνύμους ἑτιρείας, ἀπὸ τὰς ὁποίας τὸ κράτος εἰσέπραττε μεγάλα ποσά, δὲν γνωρίζει δὲ ἐὰν κατὰ τὸ παρελθόν, ποῦ ἐγίνετο μεγάλη εἰσαγωγὴ ἀλεύρων, ἠδύνατο τὸ Κράτος νὰ εἰσπράττῃ τὰ ποσὰ ταῦτα.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** λαμβάνει, λέγει τὸν λόγον διότι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν τοῦ ἡμφισβήτησε πράγματα γνωστά. Ἐπὶ τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως ἡ αὔξησις τοῦ δασμοῦ τῶν ἀλεύρων ἐτέθη ὑπὸ διαφορετικὰς συνθήκας ἀπ' ὅ,τι λέγει ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἐσκέφθην νὰ εὕρω μέτρον τι διὰ νὰ μειωθῇ ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου καὶ κατόπιν συνεργασίας μετὰ τῆς ὑπηρεσίας κατελήξαμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ εἰσαχθῇ καὶ παρ' ἡμῖν ἡ πλλαπλῆ ποιότης τοῦ ἄρτου. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου ἔλαβα τὰς δυνατὰς πληροφορίας διὰ νὰ μειωθῇ ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου χωρὶς νὰ ἔχωμεν κανὲν δυσάρεστον ἀποτέλεσμα. Ἐτσχημάτισα μίαν ἐπιτροπὴν ἐξ ἀλευροβιομηχάνων καὶ ἀλευρεμπόρων, ἐκάλεσα δὲ καὶ τρεῖς καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου νὰ ἀποφανθῶσι περὶ τῆς β' ποιότητος τοῦ ἄρτου. Ὁ δὲ μακαρίτης Σάββας, ἀπεφάνθη ὅτι ἡ β' ποιότης δηλ. ἡ πιτυροῦχος τοιαύτη εἶναι μᾶλλον ὑγιεινή.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Μοῦ ἔλεγεν ἐξ ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους ἀλευροβιομηχάνους ὅτι διὰ τὴν οἰκογένειάν του πέρνει μαῦρο ψωμὶ καὶ λευκὸ πέρνει μόνον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** συνεχίζων λέγει. ὅτι τότε διεξήχθη ἀγὼν μεταξὺ ἀλευρεμπόρων καὶ ἀλευροβιομηχάνων. Ἐνῷ λοιπὸν ἐγὼ ἤθελον νὰ δώσω τὴν δευτέραν ταύτην ποιότητα τοῦ ἄρτου μὲ ἐπεσκέφθη ὁ τότε Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Καφαντάρης ὅστις μοῦ εἶπεν ὅτι ἐπειδὴ τὸ Κράτος ἔχει ἀνάγκην χρημάτων τὸ κέρδος, τὸ ὁποῖον θὰ προέκυπτεν ἐκ τῆς δευτέρας ποιότητας, νὰ μὴ τὸ δώσωμεν εἰς τὸν λαὸν ἀλλὰ νὰ τὸ κρατήσῃ τὸ Κράτος. Ἐγένετο τοῦτο καὶ ἐλήφθη τότε τὸ μέτρον τῆς συγκεντρώσεως τοῦ σίτου, τὸν ὁπ ῖον διεξείμαμεν εἰς τοὺς ἀλευροβιομηχάνους καὶ τότε ἀπεκλείσθη σχεδὸν ἡ εἰσαγωγὴ ξένων ἀλεύρων μετὰ τὴν ὕψωσιν τοῦ δασμοῦ. Ἠσκήθη ἡ πολιτικὴ αὕτη παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῶν ἀλευρεμπόρων ἀλλὰ καὶ τῶν ἐμπορικῶν ἀκολούθων τῶν Πρεσβειῶν, οἵτινες παρεπονοῦντο ὅτι ἐνῷ αἱ χῶραι των εἰσάγουν τὰ προϊόντα μας ἡμεῖς ἀποκλείομεν τὰ ἰδικά των. Ἀληθὲς εἶναι ὅτι τὸ νομοσχέδιον δὲν ἐψηφίσθη ἀλλ' ἡ ὕψωσις τοῦ δασμοῦ ἐφηρμόσθη. Συνεχίζων λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει νὰ κάμῃ σήμερον μίαν δοκιμὴν καὶ ἐπρόσθεσεν εἰς τὸ νομοσχέδιον μία διάταξιν χωρὶς νὰ τὴν δικαιολογήσῃ.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Εἶπον καὶ προηγουμένως ὅτι ὅταν εἰσήχθη τὸ νομοσχέδιον δὲν εἶχε ληφθῇ ἀπόφασις νὰ κάμωμεν τὴν δοκιμὴν ταύτην.

Π. Τσαλδάρης. Μὰ εἶναι σωστὸν νὰ προβῆτε εἰς τὴν δοκιμὴν ταύτην; Ποία δὲ θὰ εἶναι ἡ πολιτική σας ἐὰν ἐπιτύχῃ αὕτη;

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Νὰ φέρωμεν πάντοτε 50.000 τόννους.

Π. Τσαλδάρης. Ἂς ἴδωμεν ὅμως τί θέλετε νὰ προστατεύσητε διὰ τῆς πολιτικῆς ταύτης, τὴν ὁμάδα τῶν ἀλευρεμπόρων;

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Μᾶς λέγουν ὅτι θὰ φθηνήνῃ τὸ ψωμί.

Π. Τσαλδάρης. Ἐὰν ἡ πολιτικὴ αὐτὴ σκεπῇ νὰ προστατεύσῃ τὴν ὁμάδα τῶν ἀλευρεμπόρων δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἀπ βλ'ψωμεν εἰς τὴν προστασίαν μιᾶς μικρᾶς ὁμάδος ἐπὶ ζημίᾳ τῆ; ὁλότητος. Ἀλλὰ κ ὶ αὐτὴ ἡ ὁμὰς δὲν προστατεύεται μὲ τοὺς 50.000 τόννους διότι δὲν δύνασθε νὰ εὕρητε μέσον νὰ κάμετε μίαν δικ ίαν διανομὴν τῶν ἀλεύρων αὐτῶν μεταξὺ τῶν ἐμπορευομένων. Ν ὶ μὲν κ ὶ ἡ τάξις αὕτη εἶναι ἀξία προστασίας κ ὶ συμπ θείας πρέπει δὲ νὰ τῆς ἀνγνωρίσωμεν ὅτι προσέφερε κ ὶ ὑπηρεσίας, διότι ἔφερεν εἰς τὸν τόπον ἄλευρα, ὅταν ἡ ἀλευροβιομηχ νία δὲν ἦτο ἐπαρκής, ἀλλὰ μὲ αὐτὸ τὸ ποσὸν δὲν ἐξυπηρετεῖται αὕτη. Ἂν θ.λετε περισσότερα ποσὰ τότε θὰ ἔχετε ἄλλ κ κὰ ἀποτελ σματα. Θὰ καταλήξῃ κατ' ἀνάγκην ἡ προστασία αὕτη ὑπὲρ τῶν ἐγρηγορούντων καὶ τῶν ἐπιτηδείων κ ὶ θὰ σᾶς εἶπ υν ὅτι προστατεύετε τοὺς φίλους σας.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπ υργός). Δὲν ἠμπορεῖν νὰ εἴπουν τοῦτο διότι δὲν θὰ χορηγήσωμεν ἀδείας.

Π. Τσαλδάρης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ τὸ πσῦνε. Ἀλλὰ ἂς φύγωμεν ἀπὸ τὸ σημεῖον αὐτό. Δύνασθε νὰ προστατεύσετε τὴν κατανάλωσιν μὲ τὸ νὰ ἔχῃ αὕτη μίαν μικροτέραν τιμήν; Κάθε ἄλλο, διότι δὲν πρόκειται νὰ προστατεύσετε τὸν πτωχὸν λαόν, ὁ ὁπ ῖος τρώγει δευτέρας ποιότητος ἄρτον ἀλλὰ θὰ προστατεύσετε τοὺς πλουσίους κ ὶ ἂν πρόκειται διὰ τῆ; δοκιμῆς ταύτης νὰ προστατευθοῦν οἱ πλούσιοι ἡ δοκιμὴ εἶνκι ἄσκοπ ς. Ἀλλὰ θὰ ἔχῃ κ ὶ ἄλλα κακὰ ἀπ τελέσματα διότι θὰ θίξῃ ἐν ἀριβ λίᾳ κ ὶ τὸ ἐμπόρι ν κ ὶ τὴν βιομηχανίαν. Προτιμώτερον θὰ ἦτο νὰ κάμετε μίαν μελέτην νὰ ἴδετε τί ἀποτελ σματα θὰ ἔχῃ κ ὶ τότε νὰ ἐφ ρμόσετε αὐτήν. Ὡ; πρὸς τὸν ἀρχιβόσιτον κ ὶ τ ταγεώμηλα δὲν πρέπει νὰ ἐκθέσετε τὸ ἐμπόριον εἰς τὸν κίνδυνον αὐτὸν διότι εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ αὔξησις τῶν δασμῶν ἰσχύει ἀπὸ τῆς κ τ θέσεω; τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλὰ εὑρίσκοντ ι κ ὶ ἐν πλῷ φορτία, τὰ ὁπ ῖα πρέπει νὰ προστατευθῶσι.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπ υργὸς τῶν Οἰκ νομικῶν). Τὰ γεώμηλα κ ὶ ὁ ἀρχιβόσιτος ποῦ εἶν ι ἐν Ἑλλάδι θὰ ἔχουν τὸν

πελλιών δασμών, διά τά ἐν πλῷ γεώμηλα θά ἠδυνάμεθα νά δώσωμεν τό ἥμισυ τοῦ δασμοῦ.

Π. Τσαλδάρης Νομίζω ὅτι θά ἦτο προτιμώτερον τά ἐν πλῷ νά τά κανονίσητε δι' ἑνός διατάγματος, διότι δέν πρέπει ἡ Κυβέρνησις διά τῆς προστασίας τήν ὁποίαν θέλει νά κάμῃ νά ζημιώσῃ μίαν τάξιν ἀνθρώπων.

Ὁ κ. ***Σ. Ἀνθρακόπουλος*** λέγει ὅτι εἶναι εὐχαριστημένος διότι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶπεν ἀπὸ ψε ὅτι οἱ βουλευταί, οἱ ἐξασκοῦντες τό δικηγορικόν ἐπάγγελμα, δέν πρέπει νά φέρουσι ἀπό τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς οἰκονομικά ζητήματα σχετιζόμενα μέ τό ἐπάγγελμά των. Εἶμαι εὐχαριστημένος λοιπόν διότι τίθεται τέρμα εἰς τοῦτο καί θά ἤθελα ὁ περιορισμός οὗτος νά εἶναι μεγαλύτερος ἀκόμη, ἀλλά τό τοιοῦτον ἀπαιτεῖ ὅπως ἀμείβωνται οἱ βουλευταί ἀξιοπρεπέστερον. Ἀξιοπρεπής ἀμοιβή τῶν βουλευομένων θά δημιουργήσῃ τάξιν ἠθικήν. Περιορίζοντες τήν ἐξάσκησιν ἐπαγγελμάτων ἐπηρεαζόντων τόν βουλευόμενον θά κατορθώσωμεν ὥστε οἱ ἐντεῦθεν ἐξερχόμενοι νόμοι νά εἶναι τελείως ἀντικειμενικοί. Βεβαίως ἡ εἰσαγωγή τοῦ νομοσχεδίου σκοπεῖ τήν ὑποστήριξιν τῆς παραγωγῆς. Εἶναι τόση ἡ πτωχεία τοῦ χωρικοῦ λόγῳ τῆς πτώσεως τῶν τιμῶν τῶν προϊόντων, ὥστε ὑπάρχει φόβος τό σημερινόν οἰκονομικόν σύστημα νά ὑποστῇ κάποιαν ἀλλοίωσιν. Τό ζήτημα ἐφείλκυσε τήν προσοχήν καί τῆς Κ.Τ.Ε., ἥτις ἐμελέτησε αὐτό δι' εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῷ τέλει ἵνα αὐξηθῇ ἡ Συνεταιριστική ἰδέα καί ἐπιτευχθῇ ἡ ἕνωσις ὅλων τῶν Κρατῶν πρός προστασίαν τῶν γεωργικῶν των προϊόντων. Παραλλήλως ὅμως πρός τήν προστασίαν τῆς παραγωγῆς πρέπει νά ἐπιδιωχθῇ ὁ ὑπερβασμός τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου διά τῆς καθιερώσεως τοῦ ἐνιαίου ἄρτου, ὡς συνέβη εἰς ὅλα τά Βαλκανικά Κράτη. Συνοψίζων τά ληπτέα μέτρα, λέγει ὅτι πρέπει νά ἐπεκταθῇ καθ' ὁλόκληρον τήν Μακεδονίαν τό μέτρον τῆς συγκεντρώσεως, ἐφαρμοζόμενον καί διά τήν σίκαλιν, τήν βρώμην καί τόν ἀραβόσιτον, ὡς καί διά τόν σῖτον τόν προοριζόμενον διά τήν συντήρησιν τῶν παραγωγῶν, νά παραδίδουν αἱ ἀποθῆκαι καί τά κονάκια εἰς τούς γεωργικούς συνεταιρισμούς καί τέλος νά ἀπαγορευθῇ ἐπί 4—5 μῆνας κατ' ἔτος ἡ ἐλευθέρα εἰσαγωγή ἀραβοσίτου πρός ἐξάντλησιν τῶν ἀποθεμάτων τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς.

Συνεχίζων, συνιστᾷ νά προστατευθῇ καί ἡ βαμβακοπαραγωγή, ἀπαγορευομένης τῆς εἰσαγωγῆς βάμβακος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὡς καί ἡ εἰσαγωγή σπόρου, προλαμβανομένων οὕτω καί ἀσθενειῶν. Τέλος συνιστᾷ τήν βελτίωσιν τῶν συγκοινωνιακῶν μέσων καί τήν αὔξησιν τοῦ μερίστου εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ ἐπί τῆς πατάτας εἰς 7 δραχμάς. Καταλήγων λέγει ὅτι ἐφόσον οἱ ἀλευροβιομήχανοι καλύπτουν ἐπί τῶν κερδῶν των μέγα μέρος τῶν ἐγκαταστάσεων αὐτῶν ὀφείλει τό Κράτος νά προέλθῃ εἰς κρατικοποίησιν τῆς ἀλευροβιομηχανίας, ἵνα οὕτω ὁ κόσμος φάγῃ τό ψωμί του μέ 5 1)2 ἕως 6 δραχμάς.

Ὁ κ. ***Ε. Κουλουμβάκης*** παρατηρεῖ ὅτι καίτοι εἰς πλεῖστα σημεῖα αἱ ἀπόψεις τοῦ προλαλήσαντος εἶναι ἄξιαι πολλῆς προσοχῆς, παρατηρεῖται εἴς τινα ἄλλα σημεῖα δόσις ὑπερβολικότητος, δημιουργοῦσα σφαλερᾶς ἐντυπώσεις.

Ὁ κ. ***Κ. Ζαβιτζιάνος*** λαμβάνων τόν λόγον, λέγει ὅτι τό ζήτημα τοῦ προστατευτικοῦ δασμοῦ τῶν ἀλεύρων εἶναι ζήτημα κατ' ἐξοχήν δυσχερές, ἐκ τῆς ἐπισταμένης δέ μελέτης αὐτοῦ, εἰς ἣν προέβη, κατέληξεν εἰς τό συμπέρασμα ὅτι ἐνῷ εἶναι ἀμφίβολον ἐάν ἡ μείωσις τοῦ προστατευτικοῦ δασμοῦ θά ἐπετύγχανε καί μείωσιν τοῦ ἄρτου, εἶναι ἀντιθέτως ἀναμφισβήτητον, ὅτι τοιαύτη μείωσις τοῦ δασμοῦ θά ἔπληττε τήν ἀλευροβιομηχανίαν. Τό τοιοῦτον ὅμως, τονίζει, δέν συμφέρει ἀπό κοινωνικῆς ἀπόψεως, διότι ἡ ἀνεργία τῶν μυλεργατῶν εἶναι ζήτημα σοβαρόν.

Ὁ κ. ***Π. Εὐριπαῖος*** ἀντιπρόσωπος, λέγει, ἐπορχίαν κατ' ἐξοχήν γεωμηλοπαραγωγόν, συνιστᾷ ὅπως αὐξηθῇ ὁ δασμός τῆς πατάτας πρός ἐξάντλησιν τῶν ἀποθεμάτων τοῦ ἐσωτερικοῦ. Ὡς παράδειγμα ἀναφέρει ὅτι μόνον εἰς τήν Νάξον ἐστάλησαν 4,000,000 ὀκάδων πατάτας. Ἐπί τούτοις συνιστᾷ τήν ἐλάττωσιν τῶν κομίστρων, τά ὁποῖα συμβάλλουν σημαντικῶς εἰς τήν αὔξησιν τῆς τιμῆς τοῦ προϊόντος τούτου.

Φ. Σαράντης. Μεταξύ, λέγει, τῶν Κρατῶν ἄτινα ἐπέβαλον δασμούς εἶναι ἡ Αἴγυπτος ὅπου ἐτέθη δασμός 15 λεπτῶν καί τοῦτο εἶναι συνέπεια τῆς ὑγιοῦς ἀγγλικῆς πολιτικῆς. Παρ' ἡμῖν τό νομοσχέδιον τοῦ 1915 καθώριζε τόν δασμόν ὅπως εἶχα ἐκθέσει καί ἀπέβλεπεν εἰς τήν δημιουργίαν συναγωνισμοῦ ἐν τῇ Παλαιᾷ Ἑλλάδι. Ὡς πρός τά ἐργατικά, τούς ἀριθμούς, οὕς εἶπον, τούς ἔλαβα παρά τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ὡς πρός τάς ζημίας διά τήν ναυτιλίαν ἐξάγεται ὅτι τό 1)3 τοῦ ποσοῦ τῶν εἰσαγωμένων εἰσήχθη ἀπό ἀτμόπλοια ξένης σημαίας. Ἐλέχθη ὅτι ἡ Γερμανία ηὔξησε τούς δασμούς της ἀλλά τοῦτο ἔγεινε διότι παρετηρήθη μία ὑπερκατανάλωσις τοῦ ἄρτου, διότι ἐστράφη εἰς ἄλλας τροφάς ὁ γερμανικός λαός, καί εἶχε παραχθῇ καί πολλή σίκαλις. Ὡς πρός τάς δυσκολίας διά τήν διανομήν τῶν 50.000 τόννων δέν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς τό νομοσχέδιον ὑπάρχει εὐχέρεια καθ' ἣν ἡ διαφορά τοῦ δασμοῦ θά εἶναι προστατευτική τῆς βιομηχανίας καί ἡ εἰσαγωγή δέν δύναται νά ἀνέλθῃ τούς 50—60,000 τόννους. Διανομή καμμία δέν θά γίνῃ ἀλλά θά γίνῃ ὅ,τι γίνεται καί σήμερον. Ἡ διαφορά τῆς δασμολογήσεως δέν θά ἐπιτρέπῃ μεγαλυτέραν εἰσαγωγήν.

Σ. Σίμος. Θά ἀρχίσουν ὅμως μέ διαφόρους προφάσεις νά ζητοῦν νά εἰσαγάγουν περισσότερα.

Φ. Σαράντης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει θά ἦτο ὀρθόν νά ἐδίδετο ἕν χρονικόν διάστημα διά νά ἀνασυγκροτηθῇ τό ἀλευρεμπόριον. Ἡ δοκιμή δηλαδή πρέπει νά διαρκέσῃ ὀχι ὀλιγώτερον τοῦ ἔτους. Ὡς πρός δέ τάς ποιότητας τῶν ἀλεύρων ἁρμοδία θά εἶναι ὅπως τάς κανονίσῃ ἡ ἀγορανομική ὑπηρεσία.

Ὁ κ. ***Π. Καρασεβδᾶς*** λέγει ὅτι μέ τήν ἐγχώριον πατάταν ἔχομεν ἐπάρκειαν δι' ὀκτώ μῆνας καί ἐρωτᾶται τί θά γίνῃ μέ τήν φορολογίαν διά τούς 4 μῆνας πού δέν θά ἔχωμεν πατάτες. Αὕτη προφανῶς θά ἐπιβαρύνῃ τήν κατανάλωσιν καί πρέπει νά ἔχῃ τό δικαίωμα τό Ὑπουργικόν Συμβούλιον νά ρυθμίζῃ αὐτό τό ζήτημα ἰδίως διά τούς μῆνας πού δέν θά ἔχωμεν πατάτες. Ἤδη ἡ σταλεῖσα ἐκ Κύπρου πατάτα ἦλθε χωρίς νά γνωρίζουν οἱ ἔμποροι τήν φορολογίαν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐθέσαμεν διάταξιν.

Ὁ κ. ***Ι. Περδικογιάννης*** ἐφιστᾷ τήν προσοχήν τῆς Κυβερνήσεως διότι ἔχει πληροφορίας ὅτι ὑπάρχει Κράτος, τό ὁποῖον ἀπειλεῖ νά φορολογήσῃ τήν σταφίδα, ἄν φορολογήσωμεν τήν πατάτα του.

Α. Παπαναστασίου. Συνιστῶ, λέγει, νά τεθῇ ἡ φορολογία τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσερχομένων προϊόντων οὕτως ὥστε νά δύνανται οἱ γεωργοί νά ἐξακολουθήσουν τήν καλλιέργειαν. Ὡς πρός τά ἄλευρα ἐβεβαιώθη ὅτι πρόκειται περί μιᾶς δοκιμῆς, ἀλλ' αὕτη ἔγινεν εἰς τό παρελθόν καί δέν ἔδωκε τά προσδοκώμενα ἀποτελέσματα, διότι ἡ τιμή τοῦ ἄρτου δέν ἐμειώθη ἀλλ' ἀπεκόμισαν μόνον κέρδη οἱ ἀλευρέμποροι. Οὔτε καί τώρα ὑπάρχει πιθανότης καί ἐλπίς νά ἐπέλθῃ μείωσις τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου.

Ὁ κ. Πρωθυπουργός εἶπε νά γίνῃ μία δοκιμή καί ὡς πρός τοῦτο ἐξήτασα καί ἐβεβαιώθην ὅτι ἡ ἐφαρμογή τοῦ μέτρου αὐτοῦ θά ὠφελήσῃ ἐλαχίστους ἀνθρώπους περί τά 20 ἑκατομμύρια ἀπό τήν διαφοράν τοῦ δασμοῦ, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἕτερα 18 ἑκατομμύρια θά ζημιωθοῦν τά ἐργατικά ἡμερομίσθια. Τό ποσόν δέν εἶναι περιφρονητέον καί δέν πρέπει νά στερήσωμεν τούς ἐργάτας μας διότι περί αὐτῶν πρόκειται καί ὄχι περί ἀλευροβιομηχανίας. Αὕτη δέν πρόκειται νά καταστραφῇ καί εἶμαι καί ἐγώ σύμφωνος νά κρατικοποιηθῇ. Ἀναγνωρίζω, ἐπιλέγει, τάς ἀγαθάς προθέσεις τῆς Κυβερνήσεως ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἐπιμένει εἰς τό μέτρον ἄς ἀνατεθῇ τοῦλάχιστον ἡ προμήθεια τῶν ἀλεύρων εἰς τήν Ἀγροτικήν Τράπεζαν ἵνα οὕτω ὠφεληθῇ τά κέρδη καί κατατοπισθῇ διά τάς εἰσαγωγάς σίτου καί ἀλεύρων. Πάντως ἡ γνώμη μου εἶναι ὅτι δέν ὑπάρχει κανείς λόγος νά γίνῃ μία δωρεά 20 ἑκατομμυρίων εἰς ὡρισμένους ἀ θρώπους, ἐξ ἄλλου δέ νά ἀναγραφῇ ἀπαραιτήτως εἰς τόν νόμον ὁ ἀριθμός τῶν εἰσαχθησομένων τόννων.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν) ἀναγινώσκει τάς γενομένας τροπολογίας ἐπί τοῦ νομοσχεδίου καί ἀναπτύσσων ταύτας λέγει ὅτι αἱ τυχόν αὐξομειώσεις τοῦ φόρου θά γίνωνται ἀναλόγως τῆς περιεκτικότητος τῶν ἀλεύρων.

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** παρακαλεῖ νά τεθῇ εἰς τόν νόμον ὁ ἀριθμός τῶν 50.000 τόννων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δέν εἶναι ἀνάγκη διότι θά ἔχωμεν τήν περίπτωσιν τῶν ἀδειῶν. Κάμνομεν τήν δήλωσιν ὅτι δέν θά ἐπιτρέψωμεν τήν εἰσαγωγήν περισσοτέρου ποσοῦ.

Φ. Σαράντης. Οἱ ἀριθμοί, λέγει, τούς ὁποίους ἔδοσε πρό ὀλίγου ὁ κ. Παπαναστασίου, ὅσον ἀφορᾷ τά κέρδη καί τάς ζημίας τῶν ἡμερομισθίων δέν εἶναι ἀκριβεῖς, διότι τά ἄλευρα ἐπιβαρύνονται μέ ὡρισμένα ἔξοδα οὔτε πρόκειται νά ἀχρηστευθοῦν τόσοι πολλοί ἐργάται.

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** διαμαρτύρεται. (Φωναί, κωδονοκρουσίαι).

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν) εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Βουδούρη δηλοῖ ὅτι κατά τόν κανονισμόν τοῦ φόρου θά διατηρεῖται ἡ ἀναλογία τοῦ 75 0)0 ἀναλόγως τῆς περιεκτικότητος.

Μεθ' ὅ γίνεται δεκτόν τό νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος.*** (Πρωθυπουργός) καταθέτει σχέδιον νόμου «περί ἐνοποιήσεως ἢ καταργήσεως τῶν διαφόρων ταμείων παρά τοῖς πολιτικοῖς Ὑπουργείοις» καί παρακαλεῖ ὅπως ἡ ἁρμοδία Ἐπιτροπή ὑποβάλῃ ταχέως τήν ἔκθεσίν της. Ἐπίσης παρακαλεῖ ὅπως αἱ Ἐπιτροπαί ὑποβάλουν μέχρι τῆς Δευτέρας τάς ἐκθέσεις των διά τά νομοσχέδια διά τά ὁποῖα ἀπερασίσθη κατά προτίμησιν ἡ συζήτησις.

Γίνεται εἶτα δεκτόν εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχήν καί κατ' ἄρθρον τό σχέδιον νόμου «περί καταστάσεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῆς Διοικήσεως, τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δηλοῦντος, ὅτι κατά τήν β' συζήτησιν θά ἐπιτραπῇ ἡ γενικωτέρα τοιαύτη.

Συζητουμένης εἶτα εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καί σύνολον τῆς προτάσεως Νόμου «περί ἱδρύσεως ταμείου αὐτασφαλίσεως Βουλευτῶν καί Γερουσιαστῶν», ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** λέγει ὅτι τό ὅριον τῶν 55 ἐτῶν εἶναι γενικῆ ἐπιθυμία νά περιορισθῇ εἴτε νά καταργηθῇ.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Τό πολύ θά ἐδεχόμην 50 ἔτη.

Α. Παπαναστασίου. Ἐπίσης παρακαλῶ ν ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία τοῦ Ταμείου ἀπό 1ης Ἰανουαρίου.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργός) παρακαλεῖ νά ἀναβληθῇ τό Νομοσχέδιον, ἐφόσον ἀπουσιάζουν οἱ ἀρχηγοί τῶν κομμάτων.

Γίνεται δεκτή ἡ πρότασις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καί ἀναβάλλεται ἵνα ἐγγραφῇ πρῶτον εἰς τήν αὐριανήν ἡμερησίαν διάταξιν.

Μεθ' ὅ γίνονται δεκτά εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καί σύνολον τά σχέδια νόμων 1) «περί κυρώσεως τοῦ ἀπό 11 Μαΐου 1929 Ν.Δ. «περί ἐκπροσωπήσεως τῆς Ε.Α.Π. ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων». 2) «Περί τροποποιήσεως τῶν περί ἐμπρησμοῦ διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ Νόμου» ἔχοντα οὕτω:

Περί κυρώσεως τοῦ ἀπό 11 Μαΐου 1929 Ν. Δ. «περί ἐκπροσωπήσεως τῆς Ε.Α.Π. ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων».

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἀφ' ἧς ἴσχυσε τό ἀπό 11 Μαΐου 1929 Ν. Δ. «περί ἐκπροσωπήσεως τῆς Ε. Α. Π. ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων», ἔχον οὕτως:

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τό ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, μετά σύμφωνον γνώμην τῆς εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξουσιοδοτήσεως Νομοθ. Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καί διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Τήν Ἐπιτροπήν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἐκπροσωπεῖ ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ἓν ἐκ τῶν μελῶν ἢ εἷς ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων αὐτῆς εἰδικῶς πρός τοῦτο ἐξουσιοδοτημένος δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς κατά τά ἐν ἄρθρῳ VIII τοῦ Καταστατικοῦ της ὁριζόμενα. Ὁ οὕτως ἐκπροσωπῶν τήν Ἐπιτροπήν θέλει ὡσαύτως δίδει τούς ὅρκους τούς ἐπιβαλλομένους εἰς τήν Ε.Α.Π. κατά τήν ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων διαδικασίαν.

Εἰς τόν Ἡμέτερον ἐπί τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν ἀνατίθεμεν τήν δημοσίευσιν καί ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ὅπερ θέλει ὑποβληθῇ εἰς τήν Βουλήν πρός κύρωσιν ἅμα συνερχομένην, συμφώνως πρός τό ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπό τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Περί τροποποιήσεως τῶν περί ἐμπρησμοῦ διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ νόμου καί ἄλλων τινῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 1.

Τά ἄρθρα 408, 409, 411 καί 412 τοῦ Ποιν. Νόμου τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 408. Ὅστις ἔβαλε πῦρ εἰς οἰκήματα, εἰς πεπληρωμένα πλοῖα, εἰς ἀποθήκας ἢ ναυπήγια, τά ὁποῖα κατοικοῦνται ἢ χρησιμεύουν πρός κατοίκησιν ἢ ἄλλας ἀνθρώπων κατασκηνώσεις, ἢ εἰς κτίρια ἢ πράγματα, τά ὁποῖα προσεγγίζουσι τοσοῦτον εἰς κατοικίας καί κατασκηνώσεις ἀνθρώπων ὥστε δύνανται νά μεταδώσωσιν εἰς ταῦτα τό πῦρ, τιμωρεῖται 1. Μέ φυλάκισιν τοὐλάχιστον ἑνός ἔτους, ἐάν δέν ἐξερράγῃ τό πῦρ. Μέ φυλάκισιν τοὐλάχιστον τριῶν ἐτῶν, ἐάν ἐξερράγῃ τό πῦρ. 3. Μέ πρόσκαιρα δεσμά ἐάν ἐκτός τῆς ἐκρήξεως τοῦ πυρός συνέβησαν ἐν ταὐτῷ καί εἰς τό ἀκόλουθον ἄρθρον 409 (ἀριθμ. 2—7) ὁριζόμεναι ἐπιβαρυντικαί περιστάσεις. 4. Μέ θάνατον ἐάν ἐκτός τῆς ἐκρήξεως τοῦ πυρός συνέβη ἐν ταὐτῷ καί ἡ εἰς τό αὐτό ἄρθρον 409 ἀριθ. 1 ἐπιβαρυντική περίπτωσις.

Ἄρθρον 409. Ὡς αἰτίαι ἐπιβαρύνουσαι θεωροῦνται. 1 Ἐάν διά τοῦ ἐκραγέντος πυρός ἐφονεύθη ἢ ἐπικινδύνως ἐβλάβη τις, καθ' ὅτον ὁ ἐμπρησμός ἠδύνατο νά προΐδῃ τό συμβάν τοῦτο. 2. Ἐάν ὁ ἐμπρησμός συνέβη εἰς πόλεις ἢ χωρία, καθ' ὃν καιρόν τό πλεῖστον τῶν κατοίκων μέρος εὑρίσκετο ἐκτός αὐτῶν, καί τοῦτο ἦτο γνωστόν εἰς τόν ἐμπρηστήν. 3. Ἐάν ὁ κακοῦργος ἔβαλε πῦρ εἰς πόλεις ἢ χωρία κατά διαφόρους τόπους συγχρόνως καί τό πῦρ ἐξερράγη τοὐλάχιστον εἰς ἕνα τόπον. 4. Ἐάν τό πῦρ ἐβλήθη εἰς τοιούτους συναθροίσεως τόπους, ὅπου πολύς ὁριθμός ἀνθρώπων εὑρέθη εἰς τῆς βλάβης τόν κίνδυνον. 5. Ἐάν ὁ ἐμπρησμός ἔγινεν ἐν καιρῷ κοινῆς ἀνάγκης, στάσεως, πολέμου, ἐν κινδύνῳ πλημμύρας καί τῶν τοιούτων. 6. Ἐάν τό πῦρ ἐβλήθη εἰς κτίρια, ὅπου εἶναι ταμιεύματα πυρίτιδος, ἢ εἰς τόπους πλησίον τῶν ὁποίων εὑρίσκονται τοιαῦτα, καί ὁ ἐμπρηστής εἶχεν εἴδησιν τοῦ πράγματος. 7. Ἐάν ὁ ἐμπρηστής ἔβαλε τό πῦρ ἐπί σκοπῷ τοῦ νά

εὐκολύνῃ ἑαυτὸν ἢ ἄλλους εἰς ἐκτέλεσιν ἄλλου κακουργήματος, τοῦ ὁποίου καὶ ἔγινε τῷ ὄντι τοὐλάχιστον ἀπόπειρα. Π. Ν. 47, 111 ἐ. 172. 288. 419.

Ἄρθρον 411. Ὁ ἐμπρησμὸς ὅστις ἐπράχθη ἰδίως εἰς βάση ἢ εἰς μέρη θερισμένους δημητριακοὺς καρποὺς χωρὶς νὰ φέρῃ κίνδυνον εἰς ἀνθρώπους ἢ εἰς ἀνθρώπων κατασκηνώσεις τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους ἐὰν δὲ τὸ πῦρ ἐξερράγη μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρον 412. Ὅστις βάλλει μόνος πῦρ εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν του. 1. Ἐὰν μὲν ἡ πυρπόλησις συμβῇ μὲ κίνδυνον ἀνθρώπων ἢ ξένης ἰδιοκτησίας τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὅρους τῶν προηγουμένων ἄρθρων. 2. Ἄλλως δὲ τιμωρεῖται μόνον ὅταν γίνῃ μὲ σκοπὸν ἀπάτης καὶ ἐπὶ ἁπλῷ μὲν ἐμπρησμῷ μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν, ἐὰν ὅμως ἡ γενομένη βλάβη ὑπερβαίνῃ τὰς 4.000 δραχμὰς, μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον δύο ἐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 208 τῆς Ποιν. Δικονομίας, ὡς μετερρυθμίσθη ὑπὸ τοῦ νόμου 4441, ἐφαρμόζεται κατὰ πάσης τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἐμπρησμὸς τιμωρεῖται εἰς βαθμὸν πλημμελήματος κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

Ἄρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 11 Σεπτεμβρίου 1928 «περὶ διαδικασίας πρὸς εἴσπραξιν τῶν ἀδικημάτων ἐκ τῶν νόμων ΤΟΔ' «περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας» κλπ. ὡς καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2, παραγρ. 3, 4, 5 τοῦ ἄρθρου 4, τοῦ ἄρθρου 5 παραγρ. 1, 2 καὶ 3, τοῦ ἄρθρου 6 παραγρ. 1 καὶ 3, τοῦ ἄρθρου 9 παραγρ. 3 τοῦ ψηφίσματος τῆς 29 Δεκεμβρίου 1924 «περὶ ἀνακρίσεως καὶ ἐκδικάσεως ἀδικημάτων τινῶν ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου» ἰσχύουσι καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται εἰς τὸν κατηγορούμενον τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀναιρέσεως κατὰ τῶν ἐκδιδομένων ἐν γένει βουλευμάτων τοῦ Συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν.

Ὁ Πρόεδρος

Ι. Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

Γίνονται ὡσαύτως δεκτὰ εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον τὰ σχέδια νόμων:

1) «Περὶ ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1929 διατάγματος κανονισμοῦ ἰατροδικαστικῆς ἀμοιβῆς ἀπὸ 5ης Ἀπριλίου 1929», καὶ

2) «Περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως ἀσφαλίστρων ἐκ πυρασφαλειῶν συνομολογηθεισῶν ἐν Ἑλλάδι»

Ὁ κ. **Ν. Ξηρὸς** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ὀργανισμοῦ χωροφυλακῆς».

Ὥρα 4.10 π. μ. συναινέσει τῆς Βουλῆς, λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ σήμερον καὶ ὥραν 4.30' μ.μ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Κουτσίνας

Σ. Νικολαΐδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΖ'

Παρασκευῆς 4 Ἀπριλίου 1930.

Ὥρα 4.30' μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. **Ι. Τσιριμῶκος** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ **Γ. Τσουρίδης** παρακαλεῖ ὅπως εἰς τὸ ὑποβληθησόμενον νομοσχέδιον περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίστρων ληφθῇ πρόνοια καὶ ἀπαλλαγῶσι τὰ κτήματα τοῦ Πτωχοκομείου Ἀθηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐνοικιαστῶν διὰ τῆς ἄρσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου κλπ.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Μ. Μαντᾶς** καταθέτει ὑπόμνημα τοῦ συνδέσμου ἐπαγγελματιῶν γηγενῶν καὶ προσφύγων «Πανηγία τῶν Βλαχερνῶν» Πειραιῶς καὶ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς πυροπαθῶν Πλατείας Καραϊσκάκη καὶ παραγκυόχων Πειραιῶς.

Τὸ γεωργικὸν ἐπιμελητήριον Ἀττικοβοιωτίας ζητεῖ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου 3416 περὶ ἀμβύκων μετά τινας τροποποιήσεις.

Οἱ φαρμακευτικοὶ σύλλογοι Σερρῶν καὶ Βόλου ζητοῦν τὴν μὴ τροποποίησιν τοῦ νόμου 3601.

Οἱ ἰδιοκτῆται τῆς λίμνης Δύστου τῆς Εὐβοίας ζητοῦν ὅπως ληφθοῦν μέτρα πρὸς ἀνάκλησιν τοῦ ψηφισθέντος νομοσχεδίου περὶ ἀποξηράνσεως καὶ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει τὰ δικαιώματα αὐτῶν.

Ὁ ἰατρικὸς σύλλογος Καρδίτσης ζητεῖ τὴν τροποποίησιν τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸ περιοδικὸν «Κλινικὴ» προσχεδίου νόμου περὶ ταμείου συντάξεως καὶ ἀσφαλίσεως ὑγειονομικῶν.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶς** καταθέτει αἴτησιν τοῦ Εὐαγγέλου Καββαδᾶ παρακαλοῦντος ὅπως ὁ διορισμός του ὡς παρέδρου παρὰ τῷ εἰρηνοδικείῳ Λευκάδος λήξῃ τὴν 31 Αὐγούστου 1932.

Ὁ κτηματικὸς σύλλογος Φιλιατρῶν ζητεῖ τὴν πιστὴ ἐφαρμογὴν ἁπασῶν τῶν διατάξεων τοῦ ἀγροτικοῦ νόμουν

Ἡ διδασκαλικὴ ὁμοσπονδία Ἀθηνῶν ὑποβάλλει ἀναφορὰν τῶν διδασκαλισσῶν Μεσολογγίου.

Τὸ γεωργικὸν ἐπιμελητήριον Ἡρακλείου παρακαλεῖ ὅπως μὴ φορολογηθῶσιν οἱ παραγωγεῖς σουλτανίνας ἐπὶ μίαν δεκαετίαν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ μεταρρυθμίσεων εἰς τὴν νομοθεσίαν περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀναγκαστικῶν συνεταιρισμῶν ἐγγείων βελτιώσεων».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ν. Ξηρὸς** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου «περὶ ἐξωγάμων τέκνων».

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπ. Οἰκ.) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ φονευθέντος ἐν συμπλοκῇ μετὰ τῶν λῃστῶν ἀθυπασπιστοῦ χωροφυλακῆς Δαφέρμου Ἰωάννου».

Ὁ κ. **Γ. Σίδερης** (Ὑπ. Ἐσωτ.) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ χρηματικῶν ἀμοιβῶν διὰ τὴν καταστολὴν τῆς λῃστείας».

Οἱ βουλευτοὶ κ. κ. **Π. Καρασεβδᾶς, Α. Παπαθανάσης** καὶ **Ι. Νικολίτσας** ὑποβάλλουν πρότασιν νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3970 «περὶ συστάσεως εἰδικοῦ ταμείου γεωφυρώσεως τοῦ Ἀχελώου».

Οἱ βουλευτοὶ κ. κ. **Α. Γαλανάκης, Γ. Κοκκινάκης, Κ. Πολυχρονάκης, Ι. Περδικογιάννης, Μ. Κοθρῆς, Κ. Παπαδάκης, Μ. Βολουδάκης καὶ Ι. Γοβατζιδάκης** ὑποβάλλουν πρότασιν νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 3394 καὶ 3622 «περὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλακῆς Κρήτης».

Ἡ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορωσῶν εἰς τὸ Θεσσαλικὸν γεωργικὸν ταμεῖον».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Ι. Μιχαήλ, Ν. Τζερμιᾶς, Ε. Ζούκας, Γ. Τηλικίδης** κλπ. ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 «περὶ δικαστικοῦ κώδικος».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. **Σ. Σχινᾶς, Ι. Παπαφλίσσας, Ι. Ἀνδρεόπουλος** καὶ **Α. Παπαθανάσης** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων φορολογίας τοῦ οἴνου».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Ν. Σακελλαρίου, Σ. Κωστόπουλος** καὶ **Ι. Μπούτης** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 9ης Ἰανουαρίου 1930 περὶ συνεπειῶν ὑπερημερίας τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ι. Γρηγοράκης** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας».

Ἡ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως κυρώσῃ τὴν σύμβασιν περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς Ε. Α. Π. καὶ ρυθμίσει τὰ ἐκ ταύτης ἀπορρέοντα ζητήματα».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ περὶ γενικῆς στατιστικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος νόμων».

Οἱ κ. κ. **Δ. Μπότσαρης** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) καὶ **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν), ὑπ βάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ καταστάσεως πλοίων ἐν πλῷ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ν. Ξηρὸς** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συστάσεως βιβλίων διεκδικήσεως».

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συγκροτήσεως ἐπιτροπειῶν πρὸς ἐκπόνησιν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τούτου νόμου».

Ἀνακοινοῦται εἶτα ἡ κάτωθι ἀπάντησις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ὑφυπουργοῦ.

Ἀπαντῶντες ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 142 ἐ. ἔ. ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Γ. Μόδη ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ἡ ἐργασία τῆς ἐκδικάσεως τῶν αἰτήσεων ἀποζημιώσεων τῶν πολεμοπαθῶν συνεχίζεται κανονικῶς, τῶν ἐπιτροπῶν συνεδριαζουσῶν δὶς τῆς ἑβδομάδος.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐκδοθεισῶν μέχρι τοὐδε ἀποφάσεων τῶν ἐπιτροπῶν θέλει ἀρχίσει εὐθὺς ὡς ψηφισθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ ἀνεκχωρήτου καὶ ἀκατασχέτου τῶν ἀποζημιώσεων τούτων.

Ἡ ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου ἀποτελεῖ ἀναγκαίαν προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν πληρωτέας τῷ δικαιούχῳ ἀποζημιώσεως τὸν τόπον τῆς πληρωμῆς κλπ.».

Δίδεται εἶτα ὁ λόγος πρὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως εἰς τὸν κ. **Σακκαλῆν,** ὅστις λέγει, ὅτι ἡ σχηματισθεῖσα ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τὸν λιμένα Πειραιῶς ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλῃ τὸ πόρισμά της. Ἡ Βουλὴ ἔκρινεν ἀναγκαίαν τὴν σύστασιν τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς, κατόπιν τῆς συζητήσεως περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ λιμένος, ἐξ ἧς προέκυψεν ἡ πιθανότης ὅτι διὰ τῆς διαρρυθμίσεως ταύτης ἠπειλεῖτο νὰ γείνῃ ἔργον ἐλλειπὲς καὶ στρεβλὸν, ἔργον δὲ δάπάνης 3 1)2 ἑκατομμυρίων λιρῶν καὶ μέλλον νὰ ἀσκήσῃ κρισίμων ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, ἀφοῦ ὁ λιμὴν τοῦ Πειραιῶς μὲ ὅλας του τὰς ἀτελείας συγκεντρώνει σήμερον τὰ 60 ο)ο τοῦ ἀπὸ ὁλάσσης ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοιούτου. Ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπή, ἔχουσα συναίσθησιν τῆς σοβαρότητος τῆς ἐντολῆς ἥτις τῆς ἀνετέθη, κατέβαλε πᾶσαν ἐπιμέλειαν ἵνα ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς ταύτης. Ὁ προκείμενος ἄθλος ἦτ. ὁμολογουμένως δύσκολος. Ἐπρόκειτο περὶ ἐρεύνης ἔργου τεχνικοῦ μεγάλου καὶ πολυπλόκου προερχομένου δὲ ἀπὸ τὰ ἐργαστήρια τοῦ Κράτους. Ἐπὶ μᾶλλον δὲ ἀπέβαινε δύσκολον τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς, καθόσον δὲν ἐτέθησαν πρὸ αὐτῆς ὅλα τὰ στοιχεῖα τὰ ζητηθέντα συγκεκριμμένως ἕν πρὸς ἕν. Ἐζήτησε π.χ. τὴν μελέτην τοῦ ἔργου τὴν καθορίζουσαν τὰ ἔργα καὶ τὰς ἱκανότητας τοῦ λιμένος καὶ αὕτη δὲν κατετέθη. Εἶναι μάλιστα χαρακτηριστικὸς ὁ διαμειφθεὶς διάλογος κατὰ τὴν ζήτησιν αὐτῆς. Πρωτήθη ὁ ἁρμόδιος ὑπάλληλος ποῦ εὑρίσκεται ἡ μελέτη καὶ ἀπήντησεν ὑποθετικῶς καὶ ἀορίστως. Ὁ φάκελλος μᾶς εἶπεν εἶναι ὀγκώδης καὶ χρειάζεται πολὺ ἐργασία διὰ νὰ ἐρευνηθῇ. Ὑπὸ τοιαύτας ἀντιλήψεις συνετάχθη τὸ σχέδιον τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἔργου καὶ οὕτω συνεχίζεται ἡ ἐκτέλεσίς του. Παρὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν στοιχείων τὰ ὁποῖα ἐζήτησεν ἡ ἐπιτροπὴ καὶ δὲν τῆς ἐδόθησαν κατώρθωσε νὰ διευκρινήσῃ τὴν ὅλην ὑπόθεσιν καὶ κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον διὰ τὰ πορίσματα αὐτῆς. Ἐκ τῆς ὅλης ἐρεύνης δυστυχῶς ἐπληροθύθη ὅ,τι ἐπιθανολογήθη κατὰ τὴν περυσινὴν συζήτησιν, ὅτι δηλαδὴ τὸ προκείμενον ἔργον θὰ εἶναι ἔργον ἐλλειπὲς ἀπὸ ἀπόψεως ἐξυπηρετήσεως τῶν ἀναγκῶν δι' ἃς ἐγένετο, ἀλλὰ καὶ στρεβλόν, ἀφοῦ καὶ ὅ,τι θὰ συντελεσθῇ θὰ ἐπιτυγχάνεται δι' ὑπερμέτρων δαπανῶν, ἐπὶ πλέον δὲ θὰ κατέληγε εἰς τὴν διάσπασιν εἰς δύο τοῦ λιμένος καὶ εἰς τὴν διατάραξιν τῆς οἰκονομικῆς ἰσορροπίας τοῦ Πειραιῶς. Κατὰ τοῦ προγραμματικοῦ σχεδίου ἠσκήθη κριτικὴ ἐπίμονος.

Ὅσον δὲν ἐνεφανίζοντο καθαρώτερα τὰ σφάλματα τοῦ σχεδίου τόσον ἐπείσμωναν οἱ κριταὶ οἵτινες ἦσαν καὶ οἱ συντάκται αὐτοῦ. Τὸ εὐτύχημα ἦτο ὅτι τὰ σφάλματα δὲν ἔθιγον μόνον τὴν τύχην τοῦ λιμένος καὶ τὸ δημόσιον χρῆμα, ἀλλ' ἔθιγον καὶ τὰ συμφέροντα τῆς ἐργολαβίας καὶ ἡ ἐπιμονὴ αὐτὴ συνετέλεσεν ὅπως ἀναγνωρισθοῦν ἐν μέρει μερικὰ ἐκ τῶν βαρέων σφαλμάτων. Οὕτω ἐπετεύχθη ἐλαφρὰ τροποποίησις τῶν κρηπιδωμάτων τοῦ προλιμένος τῆς Ἑπτωνίας ἀκτῆς, γωνίας τινὸς τῶν Ἁλῶν, ἅτινα θὰ ἀπερρόφων τὸ ἥμισυ τῆς ὅλης δαπάνης. Δυστυχῶς ἐξ ὅλων τῶν ἀναπτυχθέντων σφαλμάτων δὲν ἀνεγνωρίσθη τὸ κρισιμώτερον πάντων. Τὸ σφάλμα αὐτὸ εἶχεν ἐνδειχθῇ καὶ ἐντεῦθεν ὅπως εἶχεν ἐνδειχθῇ καὶ παρὰ τοῦ ἐπιφανοῦς λιμενολόγου Κέλενεκ. Μόλις μάλιστα ἐγένετο γνωστὴ ἡ ὑπόδειξις τούτου ἡ Ἐπιτροπὴ ἔσπευσε νὰ κάμῃ ὅ,τι ἠμποροῦσε διὰ νὰ μὴ δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ. Πάντως τὰ κατ' ἐπέκτασιν τοῦ σχεδίου ἔργα ἐσταμάτησαν διὰ νὰ στραφῇ ἡ ἐργολαβία εἰς τὰ ἀρχικὰ ἔργα. Ἡ δὲ παραχώρησις νέων κατ' ἐπέκτασιν ἔργων σκοπὸν εἶχε νὰ σταματήσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὑποδείξεων Κέλενεκ. Τὰ κατ' ἐπέκτασιν δὲ ἔργα παρεχωρήθησαν ἄνευ δημοπρασίας καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως ἀμεταβλήτους ἐνῷ ἦτο φυσικὸν νὰ ἐπεζητεῖτο μετριασμός τις τῶν ποσοστῶν τῆς ἐργολαβίας. Τοῦτο θὰ ἦτο εὔκολον, διότι ἡ Ἑταιρεία, ὅταν ἡμεῖς ἐδιοικοῦμεν τὸν λιμένα κατὰ τὸ 1925, εἶχε δηλώσει ὅτι θὰ ἔκαμνε μείωσιν 4 ο)ο καὶ τοῦτο ἦτο γνωστὸν καὶ εἰς τὴν διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν καὶ εἰς τὴν Κεντρικὴν ὑπηρεσίαν. Καὶ ἠλάττωσε τότε εἰς πρώτην βολιδοσκόπησιν ἡμῶν τὰς τιμὰς κατὰ 4 ο)ο κατὰ τὸ 1924 καὶ 25 ἐνῷ σήμερον ποὺ ἔχουν ἀλλάξει αἱ συνθῆκαι ἡ μείωσις τῶν ποσοστῶν θὰ ἦτο πολὺ ἀνωτέρα. Ἐν τούτοις τὰ κατ' ἐπέκτασιν ἔργα ἐξεχωρήθησαν μὲ ἀμείωτα τὰ ἀρχικὰ ποσοστὰ τῆς ἐργολαβίας. Ἡ ἔκθεσις, συνεχίζει, τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, εἶναι τόσον ἀναλυτικὴ ὥστε νὰ μὴ χρειάζεται μακρὰ ἀνάπτυξις. Ὑποσημειοῦ μόνον χαρακτηριστικά τινα σημεῖα. Τὸ κεφαλαιῶδες σφάλμα ὑπῆρξεν ἡ πλήρης ἀπὸ μέ-

ρους τῶν κατὰ καιρούς σχεδιαστῶν τοῦ λιμένος παραγνώρισις τῆς ἀποστολῆς τῶν μεγάλων λιμένων. Οὗτοι ἠσχολήθησαν μόνον διὰ τὰς καθαρῶς ἐμπορικὰς ἀνάγκας τοῦ λιμένος, ἐνῷ οἱ λιμένες εἶναι καὶ καταφύγια τῶν χειμαζομένων πλοίων ἢ τῶν ἀνεργούντων τοιούτων. Κεφαλαιώδη ἀποστολὴν ἔχουν νὰ κέκτηνται τὴν ἱκανότητα ὅπως προσφέρουν τὴν δυνατότητα τῆς ἐπισκευῆς τῶν πλοίων. Ἀπὸ τῆς ἀτόψεως ταύτης ἰδιαίτερον ρόλον ἔχει παίξει ὁ λιμὴν τοῦ Πειραιῶς διότι εὑρίσκεται εἰς ἐπίκαιρον γεωγραφικὸν σημεῖον, ἡ δὲ ναυτικὴ βιομηχανουργία δύναται νὰ ἀποβῇ μέγας παράγων ἐργασίας. Δυστυχῶς ὅμως ὁ τοιοῦτος ρόλος τοῦ λιμένος Πειραιῶς διέλαθε καὶ τοὺς σχεδιαστὰς τοῦ λιμένος καὶ τοὺς διοικητὰς αὐτοῦ. Τοὐναντίον μάλιστα ἐξετοπίσθησαν καὶ τὰ μικροναυπηγεῖα καὶ συνιστᾷ νὰ διωχθῇ καὶ αὐτὸ τὸ ἀρχαῖον ναυπηγεῖον Βασιλειάδη, ἐ ὧ δὲν ὑπάρχει μελέτη ἢ σχέδιον ξένου εἰς τὸ ὁποῖον νὰ μὴ λαμβάνεται μέριμνα περὶ ναυπηγείων καὶ ἐργοστασίων ἐπισκευῆς πλοίων. Ὁ λιμὴν τοῦ Πειραιῶς εἶναι γνωστὸν ὅτι εἶναι ὁ ἰδιοτυπώτερος πάντων τῶν λιμένων. Εἰς κανένα λιμένα δὲν εἶναι τόσον πυκνὴ ἡ εἴσοδος καὶ ἡ ἔξοδος πλοίων ὅση εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ τοῦτο εἶναι χαρακτηριστικόν, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του κάθε σχεδιαστὴς τοῦ λιμένος. Ἄλλο χαρακτηριστικὸν εἶναι ἡ συσσώρευσις τῶν πλοίων ἐν Πειραιεῖ. Ἡ φύσις τῆς λειτουργίας τοῦ λιμένος δεικνύει ὅτι μηδαμινὴν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς συσσωρεύσεως τῶν πλοίων θὰ ὑποστῇ ἀνακούφισιν ὁ λιμὴν μὲ τὴν διαρρύθμισιν αὐτοῦ. Ἕνεκα δὲ τῆς παραγνωρίσεως τοῦ ἰδιαιτέρου αὐτοῦ χαρακτῆρος ἐσχεδιάσθη λιμὴν μὴ δυνάμενος νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν κίνησιν. Πέραν τῶν βασικῶν σφαλμάτων αὐτῶν εἶναι καὶ σειρὰ ἄλλη τεχνικῶν καὶ οἰκονομικῶν σφαλμάτων ἄτινα θὰ συνεχίζοντο ἂν συνεχίζετο τὸ ἀρχικὸν σχέδιον. Ἐπεξετάθη φερ' εἰπεῖν ὁ μῶλος Θεμιστοκλέους κατὰ 100 μέτρα καὶ ἐδαπανήθησαν 9 1)2 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἀντὶ τῶν 4 ποὺ προϋπελογίσθη ἡ ἐπέκτασις. Ἀλλ' εἶναι ἐπίσης καταπληκτικὸν τὸ σφάλμα τὸ σημειωθὲν ἐπὶ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ βάθους τοῦ λιμένος ὅπερ ἔχει μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς δαπάνης διότι αὕτη βαίνει ἀναλόγως τοῦ κύβου τοῦ βάθους.

Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔργου βλέπομεν τμῆμα τοῦ λιμένος ἐκβαθυνθὲν εἰς 10 μέτρα καὶ προωρισμένον δι' ἰστιοφόρα, τὰ ὁποῖα ἐχρειάζοντο βάθος 3 ἢ 4 μέτρα. Ἐξεβαθύνθη ἐξ ἄλλου ἄλλο τμῆμα εἰς τὸ μέγιστον βάθος ἐκεῖ ποὺ δὲν πρόκειται νὰ ἔλθουν πλοῖα μεγίστου βυθίσματος. Ὅ,τι ἐμφανίζεται, τονίζει, ἐν τῷ λιμένι Πειραιῶς εἶναι μία ἀτόπ ιρα κανονικῶν γεωμετρικῶν σχημάτων διὰ νὰ παραλληλίζωνται λόγου χάριν ἀκταὶ ἀπέχουσαι ἀπ' ἀλλήλων 1000 μέτρα. Καὶ ἐνῷ τὸ ναυτικὸν Συνέδριον τοῦ Λονδίνου ἐδέχθη ὅτι λιμὴν βάθους 30 ποδῶν εἶναι πρώτης τάξεως ἡμεῖς ἐδέχθημεν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον εἰς τὸν λιμένα τὸ βάθος τῶν 10 μέτρων. Καὶ τὸ σπουδαιότερον εἶναι ὅτι ἡ δαπάνη αὕτη κατὰ τὰ 20 ο]ο μόλις μένει εἰς τὴν χώραν κατὰ δὲ τὰ ἄλλα 80 ο]ο ἐξέρχεται εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Ἀνεσκαλεύθησαν ἐπίσης ὅλα τὰ κρηπιδώματα καὶ ὅλος ὁ πυθμὴν ἄνευ λόγου καὶ ἀνάγκης. Ἡ κακὴ ἀφετηρία ἀφ' ἧς ἐκινοῦντο οἱ σχεδιασταὶ τοῦ λιμένος ἀπ. δικύνεται ἐκ τοῦ ὅτι δὲν εἶχον ὑπ' ὄψει των καμμίαν σαφῆ ἰδέαν περὶ τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως αὐτοῦ. Μᾶς εἶπαν ὅτι εἶχε κίνησιν ἐμπορικὴν 1.800.000 τόννων, ἐνῷ ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας πολὺ ἀκριβέστερα μᾶς λέγει ὅτι ἡ κίνησις κατὰ τὸ 1928 ἀνῆλθεν εἰς 2.432.000 τόννους. Ἔκανε δηλαδὴ λάθος ἡ Ἐπιτροπὴ 519.000 τόννους ὅση ἀκριβῶς εἶναι ἡ κίνησις τοῦ λιμένος Θεσσαλονίκης. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον αὐτὴ ἡ διαφυγή. Διότι ἂν προσθέσωμεν καὶ 400.000 τόννους δι' ἐξερχομένους γαιάνθρακας καὶ ἄλλας 100.000 δι' ἐμπορεύματα τῶν πλοιαρίων ἡ κίνησις ὑπερβαίνει τὰ 2.000.000 τόννους ἤτοι ἡ Αιμενικὴ Ἐπιτροπὴ ὑπελόγισεν κατὰ 1.000.000 τόννους ὀλιγώτερον. Ἡ κίνησις τοῦ 1919 ἀνῆλθεν εἰς 3.300.000 τόννους καὶ ὅταν ἠρωτῶντο οἱ ἁρμόδιοι περὶ τῆς προβλεπομένης ἀναπτύξεως τῆς κινήσεως τοῦ λιμένος μᾶς εἶπον ὅτι τὴν ὑπολογίζουν δι' ὡρισμένην μόνον κατηγορίαν ἐμπορευμάτων εἰς 3 ο]ο ἤτοι ἐπὶ τοῦ συνόλου 1 ο]ο. Καὶ ὅμως οἱ ἀριθμοὶ τῆς ἰδίας Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἔλεγον ὅτι τὸ μὲν 1926 εἴχομεν 1.660.000 τόννους, τὸ 1927, 1.760.000 τόννους, τὸ 1928 τόννους 1.823.000 καὶ τὸ 1929 τόννους 2.453.000, ἤτοι ἔφθασε μέχρι 34 ο]ο καὶ αὐτοὶ ὑπελόγιζον 1 ο]ο. Δὲν ὑπάρχει, συνεχίζει, κεφάλαιον ἀφορῶν τὸν λιμένα Πειραιῶς ποὺ νὰ μὴ διεπράχθη σφάλμα. Λόγος πολὺς ἔγινε διὰ τὰ Συλώ. Ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ ἔλεγε χωρητικότητος 15—50.000 τόννων καὶ τὰ ἐτοποθέτει εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κρηπιδώματος καὶ διέθετεν κρηπίδωμα 150 μέτρων, ἐνῷ τὰ Συλὼ ἠδύναντο νὰ εἶναι ἀρκετὰ ἐνδότερον διὰ νὰ μένῃ τὸ κρηπίδωμα ἐλεύθερον. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κίνησιν τῶν γαιανθράκων προσδιώρισεν κρηπίδωμα 450 μετρων διότι δῆθεν ἐπρόκειτο περὶ κινήσεως 600.000 τόννων, ἤτις ὅμως ἀνῆλθεν εἰς 1.200.000 τόννων, διότι ἁπλούστατα ἐλησμονήθη κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν ἡ ἐξαγωγή. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἴδη τῆς οἰκοδομικῆς διατίθεται λέγουν κρηπίδωμα 340 μέτρων ἐνῷ πράγματι εἶναι μόνον 310. Τὸ ὑπελόγιζον καὶ αὐτὸ διὰ 335.000 τόννους λησμονήσαντες ὅμως πάλιν τὴν ἐξαγωγὴν ἐξ 76.000 τόννων. Οὕτω ἐρευνῶντες, μετὰ τὴν διορρύθμισιν, ἡ ὁποία θὰ στοιχίσῃ ὑπὲρ τὰ χίλια ἑκατομμύρια, εὑρίσκουν ὅτι δὲν ἀπομένει διὰ τὸ μέλλον περιθώριον περισσότερον τῶν 140.000 τόννων, ἤτοι 4 ο]ο ἐπὶ τῆς σημερινῆς κινήσεως ἐνῷ κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν ἡ μέση εὔξησις ἀνῆλθενεἰς 12 ο]ο.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει βέβαιον εἶναι ὅτι θὰ παραλάβωμεν ἔργον οὔτινος ἡ ἱκανότης θὰ εἶναι ἐξηντλημένη. Διὰ πᾶσαν δυσκολίαν, συνεχίζει, ἣν συνήντων αἱ τεχνικαὶ ὑπηρεσίαι ἐξεύρισκον μίαν διέξοδον νὰ τὰ στέλλουν δηλαδὴ ὅλα εἰς τὸν ὅρμον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου κατὰ τὸ παντοῖον σύστημα. Ἀλλ' ἐκεῖ δὲν χωρεῖ οὐδὲ τὸ τρίτον ὅσων τοῦ στέλλουν. Καὶ ἕν ἄλλο ζήτημα θὰ προκύψῃ μὲ τὴν διαρρύθμισιν, θὰ ἔχωμεν δηλαδὴ αὔξησιν τοῦ κόστους ὡρισμένων ἐμπορευμάτων ἀντὶ τῆς ἐνδεικνυμένης ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν ἐλαττώσεως. Τὰ ἰστιοφόρα τὰ στέλλουν εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον ἀλλὰ ταῦτα κομίζουν καὶ ἀπεκομίζουν 300.000 τόννους ἐγχωρίων προϊόντων πρώτης ἀνάγκης, ὑπηρετοῦν δηλαδὴ τὰ λαϊκώτερα ἐμπορεύματα καὶ οὕτω θὰ παύσῃ καὶ ἡ λειτουργία τῶν μεγάλων λαϊκῶν ἀγορῶν ποὺ ἐδημιουργήθησαν ἀνέκαθεν εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ δι' ὧν ἐχαλιναγωγεῖτο ἡ αἰσχροκέρδεια τῶν μεταπρατῶν. Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰ ἐν Πειραιεῖ ἐφαρμζόμενα εἰς Θεσσαλονίκην μελετᾶται καὶ λίαν ὀρθῶς ὅπως τὰ ἰστιοφόρα εἰ δυνατὸν εἰσχωροῦν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν κυρδίαν τῆς Θεσσαλονίκης. Εἰς τὸν Πειραιᾶ τὰ ἐξορίζομεν εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον παραγνωρίζοντες καὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ ὅρμου τούτου, ὅστις ὤφειλε νὰ μεταβληθῇ εἰς ἀσφαλὲς ἀγκυροβόλιον διὰ τὰ πρὸς ἐπισκευὴν πλοῖα διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ναυτικῶν μηχανουργείων καὶ ἄλλων βιομηχανιῶν. Ἡ διοίκησις τοῦ λιμένος ἠθέλησε νὰ μετατρέψῃ τὸν Ἅγιον Γεώργιον δι' ἐμπορικοὺς σκοποὺς ἐνῷ προκειμένου περὶ λιμένων ἀσυνδέτων διὰ θαλάσσης τοῦτο ἀντενδείκνυται διότι χρειάζονται διπλᾶ ἐμπορικὰ ἐγκαταστάσεις. Ἡ διάσπασις αὕτη εἶναι προφανές, τονίζει, ὅτι γίνεται μὲ περισσὴν ἐλαφρότητα. Κατόπιν ὅλων τούτων, ἐπιλέγει, δὲν ἦτο δύσκολον ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ σχηματίσῃ τὴν γνώμην ὅτι τὸ ἀρχικὸν σχέδιον καὶ ὡς τροποποιειῖτοι δὲν ἀνταποκρίνεται τὸ πρόχειρον εἰς τὰς ἀνάγκας δι' ἃς προορίζεται καὶ διὰ τοῦτο ὁμοφώνως ἀπεδοκιμάσθη κ ὶ ἀπεκρούσθη. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπεφυλάχθη νὰ ἐκφέρῃ κατηγορηματικὴν γνώμην περὶ τῆς ἐνδεικνυομένης λύσεως τοῦ λιμενικοῦ προβλήματος μολονότι ἀνεπτύχθησαν ἐνώπιον αὐτῆς σχετικὰ μὲ τὸ θέμα γνῶμαι ἄξιαι προσοχῆς, ἐμπιστευομένη τὴν ἐξεύρεσιν τῆ

ὁριστικῆς λύσεως εἰς τὴν σύνεσιν τῆς Κυβερνήσεως (χειροκροτήματα).

Εἰσέρχεται μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν ἐπερωτήσεων.

Ὁ κ. ***Πρόεδρος*** λέγει ὅτι συμφώνως πρὸς προηγουμένην ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς προηγεῖται ἡ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ φόρου τῶν διοδίων ἐπερώτησις τοῦ κ. Μαντᾶ.

Ὁ κ. ***Α. Χρηστομάνος*** ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως ταύτης λ'γει ὅτι αὕτη ἀφορᾷ πρὸ παντὸς ὄχι τὸν κ. Ὑπουργὸν ἀλλὰ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας διὰ τὰς ὁποίας ἐκ τοῦ σχετικοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως ἐξάγεται ἀναμφισβήτητος κ.λὴ πίστις ἀλλὰ ἐπιθυμία τις νὰ ἀκολουθηθῇ ἡ τάσις ἡ κρατοῦσα τελευταίως ὅπως ἡ ἐκτέλεσις τῶν διαφόρων ἔργων γίνεται ἄνευ συναγωνισμοῦ. Συνεχίζων ἀναφέρει ὅτι κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1926 ὁ ἐνοικιαστὴς τῶν διοδίων ὀχυρούμενος ὄπισθεν τῆς ἐνσκηψάσης ἐπιδημίας τοῦ δ.γκείου ἐζήτησε μείωσιν τοῦ φόρου.

Ὁ κ. ***Β. Καραπαναγιώτης*** (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας) λέγει ὅτι ὁ ἐπερωτῶν ὀφείλει νὰ περιορισθῇ ἐντὸς τοῦ θέματος διὰ τὸ ὁποῖον ἐπερώτησεν.

Α. Χρηστομάνος Αὐτὸ ἀφορᾷ τὴν ἰδικήν μου ὑπουργίαν.

Ὁ κ. ***Μ. Μαντᾶς*** λέγει ὅτι δικαίωμα τοῦ ἐπερωτῶντος εἶναι νὰ κανονίσῃ αὐτὸς τὴν ἀγόρευσίν του καὶ νὰ ὁμιλήσῃ καὶ ἐπὶ θέματος συναφοῦς.

Ὁ κ. ***Β. Καραπαναγιώτης*** (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας) ἀναγινώσκει τὸ ἄρθρον 55 τοῦ Κανονισμοῦ, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ συζήτησις περιορίζεται μόνον ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἐπερωτήσεως, ἀπαγορευομένης τῆς συζητήσεως καὶ συναφοῦς ἀκόμη θέματος.

Ὁ κ. ***Μ. Μαντᾶς*** λέγει ὅτι ἡ ἰδική του ἐπερώτησις εἶναι γενική.

Ὁ κ. ***Β. Καραπαναγιώτης*** (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας) λέγει ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀναγεγραμμένης ἐπερωτήσεως ἐζήτησε τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα, ἐπὶ ταύτης δὲ δύνανται νὰ ἀπαντήσῃ.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** λέγει ὅτι τὴν τάξιν τῶν συζητήσεων κανονίζει ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς.

Ὁ κ. ***Β. Καραπαναγιώτης*** (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας) λέγει ὅτι καὶ πᾶς βουλευτὴς δύναται προκειμένου περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Κανονισμοῦ νὰ λάβῃ τὸν λόγον κ ὶ νὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του.

Ὁ κ. ***Πρόεδρος*** λέγει ὅτι παρακαλοῦθεῖ τὴν συζήτησιν καὶ ὅταν ὁ ἀγορεύων ἐξέλθῃ τοῦ θέματος θὰ τὸν ἐπανοφέρῃ εἰς αὐτό.

Ὁ κ. ***Α. Χρηστομάνος*** συνεχίζων ἀναφέρει τὰ τῆς παραχωρήσεως εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τοῦ φόρου τῶν διοδίων κατὰ τὸ 1928 ἀντὶ 12 καὶ 1)2 ἑκατομμυρίων ἐνῷ τὰ αὐτοκίνητα εἶχον αὐξήσει κ ὶ εἶχον κατασκευασθῇ αἱ ὡραῖαι ὁδοὶ αἱ ὁποῖοι λαμπρύνουν πραγματικῶς τὰς Ἀθήνας, καὶ πῶς τὴν τιμὴν αὐτὴν ηὔξησεν ὁ ἴδιος κατὰ 200.000 δραχ. μόνον ἐκ τοῦ φόβου μήπως, ἐπειδὴ ἔλεγεν ἡ ἐνοικίασις μείνουν οἱ σταθμοὶ ἄνευ εἰσπρακτόρων. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκ τοῦ δαγκείου ἐπελθοῦσαν εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ζημίαν, λέγει ὅτι ἡ ζημία αὕτη δὲν ἀφεώρα μόνον τὰ ὁδοστρώματα, ἀλλ' ἔτι περισσότερον τὰ δημόσια θεάματα διὰ τὰ ὁποῖα ὅμως ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰς οὐδεμίαν ἐλάττωσιν ἐνέδωκε. Εἶναι φανερὸν ὅτι εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τοῦ φόρου τῶν διοδίων ἡ ἐπιδημία τοῦ δαγκείου δὲν ἐπέφερε καὶ μεγάλας ζημίας διότι ὁ ἀσθενὴς ἀφοῦ ἔμενε κλινήρης ἐπὶ 8 ἢ 10 ἡμέρας ἐξήρχετο καὶ εὑρισκόμενος ἐν ἀναρρώσει ἠδύνατο πλέον νὰ κάμῃ διαδρομὰς δι αὐτοκινήτων. Ἐν τούτοις ἡ Ἐπιτροπὴ ἐνέδωκεν εἰς τὴν αναφορὰν καὶ καθώρισε μείωσιν 500.000 δραχ. τὴν ὁποίαν ἐγώ, ὡς Ὑπουργὸς τότε, ἠρνήθην νὰ ἐγκρίνω.

Κάτωθεν τοῦ ἐγγράφου τούτου ὑπάρχει ὑποσημείωσις τοῦ ἁρμοδίου τμηματάρχου κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἔγγραφον δὲν διεξεπαιρεώθη λόγῳ ἐντολῆς τὴν ὁποίαν εἶχα δώσει εἰς αὐτὸν νὰ ἐξακριβώσῃ πόσα αὐτοκίνητα ἐκυκλοφόρησαν κατὰ τὸ διάστημα ἐκεῖνο καὶ ἐὰν τὰ αὐτοκίνητα ταῦτα ἦσαν πολλὰ καὶ κατόπιν νὰ διεκπεραιωθῇ τὸ ἔγγραφον. Ἡ ἀπάντησις ἦλθε ὅταν ἐγὼ εἶχα φύγει ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον, κατ' αὐτὴν δὲ ἐκυκλοφόρησαν 1200 αὐτοκίνητα περισσότερα. Καὶ τὸ ταμεῖον δὲ ἀποφαίνεται ὅτι ἡ αὔξησις τῶν αὐτοκινήτων εἶναι κατ' ἔτος κανονικὴ δι' ὃ καὶ τὸ μίσθωμα αὐξάνεται, ἐν τούτοις ὅμως ἐπειδὴ συνέπεσεν ἡ ἐπιδημία, προτείνει τὸν ἐκπεσμὸν τῶν 500.000, δραχμῶν τὰς ὁποίας καὶ ἐνέκρινεν ὁ κ. Ὑπουργός. Τὸ δεύτερον σημεῖον τῆς ἐπερωτήσεως εἶναι ὅτι ὁ ἐνοικιαστὴς ὑπέβαλε πρότασιν ἀμέσου συνάψεως συμβάσεως ἄνευ δημοπρασίας ζητῶν τοῦτο εἰς ἀντάλαγμα ζημίας τὴν ὁποίαν ὑπέσῃ ἐκ τοῦ λόγου ὅτι τὰ αὐτοκίνητα τὰ ὁποῖα κατήρχοντο διὰ τῆς ὁδοῦ Φαλήρου Βουλιαγμένης κατήρχοντο μὲ ἐσβεσμένους τοὺς φανοὺς καὶ ἀπέφευγον τὴν πληρωμὴν διοδίων ὡς ἐκ τοῦ ὁποίου ἐπῆλθε εἰς αὐτὸν ζημία ἑνὸς ἑκατομμυρίου. Ἡ ζημία αὕτη ἀναβιβαζομένη εἰς ἓν ἑκατομμύριον ἦτοι εἰς τὸ 1)12 τοῦ ὅλου ποσοῦ εἶναι ἀναμφισβητήτως ὑπερβολικὴ διότι καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι καὶ εἰς τὴν μικρὰν αὐτὴν περιοχὴν Ἁγίου Κοσμᾶ Βουλιαγμένης ὑπῆρχε ὅλη αὐτὴ ἡ κίνησις τῶν αὐτοκινήτων, πάντως τὰ αὐτοκίνητα αὐτὰ δὲν περνοῦν ὅλα τὴν νύκτα καὶ δὲν περνοῦν ὅλα βέβαια μὲ ἐσβεσμένους τοὺς φανούς. Εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην τοῦ μισθωτοῦ στηριζόμενον τὸ ταμεῖον καὶ ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ὅτι ἤθελε νὰ ἀποφύγῃ τὴν πληρωμὴν ἀποζημιώσεως ἀφ ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἀποφύγῃ τοὺς διαγωνισμοὺς κατὰ τοὺς ὁποίους οἱ διάφοροι πλειοδόται συνεννοοῦνται μεταξύ των εἰς βάρος τοῦ δημοσίου ἀπεφάσισε τὴν σύναψιν τῆς συμβάσεως ἄνευ δημοπρασίας. Ἀλλοίμονον ὅμως ἂν ὅλαι αἱ ἐπιτροπαὶ καὶ μάλιστα ἡ μεγάλη ἐπιτροπὴ τῶν προμηθειῶν τοῦ δημοσίου ἐσκέπτοντο κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ φοβούμενοι μήπως οἱ συναγωνιζόμενοι συνεννοοῦνται ἀπέφευγον τὰς δημοπρασίας καὶ ἐξετέλουν τὰς διαφόρους προμηθείας δι' ἀπ' εὐθείας συμβάσεων. Τὸ ταμεῖον ἄλλως τε ὤφειλε νὰ ἔχῃ καὶ παρατηρητὰς διὰ νὰ γνωρίζῃ ποῖα ἀκριβῶς εἶναι ἡ κίνησις καὶ ποῖαι εἶναι αἱ εἰσπράξεις. Διαφαίνεται ἐν τούτοις ἐκ τοῦ φακέλλου μία ἱκανοποίησις τῶν διοικούντων τὸ ταμεῖον διότι κατωρθώθη ἀπὸ 12.700.000 νὰ φθάσῃ ἡ προσφορὰ εἰς 16 ἑκατομμύρια, ποσὸν εἰς τὸ ὁποῖον κλείει ἡ σύμβασις. Ἀναφέρει ἀκολούθως πῶς κατὰ τὴν σχετικὴν συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου ὁ νομικὸς σύμβουλος κ. Ἰατρίδης ἀνέφερε γνωμοδότησιν τοῦ νομικοῦ συμβουλίου ὅτι οὐδὲν κώλυμα ὑφίσταται ἵνα συναφθῇ ἄνευ δημοπρασίας ἡ σύμβασις. Παρατηρεῖ ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ τὴν ταχύτητα μετὰ τῆς ὁποίας ἐνηργήθη ἡ ὑπόθεσις εἰς τρόπον ὥστε ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην συνεδρίασιν νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἡ γνωμοδότησις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, ἐνῷ εἶναι γνωστὸν πόσον βραδυκίνητοι εἶναι παρ' ἡμῖν αἱ ὑπηρεσίαι.

Ὁ κ. ***Β. Καραπαναγιώτης*** (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας) λέγει ὅτι ἀπὸ τοῦ ἑνὸς συμβουλίου μεχρι τοῦ ἄλλου ἐμεσολάβησαν 18 ἡμέραι.

Α. Χρηστομάνος. Μετὰ τὴν τοιαύτην γνωμοδότησιν ὑπογράφρε πλέον ἡ σύμβασις.

Δὲν περῆλθον ὅμως τρεῖς ἡμέραι καὶ ὑπεβλήθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας προσφορὰ διὰ τὸ ποσὸν τῶν 20.000.000 δραχμῶν, συνεδευομένη ὑπὸ ἐγγυήσεως 5.000.000. Τὴν προσφορὰν αὐτὴν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας, ὀρθότατα ποιῶν διεβίβασε πρὸς τὸ Τ μειον τῶν μονίμων ὁδοστρωμάτων. Ἡ Ἐπιτροπὴ ὅμως αὐτοῦ, συνελθοῦσα, ἔκρινεν ὅτι ἡ προσφορὰ αὕτη, μὴ δεισμεύουσα τὸν ὑποβαλόντα αὐτήν, εἶναι ἀπορριπτέα.

Α. Παπαναστασίου Είναι ζήτημα νομικόν.

Α. Χρηστομάνος. Δεν υπάρχει αμφιβολία. Δεν αποφαίνεται όμως ή Επιτροπή ότι η προσφορά υπερβλήθη αργά, αλλ' ότι δεν δεσμεύει τον υποβεβλόντα αυτήν. Σπεύδει τότε ο ενδιαφερόμενος και καταθέτει και το υπόλοιπον της εγγυήσεως εκ 5.000.000 δραχμών. Ο κ. Υπουργός της Συγκοινωνίας, διαβιβάζει και πάλιν την αίτησιν εις το Ταμείον Μονίμων Οδοστρωμάτων. Και η Επιτροπή αυτού αποφαίνεται παμψηφεί ότι η σύμβασις ή οποία συνήφθη μετά του Κλωγήρου είναι ισχυρά.

Σημειώσατε, κύριοι βουλευταί, ότι η σύμβασις υπεγράφη την 2 Νοεμβρίου και όμως η Επιτροπή αποφαίνεται ότι είναι ισχυρά την 21 Φεβρουαρίου, ήτοι μετά τρείς σχεδόν μήνας, όπότε είχε παρέλθει η προθεσμία προς άσκησιν προσφυγής ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Το ζήτημα όμως έχει και συνέχειαν. Καλείται ο ενοικιαστής και συνιστάται εις αυτόν όπως, κατόπιν της νέας ταύτης προσφοράς, αύξησή κατά τι το ποσόν του ενοικίου. Ούτος συμμορφούται προς την σύστασιν. Συνέρχεται τότε πάλιν η Επιτροπή του Ταμείου Μονίμων Οδοστρωμάτων και αποφαίνεται ότι εκ παραδρομής δεν περιελήφθη εις το αρχικόν συμβόλαιον το ακριβές ποσόν του ενοικίου και ότι συμφωνούντος και του ενοικιαστού δέον να γίνη η σχετική διόρθωσις. Υποχρεούται όμως συγχρόνως ο ενοικιαστής όπως καταβάλη εις τον υποβαλόντα την νέαν προσφοράν πάντα τα έξοδα αυτού λόγω εγγυητικών επιστολών, τραπεζιτικών και άλλων απασχολήσεων κλπ.

Εάν τώρα αναγνώσωμεν τον νόμον περί Ταμείου Μονίμων Οδοστρωμάτων, θα ίδωμεν ότι ορίζεται εν αυτώ ότι η φορολογία των διοδίων εισπράττεται δι' ενοικιάσεως, μόνον δε προκειμένης αναδείξεως νέου ενοικιαστού είσπράττεται αύτη κατά τον μεσολαβούντα χρόνον διά προσωπικού του Ταμείου Μονίμων Οδοστρωμάτων είτε επί άμοιβή, είτε επί ποσοστοίς. Τί επικαλείται τώρα η Επιτροπή του Ταμείου; Ότι άλλοτε είχον προκηρυχθή διαγωνισμοί καθ' ούς διεπιστώθη ότι το Ταμείον πίπτει θύμα της εκμεταλλεύσεως των διαφόρων ενοικιαστών. Και δι' αυτό αποφάσισε να προβή εις την απ' ευθείας ενοικίασιν.

Το ζήτημα, κύριοι βουλευταί, απησχόλησε και τον τύπον. Και ο πρόεδρος του Ταμείου εκθέτει εις ειδικόν ανακοινωθέν ότι το επιτευχθέν ποσόν των 15.000.000 θα αποτελέση την βάσιν επί της οποίας θα στηρίζηται εν τω μέλλοντι το Ταμείον. Το συμπέρασμα όμως της ομιλίας μου είναι ότι το Ταμείον Μονίμων Οδοστρωμάτων δεν πρέπει να ενεργή του λοιπού ενοικιάσεις άνευ διαγωνισμού και άνευ παρατηρητών οί οποίοι να παρακολουθούν τα κέρδη του ενοικιαστού.

Λαμβάνει είτα τον λόγον ο κ. ***Μ. Μαν άς,*** όστις αναφέρεται εν αρχή εις την εν τω παρελθόντι αταξίαν της Βουλής επί παρομοίου ζητήματος, του τη ενοικιάσεως του φόρου των δημοσίων θεαμάτων εξίστορεί τας ενεργείας του προς ματαίωσιν των προσπαθειών του ενδιαφερομένου τότε ενοικιαστού διά την επί τριμήνου παράτασιν της ενοικιάσεως, τονίζει ότι εν τη συζητουμένη περιπτώσει το Κράτος εζημιώθη περί τα 10 εκατομμύρια δραχμών, και υπομιμνήσκει το γεγονός της παραιτήσεως του μακαρίτου Σιμοπούλου από της θέσεώς του ως Υπουργού των Οικονομικών διά την «παρένθεσιν», ήτις εγένετο εις το κείμενον ενός νόμου, εξαίρων την κρατούσαν τότε πολιτικήν ευθιξίαν.

Εισερχόμενος εις την ουσίαν του ζητήματος, αναφέρει ότι ο ενοικιαστής φόρου των διοδίων, μη επιτυχών επί της Υπουργίας του καθυστεροῦντος Σερρών, την λήξιν του δαγγείου μείωσιν του ενοικίου, ετανήλθεν επί της αιτήσεώς του εύθυς μετά την αποχώρησιν του τέως Υπουργού της Συγκοινωνίας και επέτυχε την κατά 500.000 μείωσιν του ενοικίου τούτου, έτι δε μάλλον και αγωγήν κατά του Δημοσίου ήγειρε διά το ποσόν του ενός εκατομμυρίου δραχμών επί τη δικαιολογία ότι η εκ του φυλακίου Γλυφάδας διέλευσις των αυτοκινήτων μη εσβεσμένους τους φανούς καθιστά δυσχερή την είσπραξιν των διοδίων και γίνεται αφορμή συνεχών συγκρούσεων μεταξύ εισπρακτόρων και σωφέρ, δικαιολογία όμως ή οποία απεδείχθη ανακοιβής.

Συνεχίζων εξιστορεί τα της άτοπως και αδικαιολογήτως παραχωρήσεως της ενοικιάσεως άνευ διαγωνισμού εις τον νυν ενοικιαστήν επί μίαν τριετίαν, τα της υποβολής, μετά την υπογραφήν του σχετικού συμβολαίου με τον πρώτον ενοικιαστήν, νέας προσφοράς 20.000.000, τα επακολουθήσαντα την υποβολήν της προσφοράς ταύτης γενόμενα, της συμπληρώσεως δηλ. διά πέντε έτι εκατομμυρίων δραχμών της εγγυοδοσίας, και τα της προσκλήσεως του πρώτου ενοικιαστού όπως αύξήση την αρχικήν του προσφοράν και καταβάλη εις τον ανταγωνιστήν τα έξοδα αυτού.

Αλλά τα ουσιώδες και σπουδαίον εις την προκειμένην περίπτωσιν είναι ότι διά των ενεργειών αυτών του Ταμείου μονίμων οδοστρωμάτων εστερήθη ο νέος ενοικιαστής του δικαιώματος της προσφυγής ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας διά παρελκύσεως του ζητήματος και υποσχέσεων του Υπουργού της Συγκοινωνίας ότι θα απεδέχθη την προσφοράν του προβαίνων εις άκύρωσιν της συμβάσεως δι' ερμηνευτικού νόμου. Και ερωτάται: Είναι επιτετραμμένον η Βουλή να ανεχθή την τοιαύτην εκ μέρους αρχών και Υπουργού συμπεριφοράν, καθ' ην αρχαί και Υπουργός έρχονται εις «παζάρια» με τον ενοικιαστήν, συμπεριφοράν προκαλέσασαν εις το Δημόσιον ζημίαν 10.000.000; Είναι αναμφισβήτητον ότι ο κ. Υπουργός της Συγκοινωνίας διά των ενεργειών αυτού έγένετο πρόξενος της ζημίας αυτής εις το Δημόσιον. Νομίζω λοιπόν ότι δεν είναι δυνατόν να παρέλθη το ζήτημα αυτό απαρατήρητον και ότι ο κ. Υπουργός της Συγκοινωνίας, τοιαύτα διαπράξας, δεν πρέπει να παραμείνη εις την θέσιν του.

Αιτήσει του κ. ***Β. Καραπαναγιώτη*** (Υπουργού της Συγκοινωνίας), η συζήτησις γενικεύεται και ο λόγος δίδεται εις τον κ. επί της Συγκοινωνίας Υπουργόν.

Β. Καραπαναγιώτης (Υπουργός της Συγκοινωνίας). Το αντικείμενον της σημερινής συζητήσεως περιήλθεν εις γνώσιν μας όχι μόνον εκ της εγγραφής της συζητουμένης επερωτήσεως, αλλά και εκ σχετικών δημοσιευμάτων του τύπου. Το ιστορικόν της υποθέσεως ανεπτύχθη από τον αξιότιμον συνάδελφον Σερρών με πάσαν δυνατήν ακρίβειαν και κρίνω περιττόν να επαναλάβω την εξιστόρησιν. Το μόνον σημείον επί του οποίου δεν συμφωνώ με τον αξιότιμον συνάδελφον είναι η παρατήρησίς του ότι η συζητουμένη επερώτησις απευθύνεται ουχί προς τον Υπουργόν της Συγκοινωνίας, αλλά προς την διοικούσαν το Ταμείον Μονίμων Οδοστρωμάτων Επιτροπήν. Και δεν συμφωνώ διότι, εφόσον ωρισμέναι πράξεις της Επιτροπής αυτής εγκρίνονται από τον Υπουργόν της Συγκοινωνίας, όπότε αποτελούν πράξεις γνωμοδοτικάς απλώς, την ευθύνην των πράξεων αυτών φέρω εξ ολοκλήρου εγώ.

Το ζήτημα διακρίνεται εις τρείς περιόδους, εις όσας και ο αριθμός των υπ βληθεισών σχετικών επερωτήσεων. Η πρώτη, υποβληθείσα υπό του κ. Χρηστομάνου, αφορά την λήψιν μέτρων προς προστασίαν του Ταμείου εκ του εμπαιγμού τον οποίον τούτο υφίσταται εκ μέρους των ενοικιαστών, προς δε και την λήψιν μετρων προς άκύρωσιν συμβάσεως ζημιούσης το ταμείον κατά 8.000.000. Διά της δευτέρας επερωτήσεως υποβληθείσης εκ μέρους του αυτού συναδέλφου, επηρωτώμην ποία μέτρα εσκόπουν να λάβω προς άκύρωσιν της ζημιούσης το Δημόσιον κατά 8.000.000 συμβάσεως. Και η τρίτη επερώτησις είναι η συζητουμένη.

Συνεχίζων εξιστορεί, εν σχέσει με την πρώτην επερώτησιν, τον τρόπον καθ' όν διεξήχθησαν μέχρι τούδε αι δημοπρασίαι της ενοικιάσεως του φόρου των διοδίων, απεκελούσαι, ως λέγει, αληθή εμπαιγμόν, και αναφέρει την αποστολήν της απόπειρας προς είσπραξιν του φόρου τούτου διά προσωπικού του Ταμείου ως και την συνεπεία της αποτυχίας ταύτης αναγραφήν εν τω νόμω της περί διενεργείας διαγωνισμού διατάξεως.

Ως προς την δευτέραν επερώτησιν αναφέρει τας από νομικής απόψεως ενεργείας του προς εξακρίβωσιν εάν δύναται να ακυρωθή η συναφθείσα ήδη σύμβασις, την εν προκειμένω γνώμην του Νομικού Συμβουλίου του Υπουργείου της Συγκοινωνίας, αποφαινομένου ότι το Ταμείον δικαιούται να προβή εις την άνευ δημοπρασίας παραχώρησιν της ενοικιάσεως, και την σχετικήν σύμφωνον γνωμοδότησιν της όμοιας του Νομικού Συμβουλίου. Όσον αφορά την ουσιαστικήν άποψιν αναφέρει ότι καίτοι από του 1925 μέχρι σήμερον εδιπλασιάσθησαν σχεδόν κατ' αριθμόν τα αυτοκίνητα Αθηνών—Πειραιώς, το προϊόν της ενοικιάσεως του φόρου διοδίων, από 11.570.000 το 1925—26, κατήλθε το 1926—27 εις 10.217.000 διά να μείνη επί μίαν ολόκληρον τριετίαν, ήτοι από του 1927—30, εις το σταθερόν ποσόν των 12.500.000. Ταύτα έχων υπ' όψει εσκέφθη, λέγει, ότι η διά δημοπρασίας ενοικίασις του φόρου δεν συμφέρει και δι' αυτό απεδέχθη πρότασιν επαυξάνουσαν το σταθερόν τούτο ποσόν παρά την κατάργησιν φυλακείων, αί πρόσοδοι των οποίων υπελογίζοντο εις 1)1)2 εκατομμύριον δραχμών. Αναφέρει μετά ταύτα ότι κατά την συνεδρίασιν της 23 Οκτωβρίου π. έ. η επιτροπή του Ταμείου Μονίμων Οδοστρωμάτων έκρινε παμψηφεί συμφέρουσαν την τοιαύτην μίσθωσιν και ανέθεσεν εις τον Πρόεδρον αυτής την επίτευξιν μεγαλυτέρου ενοικίου, όπερ και ανήλθεν εις 15.000.000 κατ' έτος. Την πράξιν ταύτης της Επιτροπής του Ταμείου ενέκρινε, λέγει, αδιστάκτως εμφορούμενος υπό των προεκτεθεισών απόψεων. Συνεχίζων αναφέρει τα της υποβολής της νέας προσφοράς των 20.000.000, τας ενεργείας του προς επίτευξιν του ποσού τούτου δι' ακυρώσεως της υπογραφείσης συμβάσεως, ερμηνευομένης καταλλήλως της σχετικής διατάξεως του νόμου, τα της προσκλήσεως του νέου πλειοδότου όπως συμπληρώση διά πέντε έτι εκατομμυρίων δραχμών και τέλος τας σχετικάς συνομιλίας εις ας προβήλθεν μετά του εν λόγω πλειοδότου.

Ομολογώ—τονίζει—ότι άν έπρεπε να μού απευθυνθή μομφή τις, έπρεπε να μού απευθυνθή διότι εσκέφθην προς στιγμήν να ακυρώσω την σύμβασιν. Πρέπει όμως να ληφθή υπ όψιν και το ελαφρυντικόν ότι εις την σκέψιν ταύτην προβήλθον διότι ευρισκόμην απέναντι ανηθίκων ενεργειών, ως ανήθικος ήτο και η πράξις της ακυρώσεως της συμβάσεως.

Κατόπιν της συμπληρώσεως της εγγυήσεως διεβίβασα τα σχετικά έγγραφα εις το Ταμείον Μονίμων οδοστρωμάτων, δηλώσας εις τον ενδιαφερόμενον ότι δι' ερμηνευτικής διατάξεως θα επετύγχανον την ακύρωσιν της συμβάσεως. Οφείλω όμως τα τονίσω ότι έλαβον υπ όψιν το γεγονός ότι ο κ. Πρόεδρος της Κυβερνήσεως εκάκισεν επανειλημμένως τας καταχρήσεις των Νομοθετικών Σωμάτων περί την άσκησιν της νομοθετικής εξουσίας διά της μεθόδου των αυθεντικών ερμηνειών.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ο υποβαλών την νέαν προσφοράν δεν συνέπραττε προηγουμένως μετά του ενοικιαστού;

Β. Καραπαναγιώτης (Υπουργός της Συγκοινωνίας). Βεβαιότατα. Εις το παρελθόν αι δύο όμάδες συνέπραττον.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Νομίζω ότι έγινεν έν σφάλμα. Εφόσον, ως είπατε, εδιπλασιάσθη ο αριθμός των αυτοκινήτων, έπρεπε να προκηρύξετε διαγωνισμόν μεθ' ορίου όπότε θα απετρέποντο αι συννεννοήσεις και τα παιγνίδια.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ίσως αί διά μυστικών προσφορών δημοπρασίαι είναι καλύτεραι, υπό τον όρον όμως όπως αί προσφοραί υποβάλλωνται εις το Υπουργείον και αποφραγίζωνται υπό ειδικής Επιτροπής. Νά δηλωθή δε ότι οιαδήποτε νεωτέρα προσφορά, έστω και συμφεροτέρα δεν θα λαμβάνεται υπ' όψιν. Ούτω θα προληφθούν τα άτοπα διότι δεν θα ηξεύρουν οί ενδιαφερόμενοι εάν θα έχη υποβάλει και άλλος προσφοράν.

Ο κ. ***Α. Παπαναστασίου*** παρατηρεί ότι η συναφθείσα σύμβασις δεσμεύει τας συνεννοήσεις αί οποίαι εγίνοντο εις το παρελθόν, και ήτο συμφέρουσα, διότι αποδείχθη ότι δεν ήτο δυνατή η δι' υπαλλήλων του Ταμείου είσπραξις του φόρου.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Παρατηρώ ότι ο συνάδελφός μου επί της Συγκοινωνίας καλύπτει το Συμβούλιον του ταμείου μονίμων οδοστρωμάτων διά της ευθύνης του, αλλά θα παρατηρήσω ότι το Ταμείον έχει το δικαίωμα να διορίζη παρατηρητήν. Αν έκαμεν αυτό θα εγνωρίζομεν τας είσπράξεις του ενοικιαστού.

Ο κ. ***Β. Καραπαναγιώτης*** (Υπουργός της Συγκοινωνίας) συνεχίζων λέγει ότι ότε εγκατέλειψε την αρχικήν του πρόθεσιν όπως δι' ερμηνείας του νόμου ακυρώση την σύμβασιν εκάλεσε τον ενοικιαστήν και του είπε να προσφέρη και άλλα και μετά διαπραγματεύσεις εδέχθη ο ενοικιαστής να προσφέρη έν εκατομμύριον ακόμη. Αλλ' όταν του έζήτησα δήλωσιν περί τούτου έλθών ο ενοικιαστής μετά του δικηγόρου του εδήλωσεν ότι δεν δύναται να κάμη δήλωσιν, διότι το τοιούτον θα εσήμαινεν ότι αναγνωρίζει ακυρότητα της συμβάσεως. Και τότε εύρέθη ο τρόπος του να θεωρηθή ότι εγένετο άθροισικόν λάθος. Πάντως λέγει κατηγόρων, δεν μετανοώ διότι ενέκρινα την απόφασιν του Συμβουλίου του Ταμείου μονίμων οδοστρωμάτων περί συμβάσεως άνευ δημοπρασίας, διότι δι' αυτού του τρόπου επετεύχθη η σημαντική αύτη αύξησις του ποσού.

Ο κ. ***Α Παπαθανάσης*** λέγει ότι το ζήτημα αυτό είναι σπουδαίον και πρέπει να τύχη μεγαλυτέρας ερεύνης και εξετάσεως.

Ο κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργός) παρακαλεί τον κ. Αρχηγόν του Λαϊκού Κόμματος να δηλώση άν υιοθετή το Λαϊκόν κόμμα την γνώμην του κ. Μαντά περί μομφής κατά του κ. Υπουργού της Συγκοινωνίας, διότι εν τοιαύτη περιπτώσει παρακαλεί τους κ.κ. βουλευτάς να μείνουν διότι θα γίνη ψηφοφορία.

Ο κ. ***Π. Τσαλδάρης*** λέγει ότι κάθε βουλευτής έχει δικαίωμα να κάμη επερώτησιν χωρίς η περίπτωσις αύτη να λαμβάνη μορφήν επερωτήσεως εκ μέρους του κόμματος.

Ο κ. ***Α. Παπαναστασίου*** λέγει ότι επειδή κατά το παρελθόν εδημιουργούντο συχνάκις τοιαύτα ζητήματα δι' αυτό έτέθη διάταξις ότι διά να προκληθή ζήτημα μομφής πρέπει η πρότασις να φέρη εικοσι υπογραφάς.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Το ζήτημα είναι άν ο κ. αρχηγός του Λαϊκού κόμματος σκέπτεται να θέση ζήτημα μομφής.

Π. Τσαλδάρης. Το Λαϊκόν κόμμα δεν σκέπτεται να θέση τοιούτον πρόταση, άν θ λη να την θέση η Κυβέρνησις, είναι ζήτημα ιδικόν της. Άλλως τε το Λαϊκόν κόμμα δεν έχει ούτε τον απαιτούμενον αριθμόν βουλευτών.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εφ' όσον δεν το θέτει το Λαϊκόν κόμμα δεν το θέτει και η Κυβέρνησις.

Ο κ. ***Α. Παπαθανάσης*** συνεχίζων λέγει ότι είναι πεπλανημένη η γνώμη του κ. Υπουργού ότι διά να απαντήση ελεγχόμενος διά μίαν πράξιν της υπηρεσίας θα έδει η πράξις αύτη να φέρη την έγκρισίν του. Εκ της αναπτύξεως του θέματος προκύπτουν δύο ζητήματα, πρώτον της μειώσεως της απεζημιώσεως του μισθωτού πράγματος το οποίον είτε δωρεά είναι είτε συμβιβασμός είναι άκυρος.

Β. Καραπαναγιώτης (Υπουργός της Συγκοινωνίας). Μείωσις λόγω του ότι διήρχοντο τα αυτοκίνητα μέ εσβεσμένους φανούς δεν έγινε καμμία.

Α. Παπαθανάσης. Αλλ' έχομεν και δεύτερον

ζήτημα. Τὸ τῆς μισθώσεως ἄνευ δημοπρασίας, ἤτις μίσθωσις εἶναι ἄκυρος.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐλέχθη ὅτι ὁ ὑποβαλὼν τὴν προσφορὰν τῶν 20.000.000 ἔχασε τὴν προθεσμίαν τοῦ νὰ προσφύγῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Τοῦτο δὲν εἶναι ἀκριβές.

Α. Παπαθανάσης. Ἀσχέτως τούτου ἡ δημοπρασία αὕτη εἶνε ἄκυρος διότι εἶναι σαφεῖς αἱ διατάξεις τοῦ σχετικοῦ νόμου.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἂν νομίζετε ὅτι ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ νόμου προκύπτει ὅτι εἶναι ἄκυρος ἡ σύμβασις νὰ ὑποβάλετε πρότασιν νόμου τὴν ὁποίαν δηλοῖ ἡ Κυβέρνησις ὅτι δέχεται νὰ παραπέμψῃ εἰς ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἀπὸ ὅλα τὰ κόμματα καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων τὴν ὁποίαν πρότασιν θὰ συζητήσωμεν καὶ ἂν γίνῃ δεκτὴ νὰ ἀκυρώσωμεν τὴν σύμβασιν.

Α. Παπαθανάσης. Συνεχίζων λέγει ὅτι ἐφ' ὅσον τὸ ταμεῖον ὁδοστρωμάτων εἶναι νομικὸν πρόσωπον δὲν δύναται νὰ κάμῃ συμβάσεις ἄνευ δημοπρασίας. Τότε μόνον θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ τοιαύτη σύμβασις ἂν ὑπῆρχε ρητὴ διάταξις εἰς τὸν νόμον. Νομίζω δὲ ὅτι ὁ νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου ἔπεσεν εἰς διπλοῦν σφάλμα, διότι ἔδωσε γνώμην ἐπὶ ὑποθέσεως εἰς τὴν ὁποίαν συμμετεῖχε καὶ αὐτός.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος ἐξέφρασε γνώμην πρὶν ἢ γίνῃ ἡ πρᾶξις.

Π. Τσαλδάρης. Νομίζω ὅτι ἡ γνωμοδότησις τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου ἐγένετο μετὰ τὴν πρᾶξιν, διότι πρὸ τῆς πράξεως δὲν ὑπῆρχεν ἀμφισβητούμενον ζήτημα.

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Προηγήθη ἡ γνώμη τοῦ Νομικοῦ συμβούλου.

Α. Παπαθανάσης. Ὑπάρχει γενικὴ ἀρχὴ τοῦ δικαίου ὅταν πᾶν πρόσωπον μὴ ἔχον ἐλευθέραν διαχείρισιν τῆς περιουσίας του δὲν δύναται νὰ κάμῃ τοιούτου εἴδους εἰσπράξεις.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὁ νόμος λέγει ὅτι ἡ ἐκμίσθωσις γίνεται καθ' ὃν τρόπον ἀποφασίζει τὸ ταμεῖον.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** συνεχίζων λέγει ὅτι πρὶν ἢ προέλθῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς εἰς διαπραγματεύσεις μὲ τοὺς προσφέροντας μεγαλυτέραν προσφορὰν ἔπρεπε νὰ ἐξετάσῃ τὸ κῦρος τῆς συμβάσεως, διότι ἐξάγεται καὶ ἐκ τῆς αὐξήσεως τὴν ὁποίαν ἐδέχθη ὁ συμβληθεὶς ὅτι ἐγνώριζεν εἰς τὴν συνείδησίν του ὅτι ἡ σύμβασις δὲν ἦτο ἔγκυρος.

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ἐγὼ τὴν ὑπέβαλα αὐτὴν τὴν αὔξησιν αὐθαιρέτως.

Α. Παπαθανάσης. Ἐξ ὅσων ἠκούσαμεν ἐκ μέρους τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐπηκολούθησε κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν μία οὐσιώδης αὔξησις τῆς κινήσεως τῶν αὐτοκινήτων καὶ κατόπιν αὐτοῦ ἔπρεπε νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ διὰ δημοπρασίας αὔξησις τῆς μισθώσεως τοῦ φόρου τῶν διοδίων. Εἶναι προφανὲς ὅτι ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης ἐζημιώθη ἀρκετὰ τὸ δημόσιον.

Β. Καραπαναγιώτης. (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Οὐδεμία ζημία ἐπῆλθε διότι ὡς ἀνέπτυξα ἂν ἐγένετο δημοπρασία θὰ ἔφθανε τὰ 11 ἑκατομμύρια καὶ ὄχι τὰ 15.

Ὁ κ. ***Ν. Τζερμιᾶς*** λέγει ὅτι ἂν ἡ ἐπερώτησις ἔχῃ σκοπὸν τὸν πολιτικὸν ἔλεγχον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἠμέλησε τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου ὁ κ. Ὑπουργὸς καὶ ὑπέταται ὄπισθεν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου. Ἀλλ' ἐλέχθη καὶ τὰ ὑποβληθῇ πρότασις ὅπως διὰ παρεμηνείας ἀκυρώσωμεν τὴν σύμβασιν. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἔπρεπε νὰ φέρωμεν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὰ δικηγορικά μας γραφεῖα. Διότι πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ δεχθῶμεν ὅτι αὐτοὶ οἱ κύριοι οἵτινες προσέφερον τὰ μεγαλύτερα ποσὰ δὲν ἐγνώριζαν προτοῦ γίνῃ ἡ σύμβασις ὅτι θὰ ἐγένετο αὕτη. Καὶ ἀκόμη ὁ κ. Ὑπουργὸς νὰ τοὺς στείλῃ εἰς τὸν εἰσαγγελέα διεπραγματεύετο μαζύ τους περὶ τοῦ κύρους μιᾶς συμβάσεως. Αὐτοὶ εἶναι ἐκβιασταὶ καὶ ἡ πρᾶξις των θίγει τὰ ὅρια τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ὁ κ. ***Ε. Κουλουμβάκης*** λέγει ὅτι ἐφ' ὅσον ὁ κ. Ὑπουργὸς ἦτο διαπραγματευόμενος εἶχεν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπιτύχῃ καλυτέρους ὅρους. Καὶ πράγματι ἐπέτυχε μίαν αὔξησιν 6,600,000, πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον εἶναι ἄξιος ἐπαίνου. Ὡς πρὸς τὸ νομικὸν ζήτημα ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐστηρίχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.

Ν. Τζερμιᾶς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ κ. Ὑπουργὸς ὤφειλε νὰ εἴπῃ ὅτι ἔχει μίαν σύμβασιν κυρωμένην συμβολαιογραφικῶς καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ συζητήσῃ μὲ αὐτοὺς τοὺς κυρίους. Ὁ ἔλεγχος συνεπῶς θὰ ἔπρεπε νὰ στραφῇ ἀντιθέτως.

Ὁ κ. ***Ν. Σπηλιώτης*** λέγει ὅτι δὲν ἀνεβαίνει εἰς τὸ βῆμα διὰ νὰ ἐλέγξῃ τὸν κ. Ὑπουργόν, διότι ἡ ἀγόρευσίς του ἦτο τόσον διαφωτιστικὴ ὥστε δὲν τοῦ μένει ἀμφιβολία ὅτι ἐνήργησεν ἐν πλήρει καλῇ πίστει ὀχυρούμενος ὄπισθεν τῆς γνώμης τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου. Ἀλλὰ τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἀπεφάνθη μετὰ πολλῆς ἐπιπολαιότητος δεχθὲν ὅτι δύναται νὰ γίνῃ σύμβασις ὑπὸ τοῦ ταμείου ἄνευ δημοπρασίας.

Ἔπρεπε τὸ Νομικὸν Συμβούλιον νὰ ἑρμηνεύσῃ ὁλόκληρον τὸν νόμον ὅστις ρητῶς καθορίζει τὸ ζήτημα εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ κώδικας «περὶ μονίμων ὁδοστρωμάτων». Τὸ ταμεῖον ὁδοστρωμάτων ἐξομοιοῦται μὲ τὴν Ἀεροπορικὴν Ἀμυναν ἤτις εἶχε προνόμια εὐμενῆ καὶ δυσμενῆ. Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὸ ἄρθρον αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ. Ὅταν λοιπὸν διὰ ρητῆς διατάξεως καθορίζονται τὰ περὶ τοῦ Ταμείου τῶν μονίμων ὁδοστρωμάτων. ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσῃ δημόσιος διαγωνισμός. Ἔχων αὐτὴν τὴν γνώμην ζητῶ παρέμβασιν τῆς Βουλῆς ἵνα διὰ μιᾶς ἑρμηνείας ἐπιφέρῃ τὴν νομιμότητα εἰς τὰ ζητήματα αὐτά. Διότι ἀσχέτως πρὸς τὴν ὑπ' ἐμοῦ χρέωσιν τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ Ταμεῖον νὰ κάμῃ διαγωνισμὸν καὶ δὲν θέλω νὰ θίξω τὸ ζήτημα τῶν ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων, ὑπάρχει καὶ μία ἠθικὴ ἀρχὴ ἥτις ἔχει τόσην ἀξίαν ὥστε προτιμῶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς αὐτῆς περὶ διεξαγωγῆς δημοσίου διαγωνισμοῦ καὶ ὅταν ρητῶς δὲν ἀναγράφεται. Ὑποβάλλω συνεπῶς σχετικὴν πρότασιν νόμου καὶ παρακαλῶ ὅπως κηρυχθῇ αὕτη κατεπείγουσα.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ἐὰν τὴν ὑιοθετῇ τὸ Λαϊκὸν κόμμα δέχομαι νὰ παραπεμφθῇ εἰς ἐπιτροπὴν ἀλλως δὲν δέχομαι.

Ν. Σπηλιώτης. Τότε ἀποσύρω τὴν πρότασιν.

Ὁ κ. ***Π. Καρασεβδᾶς*** λέγει ὅτι ὁ νόμος τοῦ Τ. Μ. Ο. ἐπιβάλλει ἐνοικίασιν καὶ ὄχι ἐνοικίασιν διὰ δημοπρασίας. Ἡ ὑποχρέωσις τῆς δημοπρασίας ὑιδαμόθεν ἐξάγεται. Ἄλλη διάταξις λέγει ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον δύναται μέχρις ἐνοικιάσεως νὰ εἰσπράττῃ τὴν φορολογίαν δι' ὀργάνων του. Κατὰ ταῦτα εἶναι ἔγκυρος ἡ ἐνοικίασις, ἠδύνατο μόνον νὰ προβληθῇ διὰ τὴν συμπαιγνίαν καὶ τῶν δύο μερίδων καὶ καλῶς ἔπραξεν ὁ κ. Ὑπουργὸς διασπάσας αὐτὴν τὴν συμπαιγνίαν καὶ ἀποτέλεσμα τῆς διασπάσεως ἦτο, ὁ μὴ συμμετασχὼν νὰ κάμῃ ὑπερθεμάτισιν. Καὶ ἂν ὑποτεθῇ, τονίζει, ὅτι ἡ πρώτη σύμβασις ἦτο ἀκυρώσιμος διὰ λόγους συμπαιγνίας ἡ ἀνανέωσις τῆς συμβάσεως ἐγένετο ἐγκύρως.

Μ. Μαντᾶς. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ἐξ ὅσων εἶπε διεπίστωσεν ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔκαμε δὲν ἦτο σύμφωνον πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις. Διατί ἔσπευσε νὰ ἀνανεώσῃ τὴν ἐργολαβίαν πρὸ τῆς λήξεως τῆς μισθώσεως δὲν μᾶς εἶπε τίποτε. Καὶ ἐρωτᾶται διατί δὲν ἀπετάνθη τότε πρὸς τὸ Νομικὸν Συμβούλιον; Τὸν ἐρωτῶ ἤδη ἂν ὑπάρχῃ ἀπόφασις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῶν τεθέντων ἐρωτημάτων, διότι ἐκ τοῦ φακέλλου δὲν ἐξάγεται ὅτι ὁ νομικὸς σύμβουλος ἐζήτησε τὴν γνώμην τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ἀνεγνώσθη ἡ γνωμοδότησις.

Μ. Μαντᾶς. Δὲν ὑπάρχει πρακτικὸν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου καὶ αὐτὸ ὑποστηρίζω. Ὁ κ. Ὑπουργὸς εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Βουλευτοῦ Τριχωνίας εἶπεν ὅτι αὐθαιρέτως ἠνάγκασε τὸν προσφερτήν. Ἀλλ' εἰς τὰς αὐθαιρεσίας ταύτας μᾶς συνείθησεν ὁ κ. Ὑπουργός, διότι ἔχομεν καὶ τὴν σύμβασιν διὰ τὰ ἀνάκτορα καὶ διὰ τὰ τηλέφωνα καὶ αἱ αὐθαιρεσίαι του καλύπτονται ἀπὸ τὴν πλειοψηφίαν.

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Καὶ ὅμως σεῖς ὑπεβάλατε ἐπερώτησιν καὶ σᾶς ἐκάλεσα νὰ τὴν ἀναπτύξετε καὶ τὴν ἐγκατελίψατε.

Μ. Μαντᾶς Δὲν εἶχον ἐγὼ τὰ σχετικὰ ἔγγραφα ἄλλως δὲν θὰ τὴν ἐγκατέλειπον.

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Σᾶς προσκαλῶ νὰ τὴν ἐγγράψετε.

Μ. Μαντᾶς. Θὰ τὴν ἐγγράψω καὶ πάλιν. (Φωναί, θόρυβος, κωδωνοκρουσίαι, ἀντεγκλήσεις μεταξὺ τῶν κ. κ. Β. Καραπαναγιώτη (Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας) καὶ Α. Παπαθανάση μὴ ἀκουσθεῖσαι).

Μ. Μαντᾶς. Συνεχίζων λέγει ὅτι ὁ Ὑπουργὸς μόνος ἐκανόνισε τί θὰ λάβῃ ὁ συναγωνιστής. Δὲν ὑπῆρχεν ἐξ ἄλλου ἀπόφασις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.

Πρόεδρος. Ἀναγνώσθη πρακτικὸν βεβαιοῦν ἀπόφασιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου. Μὴ λέγετε ἀνακριβῆ.

Μ. Μαντᾶς. Προσκαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ φέρῃ ἀπόφασιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου μέχρι τῆς Δευτέρας. Καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἀπόφασις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.....

Ε. Κουλουμβάκης. Καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ πρακτικὸν δὲν τίκτεται ἀκυρότης.

Μ. Μαντᾶς. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ὑποστήριξεν ὅτι διά τῆς πράξεώς του ἔδωκεν εἰς τὸ δημόσιον ἑκατομμύρια, διότι εἰς τὸ μέλλον θὰ ἐνοικιάζωνται μὲ ἐπὶ πλέον 10.000.000.

Β. Καραπαναγιώτης. (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Δὲν τὸ εἶπα ἐγὼ αὐτό.

Μ. Μαντᾶς. Ἔπρεπε νὰ κηρύξετε δημοπρασίαν μὲ βάσιν τὰ 18.000.000 καὶ ἂν δὲν εὑρίσκετο προσφορά, τότε θὰ ἐδικαιοῦσθε νὰ κάμετε τὴν μίσθωσιν καὶ πρέπει νὰ μᾶς δώσετε ἀπάντησιν κ. Ὑπουργέ. Ἀλλ' ἐπανδήποτε ἀπάντησιν καὶ ἂν δώσητε, γνωρίζω ὅτι θὰ ἐπισύρετε τὰ χειροκροτήματα τῆς πλειονοψηφίας.

Φωναί. Νὰ ἀνακαλέσητε.

Πρόεδρος. Τί ἐννοεῖτε, κ. βουλευτά; Ἐὰν ἔχετε τὴν ἔνιαν ὅτι πᾶσαν πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργοῦ ἔστω καὶ παράνομον ἡ Βουλὴ θὰ τὴν συγχωρήσῃ, πρέπει νὰ δώσετε ἐξηγήσεις.

Μ. Μαντᾶς. Δὲν ἔχει αὐτὴν τὴν ἔννοιαν. Ἡμεῖς ἐπιλέγει δὲν σπαταλῶμεν τὸν δημόσιον πλοῦτον ὅπως σεῖς (Φωναὶ θόρυβος) καὶ μὴ δυνάμενοι ἄλλο τι νὰ κάμωμεν διαμαρτυρόμεθα καὶ σᾶς παραπέμπομεν εἰς τὴν λαϊκὴν κρίσιν.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ὁ ἄρτι κατελθὼν ἀπὸ τοῦ βήματος βουλευτὴς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἀπηύθυνε δεινὴν ὕβριν πρὸς τὴν πλειψηφίαν λέγων ὅτι εἶναι διατεθειμένη νὰ δεχθῇ μὲ χειροκροτήματα οἱανδήποτε διασπάθισιν τοῦ δημοσίου πλούτου, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ προέβαινεν ἕνας Ὑπουργός. Ἡ πλειψηφία δὲν ἐζήτησε διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς νὰ ἀνακληθῇ εἰς τὴν τάξιν ὁ κ. βουλευτής, διότι θεωρεῖ ὅτι δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ θίξῃ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου. (Χειροκροτήματα). Σχετικῶς μὲ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν εἶμαι βέβαιος, ὅπως ὑπεστήριξεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας, ὅτι ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ ὄχι μόνον δὲν ἔβλαψε τὸ δημόσιον ὅπως ὑπεστηρίχθη κατὰ 8 ἑκατομμύρια ἀλλὰ τοὐναντίον προσεπόρισεν εἰς τὸ Τ. Μ. Ο. καὶ ὠφέλειαν 3—5 ἑκατομμυρίων. Εἶναι φανερὸν ἀπὸ τὸν πίνακα τῶν ὁποίων ἀνέγνωσε τῶν διαφόρων πλειοδοσιῶν, ποὺ ἔγιναν διὰ τὰ διόδια ὅτι τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον πληρώνεται κατ' ἔτος σιρέφεται εἰς τὰς ἐξῆς ἀνελίξεις (ἀναγινώσκει) καθ' ἣν στιγμὴν τὰ λεωφορεῖα καὶ τὰ αὐτοκίνητα τὰ ἐπιβατικὰ ἀνήρχοντο εἰς τὸ 1926 εἰς 13.000 εἰς τὸ 1927 εἰς 16.000 καὶ εἰς τὸ 1929 εἰς 24.000. Ἀπὸ αὐτὸ βλέπετε ὅτι ὁ διαγωνισμὸς δὲν ἔδιδει τίποτε περισσότερον, διότι ὅλοι αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι πολλοὶ εἶναι συνεννοημένοι μεταξύ των, ὁ εἷς δηλοδὴ πλειοδοτεῖ καὶ ὁ ἄλλος πέρνει ὠφελήματα καὶ ὁ στερηθεὶς εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν ἐξηγέρθη καὶ πρὸς τὸ ὄφελος τοῦ δημοσίου ἤθελε νὰ προσφέρῃ 20.000.000. Τότε ἤτο δυστυχῶς ἀργὰ διότι ὁ πολιτὸς ἐνοικιαστὴς εἶχε προσφέρει 3)12 ἑκατομμύρια περισσότερα καὶ τὸ Τ. Μ. Ο. τὸ ὁποῖον διοικεῖται ἀπὸ Ἐπιτροπὴν ἀξίαν πάσης τιμῆς καὶ πάσης ἐμπιστοσύνης ἔκρινεν ὅτι καλὸν εἶναι νὰ δεχθῶμεν αὐτὴν τὴν προσφορὰν διότι αὐξάνει κατὰ 2 1)2 ἑκατομμύρια κατ' ἔτος τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἀπολαμβάνει καὶ εἶναι πολὺ ἐνδεχόμενον ὅτι ἂν κάμωμεν δημόσιον διαγωνισμὸν θὰ πέσωμεν κάτω καὶ τὰ 2 1)2 ἑκατομμύρια θὰ τὰ μοιράσωμεν εἰς τοὺς ἄλλους συναγωνιστάς. Αὐτὸ εἶναι τὸ πρακτικὸν μέρος τοῦ ζητήματος. Τὸ νομικὸν εἶναι κατ' ἐμὲ σφὲς καὶ λυποῦμαι ὅτι δὲν συμφωνῶ μὲ τὴν γνώμην τοῦ κ. Ζαβιτζιάνου.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ἐγώ, λέγει, πιστεύσας ἀδιστάκτως εἰς ὅσα ἐξέθεσεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας, ἔχω τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἔσφαλε τὸ Νομικὸν Συμβούλιον, ἀλλὰ προσθέτω ὅτι ἂν ἤθελον εὑρεθῇ πρὸ μιᾶς προτάσεως νέας ἡ ὁποία θὰ ἔδιδε τὴν κατ' ἐμὲ ὀρθὴν ἑρμηνείαν θὰ τὴν κατεψήφιζα, διότι ἐπὶ ζητήματος ἀμφισβητουμένου δὲν ἐπιτρέπεται ἄνευ κλονισμοῦ τῆς πίστεως τοῦ Κράτους νὰ προσβάλλωνται αἱ συμβάσεις αὐτοῦ. Ἀλλ' ἡ συζήτησις δύναται νὰ μᾶς ἀγάγῃ εἰς μίαν ἄλλην σκέψιν. Προκειμένου δηλ. περὶ παραπόνων κατὰ ἐνοικιάσεως δημοσίων προσόδων ἡ προθεσμία προσφυγῆς εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας νὰ εἶναι μεγαλυτέρα. Διότι ὅπως εἶπον δὲν ἀμφισβητῶ τὰς ἀγαθὰς προθέσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ ἴσως καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας του, ἀλλὰ δικαιώνω τὸν ἐνδιαφερόμενον διότι ἀπώλεσε τὸ δίμηνον τῆς προσφυγῆς πιστώσεων διὰ τοῦ νόμου ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποκτήσῃ αὐτὸ τὸ δικαίωμα. Συνεπῶς πρέπει νὰ προτείνωμεν αἱ προθεσμίαι αὐταὶ διὰ νόμου, διότι αἱ περιστάσεις τῶν τοιούτων ἐνοικιάσεων εἶναι σοβαραὶ καὶ ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ πρέπει νὰ εἶναι προσεκτικωτέρα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὑπάρχει ἀκόμη προθεσμία διὰ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, διότι ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποὺ ἀπεδόθη ἡ ἐγγύησις ὑπολείπονται ἀκόμη διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς διμήνου προθεσμίας 25 ἡμέραι καὶ δύναται νὰ προσφύγῃ εἰς τὸ Συμβούλιον ὁ ἐνδιαφερόμενος. Ὡς πρὸς τὸ νομικὸν ζήτημα, συνεχίζει, εἶχε στηριχθῇ εἰς τὴν γνώμην τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, ἤτις ἀνεφέρετο ρητῶς εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦ νομικοῦ συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, βεβαιοῦντος ὅτι ἔλαβε τὴν γνώμην τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου. Σήμερον μάλιστα ποὺ ἔγινεν ἡ συζήτησις βλέπω ὅτι οἱ γνῶμαι ἀμφοτέρων εἶναι ἀπολύτως σωσταὶ διότι τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου περὶ Τ. Μ. Ο. σαφῶς ἐνδεικνύει ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ὑποχρεωτικῆς δημοπρασίας, ἐκεῖ δὲ ποὺ ὁ συστατικὸς τοῦ Ταμείου νόμος ἤθελε νὰ ἐφαρμόζωνται καὶ διατάξεις τοῦ λογιστικοῦ νόμου τὸ ἀναφέρει ρητῶς, καὶ ἐπομένως δὲν ὑπῆρχεν ὑποχρέωσις προσφυγῆς πρὸς τὸν λογιστικὸν νόμον ἀπὸ τῆς ὁποίας ἔγινε παρέκκλισις. Σχετικῶς μὲ τὰς παρεκκλίσεις ταύτας ἔχω νὰ σᾶς ἀναφέρω τὰ γεωργικὰ ταμεῖα τὰ ὁποῖα ἱδρύσαμεν διὰ νὰ ἀπαλλάξωμεν τὸν λογιστικὸν νόμον. Ὥστε εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ τὸ νομικὸν μέρος τοῦ ζητήματος εἶναι ὅπως ἑρμήνευσε τὸ Νομικὸν Συμβούλιον καὶ τὸ πραγματικὸν μέρος εἶναι ὅτι ὁ Ὑπουργὸς ἐξυπηρέτησε τὰ συμφέροντα τοῦ Τ. μείου. Ἂν ὑπάρχῃ τι εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπικριτὸν εἶναι ὅτι ἐπεζήτησε νὰ ἀπαλλαγῇ ὠφελήματος ὑπὲρ τοῦ Ταμείου μετὰ πρᾶξιν συντετελεσμένην, ἀλλ' ὅλη αὐτὴ ἡ ἐνέργεια προέρχεται ἐξ ἀγαθῆς προαιρέσεως. Ἐγὼ ἐλαβα γνῶσιν τοῦ ζητήματος ἐκ μιᾶς ἀναφορᾶς ἣν ἀπέστειλεν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοι-

νωνίοας, ὅστις μοῦ εἶπε νὰ κάμωμεν ἑρμηνευτικὸν νόμον καὶ τοῦ ἐδήλωσα ἀμέσως ὅτι δὲν κάμνω τοιοῦτον νόμον ἐφόσον πρόκειται νὰ παρερμηνεύσω τὸν παλαιὸν καὶ εἶμαι εὐτυχὴς ὅτι εἶναι σύμφωνος καὶ ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Ἐὰν πρόκειται νὰ γίνῃ ἑρμηνεία τοῦ νόμου θὰ γίνῃ διὰ τὸ μέλλον, καὶ ὄχι ἀναδρομικῶς διὰ τὸ παρελθὸν (Χειροκροτήματα).

ΙΙ. Τσαλδάρης. Ὀφείλω λίγα, νὰ δώσω μίαν ἀπάντησιν εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶπεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως μεμφόμενος τοῦ βουλευτοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος διὰ μίαν φράσιν τὴν ὁποίαν εἶπε κατὰ τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ φράσις ἦτο ζωηρά, ἀλλὰ ἐννόει δι' αὐτῆς, ὅτι ἡ Βουλὴ ἔχει ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν Ὑπουργὸν καὶ τίποτε ἄλλο τε, ὁ ἴδιος δὲ ὁ κ. βουλευτὴς σᾶς εἶπε τίνα ἔννοιαν εἶχεν ἡ φράσις ἐκείνη, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἀνάγκη ὁ κ. Πρωθυπουργὸς νὰ μεμφθῇ τὸν κ. Βουλευτὴν κατ' ὃν τρόπον τὸν ἐμέμφθη. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ ὤφειλε μᾶλλον νὰ ἐπηρεασθῇ ἀπὸ φράσιν ἐκτοξευθεῖσαν ἀπὸ μέλος τῆς Κυβερνήσεως τὸ ὁποῖον εἶπεν εἰς τὸν ὁμιλοῦντα βουλευτὴν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὅτι ἐνήργησεν αἰσχρῶς. Ἀλλὰ κατὰ τοιοῦτον τρόπον δὲν νομίζω ὅτι ἐπιτρέπεται νὰ ἐκφράζωνται εἰς τὴν Βουλὴν τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς ἐκείνην τὴν φράσιν ὤφειλε μᾶλλον νὰ προσέξῃ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ εἰς αὐτὴν ἔπρεπε περισσότερον νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν του, καὶ ὄχι εἰς τὴν φράσιν τοῦ βουλευτοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

Μεθ' ὃ κηρύσσεται περατωμένη ἡ συζήτησις καὶ ὥραν 9.30' μ. μ. συνανίσει τῆς Βουλῆς λύεται ἡ συνεδρίασις δι' αὔριον καὶ ὥραν 4.30' μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κουτσίνας
Σ. Νικολαΐδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΗ'

Σαββάτου 5 Ἀπριλίου 1930.

Ὥρᾳ 4.30' μ. μ. ὁ Ἀντιπρόεδρος κ. ***Κ. Ἀλαβάνος***, ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῆς 3ης καὶ 4ης Ἀπριλίου.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ δήμαρχος Λαρίσσης παρακαλεῖ ὅπως εἰς τὴν Λάρισσαν ἱδρυθῇ ἀντιλυσσικὸς σταθμός.

Ὁ ἴδιος δήμαρχος παρακαλεῖ ὅπως ἀναθεωρηθῇ ἡ ἀπόφασις ἀποσπάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Λαρίσης καὶ μεταφορᾶς του εἰς Κοζάνην.

Οἱ καπνέμποροι Δράμας καὶ Καβάλλας διαμαρτύρονται διὰ τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας περὶ πωλήσεως τοῦ καπνοῦ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας.

Οἱ πρόσφυγες Γαστούνης εὐχαριστοῦν τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν αἰτημάτων των.

Ἡ Ἕνωσις λειτουργῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως Καστορίας διαμαρτύρεται διὰ τὴν διαβάθμισιν τῶν διδασκάλων τῶν θεωρητικῶν μαθημάτων εἰς τὸν βαθμὸν γραμματέως β' καὶ ζητεῖ τὴν ἐπανόρθωσιν τοῦ ἀδικήματος.

Ὁ κρατούμενος εἰς τὰς φυλακὰς Ἀγυιᾶς Κρήτης ἀπόστρατος ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς Ν. Μακρυγιάννης ζητεῖ τὸν μετριασμὸν τῆς ποινῆς του.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Ζούκας*** καταθέτει αἴτησιν τῶν Χ. Χονδροῦ, Β. Σακῆ καὶ Δ. Τσέλιου ζητούντων τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῶν μεγάλων λειβαδίων πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν μικρῶν κτηνοτρόφων.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Π. Ράλλης*** καταθέτει αἴτησιν τοῦ ἐν Ἑρμουπόλει ἀθλητικοῦ καὶ ποδοσφαιρικοῦ συλλόγου «Ἑρμῆς» δι' ἧς αἰτεῖ οὗτος τὴν παροχὴν πιστώσεως πρὸς ἀγορὰν γηπέδου.

Οἱ πρόσφυγες τοῦ συνοικισμοῦ Γιμνῶν Γιαννιτσῶν ζητοῦν τὴν ἄμεσον κατασκευὴν τῶν οἰκημάτων τοῦ συνοικισμοῦ των.

Οἱ ξυλέμποροι Καλαμῶν ζητοῦν τὴν καταψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ εἰσαγωγῆς ἀτελῶς ξυλείας.

Ἡ Γερουσία ἀποστέλλει τὰ παρ' αὐτῆς τὸ πρῶτον ψηφισθέντα σχέδια νόμων:

1) Περὶ ἀπαγορεύσεως ἐγκωρήσεων καὶ κατασχέσεων ἐπὶ τῶν δυνάμει τοῦ νόμου 4278 Ν. Διατάγματος τῇ 28 Αὐγούστου 1929 καταβαλλομένων πολεμικῶν ἀποζημιώσεων καὶ

2) Περὶ ἀγορᾶς ἔργων τέχνης πρὸς πλουτισμὸν τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης.

Ὡσαύτως τὰ παρ' αὐτῆς τροποποιηθέντα μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψήφισίν των:

1) Περὶ Διοικητικοῦ Συμβουλίου παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ Νομικοῦ Συμβούλου.

2) Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Αὐγούστου 1925 Ν.Δ. περὶ σειρᾶς ἀρχαιότητος ἀξιωματικῶν καὶ

3) Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας συμβάσεως ἐκδόσεως τῆς 21 Φεβρουαρίου 1929.

Οἱ κ. κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου), ***Α. Μιχαλακόπουλος*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν) καὶ ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἐν Χάγῃ ὑπογραφέντων συμφωνιῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς ἐκ τοῦ πολέμου ἐπανορθώσεις», κηρυσσομένων κατεπείγον καὶ ὑπηρεσιακὸν καὶ ζητοῦν νὰ παραπεμφθῇ τὸ ταχύτερον εἰς τὴν οἰκείαν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπήν.

Ὁ κ. ***Α. Παπᾶς*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Βρυξέλλαις ὑπογραφείσης τῇ 20—7—29 Συμβάσεως πρὸς ἀναθεώρησιν τῆς πρὸς ἐνοποίησιν τοῦ τύπου τῶν ἡρωινῶν φορμάκων γενομένης συμβάσεως».

Ἡ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀποδοχῆς δωρεᾶς τῶν κληρονόμων Ἐμμανουὴλ Μπενάκη καὶ ἱδρύσεως «Μουσείου Μπενάκη».

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων.

α') «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῆς φορολογίας τοῦ οἴνου».

β') «Περὶ ἐπικυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου 1925 Ν.Δ. περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου φόρου ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν Ἀθηνῶν-Πειραιῶς καὶ περιχώρων».

γ') «Περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς συνομολόγησιν δανείου διὰ τὰ παραγωγικὰ ἔργα».

δ') «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων» καὶ

ε') «Περὶ τροποποιήσεως ἢ καταργήσεως τῶν διαφόρων εἰδικῶν ταμείων παρὰ τοῖς Πολιτικοῖς Ὑπουργείοις».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ χρηματικῶν ἀμοιβῶν διὰ τὴν καταστολὴν τῆς ληστείας».

Οἱ κ. κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) καὶ ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ καταβολῆς ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς ἀγροτικῶς ἐγκατεστημένους ὁμογενεῖς δικαιούχους ἀνταλλαξίμους».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Μ. Κοθρῆς, Α. Μυλωνογιάννης, Μ. Βολουδάκης, Α. Γαλανάκης*** κλπ. ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Α. Μυλονογιάννης, Μ. Βολουδάκης καὶ Π. Πολυχρονίδης*** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 1, 2, 3,4,7 καὶ 9 τοῦ νόμου 3607 τοῦ 1928 «περὶ ἐφέσεων κατ' ἀποφάσεων Στρατοδικείων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

α') «Περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων».

β') «Περὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως Δημοτικῶν Νοσοκομείων καὶ τοιούτων νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ὡς καὶ περὶ αὐξήσεως παρεχομένης ἐπιχορηγήσεως εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν καὶ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον προστασίας τῆς μητρότητος καὶ τῶν παιδικῶν ἡλικιῶν» καὶ

γ') «Περὶ ἐγκρίσεως προϋπολογισμῶν ἀνεγέρσεως συμπληρωματικῶν περιπτέρων ψυχοπαθῶν εἰς τὸ Δημόσιον Ψυχιατρεῖον Ἀθηνῶν, 2) ἀνεγέρσεως τριῶν λοιπῶν πειοιπτέρων ἐν τῷ Νοσοκομείῳ «Σωτηρία» καὶ 3) ἐξυγιάνσεως τοῦ Νοσοκομείου «Σωτηρία»», ἤτοι κατασκευῆς δικτύου ἀποχετεύσεως ἀκαθάρτων ὑδάτων».

Ὁ κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου:

«Περὶ καθορισμοῦ ἀποζημιώσεως ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων Μαργαριτίου καὶ Παραμυθιᾶς».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Θ. Παπαστρατῆς*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀποζημιώσεως τῶν κατακλυζομένων μικροϊδιοκτησιῶν καὶ ἀνακλήσεως γενομένων παραχωρήσεων γηπέδων».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Κ. Ἀλαβάνος*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ὑματικῶν πηγῶν».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Α. Θεολογίτης, Ι. Παπαδάκης, Κ. Σίμος, Λ. Κογεβίνας, Θ. Φίλιος*** κλπ. ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ μεταβολῶν κλάσεων βιομηχνικῶν τινων εἰδῶν τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. ***Σ. Σχινᾶς, Μ. Μαντᾶς, Ι. Ἀνδρεόπουλος*** κλπ. ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Αὐτασφαλίσεως Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. ***Κ. Πετσάλης, Σ. Σταυρόπουλος*** καὶ ***Ν. Καραμάνος*** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Θ. Παπαστρατῆς*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ μειώσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, ἐλαιῶν κλπ. φόρου καὶ περὶ τροποποιήσεων τῶν περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων διατάξεων».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. ***Γ. Κοκκινάκης, Α. Γαλανάκης, Κ. Πολυχρονάκης*** καὶ ***Ι. Περδικογιάννης*** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ χορηγίας ἐφ' ἅπαξ συνδρομῆς εἰς τὴν Μακεδονικὴν Ἐκπαιδευτικὴν Ἑταιρείαν καὶ τὸν Σύλλογον Φιλομούσων Μυτιλήνης».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ν. Σηρὸς*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀσφαλίσεως βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Π. Καρασεβδᾶς*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχεδίου νόμου.

Ἐπὶ τοῦ ἰδίου σχεδίου νόμου ὑποβάλλουν τροπολογίαν καὶ οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Α. Γαλανάκης, Κ. Πολυχρονάκης, Ε. Καρυωτάκης*** κλπ.

Μεθ' ὃ εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν

τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως παρατηρεῖ ὅτι ἡ σημερινὴ διάταξις περιέχει ἀριθμὸν νομοσχεδίων πρὸ τῶν Κανονισμῶν τῆς Βουλῆς οὕτω δὲ δὲν παρέχεται εἰς τοὺς βουλευτὰς ὁ καιρὸς νὰ μελετήσουν τὰ νομοσχέδια ταῦτα. Χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ παρεμβάλωμεν καὶ τὴν παραμικρὰν δυσχέρειαν εἰς τὸ νομοθετικὸν ἔργον τῆς Κυβερνήσεως ἐπιθυμοῦμεν νὰ συστήσωμεν ὅπως τηρῆται ἡ σχετικὴ διάταξις τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς.

Ὁ κ. ***Ι. Τσιριμῶκος*** (Πρόεδρος) παρέχει τὴν ἐξήγησιν ὅτι τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς ἐξαιροῦνται τὰ σύνολα τῶν σχεδίων νόμων, τὰ εἰς μόνην συζήτησιν, τὰ ἐκ τῆς Γερουσίας ἐπανερχόμενα, καὶ τὰ κυρωτικὰ νομοθετικῶν διαταγμάτων ἐκδοθέντων κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** παρατηρεῖ ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ μετὰ τὴν ἀρίθμησιν τῶν ἐν λόγῳ σχεδίων νόμων ὑπολείπεται ἀρκετὸς ἀριθμὸς νομοσχεδίων κατ' ὑπέρβασιν τοῦ ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς.

Τὴν αὐτὴν παρατήρησιν πρόκειται καὶ ὁ κ. ***Κ. Ζαβιτζιάνος.***

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργός) λέγει ὅτι ἡ δικτυπουμένη διαμαρτυρία θὰ εἶχε λόγον ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐζητεῖτο ἡ ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως ἑνὸς νομοσχεδίου καὶ δὲν ἐγίνετο δεκτὴ ἡ πρότασις αὐτῆ.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** λέγει ὅτι ὅταν παρίσταται ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως πάντοτε γίνεται δεκτὴ πρότασις περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως. Τοῦτο ὅμως, προσθέτει δὲν συμβαίνει καὶ κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Μεθ' ὃ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων.

1) «Περὶ καταρτισμοῦ μονίμου ἐπιτροπῆς πρὸς κατεύθυνσιν τοῦ ἀντιελονοσιακοῦ ἀγῶνος καὶ ἀναγραφῆς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς πιστώσεως δραχμῶν 24.000.000 πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἑλονοσίας.

2) «Περὶ κυρώσεως τῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους 1833—1915».

3) Περὶ τροποποιήσεως κλάσεών τινων τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς».

4) «Περὶ ὀργανώσεως τοῦ δημοσίου ψυχιατρείου Κερκύρας», ἔχοντα οὕτω:

Περὶ καταρτισμοῦ μονίμου ἐπιτροπῆς πρὸς κατεύθυνσιν τοῦ ἀντιελονοσιακοῦ ἀγῶνος καὶ ἀναγραφῆς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς πιστώσεως δραχμῶν 24.000.000 πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἑλονοσίας.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Συνιστᾶται Ἐπιτροπὴ πρὸς κατεύθυνσιν τοῦ ἀντιελονοσια-

κοῦ ἀγῶνος ἐδρεύουσα ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς καὶ ἀπαρτιζομένη :

1) Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ ὡς Προέδρου.

2) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ὑγιεινῆς.

3) Ἐκ τοῦ Γεν. Ὑγειονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Στρατοῦ.

4) Ἐκ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ὑγιεινῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου.

5) Ἐκ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Φαρμακολογίας τοῦ αὐτοῦ Πανεπιστημίου.

6) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολικῆς Ὑγιεινῆς.

7) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

8) Ἐξ ἑνὸς Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

9) Ἐξ ἑνὸς μηχανικοῦ Δημοσίων Ἔργων εἰδικοῦ διὰ τὰ ὑδραυλικὰ ἔργα ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας

10) Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

11) Ἐκ τοῦ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς Εἰδικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἐπὶ τῆς ἐλονοσίας καὶ

12) Ἐκ τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ Ὑπουργείῳ τμηματάρχου Λοιμωδῶν Νόσων.

Εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς παρέχεται ἀποζημίωσις δραχμῶν διακοσίων (200) κατὰ συνεδρίαν καὶ μέχρι τεσσάρων (4) συνεδριάσεων κατὰ μῆνα.

Τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ μετέχῃ καὶ ὁ Ὑπουργὸς ὁσάκις βούλεται, ὁπότε καὶ προεδρεύει ταυτης.

Χρέη γραμματέως παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ ταύτῃ ἐκτελεῖ εἷς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουγείου Ὑγιεινῆς, δικαιούμενος ἀποζημιώσεως διὰ τὴν πρόσθετον ταύτην ἐργασίαν καθοριζομένης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐλονοσίας καὶ καταβαλλομένης ἐκ τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγουμένης πιστώσεως διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς ἐλονοσίας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπιλαμβάνεται παντὸς ζητήματος σχετικοῦ μὲ τὴν καταπολέμησιν τῆς ἐλονοσίας ἐν τῇ χώρᾳ καὶ λαμβάνει τὰς ἐπὶ τούτων ἀποφάσεις, ἐγκρίνει τὴν διάθεσιν τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἀναγραφομένης πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτο πιστώσεως καὶ ἀποφασίζει περὶ τῆς προσλήψεως τοῦ ἀναγκαιοῦντος ἑκάστοτε προσωπικοῦ, ὁρίζουσα τὰ προσόντα καὶ τὴν ἀποζημίωσιν αὐτοῦ.

Συμφώνῳ γνώμῃ τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς δύναται, ὁσάκις παρίσταται ἀνάγκη, ν' ἀποφασίζῃ περὶ ἐκτελέσεως τῆς δαπάνης κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων διατάξεων περὶ προμηθειῶν, ἐκτελέσεως ἔργων καὶ μισθώσεως ἀκινήτων, ὁρίζων καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως ταύτης.

Ἄρθρον 3.

Ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς ἐκτάκτου προσωπικοῦ διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς ἐλονοσίας. Ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις τοῦ οὕτω προσλαμβανομένου προσωπικοῦ δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα διὰ τὸ ἐπιστημονικὸν προσωπικόν, τὰς ἑκατὸν πεντήκοντα δὲ ἃ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν καὶ τὰς δραχμὰς ἑβδομήκοντα πέντε διὰ τὸ ἐργατικὸν τοιοῦτον.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς δύναται δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ νὰ προσλαμβάνῃ μέχρι τεσσάρων ἐκτάκτους Ἐπιθεωρητάς, εἰς οὓς χορηγεῖται μηνιαία ἀποζημίωσις μέχρι δραχμῶν δέκα χιλιάδων.

Εἰς τὸ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προσωπικὸν μετακινούμενον παρέχονται πρὸς τούτοις μόνον ὁδοιπορικὰ ἔξοδα.

Ἄρθρον 4.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς προπαρασκευαστικῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος προσληφθησομένου ἐκτάκτου προσωπικοῦ. Εἰς τὸ διὰ τὴν προπαρασκευαστικὴν ταύτην ἐκπαίδευσιν προσλαμβανόμενον διδακτικὸν προσωπικὸν παρέχεται ἀποζημίωσις μέχρι δραχμῶν διακοσίων πεντήκοντα κατὰ ὥραν παραδόσεως, οὐχὶ ὅμως διὰ περισσοτέρας τῶν τριάκοντα κατὰ μῆνα. Ἐπίσης παρέχονται δι' ἔξοδα κινήσεως καὶ λοιπὰς δαπάνας διαμονῆς ἐν Ἀθήναις εἰς μὲν τοὺς μαθητευομένους ἰατροὺς, οἵτινες διέμενον εἰς ἐπαρχίας, μέχρι δραχμῶν 2250 μηνιαίως, ὡς καὶ ἔξοδα ἀφίξεώς των εἰς Ἀθήνας, ἅτινα ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, μέχρι δραχμῶν χιλίων, παρέχονται δὲ ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ, εἰς δὲ τοὺς διαμενοντας ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ μέχρι δραχμῶν 1000.

Εἰς τοὺς μαθητευομένους μὴ ἰατροὺς παρέχεται ἡμερησία ἀποζημίωσις μέχρι δραχμῶν 50 διὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἀνωτέρω αἰτίαν.

Τὰ ἔξοδα διαμονῆς ἐν Ἀθήναις καὶ τὰ τοιαῦτα κινήσεως ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς. Αἱ δαπάναι αὗται, ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 3, βαρύνουσι τὴν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 5 πίστωσιν.

Οἱ ἐκ τῶν ἐκπαιδευθησομένων προσληφθησόμενοι ὑποχρεοῦνται ὅπως παραμένωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ διετίαν, ἄλλως δύνανται νὰ ὑποχρεωθῶσιν ὅπως τὰ καταβληθέντα αὐτοῖς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἀναγράφεται ἐτησίως πίστωσις μέχρι δραχμῶν 24.000.000.

Ἡ πίστωσις αὕτη ἀναγράφεται ὑπὸ ἴδια ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 6.

Διὰ Διατάγματος κανονίζονται πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου.

Περὶ κυρώσεως τῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους χρήσεων 1833—1844.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν 6' κατ' ἄρθρον συζήτησιν.)

Ἄρθρον 1.

Κυροῦνται οἱ ὑποβληθέντες ὁριστικοὶ ἀπολογισμοὶ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῶν χρήσεων τῶν ἐτῶν ἀπὸ 1833 ἕως 1844 (συμπεριλαμβανομένου), ὧν τὰ συνολικὰ ἀποτελέσματα, τὰ καὶ ἐν τῷ συνημμένῳ πίνακι σημειούμενα, ὁρίζονται ὡς ἕπεται :

Α') Ἔσοδα.

Βεβαιωθέντα α') Τακτικὰ ..... παλ. Δρ.	174.176.018.71	
β') Ἔκτακτα ἐκ διαφόρων δανείων ..... » »	73.260.338.10	
Ἐν ὅλῳ ..... παλ. Δρ.	247.436.356.81	
Εἰσπραχθέντα α') Τακτικὰ ..... παλ. Δρ.	156.997.265.67	
β') Ἔκτακτα ἐκ διαφόρων δανείων .. .. » »	73.260.338.10	
Ἐν ὅλῳ ... . παλ. Δρ.	230.257.603.77	
Καθυστεροῦντα (ἐκ τακτικῶν ἐσόδων) παλ. Δρ.	17.178.753.04	

Β') Ἔξοδα.

Ἐγκριθέντα, ἀναγνωρισθέντα καὶ πραγματοποιηθέντα,		
α') Τακτικὰ..... .... παλ. Δρ.	166.271.004.36	
β') Ἔκτακτα δι' ὑπηρεσίαν καὶ ἐξόφλησιν διαφόρων δανείων.. » »	56.501.122.79	
Ἐν ὅλῳ .... » »	222.772.127.15	

Ἄρθρον 2.

Τὸ ὑπερβάλλον τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον εἰσπραχθέντων ἐν συνόλῳ ἐσόδων ἐκ .... παλ. Δρ. 230.257.603.77 ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν πραγματοποιηθέντων ἐξόδων ἐκ ... ...' » » 222.772.127.15

ὁρίζεται εἰς.... ... . » »	7.485.476.62	
ἤτοι νέας	6.683.459.98	

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄνω πλεόνασμα ἐκ δραχμῶν νέων 6.683.459.98 ἐγγράφεται ἐν τῇ μερίδι τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀπὸ τῆς χρήσεως 1833 καὶ ἐντεῦθεν ἀπολογισμῶν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους.

Περὶ κυρώσεως τῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῶν χρήσεων 1845—1881.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦνται οἱ ὑποβληθέντες ὁριστικοὶ ἀπολογισμοὶ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῶν χρήσεων τῶν ἐτῶν ἀπὸ 1845 ἕως 1881 (συμπεριλαμβανομένου), ὧν τὰ συνολικὰ ἀποτελέσματα, τὰ καὶ ἐν τῷ συνημμένῳ πίνακι σημειούμενα, ὁρίζονται ὡς ἕπεται :

Α') Ἔσοδα.

Τὸ σύνολον τῶν ἀναγραφομένων ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τῶν χρήσεων 1845 - 1881 ἐσόδων ἀνέρχεται εἰς παλαιὰς δραχμὰς 1.076.278.609.08.

Ἐναντι δὲ τούτων ἐβεβαιώθησαν

ἔσοδα τακτικὰ... παλ.Δρ.	1.058.892.705.91	
» ἐξ ἐσωτ.δαν. » »	198.139.193.88	
» ἐξ ἐξωτ. δαν. » »	103.016.544.25	
ἤτοι ἐν ὅλῳ.... » »	1.360.048.444.04	
καὶ εἰσεπράχθησαν		
ἔσοδα τακτικὰ ...παλ.Δρ.	947.753.637.55	
» ἐξ ἐσωτ. δαν. » »	198.139.193.88	
» ἐξ ἐξωτ. δαν. » »	103.016.544.25	
ἤτοι ἐν ὅλῳ ... » »	1.248.909.375.68	

καὶ ἐμειναν καθυστερήματα ἐκ τακτικῶν ἐσόδων .... παλ. Δρ. 111.139.068.36

Β') Ἔξοδα.

Αἱ διὰ τῶν προϋπολογισμῶν τῶν χρήσεων 1845 - 1881 καὶ δι' εἰδικῶν νόμων καὶ διαταγμάτων χορηγηθεῖσαι πιστώσεις συμποσοῦνται εἰς .... παλ. Δρ. 1.476.619.946 56

Εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο προστίθενται

καὶ τὸ πρὸς κάλυψιν τῶν γενομένων κατ' ὑπέρβασιν δαπανῶν ἀπαιτούμενον ποσὸν ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων, ἀνερχομένων κατὰ τοὺς σχετικοὺς ἀπολογισμοὺς εἰς .....παλ.Δρ. 59.928.395.79

ἐν ὅλῳ .....παλ.Δρ. 1.536.548.342.35

Τὰ ἐκκαθαρισθέντα καὶ ἀναγνωρισθέντα ἔξοδα τῶν χρήσεων τούτων κατὰ τοὺς σχετικοὺς ἀπολογισμοὺς ἀνέρχονται:

τὰ τακτικὰ εἰς.παλ.Δρ.	1.081.796.113.64	
τὰ πρὸς πληρωμὴν ἐσωτ. δαν... » »	99.518.911.41	
τὰ πρὸς πληρωμὴν ἐξωτ. δαν... » »	131.691.444.10	
ἐν ὅλῳ .... » »	1.313.006.469.15	

Ἐκ τούτων τὰ μὲν πληρωθέντα ἔξοδα προσδιορίζονται ὡς ἑξῆς:

τὰ τακτικὰ εἰς.παλ.Δρ.	1.077.087.072.12	
τὰ πρὸς πληρωμὴν ἐσωτ. δαν.. » »	99.518.911.41	
τὰ πρὸς πληρωμὴν ἐξωτ. δαν...» »	131.691.444.10	
ἐν ὅλῳ .. » »	1.308.297.427.63	
τὰ δὲ πληρωτέα ὑπόλοιπα εἰς.... παλ. Δρ.	4.709.041.52	

Ἄρθρον 2.

Χορηγοῦνται συμπληρωματικαὶ πιστώσεις ἐκ παλαιῶν δραχ. 59.928.395.79 πρὸς κάλυψιν τῶν κατ' ὑπέρβασιν τῶν χορηγηθεισῶν πιστώσεων γενομένων δαπανῶν, κατανεμόμεναι κατ' Ὑπουργεῖα καὶ Ὑπηρεσίας, ὡς ἐν τοῖς σχετικοῖς ἀπολογισμοῖς ἀναγράφεται.

Ἐκ τῶν ψηφισθεισῶν διὰ τὰς χρήσεις τῶν ἐτῶν 1845 - 1881 πιστώσεων (ὧν τὸ σύνολον σὺν ταῖς χορηγουμέναις διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἀναπληρωματικαῖς ἀνέρχεται εἰς παλαιὰς δραχμὰς 1.536.548.342.35).

ἀκυροῦνται ἢ μεταβιβάζονται εἰς ἑπομένας χρήσεις.

α') αἱ μὴ διατεθεῖσαι ἐκ .....παλ.Δρ. 223.541.873.20

β') τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα ἐκ .... » » 4.709.041.52

ἐν ὅλῳ ἐκ παλ.Δρ. 228.250.914.72

διατηροῦμεναι ὡς σημειοῦνται καθ' Ὑπουργεῖον, ὑπηρεσίαν καὶ χρῆσιν ἐν τοῖς σχετικοῖς ἀπολογισμοῖς.

Ἄρθρον 3.

Ἡ μεταξὺ τῶν πληρωθέντων ἐξόδων τῶν χρήσεων 1845 - 1881, ἀνελόντων εἰς .... παλ. Δρ. 1.308.297.427.63 καὶ τῶν εἰσπραχθέντων ἐσόδων ἀνελόντων εἰς .... » » 1.248.909.375.68

διαφορὰ ἐκ .... παλ. Δρ. 59.388.051.95

ἤτοι νέων 53.025.044.35 ὁρίζεται εἰς ὁριστικὸν ἔλλειμμα, καὶ ἐγγραφήσεται εἰς τὴν μερίδα τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1833 ἀπολογισμῶν.

Περὶ κυρώσεως τῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῶν χρήσεων 1882—1895.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦνται οἱ ὑποβληθέντες ὁριστικοὶ ἀπολογισμοὶ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῶν χρήσεων τῶν ἐτῶν ἀπὸ 1882 ἕως 1895 (συμπεριλαμβανομένου), ὧν τὰ συνολικὰ ἀποτελέσματα, τὰ καὶ ἐν τῷ συνημμένῳ πίνακι σημειούμενα, ὁρίζονται ὡς ἕπεται :

Α') Ἔσοδα.

Τὸ σύνολον τῶν ἀναγραφομένων ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τῶν χρήσεων 1881—1895 ἐσόδων ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 1.256.307.767.80.

ἐναντι δὲ τούτων ἐβεβαιώθησαν:

ἔσοδα τακτικὰ ... Δρ.	1.239.481.696.10	
καὶ ἔσοδα ἐκ δανείων ἐν γένει .... »	360.941.904.54	
ἐν ὅλῳ... Δρ.	1.600.423.600.64	
καὶ εἰσεπράχθησαν		
Ἔσοδα τακτικὰ... Δρ.	1.116.714.618.76	
καὶ ἔσοδα ἐκ δανείων ἐν γένει .... »	360.941.904.54	
ἐν ὅλῳ ... Δρ.	1.477.656.523.30	

καὶ ἔμειναν καθυστερήματα (ἐκ τακτικῶν ἐσόδων) .... Δρ. 122.767.077.34

Β') Ἔξοδα.

Αἱ διὰ τῶν προϋπολογισμῶν τῶν χρήσεων 1882-1895 καὶ δι' εἰδικῶν νόμων καὶ διαταγμάτων χορηγηθεῖσαι πιστώσεις συμποσοῦνται εἰς .... Δρ. 1.738.090.486.34
εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο προστίθεται καὶ τὸ πρὸς κάλυψιν τῶν γενομένων καθ' ὑπέρβασιν δαπανῶν, ἀπαιτούμενον ποσὸν ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων, ἀνερχομένων κατὰ τοὺς σχετικοὺς ἀπολογισμοὺς εἰς ... ... Δρ. 1.299.583.14

Ἦτοι ἐν ὅλῳ .... Δρ. 1.739.390.069.48

Τὰ ἐκκαθαρισθέντα καὶ ἀναγνωρισθέντα ἔξοδα τῶν χρήσεων τούτων κατὰ τοὺς σχετικοὺς ἀπολογισμοὺς ἀνέρχονται:
Τὰ τακτικὰ εἰς.. Δρ. 1.043.397.551.41
καὶ τὰ πρὸς πληρωμὴν δανείων ἐν γένει εἰς .. .... » 466.952.806.76
ἦτοι ἐν ὅλῳ... Δρ. 1.510.350.358.17
Ἐκ τούτων τὰ μὲν πληρωθέντα ἔξοδα προσδιορίζονται ὡς ἑξῆς:
τὰ τακτικὰ εἰς. . Δρ. 1.033.834.637.90
καὶ τὰ διὰ δάνεια ἐν γένει εἰς .. .... » 466.952.806.76
ἦτοι ἐν ὅλῳ.. Δρ. 1.500.787.444.66
τὰ δὲ πληρωτέα ὑπόλοιπα εἰς ..... Δρ. 9.562.913.51

Ἄρθρον 2.

Χορηγοῦνται πρὸς κάλυψιν τῶν καθ' ὑπέρβασιν τῶν χορηγηθεισῶν πιστώσεων γενομένων δαπανῶν, συμπληρωματικαὶ πιστώσεις δραχ. 1.299.583.14, κατανεμόμεναι καθ' Ὑπουργεῖα καὶ ὑπηρεσίας ὡς ἐν τοῖς σχετικοῖς ἀπολογισμοῖς ἀναγράφεται.
Ἐκ τῶν ψηφισθεισῶν διὰ τὰς χρήσεις 1882-1895 πιστώσεων (ὧν τὸ σύνολον σὺν ταῖς χορηγουμέναις διὰ τοῦ παρόντος ἀναπληρωματικαῖς ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 1.739.390.069.48 ἀκυροῦνται ἢ μεταβιβάζονται εἰς ἑπομένας χρήσεις :
αἱ μὴ διατεθεῖσαι ἐκ Δρ. 229.039.711.31
καὶ τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα ἐκ ... . » 9.562.913.51
ἐν ὅλῳ ... ... Δρ. 238.602.624.82
διατηρούμεναι ὡς σημειοῦνται καθ' Ὑπουργεῖον, ὑπηρεσίαν καὶ χρῆσιν ἐν τοῖς σχετικοῖς ἀπολογισμοῖς.

Ἄρθρον 3.

Ἡ μεταξὺ τῶν πληρωθέντων ἐξόδων τῶν χρήσεων 1882-1895 ἀνελθόντων εἰς .... Δρ. 1.500.787.444.66
καὶ τῶν εἰσπραχθέντων ἐσόδων, ἀνελθόντων εἰς .... » 1.477.656.523.30
διαφορὰ ἐκ .... Δρ. 23.130.921.36
ὁρίζεται εἰς ὁριστικὸν ἔλλειμμα καὶ ἐγγραφήσεται εἰς τὴν μερίδα τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1833 ἀπολογισμῶν.

Περὶ κυρώσεως τῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῶν χρήσεων 1896—1900.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦνται οἱ ὑποβληθέντες ὁριστικοὶ ἀπολογισμοὶ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῶν χρήσεων τῶν ἐτῶν ἀπὸ τοῦ 1896 ἕως καὶ τοῦ 1900. Ὁρίζονται δ' ὡς ἑπεται τὰ συνολικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκτελέσεως τῶν προϋπολογισμῶν τῶν χρήσεων τούτων :

Α') Ἔσοδα.

Ἔναντι προϋπολογισθέντων ἐσόδων .... Δρ. 499.418.992.20
ἐβεβαιώθησαν μὲν .... » 804.219.290.96
εἰσεπράχθησαν δὲ .... » 760.928.288.69
(ἐξ ὧν ἐκ δανείων δρ. 180.075.970.74)
καὶ κατελείφθησαν καθυστερήματα ..... » 43.291.002.27

Β') Ἔξοδα.

Αἱ ψηφισθεῖσαι πιστώσεις συμποσοῦνται εἰς .... Δρ. 922.164.291.97
ἐγένοντο δὲ καθ' ὑπέρβασιν τούτων δαπάναι .... » 492.512.57
Ἐν ὅλῳ..... ..... Δρ. 922.656.804.54
Τὰ ἐκκαθαρισθέντα καὶ ἀναγνωρισθέντα ἔξοδα τῶν χρήσεων τούτων συμποσοῦνται εἰς .... Δρ. 757.600.242.96
(ἐξ ὧν δι' ὑπηρεσίαν δανείων δραχμαὶ 335.776.997.39)
τὰ πληρωθέντα εἰς .... » 753.918.014.60
(ἐξ ὧν δι' ὑπηρεσίαν δανείων δραχμαὶ 335.766.484.80).
καὶ τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα εἰς ..... Δρ. 3.682.228.30

Ἄρθρον 2.

Χορηγοῦνται πρὸς κάλυψιν τῶν καθ' ὑπέρβασιν τῶν χορηγηθεισῶν πιστώσεων γενομένων δαπανῶν συμπληρωματικαὶ πιστώσεις ἐν ὅλῳ δραχμῶν 492.512.57 κατανεμόμεναι ὡς ἐν τοῖς ἀπολογισμοῖς ἀναγράφεται.
Ἐκ τῶν ψηφισθεισῶν πιστώσεων, αἵτινες μετὰ τῶν χορηγουμένων διὰ τοῦ παρόντος ἀναπληρωματικῶν ἀνέρχονται εἰς .... Δρ. 922.656.804.54
ἀκυροῦνται ἢ μεταβιβάζονται εἰς ἑπομένας χρήσεις :
αἱ μὴ διατεθεῖσαι ἐκ Δρ.165.056.561.58
καὶ τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα ἐκ ..... » 3.682.228.36
ἦτοι ἐν ὅλῳ... Δρ. 168.738.789.94
διατηρούμεναι καθ' Ὑπουργεῖον καὶ Ὑπηρεσίαν ὡς ἐν τοῖς σχετικοῖς ἀπολογισμοῖς σημειοῦνται.

Ἄρθρον 3.

Ἡ μεταξὺ τῶν εἰσπραχθέντων ἐσόδων.. Δρ. 760.928.288.60
καὶ τῶν πληρωθέντων ἐξόδων ... . » 753.918.014.60
διαφορὰ..... Δρ. 7.010.274.09
ὁρίζεται εἰς ὁριστικὸν περίσσευμα καὶ ἐγγραφήσεται εἰς τὴν μερίδα τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1833 ἀπολογισμῶν.

Περὶ κυρώσεως τῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῶν χρήσεων 1901—1915.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦνται οἱ ὑποβληθέντες ὁριστικοὶ ἀπολογισμοὶ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῶν χρήσεων τῶν ἐτῶν ἀπὸ τοῦ 1901 ἕως καὶ τοῦ 1915. Ὁρίζονται δ' ὡς ἑπεται τὰ συνολικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκτελέσεως τῶν προϋπολογισμῶν τῶν χρήσεων τούτων:

Α') Ἔσοδα.

Ἔναντι προϋπολογισθέντων ἐσόδων .. Δρ. 2.970.290.911.72
ἐβεβαιώθη (σαν μὲν .... » 3.247.343.001.77
(ἐξ ὧν ἐκ δανείων δρ. 975.522.261.94)
εἰσεπράχθησαν δὲ .... » 3.090.395.911.98
(ἐξ ὧν ἐκ δανείων δρ. 975.522.261.94)
καὶ κατελείφθησαν καθυστερήματα ..... » 156.947.089.79

Β') Ἔξοδα.

Αἱ ψηφισθεῖσαι πιστώσεις συμποσοῦνται εἰς .... Δρ. 3.672.158.771.84
Ἐγένοντο δὲ καθ' ὑπέρβασιν τούτων δαπάναι .... » 5.810.903.93
Ἐν ὅλῳ ..... Δρ. 3.677.969.675.77
Τὰ ἐκκαθαρισθέντα καὶ ἀναγνωρισθέντα ἔξοδα τῶν χρήσεων τούτων συμποσοῦνται εἰς ... ... Δρ. 2.831.503.943.21
(ἐξ ὧν δι' ὑπηρεσίαν δανείων δραχμαὶ 855.634.146.03).
Ἐπληρώθησαν δ' ὑπὲρ τὰ ἐνταλθέντα. » 850.890.18
ἐν ὅλῳ .... Δρ. 2.832.354.833.39
Τὰ πληρωθέντα συμποσοῦνται εἰς .... » 2.775.253.196.03
(ἐξ ὧν δι' ὑπηρεσίαν δανείων δραχμαὶ καὶ τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα εἶναι .. .. Δρ. 57.101.637.36

Ἄρθρον 2.

Ἀναγνωρίζονται ὡς καλῶς γενόμεναι καὶ αἱ ὑπὲρ τὰ ἐνταλθέντα ἐνεργηθεῖσαι εἰς βάρος τῆς χρήσεως 1915 πληρωμαὶ ἐκ δραχ. 850.890.18 ἐπιφυλασσομένης τῆς εὐθύνης τῶν δημοσίων ὑπολόγων.
Χορηγοῦνται πρὸς κάλυψιν τῶν καθ' ὑπέρβασιν τῶν χορηγηθεισῶν πιστώσεων γενομένων δαπανῶν συμπληρωματικαὶ πιστώσεις ἐν ὅλῳ δραχμῶν 5.810.903.93, κατανεμόμεναι ὡς ἐν τοῖς ἀπολογισμοῖς ἀναγράφεται.
Ἐκ τῶν ψηφισθεισῶν πιστώσεων, αἵτινες μετὰ τῶν χορηγουμένων διὰ τοῦ παρόντος ἀναπληρωματικῶν ἀνέρχονται εἰς .... Δρ. 3.677.969.675.77
ἀκυροῦνται ἢ μεταβιβάζονται εἰς ἑπομένας χρήσεις :
αἱ μὴ διατεθεῖσαι ἐκ Δρ.845.614.842.38
καὶ τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα ἐκ ... .. » 57.101.637.36
ἐν ὅλῳ ..... Δρ. 902.716.479.74
διατηρούμεναι καθ' Ὑπουργεῖον καὶ ὑπηρεσίαν ὡς ἐν τοῖς σχετικοῖς ἀπολογισμοῖς σημειοῦνται.

Ἄρθρον 3.

Ἡ μεταξὺ τῶν εἰσπραχθέντων ἐσόδων δρ. 3.090.395.911.98 καὶ τῶν πληρωθέντων ἐξόδων δρ. 2.775.253.196.03 διαφορὰ δρ. 315.142.715.95, ὁρίζεται εἰς ὁριστικὸν περίσσευμα καὶ ἐγγραφήσεται εἰς τὴν μερίδα τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1833 ἀπολογισμῶν.

διαφορὰ..... Δρ. 315.142.715.95

ὁρίζεται εἰς ὁριστικὸν περίσσευμα καὶ ἐγγραφήσεται εἰς τὴν μερίδα τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1833 ἀπολογισμῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ κατὰ νόμον θεώρησις ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῶν μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1915 ἀπολογισμῶν δύναται νὰ γίνῃ καὶ μετὰ τὴν κύρωσιν αὐτῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἐπιφυλασσομένης ν' ἀποφασίσῃ καὶ ἐπὶ τῶν τυχὸν ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπενεχθησομένων κατὰ τὴν θεώρησίν των μεταβολῶν.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γενικὴ Διεύθυνσις Δημοσίου Λογιστικοῦ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

τῶν τελικῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι καὶ τοῦ 1915 ἔτους.

Ἀξιῶν Ἀριθμός	Περίοδοι	Τελικὰ Ἀποτελέσματα	
		Περισσεύματα	Ἐλλείμματα
1	Ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι καὶ τοῦ 1844 ἔτους.....	6.683.459 98	
2	Ἀπὸ τοῦ 1845 μέχρι καὶ τοῦ 1881 ἔτους.....	—	— 53.025.044 35
3	Ἀπὸ τοῦ 1882 μέχρι καὶ τοῦ 1895 ἔτους.....	—	— 23.130.921 36
4	Ἀπὸ τοῦ 1896 μέχρι καὶ τοῦ 1900 ἔτους.....	7.010.274 09	—
5	Ἀπὸ τοῦ 1901 μέχρι καὶ τοῦ 1915 ἔτους.....	315.142.715 95	—
		328.836.450 02	76.155.765 71

Ἦτοι ὁριστικὸν περίσσευμα Δραχ. 252.680.484.31

Περὶ τροποποιήσεως κλάσεων τινων τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν 6' κατ' ἄρθρον συζήτησιν.)

Ἄρθρον 1.

Ὁ εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς δασμὸς τῶν εἰς τὰς ἑπομένας κλάσεις τοῦ δασμολογίου περιλαμβανομένων εἰδῶν ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

	Δασμὸς εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς	
	Μέγιστος	Ἐλάχιστος
Κλάσις 7δ' ἀραβόσιτος κίτρινος	6	5
» 7ε' Σόργον (λιανοκαλάμπεκαν) καὶ ἀραβόσιτος λευκὸς)	7.50	6
» 9λ' Γεώμηλα	5	3

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τροποποιηθῇ ὡς ἀκολούθως ἡ κλάσις 8α τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς.
Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιβληθῇ δασμὸς ἐλάσσων τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου καθοριζομένου προκειμένου περὶ ἀραβοσίτου καὶ γεωμήλων εὑρισκομένων ἀποδεδειγμένως ἐν πλῷ διὰ τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταθέσεως τοῦ παρόντος.
Ἐξαιρετικῶς διὰ τὰ γεώμηλα καὶ τὸν ἀραβόσιτον τὰ εὑρισκόμενα μέχρι τῆς 10 Μαρτίου 1930 συμπεριλαμβανομένης ἐν ἀποταμιεύσει ἢ ἐν ταῖς προσωριναῖς τελωνειακαῖς ἀποθήκαις ἢ εἰς φορτηγίδας ἢ πλοῖα ναυλοχοῦντα εἰς λιμένας τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ προοριζόμενα δι' Ἑλλάδα ἰσχύει ὁ μέχρι τοῦδε δασμός.

	Δασμὸς εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς	
	Μέγιστος	Ἐλάχιστος
Κλάσις 8α Ἄλευρα ἐκ σίτου τὰ 100 χιλιόγραμμα		
1) Ποιότητος Α'	10	6.60
2) Λοιπῶν ποιοτήτων μετὰ ἢ ἄνευ πιτύρων καὶ σιμιγδάλιων	10	8.82

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Διατάγματος τούτου ἡ εἰσαγωγὴ τῶν

ἀλεύρων ποιότητος Α' τῆς κλάσεως 8α1 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου ἐπιτρέπεται μόνον διὰ τῶν ὁριζομένων ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Τελωνείων α' τάξεως. Τὰ δι' ἄλλων Τελωνείων εἰσαγόμενα ἄλευρα ἐκ σίτου ὑπάγονται εἰς τὴν κλάσιν 8α2 ἀδιακρίτως ποιότητος.

Τὸ διάταγμα τοῦτο δύναται νὰ καταργηθῇ δι' ἑτέρου ὁμοίως ἐκδιδομένου, ὁπότε ἐπανέρχεται ἐν ἰσχύϊ ἡ κλάσις 8α τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου ὡς αὕτη ἐφημόζετο πρὸ τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου τροποποιήσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 3.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπιτρέπεται νὰ αὐξομειοῦται ὁ δασμὸς τῶν κλάσεων τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς 7α σίτος, 7β σμιγὸς καὶ 8α ἄλευρα ἐκ σίτου, ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει δύναται νὰ ὁρισθῇ διὰ τὰ εἴδη ταῦτα δασμὸς μικρότερος τοῦ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὑφισταμένου διὰ τὸν σίτον καὶ σμιγὸν καὶ τοῦ διὰ τοῦ αὐτοῦ νόμου καθοριζομένου διὰ τὰ ἄλευρα ἐκ σίτου.

Καταργεῖται πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τοῦ νομοσχεδίου εἰς τὴν Βουλήν.

Περὶ ὀργανώσεως τοῦ Δημοσίου Ψυχιατρείου Κερκύρας.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν 6' κατ' ἄρθρον συζήτησιν.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ὀνομασία καὶ σκοπὸς τοῦ Ψυχιατρείου.

Ἄρθρον 1.

Τὸ Δημόσιον Φρενοκομεῖον Κερκύρας μετονομάζεται εἰς «Δημόσιον Ψυχιατρεῖον Κερκύρας» καὶ σκοπεῖ τὴν νοσηλείαν καὶ περίθαλψιν ψυχοπαθῶν. ὡς καὶ βαρέως ἀνωμάλων καὶ καθυστερημένων παιδίων.

Τὸ Δημόσιον Ψυχιατρεῖον Κερκύρας δύναται νὰ ὀργανωθῇ ἐν μέρει εἰς ἀγροτικὴν καὶ ἀστικὴν ἀποικίαν ψυχοπαθῶν, ὡς καὶ ἀνωμάλων καὶ καθυστερημένων παιδίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Διοίκησις τοῦ Ψυχιατρείου.— Ἐφορεία.— Ἐπιστημονικὸν προσωπικόν.- Προσόντα καὶ διαβάθμισις.-

Ἐπιβολὴ ποινῶν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Δημοσίου Ψυχιατρείου Κερκύρας ἀποτελοῦσι :

1) Εἷς Διευθυντὴς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως.

2) Εἷς Ὑποδιευθυντὴς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως α' τάξεως, δυνάμενος νὰ προαχθῇ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ τμηματάρχου β' τάξεως.

3) Δύο ἰατροί, ὧν εἷς μικροβιολόγος, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως α' τάξεως, δυνάμενοι μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν νὰ προαχθῶσιν εἰς τὸν βαθμὸν εἰσηγητοῦ.

4) Εἷς φαρμακοποιὸς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως β' τάξεως, δυνάμενος μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν νὰ προαχθῇ εἰς τὸν βαθμὸν γραμματέως α' τάξεως.

5) Εἷς γραμματεὺς μὲ βαθμὸν γραμματέως β' τάξεως, δυνάμενος μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν νὰ προαχθῇ εἰς τὸν βαθμὸν γραμματέως α' τάξεως.

6) Εἷς διαχειριστὴς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως β' τάξεως, δυνάμενος μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν νὰ προαχθῇ εἰς τὸν βαθμὸν γραμματέως α' τάξεως.

7) Εἷς βοηθὸς διαχειριστοῦ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ ἀκολούθου

8) Εἷς ἀρχινοσοκόμος ἀνδρῶν ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφέως α' τάξεως.

9) Μία ἀρχινοσοκόμος γυναικῶν ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφέως α' τάξεως.

10) Εἷς ἱερεὺς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ κλητῆρος β' τάξεως.

11) Μία νοσοκόμος ἐπὶ μισθῷ γραφέως β' τάξεως.

12) Εἴκοσι δύο νοσοκόμοι ἄνδρες ἢ γυναῖκες ἐπὶ μισθῷ κλητῆρος α' τάξεως.

13) Εἴκοσι δύο νοσοκόμοι ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ κλητῆρος β' τάξεως.

14) Εἷς μάγειρος ἐπὶ μισθῷ κλητῆρος α' τάξεως.

15) Εἷς βοηθὸς μαγείρου ἐπὶ μισθῷ κλητῆρος γ' τάξεως.

16) Εἷς θυρωρὸς ἐπὶ μισθῷ κλητῆρος β' τάξεως.

17) Τέσσαρες πλύντριαι ἐπὶ μισθῷ κλητῆρος α' τάξεως.

18) Δύο σιδηρώτριαι ἢ ῥάπτριαι ἐπὶ μισθῷ κλητῆρος β' τάξεως.

19) Μία ἰματιοφύλαξ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ κλητῆρος β' τάξεως καί

20) Εἷς ὑποδηματοποιὸς καὶ εἷς κηπουρὸς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ κλητῆρος γ' τάξεως.

Ἄρθρον 3.

Ὡς Διευθυντὴς τοῦ Ψυχιατρείου Κερκύρας διορίζεται ἰατρὸς ἀσκήσας ἐπὶ δεκαετίαν τοὐλάχιστον τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα, εἰδικῶς ἐκπαιδευθεὶς εἰς τὰ ψυχιατρικὰ καὶ νευρολογικὰ νοσήματα καὶ ὑπηρετήσας ὑπὲρ τὴν πενταετίαν παρά τινι φρενοκομείῳ ἢ ἀνεγνωρισμένῃ ψυχιατρικῇ κλινικῇ τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ὡς ὑποδιευθυντὴς διορίζεται ἰατρὸς ἀσκήσας ἐπὶ πέντε τοὐλάχιστον ἔτη τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ καὶ ἐργασθεὶς ὑπὲρ τὴν διετίαν παρά τινι φρενοκομείῳ ἢ ψυχιατρικῇ κλινικῇ τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ὡς ἰατροί, διαχειριστής, ἱερεύς, ἀρχινοσοκόμοι καὶ νοσοκόμοι διορίζονται οἱ κεκτημένοι τὰ ἐν τῷ κεφαλαίῳ Β' τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ ὀργανώσεως τῶν Δημ. Ψυχιατρείων κλπ.» ὁριζόμενα διὰ τὰς ἀντιστοίχους θέσεις τοῦ Ψυχιατρείου Ἀθηνῶν προσόντα.

Εἰς τὰς λοιπὰς θέσεις τοῦ Ψυχιατρείου Κερκύρας διορίζονται οἱ ἔχοντες τὴν ἀπαιτουμένην δι' ἑκάστην ἐξ αὐτῶν, ἐμπειρίαν.

Ὡς φαρμακοποιὸς διορίζεται πτυχιοῦχος τῆς Φαρμακευτικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἑτέρας ἰσοτίμου τοιαύτης.

Ὡς βοηθὸς φαρμακοποιοῦ διορίζεται ὁ διατελέσας ἐπὶ τετραετίαν τοὐλάχιστον βοηθὸς φαρμακείου παρὰ Δημοσίῳ ἢ Δημοτικῷ Ὑγειονομικῷ Ἱδρύματι ἢ παρὰ νομίμως λειτουργοῦντι φαρμακείῳ καὶ παρουσιάζων πιστοποιητικὸν εὐδοκίμου τοιαύτης ὑπηρεσίας.

Ὡς βοηθὸς διαχειριστοῦ διορίζεται ἀπόφοιτος Γυμνασίου ἢ ἄλλης ἰσοτίμου ἀνεγνωρισμένης σχολῆς.

Ἄρθρον 4.

Οἱ ἀνωτέρω ὑπάλληλοι, συμπεριλαμβανομένου τοῦ διαχειριστοῦ καὶ τοῦ γραμματέως, διορίζονται καὶ προάγονται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς καὶ μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, οἱ κατώτεροι δὲ διορίζονται προτάσει τῆς Ἐφορείας τοῦ Ἱδρύματος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ Ἵδρυμα, ἐφ' ὅσον κατέχουσιν ὀργανικὰς θέσεις προβλεπομένης ἐκ τοῦ νόμου τούτου, διατηροῦσι ταύτας καὶ ἀπονέμεται εἰς τούτους ὁ τυχὸν προβλεπόμενος διὰ τοῦ παρόντος ἀνώτερος βαθμὸς ἢ μισθός. Τὴν θέσιν τοῦ διαχειριστοῦ καταλαμβάνει δικαίως ὁ ὑπηρετῶν εἰς τὸ Ἵδρυμα ὑπογραμματεύς τὴν δὲ τοῦ βοηθοῦ διαχειριστοῦ ὁ οἰκονόμος.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν καὶ τὴν ἀπόλυσιν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ψυχιατρείου Κερκύρας, τὴν ἁρμοδιότητα καὶ τὰ καθήκοντά των, τὴν ἀσκουμένην ἐπ' αὐτῶν πειθαρχικὴν

ἐξουσίαν, τὸ δικαίωμα συντάξεώς των κλπ. ἰσχύουσιν αἱ μὴ ἀντικείμεναι τῷ παρόντι διατάξεις τοῦ κεφαλαίου Β' τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1925 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ὀργανώσεως τῶν Δημοσίων Ψυχιατρείων κλπ.».

Ἄρθρον 5.

Πρὸς ἐπίβλεψιν τῆς λειτουργίας καὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ψυχιατρείου Κερκύρας συνιστᾶται Ἐφορεία ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Νομάρχου Κερκύρας, ὡς Προέδρου, τοῦ Νομιάτρου, τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν, τοῦ Δημάρχου, τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Κερκύρας, ἐκτελοῦντος καὶ χρέη Ταμίου τῆς Ἐφορείας, καὶ δύο κυριῶν προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Νομιάτρου καὶ διοριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς κλπ. ὡς μελῶν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη ταῦτα, πλὴν τῶν κυριῶν, ἀντικαθιστῶνται ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι ὑπὸ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν.

Καθήκοντα εἰσηγητοῦ παρὰ τῇ Ἐφορείᾳ ἐκτελεῖ ὁ Νομιάτρος, καθήκοντα δὲ Γραμματέως ὑπάλληλος τῆς Νομαρχίας, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

Ἡ Ἐφορεία συνεδριάζει ὑποχρεωτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις καλεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τεσσάρων τοὐλάχιστον μελῶν, αἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐφορείας συμμετέχει ἄνευ ψήφου ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἱδρύματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Α'. Εἰσαγωγὴ ἀπόρων ἀσθενῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ εἰσαγωγὴ πασχόντων εἰς τὸ Δημόσιον Ψυχιατρεῖον Κερκύρας γίνεται κατόπιν ἐγγράφων διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἢ τοῦ οἰκείου Νομιάτρου.

Διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἀπόρων ψυχοπαθῶν ἀπαιτοῦνται τὰ κάτωθι :

α') Αἴτησις γραπτή, δηλοῦσα ἐπὶ πλέον τὸ ὀνοματεπώνυμον, ἐπάγγελμα, ἡλικίαν καὶ κατοικίαν, προσέτι δὲ τὸν βαθμὸν συγγενείας μεταξὺ τοῦ αἰτοῦντος καὶ τοῦ ἀσθενοῦς, ἢ τοιαύτης μὴ ὑπαρχούσης τὸ εἶδος τῶν μεταξὺ αὐτῶν σχέσεων.

β') Πιστοποίησις δύο ἰατρῶν δηλοῦσα τὴν ψυχικὴν κατάστασιν τοῦ πάσχοντος καὶ ἀναγράφουσα ὀνομαστικῶς κατὰ τὸ δυνατὸν τὸ νόσημα.

Ἐν τῇ πιστοποιήσει ταύτῃ ὑπάρχει ἐπικεκολλημένη καὶ μονογεγραμμένη ὑπὸ τούτων ἡ φωτογραφία ταὐτότητος τοῦ ἀσθενοῦς καὶ

γ') Πιστοποίησις ἀπορίας ὑπὸ τῆς οἰκείας δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς τοῦ ψυχοπαθοῦς.

Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ νόμου ΨΜΒ'.

Β'. Εἰσαγωγὴ ἀσθενῶν ἰδίᾳ δαπάνῃ.

Ἄρθρον 7.

Προκειμένου νὰ ἐνεργηθῇ εἰσαγωγὴ ἀσθενῶν ἰδίᾳ δαπάνῃ πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς ἢ τῷ οἰκείῳ νομιάτρῳ τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 προβλεπόμενα στοιχεῖα πλὴν τοῦ πιστοποιητικοῦ ἀπορίας καὶ ἐπὶ πλέον ἀπόδειξις Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ ἀπόδειξις ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ὅτι κατετέθη ποσὸν δημήνου προκαταβολῆς νοσηλείων καὶ ποσὸν διὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἢ τὴν κηδείαν τοῦ ἀσθενοῦς, ἐπ' ὀνόματι τοῦ διαχειριστοῦ τοῦ Δημοσίου Ψυχιατρείου Κερκύρας. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ποσὸν θέλει καθορισθῇ διὰ Διατάγματος, ἐν ᾧ θὰ ὁρισθῇ καὶ ὁ τρόπος ἐπιστροφῆς τοῦ τυχὸν ἐκ τούτων εἰς περίπτωσιν ἴασεως ἢ θανάτου τοῦ ἀσθενοῦς μὴ χρησιμοποιηθέντος ἢ πλεονάσαντος ποσοῦ.

Ὁ χορηγῶν τὴν δαπάνην τῆς νοσηλείας ὑποχρεοῦται νὰ συνεχίζῃ ταύτην εἰς προπληρωμὰς κατὰ δίμηνον καταβαλλομένας εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ καταστήματος μέσῳ τῶν ὑποκαταστημάτων τῆς Ἐθν. Τραπέζης καὶ ὡς διὰ Διατάγματος θέλει ὁρισθῇ, νὰ χορηγῇ εἰς τὸν πάσχοντα ἅπαντα τὰ εἴδη ἱματισμοῦ καὶ ὑποδήσεως, ἄλλως θέλει χρεοῦσθαι, ἡ δὲ εἴσπραξις γενήσεται συμφώνως πρὸς τὸν «περὶ καθυστερούντων εἰς τὸ Δημόσιον» νόμον πλὴν ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ περιῆλθεν ἀποδεδειγμένως εἰς κατάστασιν ἀπορίας.

Γ'. Ἐθελουσία εἰσαγωγὴ τοξικομάνων.

Ἄρθρον 8.

Οἱ πάσχοντες ἰάσιμοι δοξομανεῖς, ἀλκοολικοί, ἰδεοληπτικοί, μορφινομανεῖς, κοκαϊνομανεῖς, καὶ ἐν γένει τοξικομανεῖς, δύνανται νὰ γίνωσι δεκτοὶ ἐπὶ ἐγγράφῳ αἰτήσει αὐτῶν ἐὰν ὦσιν ἀγράμματοι καὶ ἐπὶ ἰδιοσείρῳ τοιαύτῃ ἐὰν ὦσιν ἐγγράμματοι.

Ὁ αἰτῶν ὅμως τὴν ἑαυτοῦ εἰσαγωγὴν ὀφείλει νὰ δηλώσῃ ἐν τῇ ὡς ἄνω αἰτήσει, ὅτι ὑπόκειται εἰς τὴν ἐνδεδειγμένην ἀπομόνωσιν καὶ θεραπείαν μέχρις ἀποθεραπείας αὐτοῦ πιστοποιουμένης ἁρμοδίως ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ διευθυντοῦ.

Ἡ αἴτησις αὕτη μετὰ τῶν λοιπῶν ἀναγκαιούντων στοιχείων ὑποβάλλεται ἁρμοδίως ὡς τὰ ἄρθρα τοῦ παρόντος 6 καὶ 7 ἀπαιτοῦσι καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Τρόπος ἐξόδου ἀσθενῶν

Ἄρθρον 9.

Ἔξοδος ἰαθέντων ἢ ἀκινδύνων ψυχοπαθῶν.

Ὁ πρὸς νοσηλείαν ἐν τῷ Ψυχιατρείῳ Κερκύρας εἰσαχθεὶς ἀπολύεται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ τῇ διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς ἀπαρεγκλίτως ὅταν ἐπέλθῃ ἡ τελεία ἴασις αὐτοῦ, εἰδοποιουμένου τοῦ αἰτήσαντος τὴν εἰσαγωγήν.

Δύναται ὅμως ὁ αἰτήσας τὴν εἰσαγωγὴν συγγενὴς ἢ ἐπίτροπος τοῦ ἀσθενοῦς, νὰ παραλάβῃ τοῦτον ἐὰν ἐπῆλθε βελτίωσις τῆς νόσου ἢ οὐ καὶ ἐπὶ τῆς τελευταίας περιπτώσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει κίνδυνος εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν, κατόπιν αἰτήσεώς του, δι' ἧς θὰ ἐδήλου ὅτι ἀναλαμβάνει πᾶσαν εὐθύνην περὶ τῆς περαιτέρω κατ' οἶκον νοσηλείας καὶ ἐπιτηρήσεως τοῦ πάσχοντος.

Ἄρθρον 10.

Θάνατος

Ἐν περιπτώσει θανάτου ψυχοπαθοῦς τινός, εἰδοποιεῖται ὁ αἰτήσας τὴν εἰσαγωγήν του, ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ καταστήματος, μέσῳ τοῦ οἰκείου Νομάρχου.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ψυχιατρείου δικαιοῦται νὰ ἐνεργήσῃ νεκροτομὴν ἐπὶ τοῦ πτώματος οἱουδήποτε θανόντος ἐν τῷ καταστήματι ψυχοπαθοῦς, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἐπιβάλλουσα ἐπιστημονικὴ ἀνάγκη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Συντήρησις καὶ περιουσία τοῦ Ψυχιατρείου. Τάξις διαίτης.

Ἄρθρον 11.

Συντήρησις καὶ λειτουργία

Τὸ Δημόσιον Ψυχιατρεῖον Κερκύρας συντηρεῖται καὶ λειτουργεῖ δαπάναις τοῦ Δημοσίου καὶ ἐκ τυχὸν συνεισφορῶν καὶ δωρεῶν, τὸ δὲ ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσὸν τῶν ἐξόδων λειτουργίας καὶ συντηρήσεως αὐτοῦ, ἀναγράφεται κατ' ἔτος εἰς ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον, τοῦ προϋπ)σμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 12.

Ὡς περιουσία τοῦ Δημοσίου Ψυχιατρείου Κερκύρας λογίζεται καὶ ἀναγράφεται εἰς ἴδιον βιβλίον α') ἅπαν τὸ ἀκίνητον κτῆμα τοῦ καταστήματος μετὰ τῆς περιοχῆς αὐτοῦ, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ ἔναντι κειμένου ἀγροκηπίου, β') πᾶσα ἄλ-

λη ἀκίνητος περιουσία, ἥτις διὰ νομίμου πράξεως παρεχωρήθη ἢ θέλει παραχωρηθῇ τῷ Ψυχιατρείῳ, γ') πᾶσα συνεισφορά, κληροδοσία ἢ δωρεὰ χρηματικὴ ἢ ἄλλων κινητῶν ἀντικειμένων καὶ εἰδῶν, δ') τὸ προϊὸν τῶν νοσηλείων ἀπὸ μέρους ἰδιωτῶν ἢ Δήμων καὶ Κοινοτήτων, καὶ ε') τὰ προϊόντα ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν ἀποικιῶν ψυχοπαθῶν, ἅτινα χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ συστατικοῦ, ἐνδύσεως καὶ ὑποδήσεως αὐτῶν. Ποσοστὸν τῶν προϊόντων τούτων, ὅπερ θέλει καθορισθῇ δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐφορείας τοῦ Δημοσίου Ψυχιατρείου Κερκύρας διατίθεται ὑπὲρ τῶν ψυχοπαθῶν τῶν ἀποικιῶν τούτων.

Τὴν περιουσίαν ταύτην τοῦ Δημοσίου Ψυχιατρείου Κερκύρας διαχειρίζεται ὑπευθύνως ἡ Ἐφορεία αὐτοῦ, οὐδαμῶς δικαιουμένη τὴν οὕτως ἢ ἄλλως διάθεσιν, ἀλλοίωσιν ἢ μετάθεσιν αὐτῆς ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς. Ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ δαπάνης εἰς βάρος τῆς περιουσίας ταύτης μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 25.000 δραχμῶν, ὁπότε δὲν ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 13.

Καθορισμὸς τάξεων διαίτης.

Σχετικαὶ δάπάναι.

Τάξεις διαίτης ἐν τῷ Ψυχιατρείῳ Κερκύρας ὁρίζονται τρεῖς ἡ τῆς Α', Β' καὶ Γ' καὶ εἰς μὲν τὴν Γ' τάξιν διαίτης κατατάσσονται οἱ δημοσίᾳ ἢ δημοτικῇ καὶ κοινοτικῇ δαπάνῃ νοσηλευόμενοι, εἰς δὲ τὴν Α' καὶ Β' τάξιν οἱ ἰδίᾳ δαπάνῃ νοσηλευόμενοι, ἀναλόγως τοῦ καταβαλλομένου ποσοῦ, ὡς τοῦτο θέλει ὁρισθῇ διὰ Π. Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ϛ'

Διάφοροι διατάξεις.

Ἄρθρον 14.

Ἐπέκτασις εἰδικῶν διατάξεων εἰς ἄλλα Ψυχιατρεῖα.

Αἱ εἰδικαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος δύνανται νὰ ἐπεκταθῶσι καὶ εἰς ἄλλα δημόσια καὶ μὴ Ψυχιατρεῖα ἐν τῷ Κράτει διὰ διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 15.

Ἐπισκευὴ καὶ ἐπέκτασις τοῦ Δημ. Ψυχιατρείου Κερκύρας.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑπουργὸς δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ ποσὸν μέχρι (3.000.000) τριῶν ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ τὴν ἐπισκευήν, ἐσωτερικὴν διαρρύθμισιν καὶ ἐπέκτασιν τοῦ Δημοσίου Ψυχιατρείου Κερκύρας, κατὰ τὰς κειμένας περὶ δημοσίων ἔργων διατάξεις, διαιωδύμενος ἕπως αἰτήσῃται καὶ λάβῃ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, συμπληρωματικὸν ποσὸν μέχρις ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν.

Ἄρθρον 16.

Ὁ παρὼν νόμος θέλει ἰσχύσει ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτοῦ, ὅτε καὶ καταργοῦνται: Ὁ Κανονισμὸς τοῦ Φρενοκομείου Κερκύρας τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1860, ὁ νόμος ΧΞΓ' τῆς 29 Δεκεμβρίου 1877, ὁ νόμος ΑΙΗ' τῆς 21 Ἰουνίου 1882, τὸ Β. Διάταγμα τῆς 17 Ἰουλίου 1882, ὁ νόμος ΒΤϚ' τοῦ 1895, ὁ νόμος ΓΦΠΑ' τῆς 20 Φεβρουαρίου 1910, ὁ νόμος 2759 τῆς 25 Ἀπριλίου τοῦ 1922, ὁ νόμος 3039 τῆς 20 Αὐγούστου 1922, ὁ νόμος 596 τῆς 18 Ἰανουαρίου 1925 καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη τῷ παρόντι.

Ἄρθρον 17.

Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑπουργοῦ θέλει κυρωθῇ ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμὸς τοῦ Δημοσίου Ψυχιατρείου Κερκύρας, συνταρσόμενος παρὰ τῆς Ἐφορείας αὐτοῦ.

Δι' ὁμοίου Διατάγματος θέλουσι καθορισθῇ λεπτομερέστερον τὰ καθήκοντα τῆς Ἐφορείας, τὰ καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἱδρύματος, τὰ τοῦ διαιτολογίου καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τοῦ παρόντος νόμου.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τούτου.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἰσχύος πινάκων διαγωνισμοῦ οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων», ἔχον οὕτω:

Περὶ ἰσχύος πινάκων διαγωνισμῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 1.

1. Οἱ πίνακες ἐπιτυχίας τῶν διαγωνισμῶν πρὸς κατάληψιν θέσεων ἐν ταῖς οἰκονομικαῖς ὑπηρεσίαις καὶ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ, ὧν ἡ ἰσχὺς ἔληξε κατὰ τὸ 1929 ἢ ἤθελε λήξῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ 1930, ἰσχύουσι μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1930.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ πλήρωσις κενῶν θέσεων κλάδου τινός, δι' ὃν δὲν ὑρίσταται πίναξ, ἐξ ἐπιτυχόντων ἐν διαγωνισμῷ ἑτέρου κλάδου κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας.

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταργεῖται ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ νόμου 928 διάταξις περὶ ὑποχρεωτικῆς πραγματικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ ἓν τοὐλάχιστον ἔτος ὡς ἐλεγκτῶν σ' ἢ β' τάξεως τῶν ἐχόντων τὰ προσόντα προαγωγῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ τελώνου α' ἢ β' τάξεως.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀναγινώσκονται εἶτα καὶ γίνονται δι ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων:

1) «Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας συνταξιοδοτικῶν νόμων»

2) «Περὶ προσθήκης παραγράφου εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 422 «περὶ τροποποιήσεως κλπ. τοῦ νόμου 3478 περὶ ταμείου ἀλληλοβοηθείας ἀξιωματικῶν».

3) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 441 περὶ ναυτικῆς στρατολογίας κλπ. ἔχοντα οὕτω:

Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας συνταξιοδοτικῶν νόμων.
(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν α' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια περὶ τῶν ἐπιδομάτων τῶν χορηγουμένων εἰς τοὺς συνταξιούχους 1) διὰ τοῦ ψηφίσματος τῆς 7ης Φεβρουαρίου 1925 τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συνελεύσεως τῶν Ἑλλήνων καὶ 2) διὰ τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1929 Ν.Δ. «περὶ παροχῆς προσωρινοῦ ἐπιδόματος εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἢ στρατιωτικοὺς συνταξιούχους καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν» εἶναι ὅτι ταῦτα ὑπολογίζονται ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῆς χορηγουμένης συντάξεως εἰς ἅπαντα τὰ συνταξιοῦχα μέλη ἑκάστης οἰκογενείας, οὐχὶ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀναλογοῦντος ποσοστοῦ τῆς συντάξεως εἰς ἕν ἕκαστον μέλος αὐτῆς.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἔννοια τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν.Δ. τῆς 28 Ἀπριλίου 1923 «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας» ὡς καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ νόμου 2569 περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα στρατιωτικῆς ἢ ναυτικῆς ὑπηρεσίας εἶναι ὅτι δὲν δύναται νὰ καταβάλληται συγχρόνως ἡ σύνταξις ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ ὁ διὰ τοῦ Ν.Δ. τῆς 5ης Μαΐου 1925 καταβαλλόμενος μισθὸς εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως πρόσφυγων.

Ἄρθρον 3.

Τὸ μηνιαῖον βοήθημα τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν Κρήτης αὐξάνεται ὡς κάτωθι:

Διὰ τοὺς ἀγωνιστὰς α' τάξεως εἰς δραχ. 500.
Διὰ τοὺς ἀγωνιστὰς β' τάξεως εἰς δραχ. 450.
Διὰ τοὺς ἀγωνιστὰς γ' τάξεως εἰς δραχ. 400.
Διὰ τοὺς τραυματίας καὶ χήρας εἰς δραχ. 500.
Διὰ τὰ ὀρφανὰ εἰς δραχ. τριακοσίας (300) δι' ἕκαστον.

Περὶ προσθήκης παραγράφου εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 4022 «περὶ τροποποιήσεως κλπ. τοῦ νόμου 3478» περὶ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ἀξιωματικῶν».

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ μετὰ τὴν α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 4022 προστίθεται ἡ ἑξῆς 4η παράγραφος.

«Οὗτοι λαμβάνουσι τὸ αὐτὸ βοήθημα, οὗτινος ἐδικαιώθησαν καὶ οἱ κατὰ τὸ 1927 ἐξελθόντες ἀξιωματικοὶ ἐφ' ὅσον εἶχον εἰκοσαετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποστρατείας των. Τὸ δὲ βοήθημα τοῦτο καταβάλλεται αὐτοῖς εἰς βάρος τοῦ τακτικοῦ ἀποθεματικοῦ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὁ νόμος 4022.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4410 περὶ Ναυτικῆς Στρατολογίας κλπ.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 56 τοῦ νόμου 4410 «περὶ Ναυτικῆς Στρατολογίας κλπ.» προστίθεται τελευταία παράγραφος ἡ ἑξῆς:

«Ἐφ' ὅσον τὰ πλοῖα εὑρίσκονται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἡ ὑπηρεσία τῶν ἐπ αὐτῶν ὑπηρετούντων ἐθελοντῶν δύπων καὶ ναυτῶν, τῶν μὴ αἰτησαμένων ἀνακατάταξιν καὶ στρατευσίμων, δύναται διὰ Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως νὰ παρατείνηται μέχρι τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεώς της. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐπὶ πολεμικῶν πλοίων εὑρισκομένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ ὧν ἔληξεν ἡ λήγει ἡ ὑπηρεσία».

Ἐπὶ τοῦ εἰς α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3552 περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν» ὁ κ. ***Θ. Σοφούλης*** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) καταθέτει τροπολογίας αἵτινες ἀναγινώσκονται καὶ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκταί.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ τὸ σχέδιον νόμου καὶ γίνεται ὁμοίως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν ὡς ἐτροπολογήθη.

Μεθ' ἃ ἀναγινώσκονται καὶ γίνονται ὁμοίως δεκτὰ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων:

1) «Περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς συνομολόγησιν δανείου διὰ τὰ παραγωγικὰ ἔργα».

2) «Περὶ Σώματος στρατιωτικῶν χαρτογράφων».

3) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4000 περὶ ἀνεγέρσεως δικαστικοῦ μεγάρου Ἀθηνῶν».

Προτάσει τοῦ κ. ***Π. Τσαλδάρη*** τὸ εἰς μόνην συζήτησιν ἐγγεγραμμένον σχέδιον νόμου «περὶ συγκροτήσεως ἐπιτροπῶν πρὸς ἐκπόνησιν τοῦ ἀστικοῦ κώδικος καὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τούτου νόμου» ἀποφασίζεται ν' ἀκολουθήσῃ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν καὶ ἀναγινωσκόμενον γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Συζητουμένης εἰς β' κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν τῆς προτάσεως περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** λαμβάνων τὸν λόγον προτείνει, ὅπως, ἐφόσον ἡ Βουλὴ εὑρίσκεται περὶ τὸ τέρμα τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς καὶ κατὰ συνέπειαν αἱ ἀφορῶσαι τὰς ἐργασίας αὐτῆς τροποποιήσεις τοῦ Κανονισμοῦ αὐτῆς θὰ ἐφαρμοσθοῦν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου, ἀναβληθῇ ἡ ἐπιψήφισις αὐτῶν ἵνα δοθῇ καιρὸς νὰ μελετηθοῦν. Δὲν εἶναι, λέγει, δυνατὸν νὰ καταρτισθοῦν τόσον ὀλιγομελεῖς ὡς προτείνεται αἱ κοινοβουλευτικαὶ ἐπιτροπαί, διότι τὰ μικρὰ κόμματα ζήτημα εἶναι ἂν θὰ ἀντιπροσωπεύωνται ὑπὸ ἑνὸς βουλευτοῦ. Ἐπὶ τούτοις προτείνει ὅπως καθιερωθῇ διὰ τοῦ κανονισμοῦ ἡ Τετάρτη ὡς ἡμέρα ἀργίας τῆς Βουλῆς πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐπιτροπῶν.

Μετὰ διαλογικὴν συζήτησιν μεταξὺ τῶν κ. κ. ***Ι. Τσιριμώκου*** (Προέδρου), ***Ε. Βενιζέλου*** (Πρωθυπουργοῦ) καὶ ***Α. Παπαναστασίου*** ἀποφασίζεται ὅπως παραμείνῃ καὶ ἡ Τετάρτη ὡς ἡμέρα συζητήσεων ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἡ ἐπὶ τῆς Ἡμερησίας διατάξεως αὐτῶν ἀπασχόλησις τῆς Βουλῆς μὴ ὑπερβαίνῃ τὴν ἡμίσειαν ὥραν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** λαμβάνων τὸν λόγον παρατηρεῖ ὁμοίως ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῶν Κοινοβουλευτικῶν Ἐπιτροπῶν περικρίζεται πολύ.

Ἐν συνεχείᾳ συνιστᾷ ὅπως περιληφθῇ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3 μεταβατικὴν διάταξιν τοῦ ἐν ἰσχύι κανονισμοῦ καὶ ὑπάλληλος ἀπολυθεὶς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ κανονισμοῦ καὶ μὴ ἀποκατασταθεὶς εἰσέτι λόγῳ τῆς μεσολαβησάσης μακρᾶς ἀσθενείας του, ἥτις δὲν τῷ ἐπέτρεψε νὰ προβῇ εἰς τὰς δεούσας νομίμους ἐνεργείας. Σχετικῶς ὑποβάλλει τροπολογίαν εἰς τὸ ἐδάφιον Ε' τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς.

Ὁ κ. ***Ι. Τσιριμῶκος*** (Πρόεδρος τῆς Βουλῆς) δηλοῖ ὅτι θὰ ληφθῇ αὕτη ὑπ' ὄψει κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ τμήματος τῆς προτάσεως, τὸ ὁποῖον κατὰ πρότασιν τοῦ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** θὰ συζητηθῇ βραδύτερον.

Ὁ κ. ***Κ.Βουδούρης*** ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς προτεινομένης μεταβατικῆς διατάξεως λέγει ὅτι, χωρὶς νὰ παραγιωρίζῃ τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσέφερεν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Στενογραφικοῦ γραφείου τῆς Βουλῆς καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Βιβλιοθήκης αὐτῆς, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τεθῇ ἡ ἀρχὴ ἐξαιρέσεων ἐκ τοῦ καθιερουμένου γενικῶς ὁρίου ἡλικίας, δεδεμένου μάλιστα ὅτι καὶ τοῦτο, ὡς ὁρίζεται ἤδη ἐν τῷ κανονισμῷ τῆς Βουλῆς, εἶναι ὑπερβολικὸν ἐν σχέσει πρὸς τὸ διὰ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου καθοριζόμενον. Δὲν εἶναι, το-

Ὁ κ. ***Β. Καραπαναγιώτης*** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται τροπολογίαν τοῦ βουλευτοῦ κ. ***Θ. Παπατρανῆ*** ἐν ἀντιθέσει πρὸς ἃ ὑπεστηρίχθησαν καθ' ἃ ἀνεγινώσκετο καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτή.

νίζει, δυνατὸν νὰ λυθῇ τὸ ὑπαλληλικὸν ζήτημα ἐφ' ὅσον καθιεροῦνται τοιαῦται ἀνομοιομορφίαι, τὰς ὁποίας ἀκριβῶς σκοπεῖ νὰ ἄρῃ ὁ εἰσαχθεὶς Καταστατικὸς Χάρτης. Εἶναι, ἐπιλέγει, ἄξιον παρατηρήσεως τὸ γεγονὸς ὅτι πρὶν ἢ ψηφισθῇ ὁ καταστατικὸς οὗτος νόμος ἐπιδιώκεται νὰ καταστρατηγηθῇ θεμελιώδης διάταξις αὐτοῦ.

Ὁ κ. **Ι. Τσιριμῶκος** (Πρόεδρος) ἐξηγεῖ ὅτι τὸ ὅριον τῆς ἡλικίας καθιεροῦται διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Βουλῆς τὸ πρῶτον, ὅμοιον πρὸς τὸ ἰσχῦον διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Γερουσίας καὶ διὰ τοὺς τῆς Βιβλιοθήκης. Ἡ ἐξαίρεσις διὰ τοὺς δύο Διευθυντάς, τοῦ Στενογραφικοῦ γραφείου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης, ἀποτελεῖ βεβαίως, πρᾶξιν χαριστικήν, ὡς ἀναγνώρισις τῶν ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας προσέφερον οἱ δύο οὗτοι ὑπάλληλοι.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐξαίρεσις αὕτη τὸν εὑρίσκει ἀπολύτως σύμφωνον. Τὸ ὅριον, λέγει, τίθεται μὲ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι πέραν αὐτοῦ δὲν θεωρεῖται ὁ ὑπάλληλος ἱκανὸς δι' ὑπηρεσίαν. Ἀλλ' οἱ δύο οὗτοι ὑπάλληλοι εἶναι, ὡς λέγει, ὄχι μόνον ἱκανοὶ ἀλλὰ καὶ ἀναντικατάστατοι. Ἄλλως τε, ἐπιλέγει, τὸ καθιερούμενον ἐν τῇ Βουλῇ ὅριον ἡλικίας δὲν πρόκειται νὰ βλάψῃ τὸ σύνολον τῶν ὑπαλλήλων, διότι ἡ Βουλὴ ἀποτελεῖ ἰδιαίτερον Σῶμα.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** συμφωνῶν περὶ τῆς ἀνάγκης τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν δύο τούτων ὑπαλλήλων παρατηρεῖ ὅτι ὑπάρχει ἐν τῇ Βουλῇ σωρεία διευθυντῶν καὶ τμηματαρχῶν δυσανάλογος πρὸς τὰς λοιπὰς θέσεις. Βεβαίως οἱ κατέχοντες σήμερον τοὺς βαθμοὺς αὐτοὺς δὲν εἶναι δυνατὸν εἰμὴ νὰ τοὺς διατηρήσουν. Δέον ὅμως νὰ ληφθῇ πρόνοια ὅπως μὴ δημιουργῶνται νέοι διευθυνταὶ καὶ τμηματάρχαι διότι τοῦτο ἀποτελεῖ κακὸν προηγούμενον καὶ δημιουργεῖ δυσαρεσκείας μεταξὺ τῶν ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ὁ κ. **Ι. Τσιριμῶκος** (Πρόεδρος) ἀπαντᾷ ὅτι ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ἔχει δίκαιον ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει. Ἀλλὰ δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον, προσθέτει, καθιεροῦται ἤδη ἡ τάξις, ἡ κρατοῦσα εἰς τοὺς λοιποὺς δημοσίους ὑπαλλήλους οὕτως ὥστε νὰ μὴ λαμβάνουν οἱ ὑπάλληλοι τῆς Βουλῆς δύο βαθμοὺς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς λοιποὺς δημοσίους ὑπαλλήλους.

Ὁ κ. **Π. Καρασεβδᾶς** συνηγορῶν ὑπὲρ τῆς ἐξαιρέσεως τῶν δύο διευθυντῶν ἐκ τοῦ ὁρίου τῆς ἡλικίας συνιστᾷ ὅπως ληφθῇ παρόμοιον μέτρον καὶ εἰς ὅλους τοὺς λοιποὺς κλάδους τῆς διοικήσεως ὅπου παρίσταται ἀνάγκη διατηρήσεως τῶν ἱκανῶν ὑπαλλήλων.

Ὁ κ. **Γ. Καφαντάρης** παρατηρεῖ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν προσώπων ὅτι οἱ δύο οὗτοι ὑπάλληλοι ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ὑπηρετοῦντες ἐν τῇ Βουλῇ ἐδημιούργησαν μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς δεσμοὺς συμπαθείας τοὺς ὁποίους δὲν θὰ ἠδύνατο ἡ Βουλὴ νὰ διαρρήξῃ, παρὰ τὴν δικαίαν ἀξίωσιν ὅπως ἐπικρατήσῃ ὁμοιομορφία ἐφ' ὅλων τῶν διεπουσῶν τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους διατάξεων. Ἂς γίνῃ, λέγει ἡ ἐξαίρεσις, ἀλλὰ νὰ εἶναι αὕτη προσωρινὴ καὶ νὰ καταβληθῇ προσπάθεια ὅπως αἱ ἐξαιρέσεις αὗται εἶναι ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτεραι. Παρατηρεῖ ἐπὶ τούτοις, ὅτι ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Βουλῆς, καίτοι κέκτηται πλοῦτον βιβλίων, στερεῖται τῶν βιβλίωνκαὶ τῶν συγγραμμάτων τῶν ἀναγκαιούντων εἰς τὴν Βουλήν, ἀντ' αὐτῶν δὲ ἔχει σειρὰν φιλολογικῶν βιβλίων. Συνιστᾷ λοιπὸν ὅπως ἐκκαθαρισθῇ ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Βουλῆς, καὶ τὸ μὲν πλεῖστον μέρος αὐτῆς συγχωνευθῇ μὲ τὴν Ἐθνικὴν βιβλιοθήκην, παραμείνῃ δὲ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς τὸ τμῆμα τὸ ἐνδιαφέρον τὸ Σῶμα.

Ὁ κ. **Κ. Ζαβιτζιάνος** λέγει ὅτι ὡς Πρόεδρος τῆς Βουλῆς αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν κατεύθυνσιν εἶχε δώσει, ὅλαι δηλ. αἱ πιστώσεις τῆς βιβλιοθήκης νὰ διατίθενται πρὸς ἀγορὰν βιβλίων τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης.

Ὁ κ. **Ι. Τσιριμῶκος** (Πρόεδρος) ἐξηγεῖ ὅτι ἡ παρατηρουμένη σήμερον κατάστασις ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι, πλὴν τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς ὑπάρχει καὶ ἡ Μπενάκειος Βιβλιοθήκη, περιλαμβάνουσα βιβλία ξένα πρὸς τὰ ἔργα τῆς Βουλῆς. Διὰ τοῦ λαμβανομένου ὅμως ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας μέτρου περὶ τῶν Βιβλιοθηκῶν θὰ ἐκκαθαρισθῇ ἡ σημερινὴ κατάστασις.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) προσθέτει ὅτι τὸ ζήτημα θὰ ρυθμισθῇ ὁριστικῶς κατὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν δύο Νομοθετικῶν Σωμάτων εἰς τὰ Παλαιὰ Ἀνάκτορα.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** παρατηρεῖ ὅτι εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς παρέχεται ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ ἡ εὐχέρεια νὰ διορίζῃ ὑπαλλήλους κατ' ἐκλογὴν αὐτοῦ, καὶ ταύτην τὴν διάταξιν πρόκειται, λέγει, νὰ ἐφαρμόσῃ ἤδη ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ ταξινόμου τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας. Δέον ὅμως, τονίζει, νὰ μὴ γίνεται χρῆσις μεγάλη τῆς διατάξεως αὐτῆς, διοριζομένων εἰς τὰς κενουμένας θέσεις ὑπαλλήλων ἔξω τῆς ὑπηρεσίας τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ συμφώνως πρὸς τὴν παράγρ. 23 τοῦ ἄρθρου 92 νὰ πληροῦνται αὗται διὰ προαγωγῆς.

Ὁ κ. **Ι. Τσιριμῶκος** (Πρόεδρος) παρέχει τὴν ἐξήγησιν, ὅτι ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 92 εἶχε ψηφισθῇ εἰδικῶς διὰ τὸν ἀποθανόντα ταξινόμον τῆς Βουλῆς Λ. Παντελῆν, ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ὁποίου καθίσταται ἤδη δυσχερὴς βάσει τῆς διατάξεως ταύτης, διότι οὐδεὶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχῃ τὰ ἐν αὐτῇ ὁριζόμενα προσόντα, τὰ ὁποῖα συνεκέντρωνε μόνον ὁ ἀποθανών.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** ἐξηγεῖ ὅτι δὲν εἶχε σκοπὸν νὰ ἀντιταχθῇ εἰς τὴν προτεινομένην ἤδη τροποποίησιν τῆς διατάξεως ταύτης, ἀλλὰ νὰ τονίσῃ ὅτι πρέπει εἰς τὰς κενουμένας θέσεις νὰ προάγωνται οἱ ὑπηρετοῦντες ὑπάλληλοι καὶ νὰ μὴ διορίζωνται τοιοῦτοι ἔξωθεν.

Μεθ' ὃ ἡ συζήτησις κηρύσσεται περατωμένη καὶ ἡ πρότασις «περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς» ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτή, ὡς ἐτροποποιήθη, ἔχουσα οὕτω:

«Περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς».

(Ὡς ἐτροποποιήθη μετὰ τὴν α' συζήτησιν).

Ἄρθρον 52.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 52 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Μετὰ παρέλευσιν δὲ ἡμισείας ὥρας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως ὁ Πρόεδρος κλπ. (ὡς ἔχει τὸ ἄρθρον μέχρι τέλους τῆς παραγράφου).

Ἄρθρον 77.

Τὸ ἄρθρον 77 τροποποιεῖται οὕτω:

Ἡ περὶ ἀρχαιρεσιῶν καὶ πάσης ἐκλογῆς προσώπων ψηφοφορία γίνεται μυστικὴ διὰ ψηφοδελτίων ὡς καὶ ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων εἰς πρόσωπα, ὀνομαστὶ ἀναφερόμενα, ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς.

Τὰ δύο τελευταῖα ἐδάφια τοῦ ἄρθρου 77 καταργοῦνται:

Ἄρθρον 92.

Εἰς τὸ ἄρθρον 92.

1) Ἡ ἑβδόμη (7) παράγραφος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ταξινόμος τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Ὑπουργικοῦ Γραμματέως α' ἢ β' τάξεως διορίζεται συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς διατάξεως τῆς 23 παραγράφου τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

Ἡ § 11 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Διαγράφονται οἱ στίχοι ἀπὸ τῆς λέξεως «ἐκτὸς τῶν ἐχόντων» μέχρι τέλους τοῦ ἐδαφίου καὶ προστίθεται. «Ἡ ὑπηρεσία τοῦ γραφέως καὶ ἀκολούθου συνυπολογίζεται».

Ἡ § 32 τοῦ ἄρθρου 92 καταργεῖται.

2) Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 92 προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 32 καὶ 33 ἔχουσαι οὕτω:

32. Οἱ βαθμοὶ ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς

καὶ τῆς βιβλιοθήκης αὐτῆς εἶναι οἱ αὐτοὶ τῆς ἱεραρχίας τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων τῶν Πολιτικῶν Ὑπουργείων.

33. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Βιβλιοθήκης αὐτῆς, συμπληρώσαντες τὸ 70 ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἀποχωροῦσιν ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Εἰς τὸ τέλος τῶν μεταβατικῶν διατάξεων προστίθεται ἐν τέλει § 5 ἔχουσα οὕτω;

Κατ' ἐξαίρεσιν διὰ τοὺς ἤδη ὑπηρετοῦντας Διευθυντὴν τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς καὶ Διευθυντὴν τοῦ Στενογραφικοῦ γραφείου δὲν ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις περὶ ὁρίου ἡλικίας ς

Συζητουμένου εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τῶν ἐν Χάγῃ ὑπογραφεισῶν πράξεων πρὸς ρύθμισιν τῶν ζητημάτων ἐπανορθώσεων καὶ πολεμικῶν χρεῶν», ὁ κ. **Δ. Μακκᾶς** λέγει ὅτι θὰ ἦτο ἄδικον ἐὰν ἐκ μέρους τῆς κυβερνητικῆς πτέρυγος καὶ δὴ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων δὲν ἀπηυθύνοντο τὰ συγχαρητήρια πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ἀντιπροσωπείαν διὰ τὴν νίκην ἣν κατήγαγεν ἐν Χάγῃ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Πρωέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Βεβαίως θὰ ἀπητεῖτο ὑπερβολικῶς μακρὰ ἀγόρευσις ἐὰν εἰσειρχόμεθα εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῆς ποσοτικῆς μορφῆς τῆς ἐπιτυχίας ἣν κατήγαγεν ἐν Χάγῃ ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι εἶναι ἀπαραίτητον νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ νίκη ἣν κατήγαγεν ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν Χάγῃ καὶ τὴν ὁποίαν σήμερον θὰ κυρώσῃ ἡ Βουλὴ δὲν εἶναι μόνον ποσοτική. Δὲν ἠρκέσθη μόνον ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν πλήρη ἀνόρθωσιν τῶν δυσμενεστάτων ὅρων ὑφ' οὓς εἶχον ρυθμισθῇ αἱ ἐκ τοῦ πολέμου οἰκονομικαὶ σχέσεις μετὰ τῶν μεγάλων πιστωτριῶν Δυνάμεων, ἀλλὰ ἐπέτυχεν καὶ νίκην ποιοτικήν. Ἐπετεύχθη δηλαδὴ ἡ ἐπανόρθωσις τοῦ σφαγιασθέντος δικαίου τῆς Ἑλλάδος. Ἐπραγματοποιήθη καὶ ἓν ἄλλο ὅτι ἐθεμελιώθησαν σχέσεις φιλίας καὶ ἐμπιστοσύνης μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἄλλοτε συμμάχων μας ἀπὸ τῶν ὁποίων πολλὰ σύννεφα μᾶς εἶχον χωρίσει. Διότι σήμερον δυνάμεθα νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν ὅτι εἶχον μείνει μερικὰ ἴχνη βαθυτάτης πικρίας ἅτινα διελύθησαν ἤδη ἀπολύτως καὶ δὲν νομίζω ὅτι εἶναι τοῦτο ἡ μικροτέρα ὑπηρεσία ἀπὸ ἐκείνας ποὺ παρέσχεν ἡ ἐπιτυχία τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ἐν Χάγῃ εἰς ἣν ὀφείλεται ἡ διάλυσις πάσης ὑπαρχούσης δυσπιστίας. Ἀφ' ἧς στιγμῆς συνεχίζει, κατετέθησαν αἱ συμφωνίαι τῆς Χάγης ἠκούσθησαν ἔξω τῆς Βουλῆς ἐπικρίσεις τινὲς ὅσον ἀφορᾷ τὴν δύναμιν τῆς ἐπιβαλῆς των, δηλαδὴ τὰς κυρώσεις μὲ τὰς ὁποίας συνοδεύονται αἱ συμβάσεις καὶ ἐτέθη τὸ ζήτημα καὶ ἂν αὗται εἶναι ἀπόλυται ἢ ὄχι. Νομίζω ὅτι ἡ μελέτη τοῦ ζητήματος ἀπεδεικνύει σαφῶς ὅτι τὸ μέγιστον ὅριον τῶν κυρώσεων ἐλήφθη ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων καὶ διὰ τῆς συμφωνίας τῆς Χάγης καὶ διὰ τῶν ἄλλων μεταγενεστέρων συνθηκῶν. Ὅτι μεχρι σήμερον δὲν ἐρυθμίσθη ἦτο τὸ σύστημα τῶν δοσοληψιῶν μεταξὺ πιστωτῶν καὶ ὀφειλετῶν, καὶ τοῦτο ρυθμίζεται ἤδη καὶ θὰ διεξάγεται μέσῳ μιᾶς Διεθνοῦς τοαπέζης, ἡ ὕπαρξις τῆς ὁποίας ἐξασφαλίζει μίαν τραπεζιτικὴν μορφὴν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀπαιτήσεων αἵτινες ἀπορρέουν ἀπὸ τὴν συμφωνίαν τῆς Χάγης, τοῦτο δὲ εἶναι μία ἐπὶ πλέον ἐγγύησις. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου αἱ ἀπαιτήσεις αἱ ἀναγνωρισθεῖσαι ἐν ὅλῳ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἀνήκουν εἰς 5 χωρὶς τοὺς χρεώστας καὶ ὑπάρχει ὡς ἐκ τούτου μεγαλειτέρα πιθανότης ἀποδόσεώς των, παρὰ ἂν ἦτο εἷς ὁ ὀφειλέτης. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰς ἀπέναντι τῆς Γερμανίας ἀπαιτήσεις ὀφείλει νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἀπολύτως ἀλληλέγγυος μὲ τὰς ἄλλας Δυνάμεις καὶ ἐφ' ὅσον αἱ Δυνάμεις αὗται ἔλαβον τὸ μέγιστον τῶν ἐγγυήσεων διὰ τὴν πληρωμὴν εἶναι ἐξόχως ἐξασφαλιστικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα ὅτι συμμετέχει εἰς τὴν ἐξασφαλιστικὴν αὐτὴν ἐγγύησιν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ποσὸν ὅπερ ἔχει νὰ λάβῃ ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τὴν Τσεχοσλοβακίαν ἡ μεγάλη οἰκονομικὴ εὐρωστία ταύτης ἀποτελεῖ μίαν ἀπόλυτον ἐγγύησιν περὶ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἀπαιτήσεων τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι δὲ καὶ τὸ ποσὸν μικρόν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). 33 ἑκατομμύρια δραχμὰς τὸν χρόνον δὲν εἶναι μικρὸν ποσόν.

Δ. Μακᾶς. Εἶναι τὸ μικρότερον ἀπὸ τὰ ἄλλα. Ἀπέναντι τῆς Οὐγγαρίας ἡ ἀπαίτησις μας εἶναι ἐξησφαλισμένη ἐντὸς 14 ἐτῶν καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ μίαν ἐγγύησιν λόγῳ τοῦ βραχυχρονίου τῆς προθεσμίας ταύτης ἐν σχέσει πρὸς τὰς προθεσμίας τῶν ἄλλων χρεῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Βουλγαρίαν νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἐκφρασθῇ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἡ σταθερὰ ἐλπὶς καὶ ἡ ζωηροτάτη εὐχὴ ὅπως αὕτη τοῦ λοιποῦ ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀναληφθείσας διεθνεῖς ὑποχρεώσεις ὥστε μὲ τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῶν νὰ ἠπλώσωμεν καὶ εἰς τὴν σύσφιγξιν στενωτέρων σχέσεων μετὰ τῆς Ἐπικρατείας ταύτης. Γενικῶς ἔχω νὰ εἴπω ὅτι αἱ ἐπανορθώσεις ἃς θὰ εἰσπράξῃ ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τὰς συμφωνίας τῆς Χάγης μοιράζονται εἰς τὰς Ἀνατολικὰς λεγομένας ἐπανορθώσεις καὶ εἰς τὰς Γερμανικάς. Ἐὰν δὲ προσέξωμεν εἰς τὴν ἰδιότητα τῶν ποσῶν ποὺ ἔχει νὰ λάβῃ θὰ ἀντιληφθῶμεν ὅτι ἐγκλείονται δύο ἐπὶ πλέον ἐγγυήσεις. Ἐκ τῶν Γερμανικῶν ἐπανορθώσεων τὸ ἥμισυ εἶναι ἄνευ ὁρόρου ἐκ δὲ τῶν Ἀνατολικῶν εἶναι ἀπαιτητὰ τὰ 3/4 ἐντὸς 14 ἐτῶν, καὶ ἀπέναντι τῆς Γερμανίας αἱ ἀπαιτήσεις εἶναι ὁλόκληροι εἰς χρῆμα ἔναντι τῶν μικρῶν ποσῶν ἅτινα μέχρι τοῦδε εἰσέπραττεν ἡ Ἑλλὰς εἰς εἶδη. Τελευταῖον, ἐπιλέγει, ἔχω καθῆκον νὰ σημειώσω τὰ ἑξῆς ὅτι ἡ διεθνὴς μεταπολεμικὴ ζωὴ τείνει νὰ ἐξασφαλισθῇ διὰ δύο μεγάλων ἐγγυήσεων τῆς ἐθναφικῆς ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς διεθνοῦς οἰκονομικῆς δικαιοσύνης ἀφ' ἑτέρου καὶ πρὸς τὴν ἑδραίωσιν τῶν βάσεων τούτων τείνουν ὅλαι αἱ Φιλελεύθεραι κυβερνήσεις καὶ εἴμεθα εὐτυχεῖς ὅτι εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τάσσεται ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἥτις διὰ τῆς πολιτικῆς αὐτῆς ἀπὸ δύο ἐτῶν κατώρθωσε μὲ τὰ Σύμφωνα φιλίας νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐθναφικὴν ἄπαψιν τοῦ Κράτους καὶ μὲ τὰς συμφωνίας τῆς Χάγης ἐξησφαλίζει τὴν διεθνῆ οἰκονομικὴν δικαιοσύνην ἐντὸς τῆς ὁποίας δύνανται νὰ προάγωνται καὶ νὰ εὐημεροῦν οἱ μικροὶ λαοὶ καὶ νὰ ἐξασφαλίζουν τὰς σχέσεις των μετὰ τῶν μεγάλων ἐθνῶν.

Π. Τσαλδάρης. Ὅτε, λέγει, ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀνέπτυξεν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὰ συντελεσθέντα ἐν Χάγῃ ὅσον ἀφορᾷ τὴν διορρύθμισιν τὴν οἰκονομικὴν ἐκ τῶν συμβάντων τοῦ πολέμου ἐδήλωσα ὅτι μετὰ χαρᾶς ἤκουσα τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ὁμιλοῦντα περὶ ἀποκαταστάσεως δικαιοσύνης, ἀλλ' ἐνόμισα ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξετάσωμεν ὀλίγον εὐρύτερον καὶ τὰ προηγηθέντα γεγονότα διὰ νὰ ἴδωμεν κατὰ πόσον ἀποκατεστάθη ἡ δικαιοσύνη ἐκείνη δι' ἣν ἡ Ἑλλὰς καὶ τελευταίως ἀκόμη εἶχεν ἀφορμὰς νὰ δυσφορῇ, διότι δὲν τὴν ἔβλεπε. Μὲ ὅσα θὰ εἴπω, συνεχίζει, δὲν ἀποβλέπω νὰ κάμω ἔλεγχον ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα ἅτινα κατὰ διαφόρους ἐποχὰς διεχειρίσθησαν τὰ συζητούμενα ζητήματα, σκοπεύω μόνον νὰ παράσχω τὴν εὐκαιρίαν ὅπως κατατοπισθῶμεν εἰς πᾶν ὅ,τι συνέβη διότι γνωρίζω τὰς περιστάσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐγένετο ἄλλοτε ἡ ἐκκαθάρισις δι' ἣν δὲν ἔχω σκοπὸν ἐπικρίσεως. Οἱ πρῶτοι ἡμῶν ἐσωτερικοὶ λογαριασμοὶ ἐξ αἰτίας τοῦ πολέμου ἀρχίζουν ἀπὸ τοῦ 1918 ὁπότε καὶ ἔγιναν αἱ πρῶται συμβάσεις. Ἡ πρώτη σύμβασις ἔγινε τὸν Φεβρουάριον τοῦ 18 μετὰ τῆς Γαλλίας Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς καὶ ἐλάβομεν τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ μᾶς δώσουν 250 ἑκατομμύρια φράγκα χρυσᾶ καὶ διάφορα ὑλικά. Δευτέρα σύμβασις ἔγινε τὸν Μάϊον τοῦ 19 μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας διὰ τὴν παροχὴν διαφόρων ὑλικῶν πολέμου. Τρίτη συμφωνία ἔγινε τὸν Ἰούνιον τοῦ 19 καθ' ἣν ἐκανονίσθη νὰ μᾶς δοθοῦν ὑλικὰ σχετικῶς μὲ τὴν ἐκστρατείαν τῆς Ρωσσίας. Καὶ τετάρτη συμφωνία εἶναι ἐκείνη ἥτις καθώριζε τοὺς τόκους. Ἀποτέλεσμα τῶν συμφωνιῶν

εἶναι ὅτι ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν ἐλάβομεν 6 καὶ 1)2 ἑκατομμύρια λίρες καὶ εἰς ὑλικὰ 7 ἑκατομμύρια λίρας, καὶ κατὰ τὸ 1919 ἓν ποσὸν 1.300.000 λιρῶν.

Αὐτὰ ἔμενον ἐκκρεμῆ καὶ τελευταίως ἐκάμομεν ἕνα διακανονισμὸν καὶ ὑπελογίσθησαν εἰς αὐτὸν 500.000 λίρες ποῦ μᾶς εἶχον δοθῆ, καθὼς καὶ ἓν ἕτερον ποσὸν ἑνὸς ἑκατομμυρίου λιρῶν δοθὲν εἰς τὴν προσωρινὴν Κυβέρνησιν, ἤτοι ἐν συνόλῳ ὑπελογίσθησαν μέχρι τέλους Μαρτίου 1925 τὰ χρέη αὐτά, εἰς λίρας Ἀγγλίας 20.710.000 λίρες, καὶ κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1927 ἐκάμαμεν ὁριστικὸν διακανονισμὸν ὡς ἑξῆς:

Εἴχομεν ἀπέναντι τῆς Ἀγγλίας ἐκκρεμεῖς ἀπαιτήσεις 31 ἑκατομμύρια φράγκα χρυσᾶ διὰ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν παθόντων κατὰ τὸν πόλεμον Ἑλλήνων συμφώνως μὲ τὴν δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀφῃρέθη ἀπὸ τὸ ἀνωτέρω ποσὸν καὶ τὸ ὑπόλοιπον 21.441.450 λίρες Ἀγγλίας ὡρίσθη νὰ πληρωθῇ εἰς 62 δόσεις. Εἴχομεν καὶ ἕνα ἄλλον λογαριασμὸν ἐκκαθαριστέον μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ δὴ λογαριασμὸν ἀφορῶντα τὴν Τράπεζαν. Εἴχομεν δηλαδὴ κάμει τὴν εὐκολίαν τότε ποὺ ἦτο τὸ νόμισμά μας εἰς καλὴν κατάστασιν νὰ δώσωμεν χρήματα διὰ τὰ Ἀγγλικὰ στρατεύματα. Κατόπιν ἐπηκολούθησεν ὁ διακανονισμὸς τῶν πρὸς τὴν Ἀμερικὴν χρεῶν. Μᾶς εἶχε δώσει ἡ Ἀμερικὴ 15.000.000 τὴν Ἀμερικὴν χρεῶν. Μᾶς εἶχε δώσει ἡ Ἀμερικὴ 15.000.000 δολλάρια ἀπὸ τῶν 48.000.000 δολλαρίων καὶ μετ' αὐτῆς ἐκάμομεν ἐκκαθάρισιν διὰ 15.000.000 τὰ ὁποῖα θὰ πληρώσωμεν εἰς 62 δόσεις. Ἐζητήσαμεν νὰ μᾶς δώσῃ καὶ τὰ ὑπόλοιπα, ἀλλὰ ἠρνήθη, μᾶς ἔκαμεν ὅμως ἓν δάνειον 12.000.000 δολλαρίων μὲ εὐμενεῖς ὅρους ὅπερ ὅμως δὲν ἐχαρακτηρίσθη πολεμικόν. Ὑπολείπεται ἡ περίπτωσις τῶν Γαλλικῶν χρεῶν. Μὲ τὸν διακανονισμὸν τῶν χρεῶν αὐτῶν δυστυχῶς δὲν εἴχομεν τόσον καλὸν δρόμον. Ἀπέναντι τῆς Γαλλίας εἴχομεν τὴν ἀπαίτησιν τῆς Τραπέζης ἀνερχομένην εἰς 408 ἑκατομμύρια φράγκα χρυσᾶ. Εἴχομεν ἐπὶ πλέον καὶ τὰς ἀποζημιώσεις διὰ τοὺς παθόντας. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν διακανονισμὸν αὐτὸν ἔγιναν πολλαὶ διαπραγματεύσεις καὶ πρέπει νὰ εἴπω ὅτι δὲν γνωρίζω πῶς ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς ἀξιώσεις ἡμῶν ἡ Γαλλία, τὸ ἀληθὲς ὅμως εἶναι ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ γίνουν αἱ μετ' αὐτῆς διαπραγματεύσεις κατ' ὃν τρόπον ἔγιναν. Διότι διὰ τὰς ἀποζημιώσεις παθόντων ἐκάμαμεν διαδοχικὰς ὑποχωρήσεις καὶ ἐφθάσαμεν ἐπὶ τέλους εἰς τὰ 68.000.000 φράγκα χρυσᾶ. Δὲν γνωρίζω, τονίζει, εἰς τί ὀφείλεται ὁ μὴ προσήκων χειρισμὸς καὶ διακανονισμὸς τοῦ ζητήματος, ἀλλὰ λέγω ὅτι μεταξὺ δύο Κρατῶν ἐχόντων μίαν διαφορὰν δὲν ἦτο ὀρθὸν ἡμεῖς νὰ ἀρχίσωμεν ἀπὸ ἀπαίτησιν 740.000.000 καὶ νὰ φθάσωμεν νὰ πιστωθῶμεν μὲ 68.000.000.

Γ. Καφαντάρης. Ὁ περιορισμὸς εἰς τὰ 131.000.000 ἔγινεν ἐπὶ τῆς πρὸ ἡμῶν Κυβερνήσεως. Κατόπιν ἔγιναν 68 ἑκατομμύρια, ὑπὸ τὴν αἴρεσιν τῆς κρίσεως τοῦ διαιτητοῦ, διότι ἰσχυρίζετο ἡ Γαλλία ὅτι δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς ζημίας καθ' ἃς ἐπιχεῖρη ἡ Ἑλλὰς ἦτο ἐμπόλεμος.

Π. Τσαλδάρης. Μεταξὺ δύο Κρατῶν, ἐπανολαμβάνω, ὅτι δὲν θὰ ἦτο ὀρθὸν νὰ ἀρχίσουν ἀπὸ 710,000,000 καὶ νὰ καταλήξουν εἰς τὸ 1)40 τοῦ ποσοῦ. Ἀφ' ἑτέρου ἡ Γαλλία εἶχε καὶ ἀπαιτήσεις ἐναντίων μας ἄλλας. Ἐπρόκειτο περὶ μετρητῶν δοθέντων κατὰ τὸ 1914 καὶ ἄλλου τινὸς ποσοῦ δοθέντος εἰς τὴν προσωρινὴν Κυβέρνησιν Θεσσαλονίκης, ἤτοι ἐν συνόλῳ 54,000,000. Ἄλλο ποσὸν ἀπὸ 89,200,000 προῆλθε ἀπὸ ἀξίαν ὑλικῶν δοθέντων κατὰ τὸ 1919, διὰ τὴν ἐκστρατείαν τῆς Ρωσσίας καὶ δι' ἄλλας ἀνάγκας. Ἐπὶ πλέον ἦτο καὶ ἡ ἀπαίτησις ὑλικῶν τῷ 1918 ἐκ 539.000.000. Ὅλα τὰ ποσὰ ταῦτα ἀνερχόμενα μετὰ τῶν τόκων των μέχρι τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1927 εἰς φράγκα χρυσὰ 704,635,000 τὰ ἤξιον ἡ Γαλλία. Τότε ἤρχισαν αἱ διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Γαλλίας πρὸς διακανονισμόν, καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐγένοντο αὗται ὑπὸ ἀτμόσφαιραν οὐχὶ ἀπολύτως εὐνοϊκὴν διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, διότι ἦτο ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς διεπραγματεύετο τὸ τριμερὲς δάνειον τῶν 9,000,000 λιρῶν, ἡ δὲ Κ. Τ. Ε. ἔθεσεν ὡς ὅρον, ὅπως διαχειρισθῇ τοῦτο παρὰ τοῦ Διεθνοῦς Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου καὶ ἀπῃτεῖτο πρὸς τοῦτο ἡ συναίνεσις τῆς Γαλλίας. Ὁ τότε Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εὑρεθεὶς εἰς στενόχωρον θέσιν δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι προέβη εἰς ὑπερωρίσεις περισσοτέρας ἀπὸ ἐκείνας ποῦ ἤθελε, διότι ἐπρυτάνευσεν ἐν αὐτῷ ἡ ἱκανοποίησις τῶν ἄλλων ἀναγκῶν τοῦ Κράτους. Χωρὶς νὰ ἔχω ἐπίσημον πληροφορίαν, ἤκουσα, ὅτι ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῶν Προσδευτικῶν ἔκαμε τὰς ὑπερωρίσεις διὰ νὰ ἐπέλθῃ μία τελικὴ ἐκκαθάρισις, διὰ τὴν ὁποίαν συνέτεινε καὶ ἡ ἐκκαθάρισις τῶν Ἀγγλικῶν χρεῶν. Ἡ γενομένη συμφωνία μετὰ τῆς Γαλλίας ἀφῃρεῖ 68,000,000 φράγκα χρυσᾶ δι' ἀποζημιώσεις παθόντων καὶ μένει τὸ ὑπόλοιπον. Ἀντετάχθη ὁ γνωστὸς ὅρος τῆς συμφωνίας τοῦ 1918, καθ' ὃν ἡ Ἑλλὰς δὲν ἦτο ὑπόχρεως νὰ πληρώσῃ τὰ ὑλικά, ἐκτὸς ἐὰν ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις της ἐπέτρεπε τὴν πληρωμήν, καὶ ἀντετάχθη ὡς πρὸς τοῦτο ἀντίρρησις ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας. Εἰς τὸ γενόμενον Σύμφωνον ἀνεφέρετο τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ἐπεκταθῇ, καὶ περιεῖχετο καὶ ὅρος κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ διαιτηταὶ ὠφειλον νὰ λάβουν ὑπ' ὄψει καὶ τὰς γενομένας ἑκατέρωθεν παρατηρήσεις.

Γ. Καφαντάρης. Ὁ διαιτητὴς θὰ ἀποφαίνεται ἐὰν ἡ Ἑλλὰς εἶναι ὑπόχρεως, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς οἰκονομικῆς της καταστάσεως, νὰ πληρώσῃ ἀξίαν ὑλικῶν καὶποίαν ποσότητα. Καὶ ὁ διαιτητὴς ἠδύνατο κάλλιστα νὰ εἴπῃ ὅτι ἔχει ὑποχρέωσιν δι' ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν 540,000,000. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, περιορισμὸν δὲν εἶχε κανένα, ἦτο δικαίωμά του.

Π. Τσαλδάρης. Ὁ διαιτητὴς θὰ ἐξήταζε τί ἐχρεώστει ὁ εἷς καὶ τί ὁ ἄλλος.

Γ. Καφαντάρης. Ὄχι· εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν ὑπάρχει ὑποχρέωσις τῆς Ἑλλάδος δ' ὑλικὰ πολέμου.

Π. Τσαλδάρης. Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῶν Προσδευτικῶν παρέχει μίαν ἑρμηνείαν καὶ ὡς διεπραγματεύθεις τὸ ζήτημα εἶναι εἰς θέσιν νὰ παρέχῃ μείζονας πληροφορίας καὶ εἶμαι ὑπόχρεως νὰ δεχθῶ τὴν ἑρμηνείαν, ἣν δίδει, ἄλλως τε ἐγὼ ἀνεγνώρισα ὑπὸ πολὺ δυσμενεῖς συνθήκας διεπραγματεύετο ὁ τότε Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Ἄλλο ζήτημα εἶναι ἂν ἔχω τὴν γνώμην, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἡ οἰκονομικὴ μεταρρύθμισις, διότι δὲν ἦτο ἀπολύτως ἐπιβεβλημένη ἡ σταθεροποίησις. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, νομίζω ὅτι τὸ ἀνεκτότερον ἐν σχέσει μὲ τὴν διαιτησίαν μετὰ τῆς Γαλλίας θὰ ἦτο νὰ ἐγίνετο εἷς συμψηφισμός, πρᾶγμα ὅπερ ἐλέγετο, ὅτι ἐπεδίωκε καὶ ὁ τότε Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Ὁπωσδήποτε, ἡ διαιτησία δὲν ἔγινε καὶ τὰ πράγματα ἐκανονίσθησαν ἐν Χάγῃ καὶ θὰ ἴδωμεν ἐὰν ἐκεῖ ἡ πρώτη Συμφωνία εἶχεν ἐπίδρασιν ἢ ὄχι. Εἶναι γνωστόν, συνεχίζει, ὅτι κατὰ τὴν κατάρτισιν τῶν Διεθνῶν Συμβάσεων μετὰ τὸν πόλεμον δὲν ἐγένετο δεκτὸν νὰ δοθοῦν ἀποζημιώσεις εἰς τοὺς νικητάς, ἀλλὰ ρεπαρασιόν, δηλαδὴ ἐπανορθώσεις. Καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς ἐτέθη ἡ βάσις αὐτή, ἦτο δυνατόν, ὅλα νὰ εἶναι ἀβέβαια. Ἡ Γερμανία κατεδικάσθη νὰ πληρώσῃ 132 δισεκατομμύρια μάρκα χρυσᾶ, ἡ Οὐγγαρία, ἡ Αὐστρία καὶ Τσεχοσλοβακία δὲν ἀνέλαβον ὡρισμένας ὑποχρεώσεις καὶ μόνον διὰ τὴν Βουλγαρίαν ὡρίσθη ἓν ποσὸν 90,000,000 λιρῶν Ἀγγλίας καὶ ἐντόκως.

Δὲν παρῆλθε πολὺς χρόνος καὶ ἔγινε τὸ σχέδιον Ντὸζ ὅπερ ἐκανόνισε τὰς ἀποζημιώσεις τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Βουλγαρίας διὰ τὴν ὁποίαν ἀντὶ 90.000.000 λιρῶν Ἀγγλίας καθορίσθη νὰ πληρώσῃ μόνον 559.000.000 φράγκα χρυσᾶ, διὰ δὲ τὰ ἄλλα θὰ ἐγίνετο διακανονισμὸς κατὰ τὸ 1953. Κατὰ τὸ σχέδιον Ντὸζ ἐδόθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ μὲν τὰς Γερμανικὰς ἀποζημιώσεις 4 ο)ο, ἀπὸ δὲ τὰ ἄλλα Κράτη 4—7 ο)ο. Ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Σπᾶ εἶχον ὅρους τινὰς μὲ τοὺς ὁποίους δὲν ἠδυνάμεθα νὰ εἴμεθα ἀσφαλεῖς. Ἡ Γερμανία δὲν ἠδύνατο νὰ πληρώσῃ τόσον ποσὸν εἰς 32 χρόνια, ὁ δὲ ὅρος τῆς πληρωμῆς εἰς εἴδη ἦτον ὅπλον ἰσχυρότατον κλονισμοῦ τῶν ξένων βιομηχανιῶν.

Ἡ Βουλγαρία εἶχεν ἄλλον ὅρον ἐπωφελῆ, ἔβλεπε δηλαδὴ ἡ Διασυμμαχικὴ Ἐπιτροπὴ ὅτι ὑπῆρχεν ἀδυναμία πληρωμῆς εἶχε δὲ τὸ δικαίωμα νὰ δώσῃ ἀναστολήν. Καὶ ὁ ὅρος αὐτὸς ἐφηρμόσθη μὲ τὸν διακανονισμὸν τῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς μεταναστεύσεως, ὅπου ἐζητήσαμεν συμψηφισμὸν καὶ δὲν ἔγινε. Διατελοῦμεν δηλαδὴ ὄχι ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς δικαιοσύνης, ἤτις ὠφειλε νὰ ἐπικρατῇ. Ἀπέναντι τῶν ἀπαιτήσεων μας εἶχον καταβληθῇ ἀπὸ τὴν Γερμανίαν 13,860,000 μάρκα χρυσᾶ ἐκ τῶν 20,000,000 τὰ ὁποῖα θὰ ἐλαμβάνομεν μὲ τὸ σχέδιον Ντὸζ, μὲ τὸ σχέδιον δὲ τοῦ Γιούγκ θὰ ἐπέρνομεν ἕτερα 5 1)2 ἑκατομμύρια μάρκα χρυσᾶ. Ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν ἐπήραμεν 2,110,000 λέβια, ἀπὸ δὲ τὴν Οὐγγαρίαν, Αὐστρίαν καὶ Τσεχοσλοβακίαν σχεδὸν τίποτε. Οὕτω πως εἶχεν ἡ κατάστασις ἀπὸ ἀπόψεως Ἑλληνικῆς, ὁπότε αἱ μεγάλαι Δυνάμεις ἐνδιαφερόμεναι προεκάλεσαν νέαν σύσκεψιν πρὸς διακανονισμὸν ὁριστικώτερον. Ὡς πρὸς τὰς Γερμανικὰς ἀποζημιώσεις τὰ 4 ο)ο ἔγιναν ἤδη 3 καὶ 5 ο)ο καὶ ἐνῷ τὸ σχέδιον Ντὸζ ἐλάμβανε πρόνοιαν δι' ἓν ποσὸν ὅπερ θὰ ἀπῄρτιζον αἱ ὑπὲρ Ἑλλήνων ἀπαιτήσεις τοῦ Ἑλληνογερμανικοῦ δικαστηρίου ἤδη δὲν λαμβάνεται πρόνοια. Ἀκόμη ὑπῆρχε διαφορὰ μεταξὺ τοῦ σχεδίου Ντὸζ καὶ τοῦ σχεδίου Γιούγκ καὶ ἡ Ἑλλὰς ἔπρεπε πλέον νὰ διαμαρτυρηθῇ πρὸς ἀποκατάστασιν μιᾶς ἀδικίας χρονιζούσης. Εἰς Χάγην ἐγένοντο αἱ γνωσταὶ διαπραγματεύσεις καθ' ἃς ἦσαν Δυνάμεις ζημιούμεναι καὶ Δυνάμεις ὠφελούμεναι. Ἡ Ἀγγλία ἐζημιοῦτο οὐσιωδῶς. Τότε ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία εὗρε περισσότερον συνήγορον καὶ τὴν Γαλλίαν, διότι ὑπῆρχεν ὁ κοινὸς μεταξὺ των λογαριασμὸς καὶ ἐζήτησε τὴν κάλυψιν τῶν κενῶν τοῦ σχεδίου Γιούγκ διὰ τῶν Ἀνατολικῶν ἐπανορθώσεων. Ἐζήτησε δηλαδὴ τὴν συμπλήρωσιν τῶν κενῶν τὰ ὁποῖα ἄφινον τὰ πρὸ τοῦ διακανονισμοῦ τῆς Χάγης σχέδια.

Εἶχε, συνεχίζει, ἀξίωσιν ἀκόμη διὰ 1,250,000 χρυσᾶ φράγκα τὰ ὁποῖα συνεψηφίσθησαν μὲ τὴν Ἀγγλίαν. Εἶχε τὰς ἀπαιτήσεις αἵτινες εἶχον ἐπιδικασθῇ διὰ τὰς γενομένας παρὰ τῶν Βουλγάρων βλάβας πρὸς ἰδιώτας ἀνερχομένας εἰς 54 ἑκατομμύρια μάρκα χρυσᾶ. Εἶχε ζητήσει ἐπίσης 678 ἑκατομ. μάρκα χρυσᾶ διὰ ζημίας τοῦ Δημοσίου.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργὸς). Ἐζητήσαμεν 70 χιλιάδες λίρες διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ πρώτου δανείου τῆς Ἀμερικῆς καὶ 500 χιλιάδας λίρας διὰ τὴν Γαλλίαν.

Π. Τσαλδάρης. Εἴπατε λοιπὸν καὶ σεῖς 70 χιλιάδας λίρας διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ πρώτου δανείου τῆς Ἀμερικῆς, 500 χιλιάδας λίρας διὰ τὴν Γαλλίαν, ἓν ποσὸν διὰ τὸ δεύτερον δάνειον τῆς Ἀμερικῆς, ἓν ποσὸν διὰ τὴν ἀπαίτησιν κατὰ τῆς Γαλλίας διὰ τὴν Τράπεζαν καὶ ἓν ποσὸν διὰ τὰς ἀπαιτήσεις αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπεδικάζοντο ἀπὸ τὸ Γερμανικὸν δικαστήριον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργὸς). Ὅλη μου ἡ προσπάθεια ἦτο νὰ φέρω εἰς τὴν διάσκεψιν τῆς Χάγης τὰς Γερμανικὰς ἐπανορθώσεις.

Π. Τσαλδάρης. Οὐδὲν τὸ κακὸν εὑρίσκω ἐν τούτῳ, ὡς δὲ ἐδήλωσεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐγένετο δεκτὸν νὰ δοθοῦν αἱ 70 χιλιάδες λίρες διὰ τὴν Ἀμερικὴν καὶ 500 χιλ. λίρες διὰ τὴν Γαλλίαν καὶ ἓν ποσὸν διὰ νὰ καλυφθοῦν αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ἑλληνογερμανικοῦ δικαστηρίου. Ὅλα τὰ ἄλλα ποσὰ δὲν ἐδόθησαν μολονότι καὶ τὸ δεύτερον δάνειον τῆς Ἀμερικῆς ἦτο καὶ αὐτὸ πολεμικόν. Αὐτὰ ἐπήραμεν ἀπὸ τὴν συμφωνίαν διὰ τὰς ἀνατολικὰς ἐπανορθώσεις. Διὰ νὰ λάβωμεν δὲ αὐτὸ τὸ ποσὸν ὡρίσθησαν τὰ κατὰ μέρος ποσὰ τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ πληρώσουν αἱ Δυνάμεις αἱ ἀποτελοῦσαι τὸν πυρῆνα τῶν ἀνατολικῶν ἐπανορθώσεων. Ἡ συνέπεια εἶναι ὅτι ἀπὸ τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα ἐκανονίσθησαν ἔχομεν νὰ πάρωμεν ὅ,τι μᾶς χρειάζεται διὰ τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Γαλλίαν καὶ νὰ μᾶς μείνῃ ἀκόμη καὶ ἓν ποσόν.

Οἱ παρακολουθήσαντες τὴν ἀνάπτυξιν τὴν ὁποίαν ἔκαμα ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς μένουν ἴσως ἔν τινι ἀπορίᾳ πῶς ἀφοῦ μᾶς ἔδοσαν μόνον ὅτι ἦτο ἀναγκαῖον διὰ νὰ πληρώσωμεν τὰ χρέη μας μένει καὶ ἓν περίσσευμα. Τὸ περίσσευμα πράγματι ὑπάρχει, καὶ θὰ ἐξηγήσω πῶς. Φοβοῦμαι ὅτι εἰς τοὺς καθ' ἕκαστον λογαριασμοὺς ἐγίνετο λάθος τι. Κάποιον λογαριασμοῦ τὸ ὁποῖον ἔκαμα προχείρως ἐξάγω ὅτι ἐὰν κεφαλαιοποιήσωμεν τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα θὰ λάβωμεν πρὸς 5 1)2 ο)ο εὑρίσκομεν ὅτι θὰ λάβωμεν ἀπὸ τὴν Γερμανίαν 7.361.523 λίρες ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν 5,642,459 λίρες, ἀπὸ τὴν Οὐγγαρίαν 3,508,141 λίρες, ἀπὸ τὴν Τσεχοσλοβακίαν 1,466,914 λίρες, ἔχομεν δηλαδὴ ἐνεστώσας ἀξίας ὡς πρὸς τὰ λεβεῖα τῆς Ἑλλάδος ἐν ὅλῳ λίρας Ἀγγλίας 18,071,087. Ὡς πρὸς τὸ δοῦναι ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἔχομεν εἰς Ἀγγλίαν λίρας Ἀγγλίας 6,950,000, εἰς Ἀμερικὴν 18,000,000 δολλάρια πρὸς 4,82 λίρας Ἀγγλίας 3.745,460, εἰς τὴν Γαλλίαν 422,765 ἤτοι ἐν ὅλῳ λίρας Ἀγγλίας 11,118,755. Κατ' ἀκολουθίαν τὸ μέσον ὑπόλοιπον τῶν ἐπιδικαζομένων εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπανορθώσεων μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν συμβληθέντων χρεῶν εἰς τὴν σημερινὴν ἀξίαν, ἀμφοτέρων ὑπολογιζομένων, ἀνήρχετο εἰς λίρας Ἀγγλίας 6,952,784 καὶ ὄχι εἰς 10,000,000, ὡς κατὰ τὴν εἰσήγησίν του εἶχεν ὑπολογίσει ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Ὀφείλω νὰ δηλώσω ὅτι δὲν ἔλαβον ἐπαρκῆ εὐκαιρίαν ἵνα πληρέστερον ἐξετάσω τοὺς λογαριασμοὺς τούτους. Ἀλλ' ὁπωσδήποτε καὶ ἂν θεωρηθῇ, εἴτε εἰς 6,952,784 λίρας Ἀγγλίας, εἴτε εἰς 10,000,000 ἀνέρχεται ἡ σημερινὴ ἀξία τῶν ὑπολειπομένων ἐκ τῶν ἐπανορθώσεων, τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν εἶναι ποσῶς μέτοδος. Τουναντίον δὲν ἀοκεῖ νὰ καλύψῃ οὐδὲ τὴν ἀπαίτησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κατὰ τῆς Γαλλίας, τὴν ὁποίαν ἐν τῷ μεταξὺ ἐπλήρωσε τὸ Κράτος εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ ὀφείλεται εἰς αὐτό, καὶ ἡ ὁποία κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1928 ἀνήρχετο εἰς φράγκα χρυσᾶ 408,133,971, ἤτοι δέκα καὶ ἓξ χιλιάδες λίραι Ἀγγλίας καὶ πλέον. Δὲν καλύπτονται ἐπίσης τὰ 68,000,000 τῶν κατὰ τῆς Γαλλίας ἀποζημιώσεών μας ὡς ἐπίσης τὸ ποσὸν τοῦ 1,250,000 λιρῶν τὸ συμψηφισθὲν εἰς τὸ πρὸς τὴν Ἀγγλίαν χρέος μας. Ἐπίσης παραμένουν ἀκάλυπτοι καὶ ἄλλαι τινὲς ἀπαιτήσεις, ὡς αἱ ἀπαιτήσεις μας διὰ τὰς παρὰ τῆς Βουλγαρίας ὀφειλομένας ἀποζημιώσεις εἰς ἰδιώτας ἀνερχομένας εἰς 54,000,000 μάρκα χρυσᾶ. Ἱκανοποιεῖται λοιπὸν τὸ πέραν τῶν ὑποχρεώσεών μας; Νομίζω ὄχι, διότι ὅλαι αἱ Δυνάμεις ἐπληρώθησαν ὅλα τὰ χρέη των, ἔμεινε δὲ εἰς αὐτὰ καὶ ἕνα ποσόν, εἰς ἄλλας περισσότερον εἰς ἄλλας ὀλιγώτερον, μεταξὺ 13 1)2-63 ο)ο ἐνῷ εἰς ἡμᾶς ὄχι μόνον δὲν θὰ μείνῃ οὐδὲ ὀβολὸς πέραν τῶν χρεῶν μας ἀλλὰ τοὐναντίον οὐδὲ αὐτὰ τὰ χρέη μας ἐξοφλοῦνται. Μεγάλη ζημία προέρχεται καὶ ἐκ τοῦ διακανονισμοῦ τοῦ Γαλλικοῦ χρέους, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸ μέγιστον ἐλάττωμα ὅτι ἡ μετατροπὴ δὲν εἶχεν οὐδεμίαν βάσιν δικαιοσύνης, διότι ἡ Γαλλία ἐπληρώθη τὸ πολεμικόν της χρέος ἀμέσως, ἐνῷ ἡ Ἑλλὰς θὰ τὸ πληρωθῇ εἰς διάστημα 60 ἐτῶν. Τοῦτο ἔχει μεγάλην διαφοράν. Ἀλλὰ καὶ ἄλλο ἀκόμη προκύπτει ἐκ τῶν λογαριασμῶν. Ὅτι, ἐὰν συμβληθῶμεν μὲ ἄλλας ἀσθενεστέρας Δυνάμεις θὰ εὑρεθῶμεν ἐν μειονεκτικῇ θέσει, διότι τὸν πόλεμον ἐπεχειρήσαμεν μὲ δάνεια ἐσωτερικά, ἐνῷ ἐκεῖνοι τὸν ἐπεχείρησαν μὲ δάνεια ἐξωτερικά. Ὅλαι δὲ αἱ μεγάλαι φορολογίαι τὰς ὁποίας ἐθέτομεν δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ ἀντλησις ἐκ τῆς Ἐθνικῆς οἰκονομίας. Ἡ διαφορά μας λοιπὸν εἶναι μέγιστη καὶ ὅλα αὐτὰ πίπτουν εἰς βάρος μας. Δὲν θέλω νὰ ἐκτεθῶ περισσότερον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν λογαριασμῶν. Καταλήγων θέλω νὰ εἴπω ὅτι πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι καὶ μετὰ τὸν τελευταῖον κανονισμὸν δὲν καλυπτόμεθα διὰ τὰς ἀπαιτήσεις μας.

Ὀφείλω νὰ ἐπιστήσω ἐπὶ τούτου τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ λαοῦ ἵνα μὴ πιστεύῃ ὅτι ἀπηλευθερώθημεν καὶ ἔχομεν καὶ ἓν μεγάλο ποσὸν τὸ ὁποῖον μᾶς ἀπομένει. Ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πολέμου μας ἀφίνουν βάρη καὶ βάρη μεγάλα. Δὲν θέλω νὰ ἀναφέρω τὰ προσφυγικὰ δάνεια τὰ ὁποῖα θὰ διαρκέσουν ἐπί

τινα χρόνον μόνον καὶ ἔχουν βάσιν παραγωγικήν. Δὲν εἰσέρχομαι εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν λεπτομερειῶν ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὅρους ἀσφαλείας τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν αἱ ὁποῖαι μᾶς παρεχωρήθησαν. Δὲν θὰ ἐνδιέφερεν ἄλλως τε ἐὰν εἴχομεν μίαν ἐπιστολὴν τῆς Γερμανίας τὴν ὁποίαν δὲν θὰ ἐκαταλαμβάναμεν ἢ τῆς Βουλγαρίας πρὸς τὴν ὁποίαν δὲν θὰ ἐκάμναμεν πόλεμον. Νομίζω ὅμως ὅτι ἡ θέσις ἡμῶν δὲν ἐβελτιώθη ἐκτὸς ὅτι ἐπήραμεν μεγαλύτερα ποσοστὰ ἀπὸ τὰς ἐπανορθώσεις, καὶ δὲν ἐβελτιώθη διότι ἕως σήμερον εἴμεθα ἀλληλέγγυοι μὲ τὴν Γερμανίαν καὶ μὲ τὰς Μεγάλας Δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι εἶχον κοινὸν συμφέρον νὰ πληρώνουν διὰ τὰς Ἀναπολικὰς ἐπανορθώσεις, διότι κυρίως σήμερον αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις δὲν πέρνουν παρὰ μόνον 5 ο/ο, τὸ ὑπόλοιπον πέρνομεν ἡμεῖς, ἡ Σερβία καὶ ἡ Ρουμανία. Κατὰ τὴν κρίσιν μου δὲ τοῦτο δὲν ἀπολεῖ πλεονέκτημα, ἀλλὰ μειονέκτημα, διότι θὰ ἠδύνατο ἐκεῖθεν νὰ ἐπιβληθῇ κάποια πίεσις τὴν ὁποίαν ἡμεῖς σήμερον δὲν δυνάμεθα νὰ ἀσκήσωμεν. Δὲν πρέπει δὲ νὰ παραβλέπωμεν ὅτι μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν δὲν ὑπάρχει ἀπόλυτος σύμπνοια καὶ ὅτι ἐφόσον δὲν ὑφίσταται καμμία ἀφορμὴ καὶ κρατεῖ τὸ πνεῦμα τῆς εἰρήνης δυνατὸν νὰ μὴ ὑπάρξῃ φόβος τις ἀλλ' εἰς ἄλλας περιστάσεις τὸ γεγονὸς ὅτι ἡμεῖς ἔχομεν νὰ λάβωμεν περισσότερον θὰ ἠδύνατο νὰ ὁδηγήσῃ εἰς ἄλλας συνεννοήσεις. Δὲν πρέπει δὲ νὰ λησμονήσωμεν καὶ τὸ δυνατὸν ὅτι ἡ Αὐστρία ἠμπορεῖ νὰ περιέλθῃ εἰς ἀδυναμίαν νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις της. Ἔχομεν ἄλλως τε καὶ τὸ προηγούμενον τῆς Βουλγαρίας. Τί ἐγένετο σχετικῶς μὲ τὴν ἀπαίτησίν μας ὡς πρὸς τοῦτο; Κατὰ τὸν διακανονισμὸν ἐπρόκειτο νὰ λάβωμεν ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν 5 ἑκατομμύρια.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Δὲν ἐτέθη ἀκόμη εἰς ἐφαρμογήν, ἐφόσον δὲν ἐκυρώθη ἡ σύμβασις, δὲν ἐγεννήθη ὑποχρέωσις.

Π. Τσαλδάρης. Αὐτὰ θὰ κατατίθενται εἰς τὴν Διεθνῆ Τράπεζαν;

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός) Αὐτὰ θὰ τὰ πάρωμεν διὰ τὰς ζημίας τὰς γενομένας κατὰ τὴν περίοδον τῆς οὐδετερότητος.

Π. Τσαλδάρης. Θὰ κατατεθοῦν εἰς τὴν Διεθνῆ Τράπεζαν διότι δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος ὅρος ὅτι θὰ τὰ εἰσπράττῃ ἡ Τράπεζα.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ὅλα θὰ εἰσπράττωνται ἀπὸ τὴν Τράπεζαν, δὲν ὑπάρχει ἔνδειξίς τις ὅτι θὰ ἀρνηθῇ.

Π. Τσαλδάρης. Τὸ ζήτημα εἶναι ἂν ὑπάρχῃ ὑποχρέωσις.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν ὑπάρχει ἔνδειξις ἀλλὰ πρυβλέπεται καὶ ἡ περίπτωσις αὐτή.

Π. Τσαλδάρης. Καὶ ἐφόσον ἡ Βουλγαρία εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ μὴ ἐξαγάγῃ χρυσόν, θὰ πάρωμεν ἴδη, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν ἐθνικήν μας οἰκονομίαν ἐφόσον τοιαύτην ὑποχρέωσιν ἀναλαμβάνομεν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν εἶναι ὑποχρέωσις ἀλλὰ δικαίωμά μας.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** περαίνων λέγει ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τῶν γνωμῶν του οὐδὲν ἄλλον εἶχε σκοπὸν παρὰ νὰ διασαφηνίσῃ τὰ πράγματα. Δὲν νομίζει δὲ ὅτι δύναται νὰ παράσχῃ ἀφορμὴν οὔτε ἐρεθισμοῦ οὔτε παρεξηγήσεως. Συνιστᾷ δὲ νὰ πληρωθοῦν μὲ τρακτὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν πλοίων τῶν ὁποίων οἱ ὁπλισταὶ καλύπτονται μόνον κατὰ 40 ο/ο.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δυστυχῶς ὀλιγώτερον κατὰ ἕν νομισχέδιον τὸ ὁποῖον εἰσάγω ἀπόψε.

Π. Τσαλδάρης. Θὰ παρεκάλουν νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν ὅτι πλὴν τῶν πλοιοκτητῶν οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπληρώθησαν τὴν ἀσφάλειαν εἶναι καὶ τὰ πληρώματα τὰ ὁποῖα δὲν πῆραν τίποτε.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Πρόκειται νὰ εἰσαγάγωμεν μέτρον σχετικῶς διὰ νὰ ζητήσωμεν ἐξουσιοδότησιν ὅπως ἡ Κυβέρνησις λύσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο διὰ διατάγματος.

Π. Τσαλδάρης. Θὰ συστήσω ἀκόμη ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ ἕν τέρμα εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως τῶν πολεμοπαθῶν. Εἶναι ἀνάγκη τὸ ζήτημα τοῦτο νὰ μὴ ταράσσῃ ἐπὶ πλέον μίαν μερίδα τῆς κοινωνίας μας. Τὸ ζήτημα τοῦτο πρέπει νὰ διακανονισθῇ ὄχι μόνον διὰ τῆς παροχῆς ὁμολογιῶν ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ σχετικοῦ νόμου, διότι ὑπάρχουν πολλὰ πρόσωπα ἐξ αὐτῶν τὰ ὁποῖα οὐδαμῶς ἱκανοποιοῦνται.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργός), δηλοῖ ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν νομίζει ὅτι ἐτελείωσαν αἱ ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τῶν πολεμοπαθῶν μὲ τὸ νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον εἰσήγαγε πέρυσι.

Γ. Καφαντάρης. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναγκαιώσεως ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς Χάγης ἐξέφρασα τὴν πλήρη ἱκανοποίησίν μου διὰ τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα καὶ τὰ εἰλικρινῆ συγχαρητήριά μου πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν διὰ τὰς ἐνεργείας της. Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν κειμένων παρέμεινα μὲ τὰς αὐτὰς ἐντυπώσεις. Ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς Χάγης βελτιώθη οὐσιωδῶς.

Πρῶτον οὐδεμία συσχέτισις ἐγένετο μεταξὺ τοῦ ζητήματος τοῦ διακανονισμοῦ τῶν πολεμικῶν χρεῶν καὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἐπανορθώσεων. Ὁ σύνδεσμος καὶ ἡ συσχέτισις αὕτη ἐγένετο εἰς Χάγην ὅπου καὶ συνετελέσθη κυρίως ὁ διακανονισμὸς τοῦ ζητήματος τῶν ἐπανορθώσεων, καὶ ὅπου ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Γαλλία παρητήθησαν τοῦ συνυποσχετικοῦ περὶ διαιτησίας.

Κατὰ τῆς συμφωνίας ταύτης περὶ διαιτησίας ἐξηνέχθησαν κρίσεις δυσμενεῖς. Εἰς ταύτας δὲν ἐδόθη κομμία ἀπάντησις, καὶ ἂν ἐδόθη, ἦτο σύντη συνοπτική. Τὴν σιγὴν ἐπέβαλεν ἡ συναίσθησις τοῦ Ἐθνικοῦ συμφέροντος.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ συνυποσχετικοῦ αὐτοῦ ἀναγράφεται ὅτι αἱ διαφοραὶ ἡμῶν μετὰ τῆς Γαλλίας ἐκ τοῦ χρέους διὰ τὸ πολεμικὸν ὑλικὸν τοῦ 1918 παραπέμπονται εἰς διαιτητήν, ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ ἀποφανθῇ ἐὰν ὑποχρεούμεθα εἰς πληρωμὴν οἱουδήποτε ποσοῦ καὶ νὰ προβῇ εἰς τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ. Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἄλλη ῥήτρα. Ὁ διαιτητὴς ὑποχρεοῦται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει του ὅλας ἐν γένει τὰς ἀρχικὰς ἀπαιτήσεις τῶν δύο Κυβερνήσεων καὶ τὰς γενομένας παραχωρήσεις. Εἶναι λοιπὸν φανερόν, ὅτι ὁ ἰσχυρισμός μου, καθ' ὃν αἱ προσωριναὶ συμφωνίαι διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ νομίσματος καὶ διὰ τὸ ζήτημα τῶν προκατοβαλῶν πρὸς συντήρησιν τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων ἦσαν συμφωνίαι ἐπωφελεῖς διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὁ ἰσχυρισμός μου λέγω οὗτος ἦτο βάσιμος.

Ὅταν ἀνεκινήθη τὸ ζήτημα ὑπέδειξα τοὺς κινδύνους δι' ἐπιστολῆς μου πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἔλεγον ὅτι δίκαιον εἶναι ὅπως ὁ ἀναλαβὼν τὴν ἐπίθεσιν ἀναλάβῃ καὶ τὴν εὐθύνην τῆς δημοσίας συζητήσεως. Σήμερον ὅμως εἴμεθα ἐλεύθεροι νὰ συζητήσωμεν καὶ νὰ ἐξηγηθῶμεν.

Τὸ συνυποσχετικὸν τῆς 9 Δεκεμβρίου 1927 ἀποτελεῖ ἀναμφισβητήτως ἐπιτυχίαν διὰ Κυβέρνησιν οἱουδήποτε μικροῦ Κράτους, ὑπὸ τὰς δυσχερεῖς περιστάσεις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Πρὸ τῶν συμφωνιῶν τῆς Χάγης ἠκούσθη γογγυσμὸς ἐκ μέρους τῶν μικρῶν κρατῶν διὰ τὴν ἐπιδιωκομένην ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῶν ἐπανορθώσεων ἐκ μέρους τῶν ἰσχυρῶν ὑπὸ πνεῦμα στενοκαρδιακὸν καὶ ἄδικον. Ἀντιθέτως εἰς τὴν Χάγην ἐπετεύχθη συμφωνία, λύουσα ὁριστικῶς τὸ ζήτημα τῶν ἐπανορθώσεων ἐπὶ βάσεως ἱκανοποιητικῆς καὶ διὰ τοὺς νικητάς, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἡττημένους.

Ἡ πρώτη ὑπόδειξις περὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν Γαλλικῶν χρεῶν ἐγένετο κατὰ τὰ μέσα Ἰουλίου 1927, κατὰ μίαν ἐπίσκεψιν ἡμῶν, τοῦ νῦν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ἐμοῦ, εἰς τὸν τότε Πρόεδρον τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως κ. Πουανκαρέ. Μέχρι τότε ἡ Γαλλία οὐδὲ εἰς νοῦν ἠγνόει νὰ προβῇ περὶ διακανονισμοῦ τῶν χρεῶν της. Πρώτην τότε

φορὰν ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἠμπορεῖτο ἐὰν ὡρίζοντο οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν τελικὴν ἔναρξιν τῶν διαπραγματεύσεων πρὸς διακανονισμὸν τῶν πολεμικῶν χρεῶν, τιθεμένου ὡς βάσεως ἐκτιμήσεως τοῦ χρυσοῦ. Ἀπηντήσαμεν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ χρυσοῦ θὰ ἀπετέλει ἀντικείμενον ἐρεύνης καὶ θέμα τῶν διαπραγματεύσεων. Ὡς πρὸς τὴν ἐπίσπευσιν ὅμως τῆς ἀποστολῆς τῶν ἀντιπροσώπων μας παρέσχομεν τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι θὰ ἐπράτταμεν πᾶν τὸ δυνατόν, ἀποβλέποντες εἰς φιλικὴν διευθέτησιν τοῦ ζητήματος. Μετά τινας ἡμέρας μετεβάς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Γαλλίας ἐπεσκέφθην τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν αὐτοῦ καὶ ἐζήτησα ὅπως αἱ διαπραγματεύσεις διεξαχθοῦν ἐν Ἀθήναις. Δὲν παρέλειψα νὰ ἀναπτύξω ἐν πλάτει τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους διετύπωνα τὴν αἴτησιν αὐτήν, λόγους ὀφειλομένους εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι καθίστατο δυσχερεστάτη ἡ ἐξ Ἀθηνῶν ἀπομάκρυνσις τῶν εἰδικῶν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ὑπαλλήλων εἰς στιγμὰς συντόνου ἐργασίας πρὸς οἰκονομικὴν περισυλλογήν, πρὸς δὲ καὶ εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ στοιχεῖα τῶν ὁποίων θὰ ἐπρόκειτο χρῆσιν ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία, εὑρισκόμενα εἰς Ἀθήνας ἦτο εὐκολώτερον νὰ μελετηθοῦν ἐπὶ τόπου. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συνεμερίσθη τὰς ἀπόψεις μου. Συνέβη ὅμως τότε τὸ ἑξῆς περίεργον. Ὁ κ. Γενικὸς Διευθυντὴς ἐξηφανίσθη τελείως ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ οὐδεμία νεωτέρα συζήτησις ἐγένετο. Ὅτε κατ' ἦν ὥραν ἐξηγχόμεθα τοῦ ξενοδοχείου διὰ ν' ἀναχωρήσωμεν μοὶ ἐνεχειρίσθη ἐπιστολὴ τοῦ κ. Πουανκαρὲ ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐδηλοῦτο ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἠνόει ὅπως αἱ διαπραγματεύσεις διεξαχθοῦν εἰς Παρισίους, ὡς διεξήχθησαν εἰς Λονδίνον, αἱ συνεννοήσεις διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν μετὰ τῆς Ἀγγλίας δανείων ἡμῶν.

Ἐπιστρέψαντες ἐντεῦθεν, εὑρέθημεν μετ' ὀλίγας ἡμέρας πρὸ Κυβερνητικῆς κρίσεως, ἡ ὁποία ἀπησχόλησεν ἡμᾶς ἐπὶ μακρόν. Ὅταν ἐξεκαθορίσθη ἡ κατάστασις διὰ τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐκ τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἔμενεν εἰμὶ μία μόνον ἑβδομὰς μέχρι τῆς ἀναχωρήσεώς μας εἰς Γενεύην πρὸς παρακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τῆς νέας συνόδου τῆς Κ.Τ.Ε., χρόνος ἀνεπαρκὴς καὶ διὰ τὴν συγκέντρωσιν ἀκόμη τῶν ἀπαιτουμένων στοιχείων καὶ διὰ τὴν προπαρασκευὴν ἡμῶν. Οὐχ' ἧττον δὲν ἔλειψε νὰ ἀπευθύνω ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ. Πουανκαρέ, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐξέθετον τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους πυρετηρήθη ἡ βραδύτης τῆς ἀποστολῆς τῶν ἀντιπροσώπων μας καὶ ἐπληροφόρουν αὐτόν, ὅτι οἱ ὁρισθέντες ὡς τοιοῦτοι κ.κ. Τσουδερὸς καὶ Μαντζαβῖνος, θὰ ἀνεχώρουν μετ' ὀλίγον διὰ Παρισίους. Μετά τινας ὅμως ἡμέρας ἤρχετο ἐντεῦθεν, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ὁ κ. Μαρὲν διὰ νὰ θέσῃ τὰς βάσεις τῶν συνεννοήσεων πρὸ τῆς εἰς Γενεύην ἀναχωρήσεώς μας. Ἔφερα εἰς ἐπαφὴν τὸν κ. Μαρὲν μετὰ τοῦ τότε Γεν. Διευθυντοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ μετὰ συνοπτικὴν ἐξέτασιν τῶν ἑκατέρωθεν ἀπόψεων συνετάχθη τὴν 25 Αὐγούστου 1927 σημείωμα ἐν τῷ ὁποίῳ ἐδηλοῦτο ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ ἠδύνατο νὰ δεχθῇ συμψηφισμὸν εἰς τὸ σύνολον τῶν χρεῶν τῆς ἀπαιτήσεως ἡμῶν ἐκ προκατοβολῶν διὰ τὴν συντήρησιν τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων ἐὰν καὶ ἡ ἀπαίτησις αὕτη ὑπελογίζετο εἰς χρυσόν.

Ἐνομίζαμεν οὕτω ὅτι διηυθετήθη κατ' ἀρχὴν τὸ ζήτημα. Ἀλλά, εὑρισκόμενος εἰς Γενεύην, ἐδέχθην τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Μαρὲν ὁ ὁποῖος μοὶ ἐπέδωκε ἐπιστολὴν τοῦ κ. Πουανκαρὲ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 1 Σεπτεμβρίου 1927 ἐν ᾗ ἐδηλοῦτο ὅτι ὁ διακανονισμὸς τοῦ ζητήματος τῶν πολεμικῶν χρεῶν ἔδει νὰ γίνῃ ἀσυζητητεὶ καὶ ἄνευ ἀναβολῆς, ὑπογραφομένης συμφωνίας καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς ἀναγνωρίζει ὀφειλὴν πρὸς τὴν Γαλλίαν 238.000.000 χρυσῶν φράγκων καὶ ἐν ᾗ ἐδηλοῦτο προσέτι ὅτι πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμφωνίας ταύτης ἡ Γαλλία θὰ εὑρίσκετο εἰς ἀδυναμίαν νὰ λάβῃ μέρος ἐνεργὸν εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ σχεδίου τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ συζητηθῇ κατὰ τὴν Σύνοδον ἐκείνην τῆς Κ. Τ. Ε. Ἀπήντησα εἰς τὸν κ. Πουανκαρέ, ἐκθέτων μυρίους λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἦτο ἀδύνατον ἡ Ἑλλὰς νὰ ὑπογράψῃ τοιαύτην συμφωνίαν καὶ προσθέτων ἐν τέλει ὅτι ἐὰν ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐπέμενεν εἰς τὴν ἄποψιν αὐτὴν μόνη ἀπομένουσα ὁδὸς ἦτο ἡ τῆς διαιτησίας. Μετ' ὀλίγον ἐλάμβανον νεωτέραν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Πουανκαρέ, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 6 Σεπτεμβρίου ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀνεπιφυλάκτως καὶ ὑπὸ τύπον καὶ ἔκφρασιν τελεσιγράφου ἀπεκρούετο πᾶσα σκέψις περὶ διαιτησίας καὶ ἐδηλοῦτο ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ὑπέγραφε τὸ οἰκονομικὸν σχέδιον ἄνευ προηγουμένης ὑπογραφῆς τῆς ἐν λόγῳ συμφωνίας. Ἀνεφέρετο δὲ σειρὰ ἄλλων κυρώσεων καὶ ἀπειλῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος. (Ἀναγινώσκει).

Ἦτο φυσικόν, κύριοι, ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς νὰ προκαλέσῃ καὶ εἰς ἐμέ, ὡς προεκάλεσε καὶ εἰς τοὺς λαβόντας γνῶσιν αὐτῆς, ἔκπληξιν ἀλγεινήν, ἀλλ' ἡ σειρὰ τῶν ἀπειλῶν δὲν μὲ ἐνέβαλεν εἰς ἀνησυχίαν, καίτοι τινὲς ἐξ αὐτῶν ἦσαν ἄξιαι προσοχῆς ἰδίως ἡ ἀναφερομένη εἰς τὴν ἀρνησιν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως παρὰ τῇ Διεθνεῖ Οἰκονομικῇ Ἐπιτροπῇ νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἀνάληψιν ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος νέων πιστώσεων. Καὶ δὲν ἀνησύχησα, διότι ἐνόμιζον ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ θὰ ἐλύετο ἀβιάστως διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου «περὶ Διεθνοῦς Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου», ὁρίζοντος ὅτι ὅλαι αἱ ἀποφάσεις τῆς Δ. Ο. Ε. λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Εἶχον ἐπὶ πλέον τὸ ἐνδόσιμον νὰ πιστεύω εἰς τοιαύτην ἔκβασιν, διότι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις εἶχε παράσχῃ ἡμῖν τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι δὲν θὰ προέβαινεν εἰς χρησιμοποίησιν τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ὀργάνου καθαρῶς τεχνικοῦ, ὡς μέσου ἐπιλύσεως τῶν ἐκκρεμῶν διαφορῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν Δυνάμεων τῶν ἀντιπροσωπευομένων εἰς τὴν Δ. Ο. Ε. Εἰς παρομοίαν διαβεβαίωσιν εἶχε προβῇ, σημειωτέον, πρὸς ἡμᾶς καὶ ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις.

Μὲ τὴν πεποίθησιν αὐτὴν παρέστημεν εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κ. Τ. Ε. ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ κ. Ὧμ Μπυνκούρ. Μετὰ τὴν δήλωσιν τῆς Γαλλίας ὅτι ἀρνεῖται νὰ ὑπογράψῃ τὸ οἰκονομικὸν σχέδιον ἀπηντήσαμεν διὰ μακρῶν ἐξηγοῦντες ὅτι δὲν ἐσκοποῦμεν νὰ μετέλθωμεν παρελκύσεις, ὅτι προέβημεν εἰς ἱκανὰς ὑποχωρήσεις, ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τίποτε τὸ κοινὸν δὲν ὑπάρχει μεταξὺ τῶν πολεμικῶν χρεῶν καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ σχεδίου τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ καταρτίσῃ ἡ Κ. Τ. Ε. καὶ ὅτι τέλος ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐνέμενεν εἰς τὴν πρότασίν της περὶ παραπομπῆς τοῦ ζητήματος εἰς διαιτησίαν. Ἠλπίζομεν ὅτι ὁ ἄλλος ἀντιπρόσωπος συμφώνως πρὸς τὰς δοθείσας ἡμῖν διαβεβαιώσεις θὰ ὑπέγραφεν τὸ οἰκονομικὸν σχέδιον. Ὁποία ὅμως ἡ ἔκπληξις ἡμῶν ὅταν ἐδηλώθη παρ' αὐτῶν ὅτι μὴ ὑπογραφούσης τῆς Γαλλίας τὸ σχέδιον οὔτε καὶ αὐτοὶ ἠδύναντο νὰ τὸ ὑπογράψουν. Μακρὰ ὑπῆρξεν ἡ ἐπακολουθήσασα συζήτησις. Ὑπέδειξα ὅτι συμφερίζόμεναι αἱ δύο Κυβερνήσεις τὴν ἄποψιν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως εὑρίσκοντο εἰς ἀντίφασιν πρὸς τὰς δηλώσεις καὶ διαβεβαιώσεις αὐτῶν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπισήμου συνεδριάσεως παρέμειναν ἐν τῇ αἰθούσῃ μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως. Ἔσπευσαν οὗτοι νὰ μοῦ ἐκφράσουν τὴν ἀποδοκιμασίαν των διὰ τὴν στάσιν τῆς Γαλλίας, ἀλλὰ καὶ νὰ μοῦ ἐξηγήσουν τὸ ὑποκρυπτόμενον ὅτι διὰ λόγους γενικωτέρους αἱ Κυβερνήσεις αὐτῶν δὲν ἐπεθύμουν νὰ ἔλθουν εἰς προστριβὰς μετὰ τῆς Γαλλικῆς. Προσπάθησα νὰ τοὺς μεταπείσω διὰ βιβλίων αὐτοὺς ὅτι ἂν ὑπέγραφεν τὸ οἰκονομικὸν σχέδιον τὸ ζήτημα θὰ ἐλύετο διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου καὶ ἀποδεικνύων ὅτι ἀντιθέτως θὰ ἐγίνοντο ἔστω καὶ ἀρνητικῶς συνεργοὶ μιᾶς ἀποδοκιμασθείσης ὑπ' αὐτῶν πράξεως. Ἀναγνώρισαν κατ' ἀρχὴν τὸ δίκαιον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐφάνησαν ὅτι δὲν ἔστεργον νὰ ὑπογράψουν. Ὑπηκολούθησε νέα συνάντησίς μου μετὰ τοῦ Ἀγγλου Ὑπουργοῦ

τῶν Οἰκονομικῶν. Κατ' αὐτὴν τῷ ὑπέμνησα τὴν ὑπόσχεσιν τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ὅτι θὰ συνέτρεχε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν προσπάθειάν της πρὸς οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν. Τῷ ὑπέδειξα ὅτι ἡ στάσις αὕτη ἠπείλει νὰ κλονίσῃ τὸ κῦρος τῆς Κ. Τ. Ε. ὀργανισμοῦ τείνοντος εἰς ἐμπέδωσιν τῆς δοκισύνης ἐν τῷ κόσμῳ. Τῷ ἐδήλωσα τέλος ὅτι αἱ συνέπειαι τῆς στάσεως αὐτῆς θὰ ἀπέβαινον σι' ἡμᾶς καὶ πολιτικῶς καὶ οἰκονομικῶς δυσάρεστοι καὶ ὅτι ἡ Ἑλλὰς, ἄκουσα πάντοτε, θὰ ἤγετο εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀναστολῆς τῆς πληρωμῆς τῶν ἐξωτερικῶν χρεῶν, ὁπότε καὶ ἡ παραμονὴ ἐνταῦθα τοῦ Διεθνοῦς Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου θὰ ἀπέβαινε περιττή. Οἱ λόγοι μου δὲν ἄφησαν ἀνεπηρέαστον τὸν Ἄγγλον Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἐν τούτοις ὅμως μοὶ ἐπανέλαβεν οὗτος ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπογράψῃ τὸ σχέδιον, ὡς δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπογράψῃ αὐτὸ καὶ ἡ Ἰταλία.

Οὕτω ἡ ὑπογραφὴ τῆς σχετικῆς πράξεως ἔμεινε μετέωρος μέχρι τῆς νέας Συνόδου τῆς Κ. Τ. Ε. καὶ ἤρχισαν ἐν Παρισίοις αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν πολεμικῶν χρεῶν ἡμῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν. Εὑρισκόμενος τότε εἰς Αἶξ λὲ μπαὶν διὰ λόγους ὑγείας δὲν ἔπαυσα ὄχι μόνον παρακολουθῶν τὰς διαπραγματεύσεις, ἀλλὰ καὶ εἰς συνεννοήσεις νὰ προβαίνω πρὸς ἀναγνώρισιν τῆς δικαίας ἡμῶν ἀπόψεως. Συνηντήθην μὲ ἀντιπρόσωπον τοῦ Συνεδρικοῦ ὁμίλου ὁ ὁποῖος εἶχεν ὑποβάλλει ἡμῖν τὰς γνωστὰς προτάσεις περὶ παραχῆς δανείου, καὶ κατελήξαμεν κατ' ἀρχὴν εἰς μίαν συμφωνίαν. Εὐθὺς ὅμως ὡς αἱ συνεννοήσεις αὗται περιῆλθον εἰς γνῶσιν τῆς διευθύνσεως τοῦ Συνεδρικοῦ ὁμίλου ἀπεκηρύχθησαν. Καὶ εἶναι γνωστοὶ οἱ λόγοι. Διετέλει τότε ὁ ὅμιλος εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀνάληψιν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ μονοπωλίου τῶν σπίρτων ἐν Γαλλίᾳ. Ἐστράφην τότε πρὸς τὴν Ἀμερικήν, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ εὕρισκον ἐκεῖ μέρισμα κατὰ τῶν Γαλλικῶν προτάσεων. Μετέβαιν ὅμως μετ' ὀλίγον εἰς Παρισίους ἐπληροφορούμην παρὰ τῶν ἐκεῖ δύο ἀντιπροσώπων μας ὅτι ὁ Γάλλος πρωθυπουργὸς κ. Ἐλέας αὐτούς, τοὺς ἐξέφρασε τὴν βαθεῖαν συμπάθειάν του διὰ τὴν ἀσθένειάν μου, καὶ τοὺς παρεκάλεσεν ὅπως διαβιβάζοντές μοι αὐτὴν μὲ πληροφορήσουν συγχρόνως ὅτι ἐπρόκειτο νὰ μὲ ἐπισκεφθῇ εἰς τὴν Κλινικὴν ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ εἰσηρχόμην καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του ταύτην θὰ παρείχετο ἡμῖν ἡ εὐκαιρία νὰ συνομιλήσωμεν. Διεβίβασα τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν κ. Πουανκαρὲ διὰ τὰς ἐκδηλώσεις τῆς συμπαθείας του. Ἡ πρόθεσίς του ὅμως νὰ μὲ ἐπισκεφθῇ μὲ ἐνέβαλεν εἰς σκέψεις. Μοὶ ἐγεννήθη ἡ ὑπόνοια ὅτι πρόκειται περὶ πρεσβείας. Κι ἰδιὰ νὰ ἄρωτας τυχὸν ἀμφιβολίας συνέταξα ἀμέσως ἰδιοχείρως τὴν δι κοίνωσιν τῆς 5 Ὀκτωβρίου ἐν ᾗ ἐξετίθετο ὅλον τὸ ἱστορικὸν τῶν διαπραγματεύσεων κ ὶ ἐξήγουν τοὺς λόγ υς διὰ τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλληνικὴ Κυβ ένησις δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ προβῇ εἰς περαιτέρω ὑποχωρήσεις. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιδόσεως τῆς δι κοινώσεως ταύτης ἐπῆλθεν ἄμεσον. Ἔπ υσε πλέον νὰ γίνεται λόγος περὶ ἐπισκ ψεως. Ἡ ἀγ νάκτησις εἰς τὸ Κ ὶ ντ' Ὀρσ ὶ ἐξεδηλώθη ἀκράτητος. Ἡ δι κοπὴ τῶν διαπραγματεύσεων ὑπῆρξεν ἄμεσ ς.

Ἐνέτεινα κατόπιν τούτου τὰς προσπαθείας μου. Ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν μου αὐτῶν ὑπῆρξε δήλωσις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἰταλίας ὅτι προθύμως θὰ ὑπέγραφον κατὰ τὴν Σύνοδον τοῦ Δεκεμβρίου τὸ οἰκονομικὸν σχέδιον ἀνεξαρτήτως τῆς στάσεως τῆς Γαλλίας. Διὰ νὰ ἐπιτύχω ὅμως τοῦτο εἶχον, κατ' ἐπίμονον σύστασιν τῆς Ἀγγλίας, πρυβῇ εἰς τὴν ὑποχώρησιν, ὑποχώρησιν ὅμως θεωρητικῆς ἀξίας, περὶ ἀμοιβαίου συμψηφισμοῦ τῶν χρεῶν. Συνεπεία τούτου ἐλύετο δι' ἡμᾶς τὸ ζήτημα καὶ ἡ θέσις μας ἐβελτιοῦτο σημαντικῶς. Ἀλλ' ἀντελήφθην ὅτι καὶ ἂν ὑπισχνεῖτο ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ὑπογραφὴν τοῦ σχεδίου, διετήρει ἐν τούτοις ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς τὴν προοχὴν ὁδηγιῶν πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπόν της παρὰ τῷ Διεθνεῖ Οἰκονομικῷ Ἐλέγχῳ διὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς ἀναλήψεως τοῦ χρέους, ἐν τῇ ἀντιλήψει ὅτι αἱ ὑποχρεώσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπρόκειτο νὰ ἀναληφθοῦν παρ' ἡμῶν, ὡς νέαι ὑποχρεώσεις δὲν ὑπήγοντο εἰς τὴν διάταξιν περὶ πλειονοψηφίας κατὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεως ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀναχωρῶν ἐκ Παρισίων ἀπηύθυνα ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτήν ἡμῶν, ἐν ᾗ συνώψιζον τὴν θέσιν τῶν ζητημάτων ἡμῶν. (Ἀναγινώσκει).

Εἶχε γίνει ὑπόδειξις ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ὅπως παρακαμφθῇ τὸ ζήτημα διὰ τῆς συστάσεως νέου ἐλέγχου. Ἀπέκρουσα κατηγορηματικῶς τὴν λύσιν ταύτην ὄχι μόνον διὰ τὰς δυσαρέστους ἐντυπώσεις τὰς ὁποίας θὰ ἐπροξένει ἡ ἐγκαθίδρυσις ἐν Ἑλλάδι νέου ἐλέγχου, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ ἀποδοχὴ τῆς προτάσεως ταύτης θὰ συνεπέφερε ἀναθεώρησιν ἐκ βάθρων τοῦ οἰκονομικοῦ σχεδίου.

Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ μετὰ τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως διαπραγματεύσεις ἐπεσπεύδοντο. Πρὸς τὸν ἐν Οὐασιγκτῶνι Ἕλληνα πρεσβευτὴν εἶχον διαβιβάσει ὁδηγίας ὅπως θίξῃ τὸ ζήτημα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δανείου ὑποδεικνύων διὰ τὴν προσωρινὴν ἐποπτείαν αὐτῆς τὸν ἐνταῦθα πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

Εἰς αἴτησιν νεωτέρων ὁδηγιῶν ἐκ μέρους τοῦ κ. Σιμοπούλου, ἀπήντησα καταλλήλως συνιστῶν ὅπως ἐπιδιωχθῇ ἡ ὑπογραφὴ τῆς συμφωνίας πρὸ τῆς νέας συνόδου τῆς Κ.Τ.Ε.

Ἀτυχῶς, συνεχίζε, καὶ πάλιν ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις μᾶς ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ κάμωμεν χρῆσιν δημοσίᾳ τῆς συνεννοήσεως, ὅτι θὰ ὑπῆρχεν ἀντίδρασις ἐνώπιον τοῦ Κογκρέσσου, ὅτι θὰ ἐμεσολάβουν μετά τινα χρόνον αἱ ἐκλογαί, καὶ ὅτι δὲν θὰ ἦτο παράδοξον τὸ Δημοκρατικὸν κόμμα νὰ εὑρίσκετο ἀντιμέτωπον τῆς κυρώσεως. Ὅτι, ὅπως καὶ ἂν εἶχον τὰ πράγματα ἡ κύρωσις θὰ ἐπήρχετο μετὰ μακρὸν χρόνον καθ' ὃν δὲν ἠδυνάμεθα νὰ ἀναμένωμεν διὰ τὴν δημιουργίαν τῶν οἰκονομικῶν ἡμῶν βάσεων. Οὕτως ἡ σύμβασις ἐκυρώθη μετὰ 1 1/2 ἔτος. Εἰς τὴν Γενεύην μετέβημεν ἔχοντες ἰσχυρὰ ἐφόδια, τὴν δήλωσιν δηλαδὴ τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸν διακανονισμὸν μὲ τὴν Ἀμερικὴν ὅστις μᾶς ἐνίσχυε. Εἴχομεν συνεπῶς δημιουργήσει ὑπὲρ ἡμῶν κατάλληλον ρεῦμα συμπαθειῶν, ἀλλὰ ἡ ψυχολογία τῆς Κ. Τ. Ε. δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπηρεάσῃ τὸν Πρόεδρον τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ εὑρεθέντες ἐνώπιον τοιαύτης ἐσχηματισμένης ἀντιλήψεως ἐχωρήσαμεν καὶ ἐρθάσαμεν εἰς τὸ ἔσχατον μέσον. Ἐτησάμεθα τὴν σύγκλησιν τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐφέραμεν δημοσίαν συζήτησιν ἐνώπιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ὅταν ὑπεβλήθη ἡ αἴτησις ἡμῶν ἡ κίνησις ἔρθασεν εἰς ὕψιστον σημεῖον καὶ ἀποτέλεσμα ὅλων τῶν ἐνεργειῶν ἦτο ἡ συμφωνία τῆς 9 Δεκεμβρίου. Εἶμαι βέβαιος, συνεχίζει ὅτι δὲν κατώρθωσα νὰ σᾶς δώσω οὐδὲ ἀμυδροτάτην εἰκόνα τῶν δυσχερειῶν καθ' ὧν ἐπαλαίσαμεν. Ἀλλ' εἴχομεν τοὐλάχιστον τὴν παρηγορίαν εἰς τὴν Γενεύην ὅτι ἡ λύσις τῆς διαιτησίας ἦτο ἱκανοποιητικὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὡς τοιαύτη ἐχαιρετίσθη καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐν Γενεύῃ καὶ ἀλλαχοῦ, διότι τὸ συνυποσχετικὸν ἦτο παράπομπὴ ὅλων μας τῶν διαφορῶν ἐνώπιον μιᾶς ἀμεροληπτου κρίσεως τῆς διαιτησίας ἥτις ἀποτελεῖ τὴν ἀρίστην τῶν λύσεων εἰς τὰς διαφορὰς μεταξὺ μεγάλων καὶ μικρῶν. Ἡ διαιτησία ἔχει γενικὸν χαρακτῆρα καὶ ἐν ἀντιθέσει πρὸς ὅσα ἐλέχθησαν πρὸ ὀλίγου ἀναγινώσκω τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ συνυποσχετικοῦ.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ἠθέλησα μὲ ὅσα εἶπα νὰ ἀνεύρω συζήτησιν ὥστε νὰ σᾶς δώσω ἀφορμὴν ἀναπτύξεως καὶ ἀντικρούσεως. Σᾶς εἶπα ὅτι εἰς σᾶς ἀπόκειται νὰ ἑρμηνεύσητε τὴν διάταξιν καὶ ὅτι ἐγὼ δὲν λαμβάνω ἐπ' αὐτῆς, οὔτε θεωρῶ ἐνδιαφέρον τὸ ζήτημα. Δὲν ἔχει ἄλλως τε σημασίαν τὸ πρᾶγμα διότι ἡ διαιτησία δὲν ἐξετελέσθη. Ἐὰν ἐπέδρασεν ἡ ὄχι ἡ συμφωνία αὕτη ἐπὶ τῆς ὑστερογενοῦς διευθετήσεως αὐτὸ τὸ γνωρίζει ὁ κ. Πρωθυπουργός.

Γ. Καφαντάρης. Ἐγὼ ἀναγινώσκω τὴν διάταξιν ἡ ὁποία λέγει (ἀναγινώσκει). Ὁ διαιτητὴς δηλαδὴ ἠδύνατο

νὰ εἴπῃ καὶ ναὶ καὶ ὄχι. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον λέγει ὅτι ἂν εἴπῃ ὅτι εἶναι ὀφειλέτης ὁ εἷς τῶν συμβαλλομένων πρέπει συγχρόνως νὰ ληφθῇ καὶ μέριμνα περὶ τρόπου καταλογισμοῦ τῶν δαπανῶν. Ἡ διατύπωσις τοῦ ἄρθρου δὲν ἀφίνει καμμίαν ἀμφιβολίαν, διότι ὁ διαιτητὴς ἠδύνατο νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν πληρωμὴν οὐδὲ ἠβουλοῦ καὶ νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν Ἑλλάδα καθ' ὁλοκληρίαν τῆς ἀξιώσεως τῶν 540.000.000 φραγκων Δὲν ἦτο ὅμως μόνον αὐτὴ ἡ πρόνοια. Τὸ τρίτον ἐδάφιον λέγει ὅτι ὁ διαιτητὴς θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει του ὅλας τὰς παραχωρήσεις πού ἔκαμαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις καὶ εἶναι φανερὸν ὅτι θὰ τὰς προσμετρήσῃ διὰ νὰ ἴδῃ ποῖον ἐκ τῶν μερῶν ἐζημιώθη ἐξ αὐτῶν. Ἐὰν δηλαδὴ εἴπῃ ὁ διαιτητὴς ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἰσχυρὰ οἰκονομικῶς ἵνα πληρώσῃ ὁλόκληρον τὸ ποσόν, ἀλλ' ὅτι αἱ παραχωρήσεις εἰς ἃς προέβη ἀνέρχονται καὶ ὑπερβαίνουν τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἔχει ὑποχρέωσιν καὶ τότε νὰ ἀπαλλάξῃ πληρωμῆς τὴν Ἑλλάδα ἐξ ὁλοκλήρου καὶ τοιουτοτρόπως ἡ Ἑλλὰς μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην θὰ ἔμενε πιστωτὴς τῆς Γαλλίας κατὰ 12 1/2 ἑκατομμύρια λιρῶν Ἀγγλικῶν. Περιορισμὸς λοιπὸν δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὴν διαιτησίαν διότι παρέχεται εἰς αὐτὴν ἡ δυνατότης νὰ καταλογίσῃ εἰς πίστωσιν ἡμῶν 12 1/2 ἑκατομμυρίων λιρῶν ὅπερ ἦτο τὸ ἀνώτατον ὅριον εἰς ὃ ἠδυνάμεθα νὰ ἀποβλέψωμεν. Καὶ δι' αὐτὸ εἶπεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ λύσεως ἐπιτυχοῦς ὑπὲρ ἑνὸς Κράτους μικροῦ ἔναντι ἑνὸς μεγάλου. Ἀντιρρήσεις, συνεχίζει, διετυπώθησαν στραφεῖσαι ἐπὶ δύο σημείων ἐπὶ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ νομίσματος καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ συμψηφισμοῦ τοῦ χρέους τῆς καθ' ἡμῶν ἀπαιτήσεως διὰ τὰς στρατιωτικὰς δαπάνας τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Μακεδονίαν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον ἐλέχθη ὅτι δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ὑποχωρήσωμεν εἰς τὸν καθορισμὸν ἑνιαίου νομίσματος ἤτοι νὰ ἐπιδιώξωμεν τὰ μὲν χρέη μας ἐξ ὑλικοῦ νὰ πληρωθοῦν εἰς γαλλικὰ φράγκα, ἀντιστρόφως δὲ ἡ ἀπαίτησις ἡμῶν ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας διὰ τὰς προκαταβολὰς τῶν στρατευμάτων τῆς Γαλλίας νὰ πληρωθῇ εἰς χρυσόν. Θέλω, τονίζει, νὰ ἔχῃ καθαρὰν ἡ Βουλὴ τὴν γνῶσιν τῆς οὐσίας τοῦ ζητήματος, ἵνα αὕτη μὲ γνώμονα τὴν καλὴν πίστιν ἐμφανίζεται εἰς κάθε ἀμερόληπτον κριτήν, διότι μόνος ρυθμιστὴς τῶν διαφορῶν μεταξὺ τῶν Κρατῶν εἶναι ἡ καλὴ πίστις. Θὰ ὑπομνήσω ἐν τούτοις ὅτι εἰς τὰς συμφωνίας διὰ τὰ ὑλικὰ ὑπάρχει ἡ λέξις φράγκα ἀκαθορίστως, προκειμένου δὲ περὶ τῶν προκαταβολῶν τῶν στρατευμάτων γίνεται χρῆσις τῆς λέξεως δραχμή. Θέλω νὰ εἴπω δηλαδὴ κατὰ ποῖον τρόπον θὰ ἐστηριζόμεθα ἵνα ἐπιβάλωμεν εἰς τὴν Γαλλίαν τὸν τρόπον πληρωμῶν καὶ ὑποχρεώσεων. Προσεπάθησα νὰ ἴδω ἂν ἔλαβε χώραν εἰς τοιαύτας νομικὰς ἄλλων χρεῶν τοιαύτη διαρρύθμισις καὶ δὲν κατώρθωσα νὰ ἀνεύρω. Εἶναι τόσον παράλογος ἡ σκέψις αὕτη καθόσον τὸ χρέος ἡμῶν ἀπετελεῖτο ἀπὸ ὑλικὰ τὰ ὁποῖα ἐπρομηθεύθη ἡ Γαλλία ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν δανεισθεῖσα καὶ ἀναλωθεῖσα ἐκ τὴν ἐξόφλησιν αὐτοῦ εἰς νόμισμα ὑγιές. Καὶ τῆς ἡμετέρας ἀξιώσεως ἀπὸ τέλεσμα θὰ ἦτο νὰ ἐπιβαρυνθῇ ἡ Γαλλία μὲ ἀνδιαφοράν 2 1/2 δισ κατομμυρίων δραχμῶν ἐξ ἰδίων της διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐπρομηθεύθη μόνον ἀπὸ τὴν Γαλλίαν ὑλικὰ εἶχε ταὐτοχρόνως προμηθευθῇ καὶ ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὰ ἐπλήρωσε κατ' ἄλλον τρόπον, καὶ φανταρθῆτε τὴν διαφορὰν τῆς ρυθμίσεως ἂν τυχὸν ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀξίωσις ἡμῶν αὕτη. Δὲν διετυπώσαμεν λοιπὸν τὴν ἀξίωσιν νὰ πληρώνωμεν εἰς χάρτινα νόμισμα καὶ νὰ πληρώνωμεθα εἰς χρυσόν.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δι κόπτεται ἡ συνέχισις τῆς συζητήσεως διὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν καὶ ὥραν 9.30' μ. μ.

Ἀναβάλλεται προσωρινῶς ἡ β' συζήτησις κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἱδρύσεως ταμείου αὐτοσφαλίσεως βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν».

Γίνεται εἶτα δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη ἀναβλητέας τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου ἡ πρότασις νόμου «περὶ ἐποπτείας καὶ ἐπιχορηγήσεως τῆς ἐν Πειραιεῖ νυκτερινῆς σχολῆς μηχανικῶν».

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐκχωρήσεως καὶ κατασχέσεως τῶν ἡμερομισθίων τῶν ἔργατῶν κλπ. καὶ κατασχέσεως τῶν μισθῶν τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων», ἔχον οὕτω:

Περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐκχωρήσεως καὶ κατασχέσεως τῶν ἡμερομισθίων ἐργατῶν κλπ. καὶ τῶν μισθῶν τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων κλπ.

Ἄρθρον 1.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις καὶ ἡ κατάσχεσις τῶν ἡμερομισθίων καὶ πάσης ἐν γένει ἀντιμισθίας τῶν ἐργατῶν, χειροτεχνῶν καὶ ὑπηρετῶν καθ' οἱονδήποτε τρόπον καὶ ἂν κανονίζεται αὕτη κατὰ νόμον, συμφωνίαν ἢ συνήθειαν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς χρονικῆς διαρκείας τῆς ἐργασίας εἴτε κατὰ τεμάχιον εἴτε κατ' ἀποκοπήν, εἴτε ἐπὶ ποσοστῷ τῶν κερδῶν εἴτε ἡ πληρωμὴ γίνεται εἰς μετρητὰ εἴτε ὅπως δήποτε ἄλλως· πρὸς ἀντιμισθίαν ἐξομοιοῦται καὶ τὸ ἐργατικὸν δικαίωμα τῶν σμυριδωρυκτῶν Νάξου.

Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις καὶ κατάσχεσις τῶν συντάξεων τῶν εἰς ἐργάτας, χειροτέχνας καὶ ὑπηρέτας ὡς καὶ εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ αὐτῶν ἀπονεμηθέντων.

Τῇ ἐκχωρήσει ἐξομοιοῦνται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ ἡ ἀντίδοσις καὶ ἡ δι' οἱασδήποτε ἄλλης μεταξὺ ζώντων δικαιοπραξίας μεταβίβασις ἀπαιτήσεως.

Ἄρθρον 2

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἰσχύουν καὶ ἐπὶ τῶν μισθῶν καὶ πάσης ἐν γένει ἀντιμισθίας ἢ συντάξεως τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 3.

Ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις ἐπὶ τοῦ 1/4 τῶν μισθῶν καὶ πάσης ἐν γένει ἀντιμισθίας, ὡς καὶ τῶν συντάξεων τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων, δι' ἀπαίτησιν διατροφῆς συζύγου, κατιόντων καὶ ἀνιόντων.

Ἐπὶ πλειόνων δικαιουμένων εἰς τοιαύτην διατροφὴν χωρεῖ ἀνάλογος διανομή, ἡ δὲ ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς κατάσχεσις ἀντιμισθίας περιορίζεται ἐν πάσῃ στάσει καὶ μετὰ τὴν τελεσίδικον ἐπικύρωσιν τῆς κατασχέσεως. Περὶ τῆς διανομῆς ἢ του περιορισμοῦ ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου, αἰτήσει παντὸς ἐνδιαφερομένου.

Ἄρθρον 4.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις ἢ κατάσχεσις τῶν πρὸς ἐργολάβους ὀφειλομένων εἰς ἀνταλλαγμα τῆς κατασκευῆς ἔργου, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὁποίου ὁ ἐργολάβος χρησιμοποιεῖ τὴν ἐργασίαν τρίτων.

Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δὲν ἐφαρμόζεται α') ὅταν ἡ κατάσχεσις γίνεται παρὰ τῶν παρασχόντων ἐργασίαν ἢ ὑλικὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου καὶ διὰ τὸ ὀφειλόμενον αὐτοῖς ἀνταλλαγμα τῆς παροχῆς ἐργασίας ἢ ὑλικῶν ἢ ὅταν ἡ ἐκχώρησις γίνεται πρὸς ἐξόφλησιν τοιαύτης ὀφειλῆς τοῦ ἐργολάβου β') μετὰ πάροδον μηνὸς ἀφ' ἧς τὸ ἔργον ἐξετελέσθη.

Ἄρθρον 5.

Εἰς ἃς περιπτώσεις κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἐπιτρέπεται κατάσχεσις, αὕτη ἐπιβάλλεται μόνον δυνάμει τοῦ ἐκτελεστοῦ τίτλου ἢ ἀδείας τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν.

Τοῦ ἐκτελεστοῦ τίτλου ἡ τῆς ἀδείας τοῦ Προέδρου γίνεται μνεία ἐν τῷ κατασχετηρίῳ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6.

Κατάσχεσις γενομένη παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος καὶ ὁ τρίτος παρ' ᾧ ἐπιβάλλεται αὕτη δὲν ὑποχρεοῦται εἰς δήλωσιν.

Ἄρθρον 7.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἀπαιτήσεων αἵτινες ἐγεννήθησαν πρὸ τῆς ἰσχύος αὐταὶ καὶ δι' ἃς θέλουσιν ἐξακολουθήσῃ ἰσχύουσαι μέχρι τοῦδε διατάξεις.

Ἄρθρον 8.

Ὁ νόμος ΓΨΜΒ' τοῦ 1909 «περὶ περιορισμοῦ κατασχέσεως καὶ ἐκχωρήσεως κλπ.», ὁ νόμος 3314, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντιτιθεμένη πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν ἀνωτέρω ὁρθρων καταργοῦνται.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ μεταβολῶν κλάσεων βιομηχανικῶν τινων εἰδῶν τοῦ τελωνειακοῦ διασολογίου» ὁ κ.

Κ. Ζαβιτζιάνος ζητεῖ νὰ ἀπαλειφθῇ τὸ ἄρθρον 8, διότι πρόκειται περὶ προστασίας ἐντελῶς ἀδικαιολογήτου.

Ὁ κ. **Π. Βουρλούμης** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) λέγει ὅτι ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ ἐσκέφθη, ἀφοῦ ἔχομεν ἐργοστάσιον, διατί νὰ εἰσάγωμεν ἔξωθεν, ἀλλὰ ἐὰν πάλιν ἀπηγορεύετο θὰ ἐγίνοντο τὰ μικρὰ δωρυάλωτα τῶν μεγάλων ἐκτός· ἐὰν τὰ μεγάλα ἀνελάμβανον ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τῶν μικρῶν. Τοὺς ἐκλάσεις, συνεχίζει, καὶ ἀνέλαβον ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τῶν μικρῶν, ἀλλ' οὗτοι ἰσχυρίζονται ὅτι οἱ ἄλλοι δὲν ἔχουν ἐπάρκειαν, εἰς αὐτὸ δὲ συνεφώνησε καὶ ὁ κ. Γαλόπουλος. Δι' αὐτὸ τονίζει, στέργω πρὸς τὸ παρὸν νὰ ἀπαλειφθῇ αὐτὴ ἡ διάταξις μέχρις ὅτου κάμουν σύμβασιν οἱ μεγάλοι μὲ τοὺς μικρούς. Εἶχα ὑπ' ὄψιν νὰ ρυθμισθῇ τὸ ζήτημα διὰ Διατάγματος.

Ὁ κ. **Κ. Ζαβιτζιάνος** τονίζει ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ κατάργησις προστασίας σκανδαλώδους δυθείσης ἀπὸ τὴν δικτατορίαν ὑπὲρ πέντε ἐργοστασίων καὶ εἰς βάρος 18 τοιούτων. Ἡ δὲ προστασία αὕτη εἶναι καὶ εἰς βάρος τῆς καταναλώσεως, ἥτις ἐπεβαρύνθη εἰς βαθμὸν ἀφάνταστον.

Ὁ κ. **Π. Βουρλούμης** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) δηλοῖ ὅτι δέχεται τὴν ἀπάλειψιν.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** λέγει ὅτι ἔχει πολλὰς δικαιολογίας δι' ἃς ζητεῖται ἡ παραμονὴ τῆς διατάξεως καὶ ὅτι εἶναι προφανὲς ὅτι ἡ γνώμη τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐκλονίσθη.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Δι' αὐτὸ ἐπρότεινα νὰ τὸ ἐφαρμόσωμεν διὰ Διατάγματος.

Π. Τσαλδάρης. Ἐπειδή, λέγει, ἡ Βουλὴ δὲν εὑρίσκεται εἰς κατάστασιν νὰ πιράσχῃ μείζονα φῶτα, ὁ δὲ ἁρμόδιος Ὑπουργὸς ἔχει κλονισθῇ θὰ εἶναι ὀρθότερον ν' ἀνατεθῇ ἡ ἐφαρμογὴ διὰ Διατάγματος.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Αἱ ὑπηρεσίαι θὰ ἐπηρεάσουν καὶ πάλιν τὸν Ὑπουργὸν τὸ δὲ δικτατορικὸν διάταγμα ἦτο σκανδαλῶδες.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ἂς τὸ ἀπαλείψωμεν τώρα καὶ ἂς τὸ κάμωμεν πάλιν διὰ νόμου ἂν πεισθῶμεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπαναθεσπισθῇ.

Φωναί. Δεκτόν, δεκτόν.

Π. Τσαλδάρης. Οὕτω ὅμως ἀναλαμβάνετε νὰ ἀπορρίψετε τὴν γνώμην ἐκείνων ποὺ εἶναι ὑπὲρ τῆς διατάξεως.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ὅταν μορφώσω γνώμην θὰ φέρω τὸ ζήτημα εἰς τὴν Βουλήν.

Μετ' ὀλίγον ἐρωτωμένη ἡ Βουλὴ δέχεται τὴν ἀπάλειψιν τῆς διατάξεως, ἀναγινώσκεται δὲ καὶ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον κατ' ἄρθρον ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συστάσεως ὀδοντιατρικῶν συλλόγων» ὁ κ. **Ν. Ξηρὸς** ὑποστηρίζει ὅτι οἱ μὴ ἔχοντες δίπλωμα δὲν πρέπει νὰ ἔχων τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι, διότι θὰ καταντήσῃ οἱ ἐπιστήμονες νὰ διοικοῦνται ἀπὸ τοὺς μὴ τοιούτους.

Ὁ κ. **Μ. Μαντᾶς** ποιεῖται τὰς αὐτὰς συστάσεις.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** ὑποστηρίζει τροπολογίαν του, καθ' ἣν ὁ Σύλλογος διὰ νὰ ἔχῃ ὁμοιογένειαν καὶ ἀλληλεγγύην πρέπει νὰ ἀποτελῆται μόνον ἀπὸ ἐπιστήμονας ἢ τοὐλάχιστον αὐτοὶ νὰ ἔχουν τὴν διοίκησιν. Κἂν ἄλλη ρύθμισις, τονίζει, θὰ ἀποδείξῃ ὅτι δὲν συζητοῦμεν σοβαρῶς εἰς τὴν Βουλήν.

Ὁ κ. **Α. Μιχαλακόπουλος** (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως) λέγει ὅτι ἀφοῦ ἔχουν τὸ δικαίωμα νομίμως νὰ ἐξασκοῦν τὸ ἐπάγγελμα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποκλεισθοῦν, οἱ μὴ ἔχοντες δίπλωμα, ἀπὸ τὴν διοίκησιν.

Ὁ κ. **Α. Παπᾶς** (Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς) λέγει ὅτι τὸ νομοσχέδιον σκοπεῖ νὰ ἱδρύσῃ Συλλόγους ἐπαγγελματικούς, διὰ νὰ ὑποστηρίζουν τὰ ἐπαγγελματικὰ των συμφέροντα, διότι δὲν πρόκειται περὶ ἐπιστημονικῶν Σωματείων τὰ ὁποῖα εἶναι ἐλεύθερα νὰ ὀργανώνωνται. Τὸ Κράτος, ἀφοῦ ἔδωκε τὸ δικαίωμα τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀφαιρέσῃ τὸ δικαίωμα πρὸς ὀργάνωσιν, μὲ σκοπὸν τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἐπαγγέλματος, διότι εἶναι φανερόν, ὅτι δὲν ἠμποροῦμεν νὰ θέσωμεν εἰς μειονεκτικὴν θέσιν ὀδοντιατροὺς ἐξασκοῦντας τὸ ἐπάγγελμά των μὲ νόμιμον ἄδειαν.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** τονίζει ὅτι ἀφοῦ οἱ πρακτικοὶ ὀδοντιατροὶ μετά τινα χρόνον θὰ ἐκλείψουν πῶς δικαιολογεῖται ἡ ἀνάθεσις εἰς αὐτοὺς τῆς διοικήσεως τοῦ κλάδου;

Ὁ κ. **Α. Παπᾶς** (Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς) ἀναγινώσκει τὰς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τροπολογίας καὶ γίνεται δεκτὸν κατ' ἄρθρον τὸ νομοσχέδιον, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου. Γίνονται εἶτα δεκτὰ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὰ σχέδια νόμου.

1) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ γενικῆς στατιστικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος νόμων».

2) «Περὶ συμπληρώσεως τῆς αὐθεντικῆς ἑρμηνείας διατάξεών τινων τῶν νόμων 3717 καὶ 4432 «περὶ αὐτονόμου ὀργανισμοῦ Κορινθίας» καὶ

3) «Περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Γενεύῃ ὑπογραφείσης τὴν 14ην Δεκεμβρίου 1928 Διεθνοῦς Συμβάσεως, ἀφορώσης τὰς οἰκονομικὰς στατιστικάς».

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Νόμου 2825 «περὶ συστάσεως εἰδικοῦ Ταμείου Σελινοῦντος» ἔχον οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 2825 «περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Σελινοῦντος».

(Ὡς ἐτροποποιήθη παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.)

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 2825 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Πρὸς ἐκτέλεσιν καὶ συντήρησιν τῶν ἔργων τούτων συνιστᾶται Εἰδικὸν Ὑδραυλικὸν Ταμεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον «Εἰδικὸν Ὑδραυλικὸν Ταμεῖον Σελινοῦντος».

Πόροι τοῦ Ταμείου ὁρίζονται :

1) Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῆς ὡς κατωτέρω ὁριζομένης στρεμματικῆς φορολογίας ἐπὶ τῶν κοινοτήτων Κουλούρας, Ἐλίκης, Τεμένης, Βελφιτίκων, Αἰγίου, Κρακόβης, Ριζομύλου καὶ Νικολείκων, ὡς καὶ τῶν ἀπειλουμένων ἐκ τῶν χειμάρρων κλπ.

2) Φόρος ἐπὶ τοῦ διὰ τοῦ λιμένος Αἰγίου ἐξαγομένου σταφιδοκάρπου ἢ μεταφερομένου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν σιδηροδρομικῶς ἐκ τῶν σταθμῶν Αἰγίου, Μουρλᾶ, Σελινιατίκων, Τεμένης, Ῥυζομύλου, Καμαρῶν, Τρυπιῶν, Διακοπτοῦ, Τραπέζης Πλατάνου, Ἀκράτας καὶ Αἰγείρας ἐκ δραχμῶν εἴκοσι δύο, (22) κατὰ χιλιόλιτρον.

3) Ἐτησία εἰσφορὰ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Αἰγίου ὁριζομένη εἰς τριάκοντα χιλιάδας (30.000).

4) Ἐτησία ἀρωγὴ τοῦ Δημοσίου μὴ δυναμένη νὰ ᾖ κατωτέρα τῶν εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν (20 ο/ο) οὐδὲ ἀνωτέρα τῶν τριάκοντα τοῖς ἑκατὸν (30 ο/ο) ἐπὶ τῶν ἐκ τῶν στρεμματικῶν εἰσφορῶν καὶ τῆς φορολογίας ἐπὶ τοῦ σταφιδοκάρπου ἐνεργουμένων εἰσπράξεων ὑπὲρ τοῦ Ταμείου. Ἡ ἀρωγὴ αὕτη καθορίζεται κατ' ἔτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων καταβάλλεται δὲ ἐκ τοῦ διὰ συντήρησιν τῶν Ἐθνικῶν ὁδῶν τοῦ Κράτους κονδυλίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ταμείου τῆς Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας.

5) Ἐτησία εἰσφορὰ τῆς Ἑταιρείας Σιδηροδρόμων Π.Α.Π. λόγῳ τῆς προσγιγνομένης ταύτῃ ὠφελείας ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων. Τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς ταύτης καθορίζεται ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, μετὰ γνώμην Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων, τοῦ Νομομηχανικοῦ Ἀχαΐας καὶ Ἠλείδος καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑταιρείας ὁριζομένου ὑπὸ ταύτης.

Ἄρθρον 2.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 2825, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 16 Ἰουνίου 1926 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων περὶ ὑδραυλικῶν Ταμείων, κυρωθέντος τελικῶς διὰ τοῦ νόμου 3925, ὡς καὶ ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ νόμου ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

Ἡ στρεμματικὴ εἰσφορὰ ὁρίζεται διὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω χειμάρρων κατακλυζομένας καὶ ἀπειλουμένας ἐκτάσεις εἰς δραχμὰς εἴκοσι τέσσαρας (24) κατὰ στρέμμα σταφιδαμπέλων, ἀμπέλων, περιβολίων, οἰκιῶν, ἐλαιοστασίων, ἐσπαρμένων ἀγρῶν καὶ τριφυλλίων, δραχμὰς δὲ δώδεκα (12) κατὰ στρέμμα ἀκαλλιεργήτων γαιῶν καὶ λειβαδίων, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελον καλλιεργηθῇ ταῦτα, ἄλλως νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀνωτέρω τιμὴν τῶν δραχμῶν εἴκοσι τεσσάρων (24) καὶ ταῦτα.

Ἡ διοικοῦσα τὸ Ταμεῖον Ἐπιτροπὴ συμπληρουμένη ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ οἰκείου προέδρου τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, διὰ πράξεως αὐτῆς, καθορίζει τὰς ὑπὸ τῶν χειμάρρων κατακλυζομένας ἢ ἀπειλουμένας ἐκτάσεις καὶ ἐπιβάλλει εἰς ταύτας τὴν ὡς ἄνω εἰσφοράν. Οἱ ἐντὸς τῆς προσδιορισθείσης ὡς φορολογητέας περιμέτρου τῶν ἄνω Κοινοτήτων ἰδιοκτῆται δηλώνουσι τὰ εἰς αὐτοὺς ἀνήκοντα κτήματα αὐτῶν κατά τε τὸ εἶδος καὶ τὴν ἔκτασιν.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου 2825 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ὑπ' ἀριθμὸν 2 φόρος ἐπὶ τοῦ σταφιδοκάρπου δύναται νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ἀνώτατον κατὰ 4 δραχμὰς διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, προτάσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 11 Ἐπιτροπῆς. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας δύναται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων νὰ τροποποιήσῃ τὴν ὡς ἄνω πρότασιν.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 2825 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

Χρόνος ἐνάρξεως ἐπιβολῆς τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου αὐξανομένων πόρων τοῦ Ταμείου ὁρίζεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1929—1930. Ἐπιτρέπεται δὲ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου καὶ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους ἡ συνομολόγησις δανείου πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων καὶ ἡ ἐξόφλησις αὐτοῦ διὰ τῶν ὡς ἄνω πόρων. Οἱ πόροι οὗτοι δὲν δύνανται νὰ καταργηθῶσιν ἢ νὰ μειωθῶσι μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐν ἀρχῇ τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 2825 φράσις : «Ἡ Ἐπιτροπὴ λογίζεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν παρίστανται πλὴν τοῦ Προέδρου καὶ ἡ μέλη», ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολούθου: «Ἡ Ἐπιτροπὴ λογίζεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν παρίστανται πλὴν τοῦ Προέδρου καὶ 6 μέλη».

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον εἰς α' συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ μειώσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν φόρου καὶ περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου καὶ ἐλαιωδῶν ἐνγένει προϊόντων διατάξεων».

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Ν.Δ. «περὶ κύρους συμβολαιογραφικῶν τινων πράξεων»,

ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) λέγει ὅτι δέχεται ἐν μέρει τὴν τροπολογίαν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀναπτύσσει τοὺς λόγους τῆς καθιερώσεως τοῦ τεκμηρίου τῆς σειρᾶς τῶν ὑποθηκῶν.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ μήπως ἀποκλεισθοῦν μὲ τὴν τροποποίησιν αὐτὴν αἱ ἐμμάρτυροι ἀποδείξεις καὶ ἀπὸ ἄλλας περιπτώσεις.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) λέγει ὅτι τὰ συμβόλαια περὶ ὧν πρόκειται ἔχουν ἐλλείψεις χαρτοσήμου καὶ ὑπογραφῆν συμβολαιογράφου, ἀλλὰ μὲ τὰ συμβόλαια ταῦτα ἔγιναν καὶ ἄλλαι κατοχύρωσεις καὶ ἐκρίναμεν ὅτι

είναι δίκαιον νὰ ὑποστοῦν ἀμφότεροι οἱ συμβαλλόμενοι τὰς ζημίας.

Π. Τσαλδάρης. Μὲ ἀφοῦ ὑπῆρχε λύσις κατὰ τοὺς κειμένους νόμους;

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Δὲν ὑπῆρχε διότι εἶχον τυπικὸν κώλυμμα διὰ τὰ Δικαστήρια. Πάντως ἡ τροπολογία θεραπεύει κακὸν ὅπερ ἐδημιούργει τὸ ἄρθρον 7 τοῦ κυρουμένου Διατάγματος.

Ὁ κ. ***Ν. Ξηρὸς*** λέγει ὅτι εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ ὀφειλέτης ἀφίνει τὰ χρήματα εἰς τὸ συμβολαιογράφον κατ' ἀξίωσιν τοῦ δανειστοῦ καὶ τώρα πῶς δικαιολογεῖται ἐπειδὴ τὸ Κράτος δὲν ἐπιτρέπει τὰ ὄργανά του νὰ ὑποστῇ ὁ ὀφειλέτης τὴν ἡμίσειαν ζημίαν.

Ὁ κ. ***Δ. Δίγκας*** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) λέγει ὅτι συνήθως οἱ συμβαλλόμενοι ὁμοφώνως συμφωνοῦν περὶ καταθέσεως τοῦ τιμήματος εἰς συμβολαιογράφον.

Ν. Ξηρός. Τὰ συμβόλαια γίνονται πάντοτε καθ' ὑπόδειξιν τῶν δανειστῶν.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Θὰ ἐξετασθῇ ἂν ἐγένετο ἡ κατάθεσις πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ὀφειλέτου.

Ὁ κ. ***Ν. Ξηρὸς*** λέγει ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν πρέπει νὰ δοθῇ κῦρος εἰς πράξεις ἀκύρους.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Ἡμεῖς λαμβάνομεν ὡς βάσιν ἓν πραγματικὸν τεκμήριον καὶ θεωροῦμεν δίκαιον τὸν ἐπιμερισμὸν τῆς ζημίας.

Π. Τσαλδάρης. Τὸ νομοσχέδιον, λέγει, εἶναι ἀποτέλεσμα ἀνωμαλιῶν προηγουμένων τὰ δὲ ἀδικήματα ἐπροξενήθησαν ἀπὸ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν συμβολαιογράφων δυσανάλογον πρὸς τὴν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ, διότι θὰ ἦτο ὀρθὸν νὰ ἐπεκταθῇ ὁ περὶ προσυμφώνων διὰ τὰ δάνεια τῆς Τραπέζης ἰσχύων νόμος, ὁπότε δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη νὰ κατατίθενται τὰ χρήματα εἰς τοὺς συμβολαιογράφους.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον ὡς ἐτροπολογήθη ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 3890 »περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συμβολαιογράφων»,

ὁ κ. ***Ν. Σπηλιώτης*** ἐρωτᾷ ἐὰν ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν.

Ὁ κ. ***Δ. Δίγκας*** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ἀπαντᾷ ὅτι κατὰ τὴν β' συζήτησιν θὰ φέρῃ τροπολογίας καὶ ὅτι πάντως δὲν θὰ δεχθῇ νὰ αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν συμβολαιογράφων καὶ ὁσάκις κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 6 περιορίζεται ὁ ἀριθμὸς κάτω τοῦ ὀργανικοῦ τοιούτου τότε μόνον θὰ ἀποβλέψωμεν εἰς τὴν μισθοδότησιν.

Ὁ κ. ***Π. Εὐριπαῖος*** λέγει ὅτι εἰς τὴν Σύρον ἡ ὁποία ἔχει τόσας συναλλαγὰς εἶναι ἕνας συμβολαιογράφος καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ κωλύμματος τοῦ νόμου δὲν ἠμπορεῖ νὰ διορισθῇ ἄλλος.

Ὁ κ. ***Ν. Σπηλιώτης*** παρατείνων τονίζει ὅτι δὲν δύνανται νὰ ὑπάρχουν δύο νόμοι ρυθμίζοντες τὸ αὐτὸ θέμα κατὰ διάφορον τρόπον, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον τὸ ἄρθρον 6 παρενετέθη κατὰ τὴν τελευταίαν συζήτησιν μεταξὺ τῆς δευτέρας συζητήσεως καὶ τοῦ συνόλου.

Ὁ κ. ***Μ. Μαντᾶς*** ἐπιφέρει παρατηρήσεις τινας σχετικῶς πρὸς τὰ συμβολαιογραφεῖα τῆς περιφερείας Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.

Ὁ κ. ***Δ. Δίγκας*** (Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης) λέγει ὅτι αἱ παρατηρήσεις τοῦ κ. συναδέλφου εἶναι ἄξιαι προσοχῆς, θὰ ληφθῶσι δὲ ὑπ' ὄψει κατὰ τὴν β' συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου.

Γίνεται μετὰ τοῦτο δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Γίνεται ὡσαύτως δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας ψηφισθὲν σχέδιον νόμου, «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 14 Μαρτίου 1927 Ν. Δ. περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 3 Μαρτίου 1926 Ν. Δ. περὶ κώδικος τῶν δικηγόρων» ἔχον οὕτω :

Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Διατάγματος «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 5 Μαΐου 1926 Ν. Δ. «περὶ κώδικος τῶν δικηγόρων».

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται τροποποιουμένων ὡς κάτωθι τὸ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Διάταγμα «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 5 Μαΐου 1926 Ν. Δ. «περὶ κώδικος τῶν δικηγόρων»; ἔχον οὕτω:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: α') τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς δοθεῖσαν ἐξουσιοδότησιν πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως Εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν, β') τὴν σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης κλπ. Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ληφθεῖσαν κατὰ τὴν ΛΔ' συνεδρίασιν τῆς 1ης Νοεμβρίου 1927, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται, ὡς ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ φύλλῳ 160 τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεῦχος Α') τῆς 20 Μαΐου 1926, τὸ ἀπὸ 5 Μαΐου 1926 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ δικηγόρων» ὑπὸ τὰς ἑξῆς τροποποιήσεις τῶν ἄρθρων τοῦ κυρουμένου Διατάγματος :

1) Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 2 εἶνε ὅτι ἐνιαυσία τοὐλάχιστον τακτικὴ παρὰ δικηγόρῳ ἄσκησις πρέπει νὰ γίνεται μετὰ τὴν λῆψιν τοῦ πτυχίου.

2) Ἐκ τοῦ ἄρθρου 6 ἀπαλείφονται πᾶσαι αἱ παράγραφοι, πλὴν τῆς πρώτης.

3) Ἐκ τοῦ ἄρθρου 23 ἀπαλείφονται αἱ παράγραφοι 1, 4 καὶ 5, αἱ δὲ ἀπομένουσαι παράγραφοι 2 καὶ 3 ἀριθμούμεναι ὡς 1 καὶ 2, τῆς τελευταίας ταύτης τροποποιουμένης ὡς ἑξῆς :

«Οἱ ὑπὸ τὸ κράτος τῶν προγενεστέρων νόμων ἢ τοῦ παρόντος διορισθέντες ἢ διατελέσαντες δικηγόροι καὶ παύσαντες νὰ ὦσι τοιοῦτοι ἐξ οἱουδήποτε λόγου, πλὴν λόγῳ ποινῆς, δικαιοῦνται νὰ ἀναδιορισθῶσι δικηγόροι παρ' οἷς διετέλεσαν Δικαστηρίοις ἢ κατωτέροις, ἐφόσον κέκτηνται δίπλωμα Νομικῆς Σχολῆς τοῦ ἡμετέρου ἢ ἀλλοδαποῦ Πανεπιστημίου καὶ δὲν συντρέχει περίπτωσις ἐκ τῶν τοῦ ἄρθρου 5 παράγρ. 3.

Προστίθεται δὲ εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 6 παράγραφος 3 ἔχουσα οὕτω :

«Ὁμογενεῖς κατὰ τὸν πρὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1922 χρόνον ἐνασκήσαντες τὸ ἔργον τοῦ δικηγόρου ἐν Βουλγαρίᾳ ἢ Σερβίᾳ ἢ Τουρκίᾳ καὶ κεκτημένοι δίπλωμα Νομικῆς Σχολῆς Ὀθωμανικοῦ ἢ Βουλγαρικοῦ ἢ Σερβικοῦ ἢ ἄλλου ἀνεγνωρισμένου Πανεπιστημίου καὶ τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν τὴν ἀπαιτουμένην κατὰ τὴν τότε ὑφισταμένην ἐν ᾗ ἤσκησαν τὴν δικηγορίαν Ἐπικρατείᾳ νομοθεσίαν ἢ καὶ μόνον δίπλωμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου δικαιοῦνται νὰ διορισθῶσι δικηγόροι παρὰ Πρωτοδικείῳ, ἂν μέχρι τέλους Ἀπριλίου 1928 ὑποβάλωσι περὶ τούτου αἴτησιν πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον συνοδευομένην διὰ τῶν οἰκείων ἀποδεικτικῶν».

4) Ἐν ἄρθρῳ 30 παράγρ. 3 ἡ φράσις «μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου τοῦ ἑπομένου Ἰανουαρίου καὶ ἔτους» ἀντικαθίσταται ἐπὶ τὸ σαφέστερον διὰ τῆς «μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους».

5) Ἡ τελευταία περίοδος τοῦ ἄρθρου 31 «περελθούσης καὶ τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπράκτου κλπ.» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑξῆς :

«Διὰ τοὺς μέχρι τέλους Ἀπριλίου ἑκάστου ἔτους μὴ ἐγγραφέντας κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἐπέρχεται αὐτοδικαίως ἡ ἀναστολὴ τοῦ δικαιώματος τῆς ἀσκήσεως τῆς δικηγορίας μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἠθέλησν ἐκπληρώσει τὰς κατὰ τὰ ἄρθρα 30 καὶ 31 ὑποχρεώσεις των. Ἐπὶ τούτῳ ἐντὸς τοῦ πρώτου πενθημέρου τοῦ Μαΐου ἑκάστου ἔτους ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου ὀφείλει νὰ ἀνακοινώσῃ ὑπευθύνως πρὸς τὰς δικαστικὰς Ἀρχὰς τὰ ὀνόματα τῶν μὴ μέχρι τέλους Ἀπριλίου ἐγγραφέντων, αὗτοι δὲ ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ δέχωνται τὴν ὡς δικηγόρων παράστασιν τούτων ἐνώπιον αὐτῶν, μέχρις οὗ προσαγάγωσι πιστοποίησιν τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου περὶ τῆς ἐγγραφῆς των. Ἐὰν τοιαύτη ἐγγραφὴ δὲν γίνῃ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ Ἰανουάριον τοῦ ἑπομένου ἔτους ἐγγραφὴ διὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος, ἂν δὲν καταβληθῇ καὶ ἡ καθυστερουμένη διπλῆ εἰσφορὰ διὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Ἐνστάσις κατὰ τῆς παραστάσεως δικηγόρου ὡς μὴ ἐγγεγραμμένου ἐν τῷ μητρώῳ, περὶ οὗ δὲν προϋπεβλήθη ἀναφορὰ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου, δὲν γίνεται δεκτή, ἂν δὲν προσάγεται αὐτοστιγμεὶ ἔγγραφος πιστοποίησις τοῦ ἁρμοδίου Δικηγορικοῦ Συλλόγου, βεβαιοῦσα τὸ γεγονὸς τοῦτο».

6) Τὸ ἀκριβὲς κείμενον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 33 ἔχει οὕτω :

«Ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος Πειραιῶς ὡς πρὸς τὰ ἑαυτοῦ μέλη θεωρεῖται ἐδρεύων καὶ ἐν Ἀθήναις διὰ τὴν παρὰ τῷ Ἐφετείῳ καὶ Ἀρείῳ Πάγῳ προαγωγήν».

7) Εἰς τὸ ἄρθρον 35 παρ. 3 μετὰ τὰς λέξεις «Ἀρείου Πάγου» προστίθενται αἱ λέξεις «τοῦ Ἐφετείου».

8) Ἐν ἄρθρῳ 51 αἱ λέξεις «καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἀρείου Πάγου» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν «πλὴν τοῦ Ἀρείου Πάγου δικάζοντος ὡς ἀκυρωτικοῦ».

9) Ἐν ἄρθρῳ 52 προστίθεται εἰς τὸ τέλος τῆς παραγρ. 1 ἡ φράσις «Οἱ παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ ἢ παρὰ τοῖς Ἐφετείοις δικηγόροι ὀφείλουσι νὰ κατοικῶσιν ἐν τῇ ἕδρᾳ τῶν δικαστηρίων τούτων».

10) Εἰς τὸ ἄρθρον 55 προστίθεται ἐδάφιον 5, ἔχον οὕτω :

«5. Δικηγόροι γενόμενοι Ὑπουργοὶ δὲν δύνανται μὲν ἐφ' ὅσον ἔχουσι τὸ ἀξίωμα τοῦτο νὰ παρίστανται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ νὰ δικηγορῶσιν ἐν γένει, δὲν ἀποβάλλουσιν ὅμως τὴν ἰδιότητα τοῦ δικηγόρου».

11) Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 61 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Τὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα παραγράφονται μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς τελέσεως αὐτῶν, πᾶσα ὅμως πρᾶξις πειθαρχικῆς διαδικασίας διακόπτει αὐτήν. Ἡ κατὰ δικηγόρου ἐκκρεμὴς ποινικὴ δίωξις δύναται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, δηλουμένην δι' ἀποφάσεώς του, ν' ἀναστέλῃ τὴν πειθαρχικὴν τοιαύτην. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀναστέλλεται καὶ ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς».

12) Τὸ ἄρθρον 65 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἐὰν ἡ διαστικὴ ἀρχὴ ἐπελήφθη ποινικῆς κατὰ δικηγόρου διώξεως τὸ πειθαρχικὸν Συμβούλιον δὲν κωλύεται νὰ ἐξετάσῃ τὴν αὐτὴν πρᾶξιν, ἔχον τὸ ἐκ τοῦ ἄρθρου 61 παραγρ. 3 δικαίωμα νὰ ἀναστείλῃ κατὰ τὴν κρίσιν του τὴν πειθαρχικὴν δίωξιν μέχρι πέρατος τῆς ποινῆς. Ἡ ἀθωωτικὴ ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου, ὡς καὶ τὸ ἀπαλλακτικὸν ἢ ἀθωωτικὸν βούλευμα, δὲν κωλύει τὸ πειθαρχικὸν Συμβούλιον εἰς τὴν ἐνέργειάν του, δικαιούμενον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει του καὶ τὴν σχετικὴν ποινικὴν δικογραφίαν».

13) Εἰς τὸ ἄρθρον 80 ἐδάφιον ζ' μετὰ τὴν λέξιν «Γυμνασίου» προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ τριετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν ἀμίσθου ὑπογραμματέως Εἰρηνοδικείου ἢ Εἰδικοῦ Πταισματοδικείου καὶ ἀπολυτήριον ἑλληνικοῦ σχολείου».

14) Τὸ κείμενον τοῦ ἄρθρου 94, οὗτινος ἡ δημοσίευσις ἐκ παραδρομῆς παρελείφθη ἐν τῇ γενομένῃ ἰσταύτῃ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 160 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 20 Μαΐου 1926 (Τεῦχος Α') ἔχει οὕτω:

«Ἄρθρον 94. Διὰ παράστασιν πρὸς συζήτησιν πάσης φύσεως ὑποθέσεων, πλὴν τῶν ρητῶς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἄλλως κανονιζομένων, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου καὶ τοῦ Πρωτοδικείου, τὸ ἐλάχιστον ὅριον ἀμοιβῆς εἶνε διὰ μὲν τὸ Εἰρηνοδικεῖον δραχ. 10 διὰ δὲ τὸ Πρωτοδικεῖον δραχ. 25».

15) Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 147 εἶνε ὅτι τὸ ἐν τῇ τελευταίᾳ παραγράφῳ τοῦ ἐδαρίου 1 ὅριον τῶν 10 ἑκατομμ. νοεῖται εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς καὶ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ πραγματικὴ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου, ἐφαρμοζομένων ὅμως ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τῆς ἀμοιβῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου84».

16) Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 171 προστίθεται κατὰ συνέχειαν ἡ φράσις «πλὴν ἂν ὁ εἰς δεύτερον βαθμὸν δικάζων πρόεδρος δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεώς του διατάξῃ ἄλλως πρὸ τῆς ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἐφέσεως»

17) Ἐν τῷ ἄρθρῳ 201 ἐκ μὲν τῆς παραγρ. 1 διαγράφονται αἱ λέξεις «γερουσιασταί, νομαρχιακοί, δημοτικοὶ ἢ κοινοτικοὶ σύμβουλοι», πρὸ δὲ τῆς 3ης παραγράφου προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἧς τὸ κείμενον ἐκ παραδρομῆς κατὰ τὴν πρώτην δημοσίευσιν παραλειφθὲν ἔχει οὕτω: «2. Οἱ τιμωρηθέντες πειθαρχικῶς διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως διὰ προσωρινῆς παύσεως πρὶν ἢ παρέλθῃ διετία ἀπὸ τῆς τιμωρίας».

18) Ἡ παράγρ. 5 τοῦ ἄρθρου 221 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς : «Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ ταμίας ἐκλέγονται δι' ὁλόκληρον διετίαν».

19) Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 219 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«3. Παρ' οἷς Συλλόγοις τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐξ ἑπτὰ καὶ πλέον μελῶν μέλη τοῦ πειθαρχικοῦ Συμβουλίου εἶνε τέσσαρες ἐκ τῶν συμβούλων, ὁριζόμενοι δι' ἑκάστην ὑπόθεσιν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου».

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καταχωρίσεως αὐτοῦ».

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὡς ἄνω κυρουμένου Ν. Διατάγματος τροποποιεῖται οὕτω :

«Τοῦ αὐτοῦ δικαιώματος ἀπολαύουσι καὶ οἱ πτυχιοῦχοι τῆς Νομικῆς οἱ διατελέσαντες ἐπὶ τριετίαν ὡς γραμματεῖς ἢ ὑπογραμματεῖς πολυμελοῦς δικαστηρίου ἢ Εἰσαγγελίας ἢ γραμματεῖς Εἰρηνοδικείων».

2. Αἱ παράγραφοι 3 καὶ 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 6 ἀπαλείφονται, προστίθενται δὲ ὡς παράγραφος τρίτη τὰ ἑξῆς :

«Ὁμογενεῖς κατὰ τὸν πρὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1922 χρόνον ἐνασκήσαντες τὸ ἔργον τοῦ δικηγόρου ἐν Βουλγαρίᾳ ἢ Σερβίᾳ ἢ Τουρκίᾳ καὶ κεκτημένοι δίπλωμα Νομικῆς Σχολῆς Ὀθωμανικοῦ ἢ Βουλγαρικοῦ ἢ Σερβικοῦ ἢ ἄλλου ἀνεγνωρισμένου Πανεπιστημίου καὶ τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν τὴν ἀπαιτουμένην κατὰ τὴν τότε ὑφισταμένην ἐν ᾗ ἤσκησαν τὴν δικηγορίαν Ἐπικρατείᾳ νομοθεσίαν ἢ καὶ μόνον δίπλωμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου δικαιοῦνται νὰ διορισθῶσι δικηγόροι παρὰ Πρωτοδικείῳ, ἂν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1930 ὑποβάλωσι περὶ τούτου αἴτησιν πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον συνοδευομένην διὰ τῶν οἰκείων ἀποδεικτικῶν».

3. Ἡ ἐν ἄρθρῳ μόνῳ ἀριθμῷ 13 διάταξις τοῦ ὡς ἄνω κυρουμένου Νομοθετικοῦ Διατάγματος 13)13 Νοεμβρίου 1927 καταργεῖται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

4. Τὸ ἄρθρον 94 τοῦ ἀπὸ 5)20 Μαΐου 1926 Ν. Διατάγματος «περὶ Δικηγόρων» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ἄρθρον 94. Διὰ παράστασιν πρὸς συζήτησιν πάσης φύσεως ὑποθέσεων, πλὴν τῶν ρητῶς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἄλλως κανονιζομένων ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου καὶ τοῦ Πρωτοδικείου, τὸ ἐλάχιστον ὅριον ἀμοιβῆς εἶνε διὰ μὲν τὸ Εἰρηνοδικεῖον δραχμαὶ πέντε (5), διὰ δὲ τὸ Πρωτοδικεῖον δραχμαὶ δέκα πέντε (15).

5. Ἡ ἐν ἄρθρῳ μόνῳ ἀριθμ. 15 τοῦ κυρουμένου Νομοθετ. Διατάγματος τῆς 13)13 Νοεμβρίου 1927 διάταξις καταργεῖται.

6. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ ἀπὸ 5)20 Μαΐου 1926 Ν. Διατάγματος «περὶ δικηγόρων» τροποποιεῖται οὕτω·

«3. Οἱ διατελέσαντες ἐπὶ τριετίαν ἐν συνόλῳ ὡς ἔμμισθοι Πάρεδροι καὶ Πρωτοδίκαι ἢ οἱ διατελέσαντες πρόεδροι ἢ Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν δικαιοῦνται νὰ διορισθῶσι δικηγόροι παρ' Ἐφετείῳ ἀπ' εὐθείας, οἱ δὲ ἐπὶ πενταετίαν διατελέσαντες ὡς πρωτοδίκαι ἢ ἐπὶ διετίαν ὡς πρόεδροι ἢ Εἰσαγγελεῖς, πάντες δέ μετὰ ἑνὸς ἔτους δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν παρ' Ἐφετείῳ, ἢ διατελέσαντες εἰς θέσιν ἐφέτου ἢ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέως ἢ Νομικοῦ Συμβούλου καὶ ἄνω δικαιοῦνται νὰ διορισθῶσι δικηγόροι παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἀπ' εὐθείας, ὡς καὶ οἱ ἐπὶ πενταετίαν διατελέσαντες Γενικοὶ Γραμματεῖς Ὑπουργείων, ἐὰν οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἔχωσι καὶ πενταετῆ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν».

Ἐπὶ τοῦ εἰς μόνην συζήτησιν νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ νόμου 602 περὶ Συνεταιρισμῶν ὁ κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) λέγει ὅτι λόγος διὰ τὸν ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἀπαδοχὴν τῆς τροπολογίας εἶναι ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο σκοπὸν ἔχει καὶ μόνον νὰ διορθώσῃ μίαν ἀνωμαλίαν ἡ ὁποία προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ Ν. Δ. τοῦ Παγκάλου μὲ πρόσθήκην μιᾶς τροπολογίας τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς. Λύτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου. Αὐτὸ τὸ ὁποῖον λέγετε δύναται νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἄλλου νόμου.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** ὑποστηρίζει ἐπίσης τὴν τροπολογίαν ταύτην.

Γίνεται μετὰ τοῦτο δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν ἔχον οὕτω:

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

Περὶ τροποιήσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 3479 περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Φεβρουαρίου 1926 περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2189 τοῦ 1920 περὶ ἐξαγορᾶς τῆς κυριότητος τῶν ἐμφυτευτικῶν κτημάτων ὡς οὗτος ἔχει τροποποιηθῇ διὰ τῶν νόμων 2926 καὶ 2927 τοῦ 1922».

Ἄρθρον μόνον.

Καταργοῦμεν τὸ ἐδάφ. 7 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 3479 περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Φεβρουαρίου 1926 περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2189 τοῦ 1920 περὶ ἐξαγορᾶς τῆς κυριότητος τῶν ἐμφυτευτικῶν κτημάτων ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τῶν νόμων 2926 καὶ 2927 τοῦ 1922.

Γίνεται ὡσαύτως δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4176 «περὶ ἱδρύσεως πειραματικῶν σχολείων ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις Ἀθηνῶν καὶ Θεσ)νίκης» ὡς ἐτροπολογήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνονται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὰ νομοσχέδια.

«Περὶ χορηγίας ἐφ' ἅπαξ συνδρομῆς εἰς τὴν Μακεδονικὴν ἐκπαιδευτικὴν Ἑταιρείαν δ' ἀ τὸν σύλλογον τῶν φιλομούσων Μυτιλήνης».

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 15)22 Ὀκτωβρίου 1919 Ν. Δ. περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας».

«Περὶ ἀναγραφῆς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν χρήσεως 1929—30 πιστώσεων 3 ἑκατομμυρίων δραχ. πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τοῦ λόχου πυροσβεστῶν».

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν μετὰ τὴν ψήφισίν του ὑπὸ τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον «περὶ καταργήσεως τῶν περὶ ὑποχρεωτικῆς ὑπηρεσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διατάξεων τῆς 6ης συντακτικῆς ἀποφάσεως κλπ.» ἔχον οὕτω:

Περὶ καταργήσεως τῶν περὶ ὑποχρεωτικῆς ὑπηρεσίας τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων τῆς ἕκτης συντακτικῆς ἀποφάσεως τῆς 25 Φεβρουαρίου 1926.

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἡ ἕκτη συντακτικὴ ἀπόφασις τῆς 25 Φεβρουαρίου 1926 «περὶ ὑποχρεωτικῆς διετοῦς ὑπηρεσίας ἐν Μακεδονίᾳ, Θράκῃ καὶ Ἠπείρῳ τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπολογισμοῦ προσηυξημένου τοῦ χρόνου τούτου ὡς συνταξίμου» καταργεῖται πλὴν τοῦ ἄρθρου 4 ταύτης, παραμένοντος ἐν ἰσχύϊ, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τῆς εἰκοστῆς συντακτικῆς ἀποφάσεως τῆς 25 Μαΐου 1926.

2. Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Συνανίσει τῆς Βουλῆς λύεται μετὰ τοῦτ' ἡ συνεδρίασις ὥρᾳ 11 μ. μ. διὰ τὴν 9.30' π. μ. τῆς προσεχοῦς Δευτέρας.

Οἱ Γραμματεῖς

Δ. Μέλφος

Σ. Νικολαΐδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΘ'

Δευτέρας 7 Ἀπριλίου 1930.

Ὥρᾳ 4.45' μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Ι. Τσιριμῶκος*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνιχνεύσωσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται εἶτα τὰ ἑξῆς:

Οἱ συνταξιοῦχοι ἀξιωματικοὶ Ἀθηνῶν ζητοῦν τὴν ἀνανέωσιν τοῦ χορηγηθέντος ὑπὸ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου δανείου.

Οἱ ἔμποροι καὶ ἐπαγγελματίαι Πειραιῶς ζητοῦν τὴν ἄρσιν τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει τηλεγράφημα τῶν κατοίκων Ἁγίου Πέτρου διαμαρτυρομένων διὰ τὴν ἐπικειμένην διακοπὴν τῆς συγκοινωνίας Βασιλικῆς.

Ὁ αὐτὸς κ. βουλευτὴς καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ Συλλόγου πολυτέκνων Λευκάδος ζητούντων τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ πολυτέκνων.

Ἡ φιλόπτωχος ἀδελφότης ὁ «Ὅσιος Λουκᾶς» Δαδίου ζητεῖ τὴν παροχὴν ἀρωγῆς.

Ἡ Κοινότης Κεραμιδίου Βόλου ζητεῖ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ δημοδιδασκάλου Ἀρ. Παπαχατζοπούλου ὡς ἀναμιχθέντος εἰς τὴν πολιτικήν.

Οἱ βυρσοδέψαι βιομήχανοι Χίου ζητοῦν τὴν ἄρσιν τοῦ φόρου εἰσαγωγῆς ἀκατεργάστων δερμάτων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς βιομηχανίας.

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Ἁγιᾶς τῆς Σητείας ζητοῦν τὴν ἀνάκλησιν τῆς ὑπ' ἀρι0. 1921)1930 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ τοῦ ὕδατος τῆς θέσεως Γαϊτάμου τοῦ χωρίου Ρούσσα Ἐκκλησιά.

Οἱ πρόεδροι κοινοτήτων Πλουγύρου κ.λ.π. ζητοῦν τὴν μὴ μετατροπὴν τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου ἁλιείας.

Ὁ Δήμαρχος Τριπόλεως ὑποβάλλει ψήφισμα σχετικὸν μὲ τὴν πρότασιν νόμου τοῦ γερουσιαστοῦ κ. Κάβουρα περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4167 κ.λ.π.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει αἴτησιν τοῦ Ι. Κατσπόδη καπνεπώλου Λευκάδος ζητοῦντος τὴν μεταφορὰν τοῦ καπνεπωλείου τοῦ Γ. Κακισόση εἰς ἕτερον σημεῖον.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Κοινότητος Μεγάλης Κάψης Φθιώτιδος διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἐπιβολὴν φόρου 2 ο)ο ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.

Οἱ ἀρτεργάται καὶ μυλεργάται Ἀλεξανδρουπόλεως διαπαρτύρονται κατὰ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν ἀρνουμένων τὴν κρατικὴν νομοθεσίαν.

Οἱ πολύτεκνοι Ἀθηνῶν ζητοῦν τὴν ἄμεσον ἐνίσχυσιν πρὸς στέγασίν των.

Ὁ Σύνδεσμος τοῦ ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ Ἡνωμένων Κυλινδρομύλων Θεσσαλονίκης ζητεῖ τὴν παροχὴν 13ου μισθοῦ, ἵδρυσιν ταμείου προνοίας καὶ συντάξεως κ.λ.π.

Τὸ σωματεῖον Ἐμπορουπαντοπωλῶν Κατερίνης ζητεῖ τὴν κατάργησιν τοῦ νόμου 3157.

Οἱ καπνεργάται Ξάνθης διαμαρτύρονται διὰ τὴν μὴ ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς καπνοκολλιεργείας εἰς βαλτώδη ἐδάφη.

Ἡ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀπονομῆς βαθμοῦ ἢ μισθοῦ τμηματάρχου α' τάξεως εἰς τὸν ἀρχιερατικὸν ἐπίτροπον τῆς Ἐπισκοπῆς Ἱερᾶς Σητείας».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. ***Σ. Σχοινᾶς, Ι. Παπαφλέσσας, Π. Πετρίδης, Ι. Νικολίτσας, Γ. Ράλλης*** κλπ. ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ μειώσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, ἐλαιῶν κλπ. φόρου καὶ περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων διατάξεων».

Ὁ κ. ***Δ. Μπότσαρης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεως τοῦ νόμου 4183, κυρώσαντος τὸ ἀπὸ 23)3)29 Ν.Δ. «περὶ διπλωμάτων ἱκανότητος καὶ πτυχίων εἰδικότητος ἐντῷ ἐμπορικῷ ναυτικῷ».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Α. Μυλωνογιάννης*** καὶ ***Μ. Βολουδάκης*** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Παπαθανάσης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4448 περὶ ταμείου συντάξεων νομικῶν».

Οἱ κ. κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) καὶ ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουν τὰ κάτωθι σχέδια νόμων:

1) Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4193 καὶ προσθήκης ἑτέρων τινῶν διατάξεων περὶ διευθύνσεως ἀνταλλαγῆς» καὶ

2) «Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3381 «περὶ προσφυγῆς κατὰ τῶν ἐκτιμητικῶν ἀποφάσεων τῶν πρωτοβαθμίων ἐπιτροπῶν» καὶ «συστάσεως ἐπιτροπῆς ἐκδικάσεως μετάλλείων καὶ λατομείων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

1) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου (12 Μαΐου) 1926 Ν.Δ. περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1925 Ν.Δ. περὶ ποινικῶν κλητήρων».

2) «Περὶ ρυθμίσεως τῶν μισθώσεων ἀστικῶν κτημάτων»

3) «Περὶ ἰδιαζούσης δικαιοδοσίας τῶν δημάρχων ὡς πρὸς τὰ πταίσματα» καὶ

4) Ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τῆς Γερουσίας σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 16)30 Νοεμβρίου 1925 Ν.Δ. περὶ ποινικῶν κλητήρων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἄρσεως ἀπαλλοτριώσεως τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 2948 «περὶ προαγωγῆς τῆς βιομηχανίας κλπ.».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Κ. Γκότσης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καταστάσεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῆς Διοικήσεως».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Σ. Ἀναστασιάδης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορωσῶν εἰς τὸ Θεσσαλικὸν Γεωργικὸν Ταμεῖον».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Ι. Νικολίτσας, Σ. Σχινᾶς*** καὶ ***Α. Παπαθανάσης*** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν ὑπαλλήλων».

Οἱ κ. κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) καὶ ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ παρατάσεως προθεσμίας λειτουργίας τῶν δυνάμει τοῦ Ν. 4086 πρωτοβαθμίων ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν».

Η ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων :

α) «Περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ Ἀξιωματικῶν καὶ Ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ».

β) «Περὶ ἀνεγέρσεως ἐν Πειραιεῖ νέων Φαρικῶν Ἀποθηκῶν διὰ τῆς εἰς τὸ Δημόσιον καταβολῆς ἀποζημιώσεως ὑπὲρ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Πειραιῶς λόγῳ ἀπολλοτριώσεως τῶν ἀποθηκῶν» καὶ

γ) «Περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ 4444 νόμου «περὶ ἐκουσίας ἀποστρατείας ἀξιωματικῶν καὶ μονίμων ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ καὶ περὶ ὁρισμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ».

Η ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων :

α) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 3828 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 5 Νοεμβρίου 1927 Ν.Δ. περὶ σχηματισμοῦ εἰδικοῦ Λ)σμοῦ Σιδηροδρομικῶν Συντοξιούχων καὶ

β) «Περὶ χρηματιστηρίου ἐμπορευμάτων καὶ ἐμπορομεσιτῶν».

Προσέρχεται εἶτα ὁ βουλευτὴς Ἠλείας κ. ***Σ. Στεφανόπουλος*** ὅστις δίδει τὸν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος τεταγμένον ὅρκον ἔχοντα οὕτω :

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Δημοκρατικὸν Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου».

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας.

Αἰτήσει τοῦ κ. ***Α. Μιχαλακοπούλου*** (Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν) τάσσεται 24ωρος προθεσμία εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς ὑποβολὴν τῆς ἐκθέσεώς της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀπαγορεύσεως ἐκχωρήσεων καὶ καταχρέσεων ἐπὶ τῶν δυνάμει τοῦ νόμου 4278 καὶ τοῦ διατάγματος τῆς 28 Αὐγούστου 1929 καταβαλλομένων πολεμικῶν ἀποζημιώσεων».

Γίνεται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ σύνολον τῆς προτάσεως νόμου περὶ «συστάσεως εἰδικοῦ ταμείου ἀποξηράνσεως τῆς λίμνης Δύστος τοῦ τέως Δήμου Ταμυνέων Καρυστίας», ἔχον οὕτω :

Περὶ συστάσεως εἰδικοῦ ταμείου ἀποξηράνσεως τῆς λίμνης Δύστος καὶ κατασκευῆς ἀρδευτικῶν ἔργων.
(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Συνιστᾶται ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Κοινότητος Κριεζῶν τῆς Καρυστίας εἰδικὸν ταμεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον «Εἰδικὸν ταμεῖον ἀποξηράνσεως τῆς λίμνης Δύστος καὶ κατασκευῆς ἐν αὐτῇ ἀρδευτικῶν ἔργων», ὑπαγόμενον, ὡς πρὸς τὰ μὴ διὰ τοῦ παρόντος κανονιζόμενα ἀντικείμενα, εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2855 «περὶ ὑδραυλικῶν ἐν γένει ἔργων», τῶν ἐκτελεστικῶν τούτου διαταγμάτων καὶ τῶν τροποποιησάντων καὶ συμπληρωσάντων αὐτὸν μεταγενεστέρων νόμων καὶ Διαταγμάτων.

Ἄρθρον 2.

Σκοπὸς τοῦ ταμείου τούτου εἶναι : 1) ἡ ἀποξήρανσις τῆς λίμνης Δύστος 2) ἡ κατασκευὴ ὑδραυλικῶν ἐν γένει ἔργων ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ πρὸς ἄρδευσιν τῶν ἐκτάκτων τῆς περιοχῆς αὐτῆς καὶ πάσης ἄλλης δυναμένης νὰ ἀρδευθῇ. 3) Ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν, συντήρησιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐκτελεσθησομένων ἔργων ἀναγκαιουσῶν ἐκτάσεων, δουλειῶν ἢ ἑτέρων δικαιωμάτων ἐνεργεῖται δαπάνῃ τοῦ Ταμείου κατὰ τὰς περιμένας διατάξεις ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως. 4) Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων τούτων πραγματοποιεῖται διὰ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 6ον ὁριζομένων πόρων τοῦ ταμείου, ὡς καὶ διὰ δανείων συνομολογουμένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 2853, ἐπιπροσθέτως χορηγουμένης πρὸς ἀσφάλειαν ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀποκαλυφθησομένων ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ταμεῖον τοῦτο περιλαμβάνει τὰς Κοινότητας Κριεζῶν, Ζερμπισίων, Κοσκίνων, Καλεντζίων, Πετριῶν, τοῦ τέως δήμου Ταμυνέων, Βύρρας καὶ Ζάρκων τοῦ τέως δήμου στυρέων τῆς Καρυστίας.

Διοικεῖται δὲ ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης : 1) ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου Ταμυνέων ὡς προέδρου, 2) τεσσάρων ἀντιπροσώπων, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων τῶν ἀνωτέρων ἑπτὰ Κοινοτήτων, καὶ 3) δύο ἀντιπροσώπων, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.

Ἐντὸς μηνὸς ἀφ' ἧς ὁ Νομάρχης Εὐβοίας καλέσῃ τὰ Κοινοτικὰ Συμβούλια τῶν ἀνωτέρων Κοινοτήτων, ὀφείλουσι ταῦτα νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν τεσσάρων ἀντιπροσώπων αὐτῶν. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας ταύτης ὁ Νομάρχης προβαίνει εἰς τὸν διορισμὸν τῶν πλείονας ψήφους συγκεντρωσάντων ἐξ οἱωνδήποτε ἢ ὁσωνδήποτε Συμβουλίων καὶ ἂν προέρχηται ἡ ἐκλογὴ ὡς τακτικῶν μελῶν, ὁρίζων ἀριθμὸν ἐπιλαχόντων μέχρι τριῶν ὡς ἀναπληρωματικῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων πέντε ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς μετὰ τοῦ Προέδρου. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν περιπτώσει δ' ἰσοψηφίας νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου. Ἡ θητεία τῶν αἱρετῶν μελῶν εἶναι τριετής. Τὰ αἱρετὰ μέλη δὲν δύνανται νὰ κατέχωσι δημοσίαν θέσιν, βουλευτικὸν ἢ γερουσιαστικὸν ἀξίωμα, θεωροῦμενα δὲ πάντα τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ὡς δημόσιοι ὑπάλληλοι ὑπόκεινται εἰς τὰς ἐκ τοῦ νόμου συνεπείας δι' ἄρνησιν, ὑπέρβασιν καὶ παράβασιν καθήκοντος. Δὲν ἀντικαθίστανται δὲ ἐντὸς τῆς τριετίας μέλος ἐκτὸς ἂν περιπέσῃ εἰς ἔγκλημα προβλεπόμενον ὑπὸ τῶν ἄρθρων 21 22 καὶ 24 τοῦ Πριν. Νόμου, ἂν ἐστερήθη τοῦ δικαιώματος τῆς διαχειρίσεως τῆς ἰδίας περιουσίας καὶ ἂν ἀπέχῃ τῶν καθηκόντων του πλέον τῶν τριῶν συνεδριάσεων ἀδικαιολογήτως, κατὰ τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτε προτάσει τοῦ Νομάρχου Εὐβοίας ἀπολύεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας. Ἐν περιπτώσει ἀπολύσεως ἢ παραιτήσεως αἱρετοῦ μέλους ἀντικαθίσταται τοῦτο ὑπὸ τῶν ἀναπληρωματικῶν κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας.

Ἄρθρον 5.

Τὸ εἰδικὸν τοῦτο ταμεῖον ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, ἐκπροσωπούμενον ἐν πάσῃ δικαιοπραξίᾳ ἢ ἐν ἄλλῃ ἐννόμῳ σχέσει, καὶ ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς, δι' οὗ ἀλληλογραφεῖ μετὰ τῶν δημοσίων ἢ ἄλλων ἀρχῶν, ὡς καὶ μετὰ παντὸς ἰδιώτου, ἀπαλλασσόμενον παντὸς φόρου καὶ τέλους διὰ τὰ ἀποτελοῦντα τὴν περιουσίαν αὐτοῦ στοιχεῖα.

Ἄρθρον 6.

Πόροι τοῦ ταμείου εἶναι :

1) Ἐτησία στρεμματικὴ φορολογία, ἐπιβαλλομένη ἐπὶ τῶν γαιῶν, συνισταμένη ἐπὶ μὲν τῶν προσβαλλομένων τακτικῶς κατ' ἔτος ὑπὸ τῶν ἐμβρίων ὑδάτων τῆς λίμνης Δύστος εἰς βραχμὰς δέκα πέντε κατὰ στρέμμα, ἐπὶ δὲ τῶν ἐκτάκτως προσβαλλομένων ὑπὸ τῶν πλημμυρῶν εἰς βραχ. πέντε κατὰ στρέμμα. 2) Τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν κοινοτήτων μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν διὰ τὴν διοίκησιν αὐτῶν ἀπαιτουμένων. 3) Αἱ ἀποκαλυφθησόμεναι διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἐκτάσεις περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ταμείου, τὸ ὁποῖον ὑποχρεοῦται, μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῶν ἐκτάσεων τούτων, νὰ παραχωρήσῃ αὐτὰς εἰς τοὺς κατοίκους τῶν ἀνωτέρω Κοινοτήτων ἀντὶ ποσοῦ ὁριστησομένου ἀναλόγως τῶν δαπανηθέντων πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἀποξηράνσεως καὶ ἀποζημιώσεων τῶν ἰδιοκτητῶν μετὰ τῶν τόκων αὐτῶν, πληρωθησομένων τοκοχρεωλυτικῶς ἐπὶ εἰκοσαετίαν. 4) Αἱ ἑκάστοτε εἰσφοραὶ καὶ 5) Αἱ ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἔργων τῆς ἀρδεύσεως εἰσπράξεις. Ἡ διάρκεια τῆς εἰδικῆς φορολογίας ὁρισθήσεται διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 7.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένων ἔργων δύναται ἡ Ἐπιτροπὴ δι' ἀποφάσεώς της νὰ συνάπτῃ δάνεια μετὰ τῶν Τραπεζῶν, τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ ἄλλων νομικῶν ἢ φυσικῶν προσώπων, τῆς ἀποδοχῆς τῶν σχετικῶν ὅρων κανονιζομένης δι' ἀποφάσεως αὐτῆς, ἐγκριτομένης ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, ἵνα ἐξ ὀνόματος τοῦ Δημοσίου ἐγγυηθῇ διὰ τὸ δάνειον τοῦτο. Ἡ σύμβασις τοῦ δανείου ὑπάγεται εἰς τέλος βραχμῶν χιλίων (1000).

Ἐν περιπτώσει ἐκδόσεως αὐτοῦ εἰς ὁμολογίας, καλυφθησομένας διὰ δημοσίας ἐγγραφῆς, ἀπαλλάσσονται τῆς κατὰ τοὺς νόμους 1640 καὶ 3338 φορολογίας τοῦ φόρου κυκλοφορίας καὶ παντὸς τέλους.

Ἄρθρον 8.

Ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῶν ἀνωτέρω ἐσόδων πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων τῆς λειτουργίας του καὶ τοῦ ἀπαιτουμένου ἐτησίου τοκοχρεωλυσίου τοῦ πρὸς ἀποξήρανσιν ἀπαιτουμένου δανείου, αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 εἰσφοραὶ ἐπὶ τῶν προσβαλλομένων τακτικῶς ἢ ἐκτάκτως γαιῶν δύνανται νὰ αὐξηθῶσι δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου, ἐγκριτομένης ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, κατ' ἀνώτατον ὅριον μέχρι τοῦ πενταπλασίου τοῦ διὰ τοῦ παρόντος ὁριζομένου ποσοῦ.

Ἄρθρον 9.

Πάντα τὰ διὰ τὰ ἔργα ἀποξηράνσεως καὶ ἀρδεύσεως εἰσαχθησόμενα ὑλικὰ ἐν γένει ἀπαλλάσσονται παντὸς τελωνειακοῦ δασμοῦ καὶ δημοτικοῦ, κοινοτικοῦ ἢ λιμενικοῦ φόρου.

Ἄρθρον 10.

Ἡ βεβαίωσις τῆς στρεμματικῆς εἰσφορᾶς ἢ φορολογίας γίνεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 2853. Οἱ πίνακες βεβαιώσεως, ἀφοῦ καταστῶσιν ἐκτελεστοί, ἀποστέλλονται εἰς τὸ οἰκεῖον Δημ. Ταμεῖον πρὸς εἴσπραξιν. Πάντες δὲ οἱ λοιποὶ πόροι εἰσπράττονται ὑπὸ τῶν οἰκείων δημοσίων ταμείων. Αἱ εἰσπράξεις πᾶσαι κατατίθενται ὑπὸ τοῦ ταμείου εἰς τὸ πλησιέστερον ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐντόκως.

Ἄρθρον 11.

Ἅπασαι αἱ πράξεις τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸ πάσης ἐκτελέσεως αὐτῶν ὑποβάλλονται τῇ Νομαρχίᾳ Εὐβοίας, ἥτις ἐγκρίνει, μεταρρυθμίζει ἢ ἀπορρίπτει αὐτάς. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Νομαρχίας Εὐβοΐας πρ.φὸμγΓιαΟυαιαίαεισατΟαλναέκκιο ΙΙ ἠήῆή ὠώ ὠώὼ Εὐβοίας ἐκκαλοῦνται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργεῖον.

Ἄρθρον 12.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταρτίζει τὸν κανονισμὸν ἐσωτερικῆς λειτουργίας τοῦ Ταμείου καὶ ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας.

Τροποποίησις τοῦ Κανονισμοῦ ἐπιτρέπεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

Γίνονται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν σχεδίων νόμων :

1) «Περὶ μεταβολῶν κλάσεων βιομηχανικῶν τινων εἰδῶν τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου».

2) «Περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῆς διυκήσεως τῆς Ἀνωνύμου βιομηχανικῆς ἑταιρείας Κ.Α. Ἀλεξόπουλος καὶ Σία».

3) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Ν.Δ. περὶ κύρους συμπβολαιογραφικῶν τινῶν πράξεων».

4) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4176 περὶ ἱδρύσεως πειραματικῶν σχολείων ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις Ἀθηνῶν καὶ Θεσ)νίκης».

5) «Περὶ συμπληρώσεως κενῶν θέσεων μηχανικῶν ἐν τῇ Διευθύνσει τῶν σιδηροδρόμων».

6) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 2 Ὀκτωβρίου 1926 Ν.Δ. τῆς 25 Σ)βρίου 1924 περὶ ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων».

7) «Περὶ ἀποδοχῶν προσωπικοῦ πολεμικῶν πλοίων ἐκτελούντων πλόας ἐξωτερικοῦ».

ἔχοντα οὕτω :

Περὶ μεταβολῶν κλάσεων βιομηχανικῶν τινων εἰδῶν τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου.
(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν 6' κατ' ἄρθρον συζήτησιν.)

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐδάφιον λ' τῆς κλάσεως 15 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Κλάσις 15λ' Σίναπι :

1) Εἰς κόκκους ἢ τετριμμένον ἀλλὰ μὴ ἀποφλοιωμένον, δασμὸς μέγιστος 8 βραχμαὶ ἐλάχιστος 5 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

2) Εἰς κόνιν ἄνευ φλοιοῦ (μουστάρδα), (ἄνευ ἀφαιρέσεως ἀποθάρου, διὰ τὰ ἄμεσα δοχεῖα καὶ τὴν λοιπὴν ἄμεσον συσκευασίαν), δασμὸς μέγιστος βραχμαὶ 100 καὶ ἐλάχιστος βραχ. 75 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

3) Παρεσκευασμένον εἰς καρυκεύματα μετὰ ἢ ἄνευ λαχανικῶν, (ἄνευ ἀφαιρέσεως ἀποθάρου διὰ τὰ ἄμεσα δοχεῖα), δασμὸς μέγιστος βραχ. 150 καὶ ἐλάχιστος βραχ. 125 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

Ἄρθρον 2.

Ἐκ τοῦ ἐδαφίου α' τῆς κλάσεως 56 ἀπαλείφεται ἡ φράσις «ὡς καὶ πηλός», μεταφερομένης τῆς φράσεως ταύτης ἐν τῷ ἐδαφίῳ ζ' τῆς αὐτῆς κλάσεως μετὰ τὴν φράσιν «γῆ πυριμαχος».

Ἄρθρον 3.

Ἡ κλάσις 76 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Κλάσις 76. Καρφία, ἕλικες, κοχλίαι κλπ. ἄνευ ἀφαιρέσεως ἀποθάρου διὰ τὴν ἐκ χάρτου καὶ χαρτονίου συσκευασίαν.

α') Καρφία καὶ καρφοβελόναι κοιναὶ ἢ ἀγγυλωταὶ ἐκ σιδήρου ἁπλοῦ ἢ ψευδαργυρωμένου ἢ κασσιτερωμένου καὶ μετὰ κεφαλῆς ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης, διαμέτρου ἢ πάχους (κάτωθεν τῆς κεφαλῆς) :

1) Μέχρι 2 χιλιοστομέτρων δασμὸς μέγιστος βραχ. 40 καὶ ἐλάχιστος βραχ. 25 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

2) Ἄνω τῶν 2 μέχρι 5 χιλιοστομέτρων δασμὸς μέγιστος βραχ. 30 καὶ ἐλάχιστος βραχ. 20 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

3) Ἄνω τῶν 5 χιλιοστομέτρων δασμὸς μέγιστος βραχ. 20 καὶ ἐλάχιστος βραχ. 15 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

β') Εἴδη ὅμοια τοῖς ἐν ἐδαφίῳ α' ἐπιχαλκωμένα ἢ ἐπινικελωμένα, ὡς καὶ τὰ ἐξ ἄλλου κοινοῦ μετάλλου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μετὰ κεφαλῆς ἐξ ἄλλης ὕλης, ἀνεξαρτήτως διαμέτρου ἢ πάχους δασμὸς μέγιστος βραχ. 40 καὶ ἐλάχιστος βραχ. 25 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

γ') Πέταλα καὶ καρφία διὰ πεταλώσεις ἢ δι' ὑποδήματα δασμὸς μέγιστος βραχ. 40 καὶ ἐλάχιστος βραχ. 25 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

δ') Καρφιὰ διὰ σχεδιάσεις (κυρέοι--punaises) δασμὸς μέγιστος βραχ. 150 καὶ ἐλάχιστος βραχ. 100 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

ε') Ἕλικες κοιναὶ (ξυλόβιδαι) ἢ ἀγκυλωταὶ ἐκ παντὸς κοινοῦ μετάλλου, διαμέτρου (κάτωθεν τῆς κεφαλῆς) :

1) μέχρι 4 χιλιοστομέτρων δασμὸς μέγιστος δραχ. 60 καὶ ἐλάχιστος δραχ. 40 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

2) Ἄνω τῶν 4 μέχρις 6 χιλιοστομέτρων δασμὸς μέγιστος δραχ. 50 καὶ ἐλάχιστος δραχ. 30 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

3) Ἄνω τῶν 6 χιλιοστομέτρων δασμὸς μέγιστος δραχ. 40 καὶ ἐλάχιστος δραχ. 25 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

ζ') Ἥλοι ἀμφικέφαλοι (καζανόκαρφα) ἐκ σιδήρου, διαμέτρου ἢ πάχους (κάτωθεν τῆς κεφαλῆς):

1) Μέχρις 6 χιλιοστομέτρων δασμὸς μέγιστος δραχ. 40 καὶ ἐλάχιστος δραχ. 25 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

2) ἄνω τῶν 6 χιλιοστομέτρων δασμὸς μέγιστος δραχ. 25 καὶ ἐλάχιστος δραχ. 18 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

η') Κοχλίαι (boulons) καὶ περικόχλια συνήθη πρὸς σύνδεσιν μηχανημάτων, ἐκ σιδήρου ἁπλοῦ ἢ κασιτερωμένου ἢ ψευδαργυρωμένου, διαμέτρου ἢ πάχους (κάτωθεν τῆς κεφαλῆς) :

1) Μέχρις 6 χιλιοστομέτρων δασμὸς μέγιστος δραχ. 50 καὶ ἐλάχιστος δραχ. 35 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

2) Ἄνω τῶν 6 μέχρι 12 χιλιοστομέτρων δασμὸς μέγιστος δραχ. 45 καὶ ἐλάχιστος δραχ. 30 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

3) Ἄνω τῶν 12 χιλιοστομέτρων δασμὸς μέγιστος δραχ. 40 καὶ ἐλάχιστος δραχ. 25 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

θ') Εἴδη ὅμοια τῶν ἐν ἐδαφίῳ η' σιδηρᾶ καὶ λεπτῆς ἐργασίας (τοῦ τόρνου) ἢ ἐπιχαλκωμένα ἢ ἐπινικελωμένα, ὡς καὶ τὰ ἐξ οἱουδήποτε ἄλλου κοινοῦ μετάλλου, ὑποβάλλονται εἰς τὸν κατὰ τὸ ἐδάφιον η' δασμὸν προσηυξημένον κατὰ 50ο)ο.

ι') Δακτύλιοι σιδηροῖ (rondelles) ἀδιακρίτως μεγέθους καὶ πάχους, δασμὸς μέγιστος δραχ. 20 καὶ ἐλάχιστος δραχ. 15 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐκ τοῦ ἐδαφίου γ' τῆς κλάσεως 134 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου ἀπαλείφεται ἡ φράσις «στοιχεῖα ἠλεκτρικὰ (ξηρὰ ἢ ὑγρά) καὶ συσσωρευταὶ» καὶ προστίθενται ἐν τῇ αὐτῇ κλάσει δύο ἐδάφια ε' καὶ ζ', ἔχοντα ὡς ἑξῆς:

Κλάσις 134 ε'. Ἠλεκτρικὰ στοιχεῖα (ξηρὰ ἢ ὑγρά), συσσωρευταὶ καὶ ἀποκλειστικὰ μέρη ἢ ἐξαρτήματα αὐτῶν μὴ εἰδικῶς ἀλλαχοῦ κατονομαζόμενα, δασμὸς κατ' ἐκτίμησιν ἐπὶ τῆς ἀξίας των μέγιστος 30 ο)ο καὶ ἐλάχιστος 20 ο)ο.

Κλάσις 134 ζ'. Δοχεῖα συσσωρευτῶν ἐξ ἐβονίτου ἢ βακελίτου ἢ ἄλλης πάστας, κεχωρισμένως εἰσαγόμενα, δασμὸς κατ' ἐκτίμησιν ἐπὶ τῆς ἀξίας των μέγιστος 10 ο)ο καὶ ἐλάχιστος 5 ο)ο.

2. Ὁ δασμὸς τῶν ἐν τῇ κλάσει 159 η)3 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου ἀναφερομένων εἰδῶν (πυριτικὸν νάτριον ἢ κάλιον, στερεὰ ἢ ὑγρὰ) ὁρίζεται ὁ μὲν μέγιστος εἰς δραχ. 25, ὁ δὲ ἐλάχιστος εἰς δραχ. 15 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

Ἄρθρον 5.

Ὁ ἐν τῇ κλάσει 181 ι' τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου ὁριζόμενος μέγιστος καὶ ἐλάχιστος δασμός, ὃ ἀ τὸν χάρτην ἐπίχρυσον κλπ. μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἐδάφιον α' τῆς κλάσεως 190 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου τροποποιεῖται: ὡς ἔπεται, προστιθεμένων καὶ νέων ἐδαφίων δ' ἕως ζ' ἐν τῇ αὐτῇ κλάσει :

Κλάσις 190 α'. Καουτσοὺκ καὶ γουταπέρκα :

1) Εἰς μάζας ἢ εἰς ἀκατεργάστους ὄγκους, δασμὸς μέγιστος καὶ ἐλάχιστος, ἀτελῆ.

2) Εἰς πλάκας ἢ εἰς ῥάβδους, δασμὸς μέγιστος δραχ. 15 καὶ ἐλάχιστος δραχ. 10 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

Κλάσις 190 δ'. Καουτσοὺκ καὶ ἀπομιμήσεις αὐτοῦ κατάλληλα διὰ πέλματα ὑποδημάτων (crêpe ruber κλπ.) ὅπαντα εἰς φύλλα ἢ εἰς πλάκας ὁμαλῆς ἢ ἀνωμάλου ἐπιφανείας, δασμὸς μέγιστος δραχ. 300 καὶ ἐλάχιστος δραχ. 200 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

Κλάσις 190 ε'. Ἀεροθάλαμοι καὶ ἐπίσωτρα αὐτοκινήτων καὶ ποδηλάτων μεταχειρισμένα, δασμὸς μέγιστος δραχ. 180 καὶ ἐλάχιστος δρχ. 120 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

Κλάσις 190 ζ'. Εἴδη ὅμοια τοῖς ἐν ἐδαφίοις δ' καὶ ε' εἰσαγόμενα ἀπ' εὐθείας παρ' ἀνεγνωρισμένων ἐργοστασιαρχῶν πρὸς τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τοῦ νὰ χρησιμοποιηθῶσι παρ' αὐτῶν ὡς πρώτη ὕλη ἐν τῇ κατασκευῇ εἰδῶν ἐκ καουτσοὺκ διαφόρων ἀπὸ τὰ ἐν ἐδαφίῳ δ' ὁριζόμενα καὶ τὰ ἐν τῇ κλάσει 199 ἀναφερόμενα ἕτοιμα πέλματα, παραδιδόμενα δὲ μετὰ τὸν τεμαχισμὸν αὐτῶν, ἐνεργούμενον ἐν τῷ ἐργοστασίῳ τοῦ εἰσαγωγέως, εἰς μικρὰ καὶ ἀκανόνιστα τεμάχια μὴ δυνάμενα ν' ἀποτελέσωσιν ἄρτιον πέλμα ὑποδήματος, ὡς καὶ ὅμοια εἴδη εἰσαγόμενα ἀπ' εὐθείας οὕτω τεμαχισμένα ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐργοστασιαρχῶν, δασμὸς μέγιστος δραχ. 6 καὶ ἐλάχιστος δραχ. 3 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

Σημείωσις. Τὰ ἐξ ἐβονίτου καὶ βακελίτου μὴ ἀλλαχοῦ κατονομαζόμενα εἴδη δασμολογοῦνται ὡς τὰ εἴδη ἐκ καουτσοὺκ καὶ γουταπέρκας.

Ἄρθρον 7.

Ἐκ τοῦ ὑπεδαφίου 4 τοῦ ἐδαφίου γ' τῆς κλάσεως 160 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου ἀπαλείφεται ἡ φράσις «καὶ εἴδη ἐξ αὐτῆς», ἐν δὲ τῷ ἐδαφίῳ α' τῆς κλάσεως 293 ἀντικαθίσταται ἡ φράσις «ἐβονίτου (ἐσκληρυμένου καουτσούκ)», διὰ τῆς φράσεως «γαλαλίθου, ἀπομιμήσεων ἠλέκτρου, ζελατίνης», ἐν τέλει δὲ τοῦ κειμένου τοῦ ἐδαφίου ε' τῆς αὐτῆς κλάσεως προστίθεται ἐν συνεχείᾳ ἡ φράσις «ὡς καὶ φύλλα ὁμαλῆς ἐπιφανείας ἐκ διαφανοῦς ζελατίνης».

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἐδάφιον γ' τῆς κλάσεως 224 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

Κλάσις 224 γ'. Τρίχαπτα (δαντέλλαι) :

1) Ἄνευ μεταλλικῶν νημάτων, δασμὸς μέγιστος δραχμαὶ 1800 καὶ ἐλάχιστος δραχμαὶ 1400 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

2) Μετὰ μεταλλικῶν νημάτων, δασμὸς μέγιστος δραχ. 2200 καὶ ἐλάχιστος 1700 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

Ἄρθρον 9. (*)

Ἡ κλάσις 43 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Κλάσις 43. Σισύραι, σισυροδέρματα καὶ μηλωταί :

	Δασμὸς εἰς μεταλ. δρχ. τὸ χιλιόγραμμον μέγιστος	ἐλάχιστος
α') Σισύραι καὶ σισυροδέρματα κατειργασμένα, προερχόμενα ἐκ τῶν ἑξῆς ζώων :		
1) Ἐκ προβάτων καὶ αἰγῶν ἐν γένει, ἀνεξαρτήτως γένους, ἡλικίας καὶ εἴδους, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν καλουμένων μουφλὸν (moufflons) καὶ μογγολὶ (mongolis), ἐξ ἀσβῶν (blaireaux), καρακιοὺλ (karaculs), τσακαλίων, λύκων, κυνῶν, γαλῶν, πιθήκων, καγκουρὼ καὶ δορκάδων ἐν γένει (gazels)...	12	8
2) Ἐκ λαγωῶν, κονίκλων παντὸς εἴδους, γκιζενίων (putois), μοῦρμελ (murmels), ὀποσοὺμ (opossums) καὶ ἄρκτων	16	12

(*) ΣΠΜ. Συνέχειαν τοῦ ἄρθρου 9 ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 10 καὶ 11 τοῦ νομοσχεδίου ἴδε εἰς τέλος τοῦ παρόντος τεύχους.

Περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῆς Διοικήσεως τῆς Ἀνωνύμου Βιομηχανικῆς Ἑταιρείας «Κ. Α. Ἀλεξόπουλος καὶ Σία».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν 6' κατ' ἄρθρον συζήτησιν.)

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ ἀναστείλασα τὰς πληρωμὰς αὐτῆς Ἀνώνυμος Βιομηχανικὴ Ἑταιρεία «Κ. Α. Ἀλεξόπουλος καὶ Σία», ἀντὶ νὰ κηρυχθῇ εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, δύναται, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν οἱ κάτωθι ὅροι, νὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῶν πιστωτῶν αὐτῆς, οἵτινες συνεχίζουσι τὰς ἐργασίας αὐτῆς. Πρὸς τοῦτο δέον: α) Νὰ ζητήσωσι τοῦτο πιστωταὶ ἀντιπροσωπεύοντες τὰ τρία τέταρτα τῶν πιστώσεων καὶ β) τὰ πάσης φύσεως χρέη αὐτῆς νὰ ὑπερβαίνωσι κατ' ἐλάχιστον ὅριον, τὸ ἥμισυ τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου μετὰ τῶν ἀποθεματικῶν. Αἱ ποιναὶ καὶ ἀστικαὶ εὐθῦναι τοῦ Κ. Ἀλεξοπούλου ὡς καὶ πάντων τῶν διοικησάντων ἢ ἐκπροσωπησάντων τὴν ἑταιρείαν παραμένουσιν ἀκέραιαι.

Ἄρθρον 2.

Ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πλειοψηφίας τῶν πιστωτῶν εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον τῆς ἕδρας τῆς Ἑταιρείας, κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 526 καὶ ἑπόμ. τοῦ Ἐμπορικοῦ νόμου καὶ τῶν ἄλλων συναφῶν διατάξεων.

Ἐν τῇ ὑποβολῇ τῆς αἰτήσεως νομιμοποιοῦνται μόνοι οἱ ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς Ἑταιρείας ἀναφερόμενοι πιστωταὶ ληξιπροθέσμων ἢ καὶ μὴ ἀπαιτήσεων, ὡς καὶ οἱ πιστωταί, ὧν αἱ ἀπαιτήσεις, ἀδιαφόρως ληξιπρόθεσμοι ἢ μή, ἀποδεικνύονται ἐγγράφως.

Ἡ δεχομένη τὴν αἴτησιν ἀπόφασις εἰς οὐδὲν ὑπέκειται τακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἔνδικον μέσον.

Ἡ ἀπορρίπτουσα αὐτὴν ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς πᾶν ἔνδικον μέσον.

Ἄρθρον 3.

Περίληψις τῆς ἀποφάσεως δημοσιεύεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ γνωστοποιεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τὸ ὁποῖον διορίζει ἕνα τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων αὐτοῦ ὡς Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον παρὰ τῇ ἐπιχειρήσει πρὸς παρακολούθησιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος. Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἀποζημιοῦται ἐκ τῆς περιουσίας τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις ἁπάσης τῆς τε κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῆς Ἑταιρείας περιέρχεται εἰς τὴν ὁμάδα τῶν πιστωτῶν, διοικοῦσαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἑπομένου ἄρθρου. Σκοπὸς τῆς διοικήσεως ταύτης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἐπιχειρήσεως, ἣν διεξάγει ἡ ὁμάς, εἰς οὐδένα ὑποβαλλομένη περιορισμὸν ἢ ἄλλην διατύπωσιν, δικαιουμένη ν' ἀπαλλοτριοῖ ἐλευθέρως πᾶν περιουσιακὸν στοιχεῖον τῆς Ἑταιρείας καὶ νὰ συνάπτῃ πᾶσαν νομικὴν σχέσιν.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἀναστέλλεται πᾶσα ἐκ μέρους τῶν πιστωτῶν δικαστικὴ δίωξις, πάντα δὲ τὰ ληφθέντα συντηρητικὰ ἢ ἀναγκαστικὰ μέτρα, καταργοῦνται αὐτοδικαίως.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ ὁμὰς τῶν πιστωτῶν ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἐκ τριῶν μέχρι πέντε μελῶν, ἐκλεγομένης ὑπὸ τῶν πιστωτῶν συνερχομένων ἐν συνελεύσει. Τὰ μέλη τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς εἶναι ἀνακλητά.

2. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἔχει τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν ἐπὶ πασῶν τῶν ὑποθέσεων τῆς ἐπιχειρήσεως, πλὴν ἐκείνων ἃς διεφύλαξε δι' ἑαυτὴν ἡ ὁμὰς τῶν πιστωτῶν. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τριῶν μελῶν αὐτῆς καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων.

3. Τὰ ἀποτελοῦντα τὴν ὁμάδα τῶν πιστωτῶν πρόσωπα, φυσικὰ ἢ νομικά, οὐδεμίαν ἔναντι τῶν τρίτων καὶ τῆς Ἑταιρείας ὑπέχουσιν εὐθύνην.

Τὰ μέλη τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς εὐθύνονται κατὰ τοὺς ὅρους τῆς εὐθύνης τῶν συνδίκων τῆς πτωχεύσεως.

4. Ἡ συνέλευσις τῶν πιστωτῶν συνέρχεται τῇ ἐγγράφῳ προσκλήσει τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν τῶν πιστωτῶν ἐὰν παρίστανται πιστωταὶ ἐκπροσωποῦντες τοὐλάχιστον τὰ 3)5 τῶν πιστώσεων.

5. Ἡ πρώτη συνέλευσις τῶν πιστωτῶν συνέρχεται ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου περὶ ἐξακολουθήσεως τῆς ἐπιχειρήσεως, προσκλήσει τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ ἐκλέγει τὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπήν.

6. Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος δικαιοῦται νὰ παρίσταται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς καὶ εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς συνελεύσεως τῶν πιστωτῶν.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τῶν πιστωτῶν ὀφείλει ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτῆς νὰ συντάξῃ ἀπογραφὴν καὶ ἰσολογισμὸν τῆς περιουσίας τῆς ἣν διαχειρίζεται ἐπιχειρήσεως.

2. Ἐὰν βεβαιωθῇ ὅτι ἀπωλέσθη ἐξ ὁλοκλήρου τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον τῆς Ἑταιρείας, ἤτοι ὅτι τὸ παθητικὸν αὐτῆς εἶναι ἴσον ἢ ἀνώτερον τοῦ καθαροῦ ἐνεργητικοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Ἐφετείου δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἡ περιουσία τῆς ἐπιχειρήσεως ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς (ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν) καὶ ὡς εὑρίσκεται κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως διατίθεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῆς ὁμάδος τῶν πιστωτῶν ὡς εἰσφορὰ πρὸς σύστασιν Ἀνωνύμου Ἑταιρείας μὲ σκοπὸν τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς ἀναστειλάσης τὰς πληρωμὰς Ἑταιρείας, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀκολούθων ἄρθρων.

Ἄρθρον 7.

1. Ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου ἡ ὁμὰς τῶν πιστωτῶν συνέρχεται εἰς συνέλευσιν καὶ ψηφίζουσα τὸ καταστατικὸν τῆς μελλούσης νὰ συσταθῇ Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὑποβάλλει τοῦτο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας πρὸς ἔγκρισιν.

2. Μετὰ τὴν σύστασιν τῆς Ἑταιρείας τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον αὐτῆς χορηγεῖ εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος γενομένους δεκτοὺς πιστωτὰς προσωρινοὺς ὀνομαστικοὺς τίτλους μετοχῶν ὀνομαστικῆς ἀξίας ἀναλόγου τοῦ ποσοῦ τῆς πιστώσεως ἑκάστου, δυνάμει τῶν ὁποίων οὗτοι θεωροῦνται προσωρινῶς μέτοχοι μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἐξελέγξεως τῶν πιστώσεων, ὁπότε παραδίδονται εἰς τοὺς πιστωτάς, ὧν αἱ πιστώσεις ἐξηλέγχθησαν, ὁριστικοὶ τίτλοι ὀνομαστικῶν μετοχῶν.

3. Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ χρησιμοποιήσῃ κατὰ τὰ τέσσαρα πέμπτα τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς ἐργάτας καὶ ὑπαλλήλους τῆς ἀναστειλάσης τὰς πληρωμὰς Ἑταιρείας, προτιμωμένων τῶν ἀρχαιοτέρων.

Ἄρθρον 8.

Ἐπὶ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω συσταθείσης Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ἐφαρμόζονται αἱ κατωτέρω εἰδικαὶ διατάξεις:

α') Αἱ μετοχαὶ αὐτῆς εἶναι ὀνομαστικαὶ ἀπαγορευομένης τῆς μεπατροπῆς αὐτῶν εἰς ἀνωνύμους.

β') Καταβεβλημένον μετοχικὸν κεφάλαιον τῆς Ἑταιρείας εἶναι τὸ σύνολον τῶν πιστώσεων.

γ') Τὰ καθαρὰ κέρδη τῆς Ἑταιρείας διατίθενται ὡς ἑξῆς: Κρατεῖται τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν διὰ τὴν καταβολὴν μερίσματος ἐκ 5 ο)ο ἐπὶ τοῦ καταβεβλημένου ἑταιρικοῦ κεφαλαίου, τὸ δὲ ὑπόλοιπον διατίθεται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου, προτιμωμένων κατὰ πρῶτον μὲν λόγον τῶν μετοχῶν ἐκείνων, αἵτινες τυχὸν ἐδόθησαν ἔναντι ἐνυποθήκων ἢ προνομιούχων ἐν γένει πιστώσεων, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον μετοχῶν αἵτινες ἐδόθησαν ἔναντι ἀπαιτήσεων προερχομένων ἐκ καταθέσεων παρὰ τῇ Ἑταιρείᾳ, καὶ ἐκ τούτων

προτιμωμένων τῶν ἐχόντων λαμβάνειν μέχρις ἑκατὸν χιλιάδας δραχμῶν. Ἡ ἀπόσβεσις γίνεται πάντοτε διὰ κληρώσεως τῶν μετοχῶν.

ε') Διὰ τὰς ἀποσβεννυμένας μετοχὰς δὲν χορηγοῦνται μερτοχαὶ ἐπικαρπίας.

ς') Τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας μετέχει ὑποχρεωτικῶς καὶ εἷς ἀντιπρόσωπος τῶν παλαιῶν μετόχων, ἐκλεγόμενος ὑπ' αὐτῶν ἐν γενικῇ συνελεύσει. Ὅταν δὲ ἀποσβεσθῇ πλέον τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου, οἱ παλαιοὶ μέτοχοι δικαιοῦνται νὰ ἔχωσι τὸ 1)3 τῶν Διοικητικῶν Συμβούλων τῆς νέας ἑταιρείας καὶ ὅταν πρόκειται πλέον τῶν 3)4, τὸ ἥμισυ.

στ') Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ τὰς τῶν γενικῶν συνελεύσεων τῶν μετόχων δικαιοῦται νὰ παρίσταται καὶ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος.

ζ') Ὅταν ἀποσπασθῇ ἐξ ὁλοκλήρου τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον τῆς Ἑταιρείας, ἀναπιοῦν τὰ δικαιώματα τῶν παλαιῶν μετόχων, οἱ ὁποῖοι αὐτοδικαίως καθίστανται μέτοχοι τῆς νέας Ἑταιρείας, δικαιούμενοι νὰ διαχειρισθῶσιν αὐτὴν ἄνευ τῶν περιορισμῶν τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 9.

1. Ἐὰν μετὰ τὴν σύνταξιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος ἀπογραφῆς βεβαιωθῇ ὅτι δὲν ἀπωλέσθη ὁλόκληρον τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον τῆς ἀναστειλάσης τὰς πληρωμὰς Ἑταιρείας, συνεχίζεται αὕτη ὑπὸ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν πάντοτε τῆς ὁμάδος τῶν πιστωτῶν, ἐφ' ὅσον συναινῶσιν εἰς τοῦτο ἐκτὸς τῶν πιστωτῶν κατὰ πλειοψηφίαν ἀντιπροσωπεύουσαν τὰ 3)4 τῶν πιστώσεων καὶ οἱ μέτοχοι διὰ πλειοψηφίας ἐκπροσωπούσης τὰ 51 ἑκατοστὰ τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην μετέχει εἰς τὴν διοικοῦσαν ἐπιτροπὴν τῆς ὁμάδος τῶν πιστωτῶν καὶ εἷς ἐκπρόσωπος τῶν μετόχων τῆς ἑταιρείας, ἐκλεγόμενος ὑπ' αὐτῶν ἐν γενικῇ συνελεύσει, ἢ καὶ δύο, ὅταν ἀπεσβέσθη πλέον τοῦ ἡμίσεος τοῦ συνόλου τῶν χρεῶν τῆς ἑταιρείας.

2. Ἐν τῇ ὡς ἄνω περιπτώσει ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων γ'. καὶ ζ'. τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος.

3. Ἐὰν δὲν συμφωνήσωσι κατὰ τὰ ἀνωτέρω οἵ τε πιστωταὶ καὶ μέτοχοι, ἡ ἀναστείλασα τὰς πληρωμὰς ἀνώνυμος βιομηχανικὴ ἑταιρεία κηρύσσεται εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τῶν πιστωτῶν ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογήν της προσκαλεῖ τοὺς πιστωτὰς δι' ἐπιστολῶν ἐπὶ ἀποδείξει, ὅπως παραδώσωσιν αὐτῇ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς τὰ δικαιόγραφά των μετὰ σημειώσεως τῶν παρ' αὐτῶν ζητουμένων ποσῶν, τάσσουσα προθεσμίαν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 583 τοῦ Ἐμπορικοῦ νόμου.

2. Κατὰ τὰ λοιπὰ ὡς πρὸς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν πιστώσεων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως τὰ σχετικὰ ἄρθρα τοῦ περὶ πτωχεύσεων νόμου. Ἔργα εἰσηγητοῦ ἐκτελεῖ εἷς πρωτοδίκης, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου τοῦ ἐκδώσαντος τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἀπόφασιν. Ἔργα δὲ συνδίκων ἐκτελεῖ ἡ διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τῶν πιστωτῶν ἢ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ἀνωνύμου Ἑταιρείας.

Ἄρθρον 11.

1) Ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς λειτουργίας τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 συσταθείσης ἀνωνύμου Ἑταιρείας ἢ τῆς ὑπὸ τῆς ὁμάδος πιστωτῶν διοικουμένης περιουσίας πιστοποιηθῇ προσηκόντως ὅτι δὲν δύναται νὰ συνεχισθῇ ἡ ἐπιχείρησις ἢ ἡ συνέχισις αὐτῆς τυγχάνει ἐπιβλαβής, ἡ μὲν πρώτη τίθεται ὑπὸ ἐκκαθάρισιν ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἡ δὲ δευτέρα ὑπὸ πτώχευσιν.

2) Κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος ἀνωνύμου Ἑταιρείας οἱ μέτοχοι τῆς παλαιᾶς Ἑταιρείας δικαιοῦνται νὰ συμμετάσχωσιν εἰς τὴν διανομὴν τοῦ προϊόντος αὐτῆς ἐὰν ἐφ' ὅσον ὑπελείφθη ποσόν τι μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν μετόχων τῆς πρώτης. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα παρέχεται εἰς τοὺς μετόχους τῆς παλαιᾶς Ἑταιρείας ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἀπέμεινεν ἐνεργητικὸν ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς περιουσίας τῆς διοικουμένης κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ παρόντος ὑπὸ ὁμάδος τῶν πιστωτῶν μετὰ τὴν ἐξ ὁλοκλήρου ἐξόφλησιν τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν.

Ἄρθρον 12.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐνυποθήκων ἢ προνομιούχων ἐν γένει πιστώσεων, ἐκτὸς ἐὰν οἱ δικαιοῦχοι τούτων παρητήθησαν τῶν προνομίων αὐτῶν καὶ ἠτήσαντο ἐγγράφως νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Τὰ δικαιώματα τῶν ὡς ἄνω πιστωτῶν παραμένουσιν ἰσχυρὰ καὶ ἀμείωτα, δὲν δύνανται ὅμως νὰ ἀσκηθῶσι πρὸ τῆς παρελεύσεως δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος ἀποφάσεως, πλὴν ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Ἑταιρεία ἐτέθη ὑπὸ πτώχευσιν ἢ ἐκκαθάρισιν.

Ἄρθρον 13.

1. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου δύναται νὰ ἐπεκταθῇ διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπὶ ἄλλων ἀνωνύμων βιομηχανικῶν ἑταιρειῶν, αἵτινες ἤθελον ἀναστείλει τὰς πληρωμὰς αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ὅμως συντρέχουσιν ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ὅρων καὶ οἱ ἑξῆς ὅροι: α) Τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον αὐτῶν μετὰ τοῦ ἀποθεματικοῦ ὑπερβαίνει τὰ 10 ἑκατομμύρια δραχμῶν καὶ β) τὸ ἀπασχολούμενον εἰς αὐτὰς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναστολῆς τῶν πληρωμῶν προσωπικὸν ἐν γένει ὑπερβαίνει τὰ 100 πρόσωπα.

2. Κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον ἀλλὰ καὶ μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ οἰκείου Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου δύναται νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐπὶ ἄλλων ἐπιχειρήσεων ἐμπορικῶν ἢ βιομηχανικῶν, ἐφ' ὅσον ὅμως συντρέχουσιν οἱ ἑξῆς ὅροι: α') ζητήσωσι τοῦτο πιστωταὶ ἀντιπροσωπεύοντες τὰ τρία τέταρτα τῶν πιστώσεων, β') αἱ πάσης φύσεως ὑποχρεώσεις τῆς ἀναστειλάσης τὰς πληρωμὰς ἐπιχειρήσεως ὑπερβαίνουν τὸ ἥμισυ τοῦ καταβεβλημένου κεφαλαίου καὶ δὲν εἶναι κατώτεραι τῶν δραχμῶν πέντε ἑκατομμυρίων καὶ γ') τὸ ἀπασχολούμενον εἰς αὐτὰς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναστολῆς τῶν πληρωμῶν προσωπικὸν ἐν γένει ὑπερβαίνει τὰ εἴκοσι πρόσωπα.

3. Κατὰ τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ἰσχύουσιν εἰδικῶς τὰ ἑξῆς: α') Εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος συμμετέχουσιν ἀντιπρόσωποι τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς ἀναστειλάσης τὰς πληρωμὰς ἐπιχειρήσεως, ὑποδεικνυόμενοι ὑπὸ τῶν ἰδίων, ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ οἰκείου Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου. β') Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος ἀπαιτεῖται ἡ συγκατάθεσις τῶν ἰδιοκτητῶν κατὰ πλειοψηφίαν κεφαλαίου. καὶ γ') Ἐν περιπτώσει ἐκκαθαρίσεως κατὰ τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος ἀντὶ τῶν παλαιῶν μετόχων συμμετέχουσιν εἰς τὴν διανομὴν οἱ ἰδιοκτῆται τῆς ἐπιχειρήσεως.

4. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Ν. Δ. «περὶ κύρους συμβολαιογραφικῶν τινων πράξεων».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν 6' κατ' ἄρθρον συζήτησιν.)

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται ἀφ' ἧς ἴσχυσε τὸ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Νομοθετικὸν διάταγμα (φύλλον 114) «περὶ κύρους συμβολαιογραφικῶν τινων ἐγγράφων», ἔχον οὕτω:

«Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, τὴν ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου 1929 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἔκδοσιν νομοθετικῶν διαταγμάτων κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς», κεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ἀπόσπασμα τῶν

ἐπισήμων πρακτικῶν τῆς ὑπὸ στοιχ. Δ' τῆς 25—2—29 συνεδριάσεως τῆς Εἰδικῆς Γνωμοδοτικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν ἐνεκρίθη τελειωτικῶς τὸ κάτωθι: Ν. Διάταγμα.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα περιλαμβανόμενα ἐν τοῖς ἀρχείοις τῶν συμβολαιογράφων Ἀθηνῶν Βασιλείου Συναδινοῦ, Θεοδώρου Τσάκωνα, Ἀγγέλου Γρηγοροπούλου, Βασιλείου Παλαιολόγου καὶ Πειραιῶς Τηλεμάχου Μπούμη, στερούμενα οἱουδήποτε νομίμου τύπου, φέροντα ὅμως τὰς ὑπογραφὰς πάντων τῶν ἐν τοῖς συμβολαίοις τούτοις συμβαλλομένων, δύνανται νὰ κηρυχθῶσι νομίμως ἀπ' ἀρχῆς συντεταγμένα ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, καὶ ἂν ἔτι δὲν φέρωσι τὰς ὑπογραφὰς τοῦ συντάξαντος αὐτὰ συμβολαιογράφου, τοῦ τυχὸν συμπράξαντος τοιούτου ἢ τῶν μαρτύρων ἢ φέρωσι τὰς ὑπογραφὰς τούτων πλαστάς.

Ἄρθρον 2.

Πᾶς ἔχων συμφέρον ὅπως κηρυχθῇ κῦρος ἔχον συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἀναφερομένων δύναται νὰ ὑποβάλῃ σχετικὴν αἴτησιν πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν. Ὁ Πρόεδρος ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ τῆς αἰτήσεως ὁρίζει χρόνον πρὸς ἐκδίκασιν αὐτῆς, διατάσσει τὴν κλήτευσιν τῶν ἐν τῷ συμβολαιογραφικῷ ἐγγράφῳ φερομένων ὡς συμβληθέντων καὶ παντὸς κατὰ τὴν κρίσιν του ἐνδιαφερομένου καὶ τὴν προσκομιδὴν τοῦ σχετικοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ὑπὸ τοῦ φυλάσσοντος αὐτὸ συμβολαιογράφου ἢ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Πρόεδρος, πρὸς σχηματισμὸν πεποιθήσεως, ἐκτιμᾷ τὰ ὑπὸ τῶν διαδίκων προσκομιζόμενα παντὸς εἴδους ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα, διατάσσει, ἐφ' ὅσον κρίνει σκόπιμον, τὴν προσκομιδὴν παντὸς ἀποδεικτικοῦ μέσου, ἐπιβάλλει ὅρκον εἰς τοὺς παρισταμένους διαδίκους, μὴ ὑποχρεούμενος νὰ τηρήσῃ διαδικαστικοὺς κανόνας καὶ ἀποφαινόμενος πάντοτε δι' εἰδικῆς ἠτιολογημένης ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 4.

Ὁ Πρόεδρος ὑποχρεοῦται ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως, ἀποκλειομένης τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον παραπομπῆς.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς διαδίκους προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, κοινοποιουμένη εἰς τὸν ἀντιδικόν του καὶ ἐκδικαζομένη ὡς νόμῳ προετοιμασθεῖσα πρὸ πάσης ἄλλης τὴν πρώτην δικάσιμον μεθ' ἡμέρας 5 ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

Ἄρθρον 5.

Ὁ Πρόεδρος, δεχόμενος τὴν αἴτησιν, ἀναγωρίζει ἐν τῇ ἀποφάσει τὴν ὕπαρξιν μιᾶς ἑκάστης τῶν ἐλλείψεων, ἀποφαίνεται δὲ ὅτι αὗται δὲν ἐπηρεάζουσι τὸ κῦρος τοῦ σχετικοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, ὅπερ κηρύσσει ὡς ἀπ' ἀρχῆς νομίμως κατὰ τύπους συντεταγμένον.

Ἐὰν ἐν τῷ ἐγγράφῳ δὲν ἀναφέρηται ἡ χρονολογία τῆς συντάξεώς του, προσδιορίζεται αὕτη ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Ὁ Πρόεδρος δὲν δύναται ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν τυχὸν ἐν τῷ σώματι τῶν ἐγγράφων κενῶν.

Αἱ περὶ ἀμφισβητήσεως τῆς γνησιότητος τῆς ὑπογραφῆς τῶν συμβαλλομένων καὶ προσβολῆς τοῦ ἐγγράφου ὡς πλαστοῦ ἐνστάσεις ἐξετάζονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν ἀλλ' ἡ ἐπὶ τούτων ἀπόφασις ἔχει προσωρινὴν μόνον ἰσχὺν καὶ δὲν βλάπτει τὴν κυρίαν δίκην.

Ἄρθρον 6.

Ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου προσαρτᾶται ἐπιμελείᾳ αὐτοῦ ἢ τινος τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὸ σχετικὸν καὶ ἀποτελεῖ ὁλοκληρωτικὸν αὐτοῦ μέρος, συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐν τέλει αὐτοῦ σχετικῆς σημειώσεως. Τὸ συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον μετὰ τοῦ ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἐπιμελείᾳ τούτου ἀποστέλλεται εἰς τὸν ἐντεταλμένον τὴν φύλαξιν αὐτοῦ συμβολαιογράφον, διατασσομένης τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ ἐν εἰδικῷ βιβλίῳ τοῦ συμβολαιογράφου τούτου ἐὰν δὲν εἶναι καταχεχωρισμένον ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ συντάξαντος αὐτό.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν ἐπὶ τῶν οὕτως τύποις κυρουμένων συμβολαίων ἤθελε προβληθῇ ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ἔνστασις περὶ εἰκονικότητος τῆς ἐν αὐτοῖς δικαιοπραξίας ἐκ τῆς μὴ καταβολῆς πρὸς τὸν πωλητὴν τοῦ ἀντιτίμου τῆς ἀγοραπωλησίας ἢ πρὸς τὸν ὀφειλέτην τοῦ δανειζομένου ποσοῦ, τὴν τοιαύτην ἔνστασιν ὑποχρεοῦται τὸ δικαστήριον νὰ ἐξετάσῃ, ἐπιτρεπομένου πρὸς ἀπόδειξιν αὐτῆς καὶ τοῦ ἐμμαρτύρου ἀποδεικτικοῦ μέσου.

Ἡ δυνάμει τοιούτων συμβολαίων ἐκτέλεσις ἀναστέλλεται τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν μέχρις ἐκδόσεως πρώτης ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου, ὅπερ διὰ τῆς πρώτης ἀποφάσεώς του ὑποχρεοῦται νὰ κρίνῃ περὶ τῆς περαιτέρω ἀναστολῆς.

Ἄρθρον 8.

Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος νόμου δὲν περιλαμβάνονται οἱ δημόσιαι διαθῆκαι καὶ οἱ δημόσιοι κωδίκελλοι.

Ἄρθρον 9.

Αἱ εἰς συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων ἐγγράφων παραβάσεις τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, ὡς καὶ παντὸς ἑτέρου φορολογικοῦ νόμου, θεωροῦνται ὡς μὴ ἐπηρεάζουσαι τὸ κῦρος τῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρον 10.

Πᾶσα κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαδικασία εἶναι ἀπηλλαγμένη παντὸς τέλους.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται μετὰ 10 ἡμέρας ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Μαρτίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Π. Πετρίδης, Κ. Ζαβιτζιάνος, Γ. Μαρῆς, Π. Βουρλούμης, Ἐμμ. Ἐμμανουηλίδης, Θ. Σοφούλης, Π. Ἀργυρόπουλος, Α. Δοξιάδης, Α. Παπαδᾶτος, Θ. Μανέττας.

Ἄρθρον δεύτερον.

1. Ἐὰν κατὰ τῶν ὡς ἀνωτέρω τύποις κυρουμένων συμβολαίων ἤθελε προβληθῇ ἐνώπιον τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων ἔνστασις περὶ μὴ γνησιότητος τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐνισταμένου, ἢ περὶ εἰκονικότητος τῆς ἐν αὐτοῖς δηλώσεως τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ πωλητοῦ ὡς πρὸς τὴν καταβολὴν τοῦ δανεισθέντος ποσοῦ ἢ τοῦ ἀντιτίμου τῆς πωλήσεως, τὰς τοιαύτας ἐνστάσεις ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ τὸ Δικαστήριον, μὴ δικαιούμενον ν' ἀπορρίψῃ ὡς ἀνεκκαθαρίστους. Κατ' ἐξαίρεσιν δὲ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 303 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τεθειμένης ἀρχῆς, τὸ Δικαστήριον δύναται πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ὡς ἄνω ἐνστάσεως εἰκονικότητος νὰ ἐπιτρέψῃ καὶ τὸ ἐμμάρτυρον μέσον, ἀλλὰ μόνον ὁσάκις ἡ ἐν δανειστικῷ συμβολαίῳ ἀναγραφεῖσα σειρὰ τῆς παραχωρηθείσης ὑποθήκης ἢ ἡ ἐν τῷ πωλητηρίῳ συμβο-

λαίῳ ὑπόσχεσις τοῦ πωλητοῦ περὶ ἀνυπαρξίας ἐνυποθήκου χρέους ἐπὶ τοῦ πωλουμένου δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὴν ἐκ τῶν βιβλίων τῶν ὑποθηκῶν ἐμφαινομένην κατάστασιν βαρῶν τοῦ ὑποθηκευθέντος ἢ πωληθέντος κτήματος καὶ προκύπτει οὕτως ἡ πιθανότης ὅτι τὸ ἀντίτιμον τοῦ δανείου ἢ τῆς πωλήσεως ἀφέθη εἰς χεῖρας τοῦ συμβολαιογράφου ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἵνα διατεθῇ ὑπ' αὐτοῦ πρὸς ἐξόφλησιν προϋπαρχόντων ἐνυποθήκων χρεῶν, ἀποδεικνύεται δὲ συγχρόνως, ὅτι τὰ χρέη ταῦτα δὲν ἐξωφλήθησαν. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου οὐδεμίαν ἐφαρμογὴν ἔχουσιν εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ προϋφισταμένου ἐνυποθήκου χρέους συνετάγη καὶ ὑπεγράφη συμβόλαιον κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος.

2. Ἀποδεικνυομένης ἀληθοῦς τῆς ὡς ἄνω ἐνστάσεως ἡ παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ γενομένη παρακαταθήκη τοῦ ὅλου ἢ μέρους τοῦ τιμήματος ἢ τοῦ δανείου θεκαίρεται ὡς γενομένη κοινῇ συναινέσει τῶν συμβαλλομένων, ἡ δὲ διὰ τοῦ προσβαλλομένου συμβολαίου συνομολογηθεῖσα καταβολὴ δανείου ἢ τιμήματος πωλήσεως μειοῦται κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τῆς εἰρημένης, παρακαταθήκης, τῆς κατὰ τοῦ συμβολαιογράφου ἀξιώσεως πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν παρακατατεθέντων ἐπιμεριζομένης κατ' ἴσα μέρη μεταξὺ δανειστοῦ καὶ ὀφειλέτου ἢ ἀγοραστοῦ καὶ πωλητοῦ.

3. Προσβληθέντος συμβολαίου τινὸς κατὰ τὰ ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος, δύναται ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ν' ἀναστείλῃ προσωρινῶς τὴν δυνάμει τούτου ἐκτέλεσιν μέχρις οὗ ἀποφανθῇ τὸ Δικαστήριον παρ' ᾧ ἐκκρεμεῖ ἡ ὑπόθεσις, ὅπερ ὀφείλει κατὰ τὴν πρώτην ἐπακολουθήσουσαν συζήτησιν ν' ἀποφασίσῃ περὶ παρατάσεως ἢ μὴ τῆς ἀναστολῆς. Ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου δύναται ν' ἀνακληθῇ ὁποτεδήποτε.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4376 «περὶ ἱδρύσεως πειραματικῶν σχολείων ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης»

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4376 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς.

1. «Πρὸς θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν παιδαγωγικὴν μόρφωσιν τῶν μελλόντων καθηγητῶν τῶν σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ἅμα δὲ καὶ πρὸς θεραπείαν τῆς παιδαγωγικῆς ἐπιστήμης, ἱδρύεται ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης ἀνὰ ἓν πειραματικὸν σχολεῖον, ὅπερ, ἀποτελούμενον ἐξ ἑνὸς μονοταξίου δημοτικοῦ σχολείου, ἑνὸς ἑξαταξίου δημοτικοῦ σχολείου καὶ ἑνὸς ἑξαταξίου γυμνασίου, προσαρτᾶται εἰς τὴν τακτικὴν ἕδραν τῆς Παιδαγωγικῆς ἑκατέρου Πανεπιστημίου».

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ γυμνασιάρχης ἔχων εὐδόκιμον ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ ὑπηρεσίαν τοὐλάχιστον διετῆ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γυμνασιάρχου δυνάμενος νὰ μετατεθῇ εἰς θέσιν διευθυντοῦ Γυμνασίου».

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται ὡς 5 ἐδάφιον τὸ ἑξῆς:

«Οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πειραματικοῦ Σχολείου διδάσκουσιν ὑποχρεωτικῶς 18 ὥρας καθ' ἑβδομάδα, τὸ δὲ σύνολον τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐν τῷ Πειραματικῷ Σχολείῳ ἐργασίας των ὁρίζεται εἰς 24 ὥρας ἑβδομαδιαίως».

Ὡς 6ον δὲ ἐδάφιον τὰ ἑξῆς:

«Ἡ δικαιοδοσία τοῦ ἐπόπτου τοῦ Πειραματικοῦ Σχολείου καὶ τὰ ἔργα καὶ καθήκοντα αὐτοῦ, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Πειρ. Σχολείου καὶ τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ κανονισθήσονται λεπτομερέστερον διὰ Π. Διατάγματος ἐκδιδομένου μετὰ γνώμην τοῦ Ἐπόπτου τοῦ Πειραματικοῦ Σχολείου».

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἰδίου νόμου προστίθενται τὰ ἑξῆς.

«Ἡ εἰς τὸ πειραματικὸν σχολεῖον μετάθεσις δημοδιδασκάλων ἐκ δημοτικῶν σχολείων ἄλλων περιφερειῶν γίνεται πρότάσει τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, στηριζομένη εἰς ἔγγραφον πρότασιν τοῦ ἐπόπτου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ σχολείου, μὴ ἰσχυουσῶν τῶν περὶ μεταθέσεως εἰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ καὶ Θεσσαλονίκην κλπ. διατάξεων τοῦ νόμου 4153 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 22)23 Μαρτίου 1929 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ προαγωγῆς, μεταθέσεως, ἀδειῶν κλπ. τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν διατάξεων».

Ἄρθρον 4.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται τὸ ἑξῆς ἐδάφιον: «Μετὰ πρότασιν τοῦ ἐπόπτου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Π. σχολείου, δύναται διὰ Π. Δ. ἐκδιδομένου προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, νὰ λειτουργήσωσι καὶ ὅλαι αἱ τάξεις τοῦ δημοτικοῦ σχολείου καὶ τοῦ Γυμνασίου ἑκατέρου Πειραματικοῦ σχολείου εἴτε διὰ τῆς ἱδρύσεως νέων σχολείων, εἴτε διὰ τῆς μετατροπῆς λειτουργούντων ἤδη ἐν ἑκατέρᾳ πόλει».

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ συμπληρώσεως κενῶν θέσεων μηχανικῶν ἐν τῇ Διευθύνσει τῶν Σιδηροδρόμων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν 6' κατ' ἄρθρον συζήτησιν.)

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Σιδηροδρόμων, μονιμοποιηθῶσιν εἰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις ἀρχιμηχανικῶν καὶ μηχανικῶν τῆς Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων ἔκπακτοι μηχανικοί, ὑπηρετοῦντες παρὰ τῇ Διευθύνσει ταύτῃ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου, ὑπὸ βαθμὸν καὶ ἀρχαιότητα κανονιζομένην ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Συμβουλίου.

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τῆς ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προβλεπομένης μονιμοποιήσεως καταργοῦνται αἱ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4127 ἀπομείνασαι δύο θέσεις ἐκτάκτων μηχανικῶν τοῦ ἐδαφίου β' τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ ἀπὸ 19)1)28 Π. Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ διατάξεων τῆς Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων κλπ.».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 τοῦ αὐτοῦ Π.Δ. ὅριον ἡλικίας 28ου ἔτους διὰ τὴν πρόσληψιν δοκίμων μηχανικῶν Σιδηροδρόμων τροποποιεῖται εἰς 30οῦ.

Ἄρθρον 4.

Αἱ ὀργανικαὶ θέσεις Ἐπιθεωρητῶν Μηχανολόγων τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Π. Δ. τῆς 19-1-28 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ διατάξεων τῆς Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας» αὐξάνονται κατὰ δύο, μειουμένων ἀντιστοίχως τῶν ὀργανικῶν θέσεων Ἀρχιμηχανικῶν Μηχανολόγων α' ἢ β' τάξεως τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου. Ἡ αὐξομείωσις αὕτη ὁλοκληροῦται διὰ τῆς ἐνεργείας τῶν οἰκείων προαγωγῶν.

Εἰς ἣν περίπτωσιν ἐν τῷ μέλλοντι ὀργανική τις θέσις Ἐπιθεωρητοῦ Μηχανολόγου κενωθῇ ὁπωσδήποτε, παύει ὑφισταμένη, ἀντ' αὐτῆς δὲ ἀνασυνιστᾶται θέσις Ἀρχιμηχανικοῦ Μηχανολόγου α' ἢ β' τάξεως. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει μόνον διὰ δύο θέσεις.

Ἀρχιμηχανικοὶ Μηχανολόγοι α' τάξεως τῆς Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας μετὰ ἓξαετῆ παραμονὴν ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ Ἀρχιμηχανικοῦ δι' ἔλλειψιν κενῆς ἀνωτέρας ὀργανικῆς θέσεως, λαμβάνουσι τὸν μισθὸν τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 2 Ὀκτωβρίου 1929 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1924 περὶ ἀποδοχῶν δημοσίων ὑπαλλήλων».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν 6' κατ' ἄρθρον συζήτησιν.)

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 2 Ὀκτωβρίου 1929 Ν. Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 25ης Σεπτεμβρίου 1924 «περὶ ἀποδοχῶν δημοσίων ὑπαλλήλων» δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 366 τῆς 4 Ὀκτωβρίου 1929 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἔχον ὡς ἕπεται :

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 16 Ἰουλίου 1929 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς "περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων», ὡς καὶ τὴν διὰ τῆς ἀπὸ 26 Σ)βρίου ε. ἔ. συνεδριάσεως τῆς οἰκείας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἔγκρισιν, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὸ διὰ τοῦ ἐδαφ. 9 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου 1924 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ ἀποδοχῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων» παρεχόμενον εἰς τοὺς τεχνικοὺς ὑπαλλήλους τῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ Σιδηροδρόμων ἐπιμίσθιον αὐξηθῇ, ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τοὺς ἐξ αὐτῶν κεκτημένους δίπλωμα πολιτικοῦ μηχανικοῦ, φηλχανολόγου, ἠλεκτρολόγου, ἀρχιτέκτονος καὶ τυπογράφου, ὡς καὶ διὰ τοὺς ὑπομηχανικοὺς καὶ ἐργοδηγούς, μέχρι τεσσαράκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τοῦ προσηυξημένου λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας μισθοῦ.

2. Τὸ περὶ οὗ ἡ προηγουμένη παράγραφος ἐπιμίσθιον μετὰ τοῦ ἀρχικοῦ ἢ τοῦ λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας προσηυξημένου μισθοῦ ἀποτελεῖ τὸν ὀργανικὸν μισθὸν τῶν ὑπαλλήλων, περὶ ὧν τὸ παρὸν Δ)γμα, ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ τὰς δυνάμει τῶν νόμων 1393, 2001 καὶ 3346 χορηγουμένας ἀποζημιώσεις, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν προσδιορισμὸν τῶν συντάξεων.

3. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται τὸ αὐξηθὲν ἐπιμίσθιον νὰ μειωθῇ μέχρι τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 26 Σεπτεμβρίου 1924 ὁρίου.

4. Αἱ περὶ ὧν τὸ παρὸν Διάταγμα ἀποζημιώσεις τοῦ ἐπιμισθίου δύνανται νὰ ἀφορῶσι πάσας τὰς ἐν τῇ παραγράφῳ 1 κατηγορίας ὑπαλλήλων ἢ τινας μόνον τούτων.

5. Τὸ παρὸν Διάταγμα ἰσχύει ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου ε. ἔ.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ὀκτωβρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Τὰ μέλη
Δ. Δίγκας, Γ. Μαργῆς, Π. Βουρλούμης, Ἐμμ. Ἐμμανουηλίδης, Θ. Σοφούλης, Β. Δεληγιάννης, Β. Καραπαναγιώτης.

Ἄρθρον δεύτερον.

Διαγράφονται αἱ λέξεις «τῶν δημοσίων ἔργων καὶ σιδηροδρόμων» ἐκ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ἀνωτέρω Νομοθετικοῦ διατάγματος.

Περὶ ἀποδοχῶν προσωπικοῦ πολεμικῶν πλοίων ἐκτελούντων πλόας ἐξωτερικοῦ.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν 6' κατ' ἄρθρον συζήτησιν.)

Ἄρθρον 1.

Εἰς τοὺς ναυτικοὺς τοὺς ἐπιβαίνοντας πολεμικῶν πλοίων ἐκτελούντων πλόας ἐξωτερικοῦ ὡς καὶ τοὺς ἐπιβαίνοντας ἐμπορικῶν πλοίων κατόπιν διαταγῆς δι' ὑπηρεσιακοὺς λόγους ἢ ἐπὶ σκοπῷ ἐκπαιδεύσεως χορηγοῦνται αἱ ἀποδοχαί, τὸ ἀντίτιμον ἡ τράπεζα καὶ αἱ πάσης φύσεως ἀποζημιώσεις τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐπὶ πλέον ἐν ἡμερήσιον ἐπίδομα ἀλλοδαπῆς, ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ συνημμένου τῷ παρόντι πίνακος, ἐκτὸς τῶν ἐπιβαινόντων ἐμπορικῶν πλοίων οἵτινες λαμβάνουσι τὸ ἥμισυ τοῦ ὁριζομένου ἡμερησίου ἐπιδόματος ἐπιτελοῦς.

Ἄρθρον 2.

Τὸ δικαίωμα πρὸς λῆψιν τοῦ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προβλεπομένου ἐπιδόματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ κατάπλου τοῦ πλοίου εἰς τὸν ἀλλοδαπὸν λιμένα καὶ παύει τὴν ἑπομένην τοῦ κατάπλου εἰς τὸν πρῶτον λιμένα τοῦ ἐσωτερικοῦ.

Αἱ ἡμέραι τοῦ κατάπλου διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ ἐπιδόματος ὑπολογίζονται ἀπὸ μεσονυκτίου εἰς μεσονύκτιον, θεωρουμένου ὡς γεγονότος κατάπλου τῆς κινήσεως πρὸς ἀγκυροβολίαν.

Ἄρθρον 3.

Ὁσάκις ναυτικαὶ καὶ ἀεροπορικαὶ δυνάμεις ἢ μεμονωμένα πλοῖα καὶ ἀεροσκάφη ἐπισκέπτονται ἐπισήμως ξένας χώρας ἢ μεταβαίνωσιν εἰς αὐτὰς διὰ λόγους ἐκπαιδευτικοὺς ἢ χάριν δεξαμενισμοῦ καὶ ἐπισκευῶν, εἰς τοὺς ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν,πρὸς εὐπροσωποτέραν παράστασιν τῆς ὑπ' αὐτοὺς δυνάμεως, ἀνοίγονται πιστώσεις εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν μέχρις ἑνὸς ἀνωτάτου ποσοῦ ὁριζομένου ἑκάστοτε διὰ κοινῆς πράξεως τῶν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν.

Διὰ τὴν δικαιολόγησιν τῆς γενομένης πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δαπάνης οἱ κατὰ τὰ ἄνω δοσίλογοι ἀξιωματικοὶ ὑποβάλλουσιν ἀποδείξεις χορηγητῶν εἰς ἁπλοῦν μὴ ὑποκειμένας εἰς χαρτοσήμανσιν, καὶ μίαν μόνον συγκεφαλαιωτικὴν κατάστασιν ἄνευ πρωτοκόλλων καὶ βεβαιώσεων εἰσαγωγῆς.

Ἄρθρον 4.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἀρχομένης ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1930, καταργοῦνται, τὸ ἀπὸ 17)11)25 Ν. Δ. «περὶ ἀποδοχῶν ἀξιωματικῶν καὶ πληρωμάτων ἐπιβαινόντων εἰς πλοῖα ἀποπλέοντα εἰς ἀλλοδαπὴν» (Ἐφ. Κυβερν. 1925 τεῦχος Α' σελ. 2872), τὸ ἄρθρον 17 τοῦ 2126 νόμου τῆς 16 Μαρτίου 1920 «περὶ κανονισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ» (Ἐφ. Κυβερν. 1920 τεῦχος Α' σελ. 621), ἡ Δ' σημείωσις τοῦ συνημμένου τῷ ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1924 Διατάγματι πίνακος «περὶ κυρώσεως πίνακος ἀφορῶντος τὰ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ μονίμων ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ, συμφώνως πρὸς τὸν 3102 νόμον» (Δ. Ἐφ. Κυβερνήσεως τοῦ 1924 τεῦχος Α' σελ. 1030, Ν. 3102 Ἐφ. Κυβερν. τοῦ 1924 τεῦχος Α' σελ. 949) καὶ πᾶσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις μὴ ρητῶς κατηργημένη, ἀντιβαίνουσα ὅμως εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα.

ΠΙΝΑΞ ΕΠΙΔΟΜΑΤΩΝ ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ

	Δραχμαὶ ἡμερησίως
Ὑπναύαρχος Ἀρχηγὸς	375
Πλοίαρχος Ἀρχηγὸς	350
Πλοίαρχος Διοικητὴς Μοίρας	300
Πλοίαρχος Κυβερνήτης ἢ ἀρχιεπιστολεὺς	250
» Ἐπιτελὴς	225
Ἀντιπλοίαρχος Κυβερνήτης ἢ Ἀρχιεπιστολεὺς	240
» Ἐπιτελὴς	185
Πλωτάρχης Κυβερνήτης ἢ Ἀρχιεπιστολεὺς ..	200
» Ἐπιτελὴς	175
Ὑποπλοίαρχος Κυβερνήτης	125
» Ἐπιτελὴς	100

Ἀνθυποπλοίαρχος Κυβερνήτης	100
» Ἐπιτελὴς	90
Σημαιοφόρος Κυβερνήτης	80
» Ἐπιτελὴς	70
Δόκιμος σημαιοφόρος	50
Ἀρχικελευστὴς (Α' ἢ Β')	50
Κελευστὴς	40
Ὑποκελευστὴς (Β' ἢ Α')	30
Δόκιμος ὑποκελευστὴς	7
Δίοπος-ναύτης (Μόνιμος ἢ ἐθελοντὴς	12
Δίοπος-ναύτης (Στρατεύσιμος ἢ ἔφεδρος) ...	7
Ἀπόφοιτος δόκιμος ὑπαξιωματικὸς-δόκιμος ὑπαξιωματικὸς	7
Πολιτικὸς μάγειρος-πολιτικὸς ὑπηρέτης	7

Συνεχιζομένης εἴσης τῆς β' συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἄρθρων τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τῶν ἐν Χάγῃ ὑπογραφεισῶν πράξεων πρὸς ρύθμισιν τῶν ζητημάτων ἐπανορθώσεων καὶ πολεμικῶν χρεῶν», λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Γ. Καφαντάρης.

Γ. Καφαντάρης. Ἀνεπτύχθησαν προχθές, κ. βουλευταί, οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους ἤχθημεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ προτείνωμεν τὴν διαιτησίαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν Ἑλληνογαλλικῶν χρεῶν. Καὶ ἐξηγήθησαν τὰ δύο κυριώτερα σημεῖα ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη ἡ κατ' ἀρχὴν ἐπιτευχθεῖσα συμφωνία, ἤτοι τὸ ζήτημα τοῦ καθορισμοῦ τοῦ νομίσματος καὶ τὸ ζήτημα τοῦ συμψηφισμοῦ. Ἠλπίζομεν ὅτι ἐπὶ τῆς ἐπιτευχθείσης λύσεως, ἀποτελούσης τὴν καλυτέραν δυνατὴν λύσιν, δὲν θὰ προεβάλλοντο ἀντιρρήσεις. Ἐλέχθη ὅμως ὡς πρὸς τὸ πρῶτον σημεῖον ὅτι κακῶς ἐτέθη ἐνιαία βάσις ὑπολογισμοῦ τῶν ἀπαιτήσεων. Καὶ ὑπεστηρίχθη ὅτι ἔπρεπε νὰ πληρώσωμεν εἰς χαρτονόμισμα καὶ νὰ πληρωθῶμεν εἰς χρυσόν. Ἀρκεῖ νὰ ὑπομνησθῇ εἰς τοῦτο πῶς συνετελέσθη ὁ διακανονισμὸς τῶν μετὰ τῆς Ἀγγλίας χρεῶν ἡμῶν ἐκ πολεμικοῦ ὑλικοῦ: Ἐπληρώσαμεν εἰς στερλίνας. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὀφειλὴν τῆς Γαλλίας διὰ τὰς προκαταβολὰς πρὸς συντήρησιν τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων δέον νὰ ἀναπτυχθῇ ἡ ἱστορία τοῦ ζητήματος. Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις, ἐπιθυμοῦσα νὰ ἀποφύγῃ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ πολέμου ἐξαγωγὴν συναλλάγματος, προέτεινεν ἡμῖν νὰ διαθέσωμεν τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ στρατευμάτων της ποσόν, χρεώνοντες αὐτήν. Πρὸς τοῦτο διεθέσαμεν 276.000.000 δρχ., τὰς ὁποίας προσεπορίσθημεν δι' ἐκδόσεως χαρτονομίσματος, τὸ ὁποῖον θὰ ἀπεσύραμεν ἐκ τῆς κυκλοφορίας καταβάλλοντες τὴν ἀξίαν εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν τῆς δραχμῆς. Πῶς τώρα ὑποστηρίζεται ὅτι ἔπρεπε νὰ πληρωθῶμεν διὰ τὴν ἀπαίτησίν μας ταύτην εἰς χρυσόν; Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἠδυνάμεθα κάλλιστα νὰ μετατρέψωμεν ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ χρυσοῦ εἰς δραχμὰς τὸ ἀντιπροσωπεῦον τὰ 267.000.000 ποσὸν καὶ νὰ καρπωθῶμεν τὴν διαφοράν, ἀνερχομένην εἰς 5,853,000,000 δραχ. Τοιαύτη ὅμως ἀξίωσις δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ὑποστηριχθῇ βασίμως. Ἐνῷ διὰ τῆς πολιτικῆς ἡμῶν ἐνεπνεύσαμεν τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν καλήν μας πίστιν, ἐπεσύραμεν τὴν συμπάθειαν ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνός μας καὶ ἐπετύχομεν μέτρον ἰσότητος δι' ἀμφότερα τὰ μέρη. Προεβλήθη ἐπίσης ἡ ἀντιρρησις ὅτι κακῶς ὑπήχθη εἰς τὸν λογαριασμὸν τῶν πολεμικῶν χρεῶν ἡ ἀπαίτησις ἐκ τῶν προκαταβολῶν τούτων, διότι αὕτη δὲν ἀπετέλει χρέος πολεμικόν, ἀλλὰ ἐμπορικὴν ὀφειλὴν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Καὶ ἐπεκαλέσθησαν εἰς ἐνίσχυσιν τὸ προηγούμενον τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως. Δέον ὅμως νὰ ὑπομνησθῇ ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὰ πρῶτα μετὰ τὸ πέρας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου ἔτη, τείνουσα εἰς παραίτησιν τῆς Ἀγγλίας ἐκ τῶν δικαιωμάτων της ἐκ τῶν ἐπανορθώσεων, πρὸς εὐρυτέραν διαρρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῶν πολεμικῶν χρεῶν. Ἡ Ἀγγλία μᾶς κατέβαλε μέγα μέρος τῶν πιστώσεων. Ἡ Γαλλία οὐδὲ ὀβολὸν μᾶς ἔδωσε. Ἡ Ἀγγλία ἔσπευσε νὰ διακανονίσῃ τὸ χρέος της ἀπ' εὐθείας μὲ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Ἡ Γαλλία οὐδεμίαν τοιαύτην διάθεσιν ἔδειξε. Ἐρωτᾶται ὅμως: Πῶς συνήφθη ἡ σύμβασις αὕτη; Δὲν συνήφθη, κύριοι, μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης. Τὴν σύμβασιν ὑπέγραψεν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Γαλλίας ἀφ' ἑνὸς καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἑτέρου, ἐκπροσωπῶν ὅμως οὐχὶ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἀλλὰ ἀναμφισβητήτως τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Ἐν τῇ συμβάσει ταύτῃ μνεία τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐγένετο μόνον καὶ μόνον ἐν τῇ ἀπόψει τοῦ ἀνοίγματος τοῦ λογαριασμοῦ, τοῦ ὁποίου διαχειριστὴς καθίστατο ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, λαμβάνουσα διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην προμήθειαν καὶ οὐδεμίαν ὑπέχουσα διὰ τὴν ἐξόρλησιν τοῦ χρέους εὐθύνην. Ἐὰν ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἤρχετο εἰς ἀπ' εὐθείας μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης συνεννόησιν καὶ διέθετεν ἡ τελευταία αὕτη ἐξ ἰδίων τὸ ἀναγκαῖον ποσόν, βεβαίως τὸ ζήτημα θὰ εἶχεν ἄλλως. Τὸ ποσὸν ὅμως ἐξευρέθη δι' ἀσκήσεως προνομίου τοῦ Κράτους. Ἄλλως τε κατὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν χρεῶν δὲν ἐχαρακτηρίσθησαν αἱ πιστώσεις ὅταν ὡς ἐμπορικὰ χρέη ἀλλ' ὡς πολεμικά. Μόνη ἐξαίρεσις ἐγένετο τὸ 1919 κατὰ τὸν διακανονισμὸν ἀπ' εὐθείας μετὰ τῆς Τραπέζης τῶν ἀγγλικῶν χρεῶν. Ἦτο ὅμως τότε, ἐπαναλαμβάνω, ἡ ἐποχὴ τῆς χειρονομίας τῆς Ἀγγλίας πρὸς εὐρυτέραν διαρρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῶν πολεμικῶν χρεῶν. Ἂν ὁ διακανονισμὸς αὐτὸς ἐγίνετο βραδύτερον, οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει ὅτι τὸ χρέος τοῦτο θὰ ἐχαρακτηρίζετο ὡς πολεμικόν. Ὁ ἰσχυρισμὸς ἑπομένως ὅτι ἔπρεπε νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐμπορικὸν τὸ χρέος αὐτὸ δὲν εἶναι βάσιμος. Ἴσως θὰ ἦτο βάσιμος ἡ ἐπίκλησις τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ Γαλλία ἀνεγνώρισεν ἐν Χάγῃ τὸ χρέος αὐτὸ ὡς ἐμπορικόν. Διεξάγουσα ὅμως ἐν Χάγῃ ἡ Γαλλία τεραστίαν προσπάθειαν πρὸς περίσωσιν τοῦ σχεδίου Γιουγκ δι' οὗ ἐξησφάλιζε πέραν τῆς καλύψεως τῶν χρεῶν καὶ 450 ἑκατομ. χρυσῶν μάρκων ἐτησίως, ἔχουσα δηλαδὴ ζωτικὸν συμφέρον νὰ μὴ ὀγκώσῃ τὴν ἀντίθεσιν κατὰ τοῦ σχεδίου αὐτοῦ, ἰδίως ἐκ μέρους τῶν μικρῶν Κρατῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων περιελαμβάντο καὶ ἡ Ἑλλάς, ἀντελήφθη ὅτι ἔπρεπε νὰ προβῇ εἰς μερικὰς ὑποχωρήσεις. Προβαίνουσα ἄλλως τε εἰς ἱκανοποίησιν τῶν ἀξιώσεών μας δὲν ὑποβάλλεται οὐσιαστικῶς εἰς οὐδεμίαν ἐξ ἰδίων θυσίαν, διότι δὲν θὰ μᾶς κατεβάλῃ τίποτε, ἀλλ' ἀντιθέτως θὰ λαμβάνῃ καὶ ἔν ποσόν. Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἐξεχώρησε τὸ πλεῖστον τῶν ποσοστῶν της ἐκ τῶν ἀνατολικῶν ἐπανορθώσεων, εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῶν ὁποίων δὲν ἀπέδιδε σημασίαν, δι' ὃ καὶ ἐδέχθη τὴν μείωσιν τῶν βουλγαρικῶν ἐπανορθώσεων, τὴν πρότασιν περὶ προτεραιότητος τοῦ βουλγαρικοῦ δανείου, τὴν ἀναστολὴν τῆς πληρωμῆς τῶν δόσεων ἐκ τῶν βουλγαρικῶν ἐπανορθώσεων. Διεξάγουσα λοιπόν, ἐπαναλαμβάνω, τότε ἡ Γαλλία τὴν προσπάθειαν αὐτὴν ἦτο φυσικὸν νὰ μὴ λεπτολογῇ εἰς ἐρεύνας ἐπὶ τῆς φύσεως τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου χρέους.

Θὰ ἔπρεπεν ἑπομένως ὅπως μὴ ῥίπτηται σκιὰ ἐπὶ τῶν ἔργων τῶν ἄλλων οἱ ὁποῖοι τὸ καθ' ἑαυτοὺς ἐμόχθησαν ἀρκετὰ καὶ μάλιστα εἰς στιγμὰς ἐξόχως δυσχερεῖς. Ἐλέχθη τί θὰ ἔκαμνεν ὁ διαιτητής. Ἀλλοίμονον, κύριοι, ἂν εὕρωμεν ἀφορμὰς ἐπικρίσεως καὶ εἰς προφητείας. Ὁ διαιτητὴς περιεβάλλετο διὰ τοῦ συνυποσχετικοῦ ὑπὸ ἐξουσίας νὰ ἐπιδικάσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα 312,457,000 φράγκων χρυσῶν καὶ νὰ προσμετρήσῃ εἰς ὄφελος ἡμῶν ὅλα τὰ ὑπὸ τὸ κράτος πιέσεων διατεθέντα ποσὰ πρὸς δὲ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν Ἑλλάδα δικαιοῦχον τοῦ π. σ. ὃ. Ὅταν δὲ λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁμόφωνος ἦτο ἡ γνώμη ὅτι οἱκδήποτε Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ὑπέγραφε συμφωνίαν ἥτις θὰ καθίστα αὐτὴν ὀφειλέτιδα ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅτι ἡ διαιτησία θὰ ἀπέτρεπεν οἱανδήποτε τοιαύτην δυστροπίαν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, ὅταν, λέγω, λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν πάντα ταῦτα, θὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα παρουσιάζει ἡ ἐπιτευχθεῖσα λύσις.

Ἀλλ' ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὑπέμνησε προχθὲς ἀποψίν του καθ' ἣν δὲν ἦτο ἀναγκαία ἡ προσφυγὴ ἡμῶν πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, καὶ ἡ σταθεροποίησις.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** διασαφηνίζει ὅτι δὲν εἶπε τοιοῦτόν τι ἀλλ' ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἡ σταθεροποίησις πρὶν ἢ ἐξασφαλισθοῦν ὡρισμέναι ἀπαραίτητοι προϋποθέσεις, παρατηρήσας ὅτι ἡ πολιτικὴ τὴν ὁποίαν ἠκολούθει τότε ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς σταθεροποιήσεως ἤγαγεν ἴσως αὐτὸν εἰς τινας ὑποχωρήσεις ἐπὶ ἄλλων κεφαλαίων τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, ὑποχωρήσεις ὅμως πρὸς τὰς ὁποίας, ὡς λέγει, δὲν συμφωνεῖ.

Γ. Καφαντάρης. Κατὰ τὸ 1927 κ. συνάδελφε, δὲν διηνοίγοντο ἐνώπιον ἡμῶν εἰμὴ δύο ὁδοί, ἡ τῆς ἰσοσκελίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν πολεμικῶν χρεῶν, καὶ τῆς σταθεροποιήσεως ἀφ' ἑνός, ἀλληλενδέτων μεταξύ των, καὶ τῆς ὠθήσεως τῆς χώρας πρὸς οἰκονομικὴν ἀναρχίαν ἀφ' ἑτέρου. Μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μας διακηρύσσομεν ὅτι καὶ εἰς ἄλλας ὑποχωρήσεις, βραείας ὑποχωρήσεις πραγματικῶς καὶ ὄχι κατὰ φαντασίαν, θὰ προεβαίνομεν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ μας, διότι ἐβλέπομεν βραδεῖαν ἄλλως τὴν οἰκονομικὴν τῆς χώρας ἀποκατάστασιν. Ὁ ἐπιτευχθεὶς διακανονισμὸς τῶν γαλλικῶν χρεῶν εἶναι ὁ ἄριστος ὅλων. Δὲν ὑψώσαμεν ἡμεῖς βεβαίως τὴν χεῖρα διὰ νὰ ἐπιβάλωμεν τὰς θελήσεις μας διὰ τῆς δυνάμεώς μας, διὰ νὰ ἐπιβάλωμεν τὰς θελήσεις μας ἐπὶ τῆς Γαλλίας. Κατωρθώσαμεν ὅπως συγκεντρώσωμεν πέριξ αὐτῆς ἀδιάσπαστον ἠθικὸν κλοιόν, ὁ ὁποῖος ἔθεσε τὴν πανίσχυρον δύναμιν εἰς ἴσην μοῖραν μετὰ τῆς μικρᾶς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς πλάστιγγος τῆς δικαιοσύνης, ἐπὶ τῆς πλάστιγγος τῆς διαιτησίας. Ἔχομεν τὴν συνείδησιν ἤρεμον ὅτι ἐπετελέσαμεν πιστῶς τὸ καθῆκόν μας. (Χειροκροτήματα).

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθ.) Κύριοι βουλευταί, ὑποθέτω ὅτι ὅλοι θὰ ἀναγνωρίσητε ὅτι, εἰσηγούμενος ἢ μᾶλλον ἐκθέτων ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὰ ἀποτελέσματα τῆς Ἑλλην. ἀντιπροσωπείας εἰς τὴν Χάγην, ἀπέφυγα μὲ τὴν μεγαλυτέραν προσοχὴν καὶ μὲ τὴν μεγαλυτέραν λεπτότητα νὰ εἴπω τι τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ θίξῃ τὸν ἀξιότιμον ἀρχηγὸν τῶν Προοδευτικῶν. Ἠλπίζα καὶ ἠλπίζομεν ὅτι τὸ παράδειγμά μου θὰ ἐμιμεῖτο καὶ ἐκεῖνος. Μολονότι δὲ ἡ ὑγεία του εἶναι πολύτιμος διὰ τὴν χώραν καὶ ἰδιαιτέρως ὁσάκις εἶναι ἀσθενὴς μὲ ἀνησυχίαν καὶ ἐνδιαφέρον θέλω νὰ μανθάνω ὅτι πηγαίνει καλύτερα, δὲν ἠμποροῦ νὰ σᾶς ἀποκρύψω ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν ἤλπιζον ὅτι θὰ εἶχε δύο ἕως τρία δέκατα πυρετοῦ περισσότερον, διὰ νὰ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ νὰ μᾶς ἀφίσῃ νὰ ψηφίσωμεν τὸ νομοσχέδιον αὐτό, χωρὶς ν' ἀναγκασθῶμεν νὰ κάμωμεν τὴν ἀνάδρομὴν αὐτὴν εἰς τὸ παρελθόν. Τώρα ἡ ἀναδρομὴ αὐτὴ εἰς τὸ παρελθὸν θὰ ἠμποροῦσε νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ὀφείλεται εἰς τὸν ἀξιότιμον ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, διότι ἐκεῖνος κατὰ τὴν προχθεσινὴν του ὁμιλίαν ἔφερε τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, καί, ὅσον καὶ ἂν διαμαρτύρεται ὅτι δὲν ἤθελε νὰ θίξῃ κανένα, ἦτο προφανὲς ὅτι ἐπέκρινε τὰς γενομένας τότε ἐνεργείας διὰ τὸν διακανονισμὸν τοῦ γαλλικοῦ χρέους. Ἀλλ' εἶμαι ἐξ ἴσου βέβαιος ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν δὲν ἐξηναγκάσθη νὰ φέρῃ τὸν λόγον εἰς τὸ παρελθόν, διότι πρὶν ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἦλθεν ἐδῶ ἑτοιμασμένος νὰ φέρῃ τὸν λόγον εἰς τὸ παρελθόν, διότι δὲν μοῦ συγχωρεῖ ποτὲ ὅτι ἐνῷ εἴμεθα φίλοι καὶ ἀνήκομεν εἰς τὸ ἴδιον κόμμα, ἐκεῖνος ὡς ἀρχηγὸς αὐτοῦ καὶ ἐγὼ ὡς ὁπαδός, ἐγὼ ἐτόλμησα νὰ διαφωνήσω πρὸς αὐτὸν εἰς δύο σημεῖα τοῦ πολιτικοῦ του προγράμματος, καὶ ἐνῷ ἐξεδήλουν ὁλόκληρον τὸν θαυμασμόν μου καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μου, δι' ὅσα καλὰ εἶχεν ἐπιτύχει ὡς Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἰδίως διὰ τὸ θάρρος τὸ ὁποῖον ἔδειξε νὰ ἐπιβάλῃ βάρη δυσβάστακτα εἰς τὸν λαὸν διὰ τὸ ἰσοζύγιον, εἶχον ὅμως ἐπιφυλάξεις ὅτι ἐπὶ δύο σημείων εἴχομεν ὅλοι εἶναι τὸ ζήτημα τῶν καλυμμάτων καὶ τὸ τῆς ρυθμίσεως τοῦ γαλλικοῦ χρέους μὲ τὴν Γαλλίαν. Τὸ πρῶτον δὲν μᾶς ἀπασχολεῖ σήμερον, μᾶς ἀπησχόλησεν εἰς προηγουμένας συνεδριάσεις καὶ ἔγινεν ἀντικείμενον μακρᾶς καὶ ἐξονυχιστικῆς συζητήσεως ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου.

Γ. Καφαντάρης. Εἴπατε ὅτι δὲν σᾶς συγχωρῶ τὴν διαφωνίαν σας ἐπὶ τῶν δύο σημείων καὶ δι' αὐτὸ ἔφερα τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Ἴσως θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναμένω ὅπως ἀπαντήσω κατὰ τὴν δευτερολογίαν μου, διὰ νὰ δώσω τὰς ἐξηγήσεις, ἀλλ' εἶναι τόσον βαρεῖα ἡ φράσις, ὥστε πρέπει νὰ ὁμιλήσω. Εἶμαι τόσον ἀπηλλαγμένος ἐντελῶς παθῶν ὥστε καὶ ἀπέναντι τῶν πραγματικῶν μου ἐχθρῶν νὰ μὴ αἰσθάνωμαι κακίαν. Ἀλλὰ ἠθέλατε, κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, ἐφόσον ἦλθε τὸ ζήτημα τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς συμφωνίας τοῦ 1927, νὰ ἀφίσω τὴν Βουλὴν εἰς τὸ σκότος καὶ νὰ εἶμαι ἐγὼ ὑπὸ τὴν κατηγορίαν χωρὶς νὰ δώσω ἐξηγήσεις; Δὲν εἶμαι συνειθισμένος εἰς τοιαύτας ὑπεκφυγάς. Εἶναι δυνατὸν ἡ συζήτησίς μας νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἔσφαλον, ἂν καὶ δὲν τὸ ὑποθέτω, ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ σιωπή μου θὰ ἦτο ὑπεκφυγή. Αὐτὸς δὲ ἦτο ὁ λόγος τῆς ἀναδρομῆς μου εἰς τὸ παρελθόν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Πιθανὸν νὰ ἔχετε δίκαιον καὶ πρέπει νὰ σᾶς εἴπω ὅτι δὲν ὡμίλησα ἕως τώρα διὰ νὰ σᾶς μεμφθῶ.

Γ. Καφαντάρης. Μὴ μοῦ ἀποδίδετε τόσον ταπεινὰς διαθέσεις.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν ὡμίλησα διὰ νὰ σᾶς μεμφθῶ, ὡμίλησα διὰ νὰ δικαιολογήσω τὸν ἑαυτόν μου ὅτι ἀπομακρύνομαι ἀπὸ τὴν μέχρι τοῦδε πολιτικήν μου καὶ ὅτι ἀναγκάζομαι σήμερον διὰ ζητήματα τοῦ παρελθόντος νὰ ὁμιλήσω ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς. Δὲν ἰσχυρίζομαι κἂν ὅτι ἔχετε ταπεινὰ πάθη ἢ καμμίαν ἐγωπάθειαν ἐναντίον μου. Πιστεύω μάλιστα ὅτι μέσα εἰς τὴν ψυχήν σας ὑπάρχει συμπάθεια εἰλικρινὴς δι' ἐμέ, ὑπάρχει ὑπὸς καὶ εἰς τὴν ἰδικήν μου ψυχήν. Ἐγὼ ἰσχυρίζομαι μόνον ὅτι δυστυχῶς μέσα εἰς τὰ κολοσσιαῖα πλεονεκτήματά σας, τὰ ὁποῖα σᾶς φέρουν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν καὶ τὰ ὁποῖα κάμνουν νὰ περιμένῃ τὸ Ἔθνος καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀπὸ σᾶς ἄλλας ὑπηρεσίας, ἔχετε ἕνα ἐλάττωμα (ἐγὼ ἔχω πολλά, ἄλλοι ἔχουν πλεῖστα, σεῖς ἔχετε ἕνα) ὅτι διεκδικεῖτε διὰ τὸν ἑαυτόν σας τὸ ἐλάθητον. Ἔχετε τὸ ἐλάττωμα νὰ νομίζετε ὅτι εἶναι σὰν νὰ σᾶς σκοτώνῃ κανεὶς τὸν πατέρα, κατὰ τὴν λαϊκὴν ἔκφρασιν, ἐὰν σᾶς εἴπῃ ὅτι εἰς κάτι τι ἐκάματε λάθος, ἐνῷ εἶναι φυσικόν, ὅλοι οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες κάθε ἡμέραν κάμνομεν λάθη, τὰ ὁποῖα ὅμως ἀναγνωρίζομεν, ἄλλα πού πρόερχονται ἀπαρατήρητα, ἄλλα πού γίνονται γνωστὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ ἄλλα πού διαφεύγουν ἐντελῶς τὴν παρατήρησιν τῶν ἄλλων. Λοιπὸν περὶ μὲν τοῦ ζητήματος τῶν καλυμμάτων διεξήχθη ἄλλοτε συζήτησις ἐδῶ καὶ δὲν θὰ ὁμιλήσω ἐπ' αὐτοῦ. Ἔχω μόνον ἥσυχον τὴν συνείδησιν ὅτι διώρθωσα τὸ γενόμενον λάθος κατὰ τρόπον μὴ θίξαντα διόλου τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἡ ὁποία ὅλοι γνωρίζομεν ἐκ τοῦ τελευταίου ἰσολογισμοῦ της ὅτι εἶναι σήμερον οἰκονομικὸς ὀργανισμὸς πολὺ ἰσχυρότερος παρ' ὅ,τι ἦτο πρὸ τοῦ χωρισμοῦ καὶ προτοῦ καταβληθοῦν τὰ 500.000.000. εἰς ἡμᾶς. Λοιπὸν ἐχομεν σήμερον νὰ ὁμιλήσωμεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ διακανονισμοῦ τῶν Γαλλικῶν χρεῶν, διότι ἐθίχθη τοῦτο ἀπὸ τὸν ἀξιότιμον ἀρχηγὸν τῶν Προοδευτικῶν καὶ διότι εἶναι τόσον ἀλληλενδέτως συνδεδεμένον μὲ τὴν ἐργασίαν μου ἐν Χάγῃ. Ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν ἐπεκαλέσθη κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν τὴν ἀτμόσφαιραν τὴν κακὴν ἐνώπιον τῆς ὁποίας εὑρέθη κατὰ τὸ 1927, τὸ πνεῦμα τῆς ἀδικίας τὸ ὁποῖον ἐπεκράτει ἀκόμη τότε καὶ εἶμαι σύμφωνος κατὰ τοῦτο μὲ αὐτόν, καὶ κινεῖ ὅλην τὴν συμπάθειάν μου ἡ κατάστασις πρὸ τῆς ὁποίας εὑρέθη ὅταν ἐζήτει νὰ ρυθμίσῃ τὰ χρέη. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ μόνον ἐπειδὴ ἐμνημόνευσε καὶ τὴν ἐπιτυχίαν μου ἐν Λονδίνῳ κατὰ τὰς

διαπραγματεύσεις τοῦ διακανονισμοῦ τῶν 'Αγγλικῶν χρεῶν νὰ δόσω μίαν ἐξήγησιν σχετικὴν μὲ τὴν παροῦσαν συζήτησιν. Εἰς τὴν 'Αγγλίαν εἶχα κληθῆ ἀπὸ τὸν Δικτάτορα νὰ μεταβῶ διὰ νὰ ἐργασθῶ πρὸς καλυτέραν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῶν πολεμικῶν μας χρεῶν πρὸς τὴν 'Αγγλίαν. Δὲν ἐδίστασα οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ πάρω τὴν ὁδοιπορικήν μου ράβδον καὶ νὰ ὑπάγω εἰς τὴν 'Αγγλίαν μολονότι ἤκουον πολλὰς ἐπικρίσεις ἐξ 'Ελλάδος ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπηρετήσω τὸν Δικτάτορα ἐνισχύων αὐτόν, ἴσως καὶ διὰ μιᾶς καλῆς λύσεως τοῦ ζητήματος. 'Ετέθην λοιπὸν ἐν Λονδίνῳ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ διετύπωσα τὴν ἀξίωσιν δι' ἐγγράφων, τινὰ τῶν ὁποίων καὶ ἐδημοσιεύθησαν πρὸ τῶν ἐκλογῶν, ὅτι ἡ 'Αγγλία ὀφείλει νὰ καταβάλῃ εἰς ἡμᾶς τὰς ὑπολοίπους τῶν πιστώσεων τὰς ὁποίας μᾶς ὑπεσχέθη καὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς καὶ δημοσιονομικῆς καταστάσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὑρέθη ἡ 'Ελλὰς κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ πολέμου. Ὑπεστήριξα ἐν τούτοις ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπαιτηθοῦν ἀπὸ τὴν 'Ελλάδα περισσότερα ἀπὸ 75.000 λίρας κατ' ἔτος καὶ νὰ μεταχειρισθοῦν τὴν 'Ελλάδα χειρότερον ἀπὸ ὅ,τι μετεχειρίσθησαν μίαν μεγάλην δύναμιν ὅπως ἡ Ἰταλία ἡ ὁποία καὶ νικήτρια ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸν πόλεμον καὶ δὲν ὑπέστη τὴν συμφορὰν τῆς προσφυγικῆς συρροῆς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους της. 'Ηγωνίσθην ἐπὶ πολύ, ἀλλ' ἔβλεπον οἱ θεριναὶ διακοπαί, αἱ ὁποῖαι ἀπομακρύνουσιν ἀπὸ τὸν Λονδῖνον ὅλους ἐκείνους μὲ τοὺς ὁποίους εἶναι δυνατὸν νὰ συνεννοηθῇ κανεὶς ἐπὶ τοιούτων ζητημάτων καὶ συνεφωνήσαμεν τότε μὲ τὸν κ. Οὐΐλστων Τσῶρτσιλ ὅτι θὰ ἀνεβάλλομεν τὰς περαιτέρω συζητήσεις διὰ τὸν 'Οκτώβριον, ἀφοῦ ἄλλως τε δὲν εἴχομεν φθάσει εἰς ἀποτέλεσμα, ὅτε θὰ ἐπαναλαμβάνοντο καὶ πάλιν αἱ διαπραγματεύσεις. 'Απῆλθον ἐκ Λονδίνου εἰς Παρισίους καὶ μετὰ 11)2 μῆνα ἐμάνθανον ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν 'Αθηνῶν διέταξε τὸν ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτὴν νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν 'Αγγλικὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἡ 'Ελλὰς εἶναι διατεθειμένη νὰ πληρώσῃ πρὸς διακανονισμὸν τῶν πολεμικῶν χρεῶν ὄχι 75.000 λίρας, ὅπως ἐπέμενα ἐγώ, ἀλλὰ 250.000 λίρας. Προσετέθη μάλιστα ὅτι δύναται νὰ ἀνέλθῃ ἡ δόσις αὕτη καὶ εἰς 300.000 λίρας. ἐτησίως. Σημειωτέον ὅτι ἐκ φόβου φαίνεται μήπως ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τὰς 250.000 εἰς 300.000 λίρας δὲν ἐγένετο δεκτὴ εἰς τὸ 'Αγγλικὸν Θησαυροφυλάκιον ἐδημοσιεύετο εἰς τὰς ἐφημερίδας ἡ εἴδησις ὅτι αὐτὰς καὶ αὐτὰς τὰς ὁδηγίας ἐδόσαμεν εἰς τὸν ἐν Λονδίνῳ Πρεσβευτήν μας, νὰ προσφέῃ 250.000 λίρας ἐν ἀνάγκῃ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν 300.000 λιρῶν εἰς τρόπον ὥστε ὅταν ὁ Πρεσβευτής μας ἐπῆγε νὰ κάμῃ τὰς προτάσεις του τοῦ εἶπαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον «δὲν φθάνεις ἀμέσως εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι ἀποφασισμένη ἡ 'Ελλὰς νὰ δώσῃ διὰ νὰ μὴ κάμωμεν ματαίας συζητήσεις; «Βέβαια, κύριοι, τὴν εὐθύνην τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν φέρει ἡ Κυβέρνησις Εὐταξίας, ἀλλ' ἐγὼ θὰ ἀναφέρω ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου μίαν ὑπόθεσιν ἡ ὁποία δι' ἐμὲ εἶναι ἠθικὴ βεβαιότης. 'Η Κυβέρνησις Εὐταξίας εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐνεπνεύσθη, ὅπως βραδύτερον καὶ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Συνασπισμοῦ, ἀπὸ τὰς γνώμας τῆς 'Εκδοτικῆς Τραπέζης. 'Εκεῖνοι ἦσαν οἱ ὁποῖοι ἐπίστευαν ὅτι μὲ κάθε τρόπον ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ τελειώσουν διὰ νὰ ἀνοιχθῇ ἡ ὁδὸς τῆς σταθεροποιήσεως, διότι καμμία ἄλλη θυσία δὲν θὰ ἦτο πολὺ μεγαλυτέρα, ὅπως ἐπιτευχθῇ ὁ σκοπὸς αὐτός. "Οταν ἔμαθα ὅτι ὅλη ἡ ἐργασία μου ἐπὶ τόσους μῆνας ἀπεδοκιμάσθη ἐμφαντικῶς ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ποὺ μοῦ εἶχεν ἀναθέσει τὴν ἐντολὴν κατελήφθην ἀπὸ εὐλογον ὑσφορίαν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐκείνης καὶ εἶπα ὅτι δὲν εἶναι ν' ἀνακατεύωμαι σὲ τέτοιες δουλειές, ἀλλὰ ἕνα μῆνα βραδύτερον ὁ Πάγκαλος ἀνετρέπετο καὶ ὁ διάδοχός του Στρατηγὸς Κονδύλης ἀπετάθη πάλιν εἰς ἐμέ, διὰ νὰ μεταβῶ εἰς τὸ Λονδῖνον οἱὰ τὰς διαπραγματεύσεις πρὸς διακανονισμὸν τῶν χρεῶν μας. Τοῦ ἀπήντησα ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάγω εἰς τὸ Λονδῖνον τὴν στιγμήν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλον τὸ κῦρος ποὺ μποροῦσα νὰ εἶχα ὅταν ἀντεπροσώπευα τὴν 'Ελληνικὴν Κυβέρνησιν μοῦ τὸ ἀνέτρεψαν. Καὶ πράγματι πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ δεχθῶ νὰ μεταβῶ διὰ νὰ συζητήσω ὅταν ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Εὐταξίου εἶχεν εἰπῆ ἄλλα. 'Αλλ' ὁ Στρατηνὸς Κονδύλης διὰ νέων τηλεγραφημάτων του μοῦ ἀπήντησεν ὅτι ἡ ἄρνησίς μου θὰ ἀπεγοήτευε τὸν προσφυγικὸν κόσμον καὶ ἔκαμεν ἔκκλησιν εἰς τὸ αἴσθημα τοῦ καθήκοντός μου εἰς τὸν τόπον ὅπως δεχθῶ. 'Εδέχθην. 'Εννοεῖτε εἰς πόσον ὑποδεῆ θέσιν ἤμην, ἔχων πλέον ὡς βάσιν ὅτι ἦτο ξεκαθαρισμένον ὅτι θὰ ἐπληρώναμεν 300.000 λίρας. Δὲν τὰ λέγω αὐτὰ διὰ νὰ ὑποστηρίξω ὅτι ἄνευ αὐτῶν ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τοῦ κανονισμοῦ τῶν πολεμικῶν χρεῶν πρὸς τὴν Αγγλίαν θὰ ἦτο διάφορος. Δὲν ἠμποροῦσα νὰ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ κατώρθωνα τὸ πρᾶγμα. Εἶχον πολλὰς ἐλπίδας. Εἶχον ὀργανώσει τὴν ἐκστρατείαν μου, εἶχον ἀποταθῇ διὰ νὰ ζητήσω τὴν σύγκλησιν συνελεύσεως τῶν τριῶν μεγάλων κομμάτων μὲ τὴν ὁποίαν θὰ ἐπῆγαινα νὰ ἐκθέσω τὴν ἐναντίωσιν τῆς 'Ελλάδος ἀδικίαν καὶ νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν κοινὴν 'Αγγλικὴν γνώμην νὰ μὲ βοηθήσῃ ὅπως ἐπιτύχω ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τῆς 'Αγγλίας ἕνα δίκαιον διακανονισμὸν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν χρεῶν. 'Αλλὰ δὲν ὑποστηρίζω, ἐπαναλαμβάνω, ὅτι θὰ ἐξῆρχόμην νικητὴς· ξέρω μόνον ὅτι ἡ ἀποτυχία μου δὲν θὰ ὠφείλετο ἰδιαιτέρως εἰς ἐμέ. 'Αλλὰ παρ' ὅλα ταῦτα, κύριοι, ἀναγνωρίζω ὅτι τὴν στιγμὴν ποὺ εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην ὁ τότε Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ προβῇ εἰς διαπραγμάτευσιν διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῶν Οἰκονομικῶν σχέσεών μας μὲ τὴν Γαλλίαν, τῶν προελθουσῶν ἐκ τοῦ πολέμου, ἡ ἀτμόσφαιρα ἦτο δυσμενής, καὶ δι' αὐτό, ἐπαναλαμβάνω, ὅλα τὰ δίκαια θὰ τὰ εἶχεν ὁ 'Αρχηγὸς τῶν Προσδευτικῶν, ἐφόσον ἐπεκαλεῖτο αὐτὴν καὶ μόνον τὴν δυσμενῆ ἀτμόσφαιραν. 'Αναγνωρίζω ὅλην τὴν προσπάθειαν τὴν ὁποίαν κατέβαλε διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ καλύτερον. "Αν θέλετε δύναμαι νὰ ὀνομάσω ἀκόμη τὴν προσπάθειαν αὐτήν, πρὸς χάριν του, προσπάθειαν ἡρωϊκήν, ἀλλὰ ἡ προσπάθειά του δὲν ὑπῆρξε διὰ τοῦτο ὀλιγώτερον ἀτυχὴς καὶ ὀλιγώτερον ἐπιζημία διὰ τὰ συμφέροντα τῆς 'Ελλάδος.

Αἰτία τοῦ κακοῦ ὑπῆρξε πρώτη ἀλλὰ καὶ θεμελιώδης ὅτι ὁ κ. Καφαντάρης δὲν ἐγνώριζε τὸ ζήτημα τοῦ πολεμικοῦ χρέους πρὸς τὴν Ἰταλίαν οὔτε ἄλλως καὶ πρὸς τὴν 'Αγγλίαν. "Εχω τὰς ἀποδείξεις ἀπὸ ἠθικῆς βάσεως τὰς ὁποίας θὰ πορισθῆτε ἐκ τῆς ὅλης ἐκθέσεώς μου, βεβαρυμένος δὲ μὲ ὄγκον ἄλλων ἐργασιῶν τεραστίων ἠρκέσθη εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀντιλήψεις τῆς διοικήσεως τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης. Γνωρίζω, κύριοι, ὅτι κατὰ τὸν Κανονισμὸν ἀπαγορεύεται ἡ ἀνάγνωσις λόγων ἀπὸ τοῦ βήματος. 'Οφείλω ὅμως νὰ σᾶς ζητήσω ὅπως μὲ συγχωρήσητε ἂν εἴς τινα σημεῖα ὡρισμένα τεμάχια θὰ σᾶς τὰ ἀναγνώσω. Τοῦτο θὰ εἶναι ξεκουραστικὸν καὶ διὰ τὸ στενογραφικὸν γραφεῖον. Γνωρίζω ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προσδευτικῶν θὰ διαμαρτυρηθῇ ἐντόνως. Δικαίωμά του εἶναι νὰ ἀναλάβῃ ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην τούτου. "Αλλως τε τιμᾷ τὸν χαρακτῆρά του. 'Αλλ' ἐγὼ εἰλικρινῶς πιστεύω ὅτι εἶναι ἀρκετὸν τὸ ἐλαφρυντικὸν ποὺ εὑρίσκω εἰς τὴν ἐνέργειάν του καὶ ποὺ ἐκεῖνος ἀπέκρυυσε. 'Η τότε λοιπὸν Διοίκησις τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης ἤγετο ἀπὸ δύο θεμελιώδεις ἀρχάς; α') "Οτι ἡ ἐπιδιωκομένη σταθεροποίησις ἦτο ἀξία πάσης θυσίας καὶ τῆς πλέον σημαντικῆς. 'Ο κ. Καφαντάρης ὡμολόγησε σήμερον ὅτι καὶ ἐκεῖνος ἐσκέπτετο μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον. β')"Οτι ἡ ἀπαίτησις τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης κατὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως οὐδέποτε θὰ κατωρθώνετο νὰ εἰσπραχθῇ καὶ ἐπομένως ὅτι εὐτυχεῖς θὰ ἔπρεπε νὰ θεωρηθῶμεν ἂν συνεψήφιζε πρὸς αὐτὴν τὸ πολεμικὸν χρέος μας πρὸς τὴν Γαλλίαν. "Οπως παρακολουθήσητε,

κύριοι βουλευταί, καλύτερον εἶναι ἀνάγκη νὰ σᾶς ἀπασχολήσω ἐπί τινα χρόνον ἐκθέτων τὸ ἱστορικὸν τῶν σχέσεών μας τῶν οἰκονομικῶν μὲ τὴν Γαλλίαν τῶν προελθουσῶν ἐκ τοῦ πολέμου. "Οτε μετέβην κατὰ τὸν 'Οκτώβριον τοῦ 1918 τὴν ἐπιοῦσαν τῆς μάχης τοῦ Σκρᾶ εἰς τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσαν διὰ νὰ ζητήσω οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν ἐκ μέρους τῶν συμμάχων ὅπως δυνηθῇ ἡ 'Ελλὰς νὰ εἰσέλθῃ μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις ἔφθασα μετὰ μακρὰς διαπραγματεύσεις εἰς συμφωνίας αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ συνοψισθοῦν εἰς τὰ ἑξῆς: Αἱ τρεῖς Κυβερνήσεις 'Αγγλίας, Γαλλίας καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Βορείου 'Αμερικῆς ἀνελάμβανον νὰ μᾶς δώσουν μίαν προκαταβολὴν δανειακὴν ἐκ 30 ἑκατομ. λιρῶν 10 ἑκατ. λιρῶν ἑκάστη, εἰς τὸ οἰκεῖον ἐννοεῖται νόμισμα ἑκάστης χώρας, ἵνα δι' αὐτῶν καλυφθοῦν τὰ ἔξοδα τοῦ πολέμου κατὰ τὸ ἔτος 1918 ὅσα ἔμελλον νὰ γίνουν ἐν 'Ελλάδι. Αἱ δύο Κυβερνήσεις 'Αγγλίας καὶ Γαλλίας ἀνέλαβον νὰ χορηγήσουν εἰς τὴν 'Ελλάδα τὸ κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα χρόνου ἀναγκαῖον διὰ τὸν πόλεμον ὑλικόν. Καὶ διὰ μὲν τὸ δάνειον τῶν 300 ἑκατομμυρίων λιρῶν ἀνεγνώρισαν ὅτι εἶναι δάνειον τὸ ὁποῖον θὰ πληρώσωμεν βραδύτερον καθ' ὃν τρόπον θὰ ἐκανονίζετο μετὰ τὸ πέρας τοῦ πολέμου, οὔτε θὰ ἐδεχόμην δὲ νὰ μοῦ δοθοῦν ὡς ἐπίδομα διότι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ δεχθῶ τὴν ὑποδεῆ αὐτὴν θέσιν τῆς 'Ελλάδος. Διὰ τὸ πολεμικὸν ὑλικὸν εἶπον περίπου τὰ ἑξῆς: Κύριοι, βλέπετε ὅτι πρόκειται νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸν πόλεμον δι' ὅλων τῶν δυνάμεων εἰς στιγμὴν κρίσιμον τοῦ συμμαχικοῦ ἀγῶνος. 'Εὰν ἡ ἔκβασις τοῦ συμμαχικοῦ ἀγῶνος εἶναι ἀτυχής, διότι ἀπεκλείστο ἐντελῶς ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ ἡττηθοῦν οἱ σύμμαχοι, κατὰ τὴν ἰδικήν μου ἀντίληψιν, θὰ εἶναι μία γενικὴ εἰρήνη, ὅπως ἐλέγετο παρὰ πολλῶν. "Η ἄν, ὅπως ἐφοβούμην ἀκόμη, νικήσητε μὲν ἀλλὰ δὲν κατορθώσητε νὰ ἐπιδικάσητε εἰς τὴν 'Ελλάδα ὠφελήματα ἐδαφικὰ ἢ ἄλλα πολιτικά, ἀντικρυς τῶν θυσιῶν της—διότι γνωρίζετε ὅτι κατὰ σύστημα τὸ ὁποῖον εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἐφήρμοσα, δὲν ἐζήτουν ἀπὸ πρωτήτερα τί θὰ μοῦ δώσουν, ἀλλὰ τὸ ἐπεφύλασσα νὰ τὸ διαπραγματευθῶ μετὰ τὴν εἰρήνην, καὶ δὲν νομίζω ὅτι τοῦτο ἀπέβη κακὸν διὰ τὴν 'Ελλάδα. .... Εἶπον λοιπόν: ὑποθέσατε ὅτι δὲν κατορθώνετε νὰ νὰ μᾶς δόσετε πλεονεκτήματα ἐδαφικὰ καὶ ἡ θέσις εἶναι πολὺ δύσκολος νὰ μοῦ τὰ δόσετε— διότι ἤξευρα ὅτι καὶ διὰ τὰ Δωδεκάνησα εἶχον ἀναλάβῃ ὑποχρεώσεις,— δὲν νομίζετε ὅτι, ἂν ἐκ τοῦ πολέμου ἐξέλθῃ ἡ 'Ελλὰς ἡὐξημένη, ὄχι κακῶς, διότι αὐτὸ ἦτο καὶ τὸ δίκαιον, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀπαιτήσητε τὴν πληρωμὴν τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ, τὸ ὁποῖον σᾶς ἐζήτησε διὰ νὰ τὸ μετοχειρισθῇ κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ, διὰ στρατοῦ 'Ελληνικοῦ ἀντὶ ἰδικοῦ σας; 'Ανεγνωρίσθη τὸ δίκαιον τῆς παρατηρήσεως καὶ διετυπώθη τότε. Πῶς θὰ γίνῃ, πῶς θὰ κάνωμεν, τοὺς εἶπον ἐγώ. Σεῖς αἱ δύο Δυνάμεις μετὰ τὸ πέρας τοῦ πολέμου θὰ ἀποφασίσετε, ἂν καὶ κατὰ τί μέτρον ἡ ἀξία τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ— τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν συμφωνίαν ἐφέρετο εἰς ἴδιον λογαριασμὸν καὶ ὄχι εἰς βάρος τῆς 'Ελλάδος ἀπ' εὐθείας— ἂν καὶ κατὰ τίνα τρόπον ἡ ἀξία τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ θὰ ἐπεβάρυνε τὴν 'Ελλάδα. 'Αλλὰ συγχρόνως, ἐπειδὴ ἡ ἐποχὴ ἐκείνη ἦτο ἐποχὴ ἀκμῆς διὰ τὴν 'Ελλάδα καὶ τὸ νόμισμά μας ἦτο καλύτερον καὶ ἀπὸ τὸ Γαλλικὸν φράγκον καὶ ἀπὸ τὴν 'Αγγλικὴν λίραν, τὰ ὁποῖα εὑρίσκοντο εἰς ὑποτίμησιν 10 ο]ο ἀπέναντι τοῦ νομίσματός μας, μοῦ ἐζητήθη ἀπὸ τὰς δύο Κυβερνήσεις, 'Αγγλίας καὶ Γαλλίας, ὅπως εἴτε ἡ 'Ελληνικὴ Κυβέρνησις ἀπ' εὐθείας, εἴτε ἡ 'Εθνικὴ Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος δι' ἐπεμβάσεως τῆς Κυβερνήσεως δανείσουν προκαταβολικῶς εἰς αὐτοὺς τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐν Μακεδονίᾳ συντήρησιν τῶν Γαλλικῶν καὶ 'Αγγλικῶν στρατευμάτων ἔξοδα, μέχρι ποσοῦ 250 ἑκατομμυρίων, νομίζω, δραχμῶν χρυσῶν διὰ τὸ ἔτος 1918, δι' ἑκάτερον τῶν δύο χρόνων. Διὰ τὸ χρέος τοῦτο συνωμολογεῖτο διὰ τῆς συμφωνίας ἐκείνης τόκος, ἀρχίζων νὰ τρέχῃ ἀμέσως ἀπὸ ἑκάστης προκαταβολῆς, 5 ο]ο, καὶ προσετίθετο ὅτι τὸ χρέος τοῦτο θὰ ἀποδοθῇ ἀπὸ τὰς δύο Δυνάμεις δύο ἔτη μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ πολέμου ἢ καὶ πρότερον, εὐθὺς ὡς ἡ λίρα ἡ 'Αγγλικὴ καὶ τὸ φράγκον τὸ Γαλλικὸν θὰ ἔφθαναν νὰ εἶναι ἰσότιμα μὲ τὴν 'Ελληνικὴν δραχμήν. Εὐθὺς ὡς θὰ ἔφθανε αὐτὴ ἡ ἰσοτιμία, θὰ εἴχομεν δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσωμεν τὴν πληρωμὴν τῶν ποσῶν τούτων. Διὰ μεταγενεστέρας συμφωνίας, τὸ 1919, αἱ δύο Κυβερνήσεις 'Αγγλίας καὶ Γαλλίας ἀνελάμβανον νὰ μᾶς δώσουν πολεμικὸν ὑλικὸν δύο ἑκατομμυρίων λιρῶν ἑκάστη, διὰ τὰ ἐν 'Ελλάδι ἔξοδα τοῦ στρατοῦ μας, μέχρι τῆς πλήρους ἀποστρατεύσεως, διότι αὐτὸ ἔγινε πολὺ πρὶν ἡ γεννηθῇ ἡ ἰδέα τῆς ἐκστρατείας εἰς Μικρὰν 'Ασίαν καὶ ἐθεωρήθη τότε ὅτι θὰ ἐπηγαίναμεν εἰς ταχεῖαν ἀποστράτευσιν.

Νομίζω ὅτι αὐτὰ τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα σᾶς δίδω ἐκ τῶν συμφωνιῶν τοῦ 1918 καὶ 1919 εἶναι ἀρκετὰ διὰ τὴν περαιτέρω παρακολούθησιν τῆς συζητήσεως. 'Εὰν παρέλειψα στοιχεῖα τινὰ ἀναγκαῖα θὰ σᾶς τὰ εἴπω βραδύτερον. Καὶ ἐπανέρχομαι ἤδη εἰς τὴν σειρὰν τοῦ λόγου μου.

Εἶπον ἤδη προηγουμένως ποῖαι ἦσαν αἱ ἀντιλήψεις τῆς τότε διοικήσεως τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης περὶ τῶν πολεμικῶν χρεῶν καὶ ὅτι τὰς ἀντιλήψεις της αὐτὰς μετέδωκαν καὶ εἰς τὸ κ. Καφαντάρην, μὴ ἔχοντα ἰδίαν γνῶσιν τοῦ ζητήματος. Τοῦτο ἐξηγεῖ διατί, ὅταν ἦλθεν ὁ κ. Μαρὲν εἰς 'Αθήνας, ὁ κ. Καφαντάρης τὸν ἔθεσεν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν τότε ὑποδιοικητὴν τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης διὰ νὰ θέσουν τὰς βάσεις τῆς συνεννοήσεως. Τὸ ζήτημα ἦτο ἄξιον τῆς ἰδικῆς του αὐτοπροσώπου ἐπιμελείας. Ἦτο τόσου σπουδαῖον ὥστε ὤφειλε νὰ συζητήσῃ αὐτοπροσώπως, ἐὰν ἐγνώριζε προσωπικῶς τὸ ζήτημα. 'Αντὶ τούτου ἀνέθεσε τὴν συζήτησιν εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης. Καὶ πρέπει νὰ ἐξηγηθῇ ὅτι ἡ 'Εθνικὴ Τραπεζακκνὲν ἄμεσον συμφέρον δὲν εἶχεν εἰς τὴν ὑπόθεσιν. 'Η 'Εθνικὴ Τράπεζα τὸ δάνειον πρὸς τὴν Γαλλίαν τὸ εἶχεν δόσει δι' ἐκδόσεως τραπεζογραμματίων. Ταῦτα δὲ ἐμειναν εἰς βάρος τοῦ Κράτους. Τί δὲ συνέβη κατὰ τὴν μίαν καὶ μόνην συζήτησιν μεταξὺ τοῦ κ. Μαρὲν, ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, καὶ τοῦ ὑποδιοικητοῦ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης, ὡς ἀντιπροσώπου τῆς 'Ελληνικῆς Κυβερνήσεως; Διενεμήθη πρὸ μικροῦ εἰς τοὺς κ. βουλευτὰς μετάφρασις τοῦ πρακτικοῦ τὸ ὁποῖον συνετάχθη διὰ τὴν συνάντησιν ταύτην. 'Εξ αὐτοῦ ἀποδεικνύεται ὅτι ἐπὶ τῶν τριῶν σημείων τῆς διαφωνίας, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς 'Ελλάδος ἐγκατέλειψεν ἄνευ μάχης καὶ ἄνευ οἱασδήποτε κἂν συζητήσεως τὰς μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης 'Ελληνικὰς ἀντιλήψεις. Τὸ πρῶτον τῶν τριῶν τούτων σημείων ἦτο ἡ ἀξία τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ, τοῦ χορηγηθέντος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συμφωνίας τῆς 10 Φεβρουαρίου 1918. Ἡ 'Ελληνικὴ Κυβέρνησις εἶχεν ὑποστηρίξει μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅτι δὲν ὀφείλει τὴν ἀξίαν τοῦ ὑλικοῦ ἐκείνου, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς καὶ δημοσιονομικῆς καταστάσεως τῆς 'Ελλάδος κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ πολέμου. Κατὰ τὴν συνάντησιν μετὰ τοῦ κ. Μαρὲν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς 'Ελλάδος χωρὶς καμμίαν ἐπὶ τούτου συζήτησιν ἀνεγνώισεν τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀξίας τοῦ ὑλικοῦ τούτου καὶ ἐξέφρασε μόνον τὴν προσδοκίαν ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὸν ὅρον τῶν συμφωνιῶν τοῦ 1928, κατόπιν ἀφορᾷ τὴν παροχὴν τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ, καθὼς καὶ τὴν προσπάθειαν τοῦ 'Ελληνικοῦ στρατοῦ ὑπὲρ τοῦ συμμαχικοῦ ἀγῶνος, θὰ μειώσῃ τὸ ποσὸν τὸ ὀφειλόμενον ὑπὸ τῆς 'Ελληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸ χορηγηθὲν εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῆς Γαλλίας πολεμικὸν ὑλικόν.

Τὸ δεύτερον σημεῖον ἦτο ἡ 'Ελληνικὴ ἀξίωσις ὅτι καὶ ἂν κατεδικάζετο ἡ 'Ελλὰς νὰ πληρώσῃ τὸ ὅλον εἴτε μέρος τῆς ἀξίας τοῦ ὑλικοῦ τούτου, ἡ πληρωμὴ θὰ ἐγίνετο εἰς τὸ νόμισμα τῆς πιστωτρίας, εἰς σημεῖα δηλαδὴ

Γαλλικὰ φράγκα, ὄχι ποτὲ εἰς χρυσόν, διότι οὐδέποτε εἶχε συμφωνηθῇ τοιοῦτον τι. Καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου καμμία ἐναντιοφωνία δὲν ἐξεδηλώθη κατὰ τὴν συζήτησιν. Ἁπλῶς παρετηρήθη ὑπὸ τοῦ Ἕλληνος ἀντιπροσώπου ὅτι ἀφοῦ ἡ πληρωμὴ τῆς ἀξίας τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ πρόκειται νὰ γίνῃ εἰς χρυσόν, εἰς χρυσὸν πρέπει νὰ γίνῃ καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν Γαλλικοῦ χρέους. Πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὁ κ. Μαρὲν ἔσπευσε νὰ ἀναγνωρίσῃ ὡς ἀπολύτως σύμφωνον μὲ τὰς Γαλλικὰς ἀντιλήψεις.

Τὸ τρίτον σημεῖον ἦτο τὸ ἀφορῶν τὸ χρέος τοῦτο τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Ἡ Ἑλληνικὴ ἄποψις ὑπῆρξε πάντοτε ὅτι τὸ χρέος τοῦτο ὠφείλετο εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ ἦτο χρέος ἰδιωτικόν, δὲν ἠδύνατο ἑπομένως νὰ συμψηφισθῇ πρὸς τὸ πολεμικὸν χρέος μας ἀπέναντι τῆς Γαλλίας. Καὶ ἡ ἄποψις αὕτη ἐγκατελείφθη ἄνευ τινὸς συζητήσεως μὲ τὴν ἑπομένην δήλωσιν τοῦ Ἕλληνος ἀντιπροσώπου: «Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις φρονεῖ ὅτι δικαιοῦται νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι αἱ προκαταβολαὶ αὗται ἀποτελοῦν χρέος τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἰδιωτικοῦ χαρακτῆρος. Ἐν τούτοις θὰ ἦτο διατεθειμένη νὰ ἀποδεχθῇ τὸν συμψηφισμὸν αὐτῶν πρὸς τὰς Γαλλικὰς ἀπαιτήσεις ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι αἱ προκαταβολαὶ αὗται θὰ ὑπολογισθοῦν εἰς τὸ ἴδιον νόμισμα εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ὅλαι αἱ λοιπαὶ Γαλλοελληνικαὶ ἀπαιτήσεις». Ποίαν θυσίαν ὑφίσταντο τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα διὰ τῶν συνεννοήσεων τούτων εἶναι προφανές. Ἐὰν τὸ χρέος μας πρὸς τὴν Γαλλίαν ἐπενταπλασιάζετο διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως ὅτι πρέπει νὰ πληρωθῇ εἰς χρυσόν, τὸ χρέος τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ἐθνικὴν μας Τράπεζαν ὑπεβιβάζετο εἰς τὸ 1/3 διὰ τοῦ χαρακτηρισμοῦ αὐτοῦ ὡς πολεμικοῦ, ἐνῶ δηλαδὴ ἀνεγνωρίζετο ὅτι ὠφείλομεν νὰ πληρώσωμεν τὸ πολεμικὸν ὑλικόν, ἡ ὀφειλή μας πρὸς τὴν Γαλλίαν ἀνήρχετο τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1927 εἰς 704.6 ἑκατομμύρια σημερινῶν φράγκων καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ζημιῶν εἰς φράγκα 636.200 χιλιάδας ἦτοι εἰς λίρας Ἀγγλίας 5.434.000 καὶ ἡ ὀφειλὴ τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν εἰς δραχμὰς 409 ἑκατομμύρια ἦτοι λίρας Ἀγγλίας 16.320.000 καὶ ἑπομένως προέκυψεν ἐντεῦθεν πιστωτικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα ὑπόλοιπον λίρες 11.489.000. Διὰ τῆς συμφωνίας Μαρὲν τὸ πιστωτικὸν τοῦτο δι' ἡμᾶς ὑπόλοιπον μετεβάλλετο εἰς χρεωστικὸν ὑπόλοιπον 8.900.000 περίπου. Μόνη ἀπέμεινε δι' ἡμᾶς ἐλπὶς τὸ ν' ἀποφανθῇ ὁ διαιτητὴς ὅτι δὲν ὑποχρεούμεθα νὰ πληρώσωμεν αὐτὸ κατὰ τοιοῦτον ποσὸν ὥστε νὰ ἐξοφληθῇ τοῦτο διὰ συμψηφισμοῦ τοῦ Γαλλικοῦ χρέους πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Ἐννοεῖται ὅτι πλὴν τούτου ἡ ἀπαίτησις ἡμῶν ἐκ τῶν εἰς Μακεδονίαν προξενηθεισῶν ὑπὸ τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων ζημιῶν, διατιμηθεισῶν ἐν ἀρχῇ εἰς 666 ἑκατομμύρια χρυσῶν δραχμῶν ὑπεβιβάσθη βαθμηδὸν εἰς δραχμὰς 270 ἑκατομμύρια, ἔπειτα εἰς 139 διὰ νὰ κυθοισθῇ τέλος εἰς 68.4 ἑκατομμύρια. Τὸ μόνον λοιπὸν ζήτημα τὸ ὁποῖον ἀπομένει ἐπίμαχον ἦτο τῆς ἀξίας τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ τοῦ 1918. Τὸ ποσὸν τῆς ἀξίας αὐτῆς ἐζητήσαμεν ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν νὰ τὸ μειώσῃ διὰ νὰ κατορθώσωμεν νὰ ἐπιτύχωμεν τὸν συμψηφισμὸν τῶν ἀμοιβαίων ἀπαιτήσεων, ὅταν δὲ ἐπετύχομεν τοῦτο ἐζητήσαμεν νὰ ὑποβληθῇ εἰς διαιτησίαν τὸ ζήτημα τοῦτο, μόνον δηλαδὴ ἐὰν ὀφείλωμεν κατ' ἀρχὴν τὴν ἀξίαν αὐτοῦ, καὶ ἐν καταφατικῇ ἀπαντήσει τοῦ διαιτητοῦ κατὰ ποῖον μέτρον δέον νὰ πληρώσωμεν αὐτήν. Τοῦτο καὶ μόνον τὸ ζήτημα ἐκλείστο διὰ τοῦ συνυποσχετικοῦ νὰ λύσῃ ὁ διαιτητής. Κανὲν ἄλλο. Προσετίθετο δὲ μόνον εἰς τὸ συνυποσχετικὸν ὅτι «διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἀποφανθῇ ὁ διαιτητὴς ἐν γνώσει τοῦ θέματος καὶ ἐν πάσῃ δικαιοσύνῃ θὰ ἀνακοινωθῶσιν αὐτῷ αἱ ἐπὶ τῶν ἀρχικῶν ἀπαιτήσεων ἑκάστης τῶν δύο Κυβερνήσεων γενόμεναι ἐκατέρωθεν πάσης φύσεως παραχωρήσεις». Αἱ παραχωρήσεις λοιπὸν αὗται δὲν θὰ ἦσαν προσωρινοί, ὡς τὰς ἐχαρακτήρισε προχθὲς ὁ κ. Καφαντάρης, ἀλλὰ ὁριστικαί, ὥφειλε δὲ μόνον νὰ τὰς λάβῃ ὑπ' ὄψιν του ὁ διαιτητὴς διὰ νὰ ἐκδώσῃ δικαιοτέραν ἀπόφασιν.

Ὁ κ. Καφαντάρης διὰ νὰ παραστήσῃ δικαιολογημένην τὴν γαλλικὴν ἀξίωσιν ὅπως πληρωθῇ ἡ ἀξία τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ εἰς χρυσὸν προέβαλε τρία ἐπιχειρήματα: α') ὅτι ἡ Γαλλία ἠγόρασεν ἔκτοτε τὰς πρώτας ὕλας, ἐξ ὧν κατεσκεύαζε τὸ πολεμικὸν ὑλικὸν καὶ ἐπλήρωνε αὐτὰ εἰς χρυσόν, ὥστε δὲν ἦτο δίκαιον νὰ πληρωθῇ αὐτὴ εἰς σημερινὰ φράγκα, β') ὅτι τὴν ἀξίαν τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ πού μᾶς εἶχε χορηγήσει ἡ Ἀγγλία ἐπληρώσαμεν εἰς χρυσόν. Καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο πιστωτῶν μας. Τὴν ἀξίωσιν ταύτην, εἶπε προχθὲς ὁ κ. Καφαντάρης δὲν ἐσκέφθημεν νὰ διατυπώσωμεν. γ') Ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀναγνωρισθῇ ὅτι δύο χρέη μεταξὺ τῶν αὐτῶν προσώπων θὰ πληρωθοῦν μὲ διάφορον νόμισμα. Ἀλλὰ τὰ μὲν δύο πρῶτα ἐπιχειρήματα εἶναι σαθρά, τὸ δεύτερον ἐξ αὐτῶν ἐξ ὁλοκλήρου, τὸ πρῶτον κατὰ τὸ πλεῖστον. Ἡ Γαλλία ἠγόρασε βεβαίως ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μέρος τῶν πρώτων ὑλῶν τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν πολεμικήν της βιομηχανίαν ἀλλὰ εἶχε καὶ ἐπὶ τόπου ἱκανὸν μέρος τῶν πρώτων τούτων ὑλῶν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ βιομηχανικὴ κατεργασία τῶν πρώτων ὑλῶν ἐγίνετο εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐντὸς γαλλικῶν ἐργοστασίων, μὲ γαλλικὰς ἐργατικὰς χεῖρας, καὶ ὑπὸ τὴν τεχνικὴν διεύθυνσιν Γάλλων. Ὅταν δὲ ληφθῇ ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ πρώτη ὕλη ἀντιπροσωπεύει 11—14 ο/ο τῆς ἀξίας τῶν ὅπλων καὶ πυροβόλων, 22 ο/ο τῶν πυρομαχικῶν πυροβολικοῦ καὶ μόνον διὰ τὰ φυσίγγια τοῦ πεζικοῦ ἀντιπροσωπεύει πέρα τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀξίας τοῦ φυσιγγίου, καὶ ὅτι μέρος μόνον τῶν πρώτων ὑλικῶν εἰσῆγεν ἡ Γαλλία ἔξωθεν, θὰ ἀναγνωρισθῇ ὅτι ἡ ἀξία τῆς πρώτης ὕλης τῆς ἔξωθεν εἰσαχθείσης ὑπὸ τῆς Γαλλίας διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ χορηγηθέντος ἡμῖν ὑλικοῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπολογισθῇ ποτὲ ἀνώτερα τοῦ 20 ο/ο τῆς ὅλης ἀξίας τοῦ ὑλικοῦ. Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἂν ἦτο εὔλογον νὰ πληρώσωμεν τὸ 1/5 τῶν 629 ἑκατομμυρίων φράγκων εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήρχετο ἡ ἀξία τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1927 μετὰ τῶν μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης τόκων, τὰ λοιπὰ ὅμως 4/5 ὑπὸ οὐδενὸς δικαστηρίου καὶ ὑπὸ οὐδενὸς δικαστοῦ ἦτο δυνατὸν νὰ ὑποχρεωθῶμεν νὰ πληρώσωμεν εἰς χρυσόν, ἀφοῦ ἡ Γαλλία ἐπλήρωνε ταῦτα εἰς σημερινὰ φράγκα, διὰ τῶν ἐσωτερικῶν δανείων τὰ ὁποῖα ἐξέδωκε διαρκοῦντος τοῦ πολέμου. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, ἀντὶ τῶν 626 ἑκατομμυρίων τὰ ὁποῖα ἀνεγνωρίσαμεν τόσον εὐκόλως νὰ πληρώσωμεν εἰς χρυσόν, τὸ χρέος μας ἐκ τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ καὶ ἂν ἀκόμη ἀνεγνωρίζετο ὡς ἐξ ὁλοκλήρου βαρῦνον ἡμᾶς θὰ περιωρίζετο εἰς 226 ἑκατομμύρια χρυσᾶ φράγκα περίπου. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι, ἀφοῦ ἐπληρώσαμεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὴν ἀξίαν τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ εἰς χρυσόν, ἔπρεπε νὰ πληρώσωμεν καὶ τὸ γαλλικὸν πολεμικὸν ὑλικὸν εἰς χρυσὸν εἶναι ἀπολύτως σαθρόν. Τὴν ἀξίαν τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ ἐπληρώσαμεν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν ὄχι εἰς χρυσὸν ἀλλ' εἰς λίρας στερλίνας, ἦτοι εἰς τὸ νόμισμα τοῦ δανειστοῦ καὶ δὲν ἠδυνάμεθα νὰ ἀξιώσωμεν ὅπως πληρωθῇ εἰς ἄλλο νόμισμα. Ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ λίρα εἶναι σήμερον ἰσότιμος μὲ τὸν χρυσὸν δὲν μεταβάλλει τὰ πράγματα. Σημειωτέον ὅτι ἀπὸ τὸ δεύτερον αὐτὸ ἐπιχείρημα μανθάνομεν ὅτι ὁ κ. Καφαντάρης ὅπως ἐβεβαίωσε κατὰ τὴν προχθεσινήν του ἀγόρευσιν οὔτε ἐσκέφθη κἂν νὰ διατυπώσῃ τοιαύτην ἀξίωσιν ὅπως τὸ χρέος μας πρὸς τὴν Γαλλίαν πληρωθῇ εἰς σημερινὰ φράγκα. Τὸ τρίτον ἐπιχείρημα τοῦ κ. Καφαντάρη εἶναι ἀκόμη παραδοξώτερον, δημιουργεῖ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι καὶ σήμερον ἀκόμη πιστεύει οὗτος ὅτι τὸ χρέος τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἐκ τῶν προκαταβολῶν

τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἶναι χρέος ὀφειλόμενον πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος. Καὶ ὅμως ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος διὰ τοῦ νόμου ὑπ' ἀρ. 1235 τῆς 4 Ἀπριλίου τοῦ 1918 ὑποκατέστησε τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν εἰς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τὰς πηγαζούσας ἐκ τῶν συμφωνιῶν τοῦ 1918. Ὅτι τὴν μεταβίβασιν ταύτην ἐκοινοποίησε πρὸς τὰς δύο δυνάμεις, Ἀγγλίαν καὶ Γαλλίαν, αἵτινες ἦλθον εἰς ἀπ' εὐθείας σχέσιν μὲ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ παρ' αὐτῆς ἐδανείσθησαν τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὰ ἐν Μακεδονίᾳ στρατεύματά των ποσὰ καὶ αὐτὴν ἐπίστωσαν εἰς τὰ βιβλία των. Ἔχω εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κ. Καφαντάρη τὴν μεταξὺ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν τῆς Γαλλίας καὶ Ἐθνικῆς Τραπάζης σχετικὴν ἀλληλογραφίαν ἐξ ἧς προκύπτει ἄνευ τινὸς ἐνδοιασμοῦ ὅτι δανειστὴν τῆς ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐθεώρει τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Τελευταῖον ἐπιχείρημα τῆς Γαλλικῆς ἀξιώσεως, ὅπως ἡ ἀξία τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ πληρωθῇ εἰς χρυσὸν ἔφερεν ὁ κ. Καφαντάρης τὸ γεγονὸς ὅτι καὶ ἄλλοι μικροὶ σύμμαχοι τῆς Γαλλίας, ἡ Ρουμανία καὶ ἡ Γιουγκοσλαυία, ἐπλήρωσαν τὴν ἀξίαν τοῦ πολεμικοῦ τούτου ὑλικοῦ εἰς χρυσόν. Ἀλλ' ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ Γαλλία ἔκανεν ἐν Χάγῃ τοιαύτας ἐκπτώσεις ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ πρὸς αὐτὴν πολεμικοῦ χρέους τῶν ἐν λόγῳ Κρατῶν, ὄχι μόνον τοῦ πηγάζοντος ἐκ πολεμικοῦ ὑλικοῦ ἀλλὰ καὶ ἐκ μετρητῶν ὥστε δὲν δύναται νὰ ὠφελήσῃ τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ κ. Καφαρνάρῃ ἡ ἐπίκλησις τοῦ παραδείγματος αὐτῶν. Χρησιμώτερον διὰ τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα θὰ ἦτο ἐὰν ὁ κ. Καφαντάρης, ὅταν διεξῆγε διὰ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τὰς μετὰ τοῦ κ. Μαρὲν διαπραγματεύσεις, ἐνεθυμεῖτο ὅτι ὄχι πλέον πολεμικὸν χρέος συμμάχου ἀλλὰ προπολεμικὸν χρέος τῆς Βουλγαρίας πρὸς αὐτήν, συνωμολογημένον εἰς χρυσόν, ἀπεδέχθη ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις νὰ καταβληθῇ ὄχι ἀκεραίως εἰς χρυσόν, ἀλλὰ μὲ κλίμακα ἡ ὁποία ἤρχιζεν ἀπὸ 35 ο/ο διὰ νὰ φθάσῃ μετὰ παρέλευσιν ἱκανῶν ἐτῶν εἰς τὸ ἄρτιον. Ἐὰν εἶχε καιρὸν νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο αὐτοπροσώπως καὶ δὲν ἐξεχώρει μάλιστα ὁ ὁριστικὸς καταλογισμὸς εἰς βάρος μας ἐξηρτᾶτο ἀπὸ τὴν γενικὴν οἰκονομικὴν καὶ δημοσιονομικὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου. Κανένα λοιπὸν ἀπὸ τὰ ἐπιχειρήματα ποὺ προέβαλεν ὁ κ. Καφαντάρης δὲν ὑποστηρίζει τὸν ἰσχυρισμόν του ὅτι δικαία ἦτο ἡ ἀξίωσις τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ὅπως πληρωθῇ τὴν ἀξίαν τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ εἰς χρυσόν.

Ὅταν κανεὶς ἔχῃ ὑπ' ὄψει τὸ συμφωνητικὸν τῆς 10 Φεβρουαρίου 1918 κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ ἀξία τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ δὲν ἐφέρετο ἀμέσως εἰς τὴν χρέωσιν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ κατεχωρεῖτο εἰς ἴδιον λογαριασμόν, καὶ μόνον μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου θὰ ἀπεφάσιζαν αἱ δύο Κυβερνήσεις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας κατὰ ποῖον μέτρον ἡ ἀξία τοῦ πολεμικοῦ τούτου ὑλικοῦ θὰ ἐφέρετο εἰς χρέωσιν τῆς Ἑλλάδος, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς καὶ δημοσιονομικῆς καταστάσεως αὐτῆς, δὲν ἠμπορεῖ οὐδὲ ἐπὶ στιγμὴν νὰ πιστευθῇ ὅτι θὰ εὑρίσκετο διαιτητὴς ὁ ὁποῖος νὰ ὑποχρεώσῃ τὴν Ἑλλάδα νὰ πληρώσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ πολεμικοῦ τούτου ὑλικοῦ εἰς χρυσόν. Καὶ κατὰ τὴν πλέον δυσμενῆ δι' ἡμᾶς χρῆσιν τοῦ διαιτητοῦ δὲν ἠμπορούσαμε νὰ καταδικασθῶμεν νὰ πληρώσωμεν τὴν ἀξίαν τοῦ ὑλικοῦ τούτου παρὰ εἰς τὸ νόμισμα τοῦ πιστωτοῦ, καὶ τὸ πολὺ τὴν ἀξίαν μόνον τῶν πρώτων ὑλῶν θὰ μᾶς ὑπεχρέωνε νὰ πληρώσωμεν εἰς χρυσόν.

Καί, ὡς εἶπον ἤδη, ἡ ἀπαίτησις ἐκ τοῦ κεφαλαίου τούτου ἀπὸ 629 ἑκατομμυρίων εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήρχετο κατὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1927, θὰ περιωρίζετο εἰς μόνον 226 ἑκατομμύρια χρυσᾶ φράγκα. Ἡ λύσις δὲ αὕτη ἦτο τόσον μᾶλλον ἐξησφαλισμένη, καθ' ὅσον μέρος τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ, ἀξίας 88 ἑκατομμυρίων φράγκων, ἐχορηγήθη ἐντὸς τοῦ ἔτους 1919, καθ' ἣν ἐποχήν, λήξαντος ἤδη ἀπὸ ἑξαμήνου τοῦ πολέμου, τὸ Γαλλικὸν φράγκον ἦτο ὑποτετιμημένον κατὰ 20 ο/ο ἀπέναντι τοῦ δολλαρίου. Οὔτε τοῦτο ὅμως ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὡς δικαιολογοῦν ἡμᾶς νὰ ἀντιταχθῶμεν κατὰ τῆς ἀδίκου ἀξιώσεως ὅπως πληρώσωμεν εἰς χρυσόν.

Ὅπως ἐξέθηκα ἀνωτέρω, τὴν ἀξίωσιν τοῦ Γάλλου ἀντιπροσώπου ὅπως ἡ ἀξία τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ πληρωθῇ εἰς χρυσόν, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ κ. Καφαντάρη ἐδέχθη ἄνευ ἀντιρρήσεως, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως καὶ τὸ χρέος τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν πληρωθῇ εἰς χρυσόν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀμέσως καὶ προθύμως ἐδέχθη καὶ ὁ κ. Μαρέν.

Διότι εἶναι τῷ ὄντι τραγικὸν ὅτι ὄχι μόνον ὁ κ. Καφαντάρης ὁ ὁποῖος ἦτο τόσον ὑπερβεβαρημένος τότε ἀπὸ πολυσχιδῆ ἐργασίαν δὲν ἐγνώριζε τὸ πολύπλοκον ἄλλως τε ζήτημα τῶν οἰκονομικῶν σχέσεών μας μὲ τὴν Γαλλίαν τὸ ὁποῖον εἶχεν γεννηθῇ ἀπὸ τὰς συμφωνίας τοῦ 1918 καὶ τοῦ 1919, ἀλλ' οὔτε οἱ διοικοῦντες τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐγνώριζον τοῦτο. Πεπεισμένοι οὗτοι, ὡς ἤδη εἶπον, ὅτι οὐδέποτε θὰ κατώρθωνεν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα νὰ εἰσπράξῃ τὴν ἀπαίτησιν αὐτήν, γνωρίζοντες ἄλλως τε ὅτι ἡ Τράπεζα δὲν εἶχεν οὐσιαστικῶς ἐνδιαφέρον διότι καλὴ ἢ κακὴ λύσις τοῦ ζητήματος θὰ ἐβάρυνεν ἢ θὰ ὠφέλει τελικῶς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ ὄχι τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, δὲν εἶχον ποτὲ φαίνεται ἐγκύψει μὲ τὴν μελέτην τοῦ φακέλλου τοῦ σχετικοῦ μὲ τὸ χρέος αὐτὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Γνωίζοντες δὲ ὅτι τὸ χρέος τοῦτο ἦτο χρέος εἰς δραχμὰς καὶ νομίζοντες ὅτι ἡ ἔκπτωσις τῆς δραχμῆς ἠδύνατο νὰ δόσῃ δικαίωμα εἰς τὴν Γαλλίαν νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος τοῦτο εἰς χαρτίνας δραχμάς, μόλις τοὺς ἐπροτάθη νὰ πληρώσωμεν τὸ χρέος ἐκ τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ εἰς χρυσόν, ἔσπευσαν νὰ ἀποδεχθοῦν τὴν πρότασιν ταύτην διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν ὅτι καὶ τὸ πρὸς τὴν Τράπεζαν χρέος τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως θὰ ἐπληρώνετο εἰς χρυσόν. Ἀλλ' ἐὰν εἶχον μελετήσει τὸν σχετικὸν φάκελλον θὰ ἐμάνθανον ὅτι ὅταν συνωμολογήθη ἡ συμφωνία τοῦ Φεβρουαρίου 1918 ἡ Ἀγγλικὴ λίρα καὶ συνεπῶς τὸ Γαλλικὸν φράγκον εὑρίσκοντο ἐν ὑποτιμήσει 10 ο/ο ἀπέναντι τῆς Ἑλληνικῆς δραχμῆς, καὶ οὕτος ἦτο κυρίως ὁ λόγος δι' ὃν παρεκλήθην νὰ παρέμβω ὅπως ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα χορηγήσῃ εἰς τὰς δύο ταύτας Δυνάμεις τὰς ἀναγκαίας διὰ τὰ ἔξοδα τῶν ἐν Μακεδονίᾳ στρατευμάτων δραχμάς, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ζημίας ἣν θὰ ὑφίσταντο αὗται ἐκ τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ νομίσματος των ἀπέναντι τῆς δραχμῆς, ὑποτιμήσεως ἡ ὁποία θὰ ηὐξάνετο οὐσιωδῶς ἐὰν αἱ δύο αὗται Δυνάμεις ἠγόραζον τὰς ἀναγκαιούσας εἰς αὐτὰς δραχμὰς ἐκ τῆς ἀγορᾶς. Ἀλλ' ὅπως μὴ ἐπέλθῃ ἐντεῦθεν ζημία εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς περίστασιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ σχέσις τῆς λίρας καὶ τοῦ Γαλλικοῦ φράγκου πρὸς τὴν δραχμὴν ἤθελε βραδύτερον μεταβληθῇ, συνεφωνήθη ὅτι τὸ χρέος τοῦτο τῶν δύο Δυνάμεων θὰ ἀπεδίδετο κανονικῶς δύο ἔτη μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ πολέμου ἢ καὶ πρότερον εὐθὺς ὡς ἡ τιμὴ τῆς λίρας ἢ τοῦ φράγκου θὰ ἀνήρχετο ὅπως φθάσῃ εἰς τὴν ἰσοτιμίαν τῆς δραχμῆς. Ἦτο λοιπὸν φανερὸν ὅτι τὸ χρέος της πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἡ Γαλλία δὲν ἠδύνατο νὰ πληρώσῃ εἰς χαρτίνας δραχμάς, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ πληρώσῃ εἰς χρυσόν, οὔτε ἠδύνατο νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι μὴ πληρώσασα τὴν ὀφειλήν της ἐγκαίρως καὶ γενομένη ὑπερήμερος, ἀρνηθεῖσα δὲ ἐξ ἄλλου νὰ καταβάλῃ τὸ ὑπεσχημένον δάνειον τῶν 250 ἑκατομμυρίων χρυσῶν φράγκων διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ πολέμου κατὰ τὸ ἔτος 1918, συ-

νετέλεσεν οὕτω τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἔκπτωσιν τῆς Ἑλληνικῆς δραχμῆς. Ἀλλὰ καὶ παρὰ τὴν ὕπαρξιν τῆς πλάνης ταύτης τῆς προελθούσης ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν μελέτης τοῦ φακέλλου, πάλιν δι' ἐμὲ ὑπῆρξε πάντοτε ἀκατανόητον πῶς ἐδέχθημεν μὲ τόσην εὐκολίαν νὰ ὑπολογισθῇ τὸ χρέος ἐκ τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ εἰς χρυσόν, ὑπὸ μόνον ὅρον νὰ ἀναγνωσθῇ ὅτι καὶ τὸ χρέος τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Τράπεζαν θὰ ἐπηρώνετο εἰς χρυσόν. Ὅτως παρετήρησα εἷς ἕνα τῶν ὑπευθύνων τῆς συμφωνίας ἐκείνης, εἶναι ἄπορον πῶς δὲν ἐσκέφθησαν ὅτι συμφέρον εἴχομεν νὰ χωρίσωμεν ἐν ἀνάγκῃ ὁλόκληρον τὸ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν Γαλλικὸν χρέος διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν ὅπως τὸ πρὸς τὴν Γαλλίαν χρέος μας ἐκ τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ πληρωθῇ εἰς σημερινὰ φράγκα. Τῷ ὄντι κατὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1927 τὸ μὲν χρέος μας πρὸς τὴν Γαλλίαν μετὰ τῶν τόκων ἀνήρχετο εἰς φράγκα 704.6, τὸ δὲ χρέος τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν εἰς δραχμὰς 476.4. Ἐφ' ὅσον καὶ τὰ δύο χρέη ὑπελογίζοντο εἰς χρυσὸν ἀπέμενεν εἰς βάρος μας ποσὸν 282.2 ἑκατομμυρίων χρυσῶν φράγκων, ἤτοι ἐννέα καὶ πλέον ἑκατομμυρίων Ἀγγλικῶν λιρῶν, τὸ ὁποῖον θὰ κατεδικαζόμεθα νὰ πληρώσωμεν ὁλόκληρον ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ διαιτητὴς ἐθεώρει ἀβασίμους τὰς ἀντιρρήσεις μας κατὰ τοῦ χρέους ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ τοῦ 1928. Ἐνῷ ἂν ἐχαρίζαμεν τὸ χρέος τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἐπληρώναμεν δὲ τὸ χρέος μας ἐκ τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ εἰς σημερινὰ φράγκα, καὶ εἰς περίπτωσιν ἀκόμη καθ' ἣν ἡ διαιτησία θ' ἀπαίβαινεν ἐντελῶς καθ' ἡμῶν, θὰ εἴχομεν νὰ πληρώσωμεν τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1927 πρὸς τὴν Γαλλίαν 704.6 ἑκατομμύρια σημερινὰ φράγκα ἤτοι λίρας Ἀγγλίας 5.682.000, ἤτοι λίρας Ἀγγλίας 4.318.000 ὀλιγώτερον, παρὰ μὲ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς τῶν δύο χρεῶν εἰς χρυσόν. Διὰ νὰ μὴ χωρήσῃ παρεξήγησις τονίζω ὅτι δὲν ὑποστηρίζω ὅτι ἔπρεπε νὰ χαρίσωμεν τὸ πρὸς τὸν Ἐθνικὴν Τράπεζαν χρέος τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως. Κάθε ἄλλο. Ὑποστηρίζω ἁπλῶς ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σκέψεων αἵτινες ἤγαγον εἰς τὴν συμφωνίαν μὲ τὸν κ. Μαρέν, ἦτο προτιμώτερον νὰ χαρίσωμεν, ἐξ ὁλοκλήρου τὸ χρέος τοῦτο, παρὰ νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν πληρωμὴν τοῦ ἰδικοῦ μας χρέους εἰς τὴν Γαλλίαν. Τοιουτοτρόπως λοιπὸν κατόπιν τῆς μετὰ τοῦ κ. Μαρὲν συμφωνίας ἡ διαιτησία τὴν ὁποίαν μὲ τόσους πραγματικοὺς μόχθους ἐπέτυχεν ὁ κ. Καφαντάρης δὲν ἠμποροῦσε παρὰ νὰ ἀποβῇ κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Διότι ὅλα τὰ ἄλλα ἐκκρεμῆ ζητήματα μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς Γαλλίας εἶχον ἤδη λυθῇ ἐναντίον ἡμῶν καὶ μόνον ἐπίμαχον ζήτημα ἔμενεν τὸ ἂν ἔπρεπε νὰ πληρώσωμεν καὶ κατά τίνα μοίραν, τὴν ἀξίαν τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ τοῦ 1918. Πρέπει δὲ νὰ μὴ ἔχῃ κανεὶς καμμίαν πεῖραν τῶν ὅρων ὑπὸ τοὺς ὁποίους διεξάγονται αἱ διεθνεῖς διαιτησίαι καὶ τοῦ πνεύματος τὸ ὁποῖον διέπει αὐτὰς διὰ νὰ φαντάζεται ὅτι ἡ διαιτησία αὕτη ἠδύνατο καὶ ὑπὸ τὴν καλυτέραν ἐκδοχήν, νὰ ἔχῃ ἄλλην ἔκβασιν παρὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς πληρωμῆς τῶν 178.000.000 τὰ ὁποῖα μᾶς ἐζήτησεν ἡ Γαλλία ὡς ὑπόλοιπον τῆς ἀμοιβαίας πιστοχρεώσεως. Ὅτι ἄλλως τε ὁ κ. Καφαντάρης δὲν ἐπερίμενε τίποτε καλλίτερον ἀπὸ τὴν διαιτησίαν ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι, πρὶν συνομολογήσῃ αὐτήν, ἐδέχθη τὴν ὁλοσχερῆ ἀπόσβεσιν τῶν ἀμοιβαίων ἀπαιτήσεων. Καὶ τὴν ἀπόσβεσιν ταύτην ἀπέκρουσεν ὁ κ. Πουανκαρὲ προτιμήσας τὴν διαιτησίαν προφανῶς διότι ἀπὸ τὴν ἔκβασιν αὐτῆς ἐπερίμενε καλλίτερα διὰ τὴν Γαλλίαν ἀποτελέσματα. Ὁ κ. Καφαντάρης κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν μᾶς περιέγραψε κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος ἐπροκάλεσεν ὅλην τὴν συμπάθειάν μου, τὰς δυσχερείας κατὰ τῶν ὁποίων ἐπάλαισεν ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν διαιτησίαν ἐπὶ τῶν διαφορῶν μας μετὰ τῆς Γαλλίας. Τὸ δυστύχημα εἶναι ὅτι, πρὶν φθάσῃ νὰ ἐπιζητῇ, διὰ νὰ μὴ εἴπω νὰ ἐκλιπαρῇ, τὴν διαιτησίαν εἶχε διὰ τῶν ὑποχωρήσεων τῆς συμφωνίας Μαρὲν καταστήσει ἀπέλπιδα τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος ἐνώπιον τοῦ διαιτητοῦ. Οὔτε κατέστησεν ἄλλως τε διὰ τῶν ὑποχωρήσεων του τούτων εὐκολωτέραν τὴν ἀποδοχὴν τῆς διαιτησίας ἐκ μέρους τοῦ κ. Πουανκαρέ, ὁ ὁποῖος ἀπέκρουσεν αὐτήν, μέχρι τῆς στιγμῆς πού ἀνεγνώρισεν ὅτι δὲν ἦτο ἠθικῶς δυνατὴ ἡ περαιτέρω ἐπιμονή.

Καὶ ἂν δὲν εἶχον γίνει αἱ ὑποχωρήσεις πού ἔγιναν διὰ τῆς συμφωνίας Μαρὲν καὶ ἂν ἠρνούμεθα νὰ δεχθῶμεν ὅτι τὸ πολεμικὸν χρέος μας πρὸς τὴν Γαλλίαν ἔπρεπε νὰ πληρωθῇ εἰς χρυσὸν καὶ ἂν ἠρνούμεθα τὸν συμψηφισμὸν μεταξὺ τοῦ χρέους ἡμῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ τοῦ χρέους τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ἐθνικὴν μας Τράπεζαν, καὶ πάλιν ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀρνηθῇ μέχρι τέλους τὴν ἀποδοχὴν τῆς παραπομπῆς εἰς διαιτησίαν ὅλων τῶν μεταξὺ ἡμῶν καὶ αὐτῆς ἐκκρεμουσῶν διαφορῶν. Ἡ Γαλλία εἶχε γίνει εἰς τὴν Κ.Τ.Ε. ὁ σημαιοφόρος τῆς ἰδέας τῆς διαιτησίας, ὥστε τῆς ἦτο ἠθικῶς ἀδύνατον νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὸν κίνδυνον τοῦ νὰ καταγγελθῇ δημοσίᾳ ὡς ἀρνουμένη νὰ παραδεχθῇ αὐτὴν διὰ νὰ ἀποσπάσῃ διὰ τῆς δυνάμεώς της ἀπὸ ἕν μικρὸν Κράτος οἰκονομικὰ ὠφελήματα, διὰ τὸ δίκαιον τῶν ὁποίων εἶχε συβαρὰς ἀμφιβολίας, ἀφοῦ ἠρνεῖτο νὰ ὑποβάλῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν κρίσιν δικαστοῦ. Ἐὰν ὁ κ. Καφαντάρης ἠτοίμαζεν ἐγγράφως ἕνα λόγον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐξέθετεν εἰς τὴν κατὰ Σεπτέμβριον συνεδριάζουσαν Συνέλευσιν τῆς Κ.Τ.Ε. τὸ ἱστορικὸν τῶν οἰκονομικῶν μας διαφορῶν μὲ τὴν Γαλλίαν, τὴν ἄρνησιν αὐτῆς νὰ δεχθῇ διαιτησίαν καὶ τὴν περαιτέρω ἄρνησιν νὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ συνάψωμεν δάνειον, ἀπαραίτητον κατὰ τὴν κρίσιν τῆς δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κ.Τ.Ε. πρὸς συμπλήρωσιν τῆς προσφυγικῆς ἀποκαταστάσεως, ἐὰν τὸ κείμενον τοῦ λόγου τούτου, τὸν ὁποῖον ἐπροτίθετο νὰ ἀπαγγείλῃ καθίστα γνωστὸν εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως εἰς τὴν Γαλλικὴν ἀντιπροσωπείαν ἐν Γενεύῃ, ἠμπορεῖ νὰ εἶνε βέβαιος ὅτι δὲν θὰ τοῦ ἐδίδετο εὐκαιρία νὰ ἀπαγγείλῃ τὸν ἑτοιμασθέντα λόγον του, διότι πρὸ τῆς ἀπαγγελίας αὐτοῦ ἡ διαιτησία θὰ ἐγίνετο δεκτή.

Ὁ κ. Καφαντάρης δὲν πρέπει νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ἡ θέσις μου εἰς τὴν Χάγην ἦτο εὐνοϊκωτέρα ἀπὸ ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν εὑρέθη αὐτὸς εἰς τὴν Γενεύην. Ἐζήτουν νὰ δεθοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα ποσὰ 2 1)2 φορὰς μεγαλύτερα ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐλάμβανε διὰ τοῦ σχεδίου Γιόγκ καὶ διὰ τοῦ σχεδίου Ντόζ. Καὶ ὅταν τὴν αἴτησίν μου ταύτην ἐστήριξα κυρίως εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καλύψωμεν τὸ πρὸς τὴν Γαλλίαν χρέος, τὸ ὁποῖον εἶχε πληρωθῇ κατὰ τὸ πλεῖστον διὰ συμψηφισμοῦ τῆς ἀπαιτήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κατὰ τοῦ Γαλλικοῦ δημοσίου, μοῦ ἀντετάσσετο, ὅτι τὸ χρέος τοῦτο εἴχομεν ἀναγνωρίσει ἤδη, ὅτι εἶνε χρέος πολεμικὸν καὶ ὅτι πρέπει νὰ συμψηφισθῇ πρὸς τὸ χρέος ἡμῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ ἐπομένως μόνον διὰ τοῦ μετὰ τὸν συμψηφισμὸν ὑπολοίπου τοῦ χρέους μας πρὸς τὴν Γαλλίαν δικαιούμεθα νὰ ζητήσωμεν ὅπως καλυφθῶμεν. Ὅταν δὲ ἀντέτασσα ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα ὑπὲρ τῆς γνώμης ὅτι τὸ χρέος τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν μας δὲν ἀνῆκεν εἰς τὰ πολεμικὰ χρέη, ἐπεκαλούμην δὲ πρὸς τοῦτο τὸ προηγούμενον ὁμοίου χρέους τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν μας καὶ ἐδήλουν ἐπισήμως ὅτι θὰ ζητήσω ἀπὸ τὴν Βουλὴν τὴν ἀπόρριψιν τῆς ὑπογραφείσης συμβάσεως περὶ διαιτησίας, μοῦ ἀντετάσσετο ὅτι ἐφ' ὅσον τὸ χρέος τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Τράπεζαν δὲν ἀνήκει εἰς τὰ πολεμικὰ χρέη τὸ χρέος τοῦτο ὀφείλει νὰ πληρωθῇ διὰ χρημάτων τῆς Γαλλίας ὄχι διὰ χρημάτων ἀνηκόντων εἰς ὅλους τοὺς δικαιούχους τῶν ἐπανορθώσεων. Ἐνώπιον τοῦ ἀδήριτου αὐτοῦ διλήμματος ἀπὸ τὸ ὁποῖον διέξοδος δὲν ἐφαίνετο οὐδεμία, κατέληξα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἄλλο δὲν μοῦ ἔμενε παρὰ ν' ἀπέλθω ἐκ τῆς Χάγης καὶ νὰ μεταβῶ εἰς Γενεύην ὅπου μετ' ὀλίγας ἡμέρας συνήρχετο ἡ συνέλευσις τῆς Κ.Τ.Ε., ὅπως ἀνέλθω εἰς τὸ βῆμα αὐτῆς καὶ ἐκθέσω κατὰ τίνα τρόπον αἱ πρώην σύμμαχοι μεγάλαι Δυνάμεις τῆς Ἑλλάδος μετεχειρίσθησαν τὴν μικρὰν σύμμαχόν των. Καὶ μόνη ἡ ἀπόφασις αὕτη, χωρὶς κἂν νὰ τὴν ἀνακοινώσω δημοσίᾳ καὶ χωρὶς νὰ ἑτοιμάσω τὸν λόγον πού ἐσκόπευα ν' ἀπαγγείλω, καὶ μόνη, λέγω, ἡ ἀπόφασις αὕτη μοῦ ἔδωσε τὴν δύναμιν νὰ ἐπιτύχω ἀπὸ τοὺς πρώην συμμάχους ὅτι ἐπέτυχα, καὶ διὰ τὸ ὁποῖον εἶμαι ζωηρῶς εὐγνώμων πρὸς αὐτοὺς λυπούμενος διότι τὸ καθῆκον τῆς ἐκκαθαρίσεως ἑνὸς ἐσωτερικοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον ἔκαμα κάθε τι διὰ νὰ μὴ προκαλέσω, μὲ ἔφερεν εἰς τὴν ἀνάγκην σήμερον νὰ ἐνθυμηθῶ διὰ τελευταίαν, ὡς ἐλπίζω, φορὰν τὴν λυπηρὰν ἱστορίαν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου γεννηθεισῶν οἰκονομικῶν σχέσεων πρὸς τοὺς πρώην συμμάχους μας.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα εἰς ἀπάντησιν τῶν ὅσων ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν εἶπεν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς. Ἤδη θὰ περιορισθῶ εἰς ὀλίγας συντόμους ἀπαντήσεις εἴς τινα σημεῖα τοῦ σημερινοῦ λόγου του. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ ἀπαντήσω καὶ εἰς ἓν σημεῖον τοῦ προχθεσινοῦ λόγου, ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον ἄλλως τε καὶ σήμερον ὡμίλησα, ὅτι ἡ ἐν Γενεύῃ ὑπογραφὴ τοῦ συνυποσχετικοῦ ἐθεωρεῖτο ἐπιτυχία μεγάλη, καὶ ἦτο πράγματι ἐπιτυχία μεγάλη ἀφοῦ ἔγινε δεκτὴ ἡ διαιτησία. Ἀλλὰ ὑπῆρξαν ἐπικριταί, οἱ ὁποῖοι ἔλεγον ὅτι δὲν ἐγνώριζον ὅτι εἰς τὴν διαιτησίαν μετέβαινεν ἡ Ἑλλὰς, ἀφοῦ εἴχομεν ἀποκλεισθῇ ἀπὸ τῆς παραιτήσεως ὅλων τῶν ἀξιώσεών μας. Ἐὰν τὸ ἐγνώριζαν ἀπὸ τότε ἡ κρίσις των δὲν θὰ ἦτο ἐκείνη ἡ ὁποία ἦτο τότε. Ἀλλ' ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Προοδευτικοῦ κόμματος ὑπέπεσε σήμερον εἰς ἕνα παράπτωμα, τὸ ὁποῖον ἦτο περισσότερον ἀσυγχώρητον δι' αὐτόν, διότι ἀποστελεῖ οἰκονομικὴν ἀῤῥεσιν, ἐφόσον ἀναφέρεται εἰς τὸ στάδιον ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ἀξιοῦ, καὶ δικαίως, ὅτι ἔχει μεγαλυτέραν εἰδικότητα. Εἶπε σήμερον: πῶς ἦτο δυνατὸν ἐγὼ νὰ σκεφθῶ νὰ διατυπώσω τὴν τερατώδη—δὲν μετεχειρίσθη τὴν λέξιν—ἀξίωσιν ὅτι πρέπει ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν 17 ὁλόκληρα ἑκατομμύρια λιρῶν ἀγγλικῶν διὰ τὸ χρέος της πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν; Διότι εἰς τόσον ποσὸν ἀνέρχεται μέχρι σήμερον τὸ χρέος τοῦτο. Πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ διατυπώσω τοιαύτην τερατώδη ἀξίωσιν—τὸ ἐπίθετον εἶναι δικόν μου ὅταν ἐγνώριζον ὅτι θὰ εἴχομεν νὰ πάρωμεν τόσας χιλιάδας ἑκατομμύρια διὰ 280 ἑκατομμύρια χάρτινες ἑλληνικὲς ψωροδραχμὲς τὰς ὁποίας τώρα πού κανονίσαμεν τοὺς λογαριασμούς μας μὲ τὴν Τράπεζαν θὰ ἔχωμεν εἰς βάρος μας; Πράγματι τὸ ποσὸν αὐτοῦ τοῦ χρέους μᾶς ἐκόστισε 280 ἑκατομμύρια ψωροδραχμὲς σημερινὲς καὶ ἔκαμε αὐτὴν τὴν οἰκονομικὴν ἄῤῥεσιν νὰ μᾶς εἴπῃ: πῶς εἶναι δυνατὸν μὲ ἕνα τέτοιο ποσὸν νὰ ἔχω τὴν θρασύτητα νὰ ἀξιώσω τὰς 5 χιλιάδες ἑκατομμύρια δραχμῶν; Κύριοι, τὸ ἐπιχείρημα αὐτὸ δὲν τὸ ἀνεῦρεν ὁ κ. Καφαντάρης. Δὲν τοῦ ἀνήκει δικαίωμα εὑρεσιτεχνίας, τὸ ἐπιχείρημα αὐτὸ μοῦ ἀντετάχθη ἀπὸ τοὺς ἐθνικοὺς συμβούλους τῆς οἰκονομικῆς ἀντιπροσωπείας ἐν Χάγῃ, διὰ νὰ προκαλέσῃ ἐκ μέρους μου ἔκκρηξιν ἀγανακτήσεως ὅτι ἄνθρωποι σοβαροὶ ἐτόλμων νὰ μοῦ εἴπουν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ αὐτὸ τὸ ζήτημα ἐζημιώθη μόνον 280 ἑκατομμύρια χάρτινες δραχμὲς καὶ ζητεῖ σήμερον νὰ κατακλεονεκτήσῃ ἀπέναντι τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως. Δὲν ἐχρειάσθη παρὰ νὰ ἴδουν τὴν ἀγανάκτησίν μου ταύτην καὶ τὸ ἐπιχείρημα πού τοὺς εἶπον: ξεχνᾶτε ὅτι μὲ αὐτὰ πού ἐκάναμε μὴ δόσαντες εἰς ἡμᾶς τὰ 250 ἑκατομμύρια φράγκων χρυσῶν, τὰ ὁποῖα μᾶς ὑπεσχέθητε, καὶ τὰ 280 ἑκατομμύρια τῶν χρυσῶν φράγκων ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπὸ τὰς προκαταβολάς, ὅτι ἀρνηθέντες νὰ τὰ δόσετε ἐγίνατε αἰτία νὰ σωρευθῇ εἰς ἀῤῥείπια τὸ νόμισμα καὶ νὰ ὑποστῇ ἡ Ἐθνικὴ οἰκονομία ὄχι 5 χιλιάδας ἑκατομμυρίων δραχμῶν ζημίαν, ἀλλὰ ἀμετρήτων ἑκατομμυρίων δραχμῶν; Καὶ δὲν ἐχρειάσθη νὰ ὁμιλήσω οὔτε ὀλίγα λεπτὰ διὰ νὰ εἴπουν: ἔχετε δίκαιον καὶ ἀποσύρομεν τὸ ἐπιχείρημά μας. Δὲν ἐφαντάζόμην, κύριοι, ὅτι θὰ μοὶ ἐπεφυλάσσετο ἡ εὐτυχία νὰ ἀκούσω τὸ ἐπιχείρημα αὐτὸ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἀπὸ ἕνα ἐκ τῶν δοκιμοτέρων οἰκονομολόγων πολιτικῶν μας. Ἐγώ, κύριοι, δὲν διενοήθην ποτὲ νὰ ἐπικαλεσθῶ τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο, οὔτε ἐκθέτων τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐργασίας μου εἰς τὴν Χάγην, διὰ νὰ σᾶς εἴπω ὅτι διὰ 28.000.000 χαρτίνων δραχμῶν θὰ ἐξασφαλιστῇ ἕνα ποσὸν 7 1)2 περίπου ἑκατομμυρίων χρυσῶν μάρκων κατ' ἔτος καὶ τοῦτο ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν. Δὲν ἐτόλμησα νὰ σᾶς εἴπω ὅτι ἐπλούτισα τὴν Ἑλλάδα, διότι διὰ ζημίας 280.000.000 δραχμῶν θὰ πάρῃ σήμερον τριάμισυ δισεκατομμύρια περίπου, δὲν ξέρω πόσο ποσὸν ἀκριβῶς, αὐτὸ θὰ τὸ καθορίσω μετ' ὀλίγον μετὰ τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Ἀλλὰ θὰ εἴπω τοὐλάχιστον ὅτι βεβαία δι' αὐτοῦ τοῦ ποσοῦ τίποτε ἄλλο δὲν κατορθώναμεν νὰ κάμωμεν παρὰ μόνον νὰ καλυφθῶμεν διὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡμεῖς ὑπέστημεν τὴν ζημίαν τῆς πληρωμῆς τοῦ χρέους αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Δὲν διεξεδίκησα περισσότερα ἐκείνου.

Ὁ κ. ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν, καυχώμενος διὰ τὸ ἔργον του μᾶς λέγει ὅτι δεχθέντες νὰ πληρώσωμεν τὸ πολεμικὸν μας ὑλικὸν εἰς χρυσόν, δεχθέντες τὸν συμψηφισμὸν τοῦ χρέους μας πρὸς τὰ χρέη τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἀπέναντι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, δεχθέντες νὰ συμψηφίσωμεν ἕνα χρέος πληρωτέον μετὰ ἑξήντα χρόνια, μὲ ἕνα χρέος τὸ ὁποῖον καθυστερεῖται ἀπὸ ἑπταετίας, κατωρθώσαμεν νὰ ἐμπνεύσωμεν εἰς ὅλους τὸν σεβασμὸν διὰ τὴν καλήν μας πίστιν. Δὲν θέλω νὰ εἶμαι αὐστηρός. Ἕκαστος ἐξ ἡμῶν δύναται νὰ κρίνῃ ἂν τοιαύτη ἐνέργεια ἀποσπᾷ τὸν σεβασμὸν διὰ τὴν καλὴν πίστιν.

Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν ὑπεστήριξεν ἐπὶ τοῦ βήματος τούτου ὅτι τὸ χρέος τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν δὲν ὀφείλεται εἰς τὴν Τράπεζαν, ὀφείλεται εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀπ' εὐθείας, εἰς τὸ Κράτος τὸ Ἑλληνικὸν ἀπευθύνεται. Ἀπήντησα ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ προηγουμένως, ἀλλὰ ἔχω αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ προσθέσω μόνον τοῦτο: Πῶς εἶναι δυνατὸν ἀκόμη σήμερον ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν νὰ ὑποστηρίζῃ ὅτι τὸ χρέος τοῦτο τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως εἶναι χρέος πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἀφοῦ ἐγὼ κατώρθωσα εἰς τὴν Χάγην νὰ ἀναγνωρισθῇ ὅτι τὸ χρέος αὐτὸ δὲν εἶναι πολεμικὸν καὶ ὅτ ἀδίκως ἐζημιώθη ἡ Ἑλλάς; Πῶς δύναται νὰ ὑποστηρίζῃ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου μὲ λόγια, ὅταν ἐγὼ δὲν ἐκέρδισα εἰς λόγια ἀλλ' ἐκέρδισα εἰς χρήματα; Θὰ πέρνωμεν 350.000 λίρες κατ' ἔτος διὰ νὰ ἀποκαταστήσωμεν τὰς ζημίας πού ἐπάθαμεν (χειοκροτήματα). Διότι ἀνεγνωρίσθη εἰς τὴν Χάγην ὅτι δὲν εἶναι χρέη πολεμικὰ καὶ ὅτι εἶναι χρέη ἰδιωτικά. Ἀνεγνωρίσθη συνάμα ὅτι αὐτὴ ἡ μικρὰ Ἑλλὰς δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀναγκάσῃ μίαν μεγάλην Δύναμιν νὰ τῆς πληρώσῃ τὸ χρέος, δίκαιον εἶναι ἐν τούτοις ἡ ὅλη ὁμὰς τῶν ἀποζημιώσεων ν' ἀποζημιώσῃ τὴν κακομοίραν τὴν Ἑλλάδα διὰ τὰς ζημίας αὐτὰς, τὰς θετικὰ, τὰς ὁποίας ὑπέστη. Δὲν εἶναι λοιπὸν ἀληθὲς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἰσχυρίσθη ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, ὅτι ἡ ρύθμισις τῶν σχέσεων τῶν οἰκονομικῶν μὲ τὴν Γαλλίαν ἦτο ἡ ἀρίστη. Ἦτο ἡ χειρίστη ἡ ὁποία μποροῦσε νὰ γίνῃ. Ἐδημιούργησε δὲ κινδύνους τοὺς ὁποίους μόνον ἡ καλὴ τύχη ἔκαμε τὴν Ἑλλάδα νὰ ἀποσείσῃ ἀπὸ τῶν ὤμων της. Ἂν κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1928 πρὸ τῆς μεταβολῆς τῆς Κυβερνήσεως, εἶχε ψηφισθῇ ὑπὸ τῆ Βουλῆ ἡ κύρωσις τοῦ συνυποσχετικοῦ, εἰς τὴν Χάγην δὲν θὰ τολμούσαμε πλέον νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ μᾶς καλύψουν διὰ τὸ χρέος πού ἐπληρώσαμεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, διότι χρήματα Ἑλληνικὰ ἐπλήρωσαν τὸ χρέος τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Διότι γνωρίζετε ὅτι εἰς τὴν Χάγην βάσις ἐτέθη καὶ κατὰ τρόπον μάλιστα ἐπίσημον, νὰ καλυφθοῦν αἱ μέλλουσαι ὑποχρεώσεις τῶν διαφόρων πιστωτῶν, ὄχι αἱ παρελθοῦσαι. Καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ Ἀγγλία ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ τῶν ἀπαιτήσεών της καὶ τῆς Ἀμερικῆς, διότι ἐπρόκειτο περὶ τοῦ παρελθόντος. Μολονότι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς πρώτης νότας τοῦ Μπάλφουρ εἶχεν εἰπεῖ ὅτι ἐγὼ χαρίζω ὅσα μοῦ ὀφείλετε ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ

μοῦ δόσετε ὅτι μοῦ χρειάζεται διὰ νὰ καλύψω τὰ χρέη μου πρὸς τὸν Ἀμερικήν, ἐν τούτοις ἠναγκάσθη νὰ μὴ συζητήσῃ τὸ ζήτημα, ὅταν 150.000,000 λίρες ἔμειναν ὁριστικῶς εἰς βάρος της. Ἂν λοιπὸν ἐτύγχανε νὰ μὴ ἐπικυρωθῇ ἡ σύμβασις ἐκείνη ἢ νὰ καθυστερηθῇ ἐπὶ ὀλίγους μῆνας ἡ Σύνοδος τῆς Διασκέψεως τῆς Χάγης καὶ ἠναγκαζόμην ἐγὼ νὰ ζητήσω τὴν κύρωσιν τῶν συνυποσχετικῶν (διότι καὶ ἐγὼ εἶχα ἀναλάβει τοιαύτην ὑποχρέωσιν, ἀφοῦ δὲν εἶναι εὔκολον ἕνα μικρὸν Κράτος νὰ συνάψῃ σύμβασιν μὲ μίαν μεγάλην Δύναμιν, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἄλλως τε ἀνταλλάγματα, καὶ νὰ ἔρχεται ὕστερα μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς συνάψεώς του νὰ τὴν ἀποκρύπτῃ), ἂν λοιπὸν δὲν εἶχα τὴν καλὴν τύχην νὰ ἔλθῃ τὸ ζήτημα πρὸς συζήτησιν πρὶν ἐπικυρωθῇ ἡ σύμβασις αὐτὴ τοῦ συνυποσχετικοῦ, ποία θὰ ἦτο ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος, κύριοι; Ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος θὰ ἦτο ὅτι τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ ἦτο ἀπολύτως χαμένον καὶ αἱ 500.000 λίραι πού πέρνομεν κατ' ἔτος ἀπὸ κεῖ θὰ ἤσκν ἀνύπαρκτοι δι' ἡμᾶς καὶ ἡ μόνη μας ἐλπὶς θὰ ἦτο ὅτι τὴν διαιτησίαν αὐτήν, θὰ ἐπεριμέναμεν δηλ. ὅτι δὲν θὰ ἐπληρώναμεν καὶ τοῦτο ὑπὸ τὰς καλυτέρας περιστάσεις τὰς ὁποίας ἦτο δυνατὸν νὰ φαντασθῶμεν. Κύριοι βουλευταί, ἐκφράζω τὴν εἰλικρινῆ λύπην μου διότι εὑρέθην εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀνατρέξω εἰς τὸ παρελθὸν καὶ νὰ ὁμιλήσω ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τῆς διευθετήσεως τῶν Γαλλικῶν χρεῶν. Θὰ εἶσθε δίκαιοι πρὸς ἐμέ, ἀναγνωρίζοντες ὅτι ὅταν ἀνέφερα εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἀποτελέσματα τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Χάγης ἀπέφυγα ἐπιμελέστατα νὰ θίξω ἔστω καὶ πόρρωθεν τὸν πρῴην Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν. Ἀλλὰ ἐφόσον αὐτὸς ἠθέλησε νὰ προκαλέσῃ τὴν συζήτησιν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου διὰ νὰ καταγγείλῃ διὰ δευτέραν ταύτην φοράν, μετὰ τὸ ζήτημα τῶν καλυμμάτων, ὅτι εἶμαι ἐν ἀδίκῳ ἀμφισβητῶν τὴν ὀρθότητα τῆς λύσεως εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε φθάσει, αἰσθάνομαι πλέον καθῆκον νὰ ὁμιλήσω διὰ νὰ πείσω ὅλον τὸν κόσμον ὅτι ἂν διεφώνησα πρὸς τὸν πρῴην Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ἔπραξα διότι ἡ συνείδησίς μου μοῦ τὸ ἐπέβαλλεν ὡς ὑπέρτατον καθῆκον. Δὲν ἐπρόκειτο περὶ παρονυχίδος, καὶ ὅμως εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ κάμω μίαν ὁμολογίαν ἡ ὁποία θὰ ἐκθέσῃ τὸ πλευρόν εἰς ἐπιθέσεις ἰσχυρὰς καὶ ἀγρίας. Ἀποφασισμένος τὴν ἐποχὴν ἐκείνην νὰ μὴ ἐπικυρωθῇ ἡ σύμβασις ἐκείνη ἤνα καθυστερηθῇ ἐπὶ ὀλίγους μῆνας ἡ Σύνοδος τῆς Διασκέψεως τῆς Χάγης καὶ ἠναγκαζόμην ἐγὼ νὰ ζητήσω τὴν κύρωσιν τῶν συνυποσχετικῶν (διότι καὶ ἐγὼ εἶχα ἀναλάβει τοιαύτην ὑποχρέωσιν, ἀφοῦ δὲν εἶναι εὔκολον ἕνα μικρὸν Κράτος νὰ συνάψῃ σύμβασιν μὲ μίαν μεγάλην Δύναμιν, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἄλλως τε ἀνταλλάγματα, καὶ νὰ ἔρχεται ὕστερα μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς συνάψεώς του νὰ τὴν ἀποκρύπτῃ), ἂν λοιπὸν δὲν εἶχα τὴν καλὴν τύχην νὰ ἔλθῃ τὸ ζήτημα πρὸς συζήτησιν πρὶν ἐπικυρωθῇ ἡ σύμβασις αὐτὴ τοῦ συνυποσχετικοῦ, ποία θὰ ἦτο ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος, κύριοι; Ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος θὰ ἦτο ὅτι τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ ἦτο ἀπολύτως χαμένον καὶ αἱ 500.000 λίραι πού πέρνομεν κατ' ἔτος ἀπὸ κεῖ θὰ ἤσκν ἀνύπαρκτοι δι' ἡμᾶς καὶ ἡ μόνη μας ἐλπὶς θὰ ἦτο ὅτι τὴν διαιτησίαν αὐτήν, θὰ ἐπεριμέναμεν δηλ. ὅτι δὲν θὰ ἐπληρώναμεν καὶ τοῦτο ὑπὸ τὰς καλυτέρας περιστάσεις τὰς ὁποίας ἦτο δυνατὸν νὰ φαντασθῶμεν. Κύριοι βουλευταί, ἐκφράζω τὴν εἰλικρινῆ λύπην μου διότι εὑρέθην εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀνατρέξω εἰς τὸ παρελθὸν καὶ νὰ ὁμιλήσω ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τῆς διευθετήσεως τῶν Γαλλικῶν χρεῶν. Θὰ εἶσθε δίκαιοι πρὸς ἐμέ, ἀναγνωρίζοντες ὅτι ὅταν ἀνέφερα εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἀποτελέσματα τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Χάγης ἀπέφυγα ἐπιμελέστατα νὰ θίξω ἔστω καὶ πόρρωθεν τὸν πρῴην Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν. Ἀλλὰ ἐφόσον αὐτὸς ἠθέλησε νὰ προκαλέσῃ τὴν συζήτησιν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου διὰ νὰ καταγγείλῃ διὰ δευτέραν ταύτην φοράν, μετὰ τὸ ζήτημα τῶν καλυμμάτων, ὅτι εἶμαι ἐν ἀδίκῳ ἀμφισβητῶν τὴν ὀρθότητα τῆς λύσεως εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε φθάσει, αἰσθάνομαι πλέον καθῆκον νὰ ὁμιλήσω διὰ νὰ πείσω ὅλον τὸν κόσμον ὅτι ἂν διεφώνησα πρὸς τὸν πρῴην Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ἔπραξα διότι ἡ συνείδησίς μου μοῦ τὸ ἐπέβαλλεν ὡς ὑπέρτατον καθῆκον. Δὲν ἐπρόκειτο περὶ παρονυχίδος, καὶ ὅμως εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ κάμω μίαν ὁμολογίαν ἡ ὁποία θὰ ἐκθέσῃ τὸ πλευρόν εἰς ἐπιθέσεις ἰσχυρὰς καὶ ἀγρίας. Ἀποφασισμένος τὴν ἐποχὴν ἐκείνην νὰ μὴ ἐπανέλθω πλέον εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνήν, διότι προπάντων ἐφοβούμην ὅτι τοῦτο θὰ ἐξῆπτε περισσότερον τὰ μόλις ἀσχίζοντα νὰ κατευνάζωνται πολιτικὰ πάθη, ἔχων δὲ τὴν οἴαν ἔχω καὶ σήμερον ἀπεριόριστον ἐκτίμησιν καὶ πρὸς τὸν χαρακτῆρα καὶ πρὸς τὴν ἱκανότητα τοῦ πρώην Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ σκεπτόμενος ὅτι τὸ μὲν ζήτημα τῶν καλυμμάτων εἶχε τερματισθῇ διὰ μιᾶς συμβάσεως τὸ δὲ ζήτημα τῶν Γαλλικῶν χρεῶν ὁμοίως διὰ συμβάσεως τῆς ὁποίας τὴν ἀπόρριψιν θὰ ἦτο δυσχερέστερον νὰ τὴν ζητήσῃ κανεὶς εἰς τὴν Βουλὴν καὶ νὰ τὴν πετάξῃ εἰς τὰ μοῦτρα τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως περιωρίζόμην νὰ ἐκφράζω τὰς κρίσεις μου εἰς στενότατον φιλικὸν κύκλον.

Ἀλλὰ ἡ εὐτολμία μου αὐτὴ ἐθεωρήθη ἀπὸ τὸν τότε Ἀρχηγὸν ἀνήκουστος. Πῶς δηλ. ἐγὼ ἀνήκων εἰς ἕν κόμμα, ἐτόλμησα νὰ κρίνω τὰς ἐνεργείας τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος. Καὶ ἔλεγα «πῶς εἶναι δυνατὸν εὑρισκόμενος ἐδῶ νὰ μὴ συζητῶ μετὰ τῶν φίλων μου τὰ ζητήματα τῆς ἡμέρας καὶ νὰ μὴ ἐκφέρω τὰς ἐπ' αὐτῶν κρίσεις μου κατὰ τρόπον ὥστε νὰ μὴ φθάνουν μέχρι τῆς δημοσιότητος». Καὶ ἔλεγα. αὐτὸ τὸ ὁποῖον ζητοῦν ἀπ' ἐμέ, νὰ μὴ ὁμιλῶ περὶ τῶν δημοσίων πραγμάτων δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ παρὰ μόνον ἐὰν αὐτοεξορισθῶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ καταστῶ ἀγνώστου διαμονῆς, διότι καὶ πάλιν εἰς Παρισίους θὰ ἔλθουν Ἕλληνες νὰ μὲ πληροφορήσουν καὶ θὰ ὁμιλήσω μὲ αὐτοὺς διὰ τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος.

Γ. Καφαντάρης. Διετύπωσα ἐγὼ τὴν ἀξίωσιν νὰ μὴ ὁμιλήσητε δημοσίως περὶ τῶν Γαλλικῶν χρεῶν;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Βέβαια.

Γ. Καφαντάρης. Ὑπεστήριξα αὐτὴν τὴν ἰδέαν ὅτι δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ ὁμιλήσητε περὶ τῶν γαλλικῶν χρεῶν δημοσίᾳ ἢ κατ' ἰδίαν;

Σ. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Κατ' ἰδίαν σᾶς εἶπον ὅτι αὐτὴν τὴν συζήτησιν τὴν ἔκαμα μὲ τοὺς φίλους μου.

Γ. Καφαντάρης. Ἤλθον ἐγὼ νὰ σᾶς εἴπω ὅτι δὲν ἔχετε δικαίωμα νὰ ὁμιλήσητε ἐπὶ τῶν γαλλικῶν χρεῶν;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μετὰ τὸ ἐπεισόδιον τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν ἀποτάκτων καὶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἄρθρου εἰς τὸν τύπον.

Γ. Καφαντάρης. Ἀναφέρατε αὐτὰ τὰ πράγματα;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ναί.

Γ. Καφαντάρης. Οὔτε νῦξιν ἐκάματε.....

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ τὸ ὑποθέσω ἐὰν δὲν ἐλάβατε τὸ γράμμα, ἀλλὰ τὸ ἔστειλα μὲ ἐπιβάτην.....

Γ. Καφαντάρης. Ἐγὼ σᾶς διαβεβαιῶ, ὅτι οὔτε νῦξιν ἐκάματε.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Φέρατέ το εἰς τὴν Βουλὴν ἢ δημοσιεύσατέ το.

Γ. Καφαντάρης. Αὐτὰ εἶναι μεταγενέστερα, εἶναι τοῦ 1928, δὲν ἔχουν σχέσιν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὸ ζήτημα εἶναι ὅτι πολὺ ποὺ ἢ φθάσωμεν εἰς τὴν σύγκρουσιν ἡ ὁποία μᾶς ἐχώρισε σεῖς διεπιστώσατε τὴν ἀξίωσιν ὅτι ἐγὼ ὤφειλα νὰ μὴ ἐκφράζωμαι τέλος πάντων κατὰ τρόπον πού μπορεῖ νὰ σᾶς φέρῃ εἰς δυσχέρειαν, νὰ μὴ λέγω τὴν γνώμην μου, ἔστω καὶ ἰδιαιτέρως, καὶ σᾶς εἶπα δὲν μπορῶ νὰ μὴ ἔχω τὴν γνώμην μου. Ἄλλως τε ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι μόνον ἐκείνην τὴν φορὰν παρουσιάσθην δημοσίᾳ νὰ ἐκθέσω γνώμας, διότι ἐνόμιζα ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ὁμιλήσω ἀλλ οὐδέποτε ἄλλοτε. Γνωρίζετε ἄλλως τε, κύριοι, ὅτι ὅταν κατελύθη ἡ δικτατορία τοῦ Παγκάλου καί, νομίζω, ἐγὼ πρῶτος εἰσηγήθην διὰ συνεντεύξεως δοθείσης πρὸς ἕνα τῶν συντακτῶν τῆς «Ἑστίας» τὴν γνώμην ὅτι δέον νὰ γίνῃ μία Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις, κατέστησα γνωστὸν ὅτι εἰς τοιαύτην Οἰκουμενικὴν Κυβέρνησιν θὰ ἐδεχόμην καὶ ἐγὼ νὰ λάβω μέρος ὡς Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ ἐκτεθῶ ὡς βουλευτής, καὶ εἶπα, ὅτι δὲν θέλω νὰ ἐκτεθῶ ὡς βουλευτής, θὰ εἶμαι ἁπλοῦς ὑπηρεσιακὸς Ὑπουργὸς μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν καὶ ἐν ἐπαφῇ μὲ τὸν ἀντιπολιτευόμενον πολιτικὸν κόσμον νὰ ἐνεπιστευόμην τὴν διοίκησιν αὐτῆς εἰς μίαν κυβερνητικὴν μεταβολήν. Αὐτὸ ἐθεωρήθη, ἐπιτρέψατέ μου, τὴν φράσιν, ὡς Θρασεῖα ἀξίωσις ἐκ μέρους μου, ὅταν ἤλθα πίσω καὶ εἶδα ὅτι δὲν μπορῶ νὰ χρησιμεύσω εἰς τὸν τόπον. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ εἶχα πρυβῇ καὶ εἰς τὴν ἀνακάλυψιν ὅτι ἡ ὑγεία μου ἦτο πολὺ καλυτέρα ἀπὸ ὅ,τι ἐ ὁμιζα καὶ ἔλεγα ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν εἰς τὴν κα άστασιν αὐτὴν εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ἡ ὑγεία μου νὰ εἶμαι ἐγὼ δεσμευμένος μὲ τὰς δυσχερείας εἰς τὰς ὁποίας εὑρίσκεται ὁ τόπος μου. Ὅταν λοιπὸν προυτάθη νὰ παραιτηθῇ κάποιος ἐκ τῶν φίλων μου διὰ νὰ ἐκλεγῶ βουλευτής, ἐφρόντισα νὰ γνωστοποιήσω τὴν γνώμην τούτην εἰς τοὺς κύκλους τοὺς ἁρμοδίους διὰ νὰ ἴδω πεῖν θὰ ἦτο ἡ ἐντύπωσις. Μοῦ ἐδηλώθη ὅτι δὲν μπορῶ νὰ τὸ κάμω αὐτὸ διότι ἂν τὸ κάμω θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ παρεξήγησις ἄλλων ἁρμοδίων κύκλων ἀπὸ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς, διότι καὶ τοῦτο ἐθεωρεῖτο ὅτι δὲν ἁρμοζε. Κύριοι, μὲ ὅλα ταῦτα ἔκαμα ὅ,τι ἦτο δυνατὸν διὰ νὰ προλάβω τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Καφαντάρη ἀπὸ τῆς ἀρχηγίας τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων. Ἔκαμα ὅ,τι θὰ ἦτο δυνατόν. Καὶ ὅταν εἶδα ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξαγορασθῇ κατ' ἄλλον τρόπον, ὅπως ἐγὼ τοὐλάχιστον ἐπίστευον, παρὰ μόνον διὰ νέας ἀναχωρήσεώς μου ἐξ Ἑλλάδος καὶ ὅταν ἐγνώριζον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πιστεύω ἐγὼ θετικῶς, ὅσον καὶ ἂν τὸ ἠρνήθη πάντοτε ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν, ὅτι ἡ ἀναχώρησίς μου ἐξ Ἑλλάδος θὰ ἐξέθετε εἰς κίνδυνον τὸ κυβερνητικὸν καθεστώς, τότε μόνον εὑρέθην εἰς τὴν κατάστασιν νὰ ἐπανέλθω καὶ πάλιν εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνήν. Ἐξέθηκα αὐτά, κύριοι βουλευταί, διότι δὲν θέλω νὰ ἀφίσω νὰ πιστευθῇ ἀπὸ τὴν νέαν γενεὰν ἡ ὁποία ἔρχεται ὕστερα ἀπὸ ἡμᾶς ὅτι ἄνθρωποι σὰν καὶ μένα ἔρθασαν εἰς αὐτὴν τὴν ἡλικίαν καὶ ἠθέλησαν νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν οὐχὶ δι' εὐθέων δρόμων ἀλλὰ ὑποσκάπτοντες τὴν θέσιν ἐκείνου ὁ ὁποῖος τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἦτο ἀρχηγός του, ὑποσκάπτων τὴν θέσιν ἐκείνου καὶ δημαγωγῶν τὸν λαὸν διὰ τοῦ ζητήματος τῶν καλυμμάτων καὶ διὰ τοῦ ζητήματος τῶν Γαλλικῶν χρεῶν. Μέχρις τῆς στιγμῆς ὅπου παρητήθη ἐκ τῆς ἀρχηγίας τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν καὶ τότε ἐκάμει καμμίαν ἐκδήλωσιν δημοσίᾳ περὶ τῶν διαφωνιῶν μας παρὰ μόνον εἰς ὡρισμένους κύκλους φίλων μου. Ἀλλὰ δὲν εἶχε γίνει καμμία ἐκδήλωσις τῶν διαφωνιῶν μας, ὅταν μιταίως προσεπάθησα νὰ ἐπιτύχω τὴν ἀνατροπὴν τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν ὁποί ν ἤδη εἶχε φθάσει ὁ τότε ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων κ ὶ νῦν ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος τῶν Προοδευτικῶν, ὅτον ἐπ'μενον ἀπολύτως εἰς αὐτό, ἐπανῆλθον εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνήν, ἐπανῆλθον ὅπως σᾶς εἶπον φέβαια μὲ κάποια κ λλιτέραν γνώμην περὶ τῆς ὑγείας μου, ἀλλὰ χωρὶς κάποια ἀνησυχία ὅτι ἡ ἐργασία ἡ ὀγκώδης κ ὶ αἱ συγκινήσεις θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ εὑρεθοῦν ἀνώτεραι τῶν δυνάμεών μ.υ, ἐπανῆλθον ἐν τούτοις διότι ἐνόμιζον ὅτι ἦτο καθῆκον μου κ ὶ τοῦτο μ.κρὰν τοῦ νὰ σημειώσω τὴν ἐπάνοδόν εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν διὰ τῆς δημαγωγίας. Ἔστευσα τὴν ἐπιοῦσαν τῆς ἡμέρ ς τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. Καφαντάρη ἐκ τῆς ἀρχηγί ς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ νομίζω, ἐγὼ πρῶτος εἰσηγήθην διὰ συνεντεύξεως δοθείσης πρὸς ἕνα τῶν συντακτῶν τῆς «Ἑστίας» τὴν γνώμην ὅτι δέον νὰ γίνῃ μία Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις, κατέστησα γνωστὸν ὅτι εἰς τοιαύτην Οἰκουμενικὴν Κυβέρνησιν θὰ ἐδεχόμην καὶ ἐγὼ νὰ λάβω μέρος ὡς Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ ἐκτεθῶ ὡς βουλευτής, καὶ εἶπα, ὅτι δὲν θέλω νὰ ἐκτεθῶ ὡς βουλευτής, θὰ εἶμαι ἁπλοῦς ὑπηρεσιακὸς Ὑπουργὸς μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν καὶ ἐν ἐπαφῇ μὲ τὸν ἀντιπολιτευόμενον πολιτικὸν κόσμον νὰ ἐνεπιστευόμην τὴν διοίκησιν αὐτῆς εἰς μίαν κυβερνητικὴν μεταβολήν. Αὐτὸ ἐθεωρήθη, ἐπιτρέψατέ μου, τὴν φράσιν, ὡς Θρασεῖα ἀξίωσις ἐκ μέρους μου, ὅταν ἤλθα πίσω καὶ εἶδα ὅτι δὲν μπορῶ νὰ χρησιμεύσω εἰς τὸν τόπον. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ εἶχα πρυβῇ καὶ εἰς τὴν ἀνακάλυψιν ὅτι ἡ ὑγεία μου ἦτο πολὺ καλυτέρα ἀπὸ ὅ,τι ἐ ὁμιζα καὶ ἔλεγα ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν εἰς τὴν κα άστασιν αὐτὴν εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ἡ ὑγεία μου νὰ εἶμαι ἐγὼ δεσμευμένος μὲ τὰς δυσχερείας εἰς τὰς ὁποίας εὑρίσκεται ὁ τόπος μου. Ὅταν λοιπὸν προυτάθη νὰ παραιτηθῇ κάποιος ἐκ τῶν φίλων μου διὰ νὰ ἐκλεγῶ βουλευτής, ἐφρόντισα νὰ γνωστοποιήσω τὴν γνώμην τούτην εἰς τοὺς κύκλους τοὺς ἁρμοδίους διὰ νὰ ἴδω πεῖν θὰ ἦτο ἡ ἐντύπωσις. Μοῦ ἐδηλώθη ὅτι δὲν μπορῶ νὰ τὸ κάμω αὐτὸ διότι ἂν τὸ κάμω θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ παρεξήγησις ἄλλων ἁρμοδίων κύκλων ἀπὸ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς, διότι καὶ τοῦτο ἐθεωρεῖτο ὅτι δὲν ἁρμοζε. Κύριοι, μὲ ὅλα ταῦτα ἔκαμα ὅ,τι ἦτο δυνατὸν διὰ νὰ προλάβω τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Καφαντάρη ἀπὸ τῆς ἀρχηγίας τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων. Ἔκαμα ὅ,τι θὰ ἦτο δυνατόν. Καὶ ὅταν εἶδα ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξαγορασθῇ κατ' ἄλλον τρόπον, ὅπως ἐγὼ τοὐλάχιστον ἐπίστευον, παρὰ μόνον διὰ νέας ἀναχωρήσεώς μου ἐξ Ἑλλάδος καὶ ὅταν ἐγνώριζον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πιστεύω ἐγὼ θετικῶς, ὅσον καὶ ἂν τὸ ἠρνήθη πάντοτε ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν, ὅτι ἡ ἀναχώρησίς μου ἐξ Ἑλλάδος θὰ ἐξέθετε εἰς κίνδυνον τὸ κυβερνητικὸν καθεστώς, τότε μόνον εὑρέθην εἰς τὴν κατάστασιν νὰ ἐπανέλθω καὶ πάλιν εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνήν. Ἐξέθηκα αὐτά, κύριοι βουλευταί, διότι δὲν θέλω νὰ ἀφίσω νὰ πιστευθῇ ἀπὸ τὴν νέαν γενεὰν ἡ ὁποία ἔρχεται ὕστερα ἀπὸ ἡμᾶς ὅτι ἄνθρωποι σὰν καὶ μένα ἔρθασαν εἰς αὐτὴν τὴν ἡλικίαν καὶ ἠθέλησαν νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν οὐχὶ δι' εὐθέων δρόμων ἀλλὰ ὑποσκάπτοντες τὴν θέσιν ἐκείνου ὁ ὁποῖος τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἦτο ἀρχηγός του, ὑποσκάπτων τὴν θέσιν ἐκείνου καὶ δημαγωγῶν τὸν λαὸν διὰ τοῦ ζητήματος τῶν καλυμμάτων καὶ διὰ τοῦ ζητήματος τῶν Γαλλικῶν χρεῶν. Μέχρις τῆς στιγμῆς ὅπου παρητήθη ἐκ τῆς ἀρχηγίας τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν καὶ τότε ἐκάμει καμμίαν ἐκδήλωσιν δημοσίᾳ περὶ τῶν διαφωνιῶν μας παρὰ μόνον εἰς ὡρισμένους κύκλους φίλων μου. Ἀλλὰ δὲν εἶχε γίνει καμμία ἐκδήλωσις τῶν διαφωνιῶν μας, ὅταν μιταίως προσεπάθησα νὰ ἐπιτύχω τὴν ἀνατροπὴν τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν ὁποί ν ἤδη εἶχε φθάσει ὁ τότε ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων κ ὶ νῦν ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος τῶν Προοδευτικῶν, ὅτον ἐπ'μενον ἀπολύτως εἰς αὐτό, ἐπανῆλθον εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνήν, ἐπανῆλθον ὅπως σᾶς εἶπον φέβαια μὲ κάποια κ λλιτέραν γνώμην περὶ τῆς ὑγείας μου, ἀλλὰ χωρὶς κάποια ἀνησυχία ὅτι ἡ ἐργασία ἡ ὀγκώδης κ ὶ αἱ συγκινήσεις θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ εὑρεθοῦν ἀνώτεραι τῶν δυνάμεών μ.υ, ἐπανῆλθον ἐν τούτοις διότι ἐνόμιζον ὅτι ἦτο καθῆκον μου κ ὶ τοῦτο μ.κρὰν τοῦ νὰ σημειώσω τὴν ἐπάνοδόν εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν διὰ τῆς δημαγωγίας. Ἔστευσα τὴν ἐπιοῦσαν τῆς ἡμέρ ς τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. Καφαντάρη ἐκ τῆς ἀρχηγί ς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ νομίζω, ἐγὼ πρῶτος εἰσηγήθην διὰ συνεντεύξεως δοθείσης πρὸς ἕνα τῶν συντακτῶν τῆς «Ἑστίας» τὴν γνώμην ὅτι δέον νὰ γίνῃ μία Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις, κατέστησα γνωστὸν ὅτι εἰς τοιαύτην Οἰκουμενικὴν Κυβέρνησιν θὰ ἐδεχόμην καὶ ἐγὼ νὰ λάβω μέρος ὡς Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ ἐκτεθῶ ὡς βουλευτής, καὶ εἶπα, ὅτι δὲν θέλω νὰ ἐκτεθῶ ὡς βουλευτής, θὰ εἶμαι ἁπλοῦς ὑπηρεσιακὸς Ὑπουργὸς μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν καὶ ἐν ἐπαφῇ μὲ τὸν ἀντιπολιτευόμενον πολιτικὸν κόσμον νὰ ἐνεπιστευόμην τὴν διοίκησιν αὐτῆς εἰς μίαν κυβερνητικὴν μεταβολήν. Αὐτὸ ἐθεωρήθη, ἐπιτρέψατέ μου, τὴν φράσιν, ὡς Θρασεῖα ἀξίωσις ἐκ μέρους μου, ὅταν ἤλθα πίσω καὶ εἶδα ὅτι δὲν μπορῶ νὰ χρησιμεύσω εἰς τὸν τόπον. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ εἶχα πρυβῇ καὶ εἰς τὴν ἀνακάλυψιν ὅτι ἡ ὑγεία μου ἦτο πολὺ καλυτέρα ἀπὸ ὅ,τι ἐ ὁμιζα καὶ ἔλεγα ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν εἰς τὴν κα άστασιν αὐτὴν εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ἡ ὑγεία μου νὰ εἶμαι ἐγὼ δεσμευμένος μὲ τὰς δυσχερείας εἰς τὰς ὁποίας εὑρίσκεται ὁ τόπος μου. Ὅταν λοιπὸν προυτάθη νὰ παραιτηθῇ κάποιος ἐκ τῶν φίλων μου διὰ νὰ ἐκλεγῶ βουλευτής, ἐφρόντισα νὰ γνωστοποιήσω τὴν γνώμην τούτην εἰς τοὺς κύκλους τοὺς ἁρμοδίους διὰ νὰ ἴδω πεῖν θὰ ἦτο ἡ ἐντύπωσις. Μοῦ ἐδηλώθη ὅτι δὲν μπορῶ νὰ τὸ κάμω αὐτὸ διότι ἂν τὸ κάμω θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ παρεξήγησις ἄλλων ἁρμοδίων κύκλων ἀπὸ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς, διότι καὶ τοῦτο ἐθεωρεῖτο ὅτι δὲν ἁρμοζε. Κύριοι, μὲ ὅλα ταῦτα ἔκαμα ὅ,τι ἦτο δυνατὸν διὰ νὰ προλάβω τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Καφαντάρη ἀπὸ τῆς ἀρχηγίας τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων. Ἔκαμα ὅ,τι θὰ ἦτο δυνατόν. Καὶ ὅταν εἶδα ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξαγορασθῇ κατ' ἄλλον τρόπον, ὅπως ἐγὼ τοὐλάχιστον ἐπίστευον, παρὰ μόνον διὰ νέας ἀναχωρήσεώς μου ἐξ Ἑλλάδος καὶ ὅταν ἐγνώριζον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πιστεύω ἐγὼ θετικῶς, ὅσον καὶ ἂν τὸ ἠρνήθη πάντοτε ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν, ὅτι ἡ ἀναχώρησίς μου ἐξ Ἑλλάδος θὰ ἐξέθετε εἰς κίνδυνον τὸ κυβερνητικὸν καθεστώς, τότε μόνον εὑρέθην εἰς τὴν κατάστασιν νὰ ἐπανέλθω καὶ πάλιν εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνήν. Ἐξέθηκα αὐτά, κύριοι βουλευταί, διότι δὲν θέλω νὰ ἀφίσω νὰ πιστευθῇ ἀπὸ τὴν νέαν γενεὰν ἡ ὁποία ἔρχεται ὕστερα ἀπὸ ἡμᾶς ὅτι ἄνθρωποι σὰν καὶ μένα ἔρθασαν εἰς αὐτὴν τὴν ἡλικίαν καὶ ἠθέλησαν νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν οὐχὶ δι' εὐθέων δρόμων ἀλλὰ ὑποσκάπτοντες τὴν θέσιν ἐκείνου ὁ ὁποῖος τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἦτο ἀρχηγός του, ὑποσκάπτων τὴν θέσιν ἐκείνου καὶ δημαγωγῶν τὸν λαὸν διὰ τοῦ ζητήματος τῶν καλυμμάτων καὶ διὰ τοῦ ζητήματος τῶν Γαλλικῶν χρεῶν. Μέχρις τῆς στιγμῆς ὅπου παρητήθη ἐκ τῆς ἀρχηγίας τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν καὶ τότε ἐκάμει καμμίαν ἐκδήλωσιν δημοσίᾳ περὶ τῶν διαφωνιῶν μας παρὰ μόνον εἰς ὡρισμένους κύκλους φίλων μου. Ἀλλὰ δὲν εἶχε γίνει καμμία ἐκδήλωσις τῶν διαφωνιῶν μας, ὅταν μιταίως προσεπάθησα νὰ ἐπιτύχω τὴν ἀνατροπὴν τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν ὁποί ν ἤδη εἶχε φθάσει ὁ τότε ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων κ ὶ νῦν ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος τῶν Προοδευ

ἐπιβολῆς δὲν ἐλύθη κατὰ τὴν ἠθικὴν αὐτῆς βάσιν. Ἡ δὲ ἀκμαιότης τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ μετὰ τὴν δυθεῖσαν λύσιν εἰς τὰ καλύμματα ὀφείλεται εἰς γεγονότα ἐπιγενόμενα καὶ μὴ προβλεπόμενα κατὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῶν καλυμμάτων τὰ ὁποῖα συνετέλεσαν ὥστε νὰ ἐπαυξήσουν αἱ ἐργασίαι τῆς Τραπέζης καὶ νὰ συγκεντρωθοῦν εἰς αὐτὴν καταθέσεις αἵτινες ἐφυγαδεύοντο ἐκ τῶν ἄλλων Τραπεζῶν ὡς ἐκ τοῦ μεσολαβήσαντος κανονισμοῦ τῆς πίστεως. Ἐπίσης καὶ διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν Γαλλικῶν χρεῶν πιστεύω ὅτι πῖποτε ἄλλο τότε δὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ συμφερότερον διὰ τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα. Ἐξ ὅσων εἶπεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν θὰ συγκρατήσω ἐκ τῆς ὅλης πολεμικῆς του εἰμὴ τὸ λεχθὲν ὅτι προσεπάθησα νὰ ἐπιτύχω τὴν σιωπήν του ἐπὶ τοῦ διακανονισμοῦ τῶν Γαλλικῶν χρεῶν ἐφόσον παρέμεινα εἰς τὴν ἡγεσίαν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν εἶπα ἐπὶ τῶν Γαλλικῶν χρεῶν.

Γ. Καφαντάρης. Ὄχι μόνον κατ' ἰδίαν δὲν ὑπέδειξα σιωπὴν εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἀλλ' ὅταν καὶ εἰς ἐφημερίδα ἐγράφη περὶ ἀναφυείσης διαφωνίας μας διὰ τὸ ἀνωτέρω ζήτημα ἔσπευσα νὰ προβῶ αὐθωρεὶ εἰς ἀνακοινώσεις καὶ νὰ εἴπω ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ δημοσία συζήτησις. Δὲν ἀπέφευγα λοιπὸν τὴν συζήτησιν καὶ δημοσίᾳ μάλιστα τοὐναντίον ἠσθάνθην τὴν ἀνάγκην αὐτῆς.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Μοῦ εἴπατε νὰ μὴ ἐκφέρω γνώμας διὰ τὰ δημόσια πράγματα τῆς χώρας.

Γ. Καφαντάρης. Καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι ἀκριβές. Ἡ διαφωνία μας κ. Πρόεδρε, εἶναι ἀρχαιοτέρα καὶ ἀνάγεται εἰς τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1928 καὶ ἐξεδηλώθη τὸν Ἰούνιον τοῦ 1928. Ἡ διαφωνία μας ἠμπορεῖ νὰ ὑπῆρξε τυχαία. Εἰς μίαν κατ' ἰδίαν συνομιλίαν εἰς τὴν οἰκίαν σας εἰς διαφόρους παρατηρήσεις σας ἐπὶ ἐνεργειῶν μας ἐθεωρήσατε πρὸς στιγμὴν ὅτι ἐγὼ ἔκαμα μορφασμὸν ἐνδεικνύοντα ἀποδοκιμασίαν καὶ τοῦτο τὸ ἐξηγήσατε ὅτι ἐσήμανε ὅτι δὲν ἐπέτρεπον ἢ δὲν ἤθελον ἐγὼ τὴν ἀνάμιξίν σας εἰς τὰ δημόσια πράγματα. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν σκεφθεὶς ὡσύμως καὶ ὄχι διότι ἐχολώθην ἔσπευσα νὰ σᾶς γράψω ὅτι δὲν ἠμπορῶ νὰ παραμείνω εἰς τὴν ἡγεσίαν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἐννοῶν μὲ τοῦτο ὅτι δὲν θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ δρᾶσίς μου ἐν τῇ Κυβερνήσει. Σᾶς ἔγραψα μάλιστα ὅτι ποσεπίμων νὰ μείνω ὡς στρατιώτης τοῦ κόμματος καὶ ὄχι ὡς ἀοχηγὸς οὐσιαστικῶς μὴ διεθύνων καὶ μὴ ἔχων τὰς εὐθύνας κατ' ἀπόλυτον πρωτοβουλίαν. Καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης αἱ σχέσεις μας διεκόπησαν, μὴ γενομένης ἔντοτε παρατηρήσεώς τινος.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργὸς). Σύμφωνοι.

Γ. Καφαντάρης. Ἐδέχθην μάλιστα διὰ τὰς οἰκονομικὰς μου ἐνεργείας τὰ ἀνεπιφύλακτα ὑμῶν συγχαρητήρια. Ἡ ἐπιστολή ἧς ἐκάματε ανείαν ἀφεώρα τὰς ἐνεργείας ἡμῶν ἐπὶ τοῦ ἐνδεχομένου τότε στρατιωτικοῦ κινήματος. Πάντως οὐδέποτε ἐξεδήλωσα γνώμην νὰ ἀποκλείσω ὑμᾶς ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν τῶν γνωμῶν σας διὰ τὰ δημόσια πράγματα. Ἐγὼ μάλιστα ὁ ἴδιος, ἐρωτηθεὶς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν περὶ τῆς ἐν τῷ κόμματι τῶν Φιλελευθέρων καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐπιρροῆς σας εἶπα, καὶ ἤμην πεπεισμένος περὶ τούτου, τὰ ὅσα ἐπίστευον περὶ τῆς μεγίστης ἠθικῆς ἐπιρροῆς σας. Εἴγατε, δικαίωμα ἐφ' ὅσον ἐπιστεύετε ὅτι κακὸς ἐγένετο διαχειρισμὸς καὶ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου ζητήματος νὰ ἀνακοινώσητε τὴν γνώμην σας ταύτην εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Δὲν ἐσυνείθισα νὰ ἀποβλέπω εἰς τὸν δημόσιον βίον ὡς εἰς θέσεις αἵτινες παρέχονται διὰ χαριστικῶν διαθέσεων. Οἱ διαχειριζόμενοι τὰ δημόσια πράγματα πρέπει νὰ ἐπικοίνωνται ὁσάκις σφάλουν καὶ ἂν τυχὸν ἐπιτυγχάνουν καὶ κάποτε, νὰ ἐπαινῶνται. Ἂς ἴδωμεν, τώρα ἂν αἱ κατηγορίαι κατὰ τοῦ διακανονισμοῦ τῶν Γαλλικῶν χρεῶν ἔχουν πραγματικὴν βάσιν. Ἀνέπτυξα ὑπὸ ποίους ὅρους εὑρέθη ὁ διαχειριζόμενος τότε τὰ ζητήματα ταῦτα καὶ ποῖαι ἦσαν αἱ ἀξιώσεις αἵτινες ἐνεφανίζοντο ὡς δυνάμεναι νὰ ἐπιδιωχθοῦν μετὰ βασιμότητος. Καὶ μοῦ εἴπατε ὅτι ἂν ἐνεφανίζεσθε καὶ κατασκευάζετε ἕνα λόγον καὶ ἐλέγατε εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν αὐταί εἶναι αἱ σχέσεις μας καὶ αὐταὶ αἱ ἀξιώσεις μας, δὲν θὰ εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀντιμετωπίσωμεν δυσχερείας καὶ νὰ καταλήξωμεν εἰς διαιτησιαν. Κύριοι Βουλευταί, φρονῶ καὶ πιστεύω ὅτι δὲν ἠδυνάμην νὰ εἴπω εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν «παρατηρήσατε ἡ Γαλλία κατὰ ποῖον τρόπον θέλει νὰ στραγγαλίσῃ τὰ δίκαια τῆς Ἑλλάδος». Ἀναμφισβητήτως ἐὰν ἐνεφανιζόμην οὕτω θὰ κατεβαράθρωνα τὰ δίκαια τῆς χώρας τὴν ὁποίαν ἀντεπροσώπευα. Ἀνεμέτρησα ποῖαι ἐκ τῶν ἀξιώσεών μας ἦσαν δίκαιαι καὶ βάσιμοι καὶ τὰς ὑπέβαλα. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς παρέκαμψε τὸ ζήτημα ὅπερ ἐγὼ ἀνέπτυξα καὶ ὅλη του ἡ ἐπιχειρηματολογία περιεστράφη εἰς τὸ σημείωμα τὸ μεταξὺ τοῦ διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Γαλλίας καὶ ἐνῷ ἠσχολήθην μὲ τοῦτο ὅπερ ἦτο ἓν προκαταρτικὸν σύμφωνον δὲν ἠσχολήθη μὲ τὴν ὁριστικὴν συμφωνίαν. Ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸ τὸ σημείωμα γίνεται μνεία διὰ τὴν μείωσιν τῶν ὑποχρεώσεων μας ἐξ ὑλικῶν. Δὲν νομίζω ὅτι μετὰ προσοχῆς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπραγματεύθη τὸ ζήτημα τοῦτο. Διότι δὲν εἶναι ἄξιον ὑποθέτω αὐτοῦ νὰ ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ φρᾶσις «ὥπως μειώσῃ» εἶναι φρᾶσις περιωρισμένη, ἀποκλείουσα τὴν περίπτωσιν τῆς πλήρους τοῦ ποσοῦ διαγραφῆς. Ἀλλὰ ἦλθεν ἡ Γαλλία ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ ἀνεγνώρισεν αὐτὴν τὴν ἔννοιαν τῆς φράτεως ἣν ἐγὼ ἀπέδωσα εἰς αὐτήν. Διότι λέγει τὸ συνυποσχετικὸν τῆς 9ης Δεκεμβρίου 1927 (ἀναγινώσκει): Ὁ Δι ικητὴς εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν εἶναι ἀφειλέτης ἡ Ἑλλὰς οὐδὲ τοῦ ἐλαχίστου ποσοῦ καὶ ἂν τυχὸν ἐγένετο καταλογισμὸς θὰ ἐξετίμα ὁ διαιτητὴς σεπσῖον θὰ ἦτο τὸ καταλογιστέον ποσόν. Ἡ ἰδία λοιπὸν Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀνεγνώρισε τὴν γενικωτάτην ἔννοιαν τοῦ συμφώνου Τσαδερτῶ-Μαρέν. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐρχώμεθα καὶ ἀντλοῦντες ἐκ τῆς τυπικῆς φρασεολογίας νὰ λέγωμεν ὅτι ἐλύθη καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο δυσμενῶς διὰ τὴν χώραν. Δὲν γνωρίζω διαστ καὶ πάλιν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐθεώρησε ἀναγκαῖον νὰ θέσῃ ἢ νὰ παρεμβάλῃ εἰς συζήτησιν κ ινοβουλευτικὴν πρόσωπα ἄσχετα καὶ ἀναρμόδια ἐνῷ ὑπῆρχον οἱ ὑπεύθυνοι ἁρμόδιοι. Ἀνέφερεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅτι ὅλη ἡ πολιτικὴ ἦν ἠκολούθησα ἦτο τῆς ἐμπνεύσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ὅτι ἐγὼ λόγῳ ἀσχολιῶν δὲν εἶχον γνῶσιν τῆς ἱστορίας καὶ τῶν λεπτομερειῶν τοῦ ζητήματος τῶν γαλλικῶν χρεῶν. Ἀλλ' ἂν τυχὸν τοῦτο ἦτο ἀληθὲς θὰ εἶχον νὰ ἀπαντήσω ὅτι ὑπεύθυνοι διὰ τὰς γνώμας καὶ τὰς ληφθείσας ἀποφάσεις εἶναι οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες οἱ διαχειρισθέντες τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους. Διότι θὰ ἦτο τρομερὸν νὰ καθιστῶμεν ὑπευθύνους ἐκείνους αἵτινες οὐδὲ νὰ ὁμιλῶσι θὰ δύναντο. Ἡ πολιτικὴ μου ἐκείνη ἦτο πολιτικὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ μὲ βαρύνει καὶ κάθε ἄλλος ὀφείλει νὰ τεθῇ κατὰ μέρος. Ἡ διαιτησία, ἡ ὁποία ἐπετεύχθη εἰς τὴν Γενεύην νομίζει ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅτι περιορίζεται μόνον εἰς τὸ ζήτημα τὸ ἀφορῶν τὸ χρέος τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Γαλλίαν ἐκ τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ καὶ ὅτι ὁ διαιτητὴς ἐπὶ τῶν ἄλλων σημείων δὲν ἔχει γνώμην. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἐπ' αὐτοῦ ἐπρόκειτο νὰ περιορισθῇ ὀφείλει νὰ τονισθῇ ὅτι τὸ σημεῖον τοῦτο δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἐπουσιωδεστέρων, διότι ἐκ τῶν 704,000,000 τὸ χρέος ἐκ πολεμικῶν ὑλικῶν ἀνέρχεται εἰς 540,000,000 καὶ ἂν ὁ διαιτητὴς ἀπήλλασε τὴν Ἑλλάδα ἐξ αὐτοῦ, θὰ ἐπαναλάβω ὅτι εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ καταλογίσῃ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ποσὸν δυνάμενον νὰ φθάσῃ τὰ 12 1)2 ἑκατομμύρια λίρας Ἀγγλίας.

Ἡ διαιτησία λοιπὸν ἀνεφέρετο εἰς τὰ μέγιστα τῶν ὁ παιτήσεων, εἰς δὲ τὸ συνυποσχετικὸν ὑπάρχει ρήτρα μὴ ἐξεῖσα ἀσκόπως καθ' ἣν ὁ διαιτητὴς θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει του τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τῶν συμφωνιῶν τοῦ 1926 ἐν σχέσει μὲ τὰ

ὑλικὰ καὶ παραπέρω ὅτι διὰ νὰ ἀπαφανθῇ ἐν πάσῃ δικαιοσύνῃ θὰ ἀνακοινωθοῦν αὐτῷ αἱ γενόμεναι ἐκατέρωθεν παραχωρήσεις. Ἡ ἔννοια τῆς διατάξεως αὐτῆς δὲν δύναται νὰ τεθῇ ἐν ἀμφιβόλῳ. Ἐπιβάλλεται δηλαδὴ εἰς τὸν διαιτητὴν νὰ λάβῃ τὰς παραχωρήσεις αἵτινες ἔγιναν ἑκατέρωθεν διὰ νὰ ἀποφανθῇ μετὰ πάσης δικαιοσύνης καὶ ἠδύνατο νὰ θεωρήσῃ τὰς παραχωρήσεις αὐτὰς ὡς προσωρινάς, γενομένας ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς τελικῆς φιλικῆς διευθετήσεως τοῦ συνόλου τῶν χρεῶν. Ἄλλη ἔννοια τῆς παραγράφου αὐτῆς δὲν δύναται νὰ δοθῇ καὶ ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν συνεφωνήσαμεν ὅλοι ὅτι ἐσυνεζητεῖτο ἡ συμφωνία ἐν Γενεύῃ. Τὸ δικαίωμα τοῦ διαιτητοῦ ἦτο εὐρύτατον καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἂν ἤθελε συμπέσει ἡ γνώμη του πρὸς τὰς ἀντιλήψεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ὡς πρὸς τὸ νόμισμα καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐμπορικότητα τοῦ χρέους τῆς Τραπέζης, θὰ ἀνεγνώριζεν ἂν πράγματι ἔγιναν παραχωρήσεις, θὰ ἐδέχετο τὸ δίκαιον ἡμῶν καὶ θὰ κατελόγιζεν ὑπὲρ ἡμῶν τὰς παραχωρήσεις ταύτας. Εἶναι ἄλλο ζήτημα ἐὰν θὰ ἀνεγνωρίζετο ὅτι ὤφειλεν ἡ Ἑλλὰς νὰ πλήρωσῃ εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ ἐκ πολεμικοῦ ὑλικοῦ χρέος εἰσχάρτινο φράγκα. Σᾶς εἶπα εἰς τὴν προηγουμένην συζήτησιν ὅτι διὰ νὰ δώσῃ ἡ Γαλλία εἰς τὴν Ἑλλάδα κάρβουνα καὶ πυρρίτια τὰ ἠγόρασε διὰ τὰς ἀνάγκας της τὰ πολεμικὰ εἴδη καὶ ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἀπὸ τὴν Γαλλίαν καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι τὰ δοθέντα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἦσαν ἰδικῆς της παραγωγῆς.

Ε. Κουλουμβάκης. Σᾶς παραπέμπω εἰς ἓν βιβλίον τὸ ὁποῖον ἔχω ὑπ' ὄψει μου καὶ κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ Γαλλία ἔδωκε πλῆθος πυροβόλων εἰς τὴν Ἀμερικήν.

Γ. Καφαντάρης. Ἀφῆστε σᾶς παρακαλῶ, δὲν ἔχουν θέσιν αὐτὰ ποὺ λέγετε.

Ε. Κουλουμβάκης. Τὸν λόγον κ. Πρόεδρε.

Γ. Καφαντάρης. Ἡ Γαλλία, εἶχε προμηθευθῇ ἐξωθεν πολεμικὰ εἴδη διὰ τὸν ἑαυτόν της. Ἀλλ' ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶπεν ὅτι αὐτὸ ἀπετέλει (τὸ ἐξ ὑλικῶν χρέος) ἴδιον λογαριασμὸν ὅστις θὰ ἐξεκαθαρίζετο εἰς τὸ τέλος τοῦ πολέμου ἂν ἐπέτρεπεν ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ τί σχέσιν εἶχεν ἐὰν ἦτο χρεωμένον εἰς τὸν γενικὸν λογαριασμὸν ἢ ἐτηρεῖτο ἴδιος λογαρισμός; Ἐπρόκειτο ἢ δὲν ἐπρόκειτο περὶ προμηθείας τῆς Ἑλλάδος; Καὶ ἐπειδὴ διὰ λογιστικὴν εὐκολίαν ἦτο ἴδιος λογαρισμὸς δὲν θὰ ἦτο ὑπόχρεον τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον. Ἐν πρώτοις εἰς τὴν συμφωνίαν τοῦ ὑλικοῦ ὁρίζεται ὅτι ἡ πληρωμὴ θὰ γίνῃ εἰς φράγκα. Δὲν λέγει οὔτε χάρτινα οὔτε χρυσοῦν καὶ πρὸ τοῦ πέρατος τῶν ἐχθροπραξιῶν οἱ δύο Δυνάμεις εἶπον ὅτι πρέπει νὰ πληρώσῃ ἡ Ἑλλάς, διότι ἐπιτρέπει ἡ οἰκονομική της κατάστασις καὶ κατ' αὐτῆς τῆς ἀποφάσεως διεμαρτυρήθημεν καὶ ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀνεγώρισεν. Ἀλλὰ δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ πεισθῇ ὅτι θὰ τὴν ὑποχρεώναμεν νὰ πληρωθῇ εἰς χάρτινα φράγκα ἀπὸ τὸν ὀφειλέτην της δι' ὑλικὰ τὰ ὁποῖα αὐτὴ ἐξώφλει εἰς χρυσόν. Ἀνέφερα ὅτι ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν ἐπήραμεν ὑλικὰ καὶ τὰ ἐπληρώσαμεν εἰς χρυσὸν καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶπεν ὅτι τὰ πληρώνομεν εἰς λίρας. Ἀλλὰ ἤθελα νὰ μάθω ποία εἶναι ἡ διαφορά, ὁ εἷς λογαριασμὸς ἔλεγε φράγκα, ὁ ἄλλος ἔλεγε λίρας, τὸ ὑλικὸν ἦτο τὸ ἴδιον καὶ πῶς θὰ ἠδυνάμεθα εἰς μὲν τὴν Ἀγγλίαν νὰ πληρώνωμεν λίρας εἰς δὲ τὴν Γαλλίαν εἰς χάρτινα φράγκα, δηλαδὴ εἰς νόμισμα ἠλαττωμένον κατὰ τὰ 4)5. Ἐδῶ, εἶναι τὸ ζήτημα καὶ δὲν ἐδόθη καμμία ἀπάντησις. Ὡς πρὸς τὴν ἄλλην ἀξίωσιν τὴν ἰδικήν μας, ἐξήγησα ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις εἶχε ζητήσει νὰ δίδῃ προκαταβολὰς ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ τὰ ἐν Μακεδονίᾳ στρατεύματα διὰ νὰ μὴ ἐξάγῃ συνάλλαγμα. Κατὰ τὰς συμφωνίας ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ χορηγήσῃ εἰς τὰς Κυβερνήσεις Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας τὰς ἀπαιτουμένας δραχμὰς διὰ τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα. Καὶ αἱ δαπάναι διετέθησαν διὰ τῆς ἐκδόσεως χαρτονομίσματος. Καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ πίστωσις ἠνοίγετο ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀνέγνωσε σωρείαν ἐγγράφων. Ἀλλ' ἐγὼ εἶχον δώσει τὴν ἐξήγησιν τοῦ μηχανισμοῦ αὐτοῦ ὅτι αἱ συμβάσεις ἔλεγον ὅτι ἔδει αἱ πιστώσεις νὰ ἀνοίγωνται εἴτε ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἴτε τοῦ Δημοσίου καὶ ἂν ἀνέφερεν αὐτὴν τὴν ῥήτραν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ ἐπερίττευεν ἡ σωρεία τῶν ἀναγνωσθέντων ἐγγράφων. Τοὺς λογαριασμοὺς ἐξ ἄλλου τῆς ἐκδόσεως τοῦ χαρτονομίσματος τοὺς τηρεῖ ἡ Τράπεζα ὡς ἐντολοδόχος τοῦ Κράτους καὶ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτὴν ἐνήργει διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους μὴ λαμβάνουσα τίποτε παρὰ μόνον τὴν προμήθειάν της καὶ τὰς δαπάνας της. Πρόκειται λοιπὸν περὶ συμφωνίας μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων καὶ ὁ ρόλος τῆς Τραπέζης εἶναι καθαρῶς μηχανικὸς καὶ ἡ Τράπεζα, μὴ οὖσα χορηγὸς καὶ μὴ ἔχουσα καμμίαν εὐθύνην ἦσαν λειτουργίαν δημοσίου ταμίου. Τὸ χρέος ἦτο μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων δὲν ἦτο πίστωσις τῆς Τραπέζης πρὸς τὰς ξένας Κυβερνήσεις καὶ ἀφοῦ τὸ χρῆμα κατεβλήθη ἐκ κεφαλαίων τοῦ Κράτους πῶς ἠθέλατε νὰ ἐμφανισθῶμεν ἐνώπιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι ταῦτα ὀφείλονται εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ ὄχι εἰς τὸ Κράτος; Εἶναι προφανὲς ὅτι ἂν ἐπεμένομεν ὅτι ἦτο χρέος ἐμπορικὸν θὰ ἦτο καθαρὰ ἀπόνοια καὶ θὰ ἐξηθένει τὴν θέσιν ἡμῶν.

Κ. Σίμος. Νὰ εἰπῆτε ὅτι δὲν εἴχατε πίστιν εἰς τὰς δίκαια τῆς Ἑλλάδος. Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ λέγητε ὅτι ἐδώσαμεν εἰς χρυσὸν καὶ θὰ ἐπέραμε χάρτινα φράγκα.

Γ. Καφαντάρης. Εἶναι ἀδύνατος ἡ μεθ' ὑμῶν συνεννόησις, διότι δὲν ἔχετε οὐδὲ κἂν νύξιν τοῦ ζητήματος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει κανεὶς δὲν δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι τὸ χρῆμα τὸ προερχόμενον ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν χαρτονομίσματος, δὲν ἀνήκει εἰς τὸ Κράτος. Ὑπάρχει καὶ ἡ ἄποψις τῆς πληρωμῆς εἰς χρυσόν. Ἡ σύμβασις ὅπως εἶπα κάμνει χρῆσιν τῆς λέξεως δραχμὰς καὶ θὰ ἤθελα νὰ γνωρίζω ἂν ἔλαβε γνῶσιν τῆς διατάξεως αὐτῆς ἡ Βουλή.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εἶπα ὅτι ὅσον δὲν ἐγνώριζον ἐπίστευον ὅτι θὰ πληρωθῇ ἡ ἀπαίτησις εἰς δραχμὰς χαρτίνας.

Γ. Καφαντάρης. Ἡ σύμβασις λέγει δραχμάς, καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶπεν ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑποστηρίξωμεν ὅτι πρόκειται περὶ δραχμῶν ἀρτίων καὶ ὅτι ὅταν ἔρχωνεν εἰς ἰσοτιμίαν τὸ φράγκον μὲ τὴν δραχμὴν νὰ ἐνεργήσωμεν τραβίγματα. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἰσοτιμία ἐγένετο εἰς τὸ 1921 θὰ ἐδίδομεν αὐτὴν τὴν ἐρμηνείαν εἰς τὴν διάταξιν καὶ θὰ ἐπληρωνόμεθα εἰς χρυσόν. Ἀλλὰ εἶναι γνωστὸν ὅτι καμμία συμφωνία ὑπὸ ἔποψιν προθεσμίας μεταξὺ τῶν συμμαχικῶν κυβερνήσεων δὲν ἐξεπληρώθη, διότι εὐθὺς μετὰ τὸν πόλεμον προέκυψαν ἄλλαι οἰκονομικαὶ σχέσεις ποὺ ἐπέβαλλον ἀλλοίαν λύσιν τῶν διαφορῶν. Ὅλα τὰ Κράτη εὑρίσκοντο ἐν ὑπερημερίᾳ καὶ τὸ 1921 θὰ εἶχεν ἡ Ἑλλὰς τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ τραβίγματα, ἀλλὰ ἀφοῦ δὲν ἔκαμε πῶς θὰ ἐλέγαμεν ὅτι εἶχε δικαίωμα νὰ τὸ κάμῃ ὑστεράτερα. Ἐφθάσαμεν εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ 1921 καὶ ὑπεστήριξεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅτι τὸ Γαλλικὸν Δημόσιον ἔπρεπε νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος του εἰς χρυσόν. Καὶ διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὸ ἐπιχείρημα του αὐτὸ ἔκαμε δραματικὴν ἀποστροφὴν ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποβλέψωμεν εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν βουλγαρικῶν ἐμπορικῶν χρεῶν. Ἀλλὰ ὁ διακανονισμὸς αὐτὸς δὲν ἦτο μεταξὺ Κυβερνήσεων. Ἡ Βουλγαρία ἦτο ὀφειλέτης ξένων ἀγορῶν καὶ ὅταν ἐδήλωσεν ὅτι ἀδυατεῖ νὰ πληρώσῃ τοὺς πιστωτάς της εἰς ὑγιὲς νόμισμα, ἔγιναν συμβιβασμοὶ ἐπιτρέψαντες εἰς τὴν Βουλγαρίαν νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος της πρὸς τὰς ἀγορὰς ταύτας εἰς νόμισμα ἀντιστοιχοῦν πρὸς ἓν ποσοστὸν τῆς ἀρχικῆς ἰσοτιμίας. Τοιαύτας διαφορὰς εἴχομεν καὶ ἡμεῖς διὰ τὸν σιδηρόδρομον Μοναστηρίου—Θεσ-

σαλονίκης καὶ εἴπομεν ὅτι δὲν πληρώνομεν εἰς τὸ ἀκέραιον καὶ ἐδεχθημεν νὰ πληρώσωμεν μέχρι 6 ο/ο. Τίνα ὅμως σχέσιν ἔχουν αἱ διαφοραὶ αὐταὶ ὡς ἰδιωτικαὶ μὲ τὴν ρύθμισιν τῶν πολεμικῶν χρεῶν μεταξὺ Κυβερνήσεων ; Ἐὰν ἐπρόκειτο λοιπὸν νὰ ἀποβλέψωμεν εἰς τὴν κατίσχυσιν τῶν ἀπόψεών μας, ὄχι δι ἐπιβολῆς ἀλλὰ διὰ τῶν ἠθικῶν παραγόντων, θὰ ἦτο παραλογισμὸς νὰ ἐμφανισθῶμεν ἐνώπιον κριτῶν ἀμερολήπτων καὶ νὰ καταγγείλωμεν τὴν Γαλλίαν διὰ τὰς πιέσεις ἐναντίαν μας ζητοῦντες ἡμεῖς μὲν νὰ πληρωθῶμεν εἰς χρυσόν, νὰ πληρώσωμεν δὲ εἰς χάρτινα φράγκα παρὰ τὰ οὐσιαστικὰ κείμενα τῶν συμφωνιῶν.

Τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον ἦτο ἐναντίον ἡμῶν· δ' αὐτὸ εἶπον εἰς τὴν ἀγόρευσίν μου ὅτι διὰ τῆς πολιτικῆς τὴν ὁποίαν ἐξησκήσαμεν, ἀνεπτύξαμεν τὴν συμπάθειαν τῆς Γαλλίας πρὸς τὸν ἀγῶνα μας, διότι ἄλλως θὰ ἀνεσκάπτοντο καὶ αἱ ἠθικαὶ βάσεις τῶν προσπαθειῶν μας. Αὐτὴ ὑπῆρξεν ἡ συμφωνία τῆς Χάγης.

Συνεχίζων, ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶπεν ὅτι ἐν Χάγῃ δὲν εὑρέθη ὑπὸ καλυτέρας συνθήκας ὑφ' ἃς εὑρέθημεν ἡμεῖς. Ἐγὼ δὲν θέλω νὰ θέσω ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν διπλωματικὴν ἱκανότητα τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλ ἐπειδὴ εἶναι τόση ἡ ἱκανότης του δὲν ἔπρεπε νὰ θέσῃ εἰς μίαν πάσττγγα τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας εὑρίσκετο ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν χρεῶν της καὶ τὰς συνθήκας ὑφ' ἃς εὑρέθη ἐν Χάγῃ. Τότε ἡ Ἑλλὰς ἦτο μόνη ἀπέναντι μιᾶς μεγάλης Δυνάμεως, ἐνῷ εἰς τὴν Χάγην δὲν ἦτο μόνη, διότι τὰ δύο ἀντίπαλα στρατόπεδα ἠγωνίζοντο ποῖον νὰ προσελκύσῃ μὲ τὸ μέρος του τὰ μικρὰ Κράτη. Ἡ Ἀγγλία εἶχε συμφέρον νὰ ἔχῃ μὲ τὸ μέρος της τὰ Κράτη τὰ ὁποῖα ἐνώμοζον ὅτι ἠδικήθησαν. Συνεπῶς εἶχε μὲ τὸ μέρος της ἡ Ἑλλὰς τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν. Ἀφ' ἑτέρου ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία εἶχον πᾶν συμφέρον νὰ μὴ γίνῃ ἡ συνένωσις αὐτὴ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν μικρῶν Κρατῶν, διότι δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν ὑπὸ τὴν πίεσιν αὐτὴν νὰ ἀνθέξῃ ἡ βάσις τῆς συμφωνίας τῶν ἐμπειρογνωμόνων. Συνεχίζων λέγει ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀνέφερε καὶ ἓν ἐπιχείρημα τὸ ὁποῖον ἐθεώρησεν ἀκαταγώνιστον εἰπὼν ὅτι ἂν ἐπρόκειτο νὰ κάμωμεν τοὺς λογαριασμοὺς ἑκατέρωθεν εἰς χρυσὸν θὰ μᾶς συνέφερε νὰ χαρίσωμεν τὸ ὑλικὸν καὶ νὰ πληρώσωμεν τὰ 704.000.000 φράγκα, διότι ἡ διαφορὰ θὰ ἦτο μικροτέρα. Ὁ συλλογισμὸς εἶναι ἀληθῶς παράδοξος. Ἡμεῖς ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐπιτυγχάνοντες τὴν διαιτησίαν θὰ εὑρισκόμεθα ὄχι ὀφειλέται, ἀλλὰ πιστωταί. Εἶπεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ἐθεώρησα τόσον ἐπείγουσαν τὴν ἀνάγκην τῆς σταθεροποιήσεως ὥστε αὐτὴ ἡ σκέψις μὲ ὤθησεν εἰς ὑποχωρήσεις ἀσυμφόρους. Ἐκεῖνος ὅμως ὅστις δὲν θὰ ἐθεώρει τὴν σταθεροποίησιν ἀπαραίτητον θὰ ἦτο ἐκτὸς τῆς πραγματικότητος. Ἡ σταθεροποίησις ἦτο ἀπαραίτητος διότι ἦτο προϋπόθεσις τῆς ἰσοσκελίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, διότι ἄλλως αἱ θυσίαι τοῦ λαοῦ θὰ ἦσαν ἐγκληματικαὶ ἂν ἐστηρίζαμεν τὴν ἐξυγίανσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς ἀσταθὲς νόμισμα. Καὶ ἐπειδὴ εὑρίσκομαι εἰς τὸν προϋπολογισμὸν θὰ κάμω δύο παρατηρήσεις. Ἀνέγνωσα ὅτι ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως εἶπεν ὅτι τὸ 1923 ὅλαι αἱ ἀλληλοδιάδοχοι Κυβερνήσεις εἶχον αὔξησιν δαπανῶν. Ἀλλὰ θὰ τὸν παρεκάλουν νὰ μοῦ ὑποδείξῃ τὰς δαπάνας τῆς χρήσεως 1927—28, διότι ἡ χρῆσις αὕτη ὄχι μόνον δὲν παρουσίασεν αὔξησιν δαπανῶν, ἀλλὰ παρουσίασεν ἐλάττωσιν ἐξόδων ἀπέναντι τῶν προηγουμένων χρήσεων. Καὶ δὲν εἶναι μόνον ἡ ἐλάττωσις αὐτή. Ἡμεῖς εὕρομεν καὶ ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις. Καὶ μ' ὅλον τοῦτο, ἀντὶ νὰ ἔχωμεν δαπάνας 9.400.000.000 ἔχομεν 8.400.000.000. Ἐλέχθη ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς ἰσοσκελίσθη μὲ τὰ δυσβάστακτα βάρη τὰ ὁποῖα ἐπεβάλλοντο εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Ἀλλὰ ἰσοσκελίσθη καὶ διὰ τῆς μεγάλης μειώσεως τῶν δαπανῶν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τοὺς φόρους δὲν τοὺς ἐπιβάλλουν οἱ μὴ δημιουργοῦντες δαπάνας ἀλλὰ οἱ δημιουργοῦντες ἀσυγχωρήτους τοιαύτας χάριν δημοκοπίας. Ἡμεῖς δὲν ἐπροσέξαμεν εἰς τὴν σταθεροποίησιν, διότι εἴχομεν τὴν φιλοδοξίαν νὰ λεχθῇ ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας τὸ νόμισμα ἔπαυσε κυμαινόμενον.

Εἴχομεν ὁλόκληρον σύστημα ὑγιοῦς δημοσιονομικῆς πολιτικῆς καὶ εἰς ἐκ τῶν ὅρων τῆς ἐξυγιάνσεως ἦτο καὶ ἡ σταθεροποίησις, διότι ἄνευ αὐτῆς τὰ βάρη τὰ ὁποῖα ἐπεβάλαμεν ἐ'ς τὸν λαὸν θὰ ἦσαν μάταια. Θὰ ἦτο δὲ δυνατὸν νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἰσοσκέλισιν καὶ σταθεροποίησιν ἄνευ ἐκκαθαρίσεως τῶν χρεῶν; Ἐπαναλαμβάνω ὅτι τὸ σημείωμα τοῦ κ. Μαρὲν ἐγένετο ἐν γνώσει τῆς προσωρινότητος αὐτοῦ. Συνοψίζων λέγει ὅτι ἦτο ἀδύνατον λογικῶς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καλῆς πίστεως ν' ἀξιώσωμεν νὰ καθιερωθοῦν τὰ δύο μέτρα καὶ τὰ δύο σταθμὰ τὰ ὁποῖα ἤθελε νὰ ἐπιβάλῃ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως νὰ πληρώνωμεν δηλαδὴ εἰς χαρτονομίσματα καὶ νὰ πληρωθῶμεν εἰς χρυσόν. Αἱ συμφωνίαι μας τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ ἦσαν ἀκαθόριστοι, μὴ ὁριζομένου τοῦ εἴδους τοῦ νομίσματος, ἐὰν θὰ ἦτο χρυσὸς ἢ χαρτί. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν οὐσίαν ὁ χρυσὸς δι' ἡμᾶς ἦτο ὑποχρεωτικός, διότι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις εἶχε χρεωθῇ διὰ τὴν προμήθειαν αὐτοῦ τοῦ ὑλικοῦ ἐκ ξένων ἀγορῶν καὶ ἐξώφλει τὸ χρέος της εἰς χρυσόν. Εἴχομεν προμηθευθῇ ὑλικὸν καὶ ἐξ Ἀγγλίας καὶ τὸ πληρώνομεν εἰς λίρας. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν προκαταβολὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἡ συμφωνία δὲν ἦτο μεταξὺ τῆς Τραπέζης καὶ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἦτο μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Γαλλικῆς.

Συνεχίζων λέγει ὅτι ἐκπλήττεται διότι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἤθελε νὰ ρίψῃ τὸν λίθον τοῦ ἀναθέματος ἐναντίον ἑνὸς μικροῦ ἐργάτου ὅτι δῆθεν ἔθεσεν ἐν κινδύνῳ τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός.) Ὁ ἐπιτεθεὶς εἶσθε σεῖς.

Γ. Καφαντάρης. Εἶναι περίεργος ἡ ἀντίληψις τῆς ἐπιθέσεως. Δίδω ἐξηγήσεις διὰ τὰς ἐπιθέσεις αἱ ὁποῖαι μοῦ ἔγιναν. Δὲν παραπονοῦμαι διὰ τὰς ἐπιθέσεις οὔτε ἀποσιωπῶ τὰς εὐθύνας, ἀλλὰ μοῦ προξενεῖ ἐντύπωσιν ἡ ἐσφαλμένη ἐκτίμησις ὀρθαλμοφανῶν γεγονότων.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** λέγει ὅτι ἐν τῇ συμφωνίᾳ Γιόγκ ὑπάρχει ὅρος ὅτι ἂν τὰ χρέη τῶν νικητριῶν Δυνάμεων χαρισθοῦν, θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψει καὶ διὰ τὰς ἐπανορθώσεις τῶν ἡττημένων

Ὁ κ. ***Γ. Καφαντάρης*** συνεχίζων λέγει ὅτι ἡ ἐξέλιξις τῶν συνεννοήσεων μεταξὺ τῶν Κρατῶν εἶναι βαθμιαία. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κρίνωμεν ὅ,τι ἔγινε πρὸ τριετίας ἐν σχέσει μὲ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔγιναν σήμερον, διότι τὸ πνεῦμα τότε ἦτο σκληρὸν διὰ τοὺς μικρούς. Ἐγὼ θεωρῶ τὴν συμφωνίαν τοῦ 1927 ὡς μίαν περιφανῆ νίκην τῆς χώρας. Ἐγὼ δὲν ἐκαυχήθην ποτέ, ἀλλ' ἀναγκασθεὶς νὰ ἀμυνθῶ εἶπον ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶπον εἰς τὴν Βουλήν.

Ὁ κ. ***Ε. Κουλουμβάκης*** λέγει ὅτι εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Ταρντιὲ ἀναφέρεται τὸ πολεμικὸν ὑλικὸν τὸ ὁποῖον ἡ Γαλλία ἔδωσε πρὸς τοὺς συμμάχους της. Ἔδωσε 7.000 πυροβόλα, 10.000 ἀεροπλάνα, πλῆθος ἁρμάτων ἐφόδου. Καὶ τὸ νὰ μὴ ἔχῃ κανεὶς γνῶσιν ἑνὸς ζητήματος εἶναι μία ἔλλειψις μὴ ἀξιοκατάκριτος· ἀλλὰ τὸ νὰ μὴ γνωρίζῃ καὶ νὰ λέγῃ ὅτι τὰ γνωρίζει ὅλα εἶναι ἀξιοκατάκριτον. Ὅταν δὲ θὰ ὁμιλήσω ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ ἀποδείξω ὅτι ὁ κ. Καφαντάρης ὑπερβαλεφόρους ἑνὸς δισεκατομμυρίου καὶ ὄχι 800 ἑκατομ. ὅπως λέγει καὶ θὰ ἀποδείξω ὅτι ἡ πολιτική του αὐτὴ ἦτο ἕνα πέρασμα θεομηνίας.

Ὁ κ. ***Γ. Καφαντάρης*** λέγει ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν ὁ τόνος καὶ ἡ φωνὴ τοῦ νεοεκλεγέντος Βουλευτοῦ νὰ εἶναι διάφορος. Τοῦτο προέρχεται καὶ διότι ἔχει μακρὰν ἀπουσίαν ἐκ τῆς αἰθούσης ταύτης, ἀλλὰ καὶ διότι ἐὰν μείνῃ ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἐν αὐτῇ δὲν θὰ ἔχῃ ἄλλον τόνον. Ἐγὼ ἰσχυρίσθην, ὅτι τὸ πολεμικὸν ὑλικὸν τὸ ὁποῖον μᾶς ἐχορήγησεν ἡ Γαλλία εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ τὸ προμηθευθῇ ἀπὸ τὰς ξένας

ἀγορὰς καὶ τὸ ἐπληρώσαμεν εἰς χρυσόν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ Γαλλία ἐπρομήθευσε καὶ εἰς τὴν Γιουγκοσλαυίαν καὶ εἰς ἡμᾶς ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἶναι τεκμήριον ὅτι τὰ ἐργοστάσια ἦσαν ἐπαρκῆ.

Ἀλλ' ὁ κ. βουλευτὴς Οἰτύλου ἐξήγγειλε καὶ μίαν ἀπειλήν. Τὸν πληροφορῶ ὅτι εἶμαι ἥσυχος. Τὸν ἀναμένω νὰ ἀποδείξῃ ὅτι τὰ βάρη τὰ ὁποῖα ἐπεβάλαμεν ἐπὶ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἦσαν βάρη δυσβάστακτα καὶ ὅτι τὸ πρόγραμμα ἡμῶν τὸ οἰκονομικὸν ὑπῆρξεν ὀλέθριον. Τὸν ἀναμένω. Θὰ λάβῃ τὴν ἀπάντησιν. Δὲν θὰ ἀνησυχήσω διὰ τὴν ἀπειλὴν αὐτήν. Καὶ ἐπαναλαμβάνω τοῦτο διότι τελευταίως πολλαὶ ἀνησυχίαι ἐξεδηλώθησαν διὰ τὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας μου. Εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ἐκδηλώσεις αὐτὰς τῆς συμπαθείας. Θὰ ἠδυνάμην ὅμως νὰ ἐνθαρρύνω καὶ εἰς ἄλλο σημεῖον οὐχὶ ξένον πρὸς τὰς σημερινὰς συμφωνίας, οὐχὶ ξένον πρὸς τὴν διαχείρισιν ὑπὸ τοῦ πολιτευτοῦ Οἰτύλου τοῦ ζητήματος τῶν ἀμερικανικῶν χρεῶν παρὰ τῇ Κυβερνήσει τῆς Οὐασιγκτῶνος, ζητήματος διὰ τὸ ὁποῖον οὗτος ἀνέλαβε μακρότατον ταξεῖδιον ἐκεῖθεν τοῦ ὠκεανοῦ, ἐπιθυμῶν νὰ διευκολύνῃ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος αὐτοῦ ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ Κράτους. Καὶ τὴν συναφθεῖσαν συμφωνίαν αὐτὴν φαίνεται ὅτι ἐπεδεινώσαμεν ἡμεῖς ἐνσκήψαντες ὡς θεομηνία.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος,*** (Πρωθυπουργός), παρακαλεῖ τὸν ἀγορεύοντα ὅπως μὴ ἐκτεθῇ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου διότι εἶναι ξένον πρὸς τὸ κύριον θέμα τῆς συζητήσεως καὶ διότι θὰ ἀπετέλει ἡ καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐπέκτασις τοῦ ὁμιλοῦντος κατάχρησιν τῆς παραχωρήσεως τὴν ὁποίαν ἔκαμε χάριν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν, διακόψας τὴν ὁμιλίαν του.

Ὁ κ. ***Γ. Καφαντάρης*** διαμαρτύρεται διὰ τὴν ὑπόδειξιν ταύτην τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ χαρακτηρίζων αὐτὴν ὡς στέρησιν τοῦ μόνου μέσου ἀμύνης ὅπερ ἔχει κατὰ τὸν ἐναντίον του διατυπωθεισῶν κατηγοριῶν.

Τινὲς Βουλευταὶ διαμαρτύρονται διότι παρεμβάλλονται δυσχέρειαι εἰς τὴν συνέχισιν τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῶν προοδευτικῶν.

Ἕτεροι βουλευταὶ ζητοῦν ὅπως ὁ κ. Καφαντάρης τελειώσῃ τὴν ὁμιλίαν του. (Θόρυβος).

Γ. Καφαντάρης. Φαίνεται ὅτι εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν ὅλοι ρυθμίζουν τὰ τῆς τάξεως πλὴν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Βουλῆς.

Ι. Τσιριμῶκος (Πρόεδρος). Δὲν θέλω νὰ παρέμβω ὅταν ὁμιλῆτε σεῖς καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργός, διότι νομίζω ὅτι εἶσθε ἱκανοὶ νὰ τηρήσητε τὴν τάξιν.

Γ. Καφαντάρης Ἔχει καλῶς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν θὰ ἐκταθῶ ἐπὶ τῆς συζητήσεως αὐτῆς. Ἐὰν ὁ κ. βουλευτὴς Οἰτύλου ἐπιθυμῇ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ὁμιλίαν, θὰ δώσω τότε ἐξηγήσεις. Δὲν θέλω ὅμως νὰ κατέλθω τοῦ βήματος πρὶν διαμαρτυρηθῶ διότι, σχὸν ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως τὴν εὐγένειαν νὰ μοὶ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν του, ἐθεώρησε πρέπον νὰ ἐκφράσῃ τὴν δυσφορίαν του διότι ἐπεχείρησα νὰ ἀπαντήσω εἰς τὰς ἐκφράσεις τοῦ κ. βουλευτοῦ Οἰτύλου.

Μεθ' ὅ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως συνεχίζει τὴν ἀγόρευσίν του.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργός), λαμβάνων τὸν λόγον ἐξηγεῖ ὅτι ἀφορμὴ τῆς συγκρούσεώς του πρὸς τὸν κ. ἀρχηγὸν τῶν προοδευτικῶν ὑπῆρξεν ἡ ἀξίωσις τοῦ τελευταίου ὅπως μὴ ἀναμιγνύηται εἰς τὰ πολιτικὰ πράγματα τοῦ τόπου ἐφόσον ὡς ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων παρίστατο ὁ κ. πολιτευτὴς Εὐουτυνίας. Ἐξιστορῶν τὰ τῆς διαμειφθείσης τότε συνομιλίας μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ τότε ἡγέτου τῶν Φιλελευθέρων, σημειώνει ὅτι δὲν ἀπέκρυψεν ἀπὸ αὐτὸν τὴν ἐπιθυμίαν του ὅπως, ἐφόσον αἰσθάνεται τὰς πνευματικάς του δυνάμεις ἐπαρκεῖς, ἔχῃ καὶ διατυπώνῃ γνώμην ἐπὶ τῶν δημοσίων ζητημάτων τοῦ τόπου. Ἐπὶ τούτοις προσθέτει ὅτι ἔκτοτε οὐδεμίαν διετύπωσεν ἀξίωσιν ὁ ἀρχηγὸς τῶν προοδευτικῶν ὅπως ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μὴ ὁμιλήσῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν κολυμμάτων.

Συνεχίζων ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν του διότι ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν διετύπωσε τὴν γνώμην ὅτι δὲν ἦτο ἐπιτετραμμένον κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ζητήματος τῆς ρυθμίσεως τῶν γαλλικῶν χρεῶν νὰ διατυπωθῶσιν ἀξιώσεις μὴ στηριζόμενοι ἐπὶ τῆς καλῆς πίστεως καὶ δυνάμενοι ἐκ τούτου τοῦ λόγου νὰ βλάψωσιν τὴν Ἑλλάδα. Εἶναι, λέγει, ἄξιον πρακτηρήσεως ὅτι δὲν δίδει ὁ κ. ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν οὐδεμίαν ἀξίαν εἰς τὸ σημείωμα τὸ ὁποῖον συνετάχθη μεταξὺ τοῦ κ. Μαρὲν καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἰσχυριζόμενος ὅτι ὅλαι αἱ παραχωρήσεις αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο δι' αὐτοῦ τοῦ σημειώματος ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας ἦσαν προσωριναί. Ἐκφράζει ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ τὴν γνώμην ὅτι εἴμεθα μόνοι ὑπεύθυνοι διὰ τὰς εἰς βάρος μας συνεπείας τοῦ πολέμου.

Ἐπὶ τούτοις παρατηρεῖ ὅτι ὁ κ. ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν λέγων ἀπὸ τοῦ βήματος ὅτι «μείωσις» σημαίνει «ἄφεσις» οὐδὲν ἄλλο πράττει εἰμὴ νὰ προσπαθῇ νὰ κάμῃ τὸν ἧσσονα λόγον κρείσσονα.

Ἀναφερόμενος μετὰ ταῦτα εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ συνυποσχετικοῦ καὶ ἐξηγῶν τὸ πνεῦμα τούτου, παρατηρεῖ ὅτι οὐδεμία ἐν αὐτῷ διάταξις ὑπῆρχεν ἐξ ἧς νὰ τεκμαίρεται ἔστω ὅτι ὅλα τὰ ἐν αὐτῷ περιλαμβανόμενα ἐξαιροῦνται ἀπὸ ὅρον τινὰ καὶ ὅτι ὁ διαιτητὴς εἶχε περιβληθῇ ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τὴν ὁποίαν παρέστησεν ὁ κ. ἀρχηγὸς τῶν προοδευτικῶν. Τὸ μόνον, τονίζει τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ κάμῃ ὁ διαιτητὴς ἦτο νὰ ἐκδώσῃ μίαν ἀπόφασιν ὅσον τὸ δυνατὸν δικαιοτέραν, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν ὅλας τὰς παραχωρήσεις, κἂν τοι παραχώρησις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Γαλλίαν, δὲν ἐγένετο καμμία κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῶν προοδευτικῶν καὶ ἑπομένως δὲν ἦτο δυνατὸν ὁ διαιτητὴς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει του τοιαύτην τινὰ παραχώρησιν, ἡ ὑποστήριξις τῆς ὁποίας θὰ ἀπεδείκνυε τὸν συνήγορον τῆς ὑποθέσεως ταύτης ὡς κακῆς πίστεως. Παρατηρεῖ μετὰ ταῦτα ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις δὲν εἶναι ἀπολύτως βέβαιον ἂν παρεχώρησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα πολεμικῶν ὑλικῶν ἀμερικανικῆς προελεύσεως. Εἶναι ὅμως βέβαιον ὅτι σημαντικὸν ποσοστὸν αὐτοῦ περιεῖχεν ἐργασίαν βιομηχανικὴν καὶ ἐργατικῶν χειρῶν.

Ἀναφερόμενος μετὰ ταῦτα εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῶν προοδευτικῶν ἐπὶ τῆς φύσεως τοῦ χρέους τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἐκ τῶν προκαταβολῶν πρὸς τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα ἀναγινώσκει σχετικὴν περικοπὴν ἐκ τοῦ συνυποσχετικοῦ τοῦ 1918, ἐκ τῆς ὁποίας οὐδεμία, ὡς λέγει, παραμένει ἀμφιβολία ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐπιστοῦτο διὰ τὰς προκαταβολὰς ταύτας καὶ κατὰ συνέπειαν εἰς αὐτὴν ἀνῆκε τὸ χρέος τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἑπομένως ἐὰν δὲν ἐπρόκειτο νὰ πληρωθῇ εἰς χρυσὸν πάντως ἔπρεπε νὰ πληρωθῇ ἐ'ς τὸ νόμισμα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, δηλαδὴ τοῦ δευτέρου μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ πολέμου ἔτους.

Χαρακτηρίζει ἐν συνεχείᾳ ὡς ἀστήρικτον καὶ τὴν παρατήρησιν τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῶν προοδευτικῶν ὅτι ὅλα τὰ κράτη ἦσαν μετὰ τὸν πόλεμον εἰς ὑπέρθεσιν, ἑπομένως καὶ ἡ Γαλλία. Τοιαύτη περίπτωσις, λέγει, θὰ παρουσιάζετο μόνον ἐὰν ἐκανονίζοντο μετὰ τὸν πόλεμον τὰ χρέη των, δὲν προέβαινον εἰς τὴν πληρωμὴν των κατὰ τὰς ὡρισμένας προθεσμίας. Ἀλλὰ προκειμένου περὶ ἐμπορικοῦ χρέους, ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις εὑρίσκετο ἐν ὑπερθέσει ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν τὸ νόμισμα της ἔθαλεν εἰς ἰσοτιμίαν πρὸς τὸ ἰδικόν μας.

Ἐξιστορεῖ μετὰ ταῦτα τὰ λαβόντα χώραν κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις τῆς Χάγης, τὴν ἔλλειψιν οἱασδήποτε ἐπαφῆς μεταξὺ Ἑλληνικῶν καὶ Ἀγγλικῶν συμφερόντων, τὴν ἀπέναντι τῶν ἀντικρουομένων ἀπόψεων θέσιν τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἀντίθεσιν ἡ ὁποία ἐξεδηλώθη ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὰς ἀνατολικὰς ἐπανορθώσεις μικρῶν κρατῶν,

τὰς καταβληθείσας προσπαθείας πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαίων τῆς Ἑλλάδος καὶ τέλος τὴν ἐπιτευχθεῖσαν ἱκανοποιητικὴν λύσιν, γεγονότα τὰ ὁποῖα, ὡς λέγει, ἀποδεικνύουν ὅτι κατὰ τὴν ὑποστήριξιν τῆς ἐπανορθώσεως τῆς ἀδικίας ἡ ὁποία προσεγένετο πρὸς τὴν Ἑλλάδα δὲν διετυπώθησαν αὐθάδειαι ἀξιώσεις θέτουσαι ἐν κινδύνῳ τὴν καλὴν πίστιν τῆς χώρας ἡμῶν. Τὰ ἐκτεθέντα, τονίζει, ὑπὸ τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῶν προοδευτικῶν ἀποτελοῦν καθαρὸν μυθιστόρημα.

Παρατηρεῖ μετὰ ταῦτα ὅτι ὁ κ. ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν ἔπρεπε νὰ ὁμολογήσῃ τὴν πλάνην του καὶ νὰ παραδεχθῇ ὅτι ἐὰν κατωρθώθη ἐκ τοῦ χρέους αὐτοῦ νὰ περιορισθῇ ἔστω καὶ ποσοστὸν 35 ο)ο, τοῦτο ἀποτελεῖ ἀναμφισβητήτως ἐπιτυχίαν.

Ἀναγινώσκει ἐν συνεχείᾳ πίνακα τῶν ποσῶν τὰ ὁποῖα ἐδικαιώθη νὰ λάβῃ ἡ Ἑλλὰς ἐκ τῆς συμφωνίας τῆς Χάγης εἰς διάστημα 36 ἐτῶν, ἀνερχομένων εἰς 14 περίπου ἑκατομμύρια λιρῶν.

Ἀναφερόμενος εἶτα εἰς τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. πολιτευτοῦ ἐξ Εὐρυτανίας περὶ τῆς σταθεροποιήσεως, λέγει ὅτι εἶναι μὲν ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ σταθεροποίησις ἦτο ἀναγκαία, εἶναι ὅμως ἐξ ἴσου ἀναμφισβήτητον ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ διὰ θυσιῶν ὑπερόγκων ἀλλ' ἔδει νὰ περιορισθῶμεν εἰς τὴν ἔμπρακτον, συνδυαζομένην μὲ τὴν ἐπάρκειαν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τὴν ἀπόλυτον ἐξασφάλισιν τοῦ ἰσοζυγίου.

Καὶ μία τῶν θυσιῶν αὐτῆς εἶναι, ὡς λέγει, ποσὸν τῶν ἀπαιτήσεων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κατὰ τοῦ Γαλλικοῦ δημοσίου, ἀνερχόμενον εἰς 17 ἑκατομμύρια λίρες. Καὶ δὲν ἦτο, λέγει, ἡ μόνη θυσία. Ὑπεβλήθημεν καὶ εἰς ἄλλας ὡς ἐὰν σκοπὸς καὶ ὄχι μέσον διὰ τὴν ἐξυγίανσιν ἡμῶν ἦτο ἡ σταθεροποίησις, διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ὁποίας ἐὰν ἐθυσιάζαμεν τὰ πάντα ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ κλονισθῇ τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὁπότε ἡ σταθεροποίησις οὐδεμίαν θὰ εἶχεν ἀξίαν. Παρατηρεῖ ἐπὶ τούτοις ὅτι ὁ κ. ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν παρὰ τὰς μεγάλας του ἀρετάς, διακρίνεται δι' ἓν ἐλάττωμά του, τὴν ἰδέαν ὅτι εἶναι ἀλάθητος. Καὶ ὑπομιμνήσκει ὅτι κατὰ τὴν κατάθεσιν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τῶν συμφωνιῶν τῆς Χάγης, διακοπεὶς ὑπὸ τοῦ κ. βουλευτοῦ Εὐρυτανίας ἐδήλωσεν ὅτι μὴ ἀπαντῶν εἰς τὴν διακοπὴν ταύτην δὲν θέλει διὰ τῆς σιωπῆς του νὰ ἀφίσῃ τὴν ἰδέαν ὅτι συμφωνεῖ μὲ τὰ λεχθέντα τότε ὑπὸ τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν. Ἐξηγεῖ μετὰ ταῦτα ὅτι ἐὰν εἶχε κυρωθῇ ὁπωσδήποτε ἡ σύμβασις τοῦ συνυποσχετικοῦ, ἡ θέσις ἡμῶν ἐν Χάγῃ θὰ ἦτο λίαν δυσχερής, καθόσον εἶχεν γίνει ἐκεῖ δεκτὸν ὅτι καλὸν εἶναι νὰ εὑρεθῇ τρόπος παροχῆς εἰς τοὺς πιστωτὰς τῶν μέσων νὰ καλυφθοῦν διὰ τὰ χρέη τὰ ὁποῖα ἔχουν νὰ πληρώσουν, εἰς τὸ μέλλον ὅμως, οὐχὶ καὶ τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ παρελθόν Δι' αὐτὸ δέ, τονίζει, εὑρέθη τότε εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δηλώσῃ ὅτι θὰ ὑπέβαλε τὴν σύμβασιν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ θὰ ἐζήτει τὴν ἀπόρριψιν αὐτῆς.

Συνεχίζων, λέγει, ὅτι ὁ κ Καφαντάρης ἐν τούτῳ ὑπερβάλλει τὴν ἰδικήν του αἰσιοδοξίαν. Ἐγώ, λέγει, εὔχομαι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην νὰ εἶναι ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ κατορθώσῃ νὰ διορθώσῃ τοὺς ὅρους τοὺς ὁποίους ἡμεῖς ἐδεχθημεν εἰς τὴν Χάγην. Στρεφόμενος εἶτα πρὸς τὰ δεξιὰ λέγει ὅτι, κατόπιν τῶν ὅσων εἶπεν ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος θὰ ἐκθέσῃ δι' ὀλίγων τί ἐπέτυχεν εἰς τὴν Χάγην. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σχεδίου Γιόγκ καὶ τὸ ὁποῖον ἀπεδέχθημεν δίδονται δόσεις ἐπὶ 59 ἔτη αἱ ὁποῖαι κατὰ τὰ πρῶτα 37 ἔτη ἔχουν μέσην ἀξίαν 350.000 λιρῶν ἐτησίως, κατὰ δὲ τὰ ἄλλα 22.450.000 λίρες, ἤτοι μέσην ἀξίαν 390 000 λιρῶν

Μᾶς ἀνεγωρίσθη ἐπίσης νὰ λάβωμεν ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν ἐπὶ 36 ἔτη 341.000 λιρῶν, ἀπὸ τὴν Οὐγγαρίαν ἐπὶ 14 ἔτη 363.000 λιρῶν ἐτησίως, ἀπὸ τὴν Τσεχοσλοβακίαν ἐπὶ 37 ἔτη 87.000 λιρῶν, δηλαδὴ μέσην ἐτησίαν δόσιν κατὰ τὰ πρῶτα 37 ἔτη 1.187.000 λιρῶν, κατὰ δὲ τὰ τελευταῖα 22 ἔτη 819.000 λιρῶν, δηλαδὴ μέσην ἐτησίαν δόσιν 1.000 000 λιρῶν Ἐξ αὐτῶν θὰ πληρώνωμεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν διὰ τὸ χρέος μας μέσην ἐτησίαν δόσιν 386.700 λίρες, εἰς τὴν Ἀμερικὴν 64.000 λίρας, εἰς τὴν Γαλλίαν 25.300, δηλαδὴ κατ' ἔτος θὰ πληρώνωμεν 476.000 λίρας, καὶ ἐπομένως περισσεύουν κατὰ τὰ μὲν πρῶτα 14 ἔτη 700.000 λίρες κατὰ δὲ τὰ τελευταῖα 22 ἔτη 264.000 λίρες Συνεχίζων λέγει, ὅτι τὸ χρέος ποὺ τὴν Ἀμερικὴν τῶν 12.500.000 δολλαρίων, τὸ ὁποῖον ἔγινε διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν προσφύγων δὲν ἐθεωρήθη ὅτι ἀνήκει εἰς τὸ χρέος τοῦ πολέμου καὶ δυστυχῶς μολονότι ἀπὸ ἐκεῖ προέρχεται μοῦ παρουσιάσθη τὸ κείμενον τῆς νέας συμβάσεως, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπεδεικνύετο ὅτι ἐχώρησε δυστυχῶς ἡ λεγομένη λατινιστὶ novatio, ἐπομένως μοῦ ἀντετάχθη ὅτι εἶναι νέον χρέος καὶ ἠναγκάσθην νὰ ὑποχωρήσω. Νὰ μὴ τὸ ἀναφέρωμεν λοιπὸν τὸ χρέος αὐτό, διότι δὲν εἶναι χρέος πολεμικόν. Πλέον αὐτῶν μᾶς ἐδόθησαν, ὡς εἶπον, καὶ 19.000.000 μάρκα χρυσᾶ διὰ τὴν μερικὴν κάλυψιν τῶν ζημιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο ὑπὸ τῆς Γερμανίας κατὰ τὸν χρόνον τῆς οὐδετερότητος Ταῦτα εἶναι πληρωτέα ἐντὸς τῆς ἀνοίξεως, ἐφόσον κυρωθεῖν αἱ συμφωνίαι ἐπικρίνει. Ἡ Βουλγαρία εἶχεν εἰσβάλλει εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν καὶ ἔκαμε ζημίας μεγάλας. Ἐπειδὴ ὅμως αἱ ἐπανορθώσεις ἐδίδοντο μόνον διὰ τὰς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου γενομένας ζημίας ἐπεδιώξαμεν νὰ ἐπιτύχωμεν καὶ παρὰ τῆς Βουλγαρίας τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν τὰς ὁποίας ἐπροξένησε κατὰ τὴν οὐδετερότητα. Ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ὑποστηρίζει ὅτι δὲν ἔχει καμμίαν ὑποχρέωσιν ἐκ τῆς συνθήκης τοῦ Νεϊγύ. Ἡ ὑπόθεσις ἤλθεν εἰς τὸ Διαιτητήριον τῆς Χάγης καὶ εἰς αὐτὸ ἡ Βουλγαρία ἐκέρδισε. Δὲν ἦτο δυνατὸν συνεπῶς νὰ ἐπιμείνω ἐγὼ νὰ πληρώσῃ ἡ Βουλγαρία αὐτὰ τὰ 54.000.000. Ἀλλ' ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος μᾶς λέγει ὅτι αὐτὰ τὰ ἑκατομμύρια ποὺ ἐφέραμεν ἀπὸ τὴν Χάγην δὲν εἶνε τίποτε ἀπέναντι τῶν ζημιῶν ποὺ ὑπέστη ἡ Ἑλλὰς εἰσελθοῦσα εἰς τὸν πόλεμον. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶναι συζήτησις. Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ πληρωθῶμεν δι' ὅλας τὰς ζημίας τὰς ὁποίας μᾶς ἐπέφερεν ἡ ἀνάμιξίς μας εἰς τὸν πόλεμον καὶ ὅλας τὰς ζημίας τὰς ὁποίας μᾶς ἐπέφερεν ἡ ἰδική μας ἀνοησία. Ἐὰν βέβαια ὑπολογίσωμεν τὸ τί ἐχάσαμεν ἐκ τῶν σφαλμάτων μας θὰ εὕρωμεν ζημίας ἀφαντάστους. Εἴχομεν μίαν ὑπόσχεσιν παροχῆς 30.000.000 λιρῶν διὰ τὰ ἐν Ἑλλάδι ἔξοδα τοῦ 1918 καὶ ἐλάβομεν μόνον 13 καὶ ἐχάσαμεν 17. Καὶ αὐτὰ θὰ ἦτο πολεμικὸν χρέος καὶ τώρα θὰ μᾶς ἐδίδοντο τὰ ἀναγκαῖα ποσὰ διὰ νὰ ἐκκινοποιηθῶμεν ἀπὸ αὐτὸ τὸ χρέος μας. Ἡ ἀπώλεια συνεπῶς τῶν 17.000.000 λιρῶν εἶνε θετικὴ ζημία διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἀλλὰ ἐγὼ βέβαια δὲν ἐπῆγα στὴ Χάγη γιὰ νὰ ἐπανορθώσω τοιοῦτου εἴδους ζημίαν. Ἐξωδεύσαμεν διὰ τὴν προσφυγικὴν ἐγκατάστασιν δεκάδας ἑκατομμυρίων, ἀλλὰ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀπαιτήσω ἀπὸ τὴν Διάσκεψιν τῆς Χάγης τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν ζημιῶν καὶ δαπανῶν αὐτῶν. Ὁ κ. Τσαλδάρης ὅμως ἔχει δίκαιον ὅταν ἐπέστητε τὴν προσοχὴν ἡμῶν καὶ τοῦ λαοῦ ὅτι μὲ αὐτὸ ποὺ ἐπετύχαμεν εἰς τὴν Χάγην νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι πραεπλουτίσαμεν ἢ ἁπλῶς πλουτίσαμε. Αὐτὸ τὸ ἐτόνισα καὶ ἐγώ, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον εἴμεθα σύμφωνοι, ἀλ ' ἐκεῖνο ποὺ δὲν εἴμεθα σύμφωνοι μὲ τὸν κ. Τσκλδάρην, εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἰσχυρίσθη ὅτι δὲν ἐβελτιώσαμεν τὴν θέσιν μας, διότι ἀπεχωρίσθημεν ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ πέρνομεν περισσότερα ἀπὸ τὰς ἀνατολικὰς ἐπανορθώσεις καὶ ὀλιγώτερα ἀπὸ τὰς Γερμανικάς. Τὸν ἐρωτῶ καὶ ἐγὼ πάλιν. Ἤθελε εἰς τὴν Χάγην νὰ μὴ ἀκολουθήσω τὴν πολιτικὴν ἣν ἠκολούθησα ἀλλὰ νὰ ὑποστηρίξω ὅτι οὔτε τὸ σχέδιον Γιόγκ ἤθελα, οὔτε τὸ σχέδιον Ντόζ, ἀλλὰ θέλω νὰ ὑποχρεώσω τὴν Γερμανίαν νὰ μοῦ δώσῃ καὶ ἐμένα ἂν ὄχι ὁλόκληρον τὴν ἀπαίτησίν μου, τοὐλάχιστον ἀνάλογον μὲ ὅ,τι δίδει εἰς σᾶς; Τὸν ἐρωτῶ. Ἤθελε νὰ ὑποβάλω τοιαύτην ἀξίωσιν; Εἰς αὐτὸ εὐτυχῶς μὲ τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Προοδευτικοῦ κόμματος ἐμείναμεν σύμφωνοι ὅτι εἶναι βελτιωμένη ἡ θέσις μας, διότι ἔχομεν περισσοτέρους ὀφειλέτας, διότι ὁ εἷς τῶν ὀφειλετῶν εἶναι ἡ Οὐγγαρία ἡ ὁποία θὰ πληρώσῃ εἰς 14 καὶ μόνον χρόνια, διότι ὁ ἄλλος εἶναι ἡ Τσεχοσλοβακία τὴν ὁποίαν θὰ ἤθελε ὁ καθένας νὰ ἔχῃ ὀφειλέτην. Εἶναι βελτιωμένη ἡ θέσις μας καὶ διότι ἔχομεν τὴν Βουλγαρίαν ὀφειλέτην, διότι ἀφ' ὅτου εἰς τὴν Χάγην ἔγινε τὸ χρέος μας γνωντιτσονὲ καὶ κατηργήθη ἡ Ἐπιτροπὴ ποὺ ἔδιδε τὰς ἀναστολάς, ἡμεῖς δὲ χρεωστῶμεν εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἀπὸ τὴν σύμβασιν Καφαντάρη—Μολὼφ εἴμεθα ἐξησφαλισμένοι, διότι εἰς κάθε περίστασιν κακουστερήσεως τῆς Βουλγαρίας ἔχομεν νὰ ἀντιτάξωμεν τὸν συμψηφισμόν, δεδομένου ὅτι κάθε ἀντίρρησις διὰ τὸν συμψηφισμὸν τῆς Κ.Τ.Ε. θὰ ἐστηρίζετο εἰς τὸ ὅτι τὸ μὲν χρέος Καφαντάρη—Μολὼφ εἶναι καθωρισμένον, τὸ δὲ κατὰ τῆς Βουλγαρίας χρέος μας εἶναι ἀνεκκαθάριστον ὡς μεταβλητὸν παρὰ τῆς Διασυμμαχικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, χωρὶς νὰ μὲ μεμφθῇ εἰδικῶς, παρετήρησεν ὅτι τὸ δυστύχημα εἶναι ὅτι ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν ἀντὶ τῶν 12,07 ποῦ εἴχαμεν νὰ πέρνωμεν πέρνομεν τώρα 76,73. Τρομερὰ συμφορά. Ἐφόσον ὅμως ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὁ ὁποῖος ἔχει μίαν ἰδιαιτέραν προτίμησιν νὰ ἔχῃ χρεώστην τὴν Γερμανίαν.....

Π. Τσαλδάρης. Καὶ ἐξακολουθῶ ἐπὶ τούτου νὰ εἶμαι γερμανόφιλος.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν εἶπα αὐτό, ἀλλ' εἶπον ὅτι προτιμᾶτε νὰ ἔχετε χρεώστην τὴν Γερμανίαν. Ἐφόσον δὲν ἀπήντησεν εἰς τὴν ἐρώτησίν μου καὶ δὲν ὑποστηρίζει ὅτι ὤφειλον νὰ ἀκολουθήσω ἄλλην πολιτικὴν εἰς τὴν Χάγην, νὰ εἴπω ὅτι δὲν δέχομαι οὔτε τὸ plan Γιόγκ, οὔτε τὸ plan Ντὸζ καὶ ἐπιμένω νὰ τὰ ἀλλάξετε ὅλα καὶ νὰ μοῦ δώσετε τὸ μερίδιόν μου ἀπὸ τὴν Γερμανίαν, ἐφόσον,λέγω, δὲν ὑποστηρίζει τοιοῦτόν τι, θὰ δεχθῇ ὅτι δὲν ἦτο ἄλλος τρόπος νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὰ ὀφειλόμενα παρὰ αὐτὸς ποὺ ἠκολουθήσαμεν. Ἐπῆρα τὰ χρήματα ὅπου τὰ ηὗρα καὶ πρέπει νὰ σᾶς πῶ ὅτι ἦτο μεγάλη μου ἐπιτυχία τὸ ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς δὲν ἐμπῆκα εἰς τὸν ἀγῶνα μεταξὺ τῶν μεγάλων. Ἐννόησα ὅτι μὲ αὐτὸν τὰ plans Γιόγκ καὶ Ντὸζ εἶναι

τελειωμένη ἡ ὑπόθεσίς μας. Ἐκύταξα ὅ,τι μποροῦσα νὰ πάρω καὶ διὰ τοὺς καϋμένους τοὺς ζημιωθέντας κατὰ τὴν περίοδον τῆς οὐδετερότητος καὶ ἐπεδίωξα νὰ πάρω ὅλα τὰ ἄλλα ἀπὸ τὰ διάφορα συρτάρια τὰ ὁποῖα ἠμποροῦσα ν' ἀνοίξω ἐκ τῶν Ἀνατολικῶν ἐπανορθώσεων καὶ ἐκ τῶν ἐκχωρηθέντων κτημάτων. Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος χωρὶς πάλιν νὰ μὲ μεμφθῇ παρετήρησεν ἕνα ἄλλο ἐλάττωμα τῶν γενομένων ἐπανορθώσεων. Ἡ Γερμανία, λέγει, ἕως τώρα ἦτον ἀλληλέγγυος καὶ διὰ τὰ χρέη τῶν ἄλλων. Τώρα τὴν ἀλληλεγγύην αὐτὴν τὴν ἐσβύσατε. Ἀλλ' αὐτὴ ἡ ἀλληλεγγύη δὲν ἐσβέσθη μόνον ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος. Οὔτε ἐγὼ τὴν ἔσβυσα. Ἡ Ἰταλία, ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία, ὅλος ὁ κόσμος ἐδέχθησαν ὅτι μὲ αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἐδέχθη νὰ πληρώσῃ ἡ Γερμανία δὲν εὐθύνεται πλέον διὰ τοὺς πρώην συμμάχους της. Τί ἤθελεν ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος; Νὰ δηλώσω ὅτι κάμνετε πολὺ καλὰ ἐσεῖς, ἐγὼ ὅμως δὲν ὑπογράφω αὐτό, ἂν δὲν ἐξακολουθήσῃ ἡ Γερμανία νὰ εἶναι ἀλληλέγγυος μετὰ τῶν ἄλλων συμμάχων; Δὲν ἠμποροῦσα νὰ τὸ κάμω αὐτὸ διὰ νὰ φανῶ εὐχάριστος, ἔστω καὶ εἰς τὸν φιλογερμανισμὸν τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Δὲν ἦτο δυνατὸν αὐτό. Ἀλλὰ παρετήρησεν ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὅτι διὰ τῶν συμφωνιῶν τῆς Χάγης δὲν ἐχάσαμεν μόνον αὐτὴν τὴν ἀλληλέγγυον ὑποχρέωσιν τῆς Γερμανίας, ἀλλ' ἐχάσαμεν καὶ τὴν ἀλληλεγγύην ἡ ὁποία ὑπῆρχε μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν λαῶν.

Θὰ ἤθελεν ἄν ἦτο δυνατὸν εἰς τὰς Βουλγαρικὰς ἐπανορθώσεις νὰ μετέχουν ἐξ ἴσου καὶ ἡ Γιουγκοσλαβία καὶ ἡ Ρουμανία. Θὰ τὸ ἤθελον καὶ ἐγὼ αὐτό, νὰ ἐδέχετο ἡ Γερμανία ἔξω ἀπὸ τὸ σχέδιον Γιόγκ καὶ Ντόζ, νὰ μοῦ δώσῃ τὰ ὑπόλοιπα. Θὰ προτιμοῦσα νὰ ἔπερνα καὶ ἐγὼ 33 καὶ ἡ Γιουγκοσλαυία 33 καὶ ἡ Ρουμανία 33, ἀλλ' ἀφοῦ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτύχω αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, τί ἄλλο ἠμποροῦσα νὰ κάμω παρὰ νὰ πάρω ἔστω καὶ αὐτὸ τὸ 76,73; Ἀληθινὰ δὲν νομίζω, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μειώσῃ κανεὶς τὴν ἐπιτυχίαν, τὴν ὁποίαν ἤρεν ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Χάγης. Τὸ ποῖος ἀντεπροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα εἶναι ζήτημα δευτερεῦον. Τὸ οὐσιῶδες εἶνε ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία εἶχε μίαν μεγάλην ἐπιτυχίαν. Δὲν θέλω νὰ κάμω ψευδομετριοφροσύνην διὰ νὰ εἴπω, ὅτι δὲν συνετέλεσα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν αὐτήν. Βέβαια ἂν ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας διεπνέετο ὑπὸ τὰς ἀντιλήψεις τὰς ὁποίας ἀνέπτυξεν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν, βέβαια δὲν θὰ ἦτο εὔκολον νὰ ἔχωμεν αὐτὴν τὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὴν Χάγην. Ἀλλὰ τὴν ἐπιτυχίαν τὴν εἴχομεν ἁπλῶς καὶ μόνον διότι τὰ Ἑλληνικὰ δίκαια ὑπεστηρίχθησαν μετὰ σθένους, ἀλλὰ πρὸ παντὸς διότι ἡ Ἑλλὰς ἤρχισεν ἀπὸ τῆς καταργήσεως τῆς Δικτατορίας μὲ σταθερὸν βῆμα νὰ ἀνακτᾷ τὴν θέσιν της εἰς τὴν διεθνῆ ἐκτίμησιν. Αὐτὸ ὑπῆρξε τὸ κυριώτερον κεφάλαιον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐστηρίχθη διὰ νὰ ἔχω τὴν ἐπιτυχίαν ταύτην.

Πρὶν κατέλθω ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου θὰ ἐπιστρέψω μίαν στιγμὴν πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Προοδευτικῶν διὰ νὰ τοῦ εἴπω ὅτι δὲν ἦτο ἐν ἀκριβείᾳ ὅταν ἔλεγεν ὅτι κυρίως αἱ παραχωρήσεις ἡμῶν μᾶς ἔγιναν μόνον ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, ἡ ὁποία εἶχε κάθε συμφέρον νὰ τακτοποιηθῇ ἡ ὑπόθεσις τῶν Ἑλληνογαλλικῶν χρεῶν μας. Εἶπε ὅτι κυρίως ἡ Γαλλία σᾶς ἐξεχώρησε τὰς ἀπαιτήσεις της ἐπὶ τῆς Βουλγαρίας. Καὶ ὅμως, κύριοι, εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ Γαλλία ἐλάμβανε πρὶν ἐπὶ τῶν βουλγαρικῶν ἀποζημιώσεων 26 ο)ο. Ἀλλ' εἶναι ἀληθὲς ὅτι καὶ ἡ Ἰταλία ἐλάμβανε 25 ο)ο ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐλάμβανεν 11ο)ο. Λοιπὸν τὰ 26 αὐτὰ ἀποτελοῦν τὰ 76 καὶ 75 ο)ο ποὺ τὰ ἐπέραναμεν ἡμεῖς καὶ ἂν βγάλετε τὰ 12 1)2, 65ο)ο ἐπὶ πλέον. Αὐτὰ δὲν θὰ ἀποτελεσθοῦν ἀπὸ τὰ 26ο)ο τῆς Γαλλίας ἀλλὰ εἶπον καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα μερίδια. Ἐφαλκιδεύθη τὸ μερίδιον τῆς Ἰταλίας, ἐφαλκιδεύθη τὸ μερίδιον τῆς Ἀγγλίας, τῆς Ρουμανίας. Ὅλα ἐφαλκιδεύθησαν διὰ νὰ κατορθώσωμεν νὰ τὰ πάρωμεν. Δὲν ἦτο λοιπὸν αὐτὸ ἀκριβές, ὅτι οἱ

ἄλλοι δὲν ἐνδιαφέρωντο δι' αὐτὰς τὰς παραχωρήσεις. Καὶ δὲν πρέπει νὰ στηριχθῆτε τόσον εἰς ὅσα εἶπον ἐκθέτων τὰ τῆς Χάγης ὅτι αἱ ἐπανορθώσεις αἱ 'Ανατολικαὶ εἶχον σχεδὸν ἐξατμισθῆ εἰς τὴν φαντασίαν ὅλων διὰ νὰ μοῦ λέγουν ὅτι αὐτὰ δὲν ἀξίζουν τίποτε, δὲν ἀξίζουν τίποτε σχεδὸν αἱ 'Ανατολικαὶ ἐπανορθώσεις. Μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἡ 'Ελληνικὴ ἀντιπροσωπεία τὰς ἔφερεν ἐπὶ τοῦ τάπητος τῆς συνδιασκέψεως τῆς Χάγης καὶ ἐξέβιασε τὸν κανονισμὸν καὶ τῶν ἀνατολικῶν ἐπανορθώσεων μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης εἴχομεν ἴδει τι συνέβαινε ἀπέναντι τῆς Βουλγαρίας. Ἡ ἐπιτροπὴ ἡ διασυμμαχικὴ τῆς Σόφιας κάθε χρόνο ἀπεφάσιζε καὶ ἔβλεπεν ἀναστολήν. Βέβαια κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἐὰν ἐξηκολούθει τὸ ζήτημα τῶν ἀνατολικῶν ἐπανορθώσεων μετ' ὀλίγον χρόνον δὲν θὰ ἤξιζε μεγάλα πράγματα. Ἀλλὰ ἀφοῦ ἀπεφασίσθη νὰ ἔλθουν μέσα νὰ μποῦν εἰς τὸ χαρτὶ εἶναι χρήματα αὐτά, εἶναι χρήματα πραγματικά. Δὲν ἠμπορεῖ λοιπὸν νὰ ὑποστηρίζῃ ὁ 'Αρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν ὅτι αὐτὰ τὰ χρήματα τὰ ἔδωσε μόνον ἡ Γαλλία διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπόν της. Αὐτὰ τὰ ἔδωσαν ὅλοι. Σημειώσατε ἀκόμη ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὸ τσεχοσλοβακικὸν χρέος ὅλοι ἐπίσης ἐνδιαφέρονται μεγάλως καὶ εἶναι τὸ χρέος τὸ τσεχοσλοβακικὸν ἕνα ἀπὸ τὰ ἀσφαλέστερα. Κύριοι, εἶπον ὅσα εἶχον νὰ εἴπω καὶ θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ ψηφίσετε τὸ νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον ἔχω ὑποβάλει καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ζητῶ νὰ ἐγκριθοῦν αὐτοῦ αἱ συμφωνίαι τῆς Χάγης (Χειροκροτήματα).

Π. Τσαλδάρης. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀπήντησε διὰ βραχέων εἰς ὅσα προχθὲς ἐξέθεσα σχετικῶς μὲ τὴν συνθήκην τῆς Χάγης. Θὰ τὸν μιμηθῶ ἀπολύτως. Δὲν ἔχω κανένα λόγον νὰ εἰσέλθω εἰς τὰ ζητήματα διὰ τὰ ὁποῖα ἀνεφώνησαν συζητήσεις μεταξὺ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ καὶ τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ τοῦ Προοδευτικοῦ κόμματος. Μόνον θὰ θίξω ζητήματα συνδεόμενα μὲ ἐμὲ καὶ τὴν πολιτικὴν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Κυβέρνησιν μὲ τὸν κ. 'Αρχηγὸν τῶν Προοδευτικῶν διαχειριζόμενον τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα εὑρέθημεν ἐν διαφωνίᾳ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν σταθεροποίησιν. Ἐνόμιζον ὅτι τότε ἐπεβάλλετο νὰ μὴ σπεύσωμεν εἰς αὐτήν, διότι οἱ ὅροι ἐφ' ὧν ἐβασίζετο αὕτη δὲν ἦσαν ἀπολύτως ἀσφαλεῖς. Οὔτε ἡ πολιτικὴ σταθερότης εἶχεν ἐπέλθει ἀκόμη πλήρης, οὔτε τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἠδυνάμεθα νὰ λέγωμεν ὅτι ἦτο ἐξησφαλισμένον ἐφ' ὅσον δὲν ἐγνωρίζαμεν ποία ἦτο ἡ ἀντοχὴ τοῦ λαοῦ εἰς τὰ οἰκονομικὰ βάρη καὶ ἦτο τελείως ἀβέβαιον τὸ ἰσοζύγιον τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν. Ὅτι ἂν ἐφροντίζομεν νὰ δημιουργήσωμεν τοὺς ὅρους τῆς σταθεροποιήσεως καὶ διατελοῦμεν ἐπί τινα καιρὸν ὑπὸ ἔμπρακτον τοιαύτην θὰ ἐφθάναμεν κατόπιν εἰς τὴν νόμῳ σταθεροποίησιν μὲ ὅσαν τὸ δυνατὸν ὀλιγωτέρας ζημίας τοῦ νομίσματος καὶ τοῦτο ἦτο ὑποχρέωσις καὶ πρὸς ἐκείνους, οἵτινες ἐπίστευσαν εἰς αὐτό. Αὐτὸ τὸ ζήτημα ἦτο ἡ ἔναρξις τῆς διαφωνίας μας. Περαιτέρω ἦλθεν εἰς τὸ μέσον τὸ ζήτημα τῆς διχοτομήσεως τῆς Τραπέζης καὶ τῶν καλυμμάτων. Ἐγὼ διπλῆν αἰσθάνομαι τὴν ἱκανοποίησιν ὅτι τὸ ἴδιον κόμμα οὕτινος ἠγεῖτο τότε ὁ κ. 'Αρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν καὶ νῦν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνεγνώρισε πλήρως τὴν ὀρθότητα τῆς γνώμης μας ὅσον ἀφορᾷ τὰ καλύμματα. Μόνον ἕν λάθος φρονῶ ὅτι διεπράξατε ὁ κ. Πρωθυπουργός, διότι ἐφ' ὅσον ἐνόμιζεν ὅτι ἠδύνατο νὰ ἀναμιγνύεται εἰς τὰ πράγματα τῆς Χώρας, εὐθὺς ὡς ἀντελήφθη τὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῶν καλυμμάτων ὅτι ἦτο κακή, εἶχεν ὑποχρέωσιν καὶ εἰς τοὺς φίλους του καὶ εἰς τὴν κοινὴν γνώμην νὰ ἐπιβάλῃ ὅπως ὑποστηριχθῇ ἡ γνώμη ἣν ἐθεώρει ὀρθοτέραν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὸ ζήτημα τὸ ἐξήτασα ὅταν ἐπέστρεψα ἐκ Κρήτης. Προηγουμένως δὲν τὸ εἶχα παρακολουθήσει. Ἦτο δὲ καὶ ζήτημα πολύπλοκον.

Π. Τσαλδάρης. Ἡμεῖς εἴχομεν ἀναγνώσει ὅτι εἴχατε ἐγκρίνει τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Καφαντάρη.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Σᾶς εἶπα πότε ἔλαβον γνῶσιν τοῦ ζητήματος.

Π. Τσαλδάρης. Θὰ ἦτον εὔλογος ἡ παρατήρησίς μου ἂν ἔλεγον ὅτι θὰ ἠδύνασθε περισσότερον νὰ προσέξητε εἰς τὰ τότε συμβαίνοντα ἐδῶ. Ἀκόμη ἔχω τὴν ἱκανοποίησιν ὅτι ἀνεγνωρίσθη ὅτι ἡ πολιτικὴ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος περὶ μὴ σπουδῆς διὰ τὴν νομισματικὴν σταθεροποίησιν ἦτον ἐπιβεβλημένη. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῶν Γαλλικῶν χρεῶν, ὁ διακκονισμὸς αὐτὸς ἐγένετο ὅταν ἐγὼ δὲν ἀπετέλουν μέλος τῆς Κυβερνήσεως καὶ θὰ εἶναι περιττὸν νὰ εἰσέλθω καὶ νὰ ἀναπτύξω τὴν γνώμην μου περὶ τούτου, διότι νομίζω ὅτι ὁ ἀγὼν μεταξὺ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν ἦτον ἀρκετὰ εὐρύς, ὥστε ἕκαστος νὰ σχηματίσῃ τὴν γνώμην του. Ἄλλως τε τὸ ζήτημα θὰ εἶχε πολιτικὴν σημασίαν μόνον διὰ τὸν τότε διαχειρισθέντα αὐτό. Ἐδήλωσα, προχθὲς κατηγορηματικῶς καὶ ἐπαναλαμβάνω ὅτι δὲν θὰ εἶχε σημασίαν ἡ ἐπίκρισις περὶ τοῦ ἂν κακῶς ἢ καλῶς ἐγένετο ἀφοῦ δὲν δύνανται ταῦτα ἄλλως νὰ ρυθμισθῶσιν οὔτε δύνανται νὰ γίνουν ἀφορμὴ πολιτικῆς διαμάχης ἱκανῆς νὰ κλονίσῃ τὴν Κυβέρνησιν. Ἐθεώρησα μόνον καθῆκόν μου νὰ μάθωμεν ὅλοι κατὰ πόσον τὰ τελικὰ ἀποτελέσματα μᾶς ἀπεζημίωσαν ἔναντι τοῦ πολέμου καὶ ὅταν ἐγίνετο ἀνακοίνωσις περὶ τῶν συμφωνιῶν τῆς Χάγης, ἐδήλωσα ὅτι πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν γενικώτερον τοὺς λογαριασμούς. Τὰ ποσὰ ἄτινα ὑπελόγισεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὡς ἀνερχόμενα εἰς 10 ἑκατομμύρια λίρας 'Αγγλίας εἶπον ὅτι δὲν εἶναι ἀκριβὴς ἀριθμός. Ὑποστηρίζω ὅτι εἶναι 6,200.000 λίρες, τηρήσας καὶ ἐπιφύλαξιν. Καὶ ἤδη ἐξελεχθέντων τῶν λογαριασμῶν παρὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, προκύπτει ὅτι ἔχομεν νὰ λάβωμεν 17.480.000 λίρες 'Αγγλίας ἐκ τοῦ συνόλου σημερινῆς ἀξίας. Ἐγὼ τὰ ὑπελόγιζον εἰς 18.731.000 λίρες προστίθεται μάλιστα καὶ ἓν κονδύλιον ὅπερ δὲν ὑπελόγισα ἐκ 860.000 λιρῶν δι' ἐφ' ἅπαξ καταβολὴν τῆς Τσεχοσλοβακίας δι' ἐξόφλησιν χρεῶν καὶ μὲ τοῦτο φθάνομεν τὰ 17.400.000 λίρες. Ἐκεῖνα πού θὰ πληρώσωμεν εἰς 'Αγγλίαν καὶ 'Αμερικὴν εἶναι 8.172.000 λίρες 'Αγγλίας. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶπεν ὅτι δὲν μᾶς ἔδωσαν εἰς τὴν Χάγην εἰμὴ ὅ,τι ἀπαιτεῖται διὰ τὰ πρὸς τὴν 'Αγγλίαν καὶ 'Αμερικὴν χρέη μας καὶ ἐπὶ πλέον ἕνα ἄλλο ποσὸν διὰ τὴν Γαλλίαν. Δηλαδὴ τὰ ποσὰ πού θὰ πάρωμεν θὰ καλύψουν τὰ χρέη μας πρὸς τὴν 'Αγγλίαν καὶ 'Αμερικήν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Πότε τὸ εἶπα αὐτό;

Π. Τσαλδάρης. Ἰδοὺ τι λέγετε εἰς τὴν ἀγόρευσίν σας (ἀναγινώσκει).

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εἶναι τὸ πρῶτον χρέος αὐτὸ πρὸς τὴν 'Αμερικήν.

Π. Τσαλδάρης. Τότε εἶναι 6 1)2 ἑκατομμύρια δολλάρια καὶ τότε θὰ σᾶς μένουν ἀκόμη ὀλιγώτερα. Ἂν δὲ παρατηρήσετε θὰ ἰδῆτε ὅτι 64.000 λίρες δὲν εἶναι ἀναλογία διὰ 62 χρόνια ἐν σχέσει μὲ τὴν δόσιν τῶν 6 1)2 ἑκατομμυρίων δ λλαρίων.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὑπολογίζομεν τι πληρώνομεν κατὰ μέσον ὅρον τὸν χρόνον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Αἱ δόσεις εἶναι μέσαι δόσεις καὶ τὸ πάγιον μας χρέος φέρει μέσην δόσιν 64.000 λιρῶν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). 12.000.000 δολλάρια εἶναι τὸ πρῶτον χρέος καὶ μαζὺ μὲ τὸ δεύτερον γίνονται 30.000.000 δολλάρια, ὁπότε ἀναλογεῖ τοκοχρεολύσιον 500,000 δολλαρίων.

Π. Τσαλδάρης. Ἐγὼ ὑπολογίζω καὶ τὸ χρέος τὸ δεύτερον τῆς 'Αμερικῆς.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τότε διατὶ δὲν ὑπολογίζεται καὶ τὸ δάνειον τῆς σταθεροποιήσεως καὶ τὸ προσφυγικόν.

Π. Τσαλδάρης. Αὐτὰ δὲν ἔχουν σχέσιν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει μὲ τοὺς λογαριασμοὺς αὐτοὺς θέλω νὰ ἴδω ποῦ καταλήγει τὸ πόρισμα αὐτῶν καὶ ποῖα ἀπὸ ὅσα ἐζητήσαμεν

δὲν μᾶς πληρώνουν καὶ δὲν βλέπω διατὶ δὲν ἐθεωρήσατε τοῦτο ὀρθόν. Καλύπτετε τὸ χρέος τῆς Τραπέζης πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀνερχόμενον μετὰ τῶν τόκων του μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1928 εἰς 16.000.000 Ἐπομένως παραμένει ἓν χρέος ἁπλήρωτον τὸ ὁποῖον ὁ ἴδιος εἴπατε ὅτι πρέπει νὰ μᾶς πληρωθῇ

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργὸς) Εἶπα ὅτι τὸ ἐπληρώθημεν εἰς 35 ο)ο

Π. Τσαλδάρης. Τὸ γνωρίζω, δὲν μέμφομαι κανένα διὰ τοῦτο Ἔχομεν ἐξ ἄλλου τὰ 68 ἑκατομμύρια τῶν ἀποζημιώσεων τῶν παθόντων

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός) Αὐτὰ ἐπληρώθησαν διὰ συμψηφισμοῦ.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν καλύπτονται ὅμως

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός) Μὰ ἔγινε δεκτὴ αὐτὴ ἡ ἀρχή Τί τὰ θέλετε ἄλλως τε αὐτά; Πέστε μας τί θὰ πληρώσωμε τοῦ λοιποῦ διὰ χρέη

Π. Τσαλδάρης. 1.200.000 λίρες πού συνεψηφίσαμεν εἰς τὴν 'Αγγλίαν διὰ ζημίας

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός) Αὐτὸ ἐρρυθμίσθη ἀπὸ τὸ 1927 ὅτε εἴσθε καὶ σεῖς μέλος τῆς Κυβερνήσεως

Π. Τσαλδάρης. Ἐγὼ λέγω, ὅτι αὐτὸ τὸ ποσὸν ἀποτελεῖ μέρος τοῦ παλαιοῦ χρέους συμψηφισθὲν καὶ τὸ ἐχάσαμεν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μὰ μήπως αὐτὰ εἶναι μόνο τὰ χασίματα; Δὲν ἠμπορεῖμεν ὅμως νὰ τὰ ὑπολογίζωμεν διὰ νὰ μειώσωμεν τὴν σημασίαν τῆς Χάγης

Π. Τσαλδάρης. Ἐπιμένω νὰ ἀναπτυχθοῦν τὰ ζητήματα αὐτὰ διὰ νὰ γνωρίζῃ ὁ κόσμος τι ἐχάσαμε καὶ νὰ μὴ νομίζῃ ὅτι πέρνομε πολλὰς ἀποζημιώσεις καὶ ἔχει ἀξιώσεις διὰ δαπάνας. Προτιμώτερον θὰ ἦτο αὐτὸ ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξιν πού ἔγινε περὶ τοῦ τι ἔπταιε διὰ τὸν κανονισμὸν τῶν χρεῶν. Μᾶς εἴπατε ὅτι ἐπήγαμε εἰς τὴν Χάγην καὶ δὲν μᾶς ἀνεγνώρισαν τὰ ποσὰ αὐτά. Ἔχω μάλιστα εἰς χεῖρας μου, κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, ὑπομνήματα ἰδικά σας εἰς ἃ φαίνεται ἡ ἐπιμέλειά σας καὶ εἰς τὰ ὁποῖα φέρονται διάφορα ποσὰ ἄτινα δὲν μᾶς ἀνεγνώρισαν Ἑπομένως ὑπέστημεν οἰκονομικὰς ζημίας διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἱκανοποιούμεθα μὲ τὰ ποσὰ πού λαμβάνομεν, χωρὶς λέγων ταῦτα νὰ ζητῶ διὰ τοῦτο εὐθύνας Ἐπίσης φρονῶ ὅτι δὲν εἶναι πλεονέκτημα ὅτι λαμβάνομεν περισσότερα ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός) Ἐγὼ σᾶς ἠρώτησα ἐὰν θέλετε νὰ ἐζητοῦσα περισσότερα ἀπὸ τὴν Γερμανίαν καὶ δὲν μοῦ ἀπαντήσατε

Π. Τσαλδάρης. Ὄχι, νὰ μὴ ζητήσετε, ἀλλὰ νὰ ἔχωμεν πολλὰς διαφορᾶς διὰ νὰ μὴ ἐρχώμεθα εἰς προστριβάς.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπιλέγει, ἐκεῖνο πού ἔγινε μπορεῖ νὰ ἦτο καλὸν δὲν ἦτο ὅμως ἀπολύτως τὸ καλύτερον.

Γ. Καφαντάρης. Ἡ συζήτησις γίνεται μετὰ νευρικότητος καὶ σπουδῆς ἧς δὲν βλέπομεν τὴν ἐξήγησιν. Ἐπυκνώθη ἡ ἐργασία τῆς Βουλῆς καὶ ζητήματα σπουδαιότατα εἴμεθα ὑπόχρεοι νὰ τὰ διαπραγματευώμεθα μὲ πυρετώδη ταχύτητα καὶ καταντᾷ ὁ ρόλος τῶν ἀγορεύσεων δυσάρεστος.

Ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως μοὶ ἀπέδωκε τὴν κατηγορίαν ὅτι ἔχω τὴν οἴησιν ὅτι εἶμαι ἀλάθητος καὶ ὅτι τὸ θεμελιῶδες αὐτὸ ἐλάττωμα μὲ παρεσύρε καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς ὀλισθήματα θέλει δὲ μὲ παρεσύρει καὶ κατὰ τὸ μέλλον. Μοὶ ἀπέδωκεν ἀκόμη ὅτι θέλω νὰ παραστήσω τὸν ἦσσονα λόγον ὡς κρείσσονα, διότι ἀρνοῦμαι ὅτι θὰ ἦτο δυνατόν, ὁμαλῶς ἐξελισσομένων τῶν πραγμάτων, νὰ φθάσωμεν εἰς λύσιν ἡ ὁποία θὰ ἐπέτρεπε νὰ ἐξοφλήσωμεν τὰ χρέη ἡμῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν εἰς νόμισμα χάρτινον. Ἐξετάζει ἀκολούθως τὴν σημασίαν τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ συνυποσχετικοῦ τῆς Γενεύης καὶ συνεχίζων λέγει: Εἶπον ὅτι ὑπάρχουν σημεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν θὰ ἦτο ὀρθὸν νὰ ἐπιμείνωμεν· καὶ τοῦτο ἠρμηνεύθη ὅτι μετέβημεν εἰς τὴν Γενεύην μὲ τὴν πίστιν ἡμῶν ἠλαττωμένην ὅσον ἀφορᾷ τὸ δίκαιον τῆς Ἑλλάδος. Ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον διετίαν ἐλέχθησαν πολλὰ καὶ δὲν ἔδωκα οὐδεμίαν ἀπάντησιν ἀναμένων ὅτι θὰ ἤρχετο μία ἡμέρα διὰ νὰ δώσω τὰς ἐξηγήσεις. Ὑπέμεινα διὰ νὰ μὴ μοῦ ἀποδώσουν τὴν κατηγορίαν ὅτι λαμβάνω τὸ μέρος τῶν ἐνδιαφερομένων μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ὅταν ἐλύθησαν πλέον τὰ ζητήματα, ἡ ἀνάπτυξις αὐτὴ δὲν εἶναι πλέον παρὰ ἀνάπτυξις ἀντικειμενική, οὐδεμίαν δυναμένη νὰ ἔχῃ συνέπειαν. Ἀλλ' ἦτο πράγματι ἀπαίτησις ἐμπορικῆς φύσεως ἡ ἀπαίτησις τῆς Τραπέζης; Πῶς, εἶπον, ἀπετόλμησεν ὁ κ. Καφαντάρης νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι δὲν ἦτο τοιαύτη, ἀφοῦ καὶ εἰς τὴν Χάγην παρεδέχθησαν αὐτὴν ὡς τοιαύτην; Ἀλλ' εἰς τὴν Χάγην δὲν συνεζητήθησαν τὰ ζητήματα τῶν πολεμικῶν χρεῶν, ἀλλὰ μόνον τὰ ζητήματα τῶν ἐπανορθώσεων. Ἐὰν ἡ Γαλλία ἄνευ χρονοτριβῆς καὶ συζητήσεως ἠδύνατο ἐκεῖ νὰ κατασιγάσῃ τὴν κατ' αὐτῆς ἀντίδρασιν διὰ παραχωρήσεων αἱ ὁποῖαι οὐδαμῶς τὴν ἔθιγον διατὶ νὰ μὴ τὸ πράξῃ; Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως μᾶς ἐπληροφόρησεν ὅτι ἡ Γαλλία εἶχε τὸ 26 ο)ο τῶν Βουλγαρικῶν ἐπανορθώσεων. Ἐφόσον λοιπὸν ἦτο τόσον μικρὸν τὸ ποσοστὸν αὐτῆς, οὐδένα εἶχε λόγον νὰ συνάψῃ ἀγῶνα ὁμηρικὸν περὶ τῆς φύσεως τοῦ χρέους τῆς Τραπέζης. Μᾶς εἶπεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὅτι συνήντησεν εἰς τὴν Χάγην δυσχερείας. Βεβαίως συνήντησε δυσχερείας. Ἄλλη ὅμως ἦτο ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ 1927 καὶ ἄλλη τώρα, διότι τώρα μὲν ἔγινε κοινὸς πάντων ἔρανος, τότε δὲ ἡ ζημία ἐπρόκειτο νὰ βαρύνῃ μόνην τὴν Γαλλίαν. Διατί ἄρα γε συμμετέσχον καὶ τὰ λοιπὰ κράτη εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῆς Ἑλλάδος; Μήπως ἡ Ἰταλία συμμετέσχε τῆς ἀνακουφίσεως αὐτῆς, ὑποβληθεῖσα εἰς τὰς ἐλαχίστας θυσίας εἰς ἃς ὑπεβλήθη, διότι ἀνεγνώρισεν ὅτι ἡ φύσις τοῦ χρέους ἦτο ἐμπορική; Ἀλλ' ἦτο ἄλλο τὸ θέμα εἰς τὴν Χάγην. Ἐπῆλθεν ἐκεῖ μία καλυτέρα διαρρύθμισις τῶν ἐπανορθώσεων δι' ἀμοιβαίων ὑποχωρήσεων. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἄποψιν αὐτοῦ ὅτι τὸ χρέος τῶν προκαταβολῶν ἦτο εἰς χρυσὸν καὶ ὄχι εἰς δραχμάς, ἀνέφερε καὶ πάλιν τὴν ὑπέρθεσιν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπέρθεσιν αὐτήν, ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀνεγνώρισεν ὅτι αὕτη θὰ εἶχεν ἐπιρροὴν μόνον ἐφόσον τὸ χρέος πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν θὰ ἦτο ἐμπορικῆς φύσεως. Ἀλλ' εἶναι τοῦτο χρέος πολεμικὸν ἢ χρέος ἐμπορικῆς φύσεως. Ἐπ' αὐτοῦ οὐδεμίαν ἀπάντησιν μᾶς ἔδωκεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ δὲν ἔδωκεν ἀπάντησιν διότι δὲν ἠρνήθη ὅτι ἡ σύμβασις εἶχε συναφθῆ μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων καὶ τὸ χρέος ἦτο διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους. Ἡ Τράπεζα παρενεβλήθη ἐν ἀγνοίᾳ της, διότι δὲν ἐπρόκειτο παρὰ περὶ ἑνὸς ἀνοίγματος πιστώσεως. Ἔδωκεν ἡ Τράπεζα καὶ ἕνα ὀβολὸν ἐξ ἰδίων; Ἔγινεν ἢ δὲν ἔγινεν ἡ χορήγησις δι' ἐκδόσεως χαρτονομίσματος; Εἶναι ἢ δὲν εἶναι περιουσία τοῦ Κράτους τὸ χαρτονόμισμα. Ὑπάρχει ἐπ' αὐτοῦ ἀπάντησις;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν ἐπεθύμουν νὰ ἀπαντήσω πλέον ἀλλ' ἐπειδὴ ἐρωτᾶτε ἐπανειλημμένως θὰ σᾶς δώσω μίαν ἀπάντησιν: ἡ Τράπεζα ἐξέδωκε τὸ χαρτονόμισμα· δὲν τὸ ἐξέδωκε τὸ Κράτος.

Γ. Καφαντάρης. Ἀλλὰ τὸ χαρτονόμισμα εἶναι περιουσία τοῦ Κράτους, ἡ δὲ μεσολάβησις τῆς Τραπέζης μόνον σκοπὸν ἔχει τὴν δημιουργίαν λαϊκῆς ψυχολογίας. Ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ χαρτονομίσματος οὐδεμίαν ἔχει εὐθύνην, ἐνεργεῖ κατὰ παραγγελίαν καὶ ἐπὶ προμηθείᾳ. Ὑπάρχει ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις; Ἡ χορήγησις ἐγένετο ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐὰν ἦρετο ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία δὲν θὰ ἦτο ὑπόχρεως ἡ Τράπεζα;

Γ. Καφαντάρης. Θέτετε τὸ ζήτημα πρωθυστέρως· δὲν

ήμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἄρσις τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας ἄνευ ἀποσβέσεως τῶν εὐθυνῶν τοῦ Κράτους πρὸς τὴν Τράπεζαν.

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** λέγει ὅτι ἡ παρατήρησις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἔχει τὴν ἔννοιαν ὅτι αἱ ὑποχρεώσεις τῶν πιστωθεισῶν δυνάμεων ἐθεωρήθησαν ὡς κάλυμμα καὶ ἐναντι τοῦ καλύμματος τούτου ἐδόθη ἡ ἄδεια τῆς ἐκδόσεως χαρτονομίσματος.

Ὁ κ. ***Γ. Καφαντάρης*** λέγει ὅτι διὰ νὰ ὑπάρξῃ ἔκδοσις τραπεζογραμματίων διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης πρέπει νὰ πληρωθῇ ὁ ὅρος τῆς διὰ νόμου ἐπεκτάσεως τοῦ προνομίου. Ὅταν ὅμως ἔρχεται τὸ Κράτος καὶ κάμνει μίαν ἐργασίαν τὴν ὁποίαν αὐτὸ ἀνέλαβεν, ἡ Τράπεζα ἐνεργεῖ ἁπλῶς ὡς ἐντολοδόχος καὶ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Κράτους.

Π. Τσαλδάρης. Μὲ αὐτὴν τὴν βάσιν ποὺ ὑποστηρίζετε αὐτὸ ἔχει τὴν ἔννοιαν ὅτι δύναται νὰ συμψηφισθῇ. Ἐκάναμε διακανονισμὸν καὶ τῶν Ἀγγλικῶν χρεῶν καὶ ἡ Ἀγγλία τὰ ἐπλήρωσε.

Γ. Καφαντάρης. Αὐτὸ εἶναι μία ἰσχυροτάτη ἀπόδειξις τῆς γενναιοδωρίας τὴν ὁποίαν ἐπεδείκνυε ἀπέναντι τῶν μικρῶν κρατῶν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Συνεχίζων ἀναφέρει πόσον εὐνοϊκὴ ἦτο ἡ θέσις τοῦ συνόλου τῶν μικρῶν κρατῶν εἰς Χάγην λόγῳ τῆς προσπαθείας τῆς Ἀγγλίας ὑπὲρ τοῦ σχεδίου Γιάγκ τῆς ὁποίας κατώρθωσε νὰ ἐπωφεληθῇ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Τονίζει ὅτι ἡ νόμῳ σταθεροποίησις δὲν ἔγινεν ἐπὶ ζημίᾳ τῶν κρατικῶν συμφερόντων ἀλλὰ ἀζημίως, ἡ δὲ πραγματικὴ σταθεροποίησις περὶ τῆς ὁποίας ἐγένετο λόγος δὲν στηρίζεται παρὰ ἐπὶ τῆς ψυχολογικῆς καταστάσεως τῆς στιγμῆς.

Π. Τσαλδάρης. Καὶ ἡ νόμῳ σταθεροποίησις εἶναι τὸ ἴδιον κάμετε μίαν ἐπανάστασιν καὶ θὰ ἰδῆτε.

Γ. Καφαντάρης. Δὲν παρεσύρθη ἡ νόμῳ σταθεροποίησις οὐδὲ κατὰ τὴν μεταπολίτευσιν τοῦ 1860—1865. Καμμία νόμῳ σταθεροποίησις δὲν δύναται νὰ καταρρεύσῃ παρὰ μόνον λόγῳ παγίων ἐλλειμμάτων τοῦ Προϋπολογισμοῦ. Θὰ τελειώσω μὲ μίαν λέξιν ὅτι εἶναι ἀπολύτως ἀκριβὲς ὅ,τι εἶπεν ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος ὅτι ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ εὑρέθη τὸ λαϊκὸν κόμμα σύμφωνον πρὸς τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων τὸ ὁποῖον εἶχον τὴν τιμὴν νὰ διευθύνω.

Ὁ κ. ***Γ. Μόδης*** λέγει ὅτι εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν τὸν ἠκολούθησεν ἀλλ' ἐσιώπησε.

Γ. Καφαντάρης. Κύριε βουλευτὰ ἐκ Φλωρίνης, ἐὰν φαντάζεσθε, ἐὰν διενοήθητε ποτὲ ὅτι ἐσκεπτόμην νὰ στηριχθῶ ἐπὶ τῆς εὐθύνης ὑμῶν ἢ ἄλλου τινος διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἰδικῶν μου εὐθυνῶν ἠθέλετε εὑρεθῇ εἰς πλάνην δεινήν. Δὲν ἐπεκαλέσθην ποτὲ τὰς πράξεις οὔτε τὴν σιωπὴν οὐδενὸς διὰ νὰ μειώσω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγὼ ἐθεώρησα ὅτι εἶναι εὐθύνη πρωτίστως ἰδική μου. Δὲν τὰς ἐπεκαλέσθην καὶ ὅταν ἀκόμη ὑπῆρχον θετικώτεραι ἐνδείξεις ἐγκρίσεως τῶν ἐνεργειῶν μου. Ἔχω τὴν ὑπερηφάνειαν νὰ θεωρῶ ὅτι ἡ εὐθύνη ἡ ἰδική μου εἶναι ἀρκετή. Δὲν ἐξέφρασα παράπονα οὐδὲ τὴν ἐσπέραν αὐτὴν διότι μετέβαλον ἀντιλήψεις ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι μὲ ὑπεστήριξαν. Δίκαιον εἶχον νὰ μεταβάλλουν ἀντιλήψεις ἐφ' ὧν μετεπείσθησαν. Δὲν εἶναι τοῦτο ἄξιον κατακρίσεως, ἀλλὰ βεβαίως δὲν δύνσμαι νὰ εἴπω ὅτι αὐτὸ τὸ ζήτημα ἐλύθη. Κατήντησα ἐγὼ νὰ εὑρεθῶ ἐν μέσῳ δύο πυρῶν. Εἰς τὰ πυρὰ αὐτὰ ἀντέσχον ὅσον μοὶ ἦτο δυνατόν· ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἀναγνωρίζω εἶναι ὅτι ἡ δοθεῖσα λύσις καθ' ὃν τρόπον ἐδόθη, ἀποτελεῖ τὴν ἠθικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος. Ἐὰν πράγματι παρεπέμπετο τὸ ζήτημα εἰς μίαν διαιτησίαν.....

Π. Τσαλδάρης. Διατί δὲν τὸ ἐκάματε;

Γ. Καφαντάρης. Ἐγὼ εἶχα πεποίθησιν εἰς τὴν ἀντίληψίν μου· ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχον πεποίθησιν θὰ ἔπρεπε νὰ μοῦ παρουσιάσουν κρίσιν ἀμερόληπτον. Τοιαύτην δὲν παρουσίασαν. Τὸ ὅτι ὑπῆρχεν ἡ δύναμις εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐπιβάλῃ τὰς ἀντιλήψεις της εἰς τὴν Τράπεζαν, καὶ τὰς ἐπέβαλε, τοῦτο δὲν δίδει ἀπολύτως καμμίαν πραγματικὴν εἰς τὸ ζήτημα κρίσιν. Τὸ ζήτημα ἀπὸ τῆς ἰδικῆς του κρίσεως παραμένει τελείως ἐκκρεμές. Ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ἐπέβαλε βεβαίως εἰς τὴν Τράπεζαν νέον διακανονισμόν. Ἡ λύσις ὅμως αὐτὴ ἐστηρίχθη μόνον ἐπὶ τῆς δυνάμεως· δὲν ἐστηρίχθη ἐπὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ δικαίου. Καὶ ἐφ' ὅσον ἐγώ, τυλάχιστον ἔχω τὴν δύναμιν, θὰ δικαιοῦμαι νὰ λέγω ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς τὸ δίκαιον ὑπῆρχε μὲ τὸ μέρος τὸ ἰδικόν μου, δὲν ὑπῆρχε μὲ τὸ μέρος τὸ ἰδικόν των.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** λέγει ὅτι, ὅταν ἐν τῇ Οἰκουμενικῇ Κυβερνήσει προέκυψε τὸ ζήτημα, συνέστησεν εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ μὴ ἐμπεδοῦται ἐπὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τὴν ὁποίαν εἶχε προκαλέσει ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἀλλὰ νὰ παραπέμψῃ αὐτὸ εἰς τὴν διαιτησίαν τῶν κυριωτέρων Τραπεζῶν τῆς Εὐρώπης.

Κηρύσσεται μετὰ τοῦτο ἡ συζήτησις περατωμένη. Γίνεται δὲ δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον, ἔχον οὕτω:

Περὶ κυρώσεως τῶν ἐν Χάγῃ ὑπογραφεισῶν πράξεων πρὸς ρύθμισιν τῶν ζητημάτων ἐπανορθώσεων καὶ πολεμικῶν χρεῶν.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦνται αἱ πρὸς ρύθμισιν τῶν ζητημάτων τῶν ἐπανορθώσεων καὶ τῶν πολεμικῶν χρεῶν ὑπογραφεῖσαι ἐν Χάγῃ τῇ 20 Ἰανουαρίου 1930 κάτωθι Συμφωνίαι:

1) Συμφωνία μετὰ τῆς Γερμανίας μετὰ τῶν σχετικῶν πρὸς αὐτήν:

α) Δώδεκα ἀκολούθων Παραρτημάτων.

I. Ἀνταλλαγὴ δηλώσεων μεταξὺ τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Κυβερνήσεων Βελγίου, Μεγάλης Βρεττανίας, Γαλλίας, Ἰταλίας καὶ Ἰαπωνίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἀφ' ἑτέρου.

II. Μεταβατικὰ μέτρα.

III. Πιστοποιητικὸν χρέους τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους.

IV. Πιστοποιητικὸν τῆς Ἑταιρείας τῶν Γερμανικῶν Σιδηροδρόμων.

V. Διατάξεις πρὸς εἰσαγωγὴν ἢ διατήρησιν ἐν τῷ Γερμανικῷ Νόμῳ περὶ Τραπέζης.

Vδίς. Διαδικασία διὰ τὴν τροποποίησιν ἐνίων ἄρθρων τοῦ Γερμανικοῦ περὶ Τραπέζης Νόμου.

VI. Νόμος σχετικὸς πρὸς τὴν τροποποίησιν τοῦ Νόμου τοῦ ἀφορῶντος τὴν Γερμανικὴν Ἑταιρείαν Κρατικῶν Σιδηροδρόμων (Deutche Reichsbahngesellschaft).

VIδίς. Διαδικασία διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου τοῦ ἀφορῶντος τὴν Γερμανικὴν Ἑταιρείαν Κρατικῶν Σιδηροδρόμων (Deutche Reichsbahngesellschaft).

VII. Διάθεσις πρὸς ἐκ παραλλήλου ἐγγύησιν ἐνίων εἰσπράξεων τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους. (Reich).

VIII. Συμβόλαιον Ἐντολῆς (Trust).

IX. Κανονισμὸς περὶ τῶν εἰς εἶδος παροχῶν.

X. Συμφωνία μεταξὺ Γερμανίας καὶ Μεγάλης Βρεττανίας καὶ μεταξὺ Γερμανίας καὶ Γαλλίας ἀφορῶσα τὸ «German Reparations Recovery Act», καὶ τὴν Γαλλικὴν ἀντίστοιχον νομολογίαν.

XI. Ἐγγυήσεις δοθεῖσαι εἰς τὸ ἐξωτερικὸν Γερμανικὸν Δάνειον τοῦ 1924.

XII. Δικονομικὸς Κανονισμὸς τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου.

β) Τελικοῦ Πρωτοκόλλου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 31)8)29 τῆς α' περιόδου τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Χάγης.

γ) Ἐκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων ὑπὸ ἡμερομηνίαν 7)6)29 γνωστῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα Σχέδιον Young, μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸ Παραρτημάτων αὐτῆς.

2) Συμφωνία μετὰ τῆς Αὐστρίας.

3) Συμφωνία μετὰ τῆς Βουλγαρίας.

4) Συμφωνία μετὰ τῆς Οὐγγαρίας.

5) Συμφωνία μετὰ τῆς Τσεχοσλοβακίας.

6) Συμφωνία μετὰ τῆς Ἑλβετίας.

7) Συμφωνία σχετικὴ πρὸς τὸ συνημμένον εἰς τὴν Ἔκθεσιν τῶν Πραγματογνωμόνων τῆς 7 Ἰουνίου 1929 ὑπόμνημα.

8) Συμφωνία μεταξὺ τῶν Πιστωτριῶν Δυνάμεων ὡς πρὸς τὰ μετὰ τῆς Γερμανίας ζητήματα.

9) Συμφωνία μετὰ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων ὡς πρὸς τὰ μετὰ τῆς Αὐστρίας, Οὐγγαρίας, Βουλγαρίας ζητήματα καὶ τὸ χρέος ἀπελευθερώσεως.

10) Συμφωνία ἀφορῶσα τὴν κινητοποίησιν τμήματος τοῦ μὴ δυναμένου νὰ ἀνασταλῇ μέρους τῶν ἐτησίων δόσεων τοῦ Νέου Σχεδίου.

11) Ἀνταλλαγεῖσαι ἐπιστολαὶ σχετικαὶ πρὸς τὴν ἄσκησιν ὑπὸ τῆς Γερμανίας τῶν ἀναγνωριζομένων αὐτῇ δικαιωμάτων ἀναστολῆς.

12) Ἀνταλλαγεῖσαι ἐπιστολαὶ σχετικαὶ πρὸς τὰ τιμολόγια τῆς Ἑταιρείας Γερμανικῶν Σιδηροδρόμων.

13) Μεταβατικαί τινες διατάξεις

14) Ἐπιστολαὶ σχετικαὶ πρὸς τὴν περὶ τῶν μάρκων συμφωνίαν μετὰ τοῦ Βελγίου.

15) Συμφωνία μετὰ τῆς Γαλλίας περὶ διακανονισμοῦ τοῦ πρὸς αὐτὴν πολεμικοῦ χρέους τῆς Ἑλλάδος

καὶ ὧν τὸ κείμενον ἐπισυνάπτεται ἐν Γαλλικῷ ἢ Ἀγγλικῷ κειμένῳ καὶ ἐν Ἑλληνικῇ μεταφράσει.

ACTE FINAL DE LA CONFÉRENCE DE LA HAYE

Les Représentants de l'Allemagne, de la Belgique, de la France, de la Grande-Bretagne, de l'Italie et du Japon, réunis à Genève le 16 Septembre 1928, s'inspirant du désir commun qui animait leurs Gouvernements de hâter le règlement des questions nées de la guerre, ont constaté leur accord à cet égard sur les points suivants :

1o) ouverture d'une négociation officielle relativement à la demande formulée par le Chancelier du Reich au sujet de l'évaluation anticipée de la Rhénanie;

2o) nécessité d'un règlement complet et définitif du problème des réparations et de la constitution, pour atteindre ce but, d'une commission d'experts financiers désignés par les six Gouvernements.

3o) principe de la constitution d'une Commission de constatation et de conciliation; la composition, le fonctionnement, l'objet et la durée de ladite Commission seront soumis à une négociation entre les Gouvernements.

La Commission des experts financiers a été réunie à Paris; elle a déposé son rapport le 7 Juin 1929.

Les Gouvernements ci-dessus énumérés ayant estimé que les conclusions de ce rapport intéressaient également les Gouvernements de la Grèce, du Portugal, de la Pologne, de la Roumanie, de la Tchécoslovaquie et de la Yougoslavie, ainsi que les Gouvernements du Canada, du Commonwealth d'Australie, de la Nouvelle-Zélande, de l'Union de l'Afrique du Sud et de l'Inde, ont convié ces Gouvernements à prendre part aux négociations et aux arrangements les concernant.

En conséquence, les Délégués des Gouvernements ci-dessus énumérés auxquels s'est joint le Représentant du Gouvernement des Etats-Unis d'Amérique en sa capacité d'observateur avec des pouvoirs spécifiquement limités, se sont assemblés en Conférence à La Haye sous la présidence de Son Excellence M. Henri Jaspar, Premier Ministre de Belgique et, à la suite de réunions tenues du 6 au 31 Août 1929, les Actes ci-après énumérés ont été arrêtés :

1o. Lettres du 30 Août 1929 relatives à l'évacuation des Territoires Rhénans;

ΤΕΛΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΤΗΣ ΧΑΓΗΣ

Οἱ Ἀντιπρόσωποι τῆς Γερμανίας, τοῦ Βελγίου, τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἰαπωνίας, συνελθόντες ἐν Γενεύῃ τὴν 16ην Σεπτεμβρίου 1928, ἐμπνεόμενοι ὑπὸ τῆς κοινῆς ἐπιθυμίας ἥτις ἐνέπνεε τὰς Κυβερνήσεις των νὰ ἐπισπεύσωσι τὸν διακανονισμὸν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου γεννηθέντων ζητημάτων, διεπίστωσαν ὡς πρὸς τοῦτο τὴν συμφωνίαν των ἐπὶ τῶν ἑξῆς σημείων.

1) Ἔναρξις ἐπισήμων διαπραγματεύσεων ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Καγκελλαρίου τοῦ Γερμανικοῦ κράτους διατυπωθεῖσαν αἴτησιν περὶ τῆς ἐκ τῶν προτέρων ἐκκενώσεως τῆς Ῥεναν ίας.

2) Ἀνάγκη πλήρους καὶ ὁριστικοῦ διακανονισμοῦ τοῦ προβλήματος τῶν ἐπανορθώσεων καὶ τῆς συγκροτήσεως, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου, ἐπιτροπῆς οἰκονομολόγων πραγματογνωμόνων ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τῶν ἓξ Κυβερνήσεων.

3) Ἀρχὴ τῆς συγκροτήσεως Ἐπιτροπῆς διαπιστώσεως καὶ διαλλαγῆς· ἡ σύνθεσις, ἡ λειτουργία, ὁ σκοπὸς καὶ ἡ διάρκεια τῆς ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῆς θὰ εἶναι τὸ θέμα διαπραγματεύσεων μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν οἰκονομολόγων πραγματογνωμόνων συνῆλθεν εἰς Παρισίους· κατέθεσε τὴν ἔκθεσίν της τὴν 7ην Ἰουνίου 1929.

Αἱ ὡς ἄνω ἀπαριθμούμεναι Κυβερνήσεις κρίνασαι ὅτι τὰ πορίσματα τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἐνδιέφερον ἐξ ἴσου τὰς Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος, τῆς Πορτογαλλίας, τῆς Πολωνίας, τῆς Ρουμανίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τῆς Γιουγοσλαυΐας, ὡς καὶ τὰς Κυβερνήσεις τοῦ Καναδᾶ, τῆς Πολιτείας (Commonwealth) τῆς Αὐστραλίας, τῆς Νέας Ζηλανδίας, τῆς Νοτιο-Ἀφρικανικῆς Ἑνώσεως καὶ τῶν Ἰνδιῶν, προσεκάλεσαν τὰς Κυβερνήσεις ταύτας νὰ μετάσχωσι τῶν ἀφορωσῶν αὐτὰς διαπραγματεύσεων καὶ συμφωνιῶν.

Κατὰ συνέπειαν οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν ὡς ἄνω ἀπαριθμουμένων Κυβερνήσεων εἰς οὓς προσετέθη ὁ Ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐν τῇ ἰδιότητί του ὡς παρατηρητοῦ μὲ εἰδικῶς περιωρισμένα πληρεξούσια συνῆλθον εἰς Διάσκεψιν ἐν Χάγῃ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος τοῦ κ. Ἐρρίκου Ζασπάρ, Πρωθυπουργοῦ τοῦ Βελγίου καὶ κατόπιν συνεδριάσεων λαβουσῶν χώραν ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 13 Αὐγούστου 1929 συνωμολογήθησαν αἱ κάτωθι ἀπαριθμούμεναι πράξεις.

1) Ἐπιστολαὶ τῆς 30 Αὐγούστου 1929 ἀφορῶσαι τὴν ἐκκένωσιν τῶν παραρρηνείων ἐδαφῶν.

2o. Accord en date du 30 Août 1929 concernant les commissions de conciliation franco-allemande et belgo-allemande instituées par les Traités de Locarno;

3o. Protocole du 31 Août 1929 et ses Annexes concernant : l'approbation de principe du Rapport des Experts précédemment mentionné, le règlement de diverses questions relatives à son application, et la constitution de divers comités destinés à en préparer la mise à exécution.

Ces comités ainsi que les comités d'organisation prévus dans ledit Rapport ont soumis le résultat de leurs travaux au Président.

Par ailleurs, la nécessité étant apparue d'assurer en même temps le règlement général des dettes nées, à la charge de l'Autriche, de la Bulgarie et de la Hongrie, des Traités de Saint-Germain, de Neuilly et de Trianon, lesdites Puissances ont été invitées à participer aux négociations et à envoyer leurs Représentants à La Haye.

C'est dans ces conditions que la Conférence a repris ses séances et que les Représentants des Gouvernements précédemment mentionnés se sont assemblés à La Haye le 3 Janvier 1930.

En conséquence de la décision prise d' établir à Bâle, le siège de la Banque des Règlements Internationaux, des Représentants du Gouvernement suisse ont été invités à participer à cet effet aux travaux de la Conférence.

A la suite de réunions tenues du 3 au 20 Janvier 1930, les Actes ci-après énumerés ont été arrêtés :

1. Accord avec l'Allemagne.
2. Accord avec l'Autriche.
3. Accord avec la Bulgarie.
4. Accord avec la Hongrie.
5. Accord avec la Thchécoslovaquie.
6. Convention avec la Suisse.
7. Arrangement relatif au mémorandum joint au Plan des Experts.
8. Arrangement entre les Puissances créancières (Allemagne).
9. Arrangement entre les Puissances créancières (Autriche, Hongrie, Bulgarie, dette de libération).
10. Arrangement concernant la mobilisation financière.
11. Lettres échangées concernant l'Accord germano-américain.
12. Lettres échangées concernant les tarifs de la Compagnie des Chemins de fer allemands.
13. Dispositions transitoires.
14. Lettres des Gouvernements allemand et belge au sujet de l'Accord des Marks allemands en Belgique.

Le Président constate, en outre, que, en liaison avec la Conférence de la Haye, les Accords suivants ont été signés par l'Allemagne, concernant la renonciation à des demandes et à la liquidation des biens, droits et intérêts allemands, les opérations des Offices de Vérification et de Compensation et les Marks allemands en Belgique :

Avec la Belgique. Accords des 13 Juillet 1929 et 16 Janvier 1930.

Avec la Grande-Bretagne. Accord du 28 Décembre 1929.

Avec la France. Accord du 31 Décembre 1929

Avec l'Italie. Accord du 20 Janvier 1930.

Avec la Pologne. Accord du 31 Octobre 1929 (déposé ensemble dans les archives de la Conférence)

Avec le Canada. Accord du 14Janvier 1930.

Avec le Commonwealth d'Australie. Accord du 17 Janvier 1930.

Avec la Nouvelle-Zélande. Accord du 17 Janvier 1930.

Le présent Acte restera déposé dans les archives du Gouvernement belge qui délivrera une copie authentique à chacun des Gouvernements qui ont participé à la Conférence de La Haye, ainsi qu'aux Puissances signataires des Traités de Paix de Versailles, Saint-Germain, Neuilly et Trianon.

Fait à La Haye en un seul exemplaire, le 20 Janvier 1930.

Le Président de la Conférence
HENRI JASPAR

Le Secrétaire Général
M. P. A. HANKEY

Les Secrétaires des Délégations.

Dr. Boltze (Allemagne), Dr. Hans (Autriche), C. De Grunne (Belgique), Dr. Poulieff (Bulgarie), De Felcourt (France), Rupert B. Howorth (Grande Bretagne), J. Reid Hyde (Canada), Jas. R. Collins (Australie), E. Toms (Nouvelle-Zélande), G. Coustas (Grèce), L. Gajzago (Hongrie), Buti (Italie), H. Kobayashi (Japon), J. Lipski (Pologne), Antonio Potier (Portugal), Savel Radulesco (Roumanie), Arnost Heidrich (Tchécoslovaquie), Vl. Martinac (Yougoslavie).

2) Συμφωνία ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30 Αὐγούστου 1929 ἀφορῶσα τὰς διὰ τῶν Συνθηκῶν τοῦ Λοκάρνο συγκροτηθείσας γαλλογερμανικὴν καὶ βελγο-γερμανικὴν ἐπιτροπὰς διαλλαγῆς.

3) Πρωτόκολλον τῆς 31ης Αὐγούστου 1929 καὶ τὰ Παραρτήματα αὐτοῦ ἀφορῶντα τὴν κατ' ἀρχὴν ἀποδοχὴν τῆς προηγουμένως μνημονευθείσης ἐκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων τοῦ διακανονισμοῦ διαφόρων συναφῶν μὲ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς ζητημάτων, καὶ τὴν συγκρότησιν διαφόρων ἐπιτροπῶν προοριζομένων νὰ προετοιμάσωσι τὴν ἔναρξιν ἐκτελέσεως αὐτῆς.

Αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται ὡς καὶ αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῆς ἐν λόγῳ Ἐκθέσεως ὀργανωτικαὶ ἐπιτροπαὶ ὑπέβαλον εἰς τὸν Πρόεδρον τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Ἐξ ἄλλου κριθέντος ἀναγκαίου νὰ ἐξασφαλισθῇ συγχρόνως ὁ γενικὸς διακανονισμὸς τῶν προκυψάντων, εἰς βάρος τῆς Αὐστρίας, τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας ἐκ τῶν συνθηκῶν τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ, τοῦ Νεϊγύ καὶ τοῦ Τριανόν, χρεῶν αἱ ρηθεῖσαι Δυνάμεις προσεκλήθησαν νὰ μετάσχωσι τῶν διαπραγματεύσεων καὶ ἀποστείλωσιν εἰς Χάγην τοὺς Ἀντιπροσώπους αὐτῶν.

Ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας ἡ Διάσκεψις ἐπανέλαβε τὰς συνεδριάσεις της καὶ οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν προηγουμένως μνημονευθεισῶν Κυβερνήσεων συνῆλθον εἰς Χάγην τὴν 3ην Ἰανουαρίου 1930.

Συνεπείᾳ τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως ὅπως ἐγκατασταθῇ ἐν Βασιλείᾳ ἡ ἕδρα τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν, Ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλβετικῆς Κυβερνήσεως προσεκλήθησαν νὰ μετάσχωσι πρὸς τοῦτο τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως.

Κατόπιν τῶν ἀπὸ τῆς 3ης μέχρι τῆς 20ῆς Ἰανουαρίου 1930 λαβουσῶν χώραν συνεδριάσεων, συνωμολογήθησαν αἱ κάτωθι ἀπαριθμούμεναι πράξεις :

1) Συμφωνία μετὰ τῆς Γερμανίας.
2) Συμφωνία μετὰ τῆς Αὐστρίας.
3) Συμφωνία μετὰ τῆς Βουλγαρίας.
4) Συμφωνία μετὰ τῆς Οὐγγαρίας.
5) Συμφωνία μετὰ τῆς Τσεχοσλοβακίας.
6) Σύμβασις μετὰ τῆς Ἑλβετίας.
7) Συμφωνία σχετικὴ μὲ τὸ ἐπισυναπτόμενον εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν Πραγματογνωμόνων ὑπόμνημα.
8) Συμφωνία μεταξὺ τῶν Πιστωτριῶν Δυνάμεων (Γερμανία).
9) Συμφωνία μεταξὺ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων, (Αὐστρία, Οὐγγαρία, Βουλγαρία, χρέος ἀπελευθερώσεως).
10) Συμφωνία ἀφορῶσα τὴν οἰκονομικὴν κινητοποίησιν.
11) Ἀνταλλαγεῖσαι ἐπιστολαὶ ἀφορῶσαι τὴν Γερμανο-Ἀμερικανικὴν Συμφωνίαν.
12) Ἀνταλλαγεῖσαι ἐπιστολαὶ ἀφορῶσαι τὰ τιμολόγια τῆς Ἑταιρείας Γερμανικῶν Σιδηροδρόμων.
13) Μεταβατικαὶ διατάξεις.
14) Ἐπιστολαὶ τῆς Γερμανικῆς καὶ Βελγικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς Συμφωνίας τῶν Γερμανικῶν Μάρκων ἐν Βελγίῳ

Ἐπὶ πλέον, ὁ Πρόεδρος διαπιστώνει ὅτι, ἐν συναφείᾳ μὲ τὴν Διάσκεψιν τῆς Χάγης, ὑπεγράφησαν ὑπὸ τῆς Γερμανίας αἱ ἀκόλουθοι Συμφωνίαι, ἀφορῶσαι τὴν παραίτησιν ἀπὸ ἀπαιτήσεων καὶ ἀπὸ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν γερμανικῶν περιουσιῶν, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων, τὰς ἐργασίας τῶν Γραφείων Ἐκκαθαρίσεως καὶ Συμψηφισμοῦ καὶ τὰ γερμανικὰ Μάρκα ἐν Βελγίῳ :

Μετὰ τοῦ Βελγίου. Συμφωνίαι τῆς 13ης Ἰουλίου 1929 καὶ τῆς 16ης Ἰανουαρίου 1930.

Μετὰ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας. Συμφωνία τῆς 28ης Δεκεμβρίου 1929.

Μετὰ τῆς Γαλλίας. Συμφωνία τῆς 31 Δεκεμβρίου 1929

Μετὰ τῆς Ἰταλίας. Συμφωνία τῆς 20 Ἰανουαρίου 1930

Μετὰ τῆς Πολωνίας. Συμφωνία τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1929 (κατατεθεῖσα συγχρόνως ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Διασκέψεως).

Μετὰ τοῦ Καναδᾶ. Συμφωνία τῆς 14ης Ἰανουαρίου 1930.

Μετὰ τῆς Πολιτείας (Commonwealth) τῆς Αὐστραλίας. Συμφωνία τῆς 17ης Ἰανουαρίου 1930.

Μετὰ τῆς Νέας Ζηλανδίας. Συμφωνία τῆς 17 Ἰανουαρίου 1930.

Ἡ παροῦσα πρᾶξις θὰ παραμείνῃ κατατεθειμένη ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Βελγικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις θέλει παραδώσῃ αὐθεντικὸν ἀντίγραφον εἰς ἑκάστην τῶν μετασχουσῶν τῆς Διασκέψεως τῆς Χάγης Κυβερνήσεων ὡς καὶ εἰς τὰς ὑπογραψάσας τὰς περὶ Εἰρήνης Συνθήκας τῶν Βερσαλλιῶν, Ἁγίου Γερμανοῦ, Νεϊγὺ καὶ Τριανὸν Δυνάμεις.

Ἐγένετο ἐν Χάγῃ εἰς ἓν καὶ μόνον ἀντίτυπον τὴν 20ὴν Ἰανουαρίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Διασκέψεως
(Ὑπ.) ΕΡΡ. ΖΑΣΠΑΡ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
(Ὑπ.) M. H. A. ΧΑΝΚΕΥ

Οἱ Γραμματεῖς τῶν Ἀντιπροσωπειῶν.

Δρ. Μπόλτσε (Γερμανία), Δρ. Χάνς (Αὐστρία), Κ. Ντὲ Γκρούν (Βέλγιον), Δρ. Πουλιέφφ (Βουλγαρία), Ντὲ Φελκούρτ (Γαλλία), Ροῦπερτ Β. Χόουγουορθ (Μεγάλη Βρεττανία), Ι. Ρὶντ Χάϋδ (Καναδᾶς), Ζακ. Ρ. Κόλλινς (Αὐστραλία), Ε. Τόμς (Νέα Ζηλανδία), Γ. Κούστας (Ἑλλάς), Λ. Γκαλάγκο (Οὐγγαρία), Μπούτι (Ἰταλία), Χ. Κομπαγυάσι (Ἰαπωνία), Ι. Λίπσκι (Πολωνία), Ἀντόνιο Ποτιὲ (Πορτογαλλία), Σαβὲλ Ραντουλέσκο (Ρουμανία), Ἄρνοστ Χάιντριχ (Τσεχοσλοβακία), Βλ. Μαρτινάκ (Γιουγκοσλαυία)

ACCORD

Les représentants de l'Allemagne, de la Belgique, de la France, de la Grande—Bretagne, de l'Italie et du Japon, réunis à Genève le 16 septembre 1928, ont manifesté leur volonté d'un règlement complet et définitif du problème des réparations et prévu la constitution, pour atteindre ce but, d'une Commission d'Experts financiers.

Les Experts se sont, à cette fin, réunis à Paris et ont déposé leur rapport le 7 juin 1929. Ce rapport a été approuvé en principe par le Protocole de La Haye du 31 août 1929.

En conséquence, les représentants dûment autorisés du Gouvernement du Reich allemand, du Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Belges, du Gouvernement du Royaume—Uni de Grande Bretagne et de l'Irlande du Nord, du Gouvernement du Canada, du Gouvernement du Commonwealth d'Australie, du Gouvernement de Nouvelle Zélande, du Gouvernement de l'Union de l'Afrique du Sud, du Gouvernement de l'Inde, du Gouvernement de la République française, du Gouvernement de la République grecque, du Gouvernement de Sa Majesté le Roi d'Italie, du Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur du Japon, du Gouvernement de la République de Pologne, du Gouvernement de la République de Portugal, du Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Roumanie, du Gouvernement de la République tchécoslovaque, du Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Yougoslavie,

Sont convenus de ce qui suit :

Article I.

Le Plan des Experts du 7 Juin 1929, ensemble le présent Accord et le Protocole du 31 Août 1929, le tout étant ci-après qualifié de «Nouveau Plan», est définitivement accepté comme règlement complet et définitif, au regard de l'Allemagne, des questions financières résultant de la guerre. Par cette acceptation, les Puissances signataires assument les obligations et acquièrent les droits que le Nouveau Plan comporte pour chacune d'entre elles.

Le Gouvernement allemand prend, vis-à-vis des Puissances créancières, l'engagement solennel de payer les annuités prévues au Nouveau Plan, conformément aux stipulations de ce dernier.

Article II.

A partir de la mise à exécution du Nouveau Plan, dans les conditions stipulées à la clause finale du présent Accord, l'obligation antérieure de l'Allemagne est complètement remplacée, sauf en ce qui concerne l'Emprunt extérieur allemand 1924, par l'obligation prévue au Nouveau Plan. Le paiement intégral des annuités qui y figurent, dans la mesure où elles sont dues aux Puissances créancières est accepté par ces Puissances comme décharge définitive de toutes les obligations de l'Allemagne restant encore en suspens et énumérées à la Section XI de la Partie I du Plan Dawes, telle que l'ont interprétée

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Γερμανίας, τοῦ Βελγίου, τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἰαπωνίας, συνελθόντες ἐν Γενεύῃ τὴν 16ην Σεπτεμβρίου 1928, διεδήλωσαν τὴν θέλησίν των πρὸς πλήρη καὶ ὁριστικὸν διακανονισμὸν τοῦ ζητήματος τῶν ἐπανορθώσεων καὶ προέβλεψαν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου, τὴν συγκρότησιν Ἐπιτροπῆς οἰκονομικῶν πραγματογνωμόνων.

Οἱ πραγματογνώμονες συνῆλθον, ἐπὶ τῷ τέλει τούτῳ ἐν Παρισίοις καὶ κατέθεσαν τὴν ἔκθεσιν αὐτῶν τῇ 7ῃ Ἰουνίου 1929. Ἡ ἔκθεσις αὕτη ἐνεκρίθη κατ' ἀρχὴν διὰ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Χάγης τῆς 31ης Αὐγούστου 1929.

Κατὰ συνέπειαν, οἱ δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι ἀντιπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Βέλγων, τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ τῆς Βορείου Ἰρλανδίας, τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Καναδᾶ, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πολιτείας (Commonwealth) τῆς Αὐστραλίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Νέας Ζηλανδίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Ἑνώσεως, τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἰνδιῶν, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πορτογαλλικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ῥουμανίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Γιουγκοσλαυΐας,

Συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων :

Ἄρθρον I.

Τὸ σχέδιον τῶν Πραγματογνωμόνων τῆς 7ης Ἰουνίου 1929 ὁμοῦ μετὰ τῆς παρούσης Συμφωνίας καὶ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 31ης Αὐγούστου 1929, ἅπαντα χαρακτηριζόμενα ἐν τοῖς ἑπομένοις «Νέον Σχέδιον», γίνεται ὁριστικῶς ἀποδεκτὸν ὡς πλήρης καὶ ὁριστικὸς διακανονισμὸς, ὡς πρὸς τὴν Γερμανίαν, τῶν προκυπτόντων ἐκ τοῦ πολέμου δημοσιονομικῶν ζητημάτων. Διὰ τῆς ἀποδοχῆς ταύτης, αἱ ὑπογράψασαι Δυνάμεις ἀναλαμβάνουσι τὰς ὑποχρεώσεις καὶ ἀποκτῶσι τὰ δικαιώματα, ἅτινα τὸ Νέον Σχέδιον συνεπάγεται δι' ἑκάστην ἐξ αὐτῶν.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει ἀπέναντι τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων τὴν παγγυρικὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλλῃ τὰς προβλεπομένας ἐν τῷ Νέῳ Σχεδίῳ ἐτησίας δόσεις, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ τελευταίου τούτου.

Ἄρθρον II.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἐκτελέσεως τοῦ Νέου Σχεδίου ὑπὸ τοὺς καθοριζομένους ἐν τῇ τελικῇ ῥήτρᾳ τῆς παρούσης Συμφωνίας ὅρους, ἡ προγενεστέρα ὑποχρέωσις τῆς Γερμανίας ἀντικαθίσταται ἐξ ὁλοκλήρου, ἐκτὸς καθ' ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ ἐξωτερικὸν Γερμανικὸν Δάνειον τοῦ 1924, διὰ τῆς ἐν τῷ Νέῳ Σχεδίῳ προβλεπομένης ὑποχρεώσεως. Ἡ ὁλοκληρωτικὴ καταβολὴ τῶν ἐτησίων δόσεων, αἵτινες ἀναγράφονται ἐν αὐτῷ, ἐν τῷ μέτρῳ καθ' ὃ ὀφείλονται εἰς τὰς πιστωτρίας Δυνάμεις, γίνεται δεκτὴ ὑπὸ τῶν Δυνάμεων τούτων ὡς ὁριστικὴ ἀπαλλαγὴ πασῶν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Γερμανίας αἵτινες παραμένουσιν εἰσέτι ἐκκρεμεῖς καὶ ἀπαριθμοῦνται ἐν τῷ Τμήματι XI τοῦ I Μέρους τοῦ Σχεδίου

les décisions du Tribunal d'interprétation constitué en vertu de l'Accord de Londres du 30 Août 1924.

Article III.

A. Les Gouvernements signataires reconnaissent que les comptes entre la Commission des Réparations et l'Allemagne relatifs aux opérations antérieures à la période du Plan Dawes, ainsi que tous les comptes comportant des crédits à l'Allemagne imputés ou à imputer sur sa dette originale en capital, seront désormais sans objet et sans effet et les déclarent clos dans leur état actuel.

B. (a) Par application du paragraphe 143 du Rapport des Experts du 7 juin 1929, étant entendu que la déclaration qui suit sera considérée comme épuisant le contenu de la renonciation prévue à ce paragraphe, l'Allemagne déclare renoncer dans les limites de l'énumération qui suit à toute demande ayant pour objet un paiement ou un bien qu'elle a pu ou pourrait adresser à la Commission des Réparations ou à l'une des Puissances créancières signataires du présent Accord pour quelque opération que ce soit antérieure à la signature de cet Accord, en relation, soit avec la guerre mondiale, soit avec les Conventions d'armistice, le Traité de Versailles ou les Accords conclus pour leur exécution.

1o) demandes concernant des biens ou droits pécuniaires de prisonniers de guerre, pour autant qu'elles n'aient pas été déjà réglées par des accords spéciaux.

2o) demandes tendant à obtenir le remboursement de paiements faits en vertu du paragraphe II de l'Annexe à l'article 296 du Traité de Versailles.

3o) demandes concernant les emprunts émis par les anciennes colonies allemandes.

4o) toute demande ayant pour objet, soit un paiement soit un bien qu'a pu ou pourrait présenter le Gouvernement allemand agissant pour son propre compte, pour autant qu'il ne s'agisse pas de créances d'Etat notifiées au cours de la procédure de compensation prévue aux articles 296 et 72 du Traité de Versailles par l'Office créancier à l'Office débiteur.

b) Réciproquement, les Puissances créancières acceptent, conformément à la recommandation du paragraphe 96 du Rapport des Experts du 7 Juin 1929, le paiement intégral des annuités qui y sont fixées comme décharge définitive de toutes les obligations de l'Allemagne restant encore en suspens et renoncent à toute demande en sus des dites annuités ayant pour objet un paiement ou un bien, qui a été ou pourrait être adressée à l'Allemagne pour quelque opération passée que ce soit tombant sous les mêmes chefs que ceux énumérés sous les numéros 1o à 4o qui précèdent.

c) Les dispositions du présent article ne portent pas atteinte à l'exécution des accords postérieurs au 10 Janvier 1920 concernant la renonciation à la liquidation des biens, droits ou intérêts privés alle-

Ντώς, ὡς ἔχει ἑρμηνευθῇ τοῦτο ὑπὸ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δικαστηρίου ἑρμηνείας, τοῦ ἱδρυθέντος δυνάμει τῆς Συμφωνίας τοῦ Λονδίνου τῆς 30ῆς Αὐγούστου 1924.

Ἄρθρον III.

Α· Αἱ ὑπογραφόμεναι Κυβερνήσεις ἀναγνωρίζουσιν ὅτι οἱ λογαριασμοὶ μεταξὺ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων καὶ τῆς Γερμανίας, οἱ σχετικοὶ πρὸς τὰς προγενεστέρας τῆς περιόδου τοῦ Σχεδίου Ντώς πράξεις, ὡς καὶ πάντες οἱ λογαριασμοὶ οἱ συνεπαγόμενοι πιστώσεις ὑπὲρ τῆς Γερμανίας καταλογισθείσας ἢ καταλογιστέας ἐπὶ τοῦ εἰ κεφάλαιον ἀρχικοῦ αὐτῆς χρέους, θὰ ὦσι τοῦ λοιποῦ ἄνευ σκοποῦ καὶ ἄνευ ἀποτελέσματος καὶ θεωροῦσιν αὐτοὺς κεκλεισμένους ἐν τῇ σημερινῇ των καταστάσει.

Β. α') Κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 143 τῆς Ἐκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων τῆς 7ης Ἰουνίου 1929, καθοριζομένου ὅτι ἡ ἀκολουθοῦσα δήλωσις θεωρηθήσεται ὡς ἐξαντλοῦσα τὸ περιεχόμενον τῆς προβλεπομένης ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ παραιτήσεως, ἡ Γερμανία δηλοῖ ὅτι παραιτεῖται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἑπομένης ἀπαριθμήσεως, πάσης ἐχούσης ἀντικείμενον πληρωμὴν ἢ περιουσίαν αἰτήσεως, τὴν ὁποίαν τυχὸν ἀπηύθυνεν ἢ θὰ ἠδύνατο νὰ ἀπευθύνῃ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐπανορθώσεων ἢ εἴς τινα τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων, τῶν ὑπογραψασῶν τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν διὰ οἱανδήποτε πρᾶξιν προγενεστέραν τῆς ὑπογραφῆς τῆς Συμφωνίας ταύτης, ἔχουσαν σχέσιν εἴτε πρὸς τὸν παγκόσμιον πόλεμον, εἴτε πρὸς τὰς Συμβάσεις ἀνακωχῆς, τὴν Συνθήκην τῶν Βερσαλλιῶν ἢ τὰς πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν συναφθείσας Συμφωνίας.

1ον) ἀπαιτήσεις ἀφορώσαι περιουσίας ἢ χρηματικὰ δικαιώματα αἰχμαλώτων πολέμου, ἐφ' ὅσον δὲν ἐκανονίσθησαν εἰσέτι διὰ εἰδικῶν συμφωνιῶν.

2ον) ἀπαιτήσεις σκοποῦσαι τὴν ἐπίτευξιν ἀναλήψεως πληρωμῶν ἐνεργηθεισῶν δυνάμει τῆς παραγράφου 11 τοῦ Παραρτήματος εἰς τὸ ἄρθρον 296 τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν..

3ον) ἀπαιτήσεις ἀφορώσαι τὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ τῶν πρώην Γερμανικῶν ἀποικιῶν δάνεια.

4ον) πᾶσα ἀπαίτησις ἔχουσα ὡς ἀντικείμενον, εἴτε πληρωμὴν εἴτε περιουσίαν, τὴν ὁποίαν τυχὸν ὑπέβαλεν ἢ θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποβάλῃ ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἐνεργοῦσα διὰ ἴδιον αὐτῆς λογαριασμὸν, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ Κρατικῶν πιστώσεων ἀνακοινωθεισῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας συμψηφισμοῦ, τῆς προβλεπομένης εἰς τὰ ἄρθρα 296 καὶ 72 τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν ὑπὸ τοῦ πιστούχου Γραφείου πρὸς τὸ ὀφεῖλον Γραφεῖον.

β') Ἀμοιβαίως, αἱ πιστρώτριαι Δυνάμεις ἀποδέχονται συμφώνως πρὸς τὴν σύστασιν τῆς παραγράφου 96 τῆς Ἐκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων τῆς 7ης Ἰουνίου 1929, τὴν ὁλοκληρωτικὴν καταβολὴν τῶν ἐτησίων δόσεων, αἵτινες ἔχουσιν ὁρισθῇ ἐν αὐτῇ, ὡς ὁριστικὴν ἐξόφλησιν πασῶν τῶν εἰσέτι ἐκκρεμουσῶν ὑποχρεώσεως τῆς Γερμανίας καὶ παραιτοῦνται πάσης ἐπὶ πλέον τῶν εἰρημένων ἐτησίων δόσεων ἀπαιτήσεως ἐχούσης ὡς ἀντικείμενον πληρωμὴν ἢ περιουσίαν, ἥτις ἐστρέφετο ἢ θὰ ἠδύνατο νὰ στραφῇ κατὰ τῆς Γερμανίας διὰ οἱανδήποτε παρελθοῦσαν ἐνέργειαν ἐμπίπτουσαν εἰς τὰς αὐτάς, ὡς καὶ αἱ ἀπαριθμούμεναι εἰς τοὺς προηγουμένους ἀριθμοὺς 1ον καὶ 4ον, κατηγορίας.

γ') Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν θίγουσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μεταγενεστέρων τῆς 10ης Ἰανουαρίου 1920 συμφωνιῶν, τῶν ἀφορωσῶν τὴν παραίτησιν ἀπὸ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἰδιωτικῶν Γερμανικῶν περιουσιῶν, δικαιωμάτων ἢ συμφερόντων ἢ τὴν ἀπόδοσιν εἴτε τῶν πε ρ

mands, ou la restitution soit de ces biens, droits et intérêts, soit du produit de leur liquidation.

C) 1. Les Gouvernements créanciers s'engagent à cesser, à partir de l'acceptation du Rapport des Experts du 7 juin 1929, de faire usage de leur droit de saisir, retenir et liquider la propriété, les droits et intérêts de ressortissants allemands ou de compagnies allemandes ou contrôlées par des Allemands en tant que cette propriété et ces droits ne sont pas déjà liquides ou liquidés, ou qu'il n'en a pas encore été disposé définitivement, y compris les droits des Puissances créancières résultant de l'art. 306, alinéas (5), (6) et (7) du Traité de Versailles.

b) L'exécution de cet engagement fera l'objet d'accords spéciaux entre le Gouvernement allemand et chacun des Gouvernements intéressés.

c) Les Gouvernements signataires s'efforceront de régler définitivement toutes les questions en suspens relatives à l'exécution de cet engagement dans le délai d'un an après la mise en vigueur du Nouveau Plan.

d) Cet engagement ne s'applique pas, dans le cas où des règlementes spéciaux ont déjà été effectués.

D) Toutes ou certaines d'entre les questions mentionnées au présent article concernant la renonciation aux demandes et la cessation de liquidation sont réglées entre l'Allemagne, d'une part, et, respectivement, les Gouvernements suivants, d'autre part, par les Accords conclus aux dates ci-après: la Belgique, les 13 Juillet 1929 et 16 Janvier 1930; la Grande-Bretagne, le 20 Decembre 1929; le Canada, le 14 Janvier 1920; le Commonwealth d'Australie, le 17 Janvier 1930; la Nouvelle Zélande, le 17 Janvier 1930; la France, le 31 Décembre 1929; l'Italie, le 20 Janvier 1930; la Pologne, le 31 Octobre 1929.

Article IV.

Dès la mise à exécution du Nouveau Plan, l'Office des Paiements de Réparations et les Organismes connexes de Berlin seront supprimés et les relations de la Commission des Réparations avec l'Allemagne prennent fin.

Sous le régime du Nouveau Plan, seules subsisteront celles d'entre les fonctions de ces organismes dont le maintien est nécessité par le Plan; ces fonctions seront transferées à la Banque des Règlements Internationaux par l'intermédiaire du «Comité spécial restreint»; la Banque les exercera dans les conditions et limites du Nouveau Plan, conformément aux stipulations de ses Statuts.

Sous le régime du Nouveau Plan, les pouvoirs des Puissances créancières envers l'Allemagne se détermineront d'après les dispositions dudit Plan.

A ce sujet les Représentants des Gouvernements belge, britannique, français, italien et japonais et les Représentants du Gouvernement allemand ont formulé les déclarations qui font l'objet de l'Annexe I.

Les autres mesures requises en vue du passage du régime actuel à celui du Nouveau Plan sont celles prévues à l'Annexe II.

ουσιῶν, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων τούτων, εἴτε τοῦ προϊόντος τῆς ἐκκαθαρίσεως αὐτῶν.

Γ') α') Αἱ πιστώτριαι Κυβερνήσεις ὑποχρεοῦνται νὰ παύσουν ἀπὸ τῆς ἀποδοχῆς τῆς Ἐκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων τῆς 7ης Ἰουνίου 1929, νὰ κάμνωσι χρῆσιν τοῦ δικαιώματος αὐτῶν κατασχέσεως, παρακρατήσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς ἰδιοκτησίας, τῶν δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων Γερμανῶν ὑπηκόων ἢ Ἑταιρειῶν Γερμανικῶν ἢ ἐλεγχομένων ὑπὸ Γερμανῶν ἐφ' ὅσον ἡ ἰδιοκτησία αὕτη καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα δὲν εἶναι ἤδη ρευστὰ ἢ ἐκκαθαρισμένα ἢ δὲν διετέθησαν εἰσέτι ὁριστικῶς, συμπεριλαμβανομένων τῶν δικαιωμάτων τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων, ἅτινα προκύπτουσιν ἐκ τοῦ ἄρθρου 306, παράγραφοι (5), (6) καὶ (7) τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν.

β') Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης θ' ἀποτελέσῃ τὸ ἀντικείμενον εἰδικῶν συμφωνιῶν μεταξὺ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἑκάστης τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων.

γ') Αἱ ὑπογράψασαι Δυνάμεις θὰ προσπαθήσωσι νὰ κανονίσωσιν ὁριστικῶς πάντα τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα, τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης ἐν τῷ διαστήματι ἑνὸς ἔτους μετὰ τὴν θέσιν ἐν ἰσχύϊ τοῦ Νέου Σχεδίου.

δ') Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐν ᾗ περιπτώσει εἰδικοὶ κανονισμοὶ ἐγένοντο ἤδη.

Δ') Πάντα ἢ ἕνια ἐκ τῶν μνημονευομένων ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ζητημάτων ἐκανονίσθησαν μεταξὺ τῆς Γερμανίας ἀφ' ἑνός, καὶ ἐν ἀλληλουχίᾳ τῶν ἀκολούθων Κυβερνήσεων, ἀφ' ἑτέρου, διὰ τῶν συναφθεισῶν Συμφωνιῶν ὑπὸ τὰς ἑπομένας ἡμερομηνίας: τὸ Βέλγιον, εἰς τὰς 13 Ἰουλίου 1929 καὶ 16 Ἰανουαρίου 1930, ἡ Μεγάλη Βρεττανία, εἰς τὰς 20 Δεκεμβρίου 1929, ὁ Καναδᾶς, εἰς τὰς 14 Ἰανουαρίου 1930. ἡ Πολιτεία τῆς Αὐστραλίας, εἰς τὰς 17 Ἰανουαρίου 1930, ἡ Νέα Ζηλανδία, εἰς τὰς 17 Ἰανουαρίου 1930, ἡ Γαλλία, εἰς τὰς 31 Δεκεμβρίου 1929, ἡ Ἰταλία, εἰς τὰς 20 Ἰανουαρίου 1930, ἡ Πολωνία, εἰς τὰς 31 Ὀκτωβρίου 1929.

Ἄρθρον IV.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἐκτελέσεως τοῦ Νέου Σχεδίου, τὸ Γραφεῖον τῶν Πληρωμῶν Ἐπανορθώσεων καὶ οἱ συναφεῖς Ὀργανισμοὶ τοῦ Βερολίνου θὰ καταργηθῶσι καὶ αἱ σχέσεις μεταξὺ Ἐπιτροπῆς Ἐπανορθώσεων καὶ Γερμανίας τερματίζονται.

Ὑπὸ τὸ καθεστὼς τοῦ Νέου Σχεδίου, δὲν θὰ ὑφίστανται παρὰ ἐκεῖναι ἐκ τῶν δικαιοδοσιῶν τῶν ὀργανισμῶν τούτων, τῶν ὁποίων ἡ διατήρησις ἀπαιτεῖται ὑπὸ τοῦ Σχεδίου· αἱ δικαιοδοσίαι αὗται θὰ μεταβιβασθῶσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν μέσῳ τῆς «Περιωρισμένης εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς («Comité spécial restreint»)· ἡ Τράπεζα θὰ ἐνασκήσῃ αὐτὰς ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Νέου Σχεδίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς.

Ὑπὸ τὸ καθεστὼς τοῦ Νέου Σχεδίου, τὰ ἔναντι τῆς Γερμανίας δικαιώματα τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων θὰ καθορισθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ εἰρημένου Σχεδίου.

Ἐπὶ τούτῳ, οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν Κυβερνήσεων Βελγίου, Μεγάλης Βρεττανίας, Γαλλίας, Ἰταλίας καὶ Ἰαπωνίας καὶ οἱ Ἀντιπρόσωποι τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως διετύπωσαν τὰς ἀποτελούσας τὸ ἀντικείμενον τοῦ Παραρτήματος I δηλώσεις.

Τὰ ἀπαιτούμενα λοιπὰ μέτρα διὰ τὴν μετάβασιν ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ καθεστῶτος εἰς τὸ καθεστὼς τοῦ Νέου Σχεδίου, εἶναι τὰ προβλεπόμενα εἰς τὸ Παράρτημα II.

Article V.

Les annuités mentionnées au présent Accord comprennent les sommes requises pour le service de l'Emprunt extérieur allemand 1924.

Dans ces annuités ne figurent pas les sommes que le Plan des Experts du 7 Juin 1929 attribue aux Etats—Unis d'Amérique.

Article VI.

Les Parties Contractantes constatent la nécessité, en vue de la mise à exécution du Nouveau Plan, de la constitution de la Banque des Règlements Internationaux. Elles lui reconnaissent la personnalité juridique pour le jour où elle sera constituée conformément aux Statuts annexés à la Loi constitutive de ladite Banque qui fait l'objet de la Convention conclue avec le Gouvernement de la Confédération Suisse.

Article VII.

Le Gouvernement allemand remettra à la Banque des Règlements Internationaux, en sa qualite de mandataire des Puissances créancières, le Certificat de dette qui fait l'objet de l'Annexe III.

En même temps, le Gouvernement allemand se porte fort que la Compagnie des Chemins de fer allemands (Deutsche Reichsbahngesellschaft) remettra à le Banque des Règlements Internationaux le Certificat mentionné à l'Annexe IV.

Article VIII.

En vue de faciliter le bon fonctionnement du Nouveau Plan, le Gouvernement allemand tient à déclarer spontanément qu'il est fermement résolu à faire tous les efforts possibles pour éviter une déclaration de suspension et pour n'y procéder qu'après être arrivé de bonne foi à la conclusion que le change de l'Allemagne ainsi que sa vie économique pourraient être sérieusement menacés par le transfert partiel ou total de la portion différable des annuités. Il demeure entendu que l'Allemagne est seule qualifiée pour décider s'il y a lieu de déclarer une suspension, telle qu'elle est prévue au Nouveau Plan.

Article IX.

Le Gouvernement allemand s'engage à prendre les mesures requises en vue de la promulgation des lois spéciales nécessaires à l'application du Nouveau Plan, à savoir :

a) La loi concernant la modification de la loi sur la Banque du 30 Août 1924, conformément à l'Annexe V;

b) La loi relative à la modification de la loi concernant la Reichsbahngesellschaft, conformément à l'Annexe VI.

Lesdites lois ne pourront être modifiées que dans les conditions et suivant la procédure prévues aux Annexes V bis et VI bis.

Le Gouvernement allemand s'engage également à appliquer les stipulations contenues dans les Annexes

Ἄρθρον V.

Αἱ μνημονευόμεναι ἐν τῇ παρούσῃ Συμφωνίᾳ ἐτήσιαι δόσεις περιλαμβάνουν τ' ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐξωτερικοῦ Γερμανικοῦ Δανείου τοῦ 1924 ποσά.

Εἰς τὰς ἐτησίας ταύτας δόσεις δὲν ἀναγράφονται τὰ ποσά, τὰ ὁποῖα τὸ Σχέδιον τῶν Πραγματογνωμόνων τῆς 7ης Ἰουνίου 1929 ἀπονέμει εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς.

Ἄρθρον VI.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη διαπιστοῦσι τὴν ἀνάγκην πρὸς ἔναρξιν ἐκτελέσεως τοῦ Νέου Σχεδίου, τῆς ἱδρύσεως τῆς Τραπέζης Διεθνῶν Διακανονισμῶν. Ἀναγνωρίζουσιν αὐτῇ τὴν νομικὴν προσωπικότητα, ἀφ' ἧς ἡμέρας θὰ ἔχῃ ἱδρυθῇ συμφώνως πρὸς τὸ Καταστατικὸν τὸ προσηρτημένον εἰς τὸν ἱδρυτικὸν Νόμον τῆς εἰρημένης Τραπέζης, ὅστις ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον τῆς συναφθείσης Συμβάσεως μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας.

Ἄρθρον VII.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν Διεθνῶν Διακανονισμῶν, ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτῆς ὡς ἐντολοδόχου τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων, τὸ Πιστοποιητικὸν χρέους, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἀντικείμενον τοῦ Παραρτήματος III.

Συγχρόνως, ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὑπόσχεται ὅτι ἡ Ἑταιρεία Γερμανικῶν Σιδηροδρόμων (Reichsbahngesellschaft) θὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν τὸ μνημονευόμενον ἐν Παραρτήματι IV Πιστοποιητικόν.

Ἄρθρον VIII.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς καλῆς λειτουργίας τοῦ Νέου Σχεδίου, ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ δηλώσῃ αὐθορμήτως ὅτι εἶναι στερρῶς ἀποφασισμένη νὰ καταβάλῃ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν διὰ νὰ ἀποφύγῃ δήλωσιν ἀναστολῆς καὶ νὰ μὴ προβῇ εἰς αὐτὴν εἰμὴ ὅταν φθάσῃ καλῇ τῇ πίστει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ συνάλλαγμα τῆς Γερμανίας καθὼς καὶ ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ αὐτῆς θὰ ἠδύνατο νὰ ἀπειληθῶσι σοβαρῶς διὰ τῆς μερικῆς ἢ ὁλικῆς μεταστροπῆς τῆς ἀναβλητῆς μερίδος τῶν ἐτησίων δόσεων. Συμφωνεῖται ὅτι ἡ Γερμανία εἶναι ἡ μόνη ἐνδεδειγμένη ν' ἀποφασίσῃ ἐὰν ὑπάρχῃ περίπτωσις νὰ δηλώσῃ ἀναστολήν, ὅπως αὕτη προβλέπεται ἐν τῷ Νέῳ Σχεδίῳ.

Ἄρθρον IX.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ λάβῃ τ' ἀπαιτούμενα μέτρα πρὸς δημοσίευσιν τῶν εἰδικῶν νόμων τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νέου Σχεδίου, ἤτοι:

α') Τοῦ Νόμου τοῦ ἀφορῶντος τὴν τροποποίησιν τοῦ περὶ Τραπέζης νόμου τῆς 30ῆς Αὐγούστου 1924, συμφώνως πρὸς τὸ Παράρτημα V.

β') Τοῦ νόμου τοῦ σχετικοῦ πρὸς τὴν τροποποίησιν τοῦ ἀφορῶντος τὴν Ἑταιρείαν Γερμανικῶν Κρατικῶν Σιδηροδρόμων (Reichsbahngesellschaft) νόμου, συμφώνως πρὸς τὸ Παράρτημα VI.

Οἱ εἰρημένοι νόμοι δὲν θὰ δύνανται νὰ τροποποιηθῶσιν εἰμὴ ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ Παραρτήματος V δὶς καὶ VI δὶς.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται ὡσαύτως νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς ἐν Παραρτήμασιν VII καὶ XI περιλαμβανομένας

VII et XI relatives à l'affectation, à titre de garantie collatérale, du produit de certains impôts au service des différents éléments des annuités.

Article X.

Les Parties contractantes prendront, sur leurs territoires respectifs, les dispositions nécessaires afin que les fonds et placements de la Banque des Règlements Internationaux, provenant des paiements de l'Allemagne, soient libérés de toute charge fiscale, nationale ou locale.

Sur les territoires relevant de l'autorité des Parties Contractantes, la Banque, ses biens et avoirs ainsi que les dépôts et autres fonds qui lui auraient été remis ne feront l'objet d'aucune disposition établissant une incapacité quelconque ou d'aucune mesure restrictive telle que censure, réquisition, enlèvement ou confiscation en temps de paix ou de guerre, représailles, interdictions ou restrictions à l'importation de l'or ou de devises ou de toute autre mesure analogue.

Article XI.

Les Gouvernements des Puissances créancières ont arrêté le texte d'un contrat de mandat (trust) relatif à la réception, à la gestion et à la répartition des annuités allemandes, qui figure à l'annexe VIII.

Lors de la constitution de la Banque des Règlements Internationaux, celle-ci sera invitée à lui donner son adhésion et les mêmes Gouvernements délégueront des représentants ayant les pouvoirs nécessaires pour signer le contrat.

Le Gouvernement allemand déclare avoir pris connaissance du texte de ce contrat.

Article XII.

Le régime des livraisons en nature sera réglé conformément aux dispositions de l'annexe IX au présent Accord et de l'Annexe II au Protocole du 31 Août 1929.

Les modalités d'application de la loi britannique intitulée «German Reparation Recovery Act 1921» ainsi que du prélèvement sur les importations allemandes en France, ont fait l'objet d'accords conclus entre le Gouvernement allemand et, respectivement, les Gouvernements britannique et français, accords dont le texte figure à l'Annexe X.

Article XIII.

Le Gouvernement allemand confirme tous les privilèges, garanties et gages jusqu'ici créés au bénéfice de l'emprunt extérieur allemand de 1924 et déclare que rien, ni dans le Nouveau Plan, ni du fait de la cessation du Plan Dawes, ne diminue ou ne modifie la nature et l'étendue des obligations et des engagements par lui antérieurement assumés sous le régime du «General Bond» pour garantir l'emprunt ci-dessus mentionné. Ils subsistent intégralement. Les Gouvernements des autres Puissances signataires confirment également et reconnaissent à nouveau la situation privilégiée du service de l'Emprunt extérieur allemand de 1924, et déclarent, pour autant que cela les concerne, que tous

διατάξεις τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν διάθεσιν, ὡς παραλλήλου ἐγγυήσεως, τοῦ προϊόντος ἐνίων φόρων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν διαφόρων στοιχείων τῶν ἐτησίων δόσεων.

Ἄρθρον X.

Τὰ συμβαλλόμενα Μέρη θὰ λάβωσιν, ἐπὶ τῶν ἀντιστοίχων ἐδαφῶν των, τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὅπως τὰ κεφάλαια καὶ αἱ τοποθετήσεις τῆς Τραπέζης Διεθνῶν Διακανονισμῶν τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν πληρωμῶν τῆς Γερμανίας, ὦσιν ἐλεύθερα παντὸς φορολογικοῦ βάρους, ἐθνικοῦ ἢ τοπικοῦ.

Ἐπὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἐδαφῶν, ἡ Τράπεζα, ἡ περιουσία της καὶ τὸ λαβεῖν της ὡς καὶ αἱ καταθέσεις καὶ ἄλλα κεφάλαια ἅτινα θὰ τῇ ἔχωσι παραδοθῇ δὲν θὰ ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον οὐδεμιᾶς διατάξεως καθιερούσης οἱανδήποτε ἀνικανότητα οὐδὲ μέτρου τινὸς περιοριστικοῦ ὡς λογοκρισία, ἐπίταξις, ἀφαίρεσις ἢ δήμευσις ἐν καιρῷ εἰρήνης ἢ πολέμου, ἀντίποινα, ἀπαγορεύσεις ἢ περιορισμοὶ εἰς τὴν ἐξαγωγὴν χρυσοῦ ἢ νομισμάτων (devises) ἢ παντὸς ἄλλου ἀναλόγου μέτρου.

Ἄρθρον XI.

Αἱ Κυβερνήσεις τῶν πιστρωτριῶν Δυνάμεων κατήρτισαν τὸ κείμενον συμβολαίου ἐντολῆς (trust) σχετικῆς πρὸς τὴν εἴσπραξιν, τὴν διαχείρισιν καὶ τὴν διανομὴν τῶν ἐτησίων Γερμανικῶν δόσεων, ὅπερ καταχωρίζεται ἐν τῷ Παραρτήματι VIII.

Κατὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν, θὰ κληθῇ αὕτη ὅπως προσχωρήσῃ εἰς τοῦτο καὶ αἱ αὐταὶ Κυβερνήσεις θὰ ἐξουσιοδοτήσωσιν ἀντιπροσώπους ἔχοντας τὰ ἀναγκαῖα πληρεξούσια πρὸς ὑπογραφὴν τοῦ συμβολαίου.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις δηλοῖ ὅτι ἔλαβε γνῶσιν τοῦ κειμένου τοῦ συμβολαίου τούτου.

Ἄρθρον XII.

Τὸ σύστημα τῶν εἰς εἶδος παροχῶν θὰ ρυθμισθῇ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Παραρτήματος IX τῆς παρούσης Συμφωνίας καὶ τοῦ Παραρτήματος II τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 31ης Αὐγούστου 1929.

Οἱ τρόποι ἐφαρμογῆς τοῦ βρεττανικοῦ νόμου τοῦ τιτλοφορουμένου «German Reparation Recovery Act 1921» ὡς καὶ τῶν προαφαιρέσεων ἐπὶ τῶν Γερμανικῶν εἰσαγωγῶν ἐν Γαλλίᾳ ἀπετέλεσαν τὸ ἀντικείμενον συμφωνιῶν συναφθεισῶν μεταξὺ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως καί, ἀντιστοίχως, Βρεττανικῆς καὶ Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, συμφωνίαι, ὧν τὸ κείμενον καταχωρίζεται ἐν τῷ Παραρτήματι X.

Ἄρθρον XIII.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἐπιβεβαιοῖ ἅπαντα τὰ προνόμια, ἐγγυήσεις καὶ ἐνέχυρα τὰ μέχρι σήμερον δοθέντα ὑπὲρ τοῦ ἐξωτερικοῦ Γερμανικοῦ δανείου τοῦ 1924 καὶ δηλοῖ ὅτι οὐδέν, οὔτε ἐν τῷ Νέῳ Σχεδίῳ, οὔτε λόγῳ τῆς παύσεως τοῦ Σχεδίου Ντώς, ἐλαττώνει ἢ μεταβάλλει τὴν φύσιν καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν ἐνοχῶν καὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ὑπ' αὐτῆς προγενεστέρως ἀναληφθεισῶν ὑπὸ τὸ καθεστὼς τοῦ «General Bond» πρὸς ἐγγύησιν τοῦ προμνησθέντος δανείου. Ὑφίστανται αὗται ἀκεραίως. Αἱ Κυβερνήσεις τῶν ὑπογραφομένων λοιπῶν Δυνάμεων ἐπιβεβαιοῦσιν ὡσαύτως καὶ ἀναγνωρίζουσιν ἐκ νέου τὴν προνομιοῦχον θέσιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐξωτερικοῦ Γερμανικοῦ Δανείου τοῦ 1924 καὶ δηλοῦσι, καθ' ὅσον τὰς ἀφορᾷ, ὅτι ἅπαντα τὰ προνόμια, ἐγγυήσεις καὶ ἐνέ-

les privilèges, garanties et gages jusqu'ici accordés audit emprunt demeurent intacts, y compris ceux du Protocole de Londres du 30 Août 1924. Notamment et sans infirmer les déclarations générales qui précèdent, les Gouvernements de l'Allemagne et des autres Puissances signataires reconnaissent que le privilège de premier rang stipulé au bénéfice de l'emprunt continue à porter sur tous les paiements devant être ultérieurement effectués par l'Allemagne au titre des réparations et des autres charges du Traité, y compris non seulement la part non différable des annuités allemandes qui doit être payée au compte de Trust des annuités, mais encore la part différable des annuités allemandes qui doit être payée au même compte. Lesdites Puissances reconnaissent, en conséquence, que les sommes normalement requises pour le service de l'Emprunt seront prélevées sur lesdites annuités et payées aux Trustees de l'Emprunt ou à leur ordre par privilège sur tous autres versements en provenant. Le Gouvernement allemand accepte en outre et confirme les dispositions pour la garantie de l'Emprunt extérieur allemand de 1924 qui sont contenues à l'annexe II dont le texte anglais seul est authentique.

Article XIV.

Les Puissances créancières reconnaissent que leur acceptation de l'engagement solennel du Gouvernement allemand remplace tous gages, contrôles, garanties et privilèges qui peuvent exister à l'heure actuelle, sous réserve de ceux dont il est fait mention spéciale à l'article XIII et aux Annexes VI, VII et XI.

Article XV.

1o) Tout différend soit entre les Gouvernement signataires du présent Accord, soit entre un ou plusieurs d'entre eux et la Banque des Règlements Internationaux au sujet de l'interprétation et de l'application du Nouveau Plan, sera soumis, sous réserve des dispositions spéciales prévues aux annexes I, Vbis, VI bis et IX, pour décision définitive, à un Tribunal arbitral de cinq membres nommés pour 5 ans, dont un qui remplira les fonctions de Président, devra être citoyen des États-Unis d'Amérique, dont deux devront être ressortissants d'États ayant été neutres pendant le dernière guerre, et dont les deux derniers seront respectivement ressortissants de l'Allemagne et de l'une des Puissances créancières de l'Allemagne.

Pour la première période de cinq ans à dater de la mise à exécution du Nouveau Plan, ce Tribunal sera composé des cinq Membres qui constituent actuellement le Tribunal arbitral institué par l'Accord de Londres du 30 Août 1924.

2o) Il sera pourvu, soit au renouvellement des Membres du Tribunal à l'expiration de chaque période, soit à toute vacance qui pourrait se produire en cours de période: en ce qui concerne le Membre ayant la nationalité de l'une des Puissances créancières de l'Allemagne, par le Gouvernement français qui s'entendra préalablement à cet effet avec les Gouvernements belge, britannique, italien, japonais; en ce qui concerne le Membre ayant la nationalité allemande, par le Gouvernement allemand,

χυρα τὰ μέχρι τοῦδε παρασχεθέντα εἰς τὸ εἰρημένον δάνειον παραμένουσιν ἀνέπαφα, συμπεριλαμβανομένων καὶ ἐκείνων τοῦ Πρωτοκόλλου τοῦ Λονδίνου τῆς 30ῆς Αὐγούστου 1924. Ἰδίως καὶ ἄνευ ἐξασθενήσεως τῶν γενικῶν προηγουμένων δηλώσεων, αἱ Κυβερνήσεις τῆς Γερμανίας καὶ τῶν ἄλλων ὑπογραψασῶν Δυνάμεων ἀναγνωρίζουσιν ὅτι τὸ ὑπὲρ τοῦ δανείου καθορισθὲν προνόμιον πρώτης σειρᾶς ἐξακολουθεῖ νὰ ἰσχύῃ ἐφ' ἁπασῶν τῶν πληρωμῶν αἵτινες ἐνεργηθήσονται μεταγενεστέρως ὑπὸ τῆς Γερμανίας δι' ἐπανορθώσεις καὶ λοιπὰ ἐκ τῆς Συνθήκης βάρη, συμπεριλαμβανομένου οὐχὶ μόνον τοῦ μὴ ἀναβλητοῦ μέρους τῶν ἐτησίων Γερμανικῶν δόσεων, ὅπερ δέον νὰ πληρώνηται εἰς λογαριασμὸν τοῦ θέματος (Trust) τῶν ἐτησίων δόσεων, ἀλλὰ προσέτι τοῦ ἀναβλητοῦ μέρους τῶν Γερμανικῶν ἐτησίων δόσεων, ὅπερ δέον νὰ πληρώνηται εἰς τὸν αὐτὸν λογαριασμόν. Αἱ εἰρημέναι Δυνάμεις ἀναγνωρίζουσιν ἑπομένως, ὅτι τὰ κανονικῶς ἀπαιτούμενα ποσὰ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δανείου θὰ προαφαιρῶνται ἐκ τῶν εἰρημένων ἐτησίων δόσεων καὶ θὰ πληρώνωνται εἰς τοὺς ἐντεταλμένους Ἐπιτρόπους (Trustees) τοῦ Δανείου ἢ εἰς διαταγὴν αὐτῶν προνομιακῶς ἔναντι τῶν ἄλλων ἐξ αὐτῶν ἐνεργητέων καταβολῶν. Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἀποδέχεται ἐξ ἄλλου καὶ ἐπιβεβαιοῖ τὰς διατάξεις διὰ τὴν ἐγγύησιν τοῦ ἐξωτερικοῦ Γερμανικοῦ Δανείου τοῦ 1924 αἵτινες περιλαμβάνονται ἐν τῷ Παραρτήματι II, τοῦ ὁποίου μόνον τὸ Ἀγγλικὸν κείμενον εἶναι αὐθεντικόν.

Ἄρθρον XIV.

Αἱ πιστώτριαι Δυνάμεις ἀναγνωρίζουσιν ὅτι ἡ παρ' αὐτῶν ἀποδοχὴ τῆς ἐπισήμου ὑποσχέσεως τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἀναπληροῖ πάντα τὰ ἐνέχυρα, ἐλέγχους, ἐγγυήσεις καὶ προνόμια, ἅτινα τυχὸν ὑπάρχουσι μέχρι σήμερον, ὑπὸ ἐπιφύλαξιν ἐκείνων, τῶν ὁποίων γίνεται εἰδικὴ μνεία εἰς τὸ ἄρθρον XIII καὶ εἰς τὰ Παραρτήματα VI, VII καὶ XI.

Ἄρθρον XV.

1ον) Πᾶσα διαφορὰ εἴτε μεταξὺ τῶν ὑπογραψασῶν τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν Κυβερνήσεων, εἴτε μεταξὺ μιᾶς ἢ πλειόνων ἐξ αὐτῶν καὶ τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν ἐπὶ τῆς ἑρμηνείας καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νέου Σχεδίου, θὰ ὑποβάλληται, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν εἰδικῶν διατάξεων τῶν προβλεπομένων ἐν τοῖς Παραρτήμασιν I, Vδίς, VI δὶς καὶ IX, πρὸς ὁριστικὴν ἀπόφασιν, εἰς διαιτητικὸν Δικαστήριον ἐκ πέντε μελῶν διοριζομένων διὰ πέντε ἔτη, ἐξ ὧν ἕν, τὸ ὁποῖον θὰ ἐκτελῇ τὰ καθήκοντα Προέδρου, θὰ ὀφείλῃ νὰ ᾖ πολίτης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, δύο θὰ ὀφείλωσι νὰ ὦσιν ὑπήκοοι Κρατῶν παραμεινάντων οὐδετέρων κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον, καὶ τὰ δύο τελευταῖα θὰ ὦσιν ἀντιστοίχως ὑπήκοοι τῆς Γερμανίας καὶ τῆς μιᾶς τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων τῆς Γερμανίας.

Διὰ τὴν πρώτην πενταετῆ περίοδον ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἐκτελέσεως τοῦ Νέου Σχεδίου, τὸ Δικαστήριον τοῦτο θὰ ἀπαρτίζηται ἐκ τῶν πέντε Μελῶν, ἅτινα συγκροτοῦσιν ἤδη τὸ διαιτητικὸν Δικαστήριον, τὸ ἱδρυθὲν ὑπὸ τῆς Συμφωνίας τοῦ Λονδίνου τῆς 30ῆς Αὐγούστου 1924.

2ον) Ἀνανέωσις τῶν Μελῶν τοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστης περιόδου ἢ πλήρωσις χηρευούσης κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιόδου θέσεως θὰ γίνεται: ὅσον ἀφορᾷ τὸ Μέλος, τὸ ἔχον τὴν ἰθαγένειαν τῆς μιᾶς τῶν πιστωτριῶν τῆς Γερμανίας Δυνάμεων, ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία θὰ συνεννοηθῇ προηγουμένως πρὸς τοῦτο μετὰ τῶν Κυβερνήσεων τοῦ Βελγίου, τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἰαπωνίας· καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ Μέλος, τὸ ἔχον τὴν Γερμανικὴν ἰθαγένειαν, ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυ-

et, en ce qui concerne les trois autres Membres, par les six Gouvernements précédemment mentionnés agissant d'un commun accord, ou, faute de cet accord, par le Président en exercice de la Cour Permanente de Justice Internationale.

3o) Dans tous les cas où, soit l'Allemagne, soit la Banque sera partie demanderesse ou défenderesse, si le Président du Tribunal estimait, à la requête d'un ou de plusieurs d'entre les Gouvernements créanciers parties au litige, que ce ou ces Gouvernements sont principalement intéressés, il invitera ce ou ces Gouvernements à désigner, d'un commun accord, si plusieurs Gouvernements sont en cause, un Membre qui remplacera dans le Tribunal le Membre nommé par le Gouvernement français.

Au cas où, lors d'un différend entre deux ou plusieurs Gouvernements créanciers, le Tribunal ne compterait pas sur le siège un ressortissant d'un ou de plusieurs d'entre ces Gouvernements, ce ou ces Gouvernements auraient le droit de désigner chacun un Membre qui siègera à cette occasion. Le Président, s'il estime que certains de ces Gouvernements ont un intérêt commun au litige, les invitera à désigner un seul Membre, toutes les fois que, par l'effet de cette disposition, le Tribunal sera composé d'un nombre pair de Membres, le Président aura voix prépondérante.

4o) Avant toute décision finale et sans préjudice du fond, le Président du Tribunal ou,en cas d'empêchement de sa part, dans un cas quelconque, tout autre Membre désigné par lui, pourra, sur requête de la partie la plus diligente, ordonner des mesures conservatoires destinées à garantir les droits des parties.

5o) En recourant au Tribunal, les parties peuvent toujours se mettre d'accord pour soumettre leur différend au Président ou à un des Membres choisi comme arbitre unique.

6o) Sauf dispositions spéciales prévues au compromis qui ne sauraient en aucun cas porter atteinte au droit d'intervention d'une tierce Partie, la procédure du Tribunal ou celle de l'arbitre unique sera réglée conformément à l'Annexe XII.

Ces règles de procédure s'appliquent également, sous la même réserve, à toute instance devant le Tribunal prévue aux Annexes du présent Accord.

7o) Faute d'entente sur les termes du compromis, toute partie pourra saisir directement et par simple requête le Tribunal qui statuera, fût-ce par défaut, sur toute question dont il sera de la sorte saisi.

8o) Le Tribunal et l'arbitre unique sont juges de leur compétence. Toutefois, au cas où, dans un conflit s'élevant entre Gouvernements, la question de la compétence serait soulevée, elle sera, à la demande de l'une des Parties, déférée à la Cour Permanente de Justice Internationale.

9o) Les présentes dispositions seront dûment acceptées par la Banque en vue du règlement de tout différend pouvant surgir entre elle et un ou plusieurs des Gouvernements signataires en ce qui concerne l'interprétation ou l'application de ses statuts ou du Nouveau Plan.

βερνήσεως, καὶ, ὅσον ἀφορᾷ τὰ τρία ἄλλα Μέλη, ὑπὸ τῶν ἓξ προμνησθεισῶν Κυβερνήσεως ἐνεργουσῶν κοινῇ συμφωνίᾳ, ἢ ἐλλείψει τῆς συμφωνίας ταύτης, ὑπὸ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Προέδρου τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης.

3ον) Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις κα 0' ἃς εἶτε ἡ Γερμανία, εἴτε ἡ Τράπεζα θὰ εἶναι ἐνάγουσα ἢ ἐναγομένη, ἐὰν ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου ἔκρινε, τῇ αἰτήσει μιᾶς ἢ πλειόνων μεταξὺ τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων τῶν διαδίκων ἐν τῇ διαφορᾷ, ὅτι αὕτη ἢ αὗται αἱ Κυβερνήσεις εἶναι κυρίως ἐνδιαφερόμεναι, θὰ καλέσῃ ταύτην ἢ ταύτας τὰς Κυβερνήσεις νὰ ὁρίσωσι, κοινῇ συμφωνίᾳ, ἐὰν πολλαὶ Κυβερνήσεις εἶναι ἐν τῇ διαφορᾷ, ἓν Μέλος τὸ ὁποῖον θὰ ἀντικαταστήσῃ ἐν τῷ Δικαστηρίῳ τὸ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως διοριζόμενον Μέλος.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν κατά τινα διαφορὰν μεταξὺ δύο ἢ πλειόνων πιστωτριῶν Κυβερνήσεων, τὸ Δικαστήριον δὲν θὰ ἠρίθμει μεταξὺ τῶν μελῶν του ὑπήκοον μιᾶς ἢ πλειόνων ἐκ τῶν Κυβερνήσεων τούτων, αὕτη ἢ αὗται αἱ Κυβερνήσεις θὰ εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ ὁρίσωσιν ἑκάστη ἕν Μέλος, ὅπερ θὰ μετέχῃ τοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ τῇ περιπτώσει ταύτῃ. Ἐὰν φρονῇ ὁ Πρόεδρος ὅτι τινὲς τῶν Κυβερνήσεων τούτων ἔχουσι συμφέρον κοινὸν ἐν τῇ διαφορᾷ, θὰ καλέσῃ αὐτὰς νὰ ὁρίσωσιν ἓν μόνον Μέλος. Ὅσάκις, συνεπείᾳ τῆς διατάξεω. ταύτης, τὸ Δικαστήριον θὰ ἀπαρτίζηται ἐξ ἀρτίου ἀριθμοῦ Μελῶν, ὁ Πρόεδρος θὰ ἔχῃ νικῶσαν ψῆφον.

4ον) Πρὸ πάσης τελικῆς ἀποφάσεως καὶ ἄνευ βλάβης τῆς οὐσίας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου, ἢ, ἐν περιπτώσει κωλύματος αὐτοῦ, ἐν οἱᾳδήποτε περιπτώσει, πᾶν ἕτερον Μέλος ὁριζόμενον ὑπ' αὐτοῦ, θὰ δύναται, τῇ αἰτήσει τοῦ ἐπιμελεστέρου διαδίκου, νὰ διατάξῃ συντηρητικὰ μέτρα προορίζόμενα νὰ διαφυλάξωσι τὰ δικαιώματα τῶν διαδίκων.

5ον) Προσφεύγοντα εἰς τὸ Δικαστήριον, τὰ διάδικα μέρη δύνανται πάντοτε νὰ συμφωνήσωσιν ὅπως ὑποβάλωσι τὴν διαφορὰν αὐτῶν εἰς τὸν Πρόεδρον ἢ εἰς ἕν ἐκ τῶν Μελῶν ἐκλεγόμενον ὡς μόνος διαιτητής.

6ον) Ἐκτὸς εἰδικῶν διατάξεων προβλεπομένων ἐν τῷ συνυποσχετικῷ αἵτινες ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ ἠδύναντο νὰ θίξωσι τὸ δικαίωμα παρεμβάσεως τρίτου Μέρους, ἡ διαδικασία πρὸ τοῦ Δικαστηρίου ἢ ἡ τοιαύτη πρὸ τοῦ μόνου διαιτητοῦ θὰ ρυθμισθῇ συμφώνως πρὸς τὸ Παράρτημα XII.

Οἱ δικονομικοὶ οὗτοι κανόνες ἐφαρμόζονται ὡσαύτως ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐπιφύλαξιν εἰς πᾶσαν πρὸ τοῦ Δικαστηρίου δίκην προβλεπομένην ἐν τοῖς Παραρτήμασι τοῦ παρόντος Συμφώνου.

7ον) Ἐλλείψει συμφωνίας ἐπὶ τῶν ὅρων τοῦ συνυποσχετικοῦ, ἕκαστον μέρος θὰ δύναται ἀπ' εὐθείας καὶ δι' ἁπλῆς αἰτήσεως νὰ προσφύγῃ εἰς τὸ Δικαστήριον, ὅπερ θ' ἀποφασίζῃ, ἔστω καὶ ἐρήμην, ἐπὶ παντὸς ζητήματος, τοῦ ὁποίου τοιουτοτρόπως θὰ ἐπελαμβάνετο.

8ον) Τὸ Δικαστήριον καὶ ὁ μόνος διαιτητὴς κρίνουσι περὶ τῆς ἁρμοδιότητος αὐτῶν. Πάντως, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐπὶ διενέξεως ἐγειρομένης μεταξὺ Κυβερνήσεων, ἤθελε προκύψῃ τὸ ζήτημα τῆς ἁρμοδιότητος, θὰ ἀχθῇ τοῦτο, τῇ αἰτήσει ἑνὸς ἐκ τῶν Μερῶν πρὸ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης.

9ον) Αἱ παροῦσαι διατάξεις θὰ γίνωσι δεόντως δεκταὶ ὑπὸ τῆς Τραπέζης πρὸς διακονισμὸν πάσης διαφορᾶς δυναμένης νὰ προκύψῃ μεταξὺ αὐτῆς καὶ μιᾶς ἢ πλειόνων τῶν ὑπογραψασῶν Κυβερνήσεων ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς ἢ τοῦ Νέου Σχεδίου.

CLAUSE FINALE.

M. Henri Jaspar, Premier Ministre de Belgique, agissant en sa qualité de Président de la Conférence de La Haye de 1930, remettra, immédiatement après la signature, à chacun des Gouvernements signataires, une copie certifiée conforme du présent Accord. (Cette expression couvre ici, et chaque fois que le contexte le permet, les annexes jointes).

Sauf dispositions contraires, les textes français et anglais feront également foi.

Toutefois, s'agissant des Certificats prévus à l'Article VII et des lois allemandes mentionnées à l'article IX du présent Accord, le texte allemand et, s'agissant de l'Annexe XI, le texte anglais feront seuls foi.

Le présent Accord sera ratifié et le dépôt des ratifications sera fait à Paris auprès du Gouvernement français.

Les Puissances dont le Gouvernemnt a son siège hors d'Europe pourront se contenter d'aviser le Gouvernement français de leur ratification par leur représentant diplomatique à Paris ; en pareil cas, ils transmettront le plus tôt possible l'instrument de leur ratification.

Le Nouveau Plan entrera en vigueur et sera considéré comme ayant été mis à exécution à la date à laquelle la Commission des Réparations et le Président de la Kriegslastenkommission auront constaté d'un commun accord :

1. La ratification du présent Accord par l'Allemagne et la promulgation des lois allemandes, conformément aux Annexes les concernant.

2. La ratification du même Accord par quatre d'entre les Puissances signataires : la Belgique, la Grande-Bretagne, la France, l'Italie et le Japon.

3. La constitution de la Banque des Règlements Internationaux et son acceptation des engagements la concernant prévus au présent Accord, ainsi que la réception par elle du Certificat de dette du Gouvernement allemand et du Certificat de la Compagnie des Chemins de fer allemands, tels qu'ils figurent aux Annexes III et IV.

La constatation de la Commission des Réparations devra être décidée par un vote unanime de ladite Commission, telle qu'elle est constituée aux fins du Traité de Versailles, lorsqu'une question relative à l'Allemagne est examinée, le Délégué du Japon prenant néanmoins part aux débats et émettant son vote.

La constatation de la Commission des Réparations et du Président de la Kriegslastenkommission sera notifiée à toutes les Puissances signataires du présent Accord.

Toutefois, la substitution des obligations et des annuités du Nouveau Plan à celles du Plan des Experts du 9 Avril 1924 prendra date à partir du 1er Septembre 1929, compte tenu des prescriptions du Protocole de La Haye du 31 août et de l'Annexe II au présent Accord.

Le présent Accord entrera en vigueur pour chaque Gouvernement, autre que les quatre d'entre ceux nommément désignés ci-dessus qui auront ratifié les premiers, à la date de sa notification ou du dépôt de sa ra-

ΤΕΛΙΚΗ ΡΗΤΡΑ

Ὁ κ. Ἐρρῖκος Ζασπάρ, Πρωθυπουργὸς τοῦ Βελγίου, ἐνεργῶν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτοῦ ὡς Προέδρου τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Χάγης τοῦ 1930, θὰ ἐπιδώσῃ ἀμέσως μετὰ τὴν ὑπογραφήν, εἰς ἑκάστην τῶν ὑπογραψασῶν Δυνάμεων, ἀντίγραφον κυκυρωμένον τῆς παρούσης Συμφωνίας. (Ἡ ἔκφρασις αὕτη περιλαμβάνει ἐνταῦθα, καὶ ὁσάκις τὸ ὅλον κείμενον τὸ ἐπιτρέπει, τὰ προσηρτημένα παραρτήματα).

Ἐκτὸς ἐναντίων διατάξεων, τὸ Γαλλικὸν καὶ τὸ Ἀγγλικὸν κείμενον θὰ παρέχωσιν ἐξ ἴσου πίστιν.

Ὅμως, προκειμένου περὶ Πιστοποιητικῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Ἄρθρου VII καὶ τῶν μνημονευομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ IX τῆς παρούσης Συμφωνίας νόμων, τὸ Γερμανικὸν κείμενον καί, προκειμένου περὶ τοῦ Παραρτήματος XI, τὸ Ἀγγλικὸν κείμενον θὰ παρέχωσι μόνα πίστιν.

Ἡ παροῦσα Συμφωνία θὰ κυρωθῇ καὶ ἡ κατάθεσις τῶν κυρώσεων θὰ γίνῃ ἐν Παρισίοις παρὰ τῇ Γαλλικῇ Κυβερνήσει.

Αἱ Δυνάμεις, ὧν ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν ἕδραν αὐτῆς ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης, θὰ δύνανται νὰ ἀρκεσθῶσιν εἰς τὸ νὰ εἰδοποιήσωσι τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν περὶ τῆς κυρώσεως αὐτῶν διὰ τῶν ἐν Παρισίοις διπλωματικῶν αὐτῶν ἀντιπροσώπων· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, θὰ διαβιβάσωσι τὸ ταχύτερον τὸ ἔγγραφον τῆς κυρώσεως αὐτῶν.

Τὸ Νέον Σχέδιον θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ καὶ θὰ θεωρηθῇ ὅτι ἐγένετο ἔναρξις ἐκτελέσεως αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐπανορθώσεων καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Kriegslastenkommission θὰ ἔχωσι διαπιστώσῃ κοινῇ συμφωνίᾳ:

1. Τὴν κύρωσιν τῆς παρούσης Συμφωνίας ὑπὸ τῆς Γερμανίας καὶ τὴν δημοσίευσιν τῶν Γερμανικῶν νόμων, συμφώνως πρὸς τὰ ἀφορῶντα αὐτοὺς Παραρτήματα.

2. Τὴν κύρωσιν τῆς αὐτῆς Συμφωνίας ὑπὸ τεσσάρων ἐκ τῶν ἑπομένων Δυνάμεων: τοῦ Βελγίου, τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἰαπωνίας.

3. Τὴν ἵδρυσιν τῆς Τραπέζης Διεθνῶν Διακονισμῶν καὶ τὴν ἀποδοχὴν ὑπ' αὐτῆς τῶν ἀφορωσῶν αὐτὴν καὶ προβλεπομένων ἐν τῇ παρούσῃ Συμφωνίᾳ ὑποχρεώσεων, ὡς καὶ τὴν λῆψιν παρ' αὐτῆς τοῦ Πιστοποιητικοῦ χρέους τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Πιστοποιητικοῦ τῆς Ἑταιρείας τῶν Γερμανικῶν Σιδηροδρόμων, ὡς καταχωρίζονται ἐν τοῖς Παραρτήμασι III καὶ IV.

Ἡ διαπίστωσις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐπανορθώσεων θὰ πρέπῃ ν' ἀποφασισθῇ διὰ παμψηφίας τῆς εἰρημένης Ἐπιτροπῆς, ὡς αὕτη συνεκροτήθη διὰ τὰ ζητήματα τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν, ὅταν ζήτημα σχετικὸν πρὸς τὴν Γερμανίαν ξετάζηται, τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἰαπωνίας λαμβάνοντος οὐχ' ἧττον μέρος εἰς τὰς συζητήσεις καὶ ψηφίζοντος.

Ἡ διαπίστωσις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐπανορθώσεων καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Kriegslastenkomission θὰ ἀνακοινωθῇ εἰς πάσας τὰς ὑπογραψάσας τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν Δυνάμεις.

Πάντως, ἡ ὑποκατάστασις τῶν ὑποχρεώσεων καὶ τῶν ἐτησίων δόσεων τοῦ Νέου Σχεδίου εἰς ἐκείνας τοῦ Σχεδίου τῶν Πραγματογνωμόνων τῆς 9ης Ἀπριλίου 1924, θά ἀρχίσῃ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1929, λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν διατάξεων τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Χάγης τῆς 31ης Αὐγούστου καὶ τοῦ Παραρτήματος II τῆς παρούσης Συμφωνίας.

Ἡ παροῦσα Συμφωνία θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ δι' ἑκάστην Κυβέρνησιν, ἐκτὸς τῶν τεσσάρων ἐξ αὐτῶν τῶν ὀνομαστικῶς καθοριζομένων ἀνωτέρω, αἵτινες θὰ ἔχωσι κυρώσει πρῶται, κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀνακοινώσεώς της ἢ τῆς κατα

tification. Cette ratification produira toutefois les mêmes effets que si elle avait précédé la constatation par la Commission des Réparations et le Président de la Kriegslastenkommission.

Le Gouvernement français remettra à tout les Gouvernements signataires une copie certifiée conforme des procès-verbaux de dépôt des ratifications.

Fait en un seul exemplaire à La Haye, le 20 Janvier 1930.

CURTIUS
WIRTH
SCHMIDT
MOLDENHAUER
HENRI JASPAR
PAUL HYMANS
E. FRANCQUI
PHILIP SNOWDEN
PETER LARKIN
GRANVILLE RYRIE
E. TOMS
PHILIP SNOWDEN
HENRI CHÉRON
LOUCHEUR
N. POLITIS
J. G. POLITIS
A. MOSCONI
A. PIRELLI
SUVICH
M. ADATCI
K. HIROTA
J. MROZOWSKI
R. ULRICH
TOMAZ FERNANDES
G. G. MIRONESCO
N. TITULESCO
J. LUGOSIANO
AL. ZEUCEANO
Dr. EDUARD BENES
STEFAN OSUSKY
Dr. V. MARINKOVITCH
CONST. FOTITCH

θέσεως τῆς κυρώσεως αὐτῆς. Ἡ κύρωσις αὕτη θὰ ἔχῃ πάντως τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα ὡς ἐὰν εἶχε προηγηθῇ τῆς ὑπὸ τῆς Ἐπ.τροπῆς Ἐπανορθώσεων καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Kriegslastenkommission διαπιστώσεως.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐπιδώσῃ εἰς πάσας τὰς ὑπογραψάσας Κυβερνήσεις κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν καταθέσεως τῶν ἐπικυρώσεων.

Ἐγένετο εἰς ἓν μόνον ἀντίτυπον ἐν Χάγῃ τὴν 20ὴν Ἰανουαρίου 1930.

ΚΟΥΡΤΙΟΥΣ
ΒΙΡΤ
ΣΜΙΤ
ΜΟΛΔΕΝΧΑΟΥΕΡ
ΕΡΡΙΚΟΣ ΖΑΣΠΑΡ
ΠΑΥΛΟΣ ΧΙΜΑΝΣ
Ε. ΦΡΑΝΚΙ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΝΟΟΥΝΤΕΝ
ΠΕΤΡΟΣ ΛΑΡΚΙΝ
ΓΚΡΑΝΒΙΑ ΡΥΡΙ
Ε. ΤΟΜΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΝΟΟΥΝΤΕΝ
ΕΡΡΙΚΟΣ ΣΕΡΟΝ
ΛΟΥΣΕΡ
Ν. ΠΟΛΙΤΗΣ
Ι. Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ
Α. ΜΟΣΚΟΝΙ
Α. ΠΙΡΕΛΛΙ
ΣΟΥΒΙΤΣ
Μ. ΑΝΤΑΤΣΙ
Κ. ΧΙΡΟΤΑ
Ι. ΜΡΟΖΟΒΣΚΙ
Ρ. ΟΥΛΡΙΤΣ
ΘΩΜΑΣ ΦΕΡΝΑΝΤΕΣ
Γ. Γ. ΜΙΡΟΝΕΣΚΟ
Ν. ΤΙΤΟΥΛΕΣΚΟ
Ι. ΛΟΥΓΚΟΣΙΑΝΟ
ΑΛ. ΖΩΙΤΣΙΑΝΟ
Δρ. ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΜΠΕΝΕΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΟΖΟΥΣΚΥ
Δρ. Β. ΜΑΡΙΓΚΟΒΙΤΣ
ΚΩΝΣΤ. ΦΩΤΙΤΣ

LISTE DES ANNEXES

ANNEXE I. Echange de déclarations entre les Représentants des Gouvernements belge, britannique, français, italien et japonais, d'une part et du Gouvernement allemand, d'autre part.

ANNEXE II. Mesures de transition.

ANNEXE III. Certificat de dette du Reich allemand

ANNEXE IV. Certificat de la Compagnie des Chemins de fer allemands.

ANNEXE V. Dispositions à insérer ou à maintenir dans la loi allemande sur la Banque.

ANNEXE V bis. Procédure pour la modification de certains articles de la loi allemande sur la Banque.

ANNEXE VI. Loi relative à la modification de la loi concernant la Deutsche Reichsbahngesellschaft.

ANNEXE VI bis. Procédure pour la modification de la loi concernant la Deutsche Reichsbahngesellschaft.

ANNEXE VII. Affectation à titre de garantie collatérale de certaines recettes du Reich.

ANNEXE VIII. Contrat de Mandat (Trust).

ANNEXE IX. Règlement pour les prestations en nature.

ANNEXE X. Accords entre l'Allemagne et la Grande-Bretagne et l'Allemagne et la France concernant le «German Reparation Recovery Act» et la législation française correspondante.

ANNEXE XI. Garanties accordées à l'Emprunt extérieur allemand 1924.

ANNEXE XII. Règlement de procédure du Tribunal Arbitral.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I. Ἀνταλλαγὴ δηλώσεων μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Κυβερνήσεων Βελγίου, Μεγάλης Βρεττανίας, Γαλλίας, Ἰταλίας καὶ Ἰαπωνίας, ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, ἀφ' ἑτέρου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II. Μεταβατικὰ μέτρα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III. Πιστοποιητικὸν χρέους τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV. Πιστοποιητικὸν τῆς Ἑταιρείας τῶν Γερμανικῶν Σιδηροδρόμων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V. Διατάξεις πρὸς εἰσαγωγὴν ἢ διατήρησιν ἐν τῷ Γερμανικῷ Νόμῳ περὶ Τραπέζης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V δίς. Διαδικασία διὰ τὴν τροποίησιν ἐνίων ἄρθρων τοῦ Γερμανικοῦ περὶ Τραπέζης Νόμου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI. Νόμος σχετικὸς πρὸς τὴν τροποποίησιν τοῦ Νόμου τοῦ ἀφορῶντος τὴν Γερμανικὴν Ἑταιρείαν Κρατικῶν Σιδηροδρόμων (Deutsche Reichsbahngesellschaft).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI δίς. Διαδικασία διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ Νόμου τοῦ ἀφορῶντος τὴν Γερμανικὴν Ἑταιρείαν Κρατικῶν Σιδηροδρόμων (Deutsche Reichsbahn-gesellschaft).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII. Διάθεσις πρὸς ἐκ παραλλήλου ἐγγύησιν ἐνίων εἰσπράξεων τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους (Reich).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII. Συμβόλαιον Ἐντολῆς (Trust).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IX. Κανονισμὸς περὶ τῶν εἰς εἶδος παροχῶν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ X. Συμφωνία μεταξὺ Γερμανίας καὶ Μεγάλης Βρεττανίας καὶ μεταξὺ Γερμανίας καὶ Γαλλίας ἀφορῶσα τὸ «German Reparation Recovery Act καὶ τὴν Γαλλικὴν ἀντίστοιχον νομολογίαν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XI. Ἐγγυήσεις δοθεῖσαι εἰς τὸ ἐξωτερικὸ Γερμανικὸν Δάνειον τοῦ 1924.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XII. Δικονομικὸς Κανονισμὸς τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου.

ANNEXE I

ECHANGE DE DÉCLARATIONS ENTRE LES REPRÉSENTANTS DES GOUVERNEMENTS BELGE, BRITANNIQUE, FRANÇAIS, ITALIEN ET JAPONAIS, D'UNE PART, ET DU GOUVERNEMENT ALLEMAND, D'AUTRE PART.

Les représentants des Gouvernements belge, anglais, français, italien et japonais déclarent ce qui suit:

Le Nouveau Plan repose sur le principe que le règlement complet et définitif de la question des Réparations est d'un intérêt commun pour tous les pays qu'elle concerne, et que ce Plan exige la collaboration de tous ces pays. Sans bonne volonté et confiance mutuelles, le but du Plan ne serait pas atteint.

C'est dans ce sens que les Gouvernements créanciers ont, dans l'accord de La Haye de Janvier 1930, accepté l'engagement solennel du Gouvernement allemand de payer les annuités établies conformément aux dispositions du Nouveau Plan comme garantie de l'exécution de ses obligations.

Ils sont convaincus que, dans le cas même où l'exécution du Nouveau Plan provoquerait des divergences d'opinion ou des difficultés, les procédures prévues par le Plan lui-même suffiraient à les résoudre.

C'est pourquoi l'accord de La Haye de Janvier 1930 dispose que, sous le régime du Nouveau Plan, les pouvoirs des Puissances créancières se détermineront d'après les dipositions dudit Plan.

Il reste cependant une hypothèse en dehors du cadre des Accords signés aujourd'hui. Les Gouvernements créanciers sont forcés de la considérer, sans par la vouloir mettre en doute les intentions du Gouvernement allemand. Ils estiment indispensable de tenir compte de la possibilité que, dans l'avenir, un Gouvernement allemand se laisse aller, manquant à l'obligation solennelle contenue dans l'accord de La Haye de Janvier 1930, à des actes faisant apparaitre sa volonté de détruire le Nouveau Plan.

Les Gouvernements créanciers ont le devoir de déclarer au Gouvernement allemand que, si un tel cas se produisait, compromettant dans ses fondements l'oeuvre poursuivie en commun, une situation nouvelle serait créée en vue de laquelle lesdits Gouvernements créanciers doivent, dès maintenant, faire toutes réserves que de droit.

Cependant, même dans cette hypothèse extrême, les Gouvernements créanciers, dans l'intérêt de la paix générale, sont disposés, avant d'entreprendre aucune action, à faire appel, pour la constatation et l'appréciation des faits, à une juridiction internationale d'une autorité incontestée. La ou les Puissances créancières qui s'estimeraient intéressées soumettraient donc à la Cour Permanente de Justice Internationale la question de savoir si le Gouvernement allemand a commis des actes faisant apparaitre sa volonté de détruire le Nouveau Plan.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι.

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΒΕΛΓΙΚΗΣ, ΑΓΓΛΙΚΗΣ, ΓΑΛΛΙΚΗΣ, ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΙΑΠΩΝΙΚΗΣ ΑΦ' ΕΝΟΣ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΑΦ' ΕΤΕΡΟΥ.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Κυβερνήσεων Βελγικῆς, Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς, Ἰταλλικῆς καὶ Ἰαπωνικῆς δηλοῦσι τὰ ἑξῆς :

Τὸ Νέον Σχέδιον βασίζεται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ὅτι ὁ πλήρης καὶ ὁριστικὸς διακανονισμὸς τοῦ ζητήματος τῶν Ἐπανορθώσεων εἶναι κοινοῦ ἐνδιαφέροντος δι' ἅπαντα τὰ κράτη τὰ ὁποῖα ἀφορᾷ, καὶ ὅτι τὸ Σχέδιον τοῦτο ἀπαιτεῖ τὴν συνεργασίαν ἁπάντων τῶν κρατῶν τούτων. Ἄνευ ἀμοιβαίας καλῆς θελήσεως καὶ ἐμπιστοσύνης, ὁ σκοπὸς τοῦ Σχεδίου δὲν θὰ ἐπετυγχάνετο.

Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ οἱ πιστώτριαι Κυβερνήσεις ἀπεδέχθησαν, ἐν τῇ συμφωνίᾳ τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930, τὴν πανηγυρικὴν ὑπόσχεσιν τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως νὰ πληρώνῃ τὰς ἐτησίας δόσεις τὰς καθορισθείσας συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νέου Σχεδίου ὡς ἐγγύησιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑποχρεώσεών της.

Εἶναι πεπεισμέναι ὅτι, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ἀκόμη καθ' ἣν ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Νέου Σχεδίου θὰ προεκάλει διαφορὰς γνωμῶν ἢ δυσχερείας, αἱ ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Σχεδίου προβλεπόμεναι διαδικασίαι θὰ ἤρκουν ὅπως λύσωσιν αὐτάς.

Διὰ τοῦτο ἡ συμφωνία τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930 ὁρίζει ὅτι, τὰ δικαιώματα τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων, ὑπὸ τὸ καθεστὼς τοῦ Νέου Σχεδίου, θὰ καθορίζωνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ εἰρημένου Σχεδίου.

Οὐχ' ἧττον παραμένει μία ὑπόθεσις ἐκτὸς τοῦ πλαισίου τῶν σήμερον ὑπογραφεισῶν Συμφωνιῶν. Αἱ πιστώτριαι Κυβερνήσεις εἶναι ἠναγκασμέναι νὰ τὴν λάβωσιν ὑπ' ὄψιν, χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ θελήσωσι νὰ θέσωσιν ὑπὸ ἀμφιβολίαν τὰς προθέσεις τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως. Θεωροῦσιν ἀπαραίτητον νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι εἶναι δυνατὸν Γερμανική τις Κυβέρνησις ἐν τῷ μέλλοντι ἀθετοῦσα τὴν πανηγυρικὴν ὑποχρέωσιν τὴν περιεχομένην εἰς τὴν συμφωνίαν τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930, νὰ προβῇ εἰς πράξεις ὑποδεικνυούσας τὴν θέλησιν της ὅπως καταστρέψῃ τὸ Νέον Σχέδιον.

Αἱ πιστώτριαι Κυβερνήσεις ἔχουσι τὸ καθῆκον νὰ δηλώσωσιν εἰς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν ὅτι, ἐὰν τοιαύτη περίπτωσις παρουσιάζετο, διακυβεύουσα ἐν τοῖς θεμελίοις αὐτοῦ τὸ ἀπὸ κοινοῦ ἐπιδιωκόμενον ἔργον, θὰ ἐδημιουργεῖτο νέα κατάστασις ἔναντι τῆς ὁποίας αἱ πιστώτριαι Κυβερνήσεις ὀφείλουσιν, ἀπὸ τοῦδε, νὰ διατυπώσωσι πάσας τὰς νομίμους ἐπιφυλάξεις.

Ἐν τούτοις, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ὑστάτῃ ὑποθέσει, αἱ πιστώτριαι Κυβερνήσεις, ἐν τῷ συμφέροντι τῆς γενικῆς εἰρήνης, εἶναι διατεθειμέναι, προτοῦ ἐπιχειρήσωσιν οἱασδήποτε ἐνεργείας, νὰ κάμωσιν ἔκκλησιν εἰς διεθνὲς δικαστήριον ἀναμφισβητήτου κύρους, πρὸς διαπίστωσιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν γεγονότων. Ἡ ἢ αἱ πιστώτριαι Δυνάμεις αἵτινες ἤθελον θεωρήσῃ ἑαυτὰς ἐνδιαφερομένας θὰ ὑπέβαλλον ὅθεν εἰς τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Διεθνοῦς Δικαιοσύνης τὸ ζήτημα ἐὰν ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἐνήργησε πράξεις ὑποδεικνυούσας τὴν θέλησιν αὐτῆς ὅπως καταστρέψῃ τὸ Νέον Σχέδιον.

L'Allemagne déclarerait dès maintenant que, dans le cas de décision affirmative de la Cour, elle tient pour légitime que, en vue d'assurer l'exécution des obligations de la Puissance débitrice telles qu'elles résultent du Nouveau Plan, la ou les Puissances créancières recouvrent leur pleine liberté d'action.

Les Gouvernements créanciers sont convaincus que jamais ne se produira l'hypothèse en question. Ils sont assurés que le Gouvernement allemand partage cette conviction. Mais ils estiment que c'est pour eux une obligation de loyauté et un devoir envers leurs Pays respectifs de formuler, pour le cas où cette hypothèse se présenterait, la déclaration qui précède.

II.

Les représentants du Gouvernement allemand, de leur côté, déclarent ce qui suit :

Le Gouvernement allemand prend acte de la déclaration qui précède des Gouvernements créanciers, aux termes de laquelle, dans le cas même où se produiraient, à propos de l'exécution du Nouveau Plan, des divergences de vues ou des difficultés, les procédures prévues dans le Plan suffiraient à les résoudre.

Il prend acte, en conséquence, de ce que, sous le régime du Nouveau Plan, les pouvoirs des Puissances créancières se détermineront d'après les dispositions dudit Plan.

En ce qui concerne la seconde partie de ladite déclaration et l'hypothèse qui y est formulée, le Gouvernement allemand regrette que soit envisagée une telle éventualité qu'il tient quant à lui pour impossible.

Toutefois, si une ou plusieurs Puissances créancières saisissent la Cour Permanente de Justice Internationale de la question de savoir si des actes émanant du Gouvernement alllemand font apparaître une volonté de détruire le Nouveau Plan, le Gouvernement allemand est d'accord avec les Gouvernements créanciers pour accepter que la Cour Permanante statue et déclare tenir pour légitime, dans le cas de décision affirmative de la Cour, que, en vue d'assurer l'exécution des obligations financières de la Puissance débitrice telles qu'elles résultent du Nouveau Plan, la ou les Puissances créancières recouvrent leur pleine liberté d'action.

Les textes français, anglais et allemand de la présente annexe feront également foi.

Ἡ Γερμανία θὰ ἐδήλου ἀπὸ τοῦδε ὅτι, ἐν περιπτώσει καταφατικῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου, θεωρεῖ ὡς νόμιμον ὅπως, ἡ ἢ αἱ πιστώτριαι Δυνάμεις, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑποχρεώσεων τῆς ὀφειλέτιδος Δυνάμεως, ὅτι αὗται ἀπορρέουσιν ἐκ τοῦ Νέου Σχεδίου, ἐπανακτήσωσι τὴν πλήρη αὐτῶν ἐλευθερίαν δράσεως.

Αἱ πιστώτριαι Κυβερνήσεις εἶναι πεπεισμέναι ὅτι οὐδέποτε ἡ περὶ ἧς πρόκειται ὑπόθεσις θὰ πραγματοποιηθῇ. Εἶναι βέβαιαι ὅτι ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις συμμερίζεται τὴν πεποίθησιν ταύτην. Ἀλλὰ θεωροῦσιν ὅτι εἶναι δι' αὐτὰ ὑποχρέωσις νομιμοφροσύνης καὶ καθῆκον ἔναντι τῶν οἰκείων αὐτῶν Χωρῶν νὰ προβῶσιν εἰς τὴν προηγουμένην δήλωσιν, διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ὑπόθεσις αὕτη θὰ ἐπραγματοποιεῖτο.

II.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, ἀφ' ἑτέρου, δηλοῦσι τὰ ἀκόλουθα :

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις λαμβάνει σημείωσιν τῆς ὡς ἄνω δηλώσεως τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων, καθ' ἣν, καὶ εἰς ἣν ἀκόμη περίπτωσιν διαφοραὶ ἀπόψεων καὶ δυσχέρειαι θὰ ἐνεφανίζοντο, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Νέου Σχεδίου, αἱ ἐν τῷ Σχεδίῳ προβλεπόμεναι διαδικασίαι θὰ ἐπήρκουν διὰ τὴν λύσιν αὐτῶν.

Λαμβάνει, συνεπῶς, ὑπὸ σημείωσιν ὅτι, ὑπὸ τὸ καθεστὼς τοῦ Νέου Σχεδίου τὰ δικαιώματα τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων θὰ καθορίζωνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ εἰρημένου Σχεδίου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ δεύτερον μέρος τῆς ρηθείσης δηλώσεως καὶ τῆς ἐν αὐτῇ διατυπουμένης ὑποθέσεως, ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις λυπεῖται ὅτι προβλέπεται τοιοῦτον ἐνδεχόμενον τὸ ὁποῖον θεωρεῖ κατὰ τὴν γνώμην της ὡς ἀδύνατον.

Πάντως, ἐὰν μία ἢ περισσότεραι πιστώτριαι Κυβερνήσεις ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Διεθνοῦς Δικαιοσύνης τὸ ζήτημα ἐὰν πράξεις προερχόμεναι ἐκ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ὑποδεικνύουσι θέλησιν καταστροφῆς τοῦ Νέου Σχεδίου, ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις εἶναι σύμφωνος μὲ τὰς πιστώτριας Κυβερνήσεις νὰ ἀποδεχθῇ ὅπως τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον ἀποφασίσῃ καὶ δηλοῖ ὅτι θεωρεῖ νόμιμον, ἐν περιπτώσει καταφατικῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου, ὅπως, ἡ ἢ αἱ πιστώτριαι Δυνάμεις, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν οἰκονομικῶν ὑποχρεώσεων τῆς ὀφειλέτιδος Δυνάμεως, οἵαι αὗται ἀπορρέουσιν ἐκ τοῦ Νέου Σχεδίου, ἐπανακτήσωσι τὴν πλήρη αὐτῶν ἐλευθερίαν δράσεως.

Τὰ Γαλλικόν, Ἀγγλικὸν καὶ Γερμανικὸν κείμενον τοῦ παρόντος παραρτήματος θὰ παρέχωσιν ἐξ ἴσου πίστιν.

ΚΟΥΡΤΙΟΥΣ
ΒΙΡΤ
ΣΜΙΤ
ΜΟΛΔΕΝΧΑΟΥΕΡ
ΕΡΡΙΚΟΣ ΖΑΣΠΑΡ
ΠΑΥΛΟΣ ΧΥΜΑΝΣ
Ε. ΦΡΑΝΚΙ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΝΟΟΥΝΤΕΝ
ΕΡΡΙΚΟΣ ΣΕΡΟΝ
ΛΟΥΣΕΡ
Α. ΜΟΣΚΟΝΙ
Α. ΠΙΡΕΛΛΙ
ΣΟΥΒΙΤΣ
ΑΝΤΑΤΣΙ
Κ. ΧΙΡΟΤΑ

ANNEXE II

MESURES DE TRANSITION

1. Le transfert à la Banque des Règlements Internationaux des documents de la Commission des Réparations et des organismes constitués par le Plan Dawes ne s'opèrera que dans la mesure qui sera jugée par le Comité spécial restreint (dont il est question à l'Annexe V, § 166, du Rapport des Experts du 7 Juin 1929) strictement nécessaire à l'exercice des fonctions de la Banque des Règlements Internationaux.

2. (I) L'obligation antérieure de l'Allemagne étant complètement remplacée par l'obligation prévue dans le Nouveau Plan, sauf en ce qui concerne l'emprunt extérieur allemand 1924, les obligations A. B. C. de l'Allemagne, les obligations de la Deutsche Reichsbahn Gesellschaft, et les obligations industrielles allemandes ainsi que celles de la Bank für Deutsche Industrie-Obligationen, sont définitivement annulées et seront détruites.

(II) Les créances de l'Allemagne vis-à-vis de l'Autriche, de la Hongrie et de la Bulgarie visées à l'Article 261 du Traité de Versailles, et les dettes de l'Allemagne visées aux Articles 213 du Traité de Saint Germain, 196 du Traité de Trianon et 145 du Traité de Neuilly, sont définitivement annulées et les titres et documents y afférents seront détruits.

(III) Les mesures de destruction ci-dessus visées sont du ressort du Comité spécial restreint.

3. (I) Dès que le Nouveau Plan aura été mis à exécution, les comptes de la période de transition visée à l'Annexe I I (Article I (1) et (2)) du Protocole de la Haye du 31 Août 1929 seront clos. Les sommes que l'Allemagne aura effectivement payées pendant cette période en excédent des montants qui étaient dus par elle pendant la même période, soit au titre de la cinquième annuité du Plan Dawes, soit en application du Nouveau Plan et des dispositions du § II de l'Annexe III et du § I de l'Annexe IV au Protocole de La Haye, lui seront remboursées.

(II) Pour toute la durée pendant laquelle l'Agent Général des Paiements aura disposé d'un tel excédent, des intérêts seront crédités à l'Allemagne dans la mesure où l'Agent Général des Paiements aura encaissé des intérêts par le placement en Reichsmarks de disponibilités à concurrence dudit excédent; des intérêts seront débités à l'Allemagne dans la mesure où et pour la durée pendant laquelle les paiements effectués par elle ont été inférieurs à ceux qu'elle aurait effectués si le Nouveau Plan avait été mis en vigueur le 1er Septembre 1929, compte tenu des sommes visées aux deux alinéas suivants; ces intérêts seront calculés à un taux égal à celui de l'intérêt moyen produit par l'excédent total à rembourser à l'Allemagne.

(III) La somme de 6 millions de Reichsmarks visée au § 2 de l'Annexe III au Protocole de La Haye est réputée due par l'Allemagne au jour auquel l'Agent Général des Paiements a reçu de l'Allemagne des versements suffisants en sus des montants dus en application du Nouveau Plan, pour couvrir ladite somme.

(IV) La somme de 30 millions de Reichsmarks visée au § 1 de l'Annexe IV au Protocole de La Haye est réputée due par l'Allemagne aux échéances suivantes :

5 millions R. M. le 20 Septembre 1929
» » » 20 Octobre 1929
» » » 20 Novembre 1929
» » » 20 Décembre 1929

Le solde : 10 millions R. M. le 31 Décembre.

(V) Le solde du compte d'intérêts ci-dessus décrit sera effectivement réglé en même temps que le remboursement en principal à faire à l'Allemagne, suivant l'arrêté de comptes global qui sera approuvé par le Comité spécial restreint.

(VI) Ce règlement de compte ne porte pas préjudice au droit du Gouvernement allemand de récupérer les économies qui auraient été réalisées sur le montant de 6 millions de Reichsmarks visé à l'alinéa (III) ci-dessus par la Commission des Réparations et les organismes du Plan Dawes dont les frais ont été couverts jusqu'à présent par les annuités Dawes. La somme éventuellement économisée sera notifiée et versée au Gouvernement allemand dès que la Commission des Réparations sera en mesure de le faire.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ.

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

1. Ἡ εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν μεταφορὰ τῶν ἐγγράφων τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ σχεδίου Ντὼζ ἱδρυθέντων ὀργανισμῶν δὲν θὰ λάβῃ χώραν εἰμὴ ἐν ᾧ μέτρῳ ἡ Εἰδικὴ Περιωρισμένη Ἐπιτροπὴ (περὶ ἧς γίνεται λόγος ἐν τῷ Παραρτήματι V, § 166, τῆς Ἐκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων τῆς 7ης Ἰουνίου 1929) ἤθελε κρίνῃ τοῦτο ὡς ἀπολύτως ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν.

2. (Ι) Τῆς προγενεστέρας ὑποχρεώσεως τῆς Γερμανίας ἀντικαθιστωμένης ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ τῆς ἐν τῷ Νέῳ Σχεδίῳ προβλεπομένης τοιαύτης, ἐκτὸς καθ' ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ ἐξωτερικὸν Γερμανικὸν δάνειον τοῦ 1924, αἱ ὁμολογίαι Α. Β. Γ. τῆς Γερμανίας, αἱ ὁμολογίαι τῆς Γερμανικῆς Ἑταιρείας τῶν Κρατικῶν Σιδηροδρόμων (Deutsche Reichsbahn Gesellschaft), καὶ αἱ γερμανικαὶ βιομηχανικαὶ ὁμολογίαι ὡς καὶ αἱ τῆς Τραπέζης τῆς Γερμανικῆς Βιομηχανίας (Bank für Deutsche Industrie), ἀκυροῦνται ὁριστικῶς καὶ θέλουσι καταστραφῆ.

(ΙΙ) Αἱ ἔναντι τῆς Αὐστρίας, Οὐγγαρίας καὶ Βουλγαρίας πιστώσεις τῆς Γερμανίας αἱ προβλεπόμεναι εἰς τὸ Ἄρθρον 261 τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν, καὶ αἱ ὀφειλαὶ τῆς Γερμανίας αἱ προβλεπόμεναι ἐν τοῖς Ἄρθροις 213 τῆς Συνθήκης τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ 196 τῆς Συνθήκης τοῦ Τριανὸν καὶ 145 τῆς Συνθήκης Νεϊγύ, ἀκυροῦνται ὁριστικῶς οἱ δὲ σχετικοὶ τίτλοι καὶ τὰ σχετικὰ ἔγγραφα θέλουσι καταστραφῆ.

(ΙΙΙ) Τὰ ἀνωτέρω προβλεπόμενα μέτρα καταστροφῆς ἀνάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς εἰδικῆς περιωρισμένης Ἐπιτροπῆς.

3. (Ι). Εὐθὺς ὡς θὰ ἔχῃ γίνῃ ἔναρξις ἐκτελέσεως τοῦ Νέου Σχεδίου οἱ λογαριασμοὶ τῆς μεταβατικῆς περιόδου τῆς προβλεπομένης εἰς τὸ Παράρτημα ΙΙΙ (Ἄρθρον Ι (1) καὶ (2)) τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Χάγης τῆς 31ης Αὐγούστου 1929 θέλουσι κλεισθῆ. Τὰ ποσὰ ἅτινα ἡ Γερμανία θὰ ἔχῃ πραγματικῶς πληρώσει κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ὡς πλεόνασμα τῶν ποσῶν ἅτινα ὠφείλοντο ὑπ' αὐτῆς κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον εἴτε λόγῳ τῆς πέμπτης, ἐτησίας δόσεως τοῦ Σχεδίου Ντώς, εἴτε κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Νέου Σχεδίου καὶ τῶν διατάξεων τῆς § ΙΙ τοῦ Παραρτήματος ΙΙΙ καὶ τῆς § Ι τοῦ Παραρτήματος IV τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Χάγης, θὰ τῇ ἀποδοθῶσι.

(ΙΙ) Καθ' ὅλην τὴν περίοδον καθ' ἣν ὁ Γενικὸς Πράκτωρ τῶν Πληρωμῶν θὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσιν του τοιοῦτον πλεόνασμα, τόκοι θὰ ἄγωνται εἰς πίστωσιν τῆς Γερμανίας ἐν ᾧ μέτρῳ ὁ Γενικὸς Πράκτωρ τῶν πληρωμῶν θὰ ἔχῃ εἰσπράξει τόκους διὰ τῆς εἰς Ράϊχσμαρκ τοποθετήσεως διαθεσίμων μέχρι τοῦ ποσοῦ τοῦ ὡς ἄνω πλεονάσματος· τόκοι θέλουσιν ἀχθῆ εἰς χρέωσιν τῆς Γερμανίας ἐν ᾧ μέτρῳ καὶ διὰ τὴν περίοδον καθ' ἣν αἱ γενόμεναι ὑπ' αὐτῆς πληρωμαὶ ὑπῆρξαν κατώτεραι ἐκείνων τὰς ὁποίας θὰ εἶχε κάμῃ ἐὰν τὸ Νέον Σχέδιον εἶχε τεθῆ ἐν ἰσχύϊ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1929, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ποσῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς δύο κατωτέρω παραγράφους οἱ τόκοι οὗτοι θὰ ὑπολογίζωνται πρὸς ἐπιτόκιον ἴσον πρὸς ἐκεῖνο τοῦ μέσου τόκου τοῦ ἀποφερομένου ὑπὸ τοῦ ἐπιστρεπτέου τῇ Γερμανίᾳ συνολικοῦ πλεονάσματος.

(ΙΙΙ) Τὸ ποσὸν τῶν 6 ἑκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ τὸ προβλεπόμενον ἐν τῇ § 2 τοῦ Παραρτήματος ΙΙΙ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Χάγης θεωρεῖται ὀφειλόμενον παρὰ τῆς Γερμανίας τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὁ Γενικὸς Πράκτωρ τῶν πληρωμῶν θὰ λάβῃ παρ' αὐτῆς ἐπαρκεῖς καταβολὰς ἐπὶ πλέον τῶν ὀφειλομένων ποσῶν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Νέου Σχεδίου, ὥστε νὰ καλυφθῇ τὸ εἰρημένον ποσόν.

(IV). Τὸ ποσὸν τῶν 30 ἑκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ τὸ προβλεπόμενον ἐν τῇ § 1 τοῦ Παραρτήματος IV τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Χάγης θεωρεῖται ὀφειλόμενον παρὰ τῆς Γερμανίας εἰς τὰς ἑξῆς λήξεις :

5 ἑκατομμύρια Ράϊχσμαρκ τὴν 20ὴν Σεπτεμβρίου 1929
» » » 20ὴν Ὀκτωβρίου 1929
» » » 20ὴν Νοεμβρίου 1929
» » » 20ὴν Δεκεμβρίου 1929

Τὸ ὑπόλοιπον : 10 ἑκατομμύρια Ράϊχσμαρκ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1929.

(V) Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ὡς ἄνω ἀναγραφομένου λογ)σμοῦ τόκων θέλει πραγματικῶς διακανονισθῆ συγχρόνως πρὸς τὴν ἐνεργητέαν ἐπιστροφὴν κεφαλαίου πρὸς τὴν Γερμανίαν, κατὰ τὴν γενικὴν ἐκκαθάρισιν τῶν λογαριασμῶν ἥτις θέλει ἐγκριθῆ παρὰ τῆς εἰδικῆς περιωρισμένης ἐπιτροπῆς.

(VI) Ὁ διακανονισμὸς τοῦ λογαριασμοῦ δὲν παραβλάπτει τὸ δικαίωμα τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἀναλάβῃ τὰς οἰκονομίας αἵτινες θὰ ἐπραγματοποιοῦντο ἐκ τοῦ εἰς τὴν ὡς ἄνω παράγραφον ΙΙΙ ἀναφερομένου ποσοῦ τῶν 6 ἑκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων καὶ ὑπὸ τῶν τοῦ Σχεδίου Ντὼς ὀργανισμῶν, ὧν αἱ δαπάναι μέχρι τοῦδε ἐκαλύφθησαν ὑπὸ τῶν ἐτησίων δόσεων. Τὸ ἐνδεχομένως ἐξοικονομούμενον ποσὸν θὰ γνωστοποιηθῇ καὶ θὰ καταβληθῇ εἰς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν ὡς ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐπανορθώσεων θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ πράξῃ τοῦτο.

ANNEXE III.

CERTIFICAT DE DETTE DU REICH ALLEMAND

I.

Le Gouvernement allemand prend, par le présent Certificat, l'engagement solennel régi par leI stipulations du Nouveau Plan, au sens de l'Article s de l'Accord de La Haye de Janvier 1930, d'acquitter entre les mains de la Banque des Règlements Internationaux en sa qualité de mandataire (Trustee) des Puissances créancières, à l'exclusion de tout autre mandataire et de tout paiement direct entre les mains de tels d'entre ses créanciers, et conformément aux modalités qui suivent, les annuités figurant au tableau ci - dessous plus les sommes requises pour le service de l'Emprunt extérieur Allemand tel qu'il est prévu au «General Bond» en date du 10 Octobre 1924. Les paiements afférents aux annuités dudit tableau s' effectueront par versements mensuels égaux, opérés le quinze de chaque mois et, si le quinze n'est pas un jour ouvrable, le jour ouvrable suivant :

				Millions de Reichsmarks
1 Septembre	1929	31 Mars	1930	676.9
1 Avril	1930	»	1931	1641.6
»	1931	»	1932	1618.9
»	1932	»	1933	1672.1
»	1933	»	1934	1744.9
»	1934	»	1935	1807.5
»	1935	»	1936	1833.5
»	1936	»	1937	1880.3
»	1937	»	1938	1919.8
»	1938	»	1939	1938.1
»	1939	»	1940	1983.4
»	1940	»	1941	2096.1
»	1941	»	1942	2114.6
»	1942	»	1943	2131.9
»	1943	»	1944	2128.2
»	1944	»	1945	2141.4
»	1945	»	1946	2137.7
»	1946	»	1947	2133.4
»	1947	»	1948	2149.1
»	1948	»	1949	2143.9
»	1949	»	1950	2240.7
»	1950	»	1951	2283.1
»	1951	»	1952	2267.1
»	1952	»	1953	2270.1
»	1953	»	1954	2277.2
»	1954	»	1955	2288.5
»	1955	»	1956	2283.7
»	1956	»	1957	2278.1
»	1957	»	1958	2285.7
»	1958	»	1959	2317.7
»	1959	»	1960	2294.5
»	1960	»	1961	2304.4
»	1961	»	1962	2322.2
»	1962	»	1963	2314.1
»	1963	»	1964	2326.5
»	1964	»	1965	2326.0
»	1965	»	1966	2352.7
»	1966	»	1967	1566.9

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ.

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ ΧΡΕΟΥΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ (REICH)

I.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει διὰ τοῦ παρόντος Πιστοποιητικοῦ τὴν πανηγυρικὴν ὑποχρέωσιν τὴν διεπομένην ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Νέου Σχεδίου, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ Ἄρθρου Ι τῆς Συμφωνίας τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930, νὰ ἐξοφλήσῃ καταβάλουσα εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν ἐν τῇ ἰδιότητι αὐτῆς ὡς ἐντολοδόχου (Trustee) τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων, ἐξαιρουμένου παντὸς ἄλλου ἐντολοδόχου καὶ πάσης ἀπ' εὐθείας καταβολῆς εἰς οἱονδήποτε ἐκ τῶν πιστωτῶν της, καὶ κατὰ τοὺς ἀκολούθους ὅρους, τὰς ἐτησίας δόσεις τὰς ἀναγραφομένας ἐν τῷ κάτωθι πίνακι ηὐξημένας κατὰ τὰ ἀπαιτούμενα ποσὰ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐξωτερικοῦ Γερμανικοῦ Δανείου ὡς προβλέπεται τοῦτο ἐν τῷ «General Bond» τῆς 10ης Ὀκτωβρίου 1924. Αἱ πληρωμαὶ αἱ σχετικαὶ πρὸς τὰς ἐτησίας δόσεις τοῦ ἐν λόγῳ πίνακος θὰ ἐνεργοῦνται διὰ ἴσων μηνιαίων καταβολῶν, γινομένων τὴν 15ην ἑκάστου μηνὸς καί, ἐν ᾗ περιτπώσει ἡ 15 δὲν εἶναι ἐργάσιμος ἡμέρα, τὴν ἑπομένην ἐργάσιμον ἡμέραν :

				Ἑκατομμύρια Ράϊχσμαρκ
1 Σεπτεμβρίου	1929	31 Μαρτίου	1930	676.1
1 Ἀπριλίου	1930	»	1931	1641.9
»	1931	»	1932	1618.5
»	1932	»	1933	1672.5
»	1933	»	1934	1744.3
»	1934	»	1935	1807.8
»	1935	»	1936	1833.1
»	1936	»	1937	1880.9
»	1937	»	1938	1919.6
»	1938	»	1939	1938.9
»	1939	»	1940	1983.4
»	1940	»	1941	2096.1
»	1941	»	1942	2114.6
»	1942	»	1943	2131.9
»	1943	»	1944	2128.2
»	1944	»	1945	2141.4
»	1945	»	1946	2137.7
»	1946	»	1947	2133.4
»	1947	»	1948	2149.1
»	1948	»	1949	2143.9
»	1949	»	1950	2240.7
»	1950	»	1951	2283.1
»	1951	»	1952	2267.1
»	1952	»	1953	2270.1
»	1953	»	1954	2277.2
»	1954	»	1955	2288.5
»	1955	»	1956	2283.7
»	1956	»	1957	2278.1
»	1957	»	1958	2285.7
»	1958	»	1959	2317.7
»	1959	»	1960	2294.5
»	1960	»	1961	2304.4
»	1961	»	1962	2322.2
»	1962	»	1963	2314.1
»	1963	»	1964	2326.5
»	1964	»	1965	2326.0
»	1965	»	1966	2352.7
»	1966	»	1967	1566.9

				Millions de Reichsmarks				Ἑκατομμύρια Ράϊχσμαρκ
»	1967	»	1968	1566.1	»	1967	»	1968	1566.1
»	1968	»	1969	1575.9	»	1968	»	1969	1575.9
»	1969	»	1970	1589.2	»	1969	»	1970	1589.2
»	1970	»	1971	1602.9	»	1970	»	1971	1602.9
»	1971	»	1972	1613.1	»	1971	»	1972	1613.1
»	1972	»	1973	1621.5	»	1972	»	1973	1621.5
»	1973	»	1974	1624.9	»	1973	»	1974	1624.9
»	1974	1	1975	1627.6	»	1974	1	1975	1627.6
»	1975	»	1976	1634.2	»	1975	»	1976	1634.2
»	1976	»	1977	1637.9	»	1976	»	1977	1637.9
»	1977	»	1978	1644.6	»	1977	»	1978	1644.6
»	1978	»	1979	1654.7	»	1978	»	1979	1654.7
»	1979	»	1980	1659.6	»	1979	»	1980	1659.6
»	1980	»	1981	1670.5	»	1980	»	1981	1670.5
»	1981	»	1982	1687.6	»	1981	»	1982	1687.6
»	1982	»	1983	1691.8	»	1982	»	1983	1691.8
»	1983	»	1984	1703.3	»	1983	»	1984	1703.3
»	1984	»	1985	1683.5	»	1984	»	1985	1683.5
»	1985	»	1986	925.1	»	1985	»	1986	925.1
»	1986	»	1987	931.4	»	1986	»	1987	931.4
»	1987	»	1988	897.8	»	1987	»	1988	897.8

Le Service de l'emprunt extérieur allemand de 1924 constituera une part des annuités payables pendant les années correspondant à celles où des annuités seront dues jusqu'à ce que ledit emprunt soit intégralement remboursé; et les sommes requises pour son service, telles que les fixeront les Trustees, s'ajouteront chaque année aux sommes spécifiées au tableau précédent et contribueront à former le total de chaque annuité due. Les sommes annuellement payables pour le service de l'emprunt seront considérées comme des payements faits au compte de la part non différable des annuités correspondantes et seront transférées, dès qu'elles auront été reçues, au crédit des Trustees pour l'emprunt extérieur allemand 1924

II.

1) Sauf en période de suspension des transferts de la fraction différable d'annuités, les versements mensuels du Reich devront s'effectuer en monnaies autres que le Reichsmark.

2) Toutefois, en vue de l'exécution des programmes relatifs aux livraisons en nature et des procédures de «Reparation Recovery Acts», et en vue des dépenses d'administration encourues en Allemagne, la Banque des Règlements Internationaux pourra demander qu'une partie correspondante de ces versements soit faite en Reichsmarks.

3) La Banque des Règlements Internationaux pourra faire connaitre au Gouvernement allemand, en même temps qu'à la Reichsbank, au moins un mois avant l'échéance des sommes dues, ses préférences relativement aux monnaies qu'elle désire voir porter à son compte. Si ces préférences ne sont pas observées, le Gouvernement allemand pourra opérer les paiements de telles parts des annuités allemandes qui ne sont pas destinées au service de l'Emprunt extérieur allemand de 1924 dans les monnaies des pays créanciers dont les ressortissants ont été membres du Comité d'Experts de 1929 et dans une pro-

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἐξωτερικοῦ γερμανικοῦ δανείου τοῦ 1924 θὰ ἀποτελέσῃ μέρος πληρωτέων ἐτησίων δόσεων κατὰ τὰ ἔτη τὰ ἀντίστοιχα πρὸς ἐκεῖνα κατὰ τὰ ὁποῖα θὰ ὀφείλωνται αἱ ἐτήσιαι δόσεις μέχρις οὗ τὸ ἐν λόγῳ δάνειον ὁλοκληρωτικῶς ἐξοφληθῇ καὶ τὰ ποσὰ τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, ὡς θέλουσι καθορίσῃ αὐτὰ οἱ Ἐπίτροποι (Trustees), θὰ προτίθενται κατ' ἔτος εἰς τὰ ποσὰ τὰ ἀναγραφόμενα εἰς τὸν ὡς ἄνω πίνακα καὶ θὰ συμβάλωσι διὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ συνόλου ἧς κατ' ἔτος ὀφειλομένης δόσεως.

Τὰ κατ' ἔτος πληρωτέα ποσὰ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου θὰ θεωροῦνται ὡς καταβολαὶ γινόμεναι εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ μὴ δυναμένου νὰ ἀναλάβῃ μέρους τῶν ἀντιστοίχων ἐτησίων δόσεων καὶ θὰ μεταφέρωνται αἱ ἅμα ὡς ληφθῶσιν εἰς πίστωσιν τῶν Ἐπιτρόπων (Trustees) διὰ τὸ ἐξωτερικὸν γερμανικὸν δάνειον τοῦ 1924.

II.

1) Ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως ἀναστολῆς τῶν μετατροπῶν τοῦ ἀναβλητοῦ τμήματος ἐτησίων δόσεων, αἱ μηνιαῖαι καταβολαὶ τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους (Reich) δέον νὰ γίνωνται εἰς ἄλλα ἢ τὸ Ράϊχσμαρκ νομίσματα.

2) Πάντως, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προγραμμάτων τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς εἰς εἶδος παροχὰς καὶ τῶν διαδικασιῶν τῶν «Reparation Recovery Acts», καὶ διὰ τὰς δαπάνας διοικήσεως τὰς γενομένας ἐν Γερμανίᾳ, ἡ Τράπεζα τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ὅπως ἀντίστοιχον μέρος τῶν καταβολῶν τούτων γίνηται εἰς Ράϊχσμαρκ

3) Ἡ Τράπεζα τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν θὰ δύναται ν' ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καθ' ὃν καὶ εἰς τὴν Ράϊχσμπανκ, ἕνα μῆνα τοὐλάχιστον πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῶν ὀφειλομένων ποσῶν, τὰς προτιμήσεις τῆς ὅσον ἀφορᾷ τὰ νομίσματα, ἅτινα ἐπιθυμεῖ νὰ ἀχθῶσιν εἰς λογαριασμόν της. Ἂν αἱ προτιμήσεις αὗται δὲν ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ δύναται νὰ ἐνεργῇ τὰς πληρωμὰς τῶν μερίδων ἐκείνων τῶν ἐτησίων γερμανικῶν δόσεων τῶν μὴ προοριζομένων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐξωτερικοῦ γερμανικοῦ Δανείου τοῦ 1924 εἰς τὰ νομίσματα τῶν πιστωτριῶν χωρῶν, ὧν ὑπήκοοι διετέλεσαν μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Προγματο-

portion aussi voisine que possible de la part revenant à chacun d'eux, étant toutefois entendu que les paiements en monnaies autres que le Reichsmark qui ne sont pas sur la base de l'étalondor ou de change-or, ne seront effectués qu'avec l'assentiment de la Banque des Règlements Internationaux.

4) La Banque des Règlements Internationaux donnera décharge au Gouvernement allemand de toutes les sommes dont il effectuera ou provoquera le paiement en vertu de ce certificat. Le reçu notera les monnaies reçues, mais le Gouvernement allemand sera crédité de l'équivalent de ces monnaies en Reichsmarks.

En période de fonctionnement normal du Nouveau Plan, la quittance donnant crédit aux Reichsmarks pour les paiements effectués au Compte de la Banque des Règlements Internationaux par le Gouvernement allemand ou au nom du Gouvernement allemand pour l'exécution du Nouveau Plan constituera une décharge complète et suffisante des obligations du Gouvernement allemand en ce qui concerne ces paiements.

Si la suspension des transferts a lieu, en totalité ou en partie, la quittance donnant crédit en Reichsmarks constituera une décharge complète et suffisante des obligations du Gouvernement allemand, en ce qui concerne tout les paiements au Compte de Trust des annuités effectués en monnaies autres que le Reichsmark et en ce qui concerne la fraction des paiements effectués en Reichsmarks qui, de l'avis de la Banque, sont utilisés comme fonds courants pour les livraisons ou prestations en nature. En ce qui concerne le solde, la quittance a seulement le caractère d'une reconnaissance temporaire.

5) Le Gouvernement allemand prend l'engagement que le Reichsmark aura et conservera sa convertibilité en or ou en devises, comme il est prévu à l'article 31 de la loi sur la Banque du 30 Août 1924 et que, dans toutes circonstances, aux fins générales du Nouveaau Plan, il aura et conservera une parité monétaire de 1)2790 kilogramme d' or fin suivant la définition des monnaies contenue dans la loi du 30 Août 1924 sur la frappe des monnaies.

Les sommes versées en monnaies autres que le Reichsmark au compte de trust des annuités seront calculées en Reichsmarks sous réserve des dispositions de l'alinéa précédent, à la moyenne des cours moyens (Mittelkurs) en vigueur à la Bourse de Berlin pendant la période de quinze jours précédant la date du paiement.

III.

1. Au présent certificat sont attachés des coupons représentant chacun la totalité d'une annuité à payer, déduction faite des sommes requises pour le service de l'emprunt extérieur allemand 1924. Chaque coupon est divisé en deux parties : la Partie A représente la fraction de l'annuité mobilisable et non différable, la Partie B, la fraction différable de chaque annuité. Chacune de ces deux parties du coupon d'annuité jouit de droits absolument égaux, sauf en ce qui concerne les possibilités de moratoire ci-dessous prévues.

γνωμόνων τοῦ 1929 καὶ κατ' ἀναλογίαν ὡς οἷόν τε πλησιεστέραν πρὸς τὸ μερίδιον ἑκάστης ἐξ αὐτῶν, συμφωνουμένου ἐν τούτοις ὅτι αἱ πληρωμαὶ εἰς νομίσματα ἄλλα ἢ τὸ Ράϊχσμαρκ μὴ βασιζόμενα ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ ἢ τοῦ τοῦ εἰς χρυσὸν συναλλάγματος, δὲν θὰ ἐνεργοῦνται εἰμὴ τῇ συναινέσει τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν.

4) Ἡ Τράπεζα τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν θὰ δίδῃ ἐξόφλησιν εἰς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν δι' ὅλα τὰ ποσὰ ὧν θὰ ἐνεργήσῃ ἢ θὰ προκαλέσῃ τὴν πληρωμὴν δυνάμει τοῦ παρόντος πιστοποιητικοῦ. Ἐν τῇ ἀποδείξει θὰ σημειοῦνται τὰ ληφθέντα νομίσματα, ἀλλὰ ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θέλει πιστωθῇ διὰ τὸ ἰσάξιον τῶν ἐν λόγῳ νομισμάτων εἰς Ράϊχσμαρκ.

Ἐν καιρῷ κανονικῆς λειτουργίας τοῦ Νέου Σχεδίου, ἡ ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξις δυνάμει τῆς ὁποίας παρέχεται πίστωσις εἰς Ράϊχσμαρκ διὰ τὰς πληρωμὰς τὰς ἐνεργουμένας εἰς τὸν λογαριασμὸν τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἢ ἐν ὀνόματι τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Νέου Σχεδίου θὰ ἀποτελῇ πλήρη καὶ ἐπαρκῆ ἐξόφλησιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους ὅσον ἀφορᾷ τὰς πληρωμὰς ταύτας.

Ἂν ἡ ἀναστολὴ τῶν μετατροπῶν λαμβάνῃ χώραν, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἡ ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξις ἡ πιστώνουσα εἰς Ράϊχσμαρκ θὰ ἀποτελῇ πλήρη καὶ ἐπαρκῆ ἐξόφλησιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους, ὅσον ἀφορᾷ ἀπασας τὰς πληρωμὰς διὰ τὸν Λογαριασμὸν Θέματος (Trust) τῶν ἐτησίων δόσεων τὰς ἐνεργηθείσας εἰς ἄλλο νόμισμα ἢ τὸ Ράϊχσμαρκ καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέρος τῶν πληρωμῶν τῶν ἐνεργηθεισῶν εἰς Ράϊχσμαρκ ἅτινα, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Τραπέζης, χρησιμοποιοῦνται ὡς συνήθως κανονικὰ κεφάλαια, διὰ παραδόσεις ἢ παροχὰς εἰς εἶδος. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὑπόλοιπον, ἡ ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξις ἔχει τὸν χαρακτῆρα μόνον προσκαίρου ἀναγνωρίσεως.

5) Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅτι τὸ Ράϊχσμαρκ θὰ ἔχῃ καὶ θὰ διατηρῇ τὸ εἰς χρυσὸν ἢ εἰς νομισματικὰς ἀξίας μεταπρεπτόν του, ὡς προβλέπεται εἰς τὸ ἄρθρον 31 τοῦ νόμου περὶ τῆς Τραπέζης τῆς 30 Αὐγούστου 1924 καὶ ὅτι, ἐν πάσῃ περιπτώσει, χάριν τοῦ γενικοῦ σκοποῦ τοῦ Νέου Σχεδίου, θὰ ἔχῃ καὶ θὰ διατηρῇ νομισματικὴν ἰσοτιμίαν 1)2790 χγρ. καθαροῦ χρυσοῦ συμφώνως πρὸς τὸν ὁρισμὸν τοῦ νομίσματος τὸν περιεχόμενον εἰς τὸν νόμον τῆς 30 Αὐγούστου 1924 περὶ κοπῆς νομισμάτων.

Τὰ καταβαλλόμενα ποσὰ εἰς ἄλλα νομίσματα ἢ τὸ Ράϊχσμαρκ εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ Θέματος (trust) τῶν ἐτησίων δόσεων θὰ ὑπολογίζωνται εἰς Ράϊχσμαρκ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, κατὰ τὸν μέσον ὅρον τῶν μέσων τιμῶν (Mittelkurs) τῶν ἐν ἰσχύϊ εἰς τὸ Χρηματιστήριον τοῦ Βερολίνου κατὰ τὸ πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς πληρωμῆς δεκαπενθήμερον.

III.

1. Τῷ παρόντι πιστοποιητικῷ συνάπτονται ἀποκόμματα ἀντιπροσωπεύοντα ἕκαστον τὸ σύνολον πληρωτέας τινὸς ἐτησίας δόσεως ἀφοῦ ἀφαιρεθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα ποσὰ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐξωτερικοῦ γερμανικοῦ δανείου τοῦ 1924. Ἕκαστον ἀπόκομμα διαιρεῖται εἰς δύο μέρη: Τὸ Μέρος Α' ἀντιπροσωπεύει τὸ κινητοποιήσιμον καὶ μὴ ἀναβλητὸν τμῆμα τῆς ἐτησίας δόσεως, τὸ Μέρος Β', τὸ ἀναβλητὸν μέρος ἑκάστης ἐτησίας δόσεως. Ἑκάτερον τῶν δύο τούτων μερῶν τοῦ ἀποκόμματος τῆς ἐτησίας δόσεως ἀπολαύει δικαιωμάτων ἀπολύτως ἴσων, ἐξαιρουμένου ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς δυνατότητας χρεωστασίου τὰς κάτωθι προβλεπομένας.

2. La Banque répartira les fonds afférents aux parts mobilisées ou mobilisables des coupons d'annuité entre l'ensemble des porteurs de titres et les Etats créanciers au prorata des droits de chacun à participer à la fraction des coupons d'annuité non différable sans qu'une priorité quelconque puisse être reconnue à aucune tranche ou aucune créance. Elle répartira les fonds afférents aux parts non mobilisables des coupons d'annuité entre les Etats créanciers, le transfert de ces fonds ne devant avoir lieu qu'après le transfert des fonds afférents aux parts mobilisées ou mobilisables des coupons d'annuité.

IV.

1) Les sommes correspondant au service de l'intérêt et à l'amortissement des fractions mobilisables ou mobilisées des coupons d'annuité devront être versées à la Banque en monnaies autres que le Reichsmark par le Gouvernement allemand sans aucune réserve, c'est-à-dire sous sa seule responsabilité; le service financier de ces fractions mobilisables ou mobilisées des annuités constituera une obligation internationale définitive, absolue et inconditionnelle, au sens financier ordinaire du mot.

2) Le Gouvernement allemand s'engage, en outre, à substituer aux coupons (Partie A), à la requête de la Banque des Règlements Internationaux agissant comme mandataire des Puissances créancières et dans la mesure que cette dernière jugera opportune, des titres libellés à son nom, représentant, dans les mêmes conditions que le présent certificat et les coupons mentionnés, un engagement du Reich. Le montant et la forme des titres et la spécification de la ou des monnaies en laquelle ou lesquelles ils devront être émis seront fixés par la Banque.

3) Au cas où ces titres seraient destinés, par un ou plusieurs des Etats créanciers, à des émissions intérieures d'obligations allemandes liées à des opérations de conversion de leurs dettes nationales, ils ne pourront être cotés que sur le marché de la Puissance créancière émettrice.

4) Dans la mesure où des emprunts au titre des Réparations (de caractère général ou de conversion) étant susceptibles de remboursement anticipé d'après les conditions posées lors de leur émission, l'Allemagne en aura effectué le rachat, la partie de l'annuité destinée au service de l'emprunt ainsi racheté reviendra alors à l'Allemagne. Il est entendu que la Banque s'efforcera, dans toute la mesure du possible, que les emprunts ne soient pas émis sans qu'il soit accordé à l'Allemagne un droit approprié de rachat anticipé.

5) L'Allemagne aura le droit de racheter en totalité ou en partie les annuités (parties A et B des coupons) non encore mobilisées, sur la base d'un taux d'escompte de 5 et demi pour cent.

V.

1) Le paiement de la fraction différable d'annuité sera fait à la Banque des Règlements Internationaux par le Gouvernement allemand dans les mêmes con-

2. Ἡ Τράπεζα θέλει κατανέμῃ τὰ κεφάλαια τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰ κινητοποιηθέντα ἢ κινητοποιήσιμα μέρη τῶν ἀποκομμάτων ἐτησίας δόσεως μεταξὺ τοῦ συνόλου τῶν κομιστῶν τίτλων πιστούχων Κρατῶν κατ' ἀναλογίαν τῶν δικαιωμάτων συμμετοχῆς ἑκάστου εἰς τὸ τμῆμα τῶν ἀποκομμάτων ἐτησίας δόσεως τὸ μὴ ἀναβλητὸν χωρὶς νὰ δύναται ν' ἀναγνωρισθῇ οἱαδήποτε προτεραιότης εἰς οὐδὲν τμῆμα ἢ εἰς οὐδεμίαν πίστωσιν. Ἡ Τράπεζα θέλει κατανείμῃ τὰ κεφάλαια τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰ μὴ κινητοποιήσιμα μέρη τῶν ἀποκομμάτων ἐτησίας δόσεως μεταξὺ τῶν πιστούχων Κρατῶν, τῆς μετατροπῆς τῶν κεφαλαίων τούτων μὴ δυναμένης νὰ λάβῃ χώραν εἰμὴ μετὰ τὴν μετατροπὴν τῶν κεφαλαίων τῶν σχετικῶν πρὸς τὰ κινητοποιηθέντα ἢ κινητοποιήσιμα μέρη τῶν ἀποκομμάτων ἐτησίας δόσεως.

IV.

1) Τὰ ποσὰ τὰ προοριζόμενα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τόκου καὶ εἰς τὴν ἀπόσβεσιν τῶν κινητοποιησίμων ἢ τῶν κινητοποιηθέντων τμημάτων τῶν ἀποκομμάτων ἐτησίας δόσεως δέον νὰ καταβάλλωνται εἰς τὴν Τράπεζαν εἰς ἄλλο νόμισμα ἢ τὸ Ράϊχσμαρκ ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιφυλάξεως, ἤτοι ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτῆς εὐθύνην· ἡ δημοσιονομικὴ ὑπηρεσία τῶν κινητοποιησίμων ἢ κινητοποιηθέντων τούτων τμημάτων τῶν ἐτησίων δόσεων θὰ ἀποτελῇ ὁριστικὴν διεθνῆ ὑποχρέωσιν, ἀπόλυτον καὶ ἄνευ ὅρου, ὑπὸ τὴν συνήθη δημοσιονομικὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως.

2) Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται, ἀφ' ἑτέρου, νὰ ὑποκαταστήσῃ εἰς τὰ ἀποκόμματα (Μέρος Α'), ἢ αἰτήσει τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν ἐνεργούσης ὡς ἐντολοδόχου τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ αὐτὴ ἤθελε κρίνει σκόπιμον, τίτλους ἐπ' ὀνόματί της, ἀντιπροσωπεύοντας, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὑφ' οὓς τὸ παρὸν πιστοποιητικὸν καὶ τὰ μνημονευόμενα ἀποκόμματα ὅρους, ὑποχρέωσιν τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους. (Reich). Τὸ ποσὸν καὶ ὁ τύπος τῶν τίτλων ὡς καὶ ὁ καθορισμὸς του ἢ τῶν νομισμάτων εἰς ἃ ἢ εἰς ἃ θέλουσιν ἐκδοθῇ θὰ καθορίζωνται ὑπὸ τῆς Τραπέζης.

3) Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ τίτλοι οὗτοι θὰ προωρίζοντο, ὑπὸ ἑνὸς ἢ περισσοτέρων πιστούχων Κρατῶν, δι' ἐσωτερικὰς ἐκδόσεις γερμανικῶν ὁμολογιῶν συνδεδεμένων μὲ πράξεις μετατροπῆς τῶν ἐσωτερικῶν αὐτῆς χρεῶν, δὲν θὰ δύνανται νὰ διατιμῶνται (cotés) ἢ εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς ἐκ διδούσης πιστωτρίας Δυνάμεως.

4) Ἐν ᾧ μέτρῳ ἡ Γερμανία θὰ ἔχῃ ἐξαγοράσει δάνεια Ἐπανορθώσεων (χαρακτῆρος γενικοῦ ἢ μετατροπῆς) δυνάμενα νὰ προεξοφληθῶσι συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοὺς τεθέντας κατὰ τὴν ἔκδοσιν αὐτῶν, τὸ μέρος τῆς ἐτησίας δόσεως τὸ προοριζόμενον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ οὕτω ἐξαγορασθέντος δανείου θὰ περιέρχηται τότε εἰς τὴν Γερμανίαν. Συμφωνεῖται ὅτι ἡ Τράπεζα θέλει προσπαθήσῃ ὅπως τὰ δάνεια μὴ ἐκδίδωνται χωρὶς νὰ παραχωρῇ αι εἰς τὴν Γερμανίαν κατάλληλον δικαίωμα προεξαγορᾶς.

5) Ἡ Γερμανία θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαγοράζῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰς ἐτησίας δόσεις (μέρη Α' καὶ Β' τῶν ἀποκομμάτων) τὰς μὴ εἰσέτι κινητοποιηθείσας, ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιτοκίου προεξοφλήσεως 5 καὶ ἥμισυ τοῖς ἑκατόν.

V.

1. Ἡ πληρωμὴ τοῦ δυναμένου νὰ ἀναστα λῇ τμήματος ἐτησίας δόσεως θὰ γίνεται εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τοὺς

ditions que celui de la fraction mobilisée ou mobilisable des coupons d'annuité.

2) Néanmoins,

a) les titres correspondant à la fraction non mobilisable des coupons d'annuité ne pourront être créés qu'avec le consentement du Gouvernement allemand.

b) le Gouvernement allemand pourra faire usage, en ce qui concerne ladite fraction non mobilisable, du droit de suspendre les transferts ou les paiements dans les conditions suivantes:

3) En donnant un préavis d'au moins 90 jours, le Gouvernement allemand aura le droit de suspendre, pour une période de deux années au maximum à partir de la date des échéances de versements, la totalité ou une partie des transferts de la fraction différable de l'annuité. La suspension des transferts ainsi déclarée ne devra se porter sur l'annuité conditionelle qu'à partir de la date où la suspension des transferts entrera en vigueur.

4) Si, au cours d'une année quelconque, le Gouvernement allemand utilise le pouvoir qui lui est ainsi conféré, les transferts venant à échéance au cours de toute seconde année, ne pourront pas être suspendus pour plus d'une année à partir de la date où ils auraient dû respectivement avoir lieu, à moins que les transferts arrivant à échéance au cours de la première année n'aient été effectués intégralement, auquel cas les transferts venant à échéance pendant cette seconde année pourront être suspendus pour deux années à partir de la date où ils auraient dû respectivement avoir lieu. Les transferts venant à échéance au cours de toute troisième année ne pourront nullement être suspendus avant que les tranferts arrivant à échéance au cours de la première année n'aient été effectués en totalité.

5) Pendant tout le temps de la suspension des transferts, mais pas avant une année à partir de son entrée en vigueur, le Gouvernement allemand aura le droit de suspendre, pour une année, le paiement de 50 pour cent de toutes sommes dont le tranferts sera alors susceptible de suspension dans les conditions ci-dessus prévues. Ce pourcentage pourra être augmenté sur la recommandation du Comité Consultatif institué conformément au Chapitre VIII (e) du Plan des Experts de 1929.

6) Toute somme en Reichsmarks dont le transfert est suspendu devra être déposée à la Reichsbank au compte de la Banque des Règlements Internationaux pour libération ultérieure contre transfert en monnaies étrangères, par le Gouvernement allemand, des sommes non absorbées par les livraisons en nature. En tout temps, l'utilisation des Reichsmarks ainsi déposés, soit en vue de placements, soit sous forme de livraisons en nature, devra être subordonnée à un accord entre la Reichsbank et la Banque des Règlements Internationaux.

7) Dans la détermination de la façon d'utiliser ces sommes, il sera tenu compte de la possibilité d'établir des programmes spéciaux conformément à la procédure prévue à l'Appendice I de l'annexe II du Protocole de la Haye du 31 Août 1929.

8) Un intérêt dont le taux sera supérieur de 1 pour cent au taux d'escompte de la Reichsbank en vigueur

ἰδίους ὅρους ὑφ' οὓς καὶ ἡ τοῦ κινητοποιηθέντος ἢ κινητοποιησίμου τμήματος τῶν ἀποκομμάτων ἐτησίας δόσεως.

2. Οὐχ' ἧττον,

α') οἱ τίτλοι οἱ ἀντιστοιχοῦντες εἰς τὸ μὴ κινητοποιήσιμον τμῆμα τῶν ἀποκομμάτων ἐτησίας δόσεως δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ δημιουργοῦνται εἰμὴ μὲ τὴν συναίνεσιν τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως.

β') ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ δύναται νὰ ποιῆται χρῆσιν, ὅσον ἀφορᾷ τὸ εἰρημένον μὴ κινητοποιήσιμον τμῆμα, τοῦ δικαιώματος νὰ ἀναστείλῃ τὰς μεταφορὰς ἢ τὰς πληρωμὰς ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὅρους:

3) Προειδοποιοῦσα πρὸ 90 ἡμερῶν, ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἀναστέλλῃ διὰ διετῆ περίοδον κατ' ἀνώτατον ὅριον ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας καταβολῆς, τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν μεταφορῶν τοῦ ἀναβλητοῦ τμήματος τῆς ἐτησίας δόσεως. Ἡ ἀναστολὴ τῶν μεταφορῶν οὕτω δηλωθεῖσα δὲν θὰ δύναται νὰ ἀναφέρηται εἰς τὴν ὑπὸ ὅρους ἐτησίαν δόσιν ἢ ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἡ ἀναστολὴ τῶν μεταφορῶν θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ.

4) Ἂν, κατὰ τὴν διάρκειαν οἱουδήποτε ἔτους, ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις χρησιμοποιήσῃ, τὸ οὕτω παρεχόμενον αὐτῇ δικαίωμα αἱ μεταφοραὶ αἱ λήγουσαι κατὰ τὴν διάρκειαν ἑκάστου δευτέρου ἔτους, δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν ν' ἀναστέλλωνται πλέον τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν θὰ ἔδει ἀντιστοίχως νὰ γίνωσιν, ἐκτὸς ἐὰν αἱ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος λήγουσαι μεταφοραὶ εἶχον ὁλοκληρωτικῶς ἐνεργηθῇ, εἰς ἣν περίπτωσιν αἱ λήγουσαι κατὰ τὸ δεύτερον τοῦτο ἔτος μεταφοραὶ θὰ δύνανται ν' ἀναστηλῶσι διὰ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν θὰ ἔδει ἀντιστοίχως νὰ γίνωσι. Αἱ λήγουσαι μεταφοραὶ κατὰ τὴν διάρκειαν παντὸς τρίτου ἔτους οὐδαμῶς θὰ δύνανται νὰ ἀναστηλῶσι πρὶν ἢ αἱ λήγουσαι μεταφοραὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πρώτου ἔτους ἐνεργηθῶσι καθ' ὁλοκληρίαν.

5) Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀναστολῆς τῶν μεταφορῶν, ἀλλὰ οὐχὶ πρὸ τῆς παρόδου ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτῆς, ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ δικαιοῦται ν' ἀναστείλῃ δι' ἓν ἔτος τὴν πληρωμὴν τῶν 50 τοῖς ἑκατὸν παντὸς κεφαλαίου τοῦ ὁποίου ἡ μεταφορὴ θὰ εἶναι δεκτικὴ ἀναστολῆς ὑπὸ τοὺς ὡς ἄνω προβλεπομένους ὅρους. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο θὰ δύναται νὰ αὐξηθῇ τῇ συστάσει τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς συσταθείσης συμφώνως τῷ Κεφαλαίῳ VIII (ε) τοῦ Σχεδίου τῶν Πραγματογνωμόνων τοῦ 1929.

6) Πᾶν ποσὸν εἰς Ράϊχσμαρκ, τοῦ ὁποίου ἀνεστάλη ἡ μεταφορὴ θὰ καταβάλληται εἰς τὴν Ράϊχσμπανκ εἰς τὸν λογαριασμὸν τῆς Τραπέζης Διεθνῶν Διακανονισμῶν πρὸς μεταγενεστέραν ἀπελευθέρωσιν τῶν ποσῶν τῶν μὴ ἀπορροφηθέντων ὑπὸ τῶν εἰς εἶδος παροχῶν ἐναντι καταβολῆς, ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, εἰς ξένα νομίσματα. Κατὰ πάντα χρόνον, ἡ χρησιμοποίησις τῶν οὕτω κατατεθειμένων Ράϊχσμαρκ, εἴτε ἐπὶ σκοπῷ τοποθετήσεων, εἴτε ὑπὸ μορφὴν παροχῶν εἰς εἶδος, πρέπει νὰ ἐξαρτᾶται ἐκ συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ράϊχσμπανκ καὶ τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν.

7) Ἐν τῷ καθορισμῷ τοῦ τρόπου χρησιμοποιήσεως τῶν ποσῶν τούτων, δέον νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ δυνατότης τοῦ κατατρισμοῦ εἰδικῶν προγραμμάτων συμφώνως τῇ διαδικασίᾳ τῇ προβλεπομένῃ ἐν τῇ Προσθήκῃ I τοῦ Παραρτήματος II τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Χάγης τῆς 31 Αὐγούστου 1929.

8) Τόκος οὗ τὸ ἐπιτόκιον δέον νὰ εἶναι ἀνώτερον κατὰ 1 τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἰσχύοντος ἐπιτοκίου προεξοφλήσεως τῆς Ράϊχσπανκ

ou bien un intérêt au taux de 5 1)2 pour cent et, dans tous les cas, le moins élevé des deux, devra être versé chaque semestre par le Gouvernement allemand sur le montant quotidien des sommes dont le transfert ou le paiement aura été différé et qui n'auront pas été placées ou utilisées pour des livraisons en nature. L'intérêt en question sera traité à tous points de vue d'une façon semblable à la somme en capital qu'il rémunère. Le produit de la partie des fonds qui auront été placés reviendra au compte des Gouvernements créanciers.

9) A l'expiration de toute période à l'égard de laquelle une suspension totale ou partielle de transfert ou de paiement a été déclarée pour tout paiement mensuel, le paiement ou la partie de ce paiement dont le transfert ou l'exécution auront été ainsi suspendus deviendra immédiatement payable à la Banque des Règlements Internationaux en devises étrangères, à l'exception de toutes sommes dont les Puissances créancières auront déjà bénéficié sous une autre forme, conformément au Nouveau Plan. Cette clause ne modifie en rien les fonctions du Comité Consultatif spécial, telles qu'elles sont prévues dans le Nouveau Plan.

10) Au cas d'une déclaration de suspension par l'Allemagne ou à tout moment où le Gouvernement allemand aura déclaré aux Gouvernements créanciers et à la Banque des Règlements Internationaux qu'en bonne foi il est arrivé à la conclusion que le change et la vie économique de l'Allemagne seraient sérieusement mis en danger par le transfert pour tout ou partie, de la part différable des annuités, la Banque des Règlements Internationaux convoquera le Comité Consultatif spécial prévu au Chapitre VIII (e) du Plan des Experts du 7 Juin 1929

Le Comité Consultatif spécial examinera sur le champ la situation sous tous ses aspects comme le prévoit le Plan et soumettra à l'examen des Gouvernements et à la Banque les mesures qui, à son avis, devront être prises eu égard à l'exécution du Plan.

En exécution de l'art. 124 du Rapport des Experts du 7 Juin 1929, toute recommandation du Comité pouvant affecter les droits des Gouvernements créanciers ne liera pas ces Gouvernements à moins qu'elle ne soit acceptée et confirmée par les Gouvernements créanciers ayant participé à la décision du 16 Septembre 1928 portant création du Comité des Experts. De même, toute recommandation pouvant affecter les droits du Gouvernement allemand ne liera pas ce Gouvernement à moins qu'elle ne soit acceptée et confirmée par lui.

VI.

Le Gouvernement allemand s'engage à maintenir à la Banque pendant la période s'écoulant jusqu'au 31 Mars 1966 un dépôt sans intérêt, équivalent à 50 pour cent du dépôt moyen restant au compte de Trust des annuités, mais ne dépassant pas 100 millions de Reichsmarks.

A cet effet, la Banque des Règlements Internationaux certifiera chaque mois au Gouvernement allemand et aux Gouvernements créanciers la moyenne des soldes laissés à la fin de chaque jour ouvrable par les Gouvernements créanciers en dépôt sans intérêt durant ce

ἢ τόκος ἐπὶ ἐπιτοκίῳ 5 1)2 τοῖς ἑκατὸν καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ κατώτερος τῶν δύο, δέον νὰ καταβάλλωνται καθ' ἑκάστην ἑξαμηνίαν ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ἡμερησίου ποσοῦ τῶν κεφαλαίων ὧν ἡ μεταφορὴ ἢ ἡ καταβολὴ θὰ ἔχῃ ἀναστα λῇ καὶ τὰ ὁποῖα δὲν θὰ εἶχον τοποθετηθῇ ἢ χρησιμοποιηθῇ διὰ παροχῆς εἰς εἶδος. Ὁ ἐν λόγῳ τόκος θὰ τυγχάνῃ ὑφ' ὅλας τὰς ἀπόψεις παρομοίας μεταχειρίσεως πρὸς τὸ κεφάλαιον διὰ τὸ ὁποῖον δίδεται. Τὸ προϊὸν τοῦ μέρους τῶν κεφαλαίων ἅτινα θὰ ἔχωσι τοποθετηθῇ θὰ περιέρχεται εἰς τὸν λογαριασμὸν τῶν πιστωτριῶν Κυβερσεων.

9) Κατὰ τὴν λῆξιν πάσης περιόδου ὡς πρὸς τὴν ὁποίαν ἐδηλώθη ὁλικὴ ἢ μερικὴ ἀναστολὴ μεταφορῆς ἢ καταβολῆς πάσης μηνιαίας πληρωμῆς, ἡ καταβολὴ ἢ τὸ μέρος τῆς καταβολῆς ταύτης τοῦ ὁποίου ἡ μεταφορὴ ἢ ἡ πληρωμὴ θὰ ἔχωσιν οὕτω ἀναστα λῇ θὰ καταστῇ ἀμέσως πληρωτέα εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν εἰς ξένας νομισματικὰς ἀξίας, ἐξαιρουμένων πάντων τῶν ποσῶν ὧν αἱ πιστώτριαι Δυνάμεις θὰ ἔχωσιν ἤδη ἐπωφεληθῇ ὑπὸ ἄλλην μορφήν, συμφώνως τῷ Νέῳ Σχεδίῳ. Ἡ διάταξις αὕτη κατ' οὐδὲν τροποποιεῖ τὰ καθήκοντα τῆς εἰδικῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, οἷα ταῦτα προβλέπονται ὑπὸ τοῦ Νέου Σχεδίου.

10. Ἐν περιπτώσει δηλώσεως ἀναστολῆς ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἢ εἰς πᾶσαν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ ἔχῃ δηλώσει εἰς τὰς πιστωτρίας Κυβερνήσεις καὶ εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν ὅτι καλῇ τῇ πίστει κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ συνάλλαγμα καὶ ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ τῆς Γερμανίας θὰ ἐτίθεντο ἐν κινδύνῳ διὰ τῆς μεταφορῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, τοῦ ἀναβλητοῦ μέρους τῶν ἐτησίων δόσεων, ἡ Τράπεζα τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν θέλει συγκαλέσῃ τὴν εἰδικὴν Συμβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ Κεφαλαίου VIII (ε) τοῦ Σχεδίου τῶν Πραγματογνωμόνων τῆς 7 Ἰουνίου 1929.

Ἡ Εἰδικὴ Συμβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ θέλει ἐξετάσῃ ἀμέσως τὴν κατάστασιν ὑπὸ πάσας αὐτῆς τὰς ἐπόψεις ὡς προβλέπει τὸ Σχέδιον καὶ θέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν Κυβερνήσεων καὶ εἰς τὴν Τράπεζαν τά, κατὰ τὴν ἀντίληψίν της, κηπτέα μέτρα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Σχεδίου.

Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 124 τῆς Ἐκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων τῆς 7ης Ἰουνίου 1929 πᾶσα σύστασις τῆς Ἐπιτροπῆς δυναμένη νὰ θίξῃ τὰ δικαιώματα τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων δὲν θὰ δεσμεύσῃ τὰς Κυβερνήσεις ταύτας πλὴν ἐὰν γίνῃ δεκτὴ καὶ ἐπιβεβαιωθῇ ὑπὸ τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων τῶν συμμετεχουσῶν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς 16 Σεπτεμβρίου 1928 τὴν προβλέπουσαν τὴν σύστασιν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Πραγματογνωμόνων. Ἐπίσης, πᾶσα σύστασις δυναμένη νὰ θίξῃ τὰ δικαιώματα τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως δὲν θὰ δεσμεύσῃ τὴν Κυβέρνησιν ταύτην πλὴν ἂν γίνῃ ἀποδεκτὴ καὶ ἐπιβεβαιωθῇ ὑπ' αὐτῆς.

VI.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ διατηρήσῃ παρὰ τῇ Τραπέζῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιόδου μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1966 κατάθεσιν ἄτοκον ἴσην πρὸς τὰ 50 τοῖς ἑκατὸν τῆς μέσης καταθέσεως τῆς παραμενούσης εἰς λογαριασμὸν τοῦ Θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων, ἀλλὰ μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ 100 ἑκατομμύρια Ράϊχσμαρκ.

Ἐν τῷ τέλει τούτῳ, ἡ Τράπεζα τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν θέλει πιστοποιῇ καθ' ἕκαστον μῆνα εἰς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς τὰς πιστωτρίας Δυνάμεις τὸν μέσον ὅρον τῶν ὑπολοίπων τῶν καταλειπομένων εἰς τὸ τέλος πάσης ἐργασίμου ἡμέρας ὑπὸ τῶν ἱστωτριῶν Κυ-

mois, et provenant des paiements allemands sous le régime du Plan Dawes ou sous le régime du Nouveau plan jusqu'à la date de leur retrait par les Gouvernements créanciers.

Le premier dépôt sera versé par le Gouvernement allemand à la Banque quinze jours après la mise à exécution du Nouveau Plan, le montant de ce dépôt étant calculé sur la moyenne des soldes journaliers mentionnés ci-dessus laissés chez l'Agent Général des Paiements de Réparations ou chez la Banque pendant le mois se terminant deux jours ouvrables avant la date du dépôt, à l'exclusion des sommes restituables au Gouvernement allemand en vertu de l'Annexe III au Protocole de la Haye du 31 Août 1929.

Le dépôt sera maintenu au montant ainsi calculé pendant un mois. A la fin de cette période, le dépôt sera ajusté par un dépôt supplémentaire ou par le retrait d'une partie du dépôt existant, sur la base de la moyenne des soldes journaliers mentionnés ci-dessus pendant le mois se terminant deux jours ouvrables avant la date de l'ajustement.

Un ajustement semblable aura lieu à la fin du second mois à partir de la date du première dépôt.

A la fin du troisième mois et ultérieurement, à intervalles de trois mois, le dépôt sera ajusté sur la base de la moyenne des soldes journaliers mentionnés ci-dessus durant les trois mois se terminant deux jours ouvrables avant la date de chacun de ces ajustements. Les périodes visées au présent alinéa pourront être modifiées par accord entre les Gouvernements interessés et avec l'assentiment de la Banque des Règlements Internationaux.

VII.

A titre de garantie collatérale, le Gouvernement allemand, sans préjudice de sa responsabilité générale pour le paiement des annuités et de sa liberté entière d'effectuer ces paiements sur ses revenus généraux comme sans préjudice des garanties affectées au service de l'Emprunt extérieur allemand 1924 affecte selon les stipulations de l'Annexe correspondante de l'Accord de la Haye de Janvier 1930, le produit des droits de douane, des impôts sur le tabac, la bière et l'alcool (Administration du Monopole) au service du présent Certificat, y compris le service de toutes obligations qui pourraient être émises dans les conditions prévues par le Nouveau Plan.

Le produit de la taxe annuelle directe de 660 millions de Reichsmarks payable par la Compagnie des Chemins de fer allemands est également affecté à titre de garantie collatérale au service des annuités. Le montant de l'obligation de la Compagnie des Chemins de fer allemands sera payé, conformément au Certificat de dette émanant de cette Compagnie, le premier jour de chaque mois. Au cas où le montant intégral de la mensualité précédente due par le Gouvernement allemand aurait été payé, les sommes ainsi versées par la Compagnie des Chemins de fer allemands seront, dès

βερνήτεων ὡς κατάθεσιν ἄτοκον κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον καὶ προερχομένων ἐκ τῶν γερμανικῶν πληρωμῶν ὑπὸ τὸ καθεστὼς τοῦ Σχεδίου Ντὼς ἢ ὑπὸ τὸ καθεστὼς τοῦ Νέου Σχεδίου μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεώς των ὑπὸ τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων.

Ἡ πρώτη κατάθεσις θέλει καταβληθῇ ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Τράπεζαν δέκα πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Νέου Σχεδίου τοῦ ποσοῦ τῆς καταθέσεως ταύτης ὑπολογιζομένου ἐπὶ τοῦ μέσου ὅρου τῶν ἡμερησίων ὑπολοίπων τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων τῶν καταλειφθέντων παρὰ τῷ Γενικῷ Πράκτορι τῶν Πληρωμῶν τῶν Ἐπανορθώσεων ἢ παρὰ τῇ Τραπέζῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μηνὸς τοῦ λήγοντος δύο ἐργασίμους ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς καταθέσεως, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπιστρεπτέων ποσῶν τῇ Γερμανικῇ Κυβερνήσει δυνάμει τοῦ Παραρτήματος ΙΙΙ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Χάγης τῆς 31 Αὐγούστου 1929.

Ἡ κατάθεσις θέλει διατηρηθῇ εἰς τὸ οὕτω ὑπολογισθὲν ποσὸν ἐπὶ ἕνα μῆνα. Εἰς τὸ τέλος τῆς περιόδου ταύτης ἡ κατάθεσις θέλει τακτοποιηθῇ διὰ συμπληρωματικῆς καταθέσεως ἢ διὰ τῆς ἀναλήψεως μέρους τῆς ὑφισταμένης καταθέσεως, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν ὡς ἄνω μνημονευομένων ἡμερησίων ὑπολοίπων κατὰ τὸν μῆνα τὸν λήγοντα δύο ἐργασίμους ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς τακτοποιήσεως.

Παρομοία τακτοποίησις θὰ γίνηται εἰς τὸ τέλος τοῦ δευτέρου μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς πρώτης καταθέσεως.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου μηνὸς καὶ μεταγενεστέρως κατὰ τριμηνιαῖα διαστήματα, ἡ κατάθεσις θὰ τακτοποιῆται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν ὡς ἄνω μνημονευομένων ἡμερησίων ὑπολοίπων κατὰ τὸ τρίμηνον τὸ λῆγον δύο ἐργασίμους ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ἑκάστης ἐκ τῶν τακτοποιήσεων τούτων. Αἱ περίοδοι αἱ προβλεπόμεναι ἐν τῷ ἐδαφίῳ τούτῳ θὰ δύνανται νὰ τροποποιῶνται διὰ συμφωνίας μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων καὶ τῇ συναινέσει τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν.

VII.

Πρὸς ἐκ παραλλήλου ἐγγύησιν, ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις, μὴ θιγομένης τῆς γενικῆς αὐτῆς εὐθύνης διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐτησίων δόσεων καὶ τῆς πλήρους αὐτῆς ἐλευθερίας νὰ ἐνεργῇ τὰς πληρωμὰς ταύτας ἐκ τῶν γενικῶν αὐτῆς εἰσοδημάτων καὶ μὴ θιγομένων ἐπίσης τῶν ἐγγυήσεων τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐξωτερικοῦ γερμανικοῦ Δανείου τοῦ 1924 διατεθειμένων ἐγγυήσεων διατίθετι συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀντιστοίχου Παραρτήματος τῆς Συμφωνίας τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930, τὸ προϊὸν τῆς Συμφωνίας τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930, τὸ προϊὸν τῶν τελωνειακῶν δικαιωμάτων, τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, τοῦ ζύθου καὶ τοῦ οἰνοπνεύματος (Διοίκησις τοῦ Μονοπωλίου) εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ παρόντος Πιστοποιητικοῦ, περιλαμβανομένης τῆς ὑπηρεσίας πασῶν τῶν ὁμολογιῶν αἵτινες ἤθελον ἐκδοθῇ ὑπὸ τοὺς ὑπὸ τοῦ Νέου Σχεδίου προβλεπομένους ὅρους.

Τὸ προϊὸν τοῦ ἀμέσου ἐτησίου φόρου τῶν 660 ἑκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ τὸ πληρωτέον ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας τῶν Γερμανικῶν Σιδηροδρόμων διατίθεται ἐπίσης πρὸς ἐκ παραλλήλου ἐγγύησιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐτησίων δόσεων. Τὸ ποσὸν τῆς ὑποχρεώσεως τῆς Ἑταιρείας τῶν Γερμανικῶν Σιδηροδρόμων θὰ καταβάληται, συμφώνως τῷ Πιστοποιητικῷ χρέους τῷ προερχομένῳ ἐκ τῆς Ἑταιρείας ταύτης, τὴν πρώτην ἑκάστου μηνός. Ἐν ᾗ περιπτώσει ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς προηγουμένης μηνιαίας δόσεως τῆς ὀφειλομένης ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως θὰ εἶχε πληρωθῇ τὰ οὕτω καταβληθέντα ποσὰ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας τῶν

ception, immédiatement transférées au Gouvernement allemand.

VIII.

L'engagement du Gouvernement allemand relatif aux annuités qu'envisage ce Certificat ne sera pas considéré comme exécuté avant que toutes les sommes dont le transfert ou le paiement peut être suspendu de temps à autre n'aient été, soit intégralement transférées en fait à la Banque des Règlements Internationaux sous forme de monnaies approuvées autres que le Reichsmark, soit utilisées pour des livraisons en nature.

IX.

A la fin de chaque période d'annuité et quand la Banque des Règlements Internationaux aura reçu du Gouvernement allemand les sommes dues en vertu du Présent Certificat, elle lui remettra le coupon correspondant aux paiements de la dite période d'annuité. Le Certificat sera remis lorsque tous les coupons auront été payés.

X.

Les dispositions qui précèdent ne sauraient être considérées comme portant atteinte aux stipulations du Nouveau Plan qui ne sont pas traitées au présent certificat.

COUPON D'ANNUITE

(ne comprenant pas le service de l'Emprunt extérieur allemand 1924).

PARTIE A

Le Gouvernement allemand paiera aux Puissances créancières, entre les mains de la Banque des Règlements Internationaux, à titre de partie non différable de l'Annuité, pour la période du..... 19 au..... 19..... la somme de 612.000.000 Reichsmarks.

Au présent coupon s'appliquent les dispositions correspondantes qui figurent au Certificat.

Les paiements successifs seront notés sur le verso du présent coupon. Après paiement intégral de la somme ci-dessus, le présent coupon sera rendu au Gouvernement allemand.

Berlin, le.....1930.

Reichsschuldenverwaltung.

PARTIE B

Le Gouvernement allemand paiera aux Puissances créancières, entre les mains de la Banque des Règlements Internationaux, à titre de partie différable de l'Annuité, pour la période du ..... 19.....au.....19..... .....la somme de Reichsmarks.

Au présent coupon s'appliquent les dispositions correspondantes qui figurent au Certificat.

Les paiements successifs seront notés sur le verso du présent coupon. Après paiement intégral de la somme ci-dessus, le présent coupon sera rendu au Gouvernement allemand.

Berlin, le.....1930.

Reichsschuldenverwaltung.

Γερμανικῶν Σιδηροδρόμων θέλουσιν ἅμα τῇ λήψει μεταβιβασθῇ ἀμέσως τῇ Γερμανικῇ Κυβερνήσει.

VIII.

Ἡ ὑποχρέωσις τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἡ σχετικὴ πρὸς τὰς ἐτησίας δόσεις ἃς προβλέπει τὸ Πιστοποιητικὸν τοῦτο δὲν θὰ θεωρῆται ὡς ἐκτελεσθεῖσα πρὶν ἢ ἅπαντα τὰ ποσά, ὧν ἡ μετατροπὴ ἢ ἡ πληρωμὴ δύναται νὰ ἀνασταλῇ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εἴτε πραγματικῶς μεταβιβασθῶσι ὁλοκληρωτικῶς εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν ὑπὸ μορφὴν ἐγκεκριμένων νομισμάτων ἄλλων ἢ τὸ Ράϊχσμαρ εἴτε χρησιμοποιηθῶσι διὰ παροχὰς εἰς εἶδος.

IX.

Εἰς τὸ τέλος ἑκάστης περιόδου ἐτησίας δόσεως, ὅταν ἡ Τράπεζα τῶν Δ. Δ. θὰ ἔχῃ λάβῃ παρὰ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως τὰ ὀφειλόμενα ποσὰ δυνάμει τοῦ παρόντος πιστοποιητικοῦ θὰ τῇ παραδώσῃ τὴν μερισματαπόδειξιν τὴν ἀντιστοιχοῦσαν πρὸς τὰς πληρωμὰς τῆς ἐν λόγῳ περιόδου ἐτησίας δόσεως. Τὸ πιστοποιητικὸν θὰ παραδοθῇ ὅταν ὅλαι αἱ μερισματαποδείξεως θὰ ἔχωσι πληρωθῇ.

X.

Αἱ προηγούμεναι διατάξεις δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ θεωρηθῶσι ὡς θίγουσαι τὰς διατάξεις τοῦ Νέου Σχεδίου περὶ ὧν δὲν πραγματεύεται τὸ παρὸν πιστοποιητικόν.

Ἀπόκομμα ἐτησίας δόσεως.

(μὴ περιλαμβάνον τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐξωτερικοῦ γερμανικοῦ Δανείου τοῦ 1924).

ΜΕΡΟΣ Α'.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ πληρώνῃ εἰς τὰς πιστωτρίας Δυνάμεις, διὰ τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν, ὡς μέρος τῆς ἐτησίας δόσεως μὴ ἀναβλητὸν, διὰ τὴν περίοδον ἀπὸ τῆς .....19.... μέχρι τῆς .....19.. τὸ ποσὸν τῶν 612 ἑκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀποκόμματος ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις αἱ ἀναγραφόμεναι ἐν τῷ Πιστοποιητικῷ.

Αἱ διαδοχικαὶ πληρωμαὶ θὰ σημειῶνται εἰς τὴν ὀπισθίαν ὄψιν τοῦ παρόντος ἀποκόμματος. Μετὰ ὁλοκληρωτικὴν πληρωμὴν τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ, τὸ παρὸν ἀπόκομμα θέλει ἀποδοθῇ τῇ Γερμανικῇ Κυβερνήσει.

Βερολῖνον τῇ ..... 1930.

Διεύθυνσις Δημοσίου Χρέους.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ πληρώνῃ εἰς τὰς πιστωτρίας Δυνάμεις, διὰ τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν, ὡς ἀναβλητὸν μέρος τῆς ἐτησίας δόσεως, διὰ τὴν περίοδον ἀπὸ τῆς .....19.. μέχρι τῆς .....19.. τὸ ποσὸν τῶν ..... Ράϊχσμαρκ.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀποκόμματος ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις αἱ ἀναγραφόμεναι ἐν τῷ Πιστοποιητικῷ.

Αἱ διαδοχικαὶ πληρωμαὶ θὰ σημειῶνται εἰς τὴν ὀπισθίαν ὄψιν τοῦ παρόντος ἀποκόμματος. Μετὰ ὁλοκληρωτικὴν πληρωμὴν τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ τὸ παρὸν ἀπόκομμα θέλει ἀποδοθῇ τῇ Γερμανικῇ Κυβερνήσει.

Βερολῖνον τῇ ..... 1930.

Διεύθυνσις Δημοσίου Χρέους.

ANNEXE IV.

CERTIFICAT DE LA DEUTSCHE REICHSBAHN GESELLSCHAFT.

Nous, soussignés, attestons par le présent certificat que la Compagnie des Chemins de fer allemands versera, à titre de contribution aux annuités de réparations à payer par le Reich, une taxe du Reich se montant à 660 millions de Reichsmarks par an.

Cette taxe viendra à échéance à raison de mensualités égales à 55 millions de Reichsmarks après expiration de chaque mois le premier jour du mois suivant, et, au cas où le premier jour du mois est un dimanche ou un jour férié, le jour ouvrable suivant; elle sera payée directement au compte de la Banque des Règlements Internationaux à la Reichsbank; le premier versement viendra à échéance le 1er Octobre 1929 et le dernier le 1er Avril 1966. Les paiements aux jours fixés pour les échéances seront effectués avant neuf heures du matin.

Cette taxe sera versée suivant les conditions, privilèges et garanties qui sont fixés par la loi des Chemins de fer du..... et notamment conformément aux dispositions suivantes :

La taxe sera prélevée sur les recettes de l'exploitation de la Compagnie au besoin en ayant recours à toutes les réserves. Elle prendra rang après les dépenses de personnel et sera placée sur le même pied que les dépenses pour le matériel et les matières de consommation. Elle jouira d'une priorité par rapport à tous les autres impôts actuellement prélevés sur la Compagnie des Chemins de fer ou susceptibles de l'être dans l'avenir; elle aura également priorité sur toute autre charge hypothécaire ou non hypothécaire grevant la Compagnie.

Conformément aux prescriptions de la loi du..... paragraphe 5, l'obligation incombant à la Compagnie de verser la taxe pour l'année 1965 et jusqu'au 31 Mars 1966 sera transférée, les dispositions ci-dessus étant appliquées, à l'entreprise qui sera chargée alors de la gestion des chemins de fer du Reich, conformément à l'article 92 de la Constitution du Reich

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV.

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

(Deutsche Reichsbank Gesellschaft).

Οἱ ὑπογεγραμμένοι διὰ τοῦ παρόντος πιστοτοιητικοῦ βεβαιοῦμεν ὅτι ἡ Ἑταιρεία τῶν Γερμανικῶν Σιδηροδρόμων θὰ καταβάλῃ ὡς συνεισφορὰν εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Κράτους (Ράϊχ) πληρωτέας ἐτησίας δόσεις ἐπανορθώσεων, κρατικὸν φόρον ἀνερχόμενον εἰς 660 ἑκατομμύρια Ράϊχσμαρκ ἐτησίως.

Ὁ φόρος οὗτος θὰ εἶναι ληξιπρόθεσμος κατὰ ἴσας μηνιαίας δόσεις ἐκ 55 ἑκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ μετὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου μηνός τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ ἑπομένου μηνὸς καὶ, ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ μηνὸς εἶναι Κυριακὴ ἢ ἑορτάσιμος, τὴν πρώτην ἑπομένην ἐργάσιμον ἡμέραν· θὰ πληρώνηται δὲ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν παρὰ τῇ Ράϊχσμπανκ λογαριασμὸν τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν· ἡ πρώτη καταβολὴ θὰ εἶναι ληξιπρόθεσμος τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1929 καὶ ἡ τελευταία τὴν 1ην Ἀπριλίου 1966. Αἱ πληρωμαὶ κατὰ τὰς ὁρισθείσας διὰ τὰς λήξεις ἡμέρας θὰ πραγματοποιοῦνται πρὸ τῆς 9ης πρωϊνῆς ὥρας.

Ὁ φόρος οὗτος θὰ καταβάλληται συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους, τὰ προνόμια καὶ τὰς ἐγγυήσεις ἅτινα καθορίζονται ὑπὸ τοῦ περὶ Σιδηροδρόμων νόμου τῆς ..... καὶ ἰδίᾳ συμφώνως πρὸς τὰς ἑξῆς διατάξεις :

Ὁ φόρος θὰ προαφαιρῆται ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς Ἑταιρείας εἰς πάντα τὰ ἀποθέματα γινομένης ἐν ἀνάγκῃ προσφυγῆς. Θὰ καταλάβῃ σειρὰν ἀμέσως μετὰ τὰ ἔξοδα προσωπικοῦ καὶ θὰ τεθῇ εἰς ἴσην μοῖραν πρὸς τὰς διὰ τὸ ὑλικὸν καὶ τὰς ὕλας καταναλώσεως δαπάνας. Θὰ ἀπολαύῃ προτεραιότητος ἐν σχέσει πρὸς ἅπαντας τοὺς ἄλλους φόρους τοὺς ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας νῦν καταβαλλομένους ἢ τυχὸν εἰς τὸ μέλλον καταβληθησομένους· θὰ ἔχῃ ἐπίσης προτεραιότητα ἔναντι παντὸς ἄλλου βάρους ἐξ ὑποθήκης ἢ οὗ ἐπιβαρύνον τὴν Ἑταιρείαν.

Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τῆς ..... παράγραφος 5, ἡ βαρύνουσα τὴν Ἑταιρείαν ὑποχρέωσις τῆς καταβολῆς τοῦ φόρου διὰ τὸ ἔτος 1965 καὶ μέχρι τῆς 30ῆς Μαρτίου 1966 θὰ μεταβιβασθῇ, ἐφαρμοζομένων τῶν ὡς ἄνω διατάξεων, εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τὴν ἐπιφορτισθησομένην τότε μὲ τὴν διαχείρισιν τῶν σιδηροδρόμων τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 92 τοῦ Συντάγματος τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους.

ANNEXE V.

DISPOSITIONS À INSÉRER OU À MAINTENIR DANS LA LOI ALLEMANDE SUR LA BANQUE.

§ 1.

Reste sans changement.

§ 2.

Reste sans changement.

§ 3.

Reste sans changement (conjointement avec le § 5 de la Loi sur la frappe des monnaies du 30 Août 1924).

§ 6.

La Banque est administrée par le Directoire de la Reichsbank, composé d'un Président et du nombre requis de membres. Le Directoire de la Reichsbank détermine en particulier la politique de la Banque en matière de monnaie, d'escompte et de crédit.

Le Président et les membres doivent être de nationalité allemande.

Le Directoire de la Reichsbank prend ses décisions à la majorité simple des voix ; en cas d'égalité des voix, celle du Président est prépondérante.

Le Conseil général élira le Président après avoir entendu le Directoire de la Reichsbank. Une majorité de sept voix sera requise. L'élection devra être sanctionnée par le Président du Reich. Celui - ci signera l'acte de nomination. Par la remise de ces documents, le Président élu est régulièrement investi.

Les membres du Directoire seront nommés par le Président après approbation par le Conseil général. La décision de ce dernier devra être prise à la même majorité que celle qui est prescrite pour l'élection du Président. Leur nomination devra être confirmée par le Président du Reich. Les membres sont régulièrement investis par la remise du document contenant cette confirmation. Les membres du Directoire sont nommés pour douze ans sous réserve toutefois que tout membre du Directoire cesse d'exercer ses fonctions à l'âge de 65 ans.

Pour la première nomination du Directoire, il sera fait application des dispositions particulières ci-après : Le nombre des membres du Directoire - à l'exception du Président - sera divisé en trois groupes dont les deux premiers devront comporter un nombre égal de membres et dont le troisième comportera également ou bien autant de membres que les deux premiers ou bien, si la chose n'est pas numériquement possible, un nombre de membres inférieur à celui des deux premiers groupes mais aussi approchant que possible. Dans le premier groupe seront rangés les membres les plus jeunes, dans les troisième les membres les plus âgés, dans le second groupe les autres membres à nommer. Les membres du premier groupe seront nommés pour douze ans, ceux du deuxième groupe pour huit ans et ceux du troisième groupe pour quatre ans. La limite d'âge de 65 ans s'applique également à chaque groupe.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΤΕΑΙ Η ΔΙΑΤΗΡΗΤΕΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΝ ΤΩ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩ ΝΟΜΩ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

§ 1.

Παραμένει ἀμετάβλητος.

§ 2.

Παραμένει ἀμετάβλητος.

§ 3.

Παραμένει ἀμετάβλητος (ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς § 5 τοῦ Νόμου περὶ κοπῆς νομισμάτων τῆς 30 Αὐγούστου 1924).

§ 6.

Ἡ Τράπεζα διοικεῖται ὑπὸ τοῦ Διευθυντηρίου τῆς Ράϊχσμπανκ, συνισταμένου ἐξ ἑνὸς Προέδρου καὶ τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ μελῶν. Τὸ Διευθυντήριον τῆς Ράϊχσμπανκ καθορίζει εἰδικώτερον τὴν πολιτικὴν τῆς Τραπέζης ἐπὶ θεμάτων νομίσματος, προεξοφλήσεως καὶ πιστώσεως.

Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη δέον νὰ ὦσι γερμανικῆς ἰθαγενείας.

Τὸ Διευθυντήριον τῆς Ράϊχσμπανκ λαμβάνει τὰς ἀποφάσεις του καθ' ἁπλῆν πλειοψηφίαν· ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου εἶναι ἐπικρατεστέρα.

Τὸ Γενικὸν Συμβούλιον θὰ ἐκλέγῃ τὸν Πρόεδρον ἀφοῦ ἀκούσῃ τὸ Διευθυντήριον τῆς Ράϊχσμπανκ. Θὰ ἀπαιτῆται πλειοψηφία ἑπτὰ ψήφων. Ἡ ἐκλογὴ θὰ πρέπῃ νὰ ἐπικυρώνηται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους. Οὗτος θὰ ὑπογράφῃ τὴν πρᾶξιν τοῦ διορισμοῦ. Διὰ τῆς ἐπιδόσεως τῶν ἐγγράφων τούτων, ὁ ἐκλεγεὶς Πρόεδρος θεωρεῖται κανονικῶς περιβεβλημένος τὸ ἀξίωμά του.

Τὰ μέλη τοῦ Διευθυντηρίου θὰ διορίζωνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ γενικοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἀπόφασις τοῦ τελευταίου τούτου θὰ πρέπῃ νὰ λαμβάνηται κατὰ τὴν αὐτὴν πλειοψηφίαν μὲ τὴν καθοριζομένην διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου. Ὁ διορισμὸς αὐτῶν θὰ πρέπῃ νὰ ἐπιβεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους. Τὰ μέλη θεωροῦνται κανονικῶς περιβεβλημένα τὸ ἀξίωμὰ των διὰ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ ἐγγράφου τοῦ περιέχοντος τὴν ἐπιβεβαίωσιν ταύτην. Τὰ μέλη τοῦ Διευθυντηρίου διορίζονται διὰ περίοδον δώδεκα ἐτῶν ὑπὸ ἐπιφύλαξιν πάντως ὅτι πᾶν μέλος τοῦ Διευθυντηρίου παύει ἐξασκοῦν τὰ καθήκοντά του εἰς ἡλικίαν 65 ἐτῶν.

Διὰ τὸν πρῶτον διορισμὸν τοῦ Διευθυντηρίου, θὰ ἐφαρμοσθῶσιν αἱ ἀκόλουθοι ἰδικώτεραι διατάξεις : Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ Διευθυντηρίου — ἐξαιρουμένου τοῦ Προέδρου — θὰ διαιρεθῇ εἰς τρεῖς ὁμίλους ἐξ ὧν οἱ δύο πρῶτοι θὰ πρέπῃ νὰ περιλαμβάνωσιν ἴσον ἀριθμὸν μελῶν καὶ ὧν ὁ τρίτος νὰ περιλαμβάνῃ ἐπίσης εἴτε τόσα μέλη ὅσα καὶ οἱ δύο πρῶτοι εἴτε, ἂν τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀριθμητικῶς δυνατόν, ἀριθμὸν μελῶν κατώτερον τοῦ τῶν δύο πρώτων ὁμίλων ἀλλὰ κατὰ τὸ δυνατὸν προσεγγίζοντα αὐτόν. Εἰς τὸν πρῶτον ὅμιλον θὰ τάσσωνται τὰ νεώτερα μέλη, εἰς τὸν τρίτον οἱ πλέον ἡλικιωμένοι, εἰς τὸν δεύτερον τὰ ἄλλα πρὸς διορισμὸν μέλη. Τὰ μέλη τοῦ πρώτου ὁμίλου θὰ διορίζωνται διὰ δώδεκα ἔτη, τὰ τοῦ δευτέρου ὁμίλου διὰ ὀκτὼ ἔτη καὶ τὰ τοῦ τρίτου ὁμίλου διὰ τέσσαρα ἔτη. Τὸ ὅριον ἡλικίας τῶν 65 ἐτῶν ἐφαρμόζεται ἐξ ἴσου ἐπὶ ἑκάστου ὁμίλου.

La durée du mandat du Président est de quatre ans. Le Président et les membres sont rééligibles.

En cas de cooptation ou si le Directoire de la Reichsbank doit être complété par le choix d'un nouveau candidat, la candidature doit être approuvée par le Directoire de la Reichsbank. L'approbation sera considérée comme refusée si les deux tiers des membres votent contre le candidat.

Pour motif grave le Président ou tout membre du Directoire peuvent être révoqués en tout temps, sans préjudice aux droits qu'ils tiennent de leur contrat. La révocation du Président pour motif grave est prononcée par le Conseil général à la majorité prévue à l'alinea 4 et, en ce qui concerne les membres du Directoire, par le Conseil général à la même majorité, mais seulement avec l'assentiment du Président. La révocation du Président ou d'un membre du Directoire devra être ratifiée par le Président du Reich.

§ 9 (alinéa 1).

Reste sans changement.

§ 10.

Reste sans changement.

§ 12.

L'assemblée générale reçoit chaque année le rapport relatif à l'administration de la Banque. Elle prend des décisions au sujet du Bilan et de la répartition des bénéfices conformément à la présente loi.

L'assemblée générale décide, en outre, des Statuts et de leur modification sur la proposition du Directoire de la Reichsbank et avec l'assentiment du Conseil général. Les Statuts et leurs modifications devront être publiés par le Directoire de la Reichsbank dans le «Reichsanzeiger».

§ 14.

Il sera constitué auprès de la Reichsbank un Conseil général composé de dix membres qui devront être de nationalité allemande.

§ 15.

Le Président du Directoire de la Reichsbank est un des membres et, en même temps, président du Conseil général.

La durée du mandat du Conseil général, à l'exception du Président, est de trois ans.

§ 16.

Les membres du Conseil général, à l'exclusion du Président, seront élus par cooptation, par les membres du Conseil général se trouvant en fonction au moment de l'élection. Cette élection devra être sanctionnée par les actionnaires de nationalité allemande. Avant l'élection, le Président du Conseil général ou son substitut demandera l'avis du Gouvernement du Reich.

§ 17.

Ne pourront être membres du Conseil général les catégories suivantes de personnes:

a) les fonctionnaires étant au service immédiat du Reich allemand ou de l'Etat Allemand, à moins qu'ils n'aient été mis à la retraite à titre définitif;

Ἡ διάρκεια τῆς ἐντολῆς τοῦ Προέδρου εἶναι τετραετὴς. Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη εἶναι ἐπανεκλέξιμοι.

Ἐν περιπτώσει ἐκλογῆς ὑπὸ τῶν ἰδίων ἢ ἐὰν πρέπῃ νὰ συμπληρωθῇ τὸ Διευθυντήριον τῆς Ράϊχσμπανκ, ἡ ἔγκρισις θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη ἂν τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν ψηφίσωσιν ἐναντίον τοῦ ὑποψηφίου.

Διὰ σοβαροὺς λόγους ὁ Πρόεδρος ἢ πᾶν μέλος τοῦ Διευθυντηρίου δύνανται ν' ἀνακληθῶσι κατὰ πᾶσαν τιμήν, μὴ θιγομένων τῶν δικαιωμάτων ἅτινα κέκτηνται δυνάμει τοῦ συμβολαίου των. Ἡ ἀνάκλησις τοῦ Προέδρου διὰ σοβαροὺς λόγους ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν πλειοψηφίαν τὴν προβλεπομένην εἰς τὸ ἐδάφιον 4 καί, ὅσον ἀφορᾷ τὰ μέλη τοῦ Διευθυντηρίου, ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν αὐτὴν πλειοψηφίαν ἀλλὰ μόνον τῇ συγκαταθέσει καὶ τοῦ Προέδρου. Ἡ ἀνάκλησις τοῦ Προέδρου ἢ μέλους τοῦ Διευθυντηρίου θὰ πρέπῃ νὰ ἐπικυροῦται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους.

§ 9 (ἐδάφιον 1).

Παραμένει ἀμετάβλητος.

§ 10.

Παραμένει ἀμετάβλητος.

§ 12.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις λαμβάνει κατ' ἔτος τὴν ἔκθεσιν τὴν ἀφορῶσαν τὴν διοίκησιν τῆς Τραπέζης, λαμβάνει ἀποφάσεις ἐπὶ τοῦ Ἰσολογισμοῦ καὶ τῆς κατανομῆς τῶν κερδῶν συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις λαμβάνει, ἐπὶ πλέον, ἀποφάσεις περὶ τοῦ Καταστατικοῦ καὶ τῶν τροποποιήσεων αὐτοῦ τῇ προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ράϊχσμπανκ καὶ τῇ συγκαταθέσει τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου. Τὸ Καταστατικὸν καὶ αἱ τροποποιήσεις αὐτοῦ θὰ πρέπῃ νὰ δημοσιεύωνται ὑπὸ τοῦ Διευθυντηρίου τῆς Ράϊχσμπανκ εἰς τὴν «Reichsanzeiger».

§ 14.

Παρὰ τῇ Ράϊχσμπανκ θέλει συσταθῇ Γενικὸν Συμβούλιον συγκείμενον ἐκ δέκα μελῶν ἅτινα θὰ πρέπῃ νὰ εἶναι γερμανικῆς ἰθαγενείας.

§ 15.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διευθυντηρίου τῆς Ράϊχσμπανκ εἶναι ἓν τῶν μελῶν καὶ, συγχρόνως, πρόεδρος τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ διάρκεια τῆς ἐντολῆς τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου, ἐξαιρουμένου τοῦ Προέδρου, εἶναι τριετὴς.

§ 16.

Τὰ μέλη τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου, ἐξαιρουμένου τοῦ Προέδρου, θὰ ἐκλέγωνται ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου διὰ ἐκλογῆς ψηφιζόντων τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μελῶν τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκλογῆς. Ἡ ἐκλογὴ αὕτη θὰ πρέπῃ νὰ ἐπικυροῦται ὑπὸ τῶν Γερμανικῆς ἰθαγενείας μετόχων. Πρὸ τῆς ἐκλογῆς, ὁ Πρόεδρος τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου ἢ ὁ ὑποκατάστατος αὐτοῦ θὰ ζητῇ τὴν γνώμην τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους.

§ 17.

Δὲν θὰ δύνανται νὰ εἶναι μέλη τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου αἱ ἀκόλουθοι κατηγορίαι προσώπων:

α΄) οἱ ὑπάλληλοι οἱ εὑρισκόμενοι ἐν τῇ ἀμέσῳ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους ἢ Γερμανικῆς τινος πολιτείας, ἐκτὸς ἐὰν ὁριστικῶς ἐτέθησαν ἐκτὸς ὑπηρεσίας.

b) les personnes recevant un paiement quelconque du Gouvernement du Reich allemand ou de l'Etat allemand, la rémunération des services passés ne sera pas considérée comme un paiement.

§ 18.

Le Conseil général prend ses désisions à la simple majorité des voix. S'il y a égalité de voix, le Président a voix prépondérante. Cette prescription ne s'applique pas à l'élection du Président et à l'approbation nécessaire pour la nomination des membres du Directoire.

A chacune de ses séances et au moins une fois par trimestre, le Conseil général examinera les rapports qui lui seront soumis par le Président. Il statuera sur toutes les propositions qui lui seront adressées par le Président, sans que toutefois ces décisions puissent empiéter sur les droits d'administration réservés au Directoire de la Reichsbank.

§ 21.

Dernier alinéa.

Toutes les tâches et obligations conférées par le Nouveau Plan de l'Accord de La Haye de Janvier 1930 soit, en général, à toutes les Banques centrales, soit en particulier à telles d'entre elles, seront assumées en Allemagne par la Reichsbank. Toutes les tâches et obligations conférées par le Nouveau Plan soit aux Gouverneurs des Banques centrales en général, soit à tels d'entre eux en particulier, incomberont, en ce qui concerne l'Allemagne, au Président de la Reichsbank.

§ 22.

Reste sans changement.

§ 25.

La Reichsbank est tenue, sur la demande des autorités du Reich, d'accepter ou d'effectuer des paiements pour le compte du Reich, par l'intermédiaire de tous ses établissements par leur nature appropriés à cette fin et d'assurer les transferts sans transmission d'espèces entre les caisses du Reich.

La Banque peut, sans préjudice de la prescription de l'alinéa 1, accorder au Reich des crédits d'exploitation, mais dans chaque cas seulement pour une durée de trois mois au plus et jusqu'à concurrence de cent millions de Reichsmarks. Le 15 juillet de chaque année, le Reich ne doit avoir aucune dette envers la Banque.

Les alinéas 3 et 6 restent sans changement.

§ 27.

La fabrication, l'immatriculation, la signature, l'émission, le retrait et l'annulation des billets de banque sont effectués sous le contrôle du Président du Rechnungshof des Deutsches Reichs comme Commissaire Délégué.

Le contrôle de l'émission des billets de banque consiste à vérifier si le nombre de billets émis correspond à la couverture prescrite par la Loi. Ce contrôle devra se faire en se rapportant aux jours pour lesquels la Reichsbank publie régulièrement sa situation hebdomadaire conformément au § 36, alinéa 1. Les rapports relatifs à ce contrôle devront être soumis au

β΄) Τὰ πρόσωπα τὰ λαμβάνοντα οἱανδήποτε ἀμοιβὴν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους ἢ τῆς Κυβερνήσεως γερμανικῆς τινος Πολιτείας, τῆς ἀμοιβῆς παρωχημένων ὑπηρεσιῶν μὴ θεωρουμένης ὡς ἀμοιβῆς.

§ 18.

Τὸ Γενικὸν Συμβούλιον λαμβάνει τὰς ἀποφάσεις του καθ' ἁπλῆν πλειοψηφίαν. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἰσοψηφία, ὁ Πρόεδρος ἔχει ἐπικρατεστέραν ψῆφον. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου καὶ εἰς τὴν ἀναγκαίαν ἔγκρισιν διὰ τὸν διορισμὸν τῶν μελῶν τοῦ Διευθυντηρίου.

Εἰς ἑκάστην τῶν συνεδριάσεών του καὶ τουλάχιστον καθ' ἕκαστον τρίμηνον τὸ Γενικὸν Συμβούλιον θὰ ἐξετάζῃ τὰς ἐκθέσεις αἵτινες θὰ τῷ ὑποβάλωνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου. Τοῦτο θὰ ἀποφασίζῃ ἐπὶ πασῶν τῶν προτάσεων αἵτινες θὰ τῷ γίνωνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου, χωρὶς πάντως αἱ ἀποφάσεις αὗται νὰ δύνανται νὰ καταπατῶσι τὰ διοικητικὰ δικαιώματα τὰ ἐπιφυλασσόμενα εἰς τὸ Διευθυντήριον τῆς Ράϊχσμπανκ.

§ 21.

Τελευταῖον ἐδάφιον.

Ἅπαντα τὰ ἔργα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τὰ ἀπονεμόμενα ὑπὸ τοῦ Νέου Σχεδίου τῆς Συμφωνίας τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930 εἴτε, ἐν γένει, εἰς ὅλας τὰς Κεντρικὰς Τραπέζας εἴτε ἰδιαιτέρως εἰς τινας ἐξ αὐτῶν, θέλουσιν ἀναληφθῇ ἐν Γερμανίᾳ ὑπὸ τῆς Ραϊχσμπάνκ. Ἅπαντα τὰ ἔργα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις αἱ ἀπονεμόμεναι ὑπὸ τοῦ Νέου Σχεδίου εἴτε εἰς τοὺς Διοικητὰς τῶν Κεντρικῶν ἐν γένει Τραπεζῶν, εἴτε εἴς τινας ἐξ αὐτῶν ἰδιαιτέρως, ἀνατίθενται, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Γερμανίαν, εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ράϊχσμπανκ.

§ 22.

Παραμένει ἀμετάβλητος.

§ 25.

Ἡ Ράϊχσμπανκ ὑποχρεοῦται, τῇ αἰτήσει τῶν ἀρχῶν τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους, νὰ δέχηται ἢ νὰ ἐνεργῇ πληρωμὰς διὰ λογαριασμὸν τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους, τῇ μεσολαβήσει ἁπάντων τῶν καταστημάτων της τῶν καταλλήλων πρὸς τοῦτο ὡς ἐκ τῆς φύσεως των καὶ νὰ ἐξασφαλίζῃ τὰς μεταβιβάσεις ἄνευ μεταφορᾶς μετρητῶν μεταξὺ τῶν Ταμείων τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους.

Ἡ Τράπεζα δύναται, μὴ θιγομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου 4, νὰ παρέχῃ εἰς τὸ Γερμανικὸν Κράτος πιστώσεις ἐκμεταλλεύσεως, ἀλλὰ ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει, μόνον διὰ τρίμηνον διάρκειαν κατ' ἀνώτατον ὅριον καὶ μέχρις ἑκατὸν ἑκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ. Τὴν 15 Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους, τὸ Γερμανικὸν Κράτος δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ οὐδεμίαν ὀφειλὴν ἔναντι τῆς Τραπέζης.

Τὰ ἐδάφια 3 καὶ 6 παραμένουν ἀμετάβλητα.

§ 27.

Ἡ κατασκευή, ἡ καταχώρησις, ἡ ὑπογραφή, ἡ ἔκδοσις, ἡ ἀνάληψις, καὶ ἡ ἀκύρωσις τῶν τραπεζογραμματίων ἐνεργοῦνται ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Προέδρου τοῦ Rehnungshof τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους ὡς Ἐντεταλμένου Ἐπιτρόπου.

Ὁ ἔλεγχος τῆς ἐκδόσεως τῶν τραπεζογραμματίων συνίσταται εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν ἂν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκδοθέντων τραπεζογραμματίων ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενον κάλυμμα. Ὁ ἔλεγχος οὗτος θὰ πρέπῃ νὰ γίνεται ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὰς ἡμέρας δ' ἂς ἡ Ράϊχσμπανκ δημοσιεύει τακτικὰ τὴν ἑβδομαδιαίαν αὐτῆς κατάστασιν συμφώνως τῇ § 36, ἐδάφιον 1. Αἱ σχετικαὶ πρὸς τὸν ἔλεγ-

Conseil général à chacune de ses séances. Ce contrôle n'implique aucun examen ni aucune discussion de la politique de la Reichsbank en matière de crédit, d'escompte et de monnaie.

Les situations relatives à la couverture de billets et aux billets en circulation doivent être quotidiennement soumises au Commissaire.

Alinéas 4 et 5 restent sans changement.

§ 28.

Reste sans changement.

§ 29.

Reste sans changement.

§ 31

Reste sans changement.

§ 38.

(alinéa 4).

Pendant la durée du privilège d'émission, la Reichsbank ne pourra entrer en liquidation qu'avec le consentement du Gouvernement du Reich. Avant d'entrer en liquidation à une époque postérieure, la Reichsbank devra en aviser en temps utile le Gouvernement du Reich.

§ 45.

Reste sans changement.

§ 46.

Reste sans changement.

χον τοῦτον ἐκθέσεις θὰ πρέπῃ νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὸ γενικὸν Συμβούλιον καθ' ἑκάστην συνεδρίαν αὐτοῦ. Ὁ ἔλεγχος οὗτος δὲν συνεπάγεται οὐδεμίαν ἐξέτασιν ὡς καὶ οὐδεμίαν συζήτησιν τῆς πολιτικῆς τῆς Ράϊχσμπανκ ἐπὶ θεμάτων πιστώσεως, προεξοφλήσεως καὶ νομίσματος.

Αἱ καταστάσεις αἱ σχετικαὶ πρὸς τὸ κάλυμμα γραμματίων καὶ πρὸς τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ γραμμάτια δέον νὰ ὑποβάλλωνται καθ' ἑκάστην εἰς τὸν Ἐπίτροπον.

Τὰ ἐδάφια 4 καὶ 5 παραμένουν ἀμετάβλητα.

§ 28.

Παραμένει ἀμετάβλητος.

§ 29.

Παραμένει ἀμετάβλητος.

§ 31

Παραμένει ἀμετάβλητος.

§ 38.

(ἐδάφιον 4).

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ προνομίου ἐκδόσεως ἡ Ράϊχσμπανκ δὲν θὰ δύναται νὰ τεθῇ ὑπὸ ἐκκαθάρισιν εἰ μὴ τῇ συναινέσει τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους. Πρὶν ἢ τεθῇ εἰς ἐκκαθάρισιν εἰς μεταγενεστέραν ἐποχήν, ἡ Ράϊχσμπανκ θὰ πρέπῃ νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου ἐγκαίρως τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους.

§ 45.

Παραμένει ἀμετάβλητος.

§ 46.

Παραμένει ἀμετάβλητος.

ANNEXE V bis

PROCÉDURE POUR LA MODIFICATION DE CERTAINS ARTICLES DE LA LOI ALLEMANDE SUR LA BANQUE.

Tout projet de modification qui affecterait les dispositions figurant à l'Annexe V, devra être soumis par le Gouvernement allemand au Conseil d'administration de la Banque des Règlements Internationaux.

Le Conseil pourra s'opposer aux modifications proposées pour le motif qu'elles sont incompatibles avec le Nouveau Plan, en soumettant le différend dans un délai de deux mois, si aucun arrangement n'est intervenu, à un arbitre choisi d'un commun consentement, ou à défaut, au Tribunal prévu au présent Accord. La décision de l'arbitre ou du Tribunal sera définitive et liera le Reich, la Banque des Règlement Internationaux et les Etats signataires du présent Accord.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V δίς.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΝ ΑΡΘΡΩΝΤΙΝΩΝ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΝΟΜΟΥ.

Πᾶν σχέδιον τροποποιήσεως τὸ ὁποῖον θὰ ἔθιγε τὰς διατάξεις τοῦ Παραρτήματος V, θὰ πρέπῃ νὰ ὑποβάλληται παρὰ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν.

Τὸ Συμβούλιον θὰ δύναται νὰ ἐγείρῃ ἔνστασιν εἰς τὰς προτεινομένας τροποποιήσεις διὰ τὸν λόγον ὅτι αὗται εἶναι ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὸ Νέον Σχέδιον, ὑποβάλλον τὴν διαφορὰν ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν, ἐὰν οὐδεὶς διακανονισμὸς ἐπέλθῃ ἐν τῷ μεταξύ, εἰς διαιτητὴν ἐκλεγόμενον κοινῇ συναινέσει, ἢ ἐλλείψει ταύτης, εἰς τὸ ὑπὸ τῆς παρούσης Συμφωνίας προβλεπόμενον Δικαστήριον. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Διαιτητοῦ ἢ τοῦ Δικαστηρίου θὰ εἶναι ὁριστικὴ καὶ θὰ δεσμεύῃ τὸ Γερμανικὸν Κράτος (Ράϊχ), τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν καὶ τὰ Κράτη τὰ ὑπογράψαντα τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν.

ANNEXE VI.

MODIFICATIONS À INTRODUIRE DANS LA LOI ET LES STATUTS CONCERNANT LA DEUTSCHE REICHSBANK GESELLSCHAFT.

LOI DES CHEMINS DE FER.

Modifications.

§ 1.

Institution de la Compagnie.

(1) Il est créé par la présente Loi, en vue de l'exploitation des Chemins de fer du Reich, une Compagnie.

(2) La Compagnie gérera les Chemins de fer du Reich pour le Reich en observant les dispositions de la présente Loi et des Statuts y annexés (Annexe I).

§ 2.

Gestion.

Sans changement.

§ 3.

Actions

(1) Le fonds social de la Compagnie se monte à quinze (15) milliards de Reichsmarks ; il se divise en deux (2) milliards de Reichsmarks d'actions de préférence (Tranche A) et treize (13) milliards de Reichsmarks d'actions ordinaires sous réserve des dispositions spéciales prévues au paragraphe 26 des Statuts en ce qui concerne les actions de préférence.

(2) En vue de se procurer les fonds requis pour l'amélioration, le perfectionnement et l'extension de l'ensemble des installations fixes et du matériel roulant des chemins de fer du Reich ainsi que pour d'autres dépenses extraordinaires, la Compagnie est en droit d'augmenter son fonds social au moyen de l'émission d'autres actions de préférence (Tranche B), actions dont le montant nominal total ne devra pas dépasser la somme de deux milliards de Reichsmarks pendant chaque période de dix ans à compter de la première émission de semblables actions de préférence. L'augmentation du fonds social est soumise à l'autorisation préalable du Gouvernement du Reich.

(3) Jusqu'ici (2) sans changement.

§ 4.

Taxe de réparation.

(1) La Compagnie devra verser à titre de contribution de la Deutsche Reichsbahn aux annuités de Réparation à payer par le Reich, une taxe du Reich se montant à 600 millions de Reichsmarks par an (taxe de réparation). La taxe viendra à échéance à raison de mensualités égales de 55 millions de Reichsmarks après expiration de chaque mois, le premier jour du mois suivant et, dans le cas où le premier jour du mois est un dimanche ou un jour férié, le jour ouvrable suivant; elle sera payée directement au compte de la Banque des Règlements Internationaux à la Reichsbank: le premier versement viendra à échéance le 1er Octobre 1929 et le dernier le 1er Avril 1966, en observant les dispositions du pargraaphe 5 de la présente loi. Les paiements aux jours fixés pour les échéances seront effectués avant neuf heures du matin.

(2) La taxe de réparation sera prélevée sur les recettes de l'exploitation de la Compagnie, au besoin en ayant recours à toutes les réserves. Elle prendra rang après les dépenses pour le personnel et sera placée sur le même pied que les dépenses pour le materiel et les matières de consommation. Elle jouira d'une priorité par rapport à tous les autres impôts actuellement prélevés sur la Compagnie des chemins de fer ou susceptibles de l'être dans l'avenir ; elle aura également priorité sur toute autre charge hypothécaire ou non hypothécaire grevant la Compagnie.

(3) La Compagnie remettra à la Banque des Règlements Internationaux un certificat attestant ses obligations prévues aux alinéas (1) et (2) ci-dessus. Les obligations des Réparations qui avaient été créées en application du paragraphe 4 de la Loi du 30 Août 1924 et remises au Trustee seront définitivement annulées et détruites avec l'intervention d'un représentant de la Compagnie.

(4) Le paiement de la taxe de réparation par la Compagnie sera garanti par le Gouvernement du Reich. Dès que la Banque des Règlements Internationaux aura notifié au Gouvernement qu'un paiement dû n'a pas été effectué en tout ou en partie, le Gouvernement autorisera la Compagnie à affecter au paiement du montant arriéré de la taxe de réparation le produit de l'impôt sur les transports perçu pour le compte du Reich, dans le cas où un tel impôt existe. Si ces ressources se trouvent insuffisantes, le Reich comblera de déficit dans le délai d'un mois à dater de la notification de la Banque soit en mettant à la disposition de la Compagnie les fonds nécessaires pour le paiement, soit par un versement direct au compte de la Banque des Règlements Internationaux à la Reichsbank. L'impôt sur les transports sera, à part l'affectation prévue ci-dessus, libre de toutes charges spéciales du chef des réparations.

(5) Les sommes versées par le Gouvernement dans le but de combler un déficit qui serait apparu pour la taxe de réparation, de même que les produits de l'impôt sur les tansports affectés par la Compagnie au même but, selon l'alinéa 4 ci-dessus, devront être remboursés au Reich suivant les dispositions du paragraphe 25, alinéa (3), No 3, des Statuts de la Compagnie.

(6) La Compagnie pourra, avec l'approbation de la Banque des Règlements Internationaux et aux conditions établies d'accord avec cette banque, racheter en tout ou en partie la taxe de réparation par un paiement en capital. Le Gouvernement du Reich pourra demander à la Compagnie d'user de ce droit de rachat à condition que le Reich mette à sa disposition les fonds nécessaires. Le paiement éventuel du montant en capital fera cesser l'obligation de la Compagnie visée aux alinéas (1) et (2). Le droit du Gouvernement du Reich prévu dans l'accord de.....du..... et qui concerne le rachat des annuités de réparation est reservé.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΕΠΕΝΕΚΤΕΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΤΑ ΑΦΟΡΩΝΤΑ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ.

ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

Τροποποιήσεις.

§ 1.

Σύστασις τῆς Ἑταιρείας.

(1) Διὰ τοῦ παρόντος Νόμου συνιστᾶται Ἑταιρεία, πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους.

(2) Ἡ Ἑταιρεία θὰ διαχειρίζεται τοὺς Σιδηροδρόμους τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους διὰ τὸ Γερμανικὸν Κράτος τηροῦσα τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τοῦ συνημμένου τούτῳ Καταστατικοῦ (Παράρτημα I).

§ 2.

Διαχείρισις.

Ἄνευ μεταβολῆς.

§ 3.

Μετοχαί.

(1) Τὸ ἑταιρικὸν κεφάλαιον τῆς Ἑταιρείας ἀνέρχεται εἰς δέκα πέντε (15) δισεκατομμύρια Ράϊχσμαρκ· καταμερεῖται εἰς δύο (2) δισεκατομμύρια Ράϊχσμαρκ προνομιούχων μετοχῶν (Μερὶς Α) καὶ δέκα τρία (13) δισεκατομμύρια Ράϊχσμαρκ κοινῶν μετοχῶν ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν εἰδικῶν διατάξεων τῶν προβλεπομένων ἐν παραγράφῳ 26 τοῦ Καταστατικοῦ ὅσον ἀφορᾷ πρὸς τὰς προνομιούχους μετοχάς.

(2) Πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν ἀναγκαίων κεφαλαίων διὰ τὴν βελτίωσιν, τελειοποίησιν καὶ ἐπέκτασιν τοῦ συνόλου τῶν μονίμων ἐγκαταστάσεων καὶ τοῦ τροχαίου ὑλικοῦ τῶν σιδηροδρόμων τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους καθὼς καὶ δι' ἄλλας ἐκτάκτους δαπάνας, ἡ Ἑταιρεία δικαιοῦται νὰ αὐξήσῃ τὸ ἑταιρικόν της κεφάλαιον διὰ τῆς ἐκδόσεως καὶ ἄλλων προνομιούχων μετοχῶν (Μερὶς Β), μετοχῶν τῶν ὁποίων ἡ συνολικὴ ὀνομαστικὴ ἀξία δὲν θὰ πρέπῃ νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δύο δισεκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ κατὰ τὴν διάρκειαν ἑκάστης δεκαετοῦς περιόδου ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκδόσεως παρομοίων προνομιούχων μετοχῶν. Ἡ αὔξησις τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου ὑποβάλλεται (ὑπόκειται) ἀπὸ τὴν προηγουμένην ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους.

(3) Τὸ μέχρι τοῦδε (2) ἄνευ μεταβολῆς.

§ 4.

Φόρος Ἐπανορθώσεων.

(1) Ἡ Ἑταιρεία θὰ πρέπῃ νὰ καταβάλῃ ὡς συμβολὴν τῶν Γερμανικῶν Κρατικῶν Σιδηροδρόμων εἰς τὰς ἐτησίας δόσεις Ἐπανορθώσεων τὰς πληρωτέας ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους ἀνερχόμενον εἰς 660 ἑκατομμύρια Ράϊχσμαρκ ἐτησίως (φόρος ἐπανορθώσεων). Ὁ φόρος θὰ εἶναι ληξιπρόθεσμος κατὰ ἴσας μηνιαίας δόσεις ἑκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ μετὰ τὸ τέλος ἑκάστου μηνός, τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ ἑπομένου μηνός καὶ, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ μηνὸς εἶναι Κυριακὴ ἢ ἑορτάσιμος, τὴν ἑπομένην ἐργάσιμον ἡμέραν· θὰ πληρώνηται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Ράϊχσμπανκ εἰς τὸν λογαριασμὸν τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν· ἡ πρώτη πληρωμὴ θὰ εἶναι ληξιπρόθεσμος τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1929 καὶ ἡ τελευταία τὴν 1ην Ἀπριλίου 1966, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς 5ης παραγράφου τοῦ παρόντος νόμου. Αἱ πληρωμαὶ κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ὁρισθείσας διὰ τὰς λήξεις τῶν προθεσμιῶν θέλουσιν ἐνεργηθῇ πρὸ τῆς ἐννάτης πρωϊνῆς ὥρας.

(2) Ὁ φόρος ἐπανορθώσεων θὰ προαφιῆται ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς Ἑταιρείας, ἐν ἀνάγκῃ γινομένης προσφυγῆς εἰς ὅλα τὰ ἀποθέματα. Θὰ ἔχῃ σειρὰν μετὰ τὰ διὰ τὸ προσωπικὸν ἔξοδα καὶ θὰ ἐξομοιοῦται πρὸς τὰς διὰ τὸ ὑλικὸν καὶ τὰς καυσίμους ὕλας καταναλώσεως δαπάνας. Θὰ ἀπολαύῃ προτεραιότητος ἐν σχέσει πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους φόρους τοὺς ἤδη προαφαιρουμένους ἐπὶ τῆς Ἑταιρείας τῶν σιδηροδρόμων ἢ τυχὸν ἐπιβληθησομένους εἰς τὸ μέλλον· ἐπίσης θὰ ἀπολαύῃ προτεραιότητος ἐπὶ πάσης ἄλλης ἐνυποθήκου ἢ μὴ ὑποχρεώσεως βαρυνούσης τὴν Ἑταιρείαν.

(3) Ἡ Ἑταιρεία θὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν πιστοποιητικὸν βεβαιοῦν τὰς ἐν τοῖς ἄνω ἐδαφίοις (1) καὶ (2) προβλεπομένας ὑποχρεώσεις της. Αἱ ὁμολογίαι τῶν Ἐπανορθώσεων αἱ ὁποῖαι εἶχον δημιουργηθῇ κατ' ἐφαρμογὴν τῆς 4ης παραγράφου τοῦ Νόμου τῆς 30 Αὐγούστου 1924 καὶ παραδοθῇ εἰς τὸν Ἐπίτροπον (Trustee) θέλουσιν ὁριστικῶς ἀκυρωθῇ καὶ καταστραφῇ τῇ συνεργείᾳ ἀντιπροσώπου τῆς Ἑταιρείας.

(4) Ἡ πληρωμὴ τοῦ φόρου τῶν ἐπανορθώσεων ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας θὰ εἶναι ἠγγυημένη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους. Ἅμα ὡς ἡ Τράπεζα τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν θὰ ἔχῃ γνωστοποιήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ὀφειλομένη τις πληρωμὴ δὲν ἐνηργήθη ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐξουσιοδοτήσῃ τὴν Ἑταιρείαν ὅπως διαθέσῃ πρὸς πληρωμὴν τοῦ καθυστερουμένου ποσοῦ τοῦ φόρου τῶν ἐπανορθώσεων τὸ προϊὸν τοῦ φόρου τῶν μεταφορῶν τὸ εἰσπραττόμενον διὰ λογαριασμὸν τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους ἐν ᾗ περιπτώσει τοιοῦτος φόρος ὑφίσταται. Ἐὰν οἱ πόροι οὗτοι εἶναι ἀνεπαρκεῖς, τὸ Γερμανικὸν Κράτος θὰ καλύψῃ τὸ ἔλλειμμα ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως τῆς Τραπέζης εἴτε θέτον εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἑταιρείας τὰ διὰ τὴν πληρωμὴν ἀναγκαῖα κεφάλαια, εἴτε δι' ἀπ, εὐθείας πληρωμῆς εἰς λογαριασμὸν τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν εἰς τὴν Ράϊχσμπανκ (Reichsbank). Ὁ ἐπὶ τῶν μεταφορῶν φόρος θὰ εἶναι, ἐξαιρέσει τῆς ὡς ἄνω προβλεπομένης διαθέσεως, ἐλεύθερος πάντων τῶν εἰδικῶν βαρῶν ἐκ τοῦ κεφαλαίου τῶν ἐπανορθώσεων.

(5) Τὰ ποσὰ τὰ καταβαλλόμενα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ σκοπῷ καλύψεως ἐλλείμματος ὅπερ θὰ παρουσιάζετο εἰς τὸν φόρον ἐπανορθώσεων, ὡς καὶ τὸ προϊὸν τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν μεταφορῶν διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν διατεθὲν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας, συμφώνως τῷ ὡς ἄνω ἐδαφίῳ 4, θὰ πρέπει νὰ ἐπιστρέφωνται εἰς τὸ Γερμανικὸν Κράτος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 25, ἐδάφιον (3), ἀριθ. 3, τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρείας.

(6) Ἡ Ἑταιρεία θὰ δύναται, τῇ ἐγκρίσει τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν καὶ κατὰ τοὺς ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Τραπέζης ταύτης τεθέντας ὅρους, νὰ ἐξαγοράζῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸν φόρον ἐπανορθώσεων διὰ πληρωμῆς εἰς κεφάλαιον. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους θὰ δύναται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Ἑταιρείαν νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τούτου τῆς ἐξαγορᾶς ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως τὸ Γερμανικὸν Κράτος θέσῃ εἰς τὴν διάθεσίν της τὰ ἀναγκαῖα κεφάλαια. Ἡ ἐνδεχομένη πληρωμὴ τοῦ ποσοῦ εἰς κεφάλαιον θὰ καταργῇ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς Ἑταιρείας τὴν προβλεπομένην ἐν ἐδαφίοις (1) καὶ (2). Τὸ δικαίωμα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους τὸ προβλεπόμενον ἐν τῇ συμφωνίᾳ τοῦ ..... τῆς ..... καὶ ὅπερ ἀφορᾷ τὴν ἐξαγορὰν τῶν ἐτησίων δόσεων τῶν ἐπανορθώσεων ἐπιφυλάσσεται.

§ 5.

Droits d'exploitation. Transfert des droits et obligations.

(1) Le Reich transfère à la Compagnie le droit exclusif d'exploiter les chemins de fer aux conditions fixées dans la présente loi et les statuts de la Compagnie. Le droit d'exploitation finira le 31 Décembre 1964 à la condition que toutes les annuités de réparation échéant avant cette date y compris le versement du 2 Janvier 1965 soient payées et que toutes les actions de préférence soient remboursées. L'obligation incombant à la Compagnie de verser la taxe des réparations pour l'année 1965 et jusqu'au 31 Mars 1966 sera transférée, les dispositions du paragraphe 4 étant appliquées, à l'entreprise qui sera chargée alors de la gestion des chemins de fer du Reich, conformément à l'article 92 de la Constitution du Reich.

(2) Dans le cas où l'obligation qui incombe à la Compagnie de payer la taxe de réparation directement au compte de la Banque des Règlements Internationaux à la Reichsbank aura pris fin avant le 31 Décembre 1964, la période de la concession sera raccourcie et le droit d'exploitation finira aussitôt, à la condition toutefois que les actions de préférence soient remboursées à cette date. Au contraire, si les annuités de la taxe de réparations échéant jusquu'au 31 Décembre 1964 n'ont pas été payées en totalité ou si les actions de préférence n'ont pas été entièrement remboursées au 31 Décembre 1964, le droit d'exploitation sera prolongé aux mêmes conditions jusqu'à l'achèvement dudit paiement et remboursement.

(3) Jusqu'à (7) sans changement.

§ 6

Propriété des chemins de fer.

(1) Sans changement.

(2) La Compagnie sera autorisée à disposer des biens appartenant aux chemins de fer en tant qu'elle le jugera compatible avec une exploitation normale. Ce faisant, la Compagnie sera tenue sous réserve des stipulations du paragraphe 8 d'obtenir avant de disposer de l'un quelconque des biens dont la valeur dépassera 250.000 Reichsmarks l'autorisation du Gouvernement. Le produit des ventes doit être employé à améliorer, compléter ou étendre les installations fixes du chemin de fer ou le matériel roulant, à moins qu'une autre utilisation ne soit convenue avec le Gouvernement du Reich.

§ 7

Responsabilité limitée des Chemins de fer pour les Dettes du Reich.

Sans changement.

§ 8

Emprunts.

(1) La Compagnie aura le droit de contracter librement des emprunts dont les charges prendront fin avant le 1er Janvier 1965 en utilisant comme gage les chemins de fer par des hypothèques.

(2) Jusqu'à (4) sans changement.

(5) Dans le but de garantir des emprunts (alinéas 1 et 2) par des hypothèques, la Compagnie pourra donner une hypothèque générale (Reichsbahn hypothek)

§ 5.

Δικαιώματα ἐκμεταλλεύσεως.—Μεταβίβασις τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων.

(1) Τὸ Γερμανικὸν Κράτος μεταβιβάζει εἰς τὴν Ἑταιρείαν τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα νὰ ἐκμεταλλεύηται τοὺς σιδηροδρόμους ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς καθοριζομένους ἐν τῷ παρόντι νόμῳ καὶ τῷ καταστατικῷ τῆς Ἑταιρείας. Τὸ δικαίωμα ἐκμεταλλεύσεως θὰ λήξῃ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1964 ὑπὸ τὸν ὅρον πᾶσαι αἱ ἐτήσιαι δόσεις ἐπανορθώσεων αἱ ληξιπρόθεσμοι πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς πληρωμῆς τῆς 2ας Ἰανουαρίου 1965 νὰ ἔχωσι πληρωθῇ καὶ ἅπασαι αἱ προνομιοῦχοι μετοχαὶ ἐξοφληθῶσι. Ἡ βαρύνουσα τὴν Ἑταιρείαν ὑποχρέωσις ὅπως καταβάλλῃ τὸν φόρον τῶν ἐπανορθώσεων διὰ τὸ ἔτος 1965 καὶ μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου 1966 θὰ μεταβιβασθῇ, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 4, εἰς τὴν ἐπιχείρισιν ἥτις τότε θὰ ἐπιφορτισθῇ τὴν διαχείρισιν τῶν σιδηροδρόμων τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 92 τοῦ Συντάγματος τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους.

(2) Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ βαρύνουσα τὴν Ἑταιρείαν ὑποχρέωσις νὰ πληρώνῃ τὸν φόρον ἐπανορθώσεων ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Ράϊχσμπανκ εἰς τὸν λογαριασμὸν τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν θὰ ἔχῃ λήξει πρὸ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1964, ἡ περίοδος τῆς παραχωρήσεως θέλει συντομευθῇ καὶ τὸ δικαίωμα ἐκμεταλλεύσεως θέλει ἀμέσως λήξῃ, πάντως ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως αἱ προνομιοῦχοι μετοχαὶ ἔχωσιν ἐξοφληθῇ κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην. Ἐξ ἐναντίου, ἐὰν αἱ ἐτήσιαι δόσεις τοῦ φόρου ἐπανορθώσεων αἱ μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1964 ληξιπρόθεσμοι δὲν ἐπληρώθησαν ὁλοκληρωτικῶς ἢ ἐὰν αἱ προνομιοῦχοι μετοχαὶ δὲν ἐξωφλήθησαν ἐξ ὁλοκλήρου τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1964, τὸ δικαίωμα ἐκμεταλλεύσεως θέλει παραταθῇ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς μνημονευθείσης πληρωμῆς καὶ ἐξοφλήσεως.

(3) Μέχρις (7) ἄνευ μεταβολῆς.

§ 6.

Κυριότης τῶν σιδηροδρόμων.

(1) Ἄνευ μεταβολῆς.

(2) Ἡ Ἑταιρεία θὰ ἐξουσιοδοτηθῇ ὅπως διαθέτῃ τὴν εἰς τοὺς σιδηροδρόμους ἀνήκουσαν περιουσίαν ἐφ' ὅσον ἤθελε τὸ κρίνῃ σύμφωνον πρὸς κανονικὴν ἐκμετάλλευσιν. Τοῦτο πράττουσα ἡ Ἑταιρεία θὰ ὑποχρεοῦται ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 8 νὰ ἐπιτυγχάνῃ οἱουδήποτε πράγματος οὗτινος ἡ ἀξία θὰ ὑπερβῇ τὰς 250.000 Ράϊχσμαρκ τὴν ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ προϊὸν τῶν πωλήσεων πρέπει νὰ χρησιμοποιῆται πρὸς βελτίωσιν, συμπλήρωσιν ἢ ἐπέκτασιν τῶν μονίμων ἐγκαταστάσεων τῶν σιδηροδρόμων ἢ τοῦ τροχαίου ὑλικοῦ, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλη χρησιμοποίησις συνεφωνήθη μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους.

§ 7.

§ 7.—Περιωρισμένη εὐθύνη τῶν Σιδηροδρόμων διὰ τὰ Χρέη τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους.

Ἄνευ μεταβολῆς.

§ 8.

Δάνεια.

(1) Ἡ Ἑταιρεία θὰ δικαιοῦται νὰ συνάπτῃ ἐλευθέρως δάνεια τῶν ὁποίων τὰ βάρη θὰ λήγουσι πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1965 χρησιμοποιοῦσα ὡς ἐγγύησιν διὰ ὑποθηκῶν τοὺς σιδηροδρόμους.

(2) Μέχρι (4) ἄνευ μεταβολῆς.

(5) Ἵνα διὰ ὑποθηκῶν ἐγγυηθῇ δάνεια (ἐδάφια 1 καὶ 2), ἡ Ἑταιρεία θὰ δύναται νὰ παραχωρήσῃ γενικὴν ὑποθήκην (ὑποθήκη τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους)

sur tous les biens immeubles appartenant aux chemins de fer, avec tous les accessoires y compris le matériel roulant.

§ 9

Exploitation.

(1) La Compagnie sera tenue d'assurer l'exploitation des chemins de fer ainsi que d'entretenir, de renouveler et de développer à ses frais les installations et le matériel d'une façon satisfaisante et conformément aux besoins du trafic et au progrès de la technique.

(2) Sous réserve de ces principes et des prescriptions légales et dans les limites du droit de contrôle du Reich (paragraphes 31 et suivants), la Compagnie est autorisée à diriger l'exploitation sous sa propre responsabilité.

§ 10

Droit exclusif d'exploitation.

Sans changement..

§ 11.

Décisions sur la nature des chemins de fer.

La question de savoir si une ligne doit être considérée comme un chemin de fer d'interêt général sera décidée définitivement par le Ministre du Reich qui sera compétent pour le contrôle des chemins de fer après audition du Gouvernement de l'Etat allemand intéressé et de la Compagnie.

§ 12.

Transfert du droit d'exploitation.

La Compagnie pourra, dans des cas particuliers, avec l'autorisation du Gouvernement, trasférer son droit d'exploitation à des tiers sur quelques parties de son réseau lorqu'elle y trouve des avantages pour son exploitation, et à la condition qu'il n'en résulte aucune diminution de sa capacité de paiement et de la garantie des réparations.

§ 13

Prestations pour d'autres administrations.

Sans changement.

§ 14

Privilège fiscal.

Sans changement.

§ 15 (nouveau)

Contribution aux frais d'administration des Communes.

A titre de règlement des demandes concernant les frais d'administration des Communes dont la population comprend une grande proportion d'employés de chemin de fer, la Compagnie versera chaque année, suivant l'accord intervenu avec le Gouvernement, une somme totale fixée à cinq (5) millions de Reichskmarks au Gouvernement du Reich qui établira les principes de la répartition de cette somme entre les Communes intéressées. Si la situation vient à changer à l'avenir, la somme à verser par la Compagnie sera fixée par un nouvel accord à établir entre le Gouvernement et la Compagnie.

§ 15 (ancien)

Impôt sur les transports

Sera supprimé.

ἐπὶ ὅλων τῶν ἀκινήτων τῶν ἀνηκόντων εἰς τοὺς σιδηροδρόμους, μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων συμπεριλαμβανομένου τοῦ τροχαίου ὑλικοῦ.

§ 9.

Ἐκμετάλλευσις.

(1) Ἡ Ἑταιρεία θὰ ὑποχρεοῦται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν σιδηροδρόμων ὡς καὶ νὰ διατηρῇ, ἀνανεώνῃ καὶ ἀναπτύσσῃ δαπάναις αὐτῆς τὰς ἐγκαταστάσεις καὶ τὸ ὑλικὸν κατὰ ἱκανοποιητικὸν τρόπον καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς κινήσεως (κυκλοφορίας) καὶ τὰς τεχνικὰς προόδους.

(2) Ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν ἀρχῶν τούτων καὶ τῶν νομίμων διατάξεων καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ δικαιώματος ἐλέγχου τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους (παράγραφοι 31 καὶ ἑπόμεναι). ἡ Ἑταιρεία ἐξουσιοδοτεῖται ὅπως διευθύνῃ τὴν ἐκμετάλλειαν ὑπὸ τὴν ἰδίαν της εὐθύνην.

§ 10.

Ἀποκλειστικὸν δικαίωμα ἐκμεταλλεύσεως.

Ἄνευ μεταβολῆς.

§ 11.

Ἀποφάσεις ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν σιδηροδρόμων.

Τὸ ζήτημα ἐὰν μία γραμμὴ δέον νὰ θεωρῆται ὡς σιδηρόδρομος γενικοῦ ἐνδιαφέροντος θὰ λύεται τελειωτικῶς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους τοῦ ἁρμοδίου διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν σιδηροδρόμων μετὰ ἀκρόασιν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου Γερμανικοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἑταιρείας.

§ 12.

Μεταβίβασις τοῦ δικαιώματος ἐκμεταλλεύσεως.

Ἡ Ἑταιρεία θὰ δύναται, εἰς ἰδιαιτέρας περιπτώσεις, τῇ ἐξουσιοδοτήσει τῆς Κυβερνήσεως, νὰ μεταβιβάσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἐπὶ μέρους τοῦ δικτύου της εἰς τρίτους ὅταν εὑρίσκῃ εἰς τοῦτο συμφέρον διὰ τὴν ἐκμετάλλευσίν της, καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι δὲν προκύπτει ἐντεῦθεν μείωσις τῆς πρὸς πληρωμὴν ἱκανότητός της καὶ τῆς ἐγγυήσεως τῶν ἐπανορθώσεων.

§ 13.

Παροχαὶ δι' ἄλλας διοικητικὰς ὑπηρεσίας.

Ἄνευ μεταβολῆς.

§ 14.

Φορολογικὸν προνόμιον.

Ἄνευ μεταβολῆς.

§ 15 (νέα).

Συμβολὴ εἰς τὰ ἔξοδα διοικήσεως τῶν Κοινοτήτων.

Πρὸς διακανονισμὸν τῶν αἰτήσεων τῶν ἀφορωσῶν τὰ ἔξοδα διοικήσεως τῶν Κοινοτήτων ὧν ὁ πληθυσμὸς περιλαμβάνει μεγάλην ἀναλογίαν ὑπαλλήλων σιδηροδρόμων, ἡ Ἑταιρεία θὰ πληρώνῃ ἕκαστον ἔτος, κατὰ τὴν ἐπελθοῦσαν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως συμφωνίαν, ὁλικὸν ποσὸν ὁριζόμενον εἰς πέντε (5) ἑκατομμύρια Ράϊχσμαρκ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους ἥτις θὰ καθορίζῃ τοὺς κανόνας τῆς κατανομῆς τοῦ ποσοῦ τούτου μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Κοινοτήτων. Ἐὰν ἡ κατάστασις μεταβληθῇ εἰς τὸ μέλλον, τὸ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας καταβλητέον ποσὸν θὰ καθορισθῇ διὰ νέας συμφωνίας καταρτιστέας μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρείας.

§ 15 (παλαιά).

Φόρος ἐπὶ τῶν μεταφορῶν.

Θὰ καταργηθῇ.

§ 16.

Application des lois à la Compagnie.

(1) La Eompagnie sera soumiss à la lègislation allemande en général, sauf dans la mesure où les dispositions de la présente Loi et des Statuts lui créent un statut légal spécial. Ne seront pas applicables à la Compagnie les dispositions des lois et des ordonnances qui concernent uniquement les chemins de fer privés et qui s'appliquent notamment à leur concession, leur exploitation ou leur contrôle.

(2) et (3) (jusqu'ici (1) et (2)) sans changement.

(4) La Compagnie pourra réclamer pour elle et pour son personnel le bénéfice des dispositions existant en faveur des administrations ou exploitations du Reich et de leur personnel en matière du droit d'assurance, d'organisation économique, de travail, d'assistance et de logement. Elle acquerrera le bénéfice desdites dispositions en faisant une déclaration en ce sens au Gouvernement. Si, conformément aux lois régissant la matière, il faut à cet effet édicter une ordonnance spéciale, elle émanera du Ministre du Reich qui sera compétent pour le contrôle des chemins de fer. Les fonctions conférées dans ces domaines du droit à la «Oberste Reichsbehörde» seront exercées par le Directeur Général en tant que les lois n'en disposeront pas autrement.

(5) et (6) sans changement.

§ 17.

Autorités de Chemins de fer.

Les autorités de chemins de fer ne sont ni des autorités, ni des organes officiels du Reich. Cependant elles jouissent des attributions du droit public que possédaient avant l'établissement de la Compagnie les autorités de l'entreprise Deutsche Reichsbahn, et dans l'exercice de ces attributions elles ont les mêmes devoirs. La Compagnie est autorisée à se servir d'un cachet portant l'aigle allemand.

§ 18.

Organisation de la Compagnie.

Sans changement.

§ 19.

Etat juridique du personnel.

(1) La Compagnie doit établir un statut du personnel en observant les dispositions qui suivent. Dans ce statut on règlera la situation juridique et les conditions de service et de traitement des fonctionnaires de la Reichsbakn en s'inspirant des prescriptions en vigueur pour les fonctionnaires du Reich. Si la Compagnie estime que les conditions particulières des chemins de fer nécessitent une réglementation qui s'écarte des prescriptions applicables aux fonctionnaires du Reich, elle doit en faire part au Gouvernement et discuter ses intentions avec ce dernier. Si une entente n'est pas réalisée, le Tribunal spécial prévu au paragraphe 44 décide. La réglementation existante subsiste jusqu'à décision du Tribunal.

Disposition transitoire.

La réglementation de la situation juridique et des conditions de service et de traitement des fonctionnaires de la Reichsbahn au 1er Octobre 1929 est considérée comme ayant été faite d'accord avec le Gouvernement.

(2) Le Statut du personnel pourra établir des prescriptions relatives à la situation juridique et aux conditions de service des employés et ouvriers en tant qu'elles ne font pas l'objet de contrats (Contrat collectif, accord d'entreprise, contrat individuel de travail), suivant les principes généraux reconnus en cette matière.

Disposition transitoire.

Les matières, réglées au 1er Octobre 1929, dans les paragraphes 3-32 du Statut du personnel, ou laissées par ces paragraphes du Statut pour être réglées par le Directeur Général, sont considérées comme pouvant être traitées par le Statut du personnel, sauf dispositions contraires résultant du paragraphe 19 (3).

(3) Les lois et ordonnances d'ordre général en matière de législation du travail, d'assistance et d'assurance s'appliquent aussi aux fonctionnaires, employés et ouvriers de la Compagnie, sauf dispositions contraires de la présente Loi ou des Statuts de la Compagnie. En particulier les dispositions légales sur la durée du travail des employés et ouvriers sont aussi valables pour les employés et ouvriers de la Compagnie. Toutefois dans les services où les conditions particulières des chemins de fer ou bien la collaboration de fonctionnaires, d'employés et d'ouvriers nécessitent une réglementation uniforme de la durée du travail, la Compagnie pourra unifier cette reglémentation en appliquant aux employés et aux ouvriers les prescriptions en vigueur sur la durée de travail des fonctionnaires. Les services dans lesquels on peut appliquer d'une manière générale aux employés et ouvriers la durée de travail des fonctionnaires au paragraphe A dans l'Annexe II qui constitue une partie de la Loi ; au paragraphe B on a, par contre, indiqué les services dans lesquels cette application n'est pas admise. Pour les services qui ne sont indiqués ni en A, ni en B, et dans lesquels le règlement de la durée de travail sera fait par une convention générale et en particulier par contrat collectif de travail, on devra tenir compte du principe posé ci-dessus au sujet de la convenance d'appliquer en certains cas la durée de travail des fonctionnaires aux employés et ouvriers.

(4) et (5) (jusqu'ici (3) et (4)) sans changement.

§ 20.

Garantie des droits acquis.

Sans changement.

§ 21.

Affectation régionale du personnel.

Sans changement.

§ 22.

Statut du personnel.

Le Statut du personnel établi par la Compagnie règlera notamment les matières suivantes sous les réserves mentionnées par la présente Loi :

a) les conditions d'admission et d'avancement des fonctionnaires ;

§ 16.

Ἐφαρμογὴ τῶν νόμων ὡς πρὸς τὴν Ἑταιρείαν.

(1) Ἡ Ἑταιρεία θὰ ὑπόκειται εἰς τὴν Γερμανικὴν νομοθεσίαν ἐν γένει, ἐκτὸς κα0' ὃ μέτρον αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τοῦ Καταστατικοῦ τῷ δημιουργοῦσιν εἰδικὴν νομικὴν θέσιν. Δὲν θὰ ἐφαρμόζωνται ὡς πρὸς τὴν Ἑταιρείαν αἱ διατάξεις τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων αἱ ἀφορῶσαι ἀποκλειστικῶς τοὺς ἰδιωτικοὺς σιδηροδρόμους καὶ αἵτινες ἐφαρμόζονται ἰδίᾳ ἐπὶ τῆς παραχωρήσεως των, τῆς ἐκμεταλλεύσεώς των ἢ τοῦ ἐλέγχου των.

(2) καὶ (3) (μέχρι τοῦδε (1) καὶ (2)) ἄνευ μεταβολῆς.

(4) Ἡ Ἑταιρεία θὰ δύναται νὰ ζητῇ δι' ἑαυτὴν καὶ τὸ προσωπικόν της τὸ εὐεργέτημα τῶν ὑφισταμένων διατάξεων πρὸς ὄφελος τῶν διοικητικῶν ὀργανισμῶν ἢ ἐκμεταλλεύσεων τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους καὶ τοῦ προσωπικοῦ των ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ δικαιώματος ἀσφαλίσεως, οἰκονομικῆς ὀργανώσεως, ἐργασίας, βοηθείας καὶ στεγάσεως. Θὰ ἀποκτᾷ τὸ εὐεργέτημα τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων ποιουμένη δήλωσιν ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Ἐάν, συμφώνως πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο διέποντας νόμους, δέον διὰ τοῦτο νὰ ἐκδοθῇ εἰδικὸν διάταγμα, θὰ προέλθῃ τοῦτο ἐκ τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους τοῦ διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν σιδηροδρόμων ἁρμοδίου. Τὰ καθήκοντα τὰ ἀπονεμόμενα εἰς τὰς σφαίρας ταύτας τοῦ δικαίου εἰς τὴν «Ἀνωτάτην Ἐξουσίαν τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους»(«Oberste Reichsbehörde») θὰ ἀσκῶνται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἐφ' ὅσον οἱ νόμοι δὲν θὰ καθορίσωσιν ἄλλως περὶ τούτου.

(5) καὶ (6) ἄνευ μεταβολῆς.

§ 17.

Σιδηροδρομικαὶ Ἀρχαί.

Αἱ σιδηροδρομικαὶ ἀρχαὶ δὲν εἶναι οὔτε ἀρχαί, οὔτε ἐπίσημα ὄργανα τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους. Ἐν τούτοις ἀποκλείουσι τοῦ δημοσίου δικαίου δικαιωμάτων ἅτινα ἐκέκτηντο πρὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Ἑταιρείας αἱ ἀρχαὶ τῆς ἐπιχειρήσεως Γερμανικοὶ Σιδηρόδρομοι (Deutsche Reichsbahn), καὶ ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ἔχουσι τὰ αὐτὰ καθήκοντα. Ἡ Ἑταιρεία ἐξουσιοδοτεῖται νὰ μεταχειρίζηται σφραγῖδα φέρουσαν τὸν γερμανικὸν ἀετόν.

§ 18.

Ὀργάνωσις τῆς Ἑταιρείας.

Ἄνευ μεταβολῆς.

§ 19.

Νομικὴ θέσις τοῦ προσωπικοῦ.

(1) Ἡ Ἑταιρεία ὀφείλει νὰ καταρτίσῃ καταστατικὸν τοῦ προσωπικοῦ τηροῦσα τὰς ἀκολούθους διατάξεις. Ἐν τῷ Καταστατικῷ τούτῳ θὰ καθορίζηται ἡ νομικὴ κατάστασις καὶ οἱ ὅροι ὑπηρεσίας καὶ ἀπολαυῶν τῶν ὑπαλλήλων τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους (Reichsbahn) ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῶν διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους ἰσχυουσῶν διατάξεων. Ἐὰν ἡ Ἑταιρεία φρονῇ ὅτι αἱ ἰδιαίτεραι συνθῆκαι τῶν σιδηροδρόμων καθιστῶσιν ἀναγκαῖον διακανονισμὸν ἀφιστάμενον τῶν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους (Reich) ἐφαρμοστέων διατάξεων, δέον νὰ τὸ ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ νὰ τὸ συζητήσῃ μετ' αὐτῆς τὰς προθέσεις της. Ἐὰν δὲν πραγματοποιηθῇ συμφωνία, τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ 44 προβλεπόμενον εἰδικὸν Δικαστήριον ἀποφασίζει. Ὁ ὑφιστάμενος διακανονισμὸς παραμένει μέχρι τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου.

Μεταβατικὴ διάταξις.

Ὁ διακανονισμὸς τῆς νομικῆς καταστάσεως καὶ τῶν ὅρων ὑπηρεσίας καὶ ἀπολαυῶν τῶν ὑπαλλήλων τῶν Γερμανικῶν Σιδηροδρόμων (Reichsbahn) τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1929 θεωρεῖται ὡς γενόμενος ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Κυβερνήσεως.

(2) Τὸ Καταστατικὸν τοῦ προσωπικοῦ θὰ δύναται νὰ καθορίζῃ διατάξεις σχετικὰς πρὸς τὴν νομικὴν κατάστασιν καὶ τοὺς ὅρους ὑπηρεσίας τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐργατῶν ἐφ' ὅσον δὲν ἀποτελοῦσι ταῦτα ἀντικείμενον συμβολαίων (συλλογικοῦ Συμβολαίου, συμφωνίας ἐπιχειρήσεων, ἀτομικοῦ συμβολαίου ἐργασίας), συμφώνως πρὸς τὰς γενικὰς διατάξεις τὰς ἀνεγνωρισμένας ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.

Μεταβατικὴ διάταξις.

Τὰ θέματα, τὰ διακανονισθέντα τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1929, ἐν τοῖς παραγράφοις 3—32 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ προσωπικοῦ, ἢ ἀφεθέντα ἐν τοῖς παραγράφοις ταύταις τοῦ Καταστατικοῦ ὅπως διακανονισθῶσιν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, θεωροῦνται ὡς δυνάμενα νὰ διακανονισθῶσι διὰ τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ προσωπικοῦ, ἐκτὸς ἀντιθέτων διατάξεων πηγαζουσῶν ἐκ τῆς παραγράφου 19 (3).

(3) Οἱ γενικῆς φύσεως νόμοι καὶ διατάγματα ἐπὶ θεμάτων νομοθεσίας τῆς ἐργασίας, βοηθείας καὶ ἀσφαλίσεως ἐφαρμόζονται ἐπίσης εἰς τοὺς λειτουργούς, ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτας τῆς Ἑταιρείας, ἐκτὸς ἀντιθέτων διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου ἢ τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρείας. Εἰδικῶς αἱ νομοθετικαὶ διατάξεις περὶ τῆς διαρκείας τῆς ἐργασίας τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐργατῶν ἰσχύουσιν ἐπίσης καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτας τῆς Ἑταιρείας. Πάντως εἰς τὰς ὑπηρεσίας ὅπου αἱ ἰδιαίτεραι συνθῆκαι τῶν σιδηροδρόμων ἢ ἡ συνεργασία λειτουργῶν, ὑπαλλήλων καὶ ἐργατῶν καθιστῶσιν ἀναγκαῖον ὁμοιόμορφον διακανονισμὸν τῆς διαρκείας τῆς ἐργασίας, ἡ Ἑταιρεία θὰ δύναται νὰ ἑνοποιῇ τὸν διακανονισμὸν τοῦτον ἐφαρμόζουσα εἰς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ εἰς τοὺς ἐργάτας τὰς διὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐργασίας τῶν λειτουργῶν ἐν ἰσχύι διατάξεις. Αἱ ὑπηρεσίαι εἰς ἃς εἶναι γενικῶς δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτας κατὰ γενικὸν τρόπον ἡ διάρκεια ἐργασίας τῶν λειτουργῶν καθορίζονται ἐν τῇ παραγράφῳ Α τοῦ παραρτήματος ΙΙ ὅπερ ἀποτελεῖ μέρος τοῦ Νόμου· ἐν τῇ παραγράφῳ Β, ἐξ ἐναντίου, καθωρίσθησαν αἱ ὑπηρεσίαι ἐνθα ἡ ἐφαρμογὴ αὕτηδὲν εἶναι δεκτή. Διὰ τὰς ὑπηρεσίας αἵτινες δὲν ἀναφέρονται οὔτε ἐν Α, οὔτε ἐν Β, καὶ παρὰ ταῖς ὁποίαις ὁ διακανονισμὸς τῆς διαρκείας ἐργασίας θὰ γίνηται διὰ γενικῆς συμφωνίας καὶ ἰδιαιτέρως διὰ συλλογικοῦ συμβολαίου ἐργασίας, θὰ πρέπῃ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ὡς ἄνω τεθεῖσα ἀρχὴ προκειμένου ὡς πρὸς τὸ ἐὰν πρέπῃ νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν ὡρισμέναις περιπτώσεσιν ἡ διάρκεια ἐργασίας τῶν λειτουργῶν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτας.

(4) καὶ (5) (μέχρι τοῦδε (3) καὶ (4)) ἄνευ μεταβολῆς.

§ 20.

Ἐγγύησις τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων.

Ἄνευ μεταβολῆς.

§ 21.

Κατὰ τόπον χρησιμοποίησις τοῦ προσωπικοῦ.

Ἄνευ μεταβολῆς.

§ 22.

Καταστατικὸν τοῦ προσωπικοῦ.

Τὸ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας καταρτισθὲν Καταστικὸν τοῦ προσωπικοῦ θὰ ρυθμίσῃ ἰδίᾳ τὰ ἑξῆς θέματα ὑπὸ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ μνημονευομένας ἐπιφυλάξεις :

α) οἱ ὅροι προσλήψεως καὶ προαγωγῆς τῶν λειτουργῶν.

b) la désignation des emplois de fonctionnaires ;

c) les traitements d'activité et d'attente et toutes les autres rémunérations régulières des fonctionnaires ainsi que les pensions de retraite et les allocations à accorder aux survivants ;

d) la durée de service des fonctionnaires de la Compagnie ;

e) les conditions d'admission et de commissionnement des candidats ayant droit à être pourvus d'un emploi civil.

§ 23.

Devoirs des fonctionnaires.

(1) Sans changement.

(2) En cas de violation de leurs devoirs, les fonctionnaires de la Compagnie seront poursuivis suivant la procédure disciplinaire applicable aux fonctionnaires du Reich. Dans ce cas le Directeur général ou ses délégués exerceront les fonctions de la «Oberste Reichsbehörde».

(3) Sans changement.

§ 24.

Mise en non-activité.

La Compagnie pourra décider la mise en non-activité de ses fonctionnaires moyennant l'allocation du traitement d'attente. En ce qui concerne les principes régissant la mise en non-activité et les voies de recours à accorder aux fonctionnaires contre cette mesure, ils devront être réglés par le Statut du personnel. Les dispositions du Statut du personnel en vigueur au 1er Octobre 1929, qui s'appliquent à la mise en non-activité, aux voies de recours et à la participation des représentants des fonctionnaires dans les décisions sur les recours, ne pourront être changées sans le consentement du Gouvernement.

§ 25.

Ayants - droit à un emploi civil.

Sans changement.

§ 26.

Fixation des traitements.

(1) La Compagnie devra fixer les traitements et autres rémunérations de ses fonctionnaires, exception faite des fonctionnaires dirigeants, conformément aux dispositions du paragraphe 19 ci-dessus.

(2) (Jusqu'ici (3)). Cette disposition ne porte pas atteinte au droit de la Compagnie d'accorder, d'après des principes généraux, des gratifications pour l'occupation de postes comportant une responsabilité particulière ou dans des conditions de travail spécialement difficiles, ainsi que pour des services exceptionnels, à condition que ces gratifications ne dépassent pas au total 4 o)o des dépenses totales pour les traitements et autres rémunérations régulières des fonctionnaires. Les principes susvisés seront fixés et publiés après avoir consulté le Hauptbeamtenrat ou la représentation des fonctionnaires qui lui sera substituée ultérieurement par la législation.

(3) (Jusqu'ici (4)). La Compagnie fixera librement les traitements et autres rémunérations de ses fonctionnaires dirigeants, dont la désignation sera faite par le Conseil d'Administration. Si leur nombre dépasse 1)2pour1000 de l'effectif du personnel permanent, il faudra à cet effet le consentement du Gouvernement du Reich.

β) Ὁ καθορισμὸς τῶν καθηκόντων τῶν λειτουργῶν.

γ) Οἱ μισθοὶ ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας καὶ διαθεσιμότητος καὶ πᾶσαι αἱ ἄλλαι κανονικαὶ ἀμοιβαὶ τῶν λειτουργῶν καθὼς καὶ αἱ συντάξεις ἀποχωρούντων καὶ τὰ παραχωρητέα εἰς τοὺς ἐπιζῶντας ἐπιδόματα.

δ) Ἡ διάρκεια ὑπηρεσίας τῶν λειτουργῶν τῆς Ἑταιρείας,

ε) Οἱ ὅροι προσλήψεως καὶ ἐφοδιασμοῦ διὰ πιστοποιητικοῦ τῶν ὑποψηφίων τῶν ἐχόντων δικαίωμα νὰ καταλάβωσι πολιτικὴν θέσιν.

§ 23.

Καθήκοντα τῶν λειτουργῶν.

(1) Ἄνευ μεταβολῆς.

(2) Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν καθηκόντων των, οἱ λειτουργοὶ τῆς Ἑταιρείας θὰ κατοδιώκωνται συμφώνως πρὸς τὴν πειθαρχικὴν δικονομίαν τὴν ἐφαρμοστέαν εἰς τοὺς λειτουργοὺς τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ἢ οἱ ὑπ' αὐτοῦ ἐξουσιοδοτούμενοι θὰ ἐκτελῶσι τὰ καθήκοντα τῆς «Ἀνωτάτης Ἀρχῆς τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους» («Oberste Reichsbehörde»).

(3) Ἄνευ μεταβολῆς.

§ 24.

Θέσις ἐκτὸς ἐνεργείας.

Ἡ Ἑταιρεία δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἐκτὸς ἐνεργείας θέσιν τῶν λειτουργῶν της χορηγοῦσα τὸν μισθὸν διαθεσιμότητος. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς κανόνας τοὺς διέποντας τὴν ἐκτὸς ἐνεργείας θέσιν καὶ τὰ εἰς τοὺς λειτουργοὺς παραχωρητέα μέσα προσφυγῆς κατὰ τοῦ μέτρου τούτου, θὰ πρέπῃ ταῦτα νὰ καθορισθῶσι διὰ τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ προσωπικοῦ. Αἱ διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ προσωπικοῦ αἱ ἐν ἰσχύϊ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1929, αἵτινες ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῆς ἐκτὸς ἐνεργείας θέσεως, ἐπὶ τῶν μέσων προσφυγῆς καὶ ἐπὶ τῆς συμμετοχῆς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν λειτουργῶν εἰς τὰς ἐπὶ τῆς προσφυγῆς ἀποφάσεις, δὲν θὰ δύνανται νὰ ἀλλαγῶσιν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Κυβερνήσεως.

§ 25.

Δικαιούμενοι εἰς πολιτικὴν θέσιν.

Ἄνευ μεταβολῆς.

§ 26.

§ 26.—Καθορισμὸς τῶν μισθῶν.

(1) Ἡ Ἑταιρεία θὰ πρέπῃ νὰ καθορίσῃ τοὺς μισθοὺς καὶ τὰς ἄλλας ἀμοιβὰς τῶν λειτουργῶν της, ἐξαιρουμένων τῶν διευθυνόντων λειτουργῶν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς ὡς ἄνω παραγράφου 19.

(2) (μέχρι τοῦδε (3)). Ἡ διάταξις αὕτη δὲν θίγει τὸ δικαίωμα τῆς Ἑταιρείας νὰ παραχωρῇ ἐκτάκτους ἀμοιβάς, κατὰ γενικὰς ἀρχάς, διὰ τὴν κατοχὴν θέσεων συνεπαγομένων ἰδιαιτέραν εὐθύνην ἢ ὑπὸ συνθήκας ἐργασίας εἰδικῶς δυσχερεῖς ὡς καὶ δι' ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως αἱ ἔκτακτοι αὗται ἀμοιβαὶ μὴ ὑπερβαίνωσιν ἐν συνόλῳ 4 o)o τῶν ὁλικῶν δαπανῶν διὰ τοὺς μισθοὺς καὶ ἄλλας κανονικὰς ἀμοιβὰς τῶν λειτουργῶν. Αἱ ὡς ἄνω προβλεπόμεναι ἀρχαὶ θὰ καθορίζωνται καὶ θὰ δημοσιεύωνται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ κυρίου ὑπαλληλικοῦ Συμβουλίου (Hauptbeamtenrat) ἢ τῆς ἀντιπροσωπείας τῶν λειτουργῶν ἥτις διὰ τῆς νομοθεσίας θέλει ὑποκατασταθῇ εἰς αὐτό.

(3) (μέχρι τοῦδε (4)). Ἡ Ἑταιρεία θὰ καθορίζῃ ἐλευθέρως τοὺς μισθοὺς καὶ ἄλλας ἀμοιβὰς τῶν διευθυνόντων λειτουργῶν, ὧν ἡ ὑπόδειξις θὰ γίνηται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπερβῇ τὸ 1)2 τοῖς 1,000

§ 27

Unité de l'entreprise.

Sans changement.

§ 28

Domicile légal de la Compagnie.

Sans changement.

§ 29

Comptabilité.

Sans changement.

§ 30

Bilan, Compte des profits et pertes.

(1) Sans changement.

(2) Le Gouvernement aura le droit de faire vérifier à tout moment le bilan et le compte des profits et pertes et de faire inspecter tous les registres comptables qui s'y rapportent et qui se trouvent dans l'administration centrale, ainsi que de se faire fournir tous les renseignements nécessaires, le tout sans qu'il en résulte des dépenses inutiles pour la Compagnie.

(3) Sans changement.

§ 31

Droits de contrôle du Gouvernement.

Le Gouvernement se réserve vis-à-vis de la Compagnie :

(1) Le droit de veiller à ce que les chemins de fer soient administrés conformément aux lois et aux besoins du trafic en ayant égard aux intérêts économiques du pays, tout en respectant le droit et le devoir de la Compagnie de conduire sa gestion suivant les dispositions fixées dans la présente Loi et les Statuts.

(2) Le droit de veiller à ce que les installations des chemins de fer, leur matériel et les accessoires de toute espèce soient dans un état assurant la sécurité de l'exploitation et à ce que le service soit effectué de façon satisfaisante.

(3) L'autorisation à donner :

(a) pour la fermeture définitive à l'exploitation d'une ligne de chemins de fer ou d'une gare importante.

Pour la fermeture d'un atelier important, il suffira que la Compagnie en donne connaissance six mois à l'avance au Gouvernement.

(b) pour procéder, à des innovations ou modifications fondamentales et générales en ce qui concerne les installations techniques, notamment pour procéder à une extension ou à une restriction de la traction électrique, ainsi que pour apporter des modifications aux systèmes des installations de sécurité. Les conditions d'exécution sont réservées entièrement à la Compagnie.

(4) Le droit d'approuver la fondation ou l'acquisition d'autres entreprises ou la participation dans d'autres entreprises.

τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ μονίμου προσωπικοῦ, θὰ ἀπαιτῆται πρὸς τοῦτο ἡ συναίνεσις τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους.

§ 27.

Ἑνιαῖον τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἄνευ μεταβολῆς.

§ 28.

Νόμιμος κατοικία τῆς Ἑταιρείας.

§ 29.

Λογιστική.

Ἄνευ μεταβολῆς.

§ 30.

Ἰσολογισμός, Λογαριασμὸς τῶν κερδῶν καὶ ζημιῶν.

(1) Ἄνευ μεταβολῆς.

(2) Ἡ Κυβέρνησις θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐλέγξῃ εἰς πᾶσαν στιγμὴν τὸν ἰσολογισμὸν καὶ τὸν λογαριασμὸν τῶν κερδῶν καὶ ζημιῶν καὶ νὰ ἐπιθεωρήσῃ πάντα τὰ εἰς αὐτὰ ἀναφερόμενα λογιστικὰ βιβλία καὶ τὰ εὑρισκόμενα ἐν τῇ κεντρικῇ διοικήσει, ὡς καὶ νὰ προμηθευθῇ πάσας τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, πάντα χωρὶς ἐκ τούτου νὰ προκληθῶσι περιττὰ ἔξοδα διὰ τὴν Ἑταιρείαν.

(3) Ἄνευ μεταβολῆς.

§ 31.

Δικαιώματα ἐλέγχου τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Κυβέρνησις ἐπιφυλάσσει ἔναντι τῆς Ἑταιρείας:

(1) Τὸ δικαίωμα ὅπως ἐπιτηρῇ ὅπως οἱ σιδηρόδρομοι δικαιοῦνται συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς κυκλοφορίας λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων τῆς χώρας, καὶ σεβομένη τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθῆκον τῆς Ἑταιρείας ὅπως κατευθύνῃ τὴν διαχείρισίν της συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τὰς καθοριζομένας εἰς τὸν παρόντα Νόμον καὶ τὸ Καταστατικόν.

(2) Τὸ δικαίωμα ὅπως ἐπιτηρῇ ὅπως αἱ ἐγκαταστάσεις τῶν σιδηροδρόμων, τὸ τροχαῖον ὑλικὸν των καὶ τὰ παντὸς εἴδους ἐξαρτήματα ὧσιν εἰς κατάστασιν ἐξασφαλίζουσαν τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ ὅπως ἡ ὑπηρεσία ἐκτελῆται κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικόν.

(3) Τὴν παρασχετέαν ἐξουσιοδότησιν:

(α) διὰ τὴν ὁριστικὴν περάτωσιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως σιδηροδρομικῆς τινος γραμμῆς ἢ σημαντικοῦ τινος σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ.

Διὰ τὸ κλείσιμον σημαντικοῦ τινος ἐργαστηρίου, θὰ ἀρκῇ ὅπως ἡ Ἑταιρεία γνωστοποιῇ τοῦτο ἓξ μῆνας πρότερον εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

(β) ὅπως προβῇ εἰς θεμελιώδεις καὶ γενικὰς καινοτομίας ἢ ἀλλαγὰς καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς τεχνικὰς ἐγκαταστάσεις, ἰδίᾳ ὅπως προβῇ εἰς ἐπέκτασιν ἢ περιορισμὸν τῆς ἠλεκτρικῆς ἕλξεως, καὶ ὅπως ἐπιφέρῃ τροποποιήσεις εἰς τὰ συστήματα τῶν ἐγκαταστάσεων ἀσφαλείας. Οἱ ὅροι ἐκτελέσεως ἐναπόκεινται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν Ἑταιρείαν.

(4) Τὸ δικαίωμα ὅπως ἐγκρίνῃ τὴν ἵδρυσιν ἢ ἀπόκτησιν ἄλλων ἐπιχειρήσεων ἢ τὴν συμμετοχὴν εἰς ἄλλας ἐπιχειρήσεις.

(5) Le droit d'intervenir dans l'établissement des tarifs dans les conditions fixées au paragraphe 33.

(6) Le droit d'intervenir dans l'établissement des horaires réguliers pour le service des voyageurs dans les conditions fixées au paragraphe 35.

(7) Le droit d'approuver la suppression d'une des classes existantes dans le trafic voyageur.

(8) Le droit de surveiller les mesures prises pour assurer le service dans des circonstances exceptionnelles.

§ 32.

Droit d'information du Gouvernement.

(1) Le Gouvernement pourra demander tous renseignements d'ordre financier ainsi que tous autres renseignements nécessaires à l'exercice de son droit de surveillance, sans toutefois causer des dépenses inutiles à la Compagnie.

(2) Le Ministre du Reich qui sera compétent pour le contrôle des chemins de fer aura le droit général d'inspection sur tout le réseau et dans toutes les installations et les bureaux de la Compagnie pour lui et ses fonctionnaires. Il aura pour lui et ses fonctionnaires qui s'occupent des affaires des chemins de fer du Reich le droit de libre circulation sur le réseau de la Compagnie.

(3) Le Gouvernement aura le droit de déléguer un représentant aux séances du Conseil d'Administration conformément aux dispositions du paragraphe 16 des Statuts.

(4) La Compagnie devra communiquer au Ministre du Reich qui sera compétent pour le contrôle des chemins de fer, tout règlement important d'une nature générale.

(5) Au sujet des affaires de la Compagnie qui sont de nature confidentielle, les fonctionnaires chargés de la surveillance seront tenus à une discrétion absolue.

§ 33.

Tarifs.

(1) et (2) sans changement.

(3) L'autorisation est censée avoir été donnée si dans les 20 jours suivant la présentation de la demande la Compagnie n'a pas reçu de réponse du Ministre du Reich qui sera compétent pour le contrôle sur les chemins de fer. Dans tous les cas le Gouvernement donnera dans le plus court délai possible sa décision définitive sur les propositions tarifaires qui seront faites par la Compagnie. Si le Gouvernement n'a pas définitivement décidé dans un délai de six mois ou si l'autorisation est partiellement ou totalement refusée, la Compagnie pourra interjeter appel auprès du Tribunal spécial prévu au paragraphe 44. Dans ce cas là, les tarifs en vigueur restent applicables jusqu'à la décision de ce Tribunal.

(4) Sans changement.

(5) Le Gouvernement pourra en outre demander les changements de tarifs qu'il jugera nécessaires. S'il y a désaccord entre le Gouvernement et la Compagnie, la question sera soumise au Tribunal spécial prévu au paragraphe 44 de la Loi.

(5) Τὸ δικαίωμα ὅπως ἐπεμβαίνῃ εἰς τὸν καθορισμὸν τιμολογίων ὑπὸ τοὺς ἐν τῇ παραγράφῳ 33 καθοριζομένους ὅρους.

(6) Τὸ δικαίωμα ὅπως ἐπεμβαίνῃ εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν κανονικῶν δρομολογίων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐπιβατῶν ὑπὸ τοὺς ἐν τῇ παραγράφῳ 35 καθοριζομένους ὅρους.

(7) Τὸ δικαίωμα ὅπως ἐγκρίνῃ τὴν κατάργησιν μιᾶς τῶν διὰ τὴν κυκλοφορίαν τῶν ἐπιβατῶν ὑφισταμένων θέσεων.

(8) Τὸ δικαίωμα ὅπως ἐπιτηρῇ τὰ λαμβανόμενα μέτρα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὑπηρεσίας ἐν ἐξαιρετικαῖς περιπτώσεσι.

§ 32.

Δικαίωμα πληροφορίας τῆς Κυβερνήσεως.

(1) Ἡ Κυβέρνησις θὰ δύναται νὰ ζητῇ πᾶσαν πληροφορίαν οἰκονομικῆς φύσεως καθὼς καὶ πᾶσαν ἄλλην πληροφορίαν ἀναγκαίαν διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ δικαιώματός της, πάντως χωρὶς νὰ προξενῇ περιττὰς δαπάνας εἰς τὴν Ἑταιρείαν.

(2) Ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους ὅστις θὰ εἶναι ἁρμόδιος θὰ ἔχῃ τὸ γενικὸν δικαίωμα ἐπιθεωρήσεως ἐπὶ παντὸς τοῦ δικτύου καὶ εἰς πάσας τὰς ἐγκαταστάσεις καὶ τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας δι' ἑαυτὸν καὶ τοὺς ὑπαλλήλους του. Θὰ ἔχῃ δι' ἑαυτὸν καὶ τοὺς ὑπαλλήλους του τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὰς ὑποθέσεις τῶν σιδηροδρόμων τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους τὸ δικαίωμα ἐλευθέρας κυκλοφορίας εἰς τὸ δίκτυον τῆς Ἑταιρείας.

(3) Ἡ Κυβέρνησις θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ διορίσῃ ἀντιπρόσωπον εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 16 τοῦ Καταστατικοῦ.

(4) Ἡ Ἑταιρεία θὰ πρέπῃ νὰ ἀνακοινοῖ εἰς τὸν διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν σιδηροδρόμων ἁρμόδιον Ὑπουργὸν τοῦ Γερματικοῦ Κράτους, πάντα σημαντικὸν κανονισμὸν γενικῆς φύσεως.

(5 Ἐπὶ τῶν ἐμπιστευτικῆς φύστως ὑποθέσεων τῆς Ἑταιρείας, οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν ἐπιτήρησιν ὑπάλληλοι θὰ ὑποχρεοῦνται εἰς ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν.

§ 33.

Τιμολόγια.

(1) καὶ (2) ἄνευ μεταβολῆς.

(3) Ἡ ἄδεια θεωρεῖται ὅτι ἐδόθη ἐὰν ἐντὸς τῶν 20 ἡμερῶν αἵτινες ἐπακολουθοῦσι τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως ἡ Ἑταιρεία δὲν ἔλαβεν ἀπάντησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους ὅστις θὰ εἶναι ἁρμόδιος διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν σιδηροδρόμων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Κυβέρνησις θὰ λάβῃ ἐντὸς τῆς βραχυτέρας δυνατῆς προθεσμίας τὴν τελειωτικὴν της ἀπόφασιν ἐπὶ τῶν περὶ τῶν τιμολογίων προτάσεων αἵτινες θὰ ἐχωσι γίνῃ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀπεφάσισε τελειωτικῶς ἐντὸς προθεσμίας ἓξ μηνῶν ἢ ἐὰν ἡ ἄδεια ἐν μέρει ἢ ἐν συνόλῳ δὲν δίδεται, ἡ Ἑταιρεία θὰ δύναται νὰ ὑποβάλῃ ἔφεσιν εἰς τὸ ἐν παραγράφῳ 44 προβλεπόμενον εἰδικὸν Δικαστήριον. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, τὰ ἐν ἰσχύι τιμολόγια παραμένουσιν ἐφαρμόσιμα μέχοι τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

(4) Ἄνευ μεταβολῆς.

(5) Ἐντὸς τούτου ἡ Κυβέρνησις θὰ δύναται νὰ ζητῇ τὰς ἀλλαγὰς τιμολογίων ἅς θὰ κοίνῃ ἀναγκαίας. Ἐὰν ὑφίστανται διαφωνία μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρείας, τὸ ζήτημα θὰ ὑποβάλλεται εἰς τὸ ἐν παραγράφῳ 44 τοῦ Νόμου προβλεπόμενον εἰδικὸν Δικαστήριον.

§ 34.

Protection du service de la taxe de réparation, des intérêts et de l'amortissement.

La surveillance du Gouvernement sur l'exploitation et les tarifs de la Compagnie, conformément à la présente Loi, doit être exercée par le Gouvernement de telle sorte que les paiements pour la taxe des réparations, pour l'intérêt et l'amortissement des emprunts, pour le dividende des actions de préférence ainsi que pour le remboursement de celles-ci restent assurés.

§ 35

Horaires

Sans changement.

§ 36

Négociations avec des Gouvernements étrangers.

Sans changement.

§ 37

Constructions.

(1) Sans changement.

(2) Si la construction ou la modification d'installations existantes des chemins de fer touche aux attributions de la police d'un Etat allemand, la Compagnie doit entendre les autorités de cet Etat avant d'arrêter les plans des travaux. Si la construction ou la modification touche aux attributions d'autorités du Reich qui ont pris charge des fonctions de la Police d'un Etat, il y a lieu aussi d'entendre ces autorités du Reich. S'il résulte de l'audition que des divergences de vues existent entre la Compagnie et les autorités intéressées d'un Etat ou du Reich, les plans sont arrêtés définitivement par le Gouvernement du Reich. Les plans pour de nouvelles lignes de la Compagnie sont toujours arrêtés définitivement par le Gouvernement du Reich. Dans ce cas la Compagnie doit soumettre au Ministre compétent pour le contrôle des chemins de fer les plans et éventuellement aussi l'avis des autorités intéressées. La fixation du plan comprend la décision définitive sur tous les intérêts touchés par l'élaboration du Plan.

(3) (Jusqu'ici (5)) sans changement.

§ 38.

Expropriation.

(1) et (2) sans changement.

(3) L'expropriation ou la restriction forcée du droit de propriété relative à des parties de la propriété des chemins de fer du Reich et à des immeubles de la Compagnie n'est admise qu'après l'autorisation préalable du Gouvernement.

§ 39.

Droits respectifs des chemins de fer et des autres voies publiques.

Lorsqu'à un point de croisement des chemins de fer avec une voie publique, l'augmentation de la circulation ou toute autre circonstance nouvelle rendra nécessaire une modification des installations des chemins de fer ou de la voie publique, les frais seront à la charge de la Compagnie si la modification a été pro-

§ 34.

Προστασία τῆς ὑπηρεσίας τοῦ φόρου ἐπανορθώσεων τῶν τόκων καὶ τοῦ χρεωλυσίου.

Ἡ ἐποπτεία τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ τῶν τιμολογίων τῆς Ἑταιρείας, συμφώνως τῷ παρόντι Νόμῳ, πρέπει νὰ ἐξασκῆται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε αἱ πληρωμαὶ διὰ τὸν φόρον τῶν ἐπανορθώσεων, διὰ τὸν τόκον καὶ τὸ χρεωλύσιον τῶν δανείων, διὰ τὸ μέρισμα τῶν προνομιούχων μετοχῶν καθὼς καὶ διὰ τὴν ἐξόφλησιν αὐτῶν νὰ παραμένωσιν ἐξασφαλισμέναι.

§ 35.

Δρομολόγια.

Ἄνευ μεταβολῆς.

§ 36.

36. Διαπραγματεύσεις μετὰ ξένων Κυβερνήσεων.

Ἄνευ μεταβολῆς.

§ 37.

Ἀνοικοδομήσεις.

(1) Ἄνευ μεταβολῆς.

(2) Ἐὰν ἡ κατασκευὴ ἢ ἡ τροποποίησις ὑπαρχουσῶν σιδηροδρομικῶν ἐγκαταστάσεων θίγῃ τὰ καθήκοντα τῆς ἀστυνομίας Γερμανικοῦ τινος Κράτους, ἡ Ἑταιρεία ὀφείλει προτοῦ καταρτίσῃ τὰ σχέδια τῶν ἔργων νὰ ἀκούσῃ τὰς γνώμας τῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους τούτου. Ἐὰν ἡ κατασκευὴ ἢ ἡ τροποποίησις θίγῃ τὰ καθήκοντα ἀρχῶν τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους αἵτινες ἀνέλαβον τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα ἑνὸς Κράτους, ὑπάρχει περίπτωσις ἐπίσης ὅπως ἀκουσθῶσιν αἱ ἀρχαὶ αὗται τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους. Ἐὰν ἐκ τῆς ἀκροάσεως προκύπτῃ ὅτι ὑπάρχουσι διαφοραὶ ἀπόψεων μεταξὺ τῆς Ἑταιρείας καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων ἀρχῶν Κράτους τινος ἢ τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους, τὰ σχέδια καταρτίζονται ὁριστικῶς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους. Τὰ σχέδια διὰ νέας γραμμὰς τῆς Ἑταιρείας καταρτίζονται πάντοτε ὁριστικῶς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Ἑταιρεία ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸν διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν σιδηροδρόμων ἁρμόδιον Ὑπουργὸν τὰ σχέδια καὶ ἐνδεχομένως ἐπίσης τὴν γνώμην τῶν ἐνδιαφερομένων ἀρχῶν. Ὁ καθορισμὸς τοῦ σχεδίου συμπεριλαμβάνει τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν ἐπὶ ὅλων τῶν ὑπὸ τῆς καταρτίσεως διὰ τοῦ σχεδίου θιγομένων συμφερόντων.

(3) (Μέχρι τοῦδε (5)) ἄνευ μεταβολῆς.

§ 38.

Ἀπαλλοτρίωσις.

(1) καὶ (2) ἄνευ μεταβολῆς.

(3) Ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἢ ὁ ἀναγκαστικὸς περιορισμὸς τοῦ δικαιώματος ἰδιοκτησίας σχετικῆς πρὸς μέρη τῆς ἰδιοκτησίας τῶν σιδηροδρόμων τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους καὶ ἀκίνητα τῆς Ἑταιρείας δὲν ἐπιτρέπεται ἢ μετὰ προηγουμένην ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

§ 39.

Ἀντίστοιχα δικαιώματα τῶν σιδηροδρόμων καὶ τῶν ἄλλων δημοσίων ὁδῶν.

Ὅταν εἷς τι σημεῖον διασταυρώσεως τῶν σιδηροδρόμων μετὰ δημοσίας ὁδοῦ, ἡ αὔξησις τῆς κυκλοφορίας ἢ πᾶσα ἄλλη νέα συνθήκη καταστήσῃ ἀναγκαίαν τροποποίησιν τῶν ἐγκαταστάσεων τῶν σιδηροδρόμων ἢ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, αἱ δαπάναι θὰ εἶναι εἰς βάρος τῆς Ἑταιρείας ἐὰν ἡ τροποποίησις προεκλήθη ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῶν ἀναγκῶν τῆς

voquée exclusivement par les besoins du service ferroviaire, et ils seront à la charge de celui à qui incombe la construction de la voie publique si la modification a été provoquée exclusivement par les besoins de la voie publique; dans les deux cas toutefois la partie dont les besoins n'ont pas provoqué la modification en cause contribuera aux dépenses dans la mesure des avantages financiers qu'elle retirera de la modification. Si la modification a été provoquée à la fois par les besoins du service ferroviaire et par ceux de la voie publique, les frais seront partagés équitablement entre les deux parties. En cas de désaccord sur la répartition des dépenses, la décision définitive sera donnée par le Ministre du Reich compétent pour le contrôle des chemins de fer en tant que cette décision ne doive pas résulter d'une procédure contentieuse administrative.

§ 40.

Transmission d'affaires relevant de l'administration des Transports.

Le Gouvernement du Reich peut, d'accord avec la Compagnie, charger certaines autorités ou fonctionnaires de la Compagnie, notamment les Directions, d'affaires relatives au contrôle du Reich sur les chemins de fer qui ne sont pas exploités par la Compagnie (article 95 de la Constitution), ainsi que d'autres affaires de l'Administration des transports. Ces affaires seront conduites suivant les instructions et pour le compte du Gouvernement. Les employés de la Compagnie qui seront chargés d'affaires de ce genre devront être assermentés spécialement pour ces fonctions.

§ 41.

Expiration du droit d'exploitation.

(1) Dès le moment de l'expiration de son droit d'exploitation, la Compagnie remettra gratuitement au Gouvernement les chemins de fer avec tous les accessoires, les approvisionnements nécessaires pour une exploitation normale et toutes les entreprises complémentaires en état normal d'entretien et sans charge, sous réserve des arrangements que la Compagnie aurait pu conclure avec le Gouvernemnte en vertu du paragraphe 8. Elle transfèrera également au Reich toutes les participations à d'autres entreprises. Cette remise impliquera à la fois la reprise par le Reich de tous les droits et obligations résultant de l'exploitation de la Compagnie.

(2) Sans changement.

§ 42.

Liquidation.

Sans changement.

§ 42.

Staatsvertrag.

(1) Sans changement.

(2) Toutes actions dirigées par ou contre la Compagnie concernant l'interprétation et l'application du précédent alinéa seront de la compétence exclusive de la juridiction spéciale prévue au paragraphe 44. Les Etats n'interviendront à ces actions que par l'intermédiaire du Reich.

§ 44.

Tribunal spécial (Reichsbahngericht).

(1) En cas de différend entre le Gouvernement et la Compagnie en ce qui concerne l'interprétation des dispositions de la présente Loi et des Statuts de la Compagnie, ou en ce qui concerne les mesures à prendre en vertu de cette Loi et des Statuts, notamment en matière tarifaire, le différend devra être soumis à un tribunal spécial (Reichsbahngericht).

(2) Ledit Tribunal sera constitué auprès du Reichsverwaltungsgericht dès que cette juridiction aura été instituée. Il sera formé par une Chambre du Reichsverwaltungsgericht désignée une fois pour toutes par le Président de ce dernier tribunal. Lorsque le différend portera sur une matière tarifaire, la Chambre en question sera complétée par deux assesseurs nommés par le Président du Reichverwaltungsgericht pour chaque cas d'espèce, l'un sur la proposition du Gouvernement du Reich, l'autre sur la proposition de la Compagnie. Jusqu'à l'institution du Reichsverwaltungsgericht, le tribunal spécial qui aura son siège auprès du Reichsgericht, sera composé de trois membres permanents et de deux membres à nommer dans chaque cas d'espèce. Le Président du Staatsgerichtshof nommera les membres permanents ainsi que deux suppléants et désignera parmi les membres permanents un Président et un Vice-Président. Ces membres permanents seront des juges expérimentés en matière de droit public. Les membres à désigner dans chaque cas d'espèce seront également nommés par le Président du Staatsgerichtshof, l'un sur la proposition du Gouvernement, l'autre sur la proposition de la Compagnie. Pour le tribunal spécial s'appliqueront mutatis mutandis les dispositions des pargraphes 19, phrases 2 et 3, 20-22, 24-26, 28, al. 1, 29 al. 1 et al. 2 phrase 1, et paragraphe 30 de la Loi relative au Staatsgerichtshof (Reichsgesetzblatt 1921 page 905). Les détails au sujet de la procédure seront fixés par un règlement qui sera édicté par le Président du Staatsgerichtshof et après l'institution au Reichsverwaltungsgericht, par le Président de cette Cour et qui sera publié dans le Reichsgesetzblatt. Ce règlement prescrira que le Tribunal rendra ses jugements dans le plus court délai.

(3) et (4) seront supprimés.

§ 45.

Arbitre.

Sera supprimé.

§ 46.

Marks-or.

Sera supprimé

§ 47.

Dispositions transitoires.

Sera supprimé.

ριδηροδρομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ θὰ εἶναι εἰς βάρος τοῦ βαρυνομένου μὲ τὴν κατασκευὴν τῆς δημοσίας ὁδοῦ ἐὰν ἡ τροποποίησις προεκλήθη ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῶν ἀναγκῶν τῆς δημοσίας ὁδοῦ πάντως καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις τὸ μέρος τοῦ ὁποίου αἱ ἀνάγκαι δὲν προεκάλεσαν τὴν ἐν λόγῳ τροποποίησιν θὰ συμβάλλῃ εἰς τὰς δαπάνας ἐν τῷ μέτρῳ τῶν οἰκονομικῶν πλεονεκτημάτων ἅτινα θὰ συναποκομίσῃ ἐκ τῆς τροποποιήσεως. Ἐὰν ἡ τροποποίησις προεκλήθη συγχρόνως ὑπὸ τῶν ἀναγκῶν τῆς σιδηροδρομικῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν τῆς δημοσίας ὁδοῦ, αἱ δαπάναι θὰ κατανεμηθῶσι δικαίως μεταξὺ τῶν δύο μερῶν. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἐπὶ τῆς κατανομῆς τῶν δαπανῶν, ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις θὰ δίδεται ὑπὸ τοῦ διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν σιδηροδρόμων ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους ἐφ' ὅσον ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν εἶναι ἐπιβεβλημένον νὰ ἀπορρεύσῃ ἐκ διακασίας ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ.

§ 40.

Μεταβίβασις ὑποθέσεων ὑπαγομένων εἰς τὴν διοίκησιν Μεταφορῶν.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους δύναται, ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῆς Ἑταιρείας, νὰ ἐπιφορτίσῃ ὡρισμένας ἀρχὰς ἢ λειτουργοὺς τῆς Ἑταιρείας, καὶ ἰδίᾳ τὰς Διευθύνσεις, μὲ ὑποθέσεις σχετικὰς πρὸς τὸν ἔλεγχον ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους ἐπὶ τῶν σιδηροδρόμων οὓς δὲν ἐκμεταλλεύεται ἡ Ἑταιρεία (ἄρθρον 95 τοῦ Συντάγματος), καθὼς καὶ μὲ ἄλλας ὑποθέσεις τῆς Διοικήσεως τῶν μεταφορῶν. Αἱ ὑποθέσεις αὗται θὰ κατευθύνωνται συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας καὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἑταιρείας οἵτινες θέλουσιν ἐπιφορτισθῇ μὲ τοιούτου εἴδους ὑποθέσεις θὰ πρέπῃ νὰ ὁρκισθῶσιν ἰδιαιτέρως διὰ τὰ καθήκοντα ταῦτα.

§ 41.

Λῆξις τοῦ δικαιώματος ἐκμεταλλεύσεως.

(1) Ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς λήξεως τοῦ δικαιώματός της ἐκμεταλλεύσεως, ἡ Ἑταιρεία θὰ παραδώσῃ δωρεὰν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοὺς σιδηροδρόμους μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων των, τὰς διὰ κανονικὴν ἐκμετάλλευσιν ἀναγκαίας προμηθείας καὶ ὅλας τὰς συμπληρωματικὰς ἐπιχειρήσεις ἐν κανονικῇ καταστάσει διατηρήσεως καὶ ἄνευ βάρους, ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν συμφωνιῶν ἃς ἡ Ἑταιρεία θὰ εἶχε τυχὸν συνάψῃ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως δυνάμει τῆς παραγράφου 8. Θὰ μεταβιβάσῃ ἐπίσης εἰς τὸ Γερμανικὸν Κράτος πάσας τὰς συμμετοχὰς εἰς ἄλλας ἐπιχειρήσεις. Ἡ παράδοσις αὕτη θὰ συνεπάγεται συγχρόνως τὴν ἀνάληψιν ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους ὅλων τῶν ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς Ἑταιρείας πηγαζόντων δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων.

(2) Ἄνευ μεταβολῆς.

§ 42.

Ἐκκαθάρισις.

Ἄνευ μεταβολῆς.

§ 43.

Κρατικὸν Συμβόλαιον (Staatsvertrag).

(1) Ἄνευ μεταβολῆς.

(2) Πᾶσαι αἱ ἀγωγαὶ αἱ ἐγειρόμεναι ὑπὸ ἢ κατὰ τῆς Ἑταιρείας αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἑρμηνείαν καὶ ἐφαρμογὴν σοῦ προηγουμένου ἐδαφίου θὰ εἶναι τῆς ἀποκλειστικῆς ἁρμοδιότητος τοῦ προβλεπομένου ἐν παραγράφῳ 44 εἰδικοῦ δικαστηρίου. Τὰ Κράτη δὲν θὰ παρεμβαίνωσιν εἰς τὰς ἀγωγὰς ταύτας εἰμὴ μέσον τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους.

§ 44.

Εἰδικὸν Δικαστήριον (Reichsbahngericht).

(1) Ἐν περιπτώσει διαφορᾶς μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρείας ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἑρμηνείαν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρείας, ἢ ὅσον ἀφορᾷ τὰ δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τοῦ Καταστατικοῦ ληπτέα μέτρα, ἰδίᾳ προκειμένου περὶ ζητημάτων τιμολογίων, ἡ διαφορὰ θὰ ὑποβάλληται εἰς εἰδικὸν δικαστήριον (Reichsbahngericht).

(2) Τὸ ρηθὲν Δικαστήριον θὰ ἱδρυθῇ παρὰ τῷ Reichsverwaltungsgericht ἅμα ὡς τὸ Δικαστήριον τοῦτο θέλει ἐγκαθιδρυθῇ. Θὰ σχηματισθῇ ἀπὸ ἓν τμῆμα τοῦ Reichsverwaltungsgericht ἐφ' ἅπαξ ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ τελευταίου τούτου Δικαστηρίου. Ὅταν ἡ διαφωνία θὰ ἀφορᾷ ζήτημα τιμολογίου, τὸ ἐν λόγῳ Τμῆμα θὰ συμπληροῦται ὑπὸ δύο Παρέδρων διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Reichsverwaltungsgericht δι' ἑκάστην τοιαύτη περίπτωσιν, τοῦ ἑνὸς τῇ προτάσει τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους, τοῦ ἑτέρου τῇ προτάσει τῆς Ἑταιρείας. Μέχρι τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Reichsverwaltungsgericht, τὸ εἰδικὸν Δικαστήριον ὅπερ θὰ ἑδρεύῃ παρὰ τῷ Reichsgericht, θὰ ἀποτελῆται ἀπὸ τρία μόνιμα μέλη καὶ δύο μέλη διοριστέα ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει τοῦ εἴδους τούτου. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Staatsgerichtshof θὰ διορίζῃ τὰ μόνιμα μέλη ὡς καὶ δύο ἀναπληρωτὰς καὶ θὰ ὁρίζῃ μεταξὺ τῶν μονίμων μελῶν ἕνα Πρόεδρον καὶ ἕνα Ἀντιπρόεδρον. Τὰ μόνιμα ταῦτα μέλη θὰ εἶναι δικασταὶ ἔμπειροι εἰς τὰ ζητήματα τοῦ δημοσίου δικαίου. Τὰ εἰς ἑκάστην τοιαύτην περίπτωσιν διοριστέα μέλη θὰ διορίζωνται ἐπίσης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Staatsgerichtshof, ὁ εἷς τῇ προτάσει τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ἕτερος τῇ προτάσει τῆς Ἑταιρείας. Διὰ τὸ εἰδικὸν Δικαστήριον θὰ ἐφαρμόζωνται mutatis mutandis αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 19, φράσεις 2 καὶ 3, 20-22, 24-26, 28, ἐδ. 1, 29 ἐδ. 1 καὶ παράγραφος 2 φράσις 1, καὶ παράγραφος 30 τοῦ Νόμου τοῦ σχετικοῦ πρὸς τὸ Staatsgerichtshof (Reichsgesetzblatt 1921 σελὶς 905). Αἱ λεπτομέρειαι τῆς διαδικασίας θὰ καθορίζωνται διὰ κανονισμοῦ ὅστις θὰ ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Staatsgerichtshof καὶ μετὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ Reichsverwaltungsgericht, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου τούτου καὶ ὁ ὁποῖος θὰ δημοσιεύεται εἰς τὸ Reichsgesetzblatt. Ὁ κανονισμὸς οὗτος θὰ ὁρίζῃ ὅτι τὸ Δικαστήριον θὰ ἐκδίδῃ τὰς ἀποφάσεις του ἐντὸς τῆς βραχυτέρας προθεσμίας.

(3) καὶ (4) θὰ καταργηθῶσι.

§ 45.

Διαιτητής.

Θὰ καταργηθῇ.

§ 46.

Χρυσᾶ Μάρκα.

Θὰ καταργηθῇ.

§ 47.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Θὰ καταργηθῇ.

ANNEXE I DE LA LOI.

STATUTS DE LA COMPAGNIE.

MODIFICATIONS.

§ 1.

Raison sociale.

(1) Sans changement.

(2) Sa situation juridique est régie par la Loi du 30 Août 1924 concernant la Deutsche Reichsbahn-Gesellschaft avec les amendements ultérieurs apportés par la Loi du..... et par les présents Statuts qui font partie intégrante de ladite Loi. Le siège de la Compagnie est à Berlin.

3) L'exercice de la Compagnie commencera le 1er Janvier et se terminera le 31 Décembre de chaque année.

§ 2.

Objet de l'entreprise.

Sans changement.

§ 3.

Fonds social.

(1) Le fonds social de la Compagnie se monte à quinze (15) milliards de Reichsmarks, dont deux (2) milliards de Reichsmarks en actions de préférence (Tranche A) et treize (13) milliards de Reichsmarks en actions ordinaires, sous réserve des dispositions spéciales du paragraphe 26 en ce qui concerne les actions de préférence (Séries I à V) de la Tranche A.

(2) La Compagnie est autorisée à émettre, sur décision du Conseil d'Administration, d'autres actions de préférence (Tranche B) en vue de l'augmentation du fonds social et ceci en se conformant aux dispositions du paragraphe 3 (2) de la Loi.

§ 4.

Actions de préférence.

(1) Les actions de préférence sont libellées au porteur et sont librement cessibles. Elles donnent droit au remboursement du capital avant l'expiration du droit d'exploitation ainsi qu'à un dividende de préférence. Si, dans une année, le dividende de préférence n'a pas été versé intégralement, il doit être payé ultérieurement sur le bénéfice des années suivantes. En cas de paiement de dividendes sur les actions ordinaires un dividende additionnel devra être payé sur les actions de préférence (Tranche A), conformément aux prescriptions du paragraphe 25.

(2) Sans changement.

(3) Les actions de préférence de chaque série pourront sous réserve des dispositions spéciales du paragraphe 26 relatives aux actions de préférence de la Tranche A (Séries I à V), être remboursées à n'importe quel moment en tout ou en partie.

(4) et (5) sans changement.

(6) Les actions de préférence seront remboursées à un taux à fixer par la Compagnie lors de leur émission, sous réserve des dispositions spéciales du paragraphe 26 relatives aux actions de la Tranche A (séries I à V) Si la Conpagnie jugeait nécessaire, lors d'une émission de fixer un taux de remboursement plus élevé que 10 o]o au-dessus du pair, elle devrait se mettre d'accord au préable avec le Gouvernement.

(7) Sous réserve des dispositions ci-dessus, le Gouvernement pourra réclamer que la Compagnie use de son droit d'effectuer le remboursement anticipé des actions, pourvu que le Reich mette à la disposition de la Compagnie les fonds nécessaires.

§ 5.

Répartition du produit des émissions des actions de préférence.

1) Du produit total des émissions des actions de préférence (Tranche A) un quart (1/4) sera attribué au Reich et trois quarts (3/4) à la Compagnie. Toutefois, le produit des émissions partielles pourra être réparti différemment d'accord entre le Gouvernement et la Compagnie pourvu qu'au total la répartition soit celle indiquée ci-dessus.

2) Pendant les deux premières années après le commencement de la concession, la Compagnie devra réaliser des actions de préférence ayant une valeur nominale de cinq cent (500) millions de Reichsmarks. Le Gouvernement pourra réclamer que le produit de cette émission lui soit attribué en totalité.

§ 6.

Actions ordinaires.

Sans changement.

§ 7.

Forme et texte des actions.

Sans changement.

§ 8.

Obligations des réparations.

A supprimer.

§ 9.

Autres obligations.

A supprimer.

§ 10.

Organisation de la Compagnie.

Sans changement.

§ 11.

Conseil d'Administration.

1o) Le Conseil d'Administration se compose de dix-huit (18) membres qui devront être de nationalité allemande.

2o) (jusqu'ici (2) et (3). Les membres du Conseil sont nommés par le Gouvernement du Reich. Si des actions de préférence (Tranche A) ont été émises, il y a lieu d'attribuer quatre des dix-huit sièges aux détenteurs desdites actions de préférence, sous réserve qu'à chaque montant des cinq cents millions de Reichsmarks d'actions de préférence qui sera émis revienne une place dans le Conseil.

3o) (jusqu'ici (4) sans changement.

4o) (jusqu'ici (5) sans changement.

§ 12.

Qualification des membres du Conseil.

Sans changement.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

§ 1.

1. Ἑταιρικὴ ἐπωνυμία.

(1) Ἄνευ μεταβολῆς.

(2) Ἡ νομικὴ της κατάστασις διέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς 30 Αὐγούστου 1924 τοῦ ἀφορῶντος τὴν Γερμανικὴν Ἑταιρείαν τῶν Κρατικῶν Σιδηροδρόμων (Deutsche Reichsbahn-Gesellschaft) μετὰ τῶν ἐπενεχθεισῶν μεταγενεστέρων τροποποιήσεων ὑπὸ τοῦ Νόμου τῆς..... καὶ ὑπὸ τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ ὅπερ ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ μνημονευθέντος Νόμου. Ἡ ἕδρα τῆς Ἑταιρείας εἶναι ἐν Βερολίνῳ.

(3) Ἡ χρῆσις τῆς Ἑταιρείας θὰ ἀρχίζῃ τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ θὰ λήγῃ τὴν 31ην Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους.

§ 2.

Ἀντικείμενον τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἄνευ μεταβολῆς.

§ 3.

Ἑταιρικὸν Κεφάλαιον.

(1) Τὸ ἑταιρικὸν κεφάλαιον τῆς Ἑταιρείας ἀνέρχεται εἰς δέκα πέντε (15) δισεκατομμύρια Ράϊχσμαρκ, ἐξ ὧν δύο (2) δισεκατομμύρια Ράϊχσμαρκ εἰς προνομιούχους μετοχὰς (Μερὶς Α') καὶ δέκα τρία (13) δισεκατομμύρια Ράϊχσμαρκ εἰς κοινὰς μετοχάς, ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν εἰδικῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 26 ὅσον ἀφορᾷ τὰς προνομιούχους μετοχὰς (Σειραὶ Ι ἕως V) τῆς Μερίδος Α.

(2) Ἡ Ἑταιρεία ἐξουσιοδοτεῖται νὰ ἐκδώσῃ, τῇ ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἄλλας προνομιούχους μετοχὰς (Μερὶς Β') πρὸς αὔξησιν τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου καὶ τοῦτο συμμορφουμένη πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 (2) τοῦ Νόμου.

§ 4.

Προνομιοῦχοι μετοχαί.

(1) Αἱ προνομιοῦχοι μετοχαὶ ἐκδίδονται εἰς τὸν κομιστὴν καὶ ἐγχωροῦνται ἐλευθέρως. Παρέχουσι δικαίωμα εἰς ἐπιστροφὴν τοῦ κεφαλαίου πρὸ τῆς λήξεως τοῦ δικαιώματος ἐκμεταλλεύσεως καθὼς καὶ εἰς προνομιοῦχον μέρισμα. Ἐάν, εἰς διάστημα ἔτους, δὲν κατεβλήθη ἐξ ὁλοκλήρου τὸ προνομιοῦχον μέρισμα, δέον νὰ πληρωθῇ μεταγενεστέρως ἐκ τῶν κερδῶν τῶν ἑπομένων ἐτῶν. Ἐν περιπτώσει πληρωμῆς μεριμάτων εἰς τὰς κοινὰς μετοχὰς πρόσθετον μέρισμα δέον νὰ πληρωθῇ εἰς τὰς προνομιούχους μετοχὰς (Μερὶς Α'), συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 25.

(2) Ἄνευ μεταβολῆς.

(3) Αἱ προνομιοῦχοι μετοχαὶ ἑκάστης σειρᾶς θὰ δύνανται ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς προνομιούχους μετοχὰς τῆς μερίδος Α (Σειραὶ Ι ἕως V) εἰδικῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 26 νὰ ἐξοφληθῶσιν εἰς οἱανδήποτε στιγμὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

(4) καὶ (5) ἄνευ μεταβολῆς.

(6) Αἱ προνομιοῦχοι μετοχαὶ θὰ ἐξοφλῶνται εἰς τιμὴν καθοριστέαν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν ἔκδοσιν των, ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς μετοχὰς τῆς Μερίδος Α (σειραὶ Ι ἕως V) εἰδικῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 26. Ἐάν, κατά τινα ἔκδοσιν, ἡ Ἑταιρεία ἔκρινε ἀναγκαῖον, νὰ καθορίσῃ τιμὴν ἐξοφλήσεως ἀνωτέραν τῶν 10 τοῖς ἑκατὸν ὑπὲρ τὸ ἄρτιον, θὰ ὤφειλε νὰ συμφωνήσῃ πρότερον μετὰ τῆς Κυβερνήσεως.

(7) Ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, ἡ Κυβέρνησις θὰ δύναται νὰ ζητῇ ὅπως ἡ Ἑταιρεία κάμνῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματός της νὰ ἐνεργήσῃ τὴν προκαταβολικὴν ἐξόφλησιν τῶν μετοχῶν, ἀρκεῖ ὅπως ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἑταιρείας τὰ ἀναγκαῖα κεφάλαια.

§ 5.

Κατανομὴ τοῦ προϊόντος τῶν ἐκδόσεων τῶν προνομιούχων μετοχῶν.

(1) Ἐκ τοῦ συνολικοῦ προϊόντος τῶν ἐκδόσεων προνομιούχων μετοχῶν (Μερὶς Α') ἓν τέταρτον (1/4) θέλει ἀπονέμεται εἰς τὸ Γερμανικὸν Κράτος καὶ τρία τέταρτα (3/4) εἰς τὴν Ἑταιρείαν. Πάντως, τὸ προϊὸν τῶν μερικῶν ἐκδόσεων θὰ δύναται νὰ κατανεμηθῇ διαφοροτρόπως ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρείας ἀρκεῖ ὅπως ἐν συνόλῳ ἡ κατανομὴ εἶναι ἡ ὡς ἄνω ὑποδεικνυομένη.

(2) Κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη τὰ ἐπακολουθοῦντα μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς παραχωρήσεως, ἡ Ἑταιρεία θὰ πρέπῃ νὰ ἐκδίδῃ προνομιούχους μετοχὰς ἐχούσας ὀνομαστικὴν ἀξίαν πεντακοσίων (500) ἑκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ. Ἡ Κυβέρνησις θὰ δύναται νὰ ζητῇ ὅπως τὸ προϊὸν τῆς ἐκδόσεως ταύτης τῇ παραχωρηθῇ ἐξ ὁλοκλήρου.

§ 6.

Κοιναὶ μετοχαί.

Ἄνευ μεταβολῆς.

§ 7.

Τύπος καὶ κείμενον τῶν μετοχῶν.

Ἄνευ μεταβολῆς.

§ 8.

Ὁμολογίαι τῶν ἐπανορθώσεων.

Καταργητέον.

§ 9.

Λοιπαὶ ὁμολογίαι.

Καταργητέον.

§ 10.

Ὀργάνωσις τῆς Ἑταιρείας.

Ἄνευ μεταβολῆς.

§ 11.

Διοικητικὸν Συμβούλιον.

(1) Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον σύγκειται ἐκ δέκα ὀκτὼ (18) μελῶν ἅτινα θὰ πρέπῃ νὰ ὦσι Γερμανικῆς ὑπηκοότητος.

(2) (Μέχρι τοῦδε (2) καὶ (3)). Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου διορίζονται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους. Ἐὰν ἐξεδόθησαν προνομιοῦχοι μετοχαὶ (Μερὶς Α), ὑπάρχει περίπτωσις ἀπονομῆς τεσσάρων ἐκ τῶν δέκα ὀκτὼ ἑδρῶν εἰς τοὺς κατόχους τῶν ρηθεισῶν προνομιούχων μετοχῶν, ὑπὸ ἐπιφύλαξιν ὅπως εἰς ἕκαστον ποσὸν πεντακοσίων ἑκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ προνομιούχων μετοχῶν ὅπερ θὰ ἐκδίδεται περιέρχηται μία ἕδρα ἐν τῷ Συμβουλίῳ.

(3) (μέχρι τοῦδε (4)) ἄνευ μεταβολῆς.

(4) (μέχρι τοῦδε (5)) ἄνευ μεταβολῆς.

§ 12.

Χαρακτηρισμὸς τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

Ἄνευ μεταβολῆς.

§ 13.

Remplacement des membres.

1o) A partir du 31 Décembre 1930 six membres cesseront chaque année de faire partie du Conseil, la durée du mandat des Administrateurs étant ainsi fixée dorénavant à trois années. Les membres sortants pourront être désignés à nouveau. La désignation des nouveaux membres ou la nomination à nouveau des membres sortants devra avoir lieu avant le commencement de l'exercice suivant.

Disposition transitoire.

Les membres actuels du Conseil termineront leur mandat :

au 31 Décembre 1930 pour ceux dont le mandat doit expirer aussi à cette date, d'après les dispositions en vigueur jusqu'ici;

au 31 Décemlre 1931 pour ceux dont le mandat doit expirer au 31 Décembre 1932, d'après les dispositions en vigueur jusqu'ici;

au 31 Décembre 1932 pour ceux dont le mandat doit expirer au 31 Décembre 1934, d'après les dispositions en vigueur jusqu'ici.

Leurs successeurs seront nommés pour trois années.

Exceptionnellement les quatre membres étrangers cesseront leurs fonctions dès la mise en vigueur de la Loi. Leurs successeurs seront nommés par le Gouvernement à la même date et seulement pour la durée restant à courir du mandat des membres étrangers, durée limitée suivant la règle indiquée ci-dessus au 31 Décembre 1930, ou 1931, ou 1932.

2o) et 3o) sans changement.

§ 14.

Présidence.

1o) Le Conseil d'Administration élit chaque année au début de l'exercice son Président qui sera rééligible. L'élection devra être confirmée par le Président du Reich. Lorsque les détenteurs des actions de préférence (Tranche A) seront représentés au Conseil par trois membres, le Président devra être élu parmi eux.

2o) Le Conseil élira chaque année un ou deux vice-présidents qui seront rééligibles.

§ 15.

Fonctions du Conseil.

1o) Le Conseil aura à contrôler la gestion de la Compagnie et à statuer sur toutes les questions importantes, ou de principe ou générales, notamment:

la nomination du Directeur général et celle des fonctionnaires supérieurs sur la proposition du Directeur Général,

l'établissement du budget,

l'établissement du bilan et du compte des profits et pertes,

la répartition des bénéfices,

la gestion des fonds disponibles de la Conpagnie,

l'autorisation d'engager la Conpagnie pour des

§ 13.

Ἀντικατάστασις τῶν μελῶν.

(1) Ἀπὸ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1930 ἓξ μέλη Θὰ παύουν νὰ μετέχωσι τοῦ Συμβουλίου, τῆς διαρκείας τῆς θητείας τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων καθοριζομένης οὕτως ἐφεξῆς εἰς τρία ἔτη. Τὰ ἐξερχόμενα μέλη Θὰ δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐκ νέου. Ὁ διορισμὸς νέων μελῶν ἢ ὁ ἐκ νέου διορισμὸς τῶν ἐξερχομένων τοιούτων Θὰ πρέπῃ νὰ γίνηται πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἑπομένης χρήσεως.

Μεταβατικὴ διάταξις.

Ἡ ἐντολὴ τῶν σημερινῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου Θὰ τερματισθῇ:

τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1930 δι' ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ἡ ἐντολὴ δέον ἐπίσης νὰ λήξῃ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμερομηνίαν, συμφώνως πρὸς τὰς μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ διατάξεις·

τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1931 δι' ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ἡ ἐντολὴ δέον νὰ λήξῃ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1932, συμφώνως πρὸς τὰς μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύι διατάξεις·

τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1932 δι' ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ἡ ἐντολὴ δέον νὰ λήξῃ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1924, συμφώνως πρὸς τὰς μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύι διατάξεις.

Οἱ διάδοχοὶ των Θὰ διορίζωνται διὰ τρία ἔτη.

Ἐξαιρετικῶς τὰ καθήκοντα τῶν τεσσάρων ξένων μελῶν Θὰ παύωσιν ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου. Οἱ διάδοχοὶ των Θὰ διορίζωνται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν καὶ μόνον διὰ τὸ ἀπομένον διάστημα τῆς ἐντολῆς τῶν ξένων μελῶν, διάστημα περιοριζόμενον συμφώνως πρὸς τὸν ὡς ἄνω τιθέμενον κανόνα τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1930, ἢ 1931, ἢ 1932.

(2) καὶ (3) ἄνευ μεταβολῆς.

§ 14.

Προεδρεῖον.

(1) Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκλέγει κατ' ἔτος εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς χρήσεως τὸν Πρόεδρὸν του ὅστις Θὰ εἶναι ἐπανεκλέξιμος. Ἡ ἐκλογὴ Θὰ πρέπῃ νὰ ἐπικυροῦται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους. Ὅταν οἱ κάτοχοι τῶν προνομιούχων μετοχῶν (Μερὶς Α) Θὰ ἀντιπροσωπεύωνται εἰς τὸ Συμβούλιον ὑπὸ τριῶν μελῶν, ὁ Πρόεδρος Θὰ πρέπῃ νὰ ἐκλέγηται μεταξὺ αὐτῶν.

(2) Τὸ Συμβούλιον Θὰ ἐκλέγῃ κατ' ἔτος ἕνα ἢ δύο ἀντιπροέδρους οἵτινες Θὰ εἶναι ἐπανεκλέξιμοι.

§ 15.

Καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου.

(1) Τὸ Συμβούλιον Θὰ ἐλέγχῃ τὴν διαχείρισιν τῆς Ἑταιρείας καὶ Θὰ ἀποφασίζῃ ἐπὶ πάντων τῶν σημαντικῶν ἢ ἀρχῆς ἢ γενικῶν ζητημάτων, ἰδίᾳ :

Τὸν διορισμὸν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τὸν τῶν ἀνωτέρων λειτουργῶν τῇ προτάσει τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

Τὴν κατάρτισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Τὴν κατάρτισιν τοῦ ἰσολογισμοῦ καὶ τοῦ λογαριασμοῦ τῶν κερδῶν καὶ ζημιῶν.

Τὴν διανομὴν τῶν κερδῶν.

Τὴν διαχείρισιν τῶν διαθεσίμων κεφαλαίων τῆς Ἑταιρείας.

Τὴν ἐξουσιοδότησιν πρὸς ὑποχρέωσιν τῆς Ἑταιρείας ἐκ

emprunts ou des crédits et de concéder des hypothèques en garantie,

l'approbation de toute dépense au compte capital supérieure à la limite fixée par le Conseil,

l'approbation du règlement général relatif à la situation juridique et aux conditions de service et de traitement du personnel y compris le règlement des traitements et salaires.

2o) et 3o) sans changement.

§ 16.

Séances du Conseil.

1o) Le Conseil se réunit en séances ordinaires au moins tous les deux mois. Il se réunit en séances extraordinaires toutes les fois qu'au moins six de ses membres ou le Président ou le Gouvernement en requièrent par écrit la convocation.

2o) et 3o) sans changement.

4o) Les décisions seront prises à la simple majorité. En cas de parité de voix dans le Conseil, le Président aura une voix supplémentaire.

5o) Le Gouvernement pourra déléguer un représentant permanent qui prendra part sans droit de vote aux séances du Conseil d'Administration et de ses Comités. Un suppléant également désigné d'une manière permanente pourra prendre part à la séance pour remplacer le délégué en cas d'empêchement de celui-ci. Le Délégué du Gouvernement et son suppléant seront nommés au début de chaque année.

§ 17.

Comité de Permanence.

1o) Le Conseil pourra déléguer ses attributions en tant qu'il le jugera utile à un Comité de permanence composé de six (6) membres. Un de ces membres sera choisi parmi les représentants des actionnaires de préférence Tranche A, s'ils le demandent.

2o) et 3o) sans changement.

§ 18.

Rémunération des Membres du Conseil.

Sans changement.

§ 19.

Direction de la Compagnie.

1o) et 2o) sans changement.

3o) Le Directeur Général est nommé pour trois ans par le Conseil qui prendra contact auparavant avec le Gouvernement. Il est rééligible. Les Directeurs sont nommés par le Conseil sur la proposition du Directeur Général.

4o) sans changement.

5o) Le Conseil peut à tout moment révoquer la nomination du Directeur Général. La révocation du Directeur Général ne porte pas atteinte à son droit relatif au paiement de ses émoluments contractuels

6o) Si le Gouvernement estime que les Statuts de la Compagnie ont été violés par le Directeur Général, il peut demander que le Conseil prenne une décision sur le renvoi du Directeur Général.

δανείων ἢ πιστώσεων, καὶ πρὸς παραχώρησιν ὑποθηκῶν πρὸς ἐγγύησιν.

Τὴν ἔγκρισιν πάσης δαπάνης εἰς τὸν λογαριασμὸν κεφαλαίου ἀνωτέρας τοῦ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ὁρισθέντος ὁρίου.

Τὴν ἔγκρισιν τοῦ γενικοῦ διακανονισμοῦ τοῦ σχετικοῦ πρὸς τὴν νομικὴν κατάστασιν καὶ τοὺς ὅρους ὑπηρεσίας καὶ μισθοδοτήσεως τοῦ προσωπικοῦ συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ διακανονισμοῦ τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων.

(2) καὶ (3) ἄνευ μεταβολῆς.

§ 16.

Συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου.

(1) Τὸ Συμβούλιον συνέρχεται εἰς κανονικὰς συνεδριάσεις τουλάχιστον καθ' ἕκαστον δεύτερον μῆνα. Συνέρχεται εἰς ἐκτάκτους συνεδριάσεις ὁσάκις τουλάχιστον ἓξ τῶν μελῶν του ἢ ὁ Πρόεδρος ἢ ἡ Κυβέρνησις ζητοῦσιν ἐγγράφως τὴν σύγκλησιν.

(2) καὶ (3) ἄνευ μεταβολῆς.

(4) Αἱ ἀποφάσεις Θὰ λαμβάνωνται τῇ ἁπλῇ πλειοψηφίᾳ. Ἐν περιπτώσει ἰσότητος ψήφων ἐν τῷ Συμβουλίῳ, ὁ Πρόεδρος Θὰ ἔχῃ συμπληρωματικὴν ψῆφον.

(5) Ἡ Κυβέρνησις Θὰ δύναται νὰ διορίσῃ μόνιμον ἀντιπρόσωπον ὅστις Θὰ λαμβάνῃ μέρος ἄνευ δικαιώματος ψήφου εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐπιτροπῶν του. Ἀναπληρωτὴς ἐπίσης ὑποδεικνυόμενος μονίμως Θὰ δύναται νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὴν συνεδρίασιν διὰ νὰ ἀναπληρώσῃ τὸν ἀντιπρόσωπον ἐν περιπτώσει κωλύματος αὐτοῦ. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς του Θὰ διορίζωνται τὴν ἀρχὴν ἑκάστου ἔτους.

§ 17.

Μόνιμος Ἐπιτροπή.

(1) Τὸ Συμβούλιον, ἐφ' ὅσον Θὰ τὸ κρίνει ἀναγκαῖον, Θὰ δύναται νὰ ἀναθέτῃ τὰ καθήκοντά του εἰς μόνιμον Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἀπὸ ἓξ (6) μέλη. Ἐν τῶν μελῶν τούτων Θὰ ἐκλέγηται μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν προνομιούχων μετοχῶν τῆς Μερίδος Α, ἐὰν τὸ ζητήσωσι.

(2) καὶ (3) ἄνευ μεταβολῆς.

§ 18.

Ἀμοιβὴ τῶν Μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

Ἄνευ μεταβολῆς.

§ 19.

Διεύθυνσις τῆς Ἑταιρείας.

(1) καὶ (2) ἄνευ μεταβολῆς.

(3) Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς διορίζεται διὰ τρία ἔτη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ὅπερ Θὰ τίθεται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως. Εἶναι ἐπανεκλέξιμος. Οἱ Διευθυνταὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῇ προτάσει τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

(4) Ἄνευ μεταβολῆς.

(5) Τὸ Συμβούλιον δύναται εἰς πᾶσαν στιγμὴν νὰ ἀνακαλέσῃ τὸν διορισμὸν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ. Ἡ ἀνάκλησις τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ δὲν Θίγει τὸ δικαίωμά του τὸ σχετικὸν πρὸς τὴν πληρωμὴν τῶν συμβατικῶν ἀποδοχῶν του.

(6) Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις φρονῇ, ὅτι τὸ Καταστατικὸν τῆς Ἑταιρείας παρεβιάσθη ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, δύναται νὰ ζητήσῃ ὅπως τὸ Συμβούλιον ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπολύσεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

§ 20.

Attributions de la Direction.

Sans changement.

§ 21.

Commissaire.

A supprimer.

§ 22.

Fonctions du Commissaire.

A supprimer.

§ 23.

Personnel et frais du Commissariat.

A supprimer.

§ 24.

Pouvoirs exceptionnels du Commissaire.

A supprimer.

§ 29.

Gestion financière.

(1) Sans changement.

(2) L'excédent d'exploitation qui subsiste sur les recettes d'exploitation, paiement après de la taxe des réparations et après couverture des dépenses d'exploitation, conformément aux dispositions du paragraphe 4 de la Loi, sera utilisé de la façon suivante :

1. On paiera d'abord l'intérêt des obligations et emprunts de la Compagnie ainsi que les montants à consacrer aux amortissements nécessaires.

2. Un fonds de réserve (réserve légale) sera ensuite constitué pour couvrir un déficit éventuel d'exploitation et assurer la régularité du paiement de la taxe de réparation et du service d'intérêt et d'amortissement des obligations et emprunts. Il sera versé à ce fonds de réserve annuellement deux (2) o/o des recettes brutes de l'exploitation jusqu'à ce que le fonds atteigne le montant maximum de quatre cent cinquante (450) millions de Reichsmarks.

Apres avoir complété la réserve légale jusqu'au montant maximum mentionné ci-dessus, on constituera une autre réserve (réserve de dividende) pour assurer la régularité du paiement du dividende des actions de préférence. On lui affectera un (1) o/o des recettes brutes jusqu'à ce qu'elle ait atteint le montant de cinquante (50) millions de Reichsmarks. Le total des versements à effectuer pour un exercice aux deux réserves, légale et de dividende, ne pourra jamais excéder deux (2) o/o de la recette brute. Les dispositions du paragraphe 4, alinéa 2, phrase 1, de la Loi s'appliquent à la réserve de dividende.

Si, après avoir atteint leur montant maximum, on doit faire appel aux réserves, les versements annuels seront repris ensuite pour compléter lesdites réserves, selon les dispositions précédentes.

(3) Le bénéfice net subsistant de l'excédent d'exploitation après les paiements ou affectations précédents sera utilisé dans l'ordre suivant :

§ 20.

'Αρμοδιότης τῆς Διευθύνσεως.

"Ανευ μεταβολῆς.

§ 21.

'Επίτροπος.

Καταργητέον.

§ 22.

Καθήκοντα τοῦ 'Επιτρόπου.

Καταργητέον.

§ 23.

Προσωπικὸν καὶ ἔξοδα τοῦ Γραφείου τοῦ 'Επιτρόπου.

Καταργητέον.

§ 24.

'Εξαιρετικαὶ ἐξουσίαι τοῦ 'Επιτρόπου.

Καταργητέον.

§ 25.

Οἰκονομικὴ διαχείρισις.

(1) "Ανευ μεταβολῆς.

(2) Τὸ πλεόνασμα ἐκμεταλλεύσεως τὸ ὑπάρχον ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῆς ἐκμεταλλεύσεως, μετὰ πληρωμὴν τοῦ φόρου τῶν ἐπανορθώσεων καὶ μετὰ κάλυψιν τῶν δαπανῶν τῆς ἐκμεταλλεύσεως, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ Νόμου, θὰ χρησιμοποιῆται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον :

1. Θὰ πληρώνεται κατὰ πρῶτον ὁ τόκος τῶν ὁμολογιῶν καὶ δανείων τῆς 'Εταιρείας καθὼς καὶ τὰ διαθετέα διὰ τὰς ἀναγκαίας ἀποσβέσεις ποσά.

2. 'Αποθεματικὸν κεφάλαιον (νόμιμον ἀπόθεμα) θὰ σχηματίζηται ἀκολούθως πρὸς κάλυψιν ἐνδεχομένου ἐλλείμματος ἐκμεταλλεύσεως καὶ ἐξασφάλισιν τῆς τακτικῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου ἐπανορθώσεων καὶ τῆς ὑπηρεσίας τόκου καὶ χρεωλυσίου τῶν ὁμολογιῶν καὶ δανείων. Θὰ καταβάλλωνται εἰς τὸ ἀποθεματικὸν τοῦτο κεφάλαιον δύο (2) o/o ἐτησίως ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τῆς ἐκμεταλλεύσεως μέχρις ὅτου τὸ κεφάλαιον φθάσῃ τὸ ἀνώτατον ὅριον τὸ ποσὸν τῶν τετρακοσίων πεντήκοντα (450) ἑκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ.

Μετὰ συμπλήρωσιν τοῦ νομίμου ἀποθέματος μέχρι τοῦ κατ' ἀνώτατον ὅριον ποσοῦ τοῦ μνημονευομένου ἀνωτέρω, θὰ σχηματισθῇ ἕτερον ἀπόθεμα (ἀπόθεμα μερίσματος) πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ τακτικοῦ τῆς πληρωμῆς τοῦ μερίσματος τῶν προνομιούχων μετοχῶν. Θὰ διατεθῶσι διὰ τοῦτο (ἕν) 1 o]o ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων μέχρις οὗ τοῦτο φθάσῃ τὸ ποσὸν τῶν πεντήκοντα (50) ἑκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ. Τὸ σύνολον τῶν διὰ μίαν χρῆσιν ἐνεργητέων καταβολῶν διὰ τὰ δύο ἀποθέματα, νόμιμον καὶ μερίσματος, δὲν θὰ δύναται ποτὲ νὰ ὑπερβῇ δύο(2)o/o τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 4, ἐδάφιον 2, φράσις 1, τοῦ Νόμου ἐφαρμόζονται ἐπίσης εἰς τὸ ἀπόθεμα μερίσματος.

'Εάν, ἀφοῦ φθάσουν τὸ κατ' ἀνώτατον ὅριον ποσὸν αὐτῶν, πρέπει νὰ γίνῃ προσφυγὴ εἰς τὰ ἀποθέματα, αἱ ἐτήσιαι καταβολαὶ θὰ ἐπαναλαμβάνωνται κατόπιν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ρηθέντων ἀποθεμάτων, συμφώνως πρὸς τὰς προηγουμένας διατάξεις.

(3) Τὸ καθαρὸν κέρδος τὸ ὑπάρχον ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς ἐκμεταλλεύσεως μετὰ τὰς προηγουμένας πληρωμὰς ἢ διαθέσεις θὰ χρησιμοποιῆται κατὰ τὴν ἀκόλουθον σειράν :

1. On paiera tout d'abord les sommes arriérées qui pourront rester dues aux actions de préférence de la Tranche A lorsque le dividende de préférence n'aura pu être intégralement versé les années précédentes. On paiera ensuite le dividende de ces actions pour le dernier exercice.

2. On paiera tout d'abord les sommes arriérées qui pourront rester dues aux actions de préférence de la Tranche B lorsque le dividende de préférence n'aura pu être intrégralement versé les années précédentes. On paiera ensuite le dividende de ces actions pour le dernier exercice.

3. On remboursera au Gouvernement du Reich les sommes qu'il aura pu avancer, conformément au paragraphe 4 (4) de la Loi, comme garant de la taxe des réparations.

4. Le Conseil d'Administration statuera d'accord avec le Gouvernement du Reich, sur l'affectation du reliquat du bénéfice net en se conformant aux principes suivants :

En premier lieu, on prélèvera un montant au moins égal à vingt cinq (25) pour cent du reste disponible, calculé sans faire intervenir le report à nouveau provenant de l'exercice précédent. On affectera ce montant à la réserve de dividende jusqu'à ce qu'elle atteigne cent (100) millions de Reichsmarks. Si, après avoir atteint ce montant maximum, il est fait appel à cette réserve, on devra reprendre les versements pour la compléter à nouveau.

Des réserves spéciales pourront être constituées. A partir de l'année 1935 une réserve particulière sera constituée en vue du remboursement des actions de préférence. La constitution en pourra être décidée à une date plus rapprochée. Aucune réserve ne sera formée pour le remboursement du capital des actions ordinaires.

Dans le cas où le Conseil décidera de distribuer le surplus de bénéfice, il sera attribué comme suit: un tiers (1/3) aux actions de préférence Tranche A à titre de dividende supplémentaire, deux tiers (2/3) aux actions ordinaires.

Toutefois, si les actions de préférence Tranche A ne sont pas émises pour le capital total prévu de deux (2) milliards de reichsmarks, la part du bénéfice revenant aux actions de préférence de cette tranche qui ne sont pas émises sera attribuée aux actions ordinaires.

4) La réserve légale constituée en vertu du paragraphe 25 alinéa 2, No 3 des Statuts annexés à la Loi du 30 Août 1924, sera transférée jusqu'à concurrence de quatre cent cinquante (450) millions de Reichsmarks la réserve légale et pour le surplus à la réserve de dividende.

§ 26.

Dispositions spéciales concernant les Séries I à V des actions de préférence de la tranche A.

Les dispositions suivantes sont applicables aux actions de préférence de la tranche A séries I à V.

1. Ces actions de préférence sont libellées en marks-or. Le dividende de préférence et le dividende additionnel, ainsi que la somme destinée à rembourser les actions de préférence, sont payables en marks-or ou leur contre-valeur en Reichsmarks. Le mark-or au

1) Θὰ πληρώνωνται κατὰ πρῶτον τὰ καθυστερημένα ποσὰ ἄτινα τυχὸν θὰ παραμένωσιν ὀφειλόμενα εἰς τὰς προνομιούχους μετοχὰς τῆς Μερίδος Α' ὅταν τὸ προνομιοῦχον μέρισμα δὲν θὰ ἔχῃ τυχὸν καταβληθῇ ἐξ ὁλοκλήρου τὰ προηγούμενα ἔτη. Θὰ πληρώνηται ἀκολούθως τὸ μέρισμα τῶν μετοχῶν τούτων διὰ τὴν τελευταίαν χρῆσιν.

2) Θὰ πληρώνωνται κατὰ πρῶτον τὰ καθυστερημένα ποσὰ ἄτινα τυχὸν θὰ παραμένωσιν ὀφειλόμενα εἰς τὰς προνομιούχους μετοχὰς τῆς Μερίδος Β, ὅταν τὸ προνομιοῦχον μέρισμα δὲν θὰ ἔχῃ τυχὸν ἐξ ὁλοκλήρου καταβληθῇ τὰ προηγούμενα ἔτη. Θὰ πληρώνηται ἀκολούθως τὸ μέρισμα τῶν μετοχῶν τούτων διὰ τὴν τελευταίαν χρῆσιν.

3) Θὰ ἐπιστρέφωνται εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους τὰ ποσὰ ἄτινα θὰ ἔχῃ τυχὸν προκαταβάλῃ συμφώνως τῇ παραγράφῳ 4 (4) τοῦ Νόμου, ὡς ἐγγυητὴς τοῦ φόρου τῶν ἐπανορθώσεων.

4) Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον θὰ ἀποφασίζῃ ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους, ἐπὶ τῆς διαθέσεως τοῦ ὑπολοίπου τοῦ καθαροῦ κέρδους συμμορφούμενον πρὸς τὰς ἀκολούθους ἀρχάς :

Κατὰ πρῶτον θὰ προαφαιρῆται ποσὸν τοὐλάχιστον ἴσον πρὸς τὰ εἴκοσι πέντε (25) τοῖς ἑκατὸν τοῦ διαθεσίμου ὑπολοίπου χωρὶς νὰ συνυπολογίζηται ἡ εἰς νέον μεταφορὰ ἡ προερχομένη ἐκ τῆς προηγουμένης χρήσεως. Τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ διατίθεται εἰς τὸ ἀπόθεμα μερίσματος μέχρις ὅτου τοῦτο ἀνέλθῃ εἰς ἑκατὸν (100) ἑκατομμύρια Ράϊχσμαρκ. Ἐάν, ἀφοῦ φθάσῃ τὸ κατ' ἀνώτατον ὅριον ποσὸν τοῦτο, γίνῃ προσφυγὴ εἰς τὸ ἀπόθεμα τοῦτο, δέον νὰ ἐπαναλαμβάνωνται αἱ καταβολαὶ πρὸς ἐκ νέου συμπλήρωσιν αὐτοῦ.

Εἰδικὰ ἀποθέματα δύνανται νὰ σχηματισθῶσι. 'Απὸ τοῦ ἔτους 1935 ἰδιαίτερον ἀπόθεμα θὰ σχηματισθῇ πρὸς ἐξόφλησιν τῶν προνομιούχων μετοχῶν. Ὁ σχηματισμὸς θὰ δύναται νὰ ἀποφασισθῇ εἰς ἐγγυτέραν προθεσμίαν. Οὐδὲν ἀπόθεμα θὰ σχηματίζεται διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ κεφαλαίου τῶν κοινῶν μετοχῶν.

Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ Συμβούλιον θὰ ἀποφασίζῃ νὰ διανέμῃ τὸ περιπλέον τοῦ κέρδους, τοῦτο θὰ κατανέμεται ὡς ἑξῆς : ἓν τρίτον (1/3) εἰς τὰς προνομιούχους μετοχὰς Μερίδος Α ὡς συμπληρωματικὸν μέρισμα, δύο τρίτα (2/3) εἰς τὰς κοινὰς μετοχάς.

Πάντως, ἐὰν αἱ προνομιοῦχοι μετοχαὶ Μερίδος Α δὲν ἔχουσιν ἐκδοθῇ διὰ τὸ σύνολον τοῦ προβλεπομένου κεφαλαίου τῶν δύο (2) δισεκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ, τὸ μέρος τοῦ κέρδους τὸ περιερχόμενον εἰς τὰς πονομοιούχους μετοχὰς τῆς μερίδος ταύτης αἵτινες δὲν ἐξεδόθησαν θὰ ἀπονέμηται εἰς τὰς κοινὰς μετοχάς.

4) Τὸ νόμιμον ἀπόθεμα τὸ σχηματισθὲν δυνάμει τῆς παραγράφου 25, ἐδάφιον 2, ἀρθ. 3, τοῦ τῷ Νόμῳ τῆς 30ῆς Αὐγούστου 1924 συνημμένου Καταστατικοῦ, θὰ μεταβιβάζεται μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν τετρακοσίων πεντήκοντα (450) ἑκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ εἰς τὸ νόμιμον ἀπόθεμα καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸ περιπλέον εἰς τὸ ἀπόθεμα μερίσματος.

Εἰδικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τὰς σειρὰς I ἕως V τῶν προνομιούχων μετοχῶν τῆς Μερίδος Α.

§ 26.

Αἱ ἀκόλουθοι διατάξεις εἶναι ἐφαρμοστέαι εἰς τὰς προνομιούχους μετοχὰς τῆς Μερίδος Α Σειραὶ I ἕως V.

1. Αἱ προνομιοῦχοι αὗται μετοχαὶ εἶναι ἐκπεφρασμέναι εἰς χρυσᾶ μάρκα. Τὸ προνομιοῦχον μέρισμα καὶ τὸ πρόσθετον τοιοῦτον, καθὼς καὶ τὸ ποσὸν τὸ προοριζόμενον διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν προνομιούχων μετοχῶν, εἶναι πληρωτέα εἰς χρυσᾶ μάρκα ἢ τὴν ἀντίστοιχον εἰς Ράϊχσμαρκ ἀξίαν αὐτῶν

sens de la présente disposition est la contre-valeur de 1)2790 kilogramme d'or fin. Cette contre-valeur sera calculée sur la base du prix de l'or à Londres, coté officiellement le troisième jour ouvrable avant l'approbation du bilan par le Conseil d'Administration et sur la base du cours moyen de la cotation officielle pour paiements Londres faite le même jour à la Bourse de Berlin. Au cas où l'or n'est pas coté officiellement le troisième jour ouvrable avant l'approbation du bilan, le calcul devra être basé sur la dernière cote officielle de l'or à Londres avant ce jour. S'il résulte de la conversion pour le kilo d'or fin un prix inférieur à 2.820 et supérieur à 2.760 Reichsmarks, on devra verser pour chaque mark-or dû un Reichsmark en moyens de paiement légaux.

On paiera le 2 Janvier de chaque année, suivant les conditions d'émission, un acompte en Reichsmarks sur le dividende de chaque action de préférence des séries IV et V de la tranche A.

Lors du remboursement des actions de préférence appelées au remboursement, le mark-or sera converti en Reichsmark selon le mode de conversion prévu pour le dividende, en prenant comme base les cotations faites le troisième jour ouvrable précédant le remboursement.

2. Ces actions de préférence ne pourront être remboursées en tout ou en partie qu'à partir du début de la 16ème année après leur émission. Toutefois, si l'obligation de la Compagnie de payer la taxe des réparations cessait auparavant, la Compagnie pourra rembourser ces actions de préférence dès le jour de la cessation de cette obligation.

3. Le cours de remboursement de ces actions de préférence, auquel s'ajoutent les dividendes en cours ainsi que les dividendes arriérés, est fixé comme suit : 20 pour cent au-dessus du pair si le remboursement a lieu avant la fin de la 25ème année à dater de l'octroi de la concession à la Compagnie, et 10 pour centau-dessus du pair si le remboursement a lieu de la 26ème à la fin de la 35ème année. Le remboursement se fera au pair après la 35ème année.

4. Ces actions de préférence confèrent le droit au remboursement du capital pour le 31 Décembre 1964 au plus tard.

Τὸ χρυσοῦν μάρκον κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς παρούσης διατάξεως εἶναι ἡ ἀντίστοιχος ἀξία 1)2790 χιλιογράμμου καθαροῦ χρυσοῦ. Ἡ ἀντίστοιχος αὕτη ἀξία θὰ ὑπολογίζηται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ χρυσοῦ ἐν Λονδίνῳ, διατιμωμένου ἐπισήμως τὴν τρίτην ἐργάσιμον ἡμέραν πρὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μέσης τιμῆς τῆς ἐπισήμου διατιμήσεως διὰ ἐπὶ Λονδίνου πληρωμὰς γινομένης αὐθημερὸν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ τοῦ Βερολίνου. Ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ χρυσὸς δὲν διατιμηθῇ ἐπισήμως τὴν τρίτην ἐργάσιμον ἡμέραν πρὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ, ὁ ἰσολογισμὸς θὰ πρέπῃ νὰ βασίζηται ἐπὶ τῆς τελευταίας ἐπισήμου τιμῆς τοῦ χρυσοῦ ἐν Λονδίνῳ πρὸ τῆς ἡμέρας ταύτης. Ἐὰν ἐκ τῆς μετατροπῆς προκύπτῃ διὰ τὸ κιλὸν καθαροῦ χρυσοῦ τιμὴ κατωτέρα τῶν 2.820 ἢ ἀνωτέρα τῶν 2.760 Ράϊχσμαρκ, θὰ πρέπῃ νὰ καταβάλληται δι' ἕκαστον ὀφειλόμενον χρυσοῦν μάρκον ἓν Ράϊχσμαρκ εἰς νόμιμα μέσα πληρωμῆς.

Τὴν 2αν Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους ἐκδόσεως, θὰ πληρώνηται ἐπὶ τοῦ μερίσματος ἑκάστης προνομιούχου μετοχῆς τῶν σειρῶν VI καὶ V τῆς μερίδος Α προκαταβολὴ εἰς Ράϊχσμαρκ.

Κατὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν πρὸς ἐξόφλησιν προνομιούχων μετοχῶν, τὸ χρυσοῦν μάρκον θὰ μετατρέπηται εἰς Ράϊχσμαρκ κατὰ τὸν τρόπον μετατροπῆς τὸν προβλεπόμενον διὰ τὸ μέρισμα, λαμβανομένων ὡς βάσεων τῶν διατιμήσεων αἱτινες ἐγένοντο τὴν τρίτην ἐργάσιμον ἡμέραν τὴν προηγουμένην τῆς ἐξοφλήσεως.

2. Αἱ προνομιοῦχοι αὗται μετοχαὶ δὲν θὰ δύνανται νὰ ἐξοφλῶνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰμὴ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ 16ου ἔτους μετὰ τὴν ἔκδοσίν των. Πάντως, ἐὰν ἡ ὑποχρέωσις τῆς Ἑταιρείας τοῦ νὰ πληρώνῃ τὸν φόρον τῶν ἐπανορθώσεων ἔπαυε πρότερον, ἡ Ἑταιρεία θὰ δύναται νὰ ἐξοφλήσῃ τὰς προνομιούχους ταύτας μετοχὰς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς λήξεως τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης.

3. Ἡ τιμὴ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν προνομιούχων μετοχῶν εἰς ἣν προστίθενται τὰ τρέχοντα μερίσματα καθὼς καὶ τὰ καθυστερούμενα τοιαῦτα, καθορίζεται ὡς ἑξῆς: 20 τοῖς ἑκατὸν ἄνω τοῦ ἀρτίου ἐὰν ἡ ἐξόφλησις γίνηται πρὸ τοῦ τέλους τοῦ 25ου ἔτους ἀπὸ τῆς ἀπονομῆς τῆς παραχωρήσεως εἰς τὴν Ἑταιρείαν, καὶ 10 τοῖς ἑκατὸν ἄνω τοῦ ἀρτίου ἐὰν ἡ ἐξόφλησις γίνηται ἀπὸ τοῦ 26ου μέχρι τέλους τοῦ 35ου ἔτους. Ἡ ἐξόφλησις θὰ γίνηται εἰς τὸ ἄρτιον μετὰ τὸ 35ον ἔτος.

4. Αἱ προνομιοῦχοι αὗται μετοχαὶ παρέχουσι τὸ δικαίωμα πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ κεφαλαίου τὸ βραδύτερον τὴν 31 Δεκεμβρίου 1964.

ANNEXE II DE LA LOI.

A. En application du paragraphe 19 (3) de la Loi, la Compagnie peut appliquer la durée de travail des fonctionnaires aux employés et ouvriers dans les services suivants :

I. Surveillance de la voie.

1. Garde-barrières.

2. Surveillants des lignes.

3. Autre personnel de surveillance de la voie.

II. Personnel des cabines de blocks en pleine voie.

III. Service des gares.

1. Personnel de direction (y compris les chefs des services).

2. Comptabilité et travaux d'écriture.

3. Circulation de trains ainsi que surveillance au sens du paragraphe 9 des «Fahrdienstvorschriften».

4. Transmission de renseignements par télégraphe et téléphone.

5. Cabines d'aiguillages et aiguillages manœuvrés à la main.

6. Manœuvres.

7. Contrôleurs d'accès aux quais (y compris les agents chargés de renseigner le public).

8. Surveillants et messagers.

9. Autre personnel des gares, dans la mesure où il est occupé en partie dans l'un des autres services énumérés sous A.

IV. Service des caisses et des expéditions.

A moins qu'il n'en soit disposé autrement en B (VI).

1. Personnel de direction (y compris les chefs des services).

2. Comptabilité, travaux d'écriture et caisses.

3. Guichets de billets (y compris les guichets de renseignements).

4. Expédition des bagages et des colis express.

5. Expédition des marchandises en grande et en petite vitesses et des animaux.

6. Réception, délivrance et chargement des bagages et marchandises.

7. Service des wagons et d'expédition des trains.

8. Surveillants et messagers.

9. Autre personnel du service des caisses et des expéditions.

V. Personnel d'accompagnement des trains de voyageurs et marchandises.

VI. Service de la traction.

1. Personnel de surveillance.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ.

(Α).—Πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 19 (3) τοῦ Νόμου, ἡ Ἑταιρεία δύναται νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν διάρκειαν ἐργασίας τῶν λειτουργῶν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτας εἰς τὰς ἀκολούθους ὑπηρεσίας :

Ι.—Ἐπίβλεψις τῆς γραμμῆς.

1. Φύλακες φραγμάτων.

2. Ἐπόπται γραμμῶν.

3. Λοιπὸν προσωπικὸν ἐπιβλέψεως τῆς γραμμῆς.

ΙΙ. Προσωπικὸν τῶν διαμερισμάτων ἀπομονώσεως ἐν ἐλευθέρᾳ γραμμῇ.

ΙΙΙ. Ὑπηρεσία τῶν σταθμῶν.

1. Προσωπικὸν διευθύνσεως (συμπεριλαμβανομένων τῶν προϊσταμένων τῶν ὑπηρεσιῶν).

2. Λογιστήριον καὶ γραφικαὶ ἐργασίαι.

3. Κυκλοφορία τῶν συρμῶν ὡς καὶ ἐπίβλεψις κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς παραγράφου 9 τῶν «Fahrdienstvorschriften».

4. Μεταβίβασις πληροφοριῶν διὰ τηλεγράφου καὶ τηλεφώνου.

5. Διαμερίσματα κλειδῶν καὶ κλεῖδες χειριζόμεναι διὰ τῆς χειρός.

6. Χειρισμοί.

7. Ἐλεγκταὶ εἰσόδου εἰς τὰ κρηπιδώματα (περιλαμβανομένων τῶν ἐπιφορτισμένων νὰ πληροφορῶσι τὸ κοινὸν ὑπαλλήλων).

8. Ἐπόπται καὶ ἀγγελιαφόροι.

9. Λοιπὸν προσωπικὸν τῶν σταθμῶν, ἐν τῷ μέτρῳ καθ' ὃ ἀπασχολεῖται ἐν μέρει μία τῶν λοιπῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ἀπαριθμουμένων ἐν Α.

ΙΥ. Ὑπηρεσία τῶν ταμείων καὶ ἀποστολῶν.

Ἐκτὸς ἐὰν ὁρίζεται περὶ αὐτῶν ἄλλως ἐν Β (VI).

1. Προσωπικὸν διευθύνσεως (περιλαμβανομένων τῶν προϊσταμένων τῶν ὑπηρεσιῶν).

2. Λογιστήριον, γραφικὴ ἐργασία καὶ ταμεῖα.

3. Θυρίδες εἰσιτηρίων (συμπεριλαμβανομένων τῶν θυρίδων πληροφοριῶν).

4. Ἀποστολὴ τῶν ἀποσκευῶν καὶ τῶν ἐπειγόντων (express) δεμάτων.

5. Ἀποστολὴ τῶν ἐμπορευμάτων μὲ μεγάλην ἢ μικρὰν ταχύτητα καὶ τῶν ζώων.

6. Λῆψις, παράδοσις καὶ φόρτωσις τῶν ἀποσκευῶν καὶ ἐμπορευμάτων.

7. Ὑπηρεσία τῶν βαγονίων καὶ ἀποστολῆς τῶν συρμῶν.

8. Ἐπόπται καὶ ἀγγελιαφόροι.

9. Λοιπὸν προσωπικὸν τῶν ταμείων καὶ τῶν ἀποστολῶν.

Υ. Προσωπικὸν συνοδείας τῶν συρμῶν ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων.

ΥΙ. Ὑπηρεσία τῆς ἕλξεως.

1. Προσωπικὸν ἐποπτείας.

2. Comptabilité et travaux d'écriture.

3. Personnel des locomotives et des automotrices.

VII. Personnel des bateaux des lignes intérieures et côtières à l'exclusion du remorquage par chaîne sur le Mein.

1. Personnel de pont.

2. Personnel des machines.

3. Personnel des docks.

4. Autre personnel.

VIII. Personnel des bureaux de l'administration centrale des directions et des inspections.

B. La Compagnie n'a pas le pouvoir d'appliquer la durée de travail des fonctionnaires aux employés et ouvriers des services suivants :

I. Entretien de la voie et des lignes télégraphiques, dépôts de matériaux pour la superstructure, bâtiments, carrières, fabrication de ballast, sablières, injection de bois, horticulture, agriculture et sylviculture.

II. Ateliers de réparation du chemin de fer ainsi que les exploitations secondaires qui s'y rattachent telles qu'usines d'énergie électrique, usines à gaz, laboratoires.

III. Ateliers des télégraphes.

IV. Blanchisserie.

V. Ateliers des dépôts.

VI. Personnel occupé exclusivement comme manutentionnaire sur les quais à marchandises ou dans les halls de transbordement ayant généralement plus de 25 ouvriers de cette espèce.

2. Λογιστήριον καὶ γραφικαὶ ἐργασίαι.

3. Προσωπικὸν τῶν ἀτμομηχανῶν καὶ τῶν αὐτοκινήτων μηχανῶν.

VII. Προσωπικὸν τῶν πλοίων τῶν ἐσωτερικῶν καὶ παρακτίων γραμμῶν ἐξαιρέσει τῆς δι' ἀλύσεως ρυμουλκήσεως ἐπὶ τοῦ Mein.

1. Προσωπικὸν γεφύρας.

2. Προσωπικὸν τῶν μηχανῶν.

3. Προσωπικὸν τῶν δεξαμενῶν.

4. Λοιπὸν προσωπικόν.

VIII. Προσωπικὸν τῶν Γραφείων τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως, τῶν διευθύνσεων καὶ τῶν γραφείων ἐπιθεωρήσεως.

(Β.) Ἡ Ἑταιρεία δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐφαρμόζῃ τὴν διάρκειαν ἐργασίας τῶν λειτουργῶν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτας τῶν ἀκολούθων ὑπηρεσιῶν:

I. Συντήρησις γραμμῆς καὶ τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν, ἀποθῆκαι ὑλικῶν διὰ τὴν στρῶσιν, οἰκοδομήματα, λατομεῖα, κατασκευὴ σκύρων, ἀμμωρυχεῖα, τοποθέτησις ξύλων, δενδροκομία, γεωργία καὶ δασοκομία.

II. Ἐργαστήρια ἐπισκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου ὡς καὶ σχετικαὶ βοηθητικαὶ ἐκμεταλλεύσεις ὡς ἐργοστάσια ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, ἀτμοκίνητα ἐργοστάσια, ἐργαστήρια.

III. Ἐργαστήρια τῶν τηλεγράφων.

IV. Πλυντήριον.

V. Ἐργαστήρια τῶν ἀποθηκῶν.

VI. Προσωπικὸν ἀσχολούμενον ἀποκλειστικῶς εἰς χειρωνακτικὴν ἐργασίαν ἐπὶ τῶν δι' ἐμπορεύματα κρηπιδωμάτων ἢ εἰς τὰς αἰθούσας μεταφορτώσεως ὅπου πλείονες τῶν 25 ἐργατῶν τοῦ εἴδους τούτου ἀπασχολοῦνται γενικῶς.

ANNEXE VI bis.

PROCÉDURE DE MODIFICATION ULTÉRIEURE DE LA LOI ET DES STATUTS DE LA DEUTSCHE REICHSBAHN GESELLSCHAFT.

Pendant la durée de la concession de la Compagnie, le Reich pourra, suivant la procédure indiquée ci-après, apporter à la Loi des Chemins de fer et aux Statuts les modifications qui paraîtraient justifiées par des circonstances nouvelles, ou dont la réelle utilité serait démontrée par l'expérience, pourvu que ces modifications respectent les dispositions relatives au paiement et à la garantie des réparations ainsi que le caractère indépendant de la Compagnie avec son administration autonome.

Les modifications envisagées de la Loi seront discutées au sein d'un Comité permanent de quatre membres qui décidera si elles sont ou non conformes aux dispositions de l'alinéa I. Si le Comité prend une décision unanime, sa décision est définitive.

Si un accord unanime dans le Comité n'est pas réalisé, la situation reste en état, mais la question peut, sur l'initiative d'un des Membres du Comité être soumise à la décision du Tribunal d'interprétation prévu dans l'Accord de La Haye de Janvier 1930 conclu avec l'Allemagne.

La décision peut aussi être confiée, par un accord unanime du Comité, à un seul arbitre qui sera le Président ou l'un des membres du Tribunal d'Interprétation.

Le Comité prendra sa décision dans le délai de deux mois à compter de la communication aux quatre membres du Comité des modifications envisagées.

Les membres du Comité permanent qui seront choisis pour leur compétence dans les questions traitées par la Loi des chemins de fer seront désignés pour cinq ans dès la mise en vigueur de la présente Loi. Deux des membres seront nommés par le Gouvernement du Reich et les deux autres par les Gouvernements des autres Puissances invitantes à la Conférence de La Haye. Si un membre du Comité est empêché dans un cas particulier d'exercer sa mission, il sera remplacé pour ce cas par le Gouvernement dont il est ressortissant.

Le Gouvernement du Reich notifiera aux membres du Comité les modifications envisagées. Les membres allemands sont chargés de s'entendre avec les autres membres sur la date et le lieu de la réunion du Comité. Les frais de ce Comité seront à la charge du Gouvernement du Reich.

Par dérogation aux dispositions précédentes des modifications pourront être apportées librement par le Reich après avoir pris l'avis du Conseil d'Administration, aux articles 11,20,21,25,28,35,36,37,38,40 de la Loi, qui traitent de matières d'importance secondaire au point de vue de l'Accord, pourvu que ces modifications n'entraînent pas de charges nouvelles pour la Compagnie et qu'elles respectent les dispositions relatives au paiement et à la garantie des réparations ainsi que le caractère indépendant de la Compagnie avec son administration autonome.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI δις.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΔΙΑ ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΑΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ.

(Deutsche Reichsbahn Gesellschaft).

Κατὰ τὸ διάστημα καθ' ὃ ἡ Ἑταιρεία θὰ ἔχῃ τὴν παραχώρησιν, τὸ Γερμανικὸν Κράτος θὰ δύναται, συμφώνως πρὸς τὴν κατωτέρω ὑποδεικνυομένην διαδικασίαν, νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὸν νόμον περὶ Σιδηροδρόμων καὶ εἰς τὸ Καταστατικὸν τὰς τροποποιήσεις αἵτινες θὰ ἐφαίνοντο δεδικαιολογημέναι ὑπὸ νέων περιστάσεων, ἢ τῶν ὁποίων ἡ πραγματικὴ χρησιμότης θὰ κατεδεικνύετο ὑπὸ τῆς πείρας, ἀρκεῖ αἱ τροποποιήσεις αὗται νὰ μὴ θίγωσι τὰς διατάξεις τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν πληρωμὴν καὶ τὴν ἐγγύησιν τῶν ἐπανορθώσεων ὡς καὶ τὸν ἀνεξάρτητον χαρακτῆρα τῆς Ἑταιρείας μετὰ τῆς αὐτονόμου αὐτῆς διοικήσεως.

Αἱ σκοπούμεναι τροποποιήσεις τοῦ Νόμου τούτου θὰ συζητῶνται ὑπὸ μονίμου Ἐπιτροπῆς ἐκ τεσσάρων μελῶν, ἥτις θὰ ἀποφασίζῃ περὶ τοῦ ἐὰν αὗται εἶναι σύμφωνοι ἢ ὄχι πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου I. Ἐὰν ἡ Ἐπιτροπὴ λάβῃ ὁμόφωνον ἀπόφασιν, ἡ ἀπόφασις αὐτῆς εἶναι ὁριστική.

Ἐὰν ὁμόφωνος συμφωνία ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ δὲν ἐπιτυγχάνηται, ἡ κατάστασις παραμένει ὡς ἔχει, τὸ ζήτημα ὅμως δύναται, τῇ πρωτοβουλίᾳ ἑνὸς τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου ἑρμηνείας, τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τῆς ἐν Χάγῃ συνομολογηθείσης μετὰ τῆς Γερμανίας Συμφωνίας τοῦ Ἰανουαρίου 1930.

Ἡ ἀπόφασις δύναται ὡσαύτως ν' ἀνατεθῇ, διὰ ὁμοφώνου συμφωνίας τῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς ἕνα μόνον διαιτητήν, ὅστις θὰ εἶναι ὁ Πρόεδρος, ἢ ἕνα τῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου ἑρμηνείας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ λαμβάνῃ τὴν ἀπόφασίν της ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὰ τέσσαρα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν σκοπουμένων τροποποιήσεων.

Τὰ μέλη τῆς μονίμου Ἐπιτροπῆς ἄτινα θὰ ἐκλέγωνται λόγῳ τῆς ἁρμοδιότητος αὐτῶν εἰς τὰ διαλαμβανόμενα ἐν τῷ περὶ σιδηροδρόμων Νόμῳ ζητήματα θὰ διορισθῶσι διὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς θέσεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου. Δύο τῶν μελῶν θὰ διορίζωνται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους καὶ τὰ δύο ἕτερα παρὰ τῶν Κυβερνήσεων τῶν λοιπῶν προσκαλουσῶν εἰς τὴν Διάσκεψιν τῆς Χάγης Δυνάμεων. Ἐὰν ἓν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς κωλύηται εἰς ὡρισμένην περίπτωσιν νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀποστολήν του, θὰ ἀντικατασταθῇ διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἧς εἶναι ὑπήκοος.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους θὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τὰς σκοπουμένας τροποποιήσεις. Τὰ γερμανικὰ μέλη ἐπιφορτίζονται νὰ συνεννοοῦνται μετὰ τῶν ἄλλων μελῶν περὶ τῆς ἡμερομηνίας καὶ τοῦ τόπου τῆς συγκλήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς. Τὰ ἔξοδα τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης θέλουσι βαρύνει τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους.

Κατ' ἐξαίρεσιν πρὸς τὰς προηγουμένας διατάξεις τὸ Γερμανικὸν Κράτος ἀφοῦ λάβῃ τὴν γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, δύναται ἐλευθέρως νὰ ἐπιφέρῃ τροποποιήσεις εἰς τὰ ἄρθρα 11,20,21,25,28,35,36,37,38,40 τοῦ Νόμου, ἅτινα πραγματεύονται ζητήματα δευτερευούσης σημασίας ὡς πρὸς τὸ Σύμφωνον, ἀρκεῖ αἱ τροποποιήσεις αὗται νὰ μὴ συνεπιφέρωσι νέα βάρη διὰ τὴν Ἑταιρείαν καὶ νὰ μὴ θίγωσι τὰς διατάξεις τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν πληρωμὴν καὶ τὴν ἐγγύησιν τῶν ἐπανορθώσεων ὡς καὶ τὸν ἀνεξάρτητον χαρακτῆρα τῆς Ἑταιρείας μετὰ τῆς αὐτονόμου αὐτῆς Διοικήσεως.

ANNEXE VII.

AFFECTATION A TITRE DE GARANTIE COLLATÉRALE DE CERTAINES RECETTES DU REICH.

I. Sous réserve de la charge existant en faveur des Trustees de l'Emprunt extérieur allemand 1924, le Gouvernement allemand affecte le produit des droits de douane, des impôts sur le tabac, la bière et l'alcool (Administration du Monopole) au service du certificat représentant les annuités payables par l'Allemagne, y compris le service de toutes obligations qui pourraient être remises dans les conditions prévues par le Nouveau Plan. A cette fin, le Gouvernement allemand, sans préjudice de sa responsabilité générale pour le paiement des annuités et de sa liberté entière d'effectuer ces paiements sur ses revenus généraux, assurera par les recettes des impôts susdésignés, à titre de garantie collatérale, les versements nécessaires pour couvrir les annuités, telles qu'elles sont déterminées par ailleurs. L'affectation constitue un gage négatif soumis aux conditions suivantes.

II. Le Reich n'établira aucune charge sur les recettes ainsi affectées, en faveur d'un autre emprunt ou crédit, sans l'assentiment de la Banque des Règlements Internationaux. Si une telle charge a été établie sur les recettes affectées, avec l'assentiment de la Banque, la charge du paiement des annuités dues par l'Allemagne primera toute autre charge de cette nature.

III. Si, à un moment quelconque, le produit total des recettes ainsi affectées tombe au-dessous de 150 pour cent de la contribution budgétaire maxima payable par l'Allemagne en vertu du Nouveau Plan, la Banque pourra exiger l'affectation complémentaire de recettes suffisantes pour assurer le rétablissement immédiat du pourcentage en question, et, en conséquence, le Gouvernement allemand se conformera sans retard à cette demande.

IV. Au cas où le Gouvernement allemand changerait le système de perception d'un quelconque des impôts sus-désignés, les recettes assurées au Reich par le nouveau système seront affectées à la place de l'impôt original.

V. Les stipulations de la présente Annexe entreront en vigueur à la place des stipulations du «Protocole relatif aux paiements de réparations prélevés sur les ressources budgétaires allemandes comme à l'institution d'un contrôle sur les revenus des douanes de l'impôt sur l'alcool, le tabac, la bière et le sucre», Protocole qui constitue l'Annexe I de l'Arrangement de Londres en date du 9 Août 1924 entre la Commission des Réparations et le Gouvernement allemand pour assurer la mise à exécution du Rapport du Premier Comité d'Experts, et ce Protocole, par conséquent, cessera d'être en vigueur.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII.

ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΠΡΟΣ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΝ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΕΝΙΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.

I. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς πρὸς ὄφελος τῶν Ἐπιτρόπων (Trustees) τοῦ ἐξωτερικοῦ Γερμανικοῦ Δανείου τοῦ 1924 ὑπαρχούσης ἐγγυήσεως, ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις διαθέτει τὸ προϊὸν τῶν τελωνειακῶν δικαιωμάτων, τῶν φόρων ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, τοῦ ζύθου καὶ τοῦ οἰνοπνεύματος (Διαχείρισις τοῦ Μονοπωλίου) διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὰς ὑπὸ τῆς Γερμανίας πληρωτέας ἐτησίας δόσεις πιστοποιητικοῦ, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ὑπηρεσίας ἁπασῶν τῶ ὁμολογιῶν, αἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ ἐκδοθῶσι κατὰ τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τοῦ Νέου Σχεδίου ὅρους. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ, ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις, μὴ θιγομένης τῆς γενικῆς αὐτῆς εὐθύνης διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐτησίων δόσεων καὶ τῆς τελείας αὐτῆς ἐλευθερίας ὅπως πραγματοποιῇ τὰς πληρωμὰς ταύτας ἐκ τῶν γενικῶν αὐτῆς εἰσοδημάτων, θέλει ἐξασφαλίσῃ διὰ τῶν εἰσπράξεων τῶν ἀνωτέρω ἀναγραφομένων φόρων, λόγῳ παραλλήλου ἐγγυήσεως, τὰς ἀναγκαίας καταβολὰς πρὸς κάλυψιν τῶν ἐτησίων δόσεων, ὡς αὗται ἔχουσι καθορισθῇ ἀλλαχοῦ. Ἡ διάθεσις ἀποτελεῖ ἀρνητικὸν ἐχέγγυον ὑποβαλλόμενον εἰς τοὺς ἀκολούθους ὅρους.

II. Τὸ Γερμανικὸν Κράτος δὲν θὰ ἐπιβάλῃ οὐδὲν βάρος εἰς τὰς οὕτω διατεθειμένας εἰσπράξεις, πρὸς ὄφελος ἄλλου τινὸς δανείου ἢ πιστώσεως, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν. Ἐὰν τοιοῦτο βάρος ἐπεβλήθη ἐπὶ τῶν διατεθειμένων εἰσπράξεων, τῇ συγκαταθέσει τῆς Τραπέζης, ἡ ὑποχρέωσις τῆς πληρωμῆς τῶν ἐτησίων δόσεων τῶν ὀφειλομένων παρὰ τῆς Γερμανίας προηγεῖται πάσης ἄλλης ὑποχρεώσεως τῆς φύσεως ταύτης.

III. Ἐάν, ἐν οἱᾳδήποτε στιγμῇ, τὸ συνολικὸν προϊὸν τῶν οὕτω διατεθειμένων προσόδων κατέλθῃ ὑπὸ τὰ 150 τοῖς ἑκατὸν τῆς πληρωτέας παρὰ τῆς Γερμανίας κατ' ἀνώτερον ὅρον συνεισφορᾶς ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Νέου Σχεδίου, ἡ Τράπεζα θὰ δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν συμπληρωματικὴν διάθεσιν ἐπαρκῶν εἰσπράξεων διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀμέσου ἀποκαταστάσεως τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ποσοστοῦ καὶ, συνεπῶς, ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ συμμορφωθῇ ἄνευ ἀναβολῆς πρὸς τὴν αἴτησιν ταύτην.

IV. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ μετέβαλε τὸ σύστημα εἰσπράξεως ἑνὸς οἱουδήποτε ἐκ τῶν ὡς ἄνω φόρων, αἱ ἐξασφαλιζόμεναι εἰς τὸ Γερμανικὸν Κράτος ὑπὸ τοῦ νέου συστήματος πρόσοδοι θὰ διατεθῶσιν ἀντὶ τοῦ ἀρχικοῦ φόρου.

V. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Παραρτήματος θὰ τεθῶσιν ἐν ἰσχύϊ ἀντὶ τῶν διατάξεων τοῦ «Πρωτοκόλλου τοῦ σχετικοῦ πρὸς τὰς πληρωμὰς τῶν ἐπανορθώσεων τὰς προαφαιρουμένας ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ γερμανικοῦ προϋπολογισμοῦ ὡς καὶ πρὸς τὴν ἐγκατάστασιν ἐλέγχου ἐπὶ τῶν προσόδων τῶν τελωνείων, τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ οἰνοπνεύματος, τοῦ καπνοῦ, τοῦ ζύθου καὶ τῆς σακχάρεως», ὅπερ Πρωτόκολλον ἀποτελεῖ τὸ Παράρτημα I τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 9 Αὐγούστου 1924 Συμφωνίας τοῦ Λονδίνου μεταξὺ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων καὶ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως συμβιβασμοῦ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐνάρξεως ἐκτελέσεως τῆς Ἐκθέσεως τῆς Πρώτης Ἐπιτροπῆς Πραγματογνωμόνων, καὶ, συνεπῶς, τὸ Πρωτόκολλον τοῦτο, θὰ παύσῃ ἰσχῦον.

ANNEXE VIII

PROJET DE CONTRAT DE MANDAT (TRUST).

Conclu ce..... 1930 entre les Gouvernements de.....(ci-après dénommés «les Gouvernements créanciers») d'une part, et la Banque des Règlements Internationaux (ci-après dénommée «Trustee»), d'autre part,

Considérant que, en relation avec l'exécution du Nouveau Plan tel qu'il est défini par l'Accord de La Haye de Janvier 1930 (ci-après dénommé «le Plan»), les Gouvernements créanciers désirent conjointement désigner la Banque des Règlements Internationaux comme leur commun et seul mandataire (trustee) à l'effet de recevoir, gérer et distribuer les annuités payables par l'Allemagne et de remplir toutes autres fonctions se rattachant à ces annuités, le tout ainsi qu'il est prévu au Plan et dans les limites des Statuts de la Banque,

et considérant que la Banque des Règlements Internationaux a pris connaissance des dispositions du Plan et est prête à accepter la charge de ce mandat (trust):

il est convenu entre les parties au présent contrat que le contenu, les conditions et les limitations des fonctions du Trustee en la matière ainsi que des relations, obligations et droits des parties sont les suivants:

Article I.

Les Gouvernements créanciers nomment conjointement la Banque des Règlements Internationaux leur commun et seul mandataire (trustee) aux fins ci-après définies. La Banque accepte cette charge et s'engage à exécuter le mandat (trust) aux conditions ci-après indiquées.

Article II.

Le Trustee est autorisé et s'engage à :

a) recevoir tous soldes qui seront transmis par l'Agent Général des Paiements de Réparations au moment de la clôture des comptes de ce dernier, sous réserve des droits des différents Gouvernements créanciers dans la distribution de ces soldes, et, le cas échéant, de tous engagements et revendications non encore liquidés au moment de la transmission; toutes ces données, telles qu'elles figurent dans les comptes de l'Agent Général des Paiements de Réparations, seront fournies au Trustee au moment de la transmission;

b) garder en qualité de mandataire (trustee) jusqu'à complet paiement le Certificat de Dette—avec les coupons qui y sont attachés—établi et délivré par le Gouvernement allemand, conformément aux dispositions du Plan, Certificat que le Trustee reconnait avoir reçu et dont copie est ci-annexée (Annexe A);

c) garder en qualité de mandataire (trustee) jusqu'à complet paiement le Certificat établi et dé

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΥ ΕΝΤΟΛΗΣ ((TRUST).

Συναφθὲν τὴν.....1930 μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων.....(κατονομαζομένων κατωτέρω «αἱ πιστώτριαι Κυβερνήσεις») ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν (κατωτέρω κατονομαζομένης «ὁ Ἐντολοδόχος» (Trustee), ἀφ' ἑτέρου,

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι, συναφῶς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Νέου Σχεδίου ὡς καθορίζεται ἐν τῇ Συμφωνίᾳ τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930 (κατονομαζομένου κατωτέρω «τὸ Σχέδιον»), αἱ πιστώτριαι Κυβερνήσεις ἐπιθυμοῦσι νὰ διορίσωσιν ἀπὸ κοινοῦ τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν ὡς τὸν κοινὸν καὶ ἀποκλειστικὸν αὐτῶν ἐντολοδόχον (trustee) ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως εἰσπράττῃ, διαχειρίζηται καὶ διανέμῃ τὰς ὑπὸ τῆς Γερμανίας πληρωτέας ἐτησίας δόσεις καὶ ὅπως ἐκπληροῖ πάντα τὰ λοιπὰ καθήκοντα τὰ συναφῆ πρὸς τὰς ἐτησίας ταύτας δόσεις, ἅπαντα ὡς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Σχεδίου καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης,

καὶ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Τράπεζα τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν ἔλαβε γνῶσιν τῶν διατάξεων τοῦ Σχεδίου καὶ εἶναι ἑτοίμη νὰ ἀναλάβῃ τὸ βάρος τῆς ἐντολῆς (trust) ταύτης :

συνομολογεῖται μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων μερῶν ὅτι τὸ περιεχόμενον, οἱ ὅροι καὶ οἱ περιορισμοὶ τῶν καθηκόντων τοῦ Ἐντολοδόχου (trustee) ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὡς καὶ αἱ σχέσεις, αἱ ὑποχρεώσεις καὶ δικαιώματα τῶν μερῶν εἶναι τὰ ἀκόλουθα :

Ἄρθρον I.

Αἱ πιστώτριαι Κυβερνήσεις διορίζουσιν ἀπὸ κοινοῦ τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν ὡς μόνον καὶ ἀποκλειστικὸν αὐτῶν ἐντολοδόχον (Trustee) διὰ τοὺς ἀκολούθως καθοριζομένους σκοπούς. Ἡ Τράπεζα ἀποδέχεται τὸ βάρος τοῦτο καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐντολὴν (trust) συμφώνως πρὸς τοὺς κατωτέρω καθοριζομένους ὅρους

Ἄρθρον II.

Ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee) ἐξουσιοδοτεῖται καὶ ὑποχρεοῦται :

(α') νὰ εἰσπράττῃ πάντα τὰ ὑπόλοιπα ἅτινα θὰ μεταβιβασθῶσιν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Πράκτορος τῶν Πληρωμῶν τῶν Ἐπανορθώσεων κατὰ τὸ κλείσιμον τῶν λογαριασμῶν τοῦ τελευταίου τούτου, ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων τῶν διαφόρων πιστωτριῶν Κυβερνήσεων ἐν τῇ διανομῇ τῶν ὑπολοίπων τούτων, καί, ἐνδεχομένως, πασῶν τῶν μὴ ἐκκαθαρισθεισῶν εἰσέτι ὑποχρεώσεων καὶ διεκδικήσεων κατὰ τὴν μεταβίβασιν· πάντα τὰ στοιχεῖα ταῦτα, οἷα ταῦτα ἐμφανίζονται εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Γενικοῦ Πράκτορος τῶν Πληρωμῶν τῶν Ἐπανορθώσεων, θὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τὸν Ἐντολοδόχον (Trustee) κατὰ τὴν μεταβίβασιν.

(β') νὰ φυλάττῃ ὡς θεματοφύλαξ (trustee) μέχρις ὁλοσχεροῦς πληρωμῆς τὸ Πιστοποιητικὸν Χρέους-μετὰ τῶν προσηρτημένων αὐτῷ ἀποκομμάτων-τὸ καταρτισθὲν καὶ παραδοθὲν ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Σχεδίου, Πιστοποιητικὸν τὸ ὁποῖον ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee) ἀναγνωρίζει ὅτι ἔλαβε καὶ τοῦ ὁποίου ἀντίγραφον ἐπισυνάπτεται ὧδε (Παράρτημα Α').

(γ') νὰ φυλάττῃ ὡς θεματοφύλαξ (trustee) μέχρις ὁλοσχεροῦς πληρωμῆς τὸ καταρτισθὲν καὶ παραδοθὲν

livré par la Compagnie des chemins de fer allemands en attestation de son obligation, conformément aux dispositions du Plan, Certificat que le Trustee reconnait avoir reçu et dont copie est ci-annexée (Annexe B);

d) recevoir en sa qualité de mandataire (in trust) chaque mois à partir du ..... 1930, du Gouvernement allemand, pour le compte des Gouvernements créanciers signataires du présent Contrat et pour le compte des Trustees de l'Emprunt Extérieur allemand 1924, tous versements à effectuer après cette date par l'Allemagne, en vertu du Plan ainsi qu'en vertu du Certificat de Dette précité, et représentant le service dudit Emprunt ou le paiement des sommes attribuables auxdits Gouvernements créanciers au titre des annuités non différables et des annuités différables telles qu'elles sont difinies et précisées dans le Plan.

Un tableau certifié indiquant la part mensuelle et annuelle revenant, pendant toute la période des annuités, à chaque Gouvernement créancier signataire du présent Contrat, sur la fraction non différable, sur la fraction différable et sur le total de l'annuité allemande est ci-annexé (Annexe C).

Article III.

Sauf pendant une période de suspension de transfert de l'annuité différable, ainsi qu'il est prévu à l'Article XI ci-dessous, le Trustee n'acceptera qu'en monnaies autres que le Reichsmark le versement des fractions mensuelles des annuités payables par l'Allemagne. Toutefois, il aura la faculté d'accepter, pour chaque mois d'une annuité, le paiement en Reichsmarks d'une somme égale au douzième du montant total à payer dans cette annuité pour l'exécution des programmes courants relatifs aux livraisons en nature et aux procédures de Reparation Recovery Act.

En prenant des dispositions pour la réception des monnaies autres que le Reichsmark, le Trustee, après avoir été avisé des demandes des Gouvernements créanciers, fera connaître au Gouvernement allemand en même temps qui à la Reichsbank, au moins un mois avant l'échéance des sommes dues, ses préférences relativement aux monnaies qu'il désire voir porter à son compte. Si ces préférences ne sont pas observées, le Trustee est autorisé à accepter que les paiements de l'Allemagne lui soient faits en totalité dans les monnaies des pays créanciers ayant eu des ressortissants membres du Comité d'Experts et dans une proportion aussi voisine que possible de la part revenant à chacun de ces pays, étant entendu que les paiements en monnaies qui ne sont pas sur la base de l'étalon-or ou de change-or seront effectués seulement avec l'assentiment du Trustee.

Le Trustee donnera quittance au Gouvernement allemand de toutes les sommes qu'il aura payées ou qu'il aura fait payer, au titre tant de l'annuité différable que de l'Annuité non différable. Sur cette quittance, il indiquera les monnaies reçues ainsi que la somme équivalente en Reichsmarks, somme dont le Gouvernement allemand sera crédité.

A la fin de chaque période d'Annuité, quand le

ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας τῶν Γερμανικῶν Σιδηροδρόμων Πιστοποιητικὸν εἰς βεβαίωσιν τῆς ὑποχρεώσεως αὐτῆς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Σχεδίου, Πιστοποιητικὸν ὅπερ ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee) ἀναγνωρίζει ὅτι ἔλαβε καὶ οὗ ἀντίγραφον ἐπισυνάπτεται ὧδε (Παράρτημα Β').

(δ') νὰ εἰσπράττῃ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτοῦ ὡς Θεματοφύλακος (in trust) καθ' ἕκαστον μῆνα μετὰ τὴν ....1930, παρὰ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, διὰ λογαριασμὸν τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων τῶν ὑπογραψασῶν τὸ παρὸν Συμβόλαιον καὶ διὰ λογαριασμὸν τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ Ἐξωτερικοῦ γερμανικοῦ Δανείου τοῦ 1924, πάσας τὰς μετὰ τὴν εἰρημένην ἡμερομηνίαν ἐνεργητέας ὑπὸ τῆς Γερμανίας καταβολάς, δυνάμει τοῦ Σχεδίου ὡς καὶ δυνάμει τοῦ προμνησθέντος Πιστοποιητικοῦ Χρέους, τὰς παριστώσας τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ εἰρημένου Δανείου ἢ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀπονεμητέων ποσῶν εἰς τὰς εἰρημένας πιστωτρίας Κυβερνήσεις ἔναντι τῶν μὴ ἀναβλητῶν καὶ τῶν ἀναβλητῶν ἐτησίων δόσεων οἵαι αὗται περιγράφονται καὶ καθορίζονται ἐν τῷ Σχεδίῳ.

Πίναξ κεκυρωμένους δεικνύων τὴν μηνιαίαν καὶ ἐτησίαν μερίδα τὴν ἀναλογοῦσαν καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῶν ἐτησίων δόσεων, εἰς ἑκάστην πιστώτριαν Κυβέρνησιν ὑπογράψασαν τὸ παρὸν Συμβόλαιον, ἐπὶ τοῦ μὴ ἀναβλητοῦ τμήματος, ἐπὶ τοῦ ἀναβλητοῦ τμήματος καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς γερμανικῆς ἐτησίας δόσεως ἐπισυνάπτεται ὧδε (Παράρτημα Γ').

Ἄρθρον ΙΙΙ.

Ἐκτὸς εἰς περίοδον ἀναστολῆς μετατροπῆς τῆς ἀναβλητῆς ἐτησίας δόσεως, ὡς προβλέπεται ἐν τῷ κατωτέρω ἄρθρῳ XI, ὁ Ἐντολοδόχος δὲν θὰ δέχηται εἰμὴ εἰς νομίσματα ἄλλα ἢ τὸ Ράϊχσμαρκ τὴν πληρωμὴν τῶν μηνιαίων τμημάτων τῶν ὑπὸ τῆς Γερμανίας πληρωτέων ἐτησίων δόσεων. Θὰ ἔχῃ, πάντως, τὴν εὐχέρειαν νὰ δέχηται, δι' ἕκαστον μῆνα ἐτησίας τινος δόσεως, τὴν πληρωμὴν εἰς Ράϊχσμαρκ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ δωδέκατον τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τοῦ πληρωτέου ἐν τῇ ἐτησίᾳ ταύτῃ δόσει διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν προγραμμάτων τῶν συναφῶν πρὸς τὰς παροχὰς εἰς εἶδος καὶ πρὸς τὰς διαδικασίας τοῦ Reparation Recovery Act.

Λαμβάνων μέτρα διὰ τὴν εἴσπραξιν νομισμάτων διαφόρων τοῦ Ράϊχσμαρκ, ὁ Ἐντολοδόχος, ἀφοῦ λάβῃ γνῶσιν τῶν αἰτήσεων τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων, θὰ γνωρίζῃ εἰς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν ταυτοχρόνως μὲ τὴν Ράϊχσμπανκ, ἕνα μῆνα τοὐλάχιστον πρὸ τῆς λήξεως προθεσμίας τῶν ὀφειλομένων ποσῶν, τὰς προτιμήσεις του ὡς πρὸς τὰ νομίσματα ἅτινα ἐπιθυμεῖ νὰ ἀχθῶσιν εἰς τὸν λογαριασμόν του. Ἐὰν αἱ προτιμήσεις αὗται δὲν τηρηθῶσιν, ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee) ἐξουσιοδοτεῖται νὰ ἀποδεχθῇ ὅπως αἱ πληρωμαὶ τῆς Γερμανίας γίνωσιν εἰς αὐτὸν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὰ νομίσματα τῶν πιστωτριῶν χωρῶν ὧν ὑπήκοοι διετέλεσαν μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Πραγματογνωμόνων καὶ κατ' ἀναλογίαν ὅσον τὸ δυνατὸν προσεγγίζουσαν τὸ μερίδιον τὸ ἀναλογοῦν εἰς ἑκάστην τῶν χωρῶν τούτων, καθοριζομένου ὅτι αἱ πληρωμαὶ εἰς νομίσματα μὴ ἔχοντα ὡς βάσιν τὸν χρυσὸν ἢ τὸ εἰς χρυσὸν συνάλλαγμα θὰ ἐνεργῶνται μόνον τῇ συγκαταθέσει τοῦ Ἐντολοδόχου.

Ὁ Ἐντοοδόχος (Trustee) θὰ δίδῃ ἐξοφλητικὴν ἀπόδειξιν εἰς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν δι' ὅλα τὰ ποσὰ ἅτινα θὰ ἔχῃ πληρώσει ἢ ὧν θὰ ἔχῃ προκαλέσει τὴν πληρωμήν, ἔναντι τόσον τῆς ἀναβλητῆς ὅσον καὶ τῆς μὴ ἀναβλητῆς Ἐτησίας Δόσεως. Εἰς τὴν ἀπόδειξιν ταύτην, θὰ ἀναγράφῃ τὰ ληφθέντα νομίσματα ὡς καὶ τὸ ἰσάξιον ποσὸν εἰς Ράϊχσμαρκ, δι' οὗ θὰ πιστοῦται ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις.

Εἰς τὸ τέλος ἑκάστης περιόδου Ἐτησίας Δόσεως, ὅταν

Trustee aura reçu du gouvernement allemand les sommes dues en vertu du Plan pour cette année, le Trustee lui remettra le coupon du Certificat du Gouvernement allemand correspondant aux paiements de l'année en question.

Le Trustee prend acte de l'engagement pris par le Gouvernement allemand que le Reichsmark aura et conservera sa convertibilité en or ou en devises comme il est prévu à l'article 31 de la loi du 30 Août 1924, et qu'en toutes circonstances, pour les fins générales du Plan, le Reichsmark aura et conservera une parité monétaire de 1)2790 Kgr. d'or fin suivant la définition contenue dans la loi du 30 Août 1924 sur la frappe des monnaies.

Les sommes versées en monnaies autres que le Reichsmark au compte de trust des annuités seront calculées en Reichsmarks, sous réserve des dispositions de l'engagement indiqué ci-dessus, à la moyenne des cours moyens (Mitellkurs) en vigueur à la Bourse de Berlin pendant la période de 15 jours précédant la date du paiement.

Les sommes en Reichsmarks que la Compagnie des Chemins de fer allemands verse au compte du Trustee à la Reichsbank à raison de 55 millions de Reichsmarks le premier jour de chaque mois au titre du mois précédent conformément aux conditions du Certificat d'Engagement susvisé délivré par cette compagnie, seront, jusqu'à complet paiement du Certificat, mises à la disposition du Gouvernement allemand par le Trustee, chaque mois, dès qu'elles auront été reçues, sous réserve que la mensualité payable par le Gouvernement allemand le 15 du mois précédent ait été dûment reçue.

Article IV.

Toutes les sommes virées au compte de l'Agent Général des Réparations ou payées au titre des annuités allemandes seront versées à un compte de Trust des annuités. Toutes les sommes payées par l'Allemagne au titre des annuités seront gérées par le Trustee et devront chaque mois, aussitôt reçues, être employées et réparties comme suit, étant entendu que les obligations du Trustee relativement auxdites sommes seront uniquement celles qui incombent normalement à un banquier pour l'exécution d'un contrat de trust et qu'en aucun cas le Trustee ne permettra de dépassements de compte ou de crédit de la part d'un Gouvernement créancier quelconque.

a) En premier lieu, les sommes mensuellement requises pour le service de l'Emprunt extérieur allemand 1924, seront transférées au compte ou à l'ordre des Trustees dudit emprunt conformément aux stipulations de l'Engagement général le concernant étant entendu que ce prélèvement aura priorité sur tous autres. Ce service constitue une première charge expressément prévue comme telle sur les annuités de l'Allemagne soit non différables, soit différables.

b) Un douzième de la part de chaque Gouvernemnt créancier dans l'annuité non différable fera immédia-

ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee) θὰ ἔχῃ λάβῃ παρὰ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως τὰ ὀφειλόμενα ποσὰ δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ Σχεδίου διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee) θὰ τοῦ παραδώσῃ τὸ ἀπόκομμα τοῦ Πιστοποιητικοῦ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὰς πληρωμὰς τοῦ ἐν λόγῳ ἔτους.

Ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee) λαμβάνει σημείωσιν τῆς ἀναληφθείσης ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ὑποχρεώσεως ὅτι τὸ Ράϊχσμαρκ θὰ ἔχῃ καὶ θὰ διατηρῇ τὸ μετατρεπτόν του εἰς χρυσὸν ἢ εἰς νομισματικὰς ἀξίας ὡς προβλέπεται εἰς τὸ ἄρθρον 31 τοῦ νόμου τῆς 30ῆς Αὐγούστου 1924, καὶ ὅτι εἰς πᾶσαν περίστασιν διὰ τοὺς γενικοὺς σκοποὺς τοῦ Σχεδίου, τὸ Ράϊχσμαρκ θὰ ἔχῃ καὶ θὰ διατηρῇ νομισματικὴν ἰσοτιμίαν 1)2790 Χιλιόγραμμα καθαροῦ χρυσοῦ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τὸν περιεχόμενον εἰς τὸν νόμον τῆς 30ῆς Αὐγούστου 1924 περὶ τῆς κοπῆς τῶν νομισμάτων.

Τὰ ποσὰ τὰ καταβληθέντα εἰς ἄλλα νομίσματα ἢ τὸ Ραϊχσμαρκ εἰς λογαριασμὸν Θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων θὰ ὑπολογίζωνται εἰς Ράϊχσμαρκ, ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων περὶ τῆς ὡς ἄνω ἀναγραφομένης ὑποχρεώσεως, εἰς τὸν μέσον ὅρον τῶν μέσων τιμῶν (Mittelkurs) τὸν ἐν ἰσχύϊ εἰς τὸ Χρηματιστήριον τοῦ Βερολίνου κατὰ τὴν περίοδον τῶν 15 ἡμερῶν τῶν προηγουμένων τῆς ἡμερομηνίας τῆς πληρωμῆς.

Τὰ ποσὰ εἰς Ράϊχσμαρκ ἅτινα ἡ Ἑταιρεία τῶν Γερμανικῶν Σιδηροδρόμων καταβάλλει εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ Ἐντολοδόχου (Trustee) εἰς τὴν Ράϊχσμπανκ κατὰ 55 ἑκατομμύρια Ράϊχσμαρκ τὴν πρώτην ἑκάστου μηνὸς διὰ τὸν προηγούμενον μῆνα συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ προβλεπομένου Πιστοποιητικοῦ Ὑποχρεώσεως τοῦ παραδοθέντος ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ταύτης, θὰ τίθενται, μέχρι πλήρους ἐξοφλήσεως τοῦ Πιστοποιητικοῦ, ὑπὸ τοῦ Ἐντολοδόχου (Trustee), εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, καθ' ἕκαστον μῆνα, εὐθὺς ὡς θὰ ἔχωσι ληφθῇ, ὑπὸ ἐπιφύλαξιν ὅτι ἡ πληρωτέα μηνιαία δόσις ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως τὴν 15ην τοῦ προηγουμένου μηνὸς ἔχει ἤδη δεόντως ληφθῇ.

Ἄρθρον IV.

Ἅπαντα τὰ ποσὰ τὰ μεταβιβασθέντα ἐκ τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Γενικοῦ Πράκτορος τῶν Ἐπαναρθώσεων ἢ τὰ πληρωνόμενα ἔναντι τῶν Γερμανικῶν ἐτησίων δόσεων θὰ καταβάλλωνται εἰς λογαριασμὸν Θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων. Πάντα τὰ ποσὰ τὰ πληρωνόμενα ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἔναντι τῶν ἐτησίων δόσεων, θὰ εἶναι ἀντικείμενον διαχειρίσεως ὑπὸ τοῦ Ἐντολοδόχου (Trustee) καὶ θὰ πρέπῃ καθ' ἕκαστον μῆνα, εὐθὺς ὡς λαμβάνονται, νὰ χρησιμοποιῶνται καὶ κατανέμωνται ὡς ἀκολούθως, καθοριζομένου ὅτι αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ Ἐντολοδόχου (Trustee) ἐν σχέσει πρὸς τὰ ρηθέντα ποσὰ θὰ εἶναι ἀποκλειστικῶς ἐκεῖναι αἵτινες βαρύνουσι κανονικῶς τραπεζίτην διὰ τὴν ἐκτέλεσιν συμβολαίου ἐντολῆς καὶ ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περ πτώσει ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee) θὰ ἐπιτρέπῃ ὑπερβάσεις λογαριασμοῦ ἢ πιστώσεως ἐκ μέρους οἱασδήποτε πιστωτρίας Κυβερνήσεως.

(α') Κατὰ πρῶτον, τὰ ἀναγκαιοῦντα κατὰ μῆνα ποσὰ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐξωτερικοῦ γερμανικοῦ Δανείου τοῦ 1924 θὰ μεταφέρωνται εἰς τὸν λογαριασμὸν ἢ εἰς τὴν διαταγὴν τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ εἰρημένου Δανείου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς ἀφορώσης αὐτὸ γενικῆς Ὑποχρεώσεως καθοριζομένου ὅτι ἡ προαφαίρεσις αὕτη θὰ ἔχῃ προτεραιότητα ἔναντι πασῶν τῶν λοιπῶν. Ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἀποτελεῖ πρῶτον βάρος ρητῶς προβλεπόμενον ὡς τοιοῦτον ἐπὶ τῶν ἐτησίων δόσεων τῆς Γερμανίας εἴτε μὴ ἀναβλητῶν εἴτε ἀναβλητῶν.

(β') Ἐν δωδέκατον τοῦ μεριδίου ἑκάστης πιστωτρίας Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς μὴ ἀναβλητῆς ἐτησίας δόσεως θὰ

tement l'objet, dans les livres du Trustee, d'une allocation en monnaies autres que le Reichsmark au nom de ce Gouvernement au compte de Trust des annuités. Lorsqu'un des Gouvernements aura mobilisé une partie de l'annuité non différable qui lui est attribuée, il sera retenu chaque mois sur la part qui lui revient en vertu du présent paragraphe les sommes nécessaires pour le service des obligations émises et non amorties conformément aux conditions des contrats passés à l'occasion de telles émissions; ces sommes, déduites de la part de shacun des Gouvernements intéressés aux émissions ceront transférées chaque mois au compte de Trustee des emprunts ainsi émis et y demeureront jusqu'au moment des paiements à faire pour le service des intérêts et de l'amortissement des obligations, conformément aux conditions de chacun des contrats d'emprunt.

(c) Un douzième de la part revenant à chaque Gouvernement pour le règlement du contingent de livra-i sons en nature qui lui est attribué, dans une année donnée, fera immédiatement l'objet dans les livres du Trustee d'une allocation en Reichsmarks au nom de ce Gouvernement au compte de Trust des annuités si aucune autre disposition n'a été prise entre les Gouvernements intéressés, y compris l'Allemagne, pour le règlement de ce contingent.

(d) Un douzième de la somme revenant à chaque Gouvernement créancier dans chaque annuité après les allocations prévues aux paragraphes b) et c) fera immédiatement l'objet dans les livres du Trustee d'une allocation en monnaies autres que le Reichsmark au nom de ce Gouvernement au compte de Trust des annuités.

(e) Par application de l'Article 88 des annexes du Rapport des Experts du 7 Juin 1929 (ci-après désigné le «Rapport des Experts»), les sommes ayant fait l'objet des allocations prévues aux alinéas précédents, demeureront sans intérêt aux subdivisions nationales du compte de Trust des annuités à concurrence de l'équivalent des minima suivants:

	Reichsmarks
France	68,037,500
Grande-Bretagne	26,587,500
Italie	13,887,500
Belgique	7,512,500
Roumanie	1,312,500
Yougoslavie	5,462,500
Grèce	450,000
Portugal	862,500
Japon	862,500
Pologne	25,000
	125,000,000

Toutes sommes figurant aux subdivisions nationales du compte de Trust des annuités en plus des dépôts minima sans intérêt ainsi prévus, pourront être librement retirées dudit compte par les Gouvernements créanciers, conformément à l'alinéa suivant.

(f) Sous réserve des dispositions qui précèdent et conformément aux dispositions du Plan, le Trustee est autorisé et s'engage à transférer aux dates qui lui seront indiquées toutes sommes figurant au nom de tout Gouvernement créancier au compte de Trust des Annuités, à tout compte portant intérêt ouvert sur les livres de la Banque des Règlements Internationaux ou à tout autre Banque ou banquier, ou à lui donner l'affectation que le Gouvernement créancier pourra lui indiquer; mais, en aucun cas, le Trustee ne permettra des dépassements de compte ou de crédits de la part d'un Gouvernement créancier.

Article V.

Le Trustee ne sera tenu de payer aucun intérêt sur les soldes restant au Compte de Trust des Annuités.

Article VI.

Tous gains ou pertes de change résultant des opérations faites par le Trustee pour le compte des Gouvernements créanciers à l'occasien de la gestion des annuités allemandes seront, à défaut d'autre règlement, portés chaque trimestre par le Trustee au crédit ou au débit des Gouvernements intéressés en proportion de la part de chacun dans les sommes en capital, faisant l'objet de ces opérations, sous réserve des dispositions de l'Article IV.

Article VII.

En ce qui concerne les livraisons en nature, les Réparation Recovery Acts et autres procédures similaires, le Trustee est autorisé, et s'engage à payer en Reichsmarks, jusqu'à concurrence du solde mensuel en Reichsmarks disponibles pour chacun des Gouvernements créanciers, les chèques, traites ou ordres de virement émis par les représentants attitrés de l'un quelconque de ces Gouvernements créanciers. Chacun de ces Gouvernements créanciers s'engage à renseigner le Trustee sur l'identité et les pouvoirs de ces représentants et à lui remettre des modèles de leur signature

Article VIII.

Le paiement effectué par le Trustee en exécution des documents mentionnés à l'Article précédent emporte pour lui pleine et entière décharge des sommes versées en Reichsmarks. Le paiement effectué en monnaies autres que le Reichsmark par versement ou par virement de sommes provenant du Compte de Trust des Annuités, sur l'ordre d'un Gouvernement créancier ou en vertu des pouvoirs conférés par l'Article IV ci-dessus, emporte pour le Trustee pleine et entière décharge des sommes payées. En outre, aussitôt que possible après la fin de chaque annuité, lorsque les divers Gouvernements créanciers auront reçu le relevé de compte annuel et le rapport des commissaires-vérificateurs mentionnés à l'Article XVII ci-dessous, l'autorité compétente de chaque Gouvernement créancier donnera au Trustee quittance et décharge globale et définitive des sommes effectivement versées à ce Gouvernement créancier ou à son ordre, pendant l'année en question, telles qu'elles apparaissent dans ledit relevé de compte.

(Trustee) δικαιοῦται καὶ ὑποχρεοῦται νὰ μεταφέρῃ κατὰ τὰς ἡμερομηνίας αἵτινες θὰ τῷ ὑποδειχθῶσι πάντα τὰ ποσὰ τὰ ἐμφανιζόμενα ἐπ' ὀνόματι πάσης πιστωτρίας Κυβερνήσεως εἰς τὸν λογαριασμὸν θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων, εἰς πάντα τοκοφόρον λογαριασμὸν ἀνοικτὸν εἰς τὰ βιβλία τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν ἢ εἰς πᾶσαν ἄλλην Τράπεζαν ἢ Τραπεζίτην, ἢ νὰ διαθέτῃ αὐτὰ κατ' ὃν τρόπον θὰ ὑποδειχθῇ τυχὸν εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῆς πιστωτρίας Κυβερνήσεως· ἀλλά, εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν, ὁ 'Εντολοδόχος (Trustee) θὰ ἐπιτρέπῃ ὑπερβάσεις λογαριασμοῦ ἢ πιστώσεων ἐκ μέρους πιστωτρίας τινὸς Κυβερνήσεως.

"Αρθρον V.

'Ο 'Εντολοδόχος (Trustee) δὲν θὰ ὑποχρεοῦται νὰ πληρώνῃ οὐδένα τόκον ἐπὶ τῶν ὑπολοίπων τῶν παραμενόντων εἰς τὸν Λογαριασμὸν Θέματος τῶν 'Ετησίων Δόσεων.

"Αρθρον VI.

Πᾶν κέρδος ἢ ζημία συναλλάγματος προκύπτουσα ἐκ τῶν γινομένων ὑπὸ τοῦ 'Εντολοδόχου (Trustee) συναλλαγῶν διὰ τὸν λογαριασμὸν τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων κατὰ τὴν διαχείρισιν τῶν ἐτησίων Γερμανικῶν δόσεων θὰ φέρωνται, ἐλλείψει ἄλλου διακανονισμοῦ, ἑκάστην τριμηνίαν ὑπὸ τοῦ 'Εντολοδόχου (Trustee) εἰς πίστωσιν ἢ εἰς χρέωσιν τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων ἀναλόγως τοῦ μεριδίου ἑκάστης ἐπὶ τῶν ποσῶν εἰς κεφάλαιον, τῶν ἀποτελούντων τὸ ἀντικείμενον τῶν συναλλαγῶν τούτων, ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ "Αρθρου IV.

"Αρθρον VII.

"Οσον ἀφορᾷ τὰς παροχὰς εἰς εἴδος, τὰ Reparation Recovery Acts καὶ λοιπὰς παρομοίας μεθόδους, ὁ 'Εντολοδόχος (Trustee) ἐξουσιοδοτεῖται, καὶ ὑποχρεοῦται νὰ πληρώνῃ εἰς Ράϊχσμαρκ, μέχρι τοῦ μηνιαίου εἰς Ράϊχσμαρκ ὑπολοίπου τοῦ διαθεσίμου δι' ἑκάστην τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων, τὰς ἐπιταγάς, τὰς συναλλαγματικὰς ἢ διαταγὰς μεταφορᾶς τὰς ἐκδιδομένας ὑπὸ τῶν ἐντεταλμένων ἀντιπροσώπων μιᾶς οἱασδήποτε τῶν πιστωτριῶν τούτων Κυβερνήσεων. 'Εκάστη τῶν πιστωτριῶν τούτων Κυβερνήσεων ὑποχρεοῦται νὰ πληροφορῇ τὸν 'Εντολοδόχον (Trustee) περὶ τῆς ταυτότητος καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀντιπροσώπων τούτων καὶ νὰ τοῦ παραδώσῃ ὑποδείγματα τῆς ὑπογραφῆς των.

"Αρθρον VIII.

'Η ἐνεργουμένη ὑπὸ τοῦ 'Εντολοδόχου (Trustee) πληρωμὴ εἰς ἐκτέλεσιν τῶν μνημονευομένων εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐγγράφων συνεπιφέρει δι' αὐτὸν πλήρη καὶ ἐντελῆ ἐξόφλησιν διὰ τὰ ποσὰ τὰ καταβληθέντα εἰς Ράϊχσμαρκ. 'Η ἐνεργουμένη πληρωμὴ εἰς νομίσματα διάφορα τοῦ Ράϊχσμαρκ διὰ καταβολῆς ἢ μεταφορᾶς ποσῶν προερχομένων ἐκ τοῦ λογαριασμοῦ θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων κατὰ διαταγὴν πιστωτρίας τινὸς Κυβερνήσεως ἢ δυνάμει τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀπονεμομένων ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω "Αρθρου IV συνεπάγεται διὰ τὸν 'Εντολοδόχον (Trustee) πλήρη καὶ ἐντελῆ ἐξόφλησιν διὰ τὰ πληρωθέντα ποσά. 'Επὶ πλέον, ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον μετὰ τὸ τέλος ἑκάστης ἐτησίας δόσεως, ὅταν αἱ διάφοροι πιστώτριαι Κυβερνήσεις θὰ ἔχωσι λάβῃ τὴν ἐτησίαν περίληψιν λογαριασμοῦ καὶ τὴν ἔκθεσιν τῶν 'Επιτρόπων ἐλεγκτῶν τὰς μνημονευομένας εἰς τὸ κατωτέρω "Αρθρον XVII, ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ ἑκάστης πιστωτρίας Κυβερνήσεως θὰ δίδῃ εἰς τὸν 'Εντολοδόχον (Trustee) ὁλικὴν καὶ ὁριστικὴν ἐξόφλησιν καὶ ἀπαλλαγὴν διὰ τὰ ποσὰ τὰ πράγματι καταβληθέντα εἰς τὴν πιστώτριαν ταύτην Κυβέρνησιν ἢ εἰς διαταγήν της, κατὰ τὸ ἐν λόγῳ ἔτος, οἷα ταῦτα ἀναφέρονται εἰς τὴν ρηθεῖσαν περίληψιν λογαριασμοῦ.

(ε') Τὰ ποσὰ τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰς κατ' ἔθνος ὑποδιαιρέσεις τοῦ λογαριασμοῦ Θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων μετὰ τῶν οὕτω προβλεπομένων ἄνευ τόκου κατ' ἐλάχιστον ὅριον καταθέσεων, θὰ δύνανται νὰ ἀποσύρωνται ἐλευθέρως ἐκ τοῦ ρηθέντος λογαριασμοῦ ὑπὸ τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων, συμφώνως πρὸς τὸ ἑπόμενον ἐδάφιον.

(στ') 'Υπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν προηγουμένων διατάξεων καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Σχεδίου, ὁ 'Εντολοδόχος

ἀποτελῇ ἀμέσως ἀντικείμενον, εἰς τὰ βιβλία τοῦ 'Εντολοδόχου (Trustee), χορηγίας εἰς νομίσματα ἀφορα τοῦ Ράϊχσμαρκ ἐπ' ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως ταύτης εἰς τὸν λογαριασμὸν Θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων. "Οταν Κυβέρνησίς τις θὰ ἔχῃ κινητοποιήσῃ μέρος τῆς μὴ ἀναβλητῆς ἐτησίας δόσεως ἥτις τῇ ἀπονέμεται, θὰ παρακρατῶνται ἕκαστον μῆνα ἐπὶ τοῦ περιερχομένου αὐτῇ δυνάμει τῆς παρούσης παραγράφου μεριδίου τὰ ἀναγκαῖα ποσὰ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐκδοθεισῶν καὶ μὴ ἀποσβεσθεισῶν ὁμολογιῶν συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῶν συμβολαίων ἅτινα συνωμολογήθησαν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοιούτων ἐκδόσεων· τὰ ποσὰ ταῦτα, ἀφαιρούμενα ἐκ τοῦ μεριδίου ἑκάστης τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὰς ἐκδόσεις Κυβερνήσεων θὰ μεταφέρωνται ἕκαστον μῆνα εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ 'Εντολοδόχου (Trustee) τῶν οὕτω ἐκδοθέντων δανείων καὶ θὰ παραμένωσιν εἰς αὐτὸν μέχρι τῆς στιγμῆς τῶν ἐνεργητέων πληρωμῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τόκων καὶ τοῦ χρεωλυσίου τῶν ὁμολογιῶν, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους ἑκάστου τῶν συμβολαίων δανείου.

(γ') "Εν δωδέκατον τοῦ περιερχομένου εἰς ἑκάστην Κυβέρνησιν μεριδίου διὰ τὸν διακανονισμὸν τοῦ ὁρίου παροχῶν εἰς εἶδος ὅπερ τῇ ἀπονέμεται, καθ' ὡρισμένον ἔτος, θὰ ἀποτελῇ ἀμέσως τὸ ἀντικείμενον εἰς τὰ βιβλία τοῦ 'Εντολοδόχου (Trustee) χορηγίας εἰς Ράϊχσμαρκ ἐπ' ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως ταύτης εἰς τὸν λογαριασμὸν Θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων ἐὰν οὐδὲν ἄλλο μέτρον ἐλήφθη μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων, περιλαμβανομένης τῆς Γερμανίας, διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ὁρίου τούτου.

(δ') "Εν δωδέκατον τοῦ περιερχομένου εἰς ἑκάστην πιστώτριαν Κυβέρνησιν ποσοῦ ἐξ ἑκάστης ἐτησίας δόσεως μετὰ τὰς χορηγίας τὰς προβλεπομένας εἰς τὰς παραγράφους β' καὶ γ' θὰ ἀποτελῇ ἀμέσως τὸ ἀντικείμενον εἰς τὰ βιβλία τοῦ 'Εντολοδόχου (Trustee) χορηγίας εἰς νομίσματα διάφορα τοῦ Ράϊχσμαρκ ἐπ' ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως ταύτης εἰς τὸν λογαριασμὸν Θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων.

(ε') Κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 88 τῶν παραρτημάτων τῆς 'Εκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων τῆς 7ης 'Ιουνίου 1929 (κατωτέρω κατονομαζομένης ἡ «"Εκθεσις τῶν Πραγματογνωμόνων»), τὰ ποσὰ τὰ ἀποτελέσαντα τὸ ἀντικείμενον τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἐδάφια προβλεπομένων χορηγιῶν, θὰ παραμένωσιν ἄνευ τόκου εἰς τὰς κατ' ἔθνος ὑποδιαιρέσεις τοῦ λογαριασμοῦ Θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων μέχρι τοῦ ἰσαξίου τῶν κατωτέρω ἐλαχίστων ὁρίων :

	Ράϊχσμαρκ.
Γαλλία	68.037.500
Μεγάλη Βρεττανία	26.587.500
'Ιταλία	13.887.500
Βέλγιον	7.512.500
Ρουμανία	1.312.500
Γιουγκοσλαυΐα	5.462.500
'Ελλὰς	450.000
Πορτογαλλία	862.500
'Ιαπωνία	862.500
Πολωνία	25.000
	125.000.000

Πάντα τὰ ποσὰ τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰς κατ' ἔθνος ὑποδιαιρέσεις τοῦ λογαριασμοῦ Θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων μετὰ τῶν οὕτω προβλεπομένων ἄνευ τόκου κατ' ἐλάχιστον ὅριον καταθέσεων, θὰ δύνανται νὰ ἀποσύρωνται ἐλευθέρως ἐκ τοῦ ρηθέντος λογαριασμοῦ ὑπὸ τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων, συμφώνως πρὸς τὸ ἑπόμενον ἐδάφιον.

(στ') 'Υπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν προηγουμένων διατάξεων καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Σχεδίου, ὁ 'Εντολοδόχος

Article IX.

Le Trustee déclare qu'il a pris acte que le Gouvernement allemand s'engage à maintenir à la Banque pendant la période s'écoulant jusqu'à 31 Mars 1966 un dépôt sans intérêt, équivalent à 50 o)o du dépôt moyen restant au compte de Trusts des annuités, mais ne dépassant pas 100 millions de Reichsmarks.

A cet effet la Banque certifiera chaque mois au Gouvernement allemand et aux Gouvernements créanciers la moyenne des soldes à la fin de chaque jour ouvrable laissés par les Gouvernements ceréanciers en dépôt sans intérêt durant ce mois, et provenant des paiements allemands sous le régime du Plan Dawes ou sous le régime du présent Plan jusqu'à la date de leur retrait par les Gouvernements créanciers.

Le premier dépôt sera versé par le Gouvernement allemand à la Banque 15 jours après la mise en vigueur du Nouveau Plan, le montant de ce dépôt étant calculé sur la moyenne des soldes journaliers mentionnés ci-dessus laissés chez l'Agent Général ou chez la Banque pendant le mois se terminant deux jours ouvrables avant la date du dépôt, à l'exclusion des sommes restituables au Gouvernement allemand en vertu de l'Annexe III au Protocole de la Haye du 31 Août 1929 et tout arrangement supplémentaire.

Le dépôt sera maintenu au montant ainsi calculé pendant un mois. A la fin de cette période, le dépôt sera ajusté par un dépôt supplémentaire ou par le retrait d'une partie du dépôt existant sur la base de la moyenne des soldes journaliers mentionnés ci-dessus pendant le mois se terminant deux jours ouvrables avant la date de l'ajustement.

Un ajustement semblable aura lieu à la fin du second mois à partir de la date du premier dépôt.

A la fin du troisième mois et ultérieurement à intervalles de trois mois, le dépôt sera ajusté sur la base de la moyenne des soldes journaliers mentionnés ci-dessus durant les 3 mois se terminant deux jours ouvrables avant la date de chaque ajustement. Les périodes visées au présent alinéa pourront être modifiées par accord entre les Gouvernements intéressés et avec l'assentiment du Trustee.

Le Trustee acceptera ce dépôt dans les conditions du présent article.

Article X.

Le Trustee déclare avoir pris connaissance des dispositions du Plan qui concernent les fonctions attribuées à la Banque des Règlements Internationaux pour le cas où le Gouvernement allemand ferait une déclaration nécessitant la convocation du Comité Consultatif Spécial ; le Trustee convient, et les Gouvernements créanciers confirment qu'il devra remplir de la manière indiquée au Plan les fonctions qui lui sont ainsi attribuées.

Le Trustee note qu'en application de l'article 124 du Rapport des Experts, toute recommandation du Comité affectant les droits des Gouvernements créanciers ne liera pas ces Gouvernements à moins qu'elle ne soit acceptée et confirmée par les Gouvernements créanciers ayant participé à la décision du 16 Septembre 1928 portant création du Comité des Experts ; et que de même, toute recommandation affectant les droits du Gouvernement allemand ne liera pas ce Gouvernement à moins qu'elle ne soit acceptée et confirmée par lui.

"Αρθρον IX.

'Ο 'Εντολοδόχος (Trustee) δηλοῖ ὅτι ἔλαβε γνῶσιν ὅτι ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ διατηρῇ εἰς τὴν Τράπεζαν κατὰ τὴν περίοδον τὴν ἐκτεινομένην μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1966 ἄτοκον κατάθεσιν ἰσοδυναμοῦσαν πρὸς τὰ 50 ο)ο τῆς μέσης καταθέσεως τῆς παραμενούσης εἰς τὸν λογαριασμὸν θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων, ἀλλὰ μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ 100 ἑκατομμύρια Ράϊχσμαρκ.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ Τράπεζα θὰ βεβαιώνῃ καθ' ἕκαστον μῆνα εἰς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς τὰς πιστωτρίας Κυβερνήσεις τὸν μέσον ὅρον τῶν ὑπολοίπων εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἐργασίμου ἡμέρας τῶν καταλειπομένων ὑπὸ τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων εἰς ἄτοκον κατάθεσιν κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον, καὶ προερχομένων ἐκ τῶν ὑπὸ τὸ καθεστὼς τοῦ Σχεδίου Ντὼς ἢ ὑπὸ τὸ καθεστὼς τοῦ παρόντος Σχεδίου Γερμανικῶν πληρωμῶν μέχρι τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἀναλήψεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων.

'Η πρώτη κατάθεσις θὰ γίνῃ εἰς τὴν Τράπεζαν ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως 15 ἡμέρας μετὰ τὴν θέσιν ἐν ἰσχύϊ τοῦ Νέου Σχεδίου, τοῦ ποσοῦ τῆς καταθέσεως ταύτης ὑπολογιζομένου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν ἡμερησίων ὑπολοίπων τῶν μνημονευομένων ἀνωτέρω τῶν καταλειφθέντων παρὰ τῷ Γενικῷ Πράκτορι ἢ παρὰ τῇ Τραπέζῃ κατὰ τὸν μῆνα τὸν λήγοντα δύο ἐργασίμους ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς καταθέσεως, ἐξαιρουμένων τῶν ποσῶν τῶν ἀποδοτέων εἰς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν δυνάμει τοῦ Παραρτήματος III τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Χάγης τῆς 31 Αὐγούστου 1929 καὶ πάσης συμπληρωματικῆς Συμφωνίας.

'Η κατάθεσις θὰ διατηρῆται εἰς τὸ οὕτω ὑπολογισθὲν ποσὸν ἐπὶ ἕνα μῆνα. Εἰς τὸ τέλος τῆς περιόδου ταύτης, ἡ κατάθεσις θὰ τακτοποιῆται διὰ συμπληρωματικῆς καταθέσεως ἢ διὰ τῆς ἀναλήψεως μέρους τῆς ὑφισταμένης καταθέσεως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν ἡμερησίων ὑπολοίπων τῶν μνημονευομένων ἀνωτέρω κατὰ τὸν μῆνα τὸν λήγοντα δύο ἐργασίμους ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς τακτοποιήσεως.

Παρομοία τακτοποίησις θὰ γίνεται εἰς τὸ τέλος τοῦ δευτέρου μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς πρώτης καταθέσεως.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου μηνὸς καὶ μεταγενεστέρως κατὰ διαστήματα τριῶν μηνῶν, ἡ κατάθεσις θὰ τακτοποιῆται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν ἡμερησίων ὑπολοίπων τῶν μνημονευομένων ἀνωτέρω κατὰ τοὺς τρεῖς μῆνας τοὺς λήγοντας δύο ἐργασίμους ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ἑκάστης τακτοποιήσεως. Αἱ εἰς τὸ παρὸν ἐδάφιον προβλεπόμεναι περίοδοι θὰ δύνανται νὰ τροποποιῶνται διὰ συμφωνίας μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων καὶ τῇ συγκαταθέσει τοῦ 'Εντολοδόχου (Trustee).

'Ο 'Εντολοδόχος (Trustee) θὰ δέχεται τὴν κατάθεσιν ταύτην ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος ἄρθρου.

"Αρθρον X.

'Ο 'Εντολοδόχος (Trustee) δηλοῖ ὅτι ἔλαβε γνῶσιν τῶν διατάξεων τοῦ Σχεδίου αἵτινες ἀφορῶσι τὰ ἀνατιθέμενα εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν καθήκοντα διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ προέβαινεν εἰς δήλωσιν ἐπιβάλλουσαν τὴν σύγκλησιν τῆς Εἰδικῆς Συμβουλευτικῆς 'Επιτροπῆς· ὁ 'Εντολοδόχος (Trustee) συμφωνεῖ, καὶ αἱ πιστώτριαι Κυβερνήσεις ἐπιβεβαιοῦσιν ὅτι θὰ ὀφείλῃ νὰ ἐκπληροῖ κατὰ τὸν καθοριζόμενον εἰς τὸ Σχέδιον τρόπον τὰ οὕτω εἰς αὐτὸν ἀνατιθέμενα καθήκοντα.

'Ο 'Εντολοδόχος (Trustee) σημειοῖ ὅτι κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 124 τῆς 'Εκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων,

πᾶσα σύστασις τῆς 'Επιτροπῆς θίγουσα τὰ δικαιώματα τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων δὲν θὰ δεσμεύῃ τὰς Κυβερνήσεις ταύτας ἐκτὸς ἐὰν γίνῃ δεκτὴ καὶ ἐπιβεβαιωθῇ ὑπὸ τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων τῶν μετασχουσῶν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς 16ης Σεπτεμβρίου 1928 τὴν ἀφορῶσαν τὴν σύστασιν τῆς 'Επιτροπῆς τῶν Πραγματογνωμόνων, καὶ ὅτι ὡσαύτως, πᾶσα σύστασις θίγουσα τὰ δικαιώματα τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως δὲν θὰ δεσμεύῃ τὴν Κυβέρνησιν ταύτην ἐκτὸς ἐὰν αὕτη γίνῃ ἀποδεκτὴ καὶ ἐπιβεβαιωθῇ ὑπ' αὐτῆς.

Article XI.

Dès qu'il aura reçu du Gouvernement allemand conformément au Plan la notification d'une suspension de transfert de tout ou partie de l'annuité différable, le Trustee devra en informer les Gouvernements créanciers.

(a) Dès que cette suspension sera devenue effective :

(1). Le Trustee continuera à transférer, chaque mois, les sommes nécessaires pour assurer le service de l'Emprunt Extérieur allemand 1924, conformément au paragraphe (a) de l'article IV du présent contrat.

(2). Le Trustee continuera à créditer ou à transférer chaque mois conformément aux dispositions du paragraphe b) de l'article IV du présent contrat, les sommes versées par le Gouvernement allemand au titre de l'annuité non différable.

(3). Dans le cas d'une suspension partielle du transfert ou du paiement des annuités différables pendant une année déterminée, le Trustee répartira la fraction des annuités différables réellement payée et transférée pendant ladite année de façon à faire en sorte que, dans toute la mesure du possible les recettes des divers créanciers provenant de la totalité des paiements réellememnt transférés par l'Allemagne (que ce soit au titre des annuités non différables ou des annuités différables) soient proportionnelles à leurs parts respectives dans les annuités totales dues par l'Allemagne en vertu du Plan au titre de ladite année, toujours sous réserve que les Gouvernenments créanciers ayant droit à une allocation sur l'annuité non différable ne recevront en aucun cas une somme inférieure aux allocations qui leur sont respectivement dues sur ladite annuité.

(4). Si le montant des annuités différables payé et transféré par l'Allemagne est insuffisant pour assurer en totalité à chacun des Gouvernements créanciers sa juste part des paiements allemands transférés, eu égard aux allocations sur l'annuité non différable visées par le paragraphe précédent, le Trustee prélèvera, conformément aux dispositions du paragraphe 202 des annexes du Rapport des Experts, sur le fonds de garantie à constituer par le Gouvernement français, les sommes nécessaires pour combler l'insuffisance de chacun desdits Gouvernements créanciers. Les sommes ainsi retirées du fonds de garantie seront remboursées audit fonds, conformément au Plan dès la fin de la période de suspension.

(b) Au cours d'une suspension partielle ou totale

Εὐθὺς ὡς θὰ ἔχῃ λάβει παρὰ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως συμφώνως πρὸς τὸ Σχέδιον τὴν ἀνακοίνωσιν ἀναστολῆς τινος μετατροπῆς τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῆς ἀναβλητῆς ἐτησίας δόσεως, ὁ 'Εντολοδόχος (Trustee) θὰ ὀφείλῃ νὰ πληροφορήσῃ περὶ τούτου τὰς πιστωτρίας Κυβερνήσεις.

(α') "Αμα ὡς ἡ ἀναστολὴ αὕτη θὰ ἔχῃ πραγματοποιηθεῖ:

(1). 'Ο 'Εντολοδόχος (Trustee) θὰ ἐξακολουθῇ νὰ μετατρέπῃ, καθ' ἕκαστον μῆνα, τὰ ἀναγκαῖα ποσὰ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ 'Εξωτερικοῦ Γερμανικοῦ Δανείου 1924, συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον (α) τοῦ ἄρθρου IV τοῦ παρόντος συμβολαίου.

(2). 'Ο 'Εντολοδόχος (Trustee) θὰ ἐξακολουθῇ νὰ πιστώνῃ ἢ νὰ μετατρέπῃ, καθ' ἕκαστον μῆνα συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου (β) τοῦ ἄρθρου IV τοῦ παρόντος συμβολαίου, τὰ ποσὰ τὰ καταβαλλόμενα ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἔναντι τῆς μὴ ἀναβλητῆς ἐτησίας δόσεως.

(3). 'Εν τῇ περιπτώσει μερικῆς ἀναστολῆς τῆς μετατροπῆς ἢ τῆς πληρωμῆς τῶν ἀναβλητῶν ἐτησίων δόσεων καθ' ὡρισμένον ἔτος, ὁ 'Εντολοδόχος (Trustee) θὰ κατανέμῃ τὸ πράγματι καταβληθὲν καὶ μετατραπὲν τμῆμα τῶν ἀναβλητῶν ἐτησίων δόσεων κατὰ τὸ ρηθὲν ἔτος κατὰ τρόπον ὥστε, ἐν ὅλῳ τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ αἱ εἰσπράξεις τῶν διαφόρων πιστωτῶν αἱ προερχόμεναι ἐκ τοῦ συνόλου τῶν πραγματι μετατραπεισῶν ὑπὸ τῆς Γερμανίας καταβολῶν (εἴτε ἔναντι τῶν μὴ ἀναβλητῶν εἴτε τῶν ἀναβλητῶν ἐτησίων δόσεων) νὰ εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὰ ἀντίστοιχα αὐτῶν μερίδια εἰς τὰς ὑπὸ τῆς Γερμανίας ὀφειλομένας ὁλικὰς ἐτησίας δόσεις δυνάμει τοῦ Σχεδίου διὰ τὸ εἰρημένον ἔτος, πάντοτε ὑπὸ ἐπιφύλαξιν ὅτι αἱ πιστώτριαι Κυβερνήσεις αἱ ἔχουσαι δικαίωμα εἰς χορηγίαν ἐκ τῆς μὴ ἀναβλητῆς ἐτησίας δόσεως δὲν θὰ λάβωσιν ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ποσὸν κατώτερον τῶν χορηγιῶν αἵτινες ὀφείλονται εἰς αὐτὰς ἀντιστοίχως ἐκ τῆς εἰρημένης ἐτησίας δόσεως.

(4). 'Εν ᾗ περιπτώσει τὸ πληρωθὲν καὶ μετατραπὲν ὑπὸ τῆς Γερμανίας ποσὸν τῶν ἀναβλητῶν ἐτησίων δόσεων εἶναι ἀνεπαρκὲς ὅπως ἐξασφαλίσῃ ἐξ ὁλοκλήρου εἰς ἑκάστην τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων τὸ ἀκριβὲς αὐτῆς μέρος ἐπὶ τῶν μετατραπεισῶν γερμανικῶν πληρωμῶν, ἐν σχέσει πρὸς τὰς παροχὰς ἐκ τῆς μὴ ἀναβλητῆς ἐτησίας δόσεως τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου, ὁ 'Εντολοδόχος (Trustee) θὰ προαφαιρῇ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 202 τῶν παραρτημάτων τῆς 'Εκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων, ἐκ τοῦ ἐγγυητικοῦ κεφαλαίου τοῦ σχηματισθησομένου ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, τὰ ἀπαιτούμενα ποσὰ πρὸς κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος ἑκάστης τῶν εἰρημένων πιστωτριῶν Κυβερνήσεων. Τὰ οὕτω ἀποσυρόμενα ποσὰ ἐκ τοῦ ἐγγυητικοῦ κεφαλαίου θὰ ἀποδίδωνται εἰς αὐτό, συμφώνως πρὸς τὸ Σχέδιον ἅμα τῇ λήξει τῆς περιόδου ἀναστολῆς.

(β') Διαρκούσης μερικῆς ἢ ὁλικῆς ἀναστολῆς μετα-

de transfert, le Trustee pourra accepter de l'Allemagne des versements en Reichsmartks au titre des sommes dont le transfert a été suspendu et dont le paiement n'a pas été suspendu en exécution du Plan. Le Trustee est autorisé à délivrer au Gouvernement allemand des reçus pour ces paiements, reçus qui auront le caractère de reconnaissances temporaires. Ces reconnaissances seront converties en reçus définitifs au fur et à mesure du transfert des montants suspendus ou de l'utilisation des Reichsmarks acceptée par le Trustee, en exécution du présent paragraphe, pour des paiements de livraisons en nature ou au titre des Reparation Recovery Acts et des procédures similaires, en exécution des programmes spéciaux mentionnés dans l'annexe IV du Rapport des Experts.

(c) Toutes sommes acceptées en Reichsmarks par le Trustee en exécution du paragraphe (b) ci-dessus seront réparties sous forme d'inscriptions de crédit dans les livres du Trustee, de façon à compléter les crédits dus à chaque Gouvernement pour l'année en question en exécution du Plan et le fonds de garantie dans la mesure où il a été fait appel à ce fonds. Ces Reichsmarks seront administrés par le Trustee de la manière prévue par le Plan.

(d) Les parties au présent Contrat conviennent que tous placements de ces fonds on Reichsmarks effectués par le Trustee seront faits pour le compte respectif des Gouvernements créanciers selon leurs intérêts, à leurs avantages et à leurs risques. En particulier les produits du placement des Reichsmarks portés au fonds de garantie seront attribués au Gouvernement français.

Article XII.

Les Gouvernements créanciers et le Trustee conviennent que le Trustee aura comme mandat exclusif d'agir comme agent des Gouvernements créanciers ou de l'un quelconque d'entre eux, en ce qui concerne les opérations relatives à la mobilisation des annuités allemandes et qu'en remplissant les fonctions et en usant des facultés qui sont reconnues à titre d'agent en cette matière, le Trustee suivra les stipulations du Plan qui régissent la mobilisation. Il observera, notamment, les prescriptions suivantes :

(a) Lorsqu'il paraîtra pratiquement possible au Trustee de procéder à une émission de titres représentant la capitalisation d'une partie de l'annuité, il en informera les Gouvernements créanciers. La possibilité de procéder à une telle opération devra également être envisagée par le Trustee, chaque fois qu'il en sera requis par l'un ou plusieurs des Gouvernements créanciers.

Si, après examen et dans les cas autres que celui visé au § (b), deuxième alinéa, le Trustee estime une telle opération inopportune, il devra indiquer aux Gouvernements intéressés les raisons sur lesquelles son opinion est fondée.

(b) Si l'un ou plusieurs des Gouvernements intéressés envisagent de procéder eux-mêmes à une émission sur leur propre marché, le Trustee, au moment de l'opération, fixera les conditions minima d'émission.

Toutefois, si une telle opération est envisagée en relation avec des opérations de conversion intérieures, le Gouvernement intéressé sera libre d'offrir les obligations sur son marché aux conditions qu'il pourra obtenir, sans que le Trustee ait à examiner l'opportunité de la création des titres, et étant entendu que ceux-ci ne seront cotés que sur leur marché d'émission.

(c) Si l'un ou plusieurs des Gouvernements intéressés envisagent une émission internationale sur d'autres marchés que leurs marchés respectifs et à leur requête, le Trustee s'il considère, après examen, que la situation de ces marchés permet une semblable mesure, devra prendre des dispositions pour procéder à une émission en déterminant, après s'être assuré que les Banques Centrales intéressées n'ont pas d'objections, les marchés où les offres peuvent être faites.

Dans le cas de semblables émissions, les différents Gouvernements ayant une part non encore mobilisée dans la fraction non différable de l'annuité seront mis à même d'y participer dans la proportion des chiffres suivants : France 500, Grande-Bretagne 84, Italie 42, Japon 6,6, Yougoslavie 6, Portugal 2,4.

Aucune émission à caractère international ne pourra toutefois avoir lieu sur le marché de l'un des pays dont le Gouvernement est signataire du présent contrat, sans l'approbation de ce Gouvernement, tant en ce qui concerne le montant de l'émission que les conditions dans lesquelles l'opération sera autorisée.

(d) S'il est décidé de procéder à une émission et si un ou plusieurs Gouvernements créanciers le lui demandent, le Trustee déterminera, d'accord avec lesdits Gouvernements et les Banquiers émetteurs, le détail des conditions auxquelles les obligations seront émises.

(e) Le Trustee demandera au Gouvernement allemand, dans les conditions prévues par le Plan, la création de titres susceptibles d'être émis.

(f) Le Trustee se déclare disposé à agir comme mandataire (Trustee) ou représentant des porteurs d'obligations ou comme agent pour toutes tranches d'obligations émises par application des dispositions du Plan, pour autant que le prévoit le contrat d'emprunt à conclure entre le Trustee et les Gouvernements intéressés à l'occasion de l'émission de telles obligations.

(g) Les frais et commissions du Trustee, tant pour la création des titres, que pour leur émission, seront déterminés entre le Trustee et les Gouvernements intéressés d'après l'importance des fonctions qui lui auront été confiées à l'occasion de chaque opération.

Article XIII.

Le Trustee portera au crédit d'un compte spécial de Trust le dépôt que le Gouvernement français s'est engagé à faire dans les conditions prévues au Plan jusqu'à concurrence d'un montant de 500 millions de Reichsmarsks en monnaies autres que le Reichsmark et reposant sur l'étalon-or ou de change-or.

Le Trustee s'engage à gérer ces fonds de telle sorte

τροπῆς, ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee) θὰ δύναται νὰ δέχηται παρὰ τῆς Γερμανίας πληρωμὰς εἰς Ράϊχσμαρκ ἔναντι τῶν ποσῶν ὧν ἀνεστάλη ἡ μετατροπὴ καὶ ὧν ἡ πληρωμὴ δὲν ἀνεστάλη κατ' ἐκτέλεσιν τοῦ Σχεδίου. Ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee) ἐξουσιοδοτεῖται νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν ἀποδείξεις διὰ τὰς πληρωμὰς ταύτας, ἀποδείξεις αἵτινες θὰ ἔχωσι τὸν χαρακτῆρα προσωρινῶν ἀναγνωρίσεων. Αἱ ἀναγνωρίσεις αὗται θὰ μετατρέπωνται εἰς ὁριστικὰς ἀποδείξεις ἐν τῷ μέτρῳ τῆς μετατροπῆς τῶν ἀνασταλέντων ποσῶν ἢ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν Ράϊχσμαρκ τῆς γενομένης δεκτῆς ὑπὸ τοῦ Ἐντολοδόχου (Trustee), εἰς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης παραγράφου, διὰ πληρωμὰς εἰς εἶδος παροχῶν ἢ ἔναντι τῶν Reparation Recovery Acts καὶ τῶν παρομοίων μεθόδων, εἰς ἐκτέλεσιν τῶν εἰδικῶν προγραμμάτων τῶν μνημονευομένων ἐν τῷ παραρτήματι IV τῆς Ἐκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων.

(γ') Πάντα τὰ ποσὰ τὰ γινόμενα ἀποδεκτὰ ὑπὸ τοῦ Ἐντολοδόχου (Trustee) εἰς Ράϊχσμαρκ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὡς ἄνω παραγράφου (β) θὰ κατανέμωνται ὑπὸ τύπον ἐγγραφῶν πιστώσεων εἰς τὰ βιβλία τοῦ Ἐντολοδόχου (Trustee), οὕτως ὥστε νὰ συμπληρῶνται αἱ ὀφειλόμεναι εἰς ἑκάστην Κυβέρνησιν πιστώσεις διὰ τὸ εἰρημένον ἔτος εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ Σχεδίου καὶ τὸ ἐγγυητικὸν κεφάλαιον ἐν ᾧ μέτρῳ ἐγένετο προσφυγὴ εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο. Ἡ διαχείρισις τῶν Ράϊχσμαρκ τούτων θὰ γίνεται ὑπὸ τοῦ Ἐντολοδόχου (Trustee) κατὰ τὸν ἐν τῷ Σχεδίῳ προβλεπόμενον τρόπον.

Τὰ συμβαλλόμενα Μέρη ἐν τῷ παρόντι Συμβολαίῳ συμφωνοῦσιν ὅπως πᾶσαι αἱ ἐνεργούμεναι ὑπὸ τοῦ Ἐντολοδόχου (Trustee) τοποθετήσεις τῶν κεφαλαίων τούτων εἰς Ράϊχσμαρκ γίνωνται διὰ τοῦ ἀντιστοίχου λογαριασμοῦ τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων ἀναλόγως τῶν συμφερόντων αὐτῶν ἐπ' ὠφελείᾳ αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῷ ἰδίῳ αὐτῶν κινδύνῳ. Ἰδιαιτέρως τὰ προϊόντα τῆς τοποθετήσεως τῶν Ράϊχσμαρκ τὰ ἀγόμενα εἰς τὸ ἐγγυητικὸν κεφάλαιον θὰ καταβάλλωνται εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν.

Ἄρθρον XII.

Αἱ πιστώτριαι Κυβερνήσεις καὶ ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee) συμφωνοῦσιν ὅτι ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee) θὰ ἔχῃ ὡς ἀποκλειστικὴν ἐντολὴν νὰ ἐνεργῇ ὡς πράκτωρ τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων ἢ μιᾶς οἱασδήποτε ἐξ αὐτῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς πράξεις τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν κινητοποίησιν τῶν ἐτησίων γερμανικῶν δόσεων καὶ ὅτι ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν καθηκόντων του καὶ τῇ ἀσκήσει τῶν δικαιωμάτων ἅτινα τῷ ἀναγνωρίζονται ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὡς πράκτορος, ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee) θὰ ἀκολουθῇ τὰς διατάξεις τοῦ Σχεδίου τὰς διεπούσας τὴν κινητοποίησιν. Θὰ τηρῇ, ἰδίως, τὰς ἀκολούθους διατάξεις :

(α) Ὁσάκις ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee) θὰ κρίνῃ πρακτικῶς δυνατὸν νὰ προβῇ εἰς ἔκδοσιν τίτλων παριστώντων τὴν κεφαλαιοποίησιν μέρους τῆς ἐτησίας δόσεως, θὰ πληροφορῇ περὶ τούτου τὰς πιστωτρίας Κυβερνήσεις. Τὸ δυνατὸν τῆς ἐπιχειρήσεως τοιαύτης πράξεως θὰ πρέπῃ νὰ ἐξετάζηται ὑπὸ τοῦ Ἐντολοδόχου (Trustee). ὁσάκις ὀχληθῇ πρὸς τοῦτο παρὰ μιᾶς ἢ πλειόνων τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων.

Ἐὰν, μετὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ εἰς περιπτώσεις ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τῆς § (β) προβλεπομένης, ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee), κρίνῃ τοιαύτην ἐνέργειαν ἀσύμφορον, θὰ πρέπῃ νὰ γνωρίζῃ εἰς τὰς ἐνδιαφερομένας Κυβερνήσεις τοὺς λόγους ἐφ' ὧν βασίζεται ἡ γνώμη του.

(β) Ἐὰν μία ἢ πλείονες τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων σκέπτωνται νὰ προβῶσιν αὐταὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ των ἀγορᾷ εἰς ἔκδοσίν τινα, ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee), θὰ καθορίζῃ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς πράξεως, τοὺς κατ' ἐλάχιστον ὅριον ὅρους τῆς ἐκδόσεως.

Πάντως, ἐὰν τοιαύτη πρᾶξις κρίνηται ἐν συναφείᾳ πρὸς ἐσωτερικὰς πράξεις μετατροπῆς, ἡ ἐνδιαφερομένη Κυβέρνησις θὰ εἶναι ἐλευθέρα νὰ προσφέρῃ τὰς ὁμολογίας εἰς τὴν ἀγοράν της ὑφ' οὓς δυνηθῇ νὰ ἐπιτύχῃ ὅρους, χωρὶς ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee) νὰ δύναται νὰ ἐξετάσῃ τὴν σκοπιμότητα τῆς δημιουργίας τῶν τίτλων, καὶ καθοριζομένου ὅτι οὗτοι δὲν θὰ γίνωνται ἀντικείμενον συναλλαγῶν ἢ εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν ἐκδόσεων.

(γ') Ἐὰν μία ἢ πλείονες τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων ἔχωσιν ὑπ' ὄψει διεθνῆ ἔκδοσιν ἐπὶ ἀγορῶν ἄλλων ἢ τῶν ἀντιστοίχων αὐτῶν ἀγορῶν καὶ τῇ αἰτήσει των, ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee) ἐὰν κρίνῃ, μετὰ ἐξέτασιν, ὅτι ἡ κατάστασις τῶν ἀγορῶν τούτων ἐπιτρέπει παρόμοιον μέτρον, θὰ πρέπῃ νὰ λάβῃ μέτρα ὅπως προβῇ εἰς ἔκδοσιν καθορίζων, ἀφοῦ βεβαιωθῇ ὅτι δὲν ὑφίστανται ἀντιρρήσεις ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων Κεντρικῶν Τραπεζῶν, τὰς ἀγορὰς ὅπου αἱ προσφοραὶ δύνανται νὰ γίνωσι.

Ἐν περιπτώσει παρομοίων ἐκδόσεων, αἱ διάφοροι Κυβερνήσεις αἵτινες ἔχουσι μὴ εἰσέτι κινητοποιηθὲν μερίδιον ἐν τῷ μὴ ἀνκβλητῷ τμήματι τῆς ἐτησίας δόσεως θὰ δύνανται νὰ συμμετέχωσι κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν: Γαλλία 500, Μεγάλη Βρεττανία 84, Ἰταλία 42, Ἰαπωνία 6,6, Γιουγκοσλαυία 6, Πορτογαλλία 2,4.

Πάντως οὐδεμία ἔκδοσις διεθνοῦς χαρακτῆρος θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ γίνηται εἰς τὴν ἀγορὰν μιᾶς τῶν χωρῶν ἧς ἡ Κυβέρνησις ἔχει ὑπογράψῃ τὸ πρὸν συμβόλαιον, ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως ταύτης, καὶ καθόσον ἀφορᾷ τὸ ποσὸν τῆς ἐκδόσεως καὶ καθόσον ἀφορᾷ τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς θὰ ἐπιτρέπηται ἡ σχετικὴ ἐνέργεια.

(δ) Ἐὰν ἀποφασισθῇ νὰ γίνῃ ἡ ἔκδοσις καὶ ἐὰν μία ἢ πλείονες πιστώτριαι Κυβερνήσεις τὸ ζητήσωσι παρ' αὐτοῦ, ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee) θὰ καθορίζῃ, ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν εἰρημένων Κυβερνήσεων καὶ τῶν ἐκδοτῶν Τραπεζιτῶν, τὰς λεπτομερείας τῶν ὅρων ὑφ' οὓς αἱ ὁμολογίαι θὰ ἐκδίδωνται.

(ε) Ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee) θὰ ζητῇ παρὰ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως. ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ Σχεδίῳ προβλεπομένους ὅρους, τὴν δημιουργίαν τίτλων ἐπιδεκτικῶν ἐκδόσεως.

(στ) Ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee) δηλοῖ ὅτι εἶναι διατεθειμένος νὰ ἐνεργῇ ὡς Ἐντολοδόχος (Trustee) ἢ ἀντιπρόσωπος τῶν κομιστῶν ἢ ὡς πράκτωρ δι' ὅλα τὰ τμήματα τῶν ἐκδοθεισῶν ὁμολογιῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Σχεδίου, καὶ ἐφόσον προβλέπει τοῦτο τὸ συναπτέον συμβόλαιον δανείου μεταξὺ τοῦ Ἐντολοδόχου (Trustee) καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκδόσεως τοιούτων ὁμολογιῶν.

(ζ') Αἱ δαπάναι καὶ αἱ προμήθειαι τοῦ Ἐντολοδόχου (Trutsee), τόσον διὰ τὴν δημιουργίαν τίτλων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἔκδοσιν αὐτῶν, θὰ καθορίζωνται μεταξὺ τοῦ Ἐντολοδόχου (Trustee) καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων ἀναλόγως τῆς σοβαρότητος τῶν καθηκόντων ἅτινα θέλουσιν ἀνατεθῇ αὐτῷ ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἑκάστης πράξεως.

Ἄρθρον XIII.

Ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee) θὰ φέρῃ εἰς πίστωσιν εἰδικοῦ λ)σμοῦ θέματος τὴν κατάθεσιν ἣν ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ὑπεχρεώθη νὰ ἐνεργήσῃ ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ Σχεδίῳ προβλεπομένους ὅρους μέχρι ποσοῦ 500 ἑκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ εἰς νομίσματα διάφορα τοῦ Ράϊχσμαρκ ἔχοντα ὡς βάσιν τὸν χρυσὸν ἢ τὸ εἰς χρυσὸν συνάλλαγμα.

Ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee) ὑποχρεοῦται νὰ διαχειρί-

que les sommes déposées soient disponibles en monnaies basées sur l'étalon-or ou de change-or, autres que le Reichsmark, en vue d'égaliser les paiements insuffisants aux autres créanciers pendant une période de suspension des transferts.

Le Trustee versera au Gouvernement français ,au taux maximum consenti pour les dépôts à long terme et sous réserve des dispositions de l'article XI, (c) et (d) un intérêt sur les sommes figurant à ce compte en monnaies autres que le Reichsmark.

Ce dépôt, s'il est convenu qu'il sera maintenu pendant plus de cinq ans, donnera le droit au Gouvernemant français de participer aux bénéfices de la Banque dans les conditions visées à l'article 53 (e) (1) de ses Statuts. Il sera restitué au Gouvernement français dans les conditions prévues au Plan.

Article XIV.

Si le Gouvernement allemand décide d'effectuer le dépôt à long terme pouvant s'élever à 400 millions de Reichsmarks, prévu au Plan, le Trustee accepte de recevoir et de gérer ce dépôt et de prendre en conséquence les mesures qui conviennent en ce qui concerne l'affectation et l'utilisation de ses bénéfices conformément aux dispositions de l'article 53 (e) des Statuts de la Banque.

Article XV.

En ce chargeant des fonctions relatives aux versements à faire et aux comptes à tenir en matière de livraisons en nature, Reparation Recovery Acts et autres procédures similaires ainsi qu'il est prévu ci-dessus, le Trustee déclare prendre acte en outre des arrangements relatifs aux prestations en nature et aux Reparation Recovery Acts compris dans les annexes correspondantes de l'Accord de la Haye de Janvier 1930; il accepte de les observer dans la limite de ses attributions et de ses pouvoirs en tant que Banque, tels que ces attributions et pouvoirs sont prévus aux Statuts.

Article XVI.

Le Trustee est chargé et accepte, en ce qui concerne les revenus du Reich allemand affectés en vertu du Plan, d'exercer les fonctions prévues à la Section III de l'Annexe III du Rapport des Experts.

Article XVII.

Le Trustee transmettra à chaque Gouvernement créancier à la fin de chaque mois un état indiquant toutes les sommes reçues et versées par lui pendant cette période au titre des annuités allemandes. Le Trustee transmettra également à chaque Gouvernement créancier, dès que possible après le 31 Mars de l'année 1931 et des années suivantes, une copie du relevé des comptes, tel que ce relevé aura été approuvé par les commissaires-vérificateurs de la Banque des Règlements Internationaux, relatif à toutes ses operations

ζηται τὰ κεφάλαια ταῦτα κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε τὰ κατατεθειμένα ποσὰ θὰ εἶνει διαθέσιμα εἰς νομίσματα ἔχοντα ὡς βάσιν τὸν χρυσὸν ἢ τὸ εἰς χρυσὸν συνάλλαγμα, διάφορα τοῦ Ράϊχσμαρκ, πρὸς ἐξίσωσιν τῶν πρὸς τοὺς λοιποὺς πιστωτὰς ἀνεπαρκῶν πληρωμῶν κατὰ περίοδον ἀναστολῆς τῶν μετατροπῶν.

Ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee) θὰ καταβάλλῃ εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μεγαλειτέρου ἐπιτοκίου τοῦ χορηγουμένου διὰ τὰς μακροχρονίους καταθέσεις καὶ ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου XI, (γ) καὶ (δ) τόκον ἐπὶ τῶν ἀναγραφομένων ποσῶν ἐν τῷ λογαριασμῷ τούτῳ εἰς νομίσματα διάφορα τοῦ Ράϊχσμαρκ.

Ἡ κατάθεσις αὕτη, ἐὰν συμφωνηθῇ ὅτι θὰ διατηρηθῇ πλέον τῆς πενταετίας, θὰ παρέχῃ τὸ δικαίωμα συμμετοχῆς τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ κέρδη τῆς Τραπέζης ὑπὸ τοὺς προβλεπομένους ἐν τῷ ἄρθρῳ 53 (ε) (1) ὅρους τοῦ Καταστατικοῦ της. Θὰ ἀποδίδηται δὲ εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ τοὺς προβλεπομένους ἐν τῷ Σχεδίῳ ὅρους.

Ἄρθρον XIV.

Ἐὰν ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἀποφασίσῃ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν μακροπρόθεσμον κατάθεσιν τὴν δυναμένην νὰ ἀνέλθῃ εἰς 400 ἑκατομμύρια Ράϊχσμαρκ, τὴν προβλεπομένην ἐν τῷ Σχεδίῳ ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee) δέχεται νὰ παραλαμβάνῃ καὶ νὰ διαχειρίζηται τὴν κατάθεσιν ταύτην καὶ νὰ λαμβάνῃ συναφῶς τὰ προσήκοντα μέτρα καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάθεσιν καὶ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν κερδῶν του συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 53 (ε) τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον XV.

Ἐπιφορτιζόμενος διὰ τῶν καθηκόντων τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς ἐνεργητέας καταβολὰς καὶ τοὺς τηρητέους λογαριασμοὺς διὰ τὰς εἰς εἶδος παροχάς, τὰ Reparation Recovery Acts καὶ τὰς ἄλλας παρομοίας μεθόδους ὡς προβλέπεται ἀνωτέρω, ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee) δηλοῖ ὅτι λαμβάνει ἐπὶ πλέον γνῶσιν τῆς συμφωνίας ἐν σχέσει πρὸς τὰς εἰς εἶδος παροχὰς καὶ εἰς τὰ Reparation Recovery Acts τὰ περιλαμβανόμενα εἰς τὰ ἀντίστοιχα παραρτήματα τῆς Συμφωνίας τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930· ἀποδέχεται νὰ τὰς τηρῇ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν καθηκόντων του καὶ τῶν δικαιωμάτων του ὡς Τραπέζης, οἷα τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα προβλέπονται ἐν τῷ Καταστατικῷ.

Ἄρθρον XVI.

Ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee) ἐπιφορτίζεται καὶ ἀποδέχεται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς προσόδους τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως τὰς ὑπεγγύους δυνάμει τοῦ Σχεδίου, νὰ ἀσκῇ τὰ καθήκοντα τὰ προβλεπόμενα ἐν τῷ Τμήματι III τοῦ Παραρτήματος III τῆς Ἐκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων.

Ἄρθρον XVII.

Ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee) θὰ μεταβιβάζῃ εἰς ἑκάστην πιστώτριαν Κυβέρνησιν κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς κατάστασιν δεικνύουσαν ἅπαντα τὰ ληφθέντα καὶ ὑπ' αὐτοῦ καταβληθέντα ποσὰ ἔναντι τῶν γερμανικῶν ἐτησίων δόσεων κατὰ τὴν περίοδον ταύτην. Ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee) θὰ διαβιβάζῃ ὡσαύτως εἰς ἑκάστην πιστώτριαν Κυβέρνησιν, ἀφ' ἧς εἶναι δυνατὸν τοῦτο μετὰ τὴν 31 Μαρτίου τοῦ ἔτους 1931 καὶ τῶν ἀκολούθων ἐτῶν, ἀντίγραφον τῆς περιλήψεως τῶν λογαριασμῶν, οἷα ἡ περίληψις αὕτη θὰ ἔχῃ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων ἐλεγκτῶν τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν,

concernant l'annuité allemande, y compris le service de l'Emprunt extérieur allemand 1924. Ce relevé portera sur les opérations effectuées depuis la date à laquelle le précédent relevé annuel aura été arrêté, et dans le cas du premier relevé, sur les opérations effectuées depuis la constitution de la Banque. Il sera accompagné d'une copie de tous rapports qui seront éventuellement faits par les commissaires-vérificateurs sur ces comptes. La Banque fournira également à chaque Gouvernement créancier un exemplaire de son Rapport Général Annuel dès que celui-ci sera publié.

Article XVIII.

A partir de la mise en vigueur du présent contrat et jusqu'à complète exécution les Gouvernements créanciers, en plus de la constitution des dépôts visés à l'article IV (e), conviennent de payer au Trustee une commission de 1 pour mille sur les paiements effectivement reçus du Gouvernement allemand, pour leur compte, au titre de la rémunération prévue à l'article 84 des Annexes au Rapport des Experts.

Ce paiement constituera en faveur du Trustee une charge privilégiée conformément au Plan sur les sommes reçues par lui pour le compte des Gouvernements créanciers au compte de Trust des annuités.

Les dispositions du présent article resteront en vigueur sauf arrangement nouveau qui pourra intervenir à la fin du premier ou de l'un des cinq premiers exercices, à la demande d'une des Puissances signataires ou du Trustee.

Article XIX.

Le Trustee est chargé et accepte de notifier aux Gouvernements créanciers sans délai tout différend qui pourrait surgir entre lui et le Gouvernement allemand quant à l'interprétation ou à l'application du Plan.

Article XX.

Les Gouvernements créanciers et le Trustee conviennent que si un différend vient à s'élever entre eux, ou entre certains d'entre eux, concernant l'interprétation ou l'application des dispositions du présent contrat, le différend sera soumis pour décision définitive au Tribunal prévu à l'Accord de La Haye de Janvier 1930 à moins que les parties au différend ne conviennent de le soumettre au Président du Tribunal, ou à un des membres dudit Tribunal, désigné comme arbitre unique.

Article XVI.

Le présent contrat entrera en vigueur entre le Trustee et les Gouvernements créanciers dont les représentants l'auront signé, aussitôt que le Plan aura été mis en application et que le présent contrat aura été signé au nom du Trustee et de quatre des Puissances suivantes: Belgique, France, Grande-Bretagne, Italie, Japon.

Le texte français fera seul foi.

τῆς σχετικῆς πρὸς πάσας τὰς πράξεις της τὰς ἀφορώσας τὴν γερμανικὴν ἐτησίαν δόσιν, συμπεριλαμβανομένης τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γερμανικοῦ ἐξωτερικοῦ Δανείου 1924. Ἡ περίληψις αὕτη θὰ ἀναφέρεται εἰς τὰς πράξεις τὰς ἐνεργηθείσας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἡ προηγουμένη ἐτησία περίληψις θὰ ἔχῃ σταματήσει καὶ ἐν τῇ περιπτώσει τῆς πρώτης περιλήψεως εἰς τὰς πράξεις τὰς ἐνεργηθείσας ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Τραπέζης. Θὰ συνοδεύηται δι' ἀντιγράφων πασῶν τῶν ἐκθέσεων αἵτινες θὰ ἔχωσιν ἐνδεχομένως γίνει περὶ τῶν λογαριασμῶν τούτων ὑπὸ τῶν Ἐπιτρόπων Ἐλεγκτῶν. Ἡ Τράπεζα θὰ χορηγῇ ἐπίσης εἰς ἑκάστην πιστώτριαν Κυβέρνησιν ἀντίγραφον τῆς Γενικῆς Ἐτησίας Ἐκθέσεώς της.

Ἄρθρον XVIII.

Ἀπὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ παρόντος Συμβολαίου καὶ μέχρι πλήρους ἐκτελέσεως αἱ πιστώτριαι Κυβερνήσεις, ἐκτὸς τοῦ σχηματισμοῦ τῶν καταθέσεων τῶν προβλεπομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ IV (ε), συμφωνοῦσι νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸν Ἐντολοδόχον (Trustee) προμήθειαν 1 τοῖς χιλίοις ἐπὶ τῶν πράγματι εἰσπραχθέντων παρὰ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ποσῶν, διὰ λογαριασμὸν των, λόγῳ τῆς προβλεπομένης εἰς τὸ ἄρθρον 84 τῶν Παραρτημάτων τῆς Ἐκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων ἀμοιβῆς.

Ἡ πληρωμὴ αὕτη θὰ ἀποτελῇ ὑπὲρ τοῦ Ἐντολοδόχου (Trustee) προνομιοῦχον βάρος συμφώνως πρὸς τὸ Σχέδιον ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων ὑπ' αὐτοῦ διὰ τὸν λογαριασμὸν τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων εἰς τὸν λογαριασμὸν Θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων ποσῶν.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου θὰ παραμένωσιν ἐν ἰσχύϊ ἐκτὸς νέας συμφωνίας ἥτις ἐνδεχομένως θὰ συναφθῇ εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης ἢ μιᾶς τῶν πέντε πρώτων χρήσεων, τῇ αἰτήσει μιᾶς τῶν ὑπογραφομένων Κυβερνήσεων ἢ τοῦ Ἐντολοδόχου (Trustee).

Ἄρθρον XIX.

Ὁ Ἐντολοδόχος (trustee) ὑποχρεοῦται καὶ ἀποδέχεται νὰ γνωστοποιῇ εἰς τὰς πιστωτρίας Κυβερνήσεις ἄνευ ἀναβολῆς πᾶσαν τυχὸν νέαν διαφοράν ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναφυῇ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Σχεδίου.

Ἄρθρον XX.

Αἱ πιστώτριαι Κυβερνήσεις καὶ ὁ Ἐντολοδόχος (Trustee) συμφωνοῦσιν ὅτι ἐὰν διαφορὰ τις ἐγερθῇ μεταξὺ αὐτῶν, ἢ μεταξύ τινων ἐξ αὐτῶν, ὡς πρὸς τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος συμβολαίου, ἡ διαφορὰ θὰ ὑποβάλληται πρὸς ὁριστικὴν ἀπόφασιν εἰς τὸ Δικαστήριον τὸ προβλεπόμενον εἰς τὴν Συμφωνίαν τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930 ἐκτὸς ἐὰν οἱ ἐν τῇ διαφορᾷ διάδικοι συμφωνήσωσι νὰ τὴν ὑποβάλωσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δικαστηρίου, ἢ εἷς τι τῶν μελῶν τοῦ εἰρημένου Δικαστηρίου, διοριζόμενον ὡς μόνον Διαιτητήν.

Ἄρθρον XXI.

Τὸ παρὸν συμβόλαιον θὰ ἄρξηται ἰσχύον μεταξὺ τοῦ Ἐντολοδόχου (Trustee) καὶ τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων ὧν οἱ ἀντιπρόσωποι θὰ τὸ ἔχωσιν ὑπογράψῃ, εὐθὺς ὡς τὸ Σχέδιον θὰ ἔχῃ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν καὶ τὸ παρὸν συμβόλαιον θὰ ἔχῃ ὑπογραφῇ ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἐντολοδόχου (Trustee) καὶ τεσσάρων ἐκ τῶν ἀκολούθων Δυνάμεων: Βελγίου, Γαλλίας, Μεγάλης Βρεττανίας, Ἰταλίας, Ἰαπωνίας.

Τὸ Γαλλικὸν κείμενον θὰ παρέχῃ μόνον πίστιν.

ANNEXE IX.

RÈGLEMENT DES PRESTATIONS EN NATURE.

Sommaire.

Titre I.	Définition des marchandises et services livrables au titre des prestations en nature.
Titre II.	Emploi de la quote-part des prestations en nature allouée à chacune des Puissances créancières.
Titre III.	Dispositions générales relatives à l'exécution des contrats de prestations en nature.
Titre IV	Organisation.
Titre V.	Etablissement et révision des listes.
Titre VI.	Paiements directs.
Titre VII.	Homologation des contrats.
TitreVIII.	Paiements.
Titre IX.	Interdiction de réexportation.
Titre X.	Infractions et fraudes.
Titre XI.	Arbitrage.
Titre XII.	Dispositions temporaires.
Titre XIII.	Révision du règlement.
Titre XIV.	Authenticité des textes.
Annexe I.	Tableau indiquant la répartition des prestations en nature entre les Puissances créancières.
Annexe II.	Liste des marchandises exlues (liste A)
Annexe III.	Liste des marchandises contingentées (liste B) (à établir éventuellement).
Annexe IV.	Liste des marchandises qui ne sont payables que partiellement au moyen des fonds de prestations (liste C).

RÈGLEMENT DES PRESTATIONS EN NATURE.

TITRE I.

Définition des marchandises et services livrables au titre des prestations en nature.

1. Les prestations en nature au sens du présent règlement sont les marchandises et services produits par l'économie allemande et fournis à une Puissance créancière de l'Allemagne dont le règlement s'effectue en tout ou en partie par le moyen des fonds réservés à cet effet en exécution du Plan des Experts du 7 juin 1929, suivant la répartition qui en est faite au tableau ci-annexé (annexe I).

2. Les marchandises et services qui peuvent faire l'objet d'un contrat de prestations sont, sous réserve des dispositions du présent règlement, toutes les marchandises d'origine allemande ou fabriquées en Allemagne et tous les services de caractère commercial

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IX.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΙΔΟΣ ΠΑΡΟΧΩΝ.

Περίληψις Περιεχομένων.

Τίτλος I.	Καθορισμὸς τῶν ἐμπορευμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν τῶν παρασχετέων ὡς εἰς εἶδος παροχῶν.
Τίτλος II.	Χρησιμοποίησις τῆς μερίδος τῶν εἰς εἶδος παροχῶν τῶν παραχωρουμένων εἰς ἑκάστην τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων.
Τίτλος III.	Γενικαὶ διατάξεις σχετικαὶ πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν συμβολαίων τῶν εἰς εἶδος παροχῶν.
Τίτλος IV.	Ὀργάνωσις.
Τίτλος V.	Κατάρτισις καὶ ἀναθεώρησις τῶν καταλόγων.
Τίτλος VI.	Ἄμεσοι πληρωμαί.
Τίτλος VII.	Ἔγκρισις τῶν συμβολαίων.
Τίτλος VIII.	Πληρωμαί.
Τίτλος IX.	Ἀπαγόρευσις ἐπανεξαγωγῆς.
Τίτλος X.	Παραβάσεις καὶ καταστρατηγήσεις.
Τίτλος XI.	Διαιτησία.
Τίτλος XII.	Προσωριναὶ διατάξεις.
Τίτλος XIII.	Ἀναθεώρησις τοῦ κανονισμοῦ.
Τίτλος XIV.	Αὐθεντικότης τῶν κειμένων.
Παράρτημα I.	Πίναξ ἐμφαίνων τὴν κατανομὴν τῶν εἰς εἶδος παροχῶν μεταξὺ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων.
Παράρτημα II.	Κατάλογος τῶν ἀποκλειομένων ἐμπορευμάτων (κατάλογος Α').
Παράρτημα III.	Κατάλογος τῶν καθ' ὡρισμένον ὅριον παρασχετέων ἐμπορευμάτων (κατάλογος Β') (ἐνδεχομένως καταρτιστέος).
Παράρτημα IV.	Κατάλογος τῶν ἐμπορευμάτων ἅτινα μόνον μερικῶς εἶναι πληρωτέα μέσῳ τῶν κεφαλαίων τῶν παροχῶν (κατάλογος Γ').

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΙΔΟΣ ΠΑΡΟΧΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ I.

Καθορισμὸς τῶν ἐμπορευμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν τῶν παρασχετέων ὡς εἰς εἶδος παροχῶν.

1. Εἰς εἶδος παροχαὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ εἶναι τὰ ἐμπορεύματα καὶ αἱ ὑπηρεσίαι τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς Γερμανικῆς οἰκονομίας καὶ παρεχόμενα εἴς τινα πιστώτριαν τῇ Γερμανίᾳ Δύναμιν ὧν ὁ διακανονισμὸς πραγματοποιεῖται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει μέσῳ τῶν κεφαλαίων τῶν προορισθέντων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ Σχεδίου τῶν Πραγματογνωμόνων τῆς 7ης Ἰουνίου 1929, κατὰ τὴν κατανομὴν αὐτοῦ ἥτις γίνεται ἐν τῷ προσηρτημένῳ ὧδε πίνακι (παράρτημα I).

2. Τὰ ἐμπορεύματα καὶ αἱ ὑπηρεσίαι ἅτινα δύνανται νὰ ἀποτελέσωσι ἀντικείμενον συμβολαίου παροχῶν εἶναι, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, πάντα τὰ ἐμπορεύματα Γερμανικῆς προελεύσεως ἢ Γερμανικῆς κατασκευῆς καὶ πᾶσαι αἱ ὑπηρεσίαι ἐμπορικοῦ χα-

fournis par l'économie allemande tels que: transports terrestres en Allemagne, transports fluviaux, maritimes ou aériens sous pavillon allemand, projets de travaux publics et contrats d'études pour des travaux à exécuter hors d'Allemagne, vente de licences ou brevets allemands devant être exploités hors d'Allemagne, contrats d'assurances souscrits par les Compagnies allemandes.

3. Les marchandises figurant sur la liste A (annexe II) sont dites «exclues» et ne peuvent faire l'objet d'un paiement au titre des prestations en nature si ce n'est dans le cas prévu à l'article 45 ci-après.

4. Les marchandises figurant éventuellement sur la liste B (annexe III) sont dites «contingentées» et ne peuvent être livrées comme prestations en nature que dans la limite du contingent existant lors de la conclusion du contrat s'y rapportant et sous réserve des dispositions des articles 69 et 70 ci-après.

5. Les marchandises figurant sur la liste C (annexe IV) ne peuvent être livrées comme prestations en nature que sous réserve du paiement direct par l'acheteur au vendeur d'une partie de leur valeur dans les conditions définies par le titre VI du présent Règlement et sous réserve des dispositions des articles 69 et 70 ci-après.

6. Les contrats d'un montant inférieur à 3.000 Reichsmarks ne peuvent être homologués comme contrats de prestations à moins qu'il ne s'agisse d'avenants à des contrats antérieurement homologués.

TITRE II.

Emploi de la quote-part de prestations en nature allouée à chacune des Puissances créancières.

7. Chaque Puissance créancière est responsable de l'emploi de sa part de prestations en nature.

En principe et sous réserve des dispositions des articles 8 et 14 ci-après, elle est tenue de faire homologuer des contrats prévoyant des paiements dont le total soit suffisant année par année, pour absorber sa part de prestations.

8. Chaque Puissance a la faculté de reporter sur l'année suivante une fraction ne dépassant pas 40 pour cent de sa part pour l'année en cours, la fraction ainsi reportée ne s'ajoutant pas au crédit de l'année suivante pour le calcul de la fraction pouvant être reportée à la fin de ladite année.

9. La totalité des crédits pour prestations devra avoir été engagée avant le 31 Août 1939 par des contrats ne prévoyant aucune échéance de paiement après cette date.

Les crédits qui seraient éventuellement disponibles à cette date, par suite d'annulation de contrats, seront employés pour de nouveaux contrats de prestations suivant accord à établir entre le Gouvernement créancier intéressé et le Gouvernement allemand.

Aucune livraison ne devra être faite, aucun paiement ne devra être effectué au titre des prestations en nature, après le 31 Mars 1940.

ρακτῆρος αἱ παρεχόμεναι ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς οἰκονομίας, ὡς: μεταφοραὶ διὰ ξηρᾶς ἐν Γερμανίᾳ, μεταφοραὶ διὰ ποταμοῦ, θαλάσσης ἢ ἀέρος ὑπὸ Γερμανικὴν σημαίαν, σχέδια δημοσίων ἔργων καὶ συμβόλαια μελετῶν δι' ἐργασίας ἐκτελεστέας ἐκ τῆς Γερμανίας, πώλησις ἀδειῶν ἢ διπλωμάτων εὑρέσεως ἐχούσας γερμανικῶν ἐκμεταλλευτέων ἐκτὸς τῆς Γερμανίας, συμβόλαια ἀσφαλειῶν ὑπογεγραμμένα ὑπὸ Γερμανικῶν Ἑταιρειῶν.

3. Τὰ ἐμπορεύματα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν κατάλογον Α' (παράρτημα ΙΙ) λέγονται «ἀποκεκλεισμένα» καὶ δὲν δύνανται νὰ ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον πληρωμῆς ἔναντι τῶν εἰς εἶδος παροχῶν εἰ μὴ μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν τὴν προβλεπομένην εἰς τὸ κατωτέρω ἄρθρον 45.

4. Τὰ ἐμπορεύματα τὰ ἐνδεχομένως ἀναγραφησόμενα εἰς τὸν κατάλογον Β' (παράρτημα ΙΙΙ) λέγονται «παρασχετέα μέχρις ὡρισμένου ὁρίου» καὶ δὲν δύνανται νὰ παραδοθῶσιν ὡς εἰς εἶδος παροχαὶ εἰ μὴ ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ ὁρίου τοῦ ὑπάρχοντος κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ σχετικοῦ συμβολαίου καὶ ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῶν κατωτέρω ἄρθρων 69 καὶ 70.

5. Τὰ ἐμπορεύματα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν κατάλογον Γ' (Παράρτημα ΙΥ) δὲν δύνανται νὰ παραδοθῶσιν ὡς εἰς εἶδος παροχαὶ εἰ μὴ ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῆς ἀμέσου πληρωμῆς ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ εἰς τὸν πωλητὴν ἑνὸς μέρους τῆς ἀξίας των κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς καθοριζομένους εἰς τὸν τίτλον VI τοῦ παρόντος κανονισμοῦ καὶ ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῶν ἀκολούθων ἄρθρων 69 καὶ 70.

6. Τὰ συμβόλαια ποσοῦ κατωτέρου τῶν 3000 Ράϊχσμαρκ δὲν δύνανται νὰ ἐγκριθῶσιν ὡς συμβόλαια παροχῶν ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ συμπληρωματικῶν συμφωνιῶν προγενεστέρως ἐγκριθέντων συμβολαίων.

ΤΙΤΛΟΣ II.

Χρησιμοποίησις τοῦ παραχωρουμένου εἰς ἑκάστην τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων μεριδίου παροχῶν εἰς εἶδος.

7. Ἑκάστη πιστώτρια Δύναμις εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ μεριδίου της παροχῶν εἰς εἶδος.

Κατ' ἀρχὴν καὶ ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῶν ἑπομένων ἄρθρων 8 καὶ 14, εἶναι αὕτη ὑποχρεωμένη νὰ ὑποβάλῃ πρὸς ἔγκρισιν συμβόλαια προβλέποντα πληρωμὰς ὧν τὸ σύνολον νὰ εἶναι ἐπαρκὲς κατ' ἔτος, διὰ νὰ ἀπορροφᾷ τὸ μερίδιόν της παροχῶν.

8. Ἑκάστη Δύναμις ἔχει τὴν εὐχέρειαν νὰ μεταφέρῃ εἰς τὸ ἑπόμενον ἔτος ἓν τμῆμα μὴ ὑπερβαῖνον τὰ 40 τοῖς ἑκατὸν τοῦ μεριδίου της διὰ τὸ τρέχον ἔτος, τοῦ οὕτω μεταφερομένου τμήματος μὴ προστιθεμένου εἰς τὴν πίστωσιν τοῦ ἑπομένου ἔτους διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ τμήματος τοῦ δυναμένου νὰ μεταφερθῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ ρηθέντος ἔτους.

9. Τὸ σύνολον τῶν πιστώσεων διὰ παροχὰς θὰ πρέπῃ νὰ ἔχῃ διατεθῇ πρὸ τῆς 31 Αὐγούστου 1939 διὰ συμβολαίων μὴ προβλεπόντων οὐδεμίαν λῆξιν προθεσμίας πληρωμῆς μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην.

Αἱ μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην ἐνδεχομένως διαθέσιμοι πιστώσεις συνεπείᾳ ἀκυρώσεως συμβολαίων, θὰ χρησιμοποιηθῶσι διὰ νέα συμβόλαια παροχῶν συμφώνως πρὸς συμφωνίαν καταρτισθησομένην μεταξὺ τῆς ἐνδιαφερομένης πιστωτρίας Κυβερνήσεως καὶ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως.

Οὐδεμία παράδοσις θὰ πρέπῃ νὰ γίνῃ, οὐδεμία πληρωμὴ θὰ πρέπῃ νὰ πραγματοποιηθῇ, λόγῳ ἐπανορθώσεων εἰς εἶδος, μετὰ τὴν 31 Μαρτίου 1940.

10. Pour tenir compte des retards qui se produisent normalement dans l'exécution de certains contrats, chaque Puissance créancière peut, sous sa propre responsabilité et sous réserve que les paiements déjà prévus ne puissent s'en trouver retardés, présenter à l'homologation des contrats prévoyant des paiements pour un montant supérieur à celui des crédits qui lui ont été réservés, pour prestations, pendant un mois donné.

Le dépassement autorisé est ainsi déterminé.

Une proportion ne pouvant dépasser 30 pour cent du montant des crédits qui se trouvent bloqués au compte d'une Puissance par suite de retards dans l'exécution des contrats qu'elle a fait homologuer, peut sur sa demande être ajoutée aux crédits dont elle dispose, pour prestations en nature, pendant le trimestre suivant, sans que le montant de ces crédits additionnels puisse jamais dépasser celui des crédits pour prestations encore disponibles au compte de cette Puissance pendant le trimestre suivant celui dont les disponibilités ont été ainsi accrues.

A la fin de chaque mois, la situation est rétablie sur la base du montant des crédits bloqués à cette époque.

11. Si, par suite de l'adoption de la procédure susvisée, les paiements à effectuer aux fournisseurs de prestations, pour le compte d'une Puissance créancière, se trouvent être supérieurs aux sommes dont ladite Puissance dispose pour cet objet, les fonds nécessaires seront avancés par cette dernière à son choix sur toutes ressources lui appartenant et ils lui seront remboursés dans le trimestre suivant celui au cours duquel des avances auront été ainsi faites sur les crédits ouverts pour prestations de manière que le montant total des crédits de cette nature prévu pour cette Puissance au tableau ci-annexé (annexe I) ne puisse se trouver augmenté.

TITRE III.

Dispositions générales relatives à l'exécution des contrats de prestations en nature.

12. Le Gouvernement allemand s'engage à faciliter autant que possible la conclusion dans le cadre du présent règlement, de contrats commerciaux aux conditions commerciales habituelles en ne prenant ni ne permettant de prendre aucune mesure qui aurait pour conséquence de rendre impossible l'obtention de prestations aux conditions commerciales habituelles.

13. Si un Gouvernement créancier estime que le Gouvernement allemand ne s'est pas conformé à cet engagement, et que de ce fait, il n'a pas été en mesure d'absorber dans les conditions prévues au présent règlement sa quote-part du crédit réservé aux prestations conformément au tableau ci-annexé (annexe I), il peut soumettre la question au Tribunal arbitral qui fait l'ojet de l'Accord de La Haye de Janvier 1930.

14. Si le Tribunal estime la plainte fondée en tout ou en partie, il détermine le montant que le Gouvernement plaignant n'a pas été pour cette raison en mesure d'utiliser sous forme de prestations et il en ordonne la

10. Λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν καθυστερήσεων αἵτινες κανονικῶς ἐπέρχονται ἐν τῇ ἐκτελέσει ὡρισμένων συμβολαίων, ἑκάστη πιστώτρια Δύναμις δύναται, ὑπὸ ἰδίαν αὐτῆς εὐθύνην καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι αἱ προβλεπόμεναι ἤδη πληρωμαὶ δὲν δύνανται ἐκ τούτου νὰ καθυστερηθοῦν, νὰ παρουσιάσῃ πρὸς ἔγκρισιν συμβόλαια προβλέποντα πληρωμὰς διὰ ποσὸν ἀνώτερον πρὸς τὸ τῶν πιστώσεων αἵτινες τῷ προωρίσθησαν, διὰ παροχάς, καθ' ὡρισμένον τινα μῆνα.

Ἡ ἐπιτρεπομένη ὑπέρβασις καθορίζεται οὕτω.

Ἀναλογία μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰ 30 τοῖς ἑκατὸν τοῦ ποσοῦ τῶν πιστώσεων αἵτινες εὑρίσκονται ἀποκεκλεισμέναι εἰς λογαριασμὸν Δυνάμεώς τινος συνεπείᾳ καθυστερήσεων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν συμβολαίων ὧν ἐπέτυχε τὴν ἔγκρισιν, δύναται τῇ αἰτήσει αὐτῆς νὰ προστεθῇ εἰς τὰς πιστώσεις ἃς διαθέτει, διὰ παροχὰς εἰς εἶδος, κατὰ τὴν ἑπομένην τριμηνίαν, χωρὶς τὸ ποσὸν τῶν προσθέτων τούτων πιστώσεων νὰ δύναται ποτὲ νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν πιστώσεων διὰ παροχὰς διαθεσίμους εἰσέτι εἰς λογαριασμὸν τῆς Δυνάμεως ταύτης κατὰ τὴν τριμηνίαν τὴν ἑπομένην ἐκείνης ἧς τὰ διαθέσιμα οὕτως ηὐξήθησαν.

Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς, ἡ κατάστασις ἀποκαθίσταται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ποσοῦ τῶν πιστώσεων τῶν ἀποκεκλεισμένων κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην.

11. Ἐὰν, συνεπείᾳ τῆς ἀποδοχῆς τῆς ἀνωτέρω διαδικασίας, αἱ πληρωμαὶ αἱ ἐνεργηθησόμεναι εἰς τοὺς προμηθευτὰς παροχῶν, διὰ λογαριασμὸν πιστρωτρίας τινος Δυνάμεως, τύχῃ νὰ εἶναι ἀνώτεραι τῶν ποσῶν ἅτινα ἡ ρηθεῖσα Δύναμις διαθέτει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὰ ἀναγκαῖα κεφάλαια θὰ προκαταβληθῶσιν ὑπὸ τῆς τελευταίας ταύτης κατ' ἐκλογήν της ἐκ πασῶν τῶν ἀνηκουσῶν εἰς αὐτὴν πηγῶν καὶ θὰ τῇ ἀποδοθῶσι κατὰ τὴν τριμηνίαν τὴν ἑπομένην ἐκείνης ἐντὸς τῆς ὁποίας θὰ ἔχωσιν οὕτω γίνει προκαταβολαὶ ἔναντι τῶν ἀνοιγομένων διὰ παροχὰς πιστώσεων κατὰ τρόπον ὥστε τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν πιστώσεων τῆς φύσεως ταύτης τὸ προβλεπόμενον διὰ τὴν Δύναμιν ταύτην εἰς τὸν πίνακα τὸν προσηρτημένον τῷ παρόντι (παράρτημα I) νὰ μὴ δύναται νὰ αὐξηθῇ.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ.

Γενικαὶ διατάξεις σχετικαὶ πρὸς τὴν ἐκτέλεσ·ν τῶν συμβολαίων παροχῶν εἰς εἶδος.

12. Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ διευκολύνῃ ὅσον εἶναι δυνατὸν τὴν σύναψιν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἐμπορικῶν συμβολαίων ὑπὸ τοὺς συνήθεις ἐμπορικοὺς ὅρους μὴ λαμβάνουσα μηδὲ ἐπιτρέπουσα νὰ ληφθῇ οὐδὲν μέτρον τὸ ὁποῖον θὰ εἶχεν ὡς συνέπειαν νὰ καταστήσῃ ἀδύνατον τὴν ἐπίτευξιν παροχῶν ὑπὸ τοὺς συνήθεις ἐμπορικοὺς ὅρους.

13. Ἐὰν πιστώτρια τις Κυβέρνησις φρονῇ ὅτι ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις δὲν συνεμορφώθη πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην, καὶ ὅτι ἐκ τούτου δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἀπορροφήσῃ ὑπὸ τοὺς προβλεπομένους εἰς τὸν παρόντα κανονισμὸν ὅρους τὸ μερίδιόν της τῆς πιστώσεως τῆς διαφυλαχθείσης διὰ τὰς παροχὰς συμφώνως πρὸς τὸν πίνακα τὸν προσηρτημένον τῷ παρόντι (παράρτημα I), δύναται νὰ ὑποβάλῃ τὸ ζήτημα εἰς τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον τῆς Συμφωνίας τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930.

14. Ἐὰν τὸ Δικαστήριον θεωρήσῃ τὴν ἔγκλησιν βάσιμον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, καθορίζει τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἡ ἐγκαλοῦσα Κυβέρνησις δὲν ἠδυνήθη διὰ τὸν λόγον τοῦτον νὰ χρησιμοποιήσῃ ὑπὸ μορφὴν παροχῶν καὶ διατάσσει ὅπως τοῦτο

mise à la libre disposition dudit Gouvernement. L'engagement que ce Gouvernement avait pris d'utiliser une partie de sa créance sous forme de prestations en nature se trouve de ce chef réduit d'un montant équivalent.

15. A la demande qui lui en est faite sous sa responsabilité par le Gouvernement plaignant, le Tribunal peut, dans les conditions prévues à l'alinéa 4 de l'article 15 de l'Accord de la Haye de Janvier 1930, faire mettre comme mesure conservatoire à la disposition dudit Gouvernement tout ou partie du montant que celui-ci a indiqué comme n'ayant pu être utilisé par lui sous forme de prestations en nature.

16. Dans ce cas, lors de l'établissement de sa sentence, le Tribunal détermine les conditions dans lesquelles ce versement est à imputer sur ceux qui seront à effectuer en vertu de la sentence elle même, ou doit au contraire être compensé par des prestations en nature.

TITRE IV.

Organisation.

17. La direction des prestations en nature comportant deux éléments distincts, homologation des contrats et gestion des fonds réservés aux prestations, les Gouvernements créanciers intéressés et le Gouvernement allemand conservent la responsabilité de l'homologation et confient à la Banque des Règlements Internationaux la gestion des fonds réservés aux prestations.

18. L'homologation d'un contrat résulte de l'accord à son sujet entre le Gouvernement créancier intéressé et le Gouvernement allemand.

19. Les Gouvernements créanciers intéressés aux prestations en nature et le Gouvernement allemand nomment chacun un Commissaire chargé de suivre toutes les affaires de prestations en nature et de remplir toutes tâches lui incombant en vertu du présent Règlement.

Chacun d'eux demeure responsable devant son Gouvernement de la stricte application des dispositions qui y sont prévues.

Les Commissaires des Gouvernements allemand, belge, britannique, français, italien, japonais et yougoslave se réunissent chaque fois que, de l'avis d'un Gouvernement interessé aux prestations, une telle réunion est nécessaire. La convocation est faite par les soins du Commissaire du Gouvernement qui propose la réunion.

Les mêmes Commissaire se réunissent chaque année, en principe dans la seconde quinzaine de mai, pour l'examen de la situation générale telle qu'elle résulte des documents statistiques fournis par la Banque des Règlements Internationaux.

20. Le Commissaire du Gouvernement allemand est en résidence permanente à Paris où les Commissaires se réunissent dans tous les cas prévus par le présent Règlement. Les Commissaires des Puissances créancières ne sont pas astreints à une résidence fixe.

21. La responsabilité de la Banque des Règlements Internationaux ne peut être engagée que pour les fonctions découlant du mandat qui lui est confié.

τεθῇ εἰς τὴν ἐλευθέραν διάθεσιν τῆς ρηθείσης Κυβερνήσεως. Ἡ ὑποχρέωσις τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις αὕτη εἶχεν ἀναλάβῃ νὰ χρησιμοποιήσῃ ἓν μέρος τῆς πιστώσεώς της ὑπὸ μορφὴν παροχῶν εἰς εἶδος μειοῦται ἐκ τοῦ λόγου τούτου κατὰ ἴσον.

15. Τῇ αἰτήσει ἧτις γίνεται εἰς αὐτὸ περὶ τούτου ὑπὸ τῆς ἐγκαλούσης Κυβερνήσεως ὑπ' εὐθύνην της, τὸ Δικαστήριον δύναται, κατὰ τοὺς προβλεπομένους εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 15 τῆς Συμφωνίας τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930 ὅρους, νὰ θέσῃ ὡς συντηρητικὸν μέτρον εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ρηθείσης Κυβερνήσεως τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον αὕτη ὑπέδειξεν ὡς μὴ δυνηθεῖσα νὰ χρησιμοποιήσῃ ὑπὸ μορφὴν παροχῶν εἰς εἶδος.

16. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, κατὰ τὴν κατάρτισιν τῆς ἀποφάσεώς της, τὸ Δικαστήριον καθορίζει τοὺς ὅρους καθ' οὓς ἡ καταβολὴ αὕτη εἶναι καταλογιστέα ἐπὶ ἐκείνων οἵτινες θὰ πραγματοποιηθοῦν ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς ταύτης τῆς ἀποφάσεως, ἢ δέον τοὐναντίον νὰ συμψηφισθῇ εἰς παροχὰς εἰς εἶδος.

ΤΙΤΛΟΣ IV.

Ὀργάνωσις.

17. Τῆς διευθύνσεως τῶν παροχῶν εἰς εἶδος συνεπαγομένης δύο στοιχεῖα διάφορα, ἔγκρισιν τῶν συμβολαίων καὶ διαχείρισιν τῶν κεφαλαίων τῶν προωρισμένων διὰ παροχὰς, αἱ ἐνδιαφερόμεναι πιστώτριαι Κυβερνήσεις καὶ ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις διατηροῦσι τὴν εὐθύνην τῆς ἐγκρίσεως καὶ ἐμπιστεύονται εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν τὴν διαχείρισιν τῶν κεφαλαίων τῶν προορισθέντων διὰ παροχάς.

18. Ἡ ἔγκρισις ἑνὸς συμβολαίου ἀπορρέει ἐκ τῆς σχετικῆς συμφωνίας μεταξὺ τῆς ἐνδιαφερομένης πιστωτρίας Κυβερνήσεως καὶ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως.

19. Αἱ ἐνδιαφερόμεναι διὰ τὰς παροχὰς εἰς εἶδος πιστώτριαι Κυβερνήσεις καὶ ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις διορίζουσιν ἑκάστη ἕνα ἐπίτροπον Ἐπιφορτισμένον νὰ παρακολουθῇ πάσας τὰς ὑποθέσεις παροχῶν εἰς εἶδος καὶ νὰ ἐκπληροῖ τὰ βαρύνοντα αὐτὴν δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καθήκοντα.

Ἕκαστος ἐξ αὐτῶν παραμένει ὑπεύθυνος ἔναντι τῆς Κυβερνήσεώς του διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν προβλεπομένων εἰς τὸν κανονισμὸν τοῦτον.

Οἱ Ἐπίτροποι τῆς Γερμανικῆς, Βελγικῆς, Βρεταννικῆς, Γαλλικῆς, Ἰταλικῆς, Ἰαπωνικῆς καὶ Γιουγκοσλαυϊκῆς Κυβερνήσεως συνέρχονται ὁσάκις, κατὰ τὴν γνώμην Κυβερνήσεώς τινος ἐνδιαφερομένης εἰς τὰς παροχὰς, τοιαύτη συνέλευσις εἶναι ἀναγκαία. Ἡ σύγκλησις γίνεται τῇ φροντίδι τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Κυβερνήσεως ἥτις προτείνει τὴν συνέλευσιν.

Οἱ αὐτοὶ Ἐπίτροποι συνέρχονται καθ' ἕκαστον ἔτος, κατ' ἀρχὴν ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαπενθημέρου τοῦ Μαΐου, διὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς γενικῆς καταστάσεως οἵα αὕτη ἀπορρέει ἐκ τῶν στατιστικῶν ἐγγράφων τῶν παρεχομένων ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν.

20. Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἔχει μόνιμον διαμονὴν ἐν Παρισίοις ὅπου οἱ Ἐπίτροποι συνέρχονται εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Οἱ Ἐπίτροποι τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων δὲν εἶναι ὑποχρεωμένοι εἰς μόνιμον διαμονήν.

21. Ἡ εὐθύνη τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν δὲν θὰ ὑπάρξῃ εἰ μὴ διὰ τὰ καθήκοντα τὰ ἀπορρέοντα ἐκ τῆς ἐντολῆς ἥτις τῇ ἐδόθη.

22. La Banque des Règlements Internationaux assure les paiements à effectuer en vertu de contrats régulièrement homologués qui lui sont transmis par par le Commissaire du Gouvernement allemand ou par le Commissaire de la Puissance créancière intéressée en exécution d'une décision arbitrale dans les conditions prévues au titre VII ci-après.

23. Elle tient toutes comptabilités et statistiques et assume tous contrôles découlant de ces paiements..

24. Elle a en outre la faculté, conformément aux dispositions contenues dans l'alinéa 28 de l'annexe I du Plan des Experts du 7 Juin 1929, d'instituer un Comité consultatif ayant pour mission de la renseigner sur la marche générale des prestations en nature.

Ce Comité peut convoquer chaque fois qu'il le juge opportun les Commissaires du Gouvernement qui ne sont pas eux-mêmes membres du Comité.

TITRE V.

Établissement et révision des listes.

25. Les coefficients de la liste C représentent la proportion, en valeur, par rapport au prix de vente d'une marchandise, au départ de l'usine ou du magasin du vendeur, des matières premières d'origine étrangère incluses dans ladite marchandise.

Ils sont basés sur une étude détaillée des éléments du prix de vente à l'unité.

26. Lors de toute révision de la liste C, il sera fait application de la même méthode pour l'établissement des coefficients.

Après chaque révision devront figurer sur la liste C les marchandises dont le coefficient, ainsi déterminé, sera égal ou supérieur à 25 pour cent.

27. Toutefois, dans l'établissement de la liste, il pourra être tenu compte des dérogations constamment consenties dans les conditions prévues au titre VII ci-après.

28. Les listes A et C (annexes II et IV) pourront être révisées tous les deux ans, la première révision prenant effet le 1er Avril 1932.

29. Si l'un des Gouvernements intéressés désire qu'il soit procédé à une telle révision, son Commissaire en informe les Commissaires des autres Gouvernements avant le 1er Février de l'année au cours de laquelle la révision peut être effectuée et leur propose une date pour l'examen de sa demande. Il leur indique les modifications qu'il suggère.

30. Au reçu de cette demande, chacun des Commissaires doit faire connaitre s'il propose d'autres modifications.

Le Comité de Révision, composé des Commissaires allemand, belge, britannique, français, italien, japonais et yougoslave, se réunit à Paris.

31. Si les Commissaires présents à la séance sont

22. Ἡ Τράπεζα τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν ἀσφαλίζει τὰς πληρωμὰς τὰς ἐνεργητέας δυνάμει συμβολαίων κανονικῶς ἐγκριθέντων ἅτινα διαβιβάζονται εἰς αὐτὴν ὑπὸ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἢ ὑπὸ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς ἐνδιαφερομένης πιστωστρίας Δυνάμεως εἰς ἐκτέλεσιν διαιτητικῆς ἀποφάσεως κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς προβλεπομένους εἰς τὸν ἑπόμενον τίτλον VII.

23. Ἡ Τράπεζα τηρεῖ πᾶσαν λογιστικὴν καὶ στατιστικὴν ἐργασίαν καὶ ἀναλαμβάνει πάντα ἔλεγχον ἀπορρέοντα ἐκ τῶν πληρωμῶν τούτων.

24. Ἡ Τράπεζα ἔχει ἐπὶ πλέον τὴν εὐχέρειαν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τὰς περιεχομένας εἰς τὴν παράγραφον 28 τοῦ παραρτήματος I τοῦ Σχεδίου τῶν Πραγματογνωμόνων τῆς 7ης Ἰουνίου 1929, νὰ συγκροτήσῃ μίαν συμβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν ἔχουσαν ἀποστολὴν νὰ τὴν πληροφορῇ ἐπὶ τῆς γενικῆς πορείας τῶν εἰς εἶδος παροχῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη δύναται νὰ συγκαλῇ ὁσάκις τὸ κρίνει σκόπιμον τοὺς Ἐπιτρόπους τῶν Κυβερνήσεων αἵτινες δὲν ἀποτελοῦσι μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς.

ΤΙΤΛΟΣ V.

Κατάρτισις καὶ ἀναθεώρησις τῶν καταλόγων.

25. Οἱ συντελεσταὶ τοῦ καταλόγου Γ' παριστῶσι τὴν εἰς ἀξίαν ἀναλογίαν, ἐν σχέσει πρὸς τὴν τιμὴν πωλήσεως ἐμπορεύματός τινος, κατὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τοῦ ἐργοστασίου ἢ ἐκ τοῦ καταστήματος τοῦ πωλητοῦ, τῶν πρώτων ὑλῶν ξένης προελεύσεως τῶν περιεχομένων εἰς τὸ ρηθὲν ἐμπόρευμα.

Οἱ συντελεσταὶ οὗτοι βασίζονται ἐπὶ λεπτομεροῦς μελέτης τῶν στοιχείων τῆς τιμῆς πωλήσεως κατὰ μονάδα.

26. Κατὰ πᾶσαν ἀναθεώρησιν τοῦ καταλόγου Γ', θὰ γίνῃ ἐφαρμογὴ τῆς αὐτῆς μεθόδου διὰ τὴν καθορισμὸν τῶν συντελεστῶν.

Μετὰ πᾶσαν ἀναθεώρησιν θὰ πρέπῃ νὰ ἀναγράφωνται εἰς τὸν κατάλογον Γ' τὰ ἐμπορεύματα τῶν ὁποίων ὁ συντελεστής, οὕτω καθοριζόμενος, θὰ εἶναι ἴσος ἢ ἀνώτερος τῶν 25 τοῖς ἑκατόν.

27. Πάντως, ἐν τῇ καταρτίσει τοῦ καταλόγου, θὰ δύνανται νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ ἐξαιρέσεις αἱ παγίως ἐπιτρεπόμεναι κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς προβλεπομένους εἰς τὸν ἑπόμενον τίτλον VII.

28. Οἱ κατάλογοι Α' καὶ Γ' (παραρτήματα II καὶ IV) θὰ δύνανται νὰ ἀναθεωρῶνται ἀνὰ πᾶν δεύτερον ἔτος, τῆς πρώτης ἀναθεωρήσεως δυναμένης νὰ λάβῃ χώραν ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1932.

29. Ἐὰν ἡ μία τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων ἐπιθυμῇ νὰ γίνῃ μία τοιαύτη ἀναθεώρησις, ὁ Ἐπίτροπος αὐτῆς πληροφορεῖ περὶ τούτου τοὺς Ἐπιτρόπους τῶν ἄλλων Κυβερνήσεων πρὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ ἀναθεώρησις δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ προτείνει εἰς αὐτοὺς ἡμερομηνίαν διὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς αἰτήσεώς του. Ὑποδεικνύει εἰς αὐτοὺς τὰς τροποποιήσεις τὰς ὁποίας προτείνει.

30. Κατὰ τὴν λῆψιν τῆς αἰτήσεως ταύτης, ἕκαστος τῶν Ἐπιτρόπων ὀφείλει νὰ γνωρίσῃ ἐὰν προτείνῃ ἄλλας τροποποιήσεις.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀναθεωρήσεως, συγκειμένη ἐκ τοῦ Γερμανοῦ, Βέλγου, Βρεττανοῦ, Γάλλου, Ἰταλοῦ, Ἰάπωνος καὶ Γιουγκοσλαύου Ἐπιτρόπου, συνέρχεται ἐν Παρισίοις.

31. Ἐὰν οἱ παρόντες εἰς τὴν συνεδρίασιν Ἐπίτροποι εἶναι

d'accord, ils arrêtent les listes pour la période de deux ans commençant le 1er Avril suivant.

32. En cas de désaccord, la question est soumise à l'arbitre, dont les attributions sont fixées à l'article 108 ci-après.

Après avoir entendu les parties en cause, celui-ci arrête les listes pour la période de deux ans commençant le 1er Avril suivant.

33. La même procédure est éventuellement suivie pour la fixation des contingents de la liste B (annexe III). Si le Gouvernement allemand désire la fixation de tels contingents, son Commissaire adresse une demande à cet effet aux Commissaires des Puissances créancières deux mois au moins avant la date à laquelle ces contingents devraient entrer en vigueur.

TITRE VI.

Paiements directs.

34. Les paiements que les acheteurs sont tenus d'effectuer directement entre les mains des vendeurs sans imputation sur un compte de prestations sont soumis aux règles exposées ci-après.

35. Pour toute livraison de marchandises figurant sur la liste C l'acheteur remet directement à son vendeur la portion du prix correspondant au coefficient fixé pour cette marchandise par application de l'article 25 du présent Règlement, sous réserve des dispositions du titre VII.

36. Si un contrat met le transport de la marchandise à la charge du vendeur et si le transport n'est pas entièrement effectué par des moyens allemands, un paiement direct est dû chaque fois que le prix du transport est supérieur à 400 Reichsmarks.

37. Si le prix d'un transport effectué par des moyens non allemands est supérieur à 400 Reichsmarks, l'acheteur doit en effectuer le règlement direct à son vendeur pour la totalité, à moins d'accord particulier entre le Commissaire du Gouvernement créancier intéressé et celui du Gouvernement allemand.

38. Par contre les transports en Allemagne ou hors d'Allemagne de marchandises faisant l'objet d'un contrat de prestations, par des moyens allemands, ne donnent lieu à aucun paiement direct.

39. Le transport sous pavillon allemand par voie fluviale, maritime ou aérienne peut à lui seul faire l'objet d'un contrat de prestations lorsqu'il s'agit d'un transport effectué entre un port allemand et un port situé sur le territoire d'une Puissance créancière ou sur le territoire d'une de ses colonies et dépendances ou sur un territoire placé sous son mandat, ou vice versa.

40. Si un contrat prévoit que le montage de la marchandise hors d'Allemagne est à la charge du vendeur, ce montage, qu'il soit effectué en tout ou en partie par l'économie allemande, ne donne lieu à paiement direct que si sa valeur est supérieure à 1.000 Reichsmarks.

41. Le montage au sens du présent Règlement comprend, à l'exclusion des fondations et travaux de

σύμφωνοι, καταρτίζουσι τοὺς καταλόγους διὰ τὴν διετῆ περίοδον τὴν ἀρχομένην τὴν 1ην ἑπομένου Ἀπριλίου.

32. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας, τὸ ζήτημα ὑποβάλλεται εἰς τὸν διαιτητήν, οὗ τὰ καθήκοντα καθορίζονται εἰς τὸ ἑπόμενον ἄρθρον 108.

Ἀφοῦ ἀκούσει τὰ διάδικα μέρη, καταρτίζει οὗτος τοὺς καταλόγους διὰ τὴν διετῆ περίοδον τὴν ἀρχομένην τὴν 1ην ἑπομένου Ἀπριλίου.

33. Ἡ αὐτὴ διαδικασία ἀκολουθεῖται ἐνδεχομένως διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ὁρίων τοῦ καταλόγου Β' (παράρτημα III). Ἐὰν ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἐπιθυμῇ τὸν καθορισμὸν τοιούτων ὁρίων, ὁ Ἐπίτροπος αὐτῆς ἀπευθύνει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον αἴτησιν εἰς τοὺς Ἐπιτρόπους τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων δύο τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς ἡμερομηνίας κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ ὅρια ταῦτα θὰ ὤφειλον νὰ τεθῶσιν ἐν ἰσχύϊ.

ΤΙΤΛΟΣ VI.

Ἄμεσοι πληρωμαί.

34. Αἱ πληρωμαὶ τὰς ὁποίας οἱ ἀγοράσται ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνεργήσωσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς πωλητὰς χωρὶς νὰ ὑπολογισθῶσιν εἰς λογαριασμὸν παροχῶν ὑποβάλλονται εἰς τοὺς κανόνας τοὺς ἐκτιθεμένους κατωτέρω.

35. Διὰ πᾶσαν παράδοσιν ἐμπορευμάτων ἀναφερομένων εἰς τὸν κατάλογον Γ' ὁ ἀγοραστὴς ἐγχειρίζει ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν πωλητὴν του τὸ τμῆμα τοῦ τιμήματος τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸν συντελεστὴν τὸν καθωρισμένον διὰ τὸ ἐμπόρευμα τοῦτο κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ τίτλου VII.

36. Ἐὰν συμβόλαιόν τι ἐπιβαρύνῃ τὸν πωλητὴν διὰ τῆς μεταφορᾶς τοῦ ἐμπορεύματος καὶ ἐὰν ἡ μεταφορὰ δὲν πραγματοποιῆται ἐξ ὁλοκλήρου διὰ Γερμανικῶν μέσων, ἄμεσος πληρωμὴ ὀφείλεται ὁσάκις ἡ τιμὴ τῆς μεταφορᾶς εἶναι ἀνωτέρα τῶν 400 Ράϊχσμαρκ.

37. Ἐὰν ἡ δαπάνη μεταφορᾶς γενομένη διὰ μέσων μὴ γερμανικῶν εἶναι ἀνωτέρα τῶν 400 Ράϊχσμαρκ, ὁ ἀγοραστὴς ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ τὸν ἄμεσον διακανονισμὸν πρὸς τὸν πωλητὴν του διὰ τὸ σύνολον, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχῃ ἰδιαιτέρα συμφωνία μεταξὺ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς ἐνδιαφερομένης πιστωτρίας Κυβερνήσεως καὶ τοῦ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως.

38. Τοὐναντίον αἱ μεταφοραὶ ἐν Γερμανίᾳ ἢ ἐκτὸς τῆς Γερμανίας ἐμπορευμάτων ἀποτελούντων ἀντικείμενον συμβολαίου παροχῶν, διὰ γερμανικῶν μέσων, δὲν συνεπάγονται οὐδεμίαν ἄμεσον πληρωμήν.

39. Ἡ ὑπὸ γερμανικὴν σημαίαν μεταφορὰ διὰ ποταμοῦ, θαλάσσης, ἢ ἀέρος δύναται αὕτη καὶ μόνη νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον συμβολαίου παροχῶν ὅταν πρόκειται περὶ μεταφορᾶς γενομένης ἀπὸ γερμανικοῦ τινος λιμένος εἰς λιμένα κείμενον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους πιστωτρίας τινὸς Δυνάμεως ἢ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μιᾶς τῶν ἀποικιῶν αὐτῆς ἢ ἐξ αὐτῆς ἐξερτωμένων χωρῶν ἢ ἐπὶ ἐδάφους διατελοῦντος ὑπὸ τὴν ἐντολὴν αὐτῆς, ἢ τἀνάπαλιν.

40. Ἐὰν συμβόλαιόν τι προβλέπῃ ὅτι ἡ συναρμολόγησις τοῦ ἐμπορεύματος ἐκτὸς τῆς Γερμανίας ἐπιβαρύνει τὸν πωλητήν, ἡ συναρμολόγησις αὕτη καὶ ἐὰν ἀκόμη γίνηται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς οἰκονομίας, δὲν συνεπάγεται ἄμεσον πληρωμὴν εἰμὴ μόνον ἐὰν ἡ ἀξία του εἶναι ἀνωτέρα τῶν 1.000 Ράϊχσμαρκ.

41. Ἡ συναρμολόγησις κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ περιλαμβάνει, ἐξαιρουμένων τῶν θεμελιώσεων

maçonnerie, la mise en place et l'assemblage des machines et installations dont les pièces ont été totalement ou en grande partie achevées en usine.

42. Au cas où la valeur d'un montage effectué hors d'Allemagne en tout ou en partie par l'économie allemande est supérieure à 1.000 Reichsmarks, il donne lieu à un paiement direct de 50 ponr cent de cette valeur dans les limites suivantes :

(a) 10 pour cent du montant du contrat pour les contrats d'une valeur inférieure à 200.000 Reichsmarks ;

(b) 10 pour cent sur la première tranche de 200.000 Reichsmarks et 5 ponr cent sur le surplus pour les contrats d'une valeur supérieure à 200.000 Reichsmarks.

43. Si la valeur totale du montage effectué hors d' Allemagne dépasse les limites ci-dessus indiquées, l'excédent s'ajoute en totalité au paiement à effectuer directement par l'acheteur au vendeur.

44. Les dispositions qui précèdent ne s'appliquent pas au cas d'emploi hors d'Allemagne de personnel allemand, cet emploi étant régi par les dispositions insérées aux articles 47 et 48 ci-après.

45. Si un contrat relatif à la fourniture d'un ensemble prévoit, à titre de partie de cet ensemble, la sivraison :

(a) de marchandises comprises dans la liste C_i

(b) de matériel d'equipement de type spécial qu n'est pas de fabrication courante en Allemagne,

(c) de marchandises visées au nota (3) de la liste A, sous réserve qu'il s'agisse de produits finis, la livraison de ces marchandises ne donne lieu à un paiement direct que si leur valeur totale au départ de l'usine ou du magasin ou rendue à l'usine ou au magasin du vendeur, est supérieure à 10 pour cent du montant total du contrat.

Un ensemble au sens du présent Règlement est une fourniture composée, commandée à un seul fournisseur et exécutée par lui seul ou avec la participation de sous-traitants en vue de lui imposer la responsabilité du fonctionnement et du rendement de la fourniture (machine, outillage d'une usine, bateau, etc.).

46. Si cette valeur telle qu'elle est definie à l'article précédent est supérieure à 10 pour cent du montant total du contrat, il y a lieu à paiement direct de l'acheteur au vendeur pour les marchandises comprises dans la liste C selon les règles fixées pour ces marchandises par l'ar ticle 35 du présent Règlement et pour les marchandises visées aux alinéas (b) et (c) du paragraphe précédent, pour la totalité de leur valeur.

47. Si un contrat prévoit l'emploi hors d'Allemagne de personnel allemand, les salaires et appointements de ce personnel donnent lieu, à concurrence de 40 pour cent de leur valeur, à un paiement direct de l'acheteur au vendeur.

48. Si toutefois la nourriture du personnel ainsi employé vient d'Allemagne ou si ce personnel est pendant la durée des travaux logé en Allemagne ou si des dispositions spéciales pour sa nourriture ou son

καὶ ἐργασιῶν ξυλουργικῆς, τὴν τοποθέτησιν καὶ ἁρμολόγησιν τῶν μηχανῶν καὶ ἐγκαταστάσεων ὧν τὰ τεμάχια ἐπερκιώθησαν ἐξ ὁλοκλήρου ἢ κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸ ἐργοστάσιον.

42. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἀξία μιᾶς συναρμολογήσεως ἐκτελεσθείσης ἐκτὸς τῆς Γερμανίας ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς οἰκονομίας εἶνε ἀνωτέρα τῶν 1.000 Ράϊχσμαρκ, δίδει δικαίωμα εἰς ἄμεσον πληρωμὴν τῶν 50 τοῖς ἑκατὸν τῆς ἀξίας ταύτης ἐντὸς τῶν ἀκολούθων ὁρίων:

(α) 10 τοῖς ἑκατὸν τοῦ ποσοῦ τοῦ συμβολαίου διὰ τὰ συμβόλαια ἀξίας κατωτέρας τῶν 200 Ράϊχσμαρκ.

(β) 10 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ πρώτου τμήματος τῶν 200.000 Ράϊχσμαρκ καὶ 5 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ὑπερβάλλοντος διὰ τὰ συμβόλαια ἀξίας ἀνωτέρας τῶν 200.000 Ράϊχσμαρκ.

43. Ἐὰν ἡ ὁλικὴ ἀξία τῆς ἐκτὸς τῆς Γερμανίας ἐκτελεσθείσης συναρμολογήσεως ὑπερβαίνῃ τὰ ἀνωτέρω ὑποδεικνυόμενα ὅρια, τὸ πλεόνασμα προστίθεται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν πληρωμὴν ἥτις δέον νὰ γίνῃ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ εἰς τὸν πωλητήν.

44. Αἱ προηγούμεναι διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται ἐν περιπτώσει χρησιμοποιήσεως ἐκτὸς τῆς Γερμανίας γερμανικοῦ προσωπικοῦ, τῆς χρησιμοποιήσεως ταύτης διεπομένης ὑπὸ τῶν εἰς τὰ ἑπόμενα ἄρθρα 47 καὶ 48 καταχωρηθεισῶν διατάξεων.

45. Ἐὰν συμβόλαιον σχετικὸν πρὸς τὴν προμήθειαν ἑνὸς συνόλου προβλέπῃ, ὡς μέρος τοῦ συνόλου τούτου, τὴν παράδοσιν :

(α) ἐμπορευμάτων περιλαμβανομένων ἐν τῷ καταλόγῳ,

(β) ὑλικὸν ἐξαρτήσεως εἰδικοῦ τύπου τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι συνήθους κατασκευῆς ἐν Γερμανίᾳ.

(γ) ἐμπορευμάτων προβλεπομένων εἰς τὴν σημείωσιν (3) τοῦ καταλόγου Α, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι πρόκειται περὶ προϊόντων πλήρως ἐπεξειργασμένων, ἡ παράδοσις τῶν ἐμπορευμάτων τούτων δὲν δίδει δικαίωμα εἰς ἄμεσον πληρωμὴν εἰ μὴ ἐὰν ἡ ὁλικὴ των ἀξία κατὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τοῦ ἐργοστασίου ἢ ἐκ τοῦ καταστήματος ἢ κατὰ τὴν παράδοσιν εἰς τὸ ἐργοστάσιον ἢ τὸ κατάστημα τοῦ πωλητοῦ, εἶναι ἀνωτέρα τοῦ 10 τοῖς ἑκατὸν τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τοῦ συμβολαίου.

Σύνολον κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ εἶναι προμήθεια σύνθετος, παραγγελλομένη εἰς ἕνα μόνον προμηθευτὴν καὶ ἐκτελουμένη ὑπ' αὐτοῦ μόνον ἢ τῇ μετοχῇ ὑποπρομηθευτῶν ἐπὶ σκοπῷ ὅπως ὑπέχῃ τὴν εὐθύνην τῆς ἐκτελέσεως καὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς προμηθείας (μηχανή ἐργαλεῖα ἐργοστασίου, πλοίου κλπ.).

46. Ἐὰν ἡ ἀξία αὕτη οἵα αὕτη καθορίζεται εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον εἶναι ἀνωτέρα τοῦ 10 τοῖς ἑκατὸν τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τοῦ συμβολαίου, ὑπάρχει περίπτωσις ἀμέσου πληρωμῆς ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ πρὸς τὸν πωλητὴν διὰ τὰ ἐμπορεύματα τὰ περιλαμβανόμενα εἰς τὸν κατάλογον Γ' κατὰ τοὺς κατὰ νόας τοὺς καθορισθέντας διὰ τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ διὰ τὰ ἐμπορεύματα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰ ἐδάφια (β) καὶ (γ) τῆς προηγουμένης παραγράφου διὰ τὸ σύνολον τῆς ἀξίας των.

47. Ἐὰν συμβόλαιόν τι προβλέπῃ τὴν χρησιμοποίησιν ἐκτὸς τῆς Γερμανίας γερμανικοῦ προσωπικοῦ, τὰ ἡμερομίσθια καὶ οἱ μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ τούτου δίδουσι δικαίωμα μέχρι 40 τοῖς ἑκατὸν τῆς ἀξίας των, εἰς ἄμεσον πληρωμὴν ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ πρὸς τὸν πωλητήν.

48. Ἐὰν πάντως ἡ τροφὴ τοῦ οὕτω χρησιμοποιουμένου προσωπικοῦ ἔρχεται ἐκ Γερμανίας ἢ ἐὰν τὸ προσωπικὸν τοῦτο στεγάζηται κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν ἐν Γερμανίᾳ ἢ ἐὰν εἰδικὰ μέτρα διὰ τὴν τροφὴν του ἢ τὴν στέγα-

ogement sont prises sur place par l'acheteur et le vendeur, le pourcentage est réduit par accord entre le Commissaire de la Puissance créancièrei ntéressée et le Commissaire allemand ou, à défaut d'accord, par l'arbitre prévu à l'article 108 ci-après.

49. Si la marhandise faisant l'objet d'un contrat est grevée d'une hypothèque, d'un privilège ou de toute autre charge, en faveur d'un créancier non allemand et doit être livrée libre de toute charge, les paiements nécessaires pour assurer cette libération sont directement effectués par l'acheteur au vendeur.

50. Aucun paiement direct n'est à effectuer dans es cas où le contrat met à la charge du vendeur :

(a) l'inspection et la surveillance d'usage des marchandises ou de la fabrication des marchandises en Allemagne par des agents de l'acheteur ou par des inspecteurs appartenant à des organismes de surveillance reconnus si ces organismes, même non allemands, ont un siège en Allemagne ;

(b) le transbordement ou la manutention des marchandises par de la main-d'oeuvre ou des moyen non-allemands ;

(c) les frais pour avances temporaires de droits de douane ou de droits analogues non allemands ;

(d) les frais pour dépôts de garantie effectués en monnaie non allemande.

51. Lorsqu'un contrat d'assurances n'est pas le complément d'une livraison ou d'un travail à effectuer au titre des prestations, mais forme par lui-même un contrat de prestations, il donne lieu à un paiement direct dont le montant est à fixer dans chaque cas particulier par accord direct entre le Commissaire de la Puissance créancière intéressée et le Commissaire allemand.

TITRE VII.

Homologation des contrats.

52. Aucun paiement ne peut être effectué par le moyen des fonds réservés pour les prestations en nature qu'en exécution d'un contrat commercial préalablement homologué par accord entre le Gouvernement créancier intéressé et le Gouvernement allemand.

53. Chaque contrat doit contenir une clause indiquant qu'il doit être payé sur les fonds réservés pour les prestations en nature.

54. Au sens du présent Règlement, un contrat est:

(a) un document signé par le vendeur et par l'acheteur ;

(b) une offre ferme, avec ou sans devis, acceptée sans réserve par l'acheteur, par lettre ou par télégramme ;

(c) une commande ferme acceptée sans réserve par le vendeur par lettre ou par télégramme.

55. Les contrats doivent être tout d'abord acceptés par la Puissance créancière intéressée qui s'assure préalablement qu'ils sont conformes aux dispositions du Règlement et qu'il existe à son compte de pre-

σίν του λαμβάνονται ἐπὶ τόπου ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ τοῦ πωλητοῦ, τὸ ποσοστὸν ἐλαττοῦται διὰ συμφωνίας μεταξὺ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς ἐνδιαφερομένης πιστωτρίας Δυνάμεως καὶ τοῦ Γερμανοῦ Ἐπιτρόπου ἢ, ἐλλείψει συμφωνίας, ὑπὸ τοῦ διαιτητοῦ τοῦ προβλεπομένου εἰς τὸ ἑπόμενον ἄρθρον 108.

49. Ἐὰν τὸ ἐμπόρευμα τὸ ἀποτελοῦν ἀντικείμενον συμβολαίου τινὸς βαρύνεται δι' ὑποθήκης, διὰ προνομίου ἢ διὰ παντὸς ἄλλου βάρους, ὑπὲρ πιστωτοῦ τινος μὴ γερμανοῦ καὶ ὀφείλει νὰ παραδοθῇ ἐλεύθερον παντὸς βάρους, αἱ ἀναγκαῖαι πληρωμαὶ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀπαλλαγῆς ταύτης ἐνεργοῦνται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ πρὸς τὸν πωλητήν.

50. Οὐδεμία ἄμεσος πληρωμὴ θέλει ἐνεργηθῇ εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς τὸ συμβόλαιον θέτει εἰς βάρος τοῦ πωλητοῦ :

(α) Τὴν συνήθη ἐπιθεώρησιν καὶ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ἐμπορευμάτων ἢ τῆς κατασκευῆς ἐμπορευμάτων ἐν Γερμανίᾳ ὑπὸ πρακτόρων τοῦ ἀγοραστοῦ ἢ ὑπὸ ἐπιθεωρητῶν ἀνηκόντων εἰς ἀνεγνωρισμένους ὀργανισμοὺς ἐπιβλέψεως ἐὰν οἱ ὀργανισμοὶ οὗτοι, καίτοι μὴ γερμανικοί, ἔχωσιν ἕδραν ἐν Γερμανίᾳ.

(β) Τὴν μεταφόρτωσιν ἢ τὴν χειρωνακτικὴν ἐργασίαν (manutention) τῶν ἐμπορευμάτων διὰ γερμανικῶν ἐργατικῶν χειρῶν ἢ μέσων.

(γ) Τὰ ἔξοδα διὰ προσκαίρους προκαταβολὰς τελωνειακῶν δικαιωμάτων ἢ δικαιωμάτων ἀναλόγων μὴ γερμανικῶν.

(δ) Τὰ ἔξοδα διὰ ἐγγυητικὰς καταθέσεις ἐνεργουμένας εἰς μὴ Γερμανικὸν νόμισμα.

51. Ὅταν ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον εἶναι τὸ συμπλήρωμα παραδόσεως ἢ ἐργασίας γενησομένης λόγῳ τῶν παροχῶν, ἀλλὰ ἀποτελεῖ καθ' ἑαυτὸ συμβόλαιον παροχῶν, δίδει δικαίωμα εἰς ἀπ' εὐθείας πληρωμὴν ἧς τὸ ποσὸν καθορισθήσεται εἰς ἑκάστην ἰδιαιτέραν περίπτωσιν δι' ἀμέσου συμφωνίας μεταξὺ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς ἐνδιαφερομένης πιστωτρίας Δυνάμεως καὶ τοῦ Γερμανοῦ Ἐπιτρόπου.

ΤΙΤΛΟΣ VII.

Ἔγκρισις τῶν συμβολαίων.

52. Οὐδεμία πληρωμὴ δύναται νὰ ἐνεργηθῇ διὰ τῶν κεφαλαίων τῶν προορισθέντων διὰ παροχὰς εἰς εἶδος εἰ μὴ εἰς ἐκτέλεσιν ἐμπορικοῦ συμβολαίου πληρωθέντος προηγουμένως διὰ συμφωνίας μεταξὺ τῆς ἐνδιαφερομένης πιστωτρίας Κυβερνήσεως καὶ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως.

53. Ἕκαστον συμβόλαιον δέον νὰ περιέχῃ ὅρον ἐμφαίνοντα ὅτι δέον τοῦτο νὰ πληρωθῇ διὰ τοῦ κεφαλαίου τῶν προορισθέντων διὰ παροχὰς εἰς εἶδος.

54. Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ συμβόλαιον εἶναι :

(α) Ἔγγραφον ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ.

(β) Ὁριστικὴ προσφορὰ μετὰ ἢ ἄνευ προϋπολογισμοῦ, γενομένη δεκτὴ ἀνεπιφυλάκτως ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ δι' ἐπιστολῆς ἢ διὰ τηλεγραφήματος.

(γ) Παραγγελία ὁριστικὴ γενομένη δεκτὴ ἀνεπιφυλάκτως ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ δι' ἐπιστολῆς ἢ διὰ τηλεγραφήματος.

55. Τὰ συμβόλαια δέον κατ' ἀρχὰς νὰ γίνωσι δεκτὰ ὑπὸ τῆς ἐνδιαφερομένης πιστωτρίας Δυνάμεως ἡ ὁποία βεβαιοῦται προηγουμένως ὅτι εἶναι ταῦτα σύμφωνα πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ καὶ ὅτι ὑπάρχουσιν εἰς τὸν διὰ

stations des crédits suffisants pour faire face aux échéances qui y sont prévues.

56. Les contrats sont d'abord transmis en double exemplaire au Commissaire duGouvernement allemand, la remise s'effectuant par pli recommandé ou directement contre reçu d'un agent qualifié.

57. Le Commissaire du Gouvernement allemand dans les trois jours francs ouvrables suivant la remise qui lui en a été effectuée, fait savoir au Commissaire qui le lui a transmis s'il accepte le contrat avec ou sans réserve ou s'il en propose le rejet.

58. Si le contrat ne soulève pas d'objection de sa part, il en informe la Banque des Règlements Internationaux à qui il remet une copie du contrat.

59. Si le Commissaire du Gouvernement allemand estime que le contrat doit être amendé ou rejeté, ou s'il estime insuffisantes les indications qui y sont contenues, il le retourne avec ses observations motivées au Commissaire qui le lui a transmis.

60. Si le Commissaire du Gouvernement créancier n'accepte pas le point de vue du Commissaire allemand, il porte la question devant l'arbitre prévu à l'article 108 ci-après, qui statue en dernier ressort, après avoir provoqué les observations du Commissaire de la Puissance créancière intéressée et du Commissaire allemand, dans un délai maximum de huit jours francs ouvrables suivant celui où il a été saisi de la question.

61. Le Commissaire du Gouvernement allemand peut s'adresser directement au vendeur allemand pour obtenir les renseignements complémentaires ou les modifications au contrat qu'il juge nécessaires, mais il est tenu d'informer le Commissaire de la Puissance créancière pour que celui-ci puisse agir de son côté auprès de l'acheteur.

62. Dans tous les cas où la procédure s'est ainsi trouvée suspendue, elle reprend dans les mêmes formes et avec les mêmes délais à dater du jour où le Commissaire de la Puissance créancière a communiqué au Commissaire allemand les renseignements nécessaires ou l'accord des parties sur les modifications demandées au contrat.

63. Lorsqu'il est fait appel à l'arbitre, notification de la sentence est faite au Commissaire allemand et au Commissaire de la Puissance créancière intéressée qui peut, dans ce cas, adresser directement le contrat à la Banque des Règlements Internationaux à charge par lui d'en informer le Commissaire allemand.

64. Lorsqu'un contratl ne comporte pas d'échéances fixes, le Commissaire a lemand se met d'accord avec e Commissaire ou le se vice qualifié du Gouvernement créancier pour arrêter un échéancier permettant de faire réserver par la B nque des Règlements Internationaux les fonds nécessaires pour le règlement du contrat.

65. La Banque des Règlements Internationaux tient pour chaque pays créancier des comptes indiquant les dates et montants des paiements prévus par les contrats homologués ainsi que la quote-part restant disponible pour de nouveaux contrats.

Des relevés de ces situations sont adressés le 1er

παροχὰς λογαριασμὸν τῆς πιστώσεως ἀρκεταὶ διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς προβλεπομένας εἰς αὐτὰ λήξεις.

56. Τὰ συμβόλαια διαβιβάζονται κατ' ἀρχὰς εἰς δύο ἀντίτυπα εἰς τὸν Ἐπίτροπον τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως τῆς ἐπιδόσεως γενομένης διὰ συστημένου φακέλλου ἢ ἀπ' εὐθείας ἔναντι ἀποδείξεως ἁρμοδίου ὑπαλλήλου.

57. Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς τῶν τριῶν πλήρων ἐργασίμων ἡμερῶν τῶν ἑπομένων τῆς γενομένης εἰς αὐτὸν ἐπιδόσεως τούτου, γνωρίζει εἰς τὸν διαβιβάσαντα αὐτὰ εἰς αὐτὸν Ἐπίτροπον ἐὰν ἀποδέχηται τὸ συμβόλαιον μετὰ ἢ ἄνευ ἐπιφυλάξεως ἢ ἐὰν προτείνῃ τὴν ἀπόρριψιν αὐτοῦ.

58. Ἐὰν τὸ συμβόλαιον δὲν ἐγείρῃ ἀντίρρησιν ἐκ μέρους του, πληροφορεῖ περὶ τούτων τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν εἰς ἣν ἐπιδίδει ἀντίγραφον τοῦ συμβολαίου.

59. Ἐὰν ὁ Ἐπίτροπος τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως φρονῇ ὅτι τὸ συμβόλαιον πρέπει νὰ τροποποιηθῇ ἢ ἀπορριφθῇ, ἢ ἐὰν κρίνῃ ἀνεπαρκεῖς τὰς περιεχομένας εἰς αὐτὸ ἐνδείξεις, τὸ ἐπιστρέφει μετὰ τῶν ἠτιολογημένων παρατηρήσεων αὐτοῦ εἰς τὸν Ἐπίτροπον ὅστις τοῦ τὸ διεβίβασε.

60 Ἐὰν ὁ Ἐπίτροπος τῆς πιστωτρίας Κυβερνήσεως δὲν ἀποδέχηται τὴν ἄποψιν τοῦ Γερμανοῦ Ἐπιτρόπου, φέρει τὸ ζήτημα πρὸ τοῦ Διαιτητοῦ τοῦ προβλεπομένου εἰς τὸ ἑπόμενον ἄρθρον 108, ὅστις ἀποφασίζει εἰς τελευταῖον βαθμόν, ἀφοῦ προκαλέσει τὰς παρατηρήσεις τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς ἐνδιαφερομένης πιστωτρίας Δυνάμεως καὶ τοῦ Γερμανοῦ Ἐπιτρόπου, ἐντὸς διαστήματος ὀκτὼ κατ' ἀνώτατον ὅριον πλήρων ἐργασίμων ἡμερῶν τῶν ἑπομένων ἐκείνης καθ' ὧν ἐπελήφθη τοῦ ζητήματος.

61. Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως δύναται νὰ ἀπευθυνθῇ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν Γερμανὸν πωλητὴν διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὰς συμπληρωματικὰς πληροφορίας ἢ τὰς τροποποιήσεις τοῦ συμβολαίου ἃς κρίνει ἀναγκαίας, ἀλλὰ ὑποχρεοῦται νὰ πληροφορήσῃ τὸν Ἐπίτροπον τῆς πιστωτρίας Δυνάμεως ἵνα οὗτος δυνηθῇ νὰ ἐνεργήσῃ ἐκ παραλλήλου παρὰ τῷ ἀγοραστῇ.

62. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ διαδικασία οὕτω ἀναστέλλεται, αὕτη ἐπαναρχίζει κατὰ τὰς ἰδίας διατυπώσεις καὶ μετὰ τῶν ἰδίων προθεσμιῶν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ Ἐπίτροπος τῆς πιστωτρίας Δυνάμεως ἐκοινοποίησεν εἰς τὸν Γερμανὸν Ἐπίτροπον τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας ἢ τὴν συμφωνίαν τῶν μερῶν ἐπὶ τῶν ζητηθεισῶν τροποποιήσεων τοῦ συμβολαίου.

63. Ὅταν ἀσκῆται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Διαιτητοῦ γίνεται κοινοποίησις τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν Γερμανὸν Ἐπίτροπον καὶ εἰς τὸν Ἐπίτροπον τῆς ἐνδιαφερομένης πιστωτρίας Δυνάμεως ὅστις δύναται, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, νὰ ἀποστείλῃ τὸ συμβόλαιον ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν ὑπέχων τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληροφορήσῃ περὶ τούτου τὸν Γερμανὸν Ἐπίτροπον.

64. Ὅταν συμβόλαιόν τι δὲν περιέχῃ λήξεις ὡρισμένας, ὁ Γερμανὸς Ἐπίτροπος συμφωνεῖ μετὰ τοῦ Ἐπιτρόπου ἢ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τῆς πιστωτρίας Κυβερνήσεως ἵνα καταρτίσῃ πίνακα λήξεων ἐπιτρέποντα τὴν διαφύλαξιν ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν τῶν ἀναγκαίων ποσῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ συμβολαίου.

65. Ἡ Τράπεζα τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν τηρεῖ δι' ἑκάστην πιστώτριαν χώραν λογαριασμοὺς δεικνύοντας τὰς ἡμερομηνίας καὶ τὰ ποσὰ τῶν ὑπὸ τῶν ἐπικυρωθέντων συμβολαίων προβλεπομένων πληρωμῶν ὡς καὶ τὸ μερίδιον τὸ ἀπομένον διαθέσιμον διὰ νέα συμβόλαια.

Περιλήψεις τῶν καστάσεων τούτων ἀποστέλλονται τὴν

et le 15 de chaque mois au Commissaire du Pays créancier intéressé et au Commissaire allemand.

66. Avant de présenter un contrat à l'homologation, le Gouvernement créancier intéressé doit avoir convenu d'une manière définitive avec l'acheteur les conditions auxquelles ce dernier pourra obtenir les paiements au titre des prestations.

67. Si, pendant l'exécution d'un contrat, l'acheteur ne satisfait pas à ces conditions, il garde vis-à-vis de son vendeur l'entière responsabilité du contrat dans les conditions commerciales habituelles, même s'il est stipulé dans le contrat qu'il n'est exécutoire qu'au titre des prestations en nature.

68. Dans ce cas, sur la demande qui lui en est adressée sous sa responsabilité par la Puissance créancière intéressée, la Banque des Règlements Internationaux débloque les crédits qui ont été réservés pour le règlement de ce contrat et n'ont pas encore été employés.

Le Commissaire du Gouvernement allemand est tenu informé de l'opération.

69. Des dérogations au présent Règlement peuvent être consenties par accord entre le Commissaire d'un Gouvernement créancier et le Commissaire du Gouvernement allemand à condition qu'elles ne dépassent pas :

(a) en ce qui concerne les contingents qui pourraient être éventuellement établis, 20 pour cent du contingent admis pour l'année en cours;

(b) en ce qui concerne les paiements directs, 30 pour cent des paiements qui auraient dû être effectués au titre du contrat en cause si le règlement avait été exactement appliqué.

70. Si les conditions prévues dans un contrat entraînent d'autres dérogations acceptées par le Commissaire allemand, il faut, pour que le contrat puisse être homologué, que trois au moins des Commissaires belge, britannique, français, italien, japonais et yougoslave aient donné leur assentiment à la dérogation proposée.

71. Toutefois, s'il s'agit d'une dérogation à la clause des réexportations qui demeurent en principe interdites, l'unanimité de ces six Commmissaires est nécessaire.

72. En transmettant à la Banque des Règlements Internationaux un contrat pour lequel des dérogations ont été admises par application des articles 69, 70 et 71 précédents, le Commissaire du Gouvernement allemand doit y joindre une note indiquant la nature de la dérogation consentie et les Commissaires qui y ont donné leur accord.

En ce qui concerne les contrats approuvés en vertu d'une décision arbitrale dans les conditions prévues à l'article 63, le Commissaire qui trasmet le contrat y joint une copie de la décision arbitrale.

73. Les statistiques que la Banque des Règlements Internationaux doit tenir en exécution de l'article 23 sont communiquées chaque mois par elle aux Commissaires de tous les Gouvernements et doivent faire ressortir :

(1o) le montant total des contrats qu'elle a reçus

1ην καὶ 15ην ἑκάστου μηνὸς εἰς τὸν Ἐπίτροπον τῆς ἐνδιαφερομένης πιστωτρίας χώρας καὶ εἰς τὸν Γερμανὸν Ἐπίτροπον.

66. Πρὶν ἢ παρουσιάσῃ συμβόλαιον πρὸς ἐπικύρωσιν ἡ ἐνδιαφερομένη πιστώτρια Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἔχῃ συμφωνήσει μετὰ τοῦ ἀγοραστοῦ κατὰ τρόπον ὁριστικὸν τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς ὁ τελευταῖος οὗτος θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιτύχῃ τὰ ποσὰ διὰ τὰς παροχάς.

67. Ἐὰν, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν συμβολαίου τινός, ὁ ἀγοραστὴς δὲν τηρεῖ τοὺς ὅρους τούτους διατηρεῖ ἔναντι τοῦ πωλητοῦ του τὴν πλήρη εὐθύνην διὰ τὸ συμβόλαιον κατὰ τοὺς συνήθεις ἐμπορικοὺς ὅρους, καὶ ἐὰν ἀκόμη καθορίζηται ἐν τῷ συμβολαίῳ ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἐκτελεστὸν εἰ μὴ διὰ παροχῶν εἰς εἶδος.

68. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἐπὶ τῇ γενομένῃ εἰς αὐτὴν ὑπ' εὐθύνην της αἰτήσει ὑπὸ τῆς ἐνδιαφερομένης πιστωτρίας Δυνάμεως, ἡ Τράπεζα τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν ἀπελευθερώνει τὰς πιστώσεις αἵτινες διεφυλάχθησαν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ συμβολαίου τούτου καὶ δὲν ἐχρησιμοποιήθησαν εἰσέτι.

Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως τηρεῖται ἐνήμερος τῆς ἐνεργείας.

69. Ἐξαιρέσεις ἀπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δύνανται νὰ γίνωσι διὰ συμφωνίας μεταξὺ τοῦ Ἐπιτρόπου πιστωτρίας τινος Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι αὗται δὲν ὑπερβαίνουσι

(α') Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὅρια ἅτινα ἐνδεχομένως ἠδύναντο νὰ τεθῶσιν 20 τοῖς ἑκατὸν τοῦ δεκτοῦ διὰ τὸ τρέχον ἔτος ὁρίου.

(β') Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀμέσους πληρωμάς, τὰ 30 τοῖς ἑκατὸν τῶν πληρωμῶν αἵτινες θὰ ἔδει νὰ ἐνεργηθῶσιν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος συμβολαίου ἐὰν ὁ κανονισμὸς εἶχεν ἐπακριβῶς ἐφαρμοσθῇ.

70. Ἐὰν οἱ προβλεπόμενοι εἰς συμβόλαιόν τι ὅροι συνεπιφέρουν ἄλλας ἐξαιρέσεις γενομένας δεκτὰς ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ Ἐπιτρόπου, ἵνα τὸ συμβόλαιον δύναται νὰ ἐπικυρωθῇ, πρέπει τρεῖς τοὐλάχιστον τῶν Ἐπιτρόπων Βέλγου, Βρεττανοῦ, Γάλλου, Ἰταλοῦ, Ἰάπωνος καὶ Γιουγκοσλάβου νὰ ἔχωσι δώσει τὴν συγκατάθεσίν των διὰ τὴν προτεινομένην ἐξαίρεσιν.

71. Πάντως, ἐὰν πρόκειται περὶ καταστρατηγήσεως τοῦ ὅλου τῶν ἐπανεξαγωγῶν αἵτινες παραμένουσι κατ' ἀρχὴν ἀπηγορευμέναι, ἡ παμψηφία τῶν ἓξ τούτων Ἐπιτρόπων εἶναι ἀναγκαία.

72. Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως βαρβιβάζων εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν συμβόλαιον διὰ τὸ ὁποῖον ἐξαιρέσεις ἐγένοντο δεκταὶ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν προηγουμένων ἄρθρων 69, 70 καὶ 71, ὀφείλει νὰ ἐπισυνάψῃ εἰς αὐτὸ σημείωσιν δεικνύουσαν τὴν φύσιν τῆς γενομένης δεκτῆς ἐξαιρέσεως καὶ τοὺς Ἐπιτρόπους οἵτινες συνεφώνησαν εἰς τοῦτο.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ συμβόλαια τὰ ἐγκριθέντα διὰ διαιτητικῆς ἀποφάσεως κατὰ τοὺς προβλεπομένους εἰς τὸ ἄρθρον 63 ὅρους, ὁ διαβιβάζων τὸ συμβόλαιον Ἐπίτροπος ἐπισυνάπτει εἰς αὐτὸ ἀντίγραφον τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως.

73. Αἱ στατιστικαὶ ἃς ἡ Τράπεζα τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν ὀφείλει νὰ τηρῇ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 23 κοινοποιοῦνται ὑπ' αὐτῆς καθ' ἕκαστον μῆνα εἰς τοὺς Ἐπιτρόπους πασῶν τῶν Κυβερνήσεων καὶ δέον ἐξ αὐτῶν νὰ ἐξάγηται:

(1ον) Τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῶν συμβολαίων ἅτινα αὐτὴ ἔλαβε

au cours du mois précédent, par nature et pour chacun des pays intéressés, les contrats supérieurs à 5 millions de Reichsmarks et les avenants s'y rapportant étant indiqués séparément;

(2o) les indications qui lui sont transmises avec les contrats par application des dispositions de l'article 72.

TITRE VIII.

Paiements.

(A.) Paiements au titre des prestations en nature

74. Il est ouvert à chaque Gouvernement créancier à la Banque des Règlements Internationaux, un compte au crédit duquel sont portées toutes les sommes que ce Gouvernement doit réserver pour les prestations en nature conformément au barême adopté et au débit duquel sont portés tous les paiements effectués pour le règlement des contrats hemologués.

75. Le solde créditeur existant à la fin de chaque mois s'ajoute aux crédits ouverts pendant le mois suivant pour former le total des sommes dont la Puissance créancière peut disposer pour prestations en nature au cours de ce mois.

76. Au début de chaque mois, le Commissaire du Gouvernement créancier interessé et le Commissaire du Gouvernement allemand sont informés de l'état du compte.

77. Sous les réserves prévues au présent Règlement, les sommes versées à ce compte ne peuvent être utilisées que pour le règlement de contrats de prestations.

78. Chaque Puissance créancière peut, pour le règlement des contrats de prestations dûment homologués, disposer librement du solde créditeur existant à ce compte par tous moyens de paiement en usage dans le commerce international et notamment par chèques, ordres de virement et traites à terme.

Les paiements sont effectués par la Reichsbank à Berlin.

79. Les Puissances créancières communiquent à la Banque des Règlements Internationaux les noms et signatures des fonctionnaires ayant qualité pour émettre les ordres de paiement.

80. Les ordres de paiement sont en principe libellés en Reichsmarks. Lorsqu' un contrat stipule que le paiement doit être fait dans la monnaie d'un pays non allemand, l'ordre de paiement est libellé en cette monnaie, mais doit porter l'indication «payable en Reichsmarks». Dans ce cas, la conversion en Reichsmarks est faite au moment du paiement sur la base du taux moyen officiel de la Bourse de Berlin coté la veille du jour du paiement.

81. Si un contrat prévoit un taux conventionnel de conversion, la conversion en Reichsmarks se fait à ce taux.

82. Tous les ordres de paiement doivent indiquer le numéro d'homologation du contrat au titre duquel ils sont émis.

83. Les chèques sont émis par le Gouvernement

κατὰ τὸ διάστημα τοῦ προηγουμένου μηνὸς, κατ' εἶδος καὶ δι' ἑκάστην τῶν ἐνδιαφερομένων χωρῶν, τῶν συμβολαίων τῶν ἀνωτέρων τῶν 5 ἑκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς αὐτὰ τροποποιητικῶν συμφωνιῶν ἀναφερομένων κεχωρισμένως.

(2) Τὰς ἐνδείξεις αἵτινες τῇ μεταβιβάζονται μετὰ τῶν συμβολαίων κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 72.

ΤΙΤΛΟΣ VIII.

Πληρωμαί.

(Α.) Πληρωμαὶ διὰ τὰς παροχὰς εἰς εἶδος.

74. Εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν ἀνοίγεται ὑπὲρ ἑκάστης πιστωτρίας Κυβερνήσεως, λογαριασμὸς εἰς πίστωσιν τοῦ ὁποίου φέρονται πάντα τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις αὕτη ὀφείλει νὰ διαφυλάξῃ διὰ τὰς παροχὰς εἰς εἶδος συμφώνως πρὸς τὸν γενόμενον δεκτὸν πίνακα καὶ εἰς χρέωσιν τοῦ ὁποίου φέρονται πᾶσαι αἱ πληρωμαὶ αἱ ἐνεργούμεναι διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν ἐγκριθέντων συμβολαίων.

75. Τὸ πιστωτικὸν ὑπόλοιπον τὸ ὑπάρχον εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς προστίθεται εἰς τὰς ἀνοιγομένας πιστώσεις κατὰ τὸν ἑπόμενον μῆνα διὰ νὰ σχηματίσῃ τὸ σύνολον τῶν ποσῶν ἅτινα δύναται νὰ διαθέσῃ κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἡ πιστώτρια Δύναμις διὰ παροχὰς εἰς εἶδος.

76. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνὸς, ὁ Ἐπίτροπος τῆς ἐνδιαφερομένης Κυβερνήσεως καὶ ὁ Ἐπίτροπος τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως εἰδοποιοῦνται περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ λογαριασμοῦ.

77. Ὑπὸ τὰς ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ προβλεπομένας ἐπιφυλάξεις τὰ ποσὰ τὰ καταβαλλόμενα εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦτον δὲν δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν εἰ μὴ διὰ τὸν διακανονισμὸν συμβολαίων παροχῶν.

78. Ἑκάστη πιστώτρια Δύναμις δύναται, διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν δεόντως ἐγκριθέντων συμβολαίων παροχῶν, νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως τὸ πιστωτικὸν ὑπόλοιπον τὸ ὑπάρχον ἐν τῷ λογαριασμῷ τούτῳ, διὰ παντὸς μέσου πληρωμῆς ἐν χρήσει ἐν τῷ διεθνεῖ ἐμπορίῳ καὶ ἰδίως δι' ἐπιταγῶν (chèques), ἐντολῶν μεταφορᾶς καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ συναλλαγματικῶν. Αἱ πληρωμαὶ ἐνεργοῦνται διὰ τῆς Ράϊχσμπανκ ἐν Βερολίνῳ.

79. Αἱ πιστώτριαι Δυνάμεις κοινοποιοῦσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν τὰ ὀνόματα καὶ ὑπογραφὰς τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐχόντων ἁρμοδιότητα πρὸς ἔκδοσιν τῶν ἐντολῶν πληρωμῆς.

80. Αἱ ἐντολαὶ πληρωμῆς εἶναι κατ' ἀρχὴν ἐκπεφρασμέναι εἰς Ράϊχσμαρκ. Ὅταν συμβόλοιόν τι καθορίζῃ ὅτι ἡ πληρωμὴ δέον νὰ γίνῃ εἰς τὸ νόμισμα μὴ Γερμανικῆς χώρας ἡ ἐντολὴ πληρωμῆς εἶναι ἐκπεφρασμένη εἰς τὸ νόμισμα τοῦτο, ἀλλὰ ὀφείλει νὰ φέρῃ τὴν ἔνδειξιν «πληρωμῆς εἰς Ράϊχσμαρκ». Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ μετατροπὴ εἰς Ράϊχσμαρκ γίνεται κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς πληρωμῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μέσης ἐπισήμου τιμῆς τοῦ Χρηματιστηρίου τοῦ Βερολίνου τῆς προτεραίας τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς.

81. Ἐὰν συμβόλαιόν τι προβλέπῃ συμβατικὴν τιμὴν μετατροπῆς, ἡ μετατροπὴ εἰς Ράϊχσμαρκ γίνεται εἰς τὴν τιμὴν ταύτην.

82. Πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ πληρωμῆς δέον νὰ δεικνύωσι τὸν ἀριθμὸν ἐγκρίσεως τοῦ συμβολαίου διὰ τὸ ὁποῖον ἐκδίδονται.

83. Αἱ ἐπιταγαὶ ἐκδίδονται ὑπὸ τῆς πιστωτρίας Κυ-

créancier au nom du vendeur et remis à l'acheteur pour être transmis au vendeur. Ils ne peuvent être encaissés directement, mais doivent être versés à un compte de Banque.

84. Les ordres de virement portent les noms de l'acheteur et du vendeur ainsi que l'indication de la Banque chargée d'en assurer le recouvrement.

85. Les traites à terme doivent être à échéance de trente jours au moins et de quatre-vingt-dix jours au plus de la date d'émission. Elles ne peuvent être émises que si elles ont été prévues dans le contrat au titre duquel elles sont demandées.

Elles sont tirées par le Gouvernement créancier sur la Banque des Règlements Internationaux. Elles ne sont pas acceptées.

Elles sont émises à l'ordre de l'acheteur qui doit les endosser et les remettre directement au vendeur.

Elles portent la mention «Payables à la Reichsbank à Berlin».

86. Si un Gouvernement créancier ayant émis une traite à terme ne dispose pas, au moment de l'échéance, de crédits suffisants pour y faire face, il met à la disposition de la Banque des Règlements Internationaux les fonds nécessaires deux jours avant la date prévue.

L'avance qu'il a ainsi consentie lui est remboursée sur les premiers crédits dont il aura ensuite la disposition pour prestations en nature.

87. Chaque jour, le service émetteur et le Commissaire du Gouvernement allemand sont informés des paiements effectués et en reçoivent périodiquement des relevés.

88. Les modalités relatives aux paiements à effectuer par application des articles qui précèd nt seront arrêtées de concert entre les représentants des Gouverments allemand, belge, britannique, français, italien, japonais et yougoslave, et la Banque des Règlements Internationaux, notamment en ce qui concerne les mesures nécessaires pour assurer la sécurité de ces paiements.

89. Lorsque pour l'exécution ou la liquidation d'un contrat un vendeur doit effectuer un paiement en espèces à l'acheteur, celui-ci en informe son Gouvernement et requiert le vendeur d'effectuer le paiement au crédit du compte ouvert pour prestations en nature à ce Gouvernement.

90. Cette disposition n'est pas applicable aux paiements inférieurs à 10.000 Reichsmarks et à 20 pour cent de la valeur du contrat que le vendeur peut être tenu de faire à l'acheteur après que le dernier paiement prévu par le contrat a été effectué et que le contrat est en conséquence considéré par les contractants comme terminé. Dans ce cas, les paiements sont faits directement par le vendeur à l'acheteur.

(B.) Paiements directs.

91. Les dispositions du Titre VI du présent Règlement relatives au paiement direct d'une partie de la valeur de certaines marchandises ou de certains services sont, lorsqu'il y a lieu, appliquées à un contrat :

(a) soit en vertu du contrat lui-même ;

(b) soit par la décision relative à l'homologation

βερνήσεως ἐπ' ὀνόματι τοῦ πωλητοῦ καὶ ἐπιδίδονται εἰς τὸν ἀγοραστὴν διὰ νὰ διαβιβασθῶσιν εἰς τὸν πωλητὴν. Δὲν δύνανται νὰ εἰσπραχθῶσιν ἀπ' εὐθείας, ἀλλὰ δέον νὰ καταβληθῶσιν εἰς λογαριασμὸν Τραπέζης.

84. Αἱ ἐντολαὶ μεταφορᾶς φέρουσι τὸ ὄνομα τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ τοῦ πωλητοῦ ὡς καὶ τὴν καθορισθεῖσαν Τράπεζαν τὴν ἐπιφορτισμένην νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εἴσπραξιν αὐτῆς.

85. Αἱ ἐπὶ προθεσμίᾳ συναλλαγματικαὶ δέον νὰ εἶναι λήξεως τριάκοντα ἡμερῶν τοὐλάχιστον καὶ ἐνενήκοντα ἡμερῶν κατὰ μέγιστον ὅριον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως. Δὲν δύνανται νὰ ἐκδοθῶσιν εἰμὴ ἐὰν προβλέπωνται ἐν τῷ συμβολαίῳ διὰ τὸ ὁποῖον ζητοῦνται.

Ἐκδίδονται ὑπὸ τῆς πιστωτρίας Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν. Δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀποδοχήν.

Ἐκδίδονται εἰς διαταγὴν τοῦ ἀγοραστοῦ, ὅστις ὀφείλει νὰ τὰς ὀπισθογράψῃ καὶ νὰ τὰς ἐπιδώσῃ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν πωλητήν. Φέρουσι τὴν μνείαν «πληρωτέαι εἰς τὴν Ράϊχσμπανκ ἐν Βερολίνῳ».

86. Ἐὰν πιστώτριά τις Κυβέρνησις ἔχουσα ἐκδώσει συναλλαγματικὴν ἐπὶ προθεσμίᾳ δὲν διαθέτει, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς λήξεως πιστώσεις ἀρκετὰς διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ αὐτὴν θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν τὰ ἀναγκαῖα κεφάλαια δύο ἡμέρας πρὸ τῆς προβλεπομένης ἡμέρας.

Ἡ προκαταβολὴ ἡ ὁποία οὕτω ἐχορηγήθη τῆς ἐπιστρέφεται ἐκ τῶν πρώτων πιστώσεων ἃς θὰ ἔχῃ ἀκολούθως εἰς τὴν διάθεσίν της διὰ παροχὰς εἰς εἶδος.

87. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἡ ἐκδότρια ὑπηρεσία καὶ ὁ Ἐπίτροπος τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως εἰδοποιοῦνται περὶ τῶν γενομένων πληρωμῶν καὶ λαμβάνουσι περιοδικῶς περιληπτικὰς καταστάσεις αὐτῶν.

88. Οἱ ὅροι καθ' οὓς θὰ γίνωσιν αἱ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν προηγουμένων ἄρθρων ἐνεργηθησόμεναι πληρωμαὶ θὰ καθορισθῶσιν ἀπὸ συμφώνου μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Κυβερνήσεων, Γερμανικῆς, Βελγικῆς, Βρεττανικῆς, Γαλλικῆς, Ἰταλικῆς, Ἰαπωνικῆς καὶ Γιουγκοσλουϊκῆς καὶ τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν πληρωμῶν τούτων μέτρα.

89. Ὅταν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἢ τὴν ἐκκαθάρισιν συμβολαίου πωλητὴς τις ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ πληρωμὴν εἰς μετρητὰ πρὸς τὸν ἀγοραστὴν, οὗτος πληροφορεῖ περὶ τούτου τὴν Κυβέρνησίν του καὶ ζητεῖ παρὰ τοῦ πωλητοῦ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν πληρωμὴν εἰς πίστωσιν τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ ἀνοικτοῦ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ταύτην διὰ παροχὰς εἰς εἶδος.

90. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰς πληρωμὰς τὰς κατωτέρας τῶν 10.000 Ράϊχσμαρκ καὶ τῶν 20 τοῖς ἑκατὸν τῆς ἀξίας τοῦ συμβολαίου ἣν ὁ πωλητὴς εἶναι τυχὸν ὑποχρεωμένος νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν ἀγοραστὴν ἀφ' ἧς ἐνηργήθη ἡ τελευταία πληρωμὴ ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ συμβολαίου καὶ ἀφ' ἧς συνεπῶς τὸ συμβόλαιον θεωρεῖται ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων ὡς ἐκτελεσθέν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, αἱ πληρωμαὶ γίνονται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ πρὸς τὸν ἀγοραστήν.

(Β.) Ἄμεσοι πληρωμαί.

91. Αἱ διατάξεις τοῦ Τίτλου VI τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν ἄμεσον πληρωμὴν μέρους τῆς ἀξίας ἐμπορευμάτων τινων ἢ ὑπηρεσιῶν τινων, ἐφαρμόζονται, καὶ ὅταν ὑπάρχῃ περίπτωσις, ὡς πρὸς τι συμβόλαιον:

(α') εἴτε δυνάμει αὐτοῦ τούτου τοῦ συμβολαίου.

(β') εἴτε δυνάμει τῆς σχετικῆς πρὸς τὴν ἔγκρισιν τοῦ

du contrat, cette décision étant considérée comme conditionnelle au sens du Titre VII.

Dans le premier cas, le contrat stipule les dates et montants des échéances à payer directement.

Dans le second, les dates et les montants des échéances à payer directement sont précisées dans la décision d'homologation de telle sorte que les paiements directs soient effectués aux mêmes époques et dans la même proportion que les paiements au compte des prestations.

Dans les deux cas, l'acheteur effectue les paiements directs au vendeur suivant les règles commerciales habituelles.

92. Les dispositions qui précèdent ne font pas obstacle à ce que par accord avec la Puissance créancière intéressée, la Banque des Règlements Internationaux puisse assurer à l'échéance la totalité des paiements prévus à un contrat. Dans ce cas, le paiement direct est effectué dans les conditions et monnaies prévues au contrat, mais il est porté au débit dela Puissance créancière à un autre compte que celui des prestations en nature.

TITRE IX.

Interdiction de réexportation.

93. Chaque Puissance créancière s'engage à empêcher, autant que faire se peut, la réexportation, pendant cinq ans, des marchandises reçues par elle d'Allemagne au titre des prestations en nature.

94. Il n'y a pas réexportation au sens du présent Règlement :

(a) S'il s'agit de matériel pour travaux publics utilisé à l'étranger par une entreprise de la Puissance créancière pendant une courte période ne dépassant pas une année, avec obligation de retour sur le territoire de la Puissance créancière ;

(b) si les marchandises sont exportées dans les colonies, dépendances ou territoires sous mandat de la Puissance créancière (*);

(c) si elles sont destinées à des Ambassades, consulats ou à des instituts à l'étranger de la Puissance créancière ;

(d) si, étant incorporées dans un autre article ou transformées, leur valeur n'entre pas pour plus de 60 pour cent dans la valeur de l'article vendu à l'étranger, ladite valeur étant calculée franco-frontière ou f.o.b. dans un port de la Puissance créancière.

95. Les Puissances créancières ne doivent présenter à l'homologation aucun contrat comportant fourniture de marchandises qui ne contienne ou ne porte annexée la déclaration suivante signée de l'acheteur :

« Je m'engage à ne pas exporter pendant cinq ans les marchandises qui font l'objet du présent contrat.

(*) Comme par le passé, l'admission au bénéfice des prestations des territoires sous mandat ne préjuge pas de la nature juridique du mandat.

συμβολαίου ἀποφάσεως, τῆς ἀποφάσεως ταύτης θεωρουμένης ὡς ὑπὸ ὅρον κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ τίτλου VII.

Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει, τὸ συμβόλαιον καθορίζει τὰς ἡμερομηνίας καὶ τὰ ποσὰ τῶν πληρωτέων ἀπ' εὐθείας ληξιπροθέσμων δόσεων.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ, αἱ ἡμερομηνίαι καὶ τὰ ποσὰ τῶν πληρωτέων ἀπ' εὐθείας ληξιπροθέσμων δόσεων καθορίζονται ἐν τῇ ἀποφάσει τῆς ἐγκρίσεως κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε αἱ ἄμεσοι πληρωμαὶ νὰ ἐνεργῶνται κατὰ τὰς αὐτὰς ἐποχὰς καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ὡς καὶ αἱ εἰς λογαριασμὸν τῶν παροχῶν πληρωμαί.

Εἰς τὰς δύο περιπτώσεις, ὁ ἀγοραστὴς ἐνεργεῖ τὰς ἀμέσους πληρωμὰς πρὸς τὸν πωλητὴν κατὰ τοὺς συνήθεις ἐμπορικοὺς κανόνας.

92. Αἱ προηγούμεναι διατάξεις δὲν ἀποτελοῦσι κώλυμα ὅπως διὰ συμφωνίας μετὰ τῆς ἐνδιαφερομένης πιστωτρίας Δυνάμεως, ἡ Τράπεζα τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν δύναται νὰ ἐξασφαλίζῃ κατὰ τὴν λῆξιν τὸ σύνολον τῶν προβλεπομένων εἰς συμβόλαιόν τι πληρωμῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ ἄμεσος πληρωμὴ ἐνεργεῖται κατὰ τοὺς ὅρους καὶ εἰς τὰ νομίσματα τοὺς προβλεπομένους εἰς τὸ συμβόλαιον, ἀλλὰ φέρεται εἰς χρέωσιν τῆς πιστωτρίας Δυνάμεως εἰς λογαριασμὸν διάφορον τοῦ τῶν εἰς εἶδος παροχῶν.

ΤΙΤΛΟΣ IX.

Ἀπαγόρευσις ἐπανεξαγωγῆς.

93. Ἑκάστη πιστώτρια Δύναμις ὑποχρεοῦται νὰ ἐμποδίζῃ, ἐφ' ὅσον εἶνε δυνατὸν, τὴν ἐπανεξαγωγὴν, ἐπὶ πέντε ἔτη, τῶν ἐμπορευμάτων τῶν λαμβανομένων ὑπ' αὐτῆς ἐκ Γερμανίας ἐναντι τῶν εἰς εἶδος παροχῶν.

94. Δὲν ὑπάρχει ἐπανεξαγωγὴ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

(α) Ἐὰν πρόκειται περὶ ὑλικοῦ διὰ δημόσια ἔργα χρησιμοποιουμένου εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑπὸ ἐπιχειρήσεως τῆς πιστωτρίας Δυνάμεως ἐπὶ βραχεῖαν περίοδον μὴ ὑπερβαίνουσαν τὸ ἔτος, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν ἐπιστροφῆς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς πιστωτρίας Δυνάμεως.

(β) Ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα ἐξάγωνται εἰς τὰς ἀποικίας αὐτῆς, τὰς ἐξ αὐτῆς ἐξαρτωμένας χώρας (dépendances) ἢ ἐδάφη ὑπὸ ἐντολὴν τῆς πιστωτρίας Δυνάμεως (*).

(γ) Ἐὰν προορίζωνται ταῦτα διὰ Πρεσβείας, Προξενεῖα ἢ Ἱνστιτοῦτα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τῆς πιστωτρίας Δυνάμεως.

(δ) Ἐὰν, ὁσάκις ταῦτα εἶνε ἐνσωματωμένα εἰς ἄλλο εἶδος ἢ ἔχουσι μεταποιηθῇ, ἡ ἀξία των δὲν ἀποτελεῖ πλέον τῶν 60 τοῖς ἑκατὸν τῆς ἀξίας τοῦ πωλουμένου εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἴδους, τῆς εἰρημένης ἀξίας ὑπολογιζομένης παρὰ δοτέου τοῦ ἐμπορεύματος ἐλευθέρου εἰς τὰ σύνορα (franco-frontière) ἢ ἐλευθέρου ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου (F. o. b.) εἰς λιμένα τινὰ τῆς πιστωτρίας Δυνάμεως.

95. Αἱ πιστώτριαι Δυνάμεις δὲν ὀφείλουσι νὰ προσάγωσι πρὸς ἐπικύρωσιν οὐδὲν συμβόλαιον ἀφορῶν προμήθειαν ἐμπορευμάτων τὸ ὁποῖον δὲν περιέχει ἢ δὲν φέρει προσηρτημένην τὴν ἑπομένην δήλωσιν ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ:

« Ὑποχρεοῦμαι νὰ μὴ ἐξαγάγω ἐπὶ 5 ἔτη τὰ ἐμπορεύματα ἅτινα ἀποτελοῦσι τὸ ἀντικείμενον τοῦ παρόντος συμβολαίου.

(*) Ὡς ἐν τῷ παρελθόντι, ἡ παραδοχὴ εἰς τὸ εὐεργέτημα τῶν παροχῶν τῶν ὑπὸ ἐντολὴν ἐδαφῶν δὲν προδικάζει περὶ τῆς νομικῆς φύσεως τῆς ἐντολῆς.

« Au cas où je vendrais tout ou partie de ces marchandises, je m'engage à exiger de mon acheteur qu'il prenne à sa charge et impose aux acheteurs successifs tous les engagements pris par moi.

« J'accepte, si je manque à un de ces engagements, d'être privé pendant deux ans de la possibilité d'obtenir, pour de nouveaux contrats, conclus par moi, le paiement sur les fonds réservés pour prestations en nature. »

« Les marchandises ne seront pas réputées réexportées :

(a) s'il s'agit de matériel pour travaux publics utilisé à l'étranger par une entreprise de la Puissance créancière pendant une courte période ne dépassant pas une année, avec obligation de retour sur le territoire de la Puissance créancière ;

(b) si les marchandises sont exportées dans les colonies, dépendances ou territoires sous mandat de la Puissance créancière ;

(c) si elle sont destinées à des Ambassades, consulats ou instituts à l'étranger de la Puissance créancière ;

(d) si étant incorporées dans un autre article ou transformées, leur valeur n'entre pas pour plus de 60 pour cent dans la valeur de l'article vendu à l'étranger, ladite valeur étant calculée, franco-frontière ou f. o. b. dans un port de la Puissance créancière ».

96. Si le contrat est conclu par le Gouvernement créancier lui-même, il l'envoie au Commissaire du Gouvernement allemand avec l'engagement de ne pas réexporter, pendant cinq ans, ou s'il revend, d'exiger de l'acheteur un engagement dans la forme prescrite à l'article 95.

97. Si un différend s'élève entre un Gouvernement créancier et le Gouvernement allemand sur la question de savoir s'il y a eu ou non réexportation, il est soumis à la juridiction prévue à l'article 107 ci-après.

TITRE X.

Infractions et fraudes.

98. Il appartient aux Gouvernements intéressés de prendre sur leurs territoires respectifs les mesures qu'ils jugent nécessaires pour que les contrats s'exécutent conformément au présent Règlement, et en cas d'infraction intentionnelle ou de fraude, les sanctions qu'ils jugent utiles à l'égard de leurs ressortissants.

99. La Banque de Règlements Internationaux n'encourt aucune responsabilité du fait des fraudes ou irrégularités commises pendant l'exécution d'un contrat. Mais elle est tenue de signaler au Commissaire du Gouvernement créancier intéressé et au Commissaire allemand tout fait qui lui paraîtrait de nature à constituer une fraude ou une infraction intentionnelle au présent Règlement.

100. Les Commissaires des Gouvernements créanciers et du Gouvernement allemand s'informent ré-

«Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν θὰ πωλήσω τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν ἐμπορευμάτων τούτων, ὑποχρεοῦμαι νὰ ἀπαιτήσω ἀπὸ τὸν ἀγοραστήν μου νὰ ἀναλάβῃ εἰς βάρος του καὶ νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς ἀλληλοδιαδόχους ἀγοραστὰς ὅλας τὰς ἀναληφθείσας ὑπ' ἐμοῦ ὑποχρεώσεις.

«Ἀποδέχομαι, ἐὰν παραβῶ τινα τῶν ὑποχρεώσεων τούτων, νὰ στερηθῶ ἐπὶ δύο ἔτη τῆς δυνατότητος νὰ ἐπιτύχω, διὰ συναφθέντα ὑπ' ἐμοῦ νέα συμβόλαια, τὴν πληρωμὴν ἐκ τῶν κεφαλαίων τῶν προορισθέντων διὰ παροχὰς εἰς εἶδος.

«Τὰ ἐμπορεύματα δὲν θὰ θεωρηθοῦν ἐπανεξαγόμενα.

(α) ἐὰν πρόκειται περὶ ὑλικοῦ διὰ δημόσια ἔργα χρησιμοποιουμένου εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑπὸ ἐπιχειρήσεως τῆς πιστωτρίας Δυνάμεως ἐπὶ βραχεῖαν περίοδον μὴ ὑπερβαίνουσαν τὸ ἔτος, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν ἐπιστροφῆς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς πιστωτρίας Δυνάμεως.

(β) ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα ἐξάγωνται εἰς τὰς ἀποικίας, ἐξαρτωμένας χώρας ἢ ἐδάφη ὑπὸ ἐντολὴν τῆς πιστωτρίας Δυνάμεως.

(γ) ἐὰν προορίζωνται ταῦτα διὰ Πρεσβεία, Προξενεῖα, ἢ Ἱνστιτοῦτα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τῆς πιστωτρίας Δυνάμεως.

(δ') ἐὰν ὁσάκις ταῦτα εἶναι ἐνσωματωμένα εἰς ἄλλο εἶδος ἢ ἔχωσι μεταβάλει μορφὴν, ἡ ἀξία των δὲν ἀποτελεῖ πλέον τῶν 60 ο/ο τῆς ἀξίας τοῦ πωλουμένου εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἴδους, τῆς εἰρημένης ἀξίας ὑπολογιζομένης, παραδοτέου τοῦ ἐμπορεύματος ἐλευθέρου εἰς τὰ σύνορα (franco-frontière) ἢ ἐλευθέρου ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου (F. o. b.) εἰς λιμένα τινὰ τῆς πιστωτρίας Δυνάμεως.»

96. Ἐὰν τὸ συμβόλαιον συνήφθη ὑπ' αὐτῆς ταύτης τῆς πιστωτρίας Κυβερνήσεως, τὸ ἀποστέλλει αὕτη εἰς τὸν Ἐπίτροπον τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως μὲ τὴν ὑποχρέωσιν ὅτι δὲν θὰ ἐπανεξαγάγῃ, ἐπὶ 5 ἔτη, ἢ ἐὰν μεταπωλήσῃ, ὅτι θὰ ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τὸν ἀγοραστὴν ἀνάλογον ὑποχρέωσιν κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 95 διαγραφόμενον τύπον.

97. Ἐὰν ἐγερθῇ διαφορὰ μεταξὺ πιστωτρίας τινὸς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἐὰν ἐγένετο ἢ ὄχι ἐπανεξαγωγὴ, ὑποβάλλεται εἰς τὴν διαδικασίαν τὴν προβλεπομένην εἰς τὸ ἑπόμενον ἄρθρον 107.

ΤΙΤΛΟΣ X.

Παραβάσεις καὶ καταδολιεύσεις.

98. Ἀνήκει εἰς τὰς ἐνδιαφερομένας Κυβερνήσεις νὰ λάβωσιν ἐπὶ τῶν ἀντιστοίχων ἐδαφῶν αὐτῶν τὰ μέτρα ἅτινα κρίνουσιν ἀναγκαῖα ὅπως τὰ συμβόλαια ἐκτελῶνται συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα Κανονισμὸν, καὶ ἐν περιπτώσει παραβάσεως ἐκ προθέσεως ἢ καταδολιεύσεως, τὰς κυρώσεις ἃς κρίνουσι χρησίμους ἔναντι τῶν ὑπηκόων.

99. Ἡ Τράπεζα τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν δὲν ὑπέχει οὐδεμίαν εὐθύνην ἐξ αἰτίας καταδολιεύσεων ἢ ἀταξιῶν διαπραχθεισῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν συμβολαίου τινός. Ἀλλ' ὑποχρεοῦται αὕτη νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὸν Ἐπίτροπον τῆς ἐνδιαφερομένης πιστωτρίας Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸν Γερμανὸν Ἐπίτροπον πᾶν γεγονὸς τὸ ὁποῖον θὰ τῆς ἐφαίνετο ὡς ἀποτελοῦν καταδολίευσιν ἢ ἐκ προθέσεως παράβασιν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

100. Οἱ ἐπίτροποι τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων καὶ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως πληροφοροῦσιν ἀμοιβαίως

ciproquement des enquêtes auxquelles leurs Gouvernements respectifs font procéder en vue d'apprécier si un contrat a donné lieu à une fraude ou à une infraction intentionnelle au présent Règlement et ils s'en communiquent les résultats.

101. Les Gouvernements s'engagent à s'accorder réciproquement toutes facilités pour assurer la bonne fin des enquêtes que chacun d'eux décide d'effectuer. En conséquence, les Commissaires des différents pays échangent les renseignements qu'ils possèdent et qui sont de nature à faciliter leurs tâches respectives.

102. Si un Gouvernement créancier ou le Gouvernement allemand estime que l'un de ses ressortissants s'est rendu coupable d'une infraction intentionnelle au présent Règlement ou d'une fraude, il en fait informer par son Commissaire les Commissaires des autres Gouvernements.

103. Du fait de cette notification, aucun contrat dans lequel figurerait comme partie contractante le nom d'une personne en ayant fait l'objet ne peut être homologué pendant les deux ans suivant ladite notification.

104. Le Gouvernement ayant demandé l'exclusion d'un de ses ressortissants peut, avant l'expiration de la période de deux ans ci-dessus prévue, demander sa radiation de la liste d'exclusion.

105. Si, avant le dernier paiement dû sur un contrat l'acheteur ou le vendeur est reconnu par le Gouvernement dont il est ressortissant, coupable d'une infraction intentionnelle aux dispositions du présent Règlement ou d'une fraude et si son nom est notifié dans les conditions prévues à l'article 102, aucun paiement ne doit plus être effectué sur les fonds de prestations au titre de ce contrat dont le règlement doit s'effectuer directement entre l'acheteur et le vendeur.

Si les sommes jusqu'alors versées représentent une valeur supérieure à celle des marchandises ou des services qui devaient être fournis en exécution du contrat, les Gouvernements intéressés s'efforceront, dans toute la mesure possible, d'obtenir le reversement de l'excédent au compte de prestations en nature de la Puissance créancière.

106. En vue de l'application des dispositions contenues à l'article précédent, la Banque des Règlements Internationaux est informée, par le Commissaire de la Puissance ayant prononcé l'exclusion de son ressortissant, de la mesure dont celui-ci a été l'objet.

TITRE XI.

Arbitrage.

107. Tout différend s'élevant entre une des Puissances créancières et le Gouvernement allemand, au sujet de l'interprétation du présent Règlement est porté devant le Tribunal arbitral qui fait l'objet de l'article 15 de l'Accord de La Haye de Janvier 1930.

Il en est de même pour tout différend s'élevant au sujet de l'application des dispositions du Titre III

ΤΙΤΛΟΣ XI.

Διαιτησία.

107. Πᾶσα διαφορὰ ἐγειρομένη μεταξὺ μιᾶς τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ τῆς ἑρμηνείας τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ φέρεται πρὸ τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἀντικείμενον τοῦ ἄρθρου 15 τῆς Συμφωνίας τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει διὰ πᾶσαν διαφορὰν ἐγειρομένην ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Τίτλου III ὡς καὶ ἐν τῇ

ainsi que dans le cas visé par l'article 97 du présent Règlement.

108. Tous autres différends auxquels pourrait donner lieu l'application du présent Règlement sont soumis à un arbitre de nationalité neutre résidant à Paris et jouissant d'une haute situation commerciale ou industrielle.

Cet arbitre est nommé pour deux ans, par accord unanime entre les Gouvernement allemand, belge, britannique, français, italien, japonais et yougoslave ou, à défaut d'unanimité, par le Président du Tribunal arbitral visé à l'article précédent.

TITRE XII.

Dispositions temporaires.

109. Tout contrat homologué à la date où le présent Règlement entre en vigueur continue d'être exécuté sous le régime du Règlement Wallenberg, sous la seule réserve que les paiements par chèques sont substitués aux paiements par traites à vue et les organismes prévus au présent Règlement aux organismes antérieurement existants.

110. Pendant une période de deux ans à dater de la déclaration de culpabilité, aucun contrat ne peut être homologué dans lequel figurerait comme acheteur ou vendeur une personne ayant été l'objet des sanctions prévues par le Titre XII du Règlement Wallenberg.

TITRE XIII.

Révision du Règlement.

111. Le présent Règlement peut, à la demande de l'une des Puissances intéressées aux prestations, être soumis à révision, ladite révision devant prendre effet le 1er Avril de l'année considérée.

Une première révision pourra avoir lieu en 1931, les autres suivant éventuellement à deux ans d'intervalle.

112. Le Gouvernement qui propose la révision fait connaître son intention à tous les autres Gouvernements intéressés avant le 1er Janvier de l'année au cours de laquelle la révision peut être effectuée. Il indique les points sur lesquels il suggère que des modifications soient appportées au Règlement et il propose une date pour l'examen de sa demande.

113. La demande est examinée par un Comité composé des Commissaires ou représentants des Gouvernements allemand, belge, britannique, français, italien, japonais et yougoslave.

114. Aucune modification ne peut être apportée au présent Règlement que par accord unanime entre les membres du Comité constitué comme il est dit à l'arlicle précédent.

περιπτώσει τῇ προβλεπομένῃ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 97 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

108. Πᾶσαι αἱ λοιπαὶ διαφοραὶ εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἠδύνατο νὰ δώσῃ ἀφορμὴν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὑποβάλλονται εἰς διαιτησὴν ἐθνικότητος οὐδετέρας διαμένοντα ἐν Παρισίοις καὶ κατέχοντα ὑψηλὴν ἐμπορικὴν ἢ βιομηχανικὴν θέσιν.

Ὁ Διαιτητὴς οὗτος διορίζεται διὰ δύο ἔτη, δι' ὁμοφώνου συμφωνίας μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων Γερμανικῆς, Βελγικῆς, Βρεττανικῆς, Γαλλικῆς, Ἰταλικῆς, Ἰαπωνικῆς καὶ Γιουγκοσλαυϊκῆς ἢ ἐλλείψει ὁμοφωνίας, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου τοῦ προβλεπομένου εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

ΤΙΤΛΟΣ XII.

Προσωριναὶ διατάξεις.

109. Πᾶν συμβόλαιον ἐγκεκριμένον κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ὁ παρὼν Κανονισμὸς τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκτελῆται ὑπὸ τὸ καθεστὼς τοῦ Κανονισμοῦ Βάλεμπεργκ, ὑπὸ μόνην τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι αἱ διὰ ἐπιταγῶν πληρωμαὶ ὑποκαθίστανται εἰς τὰς πληρωμὰς διὰ συναλλαγματικῶν ἐν ὄψει καὶ οἱ ὀργανισμοὶ οἱ προβλεπόμενοι εἰς τὸν παρόντα Κανονισμὸν εἰς τοὺς πρότερον ὑπάρχοντας ὀργανισμούς.

110. Ἐπὶ περίοδον δύο ἐτῶν, ἀπὸ τῆς δηλώσεως ἐνοχῆς, οὐδὲν συμβόλαιον δύναται νὰ ἐγκριθῇ ἐν τῷ ὁποίῳ θ' ἀνεφαίνετο ὡς ἀγοραστὴς ἢ πωλητὴς προσώπων γενόμενον ἀντικείμενον τῶν κυρώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ τίτλου XII τοῦ Κανονισμοῦ Βάλεμπεργκ.

ΤΙΤΛΟΣ XIII.

Ἀναθεώρησις τοῦ Κανονισμοῦ.

111. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς δύναται, τῇ αἰτήσει μιᾶς τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ παροχὰς Δυνάμεων, νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἀναθεώρησιν, τῆς εἰρημένης ἀναθεωρήσεως φερούσης ἀποτέλεσμα ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου τοῦ ἐξεταζομένου ἔτους.

Πρώτη ἀναθεώρησις δύναται νὰ λάβῃ χώραν κατὰ τὸ 1931, τῶν λοιπῶν ἀκολουθουσῶν ἐνδεχομένως ἀνὰ διάστημα δύο ἐτῶν.

112. Ἡ προτείνουσα τὴν ἀναθεώρησιν Δύναμις γνωρίζει τὴν πρόθεσίν της εἰς πάσας τὰς ἐνδιαφερομένας λοιπὰς Κυβερνήσεις πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ ἀναθεώρησις δύναται νὰ γίνῃ. Καθορίζει αὕτη τὰ σημεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων προτείνει νὰ ἐπενεχθῶσι τροποποιήσεις τοῦ Κανονισμοῦ καὶ προτείνει ἡμερομηνίαν διὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς αἰτήσεώς της.

113. Ἡ αἴτησις ἐξετάζεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐκ τῶν Ἐπιτρόπων ἢ ἀντιπροσώπων τῆς Γερμανικῆς, Βελγικῆς, Βρεττανικῆς Γαλλικῆς Ἰταλικῆς, Ἰαπωνικῆς καὶ Γιουγκοσλαυϊκῆς Κυβερνήσεως.

114. Οὐδεμία τροποποίησις δύναται νὰ ἐπενεχθῇ εἰς τὸν παρόντα Κανονισμὸν εἰμὴ διὰ ὁμοφώνου συμφωνίας μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς συγκροτουμένης ὡς ἐλέχθη εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

TITRE XIV.

Authenticité des textes.

115. Ce Règlement est établi en français, en anglais et en allemand, les trois textes faisant également foi pour l'interprétation, étant entendu qu'en cas d'appel à l'arbitrage sur l'interprétation et avant la décision du Tribunal arbitral, il sera fait état de l'interprétation jugée par le Gouvernement créancier intéressé la plus favorable à la bonne exécution des prestations en nature.

ΤΙΤΛΟΣ XIV.

Αὐθεντικότης τῶν κειμένων.

115. Ὁ κανονισμὸς οὗτος καταρτίσθη εἰς Γαλλικὴν εἰς Ἀγγλικὴν καὶ εἰς Γερμανικήν, τῶν τριῶν κειμένων τεθεγόντων ἐξ ἴσου πίστιν διὰ τὴν ἑρμηνείαν, συμφωνεῖται δὲ ὅτι ἐν περιπτώσει ἐφέσεως πρὸ τῆς Διαιτητικῆς ἑρμηνείας καὶ πρὸ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, ὀφειλούσης ὑπ' ὄψιν ἡ ἑρμηνεία ἡ θεωρουμένη ὑπὸ τῆς ἐνδιαφερομένης πιστωτρίας Κυβερνήσεως ἡ πλέον εὐνοϊκὴ διὰ τὴν καλὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰς εἴδους παροχῶν.

ANNEXE I à ANNEXE IX.

Tableau indiquant la Répartition des Prestations en Nature entre les Puissances créancières .

(remplaçant le tableau du § 190 de l'Annexe VII du Plan des Experts et celui de l'Annexe à l'Appendice 2 du Protocole de La Haye du 31 août 1929).

(En Milliers de R. M.)

	France.			Grande-Bretagne Rec. Act.	Italie.	Belgique.	Japon.	Yougo-Slavie	Portugal.	Roumanie*	Grèce.	Somme Prestations	Rec. Act.	Total.
	Prestations.	Rec. Act. (4,9 5%).	Total.											
Régime transitoire (1. IX. 29-31.III.30)	272.293,0	21.507,0	293.800	46.036,00	37.000	24.500,00	2.550	26.000	4.600	—	—	366.943,00	67.543,00	434.486,00
Annuités de prestations première année (1. IV. 30-31. III.31)	364.090,4	36.609,6	400.700	190.964,00	52.500	33.750,00	5.625	37.500	6.548	9.000	3.000	512.013,40	227.573,60	739.587,00
Deuxième année (1931-32)	305.540,0	32.860,0	338.400	186.638,70	52.500	31.500,00	5.250	35.000	4.800	6.950	2.800	444.340,00	219.498,70	663.838,70
Troisième » (1932-33)	306.180,6	30.219,4	336.400	140.718,85	52.500	29.250,00	4.875	32.500	4.500	7.150	2.600	439.555,60	170.938,25	610.493,85
Quatrième » (1933-34)	304.506,3	29.693,7	334.200	138.270,60	52.500	27.000,00	4.500	30.000	4.402	6.600	2.400	431.908,30	167.964,30	599.872,60
Cinquième » (1934-35)	274.773,4	27.226,6	302.000	126.782,50	52.500	24.750,00	4.125	27.500	4.125	6.050	2.200	396.023,40	154.009,10	550.032,50
Sixième » (1935-36)	225.977,9	23.182,1	249.160	107.948,70	52.500	20.837,50	3.750	23.300	3.328	5.500	2.000	337.193,40	131.130,80	468.324,20
Septième » (1936-37)	196.314,9	20.545,1	216.860	95.669,70	52.500	17.756,25	3.375	19.400	2.742	4.950	1.800	298.838,15	116.214,80	415.052,95
Huitième » (1937-38)	166.674,6	17.985,4	184.660	83.750,10	52.500	14.675,00	3.000	16.600	2.156	4.400	1.600	261.605,60	101.735,50	363.341,10
Neuvième » (1938-39)	137.124,4	15.335,6	152.460	71.411,25	52.500	11.593,75	1.825	13.200	1.570	3.850	1.400	223.063,15	86.746,85	309.810,00
Dixième » (1.IV. 39-31. VIII.39)	45.274,5	4.710,5	49.985	21.934,60	15.500	637,50	500	1.500	604	3.300	1.200	68.516,00	26.645,10	95.161,10
Total	2.598.750,0	259.875,0	2.858.625	1.210.125,00	525.000	236.250,00	39.375	262.500	39.375	57.750	21.000	3.780.000,00	1.470.000,00	5.250.000,00

(*) S'il y avait un accord ultérieur entre le Gouvernement roumain et les firmes allemandes prévoyant, pour une période donnée, un dépassement de ces annuités, une réduction correspondante, à établir en accord entre le Gouvernement allemand et le Gouvernement roumain, devrait être apportée aux autres annuités. Toutefois, la répartition pour les autres Puissances ne sera pas modifiée.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV.

ΠΙΝΑΞ ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV.

Πίναξ ἐμφαίνων τὴν Κατανομὴν τῶν εἰς Εἶδος Παροχῶν μεταξὺ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων

(ἀντικαθιστῶν τὸν πίνακα τῆς § 190 τοῦ Παραρτήματος VII τοῦ Σχεδίου τῶν Πραγματογνωμόνων καὶ ἐκεῖνον τοῦ Παραρτήματος εἰς τὴν Προσθήκην 2 τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 31ης Αὐγούστου 1929).

(Εἰς χιλιάδας Ράϊχσμαρκ)

	Γαλλία			Μεγάλη Βρεττανία Ηνωμ. Αὐτ.	Ἰταλία	Βέλγιον	Ἑλβετία	Πολωνία	Τσεχοσλοβακία	Ἰαπωνία	Δανία	Σύνολον
	Περιοχαί	Rec. Act. (4,95 o/o)	Σύνολον									
Μεταβατικὸν καθεστὼς (1.IX. 29-31. III. 30)	272.293,0	21.507,0	293.800	46.036,00	37.000	24.500,00	2.550	26.000	4.600	—	—	366.943,00
Ἐτήσιαι δόσεις παροχῶν πρώτον ἔτος (1.IV.30-31.III.31)	364.090,4	36.609,6	400.700	190.9 4,00	52.500	33.750,00	5.625	37.500	6.548	9.000	3.000	512.013,40
Δεύτερον ἔτος (1931-32).....	305.540,0	32.860.	338.4 0	186.638,70	52.500	31.500,00	5.250	35.000	4.800	6.956	2.800	444.340,00
Τρίτον » (1932-33)	306.180,6	30.219,4	336.400	140.718,85	52.500	29.250,00	4.875	32.500	4.500	7.150	2.600	439.555,60
Τέταρτον » (1933-34)	304.506,3	29.693,7	334.200	138.270,60	52.500	27.000,00	4.500	30.000	4.402	6.600	2.400	431.908,30
Πέμπτον » (1934-35)	274.773,4	27.326,6	302.000	126.782,50	52.500	24.750,00	4.125	27.500	4.125	6.050	2.200	396.023,40
Ἕκτον » (1935-36)	225.977,9	23.182,1	249.160	107.948,70	52.500	20.837,50	3.750	23.300	3.328	5.500	2.000	337.193,40
Ἕβδομον » (1936-37)	196.314,9	20.545,1	216.860	95.669,70	52.500	17.756,25	3.375	19.400	2.742	4.950	1.800	298.838,15
Ὄγδοον » (1937-38)	166.674,6	17.985,4	184.660	83.730,10	52.500	14.675,00	3.000	16.600	2.156	4.400	1.600	261.605,60
Ἔνατον » (1938-39)	137.124,4	15.335,6	152.460	71.411,25	52.500	11.593,75	1.825	13.200	1.570	3.850	1.400	223.063,15
Δέκατον » (1. IV. 39-31. VIII.39).....	45.274,7	4.710,5	49.985	21.934,60	15.500	637,50	500	1.500	604	3.300	1.200	68516,00
Σύνολον	2.598.750,0	259.875,0	2.858.625	1.210.125,00	525.000	236.250,00	39.375	262.500	39.375	57.750	21.000	3.780.000,00

	Ἑλλάς	Ἰσπανία	Ἑσθονία	Φινλανδία	Λεττονία	Σύνολον	Ἐλευθέρα Πόλις Δαντζίγης	Λιθουανία	Σύνολον	Σύνολον Γενικόν
Μεταβατικὸν καθεστὼς (1.IX. 29-31. III. 30)	24.500,00	2.550	26.000	4.600	—	67.543,00	534.486,00			534.486,00
Ἐτήσιαι δόσεις παροχῶν πρώτον ἔτος (1.IV.30-31.III.31)	33.750,00	5.625	37.500	6.548	9.000	227.573,60	739.587,00			739.587,00
Δεύτερον ἔτος (1931-32).....	31.500,00	5.250	35.000	4.800	6.956	219.498,70	663.838,70			663.838,70
Τρίτον » (1932-33)	29.250,00	4.875	32.500	4.500	7.150	170.938,25	610.493,85			610.493,85
Τέταρτον » (1933-34)	27.000,00	4.500	30.000	4.402	6.600	167.964,30	599.872,60			599.872,60
Πέμπτον » (1934-35)	24.750,06	4.125	27.500	4.125	6.050	154.009,10	550.032,50			550.032,50
Ἕκτον » (1935-36)	20.837,50	3.750	23.300	3.328	5.500	131.130,80	468.324,20			468.324,20
Ἕβδομον » (1936-37)	17.756,25	3.375	19.400	2.742	4.950	116.214,80	415.052,95			415.052,95
Ὄγδοον » (1937-38)	14.675,00	3.000	16.600	2.156	4.400	101.735,50	363.341,10			363.341,10
Ἔνατον » (1938-39)	11.593,75	1.825	13.200	1.570	3.850	86.746,85	309.810,00			309.810,00
Δέκατον » (1. IV. 39-31. VIII.39).....	637,50	500	1.500	604	3.300	26.645,10	95.161,10			95.161,10
Σύνολον	236.250,00	39.375	262.500	39.375	57.750	1.470.000,00	5.250.000,00			5.250.000,00

(*) Ἐὰν ὑπάρχῃ μεταγενεστέρα συμφωνία μεταξὺ τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Γερμανικῶν Ὀίκων προλέπουσα, δ' ὡρισμένην τινὰ περίοδον, ὑπέρβασιν τῶν ἐτησίων τούτων δόσεων, ἀντίστοιχος μείωσις καθορισθήσεται ἐκ συμφώνου μεταξὺ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως ὡς καὶ τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως ὀφείλει νὰ ἐπενεχθῇ εἰς τὰς λοιπὰς ἐτησίας δόσεις. Πάντως διὰ τὰς λοιπὰς Δυνάμεις ἡ κατανομὴ δὲν θὰ τροποποιηθῇ.

ANNEXE II.

Liste A.

Marchandises exclues du régime des Prestations en Nature (x)

Groupe I.
(a) Toutes marchandises de provenance étrangère n'ayant pas subi de transformation en territoire allemand.
(b) Denrées alimentaires fabriquées avec des matières premières importées. (1)
(c) Articles en or, en platine et en argent. (2)

Groupe II. Produits industriels dont l'exportation est interdite au moment de la conclusion éventuelle du contrat. (3)

Groupe III. Produits divers :
(a) Mitraille d'acier et de fonte (843).
(b) Peaux et dépouilles d'animaux (153 à 155), os (156 f).
(c) Déchets de papier, vieux papiers, etc (673 a).
(d) Chiffons de fil, de coton, etc et tous déchets de tissage et autres servant à la fabrication du papier (543 b).
(e) Phosphates de chaux naturels (227 d).
(f) Minerais (237 a à s).
(g) Radium, sels de radium, préparation de radium (ex 266, ex 317, G, ex 388).
(h) Bois en grume de toute essence, à l'exception du bois de mine.

(x) Les numéros entre parenthèses sont ceux de la nomenclature statistique allemande des marchandises.

(1) Cette interdiction ne s'applique pas aux produits alimentaires destinés aux ouvriers allemands travaillant sur le territoire d'une Puissance créancière en exécution d'un contrat de prestations en nature.

(2) Cette interdiction s'applique seulement aux articles en or, platine, ou argent qui n'entrent pas dans un ensemble (Voir Titre VI, article 45).

(3) Il est entendu qu'aucune interdiction ne peut appliquer aux exportations de charbon, de coke, de riquettes et de lignite faites au titre des prestations n nature.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ.

Κατάλογος Α.

Ἐμπορεύματα ἀποκλειόμενα τοῦ συστήματος τῶν εἰς Εἶδος Παροχῶν (x)

Ὁμὰς Ι. (α) Πάντα τὰ ξένης προελεύσεως ἐμπορεύματα τὰ μὴ ὑποστάντα μεταποίησιν ἐπὶ Γερμανικοῦ ἐδάφους.
(β) Ἐδώδιμα κατασκευαζόμενα μὲ εἰσαγομένας πρώτας ὕλας. (1)
(γ) Εἴδη ἐκ χρυσοῦ, πλατίνης καὶ ἀργύρου. (2)

Ὁμὰς ΙΙ. Βιομηχανικὰ προϊόντα ὧν ἡ ἐξαγωγὴ ἀπαγορεύεται κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐνδεχομένης συνάψεως τοῦ Συμβολαίου. (3)

Ὁμὰς ΙΙΙ. Διάφορα προϊόντα :
(α) Παλαιὰ τεμάχια χάλυβος καὶ χυτοσιδήρου (843).
(β) Δέρματα καὶ δοραὶ ζώων (153 ἕως 155), ὀστᾶ (156 στ').
(γ) Κατάλοιπα χάρτου, παλαιὰ χαρτιὰ κλπ. (673 α).
(δ) Ὑπολείμματα νημάτων, βάμβακος, κλπ. καὶ πάντα τὰ κατάλοιπα ὑφαντουργίας καὶ λοιπὰ χρησιμεύοντα εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ χάρτου (543 β).
(ε) Φυσικὰ φωσφωρικὰ ἅλατα ἀσβέστου (227 δ)
(στ) Μεταλλεύματα (237 a ἕως s).
(ζ) Ῥάδιον, ἅλατα ραδίου, παρασκευάσματα ραδίου (παλαιὸν 266, παλαιὸν 317 Z, παλαιὸν 388).
(η) Ξυλεία ἀναποφλοίωτος παντὸς εἴδους, ἐξαιρέσει τῆς ξυλείας στοῶν.

(x) Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἀριθμοὶ εἶναι οἱ τῆς γερμανικῆς στατιστικῆς ὀνοματολογίας τῶν ἐμπορευμάτων.

(1) Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰ προϊόντα διατροφῆς τὰ προοριζόμενα διὰ τοὺς Γερμανοὺς ἐργάτας τοὺς ἐργαζομένους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους πιστωτρίας τινὸς Δυνάμεως κατ' ἐκτέλεσιν συμβολαίου παροχῶν εἰς εἶδος.

(2) Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἐφαρμόζεται μόνον διὰ τὰ εἴδη ἐκ χρυσοῦ, πλατίνης ἢ ἀργύρου ἅτινα δὲν ἀνήκουσιν εἰς σύνολόν τι (Ἴδε Τίτλον VI, ἄρθρον 45).

(3) Καθορίζεται ὅτι οὐδεμία ἀπαγόρευσις δύναται νὰ ἐφαρμόζηται εἰς τὰς ἐξαγωγὰς ἄνθρακος, ὀπτάνθρακος (coke), γαιανθρακοπλίνθων (briquettes) καὶ λιγνίτου τὰς γινομένας λόγῳ τῶν εἰς εἶδος παροχῶν.

ANNEXE IV.

Liste C.

Marchandises qui ne sont que partiellement payables sur les fonds de prestations.

Cette liste est l'ancienne liste C du Règlement Wallenberg à laquelle les modifications suivantes sont apportées :

(a) En ce qui concerne le bois, l'accord conclu le 3 juillet 1928 reste en vigueur. Le paragraphe 4 est à compléter comme suit :

	Pour cent.
Bois de mine	55
Poteaux télégraphiques, non injectés	60
Traverses de chemins de fer, bois durs ou bois résineux non injectés	60

(b) Le poste 470 a et b est à modifier comme suit :

470 a, b et 28 c à f — lin et chanvre bruts, rouis, séran cés, blanchis, teints, broyés, écangués, débarrassés des parties gluantes, nettoyés, étoupes de lin	95

(c) Les postes 890 a et 909 à modifier comme suit :

890 a - Fils (lacets, tresses, etc.) en métal commun, à l'exclusion de l'aluminium, ou alliage de ces métaux, recouverts sous forme de gaine ou par bobinage, filage ou tressage ou autrement recouverts par des matières pour l'électrotechnique. 35

909 Câbles pour la transmission des courants électriques, à l'exclusion de ceux en aluminium, avec enveloppes protectrices en métal sous forme de douille (manteaux) ; de tôles, de fils de rubans ou similaires.

Câbles pour basse tension	35
Câbles pour haute tension	40

(d) A ajouter : les hélices en bronze..... 35

(e) Les postes suivants :
ex 156 f. Os, etc.
ex 237 h, Braunstein (oxyde de manganèse)
ex 869 Magnesium (métal)
sont à supprimer.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV.

Κατάλογος Γ.

Ἐμπορεύματα μερικῶς πληρωτέα ἐκ τῶν κεφαλαίων παροχῶν.

Ὁ κατάλογος οὗτος εἶναι ὁ παλαιὸς κατάλογος Γ τοῦ Κανονισμοῦ Βάλλεμπεργκ εἰς ὃν ἐπιφέρονται αἱ ἀκόλουθοι τροποποιήσεις :

(α) Ὡς πρὸς τὴν ξυλείαν, ἡ συμφωνία ἡ συναφθεῖσα τὴν 3ην Ἰουλίου 1928 παραμένει ἐν ἰσχύϊ. Ἡ παράγραφος 4 συμπληρωτέα ὡς ἀκολούθως :

	Τοῖς ἑκατόν.
Ξυλεία στοῶν	55
Τηλεγραφικοὶ στῦλοι, μὴ ἐμποτισμένοι	60
Στρωτῆρες σιδηροδρόμων (traverses), ξυλεία σκληρὰ ἢ ρητινώδης μὴ ἐμποτισμένη	60

(β) Ἡ τάξις 470 α καὶ β τροποποιητέα ὡς ἀκολούθως :

470 α, β καὶ 28 γ ἕως στ — λῖνον καὶ κάνναβις ἀκατέργαστα, ἐμβεβρεγμένα, ἐξεσμένα, λευκασμένα, βεβαμμένα, τετριμμένα, κοπανισμένα, ἀπηλλαγμένα τῶν γλοιωδῶν μερῶν, καθαρισμένα, ἀπορρίμματα λίνου	95

(γ) Αἱ τάξεις 890 α καὶ 909 τροποποιηταὶ ὡς ἀκολούθως:

890 α-Σύρματα (σειρίτια, πλέγματα κλπ.) ἐκ κοινοῦ μετάλλου, ἐξαιρέσει τοῦ ἀλουμινίου, ἢ μίγματα τῶν μετάλλων τούτων, κεκαλυμμένα, περιτετυλιγμένα, κλωστοποιημένα ἢ πεπλεγμένα, ἢ ἄλλως κεκαλυμμένα δι' ὑλῶν διὰ τὴν ἠλεκτροτεχνικήν.

909. Καλώδια διὰ τὴν μεταβίβασιν τῶν ἠλεκτρικῶν ρευμάτων ἐξαιρέσει τῶν ἐξ ἀλουμινίου, μετὰ προστατευτικῶν ἐκ μετάλλου κολυμμάτων ὑπὸ μορφὴν σωλῆνος (manteaux) ἐλάσματα, σύρματα, ταινίαι ἢ παρόμοια.

Καλώδια χαμηλῆς τάσεως	35
Καλώδια ὑψηλῆς τάσεως	40

(δ) Προσθετέα : ἕλικες ἐξ ὀρειχάλκου..... 35

(ε) Αἱ ἀκόλουθοι τάξεις :
Παλαιὸν 156 στ', ὀστᾶ κλπ.
Παλαιὸν 237η, ὀξείδιον μαγνησίου (Braunstein)
Παλαιὸν 896 μαγνήσιον (μέταλλον)
καταργητέαι.

ANNEX X.

AGREEMENT FOR AMENDING THE METHOD OF ADMINISTERING «THE GERMAN REPARATION (RECOVERY) ACT. 1921»

WHEREAS it is desired to adapt the provisions of the Agreement between Great Britain and Germany for amending the method of administering the «German Reparation (Recovery) Act, 1921,» signed on the 3rd April, 1925, to the provisions of the experts' Plan of 7th June, 1929, as adopted by the final Protocol of the Hague Conference (hereinafter reffered to as the New Plan).

Now therefore it is agreed between the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the German Reich to substitute for the terms of the above Agreement the following provisions:

I.

The German Government undertake to pay each month on the same dates as the other payments forming the postponable annuity to the Bank for International Settlements for the account of His Britannic Majesty's Government the sterling equivalent of the Reichsmark sums available under the New Plan for transfer by means of the Reparation (Recovery) Act to His Britannic Majesty's Governement, provided always that the amounts so paid shall not exceed twenty-six per cent of the sterling value of the German goods imported into Great Britain during the preceding month but one.

So long as no postponement of transfers is in force the amount of Reichsmarks available each year for transfer under this Agreement shall be the amounts specified in the Annex to this Agreement, representing 23,05 per cent of the total annual amounts of Deliveries in Kind (including déliveries under Reparation Recovery Acts) provided in the New Plan for each of the ten years up to 31st August, 1939.

In the event of any postponement of transfer the sum available shall be calculated in accordance with Article III of this Agreement.

Reichsmarks for this purpose shall be Reichsmarks as provided for in the New Plan. The sterling equivalent shall be calculated at the average of the middle rates (Mittelkurs) prevailing on the Berlin Bourse during the half-monthly period preceding each payment,

---

As regards the period from 1st September, 1929, to 31st March 1932, the above mentioned percentage has been applied to the sum total of Deliveries in Kind (including Reparation Recovery Act payments) to be effected during this period).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Χ

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΠΕΡΙ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΟΥ «GERMAN REPARATION RECOVERY ACT 1921»

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως προσαρμοσθῶσι αἱ διατάξεις τῆς Γερμανο—Βρεττανικῆς συμφωνίας διὰ τὴν καλλιτέρευσιν τῶν μεθόδων τῆς διοικήσεως τοῦ «German Reparation Recovery act 1921» τῆς ὑπογραφείσης τὴν 3ην Ἀπριλίου 1925, πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ σχεδίου τῶν Πραγματογνωμόνων τῆς 7 Ἰουνίου 1929 ὡς τοῦτο ἐγένετο δεκτὸν διὰ τοῦ τελικοῦ πρωτοκόλλου τῆς συνδιασκέψεως τῆς Χάγης (κατωτέρω ἀναφερόμενον ὡς Νέον Σχέδιον).

Συμφωνεῖται ἤδη μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ τῆς Βορείου Ἰρλανδίας καὶ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως νὰ ὑποκαταστήσωσι τὰς διατάξεις τῆς ὡς ἄνω συμφωνίας αἱ κάτωθι διατάξεις :

I.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ πληρώνῃ καθ' ἕκαστον μῆνα κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμερομηνίας καθ' ἃς καὶ τὰς καταβολὰς τὰς ἀποτελούσας τὴν ἀναβλητὴν ἐτησίαν δόσιν διὰ λογαριασμὸν τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Δ.Δ. τὸ ἀντίτιμον εἰς λίρας στερλίνας τῶν ποσῶν εἰς Ράϊχσμαρκ, ἅτινα κατὰ τὸ νέον σχέδιον εἶναι διαθέσιμα πρὸς μεταφορὰν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Αὐτοῦ Βρεττανικῆς Μεγαλειότητος διὰ τοῦ Reparation Recovery Act, ἀρκεῖ πάντως ὅπως τὰ οὕτω καταβαλλόμενα ποσὰ μὴ ὑπερβαίνωσι τὰ 26 ο)ο τῆς ἀξίας εἰς λίρας στερλίνας τῶν γερμανικῶν ἐμπορευμάτων τῶν εἰσαχθέντων ἐν Μ. Βρεττανίᾳ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ προτελευταίου μηνός.

Ἐφ' ὅσον οὐδεμία ἀναστολὴ μετατροπῆς εἶναι ἐν ἰσχύϊ τὸ ποσὸν τῶν Ράϊχσμαρκ τὸ καθ' ἕκαστον ἔτος διαθέσιμον διὰ τὴν μετατροπὴν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παρούσης συμφωνίας θὰ εἶναι τὰ ποσὰ τὰ καθοριζόμενα ἐν τῷ παραρτήματι τῆς παρούσης συμφωνίας ἅτινα ἀντιπροσωπεύουσι 23,05 ο)ο (1) τῶν συνολικῶν ἐτησίων ποσῶν τῶν εἰς εἶδος παροχῶν (περιλαμβανομένων τῶν κατὰ τὰ Reparation Recovery Acts παροχῶν) τῶν προβλεπομένων ἐν τῷ Νέῳ Σχεδίῳ δι' ἕκαστον τῶν δέκα ἐτῶν μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1939.

Ἐν περιπτώσει ἀναστολῆς τινος μετατροπῆς τὰ διαθέσιμα ποσὰ θὰ ὑπολογίζωνται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ III τῆς παρούσης Συμφωνίας.

Τὸ Ράϊχσμαρκ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θὰ εἶναι τὸ Ράϊχσμαρκ οἷον καθορίζεται ἐν τῷ Νέῳ Σχεδίῳ. Τὸ ἀντίτιμον εἰς λίρας στερλίνας θὰ ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μέσων ὅρων τῶν μέσων τιμῶν (Mittelkurs) τῶν ἐπικρατησασῶν εἰς τὸ χρηματιστήριον τοῦ Βερολίνου κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαπενθήμερον ὅπερ προηγεῖται ἑκάστης πληρωμῆς.

---

(1) Ὅσον ἀφορᾷ τὴν περίοδον ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1929 μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1932 τὸ ὡς ἄνω ποσοστὸν ἐφηρμόσθη ἐπὶ τοῦ ὅλου ποσοῦ τῶν εἰς εἶδος παροχῶν (περιλαμβανομένων τῶν πληρωμῶν τοῦ Reparation Recovery act) τῶν ἐνεργητέων κατὰ τὴν περίοδον ταύτην.

The British Government undertakes in return to cause to be placed at the disposal of the German Government, out of the share of the British Government in the annuites provided for in the New Plan and available for Deliveries in Kind, the amount of Reichsmarks of which the sterling equivalent has been paid by the German Government.

II.

The German Government shall arrange for the collection by the Reichsbank or otherwise from the German exporters of the sterling amounts referred to in Article I above. The British Government agree that, having regard to the undertaking of the German Government given in that Article, the Special Reserve Fund provided for in Article 6 of the Agreement of 3rd April, 1925, shall be dispensed with, and the amount in that Fund shall be placed at the free disposal of the German Government immediately on the coming into force of this Agreement.

III.

The British Governement shall at all times during the period of the New Plan have the right to a Reparation (Recovery) Act levy pari passu with any deliveries in kind, including those fournished under a moratorium, that is to say, that of the total amount transferred in any year in deliveries in kind (including the quotas under the Reparation Recovery Acts) the quota under the British Reparation (Recovery) Act will amount to 23,05 per cent.

IV.

It is understood that this Agreement merely amends the method of administering the Reparation (Recovery) Act, that payments made under this Agreement shall be regarded as deliveries in kind for the purposes of the deliveries in kind system, and that its provisions are without prejudice to any rights enjoyed by the British Government with regard to that Act under the New Plan. So long however as this Agreement continues in force, the relations between Germany and Great Britain with regard to the Reparation (Recovery) Act shall be governed exclusively thereby.

V.

The present Agreement shall become operative simultaneously with the coming into force of the New Plan. A certified copy thereof shall be transmitted by the parties to the Bank for International Settlements, so that the Bank may take note of its provisions for all purposes under the New Plan.

Done at Berlin the 2nd day of January, 1930.

(gez.) CURTIUS (gez.) RUMBOLD

Ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει ἀφ' ἑτέρου νὰ θέτῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἐκ τοῦ μεριδίου τῆς βρεττανικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς ἐτησίας δόσεις τὰς προβλεπομένας εἰς τὸ Νέον Σχέδιον καὶ διαθέσιμον διὰ τὰς παροχὰς εἰς εἶδος, τὸ ποσὸν εἰς ράϊχσμαρκ οὗ τὸ ἀντίτιμον εἰς λίρας στερλίνας κατεβλήθη ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως.

II.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ πράξῃ πᾶν τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὴν προμήθειαν ἀπὸ τοὺς γερμανοὺς ἐξαγωγεῖς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ I ἀναφερομένων ποσῶν εἰς λίρας στερλίνας μέσῳ τῆς Ραϊχσμπανκ ἢ ἄλλως. Λαμβανομένης ὑπ'ὄψει τῆς ὑποχρεώσεως τῆς ἀναληφθείσης ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου I ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις δέχεται ὅπως τὸ εἰδικὸν ἀπόθεμα τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τῆς συμφωνίας τῆς 3ης Ἀπριλίου 1925 καταργηθῇ τὸ δὲ ποσὸν αὐτοῦ, ἅμα τῇ ἰσχύϊ τῆς παρούσης Συμβάσεως, τεθῇ εἰς τὴν ἐλευθέραν διάθεσιν τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως.

III.

Ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις θὰ δικαιοῦται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Νέου Σχεδίου νὰ εἰσπράττῃ φόρον ἐπανορθώσεων pari passu μετὰ τῶν ἐ'ς εἶδος ἐπανορθώσεων, περιλαμβανομένων τῶν παρασχεθεισῶν κατὰ τὴν διάρκειαν χρεωστασίου τοιούτων, δηλαδὴ ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ παροχῶν εἰς εἶδος τοῦ μεταβιβασθέντος ἐντὸς τινὸς ἔτους ἢ μέσῳ (περιλαμβανομένης καὶ τῆς κατὰ τὸ Reparation recovery act ἀναλογίας) ἡ μερὶς τοῦ Βρεττανικοῦ Recovery act θὰ εἶναι 23,05 ο)ο.

IV.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ παροῦσα Συμφωνία δὲν μεταβάλλει ἢ τὰς μεθόδους διοικήσεως τοῦ Reparation (Recovery) Act, ὅτι αἱ πληρωμαὶ αἱ γενόμεναι κατὰ τὴν Συμφωνίαν ταύτην θὰ θεωρῶνται ὡς παροχαὶ ε ς εἶδος πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ συστήματος τῶν παροχῶν εἰς εἶδος καὶ ὅτι αἱ διατάξεις αὐτῆς δὲν θίγωσιν οὐδαμῶς τὰ δικαιώματα τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ προμνησθὲν Recovery act ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Νέου σχεδίου. Ἐν τούτοις κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμφωνίας αἱ σχέσεις μεταξὺ τῆς M. Βρεττανίας καὶ τῆς Γερμανίας ὅσον ἀφορᾷ τὸ Reparation (Recovery) act θὰ διέπωνται ἀποκλειστικῶς συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις αὐτοῦ.

V.

Ἡ παροῦσα συμφωνία θὰ ἀρξηται ἰσχύουσα ταυτοχρόνως μὲ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ νέου σχεδίου. Κεκυρωμένον ἀντίγραφον ταύτης θὰ διαβιβασθῇ ὑπὸ τῶν Συμβαλλομένων μερῶν εἰς τὴν Τράπεζαν Δ.Δ. εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύναται ἡ Τράπεζα νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις αὐτῆς πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν σκοπῶν τοῦ νέου σχεδίου.

Ἐγένετο ἐν Βερολίνῳ τῇ 2 Ἰανουαρίου 1930.

(Ὑπογρ.) ΚΟΥΡΤΙΟΥΣ (ὑπ.) ΡΑΜΒΟΛΔ

ANNEX.

Reichsmarks Amounts, the sterling equivalent of which is payable by the German Government unde Article I of this Agreement.

				Reichsmark
Period 1st Sept.	1929 to 31st March		1930	46.036.000
year to	» »		1931	190.964.000
» »	» »		1932	186.638.700
» »	» »		1933	140,718.850
» »	» »		1934	138.270.600
» »	» »		1935	126.782.500
» »	» »		1936	107.948.700
» »	» »		1937	95.669.700
» »	» »		1938	83.750.100
» »	» »		1939	71.411.250
Period 1st April	to 31st August		1939	21,934.600
Total.....				1,210.125.000

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ποσὰ εἰς Ράϊχμαρκ ὧν τὸ ἀντίτιμον εἰς λίρας στερλίνας εἶναι πληρωτέον ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον I τῆς παρούσης Συμφωνίας.

				Ράϊχσμαρκ
Περίοδος 1 Σ)βρίου	1929 31 Μαρτίου		1930	46,036.000
ἔτος μέχρι	» »		1931	190.964.000
» »	» »		1932	186,638.700
» »	» »		1933	140,718.850
» »	» »		1934	138.270.600
» »	» »		1935	126.782.500
» »	» »		1936	107.948.708
» »	» »		1937	95.669.700
» »	» »		1938	83.750.100
» »	» »		1939	71.411.250
» »	» »		1939	21.934.600
Σύνολον.....				1,210.125.00

ANNEXE XA

ACCORD RELATIF AUX MODALITÉS DU PRÉLÈVEMENT SUR LA VALEUR DES IMPORTATIONS ALLEMANDES EN FRANCE

Afin d'adapter aux prescriptions du Plan des Experts du 7 Juin 1929, tel qu'il a été adopté dans le Protocole final de la Conférence de la Haye, (ci-après dénommé Nouveau Plan), les prescriptions de la Convention de 16 Mars 1928 entre la France et l'Allemagne relative aux modalités d'application du prélèvement sur les importations allemandes en France, il est convenu entre les Gouvernements français et le Gouvernement allemand de substituer aux dispositions de la Convention susvisée les dispositions suivantes :

I.

Le Gouvernement allemand s'engage à payer chaque mois par montants mensuels égaux et aux mêmes dates que les autres versements de la partie différable de l'annuité, au compte du Gouvernement français à la Banque des Règlements Internationaux, la contre-valeur en francs français des sommes en Reichsmarks qui, d'après le Nouveau Plan, seront disponibles pour être transférées au Gouvernement français au titre du prélèvement sur la valeur des importations allemandes en France, étant entendu que les sommes ainsi versées ne dépasseront pas 26 o)o de la valeur en francs des marchandises allemandes importées en France au cours de l'avant-dernier mois.

Aussi longtemps qu'aucune suspension de transfert n'est en vigueur, les sommes en Reichsmarks disponibles chaque année pour le transfert au titre du présent Accord devront être égales aux montants indiqués dans l'annexe au présent Accord, lesquel représentent 4,95 o)o des montants totaux annuels des livraisons en nature (y compris les livraisons que prévoient les «Reparation Recovery Acts») tels qu'ils sont fixés dans le Nouveau Plan pour chaque année jusqu'au 31 Août 1939.

Dans le cas d'une suspension de transfert, les sommes disponibles pour le transfert au titre du présent Accord, devront être déterminées conformément à l'article III ci-après.

Sera réputé Reichsmark aux fins du présent Accord le Reichsmark tel qu'il est défini dans le Nouveau Plan. La contre-valeur en francs sera calculée d'après la moyenne des cours moyens à la Bourse de Berlin pendant la dernière quinzaine qui précède le jour du paiement.

Le Gouvernement français s'engage, en retour, à mettre à la disposition du Gouvernement allemand par prélèvement sur sa part disponible pour les prestations en nature, dans les annuités prévues par le Nouveau Plan, les montants en Reichsmarks dont la contre-valeur de francs français aura été payée par le Gouvernement allemand.

II.

Le Gouvernement allemand fera le nécessaire pour recueillir des exportateurs allemands les montants

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΧΑ.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΤΗΣ ΠΡΟΑΦΑΙΡΕΣΕΩΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΞΙΑΣ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΩΝ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως προσαρμοσθῶσι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Σχεδίου τῶν πραγματογνωμόνων τῆς 7ης Ἰουνίου 1929 οἷον τοῦτο ἐγένετο δεκτὸν ἐν τῷ τελικῷ Πρωτοκόλλῳ τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Χάγης (κατωνομαζόμενον κατωτέρω Νέον Σχέδιον), αἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως τῆς 16 Μαρτίου 1929 μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας τῆς σχετικῆς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς τῆς προαφαιρέσεως ἐπὶ τῶν γερμανικῶν εἰσαγωγῶν ἐν Γαλλίᾳ, συμφωνεῖται μεταξὺ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως νὰ ὑποκατασταθῶσιν εἰς τὰς διατάξεις τῆς προμνησθείσης Συμφωνίας αἱ ἀκόλουθοι διατάξεις :

I.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ πληρώνῃ καθ' ἕκαστον μῆνα, κατὰ ἴσα μηνιαῖα ποσὰ καὶ εἰς τὰς αὐτὰς ἡμερομηνίας καθ'ἃς καὶ τὰς ἄλλας καταβολὰς τοῦ ἀναβλητοῦ μέρους τῆς ἐτησίας δόσεως διὰ λογαριασμὸν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Δ ακανονισμῶν τὸ ἀντίτιμον εἰς γαλλικὰ φράγκα τῶν εἰς Ράϊχσμαρκ ποσῶν, ἅτινα , κατὰ τὸ Νέον Σχέδιον, θὰ εἶναι διαθέσιμα διὰ νὰ μεταβιβασθῶσι εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν ὡς προαφαίρεσις ἐπὶ τῶν γερμανικῶν εἰσαγωγῶν ἐν Γαλλίᾳ, συμφωνουμένου ὅτι τὰ οὕτω καταβαλλόμενα ποσὰ δὲν θὰ ὑπερβαίνωσι 26 o)o τῆς εἰς φράγκα ἀξίας τῶν γερμανικῶν ἐμπορευμάτων τῶν εἰσαχθέντων ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ προτελευταίου μηνός.

Ἐφ' ὅσον οὐδεμία ἀναστολὴ μετατροπῆς εἶναι ἐν ἰσχύϊ, τὰ καθ' ἕκαστον ἔτος διαθέσιμα ποσὰ εἰς Ράϊχσμαρκ διὰ τὴν μεταβίβασιν δυνάμει τῆς παρούσης Συμφωνίας θὰ πρέπῃ νὰ εἶναι ἴσα πρὸς τὰ ἀναφερόμενα ποσὰ εἰς τὸ παράρτημα τῆς παρούσης Συμφωνίας, ἅτινα ἀντιπροσωπεύουν τὰ 4,950)ο τῶν συνολικῶν ἐτησίων ποσῶν τῶν εἰς εἶδος παροχῶν (περιλαμβανομένων τῶν προβλεπομένων παροχῶν ὑπὸ τῶν «Raparation Recovery Acts»), οἷα τοῦτα καθορίζονται ἐν τῷ νέῳ σχεδίῳ δι' ἕκαστον ἔτος μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1939.

Ἐν περιπώσει ἀναστολῆς τινος μετατροπῆς τὰ διαθέσιμα ποσὰ διὰ τὴν μεταβίβασιν λόγῳ τῆς παρούσης Συμφωνίας θὰ πρέπῃ νὰ καθορίζωνται συμφώνως πρὸς τὸ κάτωθι ἄρθρον ΙΙΙ.

Ράϊχσμαρκ θὰ θεωρεῖται πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς παρούσης Συμφωνίας τὸ Ράϊχσμαρκ ὡς ὁρίζεται ἐν τῷ Νέῳ Σχεδίῳ. Τὸ ἀντίτιμον εἰς φράγκα θὰ ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν μέσων τιμῶν εἰς τὸ χρηματιστήριον τοῦ Βερολίνου κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαπενθήμερον τὸ προηγούμενον τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται,ἔναντι τούτου, νὰ θέτῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, διὰ προαφαιρέσεως ἐπὶ τῆς διὰ τὰς παροχὰς εἰς εἶδος διαθεσίμου μερίδος αὐτῆς, ἐκ τῶν ἐτησίων δόσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Νέου Σχεδίου, τὰ ποσὰ εἰςΡάϊχσμαρκ ὧν τὸ ἀντίτιμον εἰς γαλλικὰ φράγκα, θὰ ἔχῃ πληρωθῇ ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως.

II.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ πράξῃ πᾶν τὸ ἀναγκαῖον ἵνα εἰσπράξῃ παρὰ τῶν Γερμανῶν ἐξαγωγέων τὰ ποσὰ

en francs mentionnées à l'article I par l'intermédiaire de la Reichsbank, ou tout autre moyen.

Le Gouvernement français accepte qu'en considération de l'obligation assumée par le Gouvernement allemand dans l'article I ci-dessus, la réserve spéciale qui était prévue dans l'Article V de la Convention du 16 Mars 1928, soit supprimée et que son montant, immédiatement après la mise en vigueur du présent Accord, soit mis à la libre disposition du Gouvernement allemand.

III.

Le Gouvernement français aura le droit, à tout moment, pendant la durée du Nouveau Plan, de lever une taxe de réparations pari passu avec les prestations en nature, y compris celles qui seraient fournies pendant un moratoire, c'est-à-dire que, sur le montant total transféré pendant une année donnée en prestations en nature ou par la voie des Recovery Acts, la part du Recovery Act français sera de 4, 95 o)o.

IV

Il est entendu que le présent Accord ne modifie que les modalités de perception du prélèvement sur les importations allemandes en France, que les paiements résultant de cet Accord sont à considérer comme livraisons en nature aux fins du système des livraisons en nature et que ses dispositions ne portent aucune atteinte aux droits du Gouvernement français relatifs au susdit prélèvement sur la base du Nouveau Plan. Toutefois, aussi longtemps que le présent Accord demeurera en vigueur, les rapports entre la France et l'Allemagne relativement au prélèvement sur les importations allemandes en France devront être régis exclusivement d'après ses dispositions.

V

Le présent Accord entrera en vigueur en même temps que le Nouveau Plan. Une copie certifiée en sera remise à la Banque des Règlements Internationaux par les Parties Contractantes en sorte que ladite Banque puisse tenir compte de ses dispositions pour toutes les fins du Nouveau Plan.

Fait à La Haye, le 18 Janvier 1930.

(s.) CHÉRON. (s) MOLDENHAUER.

ANNEXE

Montant en Reichsmarks dont le Gouvernement allemand devra verser la contre-valeur en francs, conformément à l'article I du présent Accord.

				REICHSMAR
1. IX.	29—31—	III.	30	21.597.000
» IV.	30	»	31	36.609.600
» »	31	»	32	32.860.000
» »	32	»	33	30.219.400
» »	33	»	34	29.693.700
» »	34	»	35	27.226.600
» »	35	»	36	23.182.100
» »	36	»	37	20.545.100
» »	37	»	8	17.985.400
» »	38	»	39	15.335.600
» »	39—31.VIII—		39	4.710.500
Total				259.875.000

εἰς φράγκα τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ Ι μέσῳ τῆς Ράϊχσμπανκ ἢ διὰ παντὸς ἄλλου μέσου.

Λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ὑποχρεώσεως τῆς ἀναληφθείσης ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως διὰ τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου Ι, ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις δέχεται ὅπως τὸ εἰδικὸν ἀπόθεμα τὸ ὁποῖον προεβλέπετο ὑπὸ τοῦ ἄρθρου V τῆς Συμφωνίας τῆς 16 Μαρτίου 1928, καταργηθῇ καὶ ὅπως τὸ ποσὸν αὐτοῦ,ἀμέσως μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμφωνίας, τεθῇ εἰς τὴν ἐλευθέραν διάθεσιν τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως.

III.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις θὰ δικαιοῦται,ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Νέου Σχεδίου νὰ εἰσπράττῃ φόρον ἐπανορθώσεων pari passu μετὰ τῶν εἰς εἶδος παροχῶν, περιλαμβανομένων ἐκείνων αἵτινες θὰ παρείχοντο κατὰ τὴν διάρκειαν χρεωστασίου, δηλαδὴ ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τοῦ καθ' ὡρισμένον ἔτος μεταβιβασθέντος εἰς παροχὰς εἰς εἶδος ἢ μέσῳ τῶν Recovery Acts, ἡ μερὶς τοῦ γαλλικοῦ Recovery Act θὰ εἶναι 4,95 o)o.

IV.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ παροῦσα Συμφωνία δὲν μεταβάλλει ἢ τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως τῆς προαφαιρέσεως ἐπὶ τῶν γερμανικῶν εἰσαγωγῶν ἐν Γαλλίᾳ, ὅτι αἱ πληρωμαὶ αἱ πηγάζουσαι ἐκ τῆς Συμφωνίας ταύτης δέον νὰ θεωρῶνται ὡς παροχαὶ εἰς εἶδος πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ συστήματος τῶν παροχῶν εἰς εἶδος καὶ ὅτι αἱ διατάξεις αὐτῆς δὲν θίγουσι οὐδαμῶς τὰ δικαιώματα τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ρηθεῖσαν προαφαίρεσιν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Νέου Σχεδίου. Πάντως, ἐφ' ὅσον ἡ παροῦσα Συμφωνία θὰ παραμένῃ ἐν ἰσχύϊ, αἱ σχέσεις μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Γερμανίας σχετικῶς πρὸς τὴν προαφαίρεσιν ἐπὶ τῶν γερμανικῶν εἰσαγωγῶν ἐν Γαλλίᾳ θὰ πρέπῃ νὰ διέπωνται ἀποκλειστικῶς συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις αὐτῆς.

V.

Ἡ παροῦσα Συμφωνία θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ταὐτοχρόνως μὲ τὸ Νέον Σχέδιον. Κεκυρωμένον ἀντίγραφον ταύτης θὰ διαβιβασθῇ ὑπὸ τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν εἰς τρόπον ὥστε ἡ ρηθεῖσα Τράπεζα νὰ δύναται νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις αὐτῆς πρὸς ἐξυπηρέτησιν πάντων τῶν σκοπῶν τοῦ Νέου Σχεδίου.

Ἐγένετο ἐν Χάγῃ τῇ 18 Ἰανουαρίου 1930.

(Ὑπογρ.) ΣΕΡΟΝ (Ὑπογρ.) ΜΟΛΔΕΝΧΑΟΥΕΡ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Ποσὰ εἰς Ράϊχσμαρκ ὧν ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ πρέπει νὰ καταβάλλῃ τὸ ἰσάξιον εἰς φράγκα, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον Ι τῆς παρούσης Συμφωνίας.

				ΡΑΙΧΣΜΑΡΚ.
1. IX.	29—31—	III—30		21.507.000
1. IY	30	»	31	36.609.600
» »	31	»	32	32.860.000
» »	32	»	33	30.219.400
» »	33	»	34	29.693.700
» »	34	»	35	27.226.600
» »	35	»	36	23.182.100
» »	36	»	37	20.545.100
» »	37	»	38	17.985.400
» »	38	»	39	15.335.600
» »	39—31—VIII		39	4.710.500
Σύνολον.....				259.875.000

ANNEXE XI.

GARANTIES POUR L'EMPRUNT EXTÉRIEUR ALLEMAND 1924.

Le Gouvernement du Reich allemand, désirant maintenir intégralement le privilège de premier rang par voie de garantie collatérale créé en faveur de l'emprunt extérieur allemand de 1924 à l'article 5 du General Bond du 10 Octobre 1924 sur les revenus bruts du Reich allemand provenant des droits de douanes, et des impôts sur le tabac, la bière et le sucre, et sur les revenus nets du Gouvernement allemand provenant du monopole de l'alcool et aussi d'autres impôts, s'il y a lieu, comme le Gouvernement allemand pourra le décider à l'effet d'assurer les contributions budgétaires allemandes aux annuités, a proposé la procédure suivante pour maintenir l'efficacité du privilège de premier rang sur lesdits revenus à partir de et après la cessation du Plan Dawes et pour remplacer la procédure de remise et d'administration desdits revenus en vigueur sous le régime de ce Plan, et les Trustees pour l'emprunt extérieur allemand ont consenti à l'application de la procédure suivante à condition qu'elle soit incorporée comme une Annexe à l'Accord de la Haye de Janvier 1930, qu'elle soit dûment ratifiée par le Gouvernement du Reich allemand et que le Plan du Comité des Experts du 7 Juin 1929 entre dûment en application.

Procédure.

Article I.

Les bureaux de perception d'impôts du Reich allemand continueront à remettre le produit total des cinq revenus qui garantissent collatéralement l'emprunt extérieur allemand de 1924, c'est-à-dire les revenus bruts du Reich allemand provenant des droits de douanes et des impôts sur le tabac, la bière et le sucre, et le revenu net provenant du monopole de l'alcool; mais ils transféreront le produit total de ces cinq revenus directement au compte des Trustees dudit emprunt à la Reichsbank. Au cas où le Gouvernement allemand, conformément aux termes du § 132 des annexes du Plan des Experts, désignerait des revenus supplémentaires pour assurer un produit total d'au moins 150 o/o de la plus forte contribution budgétaire prévue par le présent Plan, les produits de ces revenus additionnels seraient également transférés par les Bureaux de perception directement audit compte des Trustees à la Reichsbank.

Article II.

Le compte des Trustees à la Reichsbank pourra être, selon leur désir, au nom des Trustees pour l'emprunt extérieur allemand de 1924, ou au nom de la Banque des Réglements Internationaux pour le compte des Trustees de l'emprunt extérieur allemand de 1924.

Article III.

Les sommes reçues au compte des Trustees seront à leur disposition, suivant leur désir, à l'effet d'assurer le service régulier de l'emprunt, mais les Trustees donneront à la Reichsbank, au moment de l'ouverture de leur compte à celle-ci un ordre général de paiement révocable aux fins générales suivantes :

a) Aussitôt que, le 1er ou après le 1er de chaque mois, elle aura reçu au compte des Trustees un total de Reichsmarks suffisant pour couvrir le montant de devises étrangères requis pour les versements mensuels du service de l'intérêt et de l'amortissement de l'emprunt (cette somme comprenant toutes les charges, commissions ou autres paiements à faire par le Gouvernement allemand, eu égard audit emprunt), qui est payable, suivant les termes du General Bond, à la date du 15 de chaque mois, la Reichsbank sera autorisée sur ce à donner décharge au Gouvernement allemand ou à son ordre de toutes les sommes en Reichsmarks constituant les résidus des produits mensuels des revenus transférés postérieurement au compte des Trustees jusqu'au premier jour du premier mois suivant. De même lorsqu'il y aura de nouveau au compte des Trustees un total de Reichsmarks suffisant pour couvrir le service de paiement de l'emprunt du mois courant, et que le solde des sommes en Reichsmarks susvisé aura été de même libéré pour le reste du mois, la même procédure de rétention et de libération mensuelles se répétera mois par mois, pendant la durée de l'emprunt, sauf, naturellement, annulation ou modification des Trustees suivant les dispositions de l'article IV.

b) Le 15 de chaque mois, si et lorsque le versement en devises étrangères alors dû aura été fait, le montant en Reichsmarks bloqué antérieurement comme couverture sera alors libéré au compté des Trustees et mis à la disposition du Gouvernement allemand.

c) Si avant le 15 de chaque mois le Gouvernement du Reich choisit d'effectuer par anticipation le versement en devises étrangères payable le 15, aussitôt qu'un tel paiement anticipé aura été effectué aux Trustees, les Reichsmarks bloqués comme couverture seront alors libérés au compte des Trustees et mis à la disposition du Gouvernement allemand.

Article IV

Cet ordre général de paiement des Trustees à la Reichsbank pourra être annulé ou modifié suivant le désir des Trustees à tout moment où ils estimeront que cette mesure sera nécessaire pour sauvegarder pleinement les droits que le General Bond reconnait aux porteurs de titres.

Article V

La précédente procédure de réception, de remise et de libération des revenus, entrera en vigueur aussitôt que possible, après la cessation légale du Plan Dawes et si possible en même temps. Le Gouvernement allemand est d'accord pour consulter les Trustees à l'effet d'adopter, d'accord avec eux, toutes mesures nécessaires pour effectuer la transition de la procédure passée de remise des revenus à la nouvelle procédure, de façon que le service de l'emprunt soit pleinement assuré pendant cette période de transition.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΧΙ.

ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΟΥ 1924

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους ἐπιθυμοῦσα νὰ διατηρηθῇ ἐξ ὁλοκλήρου διὰ παραλλήλου ἐγγυήσεως τὸ προνόμιον πρώτης σειρᾶς τὸ δημιουργηθὲν ὑπὲρ τοῦ ἐξωτερικοῦ γερμανικοῦ δανείου τοῦ 1924, ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ General Bond τῆς 10ης Ὀκτωβρίου 1924, ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων προσόδων τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως τῶν προερχομένων ἐκ τῶν τελωνειακῶν δικαιωμάτων καὶ ἐκ τῶν φόρων ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, τοῦ ζύθου καὶ τῆς σακχάρεως καὶ ἐπὶ τῶν καθαρῶν προσόδων τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ μονοπωλίου τοῦ οἰνοπνεύματος ὡς καί, ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη, ἐξ ἄλλων φόρων καθ' ὃν τρόπον ἤθελε τὸ ἀποφασίσῃ ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἐξασφαλισθῶσιν αἱ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ γερμανικαὶ συνεισφοραὶ εἰς τὰς ἐτησίας δόσεις, προέτεινε τὴν κατωτέρω διαδικασίαν ἵνα διατηρηθῇ ἡ ἀποτελεσματικότης τοῦ προνομίου πρώτης σειρᾶς ἐπὶ τῶν εἰρημένων προσόδων ἀπὸ τῆς καὶ μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ Σχεδίου Ντὼς καὶ ἵνα ἀντικατασταθῇ ἡ διαδικασία τῆς παραδόσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν ἐν λόγῳ προσόδων ἡ ἐν ἰσχύι ὑπὸ τὸ καθεστὼς τοῦ Σχεδίου τούτου καὶ οἱ Ἐπίτροποι τοῦ ἐξωτερικοῦ Γερμανικοῦ δανείου συνήνεσαν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς κατωτέρω διαδικασίας ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως καταχωρηθῇ αὕτη ὡς Παράρτημα εἰς τὴν Συμφωνίαν τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930, ὅπως ἐπικυρωθῇ δεόντως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους, καὶ ὅπως τὸ Σχέδιον τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Πραγματογνωμόνων τῆς 7ης Ἰουνίου 1929 ἀρχίσῃ δεόντως ἐφαρμοζόμενον.

Διαδικασία.

Ἄρθρον I.

Τὰ Γραφεῖα εἰσπράξεως φόρων τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους θέλουσι ἐξακολουθήσῃ παραδίδοντα τὸ συνολικὸν προϊὸν τῶν 5 παραλλήλως ὑπεγγύων προσόδων τοῦ ἐξωτερικοῦ γερμανικοῦ δανείου τοῦ 1924, δηλαδὴ τὰς ἀκαθαρίστους προσόδους τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους τὰς προερχομένας ἐκ τῶν τελωνειακῶν δικαιωμάτων καὶ ἐκ τῶν φόρων ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, τοῦ ζύθου καὶ τῆς σακχάρεως καὶ τὴν καθαρὰν πρόσοδον τὴν προερχομένην ἐκ τοῦ μονοπωλίου τοῦ οἰνοπνεύματος. Θέλουσιν ὅμως μεταφέρῃ τὸ συνολικὸν προϊὸν τῶν 5 τούτων προσόδων ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν παρὰ τῇ Ράϊχσμπανκ λογαριασμὸν τῶν Ἐπιτρόπων (Trustees) τοῦ εἰρημένου δανείου· Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἐξασφαλισθῶσιν αἱ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ γερμανικαὶ συνεισφοραὶ εἰς τὰς ἐτησίας δόσεις, προέτεινε τὴν κατωτέρω διαδικασίαν ἵνα διατηρηθῇ ἡ ἀποτελεσματικότης τοῦ προνομίου πρώτης σειρᾶς ἐπὶ τῶν εἰρημένων προσόδων ἀπὸ τῆς καὶ μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ Σχεδίου Ντὼς καὶ ἵνα ἀντικατασταθῇ ἡ διαδικασία τῆς παραδόσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν ἐν λόγῳ προσόδων ἡ ἐν ἰσχύι ὑπὸ τὸ καθεστὼς τοῦ Σχεδίου τούτου καὶ οἱ Ἐπίτροποι τοῦ ἐξωτερικοῦ Γερμανικοῦ δανείου συνήνεσαν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς κατωτέρω διαδικασίας ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως καταχωρηθῇ αὕτη ὡς Παράρτημα εἰς τὴν Συμφωνίαν τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930, ὅπως ἐπικυρωθῇ δεόντως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους, καὶ ὅπως τὸ Σχέδιον τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Πραγματογνωμόνων τῆς 7ης Ἰουνίου 1929 ἀρχίσῃ δεόντως ἐφαρμοζόμενον.

Διαδικασία.

Ἄρθρον I.

Τὰ Γραφεῖα εἰσπράξεως φόρων τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους θέλουσι ἐξακολουθήσῃ παραδίδοντα τὸ συνολικὸν προϊὸν τῶν 5 παραλλήλως ὑπεγγύων προσόδων τοῦ ἐξωτερικοῦ γερμανικοῦ δανείου τοῦ 1924, δηλαδὴ τὰς ἀκαθαρίστους προσόδους τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους τὰς προερχομένας ἐκ τῶν τελωνειακῶν δικαιωμάτων καὶ ἐκ τῶν φόρων ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, τοῦ ζύθου καὶ τῆς σακχάρεως καὶ τὴν καθαρὰν πρόσοδον τὴν προερχομένην ἐκ τοῦ μονοπωλίου τοῦ οἰνοπνεύματος. Θέλουσιν ὅμως μεταφέρῃ τὸ συνολικὸν προϊὸν τῶν 5 τούτων προσόδων ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν παρὰ τῇ Ράϊχσμπανκ λογαριασμὸν τῶν Ἐπιτρόπων (Trustees) τοῦ εἰρημένου δανείου· Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἐξασφαλισθῶσιν αἱ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ γερμανικαὶ συνεισφοραὶ εἰς τὰς ἐτησίας δόσεις, προέτεινε τὴν κατωτέρω διαδικασίαν ἵνα διατηρηθῇ ἡ ἀποτελεσματικότης τοῦ προνομίου πρώτης σειρᾶς ἐπὶ τῶν εἰρημένων προσόδων ἀπὸ τῆς καὶ μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ Σχεδίου Ντὼς καὶ ἵνα ἀντικατασταθῇ ἡ διαδικασία τῆς παραδόσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν ἐν λόγῳ προσόδων ἡ ἐν ἰσχύι ὑπὸ τὸ καθεστὼς τοῦ Σχεδίου τούτου καὶ οἱ Ἐπίτροποι τοῦ ἐξωτερικοῦ Γερμανικοῦ δανείου συνήνεσαν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς κατωτέρω διαδικασίας ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως καταχωρηθῇ αὕτη ὡς Παράρτημα εἰς τὴν Συμφωνίαν τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930, ὅπως ἐπικυρωθῇ δεόντως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους, καὶ ὅπως τὸ Σχέδιον τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Πραγματογνωμόνων τῆς 7ης Ἰουνίου 1929 ἀρχίσῃ δεόντως ἐφαρμοζόμενον.

Διαδικασία.

Ἄρθρον I.

Τὰ Γραφεῖα εἰσπράξεως φόρων τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους ἐπιθυμοῦσα νὰ διατηρηθῇ ἐξ ὁλοκλήρου διὰ παραλλήλου ἐγγυήσεως τὸ προνόμιον πρώτης σειρᾶς τὸ δημιουργηθὲν ὑπὲρ τοῦ ἐξωτερικοῦ γερμανικοῦ δανείου τοῦ 1924, ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ General Bond τῆς 10ης Ὀκτωβρίου 1924, ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων προσόδων τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως τῶν προερχομένων ἐκ τῶν τελωνειακῶν δικαιωμάτων καὶ ἐκ τῶν φόρων ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, τοῦ ζύθου καὶ τῆς σακχάρεως καὶ τὴν καθαρὰν πρόσοδον τὴν προερχομένην ἐκ τοῦ μονοπωλίου τοῦ οἰνοπνεύματος. Θέλουσιν ὅμως μεταφέρῃ τὸ συνολικὸν προϊὸν τῶν 5 τούτων προσόδων ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν παρὰ τῇ Ράϊχσμπανκ λογαριασμὸν τῶν Ἐπιτρόπων (Trustees) τοῦ εἰρημένου δανείου· Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἐξασφαλισθῶσιν αἱ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ γερμανικαὶ συνεισφοραὶ εἰς τὰς ἐτησίας δόσεις, προέτεινε τὴν κατωτέρω διαδικασίαν ἵνα διατηρηθῇ ἡ ἀποτελεσματικότης τοῦ προνομίου πρώτης σειρᾶς ἐπὶ τῶν εἰρημένων προσόδων ἀπὸ τῆς καὶ μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ Σχεδίου Ντὼς καὶ ἵνα ἀντικατασταθῇ ἡ διαδικασία τῆς παραδόσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν ἐν λόγῳ προσόδων ἡ ἐν ἰσχύι ὑπὸ τὸ καθεστὼς τοῦ Σχεδίου τούτου καὶ οἱ Ἐπίτροποι τοῦ ἐξωτερικοῦ Γερμανικοῦ δανείου συνήνεσαν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς κατωτέρω διαδικασίας ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως καταχωρηθῇ αὕτη ὡς Παράρτημα εἰς τὴν Συμφωνίαν τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930, ὅπως ἐπικυρωθῇ δεόντως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους, καὶ ὅπως τὸ Σχέδιον τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Πραγματογνωμόνων τῆς 7ης Ἰουνίου 1929 ἀρχίσῃ δεόντως ἐφαρμοζόμενον.

Διαδικασία.

Ἄρθρον I.

Τὰ Γραφεῖα εἰσπράξεως φόρων τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους θέλουσι ἐξακολουθήσῃ παραδίδοντα τὸ συνολικὸν προϊὸν τῶν 5 παραλλήλως ὑπεγγύων προσόδων τοῦ ἐξωτερικοῦ γερμανικοῦ δανείου τοῦ 1924, δηλαδὴ τὰς ἀκαθαρίστους προσόδους τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους τὰς προερχομένας

ANNEXE XII.

ARBITRAGE

Règles de Procédure.

1. A l'occasion de tout arbitrage la procédure sera réglée par les dispositions du Chapitre III de la Convention de La Haye de 1907 pour le règlement pacifique des conflits internationaux, dans la mesure où elles ne sont pas modifiées ci-après ou par les dispositions de l'Accord de La Haye de Janvier 1930.

Notamment l'article 85 de la Convention de La Haye recevra application et chaque partie supportera ses propres frais et une fraction égale des frais du Tribunal.

2. Le Tribunal siègera à La Haye ou en tout autre lieu qu'il pourra lui-même désigner.

La date des sessions sera fixée par le Président et préavis de 14 jours au moins sera donné aux Parties.

3. Chacune des Parties nommera un représentant.

Toutes communications, soit entre les Parties et le Tribunal, soit entre les Parties, seront faites par l'intermédiaire de ces représentants.

Le Tribunal désignera un secrétaire à qui les communications devront être adressées.

4. La procédure comprendra deux phases :

l'instruction écrite et

les débats oraux.

Les débats oraux seront publics.

5. La Partie demanderesse présentera son mémoire dans un délai de six semaines à compter de la date du compromis ou d'une date à fixer par le Président ou par le Tribunal et l'autre Partie présentera son contre-mémoire dans un délai de six semaines à partir du jour où elle aura reçu le mémoire de la demanderesse.

Si une contestation s'élève sur le point de savoir dans une espèce donnée, quelle Partie est demanderesse, la question sera résolue en procédure sommaire par le Président du Tribunal ou tout autre de ses membres désigné à cet effet par le Président.

6. Les mémoires comprennent :

(1) un exposé des faits sur lesquels la demande est fondée;

(2) un exposé de droit;

(3) les conclusions;

(4) le bordereau des pièces à l'appui; ces pièces devront être annexées au mémoire.

Les contre - mémoires comprennent :

(1) la reconnaissance ou la contestation des faits mentionnés dans le mémoire;

(2) le cas échéant, un exposé additionnel des faits;

(3) un exposé de droit;

(4) des conclusions fondées sur les faits énoncés; ces conclusions peuvent comprendre des demandes

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XII.

Διαιτησία.

Δικονομικοὶ Κανόνες.

1. Εἰς περίπτωσιν πάσης διαιτησίας ἡ διαδικασία θὰ κανονίζηται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Κεφαλαίου ΙΙΙ τῆς Συμβάσεως τῆς Χάγης τοῦ 1907 διὰ τὸν εἰρηνικὸν διακανονισμὸν τῶν Διεθνῶν διαφορῶν καθ' ὅ μέτρον αὗται δὲν τροποποιοῦνται κατωτέρω ἢ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς συμφωνίας τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930.

Ἰδίᾳ θὰ ἐφαρμόζηται τὸ ἄρθρον 85 τῆς Συμβάσεως τῆς Χάγης καὶ ἕκαστον μέρος θὰ ὑπέχῃ τὰς ἰδίας αὐτοῦ δαπάνας καὶ ἴσον μέρος ἐκ τῶν ἐξόδων τοῦ Δικαστηρίου.

2. Τὸ Δικαστήριον θὰ ἑδρεύῃ εἰς Χάγην ἢ εἰς πᾶν ἄλλο μέρος τὸ ὁποῖον ἤθελεν αὐτὸ τοῦτο τυχὸν ὁρίσει.

Ἡ ἡμερομηνία τῶν συνόδων θὰ ὁρίζηται ὑπὸ τοῦ Προέδρου, οἱ δὲ Διάδικοι θέλουσιν εἰδοποιεῖσθαι τουλάχιστον 14 ἡμέρας ἐνωρίτερον.

3. Ἕκαστος τῶν Διαδίκων θὰ ὁρίζῃ ἀντιπρόσωπον.

Ἅπασαι αἱ ἀνακοινώσεις, εἴτε μεταξὺ τῶν Διαδίκων καὶ τοῦ Δικαστηρίου, εἴτε μεταξὺ τῶν Διαδίκων θὰ γίνηται διὰ μέσου τῶν ἀντιπροσώπων τούτων.

Τὸ Δικαστήριον θὰ ὁρίζῃ ἕνα γραμματέα, εἰς ὃν δέον αἱ ἀνακοινώσεις ν' ἀπευθύνωνται.

4) Ἡ διαδικασία θ' ἀποτελῆται ἐκ δύο σταδίων,

τὴν ἔγγραφον διαδικασίαν καὶ

τὰς προφορικὰς συζητήσεις.

Αἱ προφορικαὶ συζητήσεις ἔσονται δημόσιαι.

5. Ὁ Ἐνάγων θὰ ὑποβάλλῃ τὸ ὑπόμνημα αὐτοῦ ἐντὸς προθεσμίας ἓξ ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ συνυποσχετικοῦ ἢ ἀπὸ ἡμερομηνίας τινὸς καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου καὶ ὁ Ἀντίδικος θὰ ὑποβάλλῃ τὸ ἀνθυπόμνημα του ἐντὸς προθεσμίας ἓξ ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θὰ ἔχῃ λάβῃ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Ἐνάγοντος.

Ἐὰν ἀμφισβητήσις ἐγείρηται ἐπὶ τοῦ σημείου ποῖος τῶν διαδίκων εἶναι ἐν δεδομένῃ περιπτώσει ὁ Ἐνάγων, τὸ ζήτημα θὰ λύηται διὰ συνοπτικῆς διαδικασίας παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου ἢ παντὸς ἄλλου τῶν μελῶν τοῦ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ Προέδρου διοριζομένου.

6. Τὰ ὑπομνήματα περιλαμβάνουσιν:

1) ἔκθεσιν τῶν γεγονότων ἐφ' ὧν βασίζεται ἡ αἴτησις

2) νομικὴν ἔκθεσιν.

3) τὰ συμπεράσματα.

4) πίνακα τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων· τὰ ἔγγραφα ταῦτα θὰ πρέπῃ νὰ προσαρτῶνται εἰς τὸ ὑπόμνημα.

Τὰ ὑπομνήματα περιλαμβάνουσι:

1) τὴν ἀναγνώρισιν ἢ τὴν ἀμφισβήτησιν τῶν ἐν τῷ ὑπομνήματι ἀναφερομένων γεγονότων.

2) συμπληρωματικὴν ἐνδεχομένως ἔκθεσιν τῶν γεγονότων.

3) νομικὴν ἔκθεσιν.

4) συμπεράσματα ἐρειδόμενα ἐπὶ τῶν ἐκτεθέντων γεγονότων· τὰ συμπεράσματα ταῦτα δύνανται νὰ περιέχωσιν

reconventionnelles, pour autant que ces dernières rentrent dans la compétence du Tribunal;

(5) le bordereau des pièces à l'appui; ces pièces devront être annexées au contre-mémoire.

7. Les Parties auront également le droit de présenter respectivement une réplique et une duplique dans un délai de trois semaines à partir de la réception de l'élément antérieur de procédure.

Tous les mémoires seront imprimés. Six exemplaires au moins seront remis à la Partie adverse et douze exemplaires au moins au Tribunal. Chacune des Parties accusera réception de tout document à la Partie qui l'a remis et informera le Tribunal de la date de réception; tous documents invoqués à l'appui seront annexés en copies certifiées conformes.

8. Les délais ci-dessus indiqués peuvent être prorogés, soit par accord entre les Parties, soit par décision du Président du Tribunal.

9. La procédure écrite pourra être rédigée en français, anglais ou, au cas où l'Allemagne est Partie, en allemand. Tout membre du Tribunal aura toutefois la faculté de demander que toute pièce de procédure ou autre document (y compris toute traduction) remis dans l'une de ces trois langues soit traduit en une autre de ces langues et que la traduction soit, le cas échéant, dûment certifiée.

10. Aucune des Parties ne pourra avoir, pour chaque question distincte soumise à l'arbitrage, plus de deux avocats.

11. Les avocats pourront plaider en leur propre langue, sous réserve du droit de tout membre du Tribunal ou de la Partie adverse de réclamer une traduction en français et en anglais.

12. Il sera établi des comptes-rendus sténographiques de tous les débats oraux et des transcriptions en clair en seront fournies, avec toute la célérité possible, aux membres du Tribunal et aux Parties. L'éxecution de la présente clause et la rédaction des procés-verbaux nécessaires incombent au Secrétaire du Tribunal.

13. Pour tout ce qui concerne l'arbitrage et jusqu'au début des débats oraux, le Président ou deux Membres du Tribunal, désignés par le Président, auront qualité pour prendre, au nom du Tribunal, toutes décisions que celui-ci est autorisé à prendre.

14. Aucune des Parties ne pourra, sans le consentement de l'autre Partie, utiliser, au cours des débats un document qui n'aura pas été préalablement communiqué à cette dernière.

15. Tout membre du Tribunal pourra poser aux Parties, au cours des débats, toutes questions qu'il jugera utiles.

Le Tribunal pourra, à tout moment, jusqu'au prononcé de sa décision, faire usage de tous moyens d'information qu'il jugera nécessaires et il pourra demander toutes notes, mémoires, documents ou explications supplémentaires qu'il jugera désirables.

Toutefois, au cas où le Tribunal voudrait faire usage d'autres moyens d'information que ceux qui lui

ἀνταγωγικὰς αἰτήσεις, καθ' ὅσον αἱ τελευταῖαι αὗται ἐμπίπτουσιν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Δικαστηρίου.

5) Πίνακα τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων· τὰ ἔγγραφα ταῦτα θὰ πρέπει νὰ προσαρτῶνται εἰς τὸ ἀνθυπόμνημα.

7. Οἱ Διάδικοι θὰ ἔχωσιν ὡσαύτως τὸ δικαίωμα νὰ παρουσιάζωσι ἀντιστοίχως ἀπάντησιν καὶ ἀνταπάντησιν ἐντὸς προθεσμίας τριῶν ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ προγενεστέρου δικογράφου.

Ἅπαντα τὰ ὑπομνήματα θὰ εἶναι ἔντυπα. Ἐξ τουλάχιστον ἀντίτυπα θὰ παραδίδωνται εἰς τὸν Ἀντίδικον καὶ 12 τουλάχιστον ἀντίτυπα εἰς τὸ Δικαστήριον. Ἕκαστος τῶν Διαδίκων θὰ γνωρίζῃ τὴν λῆψιν παντὸς ἐγγράφου εἰς τὸν παραδώσαντα αὐτὸ Διάδικον καὶ θὰ πληροφορῇ τὸ Δικαστήριον περὶ τῆς ἡμερομηνίας τῆς λήψεως· ἅπαντα τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, ὧν γίνεται ἐπίκλησις, προσαρτῶνται ἐν κεκυρωμένοις ἀντιγράφοις.

8. Αἱ ὡς ἄνω καθοριζόμεναι προθεσμίαι δύνανται νὰ παραταθῶσιν, εἴτε διὰ συμφωνίας τῶν Διαδίκων, εἴτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Δικαστηρίου.

9. Ἡ ἔγγραφος διαδικασία θὰ δύναται νὰ διεξάγηται Γαλλιστί, Ἀγγλιστί ἢ, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Γερμανία εἶναι Διάδικος, Γερμανιστί. Πάντως πᾶν μέλος τοῦ Δικαστηρίου θὰ ἔχῃ τὴν εὐχέρειαν νὰ ζητήσῃ ὅπως πᾶν δικόγραφον ἢ ἄλλο ἔγγραφον (συμπεριλαμβανομένης καὶ πάσης μεταφράσεως) ἐπιδοθὲν εἰς μίαν τῶν τριῶν τούτων γλωσσῶν μεταφρασθῇ εἰς ἑτέραν ἐκ τούτων καὶ ὅπως ἡ μετάφρασις, ἐνδεχομένως, ἐπικυρωθῇ δεόντως.

10. Οὐδεὶς Διάδικος θὰ δύναται νὰ ἔχῃ δι' ἑκάστην χωριστὴν ὑπόθεσιν ὑποβληθεῖσαν εἰς τὴν διαιτησίαν πλείονας τῶν δύο δικηγόρων.

11. Οἱ δικηγόροι θὰ δύνανται νὰ ἀγορεύωσιν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν γλῶσσαν ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ δικαιώματος παντὸς μέλους τοῦ Δικαστηρίου ἢ τοῦ Ἀντιδίκου νὰ ἀπαιτήσῃ μετάφρασιν εἰς Γαλλικὴν ἢ εἰς Ἀγγλικήν.

12 Θὰ τηρῶνται ἐστενογραφημένα πρακτικὰ ἁπασῶν τῶν προφορικῶν συζητήσεων καὶ ἀπεστενογραφημένα κείμενα αὐτῶν θὰ διανέμωνται, μετὰ πάσης δυνατῆς ταχύτητος, εἰς τὰ μέλη τοῦ Δικαστηρίου καὶ εἰς τοὺς Διαδίκους. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης ῥήτρας καὶ ἡ σύνταξις τῶν ἀναγκαίων πρακτικῶν βαρύνουν τὸν Γραμματέα τοῦ Δικαστηρίου.

13. Διὰ πᾶν ὅτι ἀφορᾷ τὴν διαιτησίαν καὶ μέχρις ἐνάρξεως τῶν προφορικῶν συζητήσεων, ὁ Πρόεδρος, ἢ δύο μέλη τοῦ Δικαστηρίου διοριζόμενα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, θὰ ἔχωσιν ἁρμοδιότητα νὰ λαμβάνωσιν, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Δικαστηρίου, πᾶσαν ἀπόφασιν, ἣν τοῦτο εἶναι ἐξουσιοδοτημένον νὰ λαμβάνῃ,

14. Οὐδεὶς τῶν Διαδίκων θὰ δύναται ἄνευ συναινέσεως τοῦ ἑτέρου Διαδίκου νὰ χρησιμοποιήσῃ, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συζητήσεων, ἔγγραφον ὅπερ δὲν θὰ ἔχῃ προηγουμένως κοινοποιηθῇ καὶ εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον.

15. Πᾶν μέλος τοῦ Δικαστηρίου θὰ δύναται νὰ θέτῃ εἰς τοὺς Διαδίκους, κατὰ τὰς συζητήσεις, πᾶσαν ἐρώτησιν ἣν θὰ κρίνῃ χρήσιμον.

Τὸ δικαστήριον θὰ δύναται ἐν πάσῃ στιγμῇ μέχρι τῆς ἐκδόσεως ἀποφάσεώς του νὰ κάμῃ χρῆσιν παντὸς μέσου πληροφορίας ὅπερ ἤθελε κρίνῃ ἀναγκαῖον καὶ θὰ δύναται νὰ ζητῇ πάσας τὰς σημειώσεις, ὑπομνήματα, ἔγγραφα, ἢ συμπληρωματικὰς ἐξηγήσεις, ἅτινα θὰ κρίνῃ σκόπιμον.

Πάντως εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ Δικαστήριον ἐπεθύμει νὰ χρησιμοποιήσῃ ἄλλα μέσα πληροφορίας ἢ τὰ

ont été fournis par les Parties, il leur donnera la faculté de présenter leurs observations à ce sujet.

16. Aucune explication orale ne sera reçue de l'une des Parties si l'autre Partie n'est présente ou n'a été dûment citée.

17. Toute requête ou communication adressée au Tribunal par l'une des Parties sera en même temps communiquée à l'autre Partie.

18. Le Secrétaire du Tribunal notifiera à toutes les Parties à l'Accord de La Haye de Janvier 1930 toutes procédures instituées devant le Tribunal.

19. Lorsqu'une Puissance signataire ou la Banque des Règlements Internationaux estime que, dans un différend, un intérêt d'ordre juridique est pour elle en cause, elle peut adresser au Tribunal une requête aux fins d'intervention.

Faute d'accord entre les Parties, le Président ou tout membre du Tribunal désigné par lui à cet effet, fixera le délai dans lequel la Partie intervenante devra présenter son mémoire.

Sous réserve de toutes dispositions contraires prises par le Tribunal, les règles qui précèdent et les stipulations de l'Accord de La Haye de Janvier 1930, relatives à l'arbitrage, notamment celles ayant trait à la désignation en certains cas d'un membre additionnel, s'appliqueront à la Partie intervenante comme à toute Partie primitivement en cause.

χορηγηθέντα παρὰ τῶν Διαδίκων, θὰ τοῖς παράσχῃ τὴν εὐχέρειαν νὰ παρουσιάσωσι τὰς ἐπὶ τούτου παρατηρήσεις των.

16. Οὐδεμία προφορικὴ ἐξήγησις τινος τῶν Διαδίκων θὰ γίνεται δεκτὴ ἐὰν ὁ ἕτερος Διάδικος δὲν παρίσταται ἢ ἐὰν δὲν ἔχῃ δεόντως κληθευθῇ.

17. Πᾶσα αἴτησις ἢ ἀνακοίνωσις ἀπευθυνομένη πρὸς τὸ Δικαστήριον ὑφ' ἑνὸς τῶν Διαδίκων θὰ ἀνακοινοῦται ταὐτοχρόνως εἰς τὸν ἕτερον Διάδικον.

18. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Δικαστηρίου θὰ γνωστοποιῇ εἰς ἅπαντα τὰ Μέρη τὰ συνυπογράψαντα τὴν συμφωνίαν τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930 πάσας τὰς ὑποθέσεις τὰς ἀγομένας ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου.

19. Ὅταν δυναμίς τις ὑπογράψασα ἢ ἡ Τράπεζα τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν θεωρήσῃ ὅτι, ἔν τινι διαφορᾷ συμφέρον αὐτῆς νομικῆς φύσεως θίγεται, δύναται ν' ἀπευθύνῃ πρὸς τὸ Δικαστήριον αἴτησιν πρὸς παρέμβασιν.

Ἐλλείψει συμφωνίας μεταξὺ τῶν Διαδίκων, ὁ Πρόεδρος ἢ πᾶν μέλος τοῦ Δικαστηρίου ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ διοριζόμενον θὰ καθορίζῃ τὴν προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας τὸ παρεμβαῖνον Μέρος θὰ ὀφείλῃ νὰ παρουσιάσῃ τὸ ὑπόμνημα αὐτοῦ.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν πασῶν τῶν ληφθησομένων ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἐναντίων μέτρων οἱ προηγούμενοι κανόνες καὶ αἱ διατάξεις τῆς συμφωνίας τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930, αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν διαιτησίαν, ἰδίᾳ αἱ ἀφορῶσαι τὸν διορισμὸν ἔν τινι περιπτώσει προσθέτου μέλους θὰ ἐφαρμόζωνται διὰ τὸ παρεμβαῖνον Μέρος ὡς διὰ πάντα ἀρχικὸν Διάδικον.

CONFÉRENCE DE LA HAYE
AOUT 1929
PROTOCOLE

1. Les Représentants du Gouvernement de l'Empire allemand, du Gouvernement de S. M. le Roi des Belges, des Gouvernements de S. M. Britannique dans le Royaume-Uni, du Dominion de Canada, du Commonwealth d'Australie, de l'Union de l'Afrique du Sud, du Dominion de la Nouvelle Zélande, du Gouvernement des Indes, du Gouvernement de la République Française, du Gouvernement de la République Grecque, du Gouvernement de S. M. le Roi d'Italie, du Gouvernement de S. M. l'Empereur du Japon, du Gouvernement de la République de Pologne, du Gouvernement de la République de Portugal, du Gouvernement de S. M. le Roi de Roumanie, du Gouvernement de S. M. le Roi des Serbes-Croates-Slovènes et du Gouvernement de la République Tchécoslovaque, auxquels s'est joint le Représentant du Gouvernement des Etats-Unis d'Amérique, en sa capacité d'observateur avec des pouvoirs spécifiquement limités,

s'étant assemblés au Binnenhof sous la présidence de Son Excellence M. Jaspar, premier Ministre de Belgique, à l'issue de la première partie de la Conférence qui s'est réunie à la Haye le 6 Août 1929;

le président informe la Conférence que sur toutes les questions politiques figurant à son ordre du jour, accord a été conclu entre les Puissanses intéressées.

2. Le Président constate que diverses questions relatives à l'application du Plan du 7 Juin 1929 établi à Paris par le Comité d'Experts, ayant été réglées dans leurs grandes lignes, conformément aux documents qui font l'objet des Annexes I, II, III, et IV, tous les Gouvernements représentés par des Délégués à la Conférence ont accepté, en principe, ledit Plan.

Cependant, certaines Délégations réservant leurs droits à l'adhésion définitive ont formulé sur quelques points des observations qui ne font pas obstacle à l'acceptation de principe ci-dessus. Ces observations figureront au Procès-Verbal de la Commission Financière du 30 Août 1929.

Le Président constate également qu'un accord a été réalisé aux termes duquel le solde de la partie inconditionnelle des annuités prévues par le Rapport des Experts, dont la répartition devait être adoptée par les Gouvernements serait réparti de la façon suivante :

Empire britannique	55.000.000	R.M.
Japon	6.600.000	»
Royaume des Serbes—Croates—Slovènes	6.000.000	»
Portugal	2.400.000	»
Total	70.000.000	»

3. La Conférence prend note de la constitution du Comité d'Organisation pour l'adaptation des

ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΗΣ ΧΑΓΗΣ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1929
ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

1. Τῶν Ἀντιπροσώπων τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Βέλγων, τῶν Κυβερνήσεων τῆς Α. Βρεττανικῆς Μεγαλειότητος ἐν τῷ Ἡνωμένῳ Βασιλείῳ, τῆς Κτήσεως ((Dominion) τοῦ Καναδᾶ, τῆς Πολιτείας (Commonwealth) τῆς Αὐστραλίας, τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Ἑνώσεως, τῆς Κτήσεως (Dominion) τῆς Νέας Ζηλανδίας, τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἰνδιῶν, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πορτογαλλικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ρουμανίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μεγαλειότητος τῶν Σέρβων-Κροατῶν-Σλοβένων, καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας, εἰς οὓς προσετέθη ὁ Ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἐν τῇ ἰδιότητί του ὡς παρατηρητοῦ, μὲ εἰδικῶς περιωρισμένα πληρεξούσια,

συνελθόντων ἐν Μπίνενχὸφ ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος τοῦ κ. Ζασπάρ, Πρωθυπουργοῦ τοῦ Βελγίου, κατὰ τὸ πέρας τῆς πρώτης περιόδου τῆς ἐν Χάγῃ τὴν 6ην Αὐγούστου 1929 συνελθούσης Συνδιασκέψεως.

ὁ Πρόεδρος πληροφορεῖ τὴν συνδιάσκεψιν ὅτι ἐπὶ ὅλων τῶν πολιτικῶν ζητημάτων τῶν ἀναγεγραμμένων ἐν τῇ ἡμερησίᾳ αὐτῆς διατάξει, ἐπῆλθε συμφωνία μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων δυνάμεων.

2. Ὁ Πρόεδρος διαπιστώνει ὅτι, ρυθμισθέντων ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, διαφόρων ζητημάτων σχετικῶν πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Σχεδίου τῆς 7ης Ἰουνίου 1929 καταρτισθέντος ἐν Παρισίοις ὑπὸ Ἐπιτροπῆς Πραγματογνωμόνων, συμφώνως πρὸς τὰ ἔγγραφα, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὸ ἀντικείμενον τῶν Παραρτημάτων I, II, III καὶ IV, πᾶσαι αἱ Κυβερνήσεις αἱ ἀντιπροσωπευόμεναι ὑπὸ πληρεξουσίων εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν ἀπεδέχθησαν, κατ' ἀρχήν, τὸ εἰρημένον Σχέδιον.

Ἐν τούτοις Ἀντιπροσωπεῖαί τινες ἐπιφυλάσσουσαι τὰ δικαιώματά των πρὸς ὁριστικὴν προσχώρησιν, διετύπωσαν ἐπί τινων σημείων παρατηρήσεις, μὴ ἀποτελούσας ἐμπόδιον διὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω κατ' ἀρχὴν ἀποδοχήν. Αἱ παρατηρήσεις οὗται θὰ ἀναφέρωνται εἰς τὸ Πρακτικὸν τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 30ῆς Αὐγούστου 1929.

Ὁ Πρόεδρος διαπιστώνει ἐπίσης ὅτι ἐπραγματοποιήθη συμφωνία κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ὁποίας τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἄνευ ὅρων μέρους τῶν ἐτησίων δόσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς Ἐκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων, τοῦ ὁποίου ἡ κατανομὴ θὰ ἀπερασίζετο ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων, θὰ κατενέμετο ὡς ἀκολούθως :

Βρεττανικὴ Αὐτοκρατορία	55.000.000	P.M.
Ἰαπωνία	6.600.000	»
Βασίλειον τῶν Σέρβων-Κροατῶν-Σλοβένων	6.000.000	»
Πορτογαλλία	2.400.000	»
Σύνολον	70.000.000	»

3. Ἡ Συνδιάσκεψις λαμβάνει σημείωσιν τῆς συστάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀργανώσεως διὰ τὴν προσαρμογὴν

lois allemandes établies aux termes du Plan Dawes, conformément à l'Annexe V du Rapport des Experts, et estime qu'il y a lieu de nommer le plus tôt possible le Comité pour l'organisation de la Banque des Réglements Internationaux mentionné dans la Section 3 de l'Annexe I du Rapport des Experts.

4. La Conférence décide qu'il sera constitué des Comités d'Experts qui prépareront des propositions détaillées concernant :

a) l'établissement, en conformité de l'Annexe II, d'un nouveau réglement de prestations en nature et de toutes mesures indispensables pour assurer, en ce qui concerne ces prestations, le passage du régime actuellement en vigueur au nouveau régime;

b) le réglement définitif des comptes réciproques des Puissances créancières concernant les biens cédés et les dettes de libération ainsi que le réglement définitif des obligations des Puissances débitrices aux termes des Traités de St. Germain, de Trianon et de Neuilly.

La Conférence décide également de constituer un Comité de juristes qui rédigera les stipulations à insérer dans le Protocole final de mise à exécution du Plan.

En outre, et sous le bénéfice des déclarations et des réserves formulées au cours des séances des 30 et 31 Août 1929 de la Commission Financière et qui seront insérées aux Procès-verbaux de ces séances, la Conférence décide de constituer un Comité en vue de la préparation des dispositions nécessaires à la mise en oeuvre des recommandations du Chapitre 9 du Rapport des Experts concernant la liquidation du passé ainsi que des mesures requises en vue du passage du régime actuel à celui du nouveau Plan.

5. La Conférence prie chacune des Puissances invitantes et le Roynume des Serbes—Croates—Slovènes de désigner un Représentant au Comité qui sera chargé d'établir de nouveaux réglements de prestations en nature; elle prie également les Gouvernements belge, britannique français, grec, italien, japonais, polonais, portugais, roumain, serbe—croate—slovéne et tchécoslovaque de désigner, s'ils le désirent, deux Représentants au Comité qui s'occupera des biens cédés et des dettes de libération ainsi que des obligations de l'Autriche, de la Bulgarie et de la Hongrie, étant entendu que lorsque ce Comité s' occupera des obligations des Gouvernements autrichien, bulgare ou hongrois, chacun de ces Gouvernements sera invité à désigner deux Représentants au Comité lorsque ses intérêts seront en jeu.

6. Les Comités constitués par la Conférence se réuniront aux date et lieu qui seront fixés par le Président de la Conférence.

7. La Conférence se réunira à nouveau aux date et lieu que doit fixer le Président, après consultation avec les Puissances invitantes, pour examiner les rapports qui lui seront soumis par tous les Comités

τῶν Γερμανικῶν νόμων τῶν καταρτισθέντων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Σχεδίου Ντὼς συμφώνως πρὸς τὸ Παράρτημα V τῆς 'Εκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων, καὶ κρίνει ὅτι ὑπάρχει περίπτωσις νὰ διορίσῃ τὸ ταχύτερον τὴν 'Επιτροπὴν διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν, τὴν μνημονευομένην εἰς τὸ Τμῆμα 3 τοῦ Παραρτήματος I τῆς 'Εκθέσεων τῶν Πραγματογνωμόνων.

4. 'Η Συνδιάσκεψις ἀποφασίζει νὰ συσταθῶσιν 'Επιτροπαὶ Πραγματογνωμόνων αἵτινες θὰ προπαρασκευάσωσι ταύτας, λεπτομερεῖς προτάσεις ἀφορώσας :

α') τὴν κατάρτισιν, συμφώνως πρὸς τὸ Παράρτημα II, νέου κανονισμοῦ παροχῶν εἰς εἶδος καὶ ὅλων τῶν ἀπαραιτήτων μέτρων ὅπως ἐξασφαλισθῇ, ὅσον ἀφορᾷ τὰς παροχὰς ταύτας ἡ μετάβασις ἀπὸ τοῦ νῦν ἐν ἰσχύϊ συστήματος εἰς τὸ νέον σύστημα.

β) τὸν ὁριστικὸν διακανονισμὸν τῶν ἀμοιβαίων λογαριασμῶν τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων τῶν ἀφορώντων τὰ παραχωρηθέντα κτήματα καὶ τὰ χρέη ἀπελευθερώσεως ὡς καὶ τὸν ὁριστικὸν διακανονισμὸν τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ὀφειλετίδων Δυνάμεων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Συνθηκῶν 'Αγίου Γερμανοῦ, Τριανὸν καὶ Νεϊγύ.

'Η Συνδιάσκεψις ἀποφασίζει ἐπίσης νὰ συστήσῃ 'Επιτροπὴν νομομαθῶν ἥτις θὰ συντάξῃ τὰς καταχωρητέας ἐν τῷ τελικῷ Πρωτοκόλλῳ περὶ ἐνάρξεως ἐκτελέσεως τοῦ Σχεδίου διατάξεις.

'Εξ ἄλλου, καὶ μὴ θιγομένων τῶν δηλώσεων καὶ τῶν ἐπιφυλάξεων τῶν γενομένων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συνεδριάσεων τῆς 30 καὶ 31 Αὐγούστου 1929 τῆς Δημοσιονομικῆς 'Επιτροπῆς, καὶ αἵτινες θὰ καταχωρηθῶσιν εἰς τὰ Πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τούτων, ἡ Συνδιάσκεψις ἀποφασίζει νὰ συστήσῃ 'Επιτροπὴν πρὸς προπαρασκευὴν τῶν διατάξεων τῶν ἀναγκαίων πρὸς πραγματοποίησιν τῶν συστάσεων τοῦ Κεφαλαίου 9 τῆς 'Εκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων τῶν ἀφορωσῶν τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ παρελθόντος ὡς καὶ τῶν μέτρων τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς μετάβασιν ἐκ τοῦ νῦν συστήματος εἰς τὸ τοῦ νέου Σχεδίου.

5. 'Η Συνδιάσκεψις παρακαλεῖ ἑκάστην τῶν προσκαλουσῶν Δυνάμεων καὶ τὸ Βασίλειον τῶν Σέρβων, Κροατῶν καὶ Σλοβένων νὰ ὁρίσωσιν ἕνα 'Αντιπρόσωπον εἰς τὴν 'Επιτροπὴν ἥτις θὰ ἐπιφορτισθῇ νὰ συντάξῃ νέους κανονισμοὺς παροχῶν εἰς εἶδος· παρακαλεῖ ἐπίσης τὰς Βελγικήν, Βρεττανικήν, Γαλλικήν, 'Ελληνικήν, 'Ιταλικήν, 'Ιαπωνικήν, Πολωνικήν, Πορτογαλλικήν, 'Ρουμανικὴν Σερβοκροατοσλοβενικὴν καὶ Τσεχοσλοβακικὴν Κυβερνήσεις νὰ ὁρίσωσιν, ἐὰν τὸ ἐπιθυμῶσι, δύο 'Αντιπροσώπους εἰς τὴν 'Επιτροπὴν ἥτις θὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὰ παραχωρηθέντα κτήματα καὶ χρέη ἀπελευθερώσεως ὡς καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Αὐστρίας, Βουλγαρίας καὶ Οὐγγαρίας, καθοριζομένου ὅτι ὅταν ἡ 'Επιτροπὴ αὕτη θὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν Κυβερνήσεων Αὐστρίας, Βουλγαρίας ἢ Οὐγγαρίας, ἑκάστη τῶν Κυβερνήσεων τούτων θὰ κληθῇ νὰ ὁρίσῃ δύο 'Αντιπροσώπους εἰς τὴν 'Επιτροπήν, ὅταν πρόκειται περὶ τῶν συμφερόντων της.

6. Αἱ συνιστώμεναι ὑπὸ τῆς Συνδιασκέψεως 'Επιτροπαὶ θὰ συνέλθωσιν ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ ὁρισθησομένῳ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Συνδιασκέψεως.

7. 'Η Συνδιάσκεψις θὰ συνέλθῃ ἐκ νέου ἐν χρόνῳ καὶ τόπῳ ὃν θὰ ὁρίσῃ ὁ Πρόεδρος, ἀφοῦ συμβουλευθῇ τὰς προσκαλούσας Δυνάμεις, διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὰς ἐκθέσεις αἵτινες θὰ τῇ ὑποβληθῶσιν ὑφ' ὅλων τῶν ἐν τοῖς πρόσθεν ἀπαριθ-

précédemment énumérés et pour leur donner telle suite qui pourra être reconnue désirable.

Le Président (sig.) HENRI JASPAR — Le Secrétaire Général (Sig.) M. P. A. HANKEY.

Fait à la Haye, le 31 Août 1929.

μηθεισῶν 'Επιτροπῶν καὶ ὅπως προσδώσῃ εἰς αὐτὰς τὴν ἣν θὰ δυνηθῇ νὰ θεωρήσῃ ὡς ἐπιθυμητὴν περαιτέρω ὑπόστασιν.

'Ο Πρόεδρος (ὑπ.) ΕΡΡΙΚΟΣ ΖΑΣΠΑΡ — 'Ο Γενικὸς Γραμματεὺς (ὑπ.) Μ. Π. Α. ΧΑΝΚΕΥ

'Εγένετο ἐν Χάγῃ, τῇ 31ῃ Αὐγούστου 1929.

ANNEXE I.

Arrangement financier entre les Délégations belge, britannique, française, italienne, japonaise et la Délégation allemande pour autant que cela concerne l'Allemagne.

Il a été convenu ce qui suit entre les Délégations belge, britannique, française, italienne, japonaise et la délégation allemande pour autant que cela concerne l'Allemagne, en vue de réaliser un accord de principe sur l'approbation du Rapport des Experts.

I.

En exécution des alinéas 83 et 84 du Rapport des Experts du 7 Juin 1929 et 192 des Annexes, la Grande—Bretagne recevra sur les paiements dûs par l'Allemagne au titre des cinq derniers mois de la cinquième annuité du Plan Dawes, la somme d' environ 100 millions de marks or nécessaire pour lui permettre, avec ce qui lui revient en vertu de ce plan, de compléter la couverture de ses paiements nets à l'extérieur pour l'année se terminant le 31 mars 1930 et de ses frais courants d'occupation jusqu'au 31 Août 1929.

En exécution des mêmes dispositions, l'Italie et la Grèce recevront les sommes nécessaires pour compléter la couverture de leurs paiements à l'extérieur pour l'année se terminant le 31 Mars 1930, tels qu'ils sont fixés à l'alinéa 93 du Rapport des Experts.

II.

En dehors des paiements visés à l'article précédent, l'Allemagne, la Grande—Bretagne, l'Italie et le Japon n'élèvent et n' éléveront aucune prétention sur les sommes payées ou dues par l'Allemagne au titre des cinq derniers mois de la cinquième annuité du Plan Dawes, y compris la somme de 79 millions de Mks—or environ due en Septembre 1929.

En contrepartie, la Belgique et la France garantissent à la Grande-Bretagne dans la mesure qui les concerne les paiements prévus à l'article III ci-après et qui leur incombent en vertu de cet article.

III.

Les Gouvernements belge et français garantissent sans réserve le paiement à la Grande-Bretagne pendant 37 ans à compter de 1929, en plus des annuités que lui assure le Rapport des Experts, d'une annuité de 19.800.000 Reichsmarks payables en livres sterling à des échéances qui demeurent à fixer. La répartition de cette annuité entre les Gouvernements belge et français fera l'objet d'une Convention spéciale entre eux;

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι.

Δημοσιονομικὴ συμφωνία μεταξὺ τῶν 'Αντιπροσωπειῶν Βελγικῆς, Βρεττανικῆς, Γαλλικῆς, 'Ιταλικῆς, 'Ιαπωνικῆς καὶ τῆς Γερμανικῆς 'Αντιπροσωπείας, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Γερμανίαν.

Συνεφωνήθησαν τὰ ἀκόλουθα μεταξὺ τῶν 'Αντιπροσωπειῶν Βελγικῆς, Βρεττανικῆς, Γαλλικῆς, 'Ιταλικῆς, 'Ιαπωνικῆς καὶ τῆς Γερμανικῆς 'Αντιπροσωπείας, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Γερμανίαν, ἐπὶ τῷ τέλει πραγματοποιήσεως κατ' ἀρχὴν συμφωνίας ἐπὶ τῆς ἐγκρίσεως τῆς 'Εκθέσεως τῶν Προγματογνωμόνων.

I.

Εἰς ἐκτέλεσιν τῶν παραγράφων 83 καὶ 84 τῆς 'Εκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων τῆς 7ης 'Ιουνίου 1929 καὶ 192 τῶν Παραρτημάτων, ἡ Μεγάλη Βρεττανία θὰ λάβῃ ἐκ τῶν ὀφειλομένων ὑπὸ τῆς Γερμανίας καταβολῶν διὰ τοὺς πέντε τελευταίους μῆνας τῆς πέμπτης ἐτησίας δόσεως τοῦ Σχεδίου Ντώς, τὸ ποσὸν ἑκατὸν περίπου ἑκατομμυρίων μάρκων χρυσῶν ἀναγκαίων ἵνα τῆς ἐπιτρέψῃ μὲ ὅσα τῇ περιέρχονται δυνάμει τοῦ σχεδίου τούτου, νὰ συμπληρώσῃ τὴν κάλυψιν τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καθαρῶν πληρωμῶν της διὰ τὸ ἔτος τὸ λῆγον τὴν 31ην Μαρτίου 1930 καὶ τῶν τρεχουσῶν δαπανῶν τῆς κατοχῆς μέχρι τῆς 31ης Αὐγούστου 1929.

Εἰς ἐκτέλεσιν τῶν αὐτῶν διατάξεων, ἡ 'Ιταλία καὶ ἡ 'Ελλὰς θὰ λάβωσι τὰ ἀναγκαῖα ποσὰ διὰ νὰ συμπληρώσωσι τὴν κάλυψιν τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πληρωμῶν των διὰ τὸ ἔτος τὸ λῆγον τὴν 31ην Μαρτίου 1930, ὡς αὗται ὁρίζονται ἐν τῇ παραγράφῳ 93 τῆς 'Εκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων.

II.

'Εκτὸς τῶν πληρωμῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἡ Γερμανία, ἡ Μεγάλη Βρεττανία, ἡ 'Ιταλία καὶ ἡ 'Ιαπωνία δὲν ἐγείρουσιν οὔτε θὰ ἐγείρωσιν ἀξιώσίν τινα ἐπὶ τῶν πληρωθέντων ἢ τῶν ὀφειλομένων ὑπὸ τῆς Γερμανίας ποσῶν διὰ τοὺς πέντε τελευταίους μῆνας τῆς πέμπτης ἐτησίας δόσεως τοῦ Σχεδίου Ντώς, συμπεριλαμβανομένου τοῦ ποσοῦ ἐξ 79 περίπου ἑκατομμυρίων Μάρκων χρυσῶν τῶν ὀφειλομένων τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1929.

'Αντιθέτως τὸ Βέλγιον καὶ ἡ Γαλλία ἐγγυῶνται εἰς τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν, καθ' ὅ μέτρον τὰς ἀφορᾷ, τὰς ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ III προβλεπομένας πληρωμὰς καὶ αἵτινες δυνάμει τοῦ ἄρθρου τούτου βαρύνουσιν αὐτάς.

III.

'Η Βελγικὴ καὶ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐγγυῶνται ἀνεπιφυλάκτως τὴν πληρωμὴν εἰς τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν ἐπὶ 37 ἔτη ἀπὸ τοῦ 1929, ἐπὶ πλέον τῶν ἐτησίων δόσεων ἃς τῇ ἐξασφαλίζει ἡ 'Εκθεσις τῶν Πραγματογνωμόνων, ἐτησίας δόσεως 19.800.000 Ράϊχσμαρκ πληρωτέων εἰς λίρας στερλίνας καὶ εἰς λήξεις ὁριζομένας. 'Η κατανομὴ τῆς ἐτησίας ταύτης δόσεως μεταξὺ τῆς Βελγικῆς καὶ Γαλλικῆς Κυβερνήσεως θὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον εἰδικῆς Συμφωνίας

cette Convention sera communiquée au Gouvernement britannique.

IV.

De son côté, l'Italie déclarant affecter en faveur de la Grande-Bretagne une partie des créances découlant pour elle des arrangements du 10 Septembre 1919 et du 8 Décembre 1919 ayant trait aux frais de libération et aux biens cédés, garantit à la Grande-Bretagne, sans réserve, pendant 37 ans, à compter de 1929, une annuité de 9 millions de Reichsmarks payables en Livres sterling à des échéances qui demeurent à fixer.

V.

Pour l'application des deux articles ci-dessus, le Reichsmark est défini comme il est dit à l'alinéa 91 du Rapport des Experts, ainsi que dans la lettre du Dr. Schacht en date du 6 Juin 1929 (Annexe 2 du Rapport des Experts).

VI.

Il est entendu que les versements dûs à chacun des Gouvernements créanciers de l'Allemagne au titre de leurs dettes extérieures nettes, seront faits par la Banque des Réglements Internationaux aux dates fixées par les divers accords de consolidation pour le paiement des annuités des dettes de guerre.

VII.

Le montant de l'annuité inconditionnelle prévue è l'alinéa 89 du Rapport des Experts sera fixé à 612 millions de Reichsmarks par an, non compris les montants nécessaires pour le service de l'emprunt extérieur allemand 1924. Il sera attribué à l'Empire britannique 55 millions de Reichsmark par an et au Japon 6.600.000 Reichsmark par an sur la fraction de cette annuité inconditionnelle non répartie par le Rapport des Experts.

Le Secrétaire Général (Sig.) M. P. A. HANKEY — Le Président (sig.) HENRI JASPAR

ANNEXE II.

Accord concernant les prestations en nature.

1. Les Gouvernements allemand, belge, britannique français, italien, et japonais se déclarent d'accord sur les points suivants :

1) Un Comité sera constitué par les Gouvernements intéressés en vue de rédiger, conformément aux dispositions de l'alinéa 138 du Rapport des Experts, un nouveau réglement pour les prestations en nature et de suggérer toutes mesures indispensables pour assurer, en ce qui concerne ces prestations, le passage du régime actuellement en vigueur au nouveau régime;

2) Les stipulations de ce réglement seront obligatoires pour la Banque des Réglements Internationaux et ne pourront être révisés que par accord entre les Gouvernements intéressés.

3) Le principe du réglement Wallenberg relatif à la prohibition de réexportation des marchandises reçues comme prestations en nature sera maintenu sous le régime du Rapport des Experts.

4) Le nouveau réglement ne contiendra aucune disposition permettant aux diverses Puissances de disposer d'une portion de leur part de prestations en nature hors de leur propre territoire dans les conditions prévues par l'alinéa 149 du Rapport des Experts.

5) Les programmes spéciaux auxquels se réfère la Section 4 de l'Annexe IV du Rapport des Experts, seront soumis àla procédure établie dans l'Appendice 1 ci-joint.

II. Les Gouvernements belge, britannique, français, italien et japonais se déclarent d'accord pour que les Gouvernements britannique et français aient le droit de faire jouer le Recovery Act pari passu avec les prestations en nature, y compris celles qui seraient fournies sous un régime de moratoire, c'est à dire que, sur le montant total transféré pendant une année donnée en prestations en nature ou par la voie des Recovery Acts, la part du Recovery Act britannique sera de 23,05 o)o et celle du Recovery Act françaisd e 4,95 o)o.

Le Gouvernement allemand fait des réserves en ce qui concerne l'application éventuelle des Recovery Acts après l'achévement du programme de dix premières années prévu par le Rapport des Experts pour les prestations en nature.

III. Le Gouvernement italien prend, comme partie du présent accord, l'engagement d'exécuter l' Arrangement formulé dans l'appendice II ci-joint relativement aux importations de charbon en Italie.

Le Secrétaire Général : (Sig.) M. P. A. HANKEY — Le Président (Sig.) HENRI JASPAR

APPENDICE 1 à l'ANNEXE II.

En vue de sauvegarder les intérêts financiers, commerciaux et économiques des divers Gouvernements signataires, la procédure suivante sera appliquée aux programmes spéciaux pour les prestations en nature :

a) pour le cas où un tel programme spécial comporterait extension, pendant l'une des dix premières années d'application du Rapport des Experts, du programme de prestations en nature établi par le Rapport pour ladite année;

b) pour le cas où un tel programme spécial serait établi après les dix premières années :

Ces programmes spéciaux seront soumis à l'approbation d'un Comité qui sera réuni par la Banque des Réglements Internationaux et dans lequel chacun des Gouvernements signataires pourra avoir un représentant. Ce Comité prendra ses décisions à la majorité. Si un membre du Comité considère que les intérêts de son Gouvernement tels qu'ils ont été définis plus haut souffrent un préjudice du fait de la décision prise il pourra en suspendre l'exécution en tout ou partie, et porter la décision devant l'arbitre prévu ci-dessous, sous la condition de fournir à l'

μεταξὺ αὐτῶν· ἡ Συμφωνία αὕτη θὰ ἀνακοινωθῇ εἰς τὴν Βρεττανικὴν Κυβέρνησιν.

IV.

'Αφ' ἑτέρου ἡ 'Ιταλία δηλοῦσα ὅτι διαθέτει ὑπὲρ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας μέρος τῶν πιστώσεων τῶν ἀπορρεουσῶν δι' αὐτὴν ἐκ τῶν συμφωνιῶν τῆς 10ης Σεπτεμβρίου 1919 καὶ τῆς 8ης Δεκεμβρίου 1919 σχετικῶν πρὸς τὰς δαπάνας ἀπελευθερώσεως καὶ τὰ παραχωρηθέντα κτήματα, ἐγγυᾶται εἰς τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν, ἀνεπιφυλάκτως, ἐπὶ 37 ἔτη, ἀπὸ τοῦ 1929, ἐτησίαν δόσιν 9 ἑκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ πληρωτέων εἰς λίρας στερλίνας εἰς λήξεις ὁρισθησομένας.

V.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν δύο ἀνωτέρω ἄρθρων, τὸ Ράϊχσμαρκ καθορίζεται κατὰ τὰ εἰρημένα ἐν τῇ παραγράφῳ 91 τῆς 'Εκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦ Δρος Σάχτ ὑπὸ ἡμερομηνίαν τῆς 6ης 'Ιουνίου 1929 (Παράρτημα 2 τῆς 'Εκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων).

VI.

Συμφωνεῖται ὅτι αἱ καταβολαὶ αἱ ὀφειλόμεναι εἰς ἑκάστην τῶν πιστωτριῶν τῆς Γερμανίας Κυβερνήσεων διὰ τὰ καθαρὰ ἐξωτερικὰ χρέη, θὰ γίνωνται ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν εἰς τὰς χρονολογίας τὰς ὁριζομένας ὑπὸ διαφόρων συμφωνιῶν παγιοποιήσεως διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐτησίων δόσεων τῶν πολεμικῶν χρεῶν.

VII.

Τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας δόσεως τῆς ἄνευ ὅρων καταβλητέας τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς παραγράφου 89 τῆς 'Εκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων θὰ ὁρισθῇ εἰς 612 ἑκατομμύρια Μάρκα κατ' ἔτος, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐξωτερικοῦ Γερμανικοῦ δανείου τοῦ 1924 ποσῶν. Θὰ ἀπονεμηθῶσιν εἰς τὴν Βρεττανικὴν Αὐτοκρατορίαν 55 ἑκατομμύρια Ράϊχσμαρκ κατ' ἔτος καὶ εἰς τὴν 'Ιαπωνίαν 6.600.000 Ράϊχσμαρκ κατ' ἔτος ἐπὶ τοῦ τμήματος τῆς ἄνευ ὅρων καταβλητέας ἐτησίας ταύτης δόσεως τοῦ μὴ κατανεμηθέντος ὑπὸ τῆς 'Εκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων.

'Ο Γενικὸς Γραμματεὺς (ὑπογρ.) Μ.Π.Α. ΧΑΝΚΥ — 'Ο Πρόεδρος ΕΡΡΙΚΟΣ ΖΑΣΠΑΡ

ΠΑΡΑΡΤΗΜ ΙΙ.

Συμφωνία ἀφορῶσα τὰς παροχὰς εἰς εἶδος.

Ι. 'Η Γερμανική, Βελγική, Βρεττανική, Γαλλική, Ἰταλική, καὶ 'Ιαπωνικὴ Κυβέρνησις δηλοῦσιν ὅτι εἶναι σύμφωνοι ἐπὶ τῶν κάτωθι σημείων :

1. 'Υπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων θέλει συσταθῇ 'Επιτροπὴ ὅπως συντάξῃ, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τῆς παραγράφου 138 τῆς 'Εκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων, νέον κανονισμὸν διὰ τὰς εἰς εἶδος παροχάς, καὶ ὅπως ὑποδείξῃ τὰ ἀπαραίτητα μέτρα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν, ὅσον ἀφορᾷ τὰς παροχάς, τῆς μεταβάσεως ἀπὸ τοῦ νῦν ἐν ἰσχύϊ συστήματος εἰς τὸ νέον τοιοῦτον.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ τούτου θὰ εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν καὶ δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναθεωρηθῶσιν εἰμὴ διὰ συμφωνίας τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων.

3. 'Η ἀρχὴ τοῦ κανονισμοῦ Βάλεμπεργκ ἡ σχετικὴ πρὸς τὴν ἀπαγόρευσιν ἐπανεξαγωγῆς τῶν ὡς παροχῶν εἰς

εἴδος λαμβανομένων ἐμπορευμάτων θὰ διατηρηθῇ ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῆς 'Εκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων.

4. 'Ο νέος κανονισμὸς οὐδεμίαν θὰ περιέχῃ διάταξιν ἐπιτρέπουσαν εἰς τὰς διαφόρους Δυνάμεις νὰ διαθέτωσι μέρους τοῦ μεριδίου των ἐκ παροχῶν εἰς εἶδος, ἐκτὸς τοῦ ἰδίου αὐτῶν ἐδάφους κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τῆς παραγράφου 139 τῆς 'Εκθέσεως Πραγματογνωμόνων.

5. Τὰ εἰδικὰ προγράμματα εἰς ἃ ἀναφέρεται τὸ Τμῆμα 4 τοῦ Παρατήματος IV τῆς 'Εκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν καθιερουμένην διὰ τῆς προσηρτημένης τῷ παρόντι ὑπ' ἀριθ. 1 Προσθήκης διαδικασίαν.

ΙΙ. 'Η Βελγική, ἡ Βρεττανική, ἡ Γαλλική, ἡ 'Ιταλική, καὶ ἡ 'Ιαπωνικὴ Κυβέρνησις δηλοῦσιν ὅτι εἶναι σύμφωνοι ὅπως ἡ Βρεττανικὴ καὶ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐφαρμόζωσι τὸ Recovery Act pari passu πρὸς τὰς εἰς εἶδος παροχάς, συμπεριλαμβανομένων ἐκείνων αἵτινες θὰ παρεχωροῦντο ὑπὸ καθεστὼς χρεωστικοῦ, τοὐτέστιν ὅπως, ἐπὶ τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τοῦ μεταβιβαζομένου κατὰ δεδομένον ἔτος διὰ παροχῶν εἰς εἶδος ἢ διὰ τῶν Recovety Acts τὸ μέρος τοῦ Βρεττανικοῦ Reconery Act θὰ εἶναι 23,05 ο)ο τοῦ δὲ Γαλλικοῦ 4,95 ο)ο.

'Η Γερμανικὴ Κυβέρνησις ποιεῖται ἐπιφυλάξεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνδεχομένην ἐφαρμογὴν τῶν Recovery Acts μετὰ τὴν περαίωσιν τοῦ προγράμματος τῶν 10 πρώτων ἐτῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς 'Εκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων διὰ τὰς εἰς εἶδος παροχάς.

ΙΙΙ. 'Η 'Ιταλικὴ Κυβέρνησις, ὡς συμβαλλομένη ἐν τῇ παρούσῃ συμφωνίᾳ, ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐν τῷ συνημμένῳ τῷ παρόντι παραρτήματι ΙΙ σχετικῶς πρὸς παροχὰς ἄνθρακος ἐν 'Ιταλίᾳ διατυπωθεῖσαν συμφωνίαν.

'Ο Γενικὸς Γραμματεὺς (ὑπ.) Μ. Π. Α. ΧΑΝΚΕΥ — 'Ο Πρόεδρος (ὑπ.) ΕΡΡΙΚΟΣ ΖΑΣΠΑΡ

ΠΡΟΣΘΗΚΗ 1 ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Πρὸς διαφύλαξιν τῶν δημοσιονομικῶν, ἐμπορικῶν καὶ οἰκονομικῶν συμφερόντων τῶν διαφόρων ὑπογραψασῶν Κυβερνήσεων, θὰ ἐφαρμόζηται ἡ ἀκόλουθος διαδικασία εἰς τὰ εἰδικὰ προγράμματα διὰ τὰς εἰς εἶδος παροχάς.

α') εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν τοιοῦτον εἰδικὸν πρόγραμμα θὰ ἐπέφερεν ἐπέκτασιν, καθ' ἕν τῶν δέκα πρώτων ἐτῶν ἐφαρμογῆς τῆς 'Εκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων, τοῦ προγράμματος παροχῶν εἰς εἶδος τοῦ καθορισθέντος ὑπὸ τῆς 'Εκθέσεως διὰ τὸ εἰρημένον ἔτος.

β') εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν τοιοῦτον εἰδικὸν πρόγραμμα ἤθελε καθορισθῇ μετὰ τὰ δέκα πρῶτα ἔτη.

Τὰ εἰδικὰ ταῦτα προγράμματα θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν ἔγκρισιν 'Επιτροπῆς συγκαλουμένης ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν καὶ εἰς ἣν ἑκάστη τῶν ὑπογραψασῶν Κυβερνήσεων θὰ δύναται νὰ ἔχῃ ἕνα ἀντιπρόσωπον. 'Η 'Επιτροπὴ αὕτη θὰ ἀποφασίζῃ κατὰ πλειοψηφίαν. 'Εὰν μέλος τι τῆς 'Επιτροπῆς θεωρῇ ὅτι τὰ συμφέροντα τῆς Κυβέρνησεώς του, ὡς ταῦτα ἀνωτέρω καθωρίσθησαν, ὑφίστανται ζημίαν ἐκ τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως, θὰ δύναται νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, καὶ νὰ φέρῃ τὴν ἀπόφασιν πρὸ τοῦ κατωτέρω προβλεπομένου διαιτητοῦ, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν διαιτητὴν ἠτιο-

arbitre un exposé motivé de ses objections dans un délai maximum de 7 jours. L'arbitre décidera, dans un délai de 14 jours, de l'approbation ou du rejet du programme ou de la partie du programme en cause.

L'arbitre sera de nationalité neutre et jouira d'une haute situation commerciale et financière. Il sera nommé par les Gouvernements signataires à l'unanimité, on, faute d'unanimité, par le Président de la Cour Permanente de Justice Internationale.

Le Secrétaire Général — Le Président.
(sig.) M. P. A. HANKEY — (sig.) HENRI JASPAR

APPENDICE 2 à L'ANNEXE II.

1. Un arrangement, dont le texte est ci-annexé a été conclu entre la France et l'Italie permettant d'égaliser, sans modifier le total annuel des prestations en nature allemandes, les montants annuels de prestations en nature à recevoir par l'Italie pendant la période de 10 ans .

D'après cet arrangement, la part italienne de prestations en nature, au lieu de varier pendant cette période de 75 à 30 millions de Reichsmarks par an, sera fixée au montant de 52 1)2 millions de Reichsmarks par an; le maximum des achats italiens de charbons en Allemagne au compte des réparations se trouve réduit en conséquence.

2. Comme suite à cet arrangement, le Gouvernement italien s'engage pour le compte des chemins de fer de l'Etat italien :

a) à acheter 1 million de tonnes de charbon britannique chaque année pendant 3 ans à partir du 15 Novembre 1929, à un prix fob strictement correspondant au prix le plus bas obtenu dans les contrats conclus à peu près à la même époque pour l'achat de charbon britannique de même qualité et comparable aussi sous le rapport de la quantité.

b) à s'abstenir d'importer par mer du charbon de réparation au—delà de la quantité maxima de 1.500.000 tonnes par an pendant ladite période de 10 ans.

Le Secrétaire général — Le Président
(sig.) M. P. A. HANKEY — (sig.) HENRI JASPAR

ANNEXE à L'APPENDICE 2

Arrangement entre les Gouvernements Français et Italien .

Par application de l'alinéa 136 du Rapport des Experts les délégations française et italienne ont convenu de modifier les proportions respectives de prestations en nature qui leur sont attribuées par le Rapport des Experts de telle sorte que la part de l'Italie soit fixée au chiffre constant de 52,5 millions de Reichsmarks, le montant total ne se trouvant pas modifié.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ 2 ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ.

1. Μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας συνωμολογήθη συμφωνία, ἧς τὸ κείμενον προσαρτᾶται τῷ παρόντι, ἐπιτρέπουσα τὴν ἐξίσωσιν τῶν ἐτησίων ποσῶν παροχῶν εἰς εἶδος ἄτινα θὰ λάβῃ ἡ Ἰταλία κατὰ τὴν περίοδον δέκα ἐτῶν, χωρὶς νὰ τροποποιῇ τὸ ἐτήσιον σύνολον τῶν εἰς εἶδος γερμανικῶν παροχῶν.

Κατὰ τὴν συμφωνίαν ταύτην, τὸ ἰταλικὸν μερίδιον παροχῶν εἰς εἶδος, ἀντὶ νὰ ποικίλῃ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἀπὸ 75 ἕως 30 ἑκατομμύρια Ράϊχσμαρκ ἐτησίως, θὰ ὁρισθῇ εἰς τὸ ποσὸν τῶν Ράϊχσμαρκ 52 1)2 ἑκατομμυρίων ἐτησίως· τὸ μέγιστον ὅριον τῶν ἰταλικῶν ἀγορῶν ἀνθράκων ἐν Γερμανίᾳ ἔνατι ἐπανορθώσεων μειοῦται ἀναλόγως.

2. Κατ' ἀκολουθίαν τῆς συμφωνίας ταύτης, ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται διὰ λογαριασμὸν τῶν σιδηροδρόμων τοῦ Ἰταλικοῦ Κράτους:

α') νὰ ἀγοράζῃ ἓν ἑκατομμύριον τόννων βρεττανικοῦ ἄνθρακος ἐτησίως ἐπὶ 3 ἔτη ἀπὸ τῆς 15ης Νοεμβρίου 1929, εἰς τιμὴν fob ἐπακριβῶς ἀνταποκρινομένην πρὸς τὴν χαμηλοτέραν τιμήν, ἥτις ἐπετεύχθη εἰς τὰ συμβόλαια τὰ συνομολογηθέντα τὴν αὐτὴν περίπου ἐποχὴν διὰ τὴν ἀγορὰν βρεττανικοῦ ἄνθρακος ὁμοίας ποιότητος καὶ ἀναλόγου ποσότητος.

β') νὰ ἀπέχῃ τοῦ νὰ εἰσαγάγῃ διὰ θαλάσσης ἄνθρακα ἐξ ἐπανορθώσεων πλέον τῆς ἀνωτάτης ποσότητος τῶν 1.-500.000 τόννων κατ' ἔτος κατὰ τὴν εἰρημένην δεκαετῆ περίοδον.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς — Ὁ Πρόεδρος
(ὑπ.) M. Π. A. ΧΑΝΚΕΥ. — (ὑπ.) ΕΡΡΙΚΟΣ ΖΑΣΠΑΡ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΘΗΚΗΝ 2.

Συμφωνία μεταξὺ τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως.

Κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 136 τῆς Ἐκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων, ἡ Γαλλικὴ καὶ Ἰταλικὴ Ἀντιπροσωπεία συνεφώνησαν νὰ τροποποιήσωσι τὰς ἀντιστοίχους ἀναλογίας παροχῶν εἰς εἶδος, αἵτινες τοῖς ἀπονέμονται ὑπὸ τῆς Ἐκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε τὸ μερίδιον τῆς Ἰταλίας νὰ ὁρισθῇ εἰς τὸν σταθερὸν ἀριθμὸν 52,5 ἑκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ μὴ μεταβαλλομένου.

Aux termes de cet accord, le tableau du Rapport des Experts est modifié en ce qui concerne la France et l'Italie de la façon suivante :

	France (en millions de Reismarks)	Italie (en millions de Reismarks)
1ère année	430,9	52,5
2ème »	398,7	52,5
3ème »	366,4	52,5
4ème »	334,2	52,5
5ème »	302.	52,5
6ème »	269,8	52,5
7ème »	237,5	52,5
8ème »	205,3	52,5
9ème »	173,1	52,5
10ème »	140,8	52,5

Le Secrétaire Général — Le Président
(sig.) M. P. A. HANKEY — (sig.) HENRI JASPAR

ANNEXE III.

Accord sur la période de transition.

Les Gouvernements représentés à la Conférence se sont mis d'accord sur les dispositions suivantes:

— I —

1) Sous réserve de la mise en vigueur définitive du Rapport des Experts et pour faciliter l'application de l'alinéa 80 de ce Rapport, les Puissances créancières acceptent de ne recevoir chacune pour sa part dans l'annuité, sur les paiements à faire par l'Allemagne au titre de la période postérieure à la cinquième annuité du Plan Dawes, que les sommes prévues dans la répartition des annuités du Rapport des Experts.

2) Pour la période intermédiaire jusqu'à la mise en vigueur du Rapport des Experts, l'Allemagne effectuera les paiements du Plan Dawes à l'Agent Général des Paiements de Réparations.

3) Toutefois, pour l'exécution des versements à partir du 1er Octobre jusqu'au 31 Décembre 1929 ou jusqu'à la mise en vigueur du Rapport des Experts si elle intervient avant cette date, l'Agent Général des Paiements de Réparations prendra, en liaison avec le Gouvernement allemand, les mesures nécessaires pour donner à la Trésorerie du Reich, pendant cette période intermédiaire, toutes les facilités compatibles avec le maintien des droits des Puissances créancières. Dans le cas où le Rapport des Experts ne pourrait être mis en vigueur, le présent accord deviendrait caduc et les arriérés résultant de son application seraient payés aux Puissances créancières dans un délai de 4 mois.

— II —

1o) L'Allemagne contribuera pour une somme qui ne pourra dépasser 6 millions de Reichsmarks aux frais des Commissions et des organismes du Plan Dawes couverts jusqu' à présent sur les annuités Dawes.

2o) Cette contribution sera retenue sur les paiements de l'Allemagne pendant la période transitoire

Κατὰ τοὺς ὅρους τῆς συμφωνίας ταύτης, ὁ πίναξ τῆς Ἐκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων τροποποιεῖται ὅσον ἀφορᾷ τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν ὡς ἀκολούθως:

	Γαλλία (εἰς ἑκατομμύρια μάρκα)	Ἰταλία (εἰς ἑκατομμύρια μάρκα)
1ον ἔτος	430,9	52,5
2ον »	398,7	52,5
3ον »	366,4	52,5
4ον »	334,2	52,5
5ον »	302.	52,5
6ον »	269,8	52,5
7ον »	237,5	52,5
8ον »	205,3	52,5
9ον »	173,1	52,5
10ον »	140,8	52,5

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς — Ὁ Πρόεδρος
(ὑπ.) M. Π. A. ΧΑΝΚΕΥ. — (ὑπογρ.) ΕΡΡΙΚΟΣ ΖΑΣΠΑΡ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ.

Συμφωνία περὶ τῆς μεταβατικῆς περιόδου.

Αἱ ἀντιπροσωπευόμεναι εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν Δυνάμεις συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἑπομένων διατάξεων.

— I —

1) Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ὁριστικῆς θέσεως εἰς ἰσχὺν τῆς Ἐκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων καὶ πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου 80 τῆς Ἐκθέσεως ταύτης, αἱ πιστώτριαι Δυνάμεις δέχονται νὰ μὴ λάβωσιν, ἑκάστη διὰ τὸ μερίδιον της ἐπὶ τῆς ἐτησίας δόσεως, ἐκ τῶν πληρωμῶν ἃς θὰ ἐνεργήσῃ ἡ Γερμανία διὰ τὴν περίοδον τὴν μεταγενεστέραν τῆς πέμπτης ἐτησίας δόσεως τοῦ Σχεδίου Ντώς, εἰμὴ τὰ ποσὰ τὰ προβλεπόμενα ἐν τῇ κατανομῇ τῶν ἐτησίων δόσεων τῆς Ἐκθέσεως Πραγματογνωμόνων.

2) Διὰ τὴν μεσολαβοῦσαν μέχρι τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς ἐκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων περίοδον, ἡ Γερμανία θὰ ἐνεργήσῃ τὰς πληρωμὰς τοῦ Σχεδίου Ντὼς εἰς τὸν Γενικὸν Πράκτορα τῶν Πληρωμῶν Ἐπανορθώσεων.

3) Ἐν πάσῃ περιπτώσει, διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν πληρωμῶν ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1929 ἢ μέχρι τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς Ἐκθέσεως Πραγματογνωμόνων ἐὰν αὕτη λάβῃ χώραν πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης, ὁ Γενικὸς Πράκτωρ τῶν Πληρωμῶν Ἐπανορθώσεων θὰ λάβῃ, ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ παράσχῃ εἰς τὸ Θησαυροφυλάκιον τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους, κατὰ τὴν μεσολαβοῦσαν ταύτην περίοδον, πᾶσαν διευκόλυνσιν συμβιβαζομένην μὲ τὴν διαφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ Ἔκθεσις Πραγματογνωμόνων δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ, ἡ παροῦσα συμφωνία θὰ καθίστατο ἄκυρος καὶ τὰ καθυστερούμενα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς της θὰ κατεβάλλοντο εἰς τὰς πιστρωτρίας Δυνάμεις ἐντὸς προθεσμίας 4 μηνῶν.

— II —

1ον) Ἡ Γερμανία θὰ συμμετάσχῃ διὰ ποσοῦ, μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὰ 6 ἑκατομμύρια Ράϊχσμαρκ εἰς τὰ ἔξοδα τῶν Ἐπιτροπῶν καὶ ὀργανισμῶν τοῦ Σχεδίου Ντώς, ἅτινα μέχρι τοῦδε ἐκαλύπτοντο ἐκ τῶν ἐτησίων δόσεων Ντώς.

2ον) Ἡ συνεισφορὰ αὕτη θὰ κρατῆται ἐκ τῶν πληρωμῶν τῆς Γερμανίας κατὰ τὴν μεταβατικὴν περίοδον, ἐπὶ πλέον

outre le montant des sommes à répartir conformément au Rapport des Experts.

3o) Si des économies sont réalisées par rapport à la somme sus-visée de 6 millions de Reichsmarks, le montant en sera rétrocédé au Gouvernement allemand.

Le Secrétaire Général — Le Président

(sig.) M. P. A. HANKEY — (sig.) HENRI JASPAR

τοῦ ποσοῦ τῶν διανεμητέων συμφώνως τῇ Ἐκθέσει τῶν Πραγματογνωμόνων ποσῶν.

3ον) Ἐὰν πραγματοποιηθῶσιν οἰκονομίαι ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀνωτέρω ποσὸν τῶν 6 ἑκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ, τὸ ποσὸν τούτων θὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς — Ὁ Πρόεδρος

(ὑπ.) M. Π. Α. ΧΑΝΚΕΥ — (ὑπ.) ΕΡΡΙΚΟΣ ΖΑΣΠΑΡ

ANNEXE IV.

ACCORD SUR LES FRAIS D'OCCUPATION

Les Gouvernements allemand, belge, britannique et français se sont mis d'accord sur les dispositions suivantes :

1o) Les frais des armées d'occupation (y compris les dépenses de la Haute-Commission Interalliée des Territoires Rhénans) à partir du 1er Septembre 1929 seront couverts par un fonds de réserve fixé à 60 millions de Reichsmarks;

Le Gouvernement allemand participera à ce fonds par le versement d'une somme forfaitaire de 30 millions de Reichsmarks à fonds perdu. Les Puissances occupantes participeront de leur côté au capital de ce fonds dans les proportions suivantes :

France	... 35 o)o
Grande Bretagne	..... 12 o)o
Belgique	..... 3 o)o

2o) Les Puissances occupantes et le Gouvernement allemand font l'abandon réciproque, d'une part, de toutes leurs créances relatives aux dommages de l'article 6 de l'Arrangement rhénan qui n'auraient pas été payés au premier Septembre 1929 et, d'autre part, de toutes créances existantes ou futures relatives aux prestations et dommages des articles 8 à 12 de l'Arrangement rhénan quelle qu'en soit la date. Il ne sera élevé de part ni d'autre aucune réclamation d'ordre financier à quelque titre que ce soit pour un territoire évacué.

Les créances auxquelles les Gouvernements des Puissances occupantes renoncent sont notamment : leurs créances sur tous soldes existant en leur faveur dans le «compte spécial» de l'Agent Général des Paiements de Réparations, visées par l'additif No 2 de Bruxelles ; les créances nées d'avances faites par l'Agent Général en vertu de l'article 6 et des articles 8 à 12 de l'arrangement rhénan; toutes réclamations pour la valeur marchande de tous bâtiments construits par le Gouvernement allemand pour les armées d'occupation et imputés sur l'annuité.

3o) Les dispositions prévues s'appliquent tant aux troupes d'occupation qu'aux délégations de la Haute-Commission interaliée des Territoire Rhénans et à leur personnel.

4) Dans aucun cas l'Allemagne ne sera obligée de

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΞΟΔΩΝ ΚΑΤΟΧΗΣ

Ἡ Γερμανικὴ, Βελγικὴ, Βρεττανικὴ καὶ Γαλλικὴ Κυβέρνησις συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων διατάξεων :

1ον) Τὰ ἔξοδα τῶν στρατῶν κατοχῆς (περιλαμβανομένων τῶν δαπανῶν τῆς Ἀνωτάτης Διασυμμαχικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Παραρρηνίων ἐδαφῶν) ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1929 θὰ καλύπτωνται διὰ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου ὁριζομένου εἰς 60 ἑκατομμύρια Ράϊχσμαρκ.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ μετάσχῃ εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο διὰ τῆς καταβολῆς ποσοῦ κατ' ἀποκοπὴν 30 ἑκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ ἄνευ ἐπιστροφῆς. Αἱ κατέχουσαι Δυνάμεις θὰ μετάσχωσιν ἐξ ἄλλου εἰς τὸ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου τούτου κατὰ τὰς ἑπομένας ἀναλογίας :

Γαλλία	..... 35 o]o
Μεγάλη Βρεττανία	..... 12 o]o
Βέλγιον	..... 3 o]o

2ον) Αἱ κατέχουσαι Δυνάμεις καὶ ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις παραιτοῦνται ἀμοιβαίως, ἀφ' ἑνὸς, ὅλων τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς ζημίας τοῦ ἄρθρου 6 τῆς Συμφωνίας τοῦ Ρήνου ἀπαιτήσεών των, αἵτινες δὲν θὰ εἶχον πληρωθῇ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1929 καί, ἐξ ἄλλου, πασῶν τῶν πιστώσεων ὑφισταμένων ἢ μελλουσῶν σχετικῶν πρὸς τὰς παροχὰς καὶ ζημίας τῶν ἄρθρων 8 ἕως 12 τῆς Συμφωνίας τοῦ Ρήνου, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἡμερομηνία αὐτῶν. Οὐδεμία θὰ ἐγερθῇ ἑκατέρωθεν δημοσιονομικῆς φύσεως ἀπαίτησις ἐπὶ οἱῳδήποτε τίτλῳ δι' ἐκκενωθέν τι ἔδαφος.

Αἱ πιστώσεις, ὧν αἱ κατέχουσαι Δυνάμεις παραιτοῦνται, εἶναι ἰδίᾳ : αἱ πιστώσεις των ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων ὑπὲρ αὐτῶν ὑπολοίπων εἰς τὸν «εἰδικὸν λογαριασμὸν» τοῦ Γενικοῦ Πράκτορος τῶν Πληρωμῶν Ἐπανορθώσεων, αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῆς προσθήκης ὑπ' ἀρ. 2 τῶν Βρυξελλῶν· αἱ πιστώσεις αἱ γεννηθεῖσαι ἐκ προκαταβολῶν γενομένων ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Πράκτορος δυνάμει τοῦ ἄρθρου 6 καὶ τῶν ἄρθρων 8 ἕως 12 τῆς Συμφωνίας τοῦ Ρήνου· πᾶσαι αἱ ἀπαιτήσεις διὰ τὴν ἀγοραίαν ἀξίαν πάντων τῶν ἀνεγερθέντων ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως κτιρίων διὰ τὰ στρατεύματα κατοχῆς ἅτινα ἐβάρυνον τὴν ἐτησίαν δόσιν.

3ον) Αἱ προβλεπόμεναι διατάξεις ἐφαρμόζονται τόσον διὰ τὰ στρατεύματα κατοχῆς ὅσον καὶ διὰ τὰς ἀντιπροσωπείας τῆς Ἀνωτάτης Διασσυμμαχικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Παραρρηνίων ἐδαφῶν καὶ τὸ προσωπικὸν των.

4ον) Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἡ Γερμανία θὰ εἶναι

faire aux Gouvernements créanciers des paiements en dehors des sommes susmentionnées soit pour les armées d'occupation, soit pour la Haute-Commission Interalliée des Territoires Rhénans, ni fondée à réclamer une fraction quelconque de ces sommes.

Le Président
(signé :) HENRI JASPAR

Le Secrétaire Général :
(signé :) M. P. A. HANKEY.

δυνατὸν νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ ἐνεργήσῃ πληρωμὰς εἰς τὰς πιστωτρίας Κυβερνήσεις ἐκτὸς τῶν ἄνω μνημονευομένων ποσῶν, εἴτε διὰ τὰ στρατεύματα κατοχῆς, εἴτε διὰ τὴν Ἀνωτάτην Διασυμμαχικὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Παραρρηνίων ἐδαφῶν, οὔτε θὰ δικαιοῦται νὰ ἀπαιτήσῃ οἱονδήποτε τμῆμα τῶν ποσῶν τούτων.

Ὁ Πρόεδρος
(ὑπογρ.) ΕΡΡΙΚΟΣ ΖΑΣΠΑΡ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς :
(ὑπογρ.) Μ. Π. Α. ΧΑΝΚΕΥ

TABLE DES MATIÈRES.

Chapitre 1. Nomination, mandat et constitution
Chapitre 2. Séances du Comité.....
Chapitre 3. Orientation du Comité .....
Chapitre 4. Etude de la situation économique de l'Allemagne .....
Chapitre 5. Comment se sont déroulées les délibérations du Comité .....
Chapitre 6. Banque des Règlements Internationaux .....
Chapitre 7. Influence de la forme de l'annuité sur son montant .....
Chapitre 8. Annuités .....
Chapitre 9. Liquidation du Passé .....
Chapitre 10. Commercialisation et mobilisation ..
Chapitre 11. Différences entre le Nouveau Plan et le Plan Dawes .....
Chapirte 12. Conclusions .....

Annexe I. Projet d'organisation de la Banque des Règlements Internationaux ..
Annexe II. Lettre du Dr. Hjalmar Schacht à M. Owen D. Young .....
Annexe III. Mobilisation .....
Annexe IV. Conditions de suspension des tranferts et conditions de payement ..
Annexe V. Annexe sur les Comités d'Organisation
Annexe VI. La question des marks en Belgique
Annexe VII. Répartition des annuités proposée par les Experts des Puissances créancières représentées au Comité..
Annexe VIII. Fonds de garantie relatif aux annuités inconditionnelles .....

Memarandum joint mais ne faisant pas partie du Rapport .....

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Κεφάλαιον 1. Διορισμός, ἐντολὴ καὶ σύστασις.
Κεφάλαιον 2. Συνεδριάσεις τῆς 'Επιτροπῆς.
Κεφάλαιον 3. Κατεύθυνσις τῆς 'Επιτροπῆς.
Κεφάλαιον 4. Μελέτη τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Γερμανίας.
Κεφάλαιον 5. Πῶς ἐξειλίχθησαν αἱ συζητήσεις τῆς 'Επιτροπῆς.
Κεφάλαιον 6. Τράπεζα τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν.
Κεφάλαιον 7. 'Επίδρασις τῆς μορφῆς τῆς ἐτησίας δόσεως ἐπὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῆς.
Κεφάλαιον 8. 'Ετήσιαι δόσεις.
Κεφάλαιον 9. 'Εκκαθάριοις τοῦ παρελθόντος.
Κεφάλαιον 10. 'Εμπορικοποίησις καὶ κινητοποίησις.
Κεφάλαιον 11. Διαφοραὶ μεταξὺ τοῦ Νέου Σχεδίου καὶ τοῦ Σχεδίου Ντὼς.
Κεφάλαιον 12. Συμπεράσματα.
Παράρτημα I Σχέδιον ὀργανώσεως τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν.
Παράρτημα II. 'Επιστολὴ τοῦ Δόκτορος Γιάλμαρ Σὰχτ πρὸς τὸν κ. Ὄουεν Δ. Γιούνγκ.
Παράρτημα III. Κινητοποίησις.
Παράρτημα IV. Ὅροι ἀναστολῆς τῶν μετατροπῶν καὶ ὅροι πληρωμῆς.
Παράρτημα V. Παράρτημα περὶ τῶν 'Επιτροπῶν 'Οργανώσεως.
Παράρτημα VI. Τὸ ζήτημα τῶν ἐν Βελγίῳ μάρκων.
Παράρτημα VII. Κατανομὴ τῶν ἐτησίων δόσεων προταθεῖσα ὑπὸ τῶν Πραγματογνωμόνων τῶν ἀντιπροσωπευθεισῶν εἰς τὴν 'Επιτροπὴν πιστωτριῶν Δυνάμεων.
Παράρτημα VIII. 'Εγγυητικὸν κεφάλαιον σχετικὸν πρὸς τὰς ἄνευ ὅρων ἐτησίας δόσεις.

'Υπόμνημα συνημμένον ἀλλὰ μὴ ἀποτελοῦν μέρος τῆς 'Εκθέσεως.

COMITÉ DES EXPERTS
RAPPORT

1. Nous avons l'honneur de transmettre ci-joint aux Gouvernements ayant participé à la décision de Genève, ansi qu'à la Commission des Réparations, nos propositions pour un règlement complet et définitif du problème des réparations, y compris le règlement des obligations qui résultent des Traités et Accords existant entre l'Allemagne et les Puissances créancières, et nous recommandons unanimement le Plan ci-après à l'adoption des Gouvernements intéressés.

1. NOMINATION, MANDAT ET CONSTITUTION

2. Le Comité doit son origine à la décision prise par les Gouvernements allemand, belge, britannique, français, italien et japonais, de confier à des Experts indépendants le soin d'élaborer des propositions pour un règlement complet et définitif du problème des réparations. Douze Experts devaient être choisis parmi les ressortissants des pays ayant pris cette décision et deux parmi les ressortissants des Etats-Unis d'Amérique, chaque Expert étant autorisé à désigner un suppléant.

3. Les membres du Comité ont été nommés de la façon suivante :

4. Les Experts belges, britanniques, français, italiens et japonais par la Commission des Réparations, sur la désignation de leurs Gouvernements respectifs.

5. Les Experts allemands, par le Gouvernement allemand.

6. Quant aux Experts, citoyens des Etats-Unis d'Amérique, ils ont été nommés conjointement par la Commission des Réparations et par le Gouvernement allemand.

7. Le mandat du Comité des Experts ainsi établi a été défini dans les termes suivants:

8. «Les Gouvernements belge, britannique, français, allemand, italien et japonais, en donnant suite à la décision prise à Genève, le 16 Septembre 1928, dans laquelle avait été convenue l'institution d'un Comité d'Experts financiers indépendants, chargent par les présentes celui-ci d'élaborer des propositions pour un règlement complet et définitif du problème des réparations. Ces propositions devront comporter un règlement des obligations qui résultent des Traités et Accords existant entre l'Allemagne et les Puissances créancières. Le Comité devra adresser son rapport aux Gouvernements ayant participé à la décision de Genève ansi qu'à la Commission des Réparations.»

9. Le Comité était composé des Membres dont les noms suivent :

Experts belges :
M. Émile Francqui;
M. Camille Gutt.
Suppléants :
Baron Terlinden;
M. H. Fabri.

Experts français :
M. Émile Moreau;
M. Jean Parmentier.
Suppléants :
M. C. Moret;
Professeur Edgar Allix.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΜΟΝΩΝ
ΕΚΘΕΣΙΣ

1. Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσωμεν συνημμένως εἰς τὰς Κυβερνήσεις τὰς συμμετασχούσας τῆς ἀποφάσεως τῆς Γενεύης, ὡς καὶ εἰς τὴν 'Επιτροπὴν 'Επανορθώσεων, τὰς προτάσεις μας διὰ πλήρη καὶ ὁριστικὸν διακανονισμὸν τοῦ προβλήματος τῶν ἐπανορθώσεων, συμπεριλαμβανομένου τοῦ διακανονισμοῦ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν πηγαζουσῶν ἐκ τῶν Συνθηκῶν καὶ Συμφωνιῶν τῶν ὑφισταμένων μεταξὺ τῆς Γερμανίας καὶ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων καὶ συνιστῶμεν ὁμοφώνως τὴν ἀποδοχὴν τοῦ κατωτέρω Σχεδίου εἰς τὰς ἐνδιαφερομένας Κυβερνήσεις.

1. ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ, ΕΝΤΟΛΗ ΚΑΙ ΣΥΣΤΑΣΙΣ

2. 'Η 'Επιτροπὴ ὀφείλει τὴν γένεσίν της εἰς τὴν ἀπόφασιν τὴν ληφθεῖσαν ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων Γερμανίας, Βελγίου, 'Αγγλίας, Γαλλίας, 'Ιταλίας καὶ 'Ιαπωνίας ὅπως ἀνατεθῇ εἰς ἀνεξαρτήτους Πραγματογνώμονας ἡ μέριμνα τῆς ἐκπονήσεως προτάσεων πρὸς πλήρη καὶ ὁριστικὸν διακανονισμὸν τοῦ προβλήματος τῶν ἐπανορθώσεων. Ἔδει νὰ ἐλεγῶσι δώδεκα Πραγματογνώμονες μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τῶν κρατῶν τῶν λαβόντων τὴν ἀπόφασιν ταύτην καὶ δύο μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τῶν 'Ην. Πολιτειῶν τῆς 'Αμερικῆς, ἑκάστου Πραγματογνώμονος δικαιουμένου νὰ ὑποδείξῃ ἀντικαταστάτην του.

3. Τὰ μέλη τῆς 'Επιτροπῆς διωρίσθησαν ὡς ἑξῆς :

4. Οἱ Βέλγοι, Ἄγγλοι, Γάλλοι, 'Ιταλοί, καὶ 'Ιάπωνες Πραγματογνώμονες ὑπὸ τῆς 'Επιτροπῆς 'Επανορθώσεων, τῇ ὑποδείξει τῶν οἰκείων αὐτῶν Κυβερνήσεων.

5. Οἱ Γερμανοὶ Πραγματογνώμονες, ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως.

6. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Πραγματογνώμονας ὑπηκόους τῶν 'Ην. Πολιτειῶν τῆς 'Αμερικῆς, οὗτοι διωρίσθησαν ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῆς 'Επιτροπῆς 'Επανορθώσεων καὶ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως.

7. 'Η ἐντολὴ πρὸς τὴν οὕτω συσταθεῖσαν 'Επιτροπὴν Πραγματογνωμόνων διετυπώθη ὡς ἑξῆς :

8. «Αἱ Κυβερνήσεις Βελγίου, 'Αγγλίας, Γαλλίας, Γερμανίας καὶ 'Ιαπωνίας ἐκτελοῦσαι τὴν ἀπόφασιν τὴν ληφθεῖσαν ἐν Γενεύῃ τῇ 16 Σεπτεμβρίου 1928, κατὰ τὴν ὁποίαν συνεφωνήθη ἡ σύστασις 'Επιτροπῆς ἀνεξαρτήτων οἰκονομολόγων Πραγματογνωμόνων, ἀναθέτουσι εἰς αὐτὴν διὰ τῆς παρούσης ὅπως ἐκπονήσῃ προτάσεις πρὸς πλήρη καὶ ὁριστικὸν διακανονισμὸν τοῦ προβλήματος τῶν ἐπανορθώσεων. Αἱ προτάσεις αὗται θὰ πρέπῃ νὰ περιέχουσι διακανονισμὸν τῶν ὑποχρεώσεων τῶν πηγαζουσῶν ἐκ τῶν Συνθηκῶν καὶ Συμφωνιῶν τῶν ὑφισταμένων μεταξὺ τῆς Γερμανίας καὶ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων. 'Η 'Επιτροπὴ θὰ πρέπῃ νὰ ἀπευθύνῃ τὴν ἔκθεσίν της εἰς τὰς Κυβερνήσεις τὰς συμμετασχούσας εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Γενεύης ὡς καὶ εἰς τὴν 'Επιτροπὴν τῶν 'Επανορθώσεων».

9. 'Η 'Επιτροπὴ ἀπετελεῖτο ἐκ τῶν κάτωθι μελῶν :

Βέλγοι πραγματογνώμονες :
Κος Αἰμίλιος Φράνκι.
Κος Κάμιλλος Γκούτ.
'Αναπληρωταὶ :
Βαρῶνος Τερλίντεν.
Κος Φαμπρί.

Γάλλοι πραγματογνώμονες :
Κος Αἰμίλιος Μορό.
Κος 'Ιωάννης Παρμαντιέ.
'Αναπληρωταί :
Καθηγητὴς 'Εδγάρδος 'Αλλίξ.

Experts allemands; :
Dr. Hjalmar Schacht;
Dr. A. Voegler.

Suppléants :
Dr. C. Melchior;
M. L. Kastl.

Experts britanniques :
Sir Josial Stamp, G. B. E.;
Lord Revelstoke, G. C. V. O.

Suppléants :
Sir Charles Addis, K, C, M, G.;
Sir Basil Blackett, K.C. B. K. C. S. I.

Experts italiens :
Dr Alberto Pirelli;
M. Fulvio Suivich.

Suppléants :
M. Giuseppe Bianchini;
M. Bruno Dolcetta.

Experts japonais :
M. Kengo Mori, K. C. M. G.;
M. Takashi Aoki.

Suppléants :
M. Saburo Sonoda;
M. Yasumune Matsui.

Experts américains :
M. Owen D. Young;
M. J. P. Morgan.

Suppléants :
M. Thos N. Perkins;
M. T. W. Lamont.

10. Nous tenons à exprimer nos profonds regrets à l'occasion du décès de Lord Revelstoke, survenu subitement le Vendredi matin 19 Avril. Cette disparition prématurée d'un de nos meilleurs conseillers nous a enlevé un Collègue dont le tact et la sagesse avaient su gagner l'affection et le respect de tous et avaient contribué dans une large mesure au progrès de nos travaux. Pour honorer sa mémoire, nous avons suspendu toutes nos séances jusqu'au Mardi 23 Avril. Le 20 Avril, la Commission des Réparations avait adopté à l'unanimité une résolution «déplorant la mort de Lord Revelstoke et chargeant le Secrétaire général d'exprimer au Comité des Experts, à l'occasion du décès du Membre éminent de ce Comité, la sympathie de la Commission des Réparations».

11. Dans une communication séparée, la Commission des Réparations faisait savoir au Comité qu'elle avait «nommé à l'unanimité, sur la désignation du Gouvernement de Sa Majesté britannique, Sir Charles Addis, K. C. M. G., Membre du Comité des Experts en remplacement de feu Lord Revelstoke».

12. Le 23 Mai, le Comité fut avisé que le Gouvernement allemand avait désigné M. L. Kastl comme membre, en remplacement du Dr. Voegler, dont le Comité avait appris avec regret, la veille, la démission.

2. SÉANCES DU COMITÉ

13. Les Experts se sont réunis, pour la première fois, officieusement à la Banque de France, dans la matinée du Samedi, 9 Février, afin de fixer la date de

Γερμανοὶ Πραγματογνώμονες :
Δρ. Γιάλμαρ Σάχτ.
Δρ. Α. Ρέγκλερ.

Ἀναπληρωταὶ :
Δρ. Κ. Μέλχιορ.
Κος Α. Κάστλ.

Ἄγγλοι πραγματογνώμονες:
Σὲρ Τζόσια Στάμπ, G. B. E.
Λόρδος Ρέβελστοουκ, G. C. V. O.

Ἀναπληρωταὶ :
Σὲρ Κάρολος Ἄδις K. C. M. G.
Σὲρ Βασίλειος Μπλάκετ K. C. B. K. C. S . I.

Ἰταλοὶ πραγματογνώμονες:
Δρ. Ἀλβέρτος Πιρέλλι.
Κος Ρούβιο Σούβιτς.

Ἀναπληρωταὶ :
Κος Γκιουζέπε Μπιανκίνι.
Κος Μπροῦνο Ντολτσέτα.

Ἰάπωνες πραγματογνώμονες:
Κος Κένγκο Μόρε K. C. M. G.
Κος Τακάσι Ἀόκι.

Ἀναπληρωταὶ :
Κος Σαμποῦρο Σονόδα.
Κος Γιασουμοῦνε Ματσούϊ.

Ἀμερικανοὶ πραγμοτογνώμονες :
Κος Ὄουεν Δ. Γιάγκ.
Κος Σ. Π. Μόργκαν.

Ἀναπληρωταὶ :
Κος Τος Ν. Πὲρκινς.
Κος Τ. Β. Λάμοντ.

10. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν βαθείαν λύπην μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Λόρδου Ρέβελστοουκ, ἐπισυμβάντα αἰφνιδίως τὴν πρωΐαν τῆς Παρασκευῆς 19 Ἀπριλίου. Ὁ πρόωρος οὗτος θάνατος ἑνὸς τῶν καλλιτέρων ἡμῶν συμβούλων μᾶς ἀπεστέρησεν ἑνὸς Συναδέλφου τοῦ ὁποίου ἡ λεπτότης καὶ ἡ σωφροσύνη εἶχον ἐφελκύσῃ τὴν συμπάθειαν καὶ τὸν σεβασμὸν πάντων καὶ εἶχον συμβάλῃ κατὰ πολὺ εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν ἡμῶν. Τιμῶντες τὴν μνήμην του διεκόψαμεν πάσας τὰς συνεδριάσεις ἡμῶν μέχρι τῆς Τρίτης 23 Ἀπριλίου. Τὴν 20ὴν Ἀπριλίου ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐπανορθώσεων εἶχεν ἀποδεχθῇ παμψηφεὶ ἀπόφασιν δι' ἧς «βαθέως λυπεῖται διὰ τὸν θάνατον τοῦ Λόρδου Ρέβελστουκ καὶ ἐπιφορτίζει τὸν Γενικὸν Γραμματέα ὅπως ἐκφράσῃ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Πραγματογνωμόνων, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ ἐπιφανοῦς Μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, τὴν συμπάθειαν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων.».

11. Ἐν ἰδιαιτέρᾳ ἀνακοινώσει ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐπανορθώσεων ἐγνώριζε εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ὅτι εἶχε «διορίσῃ παμψηφεί, τῇ ὑποδείξει τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Αὐτοῦ Βρεττανικῆς Μεγαλειότητος τὸν Σὲρ Κάρολον Ἄδις K. C.M.G. Μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Πραγματογνωμόνων εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποθανόντος Λόρδου Φέβελστουκ».

12. Τὴν 23ὴν Μαΐου ἡ Ἐπιτροπὴ εἰδοποιήθη ὅτι ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις εἶχεν ὑποδείξῃ τὸν Κον Α. Κάστλ ὡς μέλος, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Δόκτορος Φέγκλερ, τοῦ ὁποίου ἡ Ἐπιτροπὴ εἶχε τὴν προηγουμένην μετὰ λύπης πληροφορηθῇ τὴν παραίτησιν.

2. ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

13. Οἱ Πραγματογνώμονες συνῆλθον, διὰ πρώτην φορὰν ἀνεπισήμως ἐν τῇ Τραπέζῃ τῆς Γαλλίας τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου, 9 Φεβρουαρίου, ἵνα καθορίσωσι τὴν ἡμερο-

la première séance du Comité et de discuter les questions d'organisation et de procédure.

14. La première séance régulière du Comité a eu lieu le Lundi 11 Février à 14 heures, à l'Hôtel George V.

A cette séance, M. Owen D. Young a été élu Président à l'unanimité.

15. Le Comité a siégé sans interruption pendant dix-sept semaines environ. Des Sous-Comités ont été constitués chaque fois que l'a rendu nécessaire l'étude de questions particulières et ils se sont réunis fréquemment dans l'intervalle des séances plénières.

3. ORIENTATION DU COMITÉ.

16. Le rapport du Comité Dawes commence ainsi:

17. «Nous avons abordé notre tâche en hommes pratiques, soucieux d'aboutir à des résultats positifs. Nous nous sommes occupés des aspects techniques et non des aspects politiques du problème qui nous était soumis. Nous avons reconnu, à la vérité, que des considérations politiques imposent forcément certaines limites dans lesquelles il faut se tenir pour trouver une solution qui ait des chances d'être acceptée. C'est dans cette mesure, et dans cette mesure seule, que nous nous en sommes préoccupés».

18. C'est dans cet esprit que le Comité actuel a envisagé sa mission qui consiste à parachever l'oeuvre de ses prédécesseurs, laissée volontairement incomplète. En déterminant le nombre et le montant des annuités et en fournissant le moyen de convertir en une obligation commerciale la dette de réparations, qui a actuellement un caractère politique, le Comité a fait tout son possible pour accomplir la tâche qui lui a été confiée, à savoir, dresser un plan susceptible d'être accepté par tous les intéressés.

19. Nous n'avons cessé, au cours de nos délibérations et dans nos présentes propositions, de chercher à fixer nos conclusions en partant de considérations économiques et financières. Toutefois, nous nous sommes rendu compte, comme nos prédécesseurs, que les facteurs politiques posaient nécessairement certaines limites dans lesquelles il importait de trouver une solution pour que nos propositions fussent acceptées. Nous avons donc dû fonder nos décisions non seulement sur des considérations économiques, mais aussi, dans une certaine mesure, sur des considérations politiques. Le problème que nous avions à résoudre impliquait aussi beaucoup de questions juridiques importantes, et bien qu'en notre qualité d'experts financiers nous ne soyons pas spécialement qualifiés pour entrer dans les détails de ces questions, nous n'avons jamais perdu de vue leurs aspects généraux. Nous avons dû constater qu'une attention trop minutieuse donnée à ces aspects du problème nous aurait presque complètement empêchés de régler les questions d'ensemble. Toutefois, le Comité est pleinement convaincu que le plan préconisé par lui est conforme à son mandat.

20. Pour la première fois, la réunion du Comité actuel des Experts à fourni aux représentants des six nations principalement intéressées (en même temps qu'aux Experts américains), l'occasion d'élaborer une solution générale des problèmes de réparations qui leur sont communs et l'occasion de rechercher en commun

μηνίαν τῆς πρώτης συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ συζητήσωσι τὰ ζητήματα ὀργανώσεως καὶ διαδικασίας.

14. Ἡ πρώτη τακτικὴ συνεδρίασις τῆς Ἐπιτροπῆς ἔλαβε χώραν τὴν Δευτέραν 11 Φεβρουαρίου ὥραν 14 ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ Γεωργίου V.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην ὁ Κος Ὄουεν Δ. Γιάγκ ἐξελέγη παμψηφεὶ Πρόεδρος.

15. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεδρίασεν ἄνευ διακοπῆς ἐπὶ δεκαέπτὰ περίπου ἑβδομάδας. Συνεστήθησαν ὑποεπιτροπαὶ ὁσάκις κατέστησε τοῦτο ἀναγκαῖον ἡ μελέτη κατ' ἰδίαν ζητημάτων των, συνῆλθον δὲ αὗται συχνὰ κατὰ τὸ μεταξὺ τῶν συνεδριάσεων τῆς ὁλομελείας χρονικὸν διάστημα.

3. ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

16. Τὸ ὑπόμνημα τῆς Ἐπιτροπῆς Ντὼς ἄρχεται οὕτω :

17. «Ἐπελήφθημεν τοῦ ἔργου μας ὡς πρακτικοὶ ἄνθρωποι, ἐπιθυμοῦντες νὰ καταλήξωμεν εἰς θετικὰ συμπεράσματα. Ἠσχολήθημεν μὲ τὰς τεχνικὰς καὶ οὐχὶ τὰς πολιτικὰς ὄψεις τοῦ ὑποβληθέντος ἡμῖν προβλήματος. Ἀνεγνωρίσαμεν, τῇ ἀληθείᾳ ὅτι πολιτικαὶ ἀπόψεις ἐπιβάλλουσι ἀναγκαστικῶς ὁριά τινα ἐντὸς τῶν ὁποίων ἔδει νὰ περιορισθῶμεν πρὸς ἀνεύρεσιν λύσεως συγκεντρούσης ἐλπίδας νὰ γίνῃ ἀποδεκτή. Ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ, καὶ μόνον ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ, ἐλάβομεν ὑπ' ὄψει τὰς ἀπόψεις ταύτας».

18. Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ ἡ παροῦσα Ἐπιτροπὴ ἀντεμετώπισε τὴν ἀποστολήν της ἥτις ἔγκειται εἰς τὴν περαίωσιν τοῦ ἔργου τῶν προκατόχων της, τοῦ καταλειφθέντος ἑκουσίως ἀτελοῦς. Καθορίζουσα τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐτησίων δόσεων καὶ παρέχουσα τὸ μέσον τῆς μεταστροπῆς εἰς ἐμπορικὴν ὑποχρέωσιν τοῦ χρέους ἐπανορθώσεων, τὸ ὁποῖον ἔχει τώρα πολιτικὸν χαρακτῆρα, ἡ Ἐπιτροπὴ ἔπραξε τὸ κατὰ δύναμιν πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ἀνατεθέντος εἰς αὐτὴν ἔργου, τοὐτέστιν τῆς ἐκπονήσεως σχεδίου δυναμένου νὰ γίνῃ ἀποδεκτὸν ὑπὸ πάντων τῶν ἐνδιαφερομένων.

19. Ἐπεζητήσαμεν συνεχῶς, κατὰ τὰς συσκέψεις μας ὡς καὶ εἰς τὰς παρούσας προτάσεις μας, νὰ καθορίσωμεν τὰ συμπεράσματά μας ἀναχωροῦντες ἐξ ἀπόψεων οἰκονομικῶν καὶ δημοσιονομικῶν. Πάντως ἀντελήφθημεν, ὡς καὶ οἱ προκάτοχοί μας, ὅτι οἱ πολιτικοὶ παράγοντες ἔθετον ἀναγκαίως ὁριά τινα ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐνδιέφερε νὰ ἐξευρεθῇ λύσις ἵνα αἱ προτάσεις ἡμῶν γ.νωσιν ἀποδεκταί. Ἐδέησε λοιπὸν ὅπως βασίσωμεν τὰς ἀποφάσεις μας οὐχὶ μόνον ἐπὶ οἰκονομικῶν ἀπόψεων ἀλλ' ἐπίσης, ἔν τινι μέτρῳ, ἐπὶ πολιτικῶν ἀπόψεων. Τὸ πρόβλημα ὅπερ εἴχομεν πρὸς λύσιν ἐνεῖχεν ὡσαύτως πολλὰ σπουδαῖα νομικὰ ζητήματα, καίτοι δὲ ἐν τῇ ἰδιότητι ἡμῶν ὡς πραγματογνωμόνων οἰκονομολόγων δὲν εἴμεθα εἰδικῶς ἁρμόδιοι διὰ νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς λεπτομερείας τῶν ζητημάτων τούτων, οὐδέποτε ὅμως ἐπαύσαμεν νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν τὰς γενικὰς αὐτῶν ἀπόψεις. Ἐδέησε νὰ διαπιστώσωμεν ὅτι ὑπὲρ τὸ δέον λεπτολόγος προσοχὴ εἰς τὰς ἀπόψεις ταύτας τοῦ προβλήματος θὰ ἐμπόδιζεν ἡμᾶς σχεδὸν ὁλοσχερῶς νὰ διακανονίσωμεν τὰ ἐν συνόλῳ ζητήματα. Οὐχ' ἧττον, ἡ ἐπιτροπὴ εἶναι τελείως πεπεισμένη ὅτι τὸ ὑπ' αὐτῆς συνιστώμενον σχέδιον εἶναι σύμφωνον πρὸς τὴν ἐντολήν της.

20. Διὰ πρώτην φοράν, ἡ συγκρότησις τῆς παρούσης Ἐπιτροπῆς Πραγματογνωμόνων παρέσχεν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἓξ κυρίως ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων (καὶ συγχρόνως εἰς τοὺς ἀμερικανοὺς Πραγματογνώμονας) τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἀπὸ κοινοῦ ἐκπονήσεως γενικῆς λύσεως τῶν προβλημάτων τῶν ἐπανορθώσεων ἅτινα εἶναι κοινὰ εἰς αὐτὰς καὶ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἀπὸ κοινοῦ ἀναζητήσεως

les divers moyens permettant à l'Allemagne de s'acquitter de ses obligations.

21. La rapport du Comité Dawes n'avait pas essayé de déterminer les causes de la situation à laquelle ses dispositions s'efforçaient de remédier. Tout en nous conformant à ce précédent, nous avons essayé, cependant, d'aller plus loin et de créer un organisme dont les tendances seraient, dès l'origine, orientées dans le sens de la collaboration internationale. Les Membres de cet organisme s'engageraient à supprimer toute atmosphère de guerre, à renoncer à l'animosité, à la partialité et même au langage tendancieux que la guerre a fait naître et à collaborer à une fin commune dans un esprit d'intérêt mutuel et de bonne volonté réciproque.

4. ÉTUDE DE LA SITUATION ÉCONOMIQUE DE L'ALLEMAGNE.

22. Au cours de ses délibérations, le Comité a examiné très attentivement et dans tous ses aspects la situation économique actuelle et les possibilités futures de l'Allemagne ; ces deux éléments ont un rapport évident avec la capacité de l'Allemagne de remplir ses obligations vis-à-vis de ses créanciers étrangers.

23. Dans le Comité siègent six Membres du Comité Dawes de 1924 qui évidemment avaient dû, à cette époque étudier à fond la situation avec la pleine conscience de leus responsabilités. En outre, le Comité comprend plusieurs Membres qui ont été associés à l'exécution même du Plan. Ces membres ont naturellement suivi avec un intérêt spécial et constant la marche des événements qui se sont deroulés durant les cinq dernières années.

24. De plus, les rapports périodiques présentés par l'Agent général, les Trustees et les Commissaires sur le fonctionnement du Plan Dawes, ainsi que les rapports de la Reichsbank elle-même, constituent des tableaux récapitulatifs et complets de la situation et du développement de l'Allemagne. Les éléments ainsi fournis, l'intérêt qu'ils ont suscité dans le public et les discussions auxquelles ils ont donné lieu, ont été extrêmement utiles au Comité.

25. Celui-ci a trouvé enfin une aide particulièrement efficace dans l'exposé exact et précis qui lui a été fourni par les Membres allemands sur la situation économique actuelle de l'Allemagne et ses possibilités de développement. Ces Membres étaient bien qualifiés par la situation que chacun d'eux occupe dans son pays pour présenter, en collaboration, un exposé frappant sur ces questions. Les considérations qu'ils ont dévoloppées dans nos nombreuses discussions et en réponse aux questions qui leur ont été posées ont eu une influence constante et puissante sur les conclusions auxquelles nous sommes parvenus.

26. Les Experts allemands ont apporté au Comité des renseignements complets en ce qui concerne les appels aux capitaux étrangers faits par l'économie allemande pendant les dernières années, ainsi que sur les élements qui, d'après eux, ont contrebalancé cet endettement : avoirs allemands à l'étranger, reconstitution des stocks et de l'outillage national. Le Comité a discuté la productivité du capital ainsi placé ; il a aussi comparé les charges fiscales et celles de la dette

τῶν διαφόρων μέσων τῶν ἐπιτρεπόντων εἰς τὴν Γερμανίαν νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις της.

21. Τὸ ὑπόμνημα τῆς Ἐπιτροπῆς Ντὼς δὲν εἶχεν ἐπιχειρήσει νὰ καθορίσῃ τὰ αἴτια τῆς καταστάσεως ἣν αἱ διατάξεις του ἐπειρῶντο νὰ θεραπεύσωσι. Καίτοι συνεμορφώθημεν πρὸς τὸ προηγούμενον τοῦτο, οὐχ' ἧττον ἐπειράθημεν νὰ προβῶμεν περαιτέρω καὶ νὰ δημιουργήσωμεν ὀργανισμὸν τοῦ ὁποίου αἱ τάσεις θὰ κατηυθύνοντο ἐξ ὑπαρχῆς πρὸς τὴν διεθνῆ συνεργασίαν. Τὰ Μέλη τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου θὰ ἀνελάμβανον τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐξαλείψεως πάσης πολεμικῆς ἀτμοσφαίρας, τῆς ἀπαρνήσεως τῆς ἔχθρας τῆς μεροληψίας καὶ ἀκόμη καὶ τῆς κακοβούλου φρασεολογίας ἣν ἐγέννησεν ὁ πόλεμος καὶ τῆς συνεργασίας ἐπὶ κοινῷ σκοπῷ ἐν πνεύματι ἀμοιβαίου συμφέροντος καὶ ἀμοιβαίας καλῆς θελήσεως.

4. ΜΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ.

22. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συσκέψεων αὐτῆς, ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξήτασε μετὰ μεγάλης προσοχῆς, καὶ ὑπὸ πάσας αὐτῆς τὰς ἀπόψεις, τὴν νῦν οἰκονομικὴν κατάστασιν καὶ τὰς μελλοντικὰς δυνατότητας τῆς Γερμανίας· τὰ δύο ταῦτα στοιχεῖα ἔχουσι καταφανῆ σχέσιν μετὰ τῆς ἱκανότητος τῆς Γερμανίας ὅπως ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις της ἀπέναντι τῶν ξένων πιστωτῶν της.

23. Ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ παρακάθηνται ἓξ Μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Ντὼς τοῦ 1924 τὰ ὁποῖα προφανῶς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, εἶχον μελετήσῃ κατὰ βάθος τὴν κατάστασιν μετὰ πλήρους ἐπιγνώσεως τῶν εὐθυνῶν των. Ἐπὶ πλέον, ἡ Ἐπιτροπὴ περιλαμβάνει πολλὰ Μέλη ἅτινα συνέπραξαν εἰς αὐτὴν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Σχεδίου. Τὰ Μέλη ταῦτα παρηκολούθησαν φυσικῷ τῷ λόγῳ μετ' ἰδιαιτέρου καὶ ἀδιαπτώτου ἐνδιαφέροντος τὴν πορείαν τῶν γεγονότων ἅτινα ἐξειλίχθησαν κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν.

24. Ἐπὶ πλέον, τὰ περιοδικὰ ὑπομνήματα τὰ ὑποβληθέντα ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ηράκτορος, τῶν Ἐπιτρόπων (Trustees) καὶ τῶν ἐντεταλμένων ἐπὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Σχεδίου Ντὼς ὡς καὶ τὰ ὑπομνήματα αὐτῆς ταύτης τῆς Ράϊχσμπανκ, ἀποτελοῦσι ἀνακεφαλαιωτικοὺς καὶ πλήρεις πίνακας τῆς καταστάσεως καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς Γερμανίας. Τὰ οὕτω παρασχεθέντα στοιχεῖα, τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἐπροκάλεσαν παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ καὶ αἱ συζητήσεις εἰς ἃς ἔδωκαν ἀφορμὴν ὑπῆρξαν ἐξαιρετικῶς χρήσιμοι εἰς τὴν Ἐπιτροπήν.

25. Αὕτη τέλος ἐβοηθήθη κατὰ τρόπον ἰδιαιτέρως τελεσφόρον ὑπὸ τῆς ἀκριβοῦς καὶ σαφοῦς ἐκθέσεως τῆς ἐπιδοθείσης αὐτῇ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Μελῶν ἐπὶ τῆς νῦν οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Γερμανίας καὶ τῶν δυνατοτήτων ἀναπτύξεως αὐτῆς. Τὰ μέλη ταῦτα ἦσαν λίαν ἁρμόδια ἐκ τῆς θέσεως ἣν ἕκαστον τούτων κατέχει ἐν τῇ χώρᾳ του ἵνα παρουσιάσωσι, ἐν συνεργασίᾳ, ἐναργῆ ἔκθεσιν ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων. Αἱ ἀπόψεις, ἃς ἀνέπτυξαν κατὰ τὰς πολυαρίθμους ἡμῶν συζητήσεις καὶ εἰς ἀπάντησιν τῶν τεθέντων αὐτοῖς ἐρωτημάτων, ἔσχον συνεχῆ καὶ ἰσχυρὰν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν συμπερασμάτων εἰς ἃ κατελήξαμεν.

26. Οἱ Γερμανοὶ Πραγματογνώμονες προσεκόμισαν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν πλήρεις πληροφορίας ἐν σχέσει πρὸς τὰς εἰς ξένα κεφάλαια προσφυγὰς τῆς Γερμανικῆς Οἰκονομίας κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ὡς καὶ πρὸς τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα, κατ' αὐτούς, ἀντεστάθμισαν τὴν χρέωσιν ταύτην : γερμανικὰ ἐνεργητικὰ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἀνασχηματισμὸς τῶν ἀποθεμάτων καὶ τῶν ἐθνικῶν βιομηχανικῶν ἐργαλείων. Ἡ ἐπιτροπὴ συνεζήτησε περὶ τῆς παραγωγικότητος τοῦ οὕτω τοποθετουμένου κεφαλαίου· παρέβαλε ὡσαύτως τὰ φορολογικὰ βάρη καὶ τὰ ἐκ τοῦ δημοσίου χρέους τοι-

publique en Allemagne avec les charges d'un certain nombre d'autres pays.

27. Les Experts allemands ont aussi fait devant le Comité des exposés sur l'état actuel de l'industrie et de l'agriculture allemandes, sur le niveau général des salaires, la situation budgétaire, la balance des payements, l'effet financier des indemnités accordées à leurs nationaux, l'influence des tarifs douaniers élevés sur le commerce, et la situation spéciale de l'Allemagne, pays industriel qui a dû reconstituer son capital d'exploitation et en même temps assumer la charge de lourdes obligations internationales.

28. Les Experts allemands ont souligné, l'importance de la question des ressources naturelles, indigénes ou importées, dont dispose leur pays, et des répercussions de cette question sur sa capacité de paiement.

29. Les Experts ont tenu compte de ces exposés qui, dans une large mesure, ont influé sur leurs conclusions.

30. Il est inutile d'indiquer les divers considérations d'ordre économique qui nous ont amenés à formuler nos conclusions relativement à la capacité de transfert de l'Allemagne. Nous croyons que, dans l'échelle d'annuités et dans les conditions que nous proposons, nous avons dûment tenu compte des possibilités que présentent toutes les conditions économiques et toutes les forces financières qui entrent normalement et naturellement en jeu. En outre, nous estimons qu'en prévoyant, pour une partie de l'annuité, un droit d'ajournement et une enquête impartiale, nous avons fourni la possibilité de parer à l'éventualité de difficultés anormales ou spéciales susceptibles d'affecter sérieusement la capacité de l'Allemagne pendant une certaine période, malgré la bonne volonté et l'ingéniosité que celle-ci pourrait déployer pour faire face à ces difficultés, sans recourir à un expédient, somme toute exceptionnel, mais cependant fort utile.

31. Aux lieu et place du système actuel de protection de transfert impliquant des contrôles semi-politiques, des restrictions apportées à l'initiative de l'Allemagne et des réactions possibles sur le crédit, nous proposons un système d'annuités sensiblement moindres que celles du plan Dawes soumis à des conditions nouvelles et souples, indiquées en détail dans les chapitres suivants du présent Rapport. Au point de vue intérieur, la charge fiscale que ce système comporte chaque année est sensiblement inferieure à celle qui résulte du système actuel ; elle s'apparent de très près à des obligations commerciales et financières. Enfin, ce système apporte à l'Allemagne la libération souhaitée à l'égard des interventions et des contrôles étrangers, et lui fournit des sauvegardes efficaces pour le cas où s'ouvrirait une période si critique qu'elle serait susceptible de compromettre sa vie économique.

5. COMMENT SE SONT DÉROULÉES LES DÉLIBÉRATIONS DU COMITÉ.

32. Dès sa réunion, le Comité s'est attaqué à la partie essentielle de sa tâche, c'est-à-dire à la fixation du nombre et du montant des annuités à payer par l'Allemagne. Toutefois, il a constaté que les chiffres à fixer dépendaient, dans une mesure considérable, de l'organisation et de la forme des payements et que, par conséquent, les

αὗτα ἐν Γερμανίᾳ μετὰ τῶν βαρῶν ὡρισμένου ἀριθμοῦ ἄλλων Κρατῶν.

27. Οἱ Γερμανοὶ Πραγματογνώμονες ἐξέθεσαν ὡς σαύτως εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τὴν νῦν κατάστασιν τῆς Γερμανικῆς Βιομηχανίας καὶ Γεωργίας, τὸ γενικὸν ἐπίπεδον τῶν ἡμερομισθίων, τὴν κατάστασιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὸ ἰσοζύγιον τῶν πληρωμῶν, τὰ δημοσιονομικὰ ἀποτελέσματα τῶν εἰς τοὺς ὑπηκόους της καταβληθεισῶν ἀποζημιώσεων, τὴν ἐπίδρασιν τῶν ὑψηλῶν τελωνειακῶν δασμῶν ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ τὴν ἰδιάζουσαν θέσιν τῆς Γερμανίας, βιομηχανικῆς χώρας ἥτις ἐδέησε νὰ ἀνασυγκροτήσῃ τὸ κεφάλαιον ἐκμεταλλεύσεως αὐτῆς καὶ συγχρόνως νὰ ἀναλάβῃ τὸ βάρος βαρειῶν διεθνῶν ὑποχρεώσεων.

28. Οἱ Γερμανοὶ Πραγματογνώμονες ἐτόνισαν τὴν σπουδαιότητα τοῦ ζητήματος τῶν φυσικῶν πόρων, ἐντοπίων ἢ εἰσαγομένων, τοὺς ὁποίους διαθέτει ἡ χώρα των, καὶ τῆς ἀντανακλάσεως τοῦ ζητήματος τούτου ἐπὶ τῆς ἱκανότητος της πρὸς πληρωμήν.

29. Οἱ Πραγματογνώμονες ἔλαβον ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκθέσεις ταύσας αἵτινες ἐπηρέασαν κατὰ πολὺ τὰ συμπεράσματά των.

30 Εἶναι περιττὸν νὰ ὑποδείξωμεν τὰς διαφόρους οἰκονομικῆς φύσεως σκέψεις αἵτινες ἤγαγον ἡμᾶς εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν συμπερασμάτων μας ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἱκανότητα μετατροπῆς τῆς Γερμανίας. Φρονοῦμεν ὅτι, ἐν τῇ κλίμακι ἐτησίων δόσεων καὶ ἐν τοῖς ὅροις οὓς προτείνομεν, ἐλάβομεν δεόντως ὑπ' ὄψιν τὰς δυνατότητας ἃς παρουσιάζουσι πάντες οἱ οἰκονομικοὶ ὅροι καὶ πᾶσαι αἱ δημοσιονομικαὶ δυνάμεις αἵτινες ὁμαλῶς καὶ φυσικῶς ἀσκοῦσιν ἐπιρροήν. Ἐπὶ πλέον φρονοῦμεν ὅτι προβλέποντες, δι' ἓν μέρος τῆς ἐτησίας δόσεως, δικαίωμα ἀναβολῆς καὶ ἀμερόληπτον ἔρευναν παρέσχομεν τὴν δυνατότητα ἀντιμετωπίσεως, τοῦ ἐνδεχομένου ἀνωμάλων ἢ εἰδικῶν δυσχερειῶν δυναμένων νὰ παρεμβλάψωσι σοβαρῶς τὴν ἱκανότητα τῆς Γερμανίας καθ' ὡρισμένην χρονικὴν περίοδον, παρὰ πᾶσαν καλὴν θέλησιν καὶ ἐπιτηδειότητα ἃς αὕτη θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναπτύξῃ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δυσχερῶν τούτων, ἄνευ προσφυγῆς εἰς μέσον πάντως ἐξαιρετικὸν ἀλλ' ἐν τούτοις λίαν χρήσιμον.

31. Εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ νῦν συστήματος προστασίας μετατροπῆς συνεπαγομένου ἐλέγχους ἡμι-πολιτικούς, περιορισμοὺς εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῆς Γερμανίας καὶ δυνατοὺς ἀντικτύπους ἐπὶ τῆς πίστεως, προτείνομεν σύστημα ἐτησίων καταβολῶν ἐπαισθητῶς κατωτέρων τῶν τοῦ σχεδίου Ντὼς ὑπαγομένων εἰς νέους καὶ εὐκάμπτους ὅρους, ὑποδεικνυομένους λεπτομερῶς ἐν τοῖς ἑπομένοις κεφαλαίοις τῆς παρούσης Ἐκθέσεως. Ὑπὸ ἐσωτερικὴν ἄποψιν, ἡ φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις ἣν συνεπάγεται ἐτησίως τὸ σύστημα τοῦτο εἶναι αἰσθητῶς κατωτέρα τῆς τοῦ νῦν συστήματος· συγγενεύει κατὰ πολὺ μὲ ὑποχρεώσεις ἐμπορικὰς καὶ δημοσιονομικάς. Τέλος, τὸ σύστημα τοῦτο φέρει εἰς τὴν Γερμανίαν τὴν εὐκταίαν ἀπελευθέρωσιν ἀπέναντι τῶν γενικῶν ἐπεμβάσεων καὶ ἐλέγχων, καὶ παρέχει αὐτῇ ἀποτελεσματικὰς ἐξασφαλίσεις διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν θὰ ἐπήρχετο περίοδος τόσον κρίσιμος ὥστε θὰ ἠδύνατο νὰ θέσῃ ἐν κινδύνῳ τὴν οἰκονομικήν της ζωήν.

5 ΠΩΣ ΕΞΕΙΛΙΧΘΗΣΑΝ ΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

32. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐθὺς ὡς συνῆλθεν ἐπελήφθη τοῦ οὐσιώδους μέρους τοῦ ἔργου της τοὐτέστιν τοῦ καθορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ὑπὸ τῆς Γερμανίας πληρωτέων ἐτησίων δόσεων. Πάντως διεπίστωσεν ὅτι οἱ καθοριστέοι ἀριθμοὶ ἐξηρτῶντο, κατὰ σημαντικὸν μέρος, ἐκ τῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς μορφῆς τῶν καταβολῶν καὶ ὅτι, κατὰ συνέπειαν,

éléments nésessaires manquaient alors pour permettre de parvenir à une conclusion, soit sur le montant des annuités, soit sur le nombre d'années pendant lesquelles celles-ci devaient être payées. En outre, si l'on attribuait à l'Allemagne une tâche définie à exécuter sous sa propre responsabilité et si le Comité remplaçait la plupart des éléments du Plan Dawes par une organisation de caractère non plus politique, mais financier, il était évidemment nécessaire d'élaborer un système permettant de donner aux annuités une forme qui, dans la mesure où elle se prêtait à la commercialisation, leur enlevait le caractère de payements intergouvernementaux. Tout d'abord, le Comité a consacré un certain temps à écouter les exposés des Experts allemands sur la situation économique de l'Allemagne et sur ses pespectives d'avenir, en tant qu'elles affectent sa capacité d'effectuer des payements en devises étrangères. A ce moment, on apprit que la Délégation allemande pensait que la possibilité pour l'Allemangne d'accepter une obligation définitive relativement aux annuités pourrait varier d'après les autres recommandations du Comité et en particulier selon que l'annuité serait complètement inconditionnelle, ou qu'une portion de cette annuité serait différable en cas de difficultés financières ou de difficultés de change. L'idée fut aussi émise que, dans cette dernière éventualité, il serait opportun de faire procéder à une étude de la situation par un Comité sans catactère politique, agissant à titre consultatif au regard des Puissances intéressées. Ce Comité se réunirait et entrerait en fonctions, sans apparat ni publicité et sans que la lente procédure diplomatique fût nécessaire pour sa constitution. On ne tarda pas à constater que, le montant de la charge que l'Allemagne pourrait accepter étant en relation directe avec des conditions concomitantes de cet ordre, celles-ci devaient faire l'objet d'un premier examen.

33. A ce moment, on admit également que la possibilité d'accepter des annuités inférieures à celles qui sont fixées par le Plan Dawes dépendrait de la certitude et de la facilité avec lesquelles les créanciers pourraient commercialiser des obligations soustraites désormais à l'influence de la politique.

34. Les dispositions en vigueur sous le régime du Plan Dawes, relatives à la liquidation d'une partie de l'annuité par voie de livraisons en nature, devaient être examinées, à deux points de vue pour :

35. a. Substituer aux méthodes actuelles un mécanisme plus souple ne devant, comme le Plan Dawes l'avait recommandé, présenter aucun caractère politique.

36. b. Mettre progressivement fin à ce système jusqu'à dispartion à une date aussi rapprochée que possible, mais compatible avec les rapports existants et les intérêts de l'Allemagne, dont la vie économique s'est, pendant ces dernières années, progressivement adaptée à ces livraisons, et qui estimerait subir un préjudice économique du fait de leur fin trop brusque.

37. On s'aperçut que les enquêtes sur ces diverses questions convergeaient toutes vers le même point : à savoir la nature de l'autorité qui agirait comme agent principal chargé des diverses fonctions à prévoir dans un nouveau plan.

38. L'étude du problème que pose la substitution d'une autorité extérieure financière et sans caractère

ἔλειπον τότε τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα τὰ ἐπιτρέποντα ὅπων καταλήξῃ εἰς συμπέρασμα, εἴτε ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐτησίως δόσεων, εἴτε ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐτῶν κατὰ τὰ ὁποῖα ἔδει αὗται νὰ καταβληθῶσι. Ἐπὶ πλέον, ἐὰν ἐπεβάλλετο εἰς τὴν Γερμανίαν ὡρισμένον ἔργον ἐκτελεστέον ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτῆς εὐθύνην καὶ ἐὰν ἡ Ἐπιτροπὴ ἀντικαθίστα τὰ πλεῖστα τῶν στοιχείων τοῦ Σχεδίου Ντὼς δι' ὀργανισμοῦ χαρακτῆρος οὐχὶ πλέον πολιτικοῦ ἀλλὰ οἰκονομικοῦ, ἦτο προφανῶς ἀναγκαῖον ὅπως ἐκπονηθῇ σύστημα ἐπιτρέπον νὰ δοθῇ εἰς τὰς ἐτησίας δόσεις μορφὴ ἥτις, ἐνῷ μέτρῳ ἦτο κατάλληλος πρὸς ἐμπορικοποίησιν, θὰ ἀφήρει ἀπ' αὐτοῦ τὸν χαρακτῆρα πληρωμῶν μεταξὺ Κυβερνήσεων. Κατ' ἀρχάς, ἡ Ἐπιτροπὴ ἀφιέρωσε χρονικόν τι διάστημα ἵνα ἀκούσῃ τὰς ἐκθέσεις τῶν Γερμανῶν Πραγματογνωμόνων ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Γερμανίας καὶ ἐπὶ τῶν μελλοντικῶν προβλέψεων, καθ' ὅσον ἀφορῶσιναὐται τὴν ἱκανότητά της ὅπως ἐνεργῇ πληρωμὰς εἰς ξένας νομισματικὰς ἀξίας. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐγένετο γνωστὸν ὅτι ἡ Γερμανικὴ Ἀντιπροσωπεία ἐφρόνει ὅτι ἡ δυνατότης διὰ τὴν Γερμανίαν τῆς ἀποδοχῆς ὁριστικῆς ὑποχρεώσεως σχετικῶς πρὸς τὰς ἐτησίας δόσεις θὰ ἠδύνατο νὰ ποικίλλῃ ἀναλόγως τῶν λοιπῶν συστάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ εἰδικῶς ἀναλόγως τοῦ ἐὰν ἡ ἐτησία δόσις θὰ ἦτο τελείως ἄνευ ὅρων, ἢ ἐὰν μέρος αὐτῆς θὰ ἦτο ἀναβλητὸν ἐν περιπτώσει δημοσιονομικῶν ἢ συναλλαγματικῶν δυσκολιῶν. Ἐξεφράσθη ὡσαύτως ἡ ἰδέα ὅτι εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐνδεχόμενον θὰ ἦτο σκόπιμον νὰ γίνῃ μελέτη τῆς καταστάσεως ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἄνευ πολιτικοῦ χαρακτῆρος, ἐνεργούσης συμβουλευτικῶς ἀπέναντι τῶν ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ συνήρχετο καὶ θὰ ἐπελαμβάνετο τοῦ ἔργου της, ἄνευ ἐπισημότητος ἢ δημοσιότητος καὶ χωρὶς ἡ βραδεῖα διπλωματικὴ διαδικασία νὰ εἶνε ἀναγκαῖα διὰ τὴν συγκρότησίν της. Δὲν ἐβράδυνεν νὰ διαπιστωθῇ ὅτι, δοθέντος ὅτι τὸ ποσὸν τῶν βαρῶν ἅτινα θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποδεχθῇ ἡ Γερμανία ἦτο κατ' εὐθεῖαν ἀνάλογον πρὸς τοιαύτης φύσεως συμπαρομαρτούντας ὅρους, ἔδει οὗτοι νὰ ἀποτελέσωσι τὸ ἀντικείμενον μιᾶς πρώτης ἐρεύνης.

33. Κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ἐγένετο ὡσαύτως ἀποδεκτὸν ὅτι ἡ δυνατότης ἀποδοχῆς ἐτησίων δόσεων κατωτέρων τῶν ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Σχεδίου Ντὼς θὰ ἐξηρτᾶτο ἐκ τῆς βεβαιότητος καὶ τῆς εὐκολίας μεθ' ὧν οἱ πιστωταὶ θὰ ἠδύναντο νὰ ἐμπορικοποιήσωσιν ὑποχρεώσεις ἀπαλλασσομένας τοῦ λοιποῦ τῆς ἐπιρροῆς τῆς πολιτικῆς.

34. Αἱ ὑπὸ τὸ καθεστὼς τοῦ Σχεδίου Ντὼς ἐνισχύι διατάξεις αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν πραγματοποίησιν μέρους τῆς ἐτησίας δόσεως διὰ παροχῶν εἰς εἶδος, θὰ ἔδει νὰ ἐξετασθῶσιν ἀπὸ δύο ἀπόψεις ἵνα :

35. α') ὑποκατασταθῇ εἰς τὰς σημερινὰς μεθόδους εὐκαμπτότερος μηχανισμὸς μὴ παρουσιάζων, ὡς τὸ εἶχε συστήσῃ τὸ Σχέδιον Ντὼς, οὐδένα πολιτικὸν χαρακτῆρα.

36. β') τεθῇ προοδευτικῶς τέλος εἰς τὸ σύστημα τοῦτο μέχρις ἐκλείψεως εἰς ἡμερομηνίαν ὅσον τὸ δυνατὸν ἐγγυτέραν, ἀλλὰ συμβιβαζομένην μετὰ τῶν ὑφισταμένων σχέσεων καὶ τῶν συμφερόντων τῆς Γερμανίας, τῆς ὁποίας ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη προσηρμόσθη προοδευτικῶς εἰς τὰς παροχὰς ταύτας, καὶ ἡ ὁποία θὰ ἐφρόνει ὅτι θὰ ὑφίστατο ζημίαν οἰκονομικῶς ἐκ τοῦ γεγονότος τοῦ λίαν ἀποτόμου τερματισμοῦ των.

37 Ἐγένετο ἀντιληπτὸν ὅτι αἱ ἔρευναι ἐπὶ τῶν διαφόρων τούτων ζητημάτων κατηυθύνοτο πρὸς τὸ αὐτὸ σημεῖον: τοὐτέστιν τὴν φύσιν τῆς ἀρχῆς ἥτις θὰ ἔδρα ὡς κύριος πράκτωρ ἐπιφορτισμένος μὲ τὰς διαφόρους λειτουργίας τὰς μελλούσας νὰ προβλεφθῶσιν ὑπὸ νέου τινος σχεδίου.

38. Ἡ μελέτη τοῦ προβλήματος τοῦ τιθεμένου διὰ τῆς ὑπου καταστάσεως ἐξωτερικῆς τινος οἰκονομικῆς ἀρχῆς καὶ ἄνευ

politique aux organismes actuels et aux contrôles prévues par le Plan Dawes (Agent général, divers Commissaires siégeant à Berlin, Commission des Réparations, dans le mesure où elle inrervient dans ce domaine) a conduit immédiatement le Comité à constater la nécessité d'instituer un trustee à qui l'Allemagne devrait faire ses payements en devises étrangères et en Reichsmarks et qui assurerait la réparation de ces payements entre les bénéficiaires.

39. En second lieu, les problèmes de mobilisation et de commercialisation exigent un organe central commun d'action et d'autorité, pour coordonner et diriger les opérations. Il y a évidemment avantage à ce que l'autorité centrale exerçant ces fontions soit permanente.

40. En troisième lieu, la continuation des livraisons en nature nécessite une direction et un contrôle spéciaux, tout au moins pour un certain nombre d'années.

41. Le Comité avait déjà estimé qu'il serait utile de prévoir un Comité consultatif qui pourrait prendre toutes mesures nécessaires en cas de déclaration d'ajournement pour la partie différable de l'annuité. Une autorité centrale permanente pourrait avoir dans ses attributions celle de convoquer ce Comité consultatif, qui revêtirait un caractère international et serait une des parties organiques de cette autorité centrale; ce Comité examinerait la situation qui aurait provoqué la nécessité d'un ajournement, ou bien la situation produite par cet ajournement lui-même.

42. D'autre part, on a envisagé le cas où l'Allemagne, soit à titre exceptionnel, soit d'une façon régulière, en vertu du Plan, exécuterait une partie de ses obligations en marks à l'intérieur du pays. Ceci impliquait la nécessité d'un organisme financier prenant ses dispositions pour utiliser ces fonds ou ces avoirs au mieux des intérêts des créanciers, d'accord avec la Reichsbank ou une autorité allemande.

43. En outre, dans la mesure où le transfert en devises étrangères des payements effectués impliquait une extension du commerce allemand d'exportation, en dehors d'une restriction des importations, nous avons été amenés à considérer la possibilité de créer un institut financier susceptible de faciliter l'augmentation du commerce mondial en finançant certains projets, notamment dans des pays non encore développés, projets que sans cela l'on ne serait pas en état d'entreprendre par les moyens ordinaires.

44. Toutes ces considérations conduisirent le Comité à l'élaboration du plan d'une Banque pour les règlements internationaux, qui devrait, par ses diverses attributions, satisfaire à toutes les nécessités indiquées ci-dessus. L'esquisse de cet organisme est donnée au Chapitre 6 et dans l'Annexe I.

45. On verra que les fonctions essentielles de la Banque au point de vue des réparations constituent déjà, en elle-mêmes, un motif sérieux pour la créer. De plus, le Comité fut amené inévitablement à ajouter à ce motif ceux que l'on peut tirer des avantages, accessoires, il est vrai, mais néanmoins importants, que la création de la Banque pourrait présenter dans le domaine général de la finance international à l'heure actuelle.

πολιτικοῦ χαρακτῆρος, εἰς τοὺς νῦν ὀργανισμοὺς καὶ τοὺς ἐλέγχους τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τοῦ Σχεδίου Ντὼς (Γενικὸς Πράκτωρ, διάφοροι Ἐπίτροποι ἐδρεύοντες ἐν Βερολίνῳ, Ἐπιτροπὴ Ἐπανορθώσεων, ἐν ᾧ μέτρῳ ἐπεμβαίνει ἐν τῷ πεδίῳ τούτῳ) ἤγαγεν εὐθὺς τὴν Ἐπιτροπὴν εἰς τὴν διαπίστωσιν τῆς ἀνάγκης δημιουργίας ἑνὸς ἐντολοδόχου (trustee) εἰς ὃν ἡ Γερμανία θὰ ὤφειλε νὰ ἐνεργῇ τὰς πληρωμὰς της εἰς ξένον συνάλλαγμα καὶ εἰς Ράϊχσμαρκ καὶ ὁ ὁποῖος θὰ ἐξησφάλιζε τὴν κατανομὴν τῶν πληρωμῶν τούτων μεταξὺ τῶν δικαιούχων.

39. Κατὰ δεύτερον λόγον, τὰ προβλήματα κινητοποιήσεως καὶ ἐμπορικοποιήσεως ἀπαιτοῦσι κοινὸν κεντρικὸν ὄργανον ἐνεργείας καὶ ἐξουσίας πρὸς συντονισμὸν καὶ κατεύθυνσιν τῶν συναλλαγῶν. Εἶναι προφανῶς συμφέρον ὅπως ἡ κεντρικὴ ἐξουσία ἡ ἐξασκοῦσα τὰ καθήκοντα ταῦτα εἶναι μόνιμος.

40. Κατὰ τρίτον λόγον, ἡ ἐξακολούθησις τῶν εἰς εἶδος παροχῶν ἀπαιτεῖ εἰδικὴν διεύθυνσιν καὶ ἔλεγχον, τοὐλάχιστον δι' ἀριθμὸν τινὰ ἐτῶν.

41. Ἡ Ἐπιτροπὴ εἶχεν ἤδη κρίνει ὅτι θὰ ἦτο χρήσιμος ἡ σύστασις συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ λαμβάνῃ πάντα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα ἐν περιπτώσει δηλώσεως ἀναβολῆς διὰ τὴν ἀναβλητὴν μερίδα τῆς ἐτησίας δόσεως. Κεντρικὴ μόνιμος ἐξουσία θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ μεταξὺ τῶν ἁρμοδιοτήτων της καὶ τὴν τῆς συγκλήσεως τῆς συμβουλευτικῆς ταύτης Ἐπιτροπῆς ἥτις θὰ περιεβάλλετο διεθνῆ χαρακτῆρα καὶ θὰ ἀποτέλει ἓν τῶν ὀργανικῶν τμημάτων τῆς κεντρικῆς ταύτης ἐξουσίας· ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ ἐξήταζε τὴν κατάστασιν ἥτις θὰ εἶχε προκαλέσῃ τὴν ἀνάγκην ἀναβολῆς, ἢ τὴν κατάστασιν τῆς δημιουργηθεῖσαν ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς ἀναβολῆς.

42. Ἐξ ἄλλου προεβλέφθη ἡ περίπτωσις καθ' ἣν ἡ Γερμανία εἴτε ἐξαιρετικῶς, εἴτε κανονικῶς, δυνάμει τοῦ Σχεδίου, θὰ ἐξεπλήρου μέρος τῶν ὑποχρεώσεών της εἰς μάρκα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας. Τὸ τοιοῦτον συνεπήγετο τὴν ἀνάγκην οἰκονομικοῦ ὀργανισμοῦ λαμβάνοντος τὰ μέτρα του πρὸς χρησιμοποίησιν τῶν κεφαλαίων ἢ ἐνεργητικῶν τούτων κατὰ τὸν μᾶλλον συμφέροντα διὰ τοὺς πιστωτὰς τρόπον, ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Ράϊχσμπανκ ἢ ἄλλης τινος γερμανικῆς ἀρχῆς.

43. Ἐπὶ πλέον, ἐν ᾧ μέτρῳ ἡ μετατροπὴ εἰς ξένας νομισματικὰς ἀξίας τῶν γενομένων πληρωμῶν συνεπήγετο ἐπέκτασιν τοῦ Γερμανικοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου, ἐκτὸς περιορισμοῦ τινος τῶν εἰσαγωγῶν, ἠχθημεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς δυνατότητος δημιουργίας οἰκονομικοῦ ἱδρύματος καταλλήλου νὰ διευκολύνῃ τὴν αὔξησιν τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου διὰ τῆς χρηματοδοτήσεως ὡρισμένων σχεδίων, ἰδίως εἰς χώρας μὴ εἰστέτι προηγμένας, σχεδίων τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιχειρηθῶσιν διὰ τῶν συνήθων μέσων.

44. Πᾶσαι αἱ σχέσεις αὗται ἤγαγον τὴν Ἐπιτροπὴν εἰςτὴν ἐκπόνησιν τοῦ σχεδίου Τραπέζης διὰ τοὺς διεθνεῖς διακανονισμούς, ἥτις διὰ τῶν διαφόρων αὐτῆς ἁρμοδιοτήτων, θὰ ἔδει νὰ ἱκανοποιῇ πάσας τὰς ἀνωτέρω ἐκτεθείσας ἀνάγκας. Τὸ προσχέδιον τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου περιέχεται ἐν τῷ Κεφαλαίῳ 6 καὶ τῷ Παραρτήματι I.

45. Θὰ ἴδωμεν ὅτι αἱ οὐσιώδεις λειτουργίαι τῆς Τραπέζης ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν ἐπανορθώσεων ἀποτελοῦσιν ἤδη, αὐταὶ καθ' ἑαυτάς, σοβαρὸν λόγον ἱδρύσεώς της. Ἐπὶ πλέον, ἡ Ἐπιτροπὴ ἠχθη ἀναποφεύκτως νὰ προσθέσῃ εἰς τὸν λόγον τοῦτον καὶ ἐκείνους οἵτινες δύνανται νὰ συναχθῶσιν ἐκ τῶν πλεονεκτημάτων, παρεπομένων τῇ ἀληθείᾳ ἀλλ' οὐχ' ἧττον σπουδαίων, ἅτινα ἡ δημιουργία τῆς Τραπέζης θὰ ἠδύνατο νὰ παρουσιάσῃ ἐν τῷ γενικῷ πεδίῳ τῶν διεθνῶν οἰκονομικῶν κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμήν.

46. Il avait été difficile au début, de présenter et de discuter un programme précis d'annuités avant d'avoir réalisé l'accord sur les grandes lignes du système, parce que les chiffres eux-mêmes dépendaient du nouveau système; de même, à ce stade de la discussion, il devint difficile pour plusieurs Membres de se faire une opinion précise et de s'engager sur tous les détails du Nouveau Plan tant que l'on n' aurait pas une idée plus claire des engagements que prendrait l'Allemagne en vertu de ce Plan. C'est pourquoi, sans être parvenu à une solution sur tous le points en discussion dans le nouveau système, et après s'être borné à l'esquisser dans ses grandes lignes, le Comité a estimé que le moment était arrivé où la discussion des chiffres devenait possible et nécessaire.

47. A ce stade, il a été entendu que les principes généraux suivants devaient vraisemblablement trouver leur expression dans tout règlement définitif :

48. 1o Division de l'annuité en une partie inconditionnelle et une partie différable;

49. 2o Nécessité de continuer les livraisons en nature pendant quelques années;

50. 3o Recours à des mesures appropriées pour la partie différable de l'annuité en période de difficultés exceptionnelles.

51. Afin de poser la question sous une forme concrète, des memoranda ont été présentés par le Président, par les Experts des quatre principales Puissances créancières et par les Experts allemands. Une disscussion très longue se poursuivit sans que l'accord se soit réalisé. Finalement, le Président rédigea un nouveau projet, indépendant, dans lequel ces vues divergentes se trouvaient rapprochées. La principale caractéristique de ce projet était une annuité moyenne de 2.050,6 millions de Reichsmarks. Sous réserve de certains points, ce chiffre a été accepté comme base des discussions ultérieures par le Comité tout entier. C'est lui qui a abouti à la recommandation unanime ici formulée. Parmi ces réserves figurait la question du règlement de la réclamation belge relative aux marks dont les Experts se sont occupés durant tous leurs travaux et sur lequel est intervenu un accord unanime qu'on trouvera à l'Annexe VI.

6. BANQUE DES RÉGLEMENTS INTERNATIONAUX

A. Raisons générales pour la constitution d'un institut bancaire.

52. Le plan général de règlement complet et définitif du problème des réparations est , au premier chef, un plan de caractère financier, impliquant certaines opérations bancaires, qui prennent place à un ou plusieurs points entre le payement initial des annuités et la répartition finale des fonds. Un institut bancaire ayant pour but de pourvoir à ces besoins justifierait et rendrait logique la liquidation de tous les contrôles politiques. Il les remplacerait par un mécanisme de caractère essentiellement commercial et financier qui apporterait tout l'appui et assumerait en même temps toutes les responsabilités qu'impliquent les engagements économiques. Un nouveau progrès serait ainsi réalisé et dans la voie ouverte par le Plan Dawes; le problème des réparations serait encore davantage transporté du domaine politique dans le domaine financier.

46. Ὑπῆρξε δύσκολον κατ' ἀρχὰς νὰ προταθῇ καὶ νὰ συζητηθῇ ἀκριβὲς πρόγραμμα ἐτησίων δόσεων πρὸ τῆς ἐπιτεύξεως τῆς συμφωνίας ἐπὶ τῶν γενικῶν γραμμῶν τοῦ συστήματος, καθόσον αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἀριθμοὶ ἐξηρτῶντο ἐκ τοῦ νέου συστήματος· ὡσαύτως, εἰς τὸ στάδιον τοῦτο τῆς συζητήσεως, κατέστη δύσκολον εἰς πολλὰ Μέλη νὰ μορφώσωσι ἀκριβῆ γνώμην καὶ νὰ ἀναλάβωσι ὑποχρεώσεις ὡς πρὸς πάσας τὰς λεπτομερείας τοῦ Νέου Σχεδίου, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ὑπῆρχε σαφεστέρα ἰδέα περὶ τῶν ὑποχρεώσεων ἃς θὰ ἀνελάμβανεν ἡ Γερμανία δυνάμει τοῦ Σχεδίου τούτου. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, πρὶν ἢ φθάσῃ εἰς λύσιν τινὰ ἐπὶ πάντων τῶν ὑπὸ συζήτησιν σημείων ἐν τῷ νέῳ συστήματι, καὶ ἀφοῦ περιωρίσθη εἰς τὸ νὰ σχεδιάσῃ τοῦτο ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, ἡ Ἐπιτροπὴ ἐθεώρησεν ὅτι ἦλθεν ἡ στιγμὴ καθ' ἣν ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν καθίστατο δυνατὴ καὶ ἀναγκαία.

47. Κατὰ τὸ στάδιον τοῦτο,συνεφωνήθη ὅτι αἱ ἑξῆς γενικαὶ γραμμαὶ θὰ ἔδει πιθανῶς νὰ διατυπωθῶσι ἐν παντὶ ὁριστικῷ διακανονισμῷ:

48. 1ον Διαίρεσις τῆς ἐτησίας δόσεως εἰς μερίδα ἄνευ ὅρων καὶ μερίδα ἀναβλητήν.

49. 2ον Ἀνάγκη ἐξακολουθήσεως τῶν παροχῶν εἰς εἶδος ἐπί τινα ἔτη.

50. 3ον Προσφυγὴ εἰς κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν ἀναβλητὴν μερίδα τῆς ἐτησίας δόσεως εἰς περίοδον ἐξαιρετικῶν δυσκολιῶν.

51. Πρὸς θέσιν τοῦ ζητήματος κατὰ τρόπον συγκεκριμένον, ὑπεβλήθησαν ὑπομνήματα ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὑπὸ τῶν πραγματογνωμόνων τῶν τεσσάρων κυρίων πίστωτριῶν Δυνάμεων καὶ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Πραγματογνωμόνων. Ἐπηκολούθησε μακρὰ συζήτησις ἄνευ ἐπιτεύξεως συμφωνίας. Ἐν τέλει ὁ Πρόεδρος συνέταξε νέον σχέδιον, ἀνεξάρτητον, ἐν τῷ ὁποίῳ αἱ ἀντίθετοι αὗται ἀπόψεις προσήγγιζον. Τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τοῦ σχετοῦ σχεδίου τούτου ἦτο μέση ἐτησία δόσις 2.050, 6 ἑκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ. Ὑπὸ ἐπιφύλαξιν σημείων τινών, ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐγένετο ἀποδεκτὸς ὡς βάσις τῶν μελλουσῶν συζητήσεων ὑφ ὁλοκλήρου τῆς Ἐπιτροπῆς. Οὗτος ἀπεληξεν εἰς τὴν γινομένην ἐνταῦθα ὁμόφωνον σύστασιν. Μία τῶν ἐπιφυλάξεων τούτων ἀφεώρα τὸ ζήτημα τοῦ διακανονισμοῦ τῆς βελγικῆς ἀπαιτήσεως ἐν σχέσει πρὸς τὰ μάρκα περὶ οὗ ἠσχολήθησαν οἱ Πραγματογνώμονες καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔργων των καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπῆλθεν ὁμόφωνος συμφωνία καταχωρισθεῖσα ἐν τῷ Παραρτήματι VI.

6. ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ

Α. Γενικοὶ λόγοι συστάσεως Τραπεζικοῦ ἱδρύματος.

52. Τὸ γενικὸν σχέδιον πλήρους καὶ ὁριστικοῦ διακανονισμοῦ τοῦ προβλήματος τῶν ἐπανορθώσεων εἶναι, κατὰ πρῶτον λόγον, σχέδιον χαρακτῆρος οἰκονομικοῦ, συνεπαγόμενον ὡρισμένας Τραπεζικὰς συναλλαγάς, αἵτινες λαμβάνουσι θέσιν εἰς ἓν ἢ πλειότερα σημεῖα μεταξὺ τῆς ἀρχικῆς καταβολῆς τῶν ἐτησίων δόσεων καὶ τῆς τελικῆς διανομῆς τῶν κεφαλαίων. Τραπεζικὸν ἵδρυμα ἔχον ὡς σκοπὸν τὴν πλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν τούτων θὰ ἐδικαιολόγει καὶ θὰ καθίστα λογικὴν τὴν ἐκκαθάρισιν πάντων τῶν πολιτικῶν ἐλέγχων. Θὰ ἀντικαθίστα αὐτοὺς διὰ μηχανισμοῦ χαρακτῆρος οὐσιωδῶς ἐμπορικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ ὅστις θὰ παρεῖχε πᾶσαν τὴν ὑποστήριξιν καὶ θὰ ἀνελάμβανε συγχρόνως πάσας τὰς εὐθύνας ἃς συνεπάγονται αἱ οἰκονομικαὶ ὑποχρεώσεις Οὕτω θὰ ἐπραγματοποιεῖτο νέα πρόοδος καὶ ἐν τῇ κατευθύνσει τῇ ἐγκαινιασθείσῃ ὑπὸ τοῦ σχεδίου Ντώς· τὸ πρόβλημα τῶν ἐπανορθώσεων θὰ μετεφέρετο ἔτι πλέον ἐκ τοῦ πολιτικοῦ πεδίου εἰς τὸ οἰκονομικόν.

53. De façon générale, cet institut exercera les fonctions des organismes actuels dans la mesure où il sera nécessaire que ces fonctions continuent. Il accomplira tout le travail d'administration extérieure, tel que la réception et la répartition des payements, ainsi que la commercialisation des parties d'annuité susceptibles d'être commercialisées.

54. Les opérations de cet institut seront assimisées aux opérations commerciales et financières ordinaires. Son organisation échappera aux influences politiques. Ses pouvoirs et les facilités dont il disposera leront suffisamment étendus pour lui permettre de résoudre librement et promptement les problèmes qu'implique le règlement des obligations de l'Allemagne. La Banque devra être pourvue d'un mécanisme offrant une certaine élasticité entre les payements à faire par l'Allemagne et la répartion de ceux-ci. Les créanciers auront ainsi une assurance nouvelle que les effets de changements économiques sur l'afflux régulier des payements seront réduits au minimum et l'Allemagne, pour sa part, aura la possibilité d'obtenir une aide pendant les périodes temporairement défavorables.

55. Il est évidemment souhaitable, en vue de la plus grande efficacité possible des résultats à obtenir, de ne pas limiter indûment les pouvoirs de la Banque. Le caractère des annuités et l'importance des payements à transférer fournissent immédiatement l'occasion et créent la nécessité de compléter le mécanisme existant des règlements internationaux en prévoyant des facilités additionnelles et, dans les limites d'un recours raisonnable au crédit, de contribuer à la stabilité des finances internationales et à l'accroissement du commerce mondial. Nous estimons que par un développement financier judicieux et exempt d' esprit de concurrence, la Banque constituera un instrument utile pour ouvrir de nouveaux débouchés au commerce et stimuler l'offre et la demande et contribuer ainsi à résoudre le problème particulier de l'Allemagne, sans empiéter sur l'activité des établissements existants.

56. En traçant le plan de la Banque des Règlements Internationaux, qui est esquissé dans l'Annexe I, nous n'avons jamais perdu de vue que ces facilités nouvelles devaient non pas remplacer mais augmenter et perfectionner les arrangements existants pour les règlements internationaux. C'est pourquoi la Banque aura (a) comme fonctions essentielles et obligatoires celles qui sont inhérentes à la réception, à la gestion et à la répartition des annuités et (b) comme fonctions auxiliaires ou facultatives celles qui résultent plus indirectement de la nature des annuités elles-mêmes. Il n'y a pas de ligne de démarcation rigide entre les deux catégories de fonctions, car la première conduit naturellement à la seconde.

B. Organisation de la Banque.

57. Etant donné le rôle que la Banque aura à jouer dans l'intérêt général, il y a lieu de placer la surveillance de son administration entre les mains des banques centrales, puisque celles-ci sont les organismes responsables, sur chaque marché, de la convertibilité de la monnaie nationale et du contrôle du crédit.

58. Au moment de la constitution de la Banque, le capital sera géographiquement réparti de façon à associer au fonctionnement et au développement

53. Γενικῶς, τὸ ἵδρυμα τοῦτο θὰ ἀσκῇ τὰ καθήκοντα τῶν νῦν ὀργανισμῶν ἐν ᾧ μέτρῳ θὰ εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐξακολουθήσωσι τὰ καθήκοντα ταῦτα. Θὰ ἐκτελῇ πᾶσαν τὴν ἐργασίαν ἐξωτερικῆς διοικήσεως, ὡς τὴν εἴσπραξιν καὶ κατανομὴν τῶν πληρωμῶν, ὡς καὶ τὴν ἐμπορικοποίησιν τῶν μεριδίων τῶν ἐτησίων δόσεων τῶν ἐπιδεκτικῶν ἐμπορικοποιήσεως.

54. Αἱ συναλλαγαὶ τοῦ ἱδρύματος τούτου θὰ ἐξομοιωθῶσι πρὸς τὰς κοινὰς ἐμπορικὰς καὶ οἰκονομικὰς συναλλαγάς. Ἡ ὀργάνωσίς του θὰ ἐκφεύγῃ τῶν πολιτικῶν ἐπιρροῶν Ἡ ἐξουσία του καὶ αἱ εὐκολίαι τὰς ὁποίας θὰ διαθέτῃ θὰ εἶναι ἀρκούντως ἐκτεταμέναι ἵνα ἐπιτρέπωσιν αὐτῷ τὴν ἐλευθέραν καὶ σύντομον λύσιν τῶν προβλημάτων ἅτινα συνεπάγεται ὁ διακανονισμὸς τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Γερμανίας. Ἡ Τράπεζα θὰ πρέπῃ νὰ διαθέτῃ μηχανισμὸν παρέχοντα ἐλαστικότητα τινα μεταξὺ τῶν ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἐνεργητέων πληρωμῶν καὶ τῆς κατανομῆς αὐτῶν. Οἱ πιστωταὶ θὰ ἔχωσιν οὕτω μίαν νέαν ἐγγύησιν ὅτι αἱ ἐπιδράσεις τῶν οἰκονομικῶν μεταβολῶν ἐπὶ τῆς κανονικῆς συρροῆς τῶν πληρωμῶν θὰ μειωθῶσι εἰς τὸ ἐλάχιστον, ἡ δὲ Γερμανία, τὸ κατ' αὐτήν, θὰ ἔχῃ τὴν δυνατότητα ἐπιτεύξεως βοηθείας κατὰ τὰς προσωρινῶς δυσμενεῖς περιόδους.

55. Εἶναι προφανῶς εὐκταῖον , διὰ τὴν μεγίστην δυνατὴν δραστικότητα τῶν σκοπουμένων ἀποτελεσμάτων, ὅπως μὴ ἀναρμόστως περιορισθῇ ἡ ἐξουσία τῆς Τραπέζης. Ὁ χαρακτὴρ τῶν ἐτησίων δόσεων καὶ ἡ σπουδαιότης τῶν πρὸς μετατροπὴν πληρωμῶν παρέχουσιν εὐθὺς τὴν εὐκαιρίαν καὶ δημιουργοῦσι τὴν ἀνάγκην συμπληρώσεως τοῦ ὑπάρχοντος μηχανισμοῦ τῶν διεθνῶν διακανονισμῶν διὰ τῆς προβλέψεως ἐπιπροσθέτων εὐκολιῶν καί, ἐντὸς τῶν ὁρίων λογικῆς προσφυγῆς εἰς τὴν πίστιν, συμβολῆς εἰς τὴν σταθερότητα τῶν διεθνῶν οἰκονομικῶν καὶ εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ παγκοσμίου ἐμπορίου. Φρονοῦμεν, ὅτι διὰ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως συνετῆς καὶ ἐστερημένης πνεύματος συναγωνισμοῦ, ἡ Τράπεζα θὰ ἀποτελέσῃ χρήσιμον ὄργανον πρὸς διάνοιξιν νέων διεξόδων εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ παρότρυνσιν τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον συμβολὴν εἰς τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ἰδιαιτέρου προβλήματος τῆς Γερμανίας, χωρὶς καταπάτησιν τῆς δράσεως τῶν ὑπαρχόντων ἱδρυμάτων.

56. Χαράσσοντες τὸ σχέδιον τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν, τὸ ὁποῖον διαγράφεται ἐν τῷ Παραρτήματι I, οὐδέποτε ἐπαύσαμεν ἔχοντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι αἱ νέαι αὗται εὐκολίαι ἔδει οὐχὶ νὰ ἀντικαταστήσωσι ἀλλὰ νὰ συμπληρώσωσι καὶ νὰ τελειοποιήσωσι τὰς ὑπαρχούσας συμφωνίας διὰ τοὺς διεθνεῖς διακανονισμούς. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ Τράπεζα θὰ ἔχῃ α') ὡς οὐσιώδη καὶ ὑποχρεωτικὰ καθήκοντα τὰ συμφυῆ πρὸς τὴν εἴσπραξιν, διαχείρησιν καὶ κατανομὴν τῶν ἐτησίων δόσεων καὶ β') ὡς παρεπόμενα ἢ δυνητικὰ καθήκοντα τὰ ἀπορρέοντα πλέον ἐμμέσως ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν τούτων τῶν ἐτησίων δόσεων. Δὲν ὑπάρχει αὐστηρὰ διακριτικὴ γραμμὴ μεταξὺ τῶν δύο τούτων κατηγοριῶν καθηκόντων καθόσον ἡ πρώτη ἄγει φυσιολογικῶς εἰς τὴν δευτέραν.

Β. Ὀργάνωσις τῆς Τραπέζης.

57. Δοθέντος τοῦ ἔργου τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ ἐκτελέσῃ ἡ Τράπεζα πρὸς τὸ γενικὸν συμφέρον, παρίσταται ἀνάγκη ἀναθέσεως τῆς ἐποπτείας τῆς διοικήσεως της εἰς τὰς Κεντρικὰς Τραπέζας,ἐφ' ὅσον αὗται ἀποτελοῦσι ἐν ἑκάστῃ ἀγορᾷ τοὺς ὑπευθύνους ὀργανισμοὺς διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ μετατρεπτοῦ τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος καὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς πίστεως.

58. Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἱδρύσεως τῆς Τραπέζης τὸ κεφάλαιον θὰ κατανεμηθῇ γεωγραφικῶς οὕτως ὥστε νὰ συμμετάσχωσι εἰς τὴν λειτουργίαν καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν

de la Banque tous les pays intéressés au règlement des réparations et tous les marchés financiers qui peuvent souscrire aux émissions de la Banque.

59. Des dispositions seront prises pour affecter les bénéfices nets de la Banque à la création de fonds de réserve suffisants après avoir pourvu au payement de dividendes cumulatifs sur le capital. Dan le cas où, soit les Gouvernements, soit les Banques centrales, feraient à la Banque des dépôts à long terme, des dispositions seront également prises en vertu desquelles ils participeront proportionnellement au reliquat des bénéfices après qu'auront été prélevées les sommes affectées au dividende et aux fonds de réserve.

60. Etant donné que le caractère international de cette Banque est un trait essentiel qui distingue l'institut en question de tous les autres, il n'a aucune allégeance fiscale particilière et il est désirable que pour ses opérations sur les divers marchés nationaux, sa liberté d'action ne soit ni entravée ni limitée par la considération du poids comparé des impôts. On propose en conséquence que les Gouvernements des pays intéressés concluent une convention pour éviter la double ou la triple imposition de la Banque selon les principes suivants :

62. a. Les fonds et les placements de la Banque doivent être libérés de toute charge fiscale nationale là où sont produits les intérêts, les revenus et les bénéfices;

62. b. Tous les individus et toutes les sociétés touchant des bénéfices, des intérêts ou revenus de la Banque doivent être intégralement assujettis, en ce qui concerne ces recettes, aux impôts que ces individus et ces sociétés auraient à payer, si les bénéfices, les intérêts ou les revenus en question provenaient d'autres sources.

63. 1. Capital. — Lors de la constitution de la Banque, son capital autorisé sera équivalent à 100 millions de dollars. Le montant de ce capital sera émis, mais 25 p. 100 seulement de chaque action seront appelés, jusqu'à ce que le Conseil d'administration décide un nouvel appel. La répartition de titres par pays est fixée dans la Section II de l'Annexe I. Ces titres ne comporteront pas de droit de vote ; mais les droits de vote correspondant au nombre de titres originairement émis dans chaque pays seront exercés par la Banque centrale de ce pays dans les assemblées générales auxquelles assisteront des représentants de ces banques; ces assemblées générales prendront la place des assemblées générales d'actionnaires.

64. 2. Administration. — Toute la surveillance administrative de la Banque sera confiée au Conseil d'administration de la Banque. Les fonctions d'Admininistrateur de la Banque sont incompatibles avec l'exercice de fonctions impliquant des responsabilités politiques nationales publiques. Les statuts de la Banque contiendront les clauses nécessaires pour édicter une pareille incompatibilité. Tous les Administrateurs en titre et Administrateurs proposés devront résider ordinairement en Europe ou être en mesure d'assister régulièrement aux réunions du Conseil d'Administation.

65. Le Couverneur de la Banque centrale de chacun des sept pays auxquels appartiennent les membres

τῆς Τραπέζης πάντα τὰ Κράτη τὰ ἐνδιαφερόμενα εἰς τὸν διακανονισμὸν τῶν ἐπανορθώσεων καὶ πᾶσαι αἱ οἰκονομικαὶ ἀγοραὶ αἱ δυνάμεναι νὰ ἐγγραφῶσι εἰς τὰς ἐκδόσεις τῆς Τραπέζης.

59. Θὰ ληφθῶσι μέτρα ἵνα διατεθῶσι τὰ καθαρὰ κέρδη τῆς Τραπέζης πρὸς δημιουργίαν ἐπαρκῶν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων μετὰ τὴν κατανομὴν τῶν ἀθροιστικῶν μερισμάτων ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου. Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν εἴτε αἱ Κυβερνήσεις εἴτε αἱ Κεντρικαὶ Τράπεζαι θὰ ἐνήργουν παρὰ τῇ Τραπέζῃ καταθέσεις ἐπὶ μακρᾷ προθεσμίᾳ, θὰ ληφθῶσι ὡσαύτως μέτρα δυνάμει τῶν ὁποίων θὰ μετάσχωσιν ἀναλογικῶς τοῦ ὑπολοίπου τῶν κερδῶν ἀφοῦ θὰ ἔχωσι προαφαιρεθῇ τὰ προοριζόμενα διὰ τὸ μέρισμα καὶ τὰ ἀποθεματικὰ κεφάλαια ποσά.

60. Δοθέντος ὅτι ὁ διεθνὴς χαρακτὴρ τῆς Τραπέζης ταύτης εἶναι οὐσιώδες γνώρισμα διακρίνον τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἵδρυμα ἀπὸ πάντων τῶν ἄλλων, δὲν ἔχει τοῦτο ἰδιαιτέραν φορολογικὴν ἐξάρτησιν καὶ εἶναι εὐκταῖον ὅπως διὰ τὰς ἐργασίας του ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐθνικῶν ἀγορῶν ἡ ἐλευθερία δράσεως του μὴ ἐμποδίζεται οὐδὲ περιορίζεται ἀπὸ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συγκριτικοῦ βάρους τῶν φόρων. Προτείνεται κατὰ συνέπειαν ὅπως αἱ κυβερνήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων χωρῶν συνάψωσι σύμβασιν πρὸς ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς ἢ τριπλῆς φορολογίας τῆς Τραπέζης συμφώνως πρὸς τὰς κατωτέρω ἀρχάς:

61. α') Τὰ κεφάλαια καὶ αἱ τοποθετήσεις τῆς Τραπέζης δέον νὰ εἶναι ἐλεύθεραι πάσης ἐθνικῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως ἐκεῖ ὅπου παράγονται οἱ τόκοι, τὰ εἰσοδήματα καὶ τὰ κέρδη.

62. β') Πάντα τὰ ἄτομα καὶ πᾶσαι αἱ ἑταιρεῖαι αἱ ἀποκομίζουσαι κέρδη, τόκους ἢ εἰσοδήματα ἐκ τῆς Τραπέζης δέον νὰ ὑποβάλλωνται ὁλοσχερῶς, ὅσον ἀφορᾷ τὰς εἰσπράξεις ταύτας εἰς τοὺς φόρους τοὺς ὁποίους τὰ ἄτομα καὶ αἱ ἑταιρεῖαι αὗται θὰ κατέβαλλον ἐὰν τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος κέρδη, τόκοι ἢ εἰσοδήματα προήρχοντο ἐξ ἄλλων πηγῶν.

63. 1. Κεφάλαιον. Κατὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Τραπέζης τὸ ἐγκεκριμένον κεφάλαιον της θὰ ἰσοδυναμῇ πρὸς 100 ἑκατ. δολλάρια. Θὰ ἐκδοθῇ τὸ συνολικὸν ποσὸν τοῦ κεφαλαίου τούτου, ἀλλὰ μόνον 25 ο)ο ἑκάστης μετοχῆς θὰ καταβληθῶσι μέχρις ὅτου τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποφασίσῃ νέαν καταβολήν. Ἡ κατανομὴ τῶν τίτλων κατὰ χώρας ὁρίζεται εἰς τὸ Τμῆμα ΙΙ τοῦ Παραρτήματος Ι. Οἱ τίτλοι οὗτοι δὲν θὰ συνεπάγωνται δικαίωμα ψήφου· ἀλλὰ τὰ ἀναλογοῦντα εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀρχικῶς ἐκδοθέντων ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ τίτλων δικαιώματα ψήφου θὰ ἀσκῶνται ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Τραπέζης τῆς χώρας ταύτης εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις εἰς τὰς ὁποίας θὰ παρίστανται ἀντιπρόσωποι τῶν Τραπεζῶν τούτων· Αἱ γενικαὶ αὗται συνελεύσεις θὰ ἐπέχωσι τὴν θέσιν τῶν γενικῶν Συνελεύσεων μετόχων.

64. 2. Διοίκησις. Πᾶσα ἡ διοικητικὴ ἐποπτεία τῆ. Τραπέζης θὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης. Τὰ καθήκοντα Διοικητικοῦ Συμβούλου τῆς Τραπέζης εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὴν ἐξάσκησιν καθηκόντων συνεπαγομένων ἐθνικὰς δημοσίας πολιτικὰς εὐθύνας. Τὸ Καταστατικὸν τῆς Τραπέζης θὰ περιέχῃ τὰς δεούσας διατάξεις πρὸς θέσπισιν τοιούτου ἀσυμβιβάστου. Πάντες οἱ αὐτοδικαίως ἀρχικοὶ Διοικητικοὶ Σύμβουλοι καὶ οἱ προτεινόμενοι τοιοῦτοι θὰ πρέπῃ νὰ διαμένωσι συνήθως ἐν Εὐρώπῃ ἢ νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ παρίστανται τακτικῶς εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

65. Ὁ Διοικητὴς τῆς Κεντρικῆς Τραπέζης ἑκάστου τῶν ἑπτὰ Κρατῶν εἰς ἃ ἀνήκουσι τὰ μέλη τῆς παρούσης

du présent Comité des Experts, ou son représentant, sera qualifié pour être, d'office, Administrateur de la Banque. Chacun de ces Gouverneurs pourra également nommer un Administrateur de sa nationalité, qui représentera, soit la finance, soit l'industrie ou le commerce de son pays. Pendant la période du payement des annuités allemandes, le Gouverneur de la Banque de France et le Président de la Reichsbank pourront nommer chacun, s'ils le désirent, un Administrateur supplémentaire de sa nationalité représentant l'industrie on le commerce. Ces quatorze (et le cas échéant seize) Administrateurs éliront, à leur tour, au maximum neuf Administateurs supplémentaires choisis sur des listes fournies par les Gouverneurs des banques d'émission des autres pays participants, listes qui pourront, d'ailleurs, comprendre ces Gouverneurs eux-mêmes.

66. Si, au cours de l'organisation de la Banque ou de l'accomplissement de ses fonctions après sa constitution, on constate que la Banque centrale d'un pays quelconque (ou le Gouverneur de cette Banque centrale) n'est pas en mesure d'exercer, officiellement ou officieusement, les fonctions, de jouir des facultés ou privilèges prévues par le Plan pour les Banques centrales ou bien qu'elle (ou il) s'y refuse, on adoptera d'autres dispositions non incompatibles avec les lois du pays en question. Ces dispositions sont indiquées à la Section XII de l'Annexe I.

67. 3. Répartition des bénéfices. — Les bénéfices seront répartis conformément aux dispositions contenues dans l'Annexe I.

C. Observations générales sur la Banque.

68. Le résumé donné ci-dessus des fonctions et de l'organisation de la Banque des Règlements Internationaux, ansi que le plan plus complet de la Banque présenté dans l'Annexe I, se passent de commentaires. Il reste pourtant à souligner certains avantages que la Banque présente, par rapport à la procédure actuelle relative au payement des réparations, à la fois pour les pays créanciers et pour l'Allemagne; en effet, la Banque, en établissant les payements sur une base commerciale, en rend la réception plus certaine et la transmission plus aisée.

69. Les nouvelles facilités que procure la Banque viennent compléter les autres dispositions du Plan aux termes desquelles l'Allemagne a le droit de déclarer une suspension de transfert. Elles ont plutôt pour but de parer aux éventualités qui pourraient, par elles-mêmes, conduire à une suspension de transfert. Ces mesures préventives sont, au point de vue général, de deux espèces. En premier lieu, la Banque peut employer ses moyens de crédit à fournir une assistance temporaire en vue du transfert des annuités. En second lieu, la Banque sera en état, d'accord avec la Reichsbank, de placer en Allemagne les Reichsmarks s'accumulant normalement à son compte à la Reichsbank. Cette mesure, en tant qu'elle pourra être appliquée, rendra à l'économie allemande une partie de l'annuité et, par le mécanisme de crédit de la Banque, fournira les devises étrangères avec lesquelles seront effectués les versements faits aux créanciers du chef de l'annuité en cours. L'application de l'une ou l'autre de ces deux mesures, ou de toutes les deux à la fois, est prompte et

Ἐπιτροπῆς τῶν Πραγματογνωμόνων, ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ θὰ δικαιοῦται αὐτοδικαίως νὰ εἶναι Διοικητικὸς Σύμβουλος τῆς Τραπέζης. Ἕκαστος τῶν Διοικητῶν τούτων θὰ δύναται ὡσαύτως νὰ διορίσῃ ἕνα Διοικητικὸν Σύμβουλον τῆς ἐθνικότητος του, ὁ ὁποῖος θὰ ἀντιπροσωπεύῃ εἴτε τὰ οἰκονομά, εἴτε τὴν βιομηχανίαν ἢ τὸ ἐμπόριον τῆς χώρας του. Κατὰ τὴν περίοδον τῆς πληρωμῆς τῶν Γερμανικῶν ἐτησίων δόσεων, ὁ διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ράϊχσμπανκ θὰ δύνανται νὰ διορίζωσιν, ἐὰν ἐπιθυμοῦσι τοῦτο, ἕνα συμπληρωματικὸν Διοικητικὸν Σύμβουλον τῆς ἐθνικότητός των ἀντιπροσωπεύοντα τὴν βιομηχανίαν ἢ τὸ ἐμπόριον. Οἱ δεκατέσσαρες ἢ (περιπτώσεως τυχούσης δέκα ἕξ) Διοικητικοὶ οὗτοι Σύμβουλοι θὰ ἐκλέγωσιν ὡσαύτως τὸ πολὺ ἐννέα ἐπὶ πλέον Διοικητικοὺς Συμβούλους ἐκλεγομένους ἐκ καταλόγων παρεχομένων ὑπὸ τῶν Διοικητῶν τῶν ἐκδοτικῶν Τραπεζῶν τῶν λοιπῶν συμμετεχόντων Κρατῶν, καταλόγων, οἵτινες θὰ δύνανται ἄλλως τε νὰ περιέχωσι αὐτοὺς τούτους τοὺς Διοικητάς.

66. Ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὀργανώσεως τῆς Τραπέζης ἢ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων της διαπιστωθῇ ὅτι ἡ Κεντρικὴ Τράπεζα οἱασδήποτε χώρας (ἢ ὁ Διοικητὴς τῆς Κεντρικῆς ταύτης Τραπέζης) δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀσκήσῃ ἐπισήμως ἢ ἀνεπισήμως τὰ καθήκοντα, νὰ ἀπολαύῃ τῶν δικαιωμάτων ἢ προνομίων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Σχεδίου διὰ τὰς Κεντρικὰς Τραπέζας ἢ ὅτι αὐτὴ (ἢ οὗτος) ἀρνηθῶσι τοῦτο, θὰ ληφθῶσιν ἄλλα μέτρα οὐχὶ ἀσυμβίβαστα πρὸς τοὺς νόμους τῆς ἐν λόγῳ χώρας. Τὰ μέτρα ταῦτα ὑποδεικνύονται εἰς τὸ Τμῆμα ΧΙΙ τοῦ Παραρτήματος Ι.

67. 3. Κατανομὴ τῶν κερδῶν. Τὰ κέρδη θὰ κατανέμωνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τὰς περιεχομένας ἐν τῷ παραρτήματι Ι.

Γ. Γενικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς Τραπέζης.

68. Ἡ ἀνωτέρω διδομένη περίληψις τῶν καθηκόντων καὶ τῆς ὀργανώσεως τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν ὡς καὶ τὸ πληρέστερον σχέδιον τῆς Τραπέζης τὸ προτεινόμενον ἐν τῷ Παραρτήματι Ι δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην σχολίων. Ἀπομένει ἐν τούτοις νὰ τονισθῶσι πλεονεκτήματά τινα ἄτινα παρουσιάζει ἡ Τράπεζα ἐν σχέσει πρὸς τὴν νῦν διαδικασίαν τὴν σχετικὴν πρὸς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐπανορθώσεων διά τε τὰς πιστρωτρίας χώρας καὶ τὴν Γερμανίαν συγχρόνως. Πράγματι ἡ Τράπεζα μεταφέρουσα τὰς πληρωμὰς ἐπὶ ἐμπορικῆς βάσεως καθιστᾷ βεβαιοτέραν τὴν εἴσπραξιν των καὶ εὐχερεστέραν τὴν μεταβίβασίν των.

69. Αἱ νέαι εὐκολίαι τὰς ὁποίας παρέχει ἡ Τράπεζα συμπληροῦσι τὰς λοιπὰς διατάξεις τοῦ Σχεδίου, συμφώνως μὲ τὰς ὁποίας ἡ Γερμανία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ δηλώσῃ ἀναστολὴν μετατροπῆς. Ἔχουσιν αὗται μᾶλλον τὸν σκοπὸν νὰ ἀποτρέψωσι τὰ ἐνδεχόμενα ἄτινα θὰ ἠδύναντο, ἀφ' ἑαυτῶν, νὰ ἀγάγωσιν εἰς ἀναστολὴν μετατροπῆς. Τὰ προληπτικὰ ταῦτα μέτρα εἶναι, ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως, δύο εἰδῶν. Κατὰ πρῶτον ἡ Τράπεζα δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν πιστωτικῶν της μέσων πρὸς παροχὴν προσκαίρου βοηθείας πρὸς μετατροπὴν τῶν ἐτησίων δόσεων. Κατὰ δεύτερον λόγον, ἡ Τράπεζα θὰ εἶναι εἰς θέσιν, ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Ράϊχσμπανκ, νὰ τοποθετῇ ἐν Γερμανίᾳ τὰ Ράϊχσμαρκ τὰ συσσωρευόμενα ὁμαλῶς διὰ λογαριασμόν της εἰς τὴν Ράιχσμπάνκ. Τὸ μέτρον τοῦτο, ἐφ' ὅσον θὰ δύνηται ἢ ἐφαρμόζηται θὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν Γερμανικὴν οἰκονομίαν ἓν μέρος τῆς ἐτησίας δόσεως καί, διὰ τοῦ πιστωτικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Τραπέζης, θὰ προμηθεύῃ τὰς ξένας νομισματικὰς ἀξίας δι' ἃν θὰ ἐνεργῶνται αἱ καταβολαὶ αἱ γινόμεναι εἰς τοὺς πιστωτὰς διὰ τὴν τρέχουσαν ἐτησίαν δόσιν. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν μέτρων τούτων ἢ καὶ τῶν δύο συγχρόνως

désicive. Elles agissent toutes deux avant le moment où les difficultés se présentent, plutôt qu'après. Elles évitent toute tension, permettant d'ettendre le moment où le taux d'escompte et d'autres mesures de redressement, auront pu faire sentir leur effet.

70. Il ne faut pas croire que ces deux mesures doivent être réservés pour ne servir qu'en cas de danger. L'utilisation du crédit de la Banque par les Banques centrales dans des limites modérées, et pendant de courtes périodes, pourra plus tard devenir une opération normale dont le jeu diffèrera à peine de l'utilisation du crédit des Banques centrales par les autres banques et les banquiers. Toutes les Banques centrales trouveront pour les opérations ordinaires de change et pour d'autres fins fréquemment avantage à utiliser cette facilité. La seconde mesure celle qui consiste à placer à l'intérieur de l'Allemagne une partie des recettes d'annuité, pourra également être utilisée en période normale. Ces deux mesures trouveront nésessairement leur limitation dans le montant des fonds dont pourra disposer la Banque et dans la nécessité, pour elle, de maintenir en tout temps sa liquidité.

71. Ce sont là des exemples de l'utilité qu'offre la Banque pour l'Allemagne. Ils illustrent aussi la souplesse assurée par les facilités dont dispose la Banque pour le maniement des fonds distinés aux créanciers. On peut également citer brièvement d'autres exemples d'avantages réciproques. La Banque sera en mesure de consentir des crédits à court et à moyent terme aux acheteurs de livraisons en nature, notamment pour des travaux publics entrepris au titre de ces livraisons. Toutefois, il ne sera pas nécessaire de restreindre les opérations de crédit à moyen terme à un pays déterminé ou à l'achat de marchandises provenant d'un pays déterminé. Au contraire, il sérait utile d'élargir le champ de ces opérations dans l'intérêt du commerce mondial, dans la mesure approuvée par les administrateurs de la Banque. Comme facteur de stabilisation des changes étrangers, les avantages de ce système sont évidents. Si, le moment venu, les arrangements prévus pour la constitution d'un fonds international de règlement entrent effectivement en vigueur, la Banque pourra contribuer puissamment à la suppression des frais et des risques que l'on subit maintenant en expédiant et en réexpédiant de l'or.

72. La Banque exclut de son fonctionnement toutes influences politiques. Les principes commerciaux et la pratique des affaires interviennent pour faciliter le règlement des obligations de l'Allemagne, sans entraver en aucune manière sa responsabilité, qui reste entière et indépendante. L'Office des payements de réparations et les organisations connexes de Berlin seront supprimés, et les relations de la Commission des Réparations avec l'Allemagne prendront fin. L'Allemagne assumera la responsabilité de réunir et de transférer les annuités, et la Banque aura pour tâche de les recevoir et de les reverser.

73. Comme il a déjà été indiqué, la Banque est conçue de façon à ne pas s'ingérer dans les opérations faites par les établissements existants, mais doit se réer des fonctions supplémentaires dans un domaine

εἶναι σύντομος καὶ ἀποφασιστική. Ἐνεργοῦσιν ἀμφότερα μᾶλλον πρὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν παρουσιάζονται δυσκολίαι ἢ μετὰ ταύτην. Ἀποφεύγεται δι' αὐτῶν πᾶσα ἔντασις, καὶ καθίσταται ἐφικτὴ ἡ ἀναμονὴ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ὁ προεξοφλητικὸς τόκος καὶ ἕτερα ἀνορθωτικὰ μέτρα, θὰ δυνηθῶσιν νὰ καταστήσωσιν αἰσθητὰ τὰ ἀποτελέσματά των.

70. Δὲν πρέπει νὰ νομισθῇ, ὅτι τὰ δύο ταῦτα μέτρα δέον νὰ ἐπιφυλάσσωνται διὰ νὰ χρησιμοποιηθῶσιν μόνον ἐν περιπτώσει κινδύνου. Ἡ χρησιμοποίησις τῆς πίστεως τῆς Τραπέζης ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Τραπεζῶν ἐντὸς μεμετρημένων ὁρίων καὶ διὰ συντόμους χρονικὰς περιόδους, θὰ δύναται νὰ καταστῇ ἀργότερον μία ὁμαλὴ ἐνέργεια ἧς ἡ ἐπίδρασις μόλις θὰ διαφέρῃ τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς πίστεως τῶν κεντρικῶν τραπεζῶν ὑπὸ τῶν λοιπῶν τραπεζῶν καὶ τῶν τραπεζιτῶν. Πᾶσαι αἱ κεντρικαὶ Τράπεζαι θὰ ἔχωσιν συχνὰ συμφέρον νὰ κάμνωσι χρῆσιν τῆς εὐκολίας ταύτης διὰ τὰς συνήθεις ἐργασίας συναλλάγματος καὶ δι' ἄλλους σκοπούς. Τὸ δεύτερον μέτρον, τὸ συνιστάμενον εἰς τοποθέτησιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Γερμανίας ἑνὸς μέρους τῶν εἰσπράξεων ἐτησίας δόσεως θὰ δύναται ὡσαύτως νὰ χρησιμοποιῆται ἐν ὁμαλῇ περιόδῳ. Τὰ δύο ταῦτα μέτρα θὰ συναντήσωσι μοιραίως τὸν περιορισμὸν των ἐν τῷ ποσῷ τῶν κεφαλαίων, τὰ ὁποῖα θὰ δύναται νὰ διαθέτῃ ἡ Τράπεζα καὶ ἐν τῇ ἀνάγκῃ, δι' αὐτήν, ὅπως διατηρήσῃ ἐν πάσῃ στιγμῇ τὸ ρευστὸν αὐτῆς.

71. Τὰ ἀνωτέρω εἶναι παραδείγματα τῆς χρησιμότητος ἣν παρουσιάζει ἡ Τράπεζα διὰ τὴν Γερμανίαν. Καθιστῶσιν ὡσαύτως ἐμφανῆ τὴν ἐλαστικότητα τὴν ἐξασφαλιζομένην διὰ τῶν εὐκολιῶν, τὰς ὁποίας διαθέτει ἡ Τράπεζα διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν διὰ τοὺς πιστωτὰς προοριζομένων κεφαλαίων. Δύναταί τις ὡσαύτως ν' ἀναφέρῃ συντόμως καὶ ἕτερα παραδείγματα ἀμοιβαίων πλεονεκτημάτων. Ἡ Τράπεζα θὰ δύναται νὰ παρέχῃ πιστώσεις ἐπὶ βραχείᾳ ἢ μετρίᾳ προθεσμίᾳ εἰς τοὺς ἀγοραστὰς παροχῶν εἰς εἴδος, ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ δημόσια ἔργα ἀναλαμβανόμενα ἔναντι τῶν παροχῶν τούτων. Πάντως δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη νὰ περιορίζωνται αἱ ἐργασίαι πιστώσεων ἐπὶ μετρίᾳ προθεσμίᾳ εἰς ὡρισμένην χώραν ἢ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμπορευμάτων προερχομένων ἐξ ὡρισμένης χώρας. Τοὐναντίον θὰ ἦτο χρήσιμον ὅπως εὑρυνθῇ τὸ πεδίον τῶν συναλλαγῶν τούτων ἐν τῷ συμφέροντι τοῦ παγκοσμίου ἐμπορίου, ἐν τῷ μέτρῳ τῷ ἐγκρινομένῳ ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν Συμβούλων τῆς Τραπέζης. Ὡς παράγοντες σταθεροποιήσεως τῶν ξένων συναλλαγμάτων, τὰ προτερήματα τοῦ συστήματος τούτου εἶναι ἐμφανῆ. Ἐὰν, ἐπελθούσης τῆς στιγμῆς, αἱ προβλεπόμεναι συμφωνίαι διὰ τὴν σύστασιν διεθνοῦς κεφαλαίου διακανονισμῶν τεθῶσιν πράγματι ἐνισχύῃ, ἡ Τράπεζα θὰ δύναται νὰ συμβάλῃ σημαντικῶς διὰ τὴν κατάργησιν τῶν ἐξόδων καὶ κινδύνων οἵτινες ὑφίστανται νῦν διὰ τὴν ἀποστολὴν καὶ ἐπαναποστολὴν τοῦ χρυσοῦ.

72. Ἡ Τράπεζα ἀποκλείει ἐκ τῆς λειτουργίας της πᾶσαν πολιτικὴν ἐπιρροήν. Αἱ ἐμπορικαὶ ἀρχαὶ καὶ ἡ πρακτικὴ τῶν ὑποθέσεων ἐπεμβαίνουσι πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ διακανονισμοῦ τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Γερμανίας, χωρὶς κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἐπισύρῃ τὴν εὐθύνην της, ἥτις παραμένει ἀκεραία καὶ ἀνεξάρτητος. Τὸ Γραφεῖον πληρωμῶν ἐπαναρθώσεων καὶ αἱ παρεμφερεῖς ὀργανώσεις τοῦ Βερολίνου θὰ καταργηθῶσι καὶ αἱ σχέσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐπαναρθώσεων μετὰ τῆς Γερμανίας θὰ τερματισθῶσιν. Ἡ Γερμανία θὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῆς συγκεντρώσεως καὶ μεταβιβάσεως τῶν ἐτησίων δόσεων, ἡ δὲ Τράπεζα θὰ ἔχῃ ὡς ἔργον τὴν εἰσπραξίν των καὶ τὴν ἐκ νέου καταβολήν των.

73. Ὡς ὑπεδείχθη ἤδη, ἡ Τράπεζα νοεῖται οὕτως ὥστε νὰ μὴ ἀναμιγνύεται εἰς τὰς ἐργασίας τῶν ἤδη ὑπαρχόντων ἱδρυμάτων, ἀλλὰ ὀφείλει νὰ δημιουργήσῃ δι' ἑαυτὴν συμπληρωματικὰς λειτουργίας ἐν εἰδικῷ πεδίῳ ἀνήκοντι ἰδιαι-

pécial lui appartenant en propre. A cette fin toutes dispositions devraient soigneusement être prises en matière d'organisation et d'administration de l'institution.

74. Il faut s'attendre qu'au cours de son développement normal la Banque devienne peu à peu une organisation qui ne sera pas seulement, voire même principalement, consacrée à la gestion des réparations, mais qui fournira en outre au commerce mondial et à la finance internationale d'importantes facilités qui manquaient jusqu'à prèsent. Il y a lieu d'espérer en particulier qu'elle deviendra un trait d'union toujours plus étroit et précieux dans la collaboration entre les Banques centrales en général, collaboration indispensable au maintien de la structure mondiale du crédit

7. INFLUENCE DE LA FORME DE L'ANNUITÉ SUR SON MONTANT.

75. Nous proposons une série d'annuités globales qui devraient être payées avec la régularité de coupons d'obligations négociables ordinaires. Toutefois, on sait que l'économie de chaque pays est toujours susceptible de traverser, à un moment donné une année de tension et de difficultés. Si l'on considérait les possibilités économiques d'une période de ce genre comme constituant le facteur déterminant de la capacité max ma en temps normal, on fixerait ainsi une somme tout à fait inacceptable pour les créanciers et cette somme ne correspondrait que d'une façon très peu exacte à la capacité normale de payement. On pourrait comparer ce procédé au fait de prendre comme niveau moyen de l'effort physique que l'on est en droit d'attendre de la part d'un ouvrier dans ses années de santé et de force, le travail que ledit ouvrier est capable de fournir pendant quelques semaines de maladie passagère.

76. Tandis que nos propositions ont pleinement tenu compte de toutes les considérations normales et prévisibles, il se peut que, au cours de périodes brèves et exceptionnelles, l'ajustement naturel que nous envisageons devienne insuffisant. Nous avons admis l'argument des Experts allemands d'après lequel en acceptant une responsabilité de ce genre, identique par nature aux pactes solennels signés par un débiteur sur une base commerciale et financière, l'Allemagne fait bien de tenir le plus grand compte des limites de la charge qu'elle se trouve en mesure d'accepter définitivement. Nous avons donc entièrement respecté leurs scrupules relativement aux engagements qu'ils sont prêts à signer sans condition et nous avons introduit un élément qui peut servir en quelque sorte de soupape de sûreté en période de difficultés, à savoir un droit d'ajournement, sur l'initiative de l'Allemagne, du transfert et, à un moindre degré, du payement d'une partie de l'annuité. La différence entre les deux chiffres (partie incond tionnelle et montant total de l'annuité) ne doit pas être considérée comme témoignant d'un doute relativement à la capacité de transfert ou de payement de l'Allemagne ; elle représente plutôt la concession faite en présence de la détermination, honorable d'ailleurs, des Experts allemands de ne pas accepter sans conditions la responsabilité d'une obligation dont ils ne seraient pas certains que l'Allemagne pût garantir l'exécution en toutes circonstances Toutefois, il y a lieu de souligner le fait que le montant total de l'annuité proposée, tout en étant loin de couvrir les

τέρως εἰς αὐτήν. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ πάντα τὰ μέτρα θὰ ἔδει νὰ ληφθῶσιν ἐπιμελῶς ἐπὶ τοῦ θέματος ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τοῦ ἱδρύματος.

74. Δύναται νὰ προσδοκᾶται, ὅτι κατὰ τὴν ὁμαλὴν αὐτῆς ἀνάπτυξιν ἡ Τράπεζα θὰ καταστῇ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὀργάνωσις ἥτις θὰ εἶναι ὄχι μόνον, καὶ δὴ κυρίως, ἀφιερωμένη εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν ἐπανορθώσεων, ἀλλὰ καὶ θὰ προσφέρῃ ἐπὶ πλέον εἰς τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον καὶ εἰς τὰ διεθνῆ οἰκονομικὰ σημαντικὰς εὐκολίας , αἵτινες δὲν ὑφίστανται μέχρι τοῦδε. Δύναταί τις ἰδίως νὰ ἐλπίσῃ ὅτι θὰ καταστῇ αὕτη ὁλοὲν στενώτερος καὶ πολυτιμώτερος σύνδεσμος εἰς τὴν συνεργασίαν τῶν Κεντρικῶν Τραπεζῶν γενικῶς, συνεργασίαν ἀπαραίτητον διὰ τὴν διατήρησιν τῆς σταθερότητος τῆς παγκοσμίου μορφῆς τῆς πίστεως.

7. ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΜΟΡΦΗΣ ΤΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ ΔΟΣΕΩΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΟΣΟΥ ΤΗΣ

75. Προτείνομεν σειρὰν συνολικῶν ἐτησίων δόσεων, αἵτινες θὰ ἔδει νὰ καταβάλλωνται μετὰ τῆς ἀκριβείας τοκομεριδίων κοινῶν ἐμπορευσίμων ὁμολογιῶν. Πάντως, εἶναι γνωστόν, ὅτι ἐνδέχεται ἡ οἰκονομία ἑκάστης χώρας νὰ διέλθῃ, καθ' ὡρισμένην στιγμήν, ἔν ἔτος ἐντάσεως καὶ δυσκολιῶν. Ἐὰν ἐθεώρει τις τὰς οἰκονομικὰς δυνατότητας μιᾶς περιόδου τοιούτου εἴδους ὡς ἀποτελούσας τὸν ἀποφασιστικὸν παράγοντα τῆς μεγίστης ἱκανότητος εἰς ὁμαλὸν χρόνον, θὰ καθώριζεν οὕτω ποσὸν τελείως ἀπαράδεκτον διὰ τοὺς πιστωτάς, τὸ δὲ ποσὸν τοῦτο δὲν θὰ ἀντεπεκρίνετο εἰμὴ κατὰ τρόπον ἐλάχιστα ἀκριβῆ εἰς τὴν κανονικὴν ἱκανότητα μεταφορᾶς ἢ πληρωμῆς τῆς Γερμανίας. Ἀντιπροσωπεύει μᾶλλον τὴν γενομένην παραχώρησιν πρὸ τῆς ἀποφάσεως, ἄλλως τε ἀξίας σεβασμοῦ, τῶν Γερμανῶν Πραγματογνωμόνων ὅπως μὴ ἀποδεχθῶσιν ἄνευ ὅρων τὴν εὐθύνην μιᾶς ὑποχρεώσεως τῆς ὁποίας δὲν θὰ ἦσαν βέβαιοι ὅτι ἡ Γερμανία θὰ ἠδύνατο ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ἐγγυηθῇ τὴν ἐκτέλεσιν. Πάντως δέον νὰ τονισθῇ τὸ γεγονός, ὅτι τὸ συνολικὸν ποσὸν τῆς προτεινομένης ἐτησίας δόσεως, καίτοι ἀπέχει πολὺ τῆς καλύψεως τῶν ἀναγκῶν τῶν ὑποδειχθεισῶν ὑπὸ τῶν

besoins indiqués par les Experts des pays créanciers, est un montant que ces Experts ont toute raison de considérer comme susceptible à la fois d'être payé et transféré par l'Allemagne. La possibilité d'ajourner le transfert d'une partie de cette somme obvie au danger d'avoir un montant qui dépasserait la capacité de transfert de l'Allemagne pendant une période de difficultés. L'adoption de ce principe a constitué un des éléments qui ont permis aux Experts allemands d'accepter le présent projet à titre de solution possible ne présentant pas de contradiction avec leurs idées premières.

77. En préconisant la continuation du système des livraisons en nature pendant une période limitée et pour des montants décroissants, nous avons reconnu, comme il est indiqué au chapitre 8 (f) du présent rapport, la nécessité de maintenir une période de transition pour éviter tout changement brusque dans la situation économique actuelle de l'Allemagne. On maintient ainsi le pouvoir de transfert de l'Allemagne sans y jeter le trouble dû à des modifications soudaines dans la situation commerciale.

8. ANNUITÉS.

78. Le Comité fait les recommandations suivantes :

79. 1. Les Gouvernements fixeront la date exacte où le Plan Dawes cessera de fonctionner et où le nouveau Plan viendra le remplacer. En procédant à cette fixation les Gouvernements auront à considérer que les calculs du présent Comité ont été faits sur la base que le Plan Dawes cesserait d'être applicable le 31 août 1929 et que le nouveau Plan entrerait en vigueur le 1er septembre 1929.

80. Dans le cas où les Gouvernements fixeraient une date postérieure au 1er septembre 1929, il est recommandé que des ajustements financiers soient effectués de telle sorte que la base des payementr prévus par le nouveau Plan parte néanmoins du 1es septembre 1929 et que la base des payements prévu par le Plan Dawes prenne fin le 31 août 1929.

81. 2. Les payements envisagés par le Plan du Comité Dawes devraient se poursuivre jusqu'à la fin de l'année actuelle de réparations, soit jusqu'au 31 août 1929.

82. 3. Le nouveau Plan entrerait en vigueur le 1er septembre 1929 avec la valeur de 37 annuités de 1988,8 millions de Reichsmarks jusqu'au 31 mars 1966, les payements afférents à l'emprunt Dawes devant être ajoutés à ce chiffre.

83. 4. Les payements à effectuer en vertu du Plan Dawes pendant la période de cinq mois antérieures au 1er septembre 1929, après avoir assuré le service de l'Emprunt Dawes, devront être traités comme des payements nécessaires pour couvrir les besoins des Puissances créancières pendant cette période de transition, y compris les payements à l'extérieur pour l'année se terminant le 31 mars 1930.

84. S'il restait un excédent quelconque une fois couverts les besoins mentionnés ci-dessus, la question de l'emploi de cet excédent ainsi que toutes les questions et dépenses se rapportant au passage du fonctionnement des accords existants à celui du nouveau

Πραγματογνωμόνων τῶν πιστούχων Κρατῶν, εἶναι ποσὸν τὸ ὁποῖον οἱ Πραγματογνώμονες οὗτοι ἔχουσι πάντα λόγον νὰ θεωρῶσι ὡς ἐπιδεκτικὸν συγχρόνως πληρωμῆς καὶ μεταφορᾶς ὑπὸ τῆς Γερμανίας. Ἡ δυνατότης ἀναβολῆς τῆς μεταφορᾶς μέρους τοῦ ποσοῦ τούτου ἀποτρέπει τὸν κίνδυνον τῆς ὑπάρξεως ποσοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ ὑπερέβαινε τὴν ἱκανότητα μεταφορᾶς τῆς Γερμανίας κατὰ περίοδον δυσκολιῶν. Ἡ παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς ταύτης ἀπετέλεσεν ἓν τῶν στοιχείων, ἅτινα ἐπέτρεψαν εἰς τοὺς Γερμανοὺς Πραγματογνώμονας νὰ ἀποδεχθῶσι τὸ παρὸν σχέδιον ὡς δυνατὴν λύσιν μὴ παρουσιάζουσαν ἀντίφασιν πρὸς τὰς βασικὰς αὐτῶν ἰδέας.

77. Συνιστῶντες τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ συστήματος τῶν εἰς εἶδος παροχῶν κατὰ περιωρισμένην χρονικὴν περίοδον καὶ διὰ ποσὰ φθίνοντα, ἀναγνωρίσαμεν, ὡς ὑποδεικνύεται ἐν τῷ κεφαλαίῳ 8 (σ') τῆς παρούσης ἐκθέσεως, τὴν ἀνάγκην ὅπως διατηρηθῇ μεταβατική τις περίοδος, πρὸ ἀποφυγὴν πάσης ἀποτόμου μεταβολῆς ἐν τῇ νῦν οἰκονομικῇ καταστάσει τῆς Γερμανίας. Οὕτως διατηρεῖται ἡ ἱκανότης μεταφορᾶς τῆς Γερμανίας χωρὶς νὰ ἐπιφέρηται εἰς αὐτὴν ἡ διαταραχὴ ἡ ὀφειλομένη εἰς ἀποτόμους μεταβολὰς τῆς ἐμπορικῆς καταστάσεως.

8. ΕΤΗΣΙΑΙ ΔΟΣΕΙΣ.

78. Ἡ ἐπιτροπὴ ποιεῖται τὰς ἀκολούθους συστάσεις:

79. 1. Αἱ Κυβερνήσεις θὰ καθορίσωσι τὴν ἀκριβῆ ἡμερομηνίαν καθ' ἣν θὰ παύσῃ νὰ λειτουργῇ τὸ Σχέδιον Ντὼς καὶ καθ' ἣν τὸ νέον Σχέδιον θὰ τὸ ἀντικαταστήσῃ. Προβαίνουσαι εἰς τὸν καθορισμὸν τοῦτον αἱ Κυβερνήσεις πρέπει νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ ὑπολογισμοὶ τῆς παρούσης Ἐπιτροπῆς ἐγένοντο ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὅτι τὸ σχέδιον Ντὼς θὰ ἔπαυεν ἐφαρμοζόμενον τὴν 31ην Αὐγούστου 1929 καὶ ὅτι τὸ νέον Σχέδιον θὰ ἐτίθετο ἐν ἰσχύι τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1929.

80. Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ Κυβερνήσεις θὰ καθώριζον ἡμερομηνίαν μεταγενεστέραν τῆς 1ης Σ)βρίου 1929, συνιστᾶται ὅπως ἐνεργηθῶσιν οἰκονομικαὶ προσαρμογαὶ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε ἡ βάσις τῶν πληρωμῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος σχεδίου νὰ ἄρχηται, οὐχ ἧττον, ἀπὸ τῆς 1ης Σ)βρίου 1929 καὶ ὥστε ἡ βάσις τῶν πληρωμῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Σχεδίου Ντὼς νὰ λήγῃ τὴν 31ην Αὐγούστου 1929.

81. 2. Αἱ πληρωμαὶ αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ Σχεδίου τῆς Ἐπιτροπῆς Ντὼς θὰ ἔδει νὰ ἐξακολουθήσωσι μέχρι τοῦ τέλους τοῦ παρόντος ἔτους τῶν ἐπανορθώσεων, τουτέστι μέχρι τῆς 31ης Αὐγούστου 1929.

82. 3. Τὸ νέον Σχέδιον θὰ ἐτίθετο ἐν ἰσχύι τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1929 μὲ τὴν ἀξίαν 37 ἐτησίων δόσεων ἐκ 1988, 8 ἑκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου 1966, αἱ δὲ πληρωμαὶ αἱ σχετικαὶ πρὸς τὸ δάνειον Ντὼς δέον νὰ προστεθῶσι εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον.

83. 4. Αἱ συμφώνως πρὸς τὸ Σχέδιον Ντὼς ἐνεργηταὶ πληρωμαὶ κατὰ τὴν πεντάμηνον περίοδον τὴν προγενεστέραν τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1929, μετὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δανείου Ντώς, θὰ πρέπῃ νὰ θεωρηθῶσιν ὡς πληρωμαὶ ἀναγκαῖαι πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων κατὰ τὴν μεταβατικὴν ταύτην περίοδον, περιλαμβανομένων καὶ τῶν πληρωμῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ τὸ ἔτος τὸ λῆγον τὴν 31ην Μαρτίου 1930.

84. Ἐὰν ἀπέμενε οἱονδήποτε πλεόνασμα μετὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων ἀναγκῶν, τὸ ζήτημα τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ πλεονάσματος τούτου ὡς καὶ πάντα τὰ ζητήματα καὶ τὰ ἔξοδα τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὴν μετάβασιν ἀπὸ τῆς λειτουργίας τῶν ὑφισταμένων συμφωνιῶν

Plan devraient être réglés et ajustés entre les Gouvernements.

85. 5. Pour que les nouvelles annuités coïncident avec l'exercice financier de l'Allemagne, le barème des payements à effectuer par l'Allemagne à partir du 1er septembre 1929 sera le suivant :

			millions de Reichsmarks
86. 7 mois	1er Septembre 1929	31 Mars 1930	742,8
	1er Avril 1930.....	— 1931....	1.707,9
	— 1931.....	— 1932...	1.685,0
	— 1932.....	— 1933...	1.738,2
	— 1933.....	— 1934...	1.804,3
	— 1934.....	— 1935...	1.866,9
	— 1935.....	— 1936....	1.892,9
	— 1936.....	— 1937....	1.939,7
	— 1937.....	— 1938....	1.977,0
	— 1938.....	— 1939....	1.995,3
36 exercices financiers allemands.	— 1939.....	— 1940....	2.042,8
	— 1940.....	— 1941....	2.155,5
	— 1940.....	— 1942....	2.180,7
(1)	— 1942.....	— 1943....	2.198,0
	— 1943.....	— 1944....	2.194,3
	— 1944.....	— 1945....	2.207,5
	— 1945.....	— 1946....	2.203,8
	— 1946.....	— 1947....	2,199,5
	— 1947.....	— 1948	2.215,2
	— 1948.....	— 1949....	2.210,0
	— 1949.....	— 1950....	2,316,8
	— 1950.....	— 1951....	2,359,2
	— 1951.....	— 1952....	2.343,2
	— 1952.....	— 1953....	2.346,2
	— 1953.....	— 1954....	2.353,3
	— 1954.....	— 1955....	2.346,6
	— 1955.....	— 1956....	2.359,8
	— 1956.....	— 1957....	2.354,2
	— 1957.....	— 1958....	2.361,8
	— 1958.....	— 1959....	2.393,8
	— 1959.....	— 1960....	2.370,6
	— 1960.....	— 1961	2.390,5
	— 1961.....	— 1962....	2.398,3
	— 1962.....	— 1963....	2.390,2
	— 1963.....	— 1964....	2.402,6
	— 1964.....	— 1965....	2.402,1
	— 1965.....	— 1966....	2.428,8

87. Après quoi, l'Allemagne restera redevable des payements indiqués au tableau suivant, sous réserve des stipulations spéciales prévues pour ces années :

88. 1966—67	1607,7
1967—68	1606,9
1968—69	1616,7
1669—70	1630,0
1970—71	1643,7
1971—72	1653,9
1972—73	1662,3
1973—74	1665,7
1974—75	1668,4
1975—76	1675,0
1976—77	1678,7
1977—78	1685,4

(1) Annuité constante de 37 années correspondant à 1,988,9 millions de Reichsmarks. L'emprunt Dawes doit y être ajouté.

εἰς τὴν τοῦ νέου Σχεδίου θὰ ἔδει νὰ κανονισθῶσιν καὶ διευθετηθῶσι μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων.

85. 5. Ὅπως αἱ νέαι ἐτήσιαι δόσεις συμπίπτωσι μετὰ τῆς Γερμανικῆς οἰκονομικῆς χρήσεως, ὁ πίναξ τῶν ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἐνεργητέων πληρωμῶν ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1929 θὰ εἶναι ὁ ἀκόλουθος:

			ἑκατομμύρια Ράϊχσμαρκ
86. 7 Μῆνες	1η Σ)βρίου 1929	31 Μαρτίου 1930	742,8
	1η Ἀπριλίου 1930.....	— 1931....	1.707,9
	— 1931.....	— 1932...	1.685,0
	— 1932.....	— 1933...	1.738,2
	— 1933.....	— 1934...	1.804,3
	— 1934.....	— 1935...	1.866,9
	— 1935.....	— 1936....	1.892,9
	— 1936.....	— 1937....	1.939,7
	— 1937.....	— 1938....	1.977,0
	— 1938.....	— 1939....	1.995,3
36 Γερμανικαὶ οἰκονομικαὶ χρήσεις (1)	— 1939.....	— 1940....	2.042,8
	— 1940.....	— 1941....	2.155,5
	— 1940.....	— 1942....	2.180,7
	— 1942.....	— 1943....	2.198,0
	— 1943.....	— 1944....	2.194,3
	— 1944.....	— 1945....	2.207,5
	— 1945.....	— 1946....	2.203,8
	— 1946.....	— 1947....	2,199,5
	— 1947.....	— 1948	2.215,2
	— 1948.....	— 1949....	2.210,8
	— 1949.....	— 1950....	2,316,0
	— 1950.....	— 1951....	2,359,2
	— 1951.....	— 1952....	2.343,2
	— 1952.....	— 1953....	2.346,2
	— 1953.....	— 1954....	2.353,3
	— 1954.....	— 1955....	2.346,6
	— 1955.....	— 1956....	2.359,8
	— 1956.....	— 1957....	2.354,2
	— 1957.....	— 1958....	2.361,8
	— 1958.....	— 1959....	2.393,8
	— 1959.....	— 1960....	2.370,6
	— 1960.....	— 1961	2.380,5
	— 1961.....	— 1962....	2.398,3
	— 1962.....	— 1963....	2.390,2
	— 1963.....	— 1964....	2.402,6
	— 1964.....	— 1965....	2.402,1
	— 1965.....	— 1966....	2.428,8

87. Κατόπιν τούτων, ἡ Γερμανία θὰ μείνῃ ὀφειλέτις, τῶν πληρωμῶν τῶν ἀναγραφομένων ἐν τῷ ἑπομένῳ πίνακι, ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν εἰδικῶν διατάξεων τῶν προβλεπομένων διὰ τὰ ἔτη ταῦτα.

88. 1966—67	1607,7
1967—68	1606,9
1968—69	1616,7
1669—70	1630,0
1970—71	1643,7
1971—72	1653,9
1972—73	1662,3
1973—74	1665,7
1974—75	1668,4
1975—76	1675,0
1976—77	1678,7
1977—78	1685,4

(1) Σταθερὰ ἐτησία δόσις 37 ἐτῶν ἀντιστοιχοῦσα εἰς 1. 1988,8 ἑκατομμύρια Ράϊχσμαρκ. Εἰς ταύτας δέον νὰ προστίθηται τὸ δάνειον Ντώς.

1978—79	1695,5
1979—80	1700,4
1980—81	1711,3
1981—82	1687,6
1982—83	1691,8
1983—84	1703,3
1984—85	1683,5
1985—86	925,1
1986—87	931,4
1987—88	897,8

89. Sur les annuités ci-dessus, les montants ci-après seront inconditionnels, c'est-à-dire payables en monnaies étrangères au moyen de versements mensuels égaux sans aucun droit de suspension quelconque : 660 millions de Reichsmarks par an y compris les montants que nécessitera le service de l'emprunt extérieur allemand 1924.

90. Le reste de l'annuité sera payable en monnaies étrangères au moyen de versements mensuels égaux, mais sous réserve des conditions prévues à l'Annexe IV du présent Plan en ce qui concerne la suspension des transferts et des payements.

91. Le Gouvernement allemand prend l'engagement aux fins des présentes dispositions, ainsi qu' aux fins générales du Plan, que le Reichsmark aura et conservera sa convertibilité en or ou devises, comme prévu à l'article 31 de la loi actuelle sur la Reichsbank, et qu'à ces fins le Reichsmark aura et conservera une parité monétaire de 1)2.790 kilogramme d'or fin suivant la définition contenue dans la loi allemande du 30 août 1924 sur la frappe des monnaies (1).

92. Au point de vue de l'alinéa 4 ci-dessus, les payements à l'extérieur pour l'exercice se terminant le 31 mars 1930 sont les suivants :

	Millions de marks-or.
93. France	338,
Grande-Bretagne	366,6
Italie	107,8
Belgique	23,4
Roumanie	8,8
Serbie	5,9
Grèce	5,3
Portugal	7,2
Total	863,1

94. A l'alinéa XI de l'Annexe I, des dispositions sont prises afin qu'un pourcentage du fonds de réserve spécial accumulé à la Banque soit mis à la disposition de l'Allemagne, si nécessaire, en vue de contribuer à la couverture des 22 dernières annuités payables en vertu du barème ci-dessus.

95. En calculant les annuités ci-dessus, nous avons tenu compte de toutes les dépenses incombant à l' Allemagne pendant la période du nouveau Plan, telles qu'elles étaient couvertes par le Plan Dawes. Toutefois, nous n'avons pas compris les frais des commissions et les dépenses courantes d'occupation, étant donné que ces frais et dépenses ne doivent continuer que jusqu'à une date à fixer par les Gouvernements.

(1) Voir également la lettre du Président de la Reichsbank. (Annexe II).

1978—79	1695.5
1979—80	1700,4
1980—81	1711,3
1981—82	1687,6
1982—83	1691,8
1983—84	1703,3
1984—85	1683,5
1985—86	925,1
1986—87	931,4
1987—88	897,8

89. 'Επὶ τῶν ὡς ἄνω ἐτησίων δόσεων τὰ κατωτέρω ποσὰ θὰ εἶναι ἄνευ ὅρων, τοὐτέστι πληρωτέα εἰς ξένα νομίσματα διὰ μηνιαίων ἴσων καταβολῶν, ἄνευ οὐδενὸς δικαιώματος οἱασδήποτε ἀναστολῆς, 660 ἑκατομμύρια Ράϊχσμαρκ ἐτησίως, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ποσῶν ἅτινα θὰ ἀπαιτήσῃ ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἐξωτερικοῦ Γερμανικοῦ δανείου 1924.

90. Τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἐτησίας δόσεως θὰ εἶναι πληρωτέον εἰς ξένα νομίσματα δι' ἴσων μηνιαίων δόσεων, ἀλλ' ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν ὅρων τῶν προβλεπομένων ἐν τῷ παραρτήματι IV τοῦ παρόντος Σχεδίου ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναστολὴν τῶν μετατροπῶν καὶ τῶν πληρωμῶν.

91. 'Η Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς τοὺς σκοποὺς τῶν παρουσῶν διατάξεων, ὡς καὶ γενικῶς πρὸς τοὺς γενικοὺς σκοποὺς τοῦ Σχεδίου, ὅτι τὸ Ράϊχσμαρκ θὰ ἔχῃ καὶ θὰ διατηρῇ τὸ μετατρεπτόν του, ὡς προβλέπεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 31 τοῦ ἰσχύοντος νόμου περὶ τῆς Ράϊχσμπανκ, καὶ ὅτι ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ τὸ Ράϊχσμαρκ θὰ ἔχῃ καὶ θὰ διατηρῇ νομισματικὴν ἰσοτιμίαν 1)2.790 χιλιόγραμμα καθαροῦ χρυσοῦ, συμφώνως πρὸς τὸν ὁρισμὸν τὸν περιεχόμενον ἐν τῷ Γερμανικῷ Νόμῳ τῆς 30 Αὐγούστου 1924 περὶ τῆς κοπῆς τῶν νομισμάτων (1).

92. 'Απὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ὡς ἄνω παραγράφου, 4, αἱ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πληρωμαὶ διὰ τὴν χρῆσιν τὴν λήγουσαν τὴν 31ην Μαρτίου 1930 εἶναι αἱ ἑξῆς:

	'Εκατομμύρια χρυσᾶ μάρκα
93. Γαλλία	338.1.—
Μεγάλη Βρεττανία	366.6.—
'Ιταλία	107.8.—
Βέλγιον	23.4.—
Ρουμανία	8.8.—
Σερβία	5.9.—
'Ελλὰς	5.3.—
Πορτογαλλία	7.2.—
Σύνολον	863.1.—

94. Εἰς τὴν παράγραφον XI τοῦ Παραρτήματος I, λαμβάνονται μέτρα ὅπως ἓν ποσοστὸν τοῦ εἰδικοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τοῦ συσσωρευομένου εἰς τὴν Τράπεζαν τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Γερμανίας, ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, ἐπὶ τῷ σκοπῷ συμβολῆς εἰς τὴν κάλυψιν τῶν 22 τελευταίων ἐτησίων δόσεων τῶν πληρωτέων δυνάμει τοῦ ὡς ἄνω πίνακος.

95. 'Υπολογίζοντες τὰς ὡς ἄνω ἐτησίας δόσεις, ἐλάβομεν ὑπ' ὄψιν πάντα τὰ ἔξοδα τὰ βαρύνοντα τὴν Γερμανίαν κατὰ τὴν περίοδον τοῦ νέου Σχεδίου, οἷα ταῦτα ἐκαλύπτοντο ἐν τῷ Σχεδίῳ Ντώς. Πάντως δὲν περιελάβομεν τὰ ἔξοδα τῶν 'Επιτροπῶν καὶ τὰ τρέχοντα ἔξοδα κατοχῆς, δοθέντος ὅτι τὰ ἔξοδα ταῦτα δὲν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσωσιν εἰ μὴ μέχρις ἡμερομηνίας καθοριστέας ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων. Αἱ ἀναγ-

(1) "Ιδε ὡσαύτως τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Προέδρου τῆς Ράϊχσμπάνκ (Παράρτημα II).

Les arrangements nécessaires pour leur payement devront être pris par les Gouvernements en même temps qu'ils adopteront le nouveau Plan.

96. En dehors de ce qui précède, nous recommandons qu'à partir de la mise en vigueur du présent Plan, l'obligation antérieure de l'Allemagne soit complètement remplacée par l'obligation prévue dans notre Plan et que le payement intégral des annuités envisagées conformément au présent Plan soit accepté par les Puissances créancières comme décharge définitive de toutes les obligations de l'Allemagne restant encore en suspens et énumérées à la Section XI de la Partie I du Plan Dawes, telle que l'interprètent les décisions déjà prises par le Tribunal d'Interprétation constitué en vertu de l'Accord de Londres du 30 août 1924. Ce Tribunal devra être maintenu et tout litige susceptible de se produire au sujet de l'étendue de ces obligations ou de toute autre question d'interprétation ou d'application du présent Plan, entre l'Allemagne d'une part et les Gouvernements créanciers, l'un d'eux ou la Banque d'autre part, devra lui être soumis en vue d'une décision définitive.

97. Au cours de leurs travaux, les Experts appartenant aux principales Puissances créancières ont aussi traité la question de la répartition de ces annuités entres les Puissances créancières. Leurs recommandations établies à la suite d'un examen minutieux des arrangements existants relatifs à la répartition, ou d'autres considérations pertinentes qui leur ont été soumises et après qu'il a été dûment tenu compte des droits des autres pays (1) prenant part aux annuités Dawes, figurent à l'Annexe VII qu'ils considèrent comme une partie intégrante du présent Rapport.

COMPOSITION DES ANNUITÉS.

8 (a) Origine et garantie.

98. 1. Les annuités proviennent de deux sources :
1. Compagnie des Chemins de fer allemands;
2. Budget du Reich.

99. Après un examen approfondi des propositions formulées par les Experts allemands, le Comité a estimé que les annuités proposées par lui ne devraient pas provenir uniquement du budget allemand, mais qu'il y aurait lieu de conserver l'une des sources de recettes utilisées par le Plan Dawes, à savoir la Compagnie des chemins de fer. Toutefois, nous tenons à préciser que nous proposons de conserver une contribution provenant de la Compagnie des chemins de fer non seulement en raison des garanties qu'elle apporte, mais encore en tant que moyen commode de se procurer les recettes nécessaires.

100. Nous avons également examiné la situation en ce qui concerne les revenus gagés. Etant donné que ces revenus servent de garantie collatérale pour le service de l'emprunt extérieur allemand de 1924, notre sentiment est qu'il est impossible d'en recommander la libération. Cependant nous sommes d'avis que le Gouvernement allemand pourra utilement discuter avec les Trustees, qui représentent les porteurs d'opligations dudit emprunt, la possibilité de simplifier autant que possible le mécanisme existant, et que les Gouvernements créanciers devraient en ce qui les concerne accepter un semblable arrangement

(1) Grèce, Pologne, Portugal, Roumanie, Serbie, Japon, Etat Unis d'Amérique.

καῖαι διευθετήσεις διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν θὰ πρέπῃ νὰ γίνωσι ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων συγχρόνως μὲ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ νέου Σχεδίου.

96. 'Εκτὸς τῶν προηγουμένων, συνιστῶμεν ὅπως ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Σχεδίου ἀντικατασταθῇ τελείως ἡ προηγουμένη ὑποχρέωσις τῆς Γερμανίας διὰ τῆς ὑποχρεώσεως τῆς προβλεπομένης ἐν τῷ Σχεδίῳ ἡμῶν καὶ ὅπως ἡ ὁλοκληρωτικὴ πληρωμὴ τῶν ἐτησίων δόσεων τῶν προβλεπομένων συμφώνως πρὸς τὸ παρὸν Σχέδιον γίνῃ ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων ὡς ὁριστικὴ ἐξόφλησις πασῶν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Γερμανίας αἵτινες παραμένουσιν εἰσέτι ἐκκρεμεῖς καὶ ἀπαριθμοῦνται ἐν τῷ Τμήματι XI τοῦ Μέρους I τοῦ Σχεδίου Ντώς, ὡς ἑρμηνεύουν τοῦτο αἱ ἤδη ληφθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου 'Ερμηνείας τοῦ συσταθέντος δυνάμει τῆς συμφωνίας τοῦ Λονδίνου τῆς 30ης Αὐγούστου 1924 ἀποφάσεις. Τὸ δικαστήριον τοῦτο θὰ πρέπῃ νὰ διατηρηθῇ καὶ πᾶσα διαφορὰ δυναμένη νὰ προκύψῃ ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν τῶν ὑποχρεώσεων τούτων καὶ πᾶν ἄλλο ζήτημα ἑρμηνείας ἢ ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Σχεδίου μεταξὺ τῆς Γερμανίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων, μιᾶς ἐξ αὐτῶν ἢ τῆς Τραπέζης ἀφ' ἑτέρου, θὰ πρέπῃ νὰ ὑποβάλληται εἰς αὐτὸ πρὸς ὁριστικὴν ἀπόφασιν.

97. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν των, οἱ Πραγματογνώμονες οἱ ἀνήκοντες εἰς τὰς κυριωτέρας πιστωτρίας Δυνάμεις ἐπραγματεύθησαν ὡσαύτως τὴ ζήτημα τῆς κατανομῆς τῶν ἐτησίων τούτων δόσεων μεταξὺ τῶν πιστωτριῶν δυνάμεων. Αἱ συστάσεις αὐτῶν, γενόμεναι κατόπιν λεπτομερῶς μελέτης τῶν ὑπαρχουσῶν συμφωνιῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν κατανομήν, ἢ ἑτέρων οὐσιωδῶν ἀπόψεων αἵτινες ὑπεβλήθησαν εἰς αὐτούς, καὶ ἀφοῦ ἐλήφθησαν δεόντως ὑπ' ὄψιν τὰ δικαιώματα τῶν λοιπῶν χωρῶν (1) αἵτινες λαμβάνουσι μέρος εἰς τὰς ἐτησίας δόσεις Ντώς, ἀναγράφονται ἐν τῷ παραρτήματι 7 τὸ ὁποῖον θεωροῦσιν ὡς ἀναπόσπαστον μέρος τῆς παρούσης 'Εκθέσεως.

ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΤΗΣΙΩΝ ΔΟΣΕΩΝ

8. (α) Προέλευσις καὶ ἐγγύησις.

98. 1. Αἱ ἐτήσιαι δόσεις προέρχονται ἐκ δύο πηγῶν:
1. Τὴν 'Εταιρείαν τῶν Γερμανικῶν Σιδηροδρόμων.
2. Τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους.

99. Μετὰ ἐμπεριστατωμένην ἐξέτασιν τῶν προτάσεων τῶν γενομένων ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Πραγματογνωμόνων, ἡ 'Επιτροπὴ ἐθεώρησεν ὅτι αἱ ὑπ' αὐτῆς προτεινόμεναι ἐτήσιαι δόσεις δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ προέρχωνται ἀποκλειστικῶς ἐκ τοῦ γερμανικοῦ προυπολογισμοῦ, ἀλλ' ὅτι θὰ ἔδει νὰ διατηρηθῇ μία τῶν δύο πηγῶν εἰσπράξεων τῶν χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τοῦ Σχεδίου Ντώς, ἤτοι ἡ 'Εταιρεία τῶν Σιδηροδρόμων. Πάντως ἐπιθυμοῦμεν νὰ καθορίσωμεν ὅτι προτείνομεν τὴν διατήρησιν συνεισφορᾶς προερχομένης ἐκ τῆς 'Εταιρείας τῶν σιδηροδρόμων οὐχὶ μόνον ἕνεκεν τῶν ἐγγυήσεων τὰς ὁποίας συνεπιφέρει αὕτη, ἀλλὰ καὶ διότι πρόκειται περὶ καταλλήλου μέσου πορισμοῦ τῶν ἀναγκαίων εἰσπράξεων.

100. 'Εξητάσαμεν ὡσαύτως τὴν κατάστασιν ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑπεγγύους προσόδους. Δοθέντος ὅτι τὰ εἰσοδήματα ταῦτα χρησιμεύουσιν ὡς παράλληλος ἐγγύησις διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐξωτερικοῦ Γερμανικοῦ Δανείου τοῦ 1924, νομίζομεν ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ συστήσωμεν τὴν ἀπελευθέρωσίν των. 'Εν τούτοις φρονοῦμεν ὅτι ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ δύναται νὰ συζητήσῃ ἐπωφελῶς μετὰ τῶν 'Επιτρόπων (Trustees), οἵτινες ἀντιπροσωπεύουσι τοὺς κομιστὰς ὁμολογιῶν τοῦ ρηθέντος δανείου, τὴν δυνατότητα τῆς κατὰ τὸ δυνατὸν ἁπλοποιήσεως τοῦ ὑπάρχοντος μηχα-

(1) 'Ελλὰς, Πολωνία, Πορτογαλλία, Ρουμανία, Σερβία, 'Ιαπωνία καὶ 'Ηνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς 'Αμερικῆς.

La garantie effective des Gouvernements créanciers doit être en substance celle qui est indiquée à l'Annexe III (Section III).

101. Ces questions spéciales mises à part, le Comité tient à déclarer que la garantie fondamentale du payement des annuités est constituée par l'engagement solennel du Gouvernement allemand, engagement auquel aucune garantie nouvelle ne saurait rien ajouter.

102. En conséquence, le Comité propose aux Gouvernements créanciers de prendre toutes les mesures nécessaires pour libérer tous les contrôles, gages, garanties et privilèges qui peuvent se trouver encore entre leurs mains, en dehors de ceux dont il est fait une mention spéciale ci-dessus, et de reconnaître que leur acceptation de l'engagement solennel du Gouvernement allemand remplace tous gages, garanties et privilèges ou contrôles qui peuvent exister à l'heure actuelle.

103. 2. Contribution de la Compagnie des chemins de fer allemands. En vertu de la loi allemande sur les chemins de fer, du 30 août, 1924, mise en vigueur conformément au Plan Dawes, la Compagnie des chemins de fer allemands est assujettie à une hypothèque de 11 milliards de marks-or en faveur du Trustee des obligations des chemins de fer allemands et a remis à ce Trustee une obligation de 11 milliards de marks-or. Cette obligation porte intérêt à 5 o)o l'an avec amortissement cumulatif de 1 o)o à partir du 1er septembre 1927, l'intérêt et le service d'amortissement étant garantis par le Gouvernement du Reich.

104. Le présent Plan envisage la suppression des obligations des chemins de fer ainsi que celle des autres mesures de participation étrangère à la gestion des chemins de fer et il y substitue une contribution de la Compagnie des chemins de fer spécifiée dans les alinéas ci-après.

105. La Compagnie des chemins de fer aura l'obligation de verser pendant 37 ans une taxe de nature directe (comprenent, s'il est nécessaire, la taxe sur les transports) d'un montant annuel de 660 millions de Reichsmarks soit l'équivalent du montant annuel de l'annuité non différable. Cette taxe sera imposée par une législation allemande et la perception en sera garantie par le Gouvernement allemand. La Compagnie des chemins de fer devra remettre à la Banque des Règlements Internationaux un certificat attestant qu'elle contracte cette obligation.

106. Le montant payable sera prélevé sur les recettes brutes de la Compagnie, prendra rang après les dépenses pour le personnel et sera placé sur le même pied que les dépenses pour le matériel et les marchandises de consommation. Cette contribution jouira d'une priorité par rapport à tous les autres impôts actuellement prélevés sur la Compagnie des chemins de fer ou susceptibles de l'être dans l'avenir; elle jouira d'une priorité sur toute autre charge hypothécaire ou non hypothécaire grevant la Compagnie. Le montant en sera payé directement par la Compagnie des chemins de fer au compte de la Banque des Règlements Internationaux à la Reichsbank par les versements prévus au Chapitre 8.

νισμοῦ, καὶ ὅτι αἱ πιστώτριαι Κυβερνήσεις θὰ ἔδει τὸ καθ' ἑαυτὰς νὰ ἀποδεχθῶσιν παρομοίαν συμφωνίαν. Ἡ πραγματικὴ ἐγγύησις τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων δέον νὰ εἶναι οὐσιαστικῶς ἡ ὑποδεικνυομένη ἐν τῷ Παραρτήματι III (Τμῆμα III).

101. Τιθεμένων κατὰ μέρος τῶν εἰδικῶν τούτων ζητημάτων, ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπιθυμεῖ νὰ δηλώσῃ ὅτι ἡ βασικὴ ἐγγύησις τῆς πληρωμῆς τῶν ἐτησίων δόσεων συνιστᾶται διὰ πανηγυρικῆς ὑποσχέσεως τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, ὑποσχέσεως εἰς τὴν ὁποίαν οὐδεμία νέα ἐγγύησις θὰ ἠδύνατο νὰ προσθέσῃ τι.

102. Κατὰ συνέπειαν, ἡ Ἐπιτροπὴ προτείνει εἰς τὰς πιστωτρίας Κυβερνήσεις ὅπως λάβωσι πάντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἀπελευθέρωσιν πάντων τῶν ἐλέγχων, ἐνεχύρων, ἐγγυήσεων καὶ προνομίων ἅτινα ἐνδεχομένως εὑρίσκονται εἰσέτι εἰς χεῖρας των, ἐκτὸς τῶν εἰδικῶς ἀνωτέρω ἀναφερομένων, καὶ νὰ ἀναγνωρίσωσιν ὅτι ἡ ὑπ' αὐτῶν ἀποδοχὴ τῆς πανηγυτικῆς ὑποσχέσεως τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἀντικαθιστᾷ πάντα τὰ ἐνέχυρα, ἐγγυήσεις καὶ προνόμια ἢ ἐλέγχους, ἅτινα ἐνδεχομένως ὑφίστανται ἐπὶ τοῦ παρόντος.

103. 2. Συνεισφορὰ τῆς Ἑταιρείας τῶν Γερμανικῶν Σιδηροδρόμων. Δυνάμει τοῦ Γερμανικοῦ νόμου περὶ τῶν Σιδηροδρόμων, τῆς 30ῆς Αὐγούστου 1924, τεθέντος ἐν ἰσχύι συμφώνως πρὸς τὸ σχέδιον Ντώς, ἡ ἑταιρεία τῶν Γερμανικῶν Σιδηροδρόμων ὑπόκειται εἰς ὑποθήκην ἑνδεκα δισεκατομμυρίων χρυσῶν μάρκων πρὸς ὄφελος τοῦ Ἐπιτρόπου (Trustee) τῶν ὁμολογιῶν τῶν Γερμανικῶν Σιδηροδρόμων καὶ παρέδωσε εἰς τὸν Ἐπίτροπον (Trustee) τοῦτον ὁμολογίαν 11 δισεκατομμυρίων χρυσῶν μάρκων. Ἡ ὁμολογία αὕτη ἀποφέρει τόκον 5 ο)ο ἐτησίως μετὰ χρεωλυσίου ἀθροιστικοῦ ἐξ ἑνὸς τοῖς ἑκατὸν ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1927, τοῦ τόκου καὶ τῆς ὑπηρεσίας χρεωλυσίου ὄντων ἠγγυημένων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους.

104. Τὸ παρὸν Σχέδιον προβλέπει τὴν κατάργησιν τῶν ὁμολογιῶν τῶν σιδηροδρόμων ὡς καὶ τὴν τῶν ἄλλων μέτρων ξενικῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν Διαχείρισιν τῶν Σιδηροδρόμων καὶ ὑποκαθιστᾷ εἰς ταῦτα συνεισφορὰν τῆς Ἑταιρείας τῶν Σιδηροδρόμων εἰδικῶς καθοριζομένην εἰς τὰς κατωτέρω παραγράφους.

105. Ἡ Ἑταιρεία τῶν Σιδηροδρόμων θὰ ἔχῃ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλλῃ ἐπὶ 37 ἔτη ἅμεσον φόρον (περιλαμβάνοντα ἐν ἀνάγκῃ τὸν φόρον ἐπὶ τῶν μεταφορῶν) ἐτησίου ποσοῦ 660 ἑκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ ἤτοι τὸ ἰσότιμον τοῦ ἐτησίου ποσοῦ τῆς μὴ ἀναβλητῆς ἐτησίας δόσεως. Ὁ φόρος οὗτος θὰ ἐπιβληθῇ ὑπὸ Γερμανικῆς νομοθεσίας τὴν δὲ εἴσπραξιν αὐτοῦ θὰ ἐγγυηθῇ ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις. Ἡ Ἑταιρεία τῶν Σιδηροδρόμων θὰ πρέπῃ νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν πιστοποιητικὸν βεβαιοῦν ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην.

106. Τὸ πληρωτέον ποσὸν θὰ προαφαιρῆται ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων προσόδων τῆς Ἑταιρείας, θὰ λάβῃ σειρὰν μετὰ τὰ ἔξοδα διὰ τὸ προσωπικὸν καὶ θὰ τεθῇ ἐν ἴσῃ μοίρᾳ μετὰ τῶν ἐξόδων διὰ τὸ ὑλικὸν καὶ τὰ ἐμπορεύματα καταναλώσεως. Ἡ συνεισφορὰ αὕτη θὰ ἀπολαύῃ προτεραιότητος ἔναντι πάντων τῶν λοιπῶν φόρων τῶν ἤδη εἰσπραττομένων ἀπὸ τὴν Ἑταιρείαν τῶν Σιδηροδρόμων ἢ τῶν δυναμένων νὰ εἰσπράττωνται εἰς τὸ μέλλον. Θ' ἀπολαύῃ προτεραιότητος ἐπὶ παντὸς ὑποθηκικοῦ ἢ μὴ ὑποθηκικοῦ ἄλλου βάρους βαρύνοντος τὴν Ἑταιρείαν. Τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ καταβάλληται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας τῶν σιδηροδρόμων διὰ λογαριασμὸν τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν εἰς τὴν Ράϊχσμπανκ διὰ τῶν καταβολῶν τῶν προβλεπομένων ἐν τῷ Κεφαλαίῳ 8.

107. Les conditions énumérées ci-dessus devront être incorporées dans la loi régissant la Compagnie des chemins de fer.

108. Entre autres tâches, le Comité d'Organisation prévu à l'Annexe V au présent rapport devra prendre des dispositions convenables pour que le caractère privé et indépendant de la Compagnie des chemins de fer allemands, y compris son administration autonome en matière économique et financière ainsi que pour les questions de personnel, soit conservé pendant la période d'application du Plan sans intervention du Gouvernement allemand.

109. 3. Taxe sur les transports. — Outre les 660 millions de marks-or actuellement payables directement par la Compagnie des chemins de fer, le Plan Dawes prévoit au profit de l'annuité-type une contribution de 290 millions de marks-or, sur le rendement de la taxe sur les transports. Cette taxe est imposée par le gouvernement allemand et la Compagnie des chemins de fer allemands la perçoit pour le compte de l'Etat. Son produit total qui, à l'heure actuelle, dépasse de beau coup 290 millions de marks or, figure parmi les recettes budgétaires du Reich, tandis que la contribution de 290 millions est inscrite aux dépenses. Conformément au préssent Plan, la taxe directe sur la Compagnie des chemins de fer comprend, s'il est nécessaire, la taxe sur les transports qui, à part cela, est libre de toutes charges spéciales du chef des réparations.

110. 4. Charge imposée à l'industrie allemande.— En vertu de la loi sur la charge de l'industrie mise en vigueur conformément au Plan Dawes, la Banque des Obligations industrielles allemandes a émis pour 5 milliards d'obligations industrielles allemandes. Ces titres portent intérêt à 5 o)o l'an et sont amortis de 10 o)o l'an à partir de 1er septembre 1927, le principal, l'intérêt et l'amortissement étant garantis par le Gouvernement du Reich. De la sorte, la contribution actuelle à l'annuité provenant des obligations industrielles s'élève à 300 millions de marks-or.

Cette charge spéciale ne diffère en aucune façon des impôts ordinaires, sauf par les complications qu'elle apporte à la législation et par le système de perception. Nous recommandons qu'elle soit supprimée et qu'il soit tenu compte de cette suppression lors de la répartition des allègements fiscaux auxquels le présent rapport permettra au Gouvernement allemand de procéder.

111. 5. Contribution du budget du Reich.— En vertu du Plan Dawes le contribution fournie par le budget du Reich, pour la cinquième annuité c'est-à-dire pour l'année en cours, s'élève à 1.250 millions de marks-or, soit la moitié de l'annuité-type totale. Cette contribution constitue une charge pour l'ensemble du budget; elle est garantie spécialement par l'affectation au Commissaire aux revenus gagés des recettes provenant des douanes, de la bière, du tabac, du sucre et de l'alcool Ces recettes sont versées directement par les services de perception au compte du Commissaire à la Reichsbank. Chaque mois, dès que les fonds ainsi accumulés à son compte sont suffisants, le Commissaire fait virer u compte de l'Agent général à la Reichsbank le douène de la contribution budgétaire annuelle. L

107. Οἱ ἀνωτέρω ἀπαριθμούμενοι ὅροι δέον νὰ περιληφθῶσιν ἐν τῷ Νόμῳ περὶ τῆς Ἑταιρείας τῶν Σιδηροδρόμων.

108. Μεταξὺ ἄλλων ἔργων, ἡ Ἐπιτροπὴ Ὀργανώσεως ἡ προβλεπομένη εἰς τὸ Παράρτημα V τῆς παρούσης ἐκθέσεως θὰ πρέπῃ νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα ἵνα ὁ ἰδιωτικὸς καὶ ἀνεξάρτητος χαρακτὴρ τῆς Ἑταιρείας τῶν Γερμανικῶν Σιδηροδρόμων, περιλαμβανομένης καὶ τῆς αὐτονόμου αὐτῆς διοικήσεως ἐπὶ οἰκονομικῶν καὶ δημοσιονομικῶν θεμάτων ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ζητημάτων προσωπικοῦ, διατηρηθῇ κατὰ τὴν περίοδον ἐφαρμογῆς τοῦ Σχεδίου ἄνευ παρεμβάσεως τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως.

109. 3.—Φόρος ἐπὶ τῶν μεταφορῶν. —Ἐκτὸς τῶν 660 ἑκατομμυρίων χρυσῶν μάρκων τῶν ἀπ' εὐθείας νῦν πληρωτέων ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας τῶν Σιδηροδρόμων, τὸ σχέδιον Ντὼς προβλέπει, πρὸς ὄφελος τῆς ἐτησίας δόσεως-τύπου, συνεισφορὰν ἐκ 290 ἑκατομμυρίων χρυσῶν μάρκων, ἐπὶ τῆς ἀποδόσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν μεταφορῶν. Ὁ φόρος οὗτος ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἡ δὲ Ἑταιρεία τῶν Γερμανικῶν Σιδηροδρόμων, εἰσπράττει τοῦτον διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου. Ἡ ὁλικὴ ἀπόδοσίς του ἤτις, ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ 290 ἑκατομμύρια χρυσᾶ μάρκα, ἀναγράφεται μεταξὺ τῶν εἰσπράξεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους, ἐνῷ ἡ συμβολὴ ἐκ 290 ἑκατομ. ἐγγράφεται εἰς τὰ ἔξοδα. Συμφώνως πρὸς τὸ παρὸν Σχέδιον, ὁ ἄμεσος φόρος ἐπὶ τῆς Ἑταιρείας τῶν Σιδηροδρόμων περιλαμβάνει, ἐὰν εἶναι ἀνάγκη, τὸν φόρον ἐπὶ τῶν μεταφορῶν, ὁ ὁποῖος, πλὴν τούτου, εἶναι ἐλεύθερος πάντων τῶν εἰδικῶν βαρῶν ἐξ αἰτίας τῶν ἐπανορθώσεων.

110. 4. Ὑποχρέωσις ἐπιβεβλημένη εἰς τὴν Γερμανικὴν Βιομηχανίαν. — Δυνάμει τοῦ νόμου ἐπὶ τῆς ὑποχρεώσεως τῆς βιομηχανίας, τεθέντος ἐν ἰσχύι συμφώνως πρὸς τὸ Σχέδιον Ντώς, ἡ Τράπεζα τῶν βιομηχανικῶν γερμανικῶν ὁμολογιῶν, ἐξέδωκε διὰ ποσὸν 5 δισεκατομμυρίων ὁμολογίας σχετικὰς πρὸς τὰς γερμανικὰς βιομηχανίας καὶ τὰς παρέδωσε εἰς τὸν Ἐπίτροπον (trustee) διὰ τὰς Γερμανικὰς Βιομηχανικὰς ὁμολογίας. Οἱ τίτλοι οὗτοι ἀποφέρουσι τόκον 5 ο)ο ἐτησίως καὶ ἀποσβέννυνται κατὰ 10 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1927 τὸ δὲ κεφάλαιον, ὁ τόκος καὶ τὸ χρεωλύσιον εἶναι ἠγγυημένα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους. Οὕτως, ἡ σημερινὴ συνεισφορὰ εἰς τὴν ἐτησίαν δόσιν ἡ προερχομένη ἐκ τῶν βιομηχανικῶν ὁμολογιῶν ἀνέρχεται εἰς 300 ἑκατομμύρια χρυσᾶ μάρκα.

Ἡ εἰδικὴ αὕτη ὑποχρέωσις οὐδόλως διαφέρει τῶν συνήθων φόρων εἰμὴ διὰ τὰς περιπλοκὰς ἃς συνεπάγεται διὰ τὴν νομοθεσίαν καὶ διὰ τὸ σύστημα τῆς εἰσπράξεως. Συνιστῶμεν ὅπως καταργηθῇ καὶ ὅπως ἡ κατάργησις αὕτη ληφθῇ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν κατανομὴν τῶν φορολογικῶν ἐλαφρύνσεων εἰς τὰς ὁποίας ἡ παροῦσα ἔκθεσις θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν νὰ προβῇ.

111. 5.—Συνεισφορὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους.—Δυνάμει τοῦ Σχεδίου Ντὼς ἡ συνεισφορὰ ἡ παρεχομένη ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους, διὰ τὴν 5ην ἐτησίαν δόσιν, τοὐτέστιν διὰ τὸ τρέχον ἔτος, ἀνέρχεται εἰς 1.250 ἑκατομμύρια χρυσᾶ μάρκα, τοὐτέστιν τὸ ἥμισυ τῆς συνολικῆς ἐτησίας δόσεως-τύπου. Ἡ συνεισφορὰ αὕτη ἀποτελεῖ ἐπιβάρυνσιν διὰ τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ· εἶναι εἰδικῶς ἠγγυημένη διὰ τῆς διαθέσεως εἰς τὸν Ἐπίτροπον τῶν ὑπεγγύων προσόδων τῶν εἰσπράξεων τῶν προερχομένων ἐκ τῶν τελωνείων, τοῦ ζύθου, τοῦ καπνοῦ, τῆς ζακχάρεως καὶ τοῦ οἰνοπνεύματος. Αἱ εἰσπράξεις αὗται καταβάλλονται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν εἰσπράξεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἐπιτρόπου εἰς τὴν Ράϊχσμπανκ. Καθ' ἕκαστον μῆνα, εὐθὺς ὡς τὰ οὕτω διὰ λογαριασμὸν του συσσωρευόμενα ποσὰ καταστῶσιν ἐπαρκῆ, ὁ Ἐπίτροπος μεταβιβάζει εἰς λογα-

solde des recettes du mois est ensuite automatiquement transféré par lui au compte du Gouvernement allemand à la Reichsbank. Dans le présent Plan, la procédure suivie sera élaborée en détail par le Comité d'Organisation approprié proposé à l'Annexe V, compte tenu, dans la mesure du nécessaire, des arrangements qui pourront être acceptés par les Trustees de l'Emprunt 1924.

112. Etant donné que la contribution fournie par les chemins de fer allemands est maintenue pendant 37 ans au niveau fixe de 660 millions de Reichsmarks par an, la charge pour le budget du Reich varie avec le montant total de l'annuité. Ce montant atteint 1.136.400.000 Reichsmarks au cours de la deuxième année et s'élève à un maximum de 1.768.800.000 Reichsmarks pendant la trente-septième année. Ensuite la contribution de la Compagnie des chemins de fer cesse, l'annuité diminue fortement et la contribution budgétaire couvre la totalité des obligations de l'Allemagne pour le reste de la durée du Plan.

113. En moyenne, l'accroissement de la contribution budgétaire pendant les vingt premières années est de 24 millions de Reichsmarks environ annuellemment, soit environ 0,24 o)o des recettes totales du budget du Reich qui, à l'heure actuelle, sont légèrement inférieures à dix milliards. Cet accroissement modéré et progressif de la contribution budgétaire prévu par le Plan de règlement définitif devrait être couvert dans les années normales, sans qu'il fut nécessaire d'augmenter les impôts. En fait, la réduction importante de la contribution budgétaire, si on la compare avec celle du Plan Dawes, permet de reprendre immédiatement le programme de réduction d'impôts en cours depuis 1924. Le Comité exprime l'espoir que ces nouvelles réductions d'impôts et un règlement définitif des réparations contribueront fortement à accroitre l'épargne et à favoriser ainsi la formation intérieure des capitaux dont l'Allemagne a encore besoin.

8 (b) Progression

114. Les auteurs du Plan Dawes avaient pensé qu'ils pouvaient compter sur une augmentation certaine, importante et croissante de la prospérité de l'Allemagne, provenant non seulement de la mise en œuvre des richesses rapidement grandissantes du pays, mais encore des progrès constants de la prospérité mondiale. C'est cette opinion qui s'était exprimée par le système de l'indice de prospérité. Le nouveau Plan prévoit que les sommes à payer par l'Allemagne conformément à une échelle déterminée, s'augmenteront en général d'année en année jusqu'en 1966 de façon à correspondre, dans une faible mesure tout au moins, à l'augmentation prévue de sa prospérité. Cependant les annuités proposées commencent à un niveau qui, par rapport à l'annuité normale du Plan Dawes, soit 2.500 millions de marks-or, comporte un allègement immédiat et important pour le budget et le change allemands, tout en satisfaisant au besoin de l'Allemagne de voir se former de nouveaux capitaux à l'intérieur du pays ; de plus l'échelle adoptée offre la meilleure garantie possible que le nouveau système fonctionnera dès le début sans heurt ni trouble.

ριασμὸν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου εἰς τὴν Ράϊχσμπανκ τὸ 12ον τῆς ἐτησίας ἐκ τοῦ προϋπολογιασμοῦ συνεισφορᾶς. Τὸ ὑπόλοιπον τῶν εἰσπράξεων τοῦ μηνὸς μεταβιβάζεται κατόπιν αὐτομάτως ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν λογαριασμὸν τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Ράϊχσμπανκ. Ἐν τῷ παρόντι Σχεδίῳ, ἡ ἀκολουθουμένη διαδικασία θὰ παρασκευασθῇ λεπτομερῶς ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς ὀργανώσεως τῆς προτεινομένης ἐν τῷ Παρατήματι V, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ ἀναγκαίου, τῶν συμφωνιῶν, αἵτινες ἐνδέχεται νὰ γίνωσι ἀποδεκταὶ ὑπὸ τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ Δανείου τοῦ 1924.

112. Δοθέντος ὅτι ἡ συνεισφορὰ ἡ παρεχομένη ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν Σιδηροδρόμων διατηρεῖται ἐπὶ 37 ἔτη εἰς τὸ σταθερὸν ἐπίπεδον τῶν 660 ἑκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ ἐτησίως, ἡ ἐπιβάρυνσις τοῦ προυπολογισμοῦ τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους ποικίλλει ἀναλόγως τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῆς ἐτησίας δόσεως. Τὸ ποσὸν τοῦτο φθάνει εἰς 1.136.400.000 Ράϊχσμαρκ κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος καὶ ἀνέρχεται εἰς ἀνώτατον ὅριον ἐξ 1.768.800.000 Ράϊχσμαρκ κατὰ τὸ 37ον ἔτος. Κατόπιν ἡ συνεισφορὰ τῆς Ἑταιρείας τῶν Σιδηροδρόμων παύει, ἡ ἐτησία δόσις μειοῦται κατὰ πολὺ καὶ ἡ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ συνεισφορὰ καλύπτει τὸ σύνολον τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Γερμανίας διὰ τὸ ὑπόλοιπον χρονικὸν διάστημα τῆς ἰσχύος τοῦ Σχεδίου.

113. Κατὰ μέσον ὅρον, ἡ αὔξησις τῆς ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ συνεισφορᾶς κατὰ τὰ πρῶτα 20 ἔτη εἶναι 24 ἑκατομμύρια περίπουΡάϊχσμαρκ ἐτησίως,ἤτοι περίπου 0,24 ο)ο ἐκ τῶν συνολικῶν εἰσπράξεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους, αἵτινες, κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν εἶναι ὀλίγον κατώτεραι τῶν 10 δισεκατομμυρίων. Ἡ μετρία καὶ προυδευτικὴ αὕτη αὔξησις τῆς συνεισφορᾶς ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ Σχεδίου τελικοῦ διακανονισμοῦ θὰ ἔδει νὰ καλύπτεται κατὰ τὰ ὁμαλὰ ἔτη ἄνευ ἀνάγκης αὐξήσεως τῶν φόρων. Πράγματι, ἡ σημαντικὴ μείωσις τῆς ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ συνεισφορᾶς, συγκρινομένη πρὸς τὴν τοῦ Σχεδίου Ντώς, ἐπιτρέπει ὅπως ἀναληφθῇ εὐθὺς τὸ πρόγραμμα μειώσεως τῶν φόρων τὸ ἐφαρμοζόμενον ἀπὸ τοῦ 1924. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα, ὅτι αἱ νέαι αὗται μειώσεις τῶν φόρων καὶ ὁ ὁριστικὸς διακανονισμὸς τῶν ἐπανορθώσεων θὰ συμβάλωσι πολὺ εἰς τὸ νὰ αὐξήσῃ ἡ ἀποταμίευσις καὶ νὰ εὐνοηθῇ οὕτω ὁ ἐσωτερικὸς σχηματισμὸς κεφαλαίων τῶν ὁποίων ἡ Γερμανία ἔχει εἰσέτι ἀνάγκην.

8 (β) Πρόοδος.

114. Οἱ συντάκται τοῦ Σχεδίου Ντὼς εἶχον σκεφθῇ, ὅτι ἠδύναντο νὰ ὑπολογίζωσι ἐπὶ μιᾶς βεβαίας σημαντικῆς καὶ προϊούσης αὐξήσεως τῆς εὐημερίας τῆς Γερμανίας προερχομένης οὐχὶ μόνον ἐκ τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ ταχέως αὐξανομένου πλούτου τῆς χώρας, ἀλλὰ προσέτι καὶ ἐκ τῶν συνεχῶν προόδων τῆς παγκοσμίου εὐημερίας. Ἡ γνώμη αὕτη εἶχεν ἐκφρασθῇ διὰ τοῦ συστήματος τοῦ δείκτου εὐημερίας. Τὸ νέον Σχέδιον προβλέπει ὅτι τὰ πληρωτέα ὑπὸ τῆς Γερμανίας ποσὰ συμφώνως πρὸς ὡρισμένην κλίμακα, θὰ αὐξάνωνται γενικῶς ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος μέχρι τοῦ 1966 οὕτως ὥστε νὰ ἀνταποκρίνωνται, ἐν μικρῷ τουλάχιστον μέτρῳ, εἰς τὴν προβλεπομένην αὔξησιν τῆς εὐημερίας αὐτῆς. Ἐν τούτοις αἱ προτεινόμεναι ἐτήσιαι δόσεις ἄρχονται ἀπὸ ἐπιπέδου τὸ ὁποῖον ἐν σχέσει πρὸς τὴν κανονικὴν ἐτησίαν δόσιν τοῦ Σχεδίου Ντώς, ἤτοι 2.500 ἑκατομμύρια χρυσᾶ μάρκα, συνεπιφέρει ἄμεσον καὶ σημαντικὴν ἐλάφρυνσιν τοῦ Γερμανικοῦ προυπολογισμοῦ καὶ τοῦ Γερμανικοῦ συναλλάγματος, ἱκανοποιοῦσαι συγχρόνως τὴν ἀνάγκην τῆς Γερμανίας ὅπως σχηματισθῶσιν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς χώρας νέα κεφάλαια, ἐπὶ πλέον ἡ γενομένη δεκτὴ κλίμαξ παρουσιάζει τὴν καλυτέραν δυνατὴν ἐγγύησιν ὅτι τὸ νέον σύστημα θὰ λειτουργήσῃ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἄνευ προσκρούσεως οὔτε διαταραχῆς.

8 (c) Annuités non différables.

115. La partie qui n'était pas la moins difficile de notre tâche a été de déterminer la somme que l'Allemagne pourrait immédiatement s'engager à payer à titre d'obligation définitive et inconditionnelle. On ne peut définir par avance avec précision le moment où commencent à apparaitre les difficultés de procéder aux transferts en devises étrangères. Toutefois, on a pris grand soin de rester si loin en deçà de cette limite que toute possibilité d'erreur se trouve éliminée. Nous reconnaissons qu'en fixant le chiffre payable par l'Allemagne en monnaies étrangères sans aucun droit d'ajournement, à 660 millions de Reichsmarks, nous avons adopté un chiffre inspiré par la prudence. Cependant, nous sommes certains qu'il est plus sage de sous-évaluer de propos délibéré que de courir le plus léger risque d'affaiblir le crédit le l'Allemagne en proposant un chiffre qui pourrait ne pas être immédiatement accepté par une opinion publique bien informée.

8 (d) Annuités différables.

116. En outre de la partie inconditionnelle de l'annuité, nous proposons une partie différable, dont le transfert, dans certaines circonstances indiquées ci-dessus, pourra être différé pendant une période ne dépassant pas deux années.

117. Cette partie à transfert différable de l'annuité a pour but de permettre de faire face à la situation qui pourrait se produire au cours d'une année de difficultés économiques particulières. Il y aura d'autres moyens de remédier à une pareille situation et, s'il sont appliqués, nous pensons qu'il ne sera pas nécessaire d'avoir recours à cette mesure anormale. Cependant, elle est précieuse pour l'Allemagne à titre de précaution supplémentaire et elle constitue, par sa seule existence, une garantie contre les dangers qu'un cadre trop rigide pourrait susciter.

8 (e) Mesures de protection.

118. L'élément essentiel de la marge de sécurité supplémentaire prévue pour une partie des annuités réside dans la possibilité de suspendre les transferts. Afin de protéger l'Allemagne contre les conséquences possibles d'une période de dépression relativement courte qui, pour des raisons d'ordre interne ou externe pourrait menacer suffisamment les changes pour rendre dangereux les transferts à l'extérieur, nous proposons que le Gouvernement allemand ait le droit, sur préavis de quatre-vingt-dix jours, de suspendre les transferts pendant une période ne dépassant pas deux années, dans les conditions indiquées à l'Annexe IV. Pendant la durée de cette suspension, l'obligation du Gouvernement allemand, en ce qui concerne les sommes affectées par cet ajournement de transfert, serait tout d'abord limitée au payement en Reichsmarks au compte de la Banque des Règlements Internationaux à la Reichsbank; dans certaines conditions, une partie de ce payement pourrait être ajournée.

119. Dans le cas d'une déclaration de suspension la Banque des Règlements Internationaux réunira le Comité Consultatif spécial. A tout autre moment, quand

8 (γ) Μὴ ἀναβληταὶ ἐτήσιαι δόσεις.

115. Τὸ οὐχὶ εὐκολώτερον μέρος τοῦ ἔργου ἡμῶν ὑπῆρξεν ὁ καθορισμὸς τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον ἡ Γερμανία θὰ ἠδύνατο πάραυτα νὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληρώνῃ ὡς ὁριστικὴν καὶ ἄνευ ὅρων ὑποχρέωσιν. Δὲν δύναταί τις νὰ προσδιορίσῃ ἐκ τῶν προτέρων μετὰ ἀκριβείας τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἄρχονται νὰ ἀναφαίνωνται αἱ δυσκολίαι διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν μετατροπῶν εἰς ξένας νομισματικὰς ἀξίας. Πάντως κατεβλήθη μεγάλη φροντὶς παραμονῆς εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν ἐντεῦθεν τοῦ ὁρίου τούτου οὕτως ὥστε πᾶσα δυνατότης πλάνης ἀπεμακρύνθη. Ἀναγνωρίζομεν ὅτι, ὁρίζοντες τὸ ὑπὸ τῆς Γερμανίας εἰς ξένα νομίσματα πληρωτέον ποσόν, ἄνευ οὐδενὸς δικαιώματος ἀναβολῆς, εἰς 660 ἑκατομμύρια Ράϊχσμαρκ, παρεδέχθημεν ἀριθμὸν ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῆς συνέσεως. Ἐν τούτοις, ἔχομεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι εἶναι φρονιμώτερον νὰ ὑποτιμᾷ τις ἐκ προθέσεως παρὰ νὰ διατρέχῃ τὸν ἐλάχιστον κίνδυνον ἐξασθενήσεως τῆς πίστεως τῆς Γερμανίας διὰ τῆς προτάσεως ἀριθμοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ ἠδύνατο νὰ μὴ γίνῃ ἀμέσως ἀποδεκτὸς ὑπὸ καλῶς πληροφορημένης κοινῆς γνώμης.

8. (δ) Ἀναβληταὶ ἐτήσιαι δόσεις.

116. Ἐκτὸς τῆς ἄνευ ὅρων μερίδος τῆς ἐτησίας δόσεως, προτείνομεν μίαν ἀναβλητὴν μερίδα τῆς ὁποίας ἡ μετατροπὴ ὑπὸ ὡρισμένους ὅρους ὑποδεικνυομένους κατωτέρω, θὰ δύναται νὰ ἀναβληθῇ διὰ χρονικὴν περίοδον μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ δύο ἔτη.

117. Ἡ μερὶς αὕτη, τῆς ἐτησίας δόσεως, ἧς ἡ μετατροπὴ δύναται νὰ ἀναβληθῇ, ἔχει ὡς σκοπὸν νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ παραχθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν ἑνὸς ἔτους ἰδιαιτέρων οἰκονομικῶν δυσκολιῶν. Θὰ ὑπάρχωσιν ἄλλα μέσα θεραπείας μιᾶς τοιαύτης καταστάσεως, καί, ἐὰν ἐφαρμοσθῶσι ταῦτα, φρονοῦμεν ὅτι δὲν θὰ καταστῇ ἀναγκαία ἡ προσφυγὴ εἰς τὸ ἀντικανονικὸν τοῦτο μέτρον. Ἐν τούτοις, εἶναι τοῦτο πολύτιμον διὰ τὴν Γερμανίαν ὡς συμπληρωματικὴ προφύλαξις καὶ ἀποτελεῖ, διὰ μόνης τῆς ὑπάρξεώς του, ἐγγύησιν ἐναντίον τῶν κινδύνων, τοὺς ὁποίους θὰ ἠδύνατο νὰ γεννήσῃ ὑπὲρ τὸ δέον ἄκαμπτον πλαίσιον.

8. (ε) Μέτρα προστασίας.

118. Τὸ οὐσιῶδες στοιχεῖον τοῦ περιθωρίου συμπληρωματικῆς ἀσφαλείας τῆς προβλεπομένης διὰ μίαν μερίδα τῶν ἐτησίων δόσεων ἔγκειται ἐν τῇ δυνατότητι ἀναβολῆς τῶν μετατροπῶν. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ προασπίσεως τῆς Γερμανίας ἐναντι τῶν δυνατῶν συνεπειῶν μιᾶς περιόδου ἐξασθενίσεως σχετικῶς συντόμου ἤτις, διὰ λόγους ἐσωτερικοὺς ἢ ἐξωτερικούς, θὰ ἠδύνατο νὰ ἀπειλήσῃ ἐπαρκῶς τὰ συναλλάγματα ὥστε νὰ καταστήσῃ ἐπικινδύνους τὰς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μετατροπάς, προτείνομεν ὅπως ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἔχῃ τὸ δικαίωμα, κατόπιν προαγγελίας 90 ἡμερῶν, νὰ ἀναστέλλῃ τὰς μετατροπὰς ἐπὶ χρονικὴν περίοδον μὴ ὑπερβαίνουσαν δύο ἔτη, ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς προβλεπομένους ἐν τῷ Παρατήματι IV. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναστολῆς ταύτης, ἡ ὑποχρέωσις τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ποσὰ τὰ θιγόμενα ὑπὸ τῆς ἀναβολῆς ταύτης τῆς μετατροπῆς, θὰ περιωρίζετο πρῶτον εἰς τὴν πληρωμὴν εἰς Ράϊχσμαρκ διὰ λογαριασμὸν τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν εἰς τὴν Ράϊχσμπανκ εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις μέρος τῆς πληρωμῆς ταύτης θὰ δύναται νὰ ἀναβληθῇ.

119. Ἐν περιπτώσει δηλώσεως ἀναστολῆς ἡ Τράπεζα τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν θὰ συγκαλῇ τὴν εἰδικὴν Συμβουλευτικὴν Ἐπιτροπήν. Θὰ συγκαλῆται ἐπίσης ἡ Ἐπι-

le Gouvernement allemand déclarera aux Gouvernements créanciers et à la Banque des Règlements Internationaux qu'il est parvenu en toute bonne foi à cette conclusion que le change de l'Allemagne, ainsi que sa vie économique, pourraient être sérieusement menacés par le transfert partiel ou total de la partie différable des annuités, le Comité sera également convoqué.

120. Le Comité Consultatif spécial, lorsqu'il sera convoqué, examinera immédiatement les circonstances et les conditions qui ont entraîné la nécessité de la suspension, ou qui ont engendré un état de choses tel que l'Allemagne considère que son change ou sa vie économique peuvent être sérieusement menacés par d'autres tranferts de la fraction différable de l'annuité et procédera à une enquête complète sur la situation de l'Allemagne, relativement aux obligations qui résultent pour elle du présent Rapport.

121. Dans son rapport aux Gouvernements et. à la Banque, le Comité, après s'être assuré (en cas d'ajournement des transferts), que les autorités allemandes ont fait tous les efforts possibles pour remplir leurs obligations, soumettra à l'examen des Gouvernements et de la Banque les mesures qui devront être prises relativement à application du présent Plan.

122. De plus, en période de suspension des transferts, la Banque devra, en accord avec la Reichsbank, s'occuper de surveiller l'emploi des Reichsmarks versés à son compte à la Reichsbank par le Gouvernement allemand. (Voir Section VI de l'Annexe I au présent Rapport.)

123. Les paragraphes suivants esquissent brièvement l'organisation du Comité Consultatif spécial de la Banque des Règlements Internationaux, auquel il est fait allusion des les paragraphes qui précèdent.

124. 1. Le Comité n'aura que des pouvoirs purement consultatifs. Ses avis n'auront aucune force exécutoire à moins qu'ils ne soient confirmés et acceptés par la Banque, en sa qualité de trustee des créanciers, et, s'il y a lieu, par les Gouvernements intéressés.

125. 2. Le Comité n'aura aucun rôle à jouer en ce qui concerne l'annuité inconditionnelle acceptée par l'Allemagne et dénommée dans le Plan «annuité inconditionnelle».

126. 3. Le Comité sera convoqué par la Banque conformément à son propre réglement constitutif, dès avis émanant du Gouvernement allemand. Il n'aura pas à se réunir en dehors du cas ci-dessus prévu.

127. 4. Le Comité se composera de sept membres ordinaires et de quatre membres désignés par voie de cooptation. Les membres ordinaires seront nommés respectivement par :

128. les Gouverneurs de :
La Reichsbank;
La Banque de France;
La Banque d'Angleterre;
La Banque Nationale de Belgique;
La Banca d'Italia;
La Banque du Japon;
Une Banque de réserve fédérale des Etats-Unis ou tout autre établissement financier américain agréé.

129. Dans ces deux derniers cas, les membres ainsi nommés résideront habituellement en Europe et seront en mesure de donner suite sans retard à une

τροπὴ εἰς πᾶσαν ἄλλην στιγμὴν ὅταν ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ δηλώνῃ εἰς τὰς προστατρίας Κυβερνήσεις καὶ τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν, ὅτι ἐν πλήρει καλῇ πίστει κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦτο, ὅτι τὸ συνάλλαγμα τῆς Γερμανίας καθὼς καὶ ὁ οἰκονομικός της βίος θὰ ἠδύναντο νὰ ἀπειληθῶσι σοβαρῶς διὰ μερικῆς ἢ ὁλικῆς μετατροπῆς τῆς ἀναβλητῆς μερίδος τῶν ἐτησίων δόσεων.

120. Ἡ εἰδικὴ Συμβουλευτικὴ Ἐπιτροπή, ὅταν θὰ συγκαλῆται, θὰ ἐξετάζῃ ἀμέσως τὰς περιστάσεις καὶ συνθήκας αἵτινες ἐπέφερον τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναστολῆς, ἢ αἵτινες ἐγέννησαν τοιαύτην κατάστασιν πραγμάτων, ὥστε ἡ Γερμανία νὰ φρονῇ, ὅτι τὸ συνάλλαγμά της ἢ ὁ οἰκονομικός της βίος δύνανται σοβαρῶς νὰ ἀπειληθῶσι δι' ἄλλων μετατροπῶν τῆς ἀναβλητῆς μερίδος τῆς ἐτησίας δόσεως, καὶ θὰ προβαίνῃ εἰς πλήρη ἔρευναν ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς Γερμανίας ἐν σχέσει πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις αἵτινες ἀπορρέουσι δι' αὐτὴν ἐκ τῆς παρούσης Ἐκθέσεως.

121. Ἐν τῇ πρὸς τὰς Κυβερνήσεις καὶ τὴν Τράπεζαν ἐκθέσει της, ἡ Ἐπιτροπή, ἀφοῦ πεισθῇ (ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς τῶν μετατροπῶν) ὅτι αἱ γερμανικαὶ ἀρχαὶ κατέβαλον πᾶσας αὐτῶν τὰς προσπαθείας πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των, θὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν Κυβερνήσεων καὶ τῆς Τραπέζης τὰ μέτρα ἅτινα θὰ πρέπῃ νὰ ληφθῶσιν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Σχεδίου.

122. Πρὸς τούτοις εἰς ἐποχὴν ἀναστολῆς τῶν μετατροπῶν ἡ Τράπεζα θὰ ὀφείλῃ ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῆς Ράϊχσμπανκ, νὰ ἀσχολῆθῇ μὲ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς χρήσεως τῶν Ράϊχσμαρκ τῶν ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως διὰ λογαριασμόν της καταβαλλομένων εἰς τὴν Ράϊχσμπανκ. (Ἴδε Τμῆμα VI τοῦ Παραρτήματος Ι τῆς παρούσης Ἐκθέσεως).

123. Αἱ ἑπόμεναι παράγραφοι διαγράφουσι συντόμως τὴν ὀργάνωσιν τῆς εἰδικῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν, περὶ ἧς ἐγένετο νῦξις ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις.

124. 1. Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν θὰ ἔχῃ εἰμὴ μόνον καθαρῶς συμβουλευτικὰ καθήκοντα. Αἱ γνῶμαι της δὲν θὰ ἔχωσιν οὐδεμίαν ἐκτελεστικὴν δύναμιν ἐκτὸς ἐὰν ἐπεκυρώθησαν καὶ ἐγένοντο δεκταὶ ὑπὸ τῆς Τραπέζης, ἐν τῇ ἰδιότητί της ὡς ἐντολοδόχου (trustee) τῶν πιστωτῶν, καί, ἐὰν συντρέχῃ λόγος, ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων.

125. 2. Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν θὰ ἔχῃ οὐδὲν ἔργον νὰ ἐκτελέσῃ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἄνευ ὅρων ἐτησίαν δόσιν τὴν γενομένην ἀποδεκτὴν ὑπὸ τῆς Γερμανίας, καὶ ἐν τῷ Σχεδίῳ κατονομαζομένην «ἄνευ ὅρων ἐτησία δόσις».

126. 3. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ συγκαλῆται ὑπὸ τῆς Τραπέζης συμφώνως πρὸς τὸν ἴδιον αὐτῆς συστατικὸν κανονισμόν, ἅμα τῇ εἰδοποιήσει τῇ προερχομένῃ ἐκ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως. Ἐκτὸς τῆς ὡς ἄνω προβλεπομένης περιπτώσεως δὲν θὰ συνέρχεται.

127. 4. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἀποτελῆται ἐξ ἑπτὰ τακτικῶν μελῶν καὶ τεσσάρων μελῶν ὑποδεικνυομένων δι' ἐκλογῆς ὑπ' αὐτῶν. Τὰ τακτικὰ μέλη θὰ διορίζωνται ἀντιστοίχως ὑπό:

128. τῶν Διοικητῶν :
Τῆς Ράϊχσμπανκ
Τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας
Τῆς Τραπέζης τῆς Ἀγγλίας
Τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τοῦ Βελγίου
Τῆς Τραπέζης τῆς Ἰταλίας
Τῆς Τραπέζης τῆς Ἰαπωνίας
Μιᾶς Ὁμοσπονδιακῆς ἀποθεματικῆς Τραπέζης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἢ παντὸς ἄλλου δεκτοῦ ἀμερικανικοῦ τραπεζιτικοῦ ἱδρύματος.

129. Εἰς τὰς δύο τελευταίας περιπτώσεις τὰ οὕτω διοριζόμενα μέλη θὰ διαμένωσι συνήθως ἐν Εὐρώπῃ καὶ θὰ

onvocation quelconque du Comité. Les personnes ainsi nommées par les Gouverneurs des Banques ne devront être attachées officiellement, ni aux institutions bancaires en question, ni aux administrations d'Etat de leurs pays respectifs. Une fois réunis, les membres du Comité pourront, s'ils le désirent, s'adjoindre par cooptation quatre membres supplémentaires au plus, afin que certains aspects particuliers de la situation à considérer soient représentés, qu'il s'agisse de finance, de change, d'industrie, etc. Au cours de la session, et jusqu'à ce que le rapport ait été rédigé, les membres nommés par voie de cooptation seront à tous égards sur un pied d'égalité avec les membres ordinaires mais leurs fonctions cesseront immédiatement après.

130. 5. Le Comité pourra procéder par enquêtes orales ou demander des documents selon qu'il le jugera utile. Toutefois, le Président de la Reichsbank et, ou toute autre personne désignée par le Gouvernement allemand pourra être entendu par le Comité ou exposer au Comité les raisons pour lesquelles un ajournement a été déclaré, ou qui rendraient souhaitable de prendre des mesures comme il a été indiqué ci-dessus.

131. Le Comité n'aura ni à accorder ni à refuser un ajournement. Après enquête, il fera un rapport aux Gouvernements et à la Banque ainsi qu'il est indiqué plus haut.

132. 6. Sauf arrangement contraire pris d'un commun accord, les dépenses du Comité consultatif spécial seront supportées par le Gouvernement allemand.

8 (f) Livraisons en nature.

133. Le système des livraisons en nature fonctionnant en vertu du Plan Dawes en est venu à jouer un rôle important dans la vie économique de l'Allemagne. Nous ne tenons pas à conseiller la continuation illimitée de ce système qui soulève maintes objections pratiques et théoriques. Nous avons été d'avis cependant que sa cessation immédiate ne serait pas de l'intérêt de l'Allemagne ou des Puissances créancières et qu'elle imposerait au commerce allemand d'exportation des difficultés susceptibles de causer des dommages à la capacité de transfert du pays. C'est pourquoi nous recommandons que les principes du Plan Dawes relatifs aux livraisons en nature continuent à être en vigueur pour une période limitée et que les nations créancières consentent pendant une période de 10 années à absorber de cette façon pour chaque année une part restreinte et décroissante de la fraction différable de l'annuité. En substance, on observera pour les livraisons en nature le barème suivant :

		Millions
134.	1re année	750
	2e année	700
	3e année	650
	4e année	600
	5e année	550
	6e avnée	500
	7e année	450
	8e année	400
	9e année	350
	10e année	300

135. Le tableau ci-dessus devra être adapté aux annuités effectives du nouveau Plan sans que le total puisse être augmenté.

εἶναι εἰς θέσιν ἄνευ ἀργοπορίας νὰ προσέλθωσι εἰς οἱανδήποτε σύγκλησιν τῆς Ἐπιτροπῆς. Τὰ οὕτω ὑπὸ τῶν διοικητῶν τῶν Τραπεζῶν διοριζόμενα πρόσωπα δὲν θὰ πρέπῃ ἐπισήμως νὰ ἀνήκωσι οὔτε εἰς τὰ ἐν λόγῳ τραπεζιτικὰ ἱδρύματα οὔτε εἰς τὰς κρατικὰς διοικήσεις τῶν ἀντιστοίχων αὐτῶν χωρῶν. Ἅπαξ συγκεντρωθέντα τὰ μέλη θὰ δύνανται, ἐὰν ἐπιθυμῶσι τοῦτο, νὰ προσλάβωσι δι' ἐκλογῆς ὑπὸ τῶν ἰδίων τέσσαρα συμπληρωματικὰ μέλη τὸ πολύ, ἵνα ἀντιπροσωπεύωνται ἰδιαίτεραι τινες ἀπόψεις τῆς ὑπὸ ἐξέτασιν καταστάσεως, εἴτε πρόκειται περὶ οἰκονομικῶν, περὶ συναλλάγματος, βιομηχανίας κλπ. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνόδου καὶ μέχρις ὅτου συνταχθῇ ἡ ἔκθεσις, τὰ δι' ἐκλογῆς ὑπ' αὐτῶν διορισθέντα μέλη θέλουν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἐξομοιοῦσθαι πρὸς τὰ τακτικὰ τοιαῦτα, τὰ καθήκοντά των ὅμως θὰ παύσωσιν ἀμέσως κατόπιν.

130. 5. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ δύναται νὰ προβαίνῃ εἰς προφορικὰς ἐξετάσεις ἢ νὰ ζητῇ ἔγγραφα ἐφ' ὅσαν τὸ κρίνει χρήσιμον. Πάντως, ὁ Πρόεδρος τῆς Ράϊχσμπανκ καὶ, ἢ πᾶν ἄλλο ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ὑποδεικνυόμενον πρόσωπον θὰ δύναται νὰ ἀκουσθῇ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοὺς λόγους δι' οὓς ἀναβολή τις ἐδηλώθη, ἢ δι' οὓς θὰ ἦτο εὐκταῖον νὰ ληφθῶσι μέτρα ὡς ὑπεδείχθη ἀνωτέρω.

131. Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν θὰ δύναται οὔτε νὰ ἐγκρίνῃ οὔτε νὰ ἀρνηθῇ ἀναβολήν τινα. Μετὰ ἔρευναν θὰ ἀναφέρῃ πρὸς τὰς Κυβερνήσεις καὶ τὴν Τράπεζαν ὡς καθωρίσθη ἀνωτέρω.

132. 3. Πλὴν ἐναντίας συμφωνίας λαμβανομένης κοινῇ συγκατανεύσει, τὰ ἔξοδα τῆς εἰδικῆς συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ἀναλαμβάνωνται ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως.

8 (ζ) Παροχαὶ εἰς εἶδος.

133. Τὸ σύστημα τῶν εἰς εἶδος παροχῶν τὸ λειτουργοῦν δυνάμει τοῦ Σχεδίου Ντὼς ἔφθασε νὰ ἔχῃ σπουδαίαν σημασίαν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς Γερμανίας. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ συμβουλεύσωμεν τὴν ἀπεριόριστον συνέχισιν τοῦ συστήματος τούτου ὅπερ ἐγείρει πολλὰς πρακτικὰς καὶ θεωρητικὰς ἀντιρρήσεις. Ἐν τούτοις εἴμεθα τῆς γνώμης ὅτι ἡ ἄμεσος παῦσις αὐτοῦ δὲν θὰ ἦτο ἐν τῷ συμφέροντι τῆς Γερμανίας ἢ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων, καὶ ὅτι θὰ παρενέβαλλε εἰς τὸ Γερμανικὸν ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον δυσχερείας ἱκανὰς νὰ προξενήσωσι ζημίας εἰς τὴν πρὸς μετατροπὴν ἱκανότητα τῆς χώρας. Δι' αὐτὸ συνιστῶμεν ὅπως αἱ σχετικαὶ πρὸς τὰς εἰς εἶδος παροχὰς ἀρχαὶ τοῦ Σχεδίου Ντὼς ἐξακολουθήσωσι ἐπὶ περιωρισμένην περίοδον παραμένουσαι ἐν ἰσχύϊ καὶ ὅπως τὰ πιστοῦχα Κράτη δεχθῶσιν ἵνα ἐπὶ δεκαετίαν ἀπορροφήσωσι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δι' ἕκαστον ἔτος περιωρισμένον καὶ φθίνον μέρος τοῦ ἀναβλητοῦ τμήματος τῆς ἐτησίας δόσεως. Κατ' οὐσίαν θὰ τηρηθῇ διὰ τὰς εἰς εἶδος παροχὰς ὁ ἀκόλουθος πίναξ :

		Ἑκατομ.
134.	1ον ἔτος	750
	2ον »	700
	3ον »	650
	4ον »	600
	5ον »	550
	6ον »	500
	7ον »	450
	8ον »	400
	9ον »	350
	10ον »	300

135. Ὁ ὡς ἄνω πίναξ θὰ πρέπῃ νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὰς πραγματικὰς ἐτησίας δόσεις τοῦ νέου Σχεδίου χωρὶς νὰ δύναται νὰ αὐξηθῇ τὸ σύνολον.

136. Par des arrangements qu'elles concluront entre elles, les Puissances créancières fixeront les proportions dans le total de la quantité annuelle des livraisons en nature (y compris les livraisons que prévoient les «Reparation Recovery Acts» ou tout système équivalent substitué d'un commun accord à concurrence de 23,05 p. 100 en ce qui concerne la Grande-Bretagne et de 4,95 p. 100 en ce qui concerne la France, du total prévu pour chaque année) qui seront reçues par chacune desdites Puissances.

137. La Banque des Règlements Internationaux s'occupera des versements à effectuer au titre des livraisons en nature et, en répartissant les fonds entre les Puissances créancières, elle tiendra dûment compte des fractions de l'annuité qui sont réservées pour les payements au titre des livraisons en nature.

138. Le Comité recommande que les Gouvernements établissent un nouveau Réglement, en vue de modifier le Règlement Wallenberg, de l'adapter au nouveau Plan et de le rendre dans la mesure du possible, plus simple et plus libéral.

139. Le Comité recommande aussi que des mesures soient prises dans le nouveau Règlement pour permettre aux différentes Puissances de disposer d'une fraction de leur part de livraisons en dehors de leur propre territoire et sous des réserves appropriées.

140. La répartition envisagée des livraisons en nature entre les diverses Puissances créancières figure à l'Annexe VII concernant la répartition des annuités.

9. LIQUIDATION DU PASSÉ.

141. En vue d'arriver le plus rapidement possible à une liquidation générale des questions financières soulevées par la guerre et le Traité de Paix qui l'a suivie, liquidation seule susceptible d'assurer le retour définitif de l'Europe à une situation financière et économique normale, le Comité recommande le règlement de ces questions dans un large esprit de concession mutuelle.

142. Nous comprenons qu'un règlement de ce genre rendra sans objet les comptes entre la Commission des Réparations et l'Allemagne relativement au opérations antérieures à la période du Plan Dawes ainsi que tous les comptes comportant des crédis à imputer sur la dette originale de l'Allemagne en capital. Nous sommes nettement d'avis que la clôture des comptes en question doit avoir lieu le plus tôt possible.

143. En vertu du présent Plan, les Gouvernements créanciers réduiront l'ensemble de leurs créances résultant de la guerre ou au titre du Traité de Versailles dans une mesure considérable. Les Experts des pays créanciers savent que les opérations passées ont donné ou pourront donner lieu à des demandes de la part de l'Allemagne, dont quelques-unes demeurent encore en suspens. N'étant pas en mesure d'apprécier ces demandes, ils considèrent que les Gouvernements créanciers sont parfaitement fondés à attendre que l'Allemagne y renonce en considération de la consolidation à un chiffre réduit, des demandes des créanciers. Toute autre manière de procéder serait incompatible avec leur intention qui est la suivante : de même que les nouvelles annuités couvrent toutes les créances définies au chapitre XI du Plan Dawes, de même, elles devraient être payées sans aucune déduction pour quelque opération passée que ce soit. Toutefois, le Comité reconnait que c'est là une question qu'il appartient entièrement aux Gouvernements de régler.

136. Διὰ μεταξὺ αὐτῶν συναφθησομένων συμφωνιῶν αἱ πιστώτριαι Δυνάμεις θὰ καθορίσωσι τὰς ἀναλογίας, αἵτινες θὰ ληφθῶσιν ὑφ' ἑκάστης τῶν ρηθεισῶν Δυνάμεων, ἐκ τοῦ συνόλου τῆς ἐτησίας ποσότητος τῶν εἰς εἶδος παροχῶν (συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν παροχῶν ἃς προβλέπουσι οἱ «Réparation Recovery Acts» ἢ πᾶν ἰσοδύναμον σύστημα κοινῇ συμφωνίᾳ ὑπακατασταθέν, μέχρι 23,05 ο)ο ὅσον ἀφορᾷ τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν καὶ 4, 95 ο)ο ὅσον ἀφορᾷ τὴν Γαλλίαν, τοῦ δι' ἕκαστον ἔτος προβλεπομένου συνόλου).

137. Ἡ Τράπεζα τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν θ'ἀσχοληθῇ μὲ τὰ πληρωμὰς αἵτινες θὰ γίνωνται διὰ τὰς εἰς εἶδος παροχὰς καὶ διανέμουσα τὰ κεφάλαια μεταξὺ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων, θὰ λαμβάνῃ δεόντως ὑπ' ὄψιν τὰ τμήματα τῆς ἐτησίας δόσεως ἅτινα προορίζονται διὰ τὰς πληρωμὰς διὰ τὰς εἰς εἶδος παροχάς.

138. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνιστᾷ ὅπως αἱ Κυβερνήσεις καταρτίσωσι νέον Κανονισμὸν ἵνα τροποποιήσωσι τὸν Κανονισμὸν Βάλλενμπεργκ, προσαρμόσωσιν αὐτὸν εἰς τὸ νέον Σχέδιον καὶ ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, τὸν καταστήσωσι ἁπλούστερον καὶ ἐλευθεριώτερον.

139. Ἡ Ἐπιτροπὴσυνιστᾷ ὡσαύτως ὅπως ληφθῶσι μέτρα ἐν τῷ νέῳ Κανονισμῷ ἵνα ἐπιτρέπηται εἰς τὰς διαπαροχῶν φόρους Δυνάμεις νὰ διαθέτωσι ἓν τμῆμα τοῦ μεριδίου τῶν ἐκτὸς τοῦ ἰδίου αὐτῶν ἐδάφους ὑπὸ καταλλήλους ἐπιφυλάξεις.

140. Ἡ προβλεπομένη κατανομὴ τῶν εἰς εἶδος παροχῶν μεταξὺ τῶν διαφόρων πιστωτριῶν Δυνάμεων καθορίζεται ἐν τῷ Παραρτήματι VII τῷ ἀφορῶντι τὴν κατανομὴν τῶν ἐτησίων δόσεων.

9. ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ.

141. Ἵνα ἐπιτευχθῇ τὸ ταχύτερον ἡ γενικὴ ἐκκαθάρισις τῶν ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐπακολουθησάσης Συνθήκης τῆς Εἰρήνης, προκυψάντων οἰκονομικῶν ζητημάτων, ἥτις ἐκκαθάρισις εἶναι ἡ μόνη κατάλληλος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὁριστικὴν ἐπάνοδον τῆς Εὐρώπης εἰς ὁμαλὴν δημοσιονομικὴν καὶ οἰκονομικὴν κατάστασιν, ἡ Ἐπιτροπὴ συνιστᾷ τὸν διακανονισμὸν τῶν ζητημάτων τούτων ἐν εὐρεῖ πνεύματι ἀμοιβαίων παραχωρήσεων.

142. Ἐννοοῦμεν ὅτι τοιοῦτος διακανονισμὸς θὰ καταστήσῃ ἄνευ σκοποῦ τοὺς μεταξὺ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων καὶ τῆς Γερμανίας λογαριασμούς, σχετικῶς πρὸς τὰς πράξεις τὰς προγενεστέρας τῆς περιόδου τοῦ Σχεδίου Ντὼς ὡς καὶ ἁπαντας τοὺς λογαριασμοὺς τοὺς περιλαμβάνοντας πιστώσεις καταλογιστέας ἐναντι τῆς ἀρχικῆς εἰς κεφάλαιον ὀφειλῆς τῆς Γερμανίας. Εἴμεθα ἀπολύτως τῆς γνώμης ὅτι τὸ κλείσιμον τῶν ἐν λόγῳ λογαριασμῶν δέον νὰ λάβῃ χώραν τὰ ταχύτερον.

143. Δυνάμει τοῦ παρόντος Σχεδίου, αἱ πιστώτριαι Κυβερνήσεις θέλουσιν ἐλαττώσῃ κατὰ πολὺ τὸ σύνολον τῶν ἐκ τοῦ πολέμου ἢ τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν ἀπορρεουσῶν πιστώσεων αὐτῶν. Οἱ Πραγματογνώμονες τῶν πιστωτριῶν χωρῶν γνωρίζουσιν ὅτι αἱ ἐν τῷ παρελθόντι πράξεις προεκάλεσαν ἢ θὰ προκαλέσωσιν ἐκ μέρους τῆς Γερμανίας ἀπαιτήσεις, ὧν τινες παραμένουσιν εἰσέτι ἐκκρεμεῖς. Μὴ εὑρισκόμενοι εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσωσι τὰς ἀπαιτήσεις ταύτας, θεωροῦσιν ὅτι αἱ πιστώτριαι Κυβερνήσεις εἶναι πλήρως δικαιολογημέναι ν' ἀναμένωσιν ὅπως, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς παγιοποιήσεως τῶν ἀπαιτήσεων τῶν πιστωτῶν εἰς ἠλαττωμένον ἀριθμὸν, παραιτηθῇ ἡ Γερμανία αὐτῶν. Πᾶς ἄλλος τρόπος ἐνεργείας θὰ ἦτο ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν πρόθεσίν των, ἥτις εἶναι ἡ ἑξῆς : ὅπως αἱ νέαι ἐτησίαι δόσεις καλύπτουσι πάσας τὰς ἐν τῷ κεφαλαίῳ XI τοῦ Σχεδίου Ντὼς καθορισθείσας πιστώσεις, οὕτω δέον αὗται νὰ πληρώνωνται ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐκπτώσεως δι' οἱανδήποτε ἐν τῷ παρελθόντι πρᾶξιν. Πάντως ἀναγνωρίζει ἡ Ἐπιτροπὴ ὅτι τοῦτο εἶναι ζήτημα, οὗτινος ὁ διακανονισμὸς ἐναπόκειται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὰς Κυβερνήσεις.

144. Afin d'assurer la confiance générale indispensable au bon fonctionnement du présent Plan, le Comité recommande que les Gouvernements cessent, à partir de la date d'acceptation du présent Rapport, de faire usage de leur droit de saisir, retenir, et liquider la propriété, les droits et intérêts de ressortissants allemands ou de compagnies allemandes ou contrôlées par des Allemands en tant que cette propriété et ces droits ne sont pas déjà liquidés ou liquidés, ou qu'il n'en a pas encore été disposé définitivement. Il recommande aussi que les questions en suspens relatives à ces biens soient définitivement réglées dans le délai d'un an après la mise en vigueur du présent Plan par des arrangements entre les Gouvernements intéressés et l'Allemagne. Cette recommandation ne s'applique naturellement pas dans les cas où des règlements spéciaux ont déjà été effectués.

145. L'acceptation de ce Plan implique nécessairement la suppression de la responsabilité solidaire de l'Allemagne d'une part et de l'Autriche, de la Hongrie et de la Bulgarie, d'autre part, pour les réparations et elle annule définitivement, en conséquence, toute, obligation présente ou future, active ou passive pouvant découler entre ces Puissances de cette responsabilité solidaire.

146. Le Comité recommande en particulier que les Puissances créancières s'abstiennent de recouvrer les créances de l'Allemagne envers ses anciens Alliés dont il est question à l'article 261 du Traité de Versailles, l'Allemagne renonçant pour sa part à tout solde net qui pourrait lui être dû en conséquence de ces créances.

147. Les experts, dans leur désir général de voir régler le plus vite possible les questions financières provenant de la guerre qui sont encore en suspens et en vie de favoriser l'esprit d'entente et de collaboration internationale, recommander à l'unanimité aux Gouvernements créanciers de compléter l'oeuvre du Comité en réglant, dans le délai d'un an à partir de la mise en vigueur du nouveau Plan, les créances et dettes afférentes aux biens cédés et aux obligations de libération détenues par la Commission des Réparations, vis-à-vis des Etats, dits États Successeurs. Cette question est mentionnée à l'Annexe VII.

10. COMMERCIALISATION ET MOBILISATION.

148. Après avoir recommandé la création de la Banque des Règlements Internationaux, afin d'avoir un mécanisme permettant de faire passer l'obligation de réparation du domaine politique dans le domaine financier, nous avons examiné la procédure qu'il y aurait lieu d'adopter pour assimiler le plus étroitement possible cette obligation à une obligation commerciale ordinaire («commercialisation»).

149. De plus, on sait que certains Gouvernements attachent une importance particulière à la possibilité de se procurer des capitaux par l'émission, sur le marché, d'obligations représentant la capitalisation de la fraction inconditionnelle de l'annuité («mobilisation»).

150. Naturellement, il n'est pas en notre pouvoir de donner des avis sur le moment auquel il serait avantageux de procéder à de telles émissions, ni sur les modalités et conditions de ces dernières. Sans doute, les dispositions qui seront prises varieront, par exemple selon que l'émission sera faite contre payement en espèces, dans l'intérêt général de

144. Ἵνα ἐδραιωθῇ ἡ ἀπαραίτητος πρὸς καλὴν λειτουργίαν τοῦ παρόντος σχεδίου γενικὴ ἐμπιστοσύνη, ἡ Ἐπιτροπὴ συνιστᾷ ὅπως αἱ Κυβερνήσεις, ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς παρούσης Ἐκθέσεως, παύσωσι νὰ χρῶνται τοῦ δικαιώματος αὐτῶν νὰ κατάσχωσι, παρακρατῶσι καὶ ἐκκαθαρίζωσι τὴν ἰδιοκτησίαν, τὰ δικαιώματα καὶ συμφέροντα Γερμανῶν ὑπηκόων ἢ Γερμανικῶν Ἑταιρειῶν ἢ Ἑταιρειῶν ἐλεγχομένων ὑπὸ Γερμανῶν, ἐφ' ὅσον ἡ ἰδιοκτησία αὕτη καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα δὲν εἶναι ἤδη ρευστὰ ἢ ἐκκαθαρισμένα ἢ ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ἔχουσιν ὁριστικῶς διατεθῇ.

Συνιστᾷ ὡσαύτως ὅπως τὰ σχετικὰ πρὸς τὰς περιουσίας ταύτας ἐκκρεμῆ ζητήματα διευθετηθῶσιν ὁριστικῶς ἐντὸς τῆς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Σχεδίου, διὰ συμφωνιῶν μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων καὶ τῆς Γερμανίας. Ἡ σύστασις αὕτη, βεβαίως, δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς εἰδικοὶ διακανονισμοὶ ἔλαβον ἤδη χώραν.

145. Ἡ ἀποδοχὴ τοῦ Σχεδίου τούτου συνεπάγεται ἀναγκαίως τὴν κατάργησιν τῆς ἀλληλεγγύου εὐθύνης τῆς Γερμανίας, ἀφ' ἑνός, μετὰ τῆς Αὐστρίας, Οὐγγαρίας καὶ Βουλγαρίας ἀφ' ἑτέρου, διὰ τὰς ἐπανορθώσεις καί, συνεπῶς, ἀκυροῖ ὁριστικῶς πᾶσαν παροῦσαν ἢ μέλλουσαν ἐνοχὴν ἐνεργητικὴν ἢ παθητικὴν δυναμένην νὰ ἀναφανῇ ἐκ τῆς ἀλληλεγγύου ταύτης εὐθύνης μεταξὺ τῶν Δυνάμεων τούτων.

146. Ἡ ἐπιτροπὴ εἰδικῶς συνιστᾷ ὅπως αἱ πιστώτριαι Δυνάμεις ἀπόσχωσι τῆς εἰσπράξεως τῶν πιστώσεων τῆς Γερμανίας ἔναντι τῶν τέως Συμμάχων αὐτῆς, περὶ ὧν ὁ λόγος ἐν τῷ ἄρθρῳ 261 τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν, τῆς Γερμανίας ἀφ'ἑτέρου παραιτουμένης παντὸς καθαροῦ ὑπολοίπου ὅπερ θὰ τῇ ὠφείλετο συνεπείᾳ τῶν πιστώσεων τούτων.

147. Ἐν τῇ γενικῇ αὐτῶν ἐπιθυμίᾳ ὅπως ἴδωσι διακανονιζόμενα τὰ ταχύτερον τὰ εἰσέτι ἐκκρεμοῦντα οἰκονομικὰ ζητήματα τὰ προερχόμενα ἐκ τοῦ πολέμου καὶ ἵνα εὐνοηθῇ τὸ πνεῦμα συνεννοήσεως καὶ τῆς διεθνοῦς συνεργασίας, οἱ Πραγματογνώμονες παμψηφεὶ συνιστῶσιν εἰς τὰς πιστωτρίας Κυβερνήσεις ὅπως συμπληρώσωσι τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς διακανονίζουσαι μετὰ τῶν κληθέντων Διαδόχων Κρατῶν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νέου Σχεδίου, τὰς πιστώσεις καὶ τὰς ὀφειλὰς τὰς σχετιζομένας πρὸς τὰ παραχωρηθέντα κτήματα καὶ τὰς ὁμολογίας ἀπελευθερώσεως, τὰς κατεχομένας ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἀναφέρεται ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. VII Παραρτήματι

10. ΕΜΠΟΡΙΚΟΠΟΙΗΣΙΣ ΚΑΙ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

148. Κατόπιν τῆς γενομένης συστάσεως περὶ ἱδρύσεως τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν καὶ ἵνα ὑπάρχῃ ὀργανισμὸς ἐπιτρέπων τὴν μεταθεσιν τῆς ὑποχρεώσεως ἐπανορθώσεων ἀπὸ τοῦ πολιτικοῦ ἐπιπέδου εἰς τὸ οἰκονομικὸν τοιοῦτον, ἐξητάσαμεν τὴν ἐφαρμοστέαν διαδικασίαν πρὸς πληρεστέραν ἀφομοίωσιν τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης πρὸς συνήθην ἐμπορικὴν ὑποχρέωσιν («ἐμπορικοποίησις»).

149. Ἐπιπροσθέτως γνωστὸν τυγχάνει ὅτι Κυβερνήσεις τινὲς ἀποδίδουσιν ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὸ νὰ δύνανται νὰ προμηθεύθῶσι κεφάλαια διὰτῆς ἐκ δόσεως εἰς τὴν ἀγορὰν ὁμολογιῶν ἀντιπροσωπευουσῶν τὴν κεφαλαιοποίησιν τοῦ ἄνευ ὅρων τμήματος τῆς ἐτησίας δόσεως («κινητοποίησις»).

150. Φυσικῶς δὲν τυγχάνει δυνατὸν εἰς ἡμᾶς νὰ δώσωμεν γνώμας περὶ τῆς καταλληλοτέρας στιγμῆς ὅπως γίνωσι τοιαῦται ἐκδόσεις οὔτε περὶ τοῦ τρόπου καὶ τῶν ὅρων τῶν τελευταίων τούτων. Ἀναμφιβόλως, αἱ ληφθησόμεναι διατάξεις θέλουσι ποικίλλει, φερ' εἰπεῖν, ἀναλόγως τοῦ ἐὰν ἡ ἔκδοσις θὰ γίνῃ ἔναντι πληρωμῆς εἰς εἶδος, ἐν τῷ γενικῷ συμφέροντι ἁπασῶν τῶν πιστωτριῶν Κυβερ-

cous les Gouvernements créanciers, ou qu'un seul pays procédera à une émission intérieure à titre de conversion de sa propre dette d'Etat. C'est à la Banque elle-même qu'il appartiendra de donner des avis en pareil cas; toutefois, nous avons cru nécessaire d'établir le cadre dans lequel ces opérations pourront avoir lieu.

151. On trouvera ce cadre à l'Annexe III. Il y est prévu tout d'abord que les annuités elles-mêmes seront représentés par un certificat de dette du Gouvernement allemand déposé à la Banque, certificat analogue à ceux qui sont d'un usage courant dans la pratique commerciale ordinaire (distinction étant faite entre les coupons afférents aux parties conditionnelle et inconditionnelle de l'annuité). L'Annexe indique également les dispositions ralatives aux garanties, et elle définit les conditions dans lesquelles devront être créées et émises les obligations mobilisables.

152. L'une des dispositions les plus importantes de ce Plan prévoit que les sommes provenant des annuités devront être réparties par la Banque en proportion stricte des droits de chaque partie, qu'il s'agisse d'un Gouvernement ou d'un porteur d'obligations.

153. Dans la mesure où des emprunts au titre des réparations (soit des emprunts de caractère général, soit des emprunts de conversion) sont susceptibles de remboursement anticipé d'après les conditions posées lors de leur émission, l'Allemagne devrait avoir le droit d'en effectuer le rachat, la partie de l'annuité destinée au service de l'emprunt ainsi racheté revenant alors à l'Allemagne. Il a été exprimé le désir que dans toute la mesure du possible les emprunts de réparation ne soient pas émis sans accorder au débiteur un droit approprié de rachat anticipé.

154. Nous recommandons également que l'Allemagne ait le droit de racheter en totalité ou en partie les annuités non encore mobilisées sur la base d'un taux d'escompte de 5 1)2 p. 100.

11. DIFFÉRENCES ENTRE LE NOUVEAU PLAN ET LE PLAN DAWES.

155. Le Plan Dawes, bien qu'élaboré à un moment de crise intense, a, au cours d'une expérience de près de cinq ans, justifié par des faits les postulats sur lesquels il avait été établi. Ces postulats avaient trait au rétablissement des finances publiques en Allemagne et à la restauration économique du pays.

156. Il peut être bon de résumer brièvement les avantages dont se réclame le nouveau Plan proposé, soit au point de vue de l'Allemagne, soit à celui de ses créanciers. Ce sont ces avantages qui justifient l'abandon d'un Plan qui a, dans le passé, rendu de signalés services.

157. Le Plan établi par le Comité pour fournir une solution définitive du problème des réparations, joint à une réduction des obligations actuelles de l'Allemagne, une modification essentielle de leur statut financier et politique. Dans la mesure où les créanciers abandonnent des avantages importants quant à la valeur apparente des payements prévus dans le Plan Dawes, ils ne le font qu'en considération des améliorations qui résulteront, en ce qui concerne les valeurs intrinsèques et disponibles, de la possibilité pratique et de la certitude de la commercialisation et de la mobilisation dans un délai raisonnable, ainsi que de la psychologie financière et économique qui en découlera.

158. Parmi les modifications qui sont considérées comme spécialement importantes figurent les suivantes:

159. 1. Fixation de la durée des payements et du montant de la dette.

Le Plan Dawes comporte, par le jeu de l'indice de prospérité, des annuités croissantes dont le nombre n'est pas fixé. Le nouveau programme établit un nombre déterminé d'annuités qui ont été fixées.

160. 2. Disparition de l'indice de prospérité.

On ne peut, à l'heure actuelle, faire que des évaluations qui varient beaucoup entre elles relativement à l'effet qui pourrait avoir, en fin de compte, l'indice de prospérité. En aucune circonstance, toutefois, l'Allemagne ne pourrait en profiter, et par conséquent, la disparition de cet élément d'incertitude est entièrement à son avantage.

161. 3. Établissement de l'autonomie financière.

D'après le Plan Dawes, l'Allemagne ne peut être autorisée à se libérer en Marks de ses obligations que par l'application d'un système de protection des transferts qui implique un certain contrôle extérieur. Cette situation a des effets restrictifs sur le crédit et l'indépendance financière de l'Allemagne et rend difficile, sinon impossible, toute mobilisation de la dette allemande. Le nouveau Plan n'atteindrait pas le but essentiel qu'on attend de lui s'il ne faisait pas disparaître ces dispositions et s'il ne laissait pas à l'Allemagne l'obligation de faire face à ces engagements sous sa propre et entière responsabilité.

162. 4. Protection résultant du droit d'ajournement.

Néanmoins, si un événement exceptionnel interrompt le cours normal de la vie économique auquel le nouveau Plan est adapté, l'Allemagne peut, de sa propre initiative, recourir à certaines mesures qui lui assurent un allègement temporaire.

163. L'annuité est divisée en deux parties, dont l'une peut faire l'objet d'un ajournement de transfert et de payement. L'Allemagne sera ainsi mise à même, en certains circonstances, d'alléger temporairement sa balance des payements et aura, en fait, les avantages d'une certaine forme de protection de transfert, sans les limitations qui l'accompagnent actuellement.

164. 5. Livraisons en nature.

Alors que les auteurs du Plan Dawes avaient accepté à regret l'expédient des livraisons en nature, le nouveau Plan, en dépit du désir des Puissances créancières de disposer librement de leurs parts d'annuités reconnaît qu'il n'est pas souhaitable de mettre brusquement fin au système actuellement en vigueur. C'est pourquoi les créanciers devront absorber des livraisons en nature pendant dix ans, mais pour des montants décroissants, qui seront, au début, de 750 millions.

165. 6. Mobilisation.

Au point de vue des Puissances créancières, un élément essentiel du nouveau Plan, qui leur fait accepter des réductions de créances leur laissant la charge d'une partie considérable des dépenses faites par elles en réparation de dommages causés par la guerre, est

νήσεων, ἢ ἐὰν μία μόνον χώρα θὰ προβῇ εἰς ἐσωτερικὴν ἔκδοσιν ὑπὸ τύπον μετατροπῆς τοῦ ἰδίου αὐτῆς Κρατικοῦ χρέους. Εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν Τράπεζαν ἐναπόκειται νὰ γνωμοδοτήσῃ εἰς τοιαύτην περίπτωσιν· πάντως ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ καθορίσωμεν τὸ πλαίσιον ἐντὸς τοῦ ὁποίου τοιαῦται ἐπιχειρήσεις θὰ δύνανται νὰ γίνωσιν.

151. Τὸ πλαίσιον τοῦτο θέλει εὑρεθῇ εἰς τὸ Παράρτημα ΙΙΙ. Ἐν πρώτοις προβλέπεται ὅτι αὐταὶ αὗται αἱ ἐτήσιαι δόσεις θὰ παριστῶνται διὰ πιστοποιητικοῦ χρέους τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως κατατεθειμένου εἰς τὴν Τράπεζαν, πιστοποιητικοῦ παρεμφεροῦς πρὸς τὰ ἐν τῇ συνήθει ἐμπορικῇ πρακτικῇ κοινῶς χρησιμοποιούμενα (διακρίσεως γινομένης μεταξὺ τῶν ἀποκομμάτων τῶν σχετικῶν πρὸς τὰ μέρη μεθ' ὅρων καὶ ἄνευ ὅρων τῆς ἐτησίας δόσεως). Τὸ Παράρτημα ὡσαύτως ὑποδεικνύει τὰς σχετικὰς πρὸς τὰς ἐγγυήσεις διατάξεις καὶ καθορίζει τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς αἱ κινητοποιήσιμοι ὁμολογίαι θὰ πρέπῃ νὰ δημιουργηθῶσι καὶ νὰ ἐκδοθῶσιν.

152. Μία τῶν σπουδαιοτέρων διατάξεων τοῦ Σχεδίου τούτου προβλέπει ὅτι τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν ἐτησίων δόσεων ποσὰ θὰ πρέπῃ νὰ κατανέμωνται παρὰ τῆς Τραπέζης ἐν ἀκριβῇ ἀναλογίᾳ τῶν δικαιωμάτων ἑνὸς ἑκάστου μέρους, εἴτε πρόκειται περὶ Κυβερνήσεως, εἴτε περὶ κομιστοῦ ὁμολογιῶν.

153. Ἐφ' ὅσον δάνεια ἔναντι τῶν ἐπανορθώσεων (εἴτε γενικὰ δάνεια εἴτε δάνεια μετατροπῆς) εἶναι δεκτικὰ προκαταβολικῆς ἐξοφλήσεως, κατὰ τοὺς τεθέντας κατὰ τὴν ἔκδοσιν αὐτῶν ὅρους, ἡ Γερμανία θὰ ἔπρεπε νὰ δικαιοῦται νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν ἐξαγορὰν αὐτῶν, τοῦ μέρους τῆς ἐτησίας δόσεως, τοῦ προοριζομένου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ οὕτω ἐξαγορζομένου δανείου, περιερχομένου τότε εἰς τὴν Γερμανίαν. Ἐξεφράσθη ἡ ἐπιθυμία ὅπως, ἐν τῷ δυνατῷ μέτρῳ, τὰ δάνεια ἐπανορθώσεων μὴ ἐκδοθῶσι ἄνευ χορηγήσεως τῷ ὀφειλέτῃ σχετικοῦ δικαιώματος προκαταβολικῆς ἐξαγορᾶς.

154. Συνιστῶμεν ὡσαύτως ὅπως δοθῇ τῇ Γερμανίᾳ τὸ δικαίωμα τῆς ἐν συνόλῳ ἢ ἐν μέρει ἐξαγορᾶς τῶν μὴ εἰσέτι κινητοποιηθεισῶν ἐτησίων δόσεων ἐπὶ τῇ βάσει προεξοφλήσεως 5 1)2 ο)ο.

11. ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΤΩΣ.

155. Τὸ Σχέδιον Ντώς, μολονότι καταρτισθὲν εἰς στιγμὴν ὀξείας κρίσεως, ἐδικαιολόγησε διὰ γεγονότων κατὰ τὴν διάρκειαν περίπου πενταετοῦς δοκιμασίας, τὰ ἀξιώματα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐβασίσθη. Τὰ ἀξιώματα ταῦτα ἀφεώρων τὴν ἀνόρθωσιν τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν ἐν Γερμανίᾳ καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἀναστήλωσιν τῆς χώρας.

156. Εἶναι ἴσως καλὸν νὰ συνοψισθῶσιν ἐν συντόμῳ τὰ πλεονεκτήματα ἅτινα ἐπικαλεῖται τὸ νέον προτεινόμενον Σχέδιον, εἴτε ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς Γερμανίας εἴτε ἀπὸ τῆς τῶν πιστωτῶν αὐτῆς. Τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα δικαιολογοῦσι τὴν ἐγκατάλειψιν Σχεδίου ὅπερ ἐν τῷ παρελθόντι παρέσχεν ἀξιωσημειώτους ὑπηρεσίας.

157. Τὸ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καταρτισθὲν Σχέδιον ὅπως δοθῇ ὁριστικὴ λύσις τοῦ προβλήματος τῶν ἐπανορθώσεων, συνδυάζει τὸν περιορισμὸν τῶν νῦν ὑποχρεώσεων τῆς Γερμανίας πρὸς οὐσιώδη μεταβολὴν τῆς οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς αὐτῶν μορφῆς. Ἐν ᾧ μέτρῳ οἱ πιστωτὰ παραιτοῦνται σημαντικῶν πλεονεκτημάτων ὡς πρὸς τὴν φαινομενικὴν ἀξίαν τῶν πληρωμῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Σχεδίου Ντώς, δὲν κάμνουσι τοῦτο εἰμὴ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς βλεπτώσεις αἵτινες θὰ ἐπέλθωσι ὡς πρὸς τὰς ἐσωτερικὰς καὶ διαθεσίμους ἀξίας, ἐκ τῆς πρακτικῆς δυνατότητος καὶ τῆς βεβαιώσεως τῆς ἐμπορικοποιήσεως καὶ τῆς κινητοποιήσεως ἐντὸς λογικῆς προθεσμίας ὡς καὶ τὴν δημοσιονομικὴν καὶ οἰκονομικὴν ψυχολογίαν ἥτις θὰ προκύψῃ ἐκ τούτου.

158. Μεταξὺ τῶν θεωρουμένων ὡς εἰδικῶς σπουδαίων μεταβολῶν εἶναι αἱ ἑξῆς:

159. 1. Καθορισμὸς τῆς διαρκείας τῶν πληρωμῶν καὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ χρέους.

Τὸ σχέδιον Ντὼς προβλέπει, διὰ τοῦ συστήματος τοῦ δείκτου εὐημερίας, αὐξανομένας ἐτησίας δόσεις τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς δὲν καθορίζεται. Τὸ νέον πρόγραμμα προβλέπει ὡρισμένον ἀριθμὸν ἐτησίων δόσεων αἵτινες καθωρίσθησαν.

160. 2. Κατάργησις τοῦ δείκτου εὐημερίας.

Δὲν δύνανταί τις, κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμήν, νὰ κάμῃ εἰμὴ ὑπολογισμοὺς πολὺ ἀφισταμένους ἀπ' ἀλλήλων, ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο ἐν τέλει νὰ ἔχῃ ὁ δείκτης εὐημερίας. Πάντως, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἡ Γερμανία θὰ ὠφελεῖτο ἐκ τούτου καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ κατάργησις τοῦ στοιχείου τούτου ἀβεβαιότητος εἶναι ἐντελῶς πρὸς ὄφελός της.

161. 3. Ἐγκαθίδρυσις τῆς δημοσιονομικῆς αὐτονομίας.

Συμφώνως πρὸς τὸ Σχέδιον Ντὼς δὲν δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὴν Γερμανίαν ὅπως ἀπαλλαγῇ εἰς Μάρκα τῶν ὑποχρεώσεων της, εἰ μὴ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς ἑνὸς συστήματος προστασίας τῶν μεταπτρεπῶν τὸ ὁποῖον συνεπάγεται ἐξωτερικόν τινα ἔλεγχον. Ἡ κατάστασις αὕτη ἔχει περιοριστικὰ ἀποτελέσματα ἐπὶ τῆς πίστεως καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Γερμανίας καὶ καθιστᾷ δυσχερῆ, ἂν ὄχι ἀδύνατον, πᾶσαν κινητοποίησιν τοῦ Γερμανικοῦ χρέους. Τὸ νέον Σχέδιον δὲν θὰ ἐπλήρου τὸν κύριον προορισμόν, ὅστις ἀναμένεται παρ' αὐτοῦ, ἐὰν δὲν ἐξήλειφε τὰς διατάξεις ταύτας καὶ ἂν δὲν ἄφινε εἰς τὴν Γερμανίαν τὴν ὑποχρέωσιν ἀντιμετωπίσεως τῶν ὑποχρεώσεών της ὑπὸ τὴν ἰδίαν καὶ πλήρη αὐτῆς εὐθύνην.

162. 4. Προστασία ἀπορρέουσα ἐκ τοῦ δικαιώματος ἀναβολῆς.

Ἐν τοσούτῳ, ἐὰν ἐξαιρετικόν τι γεγονὸς διακόψῃ τὸν ὁμαλὸν ροῦν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς εἰς ὃν εἶναι προσηρμοσμένον τὸ παρὸν Σχέδιον, ἡ Γερμανία δύναται, ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας, νὰ προφύγῃ εἰς ὡρισμένα μέτρα ἅτινα ἐξασφαλίζουσιν αὐτῇ παροδικὴν ἀνακούφισιν.

163. Ἡ ἐτησία δόσις εἶναι διῃρημένη εἰς δύο μέρη, ἐξ ὧν τὸ ἕν δύναται νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἀναβολῆς μεταπτροπῆς καὶ πληρωμῆς. Οὕτως ἡ Γερμανία θὰ δύναται, εἰς ὡρισμένας περιστάσεις, νὰ ἐλαφρύνῃ παροδικῶς τὸ ἰσοζύγιόν της τῶν πληρωμῶν καὶ θὰ ἔχῃ, πράγματι, τὰ πλεονεκτήματα ἑνὸς εἴδους προστασίας μεταπτροπῆς, ἄνευ τῶν περιορισμῶν οἵτινες συνοδεύουσι ταύτην ἐπὶ τοῦ παρόντος.

164. Παροχαὶ εἰς εἶδος.

Ἐν ᾧ οἱ συντάκται τοῦ Σχεδίου Ντὼς εἶχον οὐχὶ εὐχαρίστως ἀποδεχθῇ τὸ μέσον τῶν εἰς εἶδος παροχῶν, τὸ νέον Σχέδιον, παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων ὅπως διαθέτωσι ἐλευθέρως τὰς μερίδας των ἐκ τῶν ἐτησίων δόσεων, ἀναγνωρίζει ὅτι δὲν εἶναι εὐκταῖον νὰ τεθῇ ἀποτόμως τέλος εἰς τὸ νῦν ἐν ἰσχύϊ σύστημα. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον οἱ πιστωταὶ θὰ ὀφείλωσι νὰ ἀπορροφῶσι παροχὰς εἰς εἴδος ἐπὶ 10ετίαν, ἀλλὰ διὰ ποσὰ φθίνοντα, τὰ ὁποῖα θὰ ἀνέρχωνται, κατὰ τὴν ἀρχήν, εἰς 750 ἑκατομμύρια.

165. 6. Κινητοποίησις.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν πιστωτικῶν Δυνάμεων, ἓν κύριον στοιχεῖον τοῦ νέου Σχεδίου, τὸ ὁποῖον κάμνει αὐτὰς νὰ ἀποδεχθῶσι μειώσεις ἀπαιτήσεων ἀφινούσας εἰς αὐτὰς τὸ βάρος ἑνὸς σημαντικοῦ μέρους τῶν ἐξόδων τῶν γενομένων ὑπ' αὐτῶν πρὸς ἐπανόρθωσιν ζη-

le fait que l'annuité est payée sous une forme se prêtant à la mobilisation.

166. 7. Organisation financière.

L'organisation et le mécanisme du Plan Dawes étaient fondés sur la conviction que celui-ci devait trouver une garantie suffisante dans l'intérêt commun qu'avaient toutes les parties intéressées à l'exécuter de bonne foi. En visant comme il le faisait à transporter le problème des payements de réparations du domaine politique dans le domaine économique et des affaires, il présumait une coopération constante entre le débiteur et les créanciers. Le nouveau système va plus loin dans cette direction, en remplaçant la collaboration d'organismes séparés, à caractère administratif et gouvernemental, par un travail commun dans un institut purement financier, dans la gestion duquel l'Allemagne devra avoir une part appropriée. Les organisations administratives actuelles ne peuvent posséder l'élasticité nécessaire pour des transactions bancaires d'un ordre de grandeur tel que celui du payement et du transfert des annuités. Toutefois, la nouvelle Banque, étroitement associée avec les banques d'émission et disposant de facilités bancaires, aura tous les moyens nécessaires pour effectuer ces opérations sans dommage pour l'économie allemande ou celle des autres pays. De plus, elle sera à même d'ouvrir au commerce de nouvelles possibilités de développement. Les opérations que la Banque doit entreprendre ne peuvent être entravées ou empêchées sans qu'un tort irréparable soit porté au crédit des pays intéressés. Semblable assurance devrait rendr possible la limitation des garanties prévues dans l système actuellement en vigueur pour la protection des droits des créanciers au minimum nécessité par la commercialisation rapide et facile de la partie mobilisable de l'annuité.

167. 8. Résumé.

Le Plan proposé continue et complète l'oeuvre commencée par le Plan Dawes, œuvre qu'on avait seulement pu esquisser en 1924, étant donné la situation dans laquelle se trouvaient alors l'Allemagne et les autres pays. Par la réduction et la fixation définitives de la dette allemande, par l'établissement d'une échelle progressive d'annuités et par les facilités qu'offre la nouvelle Banque pour amoindrir les possibilités d'interruptions du payement des annuités, ce Plan consacre l'intégration de la dette allemande dans la liste des règlements internationaux. S'il comporte une réduction appréciable des payements aux pays créanciers, par rapport aux sommes que ceux-ci pouvaient attendre de l'application continue du Plan Dawes, il élimine en même temps les incertitudes inhérentes à ce Plan, incertitudes également contraires à l'intérêt du débiteur et à celui des créanciers. Il leur substitue un règlement définitif en vertu duquel le débiteur connait le montant exact de ses obligations.

12. CONCLUSIONS.

168. Nous avons eu pour but de présenter des propositions d'obligations financières qui, avec les conditions et les protections qui les accompagnent, resteront dans la limite de la capacité de payement de l'Allemagne, et nous croyons avoir atteint ce but.

μιῶν προξενηθεισῶν ὑπὸ τοῦ πολέμου, εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐτησία δόσις καταβάλλεται ὑπὸ μορφὴν κατάλληλον διὰ τὴν κινητοποίησιν.

166. 7. Οἰκονομικὴ ὀργάνωσις.

Ἡ Ὀργάνωσις καὶ ὁ μηχανισμὸς τοῦ Σχεδίου Ντὼς ἐβασίζοντο ἐπὶ τῆς πεποιθήσεως ὅτι τοῦτο ἔδει νὰ ἀνεύρῃ ἐπαρκῆ ἐγγύησιν ἐν τῷ κοινῷ συμφέροντι πάντων τῶν ἐνδιαφερομένων, ὅπως ἐκτελέσωσι τοῦτο καλῇ τῇ πίστει. Σκοποῦν ὡς τὸ ἔπραττε νὰ μεταφέρῃ τὸ πρόβλημα τῶν πληρωμῶν ἐπανορθώσεων ἐκ τοῦ πολιτικοῦ πεδίου εἰς τὸ οἰκονομικὸν καὶ ἐμπορικὸν πεδίον, προϋπέθετε συνεχῆ συνεργασίαν μεταξὺ τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῶν πιστωτῶν. Τὸ νέον σύστημα προχωρεῖ περαιτέρω ἐν τῇ κατευθύνσει ταύτῃ, ἀντικαθιστῶν τὴν σύμπραξιν κεχωρισμένων ὀργανισμῶν, ἐχόντων χαρακτῆρα διοικητικὸν καὶ κυβερνητικόν, διὰ κοινῆς ἐργασίας ἐν ἱδρύματι καθαρῶς οἰκονομικῷ ἐν τῇ διαχειρίσει τοῦ ὁποίου θὰ πρέπῃ ἡ Γερμανία νὰ ἔχῃ τὸ ἁρμόζον μέρος. Αἱ νῦν διοικητικαὶ ὀργανώσεις δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι τὴν ἀναγκαίαν ἐλαστικότητα διὰ τραπεζιτικὰς συναλλαγὰς τοιούτου μεγέθους, ὡς τὸ τῆς πληρωμῆς καὶ τῆς μετατροπῆς τῶν ἐτησίων δόσεων. Πάντως, ἡ νέα Τράπεζα, στενῶς συνδεδεμένη μετὰ τῶν ἐκδοτικῶν Τραπεζῶν καὶ διαθέτουσα Τραπεζιτικὰς εὐκολίας, θὰ ἔχῃ πάντα τὰ ἀναγκαῖα μέσα ὅπως ἐνεργῇ τὰς ἐργασίας ταύτας ἄνευ ζημίας διὰ τὴν Γερμανικὴν οἰκονομίαν ἢ τὴν τῶν ἑτέρων χωρῶν. Ἐπὶ πλέον, θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ διανοίξῃ εἰς τὸ ἐμπόριον νέας δυνατότητας ἀναπτύξεως. Αἱ ἐργασίαι τὰς ὁποίας θὰ ἀναλάβῃ ἡ Τράπεζα δὲν δύνανται νὰ παρακωλυθῶσιν ἢ ἐμποδισθῶσι χωρὶς τοῦτο νὰ προκαλέσῃ ἀνεπανόρθωτον πλῆγμα εἰς τὴν πίστιν τῶν ἐνδιαφερομένων χωρῶν. Τοιαύτη ἐξασφάλισις θὰ ἔδει νὰ καταστήσῃ δυνατὸν τὸν περιορισμὸν τῶν ἐγγυήσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νῦν ἐν ἰσχύϊ συστήματος διὰ τὴν προστασίαν τῶν δικαιωμάτων τῶν πιστωτῶν εἰς τὸ ἐλάχιστον τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὴν ταχεῖαν καὶ εὐχερῆ ἐμπορικοποίησιν τοῦ κινητοποιησίμου μέρους τῆς ἐτησίας δόσεως.

167. 8. Ἀνακεφαλαίωσις.

Τὸ προτεινόμενον σχέδιον συνεχίζει καὶ συμπληροῖ τὸ ὑπὸ τοῦ σχεδίου Ντὼς ἀρξάμενον ἔργον, ἔργον τὸ ὁποῖον ἐν ἔτει 1924 μόνον νὰ σκιαγραφηθῇ κατέστη δυνατόν, δεδομένης τῆς καταστάσεως εἰς ἣν εὑρίσκοντο τότε ἡ Γερμανία καὶ αἱ ἄλλαι χῶραι. Διὰ τῆς ὁριστικῆς ἐλαττώσεως καὶ τοῦ ὁριστικοῦ καθορισμοῦ τοῦ Γερμανικοῦ χρέους, διὰ τῆς ἐγκαθιδρύσεως προοδευτικῆς κλίμακος ἐτησίων δόσεων, καὶ διὰ τῶν εὐκολιῶν ἃς προσφέρει ἡ νέα Τράπεζα πρὸς ἐλάττωσιν τῶν πιθανοτήτων διακοπῆς τῆς πληρωμῆς τῶν ἐτησίων δόσεων, τὸ Σχέδιον τοῦτο ἐγκαινιάζει τὴν κατάταξιν τοῦ Γερμανικοῦ χρέους εἰς τὸν κατάλογον τῶν διεθνῶν διακανονισμῶν. Ἐὰν συνεπάγεται οὐοιῶδη μείωιν τῶν πρὸς τὰς πιστωτρίας δυνάμεις πληρωμῶν, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ποσὰ ἅτινα αὗται θὰ ἠδύναντο νὰ ἀναμένωσιν ἐκ τῆς συνεχοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου Ντώς, ἐξαφανίζει συγχρόνως τὰς ἐν τῷ Σχεδίῳ τούτῳ ἐνυπαρχούσας ἀβεβαιότητας, αἵτινες εἶναι ἐξ ἴσου ἀντίθεται πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ τε ὀφειλέτου καὶ τῶν πιστωτῶν. Ὑποκαθιστᾷ εἰς αὐτὰς πλήρη διακανονισμὸν δυνάμει τοῦ ὁποίου ὁ ὀφειλέτης γνωρίζει τὸ ἀκριβὲς ποσὸν τῶν ὑποχρεώσεών του.

12. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

168. Ἔχομεν ὡς σκοπὸν νὰ παρουσιάσωμεν προτάσεις οἰκονομικῶν ὑποχρεώσεων αἵτινες μετὰ τῶν ὅρων καὶ προστασιῶν αἵτινες τὰς συνοδεύουσι θέλουσι παραμείνῃ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς πρὸς πληρωμὴν ἱκανότητος τῆς Γερμανίας, καὶ νομίζομεν ὅτι ἐπετύχομεν τὸν σκοπὸν τοῦτον. Εὑρισκόμεθα

Nous nous rendons compte de la responsabilité que nous assumons en faisant cette déclaration et nous reconnaissons l'importance de l'attitude qu'auront à l'avenir l'une envers l'autre les nations qui, par la ratification de leurs Gouvernements respectifs, deviendront parties au présent règlement. En effet, la solution du problème des réparations est une tâche qui n'incombe pas seulement à l'Allemagne, mais qui présente un intérêt commun pour tous les pays intéressés et qui exige la collaboration de toutes les parties. Si leur attitude est imprégnée de rivalité voire même de méfiance, ou du désir de créer ou de laisser subsister des préférences économiques unilatérales, un règlement qui serait parfaitement réalisable avec de la bonne volonté se heurtera tôt ou tard à des difficultés, si bien que la longue, lente et patiente tâche de reconstitution de l'Europe se trouvera définitivement retardée. Car, sans bonne foi ni confiance réciproques il n'est pas d'accords ni de garanties valables. Si, d'autre part, nos propositions sont adoptées de bon gré par tous les intéressés et si le reste du monde a confiance dans la valeur constructive de cet accord mutuel, on ne peut raisonnablement douter que l'accord ne soit susceptible d'exécution intégrale. Les nations intéressées atteindront alors un dégré de stabilité économique et d'entente réciproque plus élevé que celui qu'on a jamais connu jusqu'ici.

169. Finalement, nous ferons remarquer, comme nos prédécesseurs au Comité Dawes, que :

«Nous considérons notre rapport comme un tout indivisible. Nous estimons qu'il n'est pas possible d'arriver à un résultat heureux en adoptant certaines de nos recommandations et en écartant les autres, et nous tenons à dégager notre responsabilité en ce qui concerne les résultats d'une telle manière de faire, ou en cas de retards anormaux dans la mise à exécution du projet.»

Paris le 7 juin 1929.

Hjalmar SCHACHT.
KASTL.
E. FRANCQUI.
GUTT.
Owen D. YOUNG.
J. P. MORGAN.
Thomas N. PERKINS.
T. W. LAMONT.
E. MOREAU.
J. PARMENTIER.
J. C. STAMP.
G. ADDIS.
A. PIRELLI.
SUVICH.
KENGO MORI.
Takashi AOKI.

ἐν ἐπιγνώσει τῆς εὐθύνης ἣν ἀναλαμβάνομεν ποιούμενοι τὴν δήλωσιν ταύτην καὶ ἀναγνωρίζομεν τὴν σημασίαν τῆς στάσεως ἣν ἐν τῷ μέλλοντι θὰ ἔχωσι τὸ ἕν ἔναντι τοῦ ἄλλου τὰ ἔθνη ἅτινα, διὰ τῆς κυρώσεως τῶν ἀντιστοίχων αὐτῶν Κυβερνήσεων θὰ καταστῶσι συμβαλλόμενα εἰς τὸν παρόντα διακανονισμόν. Πράγματι, ἡ ἐπίλυσις τοῦ ζητήματος τῶν ἐπανορθώσεων εἶναι ἔργον βαρύνον ὄχι μόνον τὴν Γερμανίαν, ἀλλὰ παρουσιάζον κοινὸν διὰ πάντα τα ἐνδιαφερόμενα Κράτη ἐνδιαφέρον, καὶ τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ τὴν συνεργασίαν ὅλων τῶν συμβαλλομένων. Ἐὰν ἡ στάσις των ἐμφορεῖται ὑπὸ ἀνταγωνισμοῦ καὶ δὴ δυσπιστίας, ἢ ἐπιθυμίας ὅπως δημιουργήσωσι ἢ διατηρήσωσι μονομερεῖς οἰκονομικὰς προτιμήσεις, διακανονισμὸς διὰ τῆς καλῆς θελήσεως ἀπολύτως πραγματοποιήσιμος, θέλει θᾶττον ἢ βράδιον προσκρούσῃ εἰς δυσκολίας, εἰς τρόπον ὥστε τὸ μακροχρόνιον βραδὺ καὶ ὑπομονητικὸν ἔργον τῆς ἀνασυντάξεως τῆς Εὐρώπης θὰ ἐπιβραδυνθῇ ὁριστικῶς. Διότι ἄνευ ἀμοιβαίας καλῆς πίστεως καὶ ἐμπιστοσύνης δὲν ὑπάρχουσι συμφωνίαι ἢ ἐγγυήσεις ἰσχυραί. Ἐὰν ἀφ' ἑτέρου αἱ προτάσεις μας υἱοθετηθῶσι οἰκείᾳ βουλήσει ὑπὸ πάντων τῶν ἐνδιαφερομένων, καὶ ἐὰν τὸ ὑπόλοιπον μέρος τοῦ κόσμου ἔχῃ ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν δημιουργικὴν ἀξίαν τῆς ἀμοιβαίας ταύτης συμφωνίας, δὲν δύναταί τις λογικῶς νὰ ἀμφιβάλλῃ ὅτι ἡ συμφωνία εἶναι ἐπιδεκτικὴ ἀκεραίας ἐκτελέσεως. Τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη θὰ φθάσωσι τότε εἰς βαθμὸν οἰκονομικῆς εὐσταθίας καὶ ἀμοιβαίας συμπνοίας ἀνώτερον παντὸς ἐκείνου ὃν ποτε μέχρι τοῦδε ἐγνώρισαν.

169. Τελικῶς θὰ παρατηρήσωμεν, ὡς καὶ οἱ προκάτοχοί μας τῆς Ἐπιτροπῆς Ντὼς, ὅτι :

»Θεωροῦμεν τὴν ἔκθεσίν μας ὡς ἓν ἀδιαίρετον σύνολον. Νομίζομεν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ εὐχάριστον ἀποτέλεσμα διὰ τῆς παραδοχῆς τινῶν ἐκ τῶν συστάσεών μας καὶ τῆς παραμερίσεως τῶν ὑπολοίπων καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀποτινάξωμεν τὰς εὐθύνας μας καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἀποτελέσματα τοιούτου τρόπου ἐνεργείας ἢ ἐν περιπτώσει ἀσυνήθων ἀργοπορίων περὶ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ σχεδίου.»

Παρίσιοι τῇ 7ῃ Ἰουνίου 1929.

Γιάλμαρ ΣΑΧΤ.
ΚΑΣΤΛ.
Ε. ΦΡΑΝΚΙ
ΓΚΟΥΤ
Ὄουεν Δ. ΓΙΑΓΚ
Ι. Π. ΜΟΡΓΚΑΝ
Θωμᾶς Ν. ΠΕΡΚΙΝΣ
Τ. Γ. ΛΑΜΟΝΤ
Ε. ΜΟΡΩ
Ι. ΠΑΡΜΑΝΤΙΕ
Ι. Κ. ΣΤΑΜΠ
Κ. ΑΝΤΙΣ
Α. ΠΙΡΕΛΛΙ
ΣΟΥΒΙΤΣ
ΚΕΝΓΚΟ ΜΟΡΙ
Ταχάσι ΑΟΚΙ

ANNEXE I

PROJET D'ORGANISATION.
DE LA BANQUE DES REGLEMENTS
INTERNATIONAUX

1. Dans la Section III de l'exposé qui suit, il est prévu un Comité d'Organisation qui aura pour tâche de mettre en vigueur le projet de Banque. Cet exposé a été rédigé pour le Comité d'Organisation qui aura le pouvoir, d'une façon générale, de modifier les dispositions qui y sont contenues ou de faire des changements, soit à certaines d'entre elles, soit à toutes ces dispositions pourvu que ces modifications ou changements soient toujours compatibles avec les fonctions essentielles de la Banque, telles que les prévoit le Plan des Experts dans son ensemble.

I. Objet, nom et siège.

2. La Banque organisée en vertu du présent Plan portera le nom de «Banque des Réglements Internationaux.»

3. L'objet de la Banque est d'offrir des facilités nouvelles pour aider les mouvements internationaux de capitaux et de créer un instrument susceptible de favoriser les relations financières internationales. Pour ce qui est des annuités allemandes de réparations, la Banque accomplira, en sa qualité de trustee des Puissances créancières, toute la tâche d'administration extérieure du présent Plan; elle sera l'agent chargé de la réception et de la répartition des fonds, elle surveillera et facilitera la commercialisation et la mobilisation de certaines fractions des annuités.

4. Elle aura son siège dans un centre financier à désigner ultérieurement. Dans le choix du pays où la Banque s'établira, il devra être dûment tenu compte de la possibilité, pour elle, d'obtenir des pouvoirs assez étendus pour lui permettre d'accomplir sa tâche avec toute la liberté voulue, ainsi qu'une immunité fiscale adéquate.

II. Capital actions.

5. Le capital autorisé de la Banque pourra être exprimé dans la monnaie du pays où elle aura son siège et atteindra l'équivalent, en chiffres ronds, de 100.000.000 de dollars. Lors de la constitution de la Banque, la totalité du capital autorisé sera émise, mais les actions ne seront libérées qu'à concurrence de 25 p. 100. Le Conseil d'Administration de la Banque aura la faculté de demander la libération d'autres fractions du capital; il aura aussi le droit d'autoriser une augmentation ou une diminution du total du capital de la Banque.

6. Dans chacun des pays où les actions de la Banque pourront être mises en vente, ces actions seront par l'entremise de la Banque centrale du pays en question ou de tout autre intermédiaire contre lequel la Banque centrale ne soulèvera pas d'objection. Dans les sept pays dont les membres du présent Comité sont ressortissants, les emissions ou attributions d'actions seront toujours faites pour des montants égaux. Les Banques centrales de ces pays ou les groupes de banques contre lesquels lesdites Banques centrales n'auront pas soulevé d'objection garantiront la souscription de la totalité de la première émission représentant une somme équivalant, en chiffres ronds, à 100.000.000 de dollars. Toutefois ces banques pourront décider, d'accord avec les Banques centrales ou les groupes d'autres pays (en particulier de ceux qui sont intéressés aux réparations) qu'une partie de la première émission, n'excédant pas l'équivalent en chiffres ronds de 4.000.000 de dollars par pays et ne dépassant pas l'équivalent en chiffres ronds d'une somme tatale de 44.000.000 de dollars pourra être émise dans d'autres pays.

7. Dans le cas d'une augmentation du capital autorisé et d'une nouvelle émission d'actions, la répartition entre les pays sera décidée par les Administrateurs de la Banque à la majorité des deux tiers, d'une façon conforme aux principes décrits plus haut. En particulier, le pourcentage du total des actions émises dans les sept pays mentionnés ci-dessus ne devra pas être inférieur à 55.

8. En dehors des pays intéressés aux réparations, seuls y pourront participer ceux ayant, à l'époque où les actions seront mises en vente, une monnaie stabilisée sur la base de l'étalon or ou de change-or.

9. Les actions pourront être exprimées dans la monnaie du pays où la Banque aura son siège et indiqueront le montant de l'action à la parité monétaire de l'or de la monnaie du pays où elles seront émises. Elles seront et resteront nominatives; mais elles pourront être librement négociées. Les tranferts d'actions, après l'émission, n'affecteront pas le droit de vote qui est réservé aux Banques centrales comme il est indiqué ci-après. Les payements dus aux actionnaires au compte de dividendes ou lors de la liquidation de la Banque seront faits dans la monnaie du pays où elle sera domiciliée.

10. Les actions ne comporteront pas de droit de vote, mais des droits de vote correspondant au nombre des actions originairement émises dans chaque pays seront exercés par la Banque centrale de ce pays dans les Assemblées générales de la Banque (remplaçant les Assemblées générales d'actionnaires) auxquelles les représentants des Banques centrales participantes assisteront.

11. Les actions donneront le droit de participer aux bénéfices de la Banque, ainsi qu'il est indiqué au chapitre intitulé «Répartition des bénéfices».

III. Comité d'Organisation.

12. En vue de prendre les mesures préliminaires nécessaires à la mise en vigueur du projet de Banque, il sera créé un comité temporaire qui portera le nom de «Comité d'Organisation» Ce Comité sera nommé par les Gouverneurs des Banques centrales des sept pays auxquels appartiennent les membres du présent Comité. Le Gouverneur de chacune de ces sept Banques centrales aura le droit de désigner deux membres du Comité d'Organisation en tenant dûment compte de la nécessité d'y faire enter des personnes compétentes en matière de banque et d'émission d'obligations et au courant des travaux du présent Comité des Experts. Si, pour une raison quelconque, le Gouverneur de l'une de ces Banques centrales n'est pas en mesure de désigner officiellement ou officieusement es membres du Comité d'Organisation, ou s'abstient de le faire, les Gouverneurs des autres Banques centrales inviteront deux compatriotes du Gouverneur non participant à faire partie du Comité. Les

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ

1. Εἰς τὸ Τμῆμα ΙΙΙ τῆς ἐκθέσεως ἥτις ἀκολουθεῖ, προβλέπεται μία Ἐπιτροπὴ Ὀργανώσεως, ἥτις θὰ ἔχῃ ὡς ἔργον νὰ θέσῃ ἐν ἰσχύϊ τὸ σχέδιον τῆς Τραπέζης. Ἡ ἔκθεσις αὕτη συνετάγη διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν Ὀργανώσεως, ἥτις θὰ ἔχῃ γενικῶς τὴν ἐξουσίαν νὰ τροποποιήσῃ τὰς περιεχομένας εἰς αὐτὴν διατάξεις ἢ νὰ ἐπιφέρῃ μεταβολάς, εἴτε εἷς τινας ἐξ αὐτῶν, εἴτε εἰς πάσας τὰς διατάξεις ταύτας ἀρκεῖ ὅπως αἱ τροποποιήσεις ἢ μεταβολαὶ αὗται συμβιβάζωνται πάντοτε πρὸς τὰ οὐσιώδη ἔργα τῆς Τραπέζης, ὡς προβλέπει ταῦτα τὸ Σχέδιον τῶν Πραγματογνωμόνων ἐν τῷ συνόλῳ του.

Ι. Ἀντικείμενον ἐπωνυμία καὶ ἕδρα.

2. Ἡ Τράπεζα ἡ ὀργανουμένη δυνάμει τοῦ παρόντος Σχεδίου θὰ φέρῃ τὸ ὄνομα «Τράπεζα τῶν Διεθνῶν Διακανισμῶν».

3. Τὸ ἀντικείμενον τῆς Τραπέζης εἶναι νὰ παράσχῃ νέας εὐκολίας διὰ νὰ βοηθήσῃ τὰς διεθνεῖς κινήσεις κεφαλαίων καὶ νὰ δημιουργήσῃ ὄργανον κατάλληλον νὰ εὐνοήσῃ τὰς διεθνεῖς οἰκονομικὰς σχέσεις. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς Γερμανικὰς ἐτησίας δόσεις ἐπανορθώσεων, ἡ Τράπεζα θὰ ἐκπληροῖ, ἐν τῇ ἰδιότητί της ὡς ἐντολοδόχου τῶν πιστρωτριῶν Κυβερνήσεων, ὁλόκληρον τὸ ἔργον τῆς ἐξωτερικῆς διοικήσεως τοῦ παρόντος Σχεδίου· θὰ εἶναι ὁ πράκτωρ ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν εἴσπραξιν καὶ κατανομὴν τῶν κεφαλαίων, θὰ ἐπιβλέπῃ καὶ διευκολύνῃ τὴν ἐμπορικοποίησιν καὶ κινητοποίησιν ὡρισμένων τμημάτων τῶν ἐτησίων δόσεων.

4. Ἡ Τράπεζα θὰ ἔχῃ τὴν ἕδραν αὐτῆς εἰς οἰκονομικὸν κέντρον ὑποδειχθησόμενον μεταγενεστέρως. Κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς χώρας ὅπου θὰ ἐγκαταστοθῇ ἡ Τράπεζα, θὰ πρέπῃ νὰ ληφθῇ δεόντως ὑπ' ὄψιν τὸ δυνατόν, δι' αὐτὴν, νὰ ἐπιτύχῃ δικαιώματα ἀρκετὰ εὐρέα ὥστε νὰ τῆς ἐπιτρέπουν νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἔργον της μετὰ πάσης τῆς ἠθελημένης ἐλευθερίας, ὡς καὶ ἀνάλογον φορολογικὴν ἀτέλειαν.

ΙΙ. Μετοχικὸν κεφάλαιον.

5. Τὸ ἐγκεκριμένον κεφάλαιον τῆς Τραπέζης θὰ δύναται νὰ εἶναι ἐκπεφρασμένον εἰς τὸ νόμισμα τῆς χώρας ὅπου αὕτη θὰ ἔχῃ τὴν ἕδραν της καὶ θὰ φθάσῃ τὸ ἰσάξιον, εἰς στρογγύλους ἀριθμούς, 100.000.000 δολλαρίων. Κατὰ τὴν σύστασιν τῆς Τραπέζης, τὸ σύνολον τοῦ ἐγκεκριμένου κεφαλαίου θὰ ἐκδοθῇ, ἀλλὰ ἡ ἀξία τῶν μετοχῶν δὲν θὰ καταβληθῇ εἰμὴ μέχρις 25 ο)ο. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης θὰ ἔχῃ τὴν εὐχέρειαν νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν καὶ ἑτέρων τμημάτων τοῦ κεφαλαίου· θὰ ἔχῃ ἐπίσης τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιτρέψῃ αὔξησιν ἢ ἐλάττωσιν τοῦ συνόλου τοῦ κεφαλαίου τῆς Τραπέζης.

6. Εἰς ἑκάστην χώραν ὅπου αἱ μετοχαὶ τῆς Τραπέζης θὰ δύνανται νὰ πωλῶνται, αἱ μετοχαὶ αὗται θὰ ἐκδίδωνται τῇ μεσολαβήσει τῆς κεντρικῆς Τραπέζης τῆς ἐν λόγῳ χώρας ἢ παντὸς ἑτέρου μεσάζοντος ἔναντι τοῦ ὁποίου ἡ κεντρικὴ Τράπεζα δὲν θὰ ἐγείρῃ ἀντίρρησιν. Εἰς τὰς ἑπτὰ χώρας, ὧν τὰ μέλη τῆς παρούσης Ἐπιτροπῆς εἶναι ὑπήκοοι, αἱ ἐκδόσεις ἢ παραχωρήσεις μετοχῶν θὰ γίνωνται πάντοτε δι' ἴσα ποσά. Αἱ κεντρικαὶ Τράπεζαι τῶν χωρῶν τούτων, ἢ οἱ ὅμιλοι Τραπεζῶν ἔναντι τῶν ὁποίων αἱ ρηθεῖσαι κεντρικαὶ Τράπεζαι δὲν θὰ ἔχουν ἐγείρῃ ἀντίρρησιν θὰ ἐγγυηθῶσι τὴν ἐγγραφὴν εἰς τὸ σύνολον τῆς πρώτης ἐκδόσεως ἀντιπροσωπευόν ποσὸν ἴσον, εἰς στρογγύλους ἀριθμούς, πρὸς 100.000.000 δολλάρια. Πάντως αἱ Τράπεζαι αὗται θὰ δύνανται νὰ ἀποφασίσωσιν, ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν κεντρικῶν Τραπεζῶν ἢ τῶν ὁμίλων ἄλλων χωρῶν (ἰδιαιτέρως ἐκείνων αἵτινες ἐνδιαφέρονται εἰς τὰς ἐπανορθώσεις) ὅτι μέρος τῆς πρώτης ἐκδόσεως, μὴ ὑπερβάλλον τὸ ἰσάξιον εἰς στρογγύλους ἀριθμοὺς 4.000.000 δολλαρίων κατὰ χώραν καὶ μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ἰσάξιον εἰς στρογγύλους ἀριθμοὺς συνολικοῦ ποσοῦ 44.000.000 δολλαρίων, θὰ δύναται νὰ ἐκδοθῇ εἰς ἄλλας χώρας.

7. Ἐν τῇ περιπτώσει αὐξήσεως τοῦ ἐγκεκριμένου κεφαλαίου καὶ νέας ἐκδόσεως μετοχῶν, ἡ κατανομὴ μεταξὺ τῶν χωρῶν θὰ ἀποφασισθῇ ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν Συμβούλων τῆς Τραπέζης τῇ πλειοψηφίᾳ τῶν δύο τρίτων, κατὰ τρόπον σύμφωνον πρὸς τὰς ἀνωτέρω διαγραφείσας ἀρχάς. Ἰδιαιτέρως, τὸ ποσοστὸν τοῦ συνόλου τῶν ἐκδιδομένων μετοχῶν εἰς τὰς ἀνωτέρω μνημονευομένας ἑπτὰ χώρας δὲν θὰ πρέπῃ νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ 55.

8. Ἐκτὸς τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὰς ἐπανορθώσεις χωρῶν, θὰ δύνανται νὰ μετάσχουν εἰς αὐτὴν μόναι αἱ ἔχουσαι, κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν αἱ μετοχαὶ θὰ πωληθῶσι, νόμισμα σταθεροποιημένον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ χρυσοῦ ἢ τοῦ εἰς χρυσὸν συναλλάγματος.

9. Αἱ μετοχαὶ θὰ δύνανται νὰ ὦσιν ἐκπεφρασμέναι εἰς τὸ νόμισμα τῆς χώρας ἐν ᾗ ἡ Τράπεζα θὰ ἔχῃ τὴν ἕδραν της καὶ θὰ ἀναγράφωσι τὴν ἀξίαν τῆς μετοχῆς εἰς τὴν εἰς χρυσὸν νομισματικὴν ἰσοτιμίαν τοῦ νομίσματος τῆς χώρας ἐν ᾗ θὰ ἐκδοθῶσι. Θὰ εἶνε καὶ θὰ παραμένωσιν ὀνομαστικαί· ἀλλὰ θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἐλευθερία διαπραγματεύσεως των. Αἱ μεταβιβάσεις μετοχῶν, μετὰ τὴν ἔκδοσιν, δὲν θὰ θίγωσι τὸ δικαίωμα ψήφου τὸ ὁποῖον δαφυλάττεται ὑπὲρ τῶν κεντρικῶν Τραπεζῶν ὡς ὑποδεικνύεται κατωτέρω. Αἱ εἰς τοὺς μετόχους ὀφειλόμεναι πληρωμαὶ εἰς λογαριασμὸν μερισμάτων ἢ κατὰ τὴν ἐκκαθάρσιν τῆς Τραπέζης θὰ γίνωνται εἰς τὸ νόμισμα τῆς χώρας ἐν ᾗ αὕτη θὰ ἔχῃ τὴν κατοικίαν της.

10. Αἱ μετοχαὶ δὲν θὰ συνεπάγωνται δικαίωμα ψήφου, ἀλλὰ δικαιώματα ψήφου ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀρχικῶς ἐκδοθεισῶν μετοχῶν εἰς ἑκάστην χώραν θὰ ἀσκῶνται ὑπὸ τῆς κεντρικῆς Τραπέζης τῆς χώρας ταύτης κατὰ τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις τῆς Τραπέζης (ἀντικαθιστώσας τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις μετόχων) εἰς ἃς θὰ παρίστανται οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν μετεχουσῶν κεντρικῶν Τραπεζῶν.

11. Αἱ μετοχαὶ θὰ δίδωσι τὸ δικαίωμα μετοχῆς εἰς τὰ κέρδη τῆς Τραπέζης, ὡς καθορίζεται εἰς τὸ κεφάλαιον τὸ ἐπιγραφόμενον «Κατανομὴ τῶν κερδῶν».

ΙΙΙ. Ἐπιτροπὴ Ὀργανώσεως.

12. Ἵνα ληφθῶσι τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν θέσιν ἐν ἰσχύϊ τοῦ σχεδίου τῆς Τραπέζης προκαταρκτικὰ μέτρα, θὰ συσταθῇ προσωρινὴ Ἐπιτροπὴ ἥτις θὰ φέρῃ τὸ ὄνομα «Ἐπιτροπὴ Ὀργανώσεως». Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ διορισθῇ ὑπὸ τῶν Διοικητῶν τῶν κεντρικῶν Τραπεζῶν τῶν ἑπτὰ χωρῶν εἰς ἃς ἀνήκουν τὰ μέλη τῆς παρούσης Ἐπιτροπῆς. Ὁ Διοικητὴς ἑκάστης τῶν ἑπτὰ τούτων κεντρικῶν Τραπεζῶν θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ὑποδείξῃ δύο μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀργανώσεως λαμβάνων δεόντως ὑπ' ὄψιν τὴν ἀνάγκην νὰ μετάσχωσιν αὐτῆς πρόσωπα ἁρμόδια εἰς τὰ ζητήματα Τραπέζης καὶ ἐκδόσεως μετοχῶν καὶ ἐνήμερα τῶν ἐργασιῶν τῆς παρούσης Ἐπιτροπῆς τῶν Πραγματογνωμόνων. Ἐάν, δι' οἱονδήποτε λόγον, ὁ Διοικητὴς μιᾶς τῶν κεντρικῶν τούτων Τραπεζῶν δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ὑποδείξῃ ἐπισήμως ἢ ἀνεπισήμως τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀργανώσεως, ἢ ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ τὸ πράξῃ, οἱ Διοικηταὶ τῶν λοιπῶν κεντρικῶν Τραπεζῶν θὰ προσκαλέσωσι δύο συμπατριώτας τοῦ μὴ μετέχοντος Διοικητοῦ νὰ μετάσχωσι τῆς Ἐπιτροπῆς. Τὰ οὕτω ἐκλεγόμενα μέλη θὰ ἔχωσιν, ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις,

membres ainsi choisis auront, à tous égards, pour les travaux du Comité, un droit de vote égal à celui des membres choisis d'une autre façon. Les décisions du Comité d'Organisation seront prises à la majorité des trois-quarts.

13. L'une des tâches essentielles du Comité d'Organisation sera d'établir les statuts de la Banque qui devront être conformes aux dispositions du Plan et de prendre toutes les mesures qui pourront être nécessaires pour assurer en temps voulu leur approbation ou leur promulgation par les autorités publiques compétentes.

14. Jusqu'au moment où le Conseil d'Administration de la Banque sera nommé et entrera en fonctions, le Comité d'Organisation devra s'occuper de l'organisation matérielle de la Banque. Il prendra conformément à la procédure prévue à la Section II, des dispositions pour assurer la souscription du capital actions, et, suivant la procédure prévue à la Section IV, pour assurer la nomination du Conseil d'Administration. Le Comité convoquera la première réunion du Conseil d'Administration et désignera, pour cette séance, un Président temporaire en attendant l'élection du Président régulier. Il élaborera les statuts réglementant l'administration de la Banque et les soumettra, pour examen, au Conseil d'Administration. Ces statuts porteront sur les questions qui se posent d'ordinaire pour les institutions bancaires et en particulier sur les points suivants :

15. 1o. Conditions requises pour être membres du Conseil d'Administration;

16. 2o. Caractère et tâche des Comités Permanents, du Conseil d'Administration, y compris le Comité de Direction;

17. 3o. Services administratifs à créer à l'intérieur de la Banque;

18. 4o. Date et lieu des réunions du Conseil d'Administration et du Comité de Direction;

19. 5o. Procédure à suivre pour la convocation de l'Assemblée générale, règles et conditions pour l'exercice du droit de vote par les représentants des Banques centrales ;

20. 6o. Forme des certificats de trust que la Banque remettra aux Gouvernements créanciers en vertu du Plan;

21. 7o. Dispositions relatives à la liquidation de la Banque.

22. Le Comité d'Organisation collaborera avec les Comités d'Organisation prévus dans le présent Plan.

IV. Administration et Direction.

23. L'ensemble du contrôle administratif de la Banque appartiendra au Conseil d'Administration. Ce Conseil devra surveiller et diriger les opérations de la Banque, et, d'une façon générale, agir de manière à remplir la mission que le Plan attribue à l'administration de la Banque. En particulier, le Conseil d'Administration :

24. 1o. Aura le droit d'adopter, de modifier, de limiter ou d'étendre les statuts de la Banque d'une façon qui ne soit pas incompatible avec les dispositions du Plan;

25. 2o. Il aura le pouvoir, d'une façon générale, de modifier les dispositions contenues dans le projet d'organisation de la Banque ou de les remplacer en

διὰ τὰς ἐργασίας τῆς Ἐπιτροπῆς, δικαίωμα ψήφου ἴσον πρὸς τὸ τῶν κατ' ἄλλον τρόπον ἐκλεγομένων μελῶν. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀργανώσεως θὰ λαμβάνωνται τῇ πλειοψηφίᾳ τῶν τριῶν τετάρτων.

13. Ἓν τῶν κυριωτέρων ἔργων τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀργανώσεως θὰ εἶναι νὰ καταρτίσῃ τὸ καταστατικὸν τῆς Τραπέζης τὸ ὁποῖον θὰ πρέπῃ νὰ εἶναι σύμφωνον πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Σχεδίου καὶ νὰ λάβῃ πάντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἐν εὐθέτῳ καιρῷ τὴν ἔγκρισιν των ἢ τὴν δημοσίευσίν των ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων δημοσίων ἀρχῶν.

14. Μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης θὰ διορισθῇ καὶ θὰ ἀναλάβῃ καθήκοντα, ἡ Ἐπιτροπὴ Ὀργανώσεως θὰ ὀφείλῃ νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν ὑλικὴν ὀργάνωσιν τῆς Τραπέζης. Θὰ λάβῃ, συμφώνως πρὸς τὴν διαδικασίαν τὴν προβλεπομένην εἰς τὸ Τμῆμα II, μέτρα διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐγγραφὴν εἰς τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον, καὶ, κατὰ τὴν διαδικασίαν τὴν προβλεπομένην εἰς τὸ Τμῆμα IV, διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν διορισμὸν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ συγκαλέσῃ τὴν πρώτην συνέλευσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ θὰ ὑποδείξῃ διὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην, προσωρινὸν Πρόεδρον ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐκλογῆς τοῦ τακτικοῦ Προέδρου. Θὰ ἐπεξεργασθῇ τὸ καταστατικὸν τὸ ρυθμίζον τὴν διοίκησιν τῆς Τραπέζης καὶ θὰ τὸ ὑποβάλῃ, πρὸς ἐξέτασιν, εἰς τὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον. Τὸ καταστατικὸν τοῦτο θὰ ἀναφέρηται εἰς τὰ ζητήματα ἅτινα τίθενται συνήθως διὰ τὰ τραπεζιτικὰ ἱδρύματα καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὰ κάτωθι σημεῖα :

15. 1ον. Ἀπαιτούμενοι ὅροι διὰ νὰ εἶναι τις μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

16. 2ον. Χαρακτὴρ καὶ ἔργον τῶν Διαρκῶν Ἐπιτροπῶν, τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, περιλαμβανομένης τῆς Ἐπιτροπῆς Διευθύνσεως.

17. 3ον. Διοικητικαὶ ὑπηρεσίαι πρὸς ἵδρυσιν ἐν τῇ Τραπέζῃ.

18. 4ον. Ἡμερομηνία καὶ τόπος τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Διευθύνσεως.

19. 5ον. Διαδικασία ἀκολουθητέα διὰ τὴν σύγκλησιν τῆς γενικῆς Συνελεύσεως, κανόνες καὶ ὅροι διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος ψήφου ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν κεντρικῶν Τραπεζῶν.

20. 6ον. Τύπος τῶν πιστοποιητικῶν θέματος (trust) ἅτινα ἡ Τράπεζα θὰ παραδίδῃ εἰς τὰς πιστωτρίας Κυβερνήσεις δυνάμει τοῦ Σχεδίου.

21. 7ον. Διατάξεις σχετικαὶ πρὸς τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς Τραπέζης.

22. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ὀργανώσεως θὰ συνεργασθῇ μετὰ τῶν Ἐπιτροπῶν Ὀργανώσεως τῶν προβλεπομένων ἐν τῷ παρόντι Σχεδίῳ.

IV. Διοίκησις καὶ Διεύθυνσις

23. Τὸ σύνολον τοῦ διοικητικοῦ ἐλέγχου τῆς Τραπέζης θὰ ἀνήκῃ εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο θὰ ὀφείλῃ νὰ ἐπιβλέψῃ καὶ κατευθύνῃ τὰς συναλλαγὰς τῆς Τραπέζης, καί, γενικῶς, νὰ ἐνεργῇ κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἐκπληροῖ τὴν ἀποστολὴν ἣν τὸ Σχέδιον ἀναθέτει εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Τραπέζης. Ἰδίᾳ, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον :

24. 1ον. Θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκρίνῃ, νὰ τροποποιῇ, νὰ περιορίζῃ ἢ νὰ ἐκτείνῃ τὸ καταστατικὸν τῆς Τραπέζης κατὰ τρόπον οὐχὶ ἀσυμβίβαστον πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Σχεδίου.

25. 2ον. Θὰ ἔχῃ δικαίωμα, γενικῶς, νὰ τροποποιῇ τὰς εἰς τὸ σχέδιον ὀργανώσεως τῆς Τραπέζης περιλαμβανομένας διατάξεις ἢ νὰ τὰς ἀντικαθιστᾷ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ὑπὸ

totalité ou en partie, sous réserve que ces modifications ou substitutions ne soient pas en opposition avec les fonctions essentielles de la Banque relativement au Plan des Experts dans son ensemble, ni avec les engagements existants de cette institution;

26. 3o. Il nommera le principal agent d'exécution de la Banque et fixera sa rémunération;

27. 4o. Il pourra nommer un Comité de Direction et lui conférer tous pouvoirs que les statuts de la Banque auront pu prévoir;

28. 5o. Il pourra nommer des Comités consultatifs appelés à s'occuper de toutes questions sur lesquelles des renseignements ou des avis sont demandés.

29. Les fonctions d'Administrateur sont incompatibles avec celles qui impliquent des responsabilités politiques nationales. Les statuts de la Banque contiendront les dispositions nécessaires en vue d'éviter une pareille incompatibilité. Tous les Administrateurs devront résider habituellement en Europe ou être en mesure d'assister régulièrement aux séances du Conseil.

30. Le Conseil d'Administration sera constitué de la façon suivante:

31. 1o. Le Gouverneur (ou, le cas échéant, le principal agent d'exécution) de la Banque centrale de chacun des sept pays dont les membres du présent Comité sont ressortissants ou bien la personne désignée par lui, sera, d'office, Administrateur de la Banque. Chaque Gouverneur désignera également un Administrateur appartenant à la même nationalité que lui et représentant soit la finance, soit l'industrie ou le commerce. Si le Gouverneur d'une Banque centrale quelconque n'etait pas en mesure de se conformer officiellement ou officieusement, aux dispositions prévues par le présent paragraphe ou s'abstenait de le faire, des mesures seraient prises conformément à la procédure indiquée à la Section XII du présent projet.

32. 2o. Pendant la durée des annuités allemandes le Gouverneur de la Banque de France et le Président de la Reichsbank pourront nommer chacun, s'ils le désirent, un Administrateur supplémentaire de leur propre nationalité qui soit un représentant de l'industrie ou du commerce.

33. 3o. Le Gouverneur de la Banque centrale de chacun des autres pays participant à la propriété des actions de la Banque, comme le prévoit la Section II du présent projet, fournira une liste de quatre candidats, de sa propre nationalité, au poste d'Administrateur. Deux des candidats de chaque liste seront des représentants de la finance et les deux autres appartiendront à l'industrie ou au commerce. Les Gouverneurs en question pourront eux-mêmes être compris dans ladite liste. Les quatorze ou seize Administateurs mentionnés aux paragraphes 1 et 2 ci-dessus choisiront sur ces listes neuf autres Administrateurs au plus.

34. 4o. Parmi les Administrateurs nommés à l'origine, quatre groupes de cinq Administrateurs seront désignés au sort. Leur mandat cessera respectivement à la fin de chacune des première, seconde, troisième et quatrième années qui suivront la création de la Banque. Sous cette réserve, la durée des fonctions des Administrateurs sera de cinq années, mais ils pourront être réélus.

τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι αἱ τροποποιήσεις ἢ ὑποκαταστάσεις αὗται δὲν θὰ εἶναι εἰς ἀντίθεσιν οὔτε πρὸς τὰς οὐσιώδεις λειτουργίας τῆς Τραπέζης σχετικῶς πρὸς τὸ Σχέδιον τῶν Πραγματογνωμόνων ἐν τῷ συνόλῳ του, οὔτε πρὸς τὰς ὑφισταμένας ὑποχρεώσεις τοῦ ἱδρύματος τούτου.

26. 3ον. Θὰ διορίζῃ τὸν κύριον πράκτορα ἐκτελέσεως τῆς Τραπέζης καὶ θὰ καθορίζῃ τὴν ἀποζημίωσίν του.

27. 4ον. Θὰ δύναται νὰ διορίζῃ Ἐπιτροπὴν Διευθύνσεως καὶ νὰ τῇ ἀπονέμῃ πάσας τὰς ἐξουσίας ἃς τυχὸν θὰ προβλέψῃ τὸ καταστατικὸν τῆς Τραπέζης.

28. 5ον. Θὰ δύναται νὰ διορίζῃ γνωμοδοτικὰς Ἐπιτροπὰς καλουμένας νὰ ἀσχοληθῶσι μὲ πάντα τὰ ζητήματα ἐφ' ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι ἢ γνῶμαι.

29. Τὰ καθήκοντα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβούλου εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ ἐπαγόμενα ἐθνικὰς πολιτικὰς εὐθύνας. Τὸ καταστατικὸν τῆς Τραπέζης θὰ περιέχῃ τὰς ἀναγκαίας διατάξεις ὅπως ἀποφευχθῇ παρόμοιον ἀσυμβίβαστον. Πάντες οἱ Διοικητικοὶ Σύμβουλοι θὰ ὀφείλωσι νὰ διαμένωσι συνήθως ἐν Εὐρώπῃ ἢ νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ παρίστανται κανονικῶς εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου.

30. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον θὰ καταρτισθῇ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

31. 1ον. Ὁ Διοικητὴς (ἢ, περιπτώσεως τυχούσης, ὁ κύριος πράκτωρ ἐκτελέσεως) τῆς κεντρικῆς Τραπέζης ἑκάστης τῶν ἑπτὰ χωρῶν ὧν τὰ μέλη τῆς παρούσης Ἐπιτροπῆς εἶναι ὑπήκοοι ἢ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ὑποδεικνυόμενον πρόσωπον, θὰ εἶναι, ἐξ ἐπαγγέλματος, Διοικητικὸς Σύμβουλος τῆς Τραπέζης. Ἕκαστος Διοικητὴς θὰ ὑποδείξῃ ἐπίσης ἕνα Διοικητικὸν Σύμβουλον ἀνήκοντα εἰς τὴν αὐτὴν εἰς ἣν καὶ ἐκεῖνος ἐθνικότητα καὶ ἀντιπροσωπεύοντα εἴτε τὰ οἰκονομικά, εἴτε τὴν βιομηχανίαν εἴτε τὸ ἐμπόριον. Ἐὰν ὁ Διοικητὴς μιᾶς οἱασδήποτε κεντρικῆς Τραπέζης δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ συμμορφωθῇ, ἐπιτήμως ἢ ἀνεπιτήμως, πρὸς τὰς διατάξεις τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῆς παρούσης παραγράφου ἢ ἀπεῖχεν ἀπὸ τοῦ νὰ τὸ πράξῃ, θὰ ἐλαμβάνοντο μέτρα κατὰ τὴν διαδικασίαν τὴν ὑποδεικνυομένην εἰς τὸ Τμῆμα XII τοῦ παρόντος σχεδίου.

32. 2ον. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν Γερμανικῶν ἐτησίων δόσεων, ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ράϊχσμπανκ θὰ δύνανται νὰ διορίσωσιν ἕκαστος, ἐὰν τὸ ἐπιθυμῶσιν, ἕνα συμπληρωματικὸν Διοικητικὸν Σύμβουλον τῆς ἰδίας αὐτῶν ἐθνικότητος ὅστις νὰ εἶναι ἀντιπρόσωπος τῆς βιομηχανίας ἢ τοῦ ἐμπορίου.

33. 3ον. Ὁ Διοικητὴς τῆς κεντρικῆς Τραπέζης ἑκάστης τῶν λοιπῶν χωρῶν τῶν μετεχουσῶν εἰς τὴν κυριότητα τῶν μετοχῶν τῆς Τραπέζης, ὡς προβλέπει τοῦτο τὸ Τμῆμα II τοῦ παρόντος σχεδίου, θὰ ὑποβάλῃ κατάλογον τεσσάρων ὑποψηφίων, τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐθνικότητος, διὰ τὴν θέσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβούλου. Δύο τῶν ὑποψηφίων ἑκάστου καταλόγου θὰ εἶναι ἀντιπρόσωποι τῶν οἰκονομικῶν καὶ οἱ δύο λοιποὶ θὰ ἀνήκωσιν εἰς τὴν βιομηχανίαν ἢ εἰς τὸ ἐμπόριον. Οἱ ἐν λόγῳ Διοικηταὶ θὰ δύνανται αὐτοὶ οὗτοι νὰ περιληφθῶσιν εἰς τὸν ρηθέντα κατάλογον. Οἱ δέκα τέσσαρες ἢ δέκα ἓξ Διοικητικοὶ Σύμβουλοι οἱ μνημονευόμενοι εἰς τὰς ἀνωτέρω 1 καὶ 2 παραγράφους θὰ ἐκλέξωσιν ἐκ τῶν καταλόγων τούτων ἑτέρους ἐννέα τὸ πολὺ Διοικητικοὺς Συμβούλους.

34. 4ον. Ἐκ τῶν Διοικητικῶν Συμβούλων τῶν διοριζομένων εἰς τὴν ἀρχήν, τέσσαρες ὁμάδες ἐκ πέντε Διοικητικῶν Συμβούλων θὰ καθορισθῶσι διὰ κλήρου. Ἡ ἐντολὴ των θὰ παύσῃ ἀντιστοίχως εἰς τὸ τέλος τῶν πρώτου, δευτέρου, τρίτου καὶ τετάρτου ἐτῶν ἅτινα θὰ ἀκολουθήσωσι τὴν ἵδρυσιν τῆς Τραπέζης. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ταύτην, ἡ διάρκεια τῶν καθηκόντων τῶν Διοικητικῶν Συμβούλων θὰ εἶναι πέντε ἐτῶν, ἀλλὰ θὰ δύνανται νὰ ἐπανεκλέγωνται.

35. 5o. En cas de vacance d'un poste au Conseil d'Administration, par suite de décès, de démission ou d'autre cause, il sera pourvu à cette vacance de la façon prescrite pour les nominations primitives. Si une vacance se produit avant l'expiration d'un mandat, elle ne sera comblée que pour le reste de ce mandat.

36. Les Administrateurs éliront chaque année parmi eux un Président. Les fonctions du Président seront de présider les séances du Conseil d'Administration. A la première réunion, un membre du Conseil, choisi à cette fin par le Comité d'Organisation, fera fonction de Président en attendant que ce dernier ait été élu.

37. Les décisions ordinaires du Conseil, y compris celles qui impliquent des élections, seront prises à la majorité simple des suffrages. En cas d'égalité des suffrages, le Président aura voix prépondérante. Pour les décisions qui impliquent l'adoption ou la modification des statuts de la Banque, des modifications ou des substitutions au présent projet d'organisation de la Banque, la répartition entre des pays d'émissions supplémentaires d'actions de la Banque ou d'autres questions prévues spécialement par les statuts de la Banque une majorité des deux tiers sera exigée. Si un membre se trouve empêché d'assister à une séance du Conseil il aura toujours la faculté de donner à l'un de ses collègues, par lettre recommandée ou par télégramme, le pouvoir de voter à sa place et en son nom.

38. Si des décisions du Conseil sont attaquées comme étant incompatibles avec les dispositions ou les intentions du Plan, on pourra avoir recours à l'arbitrage conformément à la procédure établie par le Chapitre 8 du Plan.

39. Le principal agent d'exécution de la Banque désignera les fonctionnaires et les chefs des services de la Banque. Pour ces derniers, les nominations seront soumises à l'approbation du Conseil d'Administration.

V. Dépôts.

40. Dans l'accomplissement de ses fonctions relatives soit aux facilités à apporter aux règlements internationaux soit aux annuités allemandes, la Banque aura le droit de recevoir des dépôts de nature compatible avec sa mission. Le Conseil d'Administration ou s'il en décide ainsi, le Comité de Direction examinera toutes les demandes d'ouverture de comptes de dépôts; il sera qualifié pour juger si ces demandes rentrent ou non dans le cadre des attibutions de la Banque. Les dépôts seront reçus seulement dans les monnaies qui, de l'avis du Conseil d'Administration, remplissent les conditions pratiques de l'étalon or ou de change-or.

41. Toute classification des dépôts que pourra établir le Conseil d'Administration comprendra les rubriques suivantes :

42. 1o. Dépôts au compte des annuités. La Banque reçoit ces dépôts en sa qualité de trustee pour les Gouvernements créanciers. Ces dépôts seront gérés conformément à la procédure prévue à la Section VIII du présent projet.

43. 2o. Dépôts des banques centrales. Ceux-ci pourront être soit des dépôts en comptes-courants, soit des dépôts en comptes de placement.

35. 5ον. Ἐν περιπτώσει χηρείας θέσεώς τινος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, συνεπείᾳ θανάτου, παραιτήσεως ἢ ἄλλης αἰτίας, ἡ χηρεύουσα θέσις θὰ πληρωθῇ κατὰ τὸν διαγραφόμενον τρόπον διὰ τοὺς ἀρχικοὺς διορισμούς. Ἐὰν χηρεύσῃ θέσις τις πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως θητείας τινος, αὕτη δὲν θὰ πληρωθῇ εἰμὴ διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς θητείας.

36. Οἱ Διοικητικοὶ Σύμβουλοι θὰ ἐκλέγωσι κατ' ἔτος μεταξύ των ἕνα Πρόεδρον. Τὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου θὰ εἶναι νὰ προεδρεύῃ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν, ἕν μέλος τοῦ Συμβουλίου, ἐκλεγόμενον πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀργανώσεως, θὰ ἀσκήσῃ καθήκοντα Προέδρου, μέχρις οὗ ὁ τελευταῖος οὗτος ἐκλεγῇ.

37. Αἱ συνήθεις ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου, συμπεριλαμβανομένων καὶ ἐκείνων αἵτινες ἐπάγονται ἐκλογάς, θὰ λαμβάνωνται καθ' ἁπλῆν πλειοψηφίαν. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας, ὁ Πρόεδρος θὰ ἔχῃ νικῶσαν ψῆφον. Διὰ τὰς ἀποφάσεις αἵτινες ἐπάγονται ἔγκρισιν ἢ τροποποίησιν τοῦ καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης, τροποποιήσεις ἢ ὑποκαταστάσεις εἰς τὸ παρὸν σχέδιον ὀργανώσεως τῆς Τραπέζης, τὴν κατανομὴν μεταξὺ τῶν χωρῶν συμπληρωματικῶν ἐκδόσεων μετοχῶν τῆς Τραπέζης ἢ ἄλλα ζητήματα εἰδικῶς προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης, θὰ ἀπαιτῆται πλειοψηφία τῶν δύο τρίτων. Ἐὰν ἕν μέλος κωλύεται νὰ παραστῇ εἰς συνεδρίασίν τινα τοῦ Συμβουλίου θὰ ἔχῃ πάντοτε τὴν εὐχέρειαν νὰ δώσῃ εἰς τινα τῶν συναδέλφων του, διὰ συστημένης ἐπιστολῆς ἢ διὰ τηλεγραφήματος, τὸ δικαίωμα νὰ ψηφίσῃ ἀντ' αὐτοῦ καὶ ἐξ ὀνόματός του.

38. Ἐάν ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου προσβάλλωνται ὡς ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὰς διατάξεις ἢ προθέσεις τοῦ σχεδίου, θὰ δύναται νὰ γίνῃ προσφυγὴ εἰς τὴν διαιτησίαν συμφώνως πρὸς τὴν διαδικασίαν τὴν καθιερουμένην ὑπὸ τοῦ Κεφαλαίου 8 τοῦ Σχεδίου.

39. Ὁ κύριος πράκτωρ ἐκτελέσεως τῆς Τραπέζης θὰ διορίζῃ τοὺς ὑπαλλήλους καὶ τοὺς προϊσταμένους τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Τραπέζης. Διὰ τοὺς τελευταίους τούτους, οἱ διορισμοὶ θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

V. Καταθέσεις.

40. Ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν καθηκόντων της τῶν σχετικῶν εἴτε πρὸς τὰς εἰς τοὺς διεθνεῖς διακανονισμοὺς παρασχετέας εὐκολίας εἴτε πρὸς τὰς Γερμανικὰς ἐτησίας δόσεις, ἡ Τράπεζα θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ δέχηται καταθέσεις φύσεως συμβιβαζομένης πρὸς τὴν ἀποστολήν της. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἢ ἐὰν τοῦτο οὕτως ἀποφασίσῃ περὶ τούτου, ἡ Ἐπιτροπὴ Διευθύνσεως θὰ ἐξετάζῃ πάσας τὰς αἰτήσεις ἀνοίγματος λογαριασμῶν καταθέσεων· θὰ εἶναι ἁρμόδιον νὰ κρίνῃ ἐὰν αἱ αἰτήσεις αὗται ἀνήκωσιν ἢ ὄχι εἰς τὸ πλαίσιον τῶν καθηκόντων τῆς Τραπέζης. Αἱ καταθέσεις θὰ εἶναι δεκταὶ μόνον εἰς τὰ νομίσματα ἅτινα, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, πληροῦσι τοὺς πρακτικοὺς ὅρους τῆς χρυσῆς βάσεως ἢ τῆς βάσεως τοῦ εἰς χρυσὸν συναλλάγματος.

41. Πᾶσα κατάταξις τῶν καταθέσεων ἥν τυχὸν θὰ καθορίσῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον θὰ περιλαμβάνῃ τὰς κάτωθι ὑποδιαιρέσεις:

42. 1ον. Καταθέσεις εἰς λογαριασμὸν τῶν ἐτησίων δόσεων. Ἡ Τράπεζα δέχεται τὰς καταθέσεις ταύτας ἐν τῇ ἰδιότητί της ὡς ἐντολοδόχου τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων. Ἡ διαχείρισις τῶν καταθέσεων τούτων θὰ εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν διαδικασίαν τὴν προβλεπομένην εἰς τὸ Τμῆμα VIII τοῦ παρόντος σχεδίου.

43. 2ον. Καταθέσεις τῶν κεντρικῶν τραπεζῶν. Αὗται θὰ δύνανται νὰ εἶναι εἴτε καταθέσεις εἰς τρεχουμένους λογαριασμούς, εἴτε καταθέσεις εἰς λογαριασμοὺς τοποθετήσεως.

44. 3o. Dépôts au compte de compensations. Sous réserve des stipulations et conditions que pourra fixer le Conseil d'Administration, la Banque aura le droit d'accepter des dépôts des Banques centrales pour constituer et maintenir un fonds destiné aux règlements de comptes entre elles. De pareils dépôts pourront prendre la forme de remises d'or aux guichets de la Banque ou d'or détenu sous dossier pour son compte par l'une des Banques centrales participant au fonds des comptes de compensation. Les conditions auxquelles les Banque centrales pourront participer au système des compensations, les principes et les règlements de son fonctionnement et les cours de change auxquels l'or sera accepté en dépôt au fonds de compensation ou retiré de ce dernier, seront établis par le Conseil d'Administration de la Banque.

45. 4o. Dépôts résultant de l'exercice des fonctions de la Banque relatives aux annuités allemandes et tendant à faciliter les dites fonctions. Aucun compte de cette nature ne sera ouvert sans l'assentiment de la Banque centrale du pays dont le déposant éventuel est ressortissant. Si le Gouverneur de la Banque centrale en question (ou son représentant) est présent et s'il exerce son droit de vote au moment où le Conseil d'Administration (ou le Comité de Direction) de la Banque autorise l'ouverture du compte, son avis favorable sera considéré comme tenant lieu de l'assentiment exigé.

46. 5o. Dépôts constituant les fonds de garantie comme il est prévu à l'Annexe VIII, et relatifs à la mobilisation de l'annuité inconditionnelle. L'intérêt et la part des bénéfices qui seront affectés à ces dépôts, sont prévus à l'Annexe VIII et à la Section des bénéfices (XI) du présent projet.

47. 6o. Dépôt spécial du Gouvernement allemand Durant les 37 premières années le Gouvernement allemand conservera à la Banque un dépôt non productif d'intérêt équivalant à 50 p. 100 du montant moyen des dépôts qui resteront au compte de trust des annuités, comme il est prévu à la Section VIII du présent projet. Ce dépôt du Gouvernement allemand ne dépassera pas 100 millions de Reichsmarks.

48. La Banque aura le droit de bonifier un intérêt sur les dépôts mais seulement sur ceux non susceptiblet de retrait durant un mois au moins à partir du momene du dépôt. Le taux d'intérêt à payer sera fixé par le Conseil d'Administration ou, le cas échéant, par ls Comité de Direction. En bonifiant un intérêt sur let dépôts, le Conseil d'Administration tiendra dûment compte de la valeur des services rendus au déposant e de l'importance du solde créditeur de ce déposant.

VI. Emprunts, escomptes et placements.

49. Le Conseil d'Administration de la Banque fixera le caractère des opérations que pourra faire la Banque en se conformant à la politique des Banques centrales des pays intéressés. La Banque pourra notamment exercer le droit de:

50. a. traiter directement avec les Banques centrales;

51. b. ou traiter par l'intermédiaire de Banques

44. 3ον. Καταθέσεις εἰς λογαριασμὸν συμψηφισμοῦ· Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων καὶ ὅρων οὓς τυχὸν θὰ καθορίσῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἡ Τράπεζα θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ δέχηται καταθέσεις τῶν κεντρικῶν Τραπεζῶν διὰ νὰ σχηματίζῃ καὶ διατηρῇ κεφάλαιον προωρισμένον εἰς τοὺς διακανονισμοὺς λογαριασμῶν μεταξὺ αὐτῶν. Προρόμοιαι καταθέσεις θὰ δύνανται νὰ λάβωσι τὴν μορφὴν παραδόσεως χρυσοῦ εἰς τὰ Ταμεῖα τῆς Τραπέζης ἢ χρυσοῦ διατηρουμένου εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον εἰς λογαριασμόν της ὑπό τινος τῶν κεντρικῶν Τραπεζῶν τῶν μετεχουσῶν εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν λογαριασμῶν συμψηφισμοῦ. Οἱ ὅροι ὑφ' οὓς αἱ κεντρικαὶ Τράπεζαι θὰ δύνανται νὰ μετέχωσιν εἰς τὸ σύστημα τῶν συμψηφισμῶν, αἱ ἀρχαὶ καὶ οἱ κανονισμοὶ τῆς λειτουργίας του καὶ αἱ τιμαὶ συναλλάγματος εἰς ἃς ὁ χρυσὸς θὰ εἶναι δεκτὸς εἰς κατάθεσιν εἰς τὸ κεφάλαιον συμψηφισμοῦ ἢ θὰ ἀποσύρεται τούτου, θὰ καθορισθῶσιν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης.

45. 4ον. Καταθέσεις ἀπορρέουσαι ἐκ τῆς ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων τῆς Τραπέζης τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς Γερμανικὰς ἐτησίας δόσεις καὶ σκοποῦσαι νὰ διευκολύνουν τὰ καθήκοντα ταῦτα. Οὐδεὶς λογαριασμὸς τῆς φύσεως ταύτης θὰ ἀνοιχθῇ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς κεντρικῆς Τραπέζης τῆς χώρας ἧς ὁ ἐνδεχόμενος καταθέτης εἶναι ὑπήκοος. Ἐὰν ὁ Διοικητὴς τῆς ἐν λόγῳ κεντρικῆς Τραπέζης (ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του) εἶναι παρὼν καὶ ἐὰν ἀσκῇ τὸ δικαίωμά του ψήφου κατὰ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον (ἢ ἡ Ἐπιτροπὴ Διευθύνσεως) τῆς Τραπέζης ἐπιτρέπει τὸ ἄνοιγμα τοῦ λογαριασμοῦ, ἡ εὐνοϊκὴ αὐτοῦ γνώμη θὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπέχουσα θέσιν τῆς ἀπαιτουμένης συγκαταθέσεως.

46. 5ον. Καταθέσεις ἀποτελοῦσαι τὰ κεφάλαια ἐγγυήσεως, ὡς προβλέπεται εἰς τὸ Παράρτημα VIII, καὶ σχετικαὶ πρὸς τὴν κινητοποίησιν τῆς ἄνευ ὅρων καταβλητέας ἐτησίας δόσεως. Ὁ τόκος καὶ τὸ μέρος τῶν κερδῶν ἅτινα θὰ διατεθῶσι διὰ τὰς καταθέσεις ταύτας, προβλέπονται εἰς τὸ Παράρτημα VIII καὶ εἰς τὸ περὶ κερδῶν Τμῆμα (XI) τοῦ παρόντος σχεδίου.

47. 6ον. Εἰδικὴ κατάθεσις τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τὰ 37 πρῶτα ἔτη ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ διατηρήσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν κατάθεσιν μὴ παραγωγικὴν τόκου ἴσην πρὸς τὰ 50 ο]ο τοῦ μέσου ποσοῦ τῶν καταθέσεων αἵτινες θὰ παραμείνωσιν εἰς λογαριασμὸν θέματος (trust) τῶν ἐτησίων δόσεων, ὡς προβλέπεται εἰς τὸ Τμῆμα VIII τοῦ παρόντος σχεδίου. Ἡ κατάθεσις αὕτη τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως δὲν θὰ ὑπερβῇ τὰ 100 ἑκατομμύρια Ράϊχσμαρκ.

48. Ἡ Τράπεζα θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ χορηγῇ τόκον ἐπὶ τῶν καταθέσεων ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῶν μὴ ἐπιδεκτικῶν ἀναλήψεως ἐπὶ ἕνα μῆνα τοὐλάχιστον ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς καταθέσεως. Τὸ πληρωτέον ἐπιτόκιον θὰ καθορισθῇ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ, περιπτώσεως τυχούσης, ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Διευθύνσεως. Χορηγοῦν τόκον ἐπὶ τῶν καταθέσεων, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον θὰ λάβῃ δεόντως ὑπ' ὄψιν τὴν ἀξίαν τῶν παρασχεθεισῶν εἰς τὸν καταθέτην ὑπηρεσιῶν καὶ τὴν σπουδαιότητα τοῦ πιστωτικοῦ ὑπολοίπου τοῦ καταθέτου τούτου.

VI. Δάνεια, προεξοφλήσεις καὶ τοποθετήσεις.

49. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης θὰ καθορίσῃ τὴν φύσιν τῶν συναλλαγῶν ἃς θὰ δύναται νὰ ἐνεργῇ ἡ Τράπεζα συμμορφουμένη πρὸς τὴν πολιτικὴν τῶν κεντρικῶν Τραπεζῶν τῶν ἐνδιαφερομένων χωρῶν. Ἡ Τράπεζα θὰ ἔχῃ ἰδίᾳ τὸ δικαίωμα :

50. α'. νὰ διαπραγματεύηται ἀπ' εὐθείας μετὰ τῶν κεντρικῶν Τραπεζῶν.

51. β'. ἢ νὰ διαπραγματεύηται διὰ μέσου κεντρικῶν

centrales qui ont consenti à servir à la Banque d' agents et de correspondants;

52 c. ou traiter avec des banques, banquiers, sociétés et particuliers d'un pays quelconque toutes les opérations qu'elle est autorisée à effectuer, à condition que la Banque centrale de ce pays n'y fasse pas d'objection. Chaque fois qu'une opération de crédit envisagée affectant un marché particulier est proposée à la décision du Conseil d'Administration, l'avis favorable du Gouverneur de la Banque centrale intéressée (ou de son représentant si le Gouverneur est absent) siégeant en qualité de membre du Conseil d'Administration ou du Comité de Direction, sera considéré comme équivalant à l'assentiment de la Banque centrale du pays dont il est ressortissant. S'il refuse de donner son assentiment, l'opération de crédit envisagée ne sera pas effectuée sur son marché.

53. La Banque pourra donc s'adonner à des opérations telles que les suivantes:

54. 1o. Acheter et vendre de l'or en pièces on en lingots, mettre de l'or sous dossier, pour le compte des Banques centrales, et consentir aux Banques centrales des avances contre garantie d'or.

55. 2o. Acheter et vendre pour son propre compte, en les endossant ou non, des lettres de change et d'autres obligations à court terme de première liquidité, y compris les chéques tirés ou endossés par des Banques centrales ou pour lesquels la responsabilité est assumée par trois signataires.

s

56. 3o. Se faire ouvrir et conserver des compte de dépôts dans les Banques centrales.

57. 4o. Réescompter, pour les Banques centrales, des effets provenant de leur portefeuille, consentir auxdites Banques des prêts sur garantie d'effets de cette nature ou leur faire des avances contre nantissement d'autres valeurs, pour des montants et des périodes approuvés par le Conseil d'Administration.

58. 5o. Acheter et vendre, pour son propre compte, des valeurs à moyen terme ou à long terme (à l'exception d'actions) appartenant aux catégories qu'aura approuvées le Conseil d'Administration. Son portefeuille de valeurs de cette nature ne devra jamais dépasser le total de son capital versé et de ses fonds de réserve

.

59. 6o. Placer en Allemagne, avec le consentement de la Reichsbank, les fonds en Reichsmarks se trouvant à son crédit à la Reichsbank, et non transférables par suite d'une déclaration de suspension des transferts. La Banque pourra réaliser ses placements à sa guise, à moins qu'au moment où le placement a été accepté par la Reichsbank celle-ci n'ait mis une condition spéciale à la vente éventuelle des valeurs qui en font l'objet. Le revenu de placements de cette nature et leur produit, en cas de réalisation, seront déposés au crédit de la Banque à la Reichsbank. Ces fonds pourront être conservés à titre de dépôts dans les conditions prévues à l'Annexe IV du Plan ou placés à nouveau conformément aux dispositions de ladite Annexe.

60 Si, de l'avis du Conseil d'Administration de la Banque, des obligations émises en contre-partie de ses placements en Allemagne et sur la garantie collatérale de ces placements, peuvent être avantageusement vendues sur des marchés situés en dehors de l'Allemagne, le produit net de ces ventes sera réparti entre les Puissances créancières dans les mêmes proportions et aux mêmes conditions que celles qui auraient été appliquées dans le cas de transfert normal. Les comptes des Puissances créancières seront débités du coût en Reichsmarks des valeurs aliénées ou données en gage à la suite de toutes opérations de ce genre. Si le Conseil d'Administration de la Banque décide que les obligations sus-mentionnées ne peuvent être vendues avantageusement, le revenu de ces placements, ainsi que leur produit net lors de leur réalisation définitive, seront répartis entre les créanciers.

61. Cette faculté s'ajoute à la faculté générale, pour la Banque, de faire et de réaliser en tout temps des placements pour son propre compte, pourvu que les placements en question soient effectués avec le consentement de la Banque centrale intéressée.

62. 7o. Dans le but de reprêter des fonds à une Banque centrale quelconque, émettre des obligations qui lui soient propres à long ou à court terme, garanties ou non garanties, chaque opération devant être approuvée par une décision spéciale du Conseil d'Administration prise à la majorité des deux tiers.

63 Les pouvoirs de la Banque en matière de placements ne devront jamais être utilisés de façon à exercer une influence prépondérante sur les intérêts économiques dans un pays quelconque. Le Conseil d' Administration devra diriger en conséquence les opérations de placement de la Banque et aura la faculté, si c'est nécessaire, de prendre des dispositions spéciales à cet égard.

VII. Fonctions en tant que Trustee.—Dispositions Générales.

64. La Banque sera le trustee des Gouvernements créanciers pour ce qui est des annuités allemandes et elle aura les pouvoirs généraux d'administration compatibles avec le Plan et nécessaires à l'accomplissement rapide et complet de sa tâche à cet égard. Le Comité d'Organisation établira les formes appropriées d'un contrat de trust entre les Gouvernements créanciers et la Banque.

65. Parmi les fonctions de la Banque, en tant que trustee, figureront les suivantes:

66. 1o. Recevoir et remettre aux agents de payement le service de l'Emprunt extérieur allemand 1924. Si des dispositions légales peuvent être prises, la Banque aura également la capacité d'un des trustees pour cet emprunt.

67. 2o. Recevoir de l'Allemagne les divers certificats et obligations prévus dans le Plan. La Banque conservera ces certificats et obligations dans ses coffres et remettra aux créanciers des reçus de dépôt pour ces certificats et obligations. Lors de l' accomplissement des payements que nécessitent ces certificats et obligations pour une année quelconque, les Gouvernements créanciers respectifs donneront quittance à la Banque qui, à son tour, donnera quittance au Gouvernement allemand en annulant et en restituant tous les coupons qui représentent les payements effectués.

68. 3o. Recevoir et répartir le service des annuités allemandes. Les détails relatifs à cette fonction de la

Τραπεζῶν, αἵτινες ἐδέχθησαν νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς πράκτορες ἢ ἀνταποκριταὶ τῆς Τραπέζης.

52. γ'. ἢ νὰ διαπραγματεύηται μετὰ τραπεζῶν, τραπεζιτῶν, ἑταιρειῶν καὶ ἰδιωτῶν οἱασδήποτε χώρας πάσας τὰς συναλλαγὰς ἃς εἶνε ἐξουσιοδοτημένη νὰ ἐνεργῇ, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἡ κεντρικὴ Τράπεζα τῆς χώρας ταύτης μὴ φέρῃ ἀντίρρησιν. 'Οσάκις σκοπουμένη τις πιστωτικὴ συναλλαγὴ θίγουσα ἰδιαιτέραν τινὰ ἀγορὰν ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἡ σύμφωνος γνώμη τοῦ Διοικητοῦ τῆς ἐνδιαφερομένης κεντρικῆς Τραπέζης (ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ἐὰν ὁ Διοικητὴς εἶναι ἀπὼν) μετέχοντος ὑπὸ τὴν ἰδιότητα μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς 'Επιτροπῆς Διευθύνσεως, θὰ θεωρῆται ὡς ἰσοδυναμοῦσα πρὸς συγκατάθεσιν τῆς κεντρικῆς Τραπέζης τῆς χώρας ἧς τυγχάνει ὑπήκοος. 'Εὰν ἀρνῆται νὰ δώσῃ τὴν συγκατάθεσίν του, ἡ σκοπουμένη πιστωτικὴ συναλλαγὴ δὲν θὰ ἐνεργηθῇ εἰς τὴν ἀγοράν του.

53. 'Η Τράπεζα θὰ δύναται συνεπῶς νὰ ἐπιδίδηται εἰς συναλλαγὰς ὡς αἱ ἀκόλουθοι :

54. 1ον. Νὰ ἀγοράζῃ καὶ νὰ πωλῇ χρυσὸν εἰς νομίσματα ἢ εἰς ράβδους, νὰ φυλάττῃ χρυσὸν εἰς τὸ χαρτοφυλάκιόν της, διὰ λογαριασμὸν τῶν κεντρικῶν Τραπεζῶν, καὶ νὰ χορηγῇ εἰς τὰς κεντρικὰς Τραπέζας προκαταβολὰς ἐπὶ ἐγγυήσει χρυσοῦ.

55. 2ον. Νὰ ἀγοράζῃ καὶ νὰ πωλῇ δι' ἴδιον αὐτῆς λογαριασμόν, ὀπισθογράφουσα ἢ μὴ αὐτάς, συναλλαγματικὰς ἢ ἄλλας βραχυπροθέσμους ὁμολογίας λίαν εὐχερῶς ρευστοποιησίμους, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐπιταγῶν τῶν ἐκδιδομένων ἢ ὀπισθογραφομένων παρὰ κεντρικῶν Τραπεζῶν ἢ δι' ἃς ἡ εὐθύνη ἔχει ἀναληφθῇ ὑπὸ τριῶν ὑπογραφομένων.

56. 3ον. Νὰ ἐνεργῇ ὅπως τῇ ἀνοίγωνται καὶ νὰ διατηρῇ λογαριασμοὺς καταθέσεων παρὰ ταῖς κεντρικαῖς Τραπέζαις.

57. 4ον. Νὰ ἐπαναπροεξοφλῇ, διὰ τὰς κεντρικὰς Τραπέζας, τίτλους προερχομένους ἐκ τοῦ χαρτοφυλακίου των νὰ χορηγῇ εἰς τὰς εἰρημένας Τραπέζας δάνεια ἐπὶ ἐγγυήσει τίτλων τῆς φύσεως ταύτης ἢ προκαταβολὰς ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἄλλων ἀξιῶν, διὰ ποσὰ καὶ προθεσμίας ἐγκρινομένας ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

58. 5ον. Νὰ ἀγοράζῃ καὶ πωλῇ δι' ἴδιον αὐτῆς λογαριασμόν, ἀξίας ἐπὶ μετρίᾳ ἢ μακρᾷ προθεσμίᾳ (ἐξαιρέσει μετοχῶν) ἀναγομένας εἰς τὰς κατηγορίας ἃς θὰ ἔχῃ ἐγκρίνῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον. Τὸ χαρτοφυλάκιόν της ἀξιῶν τοιαύτης φύσεως δὲν θὰ πρέπῃ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ σύνολον τοῦ καταβληθέντος κεφαλαίου αὐτῆς καὶ τῶν ἀποθεματικῶν της κεφαλαίων.

59. 6ον. Νὰ τοποθετῇ ἐν Γερμανίᾳ, τῇ συγκαταθέσει τῆς 'Ράϊχσμπανκ, τὰ εἰς Ράϊχσμαρκ κεφάλαια τὰ εὑρισκόμενα εἰς πίστωσίν της ἐν τῇ Ράϊχσμπανκ, καὶ μὴ μεταβιβάσιμα συνεπείᾳ δηλώσεως ἀναστολῆς τῶν μετατροπῶν. 'Η Τράπεζα θὰ δύναται νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς τοποθετήσεις της κατὰ βούλησιν της, ἐκτὸς ἐὰν καθ' ἣν στιγμὴν ἡ τοποθέτησις ἐγένετο ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῆς Ράϊχσμπανκ δὲν ἔθεσεν αὕτη εἰδικόν τινα ὅρον διὰ τὴν ἐνδεχομένην πώλησιν τῶν ἀποτελουσῶν αὐτὴν ἀξιῶν. Τὸ εἰσόδημα τοποθετήσεων τῆς φύσεως ταύτης καὶ τὸ προϊόν των, ἐν περιπτώσει ἐκποιήσεως, θὰ κατατίθενται εἰς πίστωσιν τῆς Τραπέζης εἰς τὴν Ράϊχσμπανκ. Τὰ κεφάλαια ταῦτα θὰ δύνανται νὰ διατηρῶνται ὡς καταθέσεις κατὰ τοὺς ἐν τῷ IV Παραρτήματι τοῦ Σχεδίου προβλεπομένους ὅρους ἢ νὰ τοποθετῶνται ἐκ νέου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ εἰρημένου Παραρτήματος.

60. 'Εάν, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης, ὁμολογίαι ἐκδοθεῖσαι ἔναντι τῶν ἐν Γερμανίᾳ τοποθετήσεων αὐτῆς καὶ ἐπὶ τῇ παραλλήλῳ ἐγγυήσει τῶν ἐν λόγῳ τοποθετήσεων, δύνανται νὰ πωληθῶσι ἐπωφελῶς εἰς ἀγορὰς ἐκτὸς τῆς Γερμανίας, τὸ καθαρὸν προϊὸν τῶν πωλήσεων τούτων θέλει κατανεμηθῇ μεταξὺ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους πρὸς ἐκείνους οἵτινες θὰ ἐφηρμόζοντο ἐν περιπτώσει κανονικῆς μετατροπῆς. Οἱ λογαριασμοὶ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων θέλουσι χρεωθῇ μὲ τὴν ἀξίαν εἰς Ράϊχσμαρκ τῶν ἐκποιηθεισῶν ἀξιῶν ἢ τῶν δοθεισῶν εἰς ἐγγύησιν συνεπείᾳ οἱωνδήποτε συναλλαγῶν τῆς φύσεως ταύτης. 'Εὰν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης κρίνῃ ὅτι αἱ προειρημέναι ὁμολογίαι δὲν δύνανται νὰ πωληθῶσιν ἐπωφελῶς, τὸ εἰσόδημα τῶν ἐν λόγῳ τοποθετήσεων, ὡς καὶ τὸ καθαρὸν προϊὸν αὐτῶν κατὰ τὴν ὁριστικὴν των ἐκποίησιν, θέλει κατανεμηθῇ μεταξὺ τῶν πιστωτῶν.

61. Μετὰ τῆς εὐχερείας ταύτης ὁρίσταται ἡ γενικὴ εὐχέρεια τῆς Τραπέζης, νὰ ἐνεργῇ καὶ ἐκποιῇ ὁποτεδήποτε τοποθετήσεις δι' ἴδιον αὐτῆς λογαριασμόν, ἀρκεῖ ὅπως αἱ ἐν λόγῳ τοποθετήσεις ἐνεργῶνται μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῆς ἐνδιαφερομένης κεντρικῆς Τραπέζης.

62. 7ον. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ δανείζῃ ἐκ νέου κεφάλαια εἰς οἱανδήποτε κεντρικὴν Τράπεζαν, νὰ ἐκδίδῃ ἰδίους αὐτῆς τίτλους μακροπροθέσμους ἢ βραχυπροθέσμους, ἠγγυημένους ἢ μὴ ἠγγυημένους, ἑκάστης συναλλαγῆς ἐγκρινομένης δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβανομένης κατὰ πλειοψηφίαν τῶν δύο τρίτων.

63. Τῶν δικαιωμάτων τῆς Τραπέζης ὡς πρὸς τὰς τοποθετήσεις δὲν θὰ πρέπῃ ποτὲ νὰ γίνηται χρῆσις κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἀσκῆται προέχουσα ἐπιρροὴ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων ἐν οἱαδήποτε χώρᾳ. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον θὰ ὀφείλῃ νὰ κατευθύνῃ ἀναλόγως τὰς συναλλαγὰς τοποθετήσεως τῆς Τραπέζης καὶ θὰ ἔχῃ τὴν εὐχέρειαν, ἐὰν δέῃσῃ, νὰ λαμβάνῃ εἰδικὰ πρὸς τοῦτο μέτρα.

VII. Καθήκοντα τῆς Τραπέζης ὡς 'Εντολοδόχου (Trustee). — Γενικαὶ Διατάξεις.

64. 'Η Τράπεζα θὰ εἶναι ἐντολοδόχος τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐτησίας Γερμανικὰς δόσεις καὶ θὰ ἔχῃ τὰ γενικὰ πρὸς διοίκησιν δικαιώματα τὰ συμβιβαζόμενα πρὸς τὸ Σχέδιον καὶ τὰ ἀναγκαιοῦντα διὰ τὴν ταχεῖαν καὶ ὁλοσχερῆ ἐκπλήρωσιν τοῦ συναφοῦς της ἔργου. 'Η 'Επιτροπὴ 'Οργανώσεως θὰ καθορίσῃ τὸν προσήκοντα τύπον συμβολαίου ἐντολῆς (trust) μεταξὺ τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων καὶ τῆς Τραπέζης.

65. Μεταξὺ τῶν καθηκόντων τῆς Τραπέζης, ὡς ἐντολοδόχου, θὰ καταλέγωνται αἱ ἀκόλουθοι :

66. 1ον. Νὰ λαμβάνῃ καὶ νὰ παραδίδῃ εἰς τοὺς πράκτορας πληρωμῶν τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐξωτερικοῦ Γερμανικοῦ Δανείου τοῦ 1924. 'Εὰν διατάξεις νομίμως δύνανται νὰ τεθῶσι, ἡ Τράπεζα θὰ ἔχῃ ἐπίσης τὴν ἱκανότητα ἑνὸς τῶν ἐντολοδόχων διὰ τὸ ἐν λόγῳ δάνειον.

67. 2ον. Νὰ λαμβάνῃ παρὰ τῆς Γερμανίας τὰ διάφορα πιστοποιητικὰ καὶ ὁμολογίας τὰ προβλεπόμενα ἐν τῷ Σχεδίῳ. 'Η Τράπεζα θὰ φυλάττῃ τὰ πιστοποιητικὰ καὶ τὰς ὁμολογίας ταύτας ἐντὸς τῶν χρηματοκιβωτίων της καὶ θὰ παραδίδῃ εἰς τοὺς πιστωτὰς ἀποδείξεις καταθέσεως δι' αὐτά. Κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν πληρωμῶν ἃς ἐπιβάλλουσι τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα καὶ αἱ ὁμολογίαι οὗται δι' οἱονδήποτε ἔτος, αἱ οἰκεῖαι πιστώτριαι Κυβερνήσεις θὰ δίδωσιν ἐξόφλησιν εἰς τὴν Τράπεζαν ἥτις, καὶ αὐτή, θὰ δίδῃ ἐξόφλησιν εἰς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν ἀκυροῦσα καὶ ἀποδίδουσα πάντα τὰ ἀποκόμματα (coupons) ἅτινα ἀντιπροσωπεύουσι τὰς ἐνεργηθείσας πληρωμάς.

68. 3ον. Νὰ εἰσπράττῃ καὶ κατανέμῃ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐτησίων Γερμανικῶν δόσεων. Αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἐργα-

Banque figurent plus loin à la Section VIII du présent projet.

69. 4o. Remplir, en ce qui concerne les livraisons an nature, telles fonctions qui pourront lui être confiées par les Gouvernements à la suite de l'acceptation du nouveau Plan.

70. 5o. Prendre des mesures de protection prévues dans le Plan. Dès réception d'une notification du Gouvernement allemand conformément aux dispositions pu Plan, la Banque convoquera le Comité Consultatif spécial dont la composition, la procédure et les compétences sont définies au Chapitre 8 (e) du Plan.

71. 6o. Faire fonction de trustee conformément à des contrats de trust. La Banque aura la faculté d'agir en qualité de trustee en vertu de contrats de trust conclus par elle avec l'approbation ou sur l'initiative de son Conseil d'Administration, contrats dont l'objet est l'émission, par la Banque, de certificats de trust ou d'autres obligations en contre-partie de placements et valeurs à cet effet de garantie collatérale. Cette faculté s'ajoutera aux pouvoirs de la Banque relatifs aux placements prévus ci-dessus à la Section VI.

72. 7o. Faire fonction de trustee en vertu d'arrangements spéciaux. La Banque devra être autorisé à faire fonction de trustee en vertu d'arrangements spéciaux entre les pays créanciers concernant soit la répartition des annuités, soit la garantie de fractions quelconques des annuités.En particulier,la Banque aura la faculté de faire fonction de trustee en vertu de l'arrangement indiqué à l'Annexe VIII du Plan.La Banque sera autorisée à verser un intérêt sur tout fonds de garantie déposé à la Banque relativement à un trust quelconque de cette nature, ainsi qu'à déterminer les conditions de dépôt et de gestion du fonds, le tout conformément au Plan.

73. 8o. Faire fonction de trustee à la requête d'un Gouvernement créancier ou du Gouvernement allemand ou de la Banque centrale d'un de ces pays. La Banque aura le droit, sous réserve de l'approbation du Conseil d'Administration, de remplir toutes les fonctions de trust qu'un Gouvernement créancier, le Gouvernement allemand ou l'une quelconque des Banques centrales des pays en question pourra lui proposer qu'elle accomplisse, pourvu que ces fonctions soient, d'une façon générale, compatibles avec les fins du présent Plan.

VIII. Fonctions en tant que Trustee.—La Banque Dépositaire du service des annuités allemandes.

74. En sa capacité de trustee des Gouvernements créanciers, la Banque devra recevoir et répartir les fonds représentant le service des annuités allemandes. Pour l'accomplissement de ces fonctions,laBanque devra collaborer avec les Banques centrales des pays intéressés. Les relations ainsi établies devront être les relations ordinaires existant entre une Banque et ses correspondants.

75. La procédure pour traiter ces opérations sera la suivante, sous réserve du droit du Conseil d'Administration de la Banque de faire des modifications dans les limites de l'objet général du Plan.

σίαν ταύτην τῆς Τραπέζης λεπτομέρειαι περιέχονται κατωτέρω εἰς τὸ Τμῆμα VIII τοῦ παρόντος σχεδίου.

69. 4ον. Νὰ ἐκπληροῖ, προκειμένου περὶ παροχῶν εἰς εἶδος, τὰ καθήκοντα ἅτινα τυχὸν θὰ τῇ ἀνατεθῶσιν ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων συνεπείᾳ τῆς ἀποδοχῆς τῶν νέου Σχεδίου.

70. 5ον. Νὰ λαμβάνῃ προστατευτικὰ μέτρα προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ Σχεδίου. Ἅμα τῇ λήψει κοινοποιήσεως τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Σχεδίου, ἡ Τράπεζα θὰ συγκαλῇ τὴν εἰδικὴν Συμβουλευτικὴν Ἐπιτροπήν, ἧς ἡ σύνθεσις, ἡ δικονομία καὶ αἱ ἁρμοδιότητες καθορίζονται ἐν τῷ Κεφαλαίῳ 8 (ε) τοῦ Σχεδίου.

71. 6ον. Νὰ ἐκτελῇ καθήκοντα ἐντολοδόχου (trustee) συμφώνως πρὸς συμβόλαια ἐντολῆς (trust). Ἡ Τράπεζα θὰ δύναται νὰ ἐνεργῇ ὡς ἐντολοδόχος (trustee) κατὰ τὰ παρ' αὐτῆς μὲ τὴν συγκατάθεσιν ἢ τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Διοικητικοῦ αὐτῆς Συμβουλίου συναπτόμενα συμβόλαια ἐντολῆς (trust), συμβόλαια ἔχοντα ἀντικείμενον τὴν ἔκδοσιν, ὑπὸ τῆς Τραπέζης, πιστοποιητικῶν θέματος ἢ ἄλλων ὁμολογιῶν ἔναντι τοποθετήσεων εἰς ἀξίας χρησιμευούσας ὡς παράλληλος ἐγγύησις ἐπὶ τῷ τέλει τούτῳ. Τὸ ἐν λόγῳ δικαίωμα συνυπάρχει μετὰ τῶν δικαιωμάτων τῆς Τραπέζης τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς τοποθετήσεις τὰς προβλεπομένας ἀνωτέρω ἐν τῷ Τμήματι VI.

72. 7ον. Νὰ ἐκτελῇ καθήκοντα ἐντολοδόχου δυνάμει εἰδικῶν συμφωνιῶν. Ἡ Τράπεζα θὰ πρέπῃ νὰ ἐξουσιοδοτῆται νὰ ἐκτελῇ καθήκοντα ἐντολοδόχου δυνάμει εἰδικῶν συμφωνιῶν μετὰ τῶν πιστωτριῶν χωρῶν ἀφορωσῶν εἴτε τὴν κατανομὴν τῶν ἐτησίων δόσεων, εἴτε τὴν ἐγγύησιν οἱωνδήποτε τμημάτων τῶν ἐτησίων δόσεων. Ἰδιαιτέρως, ἡ Τράπεζα θὰ δύναται νὰ ἐκτελῇ καθήκοντα Θεματοφύλακος δυνάμει τῆς ἐν τῷ Παραρτήματι VIII τοῦ Σχεδίου προβλεπομένης συμφωνίας. Ἡ Τράπεζα θὰ ἐξουσιοδοτῆται νὰ πληρώνῃ τόκον ἐπὶ παντὸς κεφαλαίου ἐγγυήσεως κατατεθειμένου εἰς τὴν Τράπεζαν ἐν σχέσει πρὸς οἱονδήποτε θέμα (trust) τῆς φύσεως ταύτης, ὡς καὶ νὰ καθορίζῃ τοὺς ὅρους τῆς καταθέσεως καὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ κεφαλαίου, πάντα ταῦτα συμφώνως πρὸς τὸ Σχέδιον.

73. 8ον. Νὰ ἐκτελῇ καθήκοντα ἐντολοδόχου τῇ αἰτήσει πιστωτρίας τινος Κυβερνήσεως ἢ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἢ τῆς κεντρικῆς Τραπέζης μιᾶς τῶν χωρῶν τούτων. Ἡ Τράπεζα θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, νὰ ἐκτελῇ πάντα τὰ ἐκ τῆς ἐντολῆς (trust) καθήκοντα ἅτινα μία πιστώτρια Κυβέρνησις, ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἢ μία οἱαδήποτε τῶν κεντρικῶν Τραπεζῶν τῶν εἰρημένων χωρῶν ἤθελε προτείνῃ εἰς αὐτὴν νὰ ἐκτελέσῃ, ἐφ' ὅσον τὰ εἰρημένα καθήκοντα συμβιβάζονται, γενικῶς, μὲ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Σχεδίου.

VIII. Καθήκοντα τῆς Τραπέζης ὡς Ἐντολοδόχου. —Ἡ Τράπεζα Θεματοφύλαξ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐτησίων Γερμανικῶν Δόσεων.

74. Ἐν τῇ ἰδιότητι αὐτῆς ὡς ἐντολοδόχου τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων, ἡ Τράπεζα θὰ ὀφείλῃ νὰ δέχηται καὶ νὰ κατανέμῃ τὸ ποσὰ τὰ ἐκπροσωποῦντα τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐτησίων Γερμανικῶν δόσεων. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τούτων, ἡ Τράπεζα θὰ ὀφείλῃ νὰ συνεργάζηται μετὰ τῶν κεντρικῶν Τραπεζῶν τῶν ἐνδιαφερομένων χωρῶν. Αἱ οὕτω καθοριζόμεναι σχέσεις θὰ πρέπῃ νὰ εἶνε αἱ συνήθεις σχέσεις μεταξὺ Τραπέζης καὶ ἀνταποκριτῶν αὐτῆς.

75. Ἡ διαδικασία διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν συναλλαγῶν τούτων θὰ εἶνε ἡ ἀκόλουθος, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ δικαιώματος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης νὰ ἐπιφέρῃ τροποποιήσεις ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ γενικοῦ σκοποῦ τοῦ Σχεδίου.

76. 1o. La Banque fera figurer sur ses livres un compte général de dépôt désigné sous le nom de Compte de trust des annuités.

77. 2o. Le Gouvernement allemand sera responsable du payement à la Banque par versements échelonnés, ainsi qu'il est prévu dans le Plan, de toutes les sommes susceptibles d'être affectées au service de l'annuité. Ces payements seront inscrits au crédit du compte de trust des annuités.

78. Le Comité d'organisation adoptera les mesures nécessaires pour que les payements en Reichsmarks effectués au compte de la Banque des Règlements internationaux à la Reichsbank au titre de la contribution des chemins de fer soient immédiatement mis à la disposition du Gouvernement allemand en échange du versement d'un montant équivalent en devises étrangères au compte de trust des annuités.

79. 3o. Sous réserve de la mise en application des clauses du Plan relatives à une suspension des transferts et sauf dans la mesure où la Banque demanderait que les payements soient faits en Reichsmarks au crédit de son compte à la Reichsbank, mentionné au paragraphe 4 ci-dessous, le Gouvernemant allemand effectuera en devises étrangères tous les payements au titre de l'annuité. Les payements en monnaies étrangères qui ne sont pas sur la base de l'étalon or ou du change or seront effectués seulement avec l'assentiment de la Banque. A titre d'arrangement au cours de ses opérations, la Banque, agissant par anticipation sur les dates de payement, pourra notifier au Gouvernement allemand ou à son Agent les préférences de la Banque en ce qui concerne les monnaies dans lesquelles le payement peut être effectué. Dans le cas où les préférences de la Banque ne seront pas observées, le payement devra être fait à la Banque dans les monnaies des sept pays dont les ressortissants sont membres du présent Comité d'Experts, réparties aussi exactement que possible proportionnellement à la part respective de ces pays dans la fraction de l'annuité leur revenant.

80. 4o. Tous les payements en Reichsmarks au crédit du compte de trust des annuités seront versés à un compte de la Banque à la Reichsbank. La Banque aura le droit de faire des prélèvements sur ce compte en effectuant tous les payements en Reichsmarks nécessaires à l'exécution du Plan, y compris les payements pour les dépenses d'administration encourues en Allemagne, les payements pour les livraisons en nature et tous autres décaissements au compte des annuités. La Banque sera aussi qualifiée pour retirer des Reichsmarks de ce compte ou pour y déposer des Reichsmarks au cours des opérations définies au paragraphe 14 ci-dessous et elle pourra se faire ouvrir d'autres comptes à la Reichsbank en vue de les utiliser à cet égard. Ces comptes supplémentaires seront gérés selon les principes commerciaux ordinaires. La Banque devra disposer en tout temps de fonds en Reichsmarks suffisants pour couvrir les besoins courants en ce qui concerne les payements pour les livraisons en nature.

81. 5o. La Banque donnera décharge au Gouvernement allemand de toutes les sommes dont elle effectuera ou provoquera le payement au compte de trust des annuités au cours de l'accomplissement de ses obligations prévues par le Plan. Le reçu de la Banque devra noter les monnaies reçues mais le Gouvernement alle-

76. 1ον. Ἡ Τράπεζα θὰ ἐμφανίζῃ εἰς τὰ βιβλία της γενικὸν λογαριασμὸν καταθέσεως ὑπὸ τὸν τίτλον Λογαριασμὸς Θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων.

77. 2ον. Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν πληρωμὴν εἰς τὴν Τράπεζαν διὰ πληρωμῶν κατὰ κλίμακα, ὡς προβλέπεται ἐν τῷ Σχεδίῳ, πάντων τῶν ποσῶν τῶν δυναμένων νὰ διατεθῶσι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐτησίας δόσεως. Αἱ πληρωμαὶ αὗται θὰ ἐγγράφωνται εἰς πίστωσιν τοῦ λογαριασμοῦ θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων.

78. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ὀργανώσεως θὰ λαμβάνῃ τὰ κατάλληλα μέτρα ὅπως αἱ εἰς Ράϊχσμαρκ πληρωμαὶ αἱ ἐνεργούμεναι διὰ λογαριασμὸν τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν εἰς ἣν Ράιχσμπανκ λόγῳ τῆς συμμετοχῆς τῶν σιδηροδρόμων τίθενται ἀμέσως εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως εἰς ἀντάλλαγμα τῆς πληρωμῆς ἴσου ποσοῦ εἰς ξένας νομισματικὰς ἀξίας διὰ λογαριασμὸν τοῦ θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων.

79. 3ον. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς θέσεως ἐν ἐφαρμογῇ τῶν διατάξεων τοῦ Σχεδίου τῶν σχετικῶν πρὸς ἀναστολὴν τῶν μετατροπῶν καὶ ἐκτὸς τοῦ μέτρου καθ' ὃ ἡ Τράπεζα ἤθελε ζητήσῃ ὅπως αἱ πληρωμαὶ γίνωσιν εἰς Ράϊχσμαρκ εἰς πίστωσιν τοῦ παρὰ τῇ Ράϊχσμπανκ λογαριασμοῦ της, τοῦ ἀναγραφομένου εἰς τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 4, ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐνεργῇ εἰς ξένας νομισματικὰς ἀξίας πάσας τὰς ἔναντι τῆς ἐτησίας δόσεως πληρωμάς. Αἱ πληρωμαὶ εἰς ξένα νομίσματα ἅτινα δὲν ἔχουσιν ὡς βάσιν τὸν χρυσὸν ἢ τὸ εἰς χρυσὸν συνάλλαγμα θὰ γίνωνται μόνον τῇ συναινέσει τῆς Τραπέζης. Πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν πραγμάτων, ἡ Τράπεζα θὰ δύναται διαρκουσῶν τῶν συναλλαγῶν αὐτῆς, ἐνεργοῦσα πρὸ τῶν ταχθεισῶν προθεσμιῶν πρὸς πληρωμήν, νὰ ἀνακοινώνῃ εἰς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν ἢ εἰς τὸν Πράκτορά της τὰς προτιμήσεις τῆς Τραπέζης καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ νομίσματα εἰς ἃ εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ ἡ πληρωμή. Ἐν ᾗ περιπτώσει αἱ προτιμήσεις τῆς Τραπέζης δὲν τηρηθῶσιν, ἡ πληρωμὴ πρὸς τὴν Τράπεζαν θὰ πρέπῃ νὰ γίνηται εἰς τὰ νομίσματα τῶν ἑπτὰ χωρῶν τῶν ὁποίων οἱ ὑπήκοοι εἶναι μέλη τῆς παρούσης Ἐπιτροπῆς Πραγματογνωμόνων, κατανεμόμενα ὅσον τὸ δυνατὸν ἀκριβέστερον ἀναλόγως τῆς ἀντιστοίχου μερίδος τῶν χωρῶν τούτων ἐν τῷ ἀναλογοῦντι αὐτοῖς τμήματι ἐκ τῆς ἐτησίας δόσεως.

80. 4ον. Ὅλαι αἱ εἰς Ράϊχσμαρκ πληρωμαὶ εἰς πίστωσιν τοῦ λογαριασμοῦ θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων θὰ καταβάλλωνται εἰς τὴν Ράϊχσμπανκ εἰς λογαριασμὸν τῆς Τραπέζης. Ἡ Τράπεζα θὰ δικαιοῦται νὰ προβαίνῃ εἰς προαφαιρέσεις ἐπὶ τοῦ λογαριασμοῦ αὐτοῦ ἐνεργοῦσα εἰς Ράϊχσμαρκ πάσας τὰς πληρωμὰς τὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Σχεδίου, συμπεριλαμβανομένων τῶν πληρωμῶν διὰ τὰς δαπάνας διοικήσεως τὰς γενομένας ἐν Γερμανίᾳ, τῶν πληρωμῶν διὰ τὰς παροχὰς εἰς εἶδος καὶ πασῶν τῶν ἄλλων ἐξόδων διὰ τὸν λογαριασμὸν τῶν ἐτησίων δόσεων. Ἡ Τράπεζα θὰ εἶνε ἐπίσης ἁρμοδία νὰ ἀποσύρῃ Ράϊχσμαρκ ἐκ τοῦ λογαριασμοῦ αὐτοῦ ἢ νὰ καταθέτῃ εἰς αὐτὸν Ράϊχσμαρκ κατὰ τὰς συναλλαγὰς τὰς καθοριζομένας ἐν τῇ κατωτέρῳ παραγράφῳ 14 καὶ θὰ δύναται νὰ ἐνεργῇ ὅπως τῇ ἀνοίγωνται ἄλλοι λογαριασμοὶ εἰς τὴν Ράϊχσμπανκ ὅπως τοὺς χρησιμοποιῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ἡ διαχείρισις τῶν συμπληρωματικῶν τούτων λογαριασμῶν θὰ γίνεται κατὰ τὰς συνήθεις ἐμπορικὰς ἀρχάς. Ἡ Τράπεζα θὰ ὀφείλῃ νὰ διαθέτῃ κατὰ πᾶσαν στιγμὴν ἱκανὰ κεφάλαια εἰς Ράϊχσμαρκ διὰ νὰ καλύπτῃ τὰς τρεχούσας ἀνάγκας ὡς πρὸς τὰς πληρωμὰς διὰ τὰς εἰς εἶδος παροχάς.

81. 5ον. Ἡ Τράπεζα θὰ δίδῃ ἐξόφλησιν εἰς τὴν Γερμανικὴν Κυβέρνησιν διὰ πάντα τὰ ποσὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐνεργήσῃ ἢ θὰ προκαλέσῃ τὴν πληρωμὴν διὰ λογαριασμὸν θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῆς τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Σχεδίου. Ἐν τῇ ἀποδείξει τῆς Τραπέζης θὰ σημειοῦνται τὰ λαμβα-

mand sera crédité de l'équivalent de ces monnaies en Reichsmarks. Le Gouvernement allemand prend l'engagement aux fins des présentes dispositions, ainsi qu'aux fins générales du Plan, que le Reichsmark aura et conservera sa convertibilité en or ou devises, comme prévu à l'article 31 de la loi actuelle sur la Reichsbank, et qu'à ces fins le Reichsmark aura et conservera une parité monétaire de 1/2790 kilogrammes d'or fin suivant la définition contenue, dans la loi allemande du 30 août 1924 sur la frappe des monnaies (1). Les sommes versées en monnaies étrangères au compte de trust des annuités seront calculées en Reichsmarks au cours moyen (Mittelkurs) en vigueur à la Bourse de Berlin pendant la période de quinze jours précédant la date du payement.

82. 6o. La quittance de la Banque donnant crédit en Reichsmarks pour les payements effectués au compte de trust des annuités par le Gouvernement allemand ou au nom du Gouvernement allemand devra constituer, en période de fonctionnement normale du Plan, une décharge complète et suffisante des obligations du Gouvernement allemand en ce qui concerne ces payements. Si, toutefois, la suspension des transferts avait lieu, en totalité ou en partie, la quittance de la Banque donnant crédit en Reichsmarks constituerait une décharge complète et suffisante des obligations du Gouvernement allemand, en ce qui concerne tous les payements au compte de trust des annuités effectués en monnaies étrangères et en ce qui concerne la fraction des payements effectués en Reichsmarks, qui de l'avis de la Banque, constituent le fonds courant pour les livraisons ou prestations en nature. En ce qui concerne le reste, la quittance de la Banque aurait seulement le caractère d'une reconnaissance temporaire.

83. 7o. Les retraits du compte de trust des annuités seront effectués par la Banque conformément aux dispositions que prendra le Comité d'Organisation. La Banque ne bonifiera pas d'intérêt sur les fonds déposés au compte de trust des annuités.

84. 8o. Tous les versements faits au titre des réparations seront inscrits au débit du compte de trust des annuités. Le service courant de l'Emprunt extérieur allemand 1924 constituera une première charge sur ce compte. Le Conseil d'Administration sera qualifié pour inscrire au débit de ce compte les sommes qui lui paraîtront constituer une compensation équitable pour les services rendus par la Banque et pour les dépenses courantes afférentes à la gestion du Plan. Si, de l'avis des Administrateurs, ces charges ou frais pour le service des annuités ne peuvent équitablement être imputés sur l'ensemble du compte, les Administrateurs pourront les répartir, dans la proportion qu'ils jugeront convenable, entre les parts respectives de chacune des Puissances créancières.

85. 9o. Une fois que les postes dont il est question à l'alinéa précédent et les autres postes imputables sur l'annuité dans son ensemble auront été portés au débit du compte de trust des annuités, la Banque procèdera de la façon suivante pour la répartition du solde des

(1) Voir également la lettre du Président de la Reichsbank (Annexe II),

νόμενα νομίσματα, ἀλλὰ ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ πιστοῦται μὲ τὸ ἰσότιμον τῶν νομισμάτων αὐτῶν εἰς Ράϊχσμαρκ. Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς τὸν σκοπὸν τῶν παρουσῶν διατάξεων, καὶ πρὸς τοὺς γενικοὺς σκοποὺς τοῦ Σχεδίου, ὅτι τὸ Ράϊχσμαρκ θὰ ἔχῃ καὶ θὰ διατηρῇ τὸ μετατρεπτὸν αὐτοῦ εἰς χρυσὸν ἢ νομισματικὰς ἀξίας, ὡς προβλέπεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 31 τοῦ ἐν ἰσχύϊ νόμου περὶ τῆς Ράϊχσμπανκ, καὶ ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν τὸ Ράϊχσμαρκ θὰ ἔχῃ καὶ θὰ διατηρῇ νομισματικὴν ἰσοτιμίαν 1/2790 χιλιογράμμων καθαροῦ χρυσοῦ κατὰ τὸν ὁρισμὸν τὸν περιεχόμενον, ἐν τῷ Γερμανικῷ νόμῳ τῆς 30 Αὐγούστου 1914 περὶ κοπῆς νομισμάτων (1). Τὰ καταβαλλόμενα ποσὰ εἰς ξένα νομίσματα διὰ τὸν λογαριασμὸν Θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων θὰ ὑπολογίζωνται εἰς Ράϊχσμαρκ εἰς τὴν μέσην τιμὴν (Mittelkurs) τὴν ἐν ἰσχύϊ εἰς τὸ Χρηματιστήριον τοῦ Βερολίνου κατὰ τὸ πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς δεκαπενθήμερον.

82. 6ον. Ἡ ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξις τῆς Τραπέζης ἡ πιστώνουσα εἰς Ράϊχσμαρκ διὰ τὰς γενομένας πληρωμὰς ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἢ ἐν ὀνόματι τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως διὰ λογαριασμὸν Θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων, θὰ πρέπῃ νὰ ἀποτελῇ, ἐν περιόδῳ κανονικῆς λειτουργίας τοῦ Σχεδίου, πλήρη καὶ ἐπαρκῆ ἐξόφλησιν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Γερμανίας ὅσον ἀφορᾷ τὰς πληρωμὰς ταύτας. Ἐάν, πάντως, ἐλάμβανε χώραν ὁλικὴ ἢ μερικὴ ἀναστολὴ μετατροπῶν, ἡ ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξις τῆς Τραπέζης ἡ πιστώνουσα εἰς Ράϊχσμαρκ θὰ ἀπετέλει πλήρη καὶ ἐπαρκῆ ἐξόφλησιν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, ὅσον ἀφορᾷ ὅλας τὰς πληρωμὰς διὰ τὸν λογαριασμὸν Θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων τὰς γενομένας εἰς ξένα νομίσματα καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸ τμῆμα τῶν πληρωμῶν τῶν γενομένων εἰς Ράϊχσμαρκ, αἵτινες, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Τραπέζης, ἀποτελοῦσι τὸ σύνηθες κεφάλαιον διὰ τὰς παραδόσεις ἢ παροχὰς εἰς εἶδος. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὑπόλοιπον, ἡ ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξις τῆς Τραπέζης θὰ εἶχεν ἁπλῶς τὸν χαρακτῆρα προσωρινῆς ἀναγνωρίσεως.

83. 7ον. Αἱ ἀναλήψεις ἐκ τοῦ λογαριασμοῦ Θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων θὰ ἐνεργῶνται ὑπὸ τῆς Τραπέζης συμφώνως πρὸς τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ ἡ Ἐπιτροπὴ Ὀργανώσεως. Ἡ Τράπεζα δὲν θὰ πληρώνῃ τόκους ἐπὶ τῶν κατατεθειμένων ποσῶν εἰς τὸν λογαριασμὸν Θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων.

84. 8ον. Ὅλαι αἱ γενόμεναι καταβολαὶ δι' ἐπανορθώσεις θὰ ἐγγράφωνται εἰς χρέωσιν τοῦ λογαριασμοῦ Θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων. Ἡ τρέχουσα ὑπηρεσία τοῦ ἐξωτερικοῦ Γερμανικοῦ Δανείου τοῦ 1924 θὰ ἀποτελῇ πρώτην ὑποχρέωσιν τοῦ λογαριασμοῦ τούτου. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον θὰ δικαιοῦται νὰ ἐγγράφῃ εἰς χρέωσιν τοῦ λογαριασμοῦ τούτου τὰ ποσὰ ἅτινα θὰ θεωρῇ ἀποτελοῦντα δικαίαν ἀμοιβὴν διὰ τὰς παρασχεθείσας ὑπὸ τῆς Τραπέζης ὑπηρεσίας καὶ διὰ τὰς τρεχούσας δαπάνας τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν διαχείρισιν τοῦ Σχεδίου. Ἐάν, κατὰ τὴν γνώμην τῶν Διοικητικῶν Συμβούλων, τὰ βάρη ἢ αἱ δαπάναι αὗται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐτησίων δόσεων δὲν δύνανται δικαίως νὰ καταλογισθῶσιν ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ λογαριασμοῦ, οἱ Διοικητικοὶ Σύμβουλοι θὰ δύνανται νὰ κατανέμωσιν αὐτάς, καθ' ἣν θεωρήσωσιν ἁρμόζουσαν ἀναλογίαν, μεταξὺ τῶν οἰκείων μερίδων ἑκάστης τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων.

85. 9ον. Ὅταν τὰ κονδύλια τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ καὶ τὰ λοιπὰ κονδύλια τὰ καταλογιστέα ἐπὶ τῆς ἐτησίας δόσεως ἐν τῷ συνόλῳ της θὰ ἔχωσιν ἀχθῇ εἰς χρέωσιν τοῦ λογαριασμοῦ Θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων, ἡ Τράπεζα θὰ ἐνεργήσῃ ὡς ἑξῆς διὰ τὴν κατανομὴν τοῦ ὑπολοίπου τῶν διαθεσίμων μεταξὺ τῶν λογαριασμῶν τῶν δια-

(1) Ἴδε ἐπίσης τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Προέδρου τῆς Ράϊχσμπανκ (Παράρτημα II).

fonds disponibles entre les comptes des divers créanciers conformément aux dispositions du Plan.

86. 10o. Pendant la période où les payements au titre des prestations en nature, du Reparation Recovery Act ou de procédures semblables continueront d'être effectués, la Banque attribuera aux diverses Puissances créancières les crédits en Reichsmarks qui seront utilisés sous réserve des dispositions du Plan applicables en la matière.

87. 11o. Sur chaque versement partiel effectué au compte de trust des annuités, la Banque réservera et accumulera des fonds pour le service des obligations émises et non encore amorties qui représentent des parts commercialisées de l'annuité. Les fonds nécessaires à cet effet seront inscrits au débit des comptes des Puissances créancières proportionnellement à l'intérêt qu'elles ont respectivement dans les obligations pour le service desquelles s'accumulent les fonds. A une époque convenable, antérieurement aux dates qui ont été fixées pour le payement de l'intérêt aux obligataires, la Banque versera aux agents de payement le montant des intérêts dus et elle prendra conformément aux termes de l'obligation en question, les dispositions nécessaires relativement aux sommes afférentes à l'amortissement

s

88. 12o. Sur les sommes restant en monnaies autre que le Reichsmark, défalcation faite de toutes les autres charges que comporte le présent Plan, les administrateurs de la Banque répartiront les montants globaux qu'ils pourront fixer entre Puissances créancières selon les proportions convenues entre les Gouvernements. En exceptant certaines sommes de cette répartition et en déterminant les dates où elle sera effectuée, les administrateurs de la Banque se guideront, d'une part, sur la nécessité d'agir promptement dans l'intérêt des pays créanciers, d'autre part, sur les fins générales du Plan y compris la nécessité de tenir compte à la Banque, pour l'indemniser, des services rendus par elle dans la gestion de l'annuité.

89. 13o. La Banque devra faire des répartitions d espèces en créditant les comptes que les Banques centrales des divers pays créanciers ont chez elle, après leur avoir notifié simultanément que ces crédits sont destinés aux Gouvernements dont dépendent respectivement les dites Banques centrales. La Banque avisera les autorités financières compétentes des Puissances créancières lorsque ces crédits auront été inscrits et elle leur en demandera quittance.

90. 14o. La Banque aura le droit d'acheter, pour son propre compte ou pour d'autres comptes de trust, les Reichsmarks inscrits au compte de trust des annuités, en échange de devises étrangères. Les devises étrangères faisant ainsi retour au compte de trust des annuités seront disponibles pour être réparties entre les Puissances créancières aux conditions spécifiées aux paragraphe ci-dessus. Les Reichsmarks acquis par la Banque devront seulement être utilisés comme le prévoit le Plan.

91. 15o. A la fin de chaque exercice ou plus fréquemment si elle en est requise, la Banque devra fournir aux autorités financières des diverses Puissances créancières des comptes détaillés montrant comment

φόρων πιστωτῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Σχεδίου.

86. 10ον. Κατὰ τὴν περίοδον καθ' ἣν αἱ πληρωμαὶ διὰ παροχὰς εἰς εἶδος τοῦ Reparation Recovery Act ἢ παρομοίων μεθόδων θὰ ἐξακολουθῶσι νὰ γίνωνται, ἡ Τράπεζα θὰ χορηγῇ εἰς τὰς διαφόρους πιστωτρίας Δυνάμεις τὰς πιστώσεις εἰς Ράϊχσμαρκ αἵτινες θὰ χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐφαρμοστέων διατάξεων τοῦ Σχεδίου.

87. 11ον. Ἐφ' ἑκάστης μερικῆς πληρωμῆς γενομένης εἰς τὸν λογαριασμὸν Θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων, ἡ Τράπεζα θὰ διαφυλάττῃ καὶ θὰ συγκεντρώνῃ κεφάλαια διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐκδοθέντων καὶ μήπω ἀποσβεσθέντων ὁμολογιῶν αἵτινες ἀντιπροσωπεύουσιν ἐμπορικοποιηθέντα καὶ κινητοποιηθέντα τμήματα τῆς ἐτησίας δόσεως. Τὰ διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀναγκαῖα κεφάλαια θὰ ἐγγράφωνται εἰς χρέωσιν τῶν λογαριασμῶν τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων ἀναλόγως τῶν δικαιωμάτων τὰ ὁποῖα οὗται ἀντιστοίχως ἔχουσι ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὁποίων συγκεντρώνονται τὰ κεφάλαια. Εἰς καταλλήλων ἐποχήν, καὶ πρὸ τῶν καθορισθεισῶν ἡμερομηνιῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ τόκου εἰς τοὺς ὁμολογιούχους, ἡ Τράπεζα θὰ καταβάλλῃ εἰς τοὺς πράκτορας πληρωμῆς τὸ ποσὸν τῶν ὀφειλομένων τόκων καὶ θὰ λαμβάνῃ συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς εἰρημένης ὑποχρεώσεως, τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ἐν σχέσει πρὸς τὰ ποσὰ τὰ ἀφορῶντα τὸ χρεωλύσιον.

88. 12ον. Ἐκ τῶν ὑπολειπομένων ποσῶν εἰς ἄλλα νομίσματα ἐκτὸς τοῦ Ράϊχσμαρκ, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ὅλων τῶν λοιπῶν βαρῶν ἅτινα συνεπάγεται τὸ παρὸν Σχέδιον, οἱ Διοικητικοὶ Σύμβουλοι τῆς Τραπέζης θὰ κατανέμωσιν ἐκ νέου μεταξὺ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων κατὰ τὰς συμφωνηθείσας ἀναλογίας μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τὰ συνολικὰ ποσὰ ἅτινα τυχὸν θὰ καθορίσωσι. Ἐξαιροῦντες ὡρισμένα ποσὰ ἐκ τῆς κατανομῆς ταύτης καὶ καθορίζοντες τὰς ἡμερομηνίας καθ' ἃς ἤθελεν αὕτη συντελεσθῇ, οἱ Διοικητικοὶ Σύμβουλοι τῆς Τραπέζης θὰ καθοδηγῶνται, ἀφ' ἑνὸς, ἐκ τῆς ἀνάγκης ταχείας ἐνεργείας ἐν τῷ συμφέροντι τῶν πιστωτριῶν χωρῶν, ἀφ' ἑτέρου, ἐκ τῶν γενικῶν σκοπῶν τοῦ Σχεδίου συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως ληφθῇ πρόνοια διὰ τὴν Τράπεζαν, ὅπως ἀποζημιωθῇ, διὰ τὰς προσφερθείσας ὑπ' αὐτῆς ὑπηρεσίας ἐν τῇ διαχειρίσει τῆς ἐτησίας δόσεως.

89. 13ον. Ἡ Τράπεζα θὰ ὀφείλῃ νὰ ἐνεργῇ κατανομὰς μετρητῶν πιστώνουσα τοὺς λογαριασμοὺς τοὺς ὁποίους αἱ κεντρικαὶ Τράπεζαι τῶν διαφόρων πιστωτριῶν χωρῶν ἔχουσι παρ' αὐτῇ, ἀφοῦ ἀνακοινώσῃ συγχρόνως εἰς αὐτὰς ὅτι αἱ πιστώσεις αὗται προορίζονται διὰ τὰς Κυβερνήσεις ἐξ ὧν ἐξαρτῶνται ἀντιστοίχως αἱ εἰρημέναι κεντρικαὶ Τράπεζαι. Ἡ Τράπεζα θὰ εἰδοποιῇ τὰς ἁρμοδίας οἰκονομικὰς ἀρχὰς τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων ὅταν αἱ πιστώσεις αὗται θὰ ἔχωσιν ἐγγραφῇ καὶ θὰ ζητῇ παρ' αὐτῶν ἐξοφλητικὴν ἀπόδειξιν δι' αὐτάς.

90. 14ον. Ἡ Τράπεζα θὰ δικαιοῦται νὰ ἀγοράζῃ, δι' ἴδιον αὐτῆς λογαριασμὸν ἢ δι' ἄλλους λογαριασμοὺς Θέματος, τὰ ἐγγεγραμμένα Ράϊχσμαρκ ἐν τῷ λογαριασμῷ Θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων, εἰς ἀντάλλαγμα τῶν ξένων νομισματικῶν ἀξιῶν. Αἱ ξέναι νομισματικαὶ ἀξίαι ἐπαναφερόμεναι οὕτω εἰς τὸν λογαριασμὸν Θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων θὰ παραμείνουν διαθέσιμοι ὅπως κατανεμηθῶσι μεταξὺ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων κατὰ τοὺς καθοριζομένους ὅρους εἰς τὰς ἀνωτέρω παραγράφους. Τὰ ἀποκτηθέντα ὑπὸ τῆς Τραπέζης Ράϊχσμαρκ θὰ πρέπῃ μόνον νὰ χρησιμοποιῶνται κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Σχεδίου προβλεπόμενα.

91. 15ον. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστης χρήσεως ἢ συχνότερον ἐὰν τῇ ζητηθῇ τοῦτο, ἡ Τράπεζα θὰ ὀφείλῃ νὰ δίδῃ εἰς τὰς οἰκονομικὰς ἀρχὰς τῶν διαφόρων πιστωτριῶν Δυνάμεων λεπτομερεῖς λογαριασμοὺς δεικνύοντας τὸν τρόπον

il a été disposé de la part de chacune des Puissances en question dans l'annuité. Dès qu'une Puissance aura reçu la totalité de sa part dans l'annuité pour une année quelconque, les autorités financières compétentes de cette Puissance en donneront décharge à la Banque et endosseront la quittance prévue au paragraphe 2 de la section VII du présent projet. Pareille décharge sera considérée comme complète et suffisante, en ce qui concerne la Banque, pour l'annuité à laquelle elle se rapporte.

IX. Fonctions en tant qu'Agence.

92. La Banque sera qualifiée, à des conditions à fixer d'un commun accord, pour faire fonction d'agent et de correspondant de toute Banque centrale et pour désigner une Banque centrale quelconque comme agent et comme correspondant. Les services à rendre par l'une des parties ou les deux parties en vertu de ces arrangements seront soumis, dans la mesure où les intérêts de la Banque seront en jeu, à l'approbation de son Conseil d'Administration et ils pourront comprendre l'achat ou la vente d'or, de lettres de change et d'autres valeurs, la mise d'or sous dossier, l'échange d'informations et d'avis et encore des opérations compatibles, d'une part, avec les attributions de la Banque telles que les prévoit le Plan, et d'autre part, avec les fonctions légales de la Banque centrale.

93. La Banque devra faire fonction d'agent de tout Gouvernement créancier pour mobiliser une part quelconque des annuités et pour assurer le service des obligations émises à propos de chaque mobilisation. La procédure relative au rôle de la Banque dans ces opérations, sous réserve du droit, pour le Comité d'Organisation ou pour le Conseil d'Administration de la Banque, de faire des modifications, pourvu qu'elles soient conformes aux fins générales du Plan, sera la suivante:

94. 1o. A la requête des Gouvernements créancier, ou de l'un d'entre eux, la Banque devra prendre des mesures pour vendre les obligations sur le marché, si elle considère après examen, que la situation du marché justifie de semblables opérations. Ces opérations pourront soit avoir lieu sur les marchés internationaux, soit être limitées au marché ou aux marchés intérieurs des pays intéressés à la mobilisation envisagée, selon la décision que prendra le Conseil d'Administration. Afin de déterminer les marchés où des offres pourront être faites, la Banque s'adressera aux Banques centrales intéressées; si une Banque centrale quelconque s'oppose expressément à ce que des offres soient faites sur son propre marché, les Administrateurs devront conformer leur décision à ses vues.

95. 2o. La Banque devra se conformer aux demandes d'un Gouvernement créancier quelconque pour la création d'obligations à émettre sur son marché intérieur en relation avec des opérations de conversion, à concurrence du montant représenté par la part dudit Gouvernement dans les annuités. Chaque État sera libre d'offrir ces obligations sur son propre marché aux conditions qu'il pourra obtenir.

96. 3o. Si aucune demande de mobilisation n'est parvenue d'un Gouvernement créancier quelconque mais, si, de l'avis de la Banque, le moment paraît propice pour l'émission d'obligations, la Banque pourra en informer les Gouvernements créanciers.

τῆς διαθέσεως τοῦ μεριδίου ἑκάστης τῶν ἐν λόγῳ Δυνάμεων ἐν τῇ ἐτησίᾳ δόσει. Εὐθὺς ὡς Δύναμίς τις λάβῃ τὸ σύνολον τοῦ μεριδίου της ἐκ τῆς ἐτησίας δόσεως δι' ἓν οἱονδήποτε ἔτος, αἱ ἁρμόδιαι οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ τῆς Δυνάμεως ταύτης θὰ δίδωσιν ἐξόφλησιν εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ θὰ ὑπισθογράφωσι τὴν προβλεπομένην ἐν τῇ 2ᾳ παραγράφῳ τοῦ VII Τμήματος τοῦ παρόντος σχεδίου ἐξωφλητικὴν ἀπόδειξιν. Τοιαύτη ἐξόφλησις θὰ θεωρῆται πλήρης καὶ ἐπαρκὴς διὰ τὴν Τράπεζαν, διὰ τὴν ἐτησίαν δόσιν εἰς ἣν ἀναφέρεται.

IX. Ἐργασίαι τῆς Τραπέζης ὡς Πρακτορείου.

92. Ἡ Τράπεζα θὰ εἶναι ἁρμοδία, κατὰ τοὺς ἀπὸ κοινοῦ καθορισθησομένους ὅρους, νὰ ἐκτελῇ καθήκοντα πράκτορος καὶ ἀνταποκριτοῦ πάσης κεντρικῆς Τραπέζης καὶ νὰ ὁρίζῃ οἱανδήποτε κεντρικὴν Τράπεζαν ὡς πράκτορα καὶ ἀνταποκριτήν. Αἱ παρασχετέαι ὑπηρεσίαι ὑπὸ τοῦ ἑνὸς ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν δυνάμει τῶν συμφωνιῶν τούτων θὰ ὑποβάλλωνται, ἐν ᾧ μέτρῳ πρόκειται περὶ τῶν συμφερόντων τῆς Τραπέζης, εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Διοικητικοῦ αὐτῆς Συμβουλίου καὶ θὰ δύνανται νὰ περιλάβωσι τὴν ἀγορὰν ἢ τὴν πώλησιν χρυσοῦ, συναλλαγματικῶν ἢ ἄλλων ἀξιῶν, τὴν φύλαξιν εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον χρυσοῦ, τὴν ἀνταλλαγὴν πληροφοριῶν καὶ γνωμῶν καὶ εἰσέτι συναλλαγὰς συμβιβαζομένας, ἀφ' ἑνός, μὲ τὰ καθήκοντα τῆς Τραπέζης ὡς προβλέπει ταῦτα τὸ Σχέδιον καί, ἀφ' ἑτέρου, μὲ τὰ νόμιμα καθήκοντα τῆς κεντρικῆς Τραπέζης.

93. Ἡ Τράπεζα θὰ ὀφείλῃ νὰ ἐκτελῇ καθήκοντα πράκτορος πάσης πιστωτρίας Κυβερνήσεως πρὸς κινητοποίησιν οἱουδήποτε μέρους τῶν ἐτησίων δόσεων καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐκδοθεισῶν ὁμολογιῶν ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἑκάστης κινητοποιήσεως. Ἡ σχετικὴ πρὸς τὴν ἐνέργειαν τῆς Τραπέζης διαδικασία εἰς τὰς συναλλαγὰς ταύτας θὰ εἶναι ἡ ἀκόλουθος, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ δικαιώματος, τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀργανώσεως ἢ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης, νὰ ἐπιφέρωσι τροποποιήσεις, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως αὗται ὦσιν ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τοὺς γενικοὺς σκοποὺς τοῦ Σχεδίου :

94. 1ον. Τῇ αἰτήσει τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων ἢ τῆς μιᾶς ἐξ αὐτῶν, ἡ Τράπεζα θὰ ὀφείλῃ νὰ λάβῃ μέτρα πρὸς πώλησιν τῶν ὁμολογιῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐὰν θεωρῇ, μετὰ ἔρευναν, ὅτι ἡ κατάστασις τῆς ἀγορᾶς δικαιολογεῖ παρομοίας συναλλαγάς. Αἱ συναλλαγαὶ αὗται θὰ δύνανται εἴτε νὰ γίνωνται εἰς τὰς διεθνεῖς ἀγοράς, εἴτε νὰ περιορίζωνται ἐν τῇ ἐσωτερικῇ ἀγορᾷ ἢ ταῖς ἐσωτερικαῖς ἀγοραῖς τῶν χωρῶν τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὴν σκοπουμένην κινητοποίησιν, κατὰ τὴν ληφθησομένην ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπόφασιν. Πρὸς καθορισμὸν τῶν ἀγορῶν ὅπου αἱ προσφοραὶ θὰ δύνανται νὰ γίνωσιν, ἡ Τράπεζα θὰ ἀπευθύνηται εἰς τὰς ἐνδιαφερομένας κεντρικὰς Τραπέζας· ἐὰν κεντρική τις Τράπεζα ἀντιτίθεται ρητῶς ὅπως προσφοραὶ γίνωσιν εἰς τὴν ἰδίαν της ἀγοράν, οἱ Διοικητικοὶ Σύμβουλοι θὰ ὀφείλωσι νὰ ρυθμίζωσι τὴν ἀπόφασίν των πρὸς τὰς ἀπόψεις αὐτῆς.

95. 2ον. Ἡ Τράπεζα θὰ ὀφείλῃ νὰ συμμορφῶται πρὸς τὰς αἰτήσεις οἱασδήποτε πιστωτρίας Κυβερνήσεως διὰ τὴν δημιουργίαν ὁμολογιῶν πρὸς ἔκδοσιν ἐν τῇ ἐσωτερικῇ της ἀγορᾷ ἐν συναφείᾳ πρὸς πράξεις μετατροπῆς, μέχρι τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ μεριδίου τῆς εἰρημένης Κυβερνήσεως εἰς τὰς ἐτησίας δόσεις. Ἑκάστη Δύναμις θὰ εἶναι ἐλευθέρα νὰ προσφέρῃ τὰς ὁμολογίας ταύτας ἐν τῇ ἀγορᾷ της ὑφ' οὓς ὅρους θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιτύχῃ.

96. 3ον. Ἐὰν οὐδεμία αἴτησις κινητοποιήσεως ἐλήφθη ἐκ μέρους πιστωτρίας τινος Κυβερνήσεως ἀλλ' ἐάν, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Τραπέζης, ἡ στιγμὴ φαίνεται πρόσφορος διὰ τὴν ἔκδοσιν ὁμολογιῶν, ἡ Τράπεζα θὰ δύναται νὰ πληροφορῇ περὶ τούτου τὰς πιστρωτίας Κυβερνήσεις.

97. 4o. Si les Gouvernements créanciers le lui demandent, la Banque déterminera, d'accord avec les banquiers émetteurs, les conditions auxquelles les obligations seront émises sur le marché libre d'un ou de plusieurs pays selon les circonstances. La Banque fixera le prix minimum auquel les émissions devront être faites et elle surveillera l'exécution des contrats d'emprunts.

98. 5o. Si les obligations sont émises en contrepartie des parts d'annuités de plusieurs pays, le produit de la vente sera déposé à la Banque qui le répartira entre créanciers proportionnellement à leur participation. Le service des obligations émises se fera de la façon prévue à la Section précédente du présent rapport et à l'Annexe III.

99. 6o. En dehors des opérations indiquées ci-dessus, la Banque pourra effectuer toutes autres opérations (par exemple des opérations de report sur les obligations émises en contre-partie des annuités, des avances sur les coupons, etc.) que comporte la surveillance des transactions sur ces obligations et leur service.

X. Réserves.

100. Etant donné que les dépôts de la Banque proviendront en partie des Banques centrales, il faudra administrer la Banque avec le souci particulier de maintenir sa liquidité. A cet effet, les conditions suivantes devront être observées relativement aux réserves:

101. 1o. Dépôts au titre des compensations. Tous les fonds détenus par la Banque au titre des compensations, qu'il s'agisse d'or se trouvant dans ses coffres ou d'or sous dossier déposé pour le compte de la Banque dans les Banques centrales, devront être exclusivement réservés pour les règlements à effectuer entre les déposants en compte.

102. 2o. Dépôts payables à vue. En couverture de ces dépôts, la Banque conservera un minimum de 40 o)o en or ou en devises, pour leur valeur or. Les devises acceptables en tant que réserve pour les dépôt à vue comprendront des billets de Banque, des lettres de change de premier orde à 90 jours au maximum, de l'ordre de celles que les Banques centrales achètent ordinairement pour leur propre compte, ainsi que des chèques payables à vue, tirés sur des Banques centrales, ou endossés par elles, ou pour lesquels trois signatures sont fournies y compris celle d'une Banque notoirement solvable. Toutes les devises comprises dans l'énumération ci-dessus seront libellées en monnaies qui, de l'avis du Conseil d'Administration, satisfont à toutes les exigences pratiques de l'étalon-or de ou l'étalon de change-or. L'or en transit, ou les devises répondant aux exigences sus-indiquées, en cours d'encaissenemt, peuvent entrer en ligne de compte pour la réserve.

103.3o. Dépôts en compte de placement. (Dépôts à terme).—Les dépôts payables à quinze jours ou à une échéance plus rappochée seront classés dans la catégorie des dépôts à vue et ls seront soumis aux conditions relatives aux réserves énumérées à l'alinéa précédent. Pour la couverture des dépôts de placement à plus

97. 4ον. Ἐὰν αἱ πιστώτριαι Κυβερνήσεως τὸ ζητήσωσι παρ' αὐτῆς, ἡ Τράπεζα θὰ καθορίζῃ, ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν ἐκδοτῶν Τραπεζιτῶν, τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς αἱ ὁμολογίαι θὰ ἐκδίδωνται ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ἀγορᾷ μιᾶς ἢ περισσοτέρων χωρῶν ἀναλόγως τῶν περιστάσεων. Ἡ Τράπεζα θὰ ὁρίζῃ τὴν ἐλαχίστην τιμὴν εἰς ἣν αἱ ἐκδόσεις θὰ πρέπῃ νὰ συντελεσθῶσι καὶ θὰ ἐπιβλέπῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν συμβολαίων δανείων.

98. 5ον. Ἐὰν αἱ ὁμολογίαι ἐκδίδωνται ἔναντι τῶν μεριδίων τῶν ἐτησίων δόσεων πλειόνων χωρῶν, τὸ προϊὸν τῆς πωλήσεως θὰ κατατίθηται εἰς τὴν Τράπεζαν ἥτις θὰ κατανέμῃ αὐτὸ ἐκ νέου μεταξὺ τῶν πιστωτῶν κατ' ἀναλογίαν τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν. Ἡ ὑπηρεσία τῶν ἐκδοθεισῶν ὁμολογιῶν θὰ γίνεται κατὰ τὸν προβλεπόμενον τρόπον ἐν τῷ προηγουμένῳ Τμήματι τῆς παρούσης ἐκθέσεως καὶ τῷ Παραρτήματι III.

99. 6ον. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων ἐργασιῶν, ἡ Τράπεζα θὰ δύναται νὰ ἐνεργῇ πᾶσαν ἄλλην συναλλαγὴν (ἐπὶ παραδείγματι πράξεις μεταφορᾶς ἐπὶ τῶν ἐκδοθεισῶν ὁμολογιῶν ἔναντι τῶν ἐτησίων δόσεων, προκαταβολὰς ἐπὶ τῶν τοκομεριδίων, κλπ.) ἥν συνεπάγεται ἡ ἐπίβλεψις τῶν συναλλαγῶν ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τούτων καὶ τῆς ὑπηρεσίας των.

X Ἀποθέματα.

100. Δεδομένου ὅτι αἱ καταθέσεις τῆς Τραπέζης θὰ προέρχωνται ἐν μέρει ἐκ τῶν κεντρικῶν Τραπεζῶν, ἡ Τράπεζα δέον νὰ διοικῆται μετὰ τῆς ἰδιαζούσης μερίμνης τῆς διατηρήσεως τοῦ ρευστοῦ αὐτῆς. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, οἱ ἑπόμενοι ὅροι θὰ πρέπῃ νὰ τηρῶνται ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἀποθέματα:

100. 1ον. Καταθέσεις λόγῳ συμψηφισμῶν. Πάντα τὰ ὑπὸ τῆς Τραπέζης διακατεχόμενα κεφάλαια λόγῳ συμψηφισμῶν, εἴτε πρόκειται περὶ χρυσοῦ εὑρισκομένου εἰς τὰ χρηματοκιβώτιά της εἴτε περὶ χρυσοῦ εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον κατατεθειμένου διὰ λογαριασμὸν τῆς Τραπέζης εἰς τὰς κεντρικὰς Τραπέζας, θὰ πρέπῃ νὰ διαφυλάσσωνται ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς ἐνεργητέους διακανονισμοὺς μεταξὺ τῶν θεματοφυλάκων τῶν ἐχόντων λογαριασμούς.

102. 2ον. Καταθέσεις πληρωτέαι ἐν ὄψει. Ὡς κάλυμμα τῶν καταθέσεων τούτων, ἡ Τράπεζα θὰ διατηρῇ 40 o)o κατ' ἐλάχιστον ὅριον εἰς χρυσὸν ἢ εἰς νομισματικὰς ἀξίας, διὰ τὴν εἰς χρυσὸν ἀξίαν αὐτῶν. Αἱ δεκταὶ νομισματικαὶ ἀξίαι ὡς ἀπόθεμα διὰ τὰς καταθέσεις ὄψεως θὰ περιλαμβάνωσι τραπεζογραμμάτια, συναλλαγματικὰς πρώτης τάξεως 90 ἡμερῶν τὸ πολύ, ὁμοίας φύσεως πρὸς ἐκείνας ἃς αἱ κεντρικαὶ Τράπεζαι ἀγοράζουσι συνήθως δι' ἴδιον αὐτῶν λογαριασμόν, ὡς καὶ ἐπιταγὰς πληρωτέας ἐν ὄψει, ἐκδιδομένας ἐπὶ κεντρικῶν Τραπεζῶν, ἢ ὀπισθογραφομένας παρ' αὐτῶν, ἢ διὰ τὰς ὁποίας δίδονται τρεῖς ὑπογραφαὶ συνυπολογιζομένης καὶ τῆς ὑπογραφῆς Τραπέζης πασιδήλως ἀξιοχρέου. Πᾶσαι αἱ νομισματικαὶ ἀξίαι αἱ περιλαμβανόμεναι ἐν τῇ ἄνω ἀπαριθμήσει θὰ εἶναι ἐκπεφρασμέναι εἰς νομίσματα ἅτινα, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀνταποκρίνονται εἰς πάσας τὰς πρακτικὰς ἀπαιτήσεις τῆς χρυσῆς βάσεως ἢ τῆς βάσεως τοῦ εἰς χρυσὸν συναλλάγματος. Ὁ ὑπὸ διαμετακόμισιν χρυσός, ἢ αἱ ὑπὸ εἴσπραξιν νομισματικαὶ ἀξίαι αἱ ἀνταποκρινόμεναι εἰς τὰς ἀνωτέρω ἀναγραφομένας ἀπαιτήσεις, δύνανται νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν διὰ τὸ ἀπόθεμα.

103. 3ον. Καταθέσεις εἰς λογαριασμὸν τοποθετήσεως (Καταθέσεις ἐπὶ προθεσμίᾳ). Αἱ καταθέσεις αἱ πληρωτέαι μετὰ δεκαπενθήμερον ἢ εἰς βραχυτέραν προθεσμίαν θὰ κατατάσσωνται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν καταθέσεων ὄψεως καὶ θὰ ὑπόκεινται εἰς τοὺς ὅρους τοὺς σχετικοὺς πρὸς τὰ ἀποθέματα τοὺς ἀπαριθμουμένους ἐν τῷ προηγουμένῳ

longue échéanle, la Banque détiendra, au minimum, 25 o)o d'or ou de devises à lseur valeur-or. Les devises susceptibles de servir de réserve pour les dépôtsne compte de placement, devront satisfaire aux mêmes conditions que celles qui peuvent servir de réserve pour les dépôts à vue.

104. Si le Conseil d'Administration estime que les obligations relatives aux réserves doivent être modifiées, il aura le droit, par décision prise aux 2)3 des voix, de les augmenter ou de les modifier d'une autre manière, conformément aux principes d'une saine pratique bancaire.

XI. Rvpartition des Bénéfices.

105. Les bénéfices annuels nets de la Banque seront répartis de la façon suivante:

106. 1o. Cinq pour cent des bénéfices nets annuels seront portés au fonds de réserve légal de la Banque jusqu'à ce que ce fonds atteigne 10 o)o du capital versé de la Banque tel qu'il peut être constitué à une époque quelconque. Lors de la liquidation de la Banque. cette réserve légale viendra accroître le fonds de réserve général.

107. 2o. Une fois prélevées les sommes nécessares à cette réserve legals, les bénéfices nets annuels serviront au payement d'un dividende annuel jusqu'à concurrence de 6 o)o sur le capital-actions versé. Ce dividende sera cumulatif.

108. 3o. Vingt pour cent du reste seront versés aux actionnaires jusqu'à concurrence d'un dividende total maximum de 12 o)o. Au cours de toute année, le Conseil d'Administration de la Banque pourra suspendre tout ou partie de ce dividende supplémentaire, et, en créditer une réserve spéciale pour les dividendes, destinée à maitenir le dividende comulatif prévu au paragraphe précédent, ou à être réparti par la suité entre les actionnaires.

109. 4o. Une fois effectués les prélèvements susindiquée, la moitié du reste des bénéfices nets annuels sera à la réserve générale de la Banque jusqu'à ce que cette réserve soit égale au capital verse. Ensuite 40 o)o dudit reste seront versées à la réserve générale jusqu'à ce que celle-ci atteigne le double du capital versé 30 o)o jusqu'à ce qu'elle atteigne le triple de ce lapital. 20 o)o jusqu'au quadruple. 10 o)o jusqu'au quntuple. et, par la suite, 5 o)o.

110. Le réserve générale servira à faire face à toutes pertes subies par la Banque. Au cas où elle n'y suffirait pas, on pourra avoir recours à la reserve légale prévue au § 1. Si, par suite de pertes ou d'une augmentation du capital versé, la réserve générale tombe audessous des montants prévus ci-dessus après les avoir atteints, les pourcentages appropriés des bénéfices anniels nets seront appliqués jusqu'à ce que la situation soit rétablie. Lors de la liquidation de la Banque,le silde de la réserve générale sera réparti entre les actionnaires.

111. 5o. Le reste des bénéfices annuels nets sera réparti après qu'il aura été satisfait aux esoins mentionnés ci-dessus entre des réserves spéciales de la facon suivante:

112. a. Soixante-quinze pour cent aux Gouvernement ou aux Banques centrales des pays créanciers ou De l'Allemagne qui conserveront des dépôts à long terme

ἐδαφίῳ. Διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐπὶ μακροτέρᾳ προθεσμᾳ καταθέσεων τοποθετήσεων, ἡ Τράπεζα θὰ κρατῇ 25 ο)οἱ κατ' ἐλάχιστον ὅριον, εἰς χρυσὸν ἢ εἰς νομισματικὰς ἀξίας, κατὰ τὴν εἰς χρυσὸν ἀξίαν αὐτῶν. Αἱ νομισματικαὶ ἀξίαι αἱ δυνάμεναι νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἀπόθεμα διὰ τὰς εἰς λογαριασμὸν τοποθετήσεων καταθέσεις, θὰ πρέπῃ νὰ ἀντιποκρίνωνται εἰς τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὡς αἱ δυνάμεναι νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἀπόθεμα διὰ τὰς καταθέσεις ὄψεως.

104. Ἐὰν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον κρίνῃ ὅτι αἱ ὁμολογίαι αἱ σχετικαὶ πρὸς τὰ ἀποθέματα πρέπει νὰ τροποποιηθῶσι, θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα, δι' ἀποφάσεως λαμβανομένης διὰ τῶν 2)3 τῶν ψήφων, νὰ τὰς αὐξήσῃ ἢ νὰ τὰς μεταβάλῃ κατ' ἄλλον τρόπον, συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς ὑγιοῦς τραπεζιτικῆς πρακτικῆς.

XI. Κατανομὴ τῶν Κερδῶν.

105. Τὰ ἐτήσια καθαρὰ εἰσοδήματα τῆς Τραπέζης θὰ κατανέμωνται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον:

106. 1ον. Πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν ἐνιαυσίων καθαρῶν κερδῶν θὰ φέρωνται εἰς τὸ νόμιμον ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τῆς Τραπέζης μέχρις οὗ τὸ κεφάλαιον τοῦτο φθάσῃ τὰ 10 ο)ο τοῦ καταβεβλημένου κεφαλαίου τῆς Τραπέζης, οἷον τοῦτο δύναται νὰ σχηματισθῇ εἰς οἱανδήποτε ἐποχήν. Κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς Τραπέζης, τὸ νόμιμον τοῦτο ἀπόθεμα θὰ προσαυξάνῃ τὸ γενικὸν ἀποθεματικὸν κεφάλαιον.

107. 2ον. Μετὰ τὴν προαφαίρεσιν τῶν ἀναγκαίων ποσῶν διὰ τὸ νόμιμον τοῦτο ἀπόθεμα, τὰ καθαρὰ ἐνιαύσια κέρδη θὰ χρησιμεύωσι πρὸς πληρωμὴν ἐτησίου μερίσματος μέχρις 6 ο)ο ἐπὶ τοῦ καταβεβλημένου μετοχικοῦ κεφαλαίου. Τὸ μέρισμα τοῦτο θὰ εἶναι σωρευτικόν.

108. 3ον. Εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν τοῦ ὑπολοίπου θὰ καταβάλλωνται εἰς τοὺς μετόχους μέχρις ὁλικοῦ κατὰ μέγιστον ὅριον μερίσματος 12 ο)ο. Κατὰ τὴν διάρκειαν παντὸς ἔτους, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης θὰ δύναται νὰ ἀναστέλλῃ τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ προσθέτου τούτου μερίσματος, καὶ νὰ πιστώνῃ δι' αὐτοῦ εἰδικὸν ἀπόθεμα μερισμάτων, προοριζόμενον νὰ διατηρῇ τὸ ἐν ἰσχύϊ προηγουμένῃ παραγράφῳ προβλεπόμενον σωρευτικὸν μέρισμα ἢ νὰ κατανέμηται ἀκολούθως μεταξὺ τῶν μετόχων.

109. 4ον. Μετὰ τὰς ὡς ἄνω προαφαιρέσεις, τὸ ἥμισυ τοῦ ὑπολοίπου τῶν καθαρῶν ἐτησίων κερδῶν θὰ καταβάλληται εἰς τὸ γενικὸν ἀπόθεμα τῆς Τραπέζης μέχρις οὗ τὸ ἀπόθεμα τοῦτο ἐξισωθῇ πρὸς τὸ καταβεβλημένον κεφάλαιον. Εἶτα 40ο)ο τοῦ εἰρημένου ὑπολοίπου θὰ καταβάλλωνται εἰς τὸ γενικὸν ἀπόθεμα μέχρις οὗ τοῦτο φθάσῃ τὸ διπλάσιον τοῦ καταβεβλημένου κεφαλαίου, 30 ο)ο μέχρις οὗ τοῦτα φθάσῃ τὸ τριπλάσιον τοῦ κεφαλαίου τούτου, 20ο)ο μέχρι τοῦ τετραπλασίου, 10 ο)ο μέχρι τοῦ πενταπλασίου καὶ, ἀκολούθως, 5 ο)ο.

110. Τὸ γενικὸν ἀπόθεμα θὰ χρησιμεύῃ πρὸς ἀντιμετώπισιν πασῶν τῶν ζημιῶν ἅς ὑφίσταται ἡ Τράπεζα. Ἐν ᾗ περιπτώσει τοῦτο δὲν θὰ ἐπήρκει πρὸς τοῦτο, θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ προσφυγὴ εἰς τὸ ἐν τῇ § 1 προβλεπόμενον νόμιμον ἀπόθεμα. Ἐάν, συνεπείᾳ ζημιῶν ἢ αὐξήσεως τοῦ καταβεβλημένου κεφαλαίου, τὸ γενικὸν ἀπόθεμα κατέλθῃ ὑπὸ τὰ ὡς ἄνω καθοριζόμενα ὅρια, ἀφοῦ τὰ ἔφθασε, τὰ κατάλληλα ποσοστὰ ἐκ τῶν ἐτησίων καθαρῶν κερδῶν θὰ λαμβάνωνται ἐκ νέου μέχρις οὗ ἡ κατάστασις ἀποκατασταθῇ. Κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς Τραπέζης, τὸ ὑπόλοιπον τοῦ γενικοῦ ἀποθέματος θὰ διανέμηται μεταξὺ τῶν μετόχων.

111. 5ον. Τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἐτησίων καθαρῶν κερδῶν θὰ κατανέμηται ἀφοῦ ἱκανοποιηθῶσιν αἱ ἀνάγκαι αἱ μνημονευόμεναι ἀνωτέρω μεταξὺ ε'δικῶν ἀποθεμάτων κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον:

112. α'. Ἑβδομήκοντα πέντε τοῖς ἑκατὸν εἰς τὰς Κυβερνήσεις ἢ εἰς τὰς κεντρικὰς Τραπέζας τῶν πιστωτριῶν χωρῶν ἢ τῆς Γερμανίας, αἵτινες θὰ διατηρῶσι παρὰ τῇ

à la Banque pouvant être retirés au bout de 5 ans à partir de la date du dépôt et, au bout de 4 ans, sur préavis d'une année au moins. Cette réserve sera répartiè annuellement, proportionnellement à l'importance des dépôts des divers Gouvernements ou desdites Banques centrales. Les Administrateurs de la Banque auront le droit de fixer le volume de chacun de ces dépôts, qui justifierait la répartition prévue;

113 b. Vingt-cinq pour cent à une réserve qui servira à aider l'Allemagne à payer les 22 dernières annuités pourvu que le Gouvernement allemand décide de faire un dépôt à long terme à la Banque susceptible seulement d'être retiré aux conditions spécifiées à l' alinéa a ci-dessus et atteignant un minimum de 400.000. 000 de Reichsmarks. Si le Gouvernement allemand décide d'effectuer des dépôts à long terme de ce genre pour un montant inférieur à 400 millions de Reichsmarks sa participation sera proportionnellement réduite mais le solde devra être ajouté aux 75 o)o prévus au paragraphe a. Les fonds ainsi accumulés seront productifs d'intérêts composés au taux courant le plus élevé payé par la Banque sur les dépôts à long terme. Si cette réserve dépasse le montant nécessaire pour le paiement des 22 dernières annuités, l'excédent sera réparti entre les Gouvernements créanciers proportionnellement à leurs payements extérieurs pendant cette période. Dans le cas où le Gouvernement allemand préférerait ne pas effectuer de dépôts à long terme de ce genre à la Banque, la réserve serait répartie ainsi qu'il est prévu à l'alinéa a ci-dessus.

XII. Dispositions Générales.

114 Tous les soldes restant entre les mains de l Agent général des payements de réparations, lors de la clôture de ses comptes, devront être transférés à la Banque au crédit du compte de trust des annuités, sous réserve, bien entendu, des intérêts des Puissances créancières respectives et des créances ou engagements en suspens au moment de cette clôture.

115 Les relations de la Commission des Répara, tions avec l'Allemagne prendront fin. En conséquence la Banque assumera aussi rapidement que possible les fonctions de la Commission des Réparations en ce qui concerne l'Allemagne dans la mesure où ceci est nécessité par le Plan ainsi que les fonctions de l'Agent Général des Payements de Réparations, des Trustees et des Commissaires établis en vertu du Plan Dawes ou l'un quelconque d'entre eux, dans la mesure où ceci est nécessité par le Plan, le tout conformément au projet général figurant au Chapitre 6 du Plan et à l'Annexe V.

116. Si, dans un pays quelconque, il y a plus d'une Banque d'émission, le terme de Banque centrale tel qu'il est utilisé dans le présent projet doit être interprété dans le sens de Banque d'émission située sur le Principal marché financier du pays en question et y effectuant ses opérations.

117. Si dans l'organisation de la Banque ou dans l'accomplissement de ses fonctions après sa création, on estime que la Banque centrale d'un pays quelconque ou son Gouverneur n'est pas en mesure d'agir, officiellement ou officieusement, à l'un des titres ou à tous les titres que prévoit le présent rapport,

Τραπέζῃ μακροπροθέσμους καταθέσεις ἀναληψίμους μόνον εἰς τὸ τέλος πενταετίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταθέσεως καὶ εἰς τὸ τέλος τετραετίας, μετὰ προειδοποίησιν ἑνὸς τοὐλάχιστον ἔτους. Τὸ ἀπόθεμα τοῦτο θὰ καταμέρηται ἐτησίως, ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τῶν καταθέσεων τῶν διαφόρων Κυβερνήσεων ἢ τῶν ρηθεισῶν κεντρικῶν Τραπεζῶν. Οἱ Διοικητικοὶ Σύμβουλοι τῆς Τραπέζης θὰ δικαιοῦνται νὰ καθορίσωσι τὸ ποσὸν ἑκάστης τῶν καταθέσεων τούτων, ὅπερ θὰ ἐδικαιολόγει τὴν προβλεπομένην κατανομήν.

113. β'. Εἴκοσι πέντε τοῖς ἑκατὸν δι' ἀπόθεμα ὅπερ θὰ χρησιμεύῃ εἰς τὸ νὰ βοηθῇ τὴν Γερμανίαν πρὸς πληρωμὴν τῶν 22 τελευταίων ἐτησίων δόσεων ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἀποφασίσῃ νὰ ἐνεργήσῃ μακροπρόθεσμον κατάθεσιν παρὰ τῇ Τραπέζῃ δυναμένην μόνον νὰ ἀναληφθῇ κατὰ τοὺς καθοριζομένους ὅρους ἐν τῷ ὡς ἄνω ἐδαφίῳ καὶ φθάνουσαν ἐλάχιστον ὅριον 400.000.000 Ράϊχσμαρκ. Ἐὰν ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἀποφασίσῃ νὰ κάμῃ τοιούτου εἴδους μακροπροθέσμους καταθέσεις διὰ ποσὸν κατώτερον τῶν 400 ἑκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ, ἡ συμμετοχή της θέλει μειωθῇ κατ' ἀναλογίαν, τὸ ὑπόλοιπον ὅμως θὰ πρέπῃ νὰ προστεθῇ εἰς τὰ 75 ο)ο τὰ προβλεπόμενα ἐν τῇ παραγράφῳ α. Τὰ οὕτω συσσωρευόμενα κεφάλαια θὰ εἶναι παραγωγὰ συνθέτων τόκων μὲ τὸ ἀνώτατον σύνηθες ἐπ τόκιον τὸ πληρωνόμενον ὑπὸ τῆς Τραπέζης διὰ τὰς μακροπροθέσμους καταθέσεις. Ἐὰν τὸ ἐν λόγῳ ἀπόθεμα ὑπερβαίνῃ τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν 22 τελευταίων ἐτησίων δόσεων, τὸ περίσσευμα θὰ κατανέμετο μεταξὺ τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων ἀναλόγως τῶν ἔξωτερικῶν αὐτῶν πληρωμῶν κατὰ τὴν περίοδον ταύτην. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ προετίμα νὰ μὴ ἐνεργήσῃ μακροπροθέσμους καταθέσεις τῆς φύσεως ταύτης παρὰ τῇ Τραπέζῃ, τὸ ἀπόθεμα θὰ κατανέμεται ὡς προβλέπεται ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἐδαφίῳ α.

XII. Γενικαὶ Διατάξεις.

114. Πάντα τὰ εἰς χεῖρας τοῦ γενικοῦ Πράκτορος τῶν πληρωμῶν τῶν ἐπανορθώσεων μένοντα ὑπόλοιπα, κατὰ τὸ κλείσιμον τῶν λογαριασμῶν του, θὰ πρέπῃ νὰ μεταβιβασθῶσιν εἰς τὴν Τράπεζαν εἰς πίστωσιν τοῦ λογαριασμοῦ θέματος τῶν ἐτησίων δόσεων, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν, ἐννοεῖται, τῶν συμφερόντων τῶν ἀντιστοίχων πιστωτριῶν Δυνάμεων καὶ τῶν ἐκκρεμῶν πιστώσεων ἢ ὑποχρεώσεων κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ κλεισίματος τούτου.

115. Αἱ σχέσεις τῆς 'Επιτροπῆς τῶν 'Επανορθώσεων μετὰ τῆς Γερμανίας θὰ τερματισθῶσι. Συνεπῶς, ἡ Τράπεζα θὰ ἀναλάβῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον τὰ καθήκοντα τῆς 'Επιτροπῆς τῶν 'Επανορθώσεων ὅσον ἀφορᾷ τὴν Γερμανίαν, ἐν ᾧ μέτρῳ τοῦτο ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Σχεδίου, ὡς καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ Πράκτορος τῶν Πληρωμῶν τῶν 'Επανορθώσεων, τῶν 'Επιτρόπων τοῦ Δανείου (Trustees) καὶ τῶν 'Επιτρόπων τῶν διορισθέντων δυνάμει τοῦ Σχεδίου Ντὸς ἢ ἑνὸς οἱουδήποτε ἐξ αὐτῶν, ἐν ᾧ μέτρῳ τοῦτο ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Σχεδίου, πάντα ταῦτα συμφώνως πρὸς τὸ γενικὸν σχέδιον τὸ περιεχόμενον ἐν τῷ Κεφαλαίῳ 6 τοῦ Σχεδίου καὶ τῷ Παραρτήματι V.

116. 'Εάν, ἐν μιᾷ οἱαδήποτε χώρᾳ ὑπάρχωσι πλείονες τῆς μιᾶς ἐκδοτικαὶ Τράπεζαι, ὁ ὅρος κεντρικὴ Τράπεζα, οἷος οὗτος χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ παρόντι σχεδίῳ, δέον νὰ ἑρμηνεύηται ὡς σημαίνων τὴν ἐκδοτικὴν Τράπεζαν τὴν εὑρισκομένην ἐν τῇ κυριωτέρᾳ χρηματαγορᾷ τῆς εἰρημένης χώρας καὶ ἐνεργοῦσαν ἐν αὐτῇ τὰς συναλλαγάς της.

117. 'Εὰν ἐν τῇ ὀργανώσει τῆς Τραπέζης ἢ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν συναλλαγῶν της μετὰ τὴν ἵδρυσιν αὐτῆς, κριθῇ ὅτι ἡ κεντρικὴ Τράπεζα οἱασδήποτε χώρας ἢ ἡ Κυβέρνησις αὐτῆς δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐνεργήσῃ, ἐπισήμως ἢ ἀνεπισήμως, ὑπὸ τὴν ἢ τὰς ἰδιότητας ἃς προβλέπει ἡ παροῦσα ἔκθεσις, ἢ ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ τὸ πράξῃ, θὰ πρέπῃ να καταρτισθῶσ.

ou s'abstient de le faire, d'autres arrangements éventuels qui ne seront pas incompatibles avec les lois du pays en question, devront être pris. En particulier, les Gouverneurs des Banques centrales des pays dont les ressortissants sont membres du présent Comité ou tous ceux d'entre eux qui sont qualifiés pour agir à cet effet , pourront inviter à devenir membres du Conseil d'Administration, deux ressortissants d'un pays quelconque dont la Banque centrale est qualifiée en vertu du présent projet, pour participer à la constitution du Conseil d'Administration, mais n'y participe pas. Les deux ressortissants de ce pays, lorsqu'ils auront accepté cette invitation, seront qualifiés pour remplir intégralement les fonctions d'Administrateur de la Banque, prévues dans le présent projet. En outre, les Administrateurs de la Banque seront autorisés à désigner une banque ou un établissement de credit de réputation largement reconnue et de la même nationalité, au lieu d'une Banque centrale n'exerçant pas tout ou partie des fonctions, capacités ou privilèges considérés dans ce projet comme devant ou pouvant appartenir aux Banques centrales. Cette Banque ou cet établissement de crédit, aussitôt après sa désignation et son acceptation, sera qualifié pour se substituer à la Banque centrale dans une capacité quelconque ou dans toutes les capacités reconnues aux Banques centrales conformément au présent projet, pourvu que cette façon de procéder ne soit pas incompatible avec les lois du pays en question.

118. Le bilan et les comptes de la Banque seront contrôlés chaque année par des experts comptables indépendants d'une capacité reconnue qui seront nommés par le Conseil d'Administration et lui feront rapport.

119. Dans le cas où les dispositions envisagées par le Plan en vue d'éviter la double et la triple imposition de la Banque ne seront pas entrées entièrement en vigueur, lorsque la Banque commencera à fonctionner, le Conseil d'Administration aura tout pouvoir pour traiter la question comme il le jugera opportun.

120. Si un acte administratif de la Banque ou une décision quelconque du Conseil d'Administration est attaquée sous prétexte d'incompatibilité avec les dispostions ou intentions du Plan, il existera possibilité de recours à l'arbitrage conformément aux dispositions générales relatives à l'arbitrage.

ἄλλαι ἐνδεχόμεναι συμφωνίαι αἵτινες δὲν θὰ εἶναι ἀσυμβίβαστοι πρὸς τοὺς νόμους τῆς εἰρημένης χώρας. Ἰδιαιτέρως, οἱ Διοικηταὶ τῶν κεντρικῶν Τραπεζῶν τῶν χωρῶν ὧν οἱ ὑπήκοοι εἶναι μέλη τῆς παρούσης Ἐπιτροπῆς ἢ πάντες ὅσοι μεταξὺ αὐτῶν εἶναι ἁρμόδιοι νὰ ἐνεργήσωσι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, θὰ δύνανται νὰ προσκαλέσωσιν ὅπως συμμετάσχωσιν ὡς μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, δύο ὑπηκόους οἱασδήποτε χώρας τῆς ὁποίας ἡ κεντρικὴ Τράπεζα δικαιοῦται, δυνάμει τοῦ παρόντος σχεδίου, νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν σύστασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀλλὰ δὲν μετέχει αὐτοῦ. Οἱ δύο ὑπήκοοι τῆς χώρας ταύτης, ἅμα θὰ ἔχωσιν ἀποδεχθῇ τὴν πρόσκλησιν ταύτην, θὰ δύνανται νὰ ἐκπληρῶσιν ἐξ ὁλοκλήρου τὰ καθήκοντα Διοικητικοῦ Συμβούλου τῆς Τραπέζης, τὰ προβλεπόμενα ἐν τῷ παρόντι σχεδίῳ. Πρὸς τούτοις, οἱ Διοικητικοὶ Σύμβουλοι τῆς Τραπέζης θὰ εἶναι ἐξουσιοδοτημένοι νὰ ὑποδεικνύωσι τράπεζαν ἢ πιστωτικὸν ἵδρυμα φήμης εὐρέως ἀνεγνωρισμένης καὶ τῆς αὐτῆς ἐθνικότητος, ἀντὶ κεντρικῆς τινος Τραπέζης ἥτις δὲν ἀσκεῖ τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν καθηκόντων, ἱκανοτήτων ἢ προνομίων ἅτινα θεωροῦνται ἐν τῷ σχεδίῳ τούτῳ ὅτι πρέπει ἢ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνήκωσιν εἰς τὰς κεντρικὰς Τραπέζας. Ἡ Τράπεζα αὕτη ἢ τὸ πιστωτικὸν τοῦτο ἵδρυμα, εὐθὺς μετὰ τὴν ὑπόδειξίν του καὶ τὴν ἀποδοχήν του, θὰ δικαιοῦται νὰ ὑποκατασταθῇ εἰς τὴν κεντρικὴν Τράπεζαν δι' οἱανδήποτε ἱκανότητα ἢ διὰ πάσας τὰς ἱκανότητας τὰς ἀναγνωρισμένας εἰς τὰς κεντρικὰς Τραπέζας συμφώνως πρὸς τὸ παρὸν σχέδιον, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ὁ τρόπος οὗτος ἐνεργείας μὴ εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τοὺς νόμους τῆς ἐν λόγῳ χώρας.

118. Ὁ ἰσολογισμὸς καὶ οἱ λογαριασμοὶ τῆς Τραπέζης θὰ ἐλέγχωνται ἐτησίως ὑπὸ πραγματογνωμόνων λογιστῶν ἀνεξαρτήτων ἀναγνωρισμένης ἱκανότητος, οἵτινες θὰ ἐκλέγωνται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ θὰ τῷ ὑποβάλλωσιν ἔκθεσιν.

119. Ἐν ᾗ περιπτώσει αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ Σχεδίου διατάξεις πρὸς ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς ἢ τριπλῆς φορολογίας τῆς Τραπέζης δὲν θὰ ἔχωσι τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἐξ ὁλοκλήρου, ὅταν ἡ Τράπεζα θὰ ἀρχίσῃ νὰ λειτουργῇ, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον θὰ ἔχῃ πᾶσαν ἐξουσίαν νὰ χειρισθῇ τὸ ζήτημα ὡς θὰ τὸ κρίνῃ εὔλογον.

120. Ἐὰν διοικητική τις πρᾶξις τῆς Τραπέζης ἢ οἱασδήποτε ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου προσβάλληται ὡς ἀσυμβίβαστος πρὸς τὰς διατάξεις ἢ προθέσεις τοῦ Σχεδίου, θὰ εἶναι δυνατὴ προσφυγὴ εἰς δικαιτησίαν συμφώνως πρὸς τὰς γενικὰς διατάξεις τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν διαιτησίαν.

ANNEXE II.

Paris, le 6 juin 1929.

M. Owen D. Young, Président du Comité des Experts,

Hôtel George V, Paris

Mon cher Président,

121. J'ai appris que certains groupes créanciers ont soulevé la question de l'interprétation à donner au mot «Reichsmarks», utilisé pour le libellé des obligations de l'Allemagne dans le nouveau Plan. J'estime que cette question est purement formelle, puisque le Reichsmark est de facto établi sur une base or, et s'est révélé, depuis sa création, aussi stable que n'importe quelle autre monnaie au monde.

122. Toutefois, pour qu'il ne subsiste aucune possibilité de doute relativement à la définition exacte de l'obligation de l'Allemagne, je suis d'avis qu'il y aurait lieu de mettre en vigueur les dispositions de l'article 31 de la loi sur la Banque du 30 août 1924. En conséquence, je suis prêt à proposer au Conseil d'Administration et au Conseil général de la Reichsbank l'adoption des résolutions nécessaires, et ce, au plus tard, lors de la mise en vigueur du présent Plan par les Gouvernements.

Je suis, mon cher Président, très sincèrement vôtre

Signé : HJALMAR SCHACHT

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II.

Παρίσιοι τῇ 6 Ἰουνίου 1929.

Κύριον Ὄουεν Γιάνγ,

Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Πραματογνωμόνων

Ξενοδοχείων Γεωργίου V.

Παρίσιοι.

Ἀγαπητέ μου Πρόεδρε,

121. Ἐπληροφορήθην ὅτι ὁμάδες τινες πιστωτῶν ἤγειρον τὸ ζήτημα τῆς δοτέας ἑρμηνείας εἰς τὴν λέξιν «Reichsmarks» ἥτις γίνεται χρῆσις ἐν τῇ διατυπώσει τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Γερμανίας ἐν τῷ νέῳ Σχεδίῳ. Φρονῶ, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι καθαρῶς τυπικὸν δεδομένου ὅτι τὸ Reichsmark de facto ἔχει ἀποτιμηθῇ ἐπὶ χρυσῆς βάσεως καὶ ἀπεδείχθη ἀπὸ τῆς δημιουργίας του ἐξ ἴσου σταθερὸν ὡς οἱονδήποτε ἄλλο νόμισμα εἰς τὸν κόσμον.

Πάντως, ἵνα μὴ παραμείνῃ οὐδεμία δυνατότης ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τὸν ἀκριβῆ καθορισμὸν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Γερμανίας εἶμαι τῆς γνώμης ὅτι θὰ ἦτο σκόπιμον, νὰ τεθῶσιν ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ περὶ Τραπέζης Νόμου τῆς 30 Αὐγούστου 1924.

Συνεπῶς, εἶμαι ἕτοιμος νὰ προτείνω εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Reichsbank τὴν λῆψιν τῶν ἀναγκαίων ἀποφάσεων καὶ τοῦτο τὸ βραδύτερον κατὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ θέσιν ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τοῦ παρόντος Σχεδίου.

Διατελῶ, ἀγαπητέ μου κ. Πρόεδρε, εἰλικρινῶς.

ὑμέτερος

(ὑπογρ.) ΓΙΑΛΜΑΡ ΣΑΧΤ.

ANNEXE III.

MOBILISATION.

I. FORME DE LA DETTE.

123. La dette de l'Allemagne sera fixée sous forme d'annuités. Un certificat représentant ces annuités sera remis par l'Allemagne à la Banque agissant en tant que trustee des Puissances créancières.

124. A ce certificat seront attachés des coupons représentant chacune des annuités payables par l'Allemagne. Chaque coupon d'annuité sera divisé en deux parties; la première représente la fraction de l'annuité non différable et qui correspond à la partie de la dette allemande mobilisable; la seconde représente la fraction de l'annuité qui est différable et qui correspond à la partie de la dette allemande non mobilisable. Chaque partie du coupon d'annuité jouit de droits absolument égaux sauf en ce qui concerne les possibilités de moratoire qui ont été admises.

II. EMISSION DE TITRES.

125. A la requête de tous les Gouvernements créanciers ou de l'un quelconque d'entre eux, la Banque, en sa qualité de trustee, si elle considère cette mesure comme opportune, a le droit de demander la création de titres susceptibles d'être émis représentant la capitalisation d'une fraction quelconque de la part des coupons d'annuité non différable : le Gouvernement allemand sera alors obligé de procéder à la création de ces titres.

126. Toutefois, la Banque est tenue, conformément aux dispositions du paragraphe VII (d) de donner suite aux requêtes concernant la création de titres faite par les Etats désireux d'entreprendre des émissions intérieures de titres allemands liées à des opérations de conversion.

127. Le certificat, les coupons qui y sont attachés et les titres qui seront émis en représentation de la valeur capitalisée de la partie des annuités non différable, seront libellés au nom du Reich et représenteront l'obligation du Reich garantie par ses revenus généraux.

III. GARANTIES COLLATÉRALES.

128. A. La Compagnie des Chemins de fer déposera à la Banque des Règlements Internationaux, un certificat d'engagement relatif à l'obligation énoncée au Chapitre 8 (a) du présent Plan.

129. B. Le Reich s'engagera, en outre, à affecter certaines recettes (douanes et divers impôts de consommation) au service des certificats et, dans la mesure où ceux-ci peuvent être convertis en obligations négociables, au service desdites obligations. Cette affectation constituera un gage négatif soumis aux conditions suivantes :

130. a. Les recettes ainsi affectées, telles qu'elles sont évaluées pour le budget de 1929, devront avoir un rendement total s'élevant au moins à 150 p. 100 de la contribution budgétaire maxima payable par l'Allemagne en vertu du présent Plan.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

I. ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ.

123. Τὸ χρέος τῆς Γερμανίας θὰ καθορισθῇ ὑπὸ τύπον ἐτησίων δόσεων. Πιστοποιητικὸν ἐκπροσωποῦν τὰς ἐτησίας δόσεις θὰ παραδοθῇ ὑπὸ τῆς Γερμανίας εἰς τὴν Τράπεζαν ἐνεργοῦσαν ὡς ἐντολοδόχον (trustee) τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων.

124. Εἰς τὸ πιστοποιητικὸν τοῦτο θὰ προσαρτηθῶσιν ἀποκόμματα ἐκπροσωποῦντα ἑκάστην τῶν ὑπὸ τῆς Γερμανίας πληρωτέων ἐτησίων δόσεων. Ἕκαστον ἀπόκομμα ἐτησίας δόσεως θὰ διαιρῆται εἰς δύο μέρη· τὸ πρῶτον παριστᾷ τὸ μὴ ἀναβλητὸν τμῆμα τῆς ἐτησίας δόσεως, τῆς ἀντιστοιχούσης πρὸς τὸ κινητοποιήσιμον μέρος τοῦ Γερμανικοῦ χρέους· τὸ δεύτερον παριστᾷ τὸ ἀναβλητὸν τμῆμα τῆς ἐτησίας δόσεως, τῆς ἀντιστοιχούσης πρὸς τὸ μὴ κινητοποιήσιμον μέρος τοῦ Γερμανικοῦ χρέους. Ἕκαστον μέρος τοῦ ἀποκόμματος ἐτησίας δόσεως ἀπολαύει ἐντελῶς ἴσων δικαιωμάτων ἐκτὸς καθ' ὅτι ἀφορᾷ τὰς καθιερωθείσας περιπτώσεις δικαιοστασίου.

II. ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΙΤΛΩΝ

125. Τῇ αἰτήσει πασῶν τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων ἢ μιᾶς οἱασδήποτε ἐξ αὐτῶν, ἡ Τράπεζα ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτῆς ὡς ἐντολοδόχου (trustee) δύναται νὰ ζητήσῃ, ἐὰν κρίνῃ τὸ μέτρον τοῦτο σκόπιμον, τὴν δημιουργίαν τίτλων καταλλήλων πρὸς ἔκδοσιν παριστώντων τὴν κεφαλαιοποίησιν οἱουδήποτε τμήματος τοῦ μέρους τῶν ἀποκομμάτων μὴ ἀναβλητῆς ἐτησίας δόσεως· ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ ὑποχρεοῦται τότε νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν τίτλων τούτων.

126. Πάντως ἡ Τράπεζα ὀφείλει, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου VII (δ) νὰ ἐνεργῇ τὰς αἰτήσεις τὰς ἀφορώσας τὴν δημιουργίαν τίτλων ὑπό τῶν Κρατῶν τῶν πιθυμούντων νὰ προβῶσιν εἰς ἐσωτερικὰς ἐκδόσεις γερμανιῶν τίτλων συνδυαζομένας μὲ πράξεις μετατροπῆς.

127. Τὸ πιστοποιητικόν, τὰ προσηρτημένα εἰς αὐτὸ ἀποκόμματα καὶ οἱ ἐκδοθησόμενοι τίτλοι εἰς ἐκπροσώπησιν τῆς κεφαλαιοποιημένης ἀξίας τοῦ μὴ ἀναβλητοῦ μέρους τῶν ἐτησίων δόσεων θὰ διατυπῶνται ἐν ὀνόματι τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους καὶ θὰ παριστῶσι τὴν ὑποχρέωσιν αὐτῶν ἠγγυημένην ὑπὸ τῶν γενικῶν αὐτῶν προσόδων.

III. ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ

128. Α. Ἡ Ἑταιρεία τῶν Σιδηροδρόμων θὰ κατοθέσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν πιστοποιητικὸν ὑποχρεώσεων, σχετικὸν πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν τὴν ἀναγραφομένην ἐν τῷ Κεφαλαίῳ 8 (α) τοῦ παρόντος Σχεδίου.

129. Β. Τὸ Γερμανικὸν Κράτος θὰ ἀναλάβῃ ἐκτὸς τούτου τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διαθέτῃ προσόδους τινὰς (τελωνεῖα καὶ διαφόρους φόρους καταναλώσεως) διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν πιστοποιητικῶν καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ ταῦτα δύνανται νὰ μετατραπῶσι εἰς ἐμπορευσίμους ὁμολογίας διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν εἰρημένων ὁμολογιῶν. Ἡ διάθεσις αὕτη θὰ ἀποτελῇ ἀρνητικὸν ἐνέχυρον ὑποκείμενον εἰς τοὺς ἀκολούθους ὅρους:

130. α. Αἱ οὕτω διατεθεῖσαι εἰσπράξεις, οἷαι αὗται ἐκτιμῶνται διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1929, θὰ πρέπῃ νὰ ἔχωσιν ὁλικὴν ἀπόδοσιν ἀνερχομένην εἰς 50 τοῖς 100 τοὐλάχιστον τῆς μεγίστης συμβολῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς πληρωτέας ὑπὸ τῆς Γερμανίας δυνάμει τοῦ παρόντος Σχεδίου.

131. b. Le Reich n'engagera pas les recettes ainsi affectées à un autre emprunt ou crédit sans l'assentiment de la Banque. Si les recettes affectées étaient engagées avec l'assentiment de la Banque à un autre emprunt ou crédit, la charge du payement des réparations primerait celle de cet emprunt ou crédit.

132.c. Si, à un moment quelconque, le produit total des recettes ainsi affectées tombait au-dessous de 150 p. 100 de la contribution budgétaire maxima, payable par l'Allemagne en vertu du présent Plan, la Banque pourrait exiger l'affectation complémentaire de recettes suffisantes pour assurer le rétablissement du pourcentage en question.

IV. FORME GÉNÉRALE DES TITRES

133. La valeur des titres à émettre pourra, suivant les circonstances, être exprimée en Dollars, équivalant à tant de Livres, Reichmarks, Francs, etc..., ou inversement en Livres, en Reichsmarks, en Francs, etc... étant toujours entendu que le montant du principal de tout titre émis sur un marché déterminé sera remboursable seulement en la monnaie de ce marché à l'équivalent de sa valeur-or.

134. Les coupons seront exprimés en Dollars, Livres, Francs, etc.., et seront payables au cours du jour sur tous les marchés où les titres seront cotés.

135. Dans le cas d'une émission, le montant et la forme des titres à émettre ainsi que la spécification de la monnaie en laquelle ces titres doivent être émis seront fixés par la Banque conformément aux requêtes que lui adresseront les Etats créanciers en tenant compte des desiderata des banquiers émetteurs.

136. Après une période de 10 années, la Banque aura la faculté d'envisager, d'accord avec les banquiers émetteurs et les Gouvernements créanciers, l'émission de titres dont le service pourra être assuré, au gré du porteur, en différentes monnaies, à la parité de ces monnaies.

V. PRINCIPES APPLICABLES AUX FRACTIONS MOBILISABLES DES COUPONS D'ANNUITÉ.

137. Les sommes correspondant au service de l'intérêt et à l'amortissement des fractions mobilisables ou mobilisées des coupons d'annuités devront être versées à la Banque en monnaies étangères par le Reich allemand sans aucune réserve, c'est-à-dire sous sa seul responsabilité ; le service financier de ces fractions mobilisables ou mobilisées des annuités constituera une obligation internationale définitive, absolue et inconditionnelle, au sens financier ordinaire du mot.

VI. PRINCIPES APPLICABLES AUX FRACTIONS NON MOBILISABLES DES COUPONS D'ANNUITÉ

138. Le payement de la fraction non mobilisable des coupons d'annuité sera fait à la Banque par le Gouvernement allemand dans les mêmes conditions

131. β. Τὸ Γερμανικὸν Κράτος δὲν θὰ ἐπιβαρύνῃ τὰς οὕτω διατεθείσας προσόδους δι' ἄλλο δάνειον ἢ πίστωσιν ἄνευ τῆς συναινέσεως τῆς Τραπέζης. Ἐὰν αἱ διατεθεῖσαι πρόσοδοι ἐπιβαρυνθῶσι, τῇ συναινέσει τῆς Τραπέζης, δι' ἄλλο δάνειον ἢ πίστωσιν, ἡ ὑποχρέωσις τῆς πληρωμῆς τῶν ἐπανορθώσεων θὰ ἐτύγχανε προτεραιότητος ἔναντι τοῦ δανείου τούτου ἢ τῆς πιστώσεως ταύτης.

132. γ. Ἐάν, εἰς οἱανδήποτε στιγμὴν τὸ ὁλικὸν προϊὸν τῶν οὕτω διατεθειμένων προσόδων κατήρχετο ὑπὸ τὰ 150 τοῖς 100 τῆς μεγίστης συμβολῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς πληρωτέας ὑπὸ τῆς Γερμανίας δυνάμει τοῦ παρόντος Σχεδίου ἡ Τράπεζα θὰ ἠδύνατο νὰ ἀξιώσῃ τὴν συμπληρωματικὴν διάθεσιν ἱκανῶν προσόδων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ἐν λόγῳ ποσοστοῦ.

IV. ΓΕΝΙΚΗ ΜΟΡΦΗ ΤΩΝ ΤΙΤΛΩΝ

133. Ἡ ἀξία τῶν ὑπὸ ἔκδοσιν τίτλων θὰ δύναται νὰ ἐκφράζηται, κατὰ τὰς περιστάσεις, εἰς Δολλάρια ἰσοδυναμοῦντα πρὸς τόσας Λίρας, Ράϊχσμαρκ, Φράγκα κλπ. ἢ ἀντιστρόφως εἰς Λίρας, εἰς Ράϊχσμάρκ, εἰς Φράγκα κλπ. ὑπονουμένου πάντοτε, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου παντὸς τίτλου ἐκδιδομένου ἐν ὡρισμένῃ ἀγορᾷ θὰ ἐξοφλῆται μόνον εἰς τὸ νόμισμα τῆς ἀγορᾶς ταύτης εἰς τὸ ἰσάξιον τῆς εἰς χρυσὸν ἀξίας αὐτοῦ.

134. Τὰ ἀποκόμματα θὰ ἐκφράζωνται εἰς Δολλάρια Λίρας, Φράγκα κλπ. καὶ θὰ εἶναι πληρωτέα εἰς τὰς τιμὰς τῆς ἡμέρας εἰς πάσας τὰς ἀγορὰς ὅπου οἱ τίτλοι θὰ διατιμῶνται.

135. Ἐν περιπτώσει ἐκδόσεως τὸ ποσὸν καὶ ὁ τύπος τῶν πρὸς ἔκδοσιν τίτλων ὡς καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ νομίσματος εἰς ὃ δέον νὰ ἐκδοθῶσιν οἱ τίτλοι οὗτοι θὰ καθορίζωνται ὑπὸ τῆς Τραπέζης συμφώνως πρὸς τὰς αἰτήσεις ἃς θὰ ἀπευθύνωσιν αὐτῇ αἱ πιστρώτριαι Δυνάμεις λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν εὐχῶν τῶν ἐκδοτῶν τραπεζιτῶν.

136. Μετὰ περίοδον δέκα ἐτῶν, ἡ Τράπεζα θὰ δύναται νὰ ἀντιμετωπίσῃ, ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν ἐκδοτῶν τραπεζιτῶν καὶ τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων, τὴν ἔκδοσιν τίτλων ὧν ἡ ὑπηρεσία θὰ δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ, κατὰ βούλησιν τοῦ κομιστοῦ, εἰς διάφορα νομίσματα εἰς τὴν ἰσοτιμίαν τῶν νομισμάτων τούτων.

V. ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΙΜΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΑΠΟΚΟΜΜΑΤΩΝ ΕΤΗΣΙΑΣ ΔΟΣΕΩΣ.

137. Τὰ ποσὰ τά ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τόκου καὶ πρὸς τὸ χρεωλύσιον τῶν κινητοποιησίμων ἢ κινητοποιηθέντων τμημάτων τῶν ἀποκομμάτων ἐτησίων δόσεων, θὰ πρέπῃ νὰ καταβάλλωνται εἰς τὴν Τράπεζαν, εἰς ξένα νομίσματα, ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιφυλάξεως, τοὐτέστιν ὑπὸ μόνην τὴν ἰδίαν του εὐθύνην· ἡ οἰκονομικὴ ὑπηρεσία τῶν κινητοποιησίμων ἢ κινητοποιηθέντων τούτων τμημάτων τῶν ἐτησίων δόσεων θὰ ἀποτελῇ ὁριστικὴν διεθνῆ ὑποχρέωσιν ἀπόλυτον καὶ ἄνευ ὅρων κατὰ τὴν συνήθη οἰκονομολογικὴν σημασίαν τῆς λέξεως.

VI. ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΜΗ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΙΜΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΑΠΟΚΟΜΜΑΤΩΝ ΕΤΗΣΙΑΣ ΔΟΣΕΩΣ

138. Ἡ πληρωμὴ τοῦ μὴ κινητοποιησίμου τμήματος τῶν ἀποκομμάτων ἐτησίας δόσεως θὰ γίνεται εἰς τὴν Τράπεζαν ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς

que celui de la fraction mobilisée ou mobilisable des coupons d'annuité.

Néanmoins :

139. 1o. les titres représentant la fraction non mobilisable des coupons d'annuité ne pourront être créés qu'avec le consentement du Gouvernement allemand ;

140. 2o. c'est en ce qui concerne la fraction non mobilisable des coupons d'annuité que le Gouvernement allemand pourra faire usage du droit de suspendre les transferts ou les payements qui lui est reconnu dans le présent Plan.

VII. FONCTIONS DE LA BANQUE.

(a) Contrôle des Conventions.

141. Elle veillera, aussi bien pour le compte des États créanciers et des porteurs de titres que de l'État débiteur, à la stricte observation des conventions intervenues entre eux et établies sur les bases indiquées.

(b) Répartition sans priorité.

142. La Banque répartira les fonds afférents aux parts mobilisées ou mobilisables des coupons d'annuité entre l'ensemble des porteurs de titres et les États créanciers, au prorota des droits de chacun à participer à la fraction des coupons d'annuité non différable, sans qu'une priorité quelconque puisse être reconnue à aucune tranche ou aucune créance. Elle repartira les fonds afférents aux parts non mobilisables des coupons d'annuité entre les États créanciers, le transfert des ces fonds ne devant avoir lieu qu'après le transfert des fonds afférents aux parts mobilisées ou mobilisables des coupons d'annuité.

(c) Emission de titres sur les marchés.

143. Chaque fois qu'il paraîtra pratiquement possible à la Banque de procéder à une émission de titres représentant la capitalisation d'une part quelconque de la fraction mobilisable des coupons d'annuité, elle en fera part aux États créanciers.

144. Il appartiendra à la Banque de fixer le prix minimum d'émission.

145. Chacun des États aura le droit, mais non l'obligation, d'émettre dans son propre pays sa quote-part de titres. Il pourra s'entendre avec les banquiers d'un autre pays pour leur céder tout ou partie de cette quote-part, ces banquiers étant néamoins tenu de ne procéder à cette émission qu'aux conditions minima fixées par le Banque. L'un ou l'autre de ces États pourra aussi ne pas consentir à la création de sa quote-part des titres; dans ce cas, la fraction de l'annuité correspondant à cette quote-part continuera d'être payée à l'État en question comme précédemment.

(d) Emission de titres aux fins de conversion.

146. Les États créanciers qui désireront procéder à des émissions intérieures d'obligations allemandes, liées à des opérations de conversion de dette nationale, auront la faculté de demander à la Banque la création la titres représentant tout ou partie de leur quote-part sur la fraction mobilisable des coupons d'annuité. Ces titres constitueront des tranches nationales que chaque État sera libre d'offir sur son marché aux conditions qu'il pourra obtenir. Ces titres ne seront cotés que sur leur marché d'émission. Le service en sera toutefois effectué pari passu avec celui des autres titres. Les coupons de ces titres seront exprimés en Livres, Dollars, Francs français, etc. et seront payables au cours du jour dans tous les marchés sur lesquels les titres mobilisables sont cotés.

ὅρους ὑφ' οὓς τὸ κινητοποιηθὲν ἢ κινητοποιήσιμον τμῆμα τῶν ἀποκομμάτων ἐτησίας δόσεως.

Ἐν τούτοις :

139. 1ον. οἱ τίτλοι, οἱ παριστῶντες τὸ μὴ κινητοποιήσιμον τμῆμα τῶν ἀποκομμάτων ἐτησίας δόσεως δὲν θὰ δύνανται νὰ ἐκδοθῶσιν ἢ τῇ συναινέσει τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως.

140. 2ον. μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὸ μὴ κινητοποιήσιμον τμῆμα τῶν ἀποκομμάτων ἐτησίας δόσεως ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος ἀναστολῆς τῶν μετατροπῶν ἢ τῶν πληρωμῶν ὅπερ ἀναγνωρίζεται αὐτῇ ἐν τῷ παρόντι Σχεδίῳ.

VII. ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ.

(α) Ἔλεγχος τῶν Συμβάσεων.

142. Ἡ Τράπεζα φροντίζει ἐξ ἴσου διὰ λογαριασμὸν τῶν πιστούχων Κρατῶν καὶ τῶν κατόχων τίτλων ὡς καὶ τοῦ ὑποχρέου Κράτους διὰ τὴν ἐπακριβῆ τήρησιν τῶν συνομολογηθεισῶν συμβάσεων μεταξὺ αὐτῶν καὶ καταρτισθεισῶν ἐπὶ τῶν εἰρημένων βάσεων.

(β) Κατανομὴ ἄνευ προτεραιότητος

142. Ἡ Τράπεζα θὰ κατανέμῃ τὰ ποσὰ τὰ ἀφαιρῶντα τὰς κινητοποιηθείσας ἢ κινητοποιησίμους μερίδας τῶν ἀποκομμάτων ἐτησίας δόσεως μεταξὺ τοῦ συνόλου τῶν κατόχων τίτλων καὶ τῶν πιστούχων Κρατῶν ἀναλόγως τῶν δικαιωμάτων ἑκάστου πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὸ μὴ ἀναβλητὸν τμῆματῶν ἀποκομμάτων ἐτησίας δόσεως, χωρὶς νὰ ἀναγνωρίζηται οἱαδήποτε προτεραιότης εἰς οὐδὲν τμῆμα ἢ πίστωσιν. Θὰ κατανέμῃ αὖτη τὰ κεφάλαια τὰ σχετικὰ πρὸς τὰς μὴ κινητοποιησίμους μερίδας τῶν τμημάτων ἐτησίας δόσεως μεταξὺ τῶν πιστούχων Κρατῶν, τῆς μετατροπῆς τῶν κεφαλαίων τούτων μὴ δυναμένης νὰ λάβῃ χώραν εἰ μὴ μετὰ τὴν μετατροπὴν τῶν κεφαλαίων τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς κινητοποιηθείσας ἢ κινητοποιησίμους μερίδας ἀποκομμάτων ἐτησίας δόσεως.

(γ) Ἔκδοσις τίτλων εἰς τὰς ἀγοράς.

143. Ὁσάκις θεωρεῖ ἡ Τράπεζα πρακτικῶς δυνατὸν νὰ προβῇ εἰς τὴν ἔκδοσιν τίτλων παριστώντων τὴν κεφαλαιοποίησιν οἱουδήποτε μέρους κινητοποιησίμου τμήματος τῶν ἀποκομμάτων ἐτησίας δόσεως θὰ ἀνακοινώνῃ τοῦτο εἰς τὰ πιστοῦχα Κράτη.

144. Θὰ ἐναπόκειται εἰς τὴν Τράπεζαν νὰ καθορίζῃ τὴν κατωτάτην τιμὴν ἐκδόσεως.

145. Ἕκαστον τῶν Κρατῶν θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα ἀλλὰ οὐχὶ τὴν ὑποχρέωσιν, νὰ ἐκδίδῃ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ χώραν τὴν ἀναλογίαν του τίτλων. Θὰ δύναται νὰ συνεννοῆται μετὰ τῶν τραπεζιτῶν ἄλλου Κράτους ὅπως ἐκχωρῇ εἰς αὐτοὺς τὸ ὅλον ἢ μέρος τῆς ἀναλογίας ταύτης, τῶν τραπεζιτῶν τούτων ὑποχρεουμένων οὐχ' ἧττον νὰ μὴ προβαίνωσιν εἰς τὴν ἔκδοσιν ταύτην εἰ μὴ κατὰ τοὺς κατωτάτους ὅρους τοὺς καθορισθέντας ὑπὸ τῆς Τραπέζης. Τὸ ἓν ἢ τὸ ἄλλο τῶν Κρατῶν τούτων θὰ δύναται ὡσαύτως νὰ μὴ συγκατατεθῇ εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν τίτλων τῆς ἀναλογίας του· ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ τμῆμα τῆς ἐτησίας δόσεως τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν ἀναλογίαν ταύτην θὰ ἐξακολουθήσῃ πληρωνόμενον εἰς τὸ ἐν λόγῳ Κράτος ὡς πρότερον.

(δ) Ἔκδοσις τίτλων ἐπὶ σκοπῷ μετατροπῆς.

146. Τὰ πιστοῦχα Κράτη ἅτινα θὰ ἐπιθυμῶσι νὰ προβῶσιν εἰς ἐσωτερικὰς ἐκδόσεις γερμανικῶν ὁμολογιῶν, συνδεομένας πρὸς πράξεις μετατροπῆς ἐθνικοῦ χρέους, θὰ ἔχωσι τὴν εὐχέρειαν νὰ ζητήσωσιν ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τὴν δημιουργίαν τίτλων παριστώντων τὸ ὅλον ἢ μέρος τῆς ἀναλογίας τῶν ἐπὶ τοῦ κινοτοποιησίμου τμήματος τῶν ἀποκομμάτων ἐτησίας δόσεως. Οἱ τίτλοι οὗτοι θὰ ἀποτελῶσι ἐθνικὰ τμήματα, ἅτινα ἕκαστον Κράτος θὰ εἶναι ἐλεύθερον νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν ἀγοράν του ὑφ' οὓς ὅρους θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιτύχῃ. Οἱ τίτλοι οὗτοι δὲν θὰ διατιμῶνται εἰ μὴ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκδόσεως. Ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν πάντως θὰ γίνεται pari passu μετὰ τῆς τῶν ἄλλων τίτλων. Τὰ ἀποκόμματα τῶν τίτλων τούτων θὰ εἶναι ἐκπεφρασμένα εἰς Λίρας, Δολλάρια, γαλλικὰ Φράγκα κλπ. καὶ θὰ εἶναι πληρωτέα εἰς τὴν τιμὴν τῆς ἡμέρας εἰς ὅλας τὰς ἀγορὰς εἰς ἃς οἱ κινητοποιησιμοι τίτλοι διατιμῶνται.

ANNEXE IV.

CONDITIONS DE SUSPENSION DES TRANSFERTS ET CONDITIONS DE PAYEMENT.

1. SUSPENSION DES TRANSFERTS.

147. En donnant un préavis d'au moins 90 jours, le Gouvernement allemand aura le droit de suspendre, pour une période de deux années au maximum à partir de la date des échéances des versements, la totalité ou la partie des transferts de la faction de l'annuité définie comme étant susceptible d'être différée. La suspension des transferts ainsi déclarée ne devra se porter sur l'annuité conditionelle qu'à partir de la date où la supension des transferts entrera en vigueur.

148. Si, au cours d'une année quelconque, le Gouvernement allemand utilise le pouvoir qui lui est ainsi conféré, les transferts venant à échéance au cours de toute seconde année ne pourront pas être suspendus pour plus d'une année à partir de la date où ils auraient dû respectivement avoir lieu, à moins que les tranferts arrivant à échéance au cours de la première année n'aient été effectués intégralement, auquel cas les tranferts venant à écheance pendant cette seconde année pourront être suspendus pour deux années à partir de la date où ils auraient dû respectivement avoir lieu ; les transferts venant à échéance au cours de toute troisième année ne pourront nullement être suspendus avant que les transferts arrivant à échéance au cours de la première année n'aient été effectués en totalité.

2. ENGAGEMENTS.

149. L'engagement du Gouvernement allemand relatif aux annuités qu'envisage le présent Plan ne sera pas considéré comme exécuté avant que toutes les sommes dont le transfert ou le payement peut être suspendu de temps à autre n'aient été, soit intégralement transférées en fait à la Banque des Règlements Internationaux sous forme de monnaies étrangères approuvées, soit utilisées pour des livraisons en nature.

3. SUSPENSION DES PAYEMENTS

150. Pendant tout le temps de la suspension des transferts mais pas avant une année à partir de son entrée en vigueur, le Gouvernement allemand aura le droit de suspendre pour une année le payement de 50 p. 100 de toutes sommes dont le transfert sera alors susceptible de suspension en vertu du paragraphe 1 de la présente Annexe. Ce pourcentage pourra être augmenté sur la recommandation du Comité Consultatif institué conformément au Chapitre 8 (e) du présent Rapport.

4. UTILISATION DES REICHSMARKS.

151. Toute somme en Reichsmarks dont le transfert est suspendu, devra (sauf dans le cas prévu au paragraphe 3 ci-dessus) être déposée à la Reichsbank au compte de la Banque des Règlements Internationaux, pour libération ultérieure contre transfert en monnaies étrangères par le Gouvernement allemand, des sommes non absorbées par les livraisons en nature, dont le transfert aura été suspendu. En tout temps, l'utilisation des Reichsmarks ainsi déposés, soit en vue de placements, soit de la façon indiquée ci-dessous, devra être subordonnée à un accord entre la Reichsbank et la Banque des Règlements Internationaux. Dans la détermination de la façon d'utiliser ces sommes, il faudra tenir compte de la possibilité d'établir des programmes spéciaux de livraisons en nature avec le Gouvernement allemand :

152. a. Pendant les dix premières années, en limitant ou en étendant le programme des livraisons en nature prévu pour les années en question.

153. b. Après les dix premières années, en établissant un programme spécial de livraisons en nature dans lequel les intérêts des industries particulières d'Allemagne et ceux de Puissances créancières particulières, qui auraient autrement à subir un préjudice, pourront être sauvegardés sans porter atteinte à la situation générale, pourvu toutefois, que l'exécution de tout arrangement spécial susceptible d'intervenir entre un pays créancier quelconque et l'Allemagne en vue de réserver audit pays le droit de recevoir certaines livraisons en nature dans le cas d'un moratoire, soit subordonnée à la communication d'une copie dudit arrangement, à la Banque des Règlements Internationaux.

5. INTÉRÊT.

154. Un intérêt dont le taux sera supérieur de 1 p. 100 au taux d'escompte de la Reichsbank en vigueur, ou bien un intérêt au taux de 5 1)2 p. 100 et, dans tous les cas le moins élevé des deux, devra être versé chaque semestre par le Gouvernement allemand sur le montant quotidien des sommes dont le transfert ou le payement aura été différé et qui n'auront pas été placées ou utilisées pour des livraisons en nature. L'intérêt en question sera traité à tous points de vue d'une façon semblable à la somme en capital qu'il rémunère. Le produit de la partie des fonds qui auront été placés reviendra au compte des États créanciers.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΟΡΟΙ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΤΡΟΠΩΝ ΚΑΙ ΟΡΟΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

1. ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΜΕΤΑΤΡΟΠΩΝ

147. Προειδοποιοῦσα τοὐλάχιστον πρὸ 90 ἡμερῶν, ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἀναστέλλῃ διὰ περίοδον δύο ἐτῶν κατ' ἀνώτατον ὅριον ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῶν λήξεων τῶν καταβολῶν, τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν μεταττροπῶν τοῦ τμήματος τῆς καθωρισμένης ὡς δυναμένης νὰ ἀναβληθῇ ἐτησίας δόσεως. Ἡ οὕτω δηλουμένη ἀναστολὴ τῶν μετατροπῶν δὲν θὰ πρέπῃ νὰ ἀναφέρηται εἰς τὴν ὑπὸ ὅρους ἐτησίαν δόσιν ἢ ἀπὸ τῆς χρονολογίας καθ' ἣν θὰ ἄρχηται ἰσχύουσα ἡ ἀναστολὴ τῶν μετατροπῶν.

148. Ἐὰν, κατὰ τὴν διάρκειαν οἱουδήποτε ἔτους, ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις κάμῃ χρῆσιν τοῦ οὕτω δοθέντος αὐτῇ δικαιώματος, αἱ λήγουσαι κατὰ τὴν διάρκειαν ἑκάστου δευτέρου ἔτους μετατροπαὶ δὲν θὰ δύνανται νὰ ἀναταλῶσι πλέον τοῦ ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς χρονολογίας καθ' ἣν θὰ ἔδει ἀντιστοίχως νὰ λάβωσι χώραν, ἐκτὸς ἐὰν αἱ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος λήγουσαι μετατροπαὶ ἔχωσιν ἐνεργηθῇ ἐξ ὁλοκλήρου, ὁπότε αἱ κατὰ τὸ δεύτερον τοῦτο ἔτος λήγουσαι μετατροπαὶ θὰ δύνανται νὰ ἀναταλῶσι διὰ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς χρονολογίας καθ' ἣν θὰ ἔδει ἀντιστοίχως νὰ λάβωσι χώραν· αἱ λήγουσαι κατὰ τὴν διάρκειαν ἑκάστου τρίτου ἔτους μετατροπαὶ δὲν θὰ δύνανται οὐδαμῶς νὰ ἀναταλῶσι πρὶν ἢ αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πρώτου ἔτους λήγουσαι μετατροπαὶ ἐνεργηθῶσιν ἐξ ὁλοκλήρου.

2. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ.

149. Ἡ σχετικὴ πρὸς τὰς διὰ τοῦ παρόντος Σχεδίου προβλεπομένας ἐτησίας δόσεις ὑποχρέωσις τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως δὲν θὰ θεωρῆται ὡς ἐκτελεσθεῖσα πρὶν ἢ πάντα τὰ ποσὰ ὧν ἡ μετατροπὴ ἢ ἡ πληρωμὴ δύναται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ ἀναστέλληται εἴτε μεταβιβασθῶσι πραγματικὰ ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν ὑπὸ μορφὴν ἐγκεκριμένων ξένων νομισμάτων, εἴτε χρησιμοποιηθῶσι διὰ παροχὰς εἰς εἶδος.

3. ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

150. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἀναστολῆς τῶν μετατροπῶν, ἀλλ' οὐχὶ πρὸ ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς, ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἀναστέλλῃ δι' ἓν ἔτος τὴν πληρωμὴν 50/100 πάντων τῶν ποσῶν ὧν ἡ μετατροπὴ θὰ εἶναι δεκτικὴ ἀναστολῆς δυνάμει τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος Παραρτήματος. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο θὰ δύναται νὰ αὐξηθῇ κατόπιν συστάσεως τῆς συμφώνως τῷ Κεφαλαίῳ 8 (ε) τῆς παρούσης Ἐκθέσεως συσταθείσης Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

4. ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΡΑΪΧΣΜΑΡΚ.

151. Πᾶν εἰς Ράϊχσμαρκ ποσὸν οὗ ἀνεστάλη ἡ μετατροπὴ θὰ πρέπῃ νὰ κατατίθηται (πλὴν τῆς προβλεπομένης εἰς τὴν ὡς ἄνω παράγραφον 3 περίπτωσιν) εἰς τὴν Ράϊχσμπανκ εἰς τὸν λ)σμὸν τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν πρὸς μεταγενεστέραν πληρωμὴν ἔναντι μετατροπῆς ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως εἰς ξένα νομίσματα τῶν μὴ ἀπορροφηθέντων διὰ τῶν εἰς εἶδος παροχῶν ποσῶν, ὧν ἡ μετατροπὴ θὰ ἔχῃ ἀναταλῆ. Ἡ χρησιμοποίησις τῶν οὕτω κατατεθειμένων Ράϊχσμαρκ, εἴτε διὰ τοποθετήσεις εἴτε κατὰ τὸν κάτωθι μνημονευόμενον τρόπον, θὰ πρέπῃ νὰ ἐξαρτᾶται πάντοτε ἐκ συμφωνίας μεταξὺ τῆς Ραϊχσμπάνκ καὶ τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν. Ἐν τῷ καθορισμῷ τοῦ τρόπου χρησιμοποιήσεως τῶν ποσῶν τούτων, θὰ πρέπῃ νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν τὸ δυνατὸν καταστρώσεως εἰδικῶν προγραμμάτων παροχῶν εἰς εἶδος μετὰ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως:

152. α. Κατὰ τὰ δέκα πρῶτα ἔτη, διὰ τοῦ περιορισμοῦ ἢ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ διὰ τὰ ἐν λόγῳ ἔτη προβλεπομένου προγράμματος τῶν εἰς εἶδος παροχῶν.

153. β. Μετὰ τὰ πρῶτα δέκα ἔτη διὰ τῆς καταστρώσεως εἰδικοῦ προγράμματος παροχῶν εἰς εἶδος ἐν ᾧ τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιωτικῶν βιομηχανιῶν τῆς Γερμανίας καὶ ἰδιαιτέρων πιστωτριῶν Δυνάμεων, ἅτινα ἄλλως θὰ ὑφίσταντο ζημίας, θὰ δύνανται νὰ περιφρουρηθῶσι χωρὶς νὰ θίξωσι τὴν γενικὴν κατάστασιν, ἀρκεῖ πάντως ἡ ἐκτέλεσις εἰδικῆς συμφωνίας δυναμένης νὰ ἐπέλθῃ μεταξὺ οἱασδήποτε πιστωτρίας χώρας καὶ τῆς Γερμανίας, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐπιφυλάξῃ εἰς τὴν ἐν λόγῳ χώραν, τὸ δικαίωμα λήψεως παροχῶν τινων εἰς εἶδος ἐν περιπτώσει χρεωστασίου, νὰ ὑπόκηται εἰς τὴν κοινοποίησιν ἀντιγράφου τῆς ρηθείσης συμφωνίας εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν

5. ΤΟΚΟΣ

154. Τόκος οὗ τὸ ἐπιτόκιον θὰ ἦναι ἀνώτερον κατὰ 1)100 τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἐπιτοκίου προεξοφλήσεως τῆς Ράϊχσμπανκ ἢ τόκος 5 1)2)100, καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ μικρότερος τῶν δύο, θὰ πρέπῃ νὰ καταβάλληται καθ' ἑξάμηνον ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ἡμερησίου ἀθροίσματος τῶν ποσῶν ὧν ἡ μετατροπὴ ἢ ἡ πληρωμὴ θὰ ἔχῃ ἀναβληθῇ καὶ ἅτινα δὲν θὰ ἔχωσι τοποθετηθῇ ἢ χρησιμοποιηθῇ διὰ παροχὰς εἰς εἶδος. Ὁ ἐν λόγῳ τόκος θὰ χρησιμοποιῆται ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ὡς καὶ τὸ κεφάλαιον δι' ὃ δίδεται. Τὸ προϊὸν τοῦ μέρους τῶν κεφαλαίων, ἅτινα θὰ ἔχωσι τοποθετηθῇ, θὰ ἐπανέρχηται εἰς τὸν λογαριασμὸν τῶν πιστούχων Κρατῶν.

ANNEXE V.

ANNEXE SUR LES COMITÉS D'ORGANISATION.

155. 1. De même que le Plan Dawes a été mis en vigueur en vertu de l'accord des Gouvernements intéressés tel que l'établit le Protocole de Londres, le nouveau Plan devra être mis en vigueur en vertu d'un accord des Gouvernements.

156. Une fois que les Gouvernements auront accepté en principe le nouveau Plan, il sera opportun, semble-t-il, en dehors des mesures préparatoires nécessaires pour la Conférence des Gouvernements, que des dispositions soient prises afin d'élaborer des projets détaillés relativement à certaines questions techniques.

157. D'une manière générale, il paraît souhaitable que ces projets soient établis par des Comités spéciaux d'organisation qui devraient être composés sensiblement de la même façon que les Comités d'Organisation du Plan Dawes, c'est-à-dire comprendre un nombre égal de représentants des créanciers et du débiteur, un Président neutre devant être désigné en cas de désaccord. Toutefois, le Comité d'Organisation de la nouvelle Banque serait composé différemment.

158. Nous recommandons des Comités d'Organisation de cette nature pour les questions suivantes :

159. 1o. Le Comité d'Organisation de la nouvelle Banque tel que le prévoit l'Annexe I du rapport.

160. 2o. Comité d'Organisation pour l'adaptation des Lois allemandes établies en vertu du Plan Dawes, Comité qui comprendra les membres des sous-comités mentionnés ci-après avec un Président neutre. Ce Comité devra comporter trois sous-comités qui seront composés chacun de deux membres ressortissants des Puissances créancières nommés par le Commission des Réparations et de deux membres allemands nommés par le Gouvernement allemand.

161. a. Pour l'adaptation, d'accord avec les Trustees, du système en vertu duquel sont gérées les garanties affectées à l'emprunt Dawes, et du mécanisme des revenus gagés, dont il est question à l'Annexe III.

162. b. Pour l'adaptation de la Loi sur la Banque (Indépendance de la Reichsbank).

163. c. Pour l'adaptation de la Loi sur les chemins de fer allemands (Indépendance de la Compagnie des Chemins de fer allemands).

164. 2. Après que les Gouvernements auront conclu un arrangement d'ensemble pour la mise en vigueur du nouveau Plan, il sera nécessaire de prévoir quelque organisation spéciale pour entreprendre l'œuvre administrative de l'établissement des organismes prévus par le nouveau Plan et trasmettre à ces derniers les fonctions exercées actuellement par les organismes existants.

165. Un seul organisme nouveau, la Banque des Règlements Internationaux, devant centraliser toutes les fonctions afférentes à l'exécution du nouveau Plan, il est nécessaire de prévoir un seul Comité spécial chargé de l'établissement de cet organisme, et qui sera le Comité d'Organisation de la nouvelle Banque dont il est question plus haut dans les termes prévus à l'Annexe I.

166. Le transfert à la Banque des Règlements Internationaux des fonctions des organismes existants devrait être confié à un Comité spécial restreint se composant de deux membres du Comité d'Organisation de la Banque des Règlements Internationaux, ainsi que de représentants du Gouvernement allemand, de l'Agent Général et de la Commission des Réparations, une représentation équitable étant assurée aux diverses Puissances ayant pris part au présent Comité.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

155. 1. Ὡς τὸ Σχέδιον Ντὼς ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ δυνάμει τῆς συμφωνίας τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων ὡς καθορίζει τὸ Πρωτόκολλον τοῦ Λονδίνου, οὕτω καὶ τὸ νέον Σχέδιον θὰ πρέπῃ νὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ δυνάμει συμφωνίας τῶν Κυβερνήσεων.

156. Ἀφοῦ αἱ Κυβερνήσεις θὰ ἔχωσι ἀποδεχθῇ κατ' ἀρχὴν τὸ νέον Σχέδιον θὰ εἶναι συμφέρον, νομίζομεν, ἐκτὸς τῶν ἀναγκαίων προκαταρκτικῶν μέτρων διὰ τὴν Διάσκεψιν τῶν Κυβερνήσεων, να ληφθῶσι μέτρα πρὸς κατάρτισιν λεπτομερειακῶν σχεδίων ὡς πρὸς τεχνικά τινα ζητήματα.

157. Γενικῶς, εὐκταῖον εἶναι ὅπως τὰ σχέδια ταῦτα καταρτισθῶσιν ὑπὸ εἰδικῶν ἐπιτροπῶν ὀργανώσεως, αἵτινες θὰ ἔδει νὰ συγκροτηθῶσι κατὰ τὸν αὐτὸν αἰσθητῶς τρόπον ὡς καὶ Ἐπιτροπαὶ Ὀργανώσεως τοῦ σχεδίου Ντώς, ἤτοι νὰ περιλαμβάνωσιν ἴσον ἀριθμὸν ἀντιπροσώπωντῶν πιστωτῶν καὶ τοῦ ὀφειλέτου διοριζομένου ἑνὸς οὐδετέρου Προέδρου ἐν περιπτώσει ἀσυμφωνίας. Πάντως, ἡ Ἐπιτροπὴ Ὀργανώσεως τῆς νέας Τραπέζης θὰ συνεκροτεῖτο διαφόρως.

158. Συνιστῶμεν τοιαύτης φύσεως Ἐπιτροπὰς Ὀργανώσεως διὰ τὰ κάτωθι ζητήματα :

159. 1ον. Τὴν Ἐπιτροπὴν Ὀργανώσεως τῆς νέας Τραπέζης ὡς προβλέπει αὐτὴν τὸ Παράτημα Α' τῆς ἐκθέσεως.

160. 2ον. Ἐπιτροπὴν Ὀργανώσεως διὰ τὴν προσαρμογὴν τῶν γενομένων κατόπιν τοῦ Σχεδίου Ντὼς γερμανικῶν νόμων, Ἐπιτροπὴν ἥτις θὰ περιλάβῃ τὰ μέλη τῶν κάτωθι ἀναφερομένων ὑποεπιτροπῶν μεθ' ἑνὸς οὐδετέρου Προέδρου. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ πρέπῃ νὰ περιλαμβάνῃ τρεῖς ὑποεπιτροπὰς ὧν ἑκάστη θὰ σύγκειται ἐκ δύο μελῶν ὑπηκόων τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων διοριζομένων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων καὶ δύο μελῶν γερμανῶν διοριζένων ὑπὸ τῆς γερμανικῆς Κυβερνήσεως.

161. α'. Διὰ τὴν προσαρμογήν, ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν Ἐπιτρόπων (Trustees), τοῦ συστήματος δυνάμει τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ διαχείρισις τῶν διατεθειμένων διὰ τὸ δάνειον Ντὼς ἐγγυήσεων καὶ τοῦ μηχανισμοῦ τῶν ὑπεγγύων προσόδων, περὶ ὧν γίνεται λόγος εἰς τὸ Παράρτημα III.

162. β'. Διὰ τὴν προσαρμογὴν τοῦ Νόμου περὶ τῆς Τραπέζης (Ἀνεξαρτησία τῆς Ῥαϊχσμπάνκ).

163. γ'. Διὰ τὴν προσαρμογὴν τοῦ Νόμου περὶ τῶν γερμανικῶν σιδηροδρόμων (Ἀνεξαρτησία τῆς Ἑταιρείας τῶν Γερμανικῶν Σιδηροδρόμων).

164. 2. Ἀφ' ἧς αἱ Κυβερνήσεις θὰ ἔχωσιν ὑπογράψει συνολικὸν δικανονισμὸν διὰ τὴν θέσιν ἐν ἰσχύϊ τοῦ νέου Σχεδίου, θὰ εἶναι ἀναγκαῖον νὰ προβλεφθῇ εἰδική τις ὀργάνωσις πρὸς ἀνάληψιν τοῦ διοικητικοῦ ἔργου τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν ὑπὸ τοῦ νέου Σχεδίου προβλεπομένων ὀργανισμῶν, καὶ πρὸς μεταβίβασιν εἰς τοὺς τελευταιους τούτους τῶν ὑπὸ τῶν νῦν ὑφισταμένων ὀργανισμῶν ἀσκουμένων καθηκόντων.

165. Ἑνὸς καὶ μόνον νέου ὀργανισμοῦ, τῆς Τραπέζης τῶν Διενθνῶν Διακανονισμῶν, μέλλοντος νὰ συγκεντρώσῃ πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νέου Σχεδίου καθήκοντα, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ προβλεφθῇ μία καὶ μόνη εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπιφορτισμένη τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου καὶ ἥτις θὰ εἶναι ἡ Ἐπιτροπὴ Ὀργανώσεως τῆς νέας Τραπέζης περὶ ἧς γίνεται λόγος ἀνωτέρω κατὰ τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὸ Παράρτημα 1 ὅρους.

166. Ἡ μεταβίβασις εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν τῶν καθηκόντων τῶν ὑφισταμένων ὀργανισμῶν θὰ ἔδει νὰ ἀνατεθῇ εἰς εἰδικὴν περιωρισμένην Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ δύο μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀργανώσεως τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν, ὡς καὶ ἀντιπροσώπων τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Γενικοῦ Πράκτορος καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων, δικαίας ἀντιπροσωπεύσεως ἐξασφαλιζομένης εἰς τὰς λαβούσας μέρος εἰς τὴν παροῦσαν Ἐπιτροπὴν διαφόρους Δυνάμεις.

ANNEXE VI.

LA QUESTION DES MARKS DE BELGIQUE.

167. Bien que le règlement de la question dite des marks de Belgique ne rentre pas dans les termes du mandat du présent Comité, les Experts reconnaissent qu'on ne peut raisonnablement s'attendre à ce que leurs collègues belges, vu les discussions qui ont précédé la convocation du Comité, donnent leur adhésion au rapport, sauf s'il est entendu qu'un arrangement interviendra pour régler la question des marks au moyen de négociations directes entre les Gouvernements belge et allemand. Les Experts sont informés que des négiociations à cet effet sont sur le point de s'ouvrir entre les deux Gouvernements. Ils reconnaissent que le nouveau Plan ne pourra entrer en vigueur avant que les Gouvernements belge et allemand aient conclu un accord les liant au point de vue international sur la question des marks et à raison des engagements du Gouvernement allemand tels qu'ils sont exprimés dans la correspondance annexée: lettres du Dr Schacht en date du 3 juin (Voir Annexe VI a) et de M. Kastl en date du 4 juin (Voir Annexe VI b), ils adressent une recommandation dans ce sens à leurs Gouvernements respectifs.

168. Si le règlement de la question des marks prend la forme d'une annuité et si les Gouvernements belge et allemand en font la demande les Experts sont prêts à recommander à leurs Gouvernements de ne pas faire d'objection à ce que cette annuité prenne une forme indentique à l'annuité dont il est question dans le présent Rapport, et à ce qu'elle soit gérée de la même façon par la Banque des Règlements Internationaux.

3 Juin 1929.

Monsieur Owen D. YOUNG,
Hôtel George V. Paris.

Mon cher Président,

169. A titre de complément à ma conversation de samedi dernier avec vous sur la question des marks belges, j'ai l'honneur de vous faire savoir que le Gouvernement allemand est disposé à procéder de la façon suivante :

170. 1o. Il est prêt à conclure immédiatement avec le Gouvernement belge un «pactum de contrahendo» (soit par voie d'échange de notes, soit par signature d'un Protocole) aux termes duquel les deux Gouvernements s'entendraient pour entrer en négociations sur une nouvelle base en vue d'un règlement définitif de la controverse des marks.

171. 2o. Commencer rapidement ces négociations et s'entendre pour les conclure avant la mise en vigueur du nouveau Plan de réparations par les Gouvernements.

172. 3o. Le Gouvernement allemand a désigné M. le Directeur de Ministère Ritter comme représentant spécial pour les questions sus-indiquées, et il est disposé à ouvrir les discussions le plus tôt possible.

173. Ce qui précède a été communiqué au Ministre belge à Berlin, et le Gouvernement allemand attend la réponse de ce dernier.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΜΑΡΚΩΝ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ

167. Ἂν καὶ ὁ διακανονισμὸς τοῦ λεγομένου ζητήματος τῶν μάρκων τοῦ Βελγίου δὲν περιλαμβάνεται εἰς τοὺς ὅρους τῆς ἐντολῆς τῆς παρούσης Ἐπιτροπῆς, οἱ Πραγματογνώμονες ἀναγνωρίζουσιν ὅτι δὲν δύνανται λογικῶς ν' ἀναμείνωσιν ὅπως οἱ Βέλγοι συνάδελφοί των, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν συζητήσεων, αἵτινες προηγήθησαν τῆς συγκλήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, δώσωσι τὴν συγκατάθεσιν αὐτῶν εἰς τὴν ἔκθεσιν, ἐκτὸς ἐὰν καθορισθῇ ὅτι θὰ ἐπέλθῃ συμφωνία πρὸς διακανονισμὸν τοῦ ζητήματος τῶν μάρκων δι' ἀμέσων διαπραγματεύσεων μεταξὺ τῆς Βελγικῆς καὶ Γερμανικῆς Κυβερνήσεως. Ἤχθη εἰς γνῶσιν τῶν Πραγματογνωμόνων ὅτι διαπραγματεύσεων ἐπὶ τῷ τέλει τούτῳ ἐπίκειται ἡ ἔναρξις μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων. Ἀναγνωρίζουσιν ὅτι τὸ Νέον Σχέδιον δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ προτοῦ αἱ Βελγικὴ καὶ Γερμανικὴ Κυβερνήσεις συνάψωσι συμφωνίαν δεσμεύουσαν αὐτὰς ἀπὸ διεθνοῦς ἀπόψεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν μάρκων καὶ λόγῳ τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ὡς αὗται εἶναι ἐκπεφρασμέναι ἐν τῇ προσηρτημμένῃ ἀλληλογραφίᾳ: ἐπιστολαὶ τοῦ Δρος Σὰχτ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 3 Ἰουνίου (Ἴδε παράρτημα VIα) καὶ τοῦ κ. Κάστλ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 4 Ἰουνίου (Ἴδε Παράρτημα VIβ), ἀπευθύνουσι σύστασιν ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ πρὸς τὰς ἀντιστοίχους Κυβερνήσεις των.

168. Ἐὰν ὁ διακανονισμὸς τοῦ ζητήματος τῶν μάρκων προσλάβῃ τύπον ἐτησίας δόσεως καὶ ἐὰν αἱ Κυβερνήσεις Βελγίου καὶ Γερμανίας ζητήσωσιν αὐτό, οἱ Πραγματογνώμονες εἶναι ἕτοιμοι νὰ συστήσωσιν εἰς τὰς Κυβερνήσεις των νὰ μὴ φέρωσιν ἀντίρρησιν ὅπως ἡ ἐτησία αὕτη δόσις προσλάβῃ τύπον ὅμοιον πρὸς τὴν ἐτησίαν δόσιν, περὶ τῆς ὁποίας γίνεται λόγος ἐν τῇ παρούσῃ Ἐκθέσει, καὶ ὅπως αὕτη διατελῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὑπὸ τὴν διαχείρησιν τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν.

3 Ἰουνίου 1929.

Κύριον Ὄουεν Δ. ΓΙΑΓΚ.
Ξενοδοχεῖον Γεωργίου τοῦ Ε'. Εἰς Παρισίους.

Ἀγαπητέ μου Πρόεδρε,

169. Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον συνομιλίας μας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν βελγικῶν μάρκων, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν ὅτι ἡ γερμανικὴ Κυβέρνησις εἶναι διατεθειμένη νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

170. 1ον. Εἶναι ἑτοίμη νὰ συνάψῃ ἀμέσως μετὰ τῆς βελγικῆς Κυβερνήσεως «pactum de contrahendo» (εἴτε δι' ἀνταλλαγῆς διακοινώσεων, εἴτε δι' ὑπογραφῆς Πρωτοκόλλου), διὰ τοῦ ὁποίου αἱ δύο Κυβερνήσεις θὰ συνεφώνουν νὰ ἀρχίσωσι διαπραγματεύσεις ἐπὶ νέας βάσεως πρὸς ὁριστικὸν διακανονισμὸν τῆς ἀφορώσης τὰ μάρκα διαφορᾶς.

171. 2ον. Ν' ἀρχίσῃ ταχέως τὰς διαπραγματεύσεις ταύτας καὶ νὰ συμφωνήσῃ ὅτι θὰ τὰς κλείσῃ πρὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ νέου σχεδίου ἐπανορθώσεων ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων.

172. 3ον. Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ὥρισεν τὸν Διευθυντὴν Ὑπουργείου κ. Ῥίττερ ὡς εἰδικὸν ἀντιπρόσωπον διὰ τὰ ἀνωτέρω καθοριζόμενα ζητήματα, καὶ εἶναι διατεθειμένη ν' ἀρχίσῃ τὰς συζητήσεις ὡς οἷον τε τάχιον.

173. Τὰ προηγούμενα ἀνεκοινώθησαν εἰς τὸν Βέλγον Ὑπουργὸν ἐν Βερολίνῳ καὶ ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἀναμένει τὴν ἀπάντησιν τοῦ τελευταίου τούτου.

174. Cette proposition a été formulée par le Gouvernement allemand dans un esprit de conciliation. Elle constitue un effort de bonne foi pour supprimer cette entrave au développement normal des relations amicales entre les deux pays intéressés.

175. J'espère que les déclarations qui précèdent pourront éliminer tout malentendu susceptible de subsister relativement à l'attitude prise par le Gouvernement allemand au sujet des marks belges. Etant donné que des malentendus de ce genre peuvent avoir existé jusqu'à présent, je vous serais reconnaissant de vouloir bien faire connaître aux autres membres du Comité l'attitude prise par le Gouvernement allemand, ainsi qu'il est exposé ci-dessus.

Veuillez agréer, etc...

Signé : Dr. Hjalmar SCHACHT.

Paris, le 4 Juin 1929

Monsieur Thomas W. LAMONT,
Hôtel Ritz. Paris.

Cher Monsieur Lamont,

176. En confirmant ma conversation de ce matin avec M. Perkins et vous, je désire préciser les points suivants :

177. 1o. La position du Gouvernement allemand, telle que l'établit la lettre du Dr. Schacht au Président en date du 3 juin 1929, n'est nullement modifiée.

178. 2o. Le Dr Ritter, du Ministère allemand des Affaires étrangères, représentant du Reich pour le règlement de la question des marks, nous a de nouveau déclaré, de la part du Gouvernement allemand, que :

179. a. Il est disposé à entamer des négociations immédiatement. Il suggère que ces négociations aient lieu à Bruxelles ou à Berlin.

180. b. Aucune question territoriale ne sera soulevée au cours de ces négociations.

Recevez, cher Monsieur Lamont, l'expression de ma haute considération.

Signé : KASTL.

4 Juin 1929

Monsieur Owen D. YOUNG,
Président du Comité des Experts. Paris.

Mon cher Président,

181. Vous avez bien voulu me communiquer les lettres que vous ont adressées, le 3 juin, au nom de leur Gouvernement, le Dr. Schacht et, le 4 juin, M. L. Kastl,

182. Dans la première de ces lettres, le Dr. Schacht déclare que son Gouvernement est prêt à s'engager à négocier avec le Gouvernement belge, sur une nouvelle base, en vue d'arriver à un règlement définitif de la question des marks.

183. Il ajoute que le Gouvernement allemand est d'accord pour commencer ces négociations rapidement, et pour accepter qu'elles doivent être terminées

174. Ἡ πρότασις αὕτη διετυπώθη ὑπὸ τῆς γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἐν πνεύματι συνδιαλλαγῆς. Ἀποτελεῖ καλῆς πίστεως προσπάθειαν πρὸς ἄρσιν τοῦ ἐμποδίου τούτου εἰς τὴν κανονικὴν ἀνάπτυξιν τῶν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο ἐνδιαφερομένων χωρῶν.

175. Ἐλπίζω ὅτι αἱ δηλώσεις αἵτινες προηγοῦνται θὰ δυνηθῶσι ν' ἀπομακρύνωσι πᾶσαν παρεξήγησιν, ἥτις τυχὸν ὑφίσταται σχετικῶς πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς γερμανικῆς Κυβερνήσεως ληφθεῖσαν στάσιν προκειμένου περὶ τῶν βελγικῶν μάρκων. Δεδομένου ὅτι τοιούτου εἴδους παρεξηγήσεις πιθανὸν νὰ ὑπῆρξαν μέχρι σήμερον, θὰ σᾶς ἤμην εὐγνώμων ἐὰν εὑαρεστηθῆτε νὰ γνωρίσητε εἰς τὰ ἄλλα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τὴν ληφθεῖσαν ὑπὸ τῆς γερμανικῆς Κυβερνήσεως στάσιν ὡς ἐκτίθεται ἀνωτέρω.

Δέξασθε κτλ.

(Ὑπογραφὴ) Δρ. Γιάλμαρ ΣΑΧΤ.

Παρίσιοι 4 Ἰουνίου 1929.

Κύριον Θωμᾶν Β. ΛΑΜΟΝΤ
Ξενοδοχεῖον Ριτζ Εἰς Παρισίους.

Ἀγαπητὲ κύριε Λαμόντ,

176. Ἐπιβεβαιῶν τὴν σημερινὴν πρωϊνὴν συνομιλίαν μου μετὰ τοῦ κ. Πέρκινς καὶ ὑμῶν, ἐπιθυμῶ νὰ διευκρινίσω τ' ἀκόλουθα σημεῖα :

177. 1ον. Ἡ στάσις τῆς γερμανικῆς Κυβερνήσεως οἵα αὕτη καθορίζεται ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῆς 3 Ἰουνίου 1929 τοῦ κ. Σὰχτ πρὸς τὸν Πρόεδρον δὲν μεταβάλλεται οὐδόλως.

178. 2ον. Ὁ Δρ. Ῥίττερ, τοῦ Γερμανικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ἀντιπρόσωπος τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους διὰ τὴν ῥύθμισιν τοῦ ζητήματος τῶν μάρκων, ἐδήλωσεν ἡμῖν ἐκ νέου ἐκ μέρους τῆς γερμανικῆς Κυβερνήσεως, ὅτι,

179. α'. Εἶναι διατεθειμένος ν' ἀρχίσῃ ἀμέσως διαπραγματεύσεις. Προτείνει ὅπως αἱ διαπραγματεύσεις αὗται γίνωσιν ἐν Βρυξέλλαις ἢ ἐν Βερολίνῳ.

180. β'. Οὐδὲν ἐδαφικὸν ζήτημα θὰ ἐγερθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διαπραγματεύσεων τούτων.

Δέξασθε, ἀγαπητὲ Κύριε Λαμόντ, τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐξόχου ὑπολήψεώς μου.

(Ὑπογραφὴ) ΚΑΣΤΛ.

4 Ἰουνίου 1929.

Πρὸς τὸν Κύριον
Ὄουεν Δ. ΓΙΑΓΚ
Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Πραγματογνωμόνων
Παρισίους

Ἀγαπητέ μοι Πρόεδρε,

181. Εὐηρεστήθητε νὰ μοὶ ἀνακοινώσητε τὰς ἐπιστολάς, ἅτινας ἀπηύθυναν πρὸς ὑμᾶς, τὴν 3ην Ἰουνίου, ἐπ' ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως αὐτῶν, ὁ Δρ Σὰχτ καί, τὴν 4ην Ἰουνίου, ὁ κ. Λ. Κάστλ.

182. Ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἐπιστολῶν τούτων, ὁ Δρ Σὰχτ δηλοῖ ὅτι ἡ Κυβέρνησίς του εἶναι ἑτοίμη νὰ ἀρχίσῃ διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Βελγικῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ νέας βάσεως, πρὸς ἐπίτευξιν ὁριστικῆς ῥυθμίσεως τοῦ ζητήματος τῶν μάρκων.

183. Προσθέτει ὅτι ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις εἶναι σύμφωνος ν' ἀρχίσῃ ταχέως τὰς διαπραγματεύσεις ταύτας καὶ νὰ ἀποδεχθῇ ὅτι πρέπει αὗται νὰ τερματισθῶσι πρὸ τῆς

avant que le nouveau Plan des Réparations ait été mis en vigueur par les Gouvernements.

184. Dans la seconde, M. L. Kastl déclare que dans ces négociations aucune question territoriale ne sera soulevée.

185. Vous connaissez les raisons pour lesquelles la Délégation belge s'était refusée jusqu'ici à signer le rapport tant qu'un règlement de la question des marks ne serait pas intervenu, ne voulant pas se trouver ultérieurement dans une position sans issue, et tenant essentiellement, d'autre part, à la réparation du grave dommage subi par la Belgique.

186. Tenant compte de l'engagement du Gouvernement allemand, tenant compte aussi de la recommandation qu'à l'unanimité les Experts ont aujourd'hui décidé d'adresser à leurs Gouvernements respectifs, et qui sera incorporée au rapport, les Experts belges acceptent de signer le rapport avant que se soient terminées les négociations des marks.

187. Je me réserve de communiquer au Gouvernement belge les différents memoranda qui ont été échagés au cours des travaux des Experts.

Je vous prie d'agréer, mon cher Président, l'assurance de mes meilleurs sentiments.

Signé : FRANCQUI.

θέσεως ἐν ἰσχύϊ ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τοῦ νέου Σχεδίου τῶν Ἐπανορθώσεων.

184. Ἐν τῇ δευτέρᾳ, ὁ κ. Κάστλ δηλοῖ ὅτι κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις ταύτας οὐδὲν ζήτημα ἐδαφικὸν θὰ ἐγερθῇ.

185. Γνωρίζετε τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ βελγικὴ Ἀντιπροσωπεία ἠρνήθη μέχρι τοῦδε νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἔκθεσιν ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἐπήρχετο ρύθμισις τοῦ ζητήματος τῶν μάρκων, μὴ θέλουσα νὰ εὑρεθῇ βραδύτερον πρὸ ἀδιεξόδου καὶ ἐπιμένουσα οὐσιαστικῶς, ἀφ' ἑτέρου, εἰς τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς σοβαρᾶς ζημίας, ἣν ὑπέστη τὸ Βέλγιον.

186. Λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑποχρέωσιν τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, λαμβάνοντες ἐπίσης ὑπ' ὄψιν τὴν σύστασιν, τὴν ὁποίαν διὰ παμψηφίας ἀπεφάσισαν σήμερον οἱ Πραγματογνώμονες ν' ἀπευθύνωσιν εἰς τὰς ἀντιστοίχους Κυβερνήσεις των, καὶ ἥτις θὰ περιληφθῇ εἰς τὴν ἔκθεσιν, οἱ βέλγοι Πραγματογνώμονες δέχονται νὰ ὑπογράψωσι τὴν ἔκθεσιν προτοῦ περατωθῶσιν αἱ διαπραγματεύσεις περὶ τῶν μάρκων.

187. Ἐπιφυλάττομαι ν' ἀνακοινώσω εἰς τὴν Βελγικὴν Κυβέρνησιν τὰ διάφορα ὑπομνήματα ἅτινα ἀντηλλάγησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τῶν Πραγματογνωμόνων

Σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε, ἀγαπητέ μοι Πρόεδρε, τὴν διαβεβαίωσιν τῶν καλλιτέρων μου αἰσθημάτων.

(ὑπογρ.) ΦΡΑΝΚΙ

ANNEXE VII

RÉPARTITION DES ANNUITÉS PROPOSÉE PAR LES EXPERTS DES PUISSANCES CRÉANCIÈRES REPRÉSENTÉES AU COMITÉ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΕΤΗΣΙΩΝ ΔΟΣΕΩΝ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΜΟΝΩΝ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΟΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΠΙΣΤΩΤΡΙΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

188. 1. Nous recommandons que les annuités définies au Chapitre 8 du présent Rapport soient réparties comme suit entre les Puissances créancières :

188. 1. Συνιστῶμεν ὅπως αἱ ἐτήσιαι δόσεις αἱ καθοριζόμεναι εἰς τὸ Κεφάλαιον 8 τῆς παρούσης Ἐκθέσεως κατανεμηθῶσιν ὡς ἀκολούθως μεταξὺ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων :

Année financière Allemande Γερμανικὸν Οἰκονομικὸν ἔτος	France Γαλλία	Empire Britannique Βρεττανικὴ Αὐτοκρατορία	Italie Ἰταλία	Belgique Βέλγιον	Roumanie Ρουμανία	Serbie Σερβία	Grèce Ἑλλὰς	Portugal Πορτογαλλία	Japon Ἰαπωνία	Pologne Πολωνία	États-Unis d'Amérique Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι Ἀμερικῆς	Total Σύνολον
1929—30 (1)..	418,8	53,1	42,5	70,7	»	72,1	»	6,0	13,2	0,5	65,9	742,8
1930—31	900,7	366,8	156,0	98,2	10,0	79,4	3,6	13,2	13,3	0,5	66,3	1707,9
1931—32	838,4	361,9	190,7	102,6	12,0	79,3	6,7	13,2	13,2	0,5	66,3	1.707,0
1932—33	779,8	364,5	196,3	105,3	13,0	79,4	6,9	13,2	13,2	0,5	66,1	1.738,2
1933—34	879,1	454,8	192,4	100,3	13,9	72,4	7,1	12,6	11,9	0,4	59,4	1.804,3
1934—35	941,7	450,1	193,6	102,8	14,7	72,5	7,2	12,6	11,9	0,4	59,4	1.866,9
1935—36	962,7	444,8	195,2	110,0	16,1	72,6	7,2	12,6	11,9	0,5	59,4	1.892,9
1936—37	1.004,1	438,1	197,2	116,9	17,2	73,7	8,2	12,6	11,9	0,4	59,4	1.939,7
1937—38	1.031,7	452,6	198,5	114,7	18,3	71,5	8,3	12,4	11,4	0,4	57,2	1.977,0
1938—39	1.052,4	447,1	200,2	114,8	19,1	71,8	8,5	12,4	11,4	8,4	57,2	1.995,3
1939—40	1.087,2	442,5	204,1	117,0	23,7	74,5	8,4	13,6	11,9	0,4	59,4	2.042,8
1940—41	1.179,9	457,1	211,5	117,1	20,1	76,1	8,4	13,6	11,9	0,4	59,4	2.155,5
1941—42	1.171,2	456,3	223,1	123,9	20,0	83,9	8,3	14,2	13,2	0,5	66,1	2,180,7
1942—43	1.191,4	445,9	225,5	124,1	20,6	88,2	8,3	14,2	13,2	0,5	66,1	2.198.0
1943—44	1.190,8	439,8	227,8	124,2	21,1	88,3	8,3	14,2	13,2	0,5	66,1	2.194,3
1944—45	1.190,7	450,5	230,5	123,9	21,1	88,5	8,3	14,2	13,2	0,5	66,1	2.207,5
1945—46	1.190,7	339,1	233,3	124,0	25,7	88,7	8,3	14,2	13,2	0,5	66,1	2.203,8
1946—47	1.188,0	432,4	235,6	124,1	28,4	88,7	8,3	14,2	13,2	0,5	66,1	2.199,5
1947—48	1.185,2	446,6	237,1	124,0	31,2	88,8	8,3	14,2	13,2	0,5	66,1	2.215,2
1948—49	1.185,1	439,1	239,3	124,2	31,2	88,8	8,3	14,2	13,2	0,5	61,1	2.210,0
1949—50	1.248,5	439,6	248,1	134,1	31,1	99,8	8,1	15,1	15,2	0,6	76 1	2.316,8
1950—51	1.277,8	440,5	260,1	134,7	31,1	99,9	8,1	15,1	15,2	0,6	76,1	22.35,9
1951—52	1.248,5	441,0	272,8	134,7	31,1	100,0	8,1	15,1	15,2	0,6	76,1	2.343,2
1952—53	1.248,3	441,4	275,6	134,7	31,1	100,0	8,1	15 1	15,2	0,6	76,1	2.346,2
1953—54	1.248,2	445,6	278,5	134,7	31,1	100,1	8,1	15,1	15,2	0,6	76,1	2.393,3
1954—55	1.248,2	453,6	281,3	134,7	31,1	100,7	8,1	15,1	15,2	0,6	76,1	2.264,6
1955—56	1.248,1	444,2	285,4	134,7	31,1	101,2	8,1	15,1	15,2	0,6	76,1	2.359,8
1956—57	1.248,1	434,6	289,0	134,9	31,1	101,2	8,1	15,1	15,2	0,6	76,1	2.354,2
1957—58	1.258,6	473,0	392.6	134,9	31,1	102,2	8,1	15,1	15,2	0,6	76,1	22.361,
1958—59	1.302,8	410,2	296,7	134,8	31,1	103,1	8,1	15,1	15,2	0,6	76,1	2.393,8

(1) L'année 1929—30 ne comprend que les 7 mois allant de Septembre 1929 à Mars 1930.
Τὸ ἔτος 1929—30 περιλαμβάνει μόνον 7 μῆνας ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1929 μέχρι Μαρτίου 1930.

Année financière Allemande Γερμανικὸν Οἰκονομικὸν ἔτος	France Γαλλία	Empire Britannique Βρεττανικὴ Αὐτοκρατορία	Italie Ἰταλία	Belgique Βέλγιον	Roumanie Ρουμανία	Serbie Σερβία	Grèce Ἑλλὰς	Portugal Πορτογαλλία	Japon Ἰαπωνία	Pologne Πολωνία	États-Unis d'Amérique Ἡνωμ. Πολιτεῖαι Ἀμερικῆς	Total Σύνολον
1959—60	1.278,4	408,2	299,8	134,8	31,1	103,2	8,1	15,1	15,2	0,6	76,1	2.30,67
1960—61	1.278,2	406,1	310,8	134,7	31,1	104,5	8,1	15,1	152,	0,6	76,1	2.380,5
1961—62	1.278,2	412,0	321,5	134,5	31,1	105,9	8,1	15,1	15,2	0,6	76,1	2.398,3
1962—63	1.278,0	400,5	224,8	134,8	31,1	105,9	8,1	15,1	15,2	0,6	76,1	2.390,2
1963—64	1.278,0	410,0	327,8	134,6	31,1	106,0	8,1	15,1	15,2	0,6	76,1	2.402,6
1964—65	1.277,8	406,2	331,0	135,9	31,1	106,0	8,1	151,	15,2	0,6	76,1	2.402,1
1965—66	1.297,5	410,6	334,0	134,5	31,1	106,0	8,1	15,1	15,2	0,6	76,1	2.428,8
Moyenne 1929 —1965	1.046,5	409,0	213,7	115,5	21,1	84,0	7,0	13,2	13,2	0,5	66,1	1.988,8
1966—67	794,2	357,2	290,1	53,1	31,7	22,7	9,7	8,2	»	»	40,8	1.607,7
1967—68	794,1	346,7	295,1	52,8	36,8	22,7	9,7	8,2	»	»	40,8	1.606,9
1968—69	790,8	349,4	302,3	53,0	39,8	22,7	9,7	8,2	»	»	40,8	1.616,7
1969—70	787,7	355,6	309,3	53,1	42,9	22,7	9,7	8,2	»	»	40,8	1.630,0
1970—71	787,5	361,2	317,5	53,2	42,9	22,7	9,7	8,2	»	»	40,8	1.643,7
1971—72	787,3	361,8	327,7	52,8	42,9	22,7	9,7	8,2	»	»	40,8	1.653,9
1972—73	787,3	366,1	332,0	52,8	42,9	22,7	9,7	8,2	»	»	40,8	1.662.3
1973—74	786,8	365,4	336,3	52,8	42,9	22,6	9,7	8,2	»	»	40,8	1.665,7
1974—75	786,8	364,1	340,5	52,8	42,9	22,6	9,7	8,2	»	»	40,8	1.668,4
1975—76	786,6	366,4	344,6	53,2	42,9	22,6	9,7	8,2	»	»	40,8	1.674,0
1976—77	786,2	363,8	350,8	53,5	42,9	22,6	9,7	8,2	»	»	40,8	1.678,7
1977—78	786,1	364,7	356,9	53,3	42,9	22,6	9,7	8,2	»	»	40,8	1.685,4
1978—79	785,9	365,1	367,1	53,2	42,9	22,6	9,7	8,2	»	»	40,8	1.695,4
1979—80	785,7	364,7	372,9	52,9	42,9	22,6	89,7	8,2	»	»	40,8	1.700.4
1980—81	785,4	363,5	385,1	53,1	42,9	22,6	9,7	8,2	»	»	40,8	1.711,3
1981—82	785,2	365,6	400,1	53,3	42,9	22,6	9,7	8,2	»	»	»	1.687,6
1982—83	785,0	362,8	407,2	53,4	42,9	22,6	9,7	8,2	»	»	»	1.691,8
1983—84	784,7	372,0	409,8	53,4	42,9	22,6	9,7	8,2	»	»	»	1.703,3
1984—85	784,4	346,2	416,5	53,0	42,9	22,6	9,7	8,2	»	»	»	1.683,5
1985—86	784,0	414,1	418,8	53,0	42,9	22,6	9,7	8,2	»	»	»	925,1
1986—87	783,8	414,1	425,0	53,3	42,9	22,6	9,7	8,2	»	»	»	931,4
1987—88	753,3	372,1	382,6	50,6	42,9	22,6	9,7	8,2	»	»	»	897,8

(1) Ces sommes correspondent à l'excédent des recettes de dettes de guerre de la Grande-Bretagne, sur les payements de dettes de guerre pendant ces trois années.

(1) Τὰ ποσὰ ταῦτα ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ πλεόνασμα τῶν εἰσπράξεων πολεμικῶν χρεῶν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ἐκ τῶν πληρωμῶν πολεμικῶν χρεῶν κατὰ τὰ τρία ταῦτα ἔτη.

189. 2. Nous recommandons que, sur l'annuité inconditionnelle de 660 millions de Reichsmarks, la somme de 500 millions soit allouée à la France sous réserve de la constitition par le Gouvernement français d'un fonds de garantie, conformément aux dispositions de l'Annexe VIII. Sur le reliquat de l'annuité inconditionnelle après qu'aura été assuré le service de l'emprunt Dawes, 42 millions de Reichsmarks seront attribués à l'Italie. En ce qui concerne le solde de l'annuité inconditionnelle et les montants dont il s'accroîtra au fur et à mesure que les sommes requises pour le service du Plan Dawes se réduiront et disparaîtront, l'Italie n'aura aucun droit jusqu'à ce que telle partie du solde qui pourra être requise pour une répartition équitable ait été attribuée, par un accord entre tous les Gouvernements, aux autres Puissances ayant le droit de participer aux annuités prévues dans le présent Plan.

189. 2. Συνιστῶμεν ὅπως ἐπὶ τῆς ἄνευ ὅρων ἐτησίας δόσεως ἐξ 660 ἑκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ, τὸ ποσὸν τῶν 500 ἑκατομ. ἀπονεμηθῇ εἰς τὴν Γαλλίαν ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς συστάσεως ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἐγγυητικοῦ κεφαλαίου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Παραρτήματος VIII. Ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου τῆς ἄνευ ὅρων ἐτησίας δόσεως μετὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δανείου Ντώς, 42 ἑκατομμύρια Ράϊχσμαρκ θὰ χορηγηθῶσιν εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἄνευ ὅρων ἐτησίας δόσεως καὶ τὰ ποσὰ διὰ τῶν ὁποίων θ' αὐξάνῃ τοῦτο βαθμηδὸν καθ' ὅσον τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Σχεδίου Ντὼς ποσὰ θὰ ἐλαττοῦνται καὶ θὰ ἐκλείπωσι, ἡ Ἰταλία δὲν θὰ ἔχῃ οὐδὲν δικαίωμα ἕως ὅτου τοσοῦτον μέρος τοῦ ὑπολοίπου, ὅπερ τυχὸν θὰ ἀπαιτῆται πρὸς δικαίαν κατανομήν, χορηγηθῇ, διὰ συμφωνίας μεταξὺ πασῶν τῶν Κυβερνήσεων, εἰς τὰς λοιπὰς Δυνάμεις τὰς ἐχούσας τὸ δικαίωμα νὰ συμμετάσχωσιν εἰς τὰς προβλεπομένας ἐν τῷ παρόντι Σχεδίῳ, ἐτησίας δόσεις.

190. 3. Le montant des livraisons en nature qui figure au Chapitre 8 (f) sera réparti en treles Gouvernements créanciers ainsi qu'il suit :

190. 3. Τὸ ποσὸν τῶν εἰς εἶδος παροχῶν, ὅπερ ἀναφέρεται ἐν τῷ Κεφαλαίῳ 8 (στ') θὰ κατανεμηθῇ μεταξὺ τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων ὡς ἑξῆς :

Années	Total	France	Grande-Bretagne	Italie	Belgique	Japon	État Serbe Croate-Slovène	Portugal	Roumanie	Grèce
	—	54,45 o)o —	23,05 o)o —	10 o)o —	4,5 o)o —	0,75 o)o —	5 o)o —	0,75 o)o —	1,10 o)o —	0,40 o)o —
1re	750	408,4	172,9	75	33,7	5,6	37,5	5,6	8,3	3,0
2e.....	700	381,2	161,4	70,0	31,5	5,2	35,0	5,2	7,7	2,8
3e.....	650	353,9	149,8	65,0	29,2	4,9	32,5	4,9	7,2	2,6
4e.....	600	326,7	138,3	60,0	27,0	4,5	30,0	4,5	6,6	2,4
5e.....	550	299,5	126,8	55,0	24,7	4,1	25,5	4,1	6,1	2,2
6e.....	500	272,3	115,3	50,0	22,5	3,7	25,0	3,7	5,5	2,0
7e.....	450	245,0	103,7	45,0	20,2	3,4	22,5	3,4	5,0	1,8
8e.....	400	217,8	92,2	40,0	18,0	3,0	20,0	3,0	4,4	1,6
9e.....	350	190,6	80,7	35,0	15,7	2,6	15,5	2,6	3,9	1,4
10e.....	300	163,3	69,1	30,0	13,5	2,3	15,0	2,3	3,3	1,2

191. Le produit des Réparations Recovery Acts déjà en vigueur, ou des systèmes substitués par accord avec le Gouvernement allemand, sera considéré comme livraison en nature à cette fin.

191. Τὸ προϊὸν τῶν ἤδη ἐν ἰσχύϊ Reparation Recovery Acts, ἢ τῶν ὑποκατασταθέντων συστημάτων διὰ συμφωνίας μετὰ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, θὰ θεωρηθῇ ὡς εἰς εἶδος παροχὴ ἐπὶ τῷ τέλει τούτῳ.

192. 4. Les sommes reçues en vertu du Plan Dawes pour la période 1er Avril-31 Août 1929 devront, compte tenu des frais d'administration du Plan Dawes et des dépenses des armées d'occupation, être réparties à nouveau dans la mesure où il sera nécessaire de le faire pour fournir à chacune des Puissances créancières la couverture du montant net de ses payements extérieurs, pendant l'année se terminant au 31 Mars 1930. (Ces payements extérieurs sont indiqués au Chapitre 8 du Rapport). Les ajustements nécessaires à cette fin pourront être effectués sur les payements à intervenir au cours des sept derniers mois de ladite année.

192. 4. Τὰ ληφθέντα δυνάμει τοῦ Σχεδίου Ντὼς ποσὰ διὰ τὴν περίοδον 1ης Ἀπριλίου-31 Αὐγούστου 1929 θὰ πρέπῃ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐξόδων διοικήσεως τοῦ Σχεδίου Ντὼς καὶ τῶν δαπανῶν τῶν στρατευμάτων κατοχῆς, νὰ κατανεμηθῶσιν ἐκ νέου ἐν ᾧ μέτρῳ θὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ τοῦτο ὅπως παρασχεθῇ εἰς ἑκάστην τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων τὸ κάλυμμα τοῦ καθαροῦ ποσοῦ τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν αὐτῆς, κατὰ τὸ ἔτος τὸ λῆγον τὴν 31ην Μαρτίου 1930. (Αἱ ἐξωτερικαὶ αὗται πληρωμαὶ καθορίζονται ἐν Κεφαλαίῳ 8 τῆς Ἐκθέσεως). Αἱ ἀναγκαῖαι προσαρμογαὶ ἐπὶ τῷ τέλει τούτῳ θὰ δύνανται νὰ γίνωσιν ἐπὶ τῶν πληρωτέων ποσῶν κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἑπτὰ τελευταίων μηνῶν τοῦ εἰρημένου ἔτους.

193. 5. On suggère d'accepter la répartition entre les Gouvernements créanciers proposée dans la présente Annexe, comme constituant un règlement définitif de toutes les questions relatives à la répartition des payements allemands, et cette répartition ne devrait être affectée par aucun des arrangements existants, ni par le résultat des comptes relatifs à des transactions passées.

194. D'autre part, on ne suggère pas que le présent Plan affecte ou modifie d'une façon quelconque aucun accord interallié existant relatif aux payements, cessions ou livraisons effectués par les Puissances qui furent les Alliées de l' Allemagne. Cependant, il se peut qu'il soit nécessaire d'examiner toute disposition de ces accords en vertu de laquelle des recettes des Puissances créancières pourraient figurer dans les comptes entre ces Puissances sous forme de bons C allemands afin de l'appliquer conformément à son but pratique initial.

195. 6. L'approbation du rapport par les Experts des principaux pays créanciers dépend formellement de cette répartition.

193. 5. Προτείνεται ὅπως γίνῃ ἀποδεκτή, ἡ ἐν τῷ παρόντι Παραρτήματι προτεινομένη κατανομὴ μεταξὺ τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων, ὡς ἀποτελοῦσα ὁριστικὸν διακανονισμὸν πάντων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν κατανομὴν τῶν γερμανικῶν πληρωμῶν ζητημάτων, καὶ ἡ κατανομὴ αὕτη δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ θιγῇ παρ' οὐδεμιᾶς τῶν ὑφισταμένων συμφωνιῶν, οὔτε ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν σχετικῶν πρὸς παρελθόντας συμβιβασμοὺς λογαριασμῶν.

194. Ἐξ ἄλλου, δὲν προτείνεται ὅπως τὸ παρὸν Σχέδιον θίξῃ ἢ τροποποιήσῃ καθ' οἱονδήποτε τρόπον διασυμμαχικήν τινα συμφωνίαν ὑφισταμένην σχετικὴν πρὸς τὰς πληρωμάς, παραχωρήσεις ἢ παροχάς, τὰς γενομένας ὑπὸ τῶν Δυνάμεων, αἵτινες ὑπῆρξαν οἱ Σύμμαχοι τῆς Γερμανίας. Ἐν τούτοις πιθανὸν νὰ παραστῇ ἀνάγκη ἐξετάσεως πάσης διατάξεως τῶν συμφωνιῶν τούτων δυνάμει τῆς ὁποίας ἔσοδα τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων θὰ ἠδύναντο ν' ἀναφέρωνται εἰς τοὺς λ)σμοὺς μεταξὺ τῶν Δυνάμεων τούτων ὑπὸ τύπον γερμανικῶν γραμματίων Γ ὅπως ἐφαρμοσθῇ αὕτη συμφώνως πρὸς τὸν ἀρχικὸν πρακτικὸν σκοπὸν αὐτῆς.

195. 6. Ἡ ἔγκρισις τῆς ἐκθέσεως ὑπὸ τῶν Πραγματογνωμόνων τῶν κυρίων πιστωτριῶν χωρῶν ἐξαρτᾶται κατηγορηματικῶς ἐκ τῆς κατανομῆς ταύτης.

ANNEXE VIII.
FONDS DE GARANTIE
RELATIF AUX ANNUITÉS INCONDITIONNELLES

196. 1. Les Experts des principaux Gouvernements créanciers ont convenu qu'il devrait être attribué à la France sur l'annuité inconditionnelle 500 millions de Reichsmarks afin de lui permettre de mobiliser une partie importante de sa part dans l'annuité totale.

197. Les Experts en question considèrent que cette affectation devrait être définitive et qu'elle ne peut en aucun cas être sujette à une diminution, mais doit continuer d'être comprise, dans le total attribué à la France, sous réserve seulement du changement envisagé dans le memorandum spécial signé en même temps que le rapport du présent Comité.

198. 2. En vue d'égaliser les payements insuffisants aux autres créanciers qui résulteraient d'une suspension de la fraction différable de l'annuité, il a été convenu que la France déposerait à la Banque des Règlements Internationaux un fonds spécial de garantie.

199. 3. Lors de la mise en vigueur du présent Plan, la France prendra vis-à-vis de la Banque des Règlements Internationaux l'engagement de déposer à un Fonds de trust, sur le demande de la Banque des Règlements Internationaux, des devises étrangères pour une valeur totale de 500 millions de Reichsmarks. Il est entendu que cette demande ne sera pas faite avant que des mesures aient été prises pour amener la convocation du Comité consultatif dont il est question au chapitre 8 (e) du Rapport. La somme de 500 millions de Reichsmarks sera diminuée du montant de tous payements quelconques faits à la France en vertu du § 4 ci-dessus. La Banque des Réglements Internationaux pourra conserver ce dépôt aussi longtemps qu'il lui semblera nécessaire, mais elle devra verser un intérêt sur ce dépôt au taux maximum courant qu'elle consent pour les dépôts à long terme. Ce dépôt, s'il est convenu qu'il sera maintenu pendant plus de cinq ans, donnera le droit de participer aux bénéfices de la Banque dont la répartition est prévue au Chapitre XI, §5 de l'Annexe I.

200. 4. Aussitôt que la mobilisation d'une partie quelconque de l'annuité française aura eu lieu, la France déduira du produit 10 p. 100 ou 500 millions de Reichsmarks et, en tout cas, celui des deux montants qui sera le moins élevé. Elle déposera cette somme au crédit du compte de trust sus-indiqué de la Banque des Règlements Internationaux.

201. 5. Lors de la suspension du transfert d'un payement quelconque dû par l'Allemagne la Banque des Règlements Internationaux prendra les mesures suivantes :

201. a. Elle offrira aux créanciers autres que la France des devises à concurrence du montant nécessaire (mais ne dépassant pas 500 millions de Reichsmarks proportionnellement répartis, le cas échéant) afin d'assurer à chacun d'eux des recettes en devises égales au montant qu'ils auraient reçu si l'annuité non différable avait été répartie dans les mêmes proportions que l'annuité totale.

203. b. Elle inscrira au débit du Fonds de trust établi en vertu du § 2 ci-dessus le montant de devises effectivement utilisé conformément à l'alinéa (a).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII.
ΕΓΓΥΗΤΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ
ΣΧΕΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΑΝΕΥ ΟΡΩΝ ΕΤΗΣΙΑΣ ΔΟΣΕΙΣ

196. 1. Οἱ Πραγματογνώμονες τῶν κυρίων πιστωτριῶν Κυβερνήσεων συνεφώνησαν ὅτι θὰ ἔδει νὰ χορηγηθῶσιν εἰς τὴν Γαλλίαν ἐπὶ τῆς ἄνευ ὅρων ἐτησίας δόσεως 500 ἑκατομμύρια Ράϊχσμαρκ ὅπως δυνηθῇ αὕτη νὰ κινητοποιήσῃ σημαντικὸν μέρος τοῦ μεριδίου της ἐν τῇ συνολικῇ ἐτησίᾳ δόσει.

197. Οἱ ἐν λόγῳ Πραγματογνώμονες θεωροῦσιν ὅτι ἡ διάθεσις αὕτη θὰ ὤφειλε νὰ εἶναι ὁριστικὴ καὶ ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δὲν δύναται αὕτη νὰ ὑποστῇ μείωσιν, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ περιλαμβανομένη εἰς τὸ χορηγούμενον τῇ Γαλλίᾳ σύνολον, ὑπὸ ἐπιφύλαξιν μόνον τῆς ἀλλαγῆς τῆς προβλεπομένης εἰς τὸ ὑπογραφὲν συγχρόνως μὲ τὴν ἔκθεσιν τῆς παρούσης Ἐπιτροπῆς εἰδικὸν ὑπόμνημα.

198. 2. Πρὸς ἐξίσωσιν τῶν ἀνεπαρκῶν πρὸς τοὺς λοιποὺς πιστωτὰς πληρωμῶν, αἵτινες θὰ προέκυπτον ἐξ ἀναστολῆς τοῦ ἀναβλητοῦ τμήματος τῆς ἐτησίας δόσεως συνεφωνήθη ὅτι ἡ Γαλλία θὰ κατέθετε εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν εἰδικὸν ἐγγυητικὸν κεφάλαιον.

199. 3. Κατὰ τὴν θέσιν ἐν ἰσχύϊ τοῦ παρόντος Σχεδίου, ἡ Γαλλία θ' ἀναλάβῃ ἀπέναντι τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταθέσῃ εἰς Κεφάλαιον θέματος, τῇ αἰτήσει τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν ξένας νομισματικὰς ἀξίας ὁλικῆς ἀξίας 500 ἑκατομ. Ράϊχσμαρκ. Καθορίζεται ὅτι ἡ αἴτησις αὕτη δὲν θὰ γίνῃ προτοῦ ληφθῶσι μέτρα ἵνα προκληθῇ ἡ σύγκλησις τῆς συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, περὶ ἧς γίνεται λόγος ἐν κεφαλαίῳ 8 (ε) τῆς Ἐκθέσεως. Τὸ ποσὸν τῶν 500 ἑκ. Ράϊχσμαρκ θὰ ἐλαττωθῇ κατὰ τὸ ποσὸν πασῶν οἱωνδήποτε γενομένων τῇ Γαλλίᾳ πληρωμῶν δυνάμει τῆς ἀνωτέρω παραγρ. 4. Ἡ Τράπεζα τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν θὰ δύναται νὰ διατηρήσῃ τὴν κατάθεσιν ταύτην ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ὅσον θὰ ἔκρινεν ἀναγκαῖον ἀλλὰ θὰ ὀφείλῃ νὰ καταβάλλῃ τόκον διὰ τὴν κατάθεσιν ταύτην μὲ τὸ ἀνώτατον σύνηθες ἐπιτόκιον, τὸ ὁποῖον αὕτη χορηγεῖ διὰ τὰς μακροπροθέσμους καταθέσεις. Ἡ κατάθεσις αὕτη, ἐὰν συνεφωνήθη ὅτι θὰ διατηρηθῇ πλέον τῶν πέντε ἐτῶν, θὰ δίδῃ δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰ κέρδη τῆς Τραπέζης τῶν ὁποίων ἡ κατανομὴ προβλέπεται ἐν τῷ Κεφαλαίῳ XI, παραγρ. 5 τοῦ Παραρτήματος I.

200. 4. Εὐθὺς ὡς θὰ ἔχῃ γίνει ἡ κινητοποίησις μέρους τινος τῆς ἐτησίας γαλλικῆς δόσεως, ἡ Γαλλία θὰ ἀφαιρῇ ἐκ τοῦ προϊόντος 10 τοῖς 100 ἢ 500 ἑκ. Ράϊχσμαρκ καὶ, ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ μικρότερον ἐκ τῶν δύο ποσῶν. Θὰ καταθέτῃ τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς πίστωσιν τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερομένου λ)σμοῦ θέματος (trust) τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν.

201. 5. Κατὰ τὴν ἀναστολὴν τῆς μετατροπῆς πληρωμῆς τινος ὀφειλομένης ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἡ Τράπεζα τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν θὰ λάβῃ τ' ἀκόλουθα μέτρα :

202. α. Θὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς πιστωτάς, ἐξαιρέσει τῆς Γαλλίας, νομισματικὰς ἀξίας μέχρι τοῦ ἀναγκαιοῦντος ποσοῦ (ἀλλὰ μὴ ὑπερβαίνοντος 500 ἑκ. Ράϊχσμαρκ κατ' ἀναλογίαν διανεμομένων, ἐνδεχομένως) ὅπως ἐξασφαλίσῃ εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἔσοδα εἰς νομισματικὰς ἀξίας ἴσα πρὸς τὸ ποσόν, ὅπερ θὰ ἐλάμβανον ἐὰν ἡ μὴ ἀναβλητὴ ἐτησία δόσις διενέμετο κατὰ τὰς αὐτὰς μὲ τὴν ὁλικὴν ἐτησίαν δόσιν ἀναλογίας.

203. β. Θὰ ἐγγράψῃ εἰς χρέωσιν τοῦ συνιστωμένου Κεφαλαίου θέματος δυνάμει τῆς ἀνωτέρω παραγρ. 2 τὸ πραγματικῶς χρησιμοποιούμενον συμφώνως τῷ ἐδαφίῳ (α) ποσὸν νομισματιῶν ἀξιῶν.

204. c. Elle recevra de chaque créancier, en échange des devises reçues conformément à l'alinéa (a), une affectation au profit du Fonds de trust pour un montant équivalent à l'annuité, dont le transfert a été suspendu.

205. 6. Lorsque l'Allemagne transférera effectivement les montants différés, la Banque créditera le Fonds de trust de la part de ces montants qui revient à ce Fonds conformément à l'affectation dont il est question au § 5 (c) ci-dessus.

204. γ. Θὰ λάβῃ παρ' ἑκάστου πιστωτοῦ, ὡς ἀντάλλαγμα τῶν συμφώνως τῷ ἐδαφίῳ (α) ληφθεισῶν νομισματικῶν ἀξιῶν, χορήγησιν ὑπὲρ τοῦ Κεφαλαίου θέματος, διὰ ποσὸν ἰσοδυναμοῦν πρὸς τὴν ἐτησίαν δόσιν, τῆς ὁποίας ἡ μεταπροπὴ ἀνεστάλη.

205. 6. Ὅταν ἡ Γερμανία θὰ μετατρέψῃ πράγματι τὰ ἀναβληθέντα ποσά, ἡ Τράπεζα θὰ πιστώσῃ τὸ Κεφάλαιον θέματος διὰ τοῦ μέρους τῶν ποσῶν τούτων ὅπερ περιέρχεται εἰς τὸ Κεφάλαιον τοῦτο συμφώνως πρὸς τὴν χορήγησιν περὶ ἧς γίνεται λόγος ἐν τῇ ἀνωτέρω παραγρ. 5 (γ).

MEMORANDUM JOINT, MAIS NE FAISANT PAS PARTIE DU RAPPORT.

Memorandum spécial des Experts des Principales Puissances créancières et de l'Allemagne concernant les Payements extérieurs.
(Signé en même temps que le Rapport du Comité des Experts).

206. 1. Dans les annuités prévues dans le Rapport, les sommes suivantes sont nécessaires pour couvrir les payements extérieurs :

	Equivalent en millions de Reichsmark
2	965,1
3	942,3
4	995,4
5	1.136,4
6	1,199,0
7	1.224,9
8	1.271,8
9	1.334,0
10	1.352,5
11	1.375,0
12	1.487,6
13	1.437,9
14	1.455,1
15	1.451,5
16	1.464,7
17	1.460,9
18	1.456,5
19	1,472,3
20	1.467.1
21	1.461,5
22	1.503,9
23	1.487,9
24	1.491,1
25	1,498,1
26	1.509,4
27	1.504,5
28	1,499,1
29	1.506,7
30	1.538,6
31	1,515,4
32	1.525,4
33	1.543,2
34	1.535,0
35	1.547,4
36	1,546,8
37	1,573,7
38	1.566,9
39	1.566,1
40	1.575,9
41	1,589,2
42	1.602,9
43	1.613,1
44	1.621,5
45	1.624,9
46	1.627,6
47	1.634,2
48	1.637,9
49	1.644,6
50	1.654,7
51	1.659,6
52	1,670,5
53	1,687,6
54	1.691,8
55	1.703,3
56	1.683,5
57	925,1
58	934,4
59	897,8

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟΝ, ΑΛΛΑ ΜΗ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

Εἰδικὸν ὑπόμνημα τῶν Πραγματογνωμόνων τῶν κυριωτέρων πιστωτριῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Γερμανίας, ἀφορῶν τὰς ἐξωτερικὰς πληρωμάς.
(Ὑπογραφὲν συγχρόνως μὲ τὴν Ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Πραγματογνωμόνων).

206. 1. Εἰς τὰς ἐν τῇ Ἐκθέσει προβλεπομένας ἐτησίας δόσεις τὰ κάτωθι ποσὰ εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν :

	Ἰσάξιον εἰς ἑκατομμύρια Ράϊχσμαρκ.
2	965,1
3	942,3
4	995,4
5	1.136,4
6	1,199,0
7	1.224,9
8	1.271,8
9	1.334,0
10	1.352,5
11	1.375,0
12	1.487,6
13	1.437,9
14	1.455,1
15	1.451,5
16	1.464,7
17	1.460,9
18	1.456,5
19	1,472,3
20	1.467.1
21	1.461,5
22	1.503,9
23	1.487,9
24	1.491,1
25	1,498,1
26	1.509,4
27	1.504,5
28	1,499,1
29	1.506,7
30	1.538,6
31	1,515,4
32	1.525,4
33	1.543,2
34	1.535,0
35	1.547,4
36	1,546,8
37	1,573,7
38	1.566,9
39	1.566,1
40	1.575,9
41	1,589,2
42	1.602,9
43	1.613,1
44	1.621,5
45	1.624,9
46	1.627,6
47	1.634,2
48	1.637,9
49	1.644,6
50	1.654,7
51	1.659,6
52	1,670,5
53	1,687,6
54	1.691,8
55	1.703,3
56	1.683,5
57	925,1
58	934,4
59	897,8

207. On fait remarquer qu'au cas où des modifications seraient apportées au profit des créanciers aux obligations relatives à des payements extérieurs, les annuités allemandes devraient subir quelque allègement correspondant. En conséquence, les Experts des quatre principales Puissances créancières et de l'Allemagne recommandent que l'Allemagne et tous les Gouvernements créanciers ayant des obligations de payement à l'extérieur concluent entre eux un accord sur les bases suivantes :

208. 2. Toute remise qu'une Puissance créancière quelconque pourra effectivement obtenir sur ses payements extérieurs nets afférents aux dettes de guerre, compte dûment tenu de toutes contre-parties matérielles ou financières et de toutes remises portant sur les recettes de dettes de guerre qu'elle pourra elle-même consentir, sera traitée de la façon suivante :

Pour ce qui est des 37 premières années :

209. a. L'Allemagne bénéficiera à raison des deux tiers, de la remise nette disponible, sous forme d'une réduction de ses obligations d'annuités ultérieures.

210. b. Le tiers de la remise nette sera conservé par le créancier en question, en outre des sommes qu'il aura par ailleurs à recevoir de l'Allemagne.

211. c. Néanmoins, tant que subsistera un engagement quelconque de l'Allemagne portant sur la période postérieure au 31 Mars 1966, le créancier intéressé ne conservera annuellement que le quart de la remise nette, de solde étant versé à la Banque des Règlements Internationaux.

212. d. Ces payements effectués à la Banque des Règlements Internationaux s'accumuleront pour aider l'Allemagne à remplir ses engagements afférents à la période postérieure au 31 mars 1966 ; toutes sommes qui, après l'affectation de fonds prévue à l'Annexe I, ne seront pas jugées nécessaires à cette fin (ainsi que les accumulations y relatives) seront restituées au créancier qui les avait versées.

Pour ce qui est des 22 dernières années :

213. La totalité d'une remise de cette nature servira à réduire les engagements de l'Allemagne.

214. 3. Nous recommandons qu'au cas où l'effet de la remise à l'Allemagne, envisagée par rapport à une réduction possible des payements extérieurs nets, serait tel qu'il modifierait sensiblement les pourcentages suivant lesquels les annuités totales prévues au présent Plan sont réparties entre eux, les Gouvernements créanciers consentent à se réunir pour envisager une révision tendant à rétablir les pourpentages actuels, mais en tenant compte des conditions suivantes ci-dessous indiquées et de tous autres facteurs importants existant alors :

215. a. Le service de toutes obligations mobilisées par le pays créancier et le solde de ses payements extérieurs nets du chef des dettes de guerre restant à régler, doivent continuer à être couverts sur la part lui revenant dans les annuités que l'Allemagne doit payer ultérieurement.

207. Παρατηρητέον ὅτι, ἐν ἡ περιπτώσει ἤθελον ἐπενεχθῇ ἀλλαγαὶ πρὸς ὄφελος τῶν πιστωτῶν εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τὰς σχετικὰς πρὸς ἐξωτερικὰς πληρωμάς, αἱ Γερμανικοὶ ἐτήσιαι δόσεις δέον νὰ ὑποστῶσιν ἀνάλογόν τινα ἐλάφρυνσιν. Συνεπῶς, οἱ Πραγματογνώμονες τῶν τεσσάρων κυριωτέρων πιστωτριῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Γερμανίας, συνιστῶσιν ὅπως ἡ Γερμανία καὶ πᾶσαι αἱ πιστώτριαι Κυβερνήσεις αἱ ἔχουσαι ὑποχρεώσεις πληρωμῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν συνάψωσι μεταξύ των συμφωνίαν ἐπὶ τῶν ἑξῆς βάσεων :

208. 2. Πᾶσα ἄφεσις ἣν μία οἱαδήποτε ἐκ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων θὰ δυνηθῇ πραγματικῶς νὰ ἐπιτύχῃ ἐπὶ τῶν καθαρῶν ἐξωτερικῶν αὐτῆς πληρωμῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τὰ πολεμικὰ χρέη, δεόντως λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν πάντων τῶν ὑλικῶν ἢ οἰκονομικῶν ἀντισταθμισμάτων καὶ πασῶν τῶν ἀφέσεων τῶν ἀφορωσῶν τὰ ἐκ τῶν πολεμικῶν χρεῶν ἔσοδα, εἰς ἃς τυχὸν αὐτὴ αὕτη ἤθελε συγκατανευσῃ, θέλει χρησιμοποιηθῇ ὡς ἑξῆς :

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ 37 πρῶτα ἔτη :

209. α'. Ἡ Γερμανία θέλει ἀπολαύσῃ κατὰ τὰ δύο τρίτα τοῦ εὐεργετήματος τῆς καθαρᾶς διαθεσίμου ἀφέσεως, ὑπὸ τύπον μειώσεως τῶν ὑποχρεώσεών της διὰ μεταγενεστέρας ἐτησίας δόσεις.

210. β'. Τὸ τρίτον τῆς καθαρᾶς ἀφέσεως θέλει κρατηθῇ ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ πιστωτοῦ, ἐπὶ πλέον τῶν ποσῶν τὰ ὁποῖα θὰ ἔχῃ να λαμβάνῃ ἐξ ἄλλων λόγων παρὰ τῆς Γερμανίας.

211. γ'. Οὐχ' ἧττον, ἐφ' ὅσον θὰ ὑφίσταται οἱαδήποτε ὑποχρέωσις τῆς Γερμανίας ἀφορῶσα τὴν μετὰ τὴν 31 Μαρτίου 1966 περίοδον, ὁ ἐνδιαφερόμενος πιστωτὴς δὲν θὰ κρατῇ ἐτησίως ἢ μόνον τὸ τέταρτον τῆς καθαρᾶς ἀφέσεως, τοῦ ὑπολοίπου καταβαλλομένου εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν.

212. δ'. Αἱ πληρωμαὶ αὗται αἱ γενόμεναι εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν θὰ συσσωρευθῶσι πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς Γερμανίας πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών της τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν μετὰ τὴν 31ην Μαρτίου 1966 περίοδον· πάντα τὰ ποσά, ἅτινα, μετὰ τὴν ἐν τῷ I Παραρτήματι προβλεπομένην διάθεσιν κεφαλαίων, δὲν ἤθελον θεωρηθῇ ἀναγκαῖα διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον (ὡς καὶ αἱ σχετικαὶ συσσωρεύσεις) θέλουσιν ἐπιστραφῇ εἰς τὸν καταβαλόντα αὐτὰ πιστωτήν.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ 22 τελευταῖα ἔτη :

213. Τὸ σύνολον ἀφέσεώς τινος τοιαύτης φύσεως θέλει χρησιμοποιηθῇ πρὸς ἐλάττωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Γερμανίας.

214. 3. Συνιστῶμεν ὅπως, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀφέσεως πρὸς τὴν Γερμανίαν, θεωρούμενον ἐν σχέσει πρὸς πιθανὴν ἐλάττωσιν τῶν καθαρῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν, θὰ ἦτο τοιοῦτον ὥστε νὰ μεταβάλλῃ αἰσθητῶς τὰ ποσοστὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων αἱ ἐν τῷ παρόντι Σχεδίῳ προβλεπόμεναι ἐτήσιαι ὁλικαὶ δόσεις κατανέμονται μεταξὺ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων, αὗται συγκατατίθενται ὅπως συνέλθωσι διὰ νὰ συζητήσωσιν ἀναθεώρησιν, τείνουσαν εἰς τὸ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὰ σημερινὰ ποσοστά, ἀλλὰ λαμβάνουσαι ὑπ' ὄψιν τοὺς κάτωθι ἀναφερομένους ὅρους, καὶ πάντας τοὺς τότε ὑπάρχοντας λοιποὺς σημαντικοὺς παράγοντας :

215. α'. Ἡ ὑπηρεσία πάσης κινητοποιηθείσης ὑποχρεώσεως ὑπὸ τῆς πιστωτρίας χώρας καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῶν καθαρῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν της διά διακανονιστέα πολεμικὰ χρέη, πρέπει νὰ ἐξακολουθήσωσι καλυπτόμενα ὑπὸ τοῦ

216. b. Il sera tenu compte de toutes contre-parties matérielles ou financières acceptées par le pays créancier à l'occasion de la remise qui lui est accordée sur les payements de dettes de guerre.

217. 4. On avait suggeré, à l'origine, que le montant des annuités allemandes dont le transfert pourrait être différé fût exactement calculé d'après les montants nets dont les divers créanciers pouvent eux-mêmes différer le payement en ce qui concerne les dettes de guerre interalliées; les principes régissant cet ajournement se seraient appliqués également à cette partie de la dette allemande. Pour diverses raisons cette méthode de calcul n'a pu être adoptée, mais on s'est efforcé d'adapter les dispositions du moratoire de telle sorte que le droit reconnu à l'Allemagne ne fût pas supérieur à celui des Puissances créancières ; la fraction non différable de l'annuité a donc été fixée en prévoyant pour le reste des garanties.

Paris, le 7 juin 1929.

GUTT.
FRANCQUI.
Dr. Hjalmar SCHACHT.
KASTL.
E. MOREAU.
J. PARMENTIER.
J. C. STAMP.
C. S. ADDIS
A. PIRELLI.
SUVICH.

216. β'. Θέλουσι ληφθῇ ὑπ' ὄψει πάντα τὰ ὑλικὰ καὶ οἰκονομικὰ ἀντισταθμίσματα, τὰ γενόμενα δεκτὰ ὑπὸ τῆς πιστωτρίας χώρας ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀφέσεως, ἥτις τῇ ἐγένετο ἐπὶ τῶν πληρωμῶν πολεμικῶν χρεῶν.

217. 4. Κατ' ἀρχήν, προυτάθη ὅπως, τὸ σύνολον τῶν Γερμανικῶν ἐτησίων δόσεων, τῶν ὁποίων ἡ μεταβίβασις ἤθελε τυχὸν ἀναταλῇ, ὑπολογισθῇ ἀκριβῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καθαρῶν συνόλων, τῶν ὁποίων οἱ διάφοροι πιστωταὶ δύνανται οἱ ἴδιοι νὰ ἀναβάλωσι τὴν πληρωμὴν ὅσον ἀφορᾷ τὰ διασυμμαχικὰ πολεμικὰ χρέη· αἱ διέπουσαι τὴν ἀναστολὴν ταύτην ἀρχαὶ θὰ ἐφηρμόζοντο ἐξ ἴσου εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ Γερμανικοῦ χρέους. Διὰ διαφόρους λόγους, ἡ μέθοδος αὕτη ὑπολογισμοῦ δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ γίνῃ δεκτή, ἀλλὰ κατεβλήθη προσπάθεια ὅπως προσαρμοσθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ χρεωστασίου κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε τὸ εἰς τὴν Γερμανίαν ἀναγνωριζόμενον δικαίωμα νὰ μὴ εἶναι ὑπέρτερον τοῦ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων· ὅθεν, τὸ μὴ ἐπιδεχόμενον ἀναστολὴν τμῆμα τῆς ἐτησίας δόσεως, καθωρίσθη, προβλεφθεισῶν διὰ τὸ ὑπόλοιπον ἐγγυήσεων.

Παρίσιοι, τῇ 7ῃ Ἰουνίου 1929.

ΓΚΟΥΤΤ
ΦΡΑΝΚΙ
Δρ. Γιάλμαρ ΣΑΧΤ
ΚΑΣΤΛ
Ε. ΜΟΡΩ
Ι. ΠΑΡΜΑΝΤΙΕ
Ι. Κ. ΣΤΑΜΠ
Κ. Σ. ΑΝΤΙΣ
Α. ΠΙΡΕΛΛΙ
ΣΟΥΒΙΤΣ

ACCORD
(AUTRICHE)

Les Représentants dûment autorisés du Gouvernement de la République d'Autriche, du Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Belges, du Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et de l'Irlande du Nord, du Gouvernement du Canada, du Gouvernement du Commonwealth d'Australie, du Gouvernement de Nouvelle-Zélande, du Gouvernement de l'Union de l'Afrique du Sud, du Gouvernement de l'Inde, du Gouvernement de la République Française, du Gouvernement de la République Grecque, du Gouvernement de Sa Majesté le Roi d'Italie, du Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur du Japon, du Gouvernement de la République de Pologne, du Gouvernement de la République du Portugal, du Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Roumanie, du Gouvernement de la République Tchécoslovaque, du Gouvernement de sa Majesté le Roi de Yongoslavie,
sont convenus de ce qui suit;

Article I.

Les obligations financières de l'Autriche résultant de toutes dispositions de l'armistice du 3 Novembre 1918, du Traité de Saint-Germain et de tous Traités ou Conventions complémentaires seront définitivement acquittées par les paiements, livraisons et cessions effectués par l'Autriche jusqu'à la date de la mise en vigueur du présent Accord, sous réserve des dispositions de l'Article IV ci-dessous. En conséquence, le privilège de premier rang établi sur tous les biens et ressources de l'Autriche par l'Article 197 du Traité de Saint-Germain, pour le règlement des Réparations et autres charges résultant dudit Traité ou de Traités et Conventions complémentaires ou de la Convention d'Armistice, cesse d'avoir effet.

Article II.

Les rapports entre la Commission des Réparations et l'Autriche prendront fin à la date de la mise en vigueur du présent Accord. Les comptes de la Commission des Réparations avec l'Autriche seront considérés comme définitivement clos à la date de la mise en vigueur du présent Accord.

Article III.

Sous réserve des dispositions de l'Article IV du présent Accord il est fait abandon réciproque de toutes les réclamations et contre-réclamations non réglées à ce jour résultant du Traité de Saint-Germain ou de l'Armistice, ou résultant de mesures de guerre, entre l'Autriche, d'une part, et les autres Puissances signataires du présent Accord, d'autre part, ou entre les ressortissants autrichiens et lesdites Puissances, ou entre les ressortissants desdites Puissances et l'Autriche

Article IV.

Les Arrangements déjà conclus par l'Autriche, d'une part, et toute autre Puissance signataire du présent Accord, d'autre part, en vertu du Traité de Saint Germain ou de Traités et Conventions complémentaires pudit Traité de Saint-Germain ainsi que les créances

ΣΥΜΦΩΝΙΑ
(ΑΥΣΤΡΙΑ)

Οἱ δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι Ἀντιπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐστριακῆς Δημοκρατίας τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Βέλγων τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ τῆς Βορείου Ἰρλανδίας, τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Καναδᾶ, τῆς Κυβερνήσεως τῆς πολιτείας (Commonwealth) τῆς Αὐστραλίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Νέας Ζηλανδίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Νοτιαφρικανικῆς Ἑνώσεως, τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἰνδιῶν, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πορτογαλλικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ρουμανίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Γιουγκοσλαυίας, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων.

Ἄρθρον Ι.

Αἱ δημοσιονομικαὶ ὑποχρεώσεις τῆς Αὐστρίας αἱ ἀπορρέουσαι ἐκ πασῶν τῶν διατάξεων τῆς ἀνακωχῆς τῆς 3ης Νοεμβρίου 1918, τῆς Συνθήκης τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ καὶ πασῶν τῶν συμπληρωματικῶν Συνθηκῶν ἢ Συμβάσεων θέλουσιν ὁριστικῶς ἐξοφληθῇ διὰ τῶν ὑπὸ τῆς Αὐστρίας μέχρι τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμφωνίας γενομένων πληρωμῶν, παραδόσεων καὶ ἐκχωρήσεων, ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ κατωτέρω Ἄρθρου IV. Κατὰ συνέπειαν, τὸ καθιερωθὲν διὰ τοῦ Ἄρθρου 197 τῆς Συνθήκης τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ προνόμιον πρώτης σειρᾶς ἐφ' ὅλων τῶν περιουσιῶν καὶ πόρων τῆς Αὐστρίας διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν Ἐπανορθώσεων καὶ ἑτέρων βαρῶν ἀπορρεόντων ἐκ τῆς ἐν λόγῳ Συνθήκης ἢ ἑτέρων συμπληρωματικῶν Συνθηκῶν καὶ Συμβάσεων ἢ τῆς Συμβάσεως Ἀνακωχῆς, παύει ἔχον ἰσχύν.

Ἄρθρον ΙΙ.

Αἱ μεταξὺ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων καὶ τῆς Αὐστρίας σχέσεις θὰ τερματισθῶσι κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμφωνίας. Οἱ μετὰ τῆς Αὐστρίας λογαριασμοὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων θέλουσι θεωρηθῇ ὡς ὁριστικῶς κλεισθέντες κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμφωνίας.

Ἄρθρον ΙΙΙ.

Ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ Ἄρθρου IV τῆς παρούσης Συμφωνίας, γίνεται ἀμοιβαία παραίτησις ἀπὸ πασῶν τῶν μὴ διακεκανονισμένων μέχρι σήμερον ἀπαιτήσεων καὶ ἀνταπαιτήσεων τῶν ἀπορρεουσῶν ἐκ τῆς Συνθήκης τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ ἢ ἐκ τῆς Ἀνακωχῆς ἢ ἀπορρεουσῶν ἐκ πολεμικῶν μέτρων μεταξὺ τῆς Αὐστρίας, ἀφ' ἑνός, καὶ τῶν λοιπῶν ὑπογραψασῶν τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν Δυνάμεων, ἀφ' ἑτέρου, ἢ μεταξὺ τῶν αὐστριακῶν ὑπηκόων καὶ τῶν ρηθεισῶν Δυνάμεων, ἢ μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τῶν ρηθεισῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Αὐστρίας.

Ἄρθρον IV.

Αἱ συναφθεῖσαι ἤδη ὑπὸ τῆς Αὐστρίας, ἀφ' ἑνός, καὶ πάσης ἄλλης ὑπογραψάσης τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν Δυνάμεως, ἀφ' ἑτέρου, Συμφωνίαι, δυνάμει τῆς Συνθήκης τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ ἢ συμπληρωματικῶν τῆς ἐν λόγῳ Συνθήκης τοῦ Ἁγ. Γερμανοῦ Συνθηκῶν καὶ Συμβάσεων, ὡς

résultant desdits arrangements ne sont pas atteints par le présent Accord et demeurent en l'état.

Article V.

Les Puissances créancières signataires du présent Accord s'engagent, à dater de sa mise en vigueur, à cesser d'exercer leur droit de retenir et de liquider les biens, droits et intérêts qui, à la date de l'entrée en vigueur du Traité de Saint-Germain, appartenaient à des ressortissants de l'ancien empire d'Autriche ou à des Sociétés contrôlées par eux, pour autant que lesdits biens, droits et intérêts ne sont pas déjà liquidés ou liquidés ou qu'il n'en a pas encore été disposé à titre définitif.

Article VI.

Les créances de l'Autriche contre l'Allemagne visées à l'Article 213 du Traité de Saint-Germain et toutes créances de l'Allemagne contre l'Autriche visées à l'Article 261 du Traité de Versailles ont été annulées par l'Accord de la Haye de Janvier 1930 conclu avec l'Allemagne. L'Autriche en prend acte et accepte ladite annulation.

De même, toute créance de l'Autriche contre la Hongrie et la Bulgarie visée audit Article 213 du Traité de Saint-Germain et toute créance de la Hongrie et de la Bulgarie contre l'Autriche respectivement visée aux Articles 196 du Traité de Trianon et 145 du Traité de Neuilly sont annulées. Tous instruments et documents relatifs à ces créances seront détruits.

Article VII.

Aucune disposition du présent Accord n'affecte les arrangements conclus au sujet de l'emprunt autrichien garanti de 1923, ni les Bons de relèvement autrichiens, ni les obligations résultant de l'Article 203 du Traité de Saint-Germain.

Les modalités d'exécution de cet Article et de son Annexe dans la mesure où elles incombaient à la Commission des Réparations feront éventuellement l'objet d'un arrangement entre les Parties intéressées.

Article VIII.

Tout différend entre les Parties Contractantes concernant l'interprétation et l'application du présent Accord sera soumis, pour décision finale, au Tribunal prévu par l'Accord de la Haye de Janvier 1930 avec l'Allemagne, conformément à la procédure qui y est instituée. Toutefois, à l'occassion de tels différends, le membre nommé par l'Allemagne sera remplacé par l'Autriche.

CLAUSE FINALE

Le présent Accord dont les textes français et anglais feront foi, sera ratifié.

Le dépôt des ratifications sera effectué à Paris le plus tôt possible.

Les Puissances, dont le Gouvernement a son siège hors d'Europe, auront la faculté de se borner à faire connaître au Gouvernement de la République fran-

καὶ αἱ ἀπορρέουσαι ἐκ τῶν συμφωνιῶν τούτων πιστώσεις, δὲν θίγονται ὑπὸ τῆς παρούσης Συμφωνίας καὶ ἐξακολουθοῦσιν ὑφιστάμεναι.

Ἄρθρον V.

Αἱ ὑπογράψασαι τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν Δυνάμεις ὑποχρεοῦνται, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς, νὰ παύσωσιν ἀσκοῦσαι τὸ δικαίωμα αὐτῶν ὅπως παρακρατῶσι καὶ ἐκκαθαρίζωσι τὰς περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα ἅτινα κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς Συνθήκης τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ ἀνῆκον εἰς ὑπηκόους τῆς παλαιᾶς Αὐστριακῆς Αὐτοκρατορίας ἢ εἰς ἑταιρείας ἐλεγχομένας ὑπ' αὐτῶν, καθ' ὅσον αἱ ρηθεῖσαι περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα δὲν εἶναι ἤδη ρευστὰ ἢ ἐκκαθαρισμένα ἢ δὲν ἐγένετο εἰσέτι ὁριστικὴ διάθεσις αὐτῶν.

Ἄρθρον VI.

Αἱ προβλεπόμεναι ἐν τῷ ἄρθρῳ 213 τῆς Συνθήκης τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ ἔναντι τῆς Γερμανίας πιστώσεις τῆς Αὐστρίας καὶ πᾶσαι αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 261 τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν προβλεπόμεναι ἔναντι τῆς Αὐστρίας πιστώσεις τῆς Γερμανίας ἠκυρώθησαν διὰ τῆς μετὰ τῆς Γερμανίας συναφθείσης Συμφωνίας τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930. Ἡ Αὐστρία λαμβάνει γνῶσιν τούτου καὶ ἀποδέχεται τὴν ἐν λόγῳ ἀκύρωσιν.

Ὡσαύτως, πᾶσα πίστωσις προβλεπομένη ἐν τῷ ρηθέντι ἄρθρῳ 213 τῆς Συνθήκης τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ τῆς Αὐστρίας ἔναντι τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῆς Βουλγαρίας καὶ πᾶσα ἀντιστοίχως προβλεπομένη ἐν τοῖς ἄρθροις 196 τῆς Συνθήκης τοῦ Τριανὸν καὶ 145 τῆς Συνθήκης τοῦ Νειγὺ κατὰ τῆς Αὐστρίας πίστωσις τῆς Οὐγγαρίας καὶ Βουλγαρίας ἀκυροῦνται. Πᾶσαι αἱ σχετικαὶ πρὸς τὰς πιστώσεις ταύτας πράξεις καὶ ἔγγραφα θέλουσι καταστραφῆ.

Ἄρθρον VII.

Οὐδεμία διάταξις τῆς παρούσης Συμφωνίας θίγει τὰς συναφθείσας συμφωνίας ὡς πρὸς τὸ ἠγγυημένον αὐστριακὸν δάνειον τοῦ 1923, οὐδὲ τὰ αὐστριακὰ ἀνορθωτικὰ γραμμάτια, οὐδὲ τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τοῦ ἄρθρου 203 τῆς Συνθήκης τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ ὑποχρεώσεις.

Ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρου τούτου καὶ τοῦ Παραρτήματος του ἐν τῷ μέτρῳ καθ' ὃ ἐβάρυνον τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐπανορθώσεων θὰ ἀποτελέσωσιν ἐνδεχομένως τὸ ἀντικείμενον συμφωνίας μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Μερῶν.

Ἄρθρον VIII.

Πᾶσα μεταξὺ τῶν συμβληθέντων Μερῶν διαφορὰ ἀφορῶσα τὴν ἑρμηνείαν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμφωνίας θὰ ὑποβάλλωνται πρὸς τελικὴν ἀπόφασιν εἰς τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τῆς μετὰ τῆς Γερμανίας Συμφωνίας τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930 Δικαστήριον, συμφώνως πρὸς τὴν καθιερουμένην ἐν αὐτῇ διαδικασίαν. Πάντως, ἐν περιπτώσει τοιούτων διαφορῶν, τὸ ὑπὸ τῆς Γερμανίας διοριζόμενον μέλος θὰ ἀντικαθίσταται ὑπὸ μέλους διοριζομένου ὑπὸ τῆς Αὐστρίας.

ΤΕΛΙΚΗ ΡΗΤΡΑ

Ἡ παροῦσα Συμφωνία, ἧς τό τε γαλλικὸν καὶ τὸ ἀγγλικὸν κείμενον θὰ παρέχωσι πίστιν, θὰ ἐπικυρωθῇ.

Ἡ κατάθεσις τῶν ἐπικυρώσεων θὰ γίνῃ εἰς Παρισίους κατὰ τὸ δυνατὸν ταχύτερον.

Αἱ Δυνάμεις, ὧν ἡ Κυβέρνησις ἑδρεύει ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης θὰ ἔχωσι τὴν εὐχέρειαν νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ νὰ γνωστοποιήσωσι τῇ Κυβερνήσει τῆς Γαλλικῆς Δημοκρα-

çaise, par leur représentant diplomatique à Paris, que leur ratification a été donnée et, dans ce cas, elles devront en transmettre l'instrument aussitôt que faire se pourra.

Un premier procès-verbal de dépôt des ratifications sera dressé dès que l'Accord aura été ratifié par l'Autriche, d'une part, et, d'autre part, quatre des Gouvernements ci-après : Belgique, Grande-Bretagne, France, Italie et Japon et trois des Gouvernements ci-après : Grèce, Pologne, Portugal, Roumanie, Tchécoslovaquie et Yougoslavie.

Le présent Accord entrera en vigueur entre les Parties contractantes qui l'auront ainsi ratifié dès la date de ce premier procès-verbal.

Sous réserve des dispositions qui précèdent, l'Accord entrera en vigueur pour chaque Gouvernement signataire à la date de sa notification ou du dépôt de sa ratification.

Le Gouvernement français remettra à tous les Gouvernements signataires une copie certifiée conforme des procès-verbaux de dépôt des ratifications.

Fait à La Haye en un seul exemplaire

le 20 Janvier 1930.

SCHOBER
JUCH
HENRI JASPAR
PAUL HYMANS
E. FRANCQUI
PHILIP SNOWDEN
PETER LARKIN
GRANVILLE RYRIE
E. TOMS
PHILIP SNOWDEN
HENRI CHÉRON
LOUCHEUR
N. POLITIS
J. G. POLITIS
A. MOSCONI
A. PIRELLI
SUVICH
ADATCI
K. HIROTA
J. MROZOWSKI
P. ULRICH
TOMAS FERNANDES
G. G. MIRONESCO
AL. ZEUCEANO
Dr. EDUARD BENES
STEFAN OSUSKY
Dr. V. MARINKOVICH
CONST. FOTITCH.

τίας, διὰ τοῦ ἐν Παρισίοις διπλωματικοῦ αὐτῶν ἀντιπροσώπου, ὅτι ἡ ἐπικύρωσις αὐτῶν ἐγένετο καὶ, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, θὰ ὀφείλωσι νὰ διαβιβάσωσι τὸ ταχύτερον τὸ ἔγγραφον τῆς ἐπικυρώσεως.

Πρῶτον πρακτικὸν καταθέσεως τῶν ἐπικυρώσεων θέλει συνταχθῇ εὐθὺς ὡς ἡ Συμφωνία θὰ ἔχῃ ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τῆς Αὐστρίας, ἀφ' ἑνός, καὶ, ἀφ' ἑτέρου, τεσσάρων τῶν κάτωθι Κυβερνήσεων : τοῦ Βελγίου, τῆς Μεγάλης Βρεττανίας τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἰαπωνίας καὶ τριῶν τῶν κάτωθι Κυβερνήσεων : τῆς Ἑλλάδος, τῆς Πολωνίας, τῆς Πορτογαλλίας, τῆς Ρουμανίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαυίας.

Ἡ παροῦσα Συμφωνία θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων Μερῶν ἅτινα θὰ ἔχωσιν οὕτω ἐπικυρώσῃ ταύτην ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ πρώτου τούτου πρακτικοῦ.

Ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν προηγουμένων διατάξεων, ἡ Συμφωνία θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ δι' ἑκάστην ὑπογράψασαν Κυβέρνησιν κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς κοινοποιήσεώς της ἢ τῆς καταθέσεώς της ἐπικυρώσεώς της.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐπιδώσῃ εἰς ἁπάσας τὰς ὑπογραψάσας Κυβερνήσεις κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν καταθέσεως τῶν ἐπικυρώσεων.

Ἐγένετο ἐν Χάγῃ εἰς ἓν καὶ μόνον ἀντίτυπον.

τὴν 20ὴν Ἰανουαρίου 1930.

ΣΟΜΠΕΡ
ΓΙΟΥΤΣ
ΕΡΡΙΚΟΣ ΖΑΣΠΑΡ
ΠΑΥΛΟΣ ΧΥΜΑΝΣ
Ε. ΦΡΑΝΚΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΝΟΟΥΝΤΕΝ
ΠΕΤΡΟΣ ΛΑΡΚΙΝ
ΓΚΡΑΝΒΙΑ ΡΥΡΥ
Ε. ΤΟΜΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΝΟΟΥΝΤΕΝ
ΕΡΡΙΚΟΣ ΣΕΡΟΝ
ΛΟΥΣΕΡ
Ν. ΠΟΛΙΤΗΣ
Ι. Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ
Α. ΜΟΣΚΟΝΙ
Α. ΠΙΡΕΛΛΙ
ΣΟΥΒΙΤΣ
ΑΝΤΑΤΣΙ
ΧΙΡΟΤΑ
Ι. ΜΡΟΖΟΦΣΚΙ
Π. ΟΥΛΡΙΧ
ΤΟΜΑΣ ΦΕΡΝΑΝΤΕΣ
Γ. Γ. ΜΙΡΟΝΕΣΚΟ
Α. Α. ΖΕΟΥΣΕΑΝΟ
Δρ. ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΜΠΕΝΕΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΟΖΟΥΣΚΙ
Δρ. Β. ΜΑΡΙΓΚΟΒΙΤΣ
ΚΩΝΣΤ. ΦΩΤΙΤΣ

ACCORD
(BULGARIE)

Les représentants dûment autorisés du Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Belges, du Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, du Gouvernement du Canada, du Gouvernement du Commonwelth d'Australie, du Gouvernement de Nouvelle Zélande, du Gouvernement de l'Union de l'Afrique du Sud, du Gouvernement de l'Inde, du Gouvernement du Royaume de la Bulgarie, du Gouvernement de la République Française, du Gouvernement de la République grecque, du Gouvernement de Sa Majesté le Roi d'Italie, du Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur du Japon, du Gouvernement de la République de Pologne, du Gouvernement de la République de Portugal, du Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Roumanie, du Gouvernement de la République tchécoslovaque du Gouvernement de sa Majesté le Roi de Yougoslavie,

Sont convenus de ce qui suit:

1) Les Puissances créancières renoncent à la Tranche B de la dette de réparations bulgare, telle qu'elle est définie par le Protocole du 21 Mars 1923. La Grande-Bretagne, la France et l'Italie renoncent, d'autre part, au solde non payé de leurs créances au titre des armées d'occupation.

2) Les Puissances créancières acceptent, en satisfaction totale du montant de la Tranche A de la dette de réparations Bulgare qui reste impayé à ce jour, les annuités en francs-or fixées à l'Etat de Paiements ci-après, le franc or demeurant défini par l'article 146 du Traité de Neuilly:

Nombre d'annuités en francs-or:
l'avril 1930 5 millions.
1er avril 1930 au 31 mars 1940: 10 annuités de 10,000,000
1er avril 1940 au 31 mars1950: 10 annuités de 11,500,000
1er avril 1950 au 31 mars 1966: 16 annuit. de 12,515,238

Le premier paiement prévu pour le 1er Avril 1930 sera effectué en un seul versement à ladite date. Les annuités suivantes seront payables en deux semestrialités égales à semestre échu, les 30 Septembre et 31 Mars de chaque année, le premier le 30 Septembre 1930 et le dernier le 31 Mars 1966.

3) Les annuités fixées à l'article 2 constitueront une charge inconditionnelle, les Parties signataires renonçant dorénavant à l'application de l'article 122 du Traité de Neuilly. Toutefois, la Bulgarie pourra, le cas échéant, demander l'application de la procédure de suspension de transfert instituée par la décision de la Commission des Réparations du 23 Juillet 1926 comme suite au Plan financier approuvé par le Conseil de la Société des Nations le 10 Juin 1926.

Ces annuités bénéficieront des mêmes gages spéciaux que les annuités de l'Etat des Paiements du 21 Mars 1923, tels que ces gages se comportent en vertu des Protocoles des 21 Mars 1923 et 24 Septembre 1928. Elles seront représentées par un certificat de dette muni de coupons, qui sera remis par le Gouvernement

ΣΥΜΦΩΝΙΑ
(ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ)

Οἱ δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι ἀντιπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Βέλγων, τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας, τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Καναδᾶ, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πολιτείας (Commonwealth) τῆς Αὐστραλίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Νέας Ζηλανδίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Ἑνώσεως τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἰνδιῶν, τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Βουλγαρίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πορτογαλλικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ρουμανίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Γιουγκοσλαυίας, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων :

1) Αἱ πιστώτριαι Δυνάμεις παραιτοῦνται τῆς Μερίδος Β τοῦ Βουλγαρικοῦ χρέους ἐπανορθώσεων, ὡς τοῦτο καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 21 Μαρτίου 1923. Ἡ Μεγάλη Βρεττανία, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία παραιτοῦνται, ἐξ ἄλλου, τοῦ μήπω πληρωθέντος ὑπολοίπου τῶν πιστώσεων των διὰ τὰ στρατεύματα κατοχῆς.

2) Αἱ πιστώτριαι Δυνάμεις ἀποδέχονται, πρὸς πλήρη ἱκανοποίησιν διὰ τὸ ποσὸν τῆς Μερίδος Α τοῦ Βουλγαρικοῦ χρέους ἐπανορθώσεων τὸ ὁποῖον μένει ἀπλήρωτον μέχρι σήμερον, τὰς ἐτησίας δόσεις εἰς φράγκα χρυσᾶ τὰς καθοριζομένας εἰς τὸν ἀκόλουθον Πίνακα Πληρωμῶν τοῦ φράγκου χρυσοῦ παραμένοντος καθωρισμένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 146 τῆς Συνθήκης τοῦ Νεϊγύ :

Ἀριθμὸς ἐτησίων δόσεων εἰς φράγκα χρυσᾶ :
1 Ἀπριλίου 1930 5 ἑκατομμύρια.
1 Ἀπριλίου 1930 ἕως 31 Μαρτίου 1940: 10 ἐτήσιαι δόσεις ἐκ 10.000.000.
1 Ἀπριλίου 1940 ἕως 31 Μαρτίου 1950: 10 ἐτήσιαι δόσεις ἐξ 11.500.000.
1 Ἀπριλίου 1950 ἕως 31 Μαρτίου 1966: 16 ἐτήσιαι δόσεις ἐκ 12.515.238.

Ἡ πρώτη πληρωμὴ ἡ προβλεπομένη διὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1930 θὰ πραγματοποιηθῇ εἰς μίαν μόνην καταβολὴν κατὰ τὴν ρηθεῖσαν ἡμερομηνίαν. Αἱ ἑπόμεναι ἐτήσιαι δόσεις θὰ εἶναι πληρωτέαι εἰς δύο ἴσας ἑξαμηνιαίας δόσεις καθ' ἑξαμηνίαν λήγουσαν, κατὰ τὴν 30 Σεπτεμβρίου καὶ 31 Μαρτίου ἑκάστου ἔτους, ἡ πρώτη τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1930 καὶ ἡ τελευταία τὴν 31 Μαρτίου 1966.

3) Αἱ ἐτήσιαι δόσεις αἱ καθοριζόμεναι εἰς τὸ ἄρθρον 2 θὰ ἀποτελῶσιν ὑποχρέωσιν ἄνευ ὅρων, τὸν συμβαλλομένων Μερῶν παραιτουμένων ἐφεξῆς τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 122 τῆς Συνθήκης τοῦ Νεϊγύ. Πάντως, ἡ Βουλγαρία θὰ δύναται, περιπτώσεως τυχούσης, νὰ ζητήσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διαδικασίας τῆς ἀναστολῆς τῆς μετατροπῆς (transfert) τῆς καθιερωθείσης διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων τῆς 23 Ἰουλίου 1926 συνεπείᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ Σχεδίου τοῦ ἐγκριθέντος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τὴν 10 Ἰουνίου 1926.

Αἱ ἐτήσιαι αὗται δόσεις θὰ ἀπολαύωσι τῶν αὐτῶν εἰδικῶν ἐγγυήσεων ὧν καὶ αἱ ἐτήσιαι δόσεις τοῦ Πίνακος Πληρωμῶν τῆς 21 Μαρτίου 1923, εἶναι αἱ ἐγγυήσεις αὗται ὑφίστανται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Πρωτοκόλλων τῆς 21 Μαρτίου 1923 καὶ 24 Σεπτεμβρίου 1928. Θὰ παριστῶνται διὰ πιστοποιητικοῦ χρέους ἐφωδιασμένου μὲ ἀποκόμματα, τὸ

bulgare à la Banque des Règlements Internationaux agissant en tant que mandataire des Puissances créancières.

Le privilège de premier rang établi par l'article 132 du Traité de Neuilly sur tous les biens et ressources de la Bulgarie pour le règlement des réparations et autres charges visées par cet article cessera d'avoir effet. Mais pour le cas où le produit des gages spéciaux tomberait au-dessous de 150 o)o des sommes nécessaires au service de l'annuité, le Gouvernement bulgare s' engage à affecter aux réparations, sur la demande et avec l'acceptation de la Banque des Règlements Internationaux, des gages supplémentaires rétablissant au moins ce pourcentage et à promulguer toutes lois nécessaires à cet effet.

4) La Banque Nationale de Bulgarie sera maintenue dans ses attributions et obligations relatives au paiement des réparations, telles qu'elles résultent du règlement du 7 Juillet 1923, relatif à l'application du Protocole du 21 Mars 1923 et elle se conformera à ce règlement pour tout ce qui concerne la perception du produit des gages, la constitution en monnaie nationale du fonds des annuités et la conversion en devises étrangères.

5) Les droits et pouvoirs conférés à la Commission des Réparations et à la Commission Interalliée de Bulgarie seront transférés, dans la mesure nécessaire, à la Banque des Règlements Internationaux. En conséquence, les relations entre la Commission des Réparations et la Commission interalliée de Bulgarie, d'une part, et le Gouvernement bulgare, d'autre part, prendront fin dès que cela sera possible. Les modalités et la date de ce transfert seront arrêtées par un Comité constitué par deux représentants du Gouvernement bulgare, par quatre représentants de la Commission des Réparations ou de la Commission interalliée de Bulgarie dont le Délégué commun à la Commission des Réparations ou un représentant désigné par lui et, le cas échéant, par deux représentants de la Banque des Règlements Internationaux.

6) En outre, et en sus des paiements fixés par l'article 2, le Gouvernement bulgare demeurera tenu de toutes ses obligations à l'égard des ressortissants des Puissances créancières, ressortissants dont les droits tels qu'ils existent actuellement ne sont en rien touchés par le présent Accord.

Les Gouvernements créanciers qui n'ont pas encore adhéré au contrat du 14 Avril 1923, relatif à un moratoire accordé au Gouvernement bulgare par les créanciers français et belges, à l'avenant du 10 Octobre 1923 audit contrat et à l'accord du 14 Avril 1923 relatif à l'émission d'obligations 6 1)2 o)o 1923 de l'Etat bulgare pourront y adhérer jusqu'au 30 Juin 1930, et le Gouvernement bulgare s'engage à accepter ces adhésions et à leur donner plein effet.

7) Les Gouvernements créanciers renoncent, à dater de la mise en vigueur du présent Accord, à exercer leur droit de retenir et de liquider les biens, droits et intérêts des ressortissants bulgares, pour autant que ces biens ne sont pas encore liquides ou liquidés ou qu'il n'en a pas été disposé de façon définitive.

ὁποῖον θὰ παραδοθῇ ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν, ἐνεργοῦσαν ὡς ἐντολοδόχον τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων.

Τὸ προνόμιον πρώτου βαθμοῦ τὸ ἐπιβληθὲν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 132 τῆς Συνθήκης τοῦ Νεϊγύ ἐφ' ὅλων τῶν περιουσιῶν καὶ πόρων τῆς Βουλγαρίας διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν ἐπανορθώσεων καὶ λοιπῶν ὑποχρεώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου θὰ παύσῃ νὰ ἔχῃ ἰσχύν. Ἀλλ' εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ προϊὸν τῶν εἰδικῶν ἐγγυήσεων θὰ κατήρχετο κάτω τῶν 150 o)o τῶν ἀναγκαίων ποσῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐτησίας δόσεως, ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ διαθέσῃ διὰ τὰς ἐπανορθώσεις, τῇ αἰτήσει καὶ τῇ ἀποδοχῇ τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν, συμπληρωματικὰς ἐγγυήσεις ἀποκαθιστώσας τοὐλάχιστον τὸ ποσοστὸν τοῦτο καὶ νὰ δημοσιεύσῃ πάντας τοὺς ἀναγκαίους πρὸς τοῦτο νόμους.

4) Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Βουλγαρίας θὰ διατηρήσῃ τὴν ἀρμοδιότητά της καὶ τὰς ὑποχρεώσεις της τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐπανορθώσεων, αἵτινες θὰ ἀπορρέουσιν ἐκ τοῦ κανονισμοῦ τῆς 7 Ἰουλίου 1923, τοῦ σχετικοῦ πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 21 Μαρτίου 1923 καὶ θὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὸν κανονισμὸν τοῦτον εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν εἴσπραξιν τοῦ προϊόντος τῶν ἐγγυήσεων, τὸν σχηματισμὸν εἰς ἐθνικὸν νόμισμα τοῦ κεφαλαίου τῶν ἐτησίων δόσεων καὶ τὴν μετατροπὴν εἰς ξένας νομισματικὰς ἀξίας.

5) Τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ἐξουσίαι αἱ παραχωρηθεῖσαι εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐπανορθώσεων καὶ εἰς τὴν Διασυμμαχικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Βουλγαρίας θὰ μεταβιβασθῶσι, κατὰ τὸ ἀναγκαιοῦν μέτρον, εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν. Κατὰ συνέπειαν αἱ σχέσεις μεταξὺ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων καὶ τῆς Διασυμμαχικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Βουλγαρίας, ἀφ' ἑνός, καὶ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, ἀφ' ἑτέρου, θὰ τερματισθῶσιν εὐθὺς ὡς τοῦτο θὰ εἶναι δυνατόν. Ὁ τρόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς μεταβιβάσεως ταύτης θὰ καθορισθῶσιν ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης ἐκ δύο ἀντιπροσώπων τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως ἐκ τεσσάρων ἀντιπροσώπων τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων ἢ τῆς Διασυμμαχικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Βουλγαρίας, ἐξ ὧν εἷς ὁ κοινὸς ἀντιπρόσωπος εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐπανορθώσεων ἢ εἷς ἀντιπρόσωπος ὁριζόμενος παρ' αὐτοῦ καί, περιπτώσεως τυχούσης, ἐκ δύο ἀντιπροσώπων τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν.

6) Ἐκτός, καὶ ἐπὶ πλέον τῶν πληρωμῶν τῶν καθορισθεισῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2, ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις θὰ βαρύνηται δι' ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις της ἔναντι τῶν ὑπηκόων τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων, ὑπηκόων ὧν τὰ δικαιώματα οἵα ὑρίστανται ἤδη δὲν θίγονται κατ' οὐδὲν διὰ τῆς παρούσης Συμφωνίας.

Αἱ πιστώτριαι Δυνάμεις αἵτινες δὲν προσεχώρησαν εἰσέτι εἰς τὸ συμβόλαιον τῆς 14ης Ἀπριλίου 1923, τὸ σχετικὸν πρὸς τὸ παραχωρηθὲν εἰς τὴν Βουλγαρικὴν Κυβέρνησιν χρεωστάσιον ὑπὸ τῶν Γάλλων καὶ Βέλγων πιστωτῶν, εἰς τὴν συμπληρωματικὴν τοῦ ρηθέντος συμβολαίου συμφωνίαν (avenant) τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1923 καὶ εἰς τὴν συμφωνίαν τῆς 14 Ἀπριλίου 1923 τὴν σχετικὴν πρὸς τὴν ἔκδοσιν ὁμολογιῶν πρὸς 6.1)2 o)o 1923 τοῦ Βουλγαρικοῦ Κράτους θὰ δύνανται νὰ προσχωρήσωσιν εἰς αὐτὰ μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1930, καὶ ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδεχθῇ τὰς προσχωρήσεις ταύτας καὶ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὰς πλήρη ἰσχύν.

7) Αἱ πιστώτριαι Κυβερνήσεις παραιτοῦνται, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμφωνίας, ἀπὸ τοῦ νὰ ἀσκῶσι τὸ δικαίωμα αὐτῶν νὰ παρακρατῶσι καὶ ἐκκαθαρίζωσι τὰς περιουσίας, δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῶν Βουλγάρων ὑπηκόων, ἐφ' ὅσον αἱ περιουσίαι αὗται δὲν εἶναι εἰσέτι ρευσταὶ ἢ ἐκκαθαρισμέναι ἢ ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσι διατεθῇ κατὰ τρόπον ὁριστικόν.

Toutefois les biens bulgares sujets à liquidation en Roumanie ont fait l'objet d'un accord sur la base d'un versement de 110 millions de lei à faire à la Roumanie en deux tranches égales dont la première payable trois mois après la ratification, la seconde dans un délai d'un an. Cet accord fait partie intégrante du présent Accord.

8) La Bulgarie s'engage à conlure dans un délai de six mois à dater de la mise en vigueur du présent Accord, tous arrangements nécessaires pour assurer le service régulier de la quote-part de la dette ottomane qui lui incombe et à s'acquitter sans délai des obligations qui découleront pour elle des dits accords.

9) A l'exception de celles qui ont fait l'objet d'un accord spécial antérieur ou d'une convention conclue en vertu du Traité de Neuilly, ainsi que de celles qui résulten de l'article 141 dudit Traité, toutes réclamations du Gouvernement bulgare à l'encontre des Puissances créancières ou de leurs ressortissants, ainsi que toute réclamation des ressortissants bulgares à l'encontre des Puissances créancières, fondées sur une disposition du Traité de Neuilly, sont annulées de plein droit du fait du présent Accord.

10) Les réclamations d'odre privé des ressortissants des Puissances créancières dont le Traité de Neuilly prévoit le règlement soit par l'intermédiaire des offices de Compensation, soit par les Tribunaux Arbitraux Mixtes et qui n'auront pas été régulièrement introduites devant ces organismes avant la mise en vigueur du présent Accord, n'y seront plus recevables.

11) Les créances de la Bulgarie contre l'Allemagne visées à l'article 145 du Traité de Neuilly et toutes créances de l'Allemagne contre la Bulgarie visées à l'article 261 du Traité de Versailles ont été annulées par l'Accord de la Haye de Janvier 1930 conclu avec l'Allemagne. La Bulgarie en prend acte et accepte la dite annulation.

De même, toute créance de la Bulgarie contre l'Autriche et la Hongrie visée audit article 145 du Traité de Neuilly et toute créance de l'Autriche et de la Hongrie contre la Bulgarie respectivement visée aux articles 213 du Ttraité de St-Germain et 196 du Traité de Trianon sont annulées. Tous instruments et documents relatifs à ces créances seront détruits.

12) Rien dans le présent arrangement ne modifie les droits résultant pour la Société des porteurs de créances civiles en Bulgarie du contrat intervenu le 30 Mai 1923 entre eux et la Banque nationale de Bulgarie. Les Gouvernements créanciers qui n'ont pas adhéré à ce contrat pourront y adhérer jusqu'au 30 Juin 1930.

13) Au cas où la Banque des Règlements Internationaux n'accepterait pas dans son intégralité le mandat qui lui est confié par le présent Accord, la nomination d'un mandataire (trustee) se substituant dans la mesure nécessaire à la Banque, serait du ressort du Comité constitué en vertu de l'article 5.

14) Tout différend entre les Parties contractantes concernant l'interprétation ou l'application du présent Accord sera soumis pour décision définitive au tribunal prévu par l'Accord de la Haye de Janvier 1930 conclu

Πάντως αἱ βουλγαρικαὶ περιουσίαι αἱ ὑποκείμεναι εἰς ἐκκαθάρισιν ἐν Ρουμανίᾳ ἀπετέλεσαν ἀντικείμενον συμφωνίας ἐπὶ τῇ βάσει γενησομένης καταβολῆς εἰς τὴν Ρουμανίαν 110 ἑκατομμυρίων λεΐ εἰς δύο ἴσα τμήματα, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον πληρωτέον τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν, τὸ δεύτερον ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους. Ἡ Συμφωνία αὕτη ἀποτελεῖ ὁλοκληρωτικὸν μέρος τῆς παρούσης Συμφωνίας.

8) Ἡ Βουλγαρία ὑποχρεοῦται νὰ συνάψῃ εἰς διάστημα ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης Συμφωνίας, πάσας τὰς ἀναγκαίας συμφωνίας διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν κανονικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ βαρύνοντος αὐτὴν μέρους τοῦ ὀθωμανικοῦ χρέους καὶ νὰ ἐξοφλήσῃ ἄνευ ἀναβολῆς τὰς ὑποχρεώσεις αἵτινες θὰ ἀπορρεύσουν δι' αὐτὴν ἐκ τῶν ρηθεισῶν συμφωνιῶν.

9) Ἐξαιρέσει ἐκείνων, αἵτινες ἀπετέλεσαν ἀντικείμενον προγενεστέρας εἰδικῆς συμφωνίας ἢ συμφωνίας συναφθείσης ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνθήκης τοῦ Νεϊγύ, ὡς καὶ ἐκείνων, αἵτινες προέρχονται ἐκ τοῦ ἄρθρου 141 τῆς ρηθείσης Συνθήκης, πᾶσαι αἱ ἀπαιτήσεις τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως ἔναντι τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων ἢ τῶν ὑπηκόων αὐτῶν ὡς καὶ πᾶσα αἴτησις τῶν Βουλγάρων ὑπηκόων ἔναντι τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων αἱ βασιζόμεναι ἐπὶ διατάξεως τῆς Συνθήκης τοῦ Νεϊγύ, ἀκυροῦνται δυνάμει τῆς παρούσης Συμφωνίας αὐτοδικαίως.

10) Αἱ ἰδιωτικῆς φύσεως ἀπαιτήσεις τῶν ὑπηκόων τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων ὧν ἡ Συνθήκη τοῦ Νεϊγὺ προβλέπει τὸν διακανονισμὸν εἴτε μέσῳ τῶν γραφείων Συμψηφισμοῦ εἴτε διὰ τῶν Μικτῶν Διαιτητικῶν Δικαστηρίων καὶ αἵτινες δὲν θὰ ἔχωσιν εἰσχθῇ κανονικῶς ἐνώπιον τῶν ὀργανισμῶν τούτων πρὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης Συμφωνίας, δὲν θὰ εἶναι πλέον δεκταὶ ἐνώπιον αὐτῶν.

11) Αἱ πιστώσεις τῆς Βουλγαρίας ἔναντι τῆς Γερμανίας αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 145 τῆς Συνθήκης τοῦ Νεϊγὺ καὶ πᾶσαι αἱ πιστώσεις τῆς Γερμανίας κατὰ τῆς Βουλγαρίας αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 261 τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν ἠκυρώθησαν διὰ τῆς Συμφωνίας τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930 τῆς συναφθείσης μετὰ τῆς Γερμανίας. Ἡ Βουλγαρία λαμβάνει σημείωσιν τούτου καὶ ἀποδέχεται τὴν ἐν λόγῳ ἀκύρωσιν.

Ὡσαύτως, πᾶσα πίστωσις τῆς Βουλγαρίας ἔναντι τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας προβλεπομένη εἰς τὸ ρηθὲν ἄρθρον 145 τῆς Συνθήκης τοῦ Νεϊγὺ καὶ πᾶσα πίστωσις τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας ἔναντι τῆς Βουλγαρίας προβλεπομένη ἀντιστοίχως εἰς τὰ ἄρθρα 213 τῆς Συνθήκης τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ καὶ 196 τῆς Συνθήκης τοῦ Τριανὸν ἀκυροῦνται. Πᾶσαι αἱ πράξεις καὶ τὰ ἔγγραφα τὰ σχετικὰ πρὸς τὰς πιστώσεις ταύτας θὰ καταστραφῶσιν.

12) Ἡ παροῦσα συμφωνία κατ' οὐδὲν τροποποιεῖ τὰ δικαιώματα τὰ ἀπορρέοντα διὰ τὴν Ἑταιρείαν τῶν δικαιούχων ἐξ ἀστικῶν πιστώσεων ἐν Βουλγαρίᾳ (porteurs de créances civiles en Bulgarie) ἐκ τοῦ συμβολαίου τοῦ συναφθέντος τὴν 30 Μαΐου 1923 μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Βουλγαρίας. Αἱ πιστώτριαι Δυνάμεις αἵτινες δὲν προσεχώρησαν εἰς τὸ συμβόλαιον τοῦτο θὰ δύνανται νὰ προσχωρήσωσι μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1930.

13) Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Τράπεζα τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν δὲν θὰ ἀπεδέχετο ἐν τῇ ὁλότητί της τὴν ἐντολὴν ἥτις τῇ ἀνατίθεται διὰ τῆς παρούσης Συμφωνίας, ὁ διορισμὸς ἑνὸς ἐντολοδόχου (trustee) ὑποκαθισταμένου κατὰ τὸ ἀναγκαῖον μέτρον εἰς τὴν Τράπεζαν, θὰ ἦτο τῆς ἁρμοδιότητος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς συγκροτουμένης δυνάμει τοῦ ἄρθρου 5.

14) Πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων Μερῶν ἀφορῶσα τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμφωνίας θὰ ὑποβάλληται πρὸς ὁριστικὴν ἀπόφασιν εἰς τὸ δικαστήριον τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τῆς Συμφωνίας τῆς

avec l'Allemagne, conformément à la procédure qui y est instituée. A l'occasion de ces différends, le membre nommé par le Gouvernement allemand sera remplacé par un membre nommé par le Gouvernement bulgare.

CLAUSE FINALE

Le présent Accord, dont les textes français et anglais feront foi, sera ratifié.

Le dépôt des ratifications sera effectué à Paris le plus tôt possible.

Les Puissances dont le Gouvernement a son siège hors d'Europe auront la faculté de se borner à faire connaître au Gouvernement de la République française, par leur représentant diplomatique à Paris, que leur ratification a été donnée, et dans ce cas, elles devront en transmettre l'instrument aussitôt que faire se pourra.

Un premier procès-verbal de dépôt des ratifications sera dressé dès que l'Accord aura été ratifié par la Bulgarie d'une part, et d'autre part, par quatre d'entre les Gouvernements de Belgique, de Grande-Bretagne, de France, d'Italie et du Japon et par trois d'entre les Gouvernements de Grèce, de Pologne, de Portugal, de Roumanie, de Tchécoslovaquie et de Yougoslavie.

Le présent Accord entrera en vigueur entre les Parties Contractantes qui l'auront ainsi ratifié dès la date de ce premier procès-verbal.

Sous réserve des dispositions qui précèdent, l'Accord entrera en vigueur, pour chaque Gouvernement signataire, à la date de sa notification ou du dépôt de sa ratification.

Le Gouvernement français remettra à tous les Gouvernements signataires une copie certifiée conforme des procès-verbaux de dépôt des ratifications.

Fait à la Haye, le 20 janvier 1930.

HENRI JASPAR
PAUL HYMANS
E. FRANCQUI
PHILIP. SNOWDEN
PETER LARKIN
GRANVILLE RYRIE
E. TOMS
PHILIP. SNOWDEN
A. D. BOUROFF
VL. MOLLOFF
HENRI CHÉRON
LOUCHEUR
N. POLITIS
J. G. POLITIS
A. MOSCONI
A. PIRELLI
SUVICH
ADATCI
K. HIROTA
I. MROZOWSKI
ULRICH
TOMAZ FERNANDES
G. G. MIRONESCO
I. LUGOSIANO
AL. ZEUCEANO
DR. EDUARD BENES
STEFAN OSUSKY
DR. V. MARINKOVITCH
CONST. FOTITCH

Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930 τῆς συναφθείσης μετὰ τῆς Γερμανίας, συμφώνως πρὸς τὴν διαδικασίαν ἥτις ἐκεῖ καθορίζεται. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν διαφορῶν τούτων, τὸ μέλος τὸ διοριζόμενον ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως θὰ ἀντικαθίσταται ὑπὸ μέλους διοριζομένου ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως.

ΤΕΛΙΚΗ ΡΗΤΡΑ

Ἡ παροῦσα Συμφωνία, ἧς τὸ Γαλλικὸν καὶ τὸ Ἀγγλικὸν κείμενον παρέχουσι πίστιν, θὰ ἐπικυρωθῇ.

Ἡ κατάθεσις τῶν ἐπικυρώσεων θὰ γίνῃ ἐν Παρισίοις κατὰ τὸ δυνατὸν ταχύτερον.

Αἱ Δυνάμεις, ὧν ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν ἕδραν της ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης, θὰ ἔχωσι τὴν εὐχέρειαν νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ νὰ γνωρίσωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, διὰ τοῦ ἐν Παρισίοις διπλωματικοῦ αὐτῶν ἀντιπροσώπου, ὅτι ἡ ἐπικύρωσίς των ἐδόθη καί, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, θὰ ὀφείλουσιν αὗται νὰ διαβιβάσωσι τὸ ἔγγραφον τῆς ἐπικυρώσεως ταύτης ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον.

Ἐν πρώτοις πρακτικὸν καταθέσεως τῶν ἐπικυρώσεων θὰ συνταχθῇ εὐθὺς ὡς ἡ Συμφωνία θὰ ἔχῃ κυρωθῇ ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τεσσάρων μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τοῦ Βελγίου, τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἰαπωνίας καὶ ὑπὸ τριῶν μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἑλλάδος, τῆς Πολωνίας, τῆς Πορτογαλλίας, τῆς Ρουμανίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαυίας.

Ἡ παροῦσα Συμφωνία θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ μεταξὺ τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἅτινα θὰ τὴν ἔχωσιν οὕτω ἐπικυρώσῃ ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ πρώτου τούτου πρακτικοῦ.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν προηγουμένων διατάξεων, ἡ Συμφωνία θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ δι' ἑκάστην ὑπογράψασαν Κυβέρνησιν, κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς κοινοποιήσεώς της ἢ τῆς καταθέσεως τῆς ἐπικυρώσεώς της.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις θὰ παραδώσῃ εἰς πάσας τὰς ὑπογραψάσας Κυβερνήσεις κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν τῆς καταθέσεως τῶν ἐπικυρώσεων.

Ἐγένετο ἐν Χάγῃ τῇ 20ῇ Ἰανουαρίου 1930

ΕΡΡΙΚΟΣ ΖΑΣΠΑΡ
ΠΑΥΛΟΣ ΧΥΜΑΝΣ
Ε. ΦΡΑΝΚΙ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΝΟΟΥΝΤΕΝ
ΠΕΤΡΟΣ ΛΑΡΚΙΝ
ΓΚΡΑΝΒΙΛΛ ΡΥΡΙ
Ε. ΤΟΜΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΝΟΟΥΝΤΕΝ
Α. Δ. ΜΠΟΥΡΩΦ
ΒΛ. ΜΟΛΛΩΦ
ΕΡΡΙΚΟΣ ΣΕΡΟΝ
ΛΟΥΣΕΡ
Ν. ΠΟΛΙΤΗΣ
Ι. Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ
Α. ΜΟΣΚΟΝΙ
Α. ΠΙΡΕΛΛΙ
ΣΟΥΡΙΤΣ
ΑΝΤΑΤΣΙ
Κ. ΧΙΡΟΤΑ
Ι. ΜΡΟΖΟΒΣΚΙ
Ρ. ΟΥΑΡΙΤΣ
ΘΩΜΑΣ ΦΕΡΝΑΝΤΕΣ
Γ. Γ. ΜΙΡΟΝΕΣΚΟ
Ι. ΛΟΓΚΟΣΙΑΝΟ
ΑΛ. ΖΕΟΥΤΣΙΑΝΟ
Δρ. ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΜΠΕΝΕΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΟΖΟΥΣΚΥ
Δρ. Β. ΜΑΡΙΝΚΟΒΙΤΣ
ΚΩΝΣΤ. ΦΟΤΙΤΣ.

DÉCLARATION DES GOUVERNEMENTS CRÉANCIERS JOINTE A L'ACCORD AVEC LA BULGARIE.

Les Gouvernements créanciers ont pris note de la demande du Gouvernement bulgare tendant à bénéficier d'une remise d'une partie de sa dette au cas où les Gouvernements créanciers obtiendraient eux-mêmes des remises de dettes interalliées. Ils se déclarent prêts, le cas échéant, à examiner collectivement avec bienveillance la possibilité de faire bénéficier la Bulgarie d'avantages proportionnels à ceux que le Memorandum spécial des Experts des principales Puissances créancières et de l'Allemagne, concernant les paiements extérieurs, joint au Rapport des Experts du 7 juin 1929, accorde à l'Allemagne, sans que, toutefois, aucune Puissance ne puisse, du chef de ce réexamen éventuel, voir réduire de plus de 50 o)o sa part dans les annuités bulgares.

CONFÉRENCE DE LA HAYE 1930

Le Gouvernement bulgare s'engage à payer la somme de £ 8.000 pour couvrir les frais de liquidation de la Commission Interalliée de Bulgarie. Cette somme est en sus des mensualités prévues pour l'entretien de la Commission.

20 Janvier 1930.

A. D. Bouroff.
Vl. Mollof.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΤΡΙΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΕΠΙΣΥΝΗΜΜΕΝΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Αἱ πιστώτριαι Κυβερνήσεις ἔλαβον σημείωσιν τῆς αἰτήσεως τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως τεινούσης ὅπως ἐπιτύχῃ ἄφεσιν μέρους τοῦ χρέους της εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ πιστώτριαι Κυβερνήσεις θὰ ἐπετύγχανον αὐταὶ αὗται ἄφεσιν διασυμμαχικῶν χρεῶν. Δηλοῦσιν, ὅτι εἶναι πρόθυμοι, περιπτώσεως τυχούσης, νὰ ἐξετάσωσιν ἀπὸ κοινοῦ μετ' εὐμενείας τὴν δυνατότητα τῆς παραχωρήσεως εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἀναλόγων πλεονεκτημάτων πρὸς ἐκεῖνα, ἅτινα τὸ εἰδικὸν Ὑπόμνημα τῶν Πραγματογνωμόνων τῶν κυριωτέρων πιστωτριῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Γερμανίας, τὸ ἀφορῶν τὰς ἐξωτερικὰς πληρωμάς, τὸ προσηρτημένον εἰς τὴν Ἔκθεσιν τῶν Πραγματογνωμόνων τῆς 7 Ἰουνίου 1929, παραχωρεῖ εἰς τὴν Γερμανίαν, χωρίς, πάντως, οὐδεμία Δύναμις νὰ εἶναι δυνατόν, συνεπείᾳ τῆς ἐνδεχομένης ταύτης ἐπανεξετάσεως, νὰ ὑποστῇ μείωσιν τοῦ ποσοστοῦ της πλέον τῶν 50 ο)ο.

ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΗΣ ΧΑΓΗΣ 1930.

Ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὸ ποσὸν τῶν Λιρῶν Ἀγγλίας 8,000 πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων ἐκκαθαρίσεως τῆς Διασυμμαχικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Βουλγαρίας. Τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἐπὶ πλέον τῶν μηνιαίων δόσεων τῶν προβλεπομένων διὰ τὴν συντήρησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

20 Ἰανουαρίου 1930.

Α. Μπούρωφ
Β. Μολλώφ

ACCORD RELATIF AUX OBLIGATIONS HONGROISES RÉSULTANT DU TRAITÉ.

Les Gouvernements de la Belgique, la France, la Grande-Bretagne, le Canada, l'Australie, la Nouvelle-Zélande, le Sud-Afrique, les Indes, la Grèce, la la Hongrie, l'Italie, le Japon, le Portugal, la Roumanie, la Tchécoslovaquie, la Yougoslavie, se sont réunis à La Haye en vue de régler d'une façon complète et définitive la question des réparations dues par la Hongrie et celle de diverses créances spéciales, ainsi que d'assurer le règlement des différends d'ordre financier qui ont surgi entre la Hongrie ou les ressortissants hongrois, d'une part, et certaines Puissances, d'autre part.

Les textes ci-annexés et dûment paraphés établissent et précisent les bases des Accords qui constituent d'ores et déjà un engagement des Gouvernements signataires.

C'est sur ces bases que devront être rédigés les textes définitifs. Leur rédaction est confiée à un Comité qui comprendra un Représentant de chacune des Puissances signataires et qui devra siéger à Paris à partir du 5 Février.

Si le Comité est unanime, les textes par lui établis deviendront définitifs.

En cas de difficulté pour l'établissement de ces textes, les parties déclarent s'en remettre à la décision unanime de la France, la Grande-Bretagne et l'Italie.

HENRY JASPAR
PAUL HYMANS
E. FRANQUI
HENRI CHÉRON
LOUCHEUR
PHILIP SNOWDEN
PETER LARKIN
GRANVILLE RYRIE
E. TOMS
PHILIP SNOWDEN
N. POLITIS
J. G. POLITIS
L. WALKO
A. WEKERLE
FR. KORANYI
A. MOSCONI
A. PIRELLI
SUVICH
ADATCI
K. HIROTA
J. MROZOSWKI
R. ULRICH
TOMAZ FERNANDES
C. G. MIRONESCO
J. LUGOSIANO
Dr. EDUARD BENES
STEFAN OSUSKY
Dr. V. MARINKOVITCH
CONST. FOTITCH

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΣΧΕΤΙΚΗ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΟΥΓΓΡΙΚΑΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΑΣ ΑΠΟΡΡΕΟΥΣΑΣ ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

Αἱ Κυβερνήσεις τοῦ Βελγίου τῆς Γαλλίας τῆς Μεγάλης Βρεττανίας τοῦ Καναδᾶ τῆς Αὐστραλίας, τῆς Νέας Ζηλανδίας, τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς, τῶν Ἰνδιῶν, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Οὐγγαρίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Πολωνίας, τῆς Πορτογαλλίας, τῆς Ρουμανίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας, τῆς Γιουγκοσλαυΐας, συνῆλθον ἐν Χάγῃ πρὸς δικανονισμὸν κατὰ τρόπον πλήρη καὶ ὁριστικὸν τοῦ ζημήτατος τῶν Ἐπανορθώσεων τῶν ὀφειλομένων ὑπὸ τῆς Οὐγγαρίας καὶ τοῦ ζητήματος διαφόρων εἰδικῶν πιστώσεων, καὶ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ διακανονισμοῦ τῶν οἰκονομικῆς φύσεως διαφορῶν αἵτινες ἀνεφύησαν μεταξὺ τῆς Οὐγγαρίας ἢ τῶν Οὐγγρων ὑπηκόων ἀφ' ἑνὸς καί τινων Δυνάμεων ἀφ' ἑτέρου.

Τὰ συναπτόμενα καὶ δεόντως μονογραφηθέντα κείμενα καθορίζουσι τὰς βάσεις τῶν Συμφωνιῶν αἵτινες ἀποτελοῦσι, ἐφεξῆς ὑποχρέωσιν τῶν ὑπογραφομένων Κυβερνήσεων.

Ἐπὶ τῶν βάσεων τούτων θὰ πρέπῃ νὰ συνταχθῶσι τὰ ὁριστικὰ κείμενα. Ἡ σύνταξις των ἀνατίθεται εἰς Ἐπιτροπὴν ἥτις θὰ περιλαμβάνῃ ἕνα ἀντιπρόσωπον ἑκάστης τῶν ὑπογραψασῶν Κυβερνήσεων καὶ ἥτις θὰ πρέπῃ νὰ συνέλθῃ ἐν Παρισίοις ἀπὸ τῆς 5 Φεβρουαρίου.

Ἐὰν ἡ Ἐπιτροπὴ εἶναι ὁμόφωνος τὰ καταρτισθέντα ὑπ' αὐτῆς κείμενα θὰ εἶναι ὁριστικά.

Ἐν περιπτώσει δυσχερείας διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν κειμένων τούτων τὰ μέρη δηλοῦσιν ὅτι ἐπαφίενται πρὸς τοῦτο εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ τῆς Ἰταλίας.

ΕΡΡΙΚΟΣ ΖΑΣΠΑΡ
ΠΑΥΛΟΣ ΧΥΜΑΝΣ
Ε. ΦΡΑΝΚΙ
ΕΡΡΙΚΟΣ ΣΕΡΟΝ
ΛΟΥΣΕΡ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΝΟΟΥΝΤΕΝ
ΠΕΤΡΟΣ ΛΑΡΚΙΝ
ΓΚΡΑΝΒΙΛ ΡΥΡΙ
Ε. ΤΟΜΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΝΟΟΥΝΤΕΝ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ
Α. ΒΑΛΚΟ
Α. ΒΕΚΕΡΑΕ
ΦΡ. ΚΟΡΑΝΥΙ
Α. ΜΟΣΚΟΝΙ
Α. ΠΙΡΕΛΛΙ
ΣΟΥΒΙΤΣ
ΑΝΤΑΤΣΙ
Κ. ΧΙΡΟΤΑ
ΙΩ. ΜΡΟΖΟΦΣΚΙ
Ρ. ΟΥΛΡΙΧ
ΤΟΜΑΣ ΦΕΡΝΑΝΤΕΣ
Γ. Γ. ΜΙΡΟΝΕΣΚΟ
Ι. ΛΟΥΓΚΟΣΙΑΝΟ
Δρ. ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΜΠΕΝΕΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΟΖΟΥΣΚΙ
Δρ. Β. ΜΑΡΙΓΚΟΒΙΤΣ
ΚΩΝΣΤ. ΦΩΤΙΤΣ

ANNEXE I.

ACCORD GÉNÉRAL ENTRE LES PUISSANCES CRÉANCIÈRES ET LA HONGRIE

Un certain nombre de réclamations ont été présentées par des ressortissants hongrois contre les trois Gouvernements de Roumanie, de Tchécoslovaquie et de la Yougoslavie à la suite de l'application des lois de réforme agraire dans ces pays ces et en se basant sur l'article 250 du Traité de Trianon.

Ces procès sont actuellement pendants devant les Tribunaux Arbitraux Mixtes prévus au Traité.

Les trois Gouvernements intéressés, s'ils sont disposés à conclure le présent Accord dans un esprit de conciliation pour faire disparaître, dans la plus grande mesure possible, les discussions actuellement en cours avec le Gouvernement hongrois, déclarent formellement que, de ce fait il ne pourrait en résulter qu'ils reconnaissent légitimes pour si peu que ce soit, lesdites réclamations.

Ils entendent, au contraire, réserver formellement leur point de vue de droit et il ne saurait être, en aucune façon, pris acte du présent Arrangement pour justifier toute action nouvelle ou toute réclamation.

Répondant à l'appel des Puissances amies non intéressées dans ces discussions, les trois Gouvernements ont voulu manifester leur bonne volonté de conciliation et leur désir de paix.

Article I.

En ce qui concerne tous les procès relatifs aux lois agraires y compris la réforme à accomplir en Yougoslavie et qui n'a pas encore fait l'objet d'une loi définitive, la responsabilité des procès en cours et de ceux qui pourraient être intentés incombera désormais à un fonds commun appelé ci-après «Fonds Agraire», dans les limites des disponibilités de ce Fonds.

Article II.

Le Fonds Agraire sera doté de la personnalité juridique et aura l'autonomie financière dans les conditions qui sont déterminées dans l'Accord spécial relatif à ce fonds.

Article III.

Il sera entièrement substitué aux défendeurs actuels dans les procès agraires déjà introduits devant les Tribunaux Arbitraux Mixtes ou pouvant dériver d'un acte antérieur au présent Accord de saisie ou de disposition.

Article IV.

Les requêtes présentés contre la Roumanie, la Tchécoslovaquie ou la Yougoslavie seront considérées d'office comme l'ayant été contre le Fonds Agraire.

Article V.

Les sentences seront rendues en faveur du Fonds Agraire ou contre lui et seront exécutées sur ce Fonds.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΤΡΙΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ.

Ὡρισμένος ἀριθμὸς ἀπαιτήσεων προεβλήθησαν παρὰ Οὐγγρων ὑπηκόων κατὰ τῶν τριῶν Κυβερνήσεων τῆς Ρουμανίας τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαυΐας, συνεπείᾳ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων περὶ ἀγροτικῆς μεταρρυθμίσεως ἐν ταῖς χώραις ταύταις καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 250 τῆς Συνθήκης τοῦ Τριανόν.

Αἱ δίκαι αὗται ἐκκρεμοῦσιν ἤδη ἐνώπιον τῶν ὑπὸ τῆς Συνθήκης προβλεπομένων Μικτῶν Διαιτητικῶν Δικαστηρίων.

Αἱ τρεῖς ἐνδιαφερόμεναι Κυβερνήσεις, ἐὰν εἶναι διατεθειμέναι νὰ συνάψωσι τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν, ἐν πνεύματι συνδιαλλαγῆς διὰ νὰ ἐκλείψωσι, κατὰ τὸ δυνατὸν μεγαλείτερον μέτρον, αἱ ἤδη διεξαγόμεναι συζητήσεις μετὰ τῆς Οὐγγρικῆς Κυβερνήσεως, δηλοῦσιν κατηγορηματικῶς ὅτι ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ προκύψῃ ὅτι ἀναγνωρίζουσιν ὡς νομίμους, οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον, τὰς ρηθείσας ἀπαιτήσεις.

Ἐννοοῦσιν, ἀντιθέτως, νὰ διαφυλάξωσι κατηγορηματικῶς τὴν νομικὴν των ἄποψιν καὶ δὲν θὰ εἶναι δυνατόν, ὁπωσδήποτε, νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ παροῦσα Συμφωνία διὰ νὰ δικαιολογηθῇ πᾶσα νέα ἀγωγὴ ἢ πᾶσα ἀπαίτησις.

Ἀποκρινόμεναι εἰς τὴν ἔκκλησιν τῶν φίλων Δυνάμεων, τῶν μὴ ἐνδιαφερομένων εἰς τὰς συζητήσεις ταύτας αἱ τρεῖς Κυβερνήσεις ἠθέλησαν νὰ ἐκδηλώσωσι τὴν καλὴν των θέλησιν πρὸς συνδιαλλαγὴν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν των διὰ τὴν εἰρήνην.

(*) Ἀφ' ἑτέρου ἡ Οὐγγρικὴ Κυβέρνησις δηλοῖ ὅτι διατηρεῖ ἀπὸ νομικῆς ἀπόψεως, τὴν θέσιν ἣν ἔλαβε προγενεστέρως ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων καὶ ἐννοεῖ νὰ ἀναγνωρισθῇ ὅτι μετέχει τῆς παρούσης συμφωνίας, ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐπιθυμίᾳ συνδιαλλαγῆς καὶ εἰρήνης.

Ἄρθρον I.

Ὅσον ἀφορᾷ ὅλας τὰς δίκας τὰς σχετικὰς πρὸς τοὺς ἀγροτικοὺς νόμους, συμπεριλαμβανομένης τῆς ἐπενεκτέας μεταρρυθμίσεως ἐν Γιουγκοσλαυΐᾳ καὶ ἥτις δὲν ἀπετέλεσεν εἰσέτι τὸ ἀντικείμενον ὁριστικοῦ νόμου, ἡ εὐθύνη τῶν ἐκκρεμουσῶν δικῶν καὶ ἐκείνων αἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ ἐγερθῶσι θὰ βαρύνῃ ἐφεξῆς κοινὸν κεφάλαιον ἀποκαλούμενον κατωτέρω «Ἀγροτικὸν Ταμεῖον» ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν διαθεσίμων τοῦ Ταμείου τούτου.

Ἄρθρον II.

Τὸ Ἀγροτικὸν Ταμεῖον θὰ περιβληθῇ τὴν νομικὴν προσωπικότητα καὶ θὰ ἔχῃ τὴν οἰκονομικὴν οἰκονομίαν ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς καθοριζομένους ἐν τῇ εἰδικῇ Συμφωνίᾳ τῇ σχετικῇ πρὸς τὸ Ταμεῖον τοῦτο.

Ἄρθρον III.

Θὰ ὑποκαταστήσῃ ἐξ ὁλοκλήρου τοὺς ἤδη ἐναγομένους εἰς τὰς ἀρξαμένας ἤδη ἀγροτικὰς δίκας ἐνώπιον τῶν Μικτῶν Διαιτητικῶν Δικαστηρίων ἢ τὰς δυναμένας νὰ προέλθωσιν ἐκ πράξεως κατασχέσεως ἢ διαθέσεως, προγενεστέρας τῆς παρούσης Συμφωνίας.

Ἄρθρον IV.

Αἱ ὑποβληθεῖσαι αἰτήσεις κατὰ τῆς Ρουμανίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας ἢ τῆς Γιουγκοσλαυΐας θὰ θεωρηθῶσιναὐτεπαγγέλτως ὡς ὑποβληθεῖσαι κατὰ τοῦ Ἀγροτικοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον V.

Αἱ ἀποφάσεις θὰ ἐκδοθῶσιν ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ Ἀγροτικοῦ Ταμείου καὶ θὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐπὶ τοῦ ταμείου τούτου.

(*) Βλέπε ἀγγλικὸν κείμενον τῆς Συμφωνίας ταύτης.

Article VI.

Le Fonds Agraire sera seul etentièrement responsable dans les limites des disponibilités de fonds ainsi qu'il est indiqué plus haut, du paiement des indemités allouées par les Tribunaux Arbitraux Mixtes dans les procès visés ci-dessus, la Roumanie, la Tchécoslovaquie et la Yougoslavie étant exemptes de toute responsabilité présente ou future.

Article VII.

Le Fonds Agraire n'effectuera aucun paiement avant d'avoir reçu notification de la totalité des jugements. Il sera fait alors aux ayants droit bénéficiaires une répartition définitive dont le total ne pourra dépasser le montant du Fonds Agraire. Cette répartition sera faite sur la base d'un règlement qui sera arrêté par le Comité de gestion du Fonds.

Article VIII.

Les Tribunaux Arbitraux Mixtes n'auront aucune compétence pour se prononcer sur les divergences de principe entre les parties, divergences qui se trouvent exposées dans le préambule du présent Accord. Ils se prononceront exclusivement sur la base du présent Accord, en assignant éventuellement aux requérants une indemnité à la charge du Fonds Agraire.

Article IX.

Les Tribunaux Arbitraux Mixtes examineront si le requérant est ressortissant hongrois qualifié et si sa propriété a été expropriée en vertu des législations agraires et, dans ce cas, ils se prononceront, à défaut d'accord amiable avec le Fonds Agraire, sur le montant de l'indemnité à allouer.

Article X.

Pour l'exécution du présent Accord, les Tribunaux Arbitraux Mixtes seront chacun complétés dans leur composition par l'adjonction de deux membres choisis par la Cour Permanente de Justice Internationale, parmi les ressortissants de Pays ayant été neutres au cours de la dernière guerre et offrant les qualités nécessaires pour remplir des fonctions arbitrales.

Article XI.

Dans les rapports entre la Roumanie, la Tchécoslovaquie et la Yougoslavie ou leurs ressortissants, d'une part, et la Hongrie ou ses ressortissants d'autre part, les Tribunaux Arbitraux Mixtes auront désormais pour toutes les affaires la composition indiquée à l'article précédent.

Article XII.

Pour toutes les sentences de compétence ou de fonds rendues désormais par les Tribunaux Arbitraux Mixtes dans tous les procès autres que ceux visés dans le présent Accord et relatifs à des affaires agraires, la Roumanie, la Tchécoslovaquie et la Yougoslavie, d'une part, et la Hongrie d'autre part, conviennent de reconnaitre à la Cour Permanente de Justice Internationale, sans qu'il y ait besoin de compromis spécial, compétence comme instance d'appel.

Article XIII.

Le fonctionnement des Tribunaux Arbitraux Mixtes sera suspendu pour une période de six mois à compter de ce jour.

(Suivent les paraphes)

Ἄρθρον VI.

Τὸ Ἀγροτικὸν Ταμεῖον θὰ εἶναι μόνον καὶ ἐξ ὁλοκλήρου ὑπεύθυνον ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν διαθεσίμων κεφαλαίων ὡς ἀνωτέρω σημειοῦται διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποζημιώσεων τῶν ἐπιδικαζομένων ὑπὸ τῶν Μικτῶν Διαιτητικῶν Δικαστηρίων εἰς τὰς ἀνωτέρω προβλεπομένας, τῆς Ρουμανίας τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαυΐας ἀπαλλασσομένων πάσης εὐθύνης παρούσης ἢ μελλούσης.

Ἄρθρον VII.

Τὸ Ἀγροτικὸν Ταμεῖον δὲν θὰ ἐνεργήσῃ οὐδεμίαν πληρωμὴν πρὶν ἢ τῷ κοινοποιηθῇ τὸ σύνολον τῶν ἀποφάσεων. Θέλει γίνῃ τότε εἰς τοὺς ὑπὲρ ὧν τοῦτο δικαιούχους ὁριστικὴ διανομή, ἧς τὸ σύνολον δὲν θὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ κεφάλαιον τοῦ Ἀγροτικοῦ Ταμείου. Ἡ διανομὴ αὕτη θὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει κανονισμοῦ καταρτισθησομένου ὑπὸ τῆς διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον VIII.

Τὰ Μικτὰ Διαιτητικὰ Δικαστήρια δὲν θὰ ἔχουν οὐδεμίαν ἁρμοδιότητα ν' ἀποφαίνωνται ἐπὶ τῶν διαφωνιῶν ἀρχῆς μεταξὺ τῶν μερῶν διαφωνιῶν αἵτινες εὑρηνται ἐκτεθειμέναι ἐν τῷ προιμίῳ τῆς παρούσης Συμφωνίας, ἐπιδικάζοντα ἐνδεχομένως εἰς τοὺς αἰτοῦντας ἀποζημίωσιν εἰς βάρος τοῦ Ἀγροτικοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον IX.

Τὰ Μικτὰ Διαιτητικὰ Δικαστήρια ἐξετάζουσιν ἐὰν ὁ αἰτῶν εἶναι ἀναγνωρισμένος Οὐγγρος ὑπήκοος καὶ ἐὰν ἡ ἰδιοκτησία του ἀπηλλοτριώθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀγροτικῶν νομοθεσιῶν καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ ἀποφαίνωνται ἐν ἐλλείψει φιλικῆς συμφωνίας μετὰ τοῦ Ἀγροτικοῦ Ταμείου, ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπιδικαστέας ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον X.

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης Συμφωνίας, τὰ Μικτὰ Διαιτητικὰ Δικαστήρια θέλουσι συμπληρωθῇ ἕκαστον ἐν τῇ συνθέσει των διὰ τῆς προσθήκης δύο μελῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης μεταξὺ τῶν ὑπηκόων χωρῶν αἵτινες διετέλεσαν οὐδέτεραι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τελευταίου πολέμου καὶ παρουσιαζόντων τὰ ἀναγκαῖα προσόντα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν διαιτητικῶν καθηκόντων.

Ἄρθρον XI.

Εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ τῆς Ρουμανίας τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαυΐας, ἢ τῶν ὑπηκόων των, ἀφ' ἑνός, καὶ τῆς Οὐγγαρίας ἢ τῶν ὑπηκόων της, ἀφ' ἑτέρου, τὰ Μικτὰ Διαιτητικὰ Δικαστήρια θὰ ἔχωσι τοῦ λοιποῦ δι' ὅλας τὰς ὑποθέσεις τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένην σύνθεσιν.

Ἄρθρον XII.

Δι' ὅλας τὰς ἀποφάσεις ἁρμοδιότητος ἢ οὐσίας ἐκδιδομένας τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τῶν Μικτῶν Διαιτητικῶν Δικαστηρίων ἐφ' ὅλων τῶν δικῶν, πλὴν τῶν προβλεπομένων ἐν τῇ παρούσῃ Συμφωνίᾳ καὶ σχετικῶν πρὸς ἀγροτικὰς ὑποθέσεις, ἡ Ρουμανία, ἡ Τσεχοσλοβακία καὶ ἡ Γιουγκοσλαυΐα, ἀφ' ἑνός, καὶ ἡ Οὐγγαρία, ἀφ' ἑτέρου, συμφωνοῦσι ν' ἀναγνωρίσωσιν εἰς τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Διεθνοῦς Δικαιοσύνης χωρὶς νὰ παρίστατα ἀνάγκη εἰδικοῦ συνυποσχετικοῦ, ἁρμοδιότητα ἐφετείου.

Ἄρθρον XII.

Ἡ λειτουργία τῶν Μικτῶν Διαιτητικῶν Δικαστηρίων θ' ἀνασταλῇ διὰ μίαν περίοδον ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς σήμερον.

(Ἕπονται αἱ μονογραφαὶ)

ANNEXE II.

CRÉATION ET FONCTIONNEMENT DU FONDS AGRAIRE

Par un Accord signé ce jour avec le Gouvernement hongrois, il a été prévu la constitution d'un fonds, dit «Fonds Agraire». La présente Convention a pour but de préciser les conditions de constitution et de fonctionnement de ce Fonds.

Article I.

Le capital de ce Fonds est fixé à 240.000.000 de couronnes or.

Le chiffre de 240.000.000 de couronnes-or a été obtenu en prenant pour base les chiffres indiqués dans le mémoire de la Délégation hongroise déposé à la Conférence de La Haye (2ème Commission : Réparations non allemandes). A cette époque, la Hongrie présentait un total de revendications de 310.000.000 de couronnes-or qui, a été réduit à 240.000.000 de couronnes-or.

Les chiffres de base, pris dans ledit mémoire pour la valeur moyenne du jugar cadastral dans chacun des pays, doivent en conséquence être réduits dans la proportion de 310 à 240.

Pour toutes les terres considérées comme expropriées dans le susdit mémoire hongrois et rendues aux propriétaires soit à partir de ce jour, en Tchécoslovaquie, soit depuis le début en Yougoslavie, on devra réduire d'autant le montant du fonds en appliquant à ces jugars le prix de base réduit résultant du calcul ci-dessus. Toutefois il pourra être apporté des correctifs à cette règle par la Commission de gestion du Fonds, afin de tenir compte de la qualité des terres.

Article II.

Il y a lieu de prendre également en considération les sommes déjà payées suivant les lois locales aux propriétaires expropriés qui ont accepté ce paiement, qu'il ait été fait en argent ou en valeurs : elles seront considérées comme versées au Fonds et les engagements envers ce Fonds seront réduits d'autant.

Il est entendu que si la Tchécoslovaquie ne libère pas 200.000 jugars sur les biens expropriés ou frappés d'indisponibilité, la réduction ci-dessus ne sera pas faite pour ce qui concerne la Tchécoslovaquie. En un mot, pour ce pays, c'est seulement pour les quantités de terres libérées au-delà de 200.000 jugars que la réduction sera faite.

Article III.

Seront versées au Fonds toutes les sommes, valeurs ou autres qui, d'après la loi locale, sont à payer ultérieurement, et le seraient, entre les mains de propriétaires expropriés, si ceux-ci introduisent des instances.

Si, au contraire, contre ce paiement, un propriétaire abandonne toute réclamation, il sera assimilé, pour le calcul du fonds, à un propriétaire d'un bien rendu pour autant qu'il s'agit d'un bien dont la libération n'entraine pas réduction d'après l'article II.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II.

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Δι' ὑπογραφείσης σήμερον Συμφωνίας μετὰ τῆς Οὐγγρικῆς Κυβερνήσεως προεβλέφθη ἡ σύστασις Ταμείου ὀνομαζομένου «Ἀγροτικὸν Ταμεῖον». Ἡ παροῦσα Σύμβασις σκοπὸν ἔχει νὰ καθορίσῃ τοὺς ὅρους συστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ταμείου τούτου.

Ἄρθρον I.

Τὸ κεφάλαιον τοῦ Ταμείου τούτου καθορίζεται εἰς 240.000.000 κορώνας χρυσᾶς.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν 240.000.000 κορωνῶν χρυσῶν ἐσχηματίσθη λαμβανομένων ὡς βάσεως τῶν ὁριζομένων ἐν τῷ ὑπομνήματι τῆς Οὐγγρικῆς Ἀντιπροσωπείας ἀριθμῶν ὅπερ κατετέθη εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Χάγης (2α Ἐπιτροπὴ : Μὴ Γερμανικαὶ ἐπανορθώσεις). Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἡ Οὐγγαρία παρουσίαζε σύνολον διεκδικήσεων ἐκ 310.000.000 κορωνῶν χρυσῶν ὅπερ ἠλαττώθη εἰς 240.000.000 κορωνῶν χρυσῶν.

Οἱ βασικοὶ ἀριθμοί, ληφθέντες ἐν τῷ ρηθέντι ὑπομνήματι ὡς μέση ἀξία τοῦ κτηματολογίου ἐν ἑκάστῃ τῶν χωρῶν, δέον ἐπομένως νὰ ἐλαττωθῶσι κατὰ τὴν ἀναλογίαν 310 πρὸς 240.

Διὰ πάσας τὰς γαίας τὰς θεωρηθείσας ἐν τῷ ρηθέντι Οὐγγρικῷ ὑπομνήματι ὡς ἀπαλλοτριωθείσας καὶ ἀποδοθείσας εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας εἴτε ἀπὸ σήμερον, ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ, εἴτε ἐξ ἀρχῆς, ἐν Γιουγκοσλαυΐᾳ θὰ πρέπῃ νὰ ἐλαττωθῇ κατὰ τοσοῦτον τὸ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου λαμβανομένης ὑπ' ὄψει διὰ τὰ jugars ταῦτα τῆς ἠλαττωμένης βασικῆς τιμῆς τῆς προκυπτούσης ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ὑπολογισμοῦ. Πάντως θὰ δύνανται νὰ ἐπενεχθῶσι διορθώσεις εἰς τὸν κανόνα τοῦτον ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς διαχειρίσεως τοῦ Ταμείου ὅπως ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ποιότης τῶν γαιῶν.

Ἄρθρον II.

Δέον ὡσαύτως νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τὰ ἤδη πληρωθέντα δυνάμει τῶν τοπικῶν νόμων ποσὰ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, ὧν περιουσίαι ἀπηλλοτριώθησαν, οἵτινες ἀπεδέχθησαν τὴν πληρωμὴν ταύτην, τὴν γενομένην εἴτε εἰς χρήματα εἴτε εἰς ἀξίας. Τὰ ποσὰ ταῦτα θὰ θεωρηθῶσι ὡς καταβληθέντα εἰς τὸ Ταμεῖον καὶ αἱ ὑποχρεώσεις ἔναντι τοῦ Ταμείου τούτου θὰ ἐλαττωθῶσι κατὰ τοσοῦτον.

Καθορίζεται ὅτι ἐὰν ἡ Τσεχοσλοβακία δὲν ἀπαλλάξῃ 200.000 jugars ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἢ θεωρουμένων ὡς ἀδιαθέτων κτημάτων, ἡ ἀνωτέρω ἐλάττωσις δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Τσεχοσλοβακίαν Ἐν μιᾷ λέξει διὰ τὴν χώραν ταύτην μόνον διὰ τὴν ποσότητα τῶν ἀπελευθερωθεισῶν πέραν τῶν 200,000 jugars γαιῶν θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐλάττωσις.

Ἄρθρον III.

Θὰ καταβληθῶσιν εἰς τὸ Ταμεῖον πάντα τὰ ποσά, ἀξίαι καὶ λοιπὰ ἄτινα κατὰ τὸν τοπικὸν Νόμον, εἶναι πληρωτέα βραδύτερον καὶ θὰ πληρωθῶσιν εἰς χεῖρας ἰδιοκτητῶν, ὧν περιουσίαι ἀπηλλοτριώθησαν ἐὰν οὗτοι ἐγείρωσι ἀγωγάς.

Ἐάν, τοὐναντίον, ἔναντι τῆς πληρωμῆς ταύτης ἰδιοκτήτης τις παραιτηθῇ πάσης ἀπαιτήσεως θὰ ἀφομοιωθῇ, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ κεφαλαίου, πρὸς διοκτήτην ἀποδοθέντος κτήματος ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ κτήματος οὗτινος ἡ ἀπαλλαγὴ δὲν ἐπιφέρει ἐλάττωσιν κατὰ τὸ ἄρθρον II.

Article IV.

Le capital définitif du Fonds sera fixé en tenant compte des déductions ci-dessus. Afin d'assurer le service de l'intérêt et de l'ammortissement des bons qu'il pourra créer, pour un montant égal au capital définitif, il disposera d'annuités et du produit des valeurs qu'il aura reçus comme il est dit aux articles II et III ci-dessus pour les propriétés expropriées.

Les calculs ont été faits pour un service d'intérêt au taux de 4 o)o à partir de 1933 jusqu'en 1966, l'amortissement des titres étant effectué à partir de 1944, de telle façon que l'annuité d'intérêts et d'amortissement soit égale pour chaque année de 1944 à 1966.

Article V.

Les annuités dont le Fonds dispose sont les suivantes

1o) A partir de 1944 : 6,100,000 couronnes-or versées par la Tchécoslovaquie, Yougoslavie, Roumanie, au moyen des sonmmes reçues au titre des créances spéciales.

20) À partir de 1931 jusqu'en 1943 des annuités payées par la Hongrie au titre des réparations et constituant la part de la France, de la Grande-Bretagne, de l'Italie, du Portugal, du Japon et de la Belgique.

3o) Des annuités versées par la Grande-Bretagne, la France et l'Italie, et dont les maxima sont ci-dessous fixés :

1931 et 1932 .....0.
1933 à 1934 .....3.600.000 couronnes-or
dont:
40)oo par la France.
40 o)o par l'Italie
20 o)o par la Grande-Bretagne.
de 1944 à 1966.....2,280,000 couronnes-or
avec les mêmes proportions.

Ces dernières annuités seront reduites, s'il y a lieu pour tenir compte de la diminution du capital final du Fonds.

Les sommes visées par cette réduction seront versées au Fonds B. (visé à l'Accord de ce jour) pas ces Puissances lorsque, d'accord avec elles, la Commission de gestion le jugera possible et seulement si c'est nécessaire.

Article VI.

Commission de gestion.—Le Fonds sera géré par une Commission composée de 4 membres dont un nommé par le Gouvernement hongrois et 3 par le Comité financier de la Société des Nations ou tel autre Organisme choisi par les trois Puissances : France, Grande-Bretagne, Italie.

Article VII.

La Commission prévue à l'Article VI nommera un Comité Financier qui aura mission de rechercher les modalités à établir en vue d'assurer, dans la plus large mesure, et dans les meilleures conditions possibles , la mobilisation ou l'escompte des bons délivrés par le Fonds. Notamment, il devra se préoccuper de donner à ces bons une forme telle qu'ils puissent être utilisés par les porteurs pour se procurer des avances.

"Αρθρον IV.

Τὸ ὁριστικὸν κεφάλαιον τοῦ Ταμείου θὰ καθορισθῇ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἀνωτέρω ἐλαττώσεων. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ τόκου καὶ τοῦ χρεωλυσίου τῶν γραμματίων ἅτινα θὰ δύναται νὰ ἐκδίδῃ διὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ὁριστικὸν κεφάλαιον, θὰ διαθέτῃ ἐτησίας δόσεις καὶ τὸ προϊὸν τῶν ἀξιῶν, τὰς ὁποίας θὰ ἔχῃ λάβει, ὡς εἴρηται ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις II καὶ III διὰ τὰ ἀπαλλοτριωθέντα κτήματα.

Οἱ ὑπολογισμοὶ ἐγένοντο δι' ὑπηρεσίαν τόκου πρὸς ἐπιτόκιον 4 o)o ἀπὸ τοῦ 1933 μέχρι τοῦ 1966, τοῦ χρεωλυσίου τῶν τίτλων ἐνεργουμένου ἀπὸ τοῦ 1944, κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε ἡ ἐτησία δόσις τόκων καὶ χρεωλυσίων νὰ ᾖ ἴση κατ' ἔτος, ἀπὸ τοῦ 1944 μέχρι τοῦ 1966.

"Αρθρον V.

Αἱ ἐτήσιαι δόσεις, ἃς διαθέτει τὸ Ταμεῖον εἶναι αἱ ἀκόλουθοι :

1) Ἀπὸ τοῦ 1944 : 6,100,000 κορῶναι χρυσαῖ καταβαλλόμεναι ὑπὸ τῆς Τσεχοσλοβακίας, τῆς Γιουγκοσλαυίας, τῆς Ρουμανίας, διὰ τῶν ποσῶν τῶν λαμβανομένων λόγῳ εἰδικῶν πιστώσεων.

2) Ἀπὸ τὸ 1931 μέχρι τοῦ 1943 ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Οὐγγαρίας πληρωνομένων ἐτησίων δόσεων λόγῳ ἐπανορθώσεων καὶ ἀποτελουσῶν τὸ μερίδιον τῆς Γαλλίας τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Πορτογαλλίας, τῆς Ἰαπωνίας καὶ τοῦ Βελγίου.

3) Ἐκ τῶν καταβαλλομένων ἐτησίων δόσεων ὑπὸ τῆς Μ. Βρεττανίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν ὁποίων τὰ ἀνώτατα ὅρια καθορίζονται κατωτέρω.

1931 ἕως 1932..... 0
1933 ἕως 1943..... 3,600,00 κορ. χρυσαῖ
τῶν ὁποίων :
40 o)o ὑπὸ τῆς Γαλλίας
40 o)o ὑπὸ τῆς Ἰταλίας
20 o)o ὑπὸ τῆς Μ. Βρεττανίας.
ἀπὸ τοῦ 1944 μέχρι τοῦ 1966 .....2,280,000 κορ. χρυσα
κατὰ τὰς αὐτὰς ἀναλογίας.

Αἱ τελευταῖαι αὗται ἐτήσιαι δόσεις θὰ ἐλαττοῦνται ἐὰν ὑπάρχῃ περίπτωσις, ὅπως λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ ἐλάττωσις τοῦ τελικοῦ κεφαλαίου τοῦ Ταμείου.

Τὰ εἰς τὴν ἐλάττωσιν ταύτην ὑποκείμενα ποσὰ θὰ καταβάλωνται εἰς τὸ Ταμεῖον Β. (τὸ προβλεπόμενον ἐν τῇ σημερινῇ Συμφωνίᾳ) ὑπὸ τῶν Δυνάμεων τούτων, ὅταν συμφωνοῦσα πρὸς αὐτὰς ἡ Ἐπιτροπὴ διαχειρίσεως θὰ τὸ κρίνῃ δυνατὸν καὶ μόνον ἐὰν εἶναι ἀναγκαῖον.

"Αρθρον VI

Ἐπιτροπὴ Διαχειρίσεως. Τὸ Ταμεῖον θὰ διοικῆται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ 4 μελῶν ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓν διορίζεται ὑπὸ τῆς Οὐγγρικῆς Κυβερνήσεως καὶ 3 ὑπὸ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἢ οἱουδήποτε ἄλλου ὀργανισμοῦ ἐκλεγομένου ὑπὸ τῶν τριῶν Δυνάμεων : Γαλλίας, Μεγάλης Βρεττανίας, Ἰταλίας.

"Αρθρον VII

Ἡ προβλεπομένη εἰς τὸ ἄρθρον VI Ἐπιτροπὴ θὰ διορίσῃ οἰκονομικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ ὡς ἀποστολὴν τὴν ἐξεύρεσιν τῶν καθοριστέων τρόπων πρὸς ἐξασφάλισιν ἐν τῷ εὐρυτέρῳ μέτρῳ καὶ ὑπὸ τοὺς καλλιτέρους δυνατοὺς ὅρους: τῆς κινητοποιήσεως ἢ τῆς προεξοφλήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἐκδιδομένων γραμματίων. Ἰδίᾳ θὰ ὀφείλῃ νὰ φροντίζῃ ὅπως δοθῇ εἰς τὰ γραμμάτια ταῦτα τοιοῦτος τύπος ὥστε νὰ δύνανται νὰ χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τῶν κομιστῶν πρὸς προμήθειαν προκαταβολῶν.

Les membres de ce Comité seront choisis parmi les ressortissants des pays ayant un important marché linancier, y compris la Hongrie.

Le Comité devra faire toute diligence pour que ces modalités soient intégrées dans le texte définitif des Accords tels qu'ils seront soumis à la ratification du Parlement hongrois.

Dans le cas où, d'après l'avis du Comité, les disponibilités en espèces le permettraient, le Comité pourra faire des versements transactionnels en espèces, contre annulation des bons.

Article VIII.

En cas de divergence sur l'interprétation et l'application du présent Accord, la question sera déférée à un arbitre choisi par le Comité de gestion d'un commun accord, ou à défaut par le Président de la Cour Permanente de Justice Internationale.

Article IX.

Un Comité d'Organisation composé de quatre membres sera nommé par le Président de la Conférence de La Haye, M. Jaspar, après consultation avec les Gouvernements de la France, de la Grande-Bretagne, de l'Italie et de la Hongrie.

Ce Comité d'Organisation sera chargé d'établir le règlement détaillé, la constitution et le fonctionnement du Fonds par le présent Accord.

(Suivent les paraphes)

Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τούτου θὰ ἐκλεγῶσι μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τῶν χωρῶν αἵτινες ἔχουσι σημαντικὴν χρηματαγορὰν, συμπεριλαμβανομένης τῆς Οὐγγαρίας.

Τὸ Συμβούλιον θὰ ὀφείλῃ νὰ καταβάλῃ πᾶσαν ἐπιμέλειαν ὅπως οἱ τρόποι οὗτοι ἐνσωματωθῶσι ἐν τῷ ὁριστικῷ κειμένῳ τῶν Συμφωνιῶν, οἵαι αὗται θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ Οὐγγρικοῦ Κοινοβουλίου.

Ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τὰ εἰς μετρητὰ διαθέσιμα τὸ ἐπέτρεπον, τὸ Συμβούλιον θὰ δύναται νὰ ἐνεργήσῃ συμβιβαστικῶς καταβολὰς εἰς μετρητὰ ἔναντι ἀκυρώσεως τῶν γραμματίων.

"Αρθρον VIII

Ἐν περιπτώσει ἀντιγνωμίας ἐπὶ τῆς ἑρμηνείας καὶ τῆς φαρμογῆς τῆς παρούσης Συμφωνίας τὸ ζήτημα θὰ ἄγεται ἐνώπιον Διαιτητοῦ ἐκλεγομένου ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς διαχειρίσεως κοινῇ συμφωνίᾳ ἢ ἐν ἐλλείψει ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθ. οὖς Δικαιοσύνης.

"Αρθρον IX

Ἐπιτροπὴ Ὀργανώσεως ἀπαρτιζομένη ἐκ τεσσάρων μελῶν θέλει διορισθῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Χάγης κ. Ζασπὰρ μετὰ συνεννόησιν μετὰ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Γαλλίας τῆς Μ. Βρεττανίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη Ὀργανώσεως θὰ ἐπιφορτισθῇ νὰ καθορίσῃ τὸν λεπτομερῆ κανονισμὸν τὴν σύστασιν καὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ ὑπὸ τῆς παρούσης Συμφωνίας προβλεπομένου Ταμείου.

(Ἕπονται αἱ μονογραφαὶ)

ANNEXE III.

ACCORD ENTRE LA FRANCE, LA GRANDE-BRETAGNE, L'ITALIE, LA ROUMANIE, LA TCHÉCOSLOVAQUIE & LA YOUGOSLAVIE. RELATIF A LA CONSTITUTION D'UN FONDS SPÉCIAL DIT «FONDS B».

Par un Accord signé ce jour avec le Gouvernement hongrois, les questions soulevées relatives aux réformes agraires ont été réglées.

Il reste néamoins en suspens entre certains ressortissants hongrois et les trois Gouvernements de Roumanie, Tchécoslovaquie et Yougoslavie des différends importants à l'application des articles 63,191 et 250 du Traité de Trianon. La France, la Grande - Bretagne et l'Italie, désireuses, dans un but de paix et d'amitié, d'aider au règlement de ce différend ont accepté d'intervenir comme il est dit ci-après.

I.

Il sera crée un Fonds dont le capital nominal sera de 100 millions de couronnes-or. Ce Fonds pourra êtee constitué sous forme autoneme avec personnalité juritique..

II.

Ce Fonds ne sera pas composé de sommes versées en capital, mais au moyen d'annuités précisées ci-après et calculées en prenant pour base :

1o. à partir de 1er Janvier 1931, un taux d'intérêt de 3 o)o soit 3.000.000 de couronnes-or par an.
2o. à partir du 1er Janvier 1943, un taux de 5o)o avec amortissement calculé jusqu'à fin 1966, soit 7.-400.000 couronnes-or.

III.

Pour les treize premières années, de 1931 à 1934, les 3.000.000 de couronnes-or nécessaires seront versées dans les conditions suivantes :

20 o)o soit 600.000 couronnes-or par la Grande-Bretagne.
40 o)o soit 1.200.000 couronnes-or par la France.
40 o)o soit 1.200.000 couronnes-or par l'Italie.
dans la limite des besoins du Fonds tel qu'il est exposé ci-après .

Ces sommes seront versées par moitié le 30 Juin et le 31 Décembre de chaque année.

IV.

Pendant chacune des 23 années de 1944 à 1966, les versements maxima à faire au Fonds seront de 7.400.000 couronnes-or par an. Ils seront prélévés sur la somme de 13.500.000 couronnes-or que la Hongrie s'est engagée à payer à partir de 1944, et pendant 23 années, au titre des créances spéciales.

Le Fonds pourra émettre des obligations ou précéder à toute opération de crédit ou d'escompte basée sur les versements ci-dessus .

VI.

A ce Fonds seront débités les montants des condammations définitives qui seraient prononcées par les Tribunaux Arbitraux Mixtes contre les Gouvernements de la Roumanie, Tchécoslovaquie, Yougoslavie.

A cet effet, le montant effectivement versé par chaque Etat pendant chaque semestre sera notifié au Fonds. Le paiement à chacun des trois Etats intéressés sera fait au prorata du total des sommes dont chacun d'eux aura été credité à des époques et suivant des modalités qu'ils auront convenus entre eux et avec le Comité de gestion du Fonds. Le Fonds ne sera tenu en aucun cas de payer plus que le montant de son actif résultant des recettes annuelles ci-dessus précisées. Il pourra s'acquitter au moyen d'obligations avec les taux d'intérêt et les conditions d'amortissement qui ont été indiquées plus haut.

VII.

Il ne sera fait appel aux versements prévus à l'article ci-dessus pour ce Fonds qu'au fur et à mesure des besoins. En conséquence, les versements prévus à la charge de trois Puissances (Grande-Bretagne, France et Italie) sont des maxima.

VIII.

Les économies faites sur les recettes du Fonds seront employées à amortir les sommes versées au Fonds par la France, la Grande-Bretagne et l'Italie dans la proportion des contributions faites par chacune de ces Puissances.

IX.

Le Fonds en questionpourra être alimenté on sus des ressources ci-dessus et par suite son capital sera augmenté au moyen des excédents disponibles du Fonds spécial dit «Fonds Agraire» créé à la date de ce jour par Accord avec la Hongrie.

X.

Le Fonds sera géré par un Comité de gestion composé de six membres nommés respectivement par les Gouvernements de la France, la Grande-Bretagne, l'Italie, la Roumanie, la Tchécoslovaquie et la Yougoslavie.

Le Comité de gestion choisira son Président.

L'organisation et le fonctionnement du Fonds feront l'objet d'un règlement spécial établi par le Comité d'organisation prévu à l'Article XIII.

XI.

Tous les frais du fonctionnement du Fonds seront à la charge de celui-ci.

XII.

En cas de divergence sur l'interprétation et l'application du présent Accord, la question sera déférée à un Arbitre choisi par le Comité de gestion du commun accord, ou, à défaut, par le Président de la Cour Permanente de Justice Internationale.

XIII.

Un Comité d'organisation composé de 6 membres sera nommé respectivement par les Gouvernements de la France, de la Grande-Bretagne, de l'Italie, de la Roumanie, de la Tchécoslovaquie et de la Yougoslavie.

Ce Comité d'organisation sera chargé d'établir le réglement détaillé, la constitution et le fonctionnement du présent Fonds.

(Suivent les paraphes)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ, ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ, ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ, ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ, ΤΗΣ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΙΑΣ, ΣΧΕΤΙΚΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΝ ΕΙΔΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΥ «ΤΑΜΕΙΟΝ Β'»

Διὰ Συμφωνίας ὑπογραφείσης σήμερον μετὰ τῆς Οὐγγρικῆς Κυβερνήσεως τὰ ἐγερθέντα ζητήματα τὰ σχετικὰ πρὸς τὰς ἀγροτικὰς μεταρρυθμίσεις ἐκανονίσθησαν.

Παραμένουσιν οὐχ' ἧττον ἐκκρεμῆ μεταξὺ Οὐγγρων τινῶν ὑπηκόων καὶ τῶν τριῶν Κυβερνήσεων Ρουμανίας, Τσεχοσλοβακίας καὶ Γιουγκοσλαυΐας σημαντικαὶ διαφοραὶ σχετικαὶ πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων 63, 191 καὶ 250 τῆς Συνθήκης τοῦ Τριανόν.

Ἡ Γαλλία, ἡ Μεγάλη Βρεττανία καὶ ἡ Ἰταλία ἐπιθυμοῦσαι ἐν πνεύματι εἰρήνης καὶ φιλίας νὰ βοηθήσωσι διὰ τὸν διακανονισμὸν τῆς διαφορᾶς ταύτης ἀπεδέχθησαν νὰ παρέμβωσιν ὡς κατωτέρω ἐκτίθεται.

Ἄρθρον I.

Θὰ ἱδρυθῇ Ταμεῖον, οὗ τὸ ὀνομαστικὸν κεφάλαιον θὰ εἶναι 100 ἑκατομμ. χρυσαῖ κορῶναι. Τὸ Ταμεῖον τοῦτο θὰ δύναται νὰ σχηματισθῇ ὑπὸ αὐτόνομον μορφὴν μετὰ νομικῆς προσωπικότητος.

Ἄρθρον II.

Τὸ Ταμεῖον τοῦτο δὲν θὰ σχηματισθῇ ἀπὸ ποσὰ καταβαλλόμενα εἰς κεφάλαιον, ἀλλὰ δι' ἐτησίων δόσεων καθοριζομένων κατωτέρω καὶ ὑπολογιζομένων λαμβανομένης βάσεως :

1ον. ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1931 ἐπιτοκίου 3 ο)ο ἤτοι 3.000.000.000 χρυσῶν κορωνῶν κατ' ἔτος.

2ον. ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1943 ἐπιτοκίου 5 ο)ο μετὰ χρεωλυσίου ὑπολογιζομένου μέχρι τέλους 1966 ἤτοι 7.400.000 κορωνῶν χρυσῶν.

Ἄρθρον III.

Διὰ τὰ δέκα τρία πρῶτα ἔτη, ἀπὸ τοῦ 1931 ἕως τοῦ 1943, τὰ ἀναγκαῖα 3.000.000 θὰ καταβάλλωνται κατὰ τοὺς ἀκολούθους ὅρους :

20 ο)ο ἤτοι 600.000 χρυσαὶ κορῶναι ὑπὸ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας.
40 ο)ο ἤτοι 1.200.000 χρυσαὶ κορῶναι ὑπὸ τῆς Γαλλίας.
40 ο)ο ἤτοι 1.200.000 χρυσαὶ κορῶναι ὑπὸ τῆς Ἰταλίας.
ἐντὸς τοῦ ὁρίου τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ταμείου ὡς ἐκτίθεται κατωτέρω.

Τὰ ποσὰ ταῦτα θὰ καταβάλλωνται ἐξ ἡμισείας τὴν 30 Ἰουνίου καὶ τὴν 31ην Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους.

Ἄρθρον IV.

Καθ' ἕκαστον τῶν εἴκοσι τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τοῦ 1944 ἕως 1966, αἱ ἐνεργητέαι εἰς τὸ Ταμεῖον κατ' ἀνώτατον ὅριον καταβολαὶ θὰ εἶναι 7.400.000 κορῶναι χρυσαῖ κατ' ἔτος. Θὰ προαφαιρῶνται ἀπὸ τοῦ ποσοῦ τῶν 13.000.000 χρυσῶν κορωνῶν τὸ ὁποῖον ἡ Οὐγγαρία ὑποχρεοῦται νὰ πληρώνῃ ἀπὸ τοῦ 1944 καὶ ἐπὶ 23 ἔτη,λόγῳ τῶν εἰδικῶν πιστώσεων.

Τὸ Ταμεῖον θὰ δύναται νὰ ἐκδίδῃ ὁμολογίας ἢ νὰ προβαίνῃ εἰς πᾶσαν πιστωτικὴν ἢ προεξοφλητικὴν πρᾶξιν βασιζομένην ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω καταβολῶν.

Ἄρθρον VI.

Εἰς χρέωσιν τοῦ Ταμείου θὰ φέρωνται τὰ ποσὰ τῶν ὁριστικῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων, αἵτινες θὰ ἐξεδίδοντο ὑπὸ τῶν Μικτῶν Διαιτητικῶν Δικαστηρίων ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ρουμανίας, Τσεχοσλοβακίας καὶ Γιουγκοσλαυΐας.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ πράγματι καταβαλλόμενον ποσὸν ὑφ' ἑκάστου Κράτους καθ' ἑκάστην ἑξαμηνίαν θὰ ἀνακοινώνεται εἰς τὸ Ταμεῖον. Ἡ πληρωμὴ εἰς ἕκαστον τῶν τριῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν θὰ γίνεται κατ' ἀναλογίαν τοῦ συνόλου τῶν ποσῶν δι' ὧν ἕκαστον ἐξ αὐτῶν θὰ ἔχῃ πιστωθῇ εἰς ἐποχὰς καὶ ὑπὸ ὅρους οὓς θὰ ἔχωσι συμφωνήσει μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς διαχειρίσεως τοῦ Ταμείου. Τὸ Ταμεῖον δὲν θὰ ὑποχρεοῦται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ πληρώνῃ πέραν τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐνεργητικοῦ του, τοῦ προσερχομένου ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθοριζομένων ἐτησίων προσόδων. Θὰ δύναται νὰ ἐξοφλήσῃ δι' ὁμολογιῶν μετὰ τῶν ἐπιτοκίου καὶ ὅρων ἀποσβέσεως οἵτινες καθωρίσθησαν ἀνωτέρω.

Ἄρθρον VII.

Δὲν θὰ γίνῃ προσφυγὴ εἰς τὰς καταβολὰς τὰς προβλεπομένας εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον διὰ τὸ Ταμεῖον τοῦτο, εἰμὴ ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἀναγκῶν. Συνεπῶς αἱ καταβολαὶ αἱ προβλεπόμεναι εἰς βάρος τῶν ξένων Δυνάμεων (Μεγ. Βρεττανία, Γαλλία, Ἰταλία) εἶναι ἀνώτατα ὅρια.

Ἄρθρον VIII.

Αἱ γενόμεναι οἰκονομίαι ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τοῦ Ταμείου θὰ χρησιμοποιῶνται πρὸς ἀπόσβεσιν τῶν ποσῶν τῶν καταβληθέντων εἰς τὸ ταμεῖον ὑπὸ τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγ. Βρεττανίας καὶ τῆς Ἰταλίας κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν γενομένων συνεισφορῶν ὑφ' ἑκάστης τῶν Δυνάμεων τούτων.

Ἄρθρον IX.

Τὸ ἐν λόγῳ Ταμεῖον θὰ δύναται νὰ τροφοδοτῆται ἐπὶ πλέον τῶν ἀνωτέρω πόρων καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ κεφάλαιον του θὰ αὐξάνεται διὰ τῶν διαθεσίμων πλεονασμάτων τοῦ εἰδικοῦ Ταμείου τοῦ λεγομένου «Ἀγροτικὸν Ταμεῖον» τοῦ ἱδρυθέντος σήμερον διὰ Συμφωνίας μετὰ τῆς Οὐγγαρίας.

Ἄρθρον X.

Ἡ διαχείρισις τοῦ Ταμείου θὰ γίνεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς διαχειρίσεως συγκροτουμένης ἐξ ἓξ μελῶν διοριζομένων ἀντιστοίχως ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Γαλλίας τῆς Μεγ. Βρεττανίας τῆς Ἰταλίας, τῆς Ρουμανίας τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαυΐας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ διαχειρίσεως θὰ ἐκλέξῃ τὸν πρόεδρόν της.

Ἡ ὀργάνωσις καὶ ἡ λειτουργία τοῦ Ταμείου θὰ ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον εἰδικοῦ κανονισμοῦ καταρτιζομένου ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ὀργανώσεως τῆς προβλεπομένης εἰς τὸ ἄρθρον XIII.

Ἄρθρον XI.

Πάντα τὰ ἔξοδα τῆς λειτουργίας τοῦ Ταμείου θὰ εἶναι εἰς βάρος του.

Ἄρθρον XII.

Ἐν περιπτώσει ἀντιγνωμίας ἐπὶ τῆς ἑρμηνείας καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμφωνίας τὸ ζήτημα θὰ φέρεται ἐνώπιον Διαιτητοῦ ἐκλεγομένου ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς διαχειρίσεως ὁμοφώνως ἢ ἐν ἐλλείψει ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 13.

Ἐπιτροπὴ ὀργανώσεως συγκειμένη ἐξ 6 μελῶν θὰ ὁρισθῇ ἀντιστοίχως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ρουμανίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαυΐας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ὀργανώσεως θὰ ἐπιφορτισθῇ τὴν κατάρτισιν τοῦ λεπτομεροῦς κανονισμοῦ τῆς συστάσεως καὶ τῆς λειτουργίας τοῦ παρόντος Ταμείου.

(Ἔπονται αἱ μοναγραφαὶ)

ARRANGEMENT ENTRE LE GOUVERNEMENT HONGROIS ET LES PUISSANCES CREANCIÈRES

1. Pour l'acquittement total et définitif des charges qui lui incombent en vertu du Traité de Trianon de l'Armintice du 3 Novembre 1918 et de tous arrangements complémentaires, la Hongrie s'engage sans préjudice des paiements prévus par la décision de la Commission des Réparations No 2797 en date du 21 Février 1924 à effectuer au titre des créances spéciales qui ont leur fondement dans ledit Traité, à partir du 1er Janvier 1944 et pendant les années 1944 à 1966 inclus, le paiement d'une annuité constante de 13,5 millions de couronnes-or.

2. Le présent Accord ne porte aucune atteinte aux obligations relatives aux dettes publiques d'avant-guerre dont la charge incombe à la Hongrie en vertu du Traité de Trianon ainsi qu' à toutes les obligations découlant pour elle de tous autres Accords ou Arrangements conclus jusqu'à la mise en vigueur du présent Accord.

3. Les paiements exigibles jusqu'au 1er Janvier 1944 demeureront soumis aux conditions résultant des textes actuellement en vigueur et notamment de la décision No 2797 de la Commission des Réparations. Toutefois ils seront effectués à la Banque des Règlements Internationaux au compte des Etats créanciers.

4. Les paiements exigibles après 1944 constituent une obligation inconditionnelle c'est-à-dire sans aucun droit de suspension quelconque. Ils seront effectués en or ou en devises équivalentes à l'or par termes semestriels égaux le 1er Janvier et le 1er Juillet de chaque année la première échéance tombant le 1er Janvier 1944. Ils seront comme les précédents, effectués à la Banque des Règlements Internationaux, au compte des Etats créanciers.

5. La Hongrie s'engage à réserver sur ses revenus d'Etat une recette annuelle au moins égale à 150 o)o des annuités prévues sous l'article 1 et il est entendu que si une annuité n'était pas payée à sa date d'exigibilité la Hongrie devrait immédiatement et à la simple requête des créanciers représentant la moitié au moins du montant de l'annuité considérée, constituer en gage ladite recette.

6. Sous réserve de l'application de l'article précédent, le privilège de premier rang établi par l'article 180 du Traité de Trianon sur tous les biens et ressources de la Hongrie pour le règlement des Réparations et autres charges visées par ledit article cessera de jouer, à dater de la mise en vigueur du présent Accord.

7. Le Gouvernement hongrois remettra à la Banque des Règlements Internationaux agissant en tant que Trustee des Puissances créancières des certificats représentant les annuités prévues sous 1, certificats qui, dans leur contextes devront reproduire les dispositions des articles 3 et 5.

8. Les Puissances créancières signataires du présent Accord s'engagent, à dater de sa mise en vigueur à cesser d'exercer leur droit de retenir et de liquider les biens, droits et intérêts qui, à la date de l'entrée

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΟΥΓΓΡΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΤΡΙΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Διὰ τὴν ὁλικὴν καὶ ὁριστικὴν ἐξόφλησιν τῶν βαρυνουσῶν αὐτὴν δυνάμει τῆς Συνθήκης τοῦ Τριανόν, τῆς Ἀνακωχῆς τῆς 3 Νοεμβρίου 1918 καὶ πασῶν τῶν συμπληρωματικῶν Συμφωνιῶν, ὑποχρεώσεων ἡ Οὐγγαρία ὑποχρεοῦται μὴ ὀ γομένων τῶν προβλεπομένων ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 2797 τῆς 21 Φεβρουαρίου 1924 ἀποφάσει τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐπανορθώσεων πληρωμῶν, νὰ ἐνεργήσῃ, λόγῳ τῶν εἰδικῶν πιστώσεων αἵτινες βασίζονται εἰς τὴν ρηθεῖσαν Συνθήκην ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1944 καὶ κατὰ τὰ ἔτη 1944 ἕως 1966 συμπεριλαμβανομένων, τὴν πληρωμὴν σταθερᾶς ἐτησίας δόσεως 13.5 ἑκατομυρίων χρυσῶν κορωνῶν.

2. Ἡ παροῦσα Συμφωνία οὐδαμῶς θίγει τὰς ὑποχρεώσεις τὰς σχετικὰς πρὸς τὰ προπολεμικὰ δημόσια χρέη, ἅτινα βαρύνουσι τὴν Οὐγγαρίαν δυνάμει τῆς Συνθήκης τοῦ Τριανὸν ὡς καὶ πάσας τὰς ὑποχρεώσεις αἵτινες ἀπορρέουσι δι' αὐτὴν ἐκ πασῶν τῶν λοιπῶν Συμφωνιῶν ἢ Συμφώνων τῶν συνομολογηθέντων μέχρι τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης Συμφωνίας.

3. Αἱ μέχρι τοῦ Ἰανουαρίου 1944 ἀπαιτηταὶ πληρωμαὶ θὰ ἐξακολουθήσουν ὑποβαλλόμενα εἰς τοὺς ὅρους τοὺς πηγάζοντας ἐκ τῶν νῦν ἐν ἰσχύϊ κειμένων καὶ ἰδίᾳ ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2797 ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων. Πάντως θὰ γίνωνται εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν εἰς λογαριασμὸν τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων.

4. Αἱ μετὰ τὸ 1944 ἀπαιτηταὶ πληρωμαὶ ἀποτελοῦσιν ὑποχρέωσιν ἄνευ ὅρων τουτέστι ἄνευ οὐδενὸς δικαιώματος οἱασδήποτε ἀναστολῆς. Θὰ γίνωνται εἰς χρυσὸν ἢ εἰς ἰσαξίας πρὸς τὸν χρυσὸν νομισματικὰς ἀξίας, κατ' ἴσα ἑξαμηνιαῖα διαστήματα τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ τὴν 1ην Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους τῆς πρώτης λήξεως συμπιπτούσης τὴν 1 Ἰανουαρίου 1944. Θὰ γίνωνται ὡς αἱ προηγούμεναι, εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν, εἰς λογαριασμὸν τῶν πιστούχων Κρατῶν.

5. Ἡ Οὐγγαρία ὑποχρεοῦται νὰ διαφυλάττῃ ἐπὶ τῶν Κρατικῶν της εἰσοδημάτων, ἐτησίαν πρόσοδον ἴσην τοὐλάχιστον πρὸς τὰ 150 ο)ο τῶν προβλεπομένων ἐν ἄρθρῳ 1 ἐτησίων δόσεων καὶ συμφωνεῖται ὅτι ἐὰν δόσις τις δὲν ἐπληρώνετο κατὰ τὴν ἡμέραν καθ'ἣν ἦτο ἀπαιτητή, ἡ Οὐγγαρία θὰ ὤφειλεν ἀμέσως καὶ ἐπὶ τῇ ἁπλῇ αἰτήσει τῶν πιστωτῶν τῶν ἀντιπροσωπευόντων τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τοῦ ποσοῦ τῆς ἐν λόγῳ ἐτησίας δόσεως, νὰ παράσχῃ ὡς ἐνέχυρον τὴν ρηθεῖσαν πρόσοδον.

6. Ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τὸ προνόμιον πρώτης σειρᾶς τὸ ἐπιβληθὲν διὰ τοῦ Ἄρθρου 180 τῆς Συνθήκης τοῦ Τρανὸν ἐπὶ πασῶν τῶν περιουσιῶν καὶ πόρων τῆς Οὐγγαρίας διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν Ἐπανορθώσεων καὶ λοιπῶν ὑποχρεώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ εἰρημένου ἄρθρου θὰ παύσῃ ἰσχύον ἀπὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης Συμφωνίας.

7. Ἡ Οὐγγρικὴ Κυβέρνησις θὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν ἐνεργοῦσαν ὡς ἐντολοδόχον (Trustee) τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων πιστοποιητικὰ παριστῶντα τὰς προβλεπομένας ἐν 1 ἐτησίας δόσεις πιστοποιητικὰ ἅτινα, ἐν τῷ κειμένῳ των θὰ πρέπῃ νὰ ἐπαναλαμβάνωσι τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 5.

8. Αἱ ὑπογράφουσαι τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν πιστώτριαι Δυνάμεις ὑποχρεοῦνται ἀπὸ τῆς θέσεώς της ἐν ἰσχύϊ νὰ παύσωσι ἀσκοῦσαι τὸ δικαίωμά των παρακρατήσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν περιουσιῶν δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων, ἅτινα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς Συνθήκης τοῦ Τριανόν, ἀνῆκον εἰς ὑπηκόους τοῦ πέραν Οὐγγρικοῦ Βασιλείου, ἢ εἰς ἑταιρείας ἐλεγχομένας παρ αὐτῶν, ἐφόσον αἱ εἰρημέναι περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα δὲν εἶναι ἤδη ρευστὰ ἢ ἐκκαθαρισμένα ἢ δὲν ἐγένετο εἰσέτι ὁριστικὴ διάθεσις αὐτῶν.

9. Les Puissances créancières signataires du présent Arrangement s'engagent à s'abstenir de recouvrer les créances de la Hongrie sur ses anciens Alliés qui ont été transférées auxdites Puissances par l'article 196 du Traité de Trianon. et la Hongrie renonce pour ce qui la concerne à tout solde net qui pourrait lui être dû à raison de ces créances. Lesdites Puissances s'engagent en outre, à s'abstenir de recouvrer les créances que les anciens Alliés de la Hongrie possédaient sur celle-ci et qui ont été transférées auxdites Puissances par les articles 261 du Traité de Versailles, 213 du Traité de Saint-Germain et 145 du Traité de Neuilly; en conséquence, lesdites créances deviennent entièrement caduques.

10. Les rapports entre la Commission des Réparations et la Hongrie prendront fin aussitôt que possible.

Les droits et pouvoirs conférés à la Commission des Réparations seront transférés dans la mesure nécessaire à la Banque des Règlements Internationaux.

Les modalités et la date de ce transfert seront arrêtées par un Comité constitué par deux représentants du Gouvernement hongrois, par quatre représentants de la Commission des Réparations, dont le Délégué commun à la Commission des Réparations ou un représentant désigné par lui, et par un réprésentant de la Banque des Règlements Internationaux.

Au cas où la Banque des Règlements Internationaux n'accepterait pas dans son intégralité le mandat qui lui est confié par le présent Accord, les modifications à envisager pour obtenir son adhésion entière et à défaut la désignation d'un mandataire (Trustee) dans la mesure nécessaire à la Banque seront du ressort du Comité constitué ci-dessus.

11. Il est entendu que, sous réserve de l'approbation du Conseil de la Société des Nations, le Comité de Contrôle pour la Hongrie cessera d'exercer ses fonctions dès la mise en vigueur du présent Accord.

12. Tout différend entre les parties contractantes concernant l'interprétation et l'application du présent Accord sera soumis, pour décision finale, au Tribunal prévu par l'Accord de la Haye de Janvier 1930 avec l'Allemagne, conformément à la procédure qui y est instituée. Toutefois, à l'occasion de tels différends, le Membre nommé par l'Allemagne sera remplacé par un Membre nommé par la Hongrie.

13. Moyennant l'exécution des paiements ci-dessus les Gouvernements des Puissances créancières d'une part et le Gouvernement hongrois d'autre part, renoncent réciproquement et chacun pour ce qui le concerne, à toutes créances découlant du Traité de Trianon ou de l'Armistice ou de tous Arrangements complémentaires.

9. Αἱ ὑπογράφουσαι τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν πιστώτριαι Δυνάμεις ὑποχρεοῦνται νὰ ἀπόσχωσι τῆς εἰσπράξεως τῶν πιστώσεων τῆς Οὐγγαρίας ἔναντι τῶν τέως συμμάχων της, αἵτινες μετεβιβάσθησαν εἰς τὰς εἰρημένας Δυνάμεις διὰ τοῦ ἄρθρου 196 τῆς Συνθήκης τοῦ Τριανὸν καὶ ἡ Οὐγγαρία παραιτεῖται δι' ὅτι ἀφορᾷ αὐτήν, παντὸς καθαροῦ ὑπολοίπου τὸ ὁποῖον τυχὸν θὰ τῇ ὠφείλετο λόγῳ τῶν πιστώσεων τούτων. Αἱ εἰρημέναι Δυνάμεις ὑποχρεοῦνται προσέτι νὰ ἀπόσχωσι τῆς εἰσπράξεως τῶν πιστώσεων ἃς οἱ τέως σύμμαχοι τῆς Οὐγγαρίας εἶχον κατ' αὐτῆς καὶ αἵτινες μετεβιβάσθησαν εἰς τὰς εἰρημένας Δυνάμεις διὰ τῶν ἄρθρων 261 τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν, 213 τῆς Συνθήκης τοῦ Ἁγ. Γερμανοῦ καὶ 145 τῆς Συνθήκης τοῦ Νειγύ. Συνεπῶς αἱ ρηθεῖσαι πιστώσεις καθίστανται ἐξ ὁλοκλήρου ἄκυροι.

10. Αἱ μεταξὺ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων καὶ τῆς Οὐγγαρίας σχέσεις θὰ τερματισθῶσιν τὸ ταχύτερον δυνατόν.

Τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ἐξουσίαι αἱ παραχωρηθεῖσαι εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐπανορθώσεων θὰ μετεβιβασθῶσιν κατὰ τὸ ἀναγκαῖον μέτρον εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν.

Ὁ τρόπος καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς μεταβιβάσεως ταύτης θὰ ὁρισθῶσι ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ δύο ἀντιπροσώπων τῆς Οὐγγρικῆς Κυβερνήσεως, τεσσάρων ἀντιπροσώπων τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ κοινὸς ἀντιπρόσωπος εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐπανορθώσεων ἢ ἀντιπρόσωπος ὁριζόμενος ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Τράπεζα τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν δὲν θὰ ἀπεδέχετο ἐν τῷ συνόλῳ της τὴν ἀνατεθεμένην διὰ τῆς παρούσης Συμφωνίας αὐτῇ ἐντολὴν αἱ ἐπενεκτέαι τροποποιήσεις πρὸς ἐπίτευξιν τῆς πλήρους ἀποδοχῆς της καὶ ἐλλείψει ταύτης διορισμοῦ ἐντολοδόχου (Trustee) κατὰ τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὴν Τράπεζαν μέτρον θὰ εἶναι τῆς ἁρμοδιότητος τῆς ἀνωτέρω συνιστωμένης Ἐπιτροπῆς.

11. Συμφωνεῖται ὅτι ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Συμβουλίου Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἡ Ἐπιτροπὴ ἐλέγχου διὰ τὴν Οὐγγαρίαν θὰ παύσῃ ἐκτελοῦσα τὰ καθήκοντά της ἀπὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης Συμφωνίας.

12. Πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἀφορῶσα τὴν ἑρμηνείαν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμφωνίας θὰ ὑποβάλλεται πρὸς ὁριστικὴν ἀπόφασιν εἰς τὸ Δικαστήριον τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τῆς μετὰ τῆς Γερμανίας Συμφωνίας τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930 συμφώνως πρὸς τὴν διαδικασίαν ἣτις καθιερωθήσεται δι' αὐτήν. Πάντως ἐν περιπτώσει τοιούτων διαφορῶν τὸ ὑπὸ τῆς Γερμανίας διοριζόμενον Μέλος θὰ ἀντικαθίσταται ὑπὸ Μέλους διοριζομένου ὑπὸ τῆς Οὐγγαρίας.

13. Ἔναντι τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἀνωτέρω πληρωμῶν αἱ Κυβερνήσεις τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ Οὐγγρικὴ Κυβέρνησις ἀφ' ἑτέρου, παραιτοῦνται ἀμοιβαίως καὶ ἑκάστη δι' ὅ,τι τὴν ἀφορᾷ πασῶν τῶν πιστώσεων τῶν ἀπορρεουσῶν ἐκ τῆς Συνθήκης τοῦ Τριανὸν ἢ τῆς Ἀνακωχῆς ἢ πασῶν τῶν συμπληρωματικῶν Συμφωνιῶν.

Le présent Accord, dont les textes français et anglais feront foi, sera ratifié.

Le dépôt des ratifications sera effectué à Paris le plus tôt possible.

Les Puissances dont le Gouvernement a son siège hors d'Europe auront la faculté de se borner à faire connaître au Gouvernement belge, par leur représentant diplomatique à Bruxelles, que leur ratification a été donnée et dans ce cas, elles devront entransmettre l'instrument aussitôt que faire se pourra.

Un premier procès-verbal de dépôt des ratifications sera dressé dés que l'Accord aura été ratifié par la Hongrie d'une part, et, d'autre part, quatre d'entre les Gouvernements belge, britannique, français, italien et japonais et deux d'entre les Gouvernements grec, roumain, tchécoslovaque et yougoslave, portugais et polonais.

Le présent Accord entrera en vigueur entre les Parties contractantes qui l'auront ainsi ratifié dès la date de ce premier procès-verbal.

Sous réserve des dispositions qui précèdent, l'Accord entrera en vigueur pour chaque Gouvernement signataire à la date de sa notification ou du dépôt de sa ratification.

Le Gouvernement français remettra à tous les Gouvernements signataires une copie certifiée conforme des procès-verbaux de dépôt des ratifications.

(Suivent les paraphes)

Ἡ παροῦσα Συμφωνία, τῆς ὁποίας τὸ γαλλικὸν καὶ ἀγγλικὸν κείμενον θὰ παρέχωσι πίστιν, θὰ ἐπικυρωθῇ.

Ἡ κατάθεσις τῶν ἐπικυρώσεων θὰ γίνῃ ἐν Παρισίοις τὸ ταχύτερον δυνατόν.

Αἱ Δυνάμεις τῶν ὁποίων ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν ἕδραν της ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης θὰ ἔχωσι τὴν εὐχέρειαν νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ νὰ γνωρίσωσιν εἰς τὴν γαλλικὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ ἐν Παρισίοις διπλωματικοῦ αὐτῶν ἀντιπροσώπου ὅτι ἡ ἐπικύρωσις των ἐγένετο καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ ὀφείλωσι νὰ διαβιβάσωσι τὸ ἔγγραφον τῆς ἐπικυρώσεως των ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον.

Πρῶτον πρακτικὸν καταθέσεως ἐπικυρώσεως θὰ συνταχθῇ εὐθὺς ὡς ἡ Συμφωνία θὰ ἔχῃ ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τῆς Οὐγγαρίας ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου τεσσάρων μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων Βελγικῆς, Βρεττανικῆς, Γαλλικῆς, Ἰταλικῆς καὶ Ἰαπωνικῆς καὶ δύο μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων Ἑλληνικῆς, Ρουμανικῆς, Τσεχοσλοβακικῆς, Γιουγκοσλαβικῆς, Πορτογαλλικῆς καὶ Πολωνικῆς.

Ἡ παροῦσα Συμφωνία θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ μεταξὺ τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἅτινα θὰ τὴν ἔχωσιν ἐπικυρώσῃ ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ πρώτου τούτου πρακτικοῦ.

Ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν προηγουμένων διατάξεων ἡ Συμφωνία θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ δι' ἑκάστην ὑπογράψασαν Κυβέρνησιν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς γνωστοποιήσεως αὐτῆς ἢ τῆς καταθέσεως τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῆς.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις θὰ παραδώσῃ εἰς πάσας τὰς ὑπογραψάσας Κυβερνήσεις κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν καταθέσεως τῶν ἐπικυρώσεων.

(Ἔπονται αἱ μονογραφαί).

ACCORD AVEC LA TCHÉCOSLOVAQUIE.

Les représentants dûment autorisés du Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Belges, du Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et de l'Irlande du Nord, du Gouvernement du Canada, du Gouvernement du Commonwealth d'Australie, du Gouvernement de Nouvelle Zélande, du Gouvernement de l'Union de l'Afrique du Sud, du Gouvernement de l'Inde, du Gouvernement de la République française, du Gouvernement de la République grecque, du Gouvernement de Sa Majesté la Roi d'Italie, du Gouvernement de sa Majesté l'Empereur du Japon, du Gouvernement de la République de Pologne, du Gouvernement de la République de Portugal, du Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Roumanie, du Gouvernement de la République tchécoslovaque, du Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Yougoslavie,

Sont convenus de ce qui suit :

Article 1.

Pour le règlement intégral et définitif de sa dette envers les autres Puissances créancières de réparations, au titre des Traités de Versailles, Saint-Germain, Trianon et Neuilly, telle qu'elle découle de l'Accord du 10 Septembre 1919, la Tchécoslovaquie paiera 37 annuités de dix millions de Marks-or dont les échéances sont fixées pour la première annuité entière au 15 Mars 1930 et pour les autres payables en deux semestrialités égales, au ler Juillet et au ler Janvier de chaque année, la dernière étant payable le ler Janvier 1966.

Article 2.

Les paiements seront faits par le Gouvernement tchécoslovaque à la Banque des Réglements Internationaux, pour le compte des Gouvernements créanciers, en livres sterling, au cours moyen des trois jours précédant le jour de l'échéance.

La Banque virera les sommes encaissées au compte de chacun des Gouvernements créanciers, conformément aux règles de répartition fixées par l'Arrangement concernant les biens cédés conclu à la Conférence de la Haye 1930 et à tout Accord particulier entre deux ou plusieurs de ces Gouvernements touchant leurs parts respectives telles qu'elles résultent dudit Arrangement qui lui aura été notifié par les Gouvernements créanciers intéressés.

Article 3.

Le présent Accord constitue entre le Gouvernement tchécoslovaque d'une part, les autres Gouvernements signataires d'autre part, un règlement définitif de toutes les obligations de la Tchécoslovaquie pouvant découler des Traités de Versailles, Saint-Germain, Trianon et Neuilly, de l'Accord du 10 Septembre 1919, et de tous Arrangements complémentaires auxdits Traités et Accords.

Le présent Accord, dont les textes français et anglais feront foi, sera ratifié.

Le dépôt des ratifications sera effectué à Paris le plus tôt possible.

Les Puissances, dont le Gouvernement a son siège hors Europe, auront la faculté de se borner à faire connaître au Gouvernement français, par leur représen-

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

Οἱ δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι ἀντιπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Βέλγων, τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας, τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Καναδᾶ, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πολιτείας (Commonwealth) τῆς Αὐστραλίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Νέας Ζηλανδ.ας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Νοτιαφρικανικῆς Ἑνώσεως, τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἰνδιῶν, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πορτογαλλικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ρουμανίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Γιουγκοσλαυίας συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων:

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὸν πλήρη καὶ ὁριστικὸν διακανονισμὸν τοῦ χρέους της πρὸς τὰς λοιπὰς πιστωτρίας ἐξ ἐπανορθώσεων Δυνάμεις, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συνθηκῶν Βερσαλλιῶν, Ἁγίου Γερμανοῦ, Τριανὸν καὶ Νεϊγύ, οἷον τοῦτο ἀπορρέει ἐκ τῆς Συμφωνίας τῆς 10 Σεπτεμβρίου 1919, ἡ Τσεχοσλοβακία θὰ πληρώσῃ 37 ἐτησίας δόσεις δέκα ἑκατομμυρίων χρυσῶν Μάρκων, ὧν αἱ λήξεις καθορίζονται διὰ τὴν πρώτην ἐτησίαν δόσιν πλήρη τὴν 15ην Μαρτίου 1930 καὶ διὰ τὰς λοιπὰς πληρωτέας εἰς δύο ἴσας ἑξαμηνίας δόσεις, τὴν 1ην Ἰουλίου καὶ 1ην Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους, τῆς τελευταίας οὔσης πληρωτέας τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1966.

Ἄρθρον 2.

Αἱ πληρωμαὶ θὰ γίνωνται ὑπὸ τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν, διὰ λογαριασμὸν τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων, εἰς λίρας στερλίνας, εἰς τὴν μέσην τιμὴν τῶν τριῶν ἡμερῶν αἵτινες προηγοῦνται τῆς ἡμέρας τῆς λήξεως.

Ἡ Τράπεζα θὰ μεταφέρῃ τὰ εἰσπραττόμενα ποσὰ εἰς λογαριασμὸν ἑκάστης τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων, συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας κατανομῆς τοὺς καθοριζομένους διὰ τῆς Συμφωνίας τῆς ἀφορώσης τὰ παραχωρηθέντα κτήματα τῆς συναφθείσης κατὰ τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Χάγης τοῦ 1930 καὶ πρὸς πᾶσαν ἰδιαιτέραν Συμφωνίαν μεταξὺ δύο ἢ περισσοτέρων ἐκ τῶν Κυβερνήσεων τούτων, ἀφορῶσαν τὰ ἀντίστοιχα αὐτῶν μερίδια οἷα ταῦτα ἀπορρέουν ἐκ τῆς ρηθείσης Συμφωνίας, ἥτις θὰ τῇ κοινοποιηθῇ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων πιστωτριῶν Κυβερνήσεων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παροῦσα Συμφωνία ἀποτελεῖ μεταξὺ τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Κυβερνήσεως ἀφ' ἑνός, καὶ τῶν λοιπῶν ὑπογραψασῶν Κυβερνήσεων ἀφ' ἑτέρου, ὁριστικὸν διακανονισμὸν πασῶν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Τσεχοσλοβακίας αἵτινες δύνανται νὰ ἀπορρέωσιν ἐκ τῶν Συνθηκῶν Βερσαλλιῶν Ἁγίου Γερμανοῦ, Τριανὸν καὶ Νεϊγύ, ἐκ τῆς Συμφωνίας τῆς 10ης Σεπτεμβρίου 1919, καὶ ἐκ πασῶν τῶν συμπληρωματικῶν τῶν ρηθεισῶν Συνθηκῶν καὶ Συμφωνιῶν Συμβάσεων.

Ἡ παροῦσα Συμφωνία, ἧς τὸ Γαλλικὸν καὶ τὸ Ἀγγλικὸν κείμενον θὰ παρέχωσι πίστιν, θὰ ἐπικυρωθῇ.

Ἡ κατάθεσις τῶν ἐπικυρώσεων θὰ ἐνεργηθῇ ἐν Παρισίοις κατὰ τὸ δυνατὸν ταχύτερον.

Αἱ Δυνάμεις, ὧν ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν ἕδραν της ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης, θὰ ἔχωσι τὴν εὐχέρειαν νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ νὰ γνωρίσωσιν εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν, διὰ τοῦ ἐν

tant diplomatique à Paris, que leur ratification a été donnée et, dans ce cas, elles devront en transmettre l'instrument aussitôt que faire se pourra.

Le Gouvernement français remettra à tous les Gouvernements signataires une copie certifiée conforme des procès-verbaux de dépôt des ratifications.

Fait à La Haye en un seul exemplaire, le 20 Janvier, 1930.

HENRI JASPAR
PAUL HYMANS
E. FRANCQUI
PHILIP SNOWDEN
PETER LARKIN
GRANVILLE RYRIE
E. TOMS
PHILIP. SNOWDEN
PHILIP SNOWDEN
HENRI CHÉRON.
LOUCHEUR
N. POLITIS
J. G. POLITIS
A. MOSCONI
A. PIRELLI
SUVICH
ADATCI
K. HIROTA
J. MROZOWSKI.
R. ULRICH
TOMAZ FERNANDES
G. G. MIRONESCO
AL. ZEUCEANO
Dr. EDUARD BENES
STEFAN OSUSKY
Dr. V. MARINKOVITCH
CONST. FOTITCH

Παρισίοις διπλωματικοῦ αὐτῶν ἀντιπροσώπου, ὅτι ἐγένετο ἡ ἐπικύρωσίς των καί, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, θὰ ὀφείλωσι νὰ διαβιβάσωσι τὸ ἔγγραφον τῆς ἐπικυρώσεως ταύτης ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐπιδώσῃ εἰς ὅλας τὰς ὑπογραφάσας Κυβερνήσεις κεκυρωμένων ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν καταθέσεως τῶν ἐπικυρώσεων.

Ἐγένετο ἐν Χάγῃ, εἰς ἓν μόνον ἀντίτυπον, τῇ 20ῇ Ἰανουαρίου 1930.

ΕΡΡΙΚΟΣ ΖΑΣΠΑΡ
ΠΑΥΛΟΣ ΧΥΜΑΝΣ
Ε. ΦΡΑΝΚΙ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΝΟΟΥΝΤΕΝ
ΠΕΤΡΟΣ ΛΑΡΚΙΝ
ΓΚΡΑΝΒΙΛΛ ΡΥΡΙ
Ε. ΤΟΜΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΝΟΟΥΝΤΕΝ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΝΟΟΥΝΤΕΝ
ΕΡΡΙΚΟΣ ΣΕΡΟΝ
ΛΟΥΣΕΡ
Ν. ΠΟΛΙΤΗΣ
Ι. Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ
Α. ΜΟΣΚΟΝΙ
Α. ΠΙΡΕΛΛΙ
ΣΟΥΒΙΤΣ
ΑΝΤΑΤΣΙ
Κ. ΧΙΡΟΤΑ
Ι. ΜΡΟΖΟΒΣΚΙ
Ρ. ΟΥΑΡΙΧ
ΘΩΜΑΣ ΦΕΡΝΑΝΤΕΣ
Γ. Γ. ΜΙΡΟΝΕΣΚΟ
ΑΛ. ΖΩΙ-ΤΣΙΑΝΟ
ΔΡ. ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΜΠΕΝΕΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΟΖΟΥΣΚΥ
ΔΡ. Β. ΜΑΡΙΝΚΟΒΙΤΣ
ΚΩΝΣΤ. ΦΟΤΙΤΣ

CONVENTION CONCERNANT LA BANQUE DES RÉGLEMENS INTERNATIONAUX.

Les Représentants dûment autorisés des Gouvernements de l'Allemagne, de la Belgique, de la France, du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et de l'Irlande du Nord, de l'Italie et du Japon,

d'une part,

et les Représentants dûment autorisés du Gouvernement de la Confédération suisse,

d'autre part,

réunis lors de la Conférence de la Haye de Janvier 1930, sont convenus de ce qui suit.

Article 1.

La Suisse s'engage à accorder sans délai à la Banque des Règlements Internationaux la Charte Constitutive qui suit ayant force de loi, à ne pas abroger cette Charte, à n'y apporter ni modifications, ni additions et à ne pas sanctionner les modifications aux Statuts de la Banque visées au paragraphe 4 de la Charte si ce n'est d'accord avec les autres Gouvernements signataires.

Article 2.

Tout différend entre le Gouvernement suisse et l'un quelconque des autres Gouvernements signataires concernant l'interprétation ou l'application de la présente Convention sera soumis au Tribunal Arbitral prévu à l'Accord de la Haye de Janvier 1930. Le Gouvernement suisse pourra désigner un Membre qui siégera à l'occasion de ces différends, le Président ayant voix prépondérante. En recourant audit Tribunal, les Parties peuvent toujours se mettre d'accord pour soumettre leur différend au Président ou à un des Membres du Tribunal choisi comme Arbitre unique.

Article 3.

La présente Convention est conclue pour une durée de 15 ans. Elle est conclue de la part de la Suisse sous réserve de ratification et elle sera mise en vigueur dès qu'elle aura été ratifiée par le Gouvernement de la Confédération suisse. L'instrument de ratification sera déposé au Ministère des Affaires Etrangères à Paris. Dès cette mise en vigueur, le Gouvernement suisse engagera la procédure constitutionnelle nécessaire pour obtenir l'assentiment du peuple suisse au maintien en vigueur pour toute la durée de la Banque des dispositions de la présente Convention. Dès que ces mesures auront reçu plein effet, le Gouvernement suisse en donnera notification aux autres Gouvernements signataires et les mêmes dispositions deviendront valables pour la durée de la Banque.

CHARTE CONSTITUTIVE DE LA BANQUE DES RÈGLEMENTS INTERNATIONAUX

Considérant que les Puissances signataires de l'Accord de La Haye de Janvier 1930 ont adopté un Plan qui envisage la création par les Banques centrales d'Allemagne, de Belgique, de France, de Grande-Bretagne, d'Italie et du Japon et par un établissement financier ou groupe bancaire des Etats-Unis d'Amérique d'une Banque Internationale qui sera appelée la «Banque des Règlements Internationaux»;

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΑΦΟΡΩΣΑ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ

Οἱ δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι Ἀντιπρόσωποι τῶν Κυβερνήσεων τῆς Γερμανίας, τοῦ Βελγίου, τῆς Γαλλίας, τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ τῆς Βορείου Ἰρλανδίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἰαπωνίας,

ἀφ' ἑνός, καί,

οἱ δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι Ἀντιπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας

ἀφ' ἑτέρου

συνελθόντες κατὰ τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930 συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων:

Ἄρθρον 1.

Ἡ Ἑλβετία ὑποχρεοῦται νὰ παράσχῃ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν τὸν ἀκόλουθον Καταστατικὸν Χάρτην ἔχοντα ἰσχὺν νόμου, νὰ μὴ καταργήσῃ τὸν Χάρτην τοῦτον, νὰ μὴ ἐπιφέρῃ αὐτῷ οὔτε τροποποίησιν οὔτε προσθήκας καὶ νὰ μὴ κυρώσῃ τὰς προβλεπομένας ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ Χάρτου τροποποιήσεις εἰς τὸ Καταστατικὸν τῆς Τραπέζης εἰ μὴ ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν ἄλλων ὑπογραψασῶν Κυβερνήσεων.

Ἄρθρον 2.

Πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ τῆς Ἑλβετικῆς Κυβερνήσεως καὶ μιᾶς οἱασδήποτε τῶν ἄλλων ὑπογραψασῶν Κυβερνήσεων ἀφορῶσα τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ ὑποβάλληται εἰς τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τῆς Συμφωνίας τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930 Διαιτητικὸν Δικαστήριον. Ἡ Ἑλβετικὴ Κυβέρνησις θὰ δύναται νὰ ὁρίσῃ ἓν Μέλος, τὸ ὁποῖον θὰ μετέχῃ τῆς συνθέσεως τοῦ Δικαστηρίου ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν διαφορῶν τούτων, τοῦ Προέδρου ἔχοντος νικῶσαν ψῆφον. Προσφεύγοντα εἰς τὸ εἰρημένον Δικαστήριον, τὰ Μέρη δύνανται πάντοτε νὰ συμφωνῶσιν, ὅπως ὑποβάλλωσι τὴν διαφοράν των εἰς τὸν Πρόεδρον ἢ εἰς ἓν τῶν Μελῶν τοῦ Δικαστηρίου, ἐκλεγόμενον ὡς μόνον Διαιτητήν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις συνάπτεται διὰ διάρκειαν 15 ἐτῶν. Συνάπτεται ἐκ μέρους τῆς Ἑλβετίας ὑπὸ ἐπιφύλαξιν ἐπικυρώσεως καὶ θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ εὐθὺς ὡς θὰ ἔχῃ ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἐπικυρώσεως θὰ κατατεθῇ εἰς τὸ ἐν Παρισίοις Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης ἐν ἰσχύϊ ἡ Ἑλβετικὴ Κυβέρνησις θὰ προβῇ εἰς τὴν ἀπαιτουμένην συνταγματικὴν διαδικασίαν πρὸς ἐπίτευξιν τῆς συναινέσεως τοῦ Ἑλβετικοῦ λαοῦ πρὸς διατήρησιν ἐν ἰσχύϊ τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Τραπέζης. Εὐθὺς ὡς αἱ πράξεις αὗται θὰ ἔχωσι τελείως ἐνεργηθῇ ἡ Ἑλβετικὴ Κυβέρνησις θ' ἀνακοινώσῃ ταύτας εἰς τὰς ἄλλας ὑπογραψάσας Κυβερνήσεως καὶ αἱ αὐταὶ διατάξεις θὰ καταστῶσιν ἰσχυραὶ διὰ τὴν διάρκειαν τῆς Τραπέζης.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ ὑπογράψασαι τὴν Συμφωνίαν τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930 Δυνάμεις ἀπεδέχθησαν Σχέδιον, ὅπερ προβλέπει τὴν ἵδρυσιν ὑπὸ τῶν κεντρικῶν Τραπεζῶν τῆς Γερμανίας, τοῦ Βελγίου, τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρεττανίας τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἰαπωνίας καὶ ὑπὸ οἰκονομικοῦ ἱδρύματος ἢ τραπεζικοῦ ὁμίλου τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς Διεθνοῦς Τραπέζης, ἥτις θὰ ὀνομάζηται ἡ «Τράπεζα τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν»;

et considérant que lesdites banques centrales et un groupe bancaire comprenant M. M. J. P. Morgan & Co de New-York, the First National Bank of New—York, New-York, et the First National Bank of Chicago, Chicago, ont entrepris de fonder ladite Banque et ont garanti ou pris des mesures pour faire garantir la souscription de son capital autorisé s'élevant à cinq cent millions de francs suisses, équivalant à 145.161.290.32 grammes d'or fin et divisé en deux cent mille actions;

et considérant que le Gouvernement Fédéral suisse a conclu, avec les Gouvernements d'Allemagne, de Belgique, de France, de Grand-Bretagne, d'Italie et du Japon, une Convention par laquelle il a accepté d'accorder la présente Charte constitutive de la Banque des Règlements Internationaux s'engageant à ne pas abroger cette Charte, à n'y apporter ni modifications, ni additions et à ne pas sanctionner les modifications aux statuts de la Banque visées au paragraphe 4 de la présente Charte, si ce n'est d'accord avec lesdites Puissances.

1. La personnalité juridique est conférée par la présente Charte à la Banque des Règlements Internationaux (ci-après dénommée «La Banque»).

2. La Constitution de la Banque, ses opérations et son domaine d'activité sont définis et régis par les Statuts annexés qui sont sanctionnés par la présente Charte.

3. Les modifications aux articles desdits Statuts autres que ceux qui sont énumérés au paragraphe 4 ci-dessous pourront être faites et seront mises en vigueur ainsi qu'il est prévu à l'article 59 desdits Statuts et non autrement.

4. Les Articles 2, 3, 4, 9, 15, 20, 25, 28, 46, 53, 56, 59 et 60 des Statuts ne pourront être modifiés qu'aux conditions suivantes: la modification devra être adoptée à la majorité des deux tiers par le Conseil d'Administration de la Banque, approuvée à la majorité par l'Assemblée Générale et sanctionnée par une loi additionnelle à la présente Charte.

5. Les Statuts et toute modification qui leur serait apportée conformément aux dispositions des paragraphes 3 et 4 ci-dessus seront valables et auront effet nonobstant toute contradiction avec toutes dispositions actuelles ou futures du droit suisse.

6. La Banque est libre et exempte de tous impôts rentrant dans les catégories suivantes:

a) droits de timbre, d'enregistrement et autres droits, sur tous actes ou autres documents ayant trait à la constitution ou à la liquidation de la Banque;

b) droits de timbre et d'enregistrement sur toute émission initiale des actions de la Banque souscrites par une Banque centrale par un établissement financier, par un groupe bancaire ou par une personne ayant pris ferme soit à la création de la Banque, soit avant, soit en vertu des dispositions des Articles 7 et 9 des Statuts.

c) tous impôts sur le capital de la Banque, ses réserves ou ses bénéfices distribués ou non, qu'ils frappent ces bénéfices avant distribution ou qu'ils soient perçus au moment de la distribution, sous forme d'une taxe à payer ou à retenir par la Banque sur les coupons. Cette stipulation ne porte pas atteinte au droit de la Suisse d'imposer les personnes ré-

καὶ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ εἰρημέναι κεντρικαὶ Τράπεζαι καὶ τραπεζικὸς ὅμιλος περιλαμβάνων τοὺς κ. κ. J. P. Morgan καὶ Σια τῆς Νέας Ὑόρκης, the First National Bank of New-York ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ καὶ τὴν the First National Bank of Chicago, ἐν Σικάγῳ ἀνέλαβον νὰ ἱδρύσωσι τὴν εἰρημένην Τράπεζαν καὶ ἠγγυήθησαν ἢ ἔλαβον μέτρα ἐξασφαλίζοντα τὴν ἐγγραφὴν εἰς τὸ ἐγκεκριμένον κεφάλαιον αὐτῆς ἀνερχόμενον εἰς πεντακόσια ἑκατομμύρια ἑλβετικῶν φράγκων, ἰσοδυναμοῦν πρὸς 145.161.290.32 γραμμάρια καθαροῦ χρυσοῦ καὶ διαιρούμενον εἰς διακοσίας χιλιάδας μετοχάς·

καὶ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Ἑλβετικὴ Κυβέρνησις συνῆψε μετὰ τῶν Κυβερνήσεων Γερμανίας, Βελγίου, Γαλλίας, Μ. Βρεττανίας, Ἰταλίας καὶ Ἰαπωνίας Σύμβασιν διὰ τῆς ὁποίας ἐδέχθη νὰ παραχωρήσῃ τὸν παρόντα καταστατικὸν Χάρτην τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν ὑποχρεουμένη νὰ μὴ καταργήσῃ τὴν Χάρτην τοῦτον, νὰ μὴ ἐπιφέρῃ αὐτῷ οὔτε τροποποιήσεις, οὔτε προσθήκας καὶ νὰ μὴ κυρώσῃ τὰς προβλεπομένας ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τροποποιήσεις εἰς τὸ Καταστατικὸν τῆς Τραπέζης εἰ μὴ ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν εἰρημένων Δυνάμεων.

1. Ἡ νομικὴ προσωπικότης ἀπονέμεται διὰ τοῦ παρόντος Χάρτου εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν (κατονομαζομένην κατωτέρω «Ἡ Τράπεζα»).

2. Ἡ ἵδρυσις τῆς Τραπέζης, αἱ πράξεις της καὶ τὸ πεδίον τῆς δράσεως αὐτῆς καθορίζονται καὶ διέπονται ὑπὸ τοῦ προσηρτημένου Καταστατικοῦ, ὅπερ κυρώνει ὁ παρὼν χάρτης.

3. Αἱ εἰς ἄρθρα ἐκτὸς τῶν ἀπαριθμουμένων ἐν τῇ κατωτέρῳ παραγράφῳ 4 τροποποιήσεις τοῦ εἰρημένου Καταστατικοῦ θὰ δύνανται νὰ γίνωσι καὶ θὰ τίθενται ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὰ προβλεπόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 59 τοῦ εἰρημένου Καταστατικοῦ καὶ οὐχὶ ἄλλως.

4. Τὰ ἄρθρα 2, 3, 4, 9, 15, 20, 25, 28, 46, 53, 56, 59 καὶ 60 τοῦ Καταστατικοῦ δὲν θὰ δύνανται νὰ τροποποιηθῶσιν εἰμὴ ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὅρους; ἡ τροποποίησις θὰ πρέπῃ νὰ γίνεται ἀποδεκτὴ διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης, ἐγκρινομένη διὰ πλειονοψηφίας ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ κυρουμένη διὰ προσθέτου εἰς τὸν παρόντα Χάρτην νόμου.

5. Τὸ Καταστατικὸν καὶ πᾶσα ἐπιφερομένη αὐτῷ τροποποίησις συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀνωτέρω παραγράφων 3 καὶ 4 θὰ ἔχουσιν ἰσχὺν καὶ ἀποτέλεσμα ἀνεξαρτήτως πάσης ἀντιφάσεως πρὸς οἱασδήποτε σημερινὰς ἢ μελλούσας διατάξεις τοῦ ἑλβετικοῦ δικαίου.

6. Ἡ Τράπεζα εἶναι ἐλευθέρα καὶ ἀπηλλαγμένη παντὸς φόρου ὑπαγομένου εἰς τὰς ἀκολούθους κατηγορίας:

α') δικαιώματα χαρτοσημάνσεως, πρωτοκολλήσεως καὶ ἄλλα δικαιώματα ἐπὶ πασῶν πράξεων ἢ ἄλλων ἐγγράφων ἀφορώντων τὴν ἵδρυσιν ἢ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς Τραπέζης·

β') δικαιώματα χαρτοσημάνσεως καὶ πρωτοκολλήσεως ἐπὶ πάσης ἀρχικῆς ἐκδόσεως τῶν μετοχῶν τῆς Τραπέζης δι' ἃς ἐνεγράφησαν κεντρική τις Τράπεζα, οἰκονομικόν τι ἵδρυμα, τραπεζιτικός τις ὅμιλος ἢ πρόσωπόν τι συμμετασχὸν εἴτε κατὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Τραπέζης εἴτε προγενεστέρως εἴτε δυνάμει τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 7 καὶ 9 τοῦ Καταστατικοῦ·

γ') πᾶς φόρος ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῆς Τραπέζης, τῶν ἀποθεματικῶν αὐτῆς ἢ τῶν διανεμημένων ἢ μὴ κερδῶν αὐτῆς εἴτε πλήττει τὰ κέρδη ταῦτα πρὸ πάσης διανομῆς εἴτε εἰσπράττεται τὴν στιγμὴν τῆς διανομῆς, ὑπὸ τύπον φόρου (taxe) πρὸς πληρωμὴν ἢ κράτησιν παρὰ τῆς Τραπέζης ἐπὶ τῶν τοκομεριδίων. Ὁ ὅρος οὗτος δὲν θίγει τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλβετίας νὰ φορολογήσῃ τὰ διαμένοντα ἐν Ἑλβετίᾳ λοιπὰ

sidant en Suisse autres que la Banque, comme elle le juge opportun;

d) tous impôts sur tous contrats que la Banque pourra conclure en liaison avec l'émission d'emprunts de mobilisation des annuités allemandes et sur les titres d'emprunts de cette nature émis sur un marché étranger;

e) tous impôts sur les rémunérations et les salaires payés par la Banque à ses Administrateurs, à son personnel n'ayant pas la nationalité suisse.

7. Toutes les sommes déposées à la Banque par n'importe quel Gouvernement en vertu des dispositions du Plan adopté par l'Accord de La Haye de Janvier 1930 seront libres et exemptes d'impôts à percevoir soit par voie de retenue par la Banque agissant pour le compte de l'autorité imposante, soit de toute autre manière.

8. Les susdites exemptions et immunités s'appliqueront aux impôts présents et futurs, sous quelque nom qu'on les désigne et qu'il s'agisse d'impôts de la Confédération, de cantons, de communes ou d'autres autorités publiques.

9. En outre, sans préjudice aux exemptions spécifiées ci-dessus, il ne pourra être levé sur la Banque, ses opérations ou son personnel, aucun impôt qui n'aurait pas un caractère général et auquel les autres établissements bancaires établis à Bâle ou en Suisse, leurs opérations ou leur personnel, ne seraient pas assujettis en droit et en fait.

10. La Banque, ses biens et avoirs, ainsi que les dépôts ou autres fonds qui lui seront confiés, ne pourront faire, ni en temps de paix, ni en temps de guerre, l'objet d'aucune mesure telle qu'expropriation, réquisition, saisie, confiscation, défense ou restriction d'exporter ou d'importer de l'or ou des devises ou de toute autre mesure analogue.

11. Tout différend entre le Gouvernement suisse et la Banque concernant l'interprétation ou l'application de la présente Charte sera soumis au Tribunal Arbitral prévu à l'Accord de La Haye de Janvier 1930.

Le Gouvernement suisse désignera un Membre qui siègera à l'occasion de ce différend, le Président ayant voix prépondérante.

En recourant audit Tribunal, les Parties peuvent toutefois se mettre d'accord pour soumettre leur différend au Président ou à un Membre du Tribunal choisi comme arbitre unique.

Fait à La Haye, le 20 Janvier 1930.

CURTIUS
HENRI JASPAR
PAUL HYMANS
E. FRANQUI
HENRI CHERON
LOUCHEUR
PHILIP SNOWDEN
A. MOSCONI
A. PIRELLI
SUVICH
M. ADATCI
K. HIROTA
G. BACHMANN
W. BURCKHARDT
Dr. R. MIESCHER

πρόσωπα ἐκτὸς τῆς Τραπέζης, ὡς αὐτὴ κρίνει τοῦτο σκόπιμον·

δ') πᾶς φόρος ἐπὶ οἱωνδήποτε συμβολαίων, ἅτινα ἡ Τράπεζα θὰ δύναται νὰ συνάψῃ συνδεόμενα πρὸς τὴν ἔκδοσιν δανείων κινητοποιήσεως τῶν ἐτησίων γερμανικῶν δόσεων καὶ ἐπὶ τῶν τίτλων δανείων τῆς φύσεως ταύτης ἐκδιδομένων ἐπὶ ξένης χρηματαγορᾶς·

ε') πᾶς φόρος ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν καὶ μισθῶν τῶν πληρωνομένων παρὰ τῆς Τραπέζης εἰς τοὺς Διοικητικοὺς Συμβούλους της, εἰς τὸ προσωπικόν της μὴ ἔχοντας τὴν Ἑλβετικὴν ὑθαγένειαν.

7. Πάντα τὰ ποσὰ τὰ κατατεθειμένα εἰς τὴν Τράπεζαν ὑπὸ οἱασδήποτε Κυβερνήσεως δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ γενομένου δεκτοῦ ὑπὸ τῆς Συμφωνίας τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930 Σχεδίου θὰ εἶναι ἐλεύθερα καὶ ἀπηλλαγμένα φόρων εἰσπρακτέων εἴτε διὰ κρατήσεως ὑπὸ τῆς Τραπέζης, ἐνεργούσης διὰ λογαριασμὸν τῆς φορολογούσης Ἀρχῆς, εἴτε διὰ παντὸς ἄλλου τρόπου.

8. Αἱ ἀνωτέρω εἰρημέναι ἀπαλλαγαὶ καὶ ἀτέλειαι θὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἐπὶ τῶν παρόντων καὶ μελλόντων φόρων, ὑπὸ οἱονδήποτε καὶ ἐὰν καθορίζωνται οὗτοι ὄνομα καὶ ἐὰν ἀκόμη πρόκηται περὶ φόρων τῆς Ὁμοσπονδίας, Καντονίων, Δήμων ἢ ἄλλων δημοσίων Ἀρχῶν.

9. Ἐπὶ πλέον, μὴ θιγομένων τῶν ὁριζομένων ἀνωτέρω ἀπαλλαγῶν, δὲν θὰ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῆς Τραπέζης, τῶν πράξεων αὐτῆς καὶ τοῦ προσωπικοῦ της, οὐδεὶς φόρος ὅστις δὲν θὰ εἶχε γενικὸν χαρακτῆρα καὶ εἰς τὸν ὁποῖον δικαίῳ ἢ πράγματι, δὲν θὰ ὑπέκειντο τὰ ἄλλα τραπεζιτικὰ ἱδρύματα, τὰ ἐδρεύοντα ἐν Βασιλείᾳ ἢ ἐν Ἑλβετίᾳ, αἱ πράξεις των καὶ τὸ προσωπικόν των.

10. Ἡ Τράπεζα, ἡ περιουσία καὶ τὸ ἐνεργητικόν της ὡς καὶ αἱ καταθέσεις ἢ ἄλλα κεφάλαια, ἅτινα θὰ κατατίθενται εἰς αὐτήν, δὲν θὰ δύνανται, οὔτε ἐν καιρῷ εἰρήνης οὔτε ἐν καιρῷ πολέμου, ν' ἀποτελέσωσι τὸ ἀντικείμενον οὐδενὸς μέτρου ὡς ἀπαλλοτρίωσις, ἐπιταξις, κατάσχεσις, δήμευσις, ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς ἐξαγωγῆς ἢ εἰσαγωγῆς χρυσοῦ ἢ νομισματικῶν ἀξιῶν (devises) ἢ παντὸς ἄλλου ἀναλόγου μέτρου.

11. Πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ τῆς Ἑλβετικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Τραπέζης ἀφορῶσα τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Χάρτου θὰ ὑποβάλληται εἰς τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον, τὸ προβλεπόμενον ἐν τῇ Συμφωνίᾳ τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930.

Ἡ Ἑλβετικὴ Κυβέρνησις θὰ ὁρίσῃ ἕν Μέλος, τὸ ὁποῖον θὰ μετάσχῃ τῆς συνθέσεως τοῦ Δικαστηρίου ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς διαφορᾶς ταύτης, τοῦ Προέδρου ἔχοντος νικῶσαν ψῆφον.

Προσφεύγοντα εἰς τὸ εἰρημένον Δικαστήριον τὰ Μέρη δύνανται πάντως νὰ συμφωνήσωσιν ὅπως ὑποβάλωσι τὴν διαφορὰν αὐτῶν εἰς τὸν Πρόεδρον ἢ ἕν Μέλος τοῦ Δικαστηρίου ἐκλεγόμενον ὡς μόνον διαιτητήν.

Ἐγένετο ἐν Χάγῃ τῇ 20 Ἰανουαρίου 1930.

ΚΟΥΡΤΙΟΥΣ
ΕΡΡΙΚΟΣ ΖΑΣΠΑΡ
ΠΑΥΛΟΣ ΧΙΜΑΝΣ
Ε. ΦΡΑΝΚΙ
ΕΡΡΙΚΟΣ ΣΕΡΟΝ
ΛΟΥΣΕΡ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΝΟΟΥΝΤΕΝ
Α. ΜΟΣΚΟΝΙ
Α. ΠΙΡΕΛΛΙ
ΣΟΥΒΙΤΣ
Μ. ΑΔΑΤΣΙ
Κ. ΧΙΡΟΤΑ
Γ. ΜΠΑΧΜΑΝ
Β. ΜΠΟΥΚΧΑΡΤ
Δρ. Ρ. ΜΙΣΕΡ